

6646

பஸ். கைநாடம் மூலம், மதுரை. அழுத்தத்தணி. நெருக்கப்படுள்ளி.

30 a 30

30 a 30

శ్రీకి.

ఆధ్వార తిరువడిక శేషరణమ్.

ఆధ్వార కళిలుమ్ ఆచార్య కళిలుమ్ తలైవరాయ్, భాగ్యకవియెమ్మమ్, పుకల్ పెల్లె ముఖ్యప్రభావరాన

నమ్మాధ్వారుడైయ

భగవదనుభవపరీవాహరూపమాయ్ సామవేదసారమాయ్ ద్రామిడవేదసారమాయ్,

తిరునామ్ మొళి

ఇరణ్ణామ్మత్తు

ఇతఱ్ఱు వ్యాఖ్యానమాక

* ఎతిరాశర్ పెరరుళాల్, తిరుక్కురుకై ప్పిర్రాన్నిళ్ళానరుళిచ్చెయ్త ఆతాయ్ ప్పడి,

* అన్బొడు అళియమణవాళచ్చీయరుళిచ్చెయ్త ఉరైయెన్ది అ ప్పిర్రాయిరప్పడి,

* తెళ్ళియతానమ్మిల్లై కెప్పనెటితనై, నడక్కు త్తిరువీతిమ్మిల్లైయరుళిచ్చెయ్త

ఈడుముప్పత్తాతాయ్ రప్పడి,

కుణ్కరమ్మాక్కమ్, అనన్బొల్లై - రామానుజీయన్, ఉత్తఱ్ఱు వ్యాఖ్యానమాక

శేర్ త్తరుళిన అరుమ్మదవిళక్కమ్,

ఆత్తాజీయర్ శేర్ త్తరుళిన అడైయనలైన్దానరుమ్మదవిశేషమ్,

ఉట్టిలు దాహరిక్కప్పట్ట ప్రమాణవిషయమాక మణవాళిమామునికళరుళిచ్చెయ్త ప్రమాణ త్తిరట్టు,

తిరువాయ్ మొళియి నోరొరుదశకార్థసజ్జిహమాక

పెరుమాళ్ కోవిల్ వాడేశరి, అళియమణవాళచ్చీయరుళిచ్చెయ్త ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతి,

వేదాన్తాచార్యరుళిచ్చెయ్త ద్రమిడోపనిషత్తాత్పర్యంతానన్ది,

ఇతఱ్ఱు వేడ్కటేశాచార్యరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానమ్,

నునాళమామునికళరుళిచ్చెయ్త తిరువాయ్ మొళి నూన్ ద్దాతి,

ఇతఱ్ఱు ప్పిల్లై యోగిమ్ జీయరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానమ్,

ఆకరమ్,

పన్నిరాయ్ రప్పడియనన్వయానుగుణమాక

తిరుమట్టై - మహాభావ్యమ్ విద్యాక్, అప్పళాచార్యరార్,

ఎళుతప్పట్ట ఆచ్చిప్రతిపథార్థమ్, తాత్పర్యమ్,

ఇప్పతిలై బు ప్రభృత్యుళుమ్, అనేక భాగవతీనియనునామసారమాక

శ్రీమాక్, తిరుమట్టై మహాభావ్యమ్ విద్యాక్, అప్పళాచార్యరాలుమ్

శ్రీమాక్, కరాలపాటి - ఆధ్వారయ్య అనరకాలుమ్

అచ్చిట్ట ప్రాచీనప్రతికల్పాన్తా పరిశోధిప్పిరు

ఆధ్వార తిరువనతారాది - ౫౦౦౪ - వతు శోభకృత్ సంవత్సరత్తిల్

చెన్నపట్టణమ్ పెద్దినాయక పేటై వెల్దుటాచల మొత్తలిల్లెవీల్ - (౩౭) - కతవిలక్కుముళ్ళుచాత్తిల్ ఫాపిత్తిరుక్కుమ్

భగవద్విషయ కిమిటియారాల్

శెన్నై, శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలైయిల్ పతిష్ఠిక్కప్పట్టన.

PLACED ON THE SHELF
Date

Q22: 41721, 41
35 B02

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

S.V.O. College
Library,
TIRUPATI.
Acc. No
Date

ద్వీపయ ప్రచురణ పత్రిక.

భగవద్విషయకమితిమెంబర్లు.

శ్రీమత్, కొత్తయతిరాజులు సెట్టిగారు, మోసన్ కంపెనీ.

- ” కరాలపాటి-ఆళ్వారయ్యగారు, క - ఆశవందారయ్య అండు సక్.
- ” విబ్బనెట్ట-రామనాథుని నెట్టగారు, వి-రంగయ్యసెట్టి అండు సక్.
- ” ముక్కాల-వెంకటాచార్యయ్యసెట్టిగారు, పాపుకీపర్.

భగవద్విషయము గం పత్తులక్రియము రు

ఏకకాలమునందు గొప్ప పట్టుకొనువారికి నొకప్రతి పాఠితోపికముగ నిప్పించబడును.

భగవద్విషయముద్రావకసభ (లిమిటెడ్) కు చందాభాగిలేనిచందాదారుడు గం-౨-వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెల ౧౯౭౦-వ సంవత్సరము మొదటిపత్తులక్రియము రు. ౭ ను ఒకదపాగాగాని రెండుదపాలుగాగాని చెల్లించినయెడల అట్టి చందాదారునికి ముద్రావకసభ నాసికీవ్వవలసిన యీ మొదటిపత్తు యిచ్చుటయేగాక పదపత్తులను సంపూర్ణముగ ముద్రింప యత్నించినయెడల యీ భగవద్విషయకమితిచే ముద్రింపబడిన పత్తులన్నియు సభాభివృద్ధికొఱకు అచ్చగువఱకు బయిండువేల యాకాముగా నిష్కరపడబడును.

ఇట్లు ఒకచందాదారునికి నొకప్రతిమాత్రమే యిప్పించబడునుగాని యధికమిప్పించబడదు. రెండవ ప్రతికావ లసియున్నయెడల పూర్తి క్రయమిచ్చియే కొనవలయును.

పైనుదహరించినట్లు ౧౯౭౦-౨-వ సం॥ నెవంబరు నెల ౩౦-వ తేదీనాటి నుండి చందాదారుడు ఈ మొదటిపత్తుకు రు. ౭ లు చెల్లించనియెడల అక్టోబరుమాసము నుండి పన్ను క్రయముతో జేర్చి చెల్లించ వలయును.

శోభకృతునామ సం॥
అని నెల ౧-వ తేది.

SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE,
Acc. No 30930
Date
TIRUPATI.

కరాలపాటి - ఆళ్వారయ్య

భగవద్విషయకమితిమేజరు,

సంపాదకముగానున్న మన శ్రీమతేరామానుజ మొదలివీధి

చెన్న పట్టణము.

తిరువాయ్ మొట్టి ఇరణ్ణామ్మ తిల్ పాశురజ్జళినట్టవణ్ణై.

సంఖ్య.	పాశురజ్జళి.	తిరు వాయ్ మొట్టి సంఖ్య	పాశుర సంఖ్య	పుటసంఖ్య	సంఖ్య.	పాశురజ్జళి.	తిరు వాయ్ మొట్టి సంఖ్య	పాశుర సంఖ్య	పుటసంఖ్య
	అ.					ఏ.			
	అఱియాక్కలత్తుళ్ళే	౧౩	౩	౭౭	౨౯	వరశైవ్వాననై	౧౨	౩	౪౮
	అఱ్ఱామత్తన్న	౧౫	౧	౧౪౦	౩౦	ఏతవేళులకుమ్	"	౧౧	౬౨
	అఱ్ఱవళరవణ్ణై	౧౮	"	౨౪౩	౩౧	ఏత్తైవేత్తై	౧౪	౧౧	౧౩౨
	ఆ.				౩౨	ఏతవేళులకుమ్	౧౯	"	౩
	అఱ్ఱయాడి	౧౪	"	౧౦౫		బ.			
	అఱ్ఱానముగనాయ్	౧౫	"	౧౦౬	౨౨	ఒత్తయ్ మక్కయ్	౧౩	౨	౭౪
	అఱ్ఱయ్య	"	౧౦	౧౬౨	౩౪	ఒ.వాత్తుయర్ ప్పిఱవి	౧౮	౫	౨౫౮
	ఇ.					క.			
	ఇఱ్ఱుని నీవ్వుమ్	౧౧	౪	౨౭	౩౫	కడలుమ్ లేయమ్	౧౧	౪	
	ఇఱ్ఱయర్ నానకళారల్	౧౩	౫	౫౪	౩౬	కరుత్తిల్ నేవుమ్	౧౨		
	ఇఱ్ఱయ్ నానగోడు	౧౪	౩	౧౧౮	౩౭	కళయ్ నానకళామ్			
	ఇఱ్ఱయ్ నే	"	౪	౧౨౦	౩౮	కడనార్ ప్పణ్ణుమ్మాయ్			
	ఇఱ్ఱయ్య	"	౫	౧౨౨	౩౯	కళిప్పజ్జనర్పుమ్			
	ఇఱ్ఱయ్య	౧౭	౧౦	౨౩౨	౪౦	కణి తిణను			
	ఈ.				౪౧				
	ఈ.లేయాన్	౧౯	౨	౨౪౦	౪౨				
	ఈ.య్య	౧౪	౭	౨౪౮	౪౩				
	ఈ.య్య	౧౬	౫	౧౮౪	౪౪				
	ఈ.య్య	"	౬	౧౨౬	౪౫				
	ఈ.					ఁ.			
	ఈ.య్య	౧౧	౫	౧౮౪	౪౬	కిణ్ణిరున్దు	"	౭	౨౬౪
	ఈ.య్య	౧౩	౧	౧౮	౪౭	కిళియోళియిళ్ళే	౨౧	౧	౩౧౨
	ఎ.				౪౮	కిణ్ణియెననిసైమిక్	"	౬	౩౨౬
	ఎ.కలెయిళ్ళే కల్	"	౪	౬౮		కు.			
	ఎన్నుళ్ళే కలవనక్	౧౫	౩	౮౧	౪౯	కుఱిక్కోళ్ళే నానకళారల్	౧౩	౪	౯౩
	ఎన్నుయ్ నానగోడు	"	౪	౧౪౮	౫౦	కుఱ్ఱాళ్ళే	"	౧౧	౯౯
	ఎన్నుయ్	౧౬	"	౧౫౦		కు.			
	ఎన్నుయ్య	౧౮	"	౨౬౯	౫౧	కుఱ్ఱయిల్లూమ్మాయ్	౧౫	౧౧	౧౦౪
	ఎన్నుయ్య	౧౯	౧	౧౯౩		కే.			
	ఎన్నుయ్య	"	౪	౨౯౨	౫౨	కేళవన్దురు	౧౭	౧	౨౦౭
	ఎన్నుయ్య	"	౫	౩౦౧		కొ.			
	ఎ.					కొ.			
	ఎన్నుయ్య	౧౨	౨	౪౫	౫౩	కొట్టుట	౧౧	౨	౯

తిరువాన్ మొట్టి ఇరవై అమ్మ తిల్ పాశురజ్జలిసటవణై.

సంఖ్య.	పాశురజ్జల్.	తిరు వాయ్ మొట్టి సంఖ్య.	పాశుర సంఖ్య.	పుటసంఖ్య.	సంఖ్య.	పాశురజ్జల్.	తిరు వాయ్ మొట్టి సంఖ్య.	పాశుర సంఖ్య.
౫౪	కోవిర్క్క	౧౭	౪	౨౧౬	౭౯	నైవాయ	౧౧	౭
౫౫	శతీరిశమడవార్	౨౦	౨	౩౧౭	౮౦	నొవ్దారా	౧౧	౭
౫౬	శిక్కనచ్చిటితు	౧౬	౨	౧౭౫	౮౧	ప.	౧౨	౭
౫౭	శిరితరక్క	౧౭	౫	౨౨౯	౮౨	పల్లియాల్లిలై	౧౪	౭
౫౮	శిఱిప్పిల్ వీడు	౧౯	౫	౨౯౬	౮౩	పట్టపోతు	౧౫	౭
౫౯	శిరై కొల్	౧౮	౧౦	౨౭౧	౮౪	పలపల వేయాపరణమ్	౧౭	౭
౬౦	కూతెరుకళపుమ్	౨౦	౧౧	౩౩౪	౮౫	పర్ ప్పనాపక్	౨౦	౩
౬౧	శెయ్యోల్ ద్రవీలై	౧౯	౩	౨౯౦	౮౬	పణనల్ల శెయతు	౧౫	౭
౬౨	శేర్ వార్ తివి నెకట్టు	౧౩	౭	౮౮	౮౭	పామ్మణై మేల్	౧౫	౭
౬౩	శొల్లెరెన్నమ్మనై	౧౫	౫	౧౬౦	౮౮	పుణర్ క్కునుయ నామ్	౧౮	౩
౬౪	శోరాత	౧౧	౧౧	౩౪	౮౯	పులనైదు మేయుమ్	౧౧	౪
౬౫	తకుళిర్	౧౨	౫	౫౨	౯౦	పాన్దుడి	౧౫	౬
౬౬	తక్కుళైయవ నే.	౧౪	౬	౧౨౫	౯౧	పాయ శెట్టిపులకమ్	౨౦	౧౧
౬౭	తామరైక్కణ్ణె	౧౬	౩	౧౭౯	౯౨	పొక్కిన్ద కాలక్కల్	౧౬	౧౦
౬౮	తామరైక్కణ్ణె	౧౭	౧౩	౨౩౬	౯౩	మతుకూతనై	౧౭	౭
౬౯	తిణ్ణన్దు	౧౫	౧	౪౦	౯౪	మక్కిల్ కొడెయనమ్	౧౯	౭
౭౦	తిరువుడమ్మ	౧౫	౨	౧౪౫	౯౫	మాటిమాటి	౧౬	౪
౭౧	తిరువిక్కిరమక్	౧౭	౭	౨౨౫	౯౬	మాతవక్	౧౭	౩
౭౨	తిఱిముడైవల్లత్తాల్	౨౦	౫	౩౨౫	౯౭	మున్నల్ యాళ్	౧౩	౭
౭౩	తిరనలకళర	౧౮	౭	౨౬౭	౯౮	ముడియాతతు	౧౬	౧౧
౭౪	తేవుమెప్పరుకుమ్	౧౨	౪	౫౦	౯౯	యవరుమయ్య వైయుమ్	౧౨	౭
౭౫	తోల్ ద్రొమ్	౧౧	౭	౨౪	౧౦౦	యా నేయెన్నై	౧౯	౭
౭౬	నలమెననిసైమిక్	౨౦	౭	౩౨౭	౧౦౧	వణ్ణ నేయెమ్మమ్	౧౪	౪
౭౭	నాణిక్	౧౭	౨	౨౧౦	౧౦౨	వళ్ళై మతుకూతనా	౧౬	౪
౭౮	నీడుమతుయర్ ప్పొణి	౧౮	౧౧	౨౫౧	౧౦౩	వణ్ణమామణి	౧౭	౧౩
					౧౦౪	వలమ్ శెయ్తునైకల్	౨౦	౪
					౧౦౫	వల్లక్కననిసైమిక్	౧౧	౭
					౧౦౬	వాయున్దిరై	౧౧	౧
					౧౦౭	వాణుత్తల్	౧౪	౧

తిరువాయ్ మొழ్లి ఇరణ్డామ్మత్తిల్ పాశురజ్జలి నట్టవణై.

సంఖ్య.	పాశురజ్జల్.	తిరు వాయ్ మొల్లి సంఖ్య.	పాశుర సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.	సంఖ్య.	పాశురజ్జల్.	తిరు వాయ్ మొల్లి సంఖ్య.	పాశు సంఖ్య.
౧౦౬	వాట్టమిల్	౧౪	౧	౧౩౫	౧౧౦	విడవిల్	౧౯	౧
౧౦౭	వామనక్	౧౭	౪	౨౨౭	౧౧౧	వేవారా	౧౦	౧
౧౦౮	వారాయ్	౧౯	౭	౩౦౦	౧౧౨	వైకుంఠా	౧౬	౧
౧౦౯	విటిలజు	౧౭	౫	౨౧౯				

ఇరణ్డామ్మత్తిల్ ద్రమిదోపనిషత్సత్తజ్జిక్కిళ్ళి నట్టవణై.

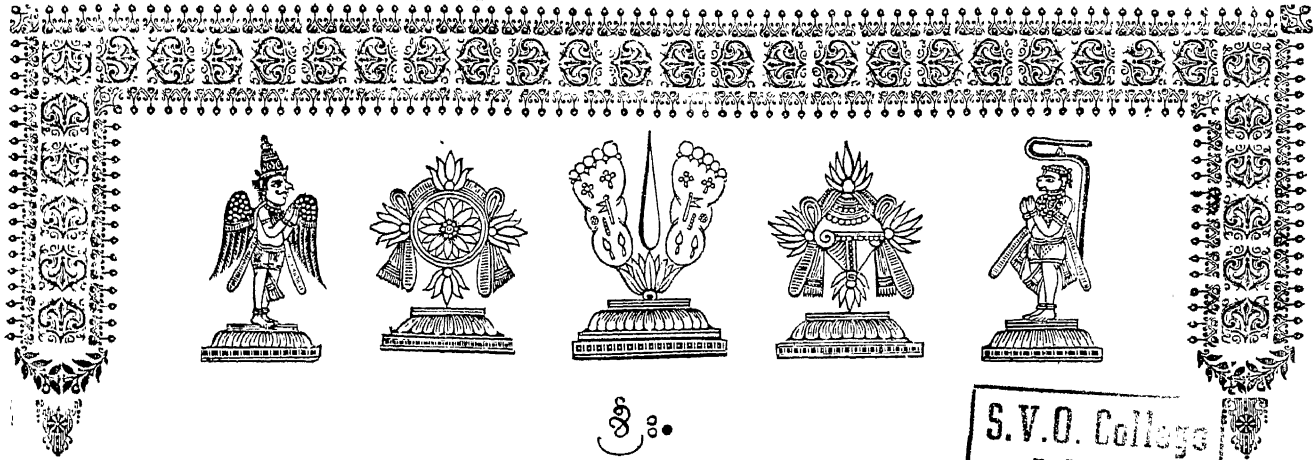
సంఖ్య.	జ్జోకజ్జల్.	జ్జోక సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.	సంఖ్య.	జ్జోకజ్జల్.	సంఖ్య.
౧	ఆత్మసర్వసమ్	౧౩	౧౦౨	౬	తేకేశవాభిమతతామ్	౧౦
౨	ఆగమ్యనూరి	౧౫	౧౬౭	౭	నిచప్పమామ్	౧౧
౩	ఆత్మాన్యాయుప్పి	౧౮	౨౭౬	౮	పూర్వానుభూత	౧౨
౪	ఏతన్నిజాత్తితమ్	౨౦	౩౩౮	౯	మోక్షాదరమ్	౧౩
౫	తత్వాన్విత్తానధిగమన	౧౮	౧౩౭	౧౦	సంక్షిప్త	౧౪

ద్రమిదోపనిషత్తాత్మరత్నా వల్లిజ్జోకజ్జి నట్టవణై.

సంఖ్య.	జ్జోకజ్జల్.	జ్జోక సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.	సంఖ్య.	జ్జోకజ్జల్.	సంఖ్య.
౧	ఇత్యుబ్రూత	౨౩	౩౩౮	౭	పూర్ణశ్చర్యావతారమ్	౧౦
౨	చిత్రాస్వాదానుభూతిమ్	౧౫	౧౦౨	౮	శ్రీశైవస్వాత్మీయోగమ్	౧౧
౩	దీపాశ్చర్యస్వభావమ్	౨౨	౩౩౮	౯	సర్వాదిస్సర్వసాధ్వి	౧౨
౪	నిద్రాదిచ్ఛేదకత్వాత్	౧౩	౩౭	౧౦	స్వప్రాప్త్యాసిద్ధకాన్తిమ్	౧౩
౫	ప్రహ్లాదాథేయసింహుమ్	౧౬	౧౩౮	౧౧	స్వాస్వాదభ్యాపకత్వాత్	౧౪
౬	పాస్వాకాహాపపత్త్యా	౨౦	౨౭౬			

ఇరణ్డామ్మత్తిల్ తిరువాయ్ మొల్లి మాన్ద్రస్తాతి పాశురజ్జలి నట్టవణై.

సంఖ్య.	పాశురజ్జల్.	పాశుర సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.	సంఖ్య.	పాశురజ్జల్.	సంఖ్య.
౧	అబ్బామత్తన్నాల్	౧౫	౧౬౮	౬	కిళిగొల్లికేర	౧౦
౨	అబ్బెనవర్కల్	౧౮	౨౭౭	౭	కేశవనాల్	౧౧
౩	అడిమకిట్	౧౪	౧౩౮	౮	తిన్జితామణిక్	౧౨
౪	ఉనమలవేవను	౧౩	౧౦౩	౯	వాయ్విరుమాల్	౧౩
౫	ఎములినుమ్	౧౯	౩౧౧	౧౦	వైకుంఠవను	౧౪

శ్రీః.

ఆధ్వార తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎ మ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

S.V.O. College
Library
TIRUPATI
Acc. No. 6645
Date.....

తిరువాయ్ మొట్టి - ఇరణ్ణామ్మత్తు - ముతన్ శిరువాయ్ మొట్టి - ౧-పా-వాయున్దైరె వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.— వాయున్దైరెయుకళుజ్ఞానన్దడనారా । యాయుమమరులకున్దుజ్జిలునీతుజ్ఞాయాల్ ।

నోయుమ్మయలైమైయుమీతూర వెమ్మేహో । నీయున్దిరుమాలా నెజ్జజోట్పట్టాయే ॥

ఆ.—(వాయున్దైరె) ఇప్పడినిరవధిక సాన్దర్యాది కల్యాణగుణగణపరిపూర్ణనాయురన్ద వెమ్మెరుమానై ప్రత్యక్షిత్వాప్సితే తమ్ము; తిరువుళ్ళత్తాలే యనుభవితుబాహ్యసంక్షేప త్రిలుళ్ళవపేత్తైయాలేయతిలేప్రవృత్తరాయ్, అతుకైవారామైయాలే అత్యన్తమవసన్నరాయన దోస్తాలేన్దదత్తైయైప్పేకుకొటార్. భగవత్సంక్షేపవియోగైకసుఖదుఃఖైయాయ్ తద్విశ్లేషత్తినాలే అత్యన్తమవసన్నైయాయ్ యరున్దాళోరు పిరాట్టి, స్వప్రప్తిగోచరమాన పదార్థజ్ఞులనుడైయ ప్రవృత్తివిశేషజ్ఞతైభగవద్విశ్లేషజనితదుఃఖహేతుకమాక స్వాత్మానుసన్ధానత్తాలే యనుసన్దిత్తు, అన్ద చేతనాచేతన పదార్థజ్ఞతైక్కుటిత్తు, న్దిరుమనాన్దట్టతుపట్టికళాకాతేయైన్దితాల్.

(వాయుమ్) వాయుమ్తరైకళుకగుకి అట్టియిలేనర్క్తిజమడనారాయ్, నీయుజ్జిలుముజ్జితాతవున్నడైయతాయ్మారుమ్ స్వభావగుణజ్ఞాత దేవలోకముముజ్జిలుమ్ నీయుజ్జుకిటిలై; ఆతలాల్, విరహవ్యసనవైర్లయ్యత్తాలే అభిభూతైయానవెన్నైప్పాలే నీయు మెమ్మెరుమానైయలైప్పట్టాయాకాతేయైన్దితాల్.

పన్నీ.—ఇరణ్ణామ్మత్తిల్. ఇప్పడి పరత్వాదిగుణజ్ఞతాలేపరశేషియాన సర్వేశ్వరనుడైయ సర్వరక్షకత్వ ప్రయుక్తమాన ఉపాయత్వత్తై ప్రతిపాదిత్తు అనన్తరమ్ ఇప్పత్తాలే - ఉపేయత్వోపయుక్తమాన అవనుడైయనిరతిశయభోగ్యతైయై యరుళిచ్చెయ్వతాక, అన్దభోగ్యతాశిశ యసూచకమాన, అల్పకాల విశ్లేష త్రిలు మతిశ్లేశావహత్వతైయైయమ్, ఆశ్చర్యరూపమాన ఉత్తుడలలితత్వతైయైయమ్, సర్వసారస్వమనామరూపజవ్యభోగ్యతైయైయమ్, భోగాలార్థ త్రిల్వన్దవార్తియైప్పొక్కి రక్షిప్పానవసేయెన్నుమిడ తైయైయమ్, ఆ రిత్తీరుమ్మడికిట్టినవనుడైయ హర్షకారితమాన సాన్దర్యాతిశయ తైయైయమ్, ఆత్రితసంక్షేపప్రియినుడైయతద్విశ్లేషభీరుత్వతైయైయమ్, సంక్రితసంబుధి కులనన్దానపర్యన్త సంరక్షణతైయైయమ్, రక్షణకాష్టైయానమోక్షప్రదత్వతైయైయమ్, మోక్షతాత్పర్యమాన పారతన్ద్ర్యతైయైయమ్ భోగప్రతిసమ్మన్ధితయా సాన్నిధ్యతైయైయ మరుళిచ్చెయ్తు భోగ్యతైయైయ పపాది శ్చరుకుకొటార్. ఆతిల్ ముతన్ శిరువాయ్ మొట్టియిల్ - ఊణవిశమ్మత్తిలుమ్ శ్లేశాతిశయజనకమా; పీళ్ళరనుడైయ భోగ్యతైయైయ మరుళిచ్చెయ్వతాక, తదుపపాదకమాన, అవనుడైయ త్రియఃపతిత్వతైయైయమ్, శేషశాయిత్వతైయైయ

ఈ.—తిలకలై యలుతార్; మూన్టామ్మతాల్-విరోధి కట్టివై జ్జుర్యవేషమ్-భాగవత శేషత్వ పర్యంతమానధ్యక్ష
త్రైజ్జుర్యమెన్టార్; నాలామ్మతాల్-ఇప్పడిప్పట్టై జ్జుర్యత్తుమ్-విరోధి-విశ్వరూపై వల్లమెన్టార్; విద్యామ్మతాల్-
అన్దవిరోధయై ప్పొక్కువానుమవ నేయెన్టార్; ఆతామ్మతాల్ - విరోధినిరసనశీలనానన్దరువడికిలిలేతరణమ్మ
కార్; ఏదామ్మతాల్-ఇప్పడివెరియపిరాట్టియార్తున్నిలై యాక శరణమ్మక్కవిడ త్తిలుమ్, దగ్ధపటన్యా యమ్మ
లే సంసారమనువ రిక్కిటపడియై క్కణ్ణువిషణ్ణరాకితార్; ఎట్టామ్మతాల్-“ఇప్పడిప్రవన్నరాయుక్కుచ్చెయ్తే
యుమ్ దగ్ధపటన్యా యమ్మలే నమ్మేవిడతేయనువ గ్గిక్కిటతు నమ్మడైయ ఆత్మాత్మియజ్జలిల్ నశైయతాతపడి
యా లే” ఎన్టుపార్తు అవన్ద్రొలిరునశైయిలైయెన్టితార్; ఒన్పుతామ్మతాల్ - “ఇప్పడినశైయన్ద్రొలిముమ్మరక్షి
యాతోళివా నె? ” ఎన్టుఅతిశక్తైవణ్ణ “నానారాయణ, సర్వశక్తియుక్త, ఉమ్మడైయ సర్వాపేక్షితజ్జ
ఖమ్ శెయ్తుముడిక్కిటోమ్” ఎన్దురులిచ్చెయ్య, అవనుడైయ శీలగుణ త్తిలే యాత్మజ్జాడ్పడుకీతార్; పత్తామ్మ
తాల్ - ఆద్రొరుడైయ పతన్ద్రొ త్తైక్కుణ్ణ తిరుమోకూరిలేతజ్జువే ట్టైయూకవన్దుతజ్జి ఇవర్క్కర్చిరాదిగతియైయు
జ్జాట్టి, ఇవరుడైయ అపేక్షిత సంవిధానమ్మణ్ణనపడియై యరులిచ్చెయ్తార్.

అ-అ-వీ.-తొట్టాతెటాకై-కై జ్జుర్యమాకై యాతే అతు నేపురుమర్థ మెన్టాటుయిట్టా రెన్దుపడి. పురుషార్థమానకై జ్జుర్యమే-ప్రపంచము ప్రధాన
తాత్పర్యమ్, మేల్ పత్తుక్కులిల్ ప్రతిపాదితజ్జాన ప్రధానార్థజ్జల్లామ్ తచ్చేషమెన్టు స్ఫుటికకైక్కుక్కా మేలింకడై పరస్పరసజ్జతజ్జాక
నన్దుక్కిమిక్కితార్ (ఇరణ్డామ్మతాలిత్తాది). ఇత్తాల్ - మతట్టుత్తు ప్రధానమ్, ఒచ్చతుపత్తుమ్ తచ్చేషమ్; ౧ “సదేసామ్యేషమగ్రతీత్”
ఇత్తాల్ పట్టణాత్తక ప్రధమపేటికైక్కు మేలూన్పుతు ఖణ్ణజ్జుమ్ శేషమానాన్పులే యెన్టాయ్దు. తచ్చేషశేషిభావో వేదాన్దవిద్యేస్స
ప్ర, తత్రప్రవ్యః (కలై యలుతారితి) కై జ్జుర్యవిరోధిద్వివిధః - బాహ్యవిరోధి, ఆన్తరవిరోధిచేతి. ప్రకృతిసమ్మన్ద-బాహ్యవిరోధి; స్వా
ర్థతయాకరణమ్ - ఆన్తరవిరోధి. ప్రథమదశకాన్యావదేశస్య - బాహ్యసమ్మేషా వేషానిమిత్తత్వాత్ ప్రకృతిసంబంధ నివృత్తిపూర్వకాన్యా
సంశేష్టతాత్పర్యాత్, ౨ “కలిషమ్ కవర్దుమల్దు” ఇత్యత్ర - ముక్తకణ్ణం ప్రకృతిసంబంధనివృత్తిప్రారణాత్, ౩ “తనక్కేయకవై
క్కొళ్ళునితే” ఇతి - స్వాభాతాగన్ధనివృత్తేప్రారణాత్, ౪ “కీరొలియిళమై” ఇత్యత్ర ప్రకరణబలాత్స్వాభాతాగన్ధహిత కై జ్జు
ర్యోపదేశాచ్చ కై జ్జుర్యవిరోధినివర్తనే తాత్పర్యమితిభావః. (మూన్టామ్మతాలితి) ౫ “ఒళీవిల్ కాలమ్” ౬ “పుకళునల్లారువణ్” ౭
“పయలుళ్ళుడరొలి” ఇత్యాదిహృదయమ్. (నాలామ్మతాలితి) ౮ “ఒరునాయకమ్” ఇత్యన్దిన్దశకేహృదయమ్. (విద్యామ్మకై వల్లమెన్టార్)
౯ “కుడిమన్దుమిక్కువర్క్కమ్” ఎన్టుమ్, ౧౦ “ఎల్లామ్ విట్టవిటుకలింపు” ఎన్టున్దుల్లకిట వైశ్వర్యకై వల్ల మెన్టుటుయిట్టా రెన్దుపడి.
(విద్యామ్మతాలితి) ౧౧ “కైయార్ శక్కర తైన్దురుమాన్క్కుమ్” ౧౨ “కాయుజ్జడుజ్జైయెక్కు కాకుత్తకవారానాల్” ౧౩ “కవైవాయ్తున్దు
జ్జలై యాతోళివాయ్కవై కచ్చన్ద్రొలే” ౧౪ “ఉక్కులైయెన్దిత్తుచ్చి ములైయూడవలై యుయరుజ్జాకక్కుల్ కళవైయే శరణాక్కొణ్డై”
౧౫ “కుడిసిరైక్కుడైన్దువాలునుమత న్దేవరుణ్ణవగురైవీడుమ్ నణ్ణజ్జ శే కెయ్తుపోనవిత్తకముమ్” ఇత్యాదౌహృదయమ్. (ఆతామ్మతాలితి)
౧౬ “అకలిక్కిలే” ఇత్యాదౌహృదయమ్. (ఏదామ్మతాలితి) ౧౭ “ఉణ్ణిలవియ ఇత్యాదౌహృదయమ్. (ఎట్టామ్మతాలితి) ౧౮ “నజ్జో వర్తతై
ఇత్యత్ర తత్రచవిషయ, ౧౯ “కడైయటప్పాశజ్జో విట్ట పిన్నైయన్దియవనవై కాణ్ణోడానే” ౨౦ “ఉజ్జోడైజ్జలిడైయిలై” ఇత్యాదౌహృదయమ్.
(ఒచ్చతామ్మతాలితి) ౨౧ “ఒరాయిరమాయ్” ఇత్యత్ర, తత్రచవిషయ ౨౨ “నారాయణన్దశ్శో పిరానవనే” ౨౩ “శీలమెన్దైయలూనడిమేల్
ఇత్యాదౌహృదయమ్. (పత్తామ్మతాలితి) ౨౪ “తాళతామరై” ౨౫ “మూళ్ళివికుమ్మణిముకిల్” ౨౬ “ఎన్దు వావళుచ్చున్ద్రొదై” ౨౭ “అనా
వళుచ్చున్ద్రొదై” ఇత్యాదౌహృదయమ్. అత్రపక్తవాగ్ధిక్యే సత్యపిప్రదశ్శయైవచిశాబ్ధిమతాన్ద్రప్టుం శక్యతే ఇతి విస్తరభయాత్పజ్జిహీతమ్.
అత్రచప్రాథమికశతకత్రయేణ - ఉత్తరపాక్యవివరణంక్రియతే; అనన్తరశతకసప్తకేనాపి - పూర్వపాక్యవివరణంక్రియతే ఇత్తుక్తమ్మనతి.

౧॥ ఛాం-ఉ-౬-౨. ౨॥ ౧౩-౧౦. ౩॥ ౧౯-౪. ౪॥ ౨౦-౧. ౫॥ ౨౩-౧. ౬॥ ౨౪-౧. ౭॥ ౨౫-౧. ౮॥ ౩౧-౧.
౯॥ ౩౧-౯. ౧౦॥ ౩౧-౧౦. ౧౧॥ ౪౧-౧. ౧౨॥ ౪౪-౩. ౧౩॥ ౪౮-౮. ౧౪॥ ౪౮-౧౧. ౧౫॥ ౫౦-౧౦. ౧౬॥ ౬౦-౧౦.
౧౭॥ ౬౧-౧. ౧౮॥ ౬౨-౧. ౧౯॥ ౬౨-౮. ౨౦॥ ౬౨-౭. ౨౧॥ ౮౩-౧. ౨౨॥ ౮౩-౧౧. ౨౩॥ ౯౧-౧. ౨౪॥ ౯౯-౧.
౨౫॥ ౧౦౦-౧౦. ౨౬॥ ౧౦౦-౧౦.

[౨]

తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౧-తి. ౧-పా-వాయున్దిరై వ్యాఖ్యానజ్ఞానం.

ఈ. — మితి; పయిలప్పయిలవిత్తేయినితాయగుప్పతివ్విషయమ్. నారైయాకిల్ వెళు త్తిరుక్కయమ్, అన్దిలా వాయలకు నెక్కిత్తై త్తవాత్తేకతలుకై యమ్, కడలాకిల్ ఎరుత్తుమ్ శొల్లుమ్ పారుళుమ్ తెరియాతపడికూప్పిడ యుమ్, కాన్దాకిల్ సతతగతియా య్ త్తిరుక్కయమ్, మేళుమాకిల్ నీరాయ్ శ్శీర్లువిళుకై యమ్, చన్ద్రనాకిల్ వే వతు వళరువ తాకక్కడవ తెన్దుమ్, తమస్సాకిల్ పదార్థదర్శనమృణ్ణివొట్టా తెన్దుమ్, కట్టియాకిల్ అలైవాయ్ నూ య్ ఏలువతు వడివతాకక్కడవ తెన్దుమ్, విళక్కాకిల్ ఇన్ద్రురైయక్కడవ తెన్దుమ్, ఇవన్దుక్కివై నిర స్వభావమెన్దు రియాతే, ఇవైయెల్లమ్ తన్నెప్పోలే భగవద్విశ్లేషతాలే న్యసనప్పదుకిఱనవాక్కొణ్ణు, అవన్దు మాకత్తామనుశోక్కితార్.

ఇ త్తిరు వాయ్ మొట్టియిల్ - ఇళైయ పెరుమాళిత్కాట్టిలివర్ కుణ్ణాన వ్యావృత్తిశొల్లుకిఱతు. ఎ యెన్నిల్; మత్స్యత్తుక్కుజలమ్ ధారకమాకవలుతియిట్టారవర్, ఇవర్ అన్దమత్స్యత్తోడుజలత్తోడుతమై వాళియిఱ భగవద్గుణజ్ఞే ధారకమెన్దిరుక్కితార్. ఆకైయాలే, దుఃఖకళాయరుప్పార్ తగ్గళోడు సమదుః తైక్కళుత్తై క్కట్టిక్కొణ్ణుకిడన్దుకూప్పిట్టు అన్దామైకుప్పోక్కువిట్టు ధరిక్కుమాప్పోలే, ఇనాళుమ్ క్కణ్ణుకి క్కానపదార్థజ్ఞైల్లావన్దోడుమ్ కళుత్తైక్కట్టిక్కొణ్ణుకిడన్దు “నీవట్టతో?, నాన్వట్టతో?” ఎన్దుకూప్పిడుకిఱ యిరుక్కిఱతు; ౧ “అపివృతాః పరిష్టానాః” ఎన్నుమాప్పోలే - చేతనాచేతనవిభాగమటనోవుపదుత్తవ యితేయివళో పిరిన్దవిషయన్దానిరుప్పతు.

౨ [ఉపత్తొదకానద్యః పల్వలాని సరాంసి చ ఎన్దు] అటుకలోడు శిలుకుట్టికలోడు పెరుజ్జుట్టికలోడు వాళియ కరైయరుకుణ్ణైన్దుకొట్టవొణ్ణాతపడి గామవిరహత్తాలేగొతి త్తలిత్తే. [పరిశుష్కపలాశాని వనాన్యపవనాని చ ఎ శిలుకాట్టోడు పెరుజ్జాట్టోడు వాళియఱ, విరహాగ్నికొళు త్తిన్దు. పెరుమాళో ౩ “సీతేమృతస్తేవృకురః పితౄషీన్

శీ-అ. — చిరపరిచయమిక్కుక్కుటప్పన్తోపెన్దు (పయిలప్పయిలవిత్తాది). పయిలప్పయిల-అభ్యసిక్కువభ్యసిక్కు. “నోవుపడుకిఱ కొణ్ణు” ఎన్దైక్కు - అవన్దుక్కు వాస్తవాకారమేతెన్దు (నారైయాకిలిత్తాది). యద్వా, విస్తరసగ్గియాతల్. నెక్కిత్తై వాత్తే న వాత్తే. ఇన్ద్రురైయక్కడవ తెన్దు మెన్దుతు-సన్దానావిచ్ఛేదపరమాన ౪ “నన్దావిళక్కమ్” ఎన్దైప్పోలే.

స్వాపదేశమ్ (ఇ త్తిరు వాయ్ మొట్టియిలిత్తాది). ౫ “జలాన్త త్స్యావివోద్భృతా” ఎన్దు - జలమ్ ధారకమాకవలుతియిట్టారెన్దు పడి. యాలే - ఉక్తమేతుక్కుళాల్దోమై మిక్కిరుక్కయాలే. యోగ్యతైయళ్ళవిడతేయన్తో భృమముళ్ళతు, అచేతనజ్ఞకు భగవద్వి న్యసనయోగ్యతైయన్తోపెన్దు (అపివృతాత్తాది). అయోధ్యాకాణ్డేదళరథంప్రతిసుమన్త్రః, ౧ “విషయే తేమహారాజరామవ్యసనకర్మి అపివృతాః పరిష్టానా నాస్యపుష్పజుగ్రహోరకాః । ఉపతస్తోదకానద్యః పల్వలాని సరాంసి చ । పరిశుష్కపలాశాని వనాన్యప వనాని వన్దు - సమర్థమ్.

ఉపశబ్దార్థమ్ (కరైయరుకుమితి). దుఃఖిళో సమదుఃఖికైక్కళుత్తైక్కట్టిక్కొణ్ణు కూప్పిట్టవిడముణ్ణోపెన్దు (పెరుమాళిత్తాది). ఆ ధ్యాకాణ్డేరామః, “ఏవముక్త్యాభరణభార్యాయశ్చేత్యరామః । ఉవాచశోకస్తప్తః పూర్ణచన్ద్రనిభాననమ్ । సీతేమృతస్తేవృకురః

అ-అ-వి. — దుఃఖిళో సమదుఃఖికైక్కళుత్తైక్కట్టిక్కొణ్ణు కూప్పిట్టవిడముణ్ణోపెన్దు (పెరుమాళిత్తాది). ౬ “యదాయదాహికాస ఇత్తాదిన్యా యత్తాలే, అవళోమణవాట్టుప్పెణ్ణాకై యాలే యివళుమ్ తన్నుక్కులప్పడియేయిత్తే యిరుప్పతు; ఆకైయాలే, “అవళోమణియై ఎన్దు “తేవృకురొమృతః” ఎన్దితార్. ఎనక్కనరైప్పోలే పరిక్కునీయుణ్డే. ఉనక్కేయిత్తే మామనార్ పోనవిట్టెన్దుతాత్పర్యమ్. ౭ “

౧॥ రా-అ-౫౯-౪.	౨॥ రా-అ-౫౯-౫.	౩॥ రా-అ-౧౦౩-౧౫.	౪॥ ౧౧-౯.
౫॥ రా-అ-౩౫-౩౧.	౬॥ రా-అ-౧౨-౬౮.	౭॥ రా-అ-౧౨-౬౮౫.	

ఈ.-లక్షణం. ఎన్ను ఒరువరై యెరువర్ కట్టికొణ్ణుకిడన్దుకూప్పిట్టాప్పోలే కూప్పిడుకితారిజు.

ముతతాప్పట్టు. పిరిన్దారిరజువతునెయ్ తల్ నిల త్రిలేయాకై యాలే, కడఱురై చోలైయైప్పల్లి ఇవళో పిరిప్పిరజ్జేయిరుక్కచ్చెయ్ తే, అక్లై ఆమిషార్థమాక అవధానమ్మణ్ణిక్కొణ్ణిరుక్కి అతోరు నారైకణ్ణిక్కొల క్కాక, అతినుడమ్మిల్ వెళుప్పైక్కణ్ణు, అతువున్దనైప్పోలే పిరివాల్ గ్రామైయాలే వన్దవెన్ద్రత్తోడేయిరుక్కి అ తాకొణ్ణు; పావియే!, నీయుమ్ నానకప్పట్టవిషయ త్రిలే యకప్పట్టు నెళ్ళుపటియుణ్ణాయాకా తేయన్దితాళో.

(వా-యుమ్మిరై యుకళుమ్) వాయ్కై - కిట్టుకై. పెరియమలై పోలేవన్దుకిట్టుకి అతిరైకళో మేలే తావిప్పో కానిన్దాలుమ్ నిన్దై త్తతుకై వ్వుకురుమళవుమ్ చలియా తే యిరుక్కు మాయిల్లు. భగవద్ధ్యానపరరిరుక్కు మాప్పో లేయిరుక్కుమ్. ౧ * అలైకడనీర్ కుమ్మమ్మవకడాడవోడియకల్యాసురుజ్జముతుకిల్ మలైకలై మీతుకొణ్ణువరుమీనైమ అవాతిరుప్పార్ కుప్పోలియాయరానిన్దతు అలైకలై మీతుకొణ్ణువరుమీనై మఱవాతిరుక్కి అవితువుమ్ ౨ గిరయోవ ర్నధారాభిర్తానమానానవివ్యధుః । ఆభిభూయమానావ్యసనైర్యథా ౨ ధోక్ష జచేతసః] ఎన్నుళ్ళొక్కడవతితే -

జీ-అ.-హీనో నిలత్తణ" శిలశ్రీకోశజ్ఞలిలేయాట్టువాక్యజ్ఞో మున్దిన్నాకవిరుద్దాలే, అతుక్కునుగుణమాకవరుమ్మదవాక్యజ్ఞై యోజిత్తుకొళ్ళవు. "ముతతాప్పట్టాల్ భగవత్కైర్నమై పురుషార్థ మెన్దలుతియిట్టార్" ఇత్యాదివాక్యమ్ శిలశ్రీకోశజ్ఞలిలేయి తిరువాయ్ మొట్టియి ౧ ప్రవేశాది యిలిరున్దపాతు, ప్రవేశ శేషమాకయోజిత్తుకొళ్ళవు.

ముతతాప్పట్టు. (వాయ్మిరైయిత్తాది). అన్దపుర త్రిలిరుక్కుమివళుక్కుక్కడఱురైయిల్ వర్తికొటపక్షిదర్శనమెప్పడికూడుమె నిజశక్తైయై యుమ్ పరిహరియానిన్దుకొణ్ణురుళిచ్చెయ్ కితార్ (పిరిన్దారెన్దు). ఇరజువతు - దుఃఖిప్పడువతు. అవధానమ్మణ్ణిక్కొణ్ణు - ప్రమాద మిన్దిక్కై. పటియుణ్ణాయ్ - అపహరిక్కప్పట్టాయ్.

"వాయ్మిరై యుకళుమ్ మడనారాయ్" ఎన్దుతుక్కర్థమ్ (పెరియమలై పోలేయిత్తాది). (మేలేతావి). వాయ్మిరై యుకళుమ్మొత్త మేలేతావవేణుమి. మడప్పమ్ - పల్లిల్లిరువిడామై. అత్తైచ్చొల్లకి అతు (నిన్దైతతిత్తాది). (చలియా తే). "ఉకళుమ్" ఎన్దిజవర్తమాననిన్దై శత్తల్ - త్రిరైతావుత్తయిల్ అనున్యూతతోన్దుత్తయాలే, చలియా మెసిద్ధమి. నిన్దై త్తతుకై వ్వుకురుమళవుమ్ చలియా మెక్కు దృష్టాన్తమ్ (భగవద్ధ్యానేత్తాది). ఇ త్తైవీశేషనిష్ఠమాకక్కొట్టుకితార్ (అలైకడలిత్తాది). "ఎన్దుకుక్కురురత్తకరిన్దై" ఎన్దు; "నానళనా యిరుక్కు. నిజళణ్ణువేణుమో; నాకరత్తకనాకితే" ఎన్దుమ్మడియాన కృపైయాలే, తుభితమాయ్ పరుకితాకవుమ్, తన్ద్రీవయిల్ లోలేయలైయెఱే యుమ్మడియాకవుమ్, ఆకాళ త్రిలే బ్రహ్మదికళో మడియరుప్పిలే కెన్దు వీళుమ్మడియాకత్తై తిరుముతుకిలే మలైకలైక్కులూతపడి యేటిట్టుకొణ్ణు వరుకితి, జలమధారకమాన వన్దువై - సర్వాధికనానసర్వేశ్వరనై. అవన్దప్పడితన్నురుక్కెడుత్తు వేల్ మురుక్కొణ్ణు అరియనెయ్ తురక్షియా నిన్దాక, ఊనక్కుచ్చెయ్యి వేణుమరున్దైవై - అవనైమఱవాతిరుక్కై; ఇత్తనైయున్దైయప్పారాయ్. మఱక్కవొణ్ణాతకైయిల్ కలై యవక్ కైయ్యానిన్దాల్ మఱవాతిరుక్కు వేణ్ణావోవెన్దుపారుళో. ఇతువుమ్ - నానైయమ్. దృష్టాన్తాన్తరమ్ (గిరయిత్తాది). యద్వా, ఆమిషార్థమా కవధానమ్మణ్ణిక్కొణ్ణిరుక్కి అ వాకారత్తుక్కుక్కిలో దృష్టాన్తమాయ్, తిరైకళో మేలేతావి నాలుమ్ చలియా మెక్కు దృష్టాన్తమ్ (గిరయి త్తాది) ఎన్నుతల్. మున్దివతు - "మడమ్" ఎన్దైప్పల్లి; ఇరజ్జావదృష్టాన్తమ్ - "త్రిరైయకళుమ్" ఎన్దైప్పల్లి. యద్వా, "భగవద్ధ్యానపరరిరుక్కు మాప్పోలే" ఇత్యైత్ర - ఆధ్యాత్మికాదిదుఃఖనాగరతరజ్జసహిష్ణుత్వేనావస్థానంహృదినిధాయ, తత్రప్రమాణమాహ (గిరయో ఆ-అ-వి.-వచ్చు" ఎన్దిజవకారమ్. అనుక్రమముచ్చయమాయ్, "పితృవత్" ఎన్దిజవర్థ త్తైచ్చొల్లకి అతు. ఎన్దు నేయిన్దిల్; ఇన్దచకారజ్జ శైల్లామ్-ఉ కై సముచ్చయార్థ మెన్దుక్కుడాతు. ప్రథమచకార త్రిలే తట్టుకైయాలే; వక్ష్యమాణసముచ్చయముక్కుడాతు, చరమచకార త్రిలే తట్టుకైయాలే యథాయోగ్యజ్ఞొల్లమ్మైతుమ్, వక్ష్యమాణసముచ్చయపరమాన ద్వితీయచకారత్తాలుమ్-భౌర్యాదృష్టాన్తై సముచ్చయిక్క వేణ్ణివరుమ్; అతిల్ ప్రయోజనమిన్దైయి. ఆకైయాలే, అపేక్షితమానపితృసముచ్చయపరత్వమేయి. ౩ "భావజ్ఞేన" ఇత్యాదియుణ్ణాకైయాలే, "పిత్ర హీనోసి" ఎన్దిజవిన్దైయిమ్ - ఇప్పడియేకొణ్ణుకొళ్ళవు. (అత్తణువన్దు) అరుళిచ్చెయ్ తైన్ద పడి.

311 32-9.8x

ఈ.-(మీశూర) విషమేతినాప్పో లే యుడప్పిలేపరక్క. (ఎమ్మేపోల్) ఇప్పడిన్లేశప్పడుకై కునానారు త్రియుమెన్జిరున్దే, నీయుమెన్నైప్పో లేయావతే! దుఃఖపరిభవజ్జలైప్పాటు త్తిరుక్కైయాలమ్, పల్లీమరువిడాతిరుక్కిల పడియాలమ్, వై వర్ణతాలుమెన్నైప్పో లే యిరానిన్టాయ్.

(నీయుమ్) విరహవ్యసనమ్బులుక్కమాట్టాతమార్దవ త్తెయుడై యనీయుమ్. ౧ “తత్తస్య : చృశంభవేత్” ఎన్జిరుక్కమాట్టామెక్కిరువరు మొత్తోమో? (తిరుమాలానెన్జిగ్గోట్టయే) మానసవ్యధైయుమ్ వై వర్ణము మిరున్దపడి కణ్డేనుక్కు, నీయుమ్ నానకప్పట్టతుత్తైయిలే యకప్పట్టాయాకాతే. ౨ * మైన్దనై మలరాన్జుణనాశనై యోనీయుమానై వ్పట్టతు. (నెన్జిగ్గోట్టయే) నెన్జుపటియున్డా యాకాతే. తోఱ్ఱురైయన్జియే, మటుపాడురువవేర్ప్పల్లీమరువిడాతిరుక్కిల పట్టాయాకాతే.

జీ.అ.-వ్యధాయా అప్రత్యక్షత్వాత్, వస్తుతఃపక్షిణిమానసవ్యధాభావాచ్చ “నోయుమ్పయలైమైయుమ్” ఇతికథమాపేత్యాశక్తామ్, స్వస్తిక్ సాహచర్యగ్రహణాదిత్యభిప్రాయేణపరిహరతి (తత్పక్కలిలేకాన్డాయలేయితి). “ఊర” ఎన్జుక్కుతాత్పర్యమ్ (విషమేతినాప్పోలేయెన్జుతు). “ఎమ్” ఎన్జు - ఆత్మనిబహువచనమ్. “ఎమ్మే” ఎన్జిట ఏవకారత్తుక్కువాసనై (ఇప్పడి యిత్యాది). “ఎమ్మేపోల్” ఎన్జియాలే - తమక్కున్డూ నవాకారత్తై యిన్జు తెన్జు విశదీకరియ్యానిన్జుకొన్డొ, ఇప్పడి నీయుమిరానిన్టాయో వెన్జితాశెన్జు తోల్లీమరువిక్కిలతు (దుఃఖపరిభవజ్జలైయిత్యాది). భగవద్విశేషత్రాలున్డాన పరిభవమ్. పల్లీమరు విడాతిరుక్కిలపడియెన్జుతు - “మడనారాయ్” ఎన్జుత్తెప్పల్లీ. దృష్టాంతైలే, పల్లీమరుభగవద్విషయ త్తై విడాతిరుక్కి.

ప్రాధాన్యత్తిలే - చశబ్దమాక తాత్పర్యమ్ (విరహవ్యసనమిత్యాది). యద్వా, పూర్వోక్తభావ ఏవయున్నచ్చబ్దవివక్షిత విశేషప్రదర్శన పరోవా. సముచ్చయత్తిలేయాక తాత్పర్యాన్తరమ్ (తత్తస్యేత్యాది). “శ్రియఃపతియాలే యపహృత చిత్తైయానాయ్” ఎన్జుమతుక్కు నియామకజ్ఞాల్లికిత్తార్ (మానసవ్యధైయమిత్యాది). తిరుమాలిడత్తిలే తానానైప్పట్టిరుప్పాళోవెన్జు (మైన్దనైయిత్యాది). మానసవ్యధైయుమ్ వై వర్ణముమ్ - నోయుమ్పయలైమైయుమ్. యద్వా, “నానకప్పట్టతుత్తైయిలే యకప్పట్టాయాకాతే” ఇత్తేతద్వివృణోతి (మైన్దనైయితి). పురుషకారభూతాం వివాకేవలం స్వతస్త్వేనైవ విషయవాఙ్మూలేత్, “స్వాతస్త్వైన్నాగతః, కిజ్జుర్తః” ఇతి స్వస్థతయాస్థాతుంశక్యతే; పురుషకారవిశిష్టేనైవవిషయప్రావణ్యాద్విశిష్టయోగ్యతాభావాద్విషాదోఽతిశయిణోభవతీతిభావః. “ఎమ్మేపోల్” ఎన్జియాలే, “తిరుమాలానెన్జిగ్గోట్టయే” ఎన్జుతుక్కు - మైన్దనైమలరాల్ మణవాశనైయో నీయుమానైప్పట్టతెన్జు తాత్పర్యమెన్జితారెన్జుపుమామ్. మైన్దనై - యువానై. కొట్టయే - కొల్లప్పట్టయెన్జుపడి. “నెన్జుమ్” ఎన్జు - ఆత్మకరణమోన్నతుక్కు తాత్పర్యమ్ (తోఱ్ఱురైయిత్యాది). మటుపాడురువవెన్జుతుక్కు - దుఃఖాతిశయత్తిలేనోక్కు. నెన్జు ఎన్జువల్లీమరుక్కు క్కారణమాకైయాలే (వేర్ప్పల్లీమరువిడాతిరుక్కి.)

అ.అ.వి.-వాయునిరై యెన్జు తోడశ్శి, క్రమత్తిలే యురైయన్వయమ్.

ప్ర.తి.- ప్రవేశే. ఆయోధ్యాకాణ్డే [౫౯] రామమనుగమ్యప్రత్యాగతోదశరథంప్రతి సుమన్త్రః, “విషయే తేమహారాజ రామవ్యసనకర్మితః । అపివృక్షాఃపరిష్కానాస్సపుష్పజుగ్రకోరకాః॥ ౪॥ ఉపతప్తాదకానద్యఃపల్వలానిసరంసిచ । పరిశుక్లపలకానివనాన్యుపవనానిచ॥ ౫॥” — తస్మిన్కాణ్డే [౧౦౩] చిత్రమాతే డశరథమరణంభరతాచ్చుత్పాదామః, “ఏవముక్త్యాభరతం భార్యామభ్యేత్యరామవః । ఉవాచశోకస్తప్తః పూర్ణచంద్రనిభాననామ్॥౧౪॥ సీతేమృత స్తేష్వకురఃపితౄహి నోసిలత్సః॥భరతోదుఃఖమాచప్యేస్వరథంపుణివీపతిమ్॥౧౫॥” — (నాయుమిత్యాది) శ్రీభాగవతే, [౧౦-౨౦] “గిరయోవర్ష ధారాభిర్నయమానానవివృణుః । అభిభూయమానావ్యసనైర్యథాభోక్షజశేతసః॥ ౧౫॥ అధఃకృతాన్యక్షాణియేషునై - అభోక్షాః తేభ్యోజాయతఇతి - అభోక్షజః. అథవా, “అమృతోదధివత్సరైర్యుజ్యమానోపిసర్వదా । అధోనక్షీయతేజాతుయస్తాత్తస్తాదభోక్షజః” — ఆయోధ్యాకాణ్డే ౩ చరమసర్గే అనసూయాంప్రతిసీతా, “పతిసంయోగసులభం నయోద్భవ

[3]

తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౧-తి. వాయునిరై, ౨-పా. కోట్ప్పట్ట వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ప్రవచనమేపితా|| ౩౩౪|| చిత్తార్థవగతఃపారం నానసాదాష్టవోయథా|| ౩౬|| — సుప్తరకాజ్ఞే ఏకానచత్వారింశే “శ్రవేస్తుసంకూలాబ్బుత్వా లక్ష్మ్యాంపరబలార్దనః” ఇత్యాది|| ౩౭||

తిరుమొట్టి - నూల్ గునాలానిరు మొట్టి - ముతత్పాట్టు.

సీలైయిడమెఱ్ఱుమిన్ఱి నెడునెళ్ళ ముమ్మర్ వళనాడు మాడవి మైయోర్ |
తలైయిడమల్ దైమక్కోర్ శరణిలైయెన్న వరణావ నెన్న మరుళాల్ |
అలైకడల్ సీర్ కుమ్మప్పవకడాడవోడియకల్వాసురుజ్జముకుకిల్ |
మలైకలైమీతుక్కొణ్డవరుమి నెమాలెమఱవాతిలైజ్జన ననే.

తాత్పర్యము. — అలలుకొట్టుచున్న సముద్రముగట్టునందు సంచరించుచున్న ఓ! సారసపక్షి! నీతల్లియు నిద్రలేనినిత్యసూరులును నిదుర బోయినను నీవు నిదురబోకనున్నావు. నీశరీరమును తెల్లబారిపోయినది. నీవును మావలెనే సర్వేశ్వరుని నాశపడి వాని సేవలభింపనందున నీయవస్థ నొందితివాడేమి?.

మూ. — కోట్ప్పట్ట శివైయెయాయ్ కూర్వాయవన్ఱి లే | శేట్ప్పట్టయామగ్గో శేరాతిరఙ్గుతియా |

లాట్ప్పట్టవెమ్మేపోసీయుమరవణైయా | న్నాట్ప్పట్టతణ్డూయ్ త్తామగ్గాముల్ ద్రాయే||

ఆ. — (కోట్ప్పట్ట) కూర్వాయవన్ఱి లే!, అపహృతమాన శైవైయైయెయాయ్ సీళియవానరాత్రికళిటఱ్ఱాతేయిరగ్గానిన్ఱాయ్; సీయు మెన్నైప్పోలే పెరియపెరుమాళ్ తిరువడికళిల్ తిరుత్తుళాయైయైవైప్పట్టాయాకాతేయిన్ఱాళ్.

అన్య. — కోట్ప్పట్ట శివైయెయాయ్ కూర్వాయ (౩) అన్ఱి లే శేట్ప్పట్ట యామగ్గో (౬) శేరాతు ఇరఙ్గుతి ఆల్ (౯) ఆట్ప్పట్ట ఎమ్మే పోల్ సీయుమ్ (౧౨) అరవణైయాళ్ తాళ్ పట్ట (౧౫) తణ్ తుళాయ్ త్తామగ్గాముల్ ద్రాయే (౧౮).

పన్నీ. — అనన్తరమ్, ఓరన్ఱిలైప్పార్ త్త, సీయుమ్ శేవశాయయానవన్ఱిరువడికళిల్ తిరుత్తుళాయైయైవైప్పట్టాయావెన్ఱిన్ఱాళ్.

పఱియుణ్డ, శైవైయైయెయాయ్ కొణ్డ, అన్దవార్తియడియాకగదదమాకైయాలేతెఱిన్దకురలైయుడైత్తాన (౩) అన్ఱి లే!, నెడితాన, యామగ్గో, (౬) *శేక్కైయిచ్చేరాతే, దుఃఖియానిన్ఱాయ్, ఆతలాల్, (౯) అడిమైపట్ట, ఎఱ్ఱలైప్పోలే, పిరివాల్ ద్రామైలోల్ శీయిరుక్కిఱ సీయుమ్, (౧౨) తిరువరవణైయై త్తనక్కునిరూపకమాకవుడైయవన్ఱుడైయ, తిరువడికళిలే, భోగదైయిలేమితియుణ్డ, (౧౫) శేవ్వియైయుడైయ, తిరుత్తుళాయ్ మాలైయై, ఆవైప్పట్టాయా? (౧౮). వాయెన్ఱు-వాయ్ మైయాయ్, కురలైచ్చొట్టుకిఱతు. కూర్ తల్ - శేఱివు. అన్ఱియే, కూర్ త్త వాయెన్ఱు-పిరిన్దారైయారుఙ్గురలెన్ఱుమామ్. ఇత్తాల్-ఆర్తధ్వనియుడైయార్ అవనైప్పిరిన్దకూప్పిడుకిఱార్ కళెన్ఱిరుక్కై.

అర్థము. — అపహరింపబడిన మనస్సుగల క్రూరముగతబ్దించుచున్న (౩) ఓ! పెన్నడపక్షి! పాడవైన ఝూమములయందు (౬) (పడక యందు) చేరక దుఃఖించుచున్నావు. గనుక (౯) దాస్యమునొందిన మావలె నీవును (౧౨) అది శేషునిపడక గాఁగలసర్వేశ్వరునియొక్క శ్రీ పాద ములతో సంబంధించిన (౧౫) చల్లని తిరుత్తుళాయితరుమల నాశపడితివా? (౧౮).

* శేక్కై - మక్కోళ్ పడుక్కై.

ఈ.—ఇరణ్డామ్బట్టు. ఇప్పడినా రైయెప్పార్ తువా రైశొల్లానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే, అరు కేనిన్ట పనై యిలే తణ్ణేన నన్దిలానతువాయలకు నెక్కిత్త వాణ్ణేకూప్పిట్టతు, ఇతినుడై య ఆ ర్థధ్వనియై క్కేట్టు, పావియే, నీయుమెన్నై. పోలే యకప్పట్టయాకాతేయెన్దితార్.

(కోట్టట్ట శ్లోయాయ్) అపహరిక్కప్పట్టహృదయ తైయుడైయెయాయ్. “అపహృతమానమనస్సు” ఎన్టటిన్టపడియెన్నెన్నిల్; అతినుడై య అడియన్ ధ్వనితా “నెన్జొన్దతు” ఎన్టుతోన్ దునిన్ట తుకాణుమి వళుక్కు. (కూర్వాయవన్తి లే) తనియరాయరుప్పార్ రైయరుతున్డమాక ఇడవల్లధ్వనియాయ్. (కూర్వాయ) వాయెన్టు-వార్తై, అన్దియే, కూర్ తవాయలకై యుడైయెన్నె తల్. (శేట్టట్టయామజ్జో) రాత్రియాయ్ నెడుకుకై యన్దిక్కే, శామగ్గడోఱుమ్ నెడుకానిన్ట తాయ్. (శేరాతిరగ్గుతియల్) నెడుకుకిఱయామగ్గలిల్ పడుక్కై యిన్టేరాతోళిన్దాలుమ్ ధరిక్కలామితే. అజ్జనేశెయ్యాతేశిథిలై యాకానిన్టాయ్. (ఆట్టట్టవెప్పేపోల్) నెన్జుపటి యున్దుపడుక్కై యిలున్జై రాతేనోపుపడుక్కు. ఎన్నై పోలే నీయుమ్ అవన్దిరువడికలిల్ దాస్యపరిమళ త్తిలేయా కాతేయకప్పట్టతు. (నీయుమ్) నాట్టారిల్ వ్యావృత్తమాకప్పొన్దిరుక్కిఱనీయుమ్. ౧. “పతింవిశ్వస్య,” ౨. “యస్యాస్తి” ఎన్టొతినాయల్లై. *మయర్వఱమతిఫలమ్యేన్దాయల్లై-ఎన్టునై యుట్టుకాతనీయుమిప్పడియావతే!

డి-ఆ.—ఇరణ్డామ్బట్టు (కోట్టట్టవిత్యాది) “కూర్ వాయవన్తి లే ఎప్పేపోల్ తామమ్ కామన్దాయే” ఎన్టపదజ్జైక్కటాక్షి తవతా రికై (ఇప్పడియిత్యాది). పనై-తాలద్రుమమ్. ౩ “మున్దిల్ పెన్జైమేల్” ఇత్యాదిప్పడియే, అన్దిలాకిల్ పనైయిలేయరుక్కై సిద్ధమ్. వాయలకు-చచ్చుపుటమ్. నెక్కిత్త వాణ్ణే-నెక్కిత్త వాణ్ణే-నెక్కిత్త వాణ్ణే-నెక్కిత్త వాణ్ణే. క్రొచ్చుమిఱునంపరస్పరసంజ్ఞిప్తచఱ్ఱాకంభవతీతిప్రసిద్ధిః.

(కోట్టట్ట శ్లోయాయ్) క్రమరవిలపసేత్యాది ప్రేమరఱి! త్వంరాత్ర్యామిశ్వరగ్రస్తబోధే జగతిస్వపతినతిఎన్టు-సతినప్తమియాయ్, రాత్రియిలేయాశ్వరనాలే గ్రసిక్కప్పట్టిరుక్కిఱజ్ఞానతైయుడైతాన జగత్తానతునిద్రైపణ్ణియుళ్ళోవిల్, పోయరుక్కిఱనిద్రైయెయ్ డైయె యాయ్ కొన్జుకయక్కితాయ్; కూప్పిడానిన్కితాయెన్జైపోలే; వారాయ్ సఖియే! నళినయనహాసోదారలీలేక్షణేన-తామరై పొన్టతిరు క్కణ్డోన్న, అప్పడియిరున్దొళిరుముటువలెన్న, ఇవన్దోలేయదారమానలీలైయెయ్ డైయెపాచ్చైయెయ్ డైతానకృష్ణనాలే. గాఢనిర్విణ్ణే-చేతా-మివవుమ్ దుఱప్పట్ట నెన్జైయెయ్ డైయెయ్ నాయా? వెన్ట పడి. తటస్థశ్చ జై-యెయ్ నువదిత్తుపరిహరిక్కితార్ (అపహృతేత్యాది). (అడియన్ దు ధ్వనియెన్టతు) “కూర్ వాయ” ఎన్టతిక్ - క్రూరమానవా రైయెన్టవర్ధతైప్పల్. అడియన్ దు-అమూలకమాన. అడి-మనస్సు. వార్తైక్కు-కూర్తైయేలేన్న (తనియరాయిత్యాది). ప్రథమాథే, కూర్-కార్యమ్. తనియరాయరుప్పార్ - నాయకనైప్పిరిదిరుప్పార్. ఇతికాధ్వనిక్కు-దాళకత్వమ్-నాయకసంక్షేపస్తరకత్వేన. (కూర్ తవాయలకైయితి) వాయలకుక్కు-కూర్తైయావతు-క్రూరమానధ్వనియున్డాక్కుకై. శేణ్-సెమపై. పడుకై-ఉడైతాకై. సిట్టియెయ్ డైతాన యామగ్గశెన్టపడి. శేట్టట్టరాత్రిఎన్నా తే, “యామగ్గో” ఎన్దిఱతెన్నెన్న (రాత్రియా యిత్యాది). వ్యసనాతేకయన్తై నెడుకేన్తోన్ దుమెన్టపడి. (శేరాతెన్టు) పడుక్కైయిలేయెన్ట ధ్యాహార్యమ్. ఇరగ్గుకై-కైథిల్యమ్. అధ్యాపౌత పున్దోడే-ప “శేరాకు, ఇరగ్గుతి” ఎన్దిఱపదవ్యయత్తుక్కు-మభావమ్ (నెడుకుకిఱవిత్యాది). అజ్జనేశెయ్యాతే-అమ్మత్రమిన్దిక్కే. మేలెయ్ డై-జ్జోభావమ్ (నెన్జుపటియెన్జిత్యాది). పొన్దిరుక్కిఱవెన్టతుక్కు - ఉన్నకత్తిలేయరుక్కిఱనీయుమ్ ఎన్టున్దుభావార్థమ్; పొన్జెన్టు - పనైయెన్టు ధ్వన్యర్థమ్. తాత్పర్యాన్తరమ్ (పతింవిశ్వస్యేత్యాది). యద్యా, వ్యావృత్త్యుపపాదనమాతల్. ఇత్తాల్-శాస్త్రజన్యజ్ఞానమిలైయెన్టపడి. ఫలితమ్ (ఎన్టనైయిత్యాది). ఎన్టనై-ఎన్టాత్రమ్.

ఆ-ఆ-వి.—నుతాయరమోతినాఁ మితుకిడైక్కైయరితిక్. అన్దవరుచియా లేతాత్పర్యాన్తరమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (మయర్వఱవిత్యాది).

ఈ. — (అరవణై యాని త్యాది) “తిరుమాలాల్” ఎన్ద తిణ్ణే, ఇరువరుమానాలిరుప్పతు పడుక్కై యిలేయా యిరుక్కుమే ; “అవనుమవళుమాయ్ తుక్తై త్తరుత్తురాయ్ మాలై వెఱవేణుమ్” ఎన్దు అత్తై యోనీయుమాశైప్ప ట్టతు. (తాట్పట్టతణ్ణురాయ్ త్తాయమ్) ౧ * శుడర్దుడిమేల్ తురాయ్ మొట్టియ, అవర్ కళిరువరుజ్జూడత్తుక్తై త్తరుత్తురాయ్ మోనీయుమాశైప్పట్టతు. పుళుకిలేయ్ త్తైదుత్తాప్పలే పరిమళ త్తిలే తెరియుమే, కలమ్బుకణ్ణామ. ౨ “తాళిణై మేలణితణ్ణురాయ్” ఎన్ది త్తే తాన్దిడప్పతు. తామమ్-ఒళియుమ్, నూలైయుమ్. (కామున్ద్రాయ్) సజ్జ త్తళవిలేన్దిరై యాకాతే, వెఱిల్ డివిత్తల్ వెఱావిడిల్ ముడితలాన అవన్దై ప్రాపితాయాకాతే. ౨.

జీ-అ. — తిణ్ణే “తిరుమాలాల్” ఎన్దై యామ, “అరవణైయాక్” ఎన్ద పదసామర్థ్యతైలుమ్, “తాట్పట్టతణ్ణురాయ్” ఎన్ద తుక్కు-ఇరువరు మాయ్ తుక్తై త్తతణ్ణురాయ్ పరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తిరుమాలి త్యాది వాక్యత్రయత్రాలే). “తాట్పట్ట” ఎన్ద తుక్కు-వాన్దర్వమ్ (శుడర్దుడియ త్యాది). ఇరువరుమత్తుక్తై త్తరుత్తురాయ్ త్తేయుమ్బడియెన్దెన్దు (పుళుకిలేయ త్యాది). తాక్ తుక్తై త్తరుత్తురాయ్ యా త్తైప్పట్టిరుక్కు-మోవెన్దు (తాళిణైయ త్యాది). తామమ్-మాలై. కామున్ద్రాయ్-అత్తైప్పట్టాయా? (సజ్జేతి) సజ్జ కామానురాగన్దే హద్యవస్థైకిలే ప్రథమపర్వమ్ - సజ్జమ్. ఉత్తరపర్వమ్-కామమ్. వివరణమ్ (పెఱిలిత్యాది). క్రమేజాన్వయం. ఆల్-వినుదే. “తాట్పట్టతణ్ణురాయ్ త్తామమ్ కామున్ద్రాయ్” ఎన్ది విడత్తిలే 3 “నేత్రేనిమిలయినీనునమదృప్త బన్దున్దొరవిషీకరుణంబతచక్రవాకి | దాస్యజ్ఞ తావయమివా ద్యుతపాదజుష్టం కింవా స్రజంస్పృ హయ నేకబరేణవోధుమ్” ఎన్ది అన్తోకమనుసన్దేయమ్. ౨.

అ-అ-వి. — భగవత్ప్రసాదలబ్ధజ్ఞానమిలైయెన్ద పడి. — ఇదానీంపర్యజ్ఞంకిమర్థమభిదధాతీత్యత్రాహ (తిరుమాలి త్యాది). అన్దిక్కే, “అరవణై యాక్” ఎన్ద తు - శ్రియఃపతియెన్దు వివక్షిత్తు, “శ్రియఃపతి” ఎన్దు శ్రిల్లుమ్బడియెన్దెన్దు (తిరుమాలి త్తైతి యే త్యాది).

ప్ర-తి. — (తోట్పట్టతణ్ణురాయ్ త్యాది). శ్రిభాగవతేదశమే, [౯౦] “కురవిలపనీత్వంపీతనిద్రానశేషేన్ద పతిజగతిరాత్ర్యామిశ్వరగ్రస్తబోధే | వయమివసఖికచ్చిద్ధాడ నిర్విణ్ణ చేతానభినయనహసోదారలీలేక్షణేన || ౧౫ ||” — (నీయుమ్) నారాయణానువాకే, [౧౧] “పతింబి శ్వస్వాత్తే శ్వరంకాశ్వతంశినమద్యతమ్” యజుషి, “యోహమస్మి ససన్న్యజేయస్యాస్మి సతమన్తరేమి”

తాత్పర్యము. — ఓ! పెన్నడపక్షీ! రాత్రియంతయు నిద్రింపక క్రూరముగా శబ్దించుచు దుఃఖపడుచున్న నీవును శేషకాయకి దాసులైన మావలెనే వానియొక్క శ్రీపాదమందలి తులసీమాలనాశపడి దానిని లభింపక నీయవస్థనొందితివా యేమి? ౨.

మూ. — కామున్ద్రై యఱవో డెల్లైయి రాప్పక | నీమున్ద్రైక్కణ్ణుయిలాయ్ నెన్జురుకియేబ్బుతియా |

న్ద్రీమున్ద్రై త్తెన్ది లక్డెయూట్టినాన్దొణయన్ద | యామున్ద్రై త్తేన్దొనొవార్తికనై కడలే || 3 ||

ఆ. — (కామున్ద్రై) ఎమ్మెరుమానై యాత్తైప్పట్టుప్పెఱానైయాలే నీయిరవుపకల్లెగ్గణ్ణుయిలాయ్ నెన్జురుకియేజ్జానిన్దొయ్ ; తీము న్ద్రై త్తెన్ది లక్డెయూట్టినవక్ తిరువడికలైయూత్తైప్పట్టనాక్ పట్టతుపట్టాయాకాతే, ఐయో! కడలే! యెన్దితాళ్. 3.

అన్వ. — కామున్ద్రై క్షయఱవోడు నీ (3) ఇరాప్పకల్ మున్ద్రై కణ్ణుయిలాయ్ (౬) నెన్జు ఉరుకి ఏబ్బుతి (౯) ఆల్ త్తెన్ది లక్డె ము న్ద్రై (౧౨) తీయూట్టినాక్ తాళ్ నయన్ద (౧౫) యామ్ ఉన్ద్రై తు ఉన్ద్రైయో (౧౮) కనై కడలే వాఱి (౨౧).

పన్నె. — ఆర్యమ, కత్తుకొకడలైపార్తు, విరోధినివర్తక నానవనడయ తిరువడికలైయాశైపుట్టవెన్నె పోలినాయో? వెయ్య
శొట్టకొత్తో.

కామిక్కప్పట్టణ్గళో, కైప్పదాతవిఱ్ఱవోడేకూడినాచోలే, నీ, (3) ఇరాప్పకల్, ముక్కుక్క, కణ్ణుఱ్ఱుకీటిలై, (౬) అకవాయుమ్,
సివాయ్, పిన్ననకరలిఱ్ఱామల్ ముక్కుక్కూప్పిదానివాయ్, (౯) ఆతలల్, తెన్నిలజ్జెయై, మున్ద్ర, (౧౨) తీయూట్టివనక, తిరువడి
కలై, అశైప్పట్ట, (౧౫) నాజ్జో, పట్టతు, పట్టయో?, (౧౮) ఇరైక్కిఱ, కడలే, ఉక్కేళన్దీర్వవావ్వాయాక, (౨౧) ఎల్లై! ఎన్దు - కడలు
క్కుప్పమున్ద్రయూతల్, ఎన్నేఎన్దుమ్మెయిప్పాతల్. ఇత్తాల్ - మహత్తైయైయైయార్ వాయ్ విట్టలఱువతు ఆవనైప్పిరిన్దాలెన్దరుక్కై. 3-

అర్థము. — ఆకపడిన వస్తువులభింపకపోవుటచే నీవు (3) రాత్రిం బగ శృంతయు నిద్రించవు. (౬) మనస్సు కరిగి కేకలువేయుచున్నావు.
(౯) గనుక దక్షిణమందలి లంకాపట్టణము నంతయు (౧౨) న్నొకినాహారముగానిచ్చినచక్రవర్తితిరుమక నార్దయొక్క శ్రీపాదముల నాశపడిన
(౧౫) మేము పొద్దికదానిని పొందితివా? (౧౮) భస్మించుచున్న సముద్రుడా! సుఖముగానుండుము. (౨౧)

ఈ. — మూన్ద్రామ్బట్టు. అన్ని లినుడైయధ్వనిక్కు ఇడైన్దిరుక్కిఱవళవిలే; కడలెన్దరుమహాతత్త్వమాయ్,
అతుతన్దామ్మీర్యమెల్లామిన్దుకరైయిలే వరువతుకరై యేఱమాట్టా లేవుశ్శేవిఱ్ఱువతాయ్, ఎమ్మత్తున్ద్రొల్లు మొప్పరుళు
న్దెరియూతపడి ఉమైక్కుఱనాకక్కుప్పిడువతాకిఱపడియైక్కణ్ణు; పావియే? నీయుమ్ రామగుణ త్తిలకప్పట్టు
నాకపట్టతుపట్టయాకా లేయైన్దితాల్.

(కామున్ద్రకైయఱవోడు) “నెన్జురుకియేజ్జుతియాల్” ఎన్దన్దయమ్. (కామున్ద్రకైయఱవోడు) అశై
ప్పట్టపారుళివోడే, కైత్తుఎన్దతు - పారుళ్. అశైప్పట్టపారుళ్ కైప్పకురామైయాల్ వన్దభ్రమోడే. కాము
ఱుకైయమిన్దువుమ్ కడలుక్కిన్ది క్కేయిరుక్క, దృష్టానభూతైయానతనక్కున్దాకైయాలే, “ఇతుక్కుమున్దు”
ఎన్ద నుమిత్తువొల్లుకొత్తో. (ఎల్లై) ఇరవోడుపకలోడు వాళియఱక్కతఱుకీఱపడియైక్కణ్ణు, తన్దడిక్కుప్పోలి
యాయరుక్కై-యాలే తోళ్ళియైసమ్బాధిక్కుమాప్పోలే సమ్బాధిక్కితాల్ శితైయఱవుపోలే; ౧, టతమునాను
ముఱ్ఱాతిరున్దేనే” ఎన్దుక్కడవతిలే. అన్ని క్కే, ఎల్లై! ఎన్దు-ఎన్నే ఎన్దాశ్చర్యమాతల్. (ఇరాప్పకలోనీమున్ద్ర

జి-ఆ. — మూన్ద్రామ్బట్టు (కామున్ద్రవిత్తాది). “కనైకడలే, తీమున్ద్ర” ఇత్తాదిపదభక్తైక్కటాక్షిత్తవతారికై (అన్దిలిత్తాది). ఇడై
న్దు - క్కేప్పట్టు. ఉమైక్కుఱ - మూకఱల్లితమ్.

అవతారికానన్దరమ్, కామున్ద్రకైయఱవోడెన్దతు - పాట్టుక్కల్లాముపాదానమ్. నెన్జురుకియేజ్జుతియాల్ ఎన్దన్దయమెన్దతు -
పాట్టైయెల్లాన్దొల్లి, నెన్జురుకియేజ్జుతియాల్ ఎన్దుముడిక్కవెన్దపడి. ఎల్లై, కనైకడలే, తీమున్ద్రవిత్తారభ్య, ఉన్ద్రొయో; ఇరాప్పకల్
మున్ద్రకైయఱవోడేకణ్ణుయిలాయ్; కామున్ద్రకైయఱవోడు నెన్జురుకియేజ్జుతియాల్; వాటిఎన్దన్దయమెన్దతాత్పర్యమ్. కామున్ద్ర. అశైప్పట్ట.
కై - పారుళ్. ఆఱవు - ఇళవు. “కైత్తు” ఎన్దతై “కై” ఎన్దు - తుత్తుక్కిడక్కిఱతు. వివరణమ్ (అశైప్పట్టవిత్తాది). కడలుక్కి
వ్వాకారముడైన్దపడియెన్నెన్దు (కాముఱుకైయత్తాది). “ఎల్లై” ఎన్దుమ్, “నడి” ఎన్దుమ్, “తోళ్ళి” ఎన్దుమ్ - మున్దిలైప్పేర్.
ఎల్లైయెన్దు - తోళ్ళియైసమ్బాధిక్కుమాప్పోలే అచేతనతైసమ్బాధిక్కిఱతెన్నెన్దు (ఇరవోడిత్తాది). “వాళియఱ” ఎన్దవనన్దరమ్, ఉఱ్ఱాతే
యిరున్దపన్దభ్యాహర్యమ్. శితైయఱవు - శితైక్కున్దలైతే శేరవిరుక్కయల్ వన్దవుఱవు. తన్దడిక్కుప్పోలియా యిరుక్కుమెన్నె

ఆ-ఆ-వి. — పోతలరుమ్మనైక్కోళ్ పుట్టాన్దొత్తోళులేనోత మనానుముఱ్ఱాతిరున్దేనే భోగయోగ్యమానదేశత్తితే తానుమ్
నానమాక విడివిళ్ళున్దు కైత్తుఱ్ఱాతేయసభవిక్కుక్కోలినేక; “ఇనియివకుక్కఱ్ఱాతిరుక్కువన్దో వేణ్దువతు” ఎన్దు ఓతతైయోళాకవిట్టు

¶ కుల్లలితవాక్యమ్ క్యాచిత్కమ్.

ఈ.—తాళ్ నయన్దారోడు తోళ్ నయన్దారోడు వాళియఱువ తేళ్ళేళ్ళప్పడుకై కు; పిరాట్టియోడు శ్రీభరతాత్వా నోడువాళియన్దరితే. (వాట్టి) ఇవ్వవసాదమ్ నీజీనీజీవిత్తిడుక, (కనైకడలే) పాయ్ విట్టుక్కుప్పిడమాట్టాతే. విమ్మల్ పారుమలాయ్ ప్పడుకితాయాకాతే. ఘోషిక్కిఱకడలే! ఎన్నపుమామ్. 3.

జీ-అ.—సత్వముజ్జితే. తోళ్ నయన్దయామ్ ఎన్నా తే, “తాళ్ నయన్దయామ్” ఎన్నిఱతు-త్రావ్వాణి పిచ్చేటినాలుమ్ ఓత్తుచ్చొల్లుమాప్పిలేయడిఱ డాతఱమ్ వాసనైయాలేయెట్ట కణ్ణుకోళ్ళతు. వాళియన్దరిమైయెచ్చువైత్తాలే యుపపాదిక్కితార్ (పిరాట్టియోడిత్యాది). అవతారికై యిల్ “ఊమైక్కుఱనాయ్” ఎత్తుక్కుచ్చేరవరిచ్చెయ్ కితార్ (వాయ్ విట్టిత్యాది). కనైక్కై - అనత్తరమాకవిరై కైయమ్ ఘోషి క్కైయమ్. విమ్మల్ పారుమల్ - ప్రితియిల్ శరీరవికారమ్. ౧ “భోభోసవానిప్పనసే ఉదన్వన్నలభనిద్రోసిగతప్రజాగరః । కింవాముకున్దాః హృతాత్తలాచ్చనః ప్రాప్తాందశాంత్యచ్చగతోదురత్యయామ్ ” ఇతిన్తోకోఽత్రామసన్ధ్యః. ప్రాప్తామ్ - మయేతిశేషః. ముకున్దాపహృతా త్తలాచ్చనః - గామిభ్యర్థమకడలుక్కులక్షణమితే అన్వయమ్ కీర్తించున్న పడియే కణ్ణుకోళ్ళతు. యద్వా, ఎల్లయిరాప్పకల్ మున్దరినకణ్ణు యిలాయ్; కామున్దరికైయఱవోడు నెఱ్ఱురుకియేఱ్ఱుతియల్; కనైకడలే, తీమున్దరితోడజ్జి, ఉన్దరియో; వాట్టి ఇత్యన్వయోవా. 3

అ-అ-వి.—మేవసమాహితోభవతి(పిరాట్టియోడితి).—ఇతుతానిస్థవిషయత్తుక్కుళ్ళతోన్వైత్తార్ (పిరాట్టియో డెన్వ) 3

తిరుమొట్టి - ఎఱ్ఱత్తునాలాన్దిరుమొట్టి - ఒన్నతామ్బట్టు.—వేతముమ్ వేర్వీయుమ్ విఱ్ఱుమిరుకుడరు । మతియుమానానరుళ్ తన్దవర్ నమక్కు । పోవితలరుమ్బునై న్నూళ్ళుల్లాణి కైతోటాతే. ఓతమునానుమఱక్కాతిరు న్దేనే!

తిరుమొట్టి - తొణ్ణూన్దరిన్దాన్దిరుమొట్టి - ముతత్వాట్టు.—పుళ్ళురువాకినళ్ళిరుళ్ వన్దపూతనైమాళవిలక్కై । యెళ్ళేరిమణ్ణియుణ్ణిప ణిత్తపూక్కుమతనైనినైన్దో । కళ్ళవిత్తోకైకాతలుమెగ్గోకారికై మాతర్ కరుత్తు । ప్పిళ్ళైత్తనైయిట్టిన్ణుమేయొక్కప్పేళువతెన్దెసిరానే.

తాత్పర్యము.—ఓ! సమద్రుడా! రాత్రింబగళ్లు నిద్రలేక వ్యసనముచేసిట్లు కేకలుచేయుచున్ననీవు, లంకాపట్టణమునుదహించిన శ్రీర మఞ్చంద్రునియొక్క శ్రీపాదములను బొందవలయుననియాశపడి, ఆయాశనెఱవేటనందున మావలనే విరహవృద్ధి నొందితివాయేమి? నీయభీష్టమ శిఘ్రముగా నెఱవేఱగలదు. 3

మూ.—కడలుమలై యుమ్ విశుమ్బున్ద్రుగ్రాయెమ్బా । అచ్చడర్ కొలిరాప్పకన్ద్రుజ్ఞాయాన్దరిన్దా ।

యడల్ కొళ్ పడై యాట్టియమ్మనైక్కాణ్బానీ! యుడలనోయున్దరియోవూట్టితోటూట్టియే॥ ౪

ఆ.—(కడలుమ్) ఎన్నై పోలే ౨ “ఎఱ్ఱున్దరియెమ్మెరుమా” ఎన్దుకడలుమ్మలై యుమ్ విశుమ్బున్ద్రుగ్రావియిరాప్పకలుఱ్ఱుకిఱిలై నీయు మెమ్మెరుమానుడైయ తిరువాట్టియుజ్జైయు క్కాణవానై ప్పట్టుప్పెటా మైయాలే కాలతత్వమెల్లాముడలమ్ నోయున్దరియోకా తన్దాదాయెన్దితాళ్.

అన్వ.—తత్ వాడాయ్ కడలుమ్ (౩) మలైయమ్ విశుమ్బుమ్ తుగ్రాయ్ (౬) ఎమ్మెల్ శుడర్ కొళ్ (౯) ఇరా పకల తుగ్రాయ్ (౧౨) ఆల్ అడల్ కొళ్ (౧౫) పడైయాట్టి అమ్మనై కాణ్బా (౧౮) నీ ఊట్టితోటూట్టి ఉడలమ్ (౨౧) నోయ్ ఉన్దరియో (౨౩).

పన్నీ. — అనన్దరమ్, “విరోధినిరసనపరికర తైయుడైయవనైక్కాణవేణుమ్” ఎన్నుమ్ వ్యసనతై నీయుల్ మనయో? వెన్ట ఒరువాడైయై ప్పార్ త్తు చ్చొల్లుకితాళో.

సన్ని పతితశరీరమ్బాలే కుళిర్ నిరుక్కిఱ, వాడాయ్! కడలుమ్, (౩) మలైయుమ్, విశుమ్బుమ్, తడవిక్కొణ్ణు, (౬) ౧ “అమ్మస్యపారే భవనస్యమధ్యేనాకస్యపుష్టే” ఎన్ట్రక్షీ రాల్లియిలుమ్ తిరుమలైయిలుమ్ పరమపదత్తిలుమవనైయారాయ్ కిఱ వెన్ట్రై ప్పార్ తే, చన్ద్రాదిత్యతేజస్సు కలై, నిరూపకమాకవుడైయ, (౯) ఇరవుమ్, పకలుమ్, ఓరిడత్తిల్ పర్యవసిత్రుఱ్ఱుకిఱిలై; (౧౨) ఆతలూల్, మహాభరతయుద్ధత్తిల్, “అయుధ మెడేక్” ఎన్ట్రై త్తు ఎనుత్త, (౧౫) తిరువాళియైయుడైయ, సర్వేశ్వరనై, అద్భుత్తకకణ్డాప్పలే కాణనినైత్తు, (౧౮) సర్వోపకారకమాననీ, కల్పభేదజ్ఞో పిఱన్డనడన్దాలుమ్ కాలముళ్ళతనైయుమ్ అవనైయెరుప్పట్టు, శరీరముళ్ళతనైయుమ్ వ్యాప్తమాన, (౨౧) వ్యాధియై, కొణ్డాయో? (౨౩) ఉపకారశీలర్ క్కుముడమ్మిల్ పరుమ్ వికారజ్ఞో అవనైక్కాణమ్మెతామలెన్ట్రుకరుత్తు.

౪

అర్థము. — చల్లని ఓ! వాయువా! సమద్రమందును (౩) పర్యతమలయందు నాకాశమందును (అసర్వేశ్వరుని) వెతుకుచు (౬) నావలె చన్ద్రా నూరులను గల (౯) రాత్రియందును పగటియందును నిద్రింపకయున్నావు; (౧౨) గమక యుద్ధమునందు ధరించిన (౧౫) అయుధ మైనచ క్రముగల స్వామిని సేవించుటకై (౧౮) నీవు కాలమంతయు శ్రమింపతికివశపడి శరీరమున్నంతవఱకును (౨౧) వ్యాధిని బొందితివా? (౨౩).

ఈ. — నాలామ్బట్టు. కాల్ శ్రైన్ట్రు, ఒరువ్యాపకతత్త్వమాయ్, అతుతా అభిమతవిరహావ్యసనత్రాలే యిరున్దవిడత్తిలిరుక్కుమాట్టాతే, మడలూరువారై ప్పార్ తే యుడమ్మిలేవుఱ్ఱుతియైయేటిట్టుక్కొణ్ణు పడివుతెరియాత పడియాయ్, జ్వరసన్ని పతితరై ప్పార్ తే కుళిర్ నిరున్దతు; అత్తై ప్పార్ త్తు, నీయుమ్ నాకపట్టతుపట్టాయాకాతే యెన్ఱితాళో.

(కడలుమ్మలై యుమ్ విశుమ్బున్ట్రాయ్) ౨ “కారార్ తిరుమేని కాణుమళవుమ్బాయ్” ఎన్ట్రు - క్షీరాల్లి యోడుతిరుమలై యోడుపరమపదత్తోడు వాళియఱత్తేడువార్ క్కుప్పోలియాయురుక్కిఱపడి, ౨ “ఉరాయ వెల్లొ

జీ-అ. — నాలామ్బట్టు (కడలుమిత్యాది) వ్యాపకతత్త్వమ్ - వ్యాపిక్కిఱతత్త్వమ్. అతవ (ఇరున్దవిడత్తిలిరుక్కుమాట్టాతేయై పడి). “తుళాయ్” ఎన్ట్రై ప్పార్ త్తు (ఇరున్దవిడత్తిలిత్యాది). జ్వరసన్ని పతితరై ప్పార్ తేయైన్దతు - ఉళిల్ వెతుప్పుమ్, పుఱమ్మిల్ శైత్యముమ్మిల్ శైత్య క్కాక. (కుళిర్ నిరున్దతు) ఇవకుక్కిప్పడియన్దోల్ శ్రీన్ శ్రైన్ద పడి.

“ఎమ్బొల్” ఎన్ట్రై లామ్బడియివర్ తేడినారోవెన్ట్రు (కారార్ త్యాది) శిఱియతిరుమడల్. మేళుమ్బొన్ట్రు ప్పరియతిరుమేనియైక్కాణుమళవుమ్మిలై. తేడువార్ క్కుప్పోలియాయురుక్కిఱపడియైన్దతు - “ఎమ్బొల్” ఎన్ట్రై తుక్కుర్థమ్. తేడువార్ - తాముమ్, తిరుమజ్జెయాళ్వారుమ్. “కారార్” ఇత్యాదియిలే - క్షీరాల్లియమ్ పరమపదముజ్జొల్లవిలైయైయెన్ట్రు (ఉరాయవిత్యాది). “ఉరాయ వెల్లొమ్” ఎన్ట్రై యారే-

అ-అ-వి. — “ఎమ్బొల్ కడలుమ్మలైయుమ్ విశుమ్బుమ్మిలైయై” ఎన్ట్రై త్తెచ్చాదీకరిత్తుక్కొణ్ణు, అవనైప్పిరిన్దవ్యసనమ్మెలుక్కుమాట్టా మల్ అననిరున్దవిడపెన్ట్రు న్దేమకిఱవాళ్వార్ కళుక్కుసదృశమాయురున్దతు కాల్ శ్రైన్ట్రు స్వాపదేశమరళిచ్చెయ్ కిఱార్ (కారార్ తిరుమేనియై త్యాది) శిఱియతిరుమడల్. (కడలుమ్మలైయుమ్ విశుమ్బున్ట్రాయ్): ౧ “అమ్మస్యపారే భవనస్యమధ్యేనాకస్యపుష్టేమహతోమహీయాక్” ఇతిశ్రుతిప్రక్రియయాతత్రత్రవిచినోతితిభావః. — ఓరిడత్తియైరున్ద ఒరుకాల్పొల్లివిడుకిఱేనో, కొల్లిచ్చొల్లతపూరెఱామ్బుక్కడవేక్, నేణుమకిల్ ఎన్ఱి వన్ద పట్టలైయెఱ్ఱుతిక్కొల్లొళ్ళో. ఇత్తుణివువురక్కాన్వళజ్జెలక్కడవతెన్ఱిల్ (కారార్ తిరుమేని కాణుమళవుమ్) కణ్డతునే కారణమాకపిఱన్దతుణివు కారార్ తిరుమేని కాణుమళవుజ్జెలక్కడవతు. ఇతు “శీరార్ తిరువేన్దడమే” ఇత్యాదిక్కుముపలక్షణమ్. తేడు వార్ క్కుప్పోలియాయుక్కిఱపడియైన్దతు - “ఎమ్బొల్” ఎన్ట్రై తుక్కుర్థమ్. — అన్యపదేశత్తిలేయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్

ఈ — మొట్టియా మే తేమవార్ క్కుప్పోలియాయరుక్కిఱపడి. ౧. తోవనానిగిరింత్తై వసరితశ్చసరాంసిఱనిభలేనవి చిన్వానోసీతాందశరథాత్తజౌ” ఎన్దు తేడి త్తిరిన్దవర్ కళుక్కుప్పోలియాయరానిన్దు తు. [సీతామ్] “తేడిక్కణ్ణిలోమ్” ఎన్దాటియరుక్కులామ్ విషయమన్దు. [దశరథాత్తజౌ] తేడప్పిఱన్దవర్ కళల్లర్ ; అవర్ కళోబివిక్కై-యెన్దొరుపారు భున్దో? ఇతాల్-శెన్ద్రుత్తెన్దు పడి. (కడలిత్యాది) అపరిచ్చిన్నమానకడల్, నిర్విసరమానమలై, అవకాశప్రదానమృణ్ణు కిఱవాకాశమ్. అన్దియే, అచ్చమానవాకాశమ్. (ఎమ్బాల్ శుడర్ కొలిరాప్పకల్ తున్జాయాన్ద్రున్దాన్దు) జ్వరసన్నిపతితరైప్పోలే శెన్ద్రుత్తాయాకాతేఎన్దొప్పోలే.

శుడరెన్దు-ఆదిత్య. శుడరైక్కుళ్ళప్పట్టతెన్దు-ఆదిత్యనన్దు త్తెరవోడు, శుడరైయుడైతానవకలోడు వాళియఱఱుకిఱిలై, కుళిర్న్దనాదాయ్! (అడల్ కొలిత్యాది) అడలెన్దు-మిడుక్కు. ఎతిరికళోమిడుక్కై-కొళ్ళు కైయెన్నుతల్, తామిడుక్కైయుడైతాయరుక్కుమెన్నుతల్; ౨. ఏతద్యైతమ్మమ్” ఎన్దునభవన్దిక్కే, ఆత్రితార్థ మాక అసత్యప్రతిజ్ఞనానవనోర త్తళవుమకప్పట్టాయాకాతే. భారతసమర త్తిలేచక్రోధారణ త్తినన్దుఅర్జుననిశ్చయైక్కై వాగ్దినవాతే, పణ్ణినప్రతిజ్ఞయైత్తుత్తిరువాళియైక్కుణ్ణు శ్రీభీష్మరైత్తుడర్న్దానితే. ౩ [ఏప్పోహి] కెట్టోడుకిఱ వక్పిత్కాలిత్తునిన్దు “ఎన్గళమ్మైనాయనార్ మాటిమాటియిడుకిఱవడియరుక్కిఱవల్ల కె!” ఎన్దా. [పుల్లామ్మజపత్ర

జి-అ-అ-రాధియమ్ పరమపదముమసిన్దమెన్దు పడి. ఇన్దుళవన్దిక్కే, పిరాట్టియై తేడి త్తిరిన్దవర్ కళుక్కుప్పోలియాయరుక్కిఱతెన్దితాల్ (కాననా నీత్యాది) ఆరణ్యకాండేకపట్టితమే. “నిభలేన” ఎన్దయాలే-కడలా కాశముట్టడవెన్దు, విశ్లేషప్రయుక్తమయక్కుతాలే “అసాధ్యమ్” ఎన్దు తియాతే తేడల్దాజ్జినార్ కళెన్దు పడి. (తేడిక్కణ్ణిలోమిత్యాది) అయోనిజత్వతాల్ వన్దవైలక్షణ్యతైయుడైయశాకైయాలే యాటియరుక్కుప్పోకాతెన్దు పడి. “దశరథాత్తజౌ” ఎన్దు-రాజపుత్రర్ కళాకైయాలే వన్ద సౌమమార్యజ్ఞాన్దు పడి. (తేడప్పిఱన్దవర్ కళల్లరెన్దు) ౪. “మహతా తపసారామమహతాపాసికర్ణజా! రాజ్ఞాదశరథేనత్వంబధోఽమృతమివామరైః” ఎన్దుతైప్పో. శెన్ద్రుత్తెన్దు-శీవక్కులక్ష్యమన్దు. ౫ “అమృత సృపారేభువనస్యమధ్యేనాకస్యపృష్ఠే” ఎన్దిఱత్రుతియై- “కడలుమ్” ఇత్యాదిక్కుసంవాదమాక పరుళిచ్చెయవల్. తుగూడుమ్బాల్-తేడుకిఱవెన్దుకైప్పోలే.

కుళిర్ త్తియైచ్చొల్లకిఱవళుడైయశార్దభావమ్ (జ్వరసన్నిపతితేత్యాది). శెన్ద్రుత్తాయాకాతే - ముడియమగ్ధవానాయక్. “కుళిర్ కొళో” ఎన్దురాత్రిక్కువిశేషణమానపోతు, ఆదిత్యనైగ్రసిత్తిరివెన్దు పడి. కొళోకై - గ్రసిక్కై- పకలుక్కువిశేషణమానపోతు, కొళోకై-ఉడైతాకై. మేలుక్కులామ్ భావమ్ (ఏతద్యైతమ్మమేత్యాది) యుద్ధకాండేఽప్రదశే, “సకృదేవప్రసన్నామితవాన్తీతిరయానతే” అథ యంసర్వమూతేభ్యోవదామ్యేత్వైతమ్మమ్” అతావతు - ఏతద్యైతమ్మమేన్దు - ఆత్రితర్థణత్తళవన్దిక్కే, ఆత్రితర్థణత్తళవన్దిక్కే-కాననానవన్దు నానవన్దు యోర త్తళవుమకప్పట్టాయాకాతేయెన్దు పడి. ఓరమ్ ఎన్దుతుక్కు-ధన్వన్యధమ్ తిరువాళియిన్దు; తుగూడుమ్-పరమితమ్. ఆత్రి తార్థమాక వసత్యప్రతిజ్ఞనానవిడమున్దోవెన్దు (భారతేత్యాది) భీష్మ పర్వణి, ౩ “ఏప్పోహి పుల్లామ్మజపత్ర శేత్ర వానాన్దుతేదేవరాయానమేయి. ప్రసహ్యమాంపాతయలోకనాథ రథోత్తమాద్భుతశరణ్యసంఖ్యే” “పణ్ణినప్రతిజ్ఞయైత్తు” ఎన్దుమిత్తిలే- ౬ “స్వనిగమమపహాయ మత్ప్రీతిజ్ఞామృతమధికర్తృమవల్లతోరభధః” ఇత్యాద్యసంధేయమ్. భీష్మరైత్తుడర్న్దమైక్కు-మాచకప్రమాణమ్ (ఏప్పోహిత్యాది). “ఏప్పోహి” ఎన్దిఱ వీవైస్కు-భావమ్ (కెట్టోడుకిఱవనిత్యాది). అసకృదావృత్తి ఆదరాతిశయకార్యమితేయెన్దు పడి. నన్దుయక్కుకలెలాయున్దుకైప్పో. పడి. కెట్టోడుకిఱవ-భీష్మ. అమ్మైనాయనార్ - తాయుమ్తమప్పనుమానవర్. రథత్తినిన్దుమవల్లతనాయక్కై-త్తియనిక్కుచ్చయి ౬ “కుళిర్

అ-అ-వి- (తోవనానీత్యాది) ఎన్దువుమామ్. ఇన్దుపత్తుత్తిల్, “ఎమ్బాల్” ఎన్దుతు - త్తెన్దెయిదేనాయక ప్రయుమ్. “ఎమ్బాల్” ఎన్దుతు - మేలుక్కు-శేషమాకవుమామ్. — “కుడర్ కొళిరాప్పకల్” ఎన్దుతు - శెన్ద్రుత్తెన్దు-యరుక్కి-యఱఱివాపోలేయరుక్కి-భవన్దు. ఇన్దుధమ్ ౭ “కురవైయాయ్చ్చియర్” ఎన్దుపాట్టిలే ౭ “ఇరవునప్పకలుమ్” ఎన్దుపదత్తుక్కు ఇన్దుచ్చున్దుమెదుత్తుమిచ్చెయతాల్, అక్కి కణ్ణుకొళ్ళుతు. ౬ “స్వనిగమమపహాయ మత్ప్రీతిజ్ఞామృతమధికర్తృమవల్లతోరభధః” ధృతిరథచరణోభ్యయచ్చలన్దుత్తు తిరువన్దుమిథగ్గోత్తిరి

ఈ. — నేత్ర] ఎన్దుమా డైమలు త్రాల్ ఛేదమే? శీటిచ్చివనకణ్ణుకై క్కాణప్పెల్దాల్. ౧ [ప్రసవ్యమామ్పాతయ] “ఆయుధమేడే” ఎన్దునీరాయుధమెడుతాలుమ్ అడియే కై యిలాయుధమిరుక్కిల్ తోలే, ఆయుధత్తైప్పెకడ చ్చొల్లిత్తలైయలు తరుభీర్. [లోకనాథ] ఉమక్కుమ్ వీరత్తుక్కుమ్ తోలే, ముతన్జైక్కుత్తోప్ప. (అడల్ కొల్ పడై యాభి) మిడుక్కెయ్యుడైల్లానపడై యాఁటి తిరువాభి. (ఆభియమ్మనై) కైయిలేతిరువాభియై యుడైయ సర్వేశ్వరనై యాకా తేనీయుక్తాణవాళై ప్పట్టతు. (నీయుడలనోయుల్ ద్రాయో) ప్రత్యుపకార నిరపేక్షమాకవుప కరిక్కుమ్నీ, సర్వరక్షకమాసశరీర త్తిలే నోవువరుమ్బడిపట్టాయాకా తేయెన్దితాల్. సళ్ళారమితుక్కునియతస్వ భావమితే. (ఊభితోఱూభియే) కల్పన్దోఱుమ్ కల్పన్దోఱుమ్. నోవుపడానిక్కుచ్చెయ్ తే తవిరాతపడిశరీరాస్త మాననోవుకొణ్డాయాకాతే. కాలమ్ మాటివరచ్చెయ్ తేయుమ్ నోవుమాతా తేవకరూపమాయ్ చెల్లుకీఱపడి, ౪.

జీ-అ.-వారీర్” ఎన్దుమ్మోతు-పత్తెట్టడియోడినిన్దుకొల్లకితానాక వేణుమెన్దు పడి. ఆణైమలుత్రాల్ ఛేదమేన్దున్దు తు-శేషియడైయ “ఆయుధ మేడే” ఎన్దుప్రతిజ్ఞైయై శేషభూతక్ పరిపాలిక్కుప్రాప్తమాయరుక్కు, అతుశెయ్యాతేయాయుధమెడుక్కుమ్బడిపట్టినాలుమ్ ఛేదమేన్దున్దు పడి. లోకనాథ ఎన్దు - “ముతన్జైక్కుత్తోప్ప” ఎన్దుయాలే. “వీరత్తుక్కుత్తోలే” ఎన్దుతునిధ్దమెన్దు. కీభే, కట్టోడుకీఱపన్దు తు-వాస్తవ మానవాకారత్తైప్పల్; ఇట్లు తోలేనెన్దిటతు. ఆక్రతజయమేతన్న తాకనినై తిరుక్కుమ్ భగవద్గుణాధిక్యత్తైప్పల్. పుల్లామ్బుజపత్రసేత్ర!, ఏపేహి; భూతశరణ్య!, సక్లేమాంరథోత్తమాత్పసహ్యపాతయ; లోకనాథ!, దేవవర!, ఆప్రమేయ!, తేనమాన్దుఇత్యన్దుయః. పాతయ- విల్లివిడు, ద్వితీయార్థవివరణమ్ (మిడుక్కెయ్యత్యాది). సర్వరక్షకమాననీనోయుల్ ద్రాయో ఎన్దునమైన్దిరుక్కు, “ఉడలమ్” ఎన్దుయాలే. అతి సుడైయపుత్తర్న్దోల్ గుకీఱతు. నోయుల్ ద్రమైయైవళన్దిపడియెన్దున్దు (సళ్ళారమిత్త్యాది). ఆతావతు - నియతమాకసళ్ళారక్కైయాలే, “నోవుకణ్డతు” ఎన్దురుక్కితాశెన్దుపడి. (నియతస్వభావమితే). ఇతుఅభిమతవిశేషప్రయక్తమాననోయాలేవన్దు తెన్దిరుక్కితాల్ ఎన్దుశేషమ్. యావచ్చరీరభావియాననోయెన్దు భావాస్తరమ్ (నోవుపడానిక్కువిత్త్యాది). ఊభిన్నా తే, “ఊభితోఱూభి” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (కాలమ్ మాటియిత్త్యాది). ౨. “శోకశ్చకలకాలేన” ఇత్త్యాది. “ఎమ్మోల్” ఎన్దు తు - కీభుక్కుమ్ మేలుక్కుమ్ శేషమ్. తత్వాదాయ!, ఎమ్మోల్లుడ లుమ్ మలైయమ్ విశుమ్బుమ్ తుఱాయ; ఎమ్మోల్లుడర్ కొలిరాప్పకల్ తుఱాయల్; అడల్ కొలిత్తార్థ్య కాణ్ణాక నీయుఱ్ఱితోఱూభి యుడలనోయుల్ ద్రాయో ఇత్యన్దుయః. ౪.

అ-అ-వి. రీయః” తత్వాదాయ, కడలుమ్ మలైయమ్ మెన్దుతోడక్కి, అడల్ కొల్ పడైయభియమ్మనై క్కాణ్ణాక నీ యుఱ్ఱితోఱూభి యు డలనోయుల్ ద్రాయో ఎన్దురైయన్దుయమ్. ౪.

ప్ర-తి. — (కడలుమిత్త్యాది) ఆరణ్యకాణ్డే ఏకపష్టితమే, “తావనానిగింకైచ్చన సరితళ్ళసరాంసిచ । నిఖిలేనవిచిన్వానాసీతాందళరథా త్తజా॥ ౨౦॥ తస్యకైలస్యసానుని గుహాశ్చశిఖరాణిచ । నిఖిలేనవిచిన్వన్తా నైవతామభిజగ్తుః॥ ౨౧॥” — (అడల్ కొలిత్త్యాది) యుధ కాణ్డేన్దుదశే, “సక్యదేవప్రపన్నాయ తవాస్తీతిచయాచతే । అభయంసర్వభూతేభ్యోదదాకై తద్వ్రోతమ్మమ్” ॥ ౩౩౪॥ — భీష్మ పర్యణి, [౫] “ఏపేహి పుల్లామ్బుజపత్రసేత్రనమాన్దు తేదేవరాప్రమేయ । ప్రసహ్యమాంపాతయలోకనాథ రథోత్తమాద్భూతశరణ్యసక్లే” ॥ ౧౮॥

శిఠియతిరుమడల్. — కారార్ తిరుమేనికాణుమళపుమ్మాయ । చ్చీరార్ తిరువేణ్డ మేతిరుక్కోవ । లూరేమతిక్కుచ్చియూరక మేవేర కమే । వేరామరుతిఱుత్తా వెళ్ళుత్తైయేవెంకావే । వేరాలితణ్ణానత్తయూర్ తిరుప్పలియూ । రారామజ్ఞాన్దవరణ్డమకణమజ్జై క్కారార్ మణినిఱక్కుణ్ణనూర్ విట్టకరమ్ । శీరార్ కణపురణ్డేత్తైతిరువభూన్దూర్ । కారార్ కుడన్దెక్కికైక్కడన్దులై । యేరార్ పాభిల్ శూభిడవెన్దెన్దులై । శీరారుమాతిరుజ్జోలై తిరుమోకూర్ । పారోర్ పుకళుమ్ వతరీవడమత్తులై । ఊరాయ వెల్లా మెట్టియా మేనానవనై.

౧౦ తిరువాయ్ మొట్టి—౨-ప. ౧-తి-వాయునిరై. ౫-పా-ఊట్టితోఱూట్టి వ్యాఖ్యానశ్లో.

తాత్పర్యము.—ఓ!వల్లనివాయనా! నావలె ఎల్లప్పుడూను నిదురలేక నీయవధనునొందిన నీవు, చక్రవర్తుని నీవించుటనవారాపడి సముద్రము మొదలగునన్నిస్థలములలోను వెతకి నీమనోరథమునుబొందక నీవిరహబాధనొందితివా యేమి? ౪.

మూ.—ఊట్టితోఱూట్టియులకుక్కునీర్ కొణ్ణు । తోట్టియరుమ్మయాముమ్మాల్ నీరాయ్ నెక్కిత్తిన్ట ।

వాట్టియ వానమేనీయుమతుశూత । న్నాట్టిమైయిన్టపకకట్పాళత్తానై వాయే॥ ౫॥

ఆ.—(ఊట్టితోఱూట్టి) లోకమెల్లామని కైయుమ్మడియిక్కాలమెల్లామనిన్టు నీరాయగనవిజ్ఞానాట్టియవావే! నీయుమ్మెట్టైప్పోతే యేమ్మెరుమానుడైయగుణచేట్టతెట్టలిలేయకప్పట్టు అనన్బక్కలుళ్ళసజ్జతాలే యిప్పటివైదాయాకాతే యున్దితాల్. ౫.

అన్వ.—తోట్టియరుమ్ యాముమ్మాల్ ఉలకుక్కు (౩) నీర్ కొణ్ణు ఊట్టితోఱూట్టి నీరాయ్ (౧) నెక్కిత్తిన్ట వానమే నీయుమ్ (౯) మతుశూతక్ పాట్టిమైయిల్ పట్టు (౧౨) అవన్దణ్ పాళత్తాల్ నైవాయే (౧౫) వాట్టియ (౧౬).

పన్నీ.—అనన్దరమ్, నీయుమవక్ శక్తియొగ త్తిలేయకప్పట్టుశిలమాకితాయోనెన్టు ఒరుమ్మెట్టైక్కణ్ణునెక్కితాల్.

సమానదుఃఖైకళానతోట్టిమారుమ్, దుఃఖోత్తరైకళాననాళ్ళకుమ్మాల్, లోకమనిరమ్మచేట్టుమ్, (౩) నీరైక్కణ్ణు, కాలముళ్ళతరై యమ్, జలమయమాన్, (౬) ఇల్లైయివిటాకిఱ, మేళుమే! ఉదారశీలమాననీయుమ్, (౯) మధుమర్దననుడైయ, పెరుమిడుక్కోలే, అనన్బట్టు, (౧౨) అనన్బక్కల్, స్నేహత్తాలే, శిలమాకితాయే, (౧౫) ఇన్ద్రక్షైశిలన్దీర్ న్దవాయ్వాక. (౧౬) ఉదారస్వభావమ్మైక్కణ్ణుమ్ ధనవన్ద్య రహజితమెన్టై.

అర్థము.—మాసఖులును మావలె లోకములనన్నిటినినింపుటకై (౩)నీళ్లనుతీసికొని ప్రతికల్పమందును నీరై (౯) కరుగుచున్న ఓ! మేళుమా! నీవును (౯) మధువనెడిరక్కనునిజంపిననర్వేళ్ళయనియొక్క వీర్యగుణమందు చొరుకుకొని (౧౨) వానియందు నాచిచే దుఃఖము నొందితివా యేమి? (౧౫) నీకుమజ్జళమవుగాక (౧౬).

ఈ.—విదామ్మాట్టు. అన్వళవిలేయొరుమ్మేళుమానతుకరైన్డు నీరాయ్విత్తిప్పక్కటు; నీయుమవనుడైయ విరోధినిరసనశీలతైయిలే యకప్పట్టాయాకాతేయెన్దితాల్.

(ఊట్టితోఱూట్టి - నీరాయ్ నెక్కిత్తిన్ట) కల్పన్దోఱుమ్ కల్పన్దోఱుమ్ నీరాయ్ నెక్కిత్తిన్ట. (ఉలకుక్కు నీర్ కొణ్ణు) లోకమడల్ల వెళ్ళమిడ వేణ్ణుమ్మడినీరై ముకన్దుకొణ్ణు. ఉనక్కునల్లనిదర్శనముణ్ణు (తోట్టియరుమ్మయాము

జీ.వి.—విదామ్మాట్టు. (ఊట్టితోఱూట్టి). “నీరాయ్ నెక్కిత్తిన్ట, మతుశూతన్నాట్టిమైయిన్ట” ఎన్టనవర్తనైక్కటాట్టిత్తతాలై (అన్వళవిలేయిత్యాది).

“ఉలకుక్కునీర్ కొణ్ణు” ఎన్టతు - లోకరత్నకమానవునక్కుమనోవునన్దతెన్టు స్వభావకథనముత్తనై; అన్వభావాకప్రసాదైక్కణ్ణుమ్మెన్టు. “ఊట్టితోఱూట్టినీరాయ్ నెక్కిత్తిన్ట” ఎన్టతు - అన్వయప్రదర్శనమ్. యథాక్రమమానాల్, “ఊట్టితోఱూట్టి” ఇత్యాదిగాతే - లోకాపకారకత్వముమ్, “తోట్టియరుమ్” ఇత్యాదిగాతే శైశిలమున్దోట్టకటతు ; ఇవైతమ్మిచ్చేరుమ్మడి యెజ్జనెయన్న (ఊట్టితోఱూట్టియన్టు), అన్వయిక్కిటతు “ఉలకుక్కు” ఎన్దిటవితు - తాదర్శ్యచతుర్థియన్టు, సమ్మన్దమాత్రత్తిలేపప్రియెన్దితాల్ (లోకమన్ద్రవన్టు). (ముకన్దుకొణ్ణు). ఒరుసముద్రత్తిన్ నిన్టుమ్ ముకన్దుకొణ్ణువన్దాప్పోలేయరక్కిటతెన్దితాల్ జలసమృద్ధియైప్పడెన్టు తాత్పర్యమ్. తల్లళోకన్దీర్ నీరాయలు క్కుప్పాయ్చులానాపాతి, ఇన్నిరుమ్మెన్దిరక్కితాల్. మేలుక్కునతారికై (ఉనక్కిత్యాది). తోట్టియరైమున్నే నిర్దేశత్తతిక తాత్పర్యతై

ఈ.-మోల్)ఎన్నిభువుక్కుం*ఎన్నిన్దున్న వనుక్కు-మా యున్దోత్తిమారై యుమ్ ఎన్నై యుమ్మోలే. సీరాయ్ నెక్కి
 క్కిన్ద -కరైన్దు సీరాయ్ విట్టుకిఱ. (వాట్టియ) జగత్తుక్కు-పకారక మాయరుక్కిఱ నీవున్నుడై యుక్కిన్దోనీజ్జి వాట్టిన్ది
 డుక. (వానమే) మేఘు తైచ్చొల్లుతల్, ఆకాశ తైచ్చొల్లుతల్. ఆఱిసూత్తుమానవాకాశమ్ నీరై ముకన్దు కొణు
 శితటియురుకినీరాయ్ విట్టుకిఱ తెన్దునినై క్కి-తాల్. వానమెన్దు-మేఘుత్తుక్కుప్పేర్; ౨ “వాకలన్దవణ్ణ్” ఎన్దు తితే,
 ౩ “వానమ్ వళిక్కావిడిల్” ఎన్దునితేతమిక్కినుమ్. (నీయుమ్) లోకోపకారక మూక పడివుపడై త్తనీయుమ్. (మతు
 శూతనిత్యాది) విరోధినిరసనశీలనానవనుడైయ వీరగుణ త్తిలేయకప్పట్టు, అవన్దక్కలుణ్ణాననశై యాలే జీవిక్కవు
 మాట్టా లేముడియవు మాట్టా లేనోవు పడుకితాయాకాతే. పాట్టిమై-బలమ్. ఇడముడైమైయెన్దుమామ్. (అవన్దణ్
 పాశత్తాల్) అవన్దక్కల్ నశై యాలే. విషయానుకూలమాయితే నశై యిరుప్పతు; ఎవ్వళవునశై యుణ్ణు, అవ్వళ
 వుమ్ నై వుణ్ణామితేవ్యతిరేక త్తిల్. (నైవాయే) నై వేఫలమ్. ౫.

జీ-అ-యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఎన్నిభువుక్కు-త్యాది). మాయ్ - శిథిలమాకానిన్దుళ్ళ. (కరైన్దు). *నెక్కిన్ద తిత్త తాత్పర్యమ్. (సీరాయ్ నెక్కిన్ద
 క్కిన్ద) అత్తభా)నిత్తమాకాశపక్షే మేఘపక్షేపిసమానమ్. జగత్తుక్కు-పకారక మాయెన్దుత్తుక్కు “ఉలకుక్కునీర్ కొణ్ణు” ఎన్దు తితేనోక్కు.
 (ఉపకారక మాయరుక్కిఱ) మేఘు తైచ్చొల్లుమ్మోతు; ఆతపత్రాణత్తాలే; ఆకాశ తైచ్చొల్లుమ్మోతు, అవకాశ ప్రదానత్తాలే. ఆకాశత్తుక్కు
 య్దుమ్ నియతస్వభావమాకవిట్టా మైయాలే, సీరాయ్ విట్టుక్కు-డుమోవెన్దు (అతిసూత్తుమిత్యాది). పలాశపుష్పవృక్షతిల్ దావభీమరభ్రమ
 భ్రలోపాలే, ఇట్టుమేకకాల త్తిరే, మేఘుతైయకాశమాకవుమ్, వర్షతైత్తుక్కిఱతాకవుమ్ భ్రమిక్కుక్కు-డుమెన్దుకరుత్తు. “వానమ్” ఎన్దు-
 మేఘు తైచ్చొల్లుమోవెన్దు (వాన్దలన్దవణ్ణ్ నిత్యాది) ఇరణ్ణానిరువదాతి. మేఘుతోడు సదృశమాయ్చేర్-న్ద వడివైయడైయన్ద. “పెరుకమ
 తేవ్వుమ్” ఇత్యాది. ప్రయోగాన్దరమ్ (వానమిత్యాది). ౩ “తాన్దవమిరణ్ణుమ్ తక్కివియనులకిల్. వానమ్ వళిక్కావిడిల్” ఎన్దుకుఱళ్.
 “మతుశూతన్పాట్టిమై” ఎన్దెయాలే - వీరగుణ మెన్దుళిక్కిఱతు. “నైవాయ్” ఇత్తత్రవన్దమానార్థమాహ (జీవిక్కవునుమాట్టా లేయిత్యాది).
 బలమ్ - కాయబలమ్. ఇడముడైమై - రక్షకత్వస్పారిష్టు. యద్వా, ఇడముడైమైయెన్దుతు - “మనస్వీ” ఎన్నిఱపడియేయన్ద మనస్వీలిడ
 ముడైమైయెన్దుపడి. క్లేశచరమావధింపేతుగర్భపదాభ్యాందర్యయతి (అవన్దట్టాశత్తాలిత్యాది). “మతుశూతన్” ఎన్దుత్తెక్కుటాపీత్తుభావమ్
 (విషయానుకూలమిత్యాది). “పాశత్తాల్ నైవాయ్” ఎన్దు మేలేమాట్టితాత్పర్యమ్ (ఎవ్వళవిత్యాది). ఏవకారార్థమ్ (నైవేఫలమెన్దు). యద్వా
 (నైవేఫలమ్) వన్దమానలిన్దేశ తాత్పర్యమ్. సంక్షేపవివాశజ్జలిలన్దతరత్తైప్పెతామలితువేఫలమాయ్విట్టు-తెన్దితార్. వానమే! ఉలకుక్కునీర్
 కొణ్ణు, తోట్టియరుమ్ యాముమ్మోలూట్టితోటూట్టిసీరాయ్ నెక్కిన్ద సీయుమ్ మతుశూతన్పాట్టిమైయిట్టు అవన్దట్టాశత్తాల్ నైవాయ్;
 వాట్టియ ఇత్తన్దయ్య. (తోట్టియరుమ్ యాముమ్మోలూట్టితోటూట్టిసీరాయ్ నెక్కిన్ద సీయుమితి) ఆనెన - ప్రతికల్పంవ్యాసమనుబ్రహ్మవాది
 పశ్చిమరాజుశ్రవరకాలయతిపరాదయోపిసన్దితిసూచ్యతే. ౪ “క్షణాణవకల్పకోట్యం” ౫ “పలపలపూట్టికళాయిడుమ్” ఇత్త్యభిప్రా
 యాదుక్తంవా. ౬ “మేఘశ్రీమంస్త్యమసిదయతోయాదవేన్ద్రస్య నూన్దంశ్రీవత్సాన్దంపయమివభవాన్” ధ్యాయతిప్రేమబద్ధః! అత్యుత్క
 ణ్ణానపలహృదయోస్తద్విభోబాష్పధారాస్తన్దత్వాస్తన్దత్వావిస్మజసి పునర్దుఃఖదస్తత్ప్రసజ్జః” శ్రీమన్! - ౭ *మేకజ్జళోవురైయార్ తిరు
 మాల్ తిరు మేనియెక్కుమ్ యోకజ్జళుజ్జళుక్కు-వ్యాఱుపెట్టిరే ఎన్దితాల్. త్వమసిదయితః - ఇహస్థితవనుక్కుప్పోలియానవడివైక్కాట్టిరే శ్రేష్ఠ
 శిడత్తిలాదరత్తాలే. విస్మజసి, ఆతపవపురద్దుఃఖదస్తత్ప్రసజ్జః - ఉజ్జళివువార్ త్తిరుక్కున్దనై బలమెన్దొల్ల మైయాలే యవన్దక్కలుజ్జళుక్కు-
 ణ్ణానవిన్దప్రకృప్తమానవాసక్తి యెనక్కుడుఃఖ తైయణ్ణాక్కానిట్కిఱతు. ౫.

అ-అ-ఊ-తోట్టియరుమ్ యాముమ్మోల్, ఉలకుక్కునీర్ కొణ్ణు ఊట్టితోటూట్టిసీరాయ్ నెక్కిన్ద వానమే! ఎన్దుతోడజ్జి, వాట్టియ ఎన్దు
 రైయన్దుయమ్. ౫.

ఇరజ్జానిరువదాతి - ఎటువఁదైదానూఁబట్టు. పెరుకుమతఁజేర్చు మాఁపిడిక్కుమున్ని । నిరుకణిశమాఁజిల్వొడి । అరుకిరున్ద । తేనలన్ద
నీట్టునిరువేఁజడఁజుడిన్ । వానలన్దవణ్ణన్దన్.

తాత్పర్యము:- ఓ ! మేఘమా ! లోకమంతయు నిండునట్లు నొకతీరున నీరైకరుగుచున్న నీవాసర్వేశ్వరి దివ్యచోష్టితములలో లోబడి వానియందునత్రివేమజేసి వానినిలభింపకపోవుటచే మావలె నిట్టియవస్థను బొందితివాయేమి? ౫౦

మూ.—నై వాయ వెష్టేహానాన్తతియేనీయన్నా । జ్ఞేవానిరుశకత్తాయమాహ్రాస్థతేమ్పుతియా ।

శైవాయరవణైమేలాభిస్పిరుమానార్ । మయీవాశకజ్జేట్టున్నెమనీరైతోనానాయ్ ॥ ౬॥

ఆ.—(నైవాయ) నాణ్ణుతియే! నీయిన్నాల్ వలితానవిరుత్తయకల్ దుకిటిల్లై; ముఖాన్జితేయానిష్టాయ్; నైపున్దానాయరున్దవెన్నైచ్చోలే నీ
యమ్, ౧ “పేత్తెనిన్నైప్పిరియేక్” ఎత్తుమ్, ౨ “ఏళద్యోతప్పుమ్” ౩ “మాళుచః” ఎత్తుమెప్పెరుమానరుళిచ్చెయిత వార్తయైక్కేట్టా
“తిరువనాళ్వాళ్ తొడక్కుమాళవుళ్ళ దివ్యపురమరొళళోడే ప్పొకినర్క్కిఱవివక్ మెయ్యిల్లతుళొళ్లాక్” ఎత్తుకొంబుఱవ్వాళ్లైయివిళ్ళసిత్తు
అకప్పట్టాయాకాతేయ్నితాల్.

ఆస్ప. — సైపు ఆయ ఎమ్మెఫోల్ (3) నాకో మలియే నీ (4) ఇన్నాకో మై వాక్ (5) ఇరుకో ఆకథ్తాయ్ మాహ్లాస్థ (6-1)
 తేమ్మతి ఆల్ ఐవాయ్ (6-2) అరవ్వామేల్ ఆడీ పెరమానార్ (6-3) మెయ్ వాళకవ్ కేట్టు (6-4) ఉక్ మెయ్ నీర్ (6-5)
 తోథ్తాయ్ (6-6).

పన్నె.—అనర్థరహిత, ఎట్టిజ్ఞాపకములే యనన్తసత్యవాదిత్వమితి నీయకప్పట్టాయో? ఎట్లు త్రివిధానానందప్రసక్తియైనట్లుకాణో?

వైకైయే, స్వభావమాన, ఎక్జలైట్, (3) కలామాత్రమాన, చప్రేనే!, తేజోరూపనాననీ, (౬) ఇక్కాలత్తిలే, మైపోలేయిరుక్కిట, ఆకాకత్తిల్, (౯) ఇరుత్తై, పోక్కుకిటిలై; ముట్టి, (౧౨) కుత్తైయానిష్టాయే; ఆతలార్, పాయ్ మైక్కుప్పలముకముమిరణ్డనావునుడైయ, (౧౫) తిరువరవణై మేట్కొణ్డ, పాయ్ కుప్పెరునిలై నిట్టుమెతిరువాట్టైయైయడైయరాయ్, ఇవర్ కళైప్పాయ్ క్కప్పేక్కుమ్మెప్పరవణ్డైయవరుడైయ, (౧౮) పెరుమ్మెయ్యన, వార్తైయై, కేట్టు, (౨౧) ఉక్, వడివిల్, ఉజ్జిలభావత్తై, (౨౪) ఇట్టినాయో? - (౨౫) నాట్టతి - పుతుమతి. మైవానిరుళ్ - కలుత్తపెరియవిరుళైన్దుమామ్, మాట్లాన్దు - ముట్టి. ఇత్తాల్ - ఉజ్జిలస్వభావరుడైయనొచ్చి ముట్టక్కుమ్ అవనుడైయ ఉత్తివైయర్థ్యకజ్జావహమాన విళమ్మ మెన్దుకరుత్తు.

అర్థము.—నొచ్చి యున్న మావలెనే (3) దినములచే బూజులు ఉండగు ఓ! బాలచంద్రుడా! నీవు (౬) ఈ దినమందు కాటుకవలె ఆకసమందున్న (౯) చీకటిని బోగొట్టినవాడవైతివి; ప్రకాశములేక (౧౨) క్షీణించిపోవుచున్నావు; గరుక వైదురముఖముగల (౧౫) శేషశయ్యమీచంద్రుని బుద్ధిఁబిన చక్రాయుధముగల గొప్పవాడైన (౧౮) (శ్రీయఃపతియొక్క) యథార్థములైన శ్రీనూత్తులను విని (౨౧) నీయొక్క శరీరమందాశాసానర్థమును (౨౪) బోగొట్టుకుంటివా? (౨౫).

ఈ.—అతామృత్యు. మేఘుత్తినరుకేకలామాత్రమానచస్య తోహనాత్; అవశ్యోపార్తు, ఉన్మడిని
అర్హిలిహ్నాయాకాతేయేనితాత్.

(పై వాయ వెన్నేపోల్) పై వై యుడై య వెళ్లై పోల్ లేయెన్ను తల్, పై వుతానారు పడివుకొణ్ణా పోల్ లేయెన్ను తల్. ౧ [సవజ్జామ్] భూమియిల్ నిన్దుమ్ తోల్ ద్రిన పోతు పోలేయరున్దాల్. [అనలజ్జా రామ్] అత్తై యట్టిత్తొప్పిక్కు మవర సన్నిధియాలేయొప్ప వై యట్టిన్దిరున్దాల్. [విపద్దామి వపద్దీసిమ్] “వెరుమాల్ వన్దాలు మివ్వా శ్రయ త్తైయుణ్ణా క్కవొణ్ణాతు” ఎన్ను మ్బడి ముతలిలే తామరైకుడిపోన పాయ్ కై పోలేయరున్దాల్. ౨ [అవ్యక్త లేఖామి వపద్దీ లేఖామ్] పోయ్ త్తేయ్ న్ద్రుగ పడిక్కుమ్ వై నర్ల వ్వుత్తుక్కుమ్ నిదర్శన మాక చొల్లుకిఱతు. [పాంసు ప్రపద్ధామి వహేమ లేఖామ్] “నచ్చెరక్కుక్కు వద్దవ్దుక్కు” ఎన్దుతోల్ ద్రివిరున్దాల్. [క్షత ప్రరూఢామి వబాణ లేఖామ్] అమ్మ వాయుళ్ళేకిడక్కు మ్మ అమ్మే సమాధానమ్బుణ్ణినా పోల్, “అక వాయిల్లివు పెరితు” ఎన్దుతోల్ ద్రివిరున్దాల్. [నాయ ప్రప గ్నామి వ

గీ-అ. ఆటావూట్టు (వైగాయిత్రాది). మేఘత్రయోష్ఠవనచరమ్ చంద్రసైన్యోక్తిమమ్మ ప్రసక్తయేన్నేన్న (మేఘత్రినరకే యుత్రాది). మేఘసమాహతుక్కురుణీశైల్యయాతే, పూర్వనాకిమి అర్ధమి ప్రకాశక్త్యయాతే-కలాయాప్రమేద్ధితాంతల్; ప్రథమై యుత్రాదీనాంతల్.

[illegible][illegible]

౧||౦-సు-౧౫-౨౧. ౨||౦-సు-౫-౨౬. ౩||౫-నాట-౧. ౪||నర్మవమ్మ-౮-౧౩-౯-“శుద్ధపుణ్యము” ఇతి పాతా నరమ్.

ఈ-అవర్ ౧-“ఏతద్వృతం మమ” ఎన్ట వా రై కేళ్టే నీయుమిప్పడి యకప్పట్టతు. ఇహోతుత వా మైయా లే “పాయ్” ఎన్టరుక్కి తాళితే, రామావతార త్రిల్ మెయ్యుమ్ కృష్ణావతార త్రిల్ పాయ్యుమితే ఆరైతర్ క్కుత్తజ్జమ్. (ఉక్ మెయ్ నీ రై తో, ధ్రా ధ్రాయే) ఉక్ నడివి తెట్టి ల్లిన్దాయా కా తే. నర్కనీయమాన తణ్ణలియేయాయ్ లోకోపకా రకమానపున్ను ఉమ్మినొళియైయా కా తేయిన్దతు. ౬.

జీ-ఆ.- మెయ్ వాళక మే తెన్న (అవతేతద్వృతమిత్యాది). కృష్ణావతార ప్రసజ్జత్తి లే, ఏతద్వృతము ఎన్టతు - ధర్మకృత్యతే. ఆనాల్, “ఏతద్వృతము” ఎన్టతు - పాయ్యావెన్న (ఇహోతిత్యాది). ఆనాల్ వాస్తవమాన వాకారమే తెన్న (రామావతార త్రిలిత్యాది). కృష్ణావతార త్రిల్ పాయ్యుమెన్టతు - ప్రాసజ్జకమ్. ౨-“రామోద్విర్నా భిభావ తే” ఎన్నుమ్మడియాన “ఏతద్వృతము” ఎన్టతు రామావతార త్రిల్ మెయ్యుమ్, “ఆయుధ మేడేక” ఎన్ట ప్రతిజ్ఞయై పాయ్యాక్కిన కృష్ణావతార త్రిల్ పాయ్యుమెన్ట పడి. యద్యా, పాయ్యావరైత్తు మెయ్ నీ రై తో అక్కుడు మే తెన్న (రామావతార త్రిలిత్యాది) ఎన్నుతల్. తజ్జమా కైయా లే తోట్టి చా కెన్ట పడి. నీ రై తో అక్కు యావతు - అక్కు కట్టిత్త. (దర్శనీయమానమిత్యాది) దర్శనీయమాయ్, తణ్ణలియై యుడైతాయ్, లోకోపకారకముమాన పున్ను ఉమ్మి లాళియైన్ట పడి. నాన్దతియే నీ ఇన్నాల్ మైవానిరుళి ధ్రాయ్; నై వాయ వెమ్మే పోత్ మాళొస్తు తేమ్మితియల్; వివాయరవణై ఇత్యారభ్యానవయః. “నీ రై తో ధ్రాయ్” ఎన్టతు. * మాళొన్దిక్ వివరణమాతల్. ఇక్కే, ౩-“త్వం యత్కాబలవతాని గృహీత ఇన్దో షీణస్తమోన నజదీధితిభిః పీడోపి । కచ్చిన్తుకున్దగది తానియధావయన్త్యం విస్రభ్యభోస్థస్థితధీరుపలత్యునేః ” ఇతి భాగవతదశమస్కంధస్లోకోఽనుసంధేయః. యత్కా-త్వయ వ్యాధిసా. నశీ షోపి - పోక్కుకితాయిలై. విస్రభ్య - విశ్వసిత్తు. స్థితధీః - కలుషధీస్సక్. నశిపలత్యునే, ఎన్దో మున్నే తో ధ్రాయ్. ౬.

ఆ-ఆ. బి-“ఆరవణై మేలాభీషేపమానాన్” ఇతి-ఆవతారకన్దభూతస్య క్షీరాభిశాయినోఽభిహితత్వాత్, తదభిన్నత్వాద్రామకృష్ణయోః, కృష్ణావతారానుస్థానం రామావతారానా క్షిప్తైశ్చ కవస్తుకతత్వేనాహ (ఏతద్వృతము మేతి). “ఆసత్యత్వేనోచ్యుతానానా క్షికిదృశీ” ఇత్యాకాక్షా యాము త్తరమిదమ్. అత్రోదాహరణమ్- ౪-“నల్లాలిశ్చైమలజ్జచ్చరన్దరన్ద” ఇత్యాది. సావారామిథ్యాకిమిత్యత్రాహ (ఇహోతితి). “అభీషేప మానాన్” ఇత్యాదే-అహోరాత్రిత్వేనకృతవానితియత్, తస్మిన్నాత్మితార్థమిత్యర్థకరణేద, “ఏతద్వృతము” ఇతిమాక్త్యాశ్చనిమగ్నచిత్త స్ఫుక్తశ్శ్రుతికిలేతిభావంఛూదినిధాయ; ఇమేమిథ్యార్థకరణనా క్షీకభృక్లేశహేతూభవత ఇత్యత్రాహ (రామావతార త్రిలితి). తస్మాత్ “ఏతయో స్సతోర్వరపిసరత్వతి” ఇతిఅతివక్లేశహేతూభవత ఇతిభావః. యద్యా, “ఆరవణై మేల్” ఇత్యత్ర కృష్ణావతారవివక్షాయామ్, ఏతద్వృతి మ్మను ఎన్ట వా రై ఇతి - వ్యక్త్యత్వేనచరచుక్లోకఉచ్యతే; “చక్రవర్తిమూరవాకవ్యవత్కృష్ణవచశ్చసత్యమ్” ఇత్యతిష్ఠఃకిమితిభావః. ఇహోతితి వాకవ్య - పూర్వవదేవసజ్జతిః. సత్యాసత్యత్వేనవచశ్చయోః ప్రసక్తత్వాత్తత్ప్రసక్తాదాహ (రామావతార త్రిలితి). ఇతివదన్తి. — తాత్పర్యార మావతు (యత్కా) మున్బి చన్ద్రక్ పూర్ణ నాయరుక్కుమ్మడి కణ్డిరుక్కుమే; ౧-“ప్రథమాంపిబతే” ఇత్యాది క్రమత్తిలే కలా త్తయమ్మి అక్కి అపడియైక్కుణ్డు, అతు భగవద్విక్లేష నిబన్ధనమాన రాజయత్నావినాలే యాక వేణు మెన్ట అతియిట్టాళాయిల్లిరు. [బలవతా] ౬-“చన్ద్రమామనసోబాతః” ఎన్ట - సజ్కల్పమ్ సర్వసాధారణమాయరుక్కుచ్చయితే చిరమనోరథత్తాలే పెరివేణుమ్మడియాన వేణుపాన్దై యుడైయపున్నై యిప్పడియాక్కుమ్మోతు, కయిరపురుక్కొనవవన్దుడైయ విక్లేషనిబన్ధనమాన వితు వేవేణావో. మనస్సేయాకిలమ్ ఆన్తకరణ మాకైయాల్ వన్ద వేణుపాన్దుణ్డి. [నిగృహీతః] విదువిత్తుక్కొళ్ళ శక్తనాకిటిలైయా కాతే [ఆసి] ఇప్పడి సత్తామాత్రమే శేషిక్కుమ్మడి యావతే. [ఇన్దో] సర్వాన్జుదకరనానీ యిప్పడిపడువతే! ఉన్దిధాతువితే, ౨ “ఉన్దేరిచ్చాడే” ఎన్టినూత్రత్తాలే - ఉప్రత్యయముమ్, ఉకారత్తుక్కి కారాదేశముమాయ్, “ఇన్దు” ఎన్టిరుపమ్. “ఉన్దీ-క్లేదనే” ఉన్దీతిఇన్దుః - ఎల్లారుడైయమనస్సేయమ్ ప్రవిష్పిక్కి అ పున్నై యుమ్ ద్రవిష్పి ప్పారుణ్డాకాతే, “ఇట్టార్ క్కిట్ట పలకా” ఎన్టివితుక్కు నీయుదాహరణమావతే. ఇతేన్దపడియెజ్జనేయెన్న [క్షీణ ఇన్ద్రాది] ౩-“భాముపయుజ్యభాతి” ఎన్ట - అవన్దుడైయతాయరుక్కుపుమ్, ఉన్దో టైసమ్మన్దత్తాలే యిప్పడియామ్మడినియిప్పడినోపుపడువతే.

ఆ-అ-వి-౧ “భామపర్యవ్యాఖ్యాత” ఎన్నికలు, మైత్రాయణీయశ్రుతియలకు, ఆనాశానికి త్రిత్ వాసుదేవమాహాత్మ్యత్రిలింగముతో యిరుక్కి-జిత
అక్షు, ౧ “తస్యాదిత్యోభామపర్యవ్యాఖ్యాత ” ఎన్ని రుద్ధ ప్రత్యేకాలకు, సూర్యకళాశ్రీ చంద్రనిడత్రిలేవస్తుహిమతారే శీతలమాంబులెప్పుడు
తిర్నొత్తుకో కొల్లుకైయారే యిప్పటికొల్లుకున్నాయి. [చచ్చితార్థి] ౨ “పాయన్మమ్మపుళ్ళువక్కాకళ్ళమ్మొలియటై” ఎప్పుడు
విశేషద్వారే యవనుడైయవసగ్ధుడైతెల్లిరుక్కవును, అవకాశవాదముక ౩ * ఉజ్జాతుజ్జాతాలి కడలైయూడలు త్రవిచ్చెయ్యలైయెడ్డ
పోలేనీయును మెయ్యాకనినైత్తు, పాయ్నానమైయెట్టినిలెయాకాతే. ఫగిత - వచ్చినాచ్చాదిలను. “మెయ్వాశకమ్” ఎన్నదిడత్రిలో
౪ “జరద్రవకమ్మశపారుకాభ్యాంద్వాసితోగాయతి నుడ్రకాజి ! తంత్రాప్తాణీపుచ్చతి పుత్రకామరాజ్ కరమాయాంబలనన్యోర్ధ్వః
ఎన్నతయనదైయను. నైవాయనెమ్మెసాతెమ్మతోడగ్గి, క్రమేణపురైయనయను.

[illegible]

తిరుమొట్టి-తొమ్మిదో స్తోత్రాద్వైత మొట్టి-నాలాహుట్టు. మైనమ్మ వేళ్ళు-ఇట్లాళ్ మన్నమ్మేల్ అవళై వణ్ణనన్దామేని. తన్నమ్మినమ్మియమి
వళర్ ద్దతవనివై శెయ్ త్తటియాన్. పాయ్ న్నమ్మిపుళ్ళువర్గళ్ళమ్మే తియ్యై పోకిళ్ళ వాతవిల్ ద్దొట్టు. ఇన్నమ్మినమ్మియా లాయ్ చ్చియర్ క్కుయ్ శ
య్ త్త శయ్ శేవన్ శయ్ శేవో॥

తాత్పర్యము.—ఓ! బాలచంద్రుడా! ఇష్టదాకా సముదయమున నున్న చీటిని బోగొట్టక కావలసి నుండవలె ఊహించును బొందితివి. నీవు మావలన, * “ఏతద్వృత్తము” అనెడి సర్వేశ్వరుని మాటను విని తేజశాయియైన చక్రధరుడు సబ్ధము చేపట్టినట్లు నీ సౌందర్యమును బోధింతుకొంటివా యేమి?

మా... తోత్త్రోమడ సెట్టమెప్పరుమానారణత్కె । మూత్తూమైశొల్లియభువోమైసీనడువే ।
వేత్త్రోర్ పక్కైయిత్తోడితాయెనైయూళి । మూత్తూణ్ణెనిత్తయోవాళికనైయిరుళ్ళే॥

ఆ. - (ఫోన్ దోహా) ఎప్పెరుమానారు డైయ వాక్రతసులభత్వాదిగుణక్లృతే యవసుక్కు ఫోన్ డిడిమెయానోమ్; ఆతలాన్, “
 జైపిర్ది న్యసనైయెన్దు ముబ్బుకుమాట్టుకిటిలోమ్” ఎన్దు శొన్లొక్కొట్టొట్టొకితెన్దు శే నీ నడువేక్రొక్కొలిమమ్ కొడియెయాయనిన్దు ఎ
 నైకాలమ్ బాధిక్కుక్కుడవై కనెయిరుశే! యెన్దితాశ్.

అప్పు— ఎమ్ పెరుమాళ్ నారణియ్య (3) మడమ్ నెల్లమ్ కోదీదోమ్ (౬) ఎమ్మదీదోమ్మై కొల్లి అయ్యవోమ్మై (౯) బి నడువే
వేదీదోరవక్కయిల్ (౧౨) కొడితాయ్ ఎన్నెయూడో మాదీదోమ్మై (౧౫) నిదీయో కన్నెయ్యవే (౧౮) వాళో (౧౯).

పన్నీ.— అనన్తరమ్, నిరుపాధిక సమృద్ధియు కనానవశై ప్రియై రైయానవశై ఉన్నీ ధుపాటైక్కాట్టి నలివడై! యెఱు ఇరుశైక్కణ్డో
నుపట్టురైక్కితాల్.

ఎజ్జో, స్వామియాన, నారాయణసుక్కు. (3) ఎజ్జోకు విధేయమాన. నెజ్జె, ఇల్లన్దోమాయ్. (౬) అతడియాన వెజ్జళాల్ గొమైయై, వాయ్ విట్టాచొప్పిల్లి, అటొకెల వెజ్జలైప్పల్లి, (౯) సి, బాధ్య బాధక సమ్మన్ద మల్లీరుక్క నడువేపునన్ద, శత్రుక్కో పడియిలుమ్, (౧౨) కొడితామ్మడి, కాలముళ్ళుతనైయుమ్, ఎజ్జోనోవుక్కు ముతతలైయా ఆళాకైయి, (౧౫) నిలై నిఱ్ఱిణాయో, తిణుగ్గిన, ఇరుళే!, (౧౮) ఉక్కునని ధియైక్కాట్టినలియాతే న్నేకన్దీర్దు ప్పామ్మ పేణుమ్. (౧౯) కనైయిళో - తిణుగ్గినవిరుళో. ఇవళోనోవుక్కు ముతతలైయాన ఆళాకై యావతు - ఇరుళోతానుమిడుసడుక్త. ఇతిక్కుకరుమలలో విరుళాత్తాలైయెన్దు నినైత్తు, పొరుక్కుమాట్టాములునైత్తళాయిల్లి. ఇత్తాలో - తనుః ప్రకృతికగుడైయ మాలిన్యముమ్, సర్వేస్వరశైప్పిరిన్దలైన్దిరుక్కు.

అర్థము.— మా యొక్క స్వామియైన నారాయణునికి (3) (మా) స్వాధీనమందున్న మనస్సును బోగొట్టుకొనినవారమై (౬)
 మా యొక్క విరహదుఃఖమును తేప్పకొని దుఃఖించుచున్న మమ్ములను ద్వేషించి (౯) నీవు నడుమనజొచ్చి శత్రువులుచేసేసివిధములకంటె (౧౨)
 క్రూరవ్యాపారములుగలదానవై ఎల్లప్పుడూను హింసచేయుటయందు (౧౫) నిలిచియున్నావా? దృఢమైన ఓ! అంధకారమా! (౧౮)
 కుసుముగానుండువుగాక. (౧౯)

ఈ. — ఏథానూబ్బట్టు. మతికెట్టవాతే అన్ధకారమ్ వస్తు మేలిట్టతెన్గితాల్ (తోల్తోమిత్యాది) కీలు
మేలు మోర్బురుకి అపడి యొడ్రియ, శబ్దస్వరస్వతైప్పల్ల ఎమ్మెరుమా నారరుళిచ్చెయ్ తుపోరువతోన్టుణ్ణు; అమ్మగి
యచ్చాళువ తైయే నిర్బన్ధుప్పొమ్మే. అతాకితు - తాన్, పిరివాన్దూతారనేకర్ కూడ కట్టిక్కొట్టుకూప్పి
డానియ, ఇరుళోవస్తు ముకతైనుతైక్క, అతైప్పార్తు, ఆల్వా ముక్కుప్పొక్కు విట్టు ధరిక్కవొట్టాతే నీవస్తు
నలియక్కవలై యో? వెన్గితాల్.

“ఎమ్మెసీల్” ఎన్నికల చార్జ్ షీట్లై యెల్లజూట్టికొండ్ల శాసనసభ (తోబోలోమ్మడ నెజ్జమ్) భగవద్విషయ మెమ్మెసీల్ విడమార్చుతపడి చపలమాన నెజ్జాయిక్రన్దోమ్, అట్టియే, భవ్యమాన నెజ్జాయిక్రన్దోమ్మెన్ను తల్. (ఎమ్మెరు

శి-అ.-ఏటోమ్మట్టు, (వోల్ హోమిత్వాది). మతి ఎత్తు - చాటు. బద్ధియమ్, చచ్చిపోయి. అధికారమ్ - బిరుదు, అష్టానముష్. ప్లూమ్ మేలుమ్ పోనతిపజియావతు - “ఎచ్చేపోలో” ఎత్తు సమదుఃఖితాకచ్చిల్లత్. (శబ్దసాన్నిధ్యతైత్తప్పల్) “వోల్ హోల్ వత్తయిల్” ఇత్యాదియానశబ్దసాన్నిధ్యతైత్తప్పల్/గవెన్దపజి.

“ఓహోహోహ్” ఎన్నింటినికూ వచనార్థమ్ (ఎప్పటికీ సామాన్యం). ముద్దపవర్ణత్తిల్, మడప్పమ్ - పల్లెనల్లునివిడామై “ఎమ్మెరుమాకా,

అ-అ-వి.— శబ్దస్వరస్యైవపునః ఎన్నితః - “ననువే” ఎన్నితపదైశ్చ కృతాక్షిప్తుః. “నాత్రయమ్నామహమ్ కూష్మిణానిష్కృన్యంతాదుభిక్తైశ్చాట్టినలవతే” ఇత్యాదిష్వడియే క్షీర్నస్వాట్టుకృణిత్స్వితేల్లామల్, ఇశ్లే “వేదోద్యోగవత్తయిల్కోడితాయ” ఎన్నెయాలే, ఇరువును, క్షీర్నమేష్వాట్టుకృణిత్స్వితే భగవద్విశ్వేషస్యసదా సూచకపదమిహామైయమిందవర్తతీతేయిశే స్వరసమావతు. కట్టికొట్టా-అశ్లే

ఈ.—మూ॥ నారణ్ణు) కెడువాయ్, వకు త్తవిషయ త్తిలేయన్దో నాజ్గళ్ నెళ్ళొడ్డతు. “తన్నుడైమై” ఎన్దొల్ వత్సల నాయిరుక్కుమననుక్కన్దో విట్టన్దతు. సులభనుక్కెన్దమామ్. (ఎమ్మాద్రోమైశొల్లి యువువోమై) ఆద్రోమైయొడై యూర్, తన్దామాద్రోమైశొల్లిక్కుప్పిడక్కడవత్తన్దో. నాజ్గళ్ పెటప్పకుకిటతొరు ప్రయోజనమున్దాయ్ “అత్తై విలక్కినా మ్మెఱవేణుమ్” ఎన్దు తాళెయ్కెతాయ్. అవనై పెఱవో? పోననెళ్ళొప్పెఱవో? ఎజ్గద్రోమై యాలే యుప్పెటోమా; (నీనడువే) అల్లాతవద్రోమిక్కుళ్ళతమైయతోవునకు. అవనై యొట్టిన్దనన్దిల్ నామ్ క్కుత్తైక్కట్టిక్కొన్దొడిన్దు కూప్పిడుకై యొట్టియ బాధ్యబాధకభావమున్దో? నలికైక్కొరు హేతువిన్ది క్కేయిరుక్కచ్చెయ్ తే. (వేద్రోర్ వత్తెయిల్ కొడితాయ్) వేద్రోరున్దు - శత్రుక్కళ్. వత్తెయ్దు - అవర్కళ్ నలియుమ్ ప్రకారమ్. అతిలుక్కిడితాకనలియానిన్దాయ్. శత్రుక్కళానాలుమ్, నోవుపట్టారై “బయో!” ఎన్న వత్తోవడుప్పతు. (ఎనైయూళ్ళి మాద్రోమైన్దొన్దొయో) కాలత త్త్యముళ్ళతనై యుమ్ శాత్రవ త్తిలేనిటొక్కడ వైయో? రావణాదికళ్, పిరి త్తవిత్రనై, కూప్పిడప్పొటుత్తార్కళ్, నీరైయుడైయార్, ౧ “సజ్జాతబాష్ప” ఎన్దు కణ్ణనీరై విట్టొర్కళ్; నీరైయుడైయార్ పడియుమ్ కణ్ణిలోమ్, శత్రుక్కళ్ పడియుమ్ కణ్ణిలోన్, ఉన్నతు వ్యావృత్తమాయున్దతి.

జీ-అ.-నారణ్ణు” ఎన్దిపదదప్పయత్తుక్కుమ్ క్రమేణార్థమ్ (కెడువాయ్ త్యాదివాక్యద్వయేన). కెడువాయ్ వత్తు-వారైప్పడు. ఆద్రోమైయొడై నాలాజీయరాతే యుప్పేణుమా వెన్న (ఆద్రోమైయొడైయారత్యాది). “ఆద్రోమై” ఎన్దిపదదప్పయన్దననై (నాజ్గళ్ పెటపిత్వాది వాక్యద్వయత్తాలే). “శొల్లియ్యువోమ్” ఎన్దెయాలే కూప్పిడుకైక్కు ప్రయోజనముకైయెన్దు తోద్రోమికిటను. ఒరుప్రయోజన మెన్దు తిళి వరణమ్ (అవనై పెఱవోవిత్వాది). ఎమ్మెరుమాన్ నారణ్ణు మడనెళ్ళొన్దోద్రోమ్, ఎమ్మాద్రోమైశొల్లి యువువోమై ఇత్త్యన్దయమ్ హృది నిధాయోక్తమ్ (అట్టప్పెటోమావెత్తు). ఆద్రోమైయాలే యుక్తైక్కుమ్ యోగ్యతైయిలైయో వెన్దపడి. (అల్లాతవద్రోమిక్కుత్వాది) తన్నొడు సమదుఃఖికళానాద్రోమిన్దొయిమన్దిక్కే, ఉదాసీన్ పడియుమన్దిక్కే, ఉభయవిలక్షణమాన వాకారమునకున్దొవతే యెన్దు-
* సీయికాతాత్పర్యమ్. కీద్రోవాక్యవివరణమ్ (అవనైయొట్టిన్దవిత్వాది). (నమ్మిల్ నామ్) ఉనక్కుమితుజేయితే యడుప్ప తెన్దు కరుత్తు. “నడువే” ఎన్దు విరుక్కు - ఎన్దో మధ్యత్తిలేయెన్దు పొరుళో; ఇల్లెయోకో, ఇన్దయోజనైక్కు శబ్దస్వరస్వజ్ఞాల్లవట్టియిలైయితే. అవతారికైయితే, ఇరుళోవన్దు ముకత్తై ముక్కున్దెన్దు - శబ్దార్థమ్ శొన్నప్రాయమితే. “నడువే” ఎన్దు తిళి తాత్పర్యమ్ (నలికైక్కొత్వాది). నలికైక్కొన్దిటతు - ఇన్ద్రోవుక్కు మార్కి కార్థమ్. వేద్రోర్ - హింసకా, వత్తె - తేమంభేదం. అతిలుమ్ కొడితాక నలికిట తెన్నెన్దు; అతినుడైయ క్రూర్యత్తై యిరన్దువత్తెయొక వరుళిచ్చెయ్కెతార్ (శత్రుక్కళానాలు మెన్దుతోడన్ది). (నోవుపట్టారై) ౨* గచ్చురుజానామియితే తాత్పర్యమ్. ఎనై - అనేకమ్. “వేద్రోర్ వత్తె” ఇతి - సవయ హింసక త్వేన, నిర్దయహింసక త్వేనన భేదోవివక్షితం; తన్నాదుభయవిధాద్భేదాదపర్యధికం క్లేశయ సీత్యర్థా న్దరమాన (రావణాదికళిత్యాది). నీరైయుడైయార్ - నీరైయుడైయశత్రుక్కళెన్దు పడి. ఫలితమ్ (నీరైయుడైయార్ పడియుమిత్వాది). - శత్రుక్కళ్ - నీరైయిల్లాత శత్రుక్కళ్.

ఆ-అ-వి.-పిత్తుక్కొన్దు. మత్తెక్క-అచ్చాదిక్కు. ౩ “అజ్ఞాప్తమాత్రోపురుష” ఇత్వాది. (సులభనుక్కెన్దమామితి) సౌలభ్యమ్ - తత్పరుషార్థం ఈయతే - ప్రాప్యతే ఇత్త్యన్దశబ్దార్థత్వాత్. ఎమ్మెరుమాన్ నారణ్ణు - మడనెళ్ళొన్దోద్రోమ్, ఎమ్మాద్రోమైశొల్లి యువువోమై ఇత్త్యన్దయమ్ హృదినిధాయోక్తమ్ (అవనై పెఱవోవితి).

ఈ.-(వాట్టి) ఘాతుకరై “ఉడన్బిటన్దిర్” ఎన్నుమాప్పోలే. (కనై యిరుళే) శెటిన్దవిరుళేయెన్నుతల్, కనై యిరుళే - కనై త్తుక్కొణ్ణు శెరుక్కివరుకిటవిరుళే యెన్నుతల్. అన్బియే, ప్రకరణన్ద్రోడేశేర్ న్దపారుళావతు - తమ సైన్ద్రొరుపదార్థమాన్, “అతుతానాళిమఱుజ్జీయడజ్జీయిరుక్కై స్వభావమ్” ఎన్దటియాతే, అభిమతవిశ్లేషత్తాలే యొళిమఱుజ్జీ వాయ్విట్టుక్కొప్పిడవుమ్మాట్టాతే నోవుపడుకట పడియైక్కణ్ణు, ఉన్నియపుకనత్తిరున్దత్తీ! ఎన్బి తాళో. వకుత్తవిషయత్తిలే నామెల్లామ్ నెజ్జిత్తిన్దకూప్పిడానిట్రా, నీయున్నాన్ద్రోమైయైక్కాట్టి నలియానిన్ద్రాయ్; ఉన్నవసాదమ్ నీజ్జీ నీజీవిత్తిడుకవెన్బితాళో.

౭.

జీ-అ. — “వేద్రోర్వకై యిట్కొడితాయెనైయూఱీనిద్రో” ఇత్యభిధానదశాయామ్ “వాట్టి” ఇతి-అశీర్వాదస్య దృష్టాంతమాహ (ఘాతుకరై యితి). (ఉడన్బిటన్దిర్) “దయైపిటక్కుమో!” ఎన్నుమ్ ననైయాణేళొల్లుమ్వారై. ఎమ్మెరుమాన్ నారణ్ణు మడనెజ్జన్ద్రోద్రోమాయిరుక్కై వెన్నాన్ద్రోమైళొల్లి యెన్దన్దయమ్. కనవిరుళెన్నుతల్, కనైయిరుళెన్నుతల్. (శెటిన్దవిరుళితి) అన్బిన్ద్రోయకారాయోగా దశాశస్య వికారత ఇతిభావః. కనైత్తుక్కొణ్ణు - కోపిత్తుక్కొణ్ణు. యోజనాన్దరమ్ (అన్బియే యిత్యాది). (ఉన్నాన్ద్రోమైయైక్కాట్టి నలియానిన్ద్రాయ్) ఉన్నాన్ద్రోమైయైక్కాట్టి శత్రుక్కై క్కాట్టిలుమ్ నలియానిన్ద్రాయెన్దపడి. ఇన్దయోజనైయిల్, “నడువే” ఎన్బిటతు - నారై ముతలానవద్రోక్ నడువేయెన్దపడి. అతావతు - నారై ముతలానవై తజ్జో వ్యసనత్తైక్కాట్టి యెన్దైప్పిరియానిట్రా, నీయు మవైపోలే యున్నడైయ వ్యసనత్తైక్కాట్టి ప్పిరిక్కడవైయో వెన్దపడి. “నీనడువే” ఎన్దతు - ఎజ్జళాన్ద్రోమైయైక్కాట్టి వ్యావృత్తమాయిరున్దత్తీ! ఉన్నాన్ద్రోమైయెన్దపడి యెన్దవుమామ్. ఇతాళవన్దార్ నిర్వాసాత్తుక్కు. “కనైయిరుళో” ఎన్దతు - నియతస్వభావమెన్దటినాతే, “భగవద్విశ్లేషత్తాలే యొళిమఱుజ్జీయిరుక్కొటతు” ఎన్బిరుక్కితాశెన్దకరుత్తు. అడజ్జీయిరుక్కై - వెళిప్పుటప్పడామలిరుక్కై. ఎమ్మెరుమాన్ నారణ్ణు - మడనెజ్జన్ద్రోద్రోమైన్దన్దయత్తిలే యర్థమ్ (వకుత్తవిషయత్తిలే యెన్ద్రోడజ్జీ). ఇన్దయోజనైక్కు, వేద్రోర్వకై యిత్యాదిక్కు - ఉన్నాన్ద్రోమైయైక్కాట్టి శత్రుక్కో నలియామ్ ప్రకారత్తిలుమధికమాక నలికితాయెన్ద కణ్ణుకోళ్ళు. “ఎనైయూఱీమాన్ద్రోమై యెన్ద్రోద్రోయో” ఎన్దతుక్కు స్వారస్యమిన్ద్రై, “వాట్టి” ఎన్దతుక్కు - స్వారస్యమున్ద్రై. మున్దినయోజనైయిల్, “కోడితాయెనైయూఱీమాన్ద్రోమైయెన్ద్రోద్రో” ఇత్యాదిస్వారస్యమున్ద్రై. కనైయిరుళే!, ఎమ్మెరుమాన్ నారణ్ణు మడనెజ్జన్ద్రోద్రోమ్; ఎన్నాన్ద్రోమైళొల్లియట్రావోమై నీనడువేవేద్రోర్వకైయిట్కొడితాయెనై యూఱీమాన్ద్రోమైయెన్ద్రోద్రోయో; వాట్టియెన్దన్దయమ్.

౭.

ప్ర-తి.-(తోద్రోమిత్యాది) (ఎనై యూఱీయిత్యాది)కిష్కిన్ధాకాండే చతుర్వింశే, వాలిహననజకోకపరిపుటం సుగ్రీవమాలోక్యరామః, “ఇత్యేవమార్తస్య రఘుప్రపీరశ్చుత్వా వహోవాలిజఘన్యజస్య । సజ్జాతబాష్పఃపరపీరహస్తారామోముహూర్తంవిమనాబభూవ. ॥ ౨౪॥ ” ౭.

తాత్పర్యము. — ఓ! చీకటి! మేము మామనస్సును సర్వేశ్వరునికిదారపోసికొని యొకరికొకరు తమతమదుఃఖమునుశెప్పుచు దుఃఖించుచుండగా, నీవిప్పుడు మాలోజొచ్చి యొకరిముఖము నొకరికిఁ జెలియకుండునట్లుజేసి బాధించుచున్నావు. నీవేసుఖముగానుండుము.

౭.

మూ. — ఇరుళిన్బిటివణ్ణమానీర్ క్కట్టియేపోయ్ । మరుళున్ద్రోరాప్పకన్ద్రోమైల్లునీత్తుజ్జాయా ।

లురుళున్ద్రోడముత్తైత్త పెరుమానా । రరుళిన్బెరుననై యాలాన్ద్రొన్దనాన్ద్రాయ్॥

౮॥

అ.-(ఇరుళిక్) ఇరుళిన్బిటివణ్ణమానీర్ క్కట్టియే!, పోయటివజ్జీన్ద్రొరాప్పకన్ద్రోమైలుమ్ నీయుట్రాకిటిలై; నీయు మెన్దైప్పోలే ఉరుళున్ద్రొకడముత్తైత్త పెరుమానారోడేసంశ్లేషిక్కైయిలుళ్ళ పభినివేళత్తాలే యాన్ద్రొన్దనాన్ద్రాయాకాతేయెన్బితాళో.

౮.

౨౪ తిరువాయ్ మొక్కి. — ౨-ప. ౧-తి-వాయున్దిరై. ౮-పా-ఇరుళిక్ వ్యాఖ్యానశ్లో.

అర్చ. — ఇరుళిక్ తిశి వణ్ణమ్ (౩) మా సీర్ కట్టియే (౬) పోయ్ మరుళున్దు ఇరాప్పకల్ (౯) తుణ్ణిలుమ్ సీ తుణ్ణాయ్ (౧-ఆల్ ఉరుళుమ్ శకడమ్ (౧౫) ఉత్తైత్త పెరుమానార్ ఆరుళిక్ (౧౮) పెరు వళైయాల్ ఆట్రాన్ (౨౧) నొన్దాయ్ (౨౨).

పన్నీ. — అనన్తరమ్, అవక్తాకారుణికత్వత్తిలేనవైవణ్ణి యాక్కున్దొట్టాయో? ఎన్దుకట్టియేప్పార్ తుక్కులన్దెయ్యరైక్కితాళ్.

ఇరుళినుడైయ, కెజిన్ద, నిఱత్తైయుడైత్తాన, (౩) పెరియ, సీరైయుడైయ, కట్టియే! (౬) మిక్కుమ్, అతివుక్కుట్టు, అహోరాత్రయ మానకాలముమ్, (=) ముడియిలుమ్, సీ, ఉఱ్ఱుకిఱిలై; (౧౨) ఆతలాల్, ఉరుళుత్తైయుడైత్తాన, శకడత్తై, (౧౫) తిరువడికళాలేయుత్తై! పెరియమరుడైయ, కృపాగుణత్తిలుడైన, (౧౮) పెరియ, ఆవైయాల్, ఆట్రాన్, (౨౧) నొన్దాయో? (౨౨) మాసీరెన్దు తు-కలుత్తసీరె మామ్. ఇత్తాల్-జలప్రకృతికళుమ్ అవక్తాకృపాగుణత్తిలేయకప్పట్టాల్ కాల్ తాక్కురెన్దుకరుత్తు.

అర్థము. — చీకటియొక్క దట్టమైయున్న వర్షముగల (౩) గొప్ప జలసమృద్ధిగల ఓ! ఉష్ణకాలవా! (౬) మిక్కిలి అజ్ఞానముగలదాన కేయింకల్ (౯) చనిపోయినను సీవు నిద్రించవు; (౧౨) గనుక దొర్లుచున్న శకటాసురుని (౧౫) తన్నిన స్వామియొక్క కృపయందు (౧౮) మిక్కిలి యాశచే మగ్నమై (౨౧) బాధపడుచున్నావా? (౨౨).

ఈ. — ఎట్టామాబ్బట్టు. అవిరుళుళిక్కితాయ్ తులగ్గేయిన్దెసన్దురియానిఱ్ఱు, ఇరుళి కెజిన్దాప్పోలేయిరుచు తోరుకట్టియిలేశ్చెన్దొన్దొళ్; అతుమడలెడుప్పొరైప్పోలేకెట్టోడానిఱ్ఱుమే, పావియే, శకటాసురనిరసనమ; జ్ఞానవచ్చెయలిలేనీయుమకప్పట్టాయాకా తేయెన్దితాళ్.

(ఇరుళితిణివణ్ణమ్) అచ్చమానవిరుళి. వెలితానవిరుళన్ది క్కే, ఇరుళిపుటవిత్తై వాణ్ణివయిరత్తైచ్చే ప్పిడిత్తాప్పోలేయిరానిన్దు. ఇరుళితిణిపోలే యిరుక్కిఱినిఱ్ఱైయుడై త్తాయ్ ప్పెరుసీరై యుముడై తానకట్టియే (పోయ్ మరుళున్దు) మిక్కుమఱివుక్కుట్టు. ౧* మయర్వఱమతిసలమరుళప్పెన్ద్రాఱఱివుక్కుట్టుకు మవ్వరుకేయాయ రానిన్దు తీ! ఉన్నఱివుక్కుడు. (ఇరాప్పకలిత్యాది) కాలత్తుక్కొరైల్ల కాణిలుమున్నున్ద్రామెక్కొరైల్ల కాణ్ణిఱిలోన్దు (ఉరుళుమ్ శకడముత్తైత్త) “కావలాన్ వైత్త శకడన్దానే అనురావేత్తా లేయూర్ న్దువర, తాయాజ్ఞాడవుత వా

జీ-అ. — ఎట్టామ్మట్టు (ఇరుళినిత్యాది) ఇరుళుక్కనన్తరమ్ కట్టియేచ్చొన్నతుక్కుచ్చేర్ త్తియేతెన్న (అవిరుళుళిత్త్యాది). ఇతాయ్ తు - సిన్దొన్దె.

“తిశి” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (అచ్చమానవిత్యాది). (వెలితానవిరుళన్ది క్కే) వెలిటు-అసారమ్. పుటవిత్తై-బహిర్దళమ్. శబ్దార్థమ్ (ఇరుళినిత్యాది). తిశిపోలే-వయిరప్పోలే. పోయ్ మిక్కుమ్. ౨ “వార్తల్ పోతలాళుకలివై నెడు మైయాకుమ్” ఎన్దుక్కడవతితే. “మిక్కుమ్ ఎన్దుత్తైవివక్కితార్ (మయర్వఱవిత్యాది). ఇరాప్పకలెన్దు-కాలావయవణ్ణైచ్చొన్నతు-కాలత్తుక్కుముపలక్షణమ్ (కాలత్తుక్కితి). ౩ “అ నా దిచ్చగ వాక్ కాలానాన్దోస్యద్విజవివ్యతే” ఇతి - అన్తరహితస్య కాలస్యేత్యర్థః. తుణ్ణిలుమ్-ముడియిలుమ్. తనక్కుదివారాత్రవిభాగమన్ద్రుదైక్కెయాలమ్ “కాలమాకిల్ దివారాత్రవిభాగవిభక్తమాయేయిరుక్కుమ్” ఎన్దుదైక్కెయాలమ్, “కాలమ్ నళిత్తత్తు” ఎన్దురుక్కితాళ్ శుణ్ణాయార్-ఉఱ్ఱుకిఱిలై. ఆల్ తొమైయాల్ వరుమ్ బాగరత్తుక్కు కాలమ్ వేణ్డావాకా తే. అథవా, ౩ “అ నా దిచ్చగ వాన్కాలి.” ఎన్దు పడియే అనన్తమానకాలమవన్దిషయమాకమరుళున్దు, ఆల్ తొమైయారేముడిన్దుపిల్లై త్తిరుక్కువుమ్, ఎన్నైప్పోలే ౩ “జీవన్ భద్రాణిపశ్యత్తు” ఎన్దువళైయిక్ కనత్తారేముడిన్దుపిల్లైక్కువుమ్ పెన్ద్రొయిలైయెన్దు పడి. కావల్-రత్తై. ఉరుళుమ్-ఊర్ న్దువరుమ్. తాత్తై-విశిష్టత్తు. ౪ “చిత్తై

[౧౫] తిరువాయ్ మొళి.—౨-ప. ౧-తి-వాయున్దిరై. ౯-పా-నొన్దారా వ్యాఖ్యానజ్ఞుల్. ౨౯

ఈ.—సనుయ త్రిలేసులై వరపు తాత్తుచ్చీటిమిర్ త్తతిరువడికళా లేముడిత్తు, జగత్తుక్కు శేషియై త్తనవుళ కారకక ప్పణయినిక్కుత వానో? ఎన్ను మనశై యాలే. (అరుళిక పెరునశై యాలే) అరుళిక నత్తుక్కు త్తక్క పడియితే నశై యుక నమరుప్పతు. (ఆద్రాన్దనొన్దాయే) తరై ప్పట్టునో నుపట్టాయా కాతే. ౩౦.

౩-అ.—చరణావూర్ధ్వం స్తన్యాస్థీ ప్రరురోదహం ” ఇత్యేతన్ధృదినిధాయాం (యతైనరవిత్వాది). ఉత్తైత్త-ముత్తిత్త. కట్టి, స్త్రీయాత్త యాలే (పణ యినిక్కుత వానో పెన్దతు). నశైక్కు-ప్పరు మైయే తేన్న (అరుళినిత్వాది). ఆద్రాన్ద-తరై ప్పట్టు. ౩౧.

౩-ఆ వి.—ఇరుళిక తిణివణ్ణ మెన్దుతోడజ్జి, కమేణఉరైయన్దయమ్. ౩౨.

ప్ర-తి.—(ఇరుళినిత్వాది) (ఉరుళుమకడమిత్వాది) సచ్చమే శేషష్టే, “కదాలిచ్చకటస్యానభ్యయానోమహిమదనం | చిత్తేపచరణా వూర్ధ్వం స్తన్యాస్థీ ప్రరురోదహం || ౧|| తస్యపాదప్రహారేణకటంసంసరితైతమ్ | విస్వద్దమృభాణ్డై నద్విపరీతంపసాతజై || ౨|| తనోహజాకృత ర్వోగోసగోపీజనోద్విజ | ఆనగామాభదద్య శే బాలముత్తానశాయనమ్ || ౩||” ౩౩.

తాత్పర్యము.—గాడాన్ధకారముచలె నల్లనివర్ణముగల ఓ! ఉప్పకాలవా! నీవు కటాసురునిసంహరించిన క్రిక్కుళ్లునియొక్క కృపను తి ఆదిలభింపకపోవుటచే మతిపోయినదానవై నెల్లెల్ల ప్పడను నిద్రింపక బాధనొందుచున్నావాదేమి? ౩౪.

మూ.—నొన్దారా క్కా-తనోయ్ మెల్లా వియుళ్ళులర్ త్త | నన్దావిళక్క మేనియుమలియత్తాయ్ | శెన్దామరై త్తడజ్జ త్తెన్దని వాయె మ్మెరుమా | నన్దామ త్తణ్ణాయ్ త్తె యాలేవాయే || ౯||

ఆ.—(నొన్దారా) నన్దావిళక్కే!, ఇప్పడుపడు క్కేన్దయి యిరున్దనీయుమెన్దై ప్పీలే, కాలత త్తన్ద మెల్లామనభవత్తాయ్ ఆరాల తత్ నోయానతు ఉన్దుడైయ మెల్లావియ్యుళ్ళులర్ త్త, శెన్దామరై త్తడజ్జ త్తెన్దని వాయె మ్మెరుమా నన్దామ త్తణ్ణాయ్ త్తె యాలే వేవానిన్దాయా కాతేయైతాల్. ౯౦.

అన్య —నన్దా విళక్క మే అలియత్తాయ్ (౩) నీయుమ్ నొన్దారా కాలత్ (౪) నోయ్ మెల్ ఆవి(౯) ఉళో ఉలర్ త్త శెమ(౧౦) మరై తడమ్ కణ్ (౧౧) శెమ కని వాయ్ (౧౨) ఎమ్మెరుమా అన్ త్తణ్ణాయ్ త్తాయమ్ (౧౩) ఆత్తెయాల్ వేనాదే (౧౪).

పన్నీ.— అనన్దరమ్, కమనీయవిగ్రహ నానపనుడయ భోగ్యతావిమయనానా శైయాల్ నరుమ్బుకెయొన్దయ్ జానవిళక్కై రైక్కైతాల్.

ఒన్దాయ్ పివల్, విళక్కే!, ఇప్పడివిలక్షణమాన, (౩) నీయుమ్, ఈదుపట్టిగుక్కచ్చెయ్ శేయమిండు పడున్దుకత్తై త్తె మయియన్దై త్తె, కాలాకిణ్ణ(౪) నోయానతు, ఉన్దనిపోలే మెల్లితాన, ప్రాన్దన్దయమ్, (౯) ఉళో, ఉలర్ త్త మ్మడియాక, విన్ద, (౧౦) తామరై త్తె య, కట్టైయమ్, (౧౧) శివన్ద, కనిపోన్ద, వాయెయమ్మడైయనాన్, (౧౨) ఎమ్మెరుమా నపనుడయ, అత్తెయి, నన్ద మ్మెల్లా మ్మెన్దయ్ బజ్జాన, (౧౩) ఆత్తెయాల్, పరితెక్కితాయో? (౧౪) అలియత్తాయ్ త్తె. “అరుమన్ద” ఎన్నుమా ప్పీలే, నన్దయ్ క్కొట్టుకిణ్ణతు. ఇత్తెన్దొన్దా వడివడ్డుకెల్లా శైలే జన్దికైయమ్ పరితెక్కి మ్మెన్దై. ౯౧.

అర్థము. — ఎవతెగని ఓడిపమా! (ఎల్లరచే) కరుణించదగినదానవైన (3) నీవును బాధపడియారని ఆశయనియెడి (౬) వ్యాధి నుండి వైన పాణమును (౯) లోపల యెండింపజేయునట్లు ఎఱ్ఱని (౧౨) తామరపుష్పములవలె విశాలమైన నేత్రములుగలవాఁడును (౧౫) ఎఱ్ఱ పండువలెభోగ్యమైయున్న (తిరు) అధరముగలవాఁడును (౧౮) నాస్వామియునైనవానియొక్క అందమైన చల్లనితిరుత్తుటాయమాలయంద (౨౦) నాశచే తపించుచున్నావా? (౨౨)

ఈ. — ఒప్పతామ్బట్టు. అక్కఱిగొరుకరై కాణమాట్టాతే మీణువన్దుపడుక్కైయి లేవిట్టున్దాళో; అక్కై కీఱవిళ్ళక్కైక్కణ్డాళో; అతు “ఉడప్పిల్ కైవై క్కవొణ్ణాతపడి విరహజ్వరమ్మన్ శ్రీయెరియానిన్దుతు” ఎఱ్ఱు అత్తై ప్పార్ త్తు, నీయుమ్ నోవుపట్టాయాకాతేయెన్దితాళో.

(నొన్దిత్యాది) ‘నోవ’ ఎఱ్ఱుపుక్కాల్, నొన్దుతలై క్కట్టక్కడవత్తి క్కేయిరుక్కిఱవేమవ్యాధియానతు, తొట్టార్ మేలేదోషమామ్మడిమ్మనవాయిరుక్కిఱవాత్తావైక్కరుత్తువన్ శ్రాకపులర్ త్త. (మెల్లావి) భగవద్గుణానుభవతాలేనైదిరుక్కై. కాల్ మిప్పడప్పాతాతిరుక్కై. (నన్దావిళ్ళక్కమే) జ్వాలాభేదానుమానమిరున్దుపార్ క్కితాళన్తే. సన్దానవిచ్చేవమిన్ది క్కే ఉరువనోవుపడుకితాయాకాతే. (నీయుమళియత్తాయ్) నాట్టుక్కుక్కణ్డాటియాన నీపడుమ్బాడేయితు. (అళియత్తాయ్) అరుమన్దనీ. పరార్థమాన ఉడప్పిలేయునక్కునోవువరువతే.

(శెన్దామరైయి త్యాది) ౧. “పతిసమ్మాని తాసీ తాభర్రారమసి తేక్షణా” ఎన్దు పేఱుపెఱవేణుమ్” ఎన్దుజ్జెయో నీయుమానై ప్పట్టు. (శెన్దామరై త్తడజ్జణ్) ముకత్తైప్పార్ త్తుక్కుళిరనోక్కినసోత్తై త్తిరుక్కుళిళిల్ శెవ్విశొల్లు కీఱతు. (శెన్దనివాయ్) ఇక్కళొల్ శొల్లుకిఱపొత్తై త్తిరువధర త్తిల్ ప్పట్టువై చొచ్చిల్లుకిఱతు. (ఎమ్మరుమాని త్యాది)

జీ-ఆ. — ఒప్పతామ్బట్టు (నొన్దారావి త్యాది) కళీయెచ్చొన్నవన నరమ్ విళ్ళైచ్చొన్నతుక్కుప్రసక్తియేతెన్న (అక్కఱిగొక్కై త్యాది). (అక్కఱిగొరుకరై కాణమాట్టాతే ఇతి) చాటు. తన్దుఃఖస్యపారంద్రస్తుమనమర్థాసతీతిధ్వని.

“ఆరా” ఎన్దుతుక్కుతాత్పర్యమ్ (నోవవెన్దుపుక్కాల్ నొన్దుతలై క్కట్టక్కడవత్తి క్కేయెన్దుతు). ఉళ్ - (కురుత్తువన్ శ్రాక) అత్తా పుక్కుమాద్దవమేతెన్న (భగవద్గుణత్యాది). “తొట్టార్ మేలేదోషమ్” ఇత్యాదియొకవివరణమ్ (కాల్ మిప్పడప్పాతాతిరుక్కై). నన్దావిళ్ళక్క-విచ్చేవ మిల్లాతవిళ్ళక్కైన్దుశబ్దార్థమ్. నన్దుతల్-శిస్తుతల్. జ్వాలాభేదానుమానతాలేనాశమ్ సిద్ధమాయిరుక్క, “నన్దావిళ్ళక్కమ్” ఎన్దిఱతెన్నెన్న (జ్వాలాభేదేత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). (సన్దానవిచ్చేవమిన్ది క్కే) ఇరుక్కైయాలే (ఉరువనోవుపట్టాయాకాతే) ఎన్దితా శెన్దుకుట్టువతు. భృమి త్తుచొచ్చిల్లుకిఱాళన్తకరుత్తు. “నన్దా” ఎన్దిఱవితుక్కు-ముడిన్దుపిల్లైక్క-మైల్ శ్రీయెయెన్దుభావమ్. అన్దసన్దానమేకాత్తాధిష్ఠితమెన్దుతాత్పర్యమ్. ఎప్పొతు మొక్క పునక్కిప్పడియిల్ శ్రీశ్రీశ్రీయై స్వభావమామ్మడివిళైవతేయెన్దుపడి. జ్వాలాభేదానుమానమావతు - మధ్యమక్షణపర మ్మరావ ర్దినీజ్వాలా, ప్రతిక్షణముత్పత్తివివాళవతీ; కుఱి, వర్త్యవయవసంయోగజన్యవర్త్యవయవవివాళిత్వాత్, ప్రథమచరమక్షణజ్వాలావత్ ఎన్దుతు. అళియత్తాయ్-నీయు మెన్దు న్దుయమ్ తిరువుళ్ళమ్మన్ శ్రీయర్థమ్. (నాట్టుక్కిత్యాది). కణ్డాటియాన-కణ్డాక్కువిషయజ్జైక్కాట్టుకిఱ. “అళియత్తాయ్” ఎన్దుముఱుచ్చొల్లాయ్, అరుమన్దనీయెన్దుపడి. ఆతావతు-ఎల్లారాటుమ్ కృపైపణ్ణత్తిక్కినీయెన్దుపడి. “అళియత్తాయ్” ఎన్దుజ్జై “వేనాయ్” ఎన్దుత్తోడేకాట్టిభావమ్ (పరార్థమానవి త్యాది).

ఉత్తరార్థమాత్రత్తుక్కుభావమ్ (పతిసమ్మాని తే త్యాది). యద్వా, “అన్దామత్తణ్డాయ్” ఎన్దుత్తైక్కటాక్షిత్తుభావమ్ (పతీ త్యాది) ఆతల్. “సమ్యక్తానితా, ఎన్దాయ్, తన్దిరుక్కుళి త్తిల్ మాలైయెవాగ్గిచ్చాత్త. అసీతేక్షణావెన్దయాలే - అవళుమెరుమాలైయిట్టాళోపాతే కాణుమ్” ఎన్దుఅహ్నికానిరహితానితే. అయోధ్యాకాణ్డేషానశే “పతిసమ్మాని తాసీ తాభర్రారమసి తేక్షణా | ఆద్వారమనువరాజ మద్భావా న్యభివర్ణుషీ.” పక్షాప్స-శివప్స. “శెన్దనివాయ్” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ఇక్కళొల్ త్యాది). “వేనాయ్” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ఉక్కుమి త్యాది).

ఈ.—“నోక్కలుమ్న్ది తత్తాలు మెన్నై యనన్యాన్దై యాక్కినవనుడైయ వక్కియన్ది త్తాయ్ మూలై పెటవేణుమ్”
ఎన్నుమాళై యాలే. (వేవాయే) ఉక్కక్కలుక్కుళై యక్కడవవున్నుడమ్మే నెరుప్పాకవేకతాయాకాతే. ౯.

జీ-ఆ.—ఉక్కమ్-విశిటి. కాల-కాల్దు. ఉళైకై-కున్దుకై. నన్దావిశ్కమ్! అళియత్తాయాననీయుమ్, శెన్దామరైయిత్తారభ్య. ఆళైయాల్-
నొన్దారాక్కాతల్ నోయ్ మెల్లావియుళ్ళులర్ త్త. వేవాయే ఇత్యన్వయః. ఉలర్ ద్ది-తేవేవతు. ౯.

ఆ-ఆ-వి.—నన్దావిశ్కమ్! అళియత్తాయనీయుమ్ నొన్దారాక్కాతల్ నోయ్ మెల్లావియుళ్ళులర్ త్త, శెన్దామరై త్తడగ్గణ్ ఎన్దుతోడగ్గి,
క్రమేణ ఉరైయన్వయమ్. ౯.

ప్ర-తి.—(నొన్దారావిత్తాది) (నన్దావిశ్కమ్) (జ్వాలాభేదానుమానమ్) మధ్యమక్షణపరమ్మరావర్తినిజ్వాలా, ప్రతిక్షణముత్పత్తివిశాళ
నతీ; వర్త్యవయవవిశాళత్వాత్, ప్రభుచరమక్షణజ్వాలావత్.—(శెన్దామరైయిత్తాది) అయోధ్యాకాండోపాదేశే, “ఘృవమద్వైవమం రాజా
యావరాజ్యేభిషేత్యుతి” ౧౯॥ హస్తశీఘ్రమితోగత్వా ద్రక్ష్యమిచమసీపతిమ్ । సనాత్వంపరివారేణసుఖమాస్వరమస్వచ॥ ౨౦॥ పరిసమ్మ
నితాసీతాభరారమసితేక్షణా । ఆద్వారమనువవ్రాజమగ్ధశాన్యభిషధ్నుషీ॥౨౧॥ ౯.

తాత్పర్యము.— ఎల్లప్పుడు నొకతీరున వెలుగుచున్న ఓ! దీపమా! ఎంతకాలమనుభవించినను తీరనిదై నీప్రాణమును మిక్కిలిబాధం
చెడి యాశయనియెడి వ్యాధిగలదానవై తివి. నీవును, సర్వేశ్వరునియొక్క తామరపుష్పములవంటి నేత్రములయొక్క చక్కతనమును గొండవం
డువలె భోగ్యమైన యధరసాందర్యమును తులసిమాలయొక్క సౌందర్యమును నేవించుటకునాశపడి దానినొందక నిట్లు వెలుగుచున్నావా?.

మూ.— వేవారా వేట్కై నోయ్ మెల్లావియుళ్ళులర్ త్త । ఓవాతిరాప్పకలున్బలేన్ద్రోత్త్రోన్దాయ్ ।

మూవాయ్ పిళ్ళన్దు మరుతిడై పోయ్ మణ్ణిళ్ళన్దు । మూవాముతల్వా నినియ్దుచ్చోచ్చోరేలే. ౧౦॥

ఆ.— (వేవారా) అదాహ్యమానవెన్నుడైయ మెల్లావిముడిద్రాలుమ్ తవిరాతేనిన్దు వేట్కై నోయానతు దహిగ్గుమ్మడి యున్నుడైయగు
ణచేప్పితగ్గళాల్ యెన్నైయోవాతే యిరాప్పకలున్బక్కలిరే విట్టున్దు కిడక్కుమ్మడిపణ్ణినాయ్; ఇని యడియ్దున్దు చ్చోర్చవిడాతోట్టియవేణుమ్
మెన్దితార్. ౧౦.

అన్వ.— వేవారా వేట్కై నోయ్ (౩) మేల్ ఆవి ఉళో (౬) ఉలర్ త్త ఇరాప్పకల్ ఓవాతు (౯) ఉన్బాళే విట్టోత్త్రోన్దాయ్
మా (౧౨) వాయ్ పిళ్ళన్దు మరుతు (౧౩) ఇడై పోయ్ మణ్ (౧౪) ఆళ్ళన్దు మూవా ముతల్వా (౨౦) ఇని ఎన్దు చ్చోర్చల్ (౨౪). ౧౦.

పన్నీ.— అనన్దరమ్, ఇవ్వార్తియొక్కణ్ణు సన్నిహితనాన సర్వకారణభూతనాయుళ్ళవిశ్వరవై, నీ యెన్నై “ఓవాతోట్టియవేణుమ్”
ప్రవేక్షికితార్. ౧౦.

వేవిత్తుత్తప్రమాకాత, ఆళైయాకిఱ, నోయానతు, (౩) విరహత్తాలేబలహీనమాన, ఆత్తాడై, కురున్దునద్రోక్, (౬) పద్రువిక్కు,
ఇరాప్పకల్, ఇడైవిడాతే, (౯) ఉక్ స్యభావగ్గళే, తాళన్దకప్పడుమ్మడిపణ్ణినవనాయ్, ఉన్బైక్కిట్టువార్ క్కు విరోధయాన శీఘ్రాకటకు
తిరైయిక్, (౧౨) వాయ్; పిళ్ళన్దు, ద్వంద్వమానమరుతుముఱియుమ్మడి, (౧౩) నడువే, పోయ్, అనన్దార్త మామ్మడి భూమిన్దు, (౧౪) ఆళ్ళ
న్దుకొణ్ణు, ఆత్తాలేయికిప్పతిత్త, సర్వకారణభూతనే!, (౨౦) ఇనియ్దురుకాలముమ్, ఎన్దుళై, నట్టువవిడాతోట్టియవేణుమ్. (౨౪) మూవాము

తల్వప్పతు - నిత్యహావన స్వభావనాన ఉత్పాదకనెట్టుమామ్. ఇత్తాల్ - తమ్ముడైయ ననిప్పజ్జలైపోక్కి సత్తైయైయన్జాక్కినపడియై యను సన్నిత్రాయైల్లు. ఇతిల్ ఏకారమ్ - తేజ్ బమ్.

౧౦.

అర్థము. — మండిచల్లారని ఆశయనియెడి వ్యాధి (3) వృదువైన నాప్రాణములను లోపల(౬) యెండింపజేయునట్లు కేయింబగళ్లు నెడ బాయక (౭) నీయందు నొకకుకొనునట్లుజేసితివి. గుట్టమైవచ్చినకేళియనియెడిరక్కనునియొక్క(౧౨)నోటిని జీల్చినవాడవును మద్దిచెట్లయొక్క (౧౩) మధ్యయందు వేంచేసినవాడవును భూమిని (౧౪) గొలిచినవాడవును నవయావనముకలవాడవును కారణభూతుడవునైన ఓ! శ్రియఃపతీ! (౨౧) ఇంకమీద మమ్ములను విడువకనుండుము. (౨౨).

ఈ. — పత్రామ్మాట్టు. ఇవళవసాదమెల్లానీరవద్దు సంక్లేషి త్త వెమ్బెరుమానైక్కుటిత్తు, ఇనియెరునాభు మెన్నై విడాత్తోటియవేణుమెన్దితార్.

(వేవారావేత్తైనోయ్) “వేవ” ఎన్ఱుతోడజ్జినాల్, ఒరుకాల్ వెన్ఱుతలైక్కుట్టమాట్టాతాయైల్లు. అల్లా తవైపోల్వైక్కి, ప్రేమవ్యాధిక్కుళ్ళతోన్ఱాయైల్లీతుతాక్. (మెల్లావి) శరీరత్తిలున్జాన సౌకుమార్యమ్ అత్తావి టమున్జాయెరుక్కి. అతాయైల్లీవర్క్కు. (ఉళ్ళులర్ త్త) ౧: “గుఱ్ఱోగ్ని రివపాదపమ్” ఎన్నిటపడియే, ఉళ్ళేపిడిత్తుప్పతి మేచ్చవరవేవానిన్ఱ తాయైల్లు. ఆదాహ్యమాయురుప్పతు కేవలాగ్నియాకిలిత్తే. ౨: “మహతాజ్వలతానిత్యమగ్ని నేవాగ్నిపర్వతః” ఎన్ఱు వెన్దవిడమేవిటకాక వేవానిన్ఱతు. (ఓవాతిరాప్పకల్) వేవారావేత్తైనోయ్ పోలే యిరాప్ప కలోవాత్తోటికటపడి.

జీ. అ. — పత్రామ్మాట్టు (వేవారావిత్వాది) “ఇనియెమ్మైచ్చోలే” ఎన్ఱుత్తైక్కుటాక్షి త్తవతారికై (ఇవళవసాదమిత్వాది).

వేవన్ఱుతోడజ్జినాల్-దహిక్క వెన్ఱుతోడజ్జినాల్వ పడి. లోకత్తిల్ దహిత్తుత్తైక్కుట్టవిల్లెయోవెన్ఱు (అల్లాతవైయిత్వాది). అల్లా తవై శరీరాన్తమాకైయాలే ముడియుమ్, ఇతు అత్తాన్తమాకైయాలే ముడియాత్తెన్ఱ పడి. ఇతుతాక్ - వెన్ఱుతలైక్కుట్టామైతాక్. మెన్ఱై శరీరన్ఱు క్కున్జోవుళ్ళుతెన్ఱు (శరీరత్తిలున్జానవిత్వాది). అతావతు - ప్రేమవ్యాధిక్కు దాహ్యమామిడత్తిల్ పాత్తమ్ పోరాతమాన్దవమివత్తెన్ఱ పడి. ఇతు ఇరుపత్తునాలాయర త్తిలేన్ఱక్తమ్. అత్తావుక్కుచుద్దవమధగవత్పాన్ద్రయన్ఱక్తమ్. పుణమ్బులర్ త్తియన్ఱోఉళ్ళులర్ త్త వేణుమ్, ముతలిలేయళ్ళు లర్ త్త వెన్ఱానెన్ఱెన్ఱు (గుఱ్ఱోగ్ని రిత్వాది). అయోధ్యాకాన్డేశ్యజ్జివేరపురేభరతః, “రామచిన్తామయశ్యోకోభరతస్యమహత్తనః” ఇత్వాది, “అన్తరాహేనదహానస్యనైపయతిరాఘవమ్! వనదాహాభినన్తన్తంగుఱ్ఱోగ్ని రివపాదపమ్.” 3 “అదాహ్యోయమ్” ఎన్నానిట్రుమితు కూడు మోవెన్ఱు (అదాహ్యమాయైత్వాది). “వేవారా” ఎన్ఱుతుక్కుప్రమాణమ్ (మహతేత్వాది). సున్దరకాన్డేశ్చత్రింశేసీతాంప్రతిమరుతిం, “సతవాదర్శనాదార్యరాఘవఃపరితప్యతే । మహతాజ్వలతానిత్యమగ్ని నేవాగ్ని పర్వతః.” “‘హిమవత్పర్వతమ్’ ఎన్ఱాపోలే, ‘అగ్ని పర్వతమ్’ ఎన్ఱాయపర్వతమున్జు” ఎన్ఱువుడానియైవ్యావర్తిత్తు, అగ్నిమయః పర్వతః ఎన్ఱు ఆభూతోపమావినక్షి తేత్యళిప్రాయేణాన (వెన్దవిడమేయిత్వాది). అతావతు - అగ్ని పర్వతమగ్నియినాలే వేమాపోలేయెన్ఱ పడి. (వేవారావేత్తైనోయ్ పోలే యిరాప్పకలోవాత్తోటికటపడియితి) విరహాన్జే కాతిశయాత్ కాలశ్చదీర్ఘోభవతీత్యర్థః. ప్రేమవ్యాధి అవిచ్చిన్నమాక సలికితాపోలే, ఇరావుమ్మకలుమ్ అవిచ్చిన్నమాకసలికితత్వైక్కి - వేవారావేత్తైనోయ్ పోలే యిత్వాదివాక్యత్తుక్కుర్థమ్; ఇతు “ఓవాతిరాప్పకలున్జాలే వీడ్తోత్తోన్దాయ్” ఎన్ఱుమాలత్తుక్కునుగుణమాక యోజిక్కుప్పొకామైయాలే, వేవారావేత్తైనోయ్ పోలే ఇత్వాదివాక్యమ్-శిష్ణత్పన్నిగ్ధమ్; వేవారావేత్తైనోయ్ పోలేయెన్ఱ వాక్యత్తుక్కు- అవిచ్చిన్నమాక నోయ్ వేవిక్కితాపోలే యెన్నై యిరాప్పకలోవాతే యున్ఱుక్కుల్ విట్టివిట్టుక్కున్జాయెన్ఱుపారుళి; ఉన్దైయిలే, “ఇరాప్పకలిడైవిడాతే యుక్ స్వభావద్దళే తాన్ద్రోన్దకప్పదుమ్మడిపణ్ణినాయ్” ఎన్ఱుత్తైయాలే, ఎన్ఱిప్పడి మూలనుగుణమాక యోజిక్కుల్ సన్దేహమ్ పరిహరిక్కులామ్.

ఈ. — (ఉన్నా లేపీత్తొట్టిన్దాయ్) అకప్పట్టార్ కు మీళవొణ్ణాతపున్నకళిలే విట్టివిట్టుక్కొణ్ణాయెన్ను తల్; ఉన్నా లేపీత్తొట్టు-ఉన్నకళిలే విట్టివిట్టుక్కొణ్ణా. బిత్తిన్దాయ్-ముకక్లాట్టా తేకడక్కనిన్దాయెన్ను తల్. (మావా యిత్యాది) కేళి వాయై అనాయా సేనకిరీత్తు, యమళార్జునజ్ఞలిక నడువేపోయ్, మహాబలియపహరిత్తుక్కొణ్ణా భూమియై యెల్లెనడన్దుమీట్టుక్కొణ్ణా, ఇప్పడియువకారజ్జలై ప్పణ్ణి. పిన్నైయు మొన్టుమ్ శెయ్యాతా నాయ్ కుత్తై పట్టు, ఇవ ధ్రినైదు యరక్షణ త్రిలేయుద్యుక్త నాయ్ కుమ్మవ నే!. ఇప్పడియెల్లామ్ శెయ్యుచ్చెయ్ తేయు మొన్టుత్తాయ్యాతా రై ప్పొలే జగత్పొత్తొడికలై ప్పణ్ణినవ నే!. (ఇనియెప్పొచ్చోరేలే) కేళితొడక్కమానవిరోధికలై ప్పొక్కి-నాప్పొలే తమ్ విరోధియైయుమ్ పొక్కి యవక వన్దుముకక్లాట్ట, శొల్లుకితారాతల్; “తమ్మడైయ వాప త్రికన త్తా లేవన్దు ముకక్లాట్టమ్” ఎన్ను మివిశ్వాసత్తాలే శొల్లుకితారాతల్. (ఇని) ౧. “బుద్ధ్వాకాలమతీతచ్చముమోహపరమాతురః” ఎన్ను మాప్పొలే, మున్బుళ్ళ కాలమిట్టన్ద తాకిలుమ్ ఇనిమేలుళ్ళ కాలమివ్వున్దువై కైవిడాత్తోయి వేలుమ్; “పోన కాల త్తైమీట్టువొణ్ణాతు” ఎన్దు అతుక్కుశోకిక్కితార్. ౨ [నమేదుఃఖంప్రియాదూరే] ఎన్నుడైయప్రియైయాన వళి దూరత్తిలే యిరుక్కితాళెన్ద తుక్కుశోకిక్కితేనల్లెక్; అతోరుపయణమెడుత్తువిడ త్తిరుమ్. ౩ [నమేదుఃఖం హృతేతివా] పలియరక్షన్సలేపిరివువన్ద త్తెన్దు అతుక్కుశోకిక్కితేనల్లెక్; అతువవన్దలై యెయలుక్క త్తిలుమ్. ౪ [ఏతదేవానుశోచామి] ఇతోన్దుమే యెనక్కుశోకినిమిత్తమ్. ౫ [వయోఽస్యాహ్యతినర్తతే] పోనపరువమి ప్పొల్ మీట్టువొణ్ణాతిత్తే.

౧౦.

జీ. అ. — మున్దినవర్ణ త్తిలే, “పీత్తొట్టిన్దాయ్” ఎన్దు-ముఖుచ్చొల్లు ద్వితీయార్థ త్తిల్, భిన్న పదమ్. బిన్దుత్తాయ్యాతా నాయ్ కుత్తై పట్టెన్ద తు- *మావావిత్తా త్తొప్పర్యమ్. మావా-ముకియాత. శొమ్బుతెన్ను తల్. మావుతల్-నశిత్తల్. మావామై-నశియామై. నిత్యమెన్ద పడియాతల్. “మతల్వా” ఎన్దు తుక్కురత్తక నాకవర్ణమ్. (ఇవధ్రినైదు యరక్షణ త్రిలేయిత్యాది). స్రష్టవాకవర్ణా నర్తమ్ (ఇప్పడియెల్లామిత్యాది). “ఇని యెప్పొచ్చోరేలే” ఎన్దు తు - ఎన్దవపన్దైయెప్పొచ్చో చొల్లుకితెన్ను; ఇరణ్ణువక్తయాకవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కేళిత్యాదియాలమ్, తమ్మడైయ విత్తాదియాలమ్). వన్దుముకక్లాట్ట, శొల్లుకితారెన్దు-మున్దినవర్ణమ్; “సమాపన్దనాయురగ్దేముకక్లాట్టుకిటిలక్, అవశ్యమ్ముకక్లాట్టుమ్” ఎన్నుమ్ విశ్వాసత్తాలేయెన్దు-ఇరణ్ణామర్థమ్. “ఇని” ఎన్దు తుమ్మతాత్పర్యమ్ (బుద్ధ్వాకాలమిత్యాది). కిష్కిన్దాకాణ్డేమాల్యవతిరామకి, “శారదీంరజసి త్తొవదృష్టావ్యోతాన్నినలేపనామ్ | కామవృత్తచ్చసుగ్రీవంపప్తాఞ్జనకాత్తజామ్ | బుద్ధ్వాకాలమతీతచ్చముమోహపరమాతురః.” “మున్బుళ్ళ కాలమిట్టన్ద తాకిలుమ్” ఎన్దు త్తాలి ఫలితమాహ (పోనకాల త్తైయిత్యాది). అప్పడిశోకి త్తేరణ్ణోరెన్ను (నమేదిత్యాది). యుద్ధకాణ్డేపచ్చమే సముద్రతీలక్షణంప్రితరామకి, “నమేదుఃఖంప్రియాదూరేనమేదుఃఖంహృతేతివా | ఏతదేవానుశోచామివయోస్యాహ్యతినర్తతే.” (ఎన్ను డైయప్రియైయానవిత్యాది). “వయోస్యాహ్యతినర్తతే” ఎన్దు-పోనపరువ త్తైమిత్తైయెన్దు డైయ దుశ్యకత్తొణ్ణాకైయాతే, కీర్తొచ్చొన్న వధ్రి న్దుడైయసుకత్తొమ్దొత్తితిమిత్తే. “మావాయ్ ఇత్యారభ్య, మతల్వా-వేవారా ఇత్యారభ్య, పీత్తొట్టిన్దాయ్ - ఇనియెప్పొచ్చోరేలే ఇత్య న్దయః, ఉళ్ళుల్ త్త-ఉళ్ళేయుల్ త్తమ్మడియాక.

౧౦.

అ. అ. వి. — పిరాట్టియైరావణసపహరిత్తుక్కొణ్ణాపొకిటపోతు, పిరాట్టితమ్మడైయతిరువాభరణ త్తైవాణ్ణి ఉత్తరీయత్తిలేముడిన్దు మహారా జర్ సన్నిధియిలేపొకట్టెన్దరుళ్ళ, అత్తైయెడుత్తువెత్తుప్పెరుమాతై సేవిత్తపోతు మహారాజర్ సమర్పిక్కు, పెరుమాళునుత్తైప్పలకాలుమ్మర్ త్తు మీళవుమ్ మహారాజర్ వళ త్తిలేవై త్తరుళిమికవుమ్ క్లేళిత్తారెన్దతాన్ (మహార్వాణి). మహార్జున్ద త్తెన్దు, విల్లెయిల్లామైయాతే; పిన్నైయెన్ద శొల్లు కిటతెన్నిల్; అవరుడచ్చుక్కర్ త్త మెన్దిటతు. (దర్బయిత్యాది) “ఇతుగ్రీవేయకమ్, ఇతజ్జుళీయకమ్, ఇతురాబా పరిచర్యాపరితుప్త రాయ్ పాతి తోపికమాకక్కొడుత్తతు, ఇతుకాసత్తైయెయపారితోపికమ్, ఇతుకైయెన్దు డైయ, ఇతుసుమిత్తైయెన్దు డైయ, ఇతుదూత్తిత్తిలే యెన్నై వెన్దువాణ్ణిక్కొణ్ణుత్తు” ఎన్దుపోలే. (ముహుర్తహరి) క్కొణ్ణైయుమ్కాట్టుకైయుమ్కాలక్షేపమ్. (రాఘవసస్సహసామిత్రః) “ఇతు వేపొట్టుతు పోక్కాయరుక్మైరఘుకులత్తుక్కుప్పజీయన్దో, కార్యచివైపణ్ణివేణ్డావో” ఎన్దు తైయపెరుమాళ్, “ఎన్దుళాచ్చి ౩ ‘రామేద్రమాదంమాకాన్డీ’” ఎన్దు పుపదేశత్తుక్కితువుమ్మొరుళిత్తే” ఎన్దు నిన్దెత్తునిర్బుధిక్కు. (సుగ్రీవే) సహృదయరానవర్ పక్కలిలే. (సన్న్యసేశయత్) అవళిన్దై త్తపడియై వైత్తార్. — వేవారా వేత్తైనోయ్ మెల్లావియుళ్ళుల్ త్త, ఇరాప్పకలొవా తేపీత్తొట్టిన్దాయెన్దు తొడజ్జి, ఉరైయన్దయమ్.

౧౦.

ప్ర-తి.—(వేవారావిత్తాది) (అపయ్యుళ్ళులర్ త్త) తత్తోపరిగ్రామ్*శృణ్ణి జేరపు రేభరతః, “రామచిన్తామయశ్శోభరతస్యమహత్తనః! ఉపస్థితోఽచ్యుతర్హస్యభర్తప్రేక్షస్యతాదృశః ॥ ౧౬ ॥ అన్తర్దాహేచదహనస్సన్తాపయతిరాఘవమ్ । వనదాహాభినన్తస్తంగూఢోఽగ్నిరివపాద పమ్ ॥ ౧౭ ॥”——సున్దరకాండేపఞ్చతింశే, “తానిదృష్ట్యామహర్వాణిదర్శయిత్వాముహుర్నహుః । రాఘవస్సహ సౌమిత్రస్సుగ్రీవేనన్యవేళ యత్ ॥ ౧౮ ॥ సతవాదర్యనాదాశ్చ రాఘవఃపరితప్యతే । మహతాబ్జలతానిత్యమగ్ని నేవాగ్ని పర్వతః ॥ ౧౯ ॥”——(మావాయ్ పిశిన్దు) పఞ్చమాంశే యోడశే, “వ్యాధితాస్యామహాకాద్రస్సాన్తసురఃకృష్ణ బాహునా । నిపపాతిద్విధాభూతోవైద్యుఃతేనయాధాన్రమః ॥ ౧౮ ॥”——(మరుతిడై పోయ్) తత్రపశ్యే, “ప్యగ్రాయామభతస్యాంసకర్షమాణఉలూఖలమ్ । యమశ్చాబ్జసయోర్నభ్యేజగామకమతేక్షణః ॥ ౧౯ ॥ తతఃకటకటాశబ్దసమా కర్ణనతత్పరః । ఆజగామప్రజజ్నోదదర్శచమహాద్రుహా ॥ ౧౯ ॥”——(ఇని) కిష్కిన్ధాకాండేత్రింశేమాల్యవతిరామః, “గుహంప్రవిష్టేసుగ్రీవే విముక్తేగగనేఘనైః । వర్షరాత్రోషితోరామఃకామశో కాభిషీడితః ॥ ౧౯ ॥ పాణ్డ్యరథగనందృష్ట్యావిమలంచన్ద్రముణ్డలమ్ । శారదీంరజసీహైచవదృష్ట్యా శ్శ్యోత్వానులేపనామ్ ॥ ౨౦ ॥ కామవృత్తానుగ్రీవంసప్తాఞ్చనకాత్తజామ్ । బుద్ధ్యాకాలమతీతఞ్చ మమోహపరమాతురః ॥ ౨౧ ॥”——(మీటగ్న వాన్జాతెన్దు) యథాకాండేపఞ్చమే, “నివిష్టయాంతుసేనాయాంతీ కనదనదీపతేః । పార్శ్వస్థంబత్నణందృష్ట్యా రామోవచనమబ్రవీత్ ॥ ౨౨ ॥ శోకశ్చ కిలకాలేనగచ్ఛతాహ్యుపగచ్ఛతి । మమచాపశ్యతఃకాన్తామహన్యహనివర్ధతే ॥ ౨౩ ॥ సమేదుఃఖంప్రియామా రేనమేదుఃఖంహృతేతివా । ఏతదేవాను శోచామివయోస్యాహ్యతివర్తతే ॥ ౨౪ ॥”

౧౧.

తాత్పర్యము.—జగత్కారణుడవైన ఓ! శ్రీయఃపతీ! నీవుకృష్టావతారమునందుఁజేసిన కేశనిసంహరించుటమద్దివృక్షములనుబడద్రోయుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములను ! త్రివిక్రమావతారమునందు నీశ్రీపాదములచేటాకములను గొలుచుట మొదలగు దివ్యచేష్టితములను నీదివ్యవిగ్రహ సౌందర్యమును నానందగనుపఱచి రేయింబగల్గెనను నీయందుఁ గలుగఁజేసి నీవులభింపక నన్ను బాధించుచున్నావు. ఇంకనైన నన్ను విడువక స్వీకరించుము.

౧౦.

మూ.— శోరత వెప్పారుట్టురూతియాన్జ్ఞోతిక్కే । యారాతకాతట్టురుకూర్ చ్చడకోప ।
నోరాయిరజ్ఞోన్న వవర్దులివై పత్తు । జ్ఞోరార్విడార్ కణ్ణీరై వ్వుకున్దిణ్ణవే ॥

౧౧॥

ఆధ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఆ.— (శోరత) ఇప్పడి ఎమ్మెరుమానై ప్పిన్దవ్యసరత్తాలే ముడియప్పకుకణ తమ్మై యుజ్జేవిప్పిక్కైక్కాక వన్దతోద్రోయిరుళిన వెమ్మెరుమానైక్కణ్ణు తామజ్జీవిత్తు, సోన్దజ్జీవనత్తాలే యెమ్మెరుమాన్ సర్వేశ్వరత్వ మవికలమానపడియొక్కణ్ణు శ్రీతరాయ్, “అడియేనిన నుడైయ సర్వేశ్వరత్వమవికలమాక ప్పెద్రోద్రోనాకాతే” ఎన్దుకన్దుకొణ్ణెమ్మెరుమానుడైయ సర్వేశ్వరత్వతై యనుభవిత్తు, ఇప్పడి సర్వేశ్వరనా యిరున్ద వెమ్మెరుమాన్కుక్కులుళ్ళ నిరవధికమానవానైయాలే శొన్నువిత్తిరువాయ్ మొట్టైయై విడాతారొరునాళుమెమ్మెరుమానైప్పిరియార్; ఇతు నిశ్చితమెన్దితార్.

౧౧.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్నిళ్ళాన్తిరువడిక శేశరణమ్.

అన్దు.— శోరత ఎప్పారుట్టుమ్ ఆటియామ్ (౩) శోతిక్కే ఆరత కాతల్ (౬) కురుకూర్ చ్చడకోపన్ ఓర్ ఆయిరమ్ (౯) శొన్ను వవర్దులిళ్ ఇన్దై పత్తుమ్ శోరార్ (౧౨) నై కున్దమ్ తిణ్ణు విడార్ కణ్ణీర్. (౧౩)

పన్నీ.— అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టైక్కు ఘమ్ పరమపవప్రాప్తియొద్దరుళ్ళెచ్చెయ్కెతార్.

* భరతః-భరతవృత్తానః.

ఒప్పుకోరాతపడి, ఎల్లాప్పారుకుమ్మమ్, కారణభూతనాన, (3) పరంజ్యోతిస్వరూపుడైన సర్వేశ్వరునికే (ఎంతనుభవించినను) శృప్తితీరనటువంటి ఆశగల (౬) కరుకాపురికినధిపతియైన మహాహ్వయ అద్వితీయంబులైన వేయిపాశురములుగా (౯) సాదించిన ఆతిరువాయ్ మొక్కిలలో నీపదిపాశురములను విడువకననుసంధించువారు (౧౨) పరమపదమును నిశ్చయముగ విడువరు. (౧౧)

వాదికేసరి అగ్రుకియమణవాళచ్చియర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.— కొదవలేకుండునటుల అన్నివస్తువులకును కారణభూతుడై (3) పరంజ్యోతిస్వరూపుడైన సర్వేశ్వరునికే (ఎంతనుభవించినను) శృప్తితీరనటువంటి ఆశగల (౬) కరుకాపురికినధిపతియైన మహాహ్వయ అద్వితీయంబులైన వేయిపాశురములుగా (౯) సాదించిన ఆతిరువాయ్ మొక్కిలలో నీపదిపాశురములను విడువకననుసంధించువారు (౧౨) పరమపదమును నిశ్చయముగ విడువరు. (౧౧)

ఈ,— నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్ మొక్కికన్ద్రాన్, కణ్ణాఱ్ఱుల్లెల్లామ్ భగవదలాభత్తాలే నోవుపడు కీట సంసారత్తిలేయరున్దు నోవుపడతే, కణ్ణాఱ్ఱెల్లామ్ భగవల్లాభత్తాలే కలిత్తు నర్తిక్కుమ్ నాట్టిలే పుకప్పెలు వరెన్దితార్.

(శోరతవెప్పారుట్కుమాతియాజ్ఞోతిక్కే) ఇవ్వళవిలేవన్నివరోడేకలన్దు ఇవరై యుళరాక్కుకైయాలే, ఒన్న్దొట్టియాతపడి సకలపదార్థజుక్కు మీశ్వరనుమాయ్; ఇవరోడేవన్దుకలన్దు అత్తాలే యుజ్జ్వలనుమాయరున్దాన్. ఇవర్క్కువన్దు ముకణ్ణాట్టువతేఱు మున్దు సర్వేశ్వరత్వము ముక్కిననుపోలే కిడన్దను; ఇవరొరుత్తరై యుమ్ శోరక్కొడుక్కవే సర్వేశ్వరత్వ ముక్కియుమితే. ఇవర్మిపుతీర వన్దు ముకణ్ణాట్టినపిన్దు ఎల్లాప్పారుట్కుమ్ నిర్వాహకనానాన్. (శోతిక్కే) పేట్టిపుక లివరతన్దిక్కే, “తన్నతు” ఎన్నుమిడమ్ వడివిలోపుకరిలే తోన్దాన్ నిన్దతు. ౧. “కృతకృత్య” ఎన్నుమ్మడియానాన్. (ఆరాతకాతల్) ఇత్తిరువాయ్ మొక్కియాట్పొల్లిన్దొయిన్దొ కణ్ణాఱ్ఱు పదార్థజుమ్మెల్లామ్ భగవదలాభత్తాలే తప్పొలే నోవుపడుకీటనవాకక్కొణ్ణు, అవర్బుక్కుమాక త్తామ్ నోవుపడుమ్మడియాన ఇవరున్దై యవభినివేశమాయ్బు. (కాతల్ కురుకూర్ చ్చడకోపన్) కాతలైయిట్టాయ్బు ఇవరై నిరూపివ్వుతు. తమ్మడిశొల్లుమ్బాతున్దామే శొల్లువేణుమే. (శొన్న) ఇక్కాతలోడేయాయ్బొయిర మరు లిచ్చెయ్తతు. (అవర్బులివై పత్తుమ్) అల్లాతవై యెరుతలైయాక, ఇతోరుతలైయామ్మడి అక్కాతలై ముక్తకణ్ణ

జీ-ఆ.— నిగమమ్ (శోరతవిత్వాది) “ఇవైపత్తుమ్ శోరార్విడార్కణ్డిర్ వైవన్దమ్” ఎన్నిటపదజ్జలై క్కుటాక్షిత్రవతారికై. (ఇత్తిరు వాయ్ మొక్కికన్ద్రాన్ విత్వాది). ఇన్దవవతారికై— “ఇని యెమ్మెచ్చిరే” ఎన్నిటపదత్తిల్ ద్విసీయాద్ధాభిప్రాయేణ. ఇప్పత్తుమ్ కన్ద్రాన్ క్కొల్లారుడై ధావపుత్తియున్దామెన్దు తాత్పర్యమ్.

శోరతవెప్పారుట్కుమ్ - ఒన్దు జ్ఞాతైయాత వెల్లాపదార్థజుక్కుమ్. ఆతియామ్ - ఈశ్వరనామ్. ఇవరొరుత్తరుక్కు ముకణ్ణాట్టా విడిన్ సర్వేశ్వరత్వమహీయమోవెన్న (ఇవర్క్కువన్దిత్వాది). అతేప్పడియెన్దు (ఇవరొరుత్తరైయమిత్వాది). ఇవరోడువన్దుకలన్దైలే యుజ్జ్వల నాయరున్దైలో ఫలితమాహ (పేట్టిపుకలిత్వాది). అనన్మడియరుక్కుమోవెన్న (కృతకృత్య ఇత్వాది) శ్రీసజ్జేవే, “అభిషిచ్యచ లక్ష్మీ యం రాక్షసేన్ద్రం విభవణమ్ | కృతకృత్యస్తదారామో విభవః ప్రముమోదహః”. “ఆరాతకాతల్” ఎన్దిప్పొలేతుక్కాక చొచ్చుకుటారెన్న (ఇత్తిరువాయ్ మొక్కియాల్లిత్వాది). స్వప్రశంవై పణ్ణలామోవెన్న (తమ్మడియిత్వాది). ఇతు - * ఆరాతవిత్తాతాత్పర్యమ్. అవర్భక్తిస్వభావమ్ అవర్క్కే తెరియుమతోట్టియ, పిఱర్క్కు తైయాతిఱే; ఇవరున్దైయ వాకారణ్యోరిన్దిత్తిలుమ్. కాణామైయాలేయెన్దు పడి. ఆరాతకాతల్ కురుకూర్ చ్చడకోపన్ శొన్నవోరాయరమ్ ఎన్దన్దు తర్థమ్ (ఇక్కాతలోడేయిత్వాది). “ఇవై” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (అల్లాతవైయిత్వాది).

ఈ.—మాకచ్చొన్న తిరువాయ్ మొట్టియాయిత్రోను. (ఇవై పత్తుమ్ శోరార్ విడార్ కణ్ణిర్ వై కున్దమ్) ఇట్లైరున్దు, కణ్ణిల్ కక్క-న పదార్థజ్జడలుమ్ భగవదలాభత్తాలే నోవుపడుకిజనవాక వనుస్థిక్కుమవర్ కళ్, ఇవిరుప్పై విట్టు, కణ్ణాక్కణ్ణాడడలుమ్ భగవల్లాభత్తాలే కళిక్కుమ్ నిత్యవిభూతియై విడా తేని త్యానుభవమ్బుణ్ణి ప్పెఱువర్ కళ్. కణ్ణిరెన్దు - కై యెడుత్తు క్కుప్పిడుకితార్. (తిణ్ణనవే) ఇతు సునిశ్చితమ్. ఇవ్వరుకే శిలరైప్పల్ శ్రిచ్చిల్లిల్ శ్రి రథమాకిలితే సంశయ విపర్యయజ్జ భుళ్యతు, భగవత్ప్రభావైప్పల్ శ్రిచ్చొన్న తాకై యాలే ఇతుతన క్కెజ్జేనుమ్ శపథమ్బుణ్ణలామ్.

ముతక్పాట్టిలేతోడజ్జి, నారై తోడక్క మాక, అన్బిల్, కడల్, కాల్, మేఘమ్, చన్ద్రు, ఇరుళ్, కట్టి, విళక్కు, ఇప్పదార్థజ్జలై క్కుటి త్తనుశోకిత్తు మికవున్దళర్ న్దవళవిలే అవ్కవన్దు ముకజ్జాట్ట, “ఇనియైనై విడా తోక్కియ వేణుమ్”, ఎన్దు, ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టికల్ శోరార్ క్కు ఫల తైచ్చొల్లి త్తలై క్కట్టినార్. ౧౧.

వడక్కు త్తిరువీతిపిత్తై త్తిరువడిక శేరణమ్.

శీ-అ.—శోరార్-విడాతవర్ కళ్. అనుస్థిక్కుమవర్ కళ్ న్ద పడి. అనుస్థిక్కుమవర్ కళ్ వాతు-అనుస్థిక్కుయోగ్యరానవర్ కళ్ న్ద పడి. “విడార్” ఎన్నవమైరుక్క, “కణ్ణిర్” ఎన్ద త్తి తాత్పర్యమ్ (కై యెడుత్తు క్కుప్పిడుకితార్ న్ద తు). అభ్యసితమాత్ర త్తిలే యితుకూడు మోవెన్దు (ఇవ్వరుకే శిలరైయిత్తాడి). శోరత విత్యారభ్య. ఇవై పత్తుమ్ శోరార్ వై కున్దమ్ విడార్ కణ్ణిర్ ; ఇతుతిణ్ణనవే యిత్యన్వయః. ౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శేరణమ్.

అ-అ-వి.—౧ “విజ్ఞానసారభిర్యస్తు మనఃప్రగ్రహవాన్మరః సోభ్యసాపరమాప్నోతి తద్విష్టాః పరమంపదమ్” ౨ “సఖలేష్వపంవర్తయన్త్యా వదాయం బ్రహ్మలోకమభిసంప్రద్యతే” ఇత్యాదినా - యావదాయం యమనియమాద్యష్టాద్యోగజన్యదర్శనసమాకారభక్తినిష్ఠస్య ప్రాప్యత్యేనోచ్యమానంపరమపదమ్, “ఏతద్దశకాధ్యయనమాత్రేణాత్మోక్తభావవృత్తిమన్తస్సనోనత్యజన్తి, ప్రాప్నువన్తే శ్రవ, ఇదంసునిశ్చిత మేవ” ఇతిసావధారణం కథమభిధీయత ఇత్యత్రాహ (ఇవ్వరుకే శిలరైయితి). ౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శేరణమ్.

ప్ర-తి.— (నిగమమ్) (శోరతవిత్యాది) (శోతిక్కే) సజ్జేపే, “అభిషిచ్యచలక్కుయాం రాత్ నేన్ద్రంవిభీషణమ్ | కృతకృత్యస్తదా రామో విజ్వరఃప్రముమోదహః || ౮౫ ||”

మణవాళమామనికళ్ తిరువడిక శేరణమ్.

తాత్పర్యము.— సకలజగత్కారణంజై పరంజ్యోతిస్స్వరూపుడైన శ్రియఃపతియందు మిక్కిలిభక్తిగలవారైన నమ్మాత్వార్లు సాదించిన నీపదిపాశురముల నెల్లప్పుడు వనుసంధించువారు పరమపదమును తప్పకబొందుదురు. ౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతియిల్ ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టిక్కానళ్లొకమ్.

(వాయునిరై) పూర్వానుభూతమురవై రిగుణాభివృద్ధతద్బాహ్యసజ్జమరుచిస్తదలాభభిన్నః |

సర్వానభిస్ససమదుఃఖినవపభావానాహద్వితీయతతకస్యతారిరాద్యే ||

వాదికేసరి అహికియమణవాళచ్చియర్ తిరువడిక శేరణమ్.

అర్థము.—శతారిః-శ్రీనమ్మాళ్వార్లు, పూర్వానుభూతమురవైరిగుణాభివృద్ధతద్వారా సజ్జమరుచిఃసక్ - ముందనుభవించబడిన మురా
గురునిశిత్రువైన శ్రీకృష్ణనియొక్కగుణములచే వృద్ధినొందిన భగవద్దనియొక్క బాహ్యసంక్షేపమునందుఁ బ్రీతికలవారగుచు, తదలాభభి
న్నఃసక్ - ఆబాహ్యసంక్షేపము లభింపనందున దుఃఖించినవారగుచు, సర్వాక్ - సమస్తములైన, భావాక్ అపి - పదార్థములను, స్వసమ
దుఃఖిన్సపి - తమతోసమానమైనదుఃఖముకలవిగనై, ద్వితీయశతకస్య-రెండవపత్తుయొక్క, ఆద్యే - మొదటితిరువాయ్ మొఱ్ఱియందు, ఆహా-
సాదించుచున్నారు.

౧౧.

తాత్పర్యము.—క్రిందితిరువాయ్ మొఱ్ఱియందు సర్వేశ్వరునియొక్క పరత్వసౌలభ్యసౌందర్యగుణములను మానసికముగననుభవించుటవలన
బాహ్యసంక్షేపమునందు రుచియభివృద్ధినొంది యాసంక్షేపము లభింపనందున మిక్కిలి దుఃఖించినవారై శ్రీనమ్మాళ్వార్లు పిరాట్టిభావమును
భజించి భగవద్విశ్లేషముచేపచ్చిన యవస్థను సహింపనశక్తులై సముద్రతీరమునందున్న ఉద్యానవనమునకు వెళ్ళ నచ్చటనున్న సకలపదార్థా
ములును తమవలె భగవదలాభముచే బాధపడుచున్నవిగానెంచి వాటినిగుఱించి తాము నీరెండవపత్తు మొదటితిరువాయ్ మొఱ్ఱియందునను
శోకించుచున్నారు.

౧౧.

ద్ర-తా.—(వాయున్దిరై యుకభుమ్) నిద్రాదిచ్ఛేదకత్వాదరతిజననతోఽజస్రసజ్జోభకత్వా
దన్వేష్టుంప్రేరకత్వాద్విలయవితరణాత్కార్యదైన్యాదికృత్వాత్ ।
చిత్రాక్షేపాద్విసంజ్ఞీకరణతడపసంశోషణావర్జనాభ్యా
స్థప్తాస్వాదస్యశౌరేః క్షణవిరహదశాదుస్సహత్వజ్ఞగాద.

౧౩.

అర్థము.—నిద్రాదిచ్ఛేదకత్వాత్ - నిద్ర మొదలగువాటికి నివారకుడగుటవలన, అరతిజననతః - విశ్లేషమునుబుట్టించుటవలన, అజస్ర
సజ్జోభకత్వాత్-ఎల్లప్పుడుకలత పెట్టువాడగుటవలన, అన్వేష్టుమ్-వేతుకుటను, ప్రేరకత్వాత్-చేయించువాడగుటవలన, విలయవితరణాత్ -
నాశమునిచ్చుటవలన, కార్యదైన్యాదికృత్వాత్ - కృతించుటదైన్యముమొదలగువాటిని బుట్టించువాడగుటవలన, చిత్రాక్షేపాత్ - మనస్సు
నపహరించుటవలన, విసంజ్ఞీకరణతః-మోహము జెందినవానినిగాఁజేయుటవలన, ఉపసంశోషణావర్జనాభ్యామ్ - (మృదువైనఆత్మను) శోషిం
చుట స్వాధీనపఱచుటవిచే, దృష్టాస్వాదస్య-చూడఁబడినరసముకల, శౌరే-భగవద్దనికి, క్షణవిరహదశాదుస్సహత్వమ్-క్షణకాలముఁగూడ
విరహావస్థయొక్క నసహ్యతను, జగాద-సాదించిరి.

౧౩.

వ్యా.—(నిద్రాదిచ్ఛేదకత్వాత్) మదనారాయణమమరులకుష్టస్థజ్జీలుమ్ నీతుజ్ఞాయాల్, ఎమ్మేపోల్ నీయన్దిరుమాలాల్ నెజ్జిళ్ళోట్టుట్టా
యే-తన్నై ప్పిరిన్దిరుక్కిఱువేర్ కకుక్కునిద్రాదినివారక నాకై యాలుమ్; (అరతిజననతః) కూర్వాయవన్ది లే శేట్టట్టయమజ్జల్ శేరాతిరణుతియాల్-
ఒరుకాలుమ్ధరియాతపడి శైథిల్లైయజ్జాక్కుకై యాలుమ్; (అజస్రసంజ్ఞోభకత్వాత్) నీముల్ దక్కణ్ణుయిలాయ్ నెజ్జురుకియేణుతియాల్-
సర్వకాలముమ్తోభ తైయజ్జాక్కుకై యాలుమ్; (అన్వేష్టుంప్రేరకత్వాత్) కడలుమ్మలై యుమ్విశుమ్మున్దొయెమ్మేల్ శుడర్ కొలిరాప్ప
కల్ తుజ్ఞాయాల్ - దివారాత్రవిభాగమఱి వెల్లాడేశ త్రిలున్దన్నై యన్వేషిక్కైక్కుప్రేరక నాకై యాలుమ్; (విలయవితరణాత్) తోళ్ళీయరుమ్
యాముమ్మేల్ నీరాయ్ నెక్కిళ్ళిన్ - ముడియుమవన్దొయెమ్మేణుకై యాలుమ్; (కార్యదైన్యాదికృత్వాత్) నాన్దియేనీయిన్నాళ్ మైవానిరుళకన్
బొయ్ మాటొన్దైమ్మతియాల్-కార్యదైన్యాదిక శైష్టణ్ణుకై యాలుమ్; (చిత్రాక్షేపాత్) తోల్ నోమ్మడ నెజ్జ మెమ్మెరుమాణ నారణ్ణు-
మనన్దై న్నిక్కిణ్ణు పోతుపోక్కునొణ్ణాతపడియపహరిక్కై యాలుమ్; (విసంజ్ఞీకరణతః) మానీర్ క్కట్టియేపోయ్మరుళున్దొరొప్పకల్ తుజ్జీలుమ్
నీతుజ్ఞాయాల్-ఒన్దై న్దరియాతపడిమతిమయక్కుతైయజ్జాక్కుకై యాలుమ్; (ఉపసంశోషణావర్జనాభ్యామ్) కాతల్ నోయ్ మెల్లావియుళ్ళుల
ర్ త్తమావాయ్ పిళ్ళెన్దమరుతిడైపోయ్మణ్ణళ్ళెన్ద-మృదువాయరుక్కిణ్ణావాత్తాకై క్కురుత్తునన్దొపులర్ త్తుకై యాలుమ్, మఱియుపిట్టైక్కునొణ్ణాతపడి
విశోధిసరసనాదివశీకరణచేష్టితజ్జైయన్దైయనాకై యాలుమ్, నిరతిశయభోగ్యనాన వెమ్మెరుమానుడైయ విశ్లేష మొరుక్షణమాత్రముమ్ దుస్సహ
మెన్ద “వాయున్దిరైయకుళుమ్” ఎల్లిఱుదళక త్రిలే యాటొరరుళిచ్చెయ్తాచెన్దితార్.

౧౩.

వేదాన్తాచార్యర్ తిరువడిక శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.—పరత్వము మొదలగు గుణములచే సర్వస్వామియైన భగవంతునికి నుపాయత్వమును మొదటిపత్తునందుబ్రసాదించి యనన్తము నానినుపేయత్వమునకు నుపయోగించిన నిరతిశయభోగ్యతను సాదించువారై యాభోగ్యతాతిశయసూచకముగ భగవంతుడు (౧) అల్పకాలము విశ్లేషించిననాఁడు ముట్టించువాడనియు, (౨) మిక్కిలి మనశ్చైశ్ల్యమును జేయువాడనియు, (౩) సర్వకాలమందును దుఃఖపఱచువాడనియు, (౪) రాత్రింబగళ్ళు సమస్తదేశములయందును తననువెతుకుటకుఁజేరకుండనియు, (౫) నీరైకరుగునట్లు చేయువాడనియు, (౬) దురవస్థనుబుట్టించి శరీరమునకుఁగార్చ్యమును జైన్యమును జేయువాడనియు, (౭) తనదివ్యచేష్టితములను నాకుఁగనుపఱచి నామనస్సు నపహరించువాడనియు, (౮) ఒకటియు తెలియక నుండునట్లు నాకు మోహమును గలుగఁజేయువాడనియు, (౯) అతి మృదువైన నాయాత్మను ఎండింపజేయువాడనియు, (౧౦) వికోధినిరసము మొదలగు ఓవ్యచేష్టితములచే నశికరించువాడనియు, నిరతిశయభోగ్యభూతుడైన భగవంతుని విశ్లేషముయొక్క యనన్తతన ఈ రెండవపత్తు మొదటితిరువాయ్ మొఱ్ఱియందుఁ బ్రసాదించిరి.

తి-నూ.— వాయుద్విరుమాల్ మత్తై యనిఱ్ఱు వాల్ త్రామై పోయ్ విళ్ళే మిక్కప్పలమ్బు తలాయ్.

వఱియాతవల్ త్రోడనై న్దుతమాఱ్ఱ శెటివారై నోక్కున్దిణ్దు.

౧౧॥

అర్థము.—వాయుమ్ - (ఆశ్రతులకు) సేవసాదించెడి, తిరుమాల్ - శ్రియఃపతి, మత్తైయనిఱ్ఱు - అదృశ్యుడైయుండగా, అల్ త్రామై - విశ్లేషవ్యసనము, పోయ్ - సంపూర్ణమై, విళ్ళే అధికమై, మిక్కప్పలమ్బుతలాయ్ - అధికమైన ప్రలాపరూపమై, ఆయవఱియాతవల్ త్రోడు - (తమదుఃఖమును) వివేచింప నెఱుంగని పదార్థములతో, అన్దై న్దుతమాఱ్ఱ - (ఆపదార్థములను) కాగిలించుకొనిదుఃఖించిన నమ్మభ్రాన్తిస్థ, శెటివారై - ఆశ్రయించువారిని, తిణ్దు - దృఢముగ, నోక్కుమ్ - కటాక్షించువారు.

౧౧.

అన.—(వాయుద్విరుమాల్) ఇతిల్ - సకలపదార్థజలైయుమ్ సమదుఃఖికళాకవెణ్ణి, దుఃఖిత్రపడియైప్పేళిన పాశరత్తైయనువది త్తరళిచ్చెయ్ కిఱార్, ఎఱ్ఱ నేయెన్న; ౧ “మెరునిలదడనై న్దుడివ్వుతయర్ ప్పిలలల్ దువక్ తళువువక్ వణ్ణువక్” ఎఱ్ఱ ఇవర్ పారి త్రపడియై అనుభవిక్కప్పెఱ్ఱ మైయార్ ప్పణ్ణుసామ్యత్తై తామానత్తై న్దులైన్దు పిరాట్రియానత్తైయై భజిత్తుత్తుతువిత్తుమరానార్; ఇఱ్ఱు, ౨ “నమ్మియైత్తె న్దుణ్ణుణ్ణుడినిన్దు ఇత్తానిప్పసీయే - మేన్దై, నీరై, వడివల్లుకు, మూన్దుణ్ణుత్తైవణ్ణుకొణ్ణాయ్, అవతారత్తిల్ పిఱ్ఱాడయమిక్కుకేణ్ణాతపడి ముకల్గొడుత్తుక్కొణ్ణు నిఱ్ఱొణ్ణులమాన అర్చనతారత్తిలే యనుభవిక్కు వాన్దైప్పట్టుక్కిరైయై మైయారే కణ్ణాణ్ణులైయిట్టు, నారై, అన్దిల్, కడల్, వేవాడై, వానమ్, మతి, ఇరుళ్, కట్టి, విళక్కుత్తొడక్కుమానతాకపదార్థకుమ్ తమ్మెప్పిలే భగవద్విరహత్తారే నోవుపదుఃఖిసవాకొణ్ణు, అవల్ దుక్కుమాకత్తామ్ నోవురట్టుచ్చెల్లుకపడియై అన్యపదేత్తారే వేళిచ్చెల్లుక వాయుద్విరైయకలిర్థత్తై, “వాయుద్విరుమాల్” ఇత్తానియారే యనుభిచ్చెయ్ కిఱార్.

వ్యా.—(వాయుద్విరుమాల్ మత్తైయనిఱ్ఱు) అనుభవయోగ్యనామ్మడి కిట్టుకైయే స్వభావమాయురక్కిణ శ్రియఃపతియానవక్, భోగసాత్త్వప్రేతువాక విశ్లేషిత్తు అదృశ్యనాయ్ నిఱ్ఱు. కీట్టే ౩ “మెరునై మలరాణ్ణువాళనై” ఎన్దైయనుభాషిత్తపడి. “నీయన్దిరుమాలా” ఎఱ్ఱ తాఃపుమాన్. ౪ “మణియైవానవర్ కణ్ణనైత్తన్న తోరణియై” ఎఱ్ఱ - మేన్దైయుమ్, నీరైయుమ్, వడివల్లుకుముడైయవక్ విశ్లేషిక్కైయారే. (అల్ త్రామై పోయ్ విళ్ళే మిక్కప్పలమ్బు తలాయ్) “ఆరాతకాతల్” ఎన్నమ్మడి విశ్లేషవ్యసనమానతు కైకటియప్పోయ్ మిక్కు, ౫ “నీతేమృతస్తేవ్యకురః పిత్రాహీనోనీలత్తుణ” ఎన్నమ్మడి, “ఎమ్మెప్పోల్ నీయమ్” ఎఱ్ఱ పలకాల్ జ్ఞొల్లుమ్మడి మిక్కు ప్రలాపమాయ్. (ఆయవఱియాతవల్ త్రోడనై న్దుతమాఱ్ఱ) ఆచేతనభూతైయారే తమ్మడైయ దుఃఖతై యారాయవఱియాతవల్ త్రోడనై న్దు కట్టికొణ్ణు “అల్ త్రామై పోయ్ విళ్ళే మిక్కప్పలమ్బు తలాయ్” ఎఱ్ఱ సమదుఃఖికళాకవళుత వాఱ్చార్. ౬ “కాల్ దుణ్ణుళియు ద్దటియు” ఎన్దారిఱే. (శెటివారై నోక్కున్దిణ్దు)

అనన్యప్రయోజనరాయ్ అన్తరజమాక వాశ్రయిక్కు మవర్ కరై దృఢమాక క్కటాక్షిప్పర్. తమైప్పారే అచేతనజ్జలైక్కజ్జియోమల్ భగవత్సంక్షేపముజ్జాయానన్దిక్కుమ్మడి కటాక్షి త్తరుళువర్.

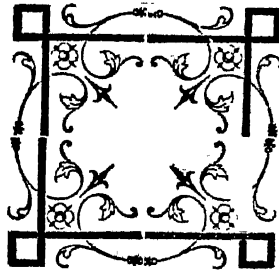
౧౧.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.—క్రిందితిరువాయ్ మొట్టియందు సర్వేశ్వరునియొక్క పరత్వసౌభ్యసౌందర్యముల ననుభవించి యనన్తరము బాహ్యసంక్షేపమునందున పేక్షనొంది యప్పుడే అదిలభింపనందునజనించిన దుఃఖాతిశయముచే నాయకిభావమునుబొంది యాయవస్థనుబోగొట్టుటకై సముద్ర తీరమునందున్న లీలాద్వానవనమునుజెంది అప్పుడెచ్చట తమకుఁగఱుబడిన సకలపదార్థములును తమవలె భగవద్విశేషముచే దుఃఖించుచున్నవిగానెంచి పరనుదయావస్తులై వాటినిగుఱించియు తాము అనుకోకెంచుచున్న శ్రీనమ్మాళ్వార్లు తమనన్యప్రయోజనముగ నాశ్రయించు వార్లను తమవలె భగవద్విశేషమునొంది యచేతనపదార్థములతోఁగూడ దుఃఖింపక భగవత్సంక్షేపమునుబొంది యానందించునట్లు కటాక్షింతురని ఈరెండవపత్తు మొదటితిరువాయ్ మొట్టియందు సాదించిరి.

ఇరణ్డైమ్బత్తిల్ మురన్ ద్దిరు వాయ్ మొట్టిమున్ ద్దిన్ ద్దు.

అక - తిరువాయ్ మొట్టి - ౧౧—పాట్టు - ౧౨౧.

శ్రీః

ఆగ్రావ్ తిరునడిక శేషరణమ్.

ఎ మ్మెరు మా నా ర్ తిరు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తిరువాయ్ మొట్టి - ఇరణ్డామ్బత్తు - ఇరణ్డాన్దిరువాయ్ మొట్టి - ౧-పా- తిణ్ణన్విడు. వ్యాఖ్యానజ్ఞల్.

మూ.—తిణ్ణన్విడుముతస్తుముతమా । యెణ్ణిన్ తియ నెమ్మెరుమాన్ ।
మణ్ణమ్ విణ్ణమెల్లాముడనుణ్డ । సజ్జణ్ కణ్ణలతిలైయోర్ కణ్ణే ॥

ఆ.—(తిణ్ణకవిడు) ఇప్పడి ప్రస్తుతమాన సర్వేశ్వరత్వతై, తమ్మడైయ ప్రిత్యతిశయతాలే సహేతుకమాక పుపపాదిక్కితార్.

మోక్షాద్యశేషపురుషార్థప్రదనాయ్, వాఙ్మనసాచరిచ్చేద్య కల్యాణగుణజ్ఞతైయడైయనాయ్, ఎనక్క స్వామియాయ్, సర్వాత్మసక్షకనాయురదన వజ్రువరైప్పెరుమాశే ఇజ్జగ త్తి లీశ్వరణ్; మల్ శ్రీశ్వరనిలై; ఇతిహారు సంశయమిలై యెన్దితార్.

పన్నీ.—ఇరణ్డాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, కీటుక్తమాన భోగ్యత్వత్తినుడైయ నిరతిశయత్వా పాదకమాయ్, ౧ “మావాయ్ పిళన్దు” ఎ తొడణ్ణి కీటప్రకృతమాన సౌలభ్యత్తుక్కుమ్ స్వామిత్వత్తుక్కుమ్ ప్రకాశకమాన మనుష్యత్వే పరత్వత్తుక్కుమ్ పాదకమాన; ఆవతారదయిలు మనసుడైయ సర్వనిర్వాహకత్వతైయమ్, అనిష్టనిష్టప్రీతిప్రేమేతుత్వతైయమ్, సర్వాధికత్వతైయమ్, సర్వప్రకారసమారాతైయైయమ్, ఆధిక్యనూచకమాన పుణ్డరీకాత్వతైయమ్, ఆశ్రితరక్షణార్థమాన అర్ణవశాయత్వతైయమ్, అఘటిత ఘటనాసామర్థ్యయమ్, సర్వప్రకారరక్షకత్వతైయమ్, జగజ్జన్మాది హేతుత్వతైయమ్, సర్వదేవతాసమాశ్రయణీయత్వతైయమ్ మరుళిచ్చెయ్తు, సర్వస్తానరనాయ్ సర్వసులభనాన పీశ్వరమడైయ భోగ్యత్వవర్ధకమాన ఉత్తుజ్జలతిత్వతై యుపపాదిక్కితార్.

అన్య.—తిణ్ సక విడు (౩) ముతల్ ముఱుతుమాయ్ ఎణ్ణిన్ తియన్ (౬) ఎమ్మెరుమాన్ మణ్ణమ్ విణ్ణమ్ (౯) ఎల్లామ్ ఉడ ఉణ్ణ (౧౨) సజ్జణ్ కణ్ అల్లతు (౧౫) ఓర్ కణ్ ఇల్లై. (౧౮).

పన్నీ.—ముతత్పాటిల్, కృష్ణనే సర్వనిర్వాహక నెన్దితార్.

తిణ్ణయైయడైతాయ్, విలక్షణమాన, మోక్షమ్, (౩) ముతల్, సకలప్రయోజన నిర్వాహకనాయ్, నివైపుక్కవ్వరుకాన అపరిచ్ఛిన్న స్వభావనాయ్, (౬) ఇమ్మెనైయైక్కాటి యెన్నైయడిమైక్కొణ్ణ స్వామియాయ్, భూమియమ్, ఊర్ధ్వలోకమమ్, (౯) ఒన్డాబీయామన్ తారతమ్యమిల్లాతపడి ఏకోద్యోగ త్తిలే, వయిల్ శ్రీశేవత్తునోక్కి, (౧౨) కృష్ణనాయవతరిత్తు నమక్కేతనైత్తద సులభనే, జగత్తుక్కు నిర్వాహకణ్, అల్లతు, (౧౫) ఒరు, నిర్వాహకవస్తు, ఇల్లై. (౧౮) కణ్ - కళైకణ్. తిణ్ణనెన్దు - నిశ్చితమెన్దు మామ్.

అవతారిక. — క్రిందితిరువాయ్ మొట్టియందుఁ దమకుఁబుట్టిన వ్యసనాతిశయమును మఱచునట్లు తమకుఁజనించిన ప్రీత్యతిశయము ననుభవించి యానందించిన శతాది. తామట్లు ప్రీత్యతిశయమునుబొందుటకుఁ గారణము భగవంతుఁడు పరమభోగ్యుఁడగుటయనియు, ఆభోగ్యతఁగారణమువాత్సల్యము మొదలగు సమస్తకల్యాణగుణాత్మకుఁడగుటయనియు వానిసవేశ్వరత్వము ననుసంధించుచు నానంద్యశ్వరత్వమును సీతరు వాయ్ మొట్టియందుఁ బరమతమ నుపదేశించుచున్నాఁడు.

అర్థము. — స్థిరమును విలక్షణమునైన మోక్షము (౩) మొదలగు సకలపురుషార్థములకుఁబనివాఁమాకుఁడై తిలంచుటకునశక్యుఁడై (౬) మాస్వామియై భూమి ఆకాశము (౯) ఇవన్నిటిని నొకకాలమందే ఆఱగించిన (౧౨) మనశ్రీకృష్ణుఁడు రక్షకుఁడు. ఆశ్రీకృష్ణుఁడు గాక (౧౫) వేరొక రక్షకుఁడు లేడు. (౧౮)

ఈ. — కీర్తీదీధిరు వాయ్ మొట్టియి లివర్ కు ప్పిఱన్దవాన్ ద్రామై పేచ్చుక్కునిలమన్బితే, “కడల్ వెతుప్పిచాల్ విళావనీరితై” ఎన్నుమాప్పోలే. “ఆదీద్రామైయోడే ముడిన్దుపోమి తనై” ఎన్బిరున్దార్; అనన్తరమన్ వన్దు ముకన్జాట్టినవాతో ఆదీద్రామైపుక్కు విడన్జన్దిల్; “ఇతుక్కుడియే?” ఎన్దు పార్ త్తారాయ్ న్దవాతో, ఇతరవిషయన్దలిన్దుడైయ లాభాలాభ త్తళనల్లాత విషయవైలక్షణ్యమాయరున్దతు - పిరిన్దపోతుతనై ఎన్బియి వేటొన్దుతోదీద్రాతపడియాయ్, కలన్దపోతుమ్ తనై ఎన్బియి మదీద్రాన్దు, తోదీద్రాతపడియాన విషయ వైలక్షణ్యమాయరున్దతు; “ఇతుక్కుడియే?” ఎన్దు పార్ త్తార్, సమస్తకల్యాణగుణాత్మకనాకై యాలేయాయరున్దతు; “ఇతుతనక్కుడియే?” ఎన్దు పార్ త్తవాతో, సర్వేశ్వరనాకై యాలేయాయరున్దతు, “ఉయర్వఱు వుయర్నలముడైయవన్” ఎన్దాల్, “అయర్వఱుమమరర్ కళతిపతి” ఎన్బితే తోదీద్రావతు; ఆక, ఇన్జనే ప్రాసన్గికనూక ప్రస్తుతమానవీశ్వరత్వత్తై యనుసన్దిత్తు, అత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్. ౨ “కీర్తీ ‘మూవాముతల్వా’ ఎన్దు - కారణత్వమ్ ప్రస్తుత

జీ.అ. — తిణ్ణక వీడు ప్రవేశే, “కీర్తోడితుక్కు, ప్రాసన్గికసన్గతియమ్, సాక్షాత్పద్యమైన్దు ద్వేధాసన్గతి” ఎన్దు తిరువుళ్ళమ్మదీద్రే ప్రథమప్రాసన్గిక సన్గతిమాహ (కీర్తీదీధిరు వాయ్ మొట్టియి లిత్తాది, ప్రస్తుతమాన వీశ్వరత్వత్తై యనుసన్దిత్తు అత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ అన్న మళపుమ్). కీర్తీ ౨ “మూవాముతల్వా” ఇత్యాదివాక్యతారే సాక్షాత్పద్యం. “ప్రాసన్గికమ్” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ - ఈశ్వరక సాత్త్వి భోగప్రదనాకైయారే, మున్దుఱు తన్నుడైయ వీశ్వరత్వత్తై యనుభవిప్పిత్తు ప్పిన్దై ౩ * ఉనిల్ వాఱుయిరిలే తనై యనుభవిప్పిత్తా నెన్దు. వెతుమ్మినాల్ - ఉన్దుమానాల్. (ఇతుక్కుడి) అన్ వాపిరిన్దపోతు “ముడిన్దుపోమి తనై” ఎన్బిరుక్కైయమ్, అన్ వా ముకన్జాట్టినా లాదీద్రామై తెరియా మైయమాకిఱ వితుక్కుడియన్దుపడి. కీర్తీ వాక్యవివరణమ్ (పిరిన్దపోతిత్తాది). ఇతుక్కుడి - ఇన్దవైలక్షణ్యమొక్కడి. వైలక్షణ్యత్తుక్కుడి గుణన్దళెన్దు - ౪ “గుణైర్విరుచరామా దీప్తహూర్వ ఇవాంకుళిః” ఎన్దు తైప్పదీ. ఇతుతనక్కుడి - సమస్తకల్యాణ గుణాత్మకత్వత్తుక్కుడి. సమస్తకల్యాణగుణాత్మకత్వత్తుక్కుడి సర్వేశ్వరత్వ మెన్దు తోదీద్రామో? వెన్దు, (ఉయర్వఱువిత్తాది. ౪ “గుణైర్విరుచరామా” ఇత్యాదికళారే పెరుమాళ్ గుణన్దళెన్దొల్లిక్కొడువన్దు, కీర్తీ చొన్నగుణన్దళుక్కు పేతువాక, ౫ ‘సహిదేవైరసిన్దస్య’ ఇత్యాదియారే యీశ్వరత్వత్తొల్లిదీద్రోతే” ఎన్దురుళిచ్చెయవర్. “ఈశ్వరత్వత్తై యనుసన్దిత్తు” ఎన్దుననన్దరమ్ - పరానర్థాసహిష్ణువాకై యారే, దేవతాన్దరపరత్వబద్ధియారే యనర్థప్రసక్తి సంసారికుక్కు అత్తైనివర్ త్తిప్పిక్కైక్కాక “భగవత్పరత్వత్తై యనుసదేశ్చమ్” ఎన్దు పార్ త్తు (అత్తైయరుళిచ్చెయ్ కితార్) ఎన్దు శిలకూట్టి నిర్వహిప్పతు. సాక్షాత్పద్యమాహ (కీర్తీ మూవావిత్తాది). కీర్తీ వాక్యద్వయత్తాంకమ్

ఆ.ఆ.వి. — విశ్లేషదశాయామ్, విశ్లేష్టంపస్తువినా పూర్వతనసంశ్లేషోద్యుతాదిచ్చ బుద్ధిగోచరోనభవతి; సంశ్లేషేచ, ౬ “యత్ర నాన్యత్పశ్యతి నాన్యచ్ఛ్రీణోతి నాన్యద్విజానాతినభూమా” ఇతి ప్రకారేణ విశ్లేషదుఃఖప్రభృతీసర్వం బుద్ధిగోచరమ్ నభవతీత్యర్థః. —

ఈ.—నూకైయాలే, అన్దకారణత్వత్తై ముపపాదిక్కితార్. 'ఎన్దుపణిక్కుమ్ సిళ్ళాన్. ముతల్ శీరువాయ్ మొట్టియి లున్దాల్లిన్ శీల్తయో? ఈశ్వరత్వమెన్నల్; 'ఒరుకాత్పొన్నోమ్' ఎన్దు కైవాణ్ణిరుక్కవల్లరల్లరివర్, ఒరుకాత్పొన్నోశ్శెన్దు కైవాణ్ణామ్ విషయమన్దు. ఇనిత్రాన్ భగవద్విషయత్తిల్ పునర్దు, దోషాయవాకాతు; ఒరుగుణత్తైయే యెల్లాక్కాలము మరుభవిక్కువల్లారొరుచరివర్; ఒరుగుణన్దనై యే 'ఇతుక్కు మున్దునుభవిప్పిత్త క్కుణ్ణమ్' ఎన్దు తోన్దనానపడి త్తణన్దోను న్బుత్తుమైపిఱప్పిత్తనుభవిప్పిక్క వల్లనొరువనవక; ౧*పయి లానిఱ్ఱుచ్చెయ్ శేయితే పణ్ణివరైక్కుణ్ణిఱ్ఱివైత్తెవ్వురిల్ యామెన్దుతు; ఆకైయితే ఏకవిషయమే నిత్యప్రాప్య మాకిఱు; ఇవర్ తామును; ౨ 'ఎప్పొడుతుమ్ నాల్ తిజ్జణ్ణాభీయూభీతోఱు మప్పొడుతై క్కప్పొడుతె న్నారావముతమ్' ఎన్నానిన్దార్.

ఆనాలు మితుక్కు వాళియుణ్డు, ముతల్ శీరువాయ్ మొట్టియిలే - పరత్వజ్ఞాల్లానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే, అను స్వారుభవనూయరుక్కుమ్; అన్దపగళ్ళన్దనై యెల్లార్ క్కుమనుభవిక్కులామ్బడి పిఱిన్ నెళ్ళోలేపదుత్తక్కితారాకై శి-అ-పరిహరద్యయిరుళిచ్చె మతు, తృతీయపరిహరమాహ (ఇనిత్రానిత్యాది). ౩ "ప్రశంసాయాం ప్రతిజ్ఞాయాం ప్రలాపేతరనేపివా. భయేచవిస్మయేచైవపాపపున్యమలజ్కృతిః" ఎన్దతిన్ భగవత్పరత్వప్రతిజ్ఞాపరమాకైయాలే పునరుక్తివోషమిల్లె. "ఒరుకాత్పొన్నోమ్ మెన్దు" ఇత్యాది వాక్యద్వయత్తైయమ్ అచైవేవివర్కితార్ (ఒరుగుణత్తైయే యిత్యాదివాక్యద్వయత్తాలే). ఇన్దవాక్యద్వయమమ్ - అన్దవాక్యద్వ యత్తుక్కు వివరణమాయిరుక్కచ్చెయ్ తే, అతిఱ్ఱొన్న వ్యద్వయత్తిలేయమ్ క్రమేణ హేతుపరమాయిరుక్కిఱు. యద్వా, ఉపదేష్టస్వభావతాలమ్, ఉపదేష్ట స్వభావతాలమ్, అనుభావ్య స్వభావతాలమ్, అనుభవిత్వస్వభావతాలమ్, అనుభవయత్వస్వభావతాలమ్, పునరుక్తి దోషాయనన్దెన్దితార్ (ఒరుకాత్పొన్నోమ్ మెన్దుతోడగ్గి క్రమేణ ఆజ్ఞవాక్యత్తాలే). ఆప్పడి త్తణన్దోను పుతీయతాయిరుక్కుమో? వెన్న; (పయిలానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే). పయిలా నిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే - పరిచయమృణ్ణానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే. (పణ్ణిత్తాది) తిరుమొట్టి. పణ్ణివరైక్కుణ్ణిఱ్ఱివైత్తెవ్వురిలేనామెన్దై. అవిషయ మివర్ క్కు మప్పడియరుక్కుమో? వెన్న, (ఇవర్ తాముమిత్యాది). (ఎప్పొడుతుమిత్యాది) ఎల్లాత్తణమ్, ఎల్లానాల్, ఎల్లామానమ్, ఎల్లావాణ్ణు, ఎన్దుకైప్పట్ట ఊర్తయూభీతోఱుమాన వన్దోవన్దోకాలజ్జళిలే యెనక్కు అత్తై ప్రికరమాన వమృతమానవనే! యెన్దై.

ఆక, కీర్తిపానరుక్త్యత్తై అభ్యుపగమ్యవాదత్తాలే పరిహరిత్తు, అనభ్యుపగమ్యవాదత్తాలే పరిహరిక్కితార్ (ఆనాలుమిత్యాది). ఇతుక్కు - ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు. ఆనాలుమ్ - ఈశ్వరత్వజ్ఞాన్దాటుమ్. వాళియుణ్డు - విశేషముణ్డు. వాళియై నాలువిధమాక కాట్టుకి తార్ (ముతల్ శీరువాయ్ మొట్టియిత్తాది). అన్వయన్యతిరేక జ్జళిరజ్జాలమెన్దు "నన్దణ్ణన్దణ్ణిల్లెయోర్ కణ్ణే" ఎన్దుత్తెప్పల్లె. శ్రుతి

అ-అ-వి.-చేతనరుదైయగుర్తియైక్కుణ్డు, "ఒరుకాల్ ఫలియావిడిలినియెరుకాలాకిలమ్ ఫలిక్కిఱు" ఎన్దు పిన్నెయముపదేక్కుమతోళియ, "ఒరుకాలుపదేక్కితోమ్" ఎన్దు కైవాణ్ణిరుక్కుమ్ స్వభావరల్లరివర్; "ఒరుకాత్పొన్నోమ్, వేణుమాకిలఱికితార్ కళో, అఱియావిడిల్ వన్దతే?" ఎన్దుకైవాణ్ణలామ్ విషయమన్దవక్, జ్ఞానాజ్ఞానజ్జళాలే శత్రానాశజ్జళాకైయాలే; ఇప్పడిపరోపదేశ త్తిరేపానరుక్త్యమ్ పరిహరితార్. ——శక్తిపానరుక్త్యత్తై అభ్యుపగమ్యవాదత్తాలుమ్ అనభ్యుపగమ్యవాదత్తాలుమ్ పరిహరిక్కితోలి, అతిల్ అభ్యుపగమ్యవాదపక్షత్తిల్, వక్తావానవివర్తమృడియాలమ్, విషయస్వభావతాలమ్ పానరుక్త్యం దోషాయనన్దెన్దుపరిహరిక్కితార్ (ఒరుకాత్పొన్నోమ్ మెన్దుతోడగ్గి వాక్యద్వయత్తాలే). ౪* ఇవరారాతకాతలెయ్ దైయవరాకైయాలే కైవాణ్ణిరుక్కుమవరల్ల రెన్దపడి; విషయమ్ ౨* ఆప్పొడుతైక్కు ప్పొడుతెన్నారావముత మెన్దుపడి. — (పణ్ణివరైక్కుణ్ణిఱ్ఱివైత్తెవ్వురిల్ యామెన్దేపయిల్ కిన్దాళాల్) ముతల్ నాల్ కణ్ణాల్, స్వాభావిక మాన స్వామిత్వతాలమ్ మకత్తిల్ తణ్ణిళియాలమాక "మున్నేకణ్ణిఱ్ఱియమ్ ముకమాయిరున్దతీ! ఎప్పొరిల్ కణ్ణు" ఎన్దుమ్మడియరుక్కుమ్; చిరపరిచయమృణ్ణాలో పిన్దు, "మున్నేరిడ త్తిమివనైక్కుణ్ణిఱ్ఱియోమి!" ఎన్దుమ్మడియాయిరుక్కుమ్; నిత్యాపూర్వమాన విషయమెన్దుపడి. ఇన్దు విరజ్జరై త్తెయ్ మితుకాటుమోవెన్దు; "పయిల్ కిన్దాళాల్" ఎన్దుతుకణ్ణాయే, భోగ్యతాతీతయ త్తిలేనోక్కు.

ఈ,—యాల్ కరో దేశత్రా లే పరత్వానుబంధమున్నుకితార్; అణ్-అన్య య ముఖత్రా లేపరత్వజ్ఞానార్, అన్యయ వ్యతిరేకకర్తృత్వమును సూచింపజేయుటకీతార్; అణ్ - ప్రతిచ్ఛాయై యూలేశొన్నార్, ఇణ్ - ఇతిహాసపురాణ ప్రక్రియై యూలే శొల్లకితార్; అణ్ - పరత్వత్తిలేపరత్వమ్, ఇణ్ - అవతారత్తిలేపరత్వమ్.

ముతత్వాట్టు. ఇత్తిరనాయ్ మొళియ్ అట్టిల్లకితపరత్వత్తై సజ్జి హేణురుళిచ్చెయ్ కితార్.

(తిణ్ణిన్విడు తన్ముడుతుమాయ్) తిణ్ణిన్వెన్దు - తిణ్ణిన్వెన్దు పడి. అతావతు - దృఢమెన్దు పడి. దృఢమాన వీడెన్దు - నిత్యవిభూతిక్కువిశేషణమాయ్, వార్ధ్యమావతు - ౧ * ఆవిర్భావతిరోభావ జన్తనాశవికల్పజ్జశెన్ను మవై యిల్లా యూలే కర్తృనిబద్ధనమాక ఇరుమట్టిపల్లెయై. విచ్ఛమాకవరుమ్ వికారజ్జభుగ్దానాల్ దోమాయపు మన్దు అతభీవాయ్దోద్రాతిత్తే. ఏతేనుమాకసంసారవిభూతియిత్తోలే కర్తృనిబద్ధనమాకవరుమవై యిల్లెయై. తిణ్ణిన్వెన్దు నిత్యవిభూతిడక్కమాన ఎల్లావిభూతియైయుముడైయనాయ్. అన్దియే, “ తిణ్ణిమ్ ” ఎన్దివిత్తైని ట్టువెన్దు, వీడుముతల్ ముడుతుమాయ్ - మోక్షప్రభృత్యై శేషపురుషార్థప్రదనాయెన్నువుమామ్. (ఎన్జిణ్ మీతియ్) అసజ్జ్యేయమాన కల్యాణగుణత్తైయుడైయవన్. కీర్త్ - విభూతిపరమానపోతు, ఎన్జిణ్ మీతియ నెన్దుతు - గుణపర మాకీతతు; కీర్త్ - గుణపరమానపోతు. ఎన్జిణ్ మీతియ నెన్దు విడమ్ - విభూతిపరమాకీతతు. వీడుముతల్ ముడుతు

శి-అ.-చ్చాయై-సామానాధికరణ్యమ్. ఇతిహాసపురాణప్రక్రియై-వైయధికరణ్యమ్. ఇతిహాసపురాణప్రక్రియైయూలే యెన్దుతు- ౨ “ కృష్ణవీపహి యాకానామత్వత్తిరపిచాన్యయః, ” ౩ “ మాసావమవివవర్కన్కుప్పిచ్చెపెయ్ ” ఇత్యాదియైప్పల్లి. పరత్వత్తిలేపరత్వమెన్దుతు - ౪ “ అయ ర్వణుమమరరకళితపతి ” ఎన్దుత్తైప్పల్లి. అవతారత్తిలే పరత్వమెన్దుతు - ౫ “ కణ్ణా ” ఎన్దుత్తైప్పల్లి.

ముతత్వాట్టు. (తిణ్ణిన్వెన్దు). తిణ్ణిన్వెన్దు పడియెన్దుతు - ౬ “ మనక్కళుత్తిరిమమ్ ” ఎన్దియనాయ్తాలే. శ్రీవిష్ణుపురాణప్రభమేంశే, ౧ “ తదేవదత్తయిన్నిత్యంజన్మనివరాభులమ్ । ఆవిర్భావతిరోభావజన్తనాశవికల్పవత్ ” ౧ “ అన్యతంతావ్యతంతనిత్యమనన్తంపరమమ్మదమ్ । శుద్ధసత్త్వమయందివమక్షరగ్రహణాపదమ్ ” ఇత్యాదికత్తై యుట్కొన్దురుళిచ్చెయ్ కితార్ (వార్ధ్యమానావిర్భావేత్వాది). ఆవిర్భావతిరో భావజ్జశెన్దు - సమస్తస్థితియైయుమ్, సమస్తసంహారత్తైయుట్టాల్లి; జన్తనాశజ్జశెన్దు - సర్వమానోత్పత్తినాశజ్జశెన్దు అట్టియత్తల్; ఆవిర్భావ తిరోభావ రూపజన్తనాశజ్జశెన్దుత్తల్. ఆవిర్భావమ్ - తోద్రాత్తై. తిరోభావమ్ - మత్తై. విమానగోపురమన్దుపాదిరూపేణ పరిణామము డ్డాయరుక్క, “ ఇత్తై ” ఎన్దియత్తెన్నెన్దు (కర్తృనిబద్ధనేత్వాది). అణ్దుమ్ పరిణామముడైయెన్ను (విచ్ఛమాకవిత్వాది). అభీవాయ్దోద్రా త్తియైచ్చొల్లకితతు; “ అయ ” ఎన్దు సామానాధికరణ్యమ్ - నిర్వాహ్యనిర్వాహకభావేన. (మోక్షేత్వాది) విశ్వరూపేనాద్యశేష పురుషార్థప్రదనాయెన్దు పడి. ఇత్తాల్ - బౌద్ధార్యగుణత్తైచ్చొల్లిద్రాయ్, ఇతు- నుద్రగుణజ్జభుక్కు ముపలక్షణమాయ్, సమస్తకల్యాణగుణ జ్జశెన్దుయుముడైయననెన్దు పడి. “ అయ ” ఎన్దు సామానాధికరణ్యమ్ - ప్రదాతృప్రదేయభావేన. పాపరక్త్యవేవారామహ్నిరహరిక్కితార్ (కీర్త్ విభూతియైత్వాది). (గుణపరమాకీతతు) సమస్తగుణపరమాకీతతు. (కీర్త్ గుణపరమానపోతు) పురుషార్థప్రదత్వమ్ - గుణాన్తరజ్జభుక్కు ముపలక్షణమెన్దు తాత్పర్యమ్. (మోక్షప్రదత్వత్తైయే) మోక్షప్రదత్వమాత్రత్తైయే. అతావతు-బౌద్ధార్యగుణమాత్రత్తైయేచ్చొల్లిద్రాకీతన్దు పడి.

అ.అ.వి - అతు - విచ్ఛమాన వికారమ్. విచ్ఛమానతభీవాయ్దోద్రాతు ఎన్దువిడత్తిలే - మణ్ అట్టిల్లకితమిట్టువిత్తైయాడుకితై యభీత్తాలతు అభీవాయ్దోద్రాత్తై యెన్దు కిణ్ణుకొల్లెతు. — “ వీడుముతల్ ముడుతుమాయ్ ” ఎన్దుమాను - “ మోక్షప్రదత్వత్తైయే నిన్దెత్తతాకిల్ ” ఇతిగ్రన్థపర్యాయసాయమ్, మోక్షప్రదత్వమాత్రపరత్వజ్ఞానోద్ధః తత్వత్తే, వీడుముడుతుక్కుమ్ ముతలాయితకర్తృత్వం. సాలాక్యసారూప్యసామిప్యసాయజ్యభేదభిన్న సోలవిధమోక్షప్రదత్వయావత్. యద్వా, అత్తానుభవభగవత్ప్రాప్తిరూపభేదభిన్న సమస్త మోక్షప్రదత్వస్థిహ. ఏవమ్ “ తిణ్ణిన్విడుముతల్ ముడుతుమాయ్ ” ఇత్యన్య - విభూతిద్యయపరత్వేన, మోక్షప్రదత్వప్రభృతినమస్తకల్యాణ

ఈ—మామైన్ద పోతు. మోక్షప్రదత్వత్తయే నినైత్త తాకిల్, ఎణ్ణనీ తియ నెన్ద విడమ్-అను క్తమానగుణజ్జతై చ్చొల్లుకిఱతు. ఎణ్ణనీ తియ నెన్ద విడమ్- ఎణ్ణక్కు మేలాయుభ్యా నెన్ద పడి. గుణజ్జతై లేయాతల్, విభూతి యా లేయాతల్ వన్ద అపరిచ్ఛేద్యస్వభావతైయై చ్చొల్లుకిఱతు.

(ఎమ్మెరుమాళ్) గుణవిభూతిః తై యుడైయనాయురుక్కిఱ పిరువైక్కాట్టి యెనైయెఱుతిక్కొణ్డన్. (మణ్ణమిత్తాది) ఇప్పడియివన్ తైయుడై యనాయ్, ఉడైమెనోవుపడవిట్టిరుక్కైయన్దిక్కే, ప్రళయాపత్తిలేవయి వన్దైలేవైత్తు నోక్కుమెన్దితార్. భూమ్యన్తరిక్షాదికతై వెళ్ళజ్జోళ్ళప్పక, ఎడుత్తువయివన్దైలేవైక్కిఱవిడ త్రిలాస్త్తుమ్ పిటికతిర్ప్పడామే, ఏకకాలత్తిలేవైత్తురుక్కిత్తనన్దణ్. (ఉడున్ద) రక్షణమవనుక్కు ధారక మూకై యాలే. “ఉణ్డ” ఎన్దిఱతు. ఇల్లెయాకిల్, కాక్కుమ్ ఎన్న వమైయుమ్. కృష్ణనోపిన్ద జగత్తైవిక్కుజ్జేనానెన్నిల్; ఆమ్, కృష్ణ నే; ౧*అక్లాన్దిడవై యమేఱుజ్జణ్ణాళితే యశోతై. ఆకై యాలేసర్వరక్షకనానకృష్ణ నేజగత్తుక్కుదృష్టి; ౨*కృష్ణ ఏవహిలోకానాముత్పత్తిరపిచాప్రయః | కృష్ణస్యహింకృతే” ఎన్దిఱప్రమాణప్రసిద్ధియిరుక్కిఱపడి. (అల్లతిల్లెయోర్ కణ్ణే) ఇవ్వర్థతైయొళియ శబ్దతైక్కొణ్డపోయ్, “పీలిక్కణ్” ఎన్దవ్యవహరియానిన్ద తితే; అతుక్కు జ్జూశ నేణ్ణుమ్బడియిరు

జీ-అ-మోక్షప్రదమ్ - పురుషార్థమాత్రోపలక్షణమ్. ఆక, “తిణ్ణన్దీడు” ఇత్యాదిక్కుమాన్దర్థమ్. అతావతు-“తిణ్ణన్దీడు” ఇత్యాదియాలే ఉభయవిభూతియైయుమ్, “ఎణ్ణనీ తియన్” ఎన్ద - గుణజ్జతైయైత్తుల్లతల్; యద్వా, “తిణ్ణన్దీడు” ఇత్యాదియాలే - మోక్షపురుషార్థ ప్రదత్వరూపాదార్యాదిగుణజ్జతై చ్చొల్లి, “ఎణ్ణనీ తియన్” ఎన్ద - ఉభయవిభూతియైయైత్తుల్లతల్; అన్విక్కు, “తిణ్ణన్దీడు” ఇత్యాది యాలే బేదార్యాదిగుణమాత్రతైయైత్తుల్లి, “ఎణ్ణనీ తియన్” ఎన్ద - అనుక్తజ్జతానగుణజ్జతై చ్చొల్లుతలెన్ద. ఏకశబ్దత్తుక్కునినైత్తనన్దై శబ్దజ్జేల్లక్కుడుమా? వెన్న; సామాన్యశబ్దమాకై యాలే కూడుమెన్దితార్ (ఎణ్ణనీ తియ నెన్దవిడమిత్తాది). కీర్తీవాక్యవివరణమ్ (గుణజ్జ తాలేయిత్తాది).

“మణ్ణమ్” ఇత్యాదిక్కువతార్తకై (ఇప్పడియిత్తాది). “ఎన్దమ్” ఎన్దతుక్కుర్థమ్ (ఒన్దమితికతిర్ప్పడామేగున్దమ్). “ఉడన్” ఎన్దతుక్కుర్థమ్ (ఏకకాలత్తిలేయన్దమ్). పిటికతిర్ప్పడామే - తప్పిపోకతే. రక్షితృవన్ ఎన్నాతే. “ఉణ్డ” ఎన్దిఱతెన్నెన్న (రక్షణమిత్తాది). ధారకమానాలాయిల్లు - “ఉణ్డ” ఎన్న వడుప్ప తెన్దకరుత్తు. (కాక్కుమ్ ఎన్న వమైయుమ్) “కణ్ణన్దీడు” ఇత్యా దిక్కు ఇతువేహేతువాకపోయిమిటే యెన్దకరుత్తు. (నియనానీత్రాకుక్కుణ్ణాన్దివనైయమేఱుజ్జణ్ణాళోపిత్తే వాయుళే) పెరియార్వార్ తిరుమొళి. మరువాన తిరునాక్కునీత్త యశోతైక్కుతుక్కుడలా? వానైత్తిఱక్కు, లోకజ్జతేయైయుమ్ పిత్తైయై యెవాయ్గుళ్ళే కణ్ణాళెన్ద. దృష్టి - నిర్వాహకన్. “ఎమ్మెరుమాళ్” ఎన్దిగుక్కు, “నమ్” ఎన్దిఱతెన్నెన్న; అతు ప్రసిద్ధిపర మన్దితార్ (కృష్ణసహిత్యాది). మహాభారతేరాజసూయేభీష్మః, “కృష్ణసహిలోకానాముత్పత్తిరపిచాప్రయః | కృష్ణస్యహింకృతేభూతమిదం విశ్వంచరాచరమ్”. ఇత్తాల్ - “ఉణ్డ” ఎన్దతుక్కు - అన్తరప్రళయాపద్రక్షణవివక్షయా, మహాప్రళయాపద్రక్షణవివక్షయాచ భవద్వయం సూచితమ్. “ఓన్” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (ఇవ్వర్థతైయిత్తాది). (ఇవ్వర్థతైయొళియ) “కణ్” ఎన్ద - రక్షక మెన్న మిన్దవత్తై మొళియ. అతావతు- దర్శనసాధనమాన చక్షుర్ద్రియస్థానమాన గోళకతైయైత్తే - “కణ్” ఎన్దిఱతు, తావ్వునిన్దకత్తిమిల్లామనీఱక్కువుమ్ “పీలిక్కణ్” ఎన్ద ప్రయోగిక్కిఱతే కిణ్దీదాకారసాదృశ్యతాలే; అన్ద మిల్లొచ్చొల్లవోణ్ణాతు అత్యంత సాదృశ్యతాలే; కిణ్దీన్ని ర్వాహకత్వముమ్ తదధీనమెన్దపడి. పీలిక్కణ్ణాళితు - మయిల్ దోకైయిలున్దాననై. అతుక్కుమ్ - శబ్దమాత్రత్తుక్కుమ్, కణ్ - రక్షకన్. బ్రహ్మాదితైయిమ్ ఆ-అ-వి-గుణపర త్వేన, మోక్షప్రదత్వమాత్రపర త్వేనచార్థత్రయమ్ ———ఓం కణ్-ఆభాసఇచ్ఛాశుభ్రామా మర్థ మాహ (ఇవ్వర్థతైయొళియవిత్తి). యథా, దర్శనవిషయభూతరూపగ్రాహకత్వాభావే మయు-రపిభ్యానయవవి శేషేషునేతీత్యవ్యవహారిక, తద్వత్ నిర్వాహకత్వాభావే నామ మాత్రేణాపి నిర్వాహక ఇతివత్తయోగ్యకల్పిన్నాస్తీత్యర్థః.

ఈ.—కుమ్. మాలై క్కణ్ణన్బిరుప్పార్ కు అల్లాత తల్లామ్ మాలై క్కణ్ణన్బియ్యత్తోల్ ముమితే. ఇరుతిణ్ణమ్-దృఢమ్. ౧-సత్యంసత్యమ్” ఎన్నుమాప్పోలే. నజ్జణ్ కణ్ణన్బియ్యాలే - అన్వయత్రాలే పరత్వజ్ఞానార్; అల్లతిల్లయ్దెన్బియ్యాలే - వృతిరేకత్రాలే పరత్వజ్ఞానార్.

౧.

శీ-అ.—లోకత్తిలే రక్షకరాక వ్యవహారికీతార్ కళే యెన్న (మాలైయిత్తాది). మాలై క్కణ్ణన్బిరుప్పార్ కు-సర్వేశ్వరసై “రక్షక” ఎన్బిరుప్పార్ కు. (మాలై క్కణ్ణన్బియ్యత్తోల్ ముమితే) రాత్రియల్ పదార్థదర్శనాత్మమహాన చక్షుస్సుపోలే అరక్షకమెట్టేతోల్ ముమెన్బ పడి. సంపాదమ్ (సత్యంసత్యమిత్తాది). ఐతిహాసికపారాణికవచనమ్ “సత్యంసత్యంపునస్సత్యమధ్యత్యభుజముచ్యతే. వేదశాస్త్రాత్పరంనాస్తిసదైవం కేశవాత్పరమ్.” “అన్వయవృతిరేకజ్గిరజ్జాలమ్ పరత్వజ్ఞానాల్లకితార్జ్జు” ఎన్బు ప్రవేశ త్రిటాన్నదర్శనై కాట్టుకితార్ (నజ్జణ్-కణ్ణన్బియ్యత్తాది). (అన్వయత్రాలేయతి) వాక్యభేదేతాత్పరమ్. అల్లతు - తద్వృతిరేకేణ. ఓర్ కణ్ - ఒరునిర్వాహక. తిణ్ణన్బిడిత్తార్భ్య, నజ్జణ్-కణ్ణన్బి; అల్లతోర్ కణ్ణన్బియ్యే ఇత్యన్వయః. యద్వా, వీడుమతలిత్తార్భ్య. అల్లతోర్ కణ్ణన్బియ్యే; తిణ్ణమ్ - ఇత్యన్వయః.

౧.

ప్ర-తి.— (తిణ్ణన్బిడు) శ్రీవిష్ణుపురాణే ప్రథమేంశే, [౨౨] “తదేతదక్షయనిత్యంజగన్మనివరాఖిలమ్ । ఆవిరాభవతిరోభావ జన్మ నాశవికల్పవత్ ॥ ౬౦ ॥” — (కణ్ణన్బి) మహాభారతేరాజసూయేభీష్మః, “యథాబుద్ధుదక్షిణాయ తత్త్రైవచవిలీయతే । చరాచరాణి ఘాతాని తథానారాయణేనదా । కృష్ణవపహిలోకానా మత్పత్తిరపిచావ్యయః । కృష్ణస్యహిక్వతేభూత మిదంవిశ్వంచరాచరమ్” — (తిణ్ణమ్-దృఢమ్) ఐతిహాసికపారాణికవచనమ్, “సత్యంసత్యంపునస్సత్యమధ్యత్యభుజముచ్యతే. వేదశాస్త్రాత్పరంనాస్తిసదైవంకేశవాత్పరమ్”.

తిరుమొట్టి - ఎఱుపత్తోరార్దిరుమొట్టి - ఒన్బతామ్బట్టు.— పణ్డమరుమనమాలైమణిముడిమేల్ మణనాటు మెన్బిన్బాళాల్ । ఉణ్డివర్ పా లన్బెనక్కణ్ణన్బిరుకాటుమ్మిరికిలే నెన్బిన్బాళాల్ । పణ్డివరైక్కణ్ణన్బివ తెప్పూరిల్ యా మెన్బేపయిల్ కిన్బాళాల్ । కణ్ణవర్ తమ్మనమ్మజ్జుజ్జుపురత్త మ్మనైక్కణ్ణన్బి కోలో॥

పెరియాళ్వార్ తిరుమొట్టి - ఇరజ్జార్దిరుమొట్టి - ఆతామ్బట్టు.— కై యుక్గాలునిమిర్ తుక్కడారనీర్ । పైయవాట్టిప్పశున్బేలుమన్బాళాల్ । వైయనానబ్బిత్తాళుక్కణ్ణన్బిడ । వైయమేఱ్జ్జణ్ణన్బి పిత్తైవాయుళే ॥

తాత్పర్యము.— మోక్షముమొదలగు సకలభురుషార్థముల నిచ్చువాఁడును, వాఙ్మనస్సులకు విషయముకాని కల్యాణగుణంబులు కలవాఁడును, సర్వరక్షకుఁడును, నాస్వామియైన శ్రీకృష్ణుడే జగదీశ్వరుఁడు; మఱియొకఁడుకాదు; ఈమాట సత్యము.

మూ.— ఏపావమ్మరమేయ్దులకు । మీపావమ్మాయ్ తరుళాలలిప్పార్ ।

మూపావమ్విడవరమ్మప్పిచ్చై పెయ్ కోపాలకోళరియేన్బియ్యే॥

౨॥

ఆ.—(ఏపావమ్) ఇజ్జగత్తుక్కు వేఱురక్షకమిల్లయోవెన్నిల్; ౨ “సహపాలనసామర్థ్య మృతేసర్వేశ్వరంహరిమ్” ఎన్బుకోణ్బు, రుద్ర సుదైయనుహాపాపత్తైప్పొక్కి యవనైరక్షిత్తరుళిన పరమకారుణికనాయకుడై కోపాలకోళరియేన్బి, ఇంద్రసర్వలోకజ్గిని సుదైయపాపత్తై పొక్కి రక్షిప్పారుళరో? రక్షిక్కనల్లార్ తానుళరో? ఇతుఉపపాదిక్క వేఱుమోవెన్బితార్.

౨.

అన్వ.—మూ పావమ్ విడ (౩) అరమ్మ పిచ్చై పెయ్ కోపాలకోళ (౬) అరియేలు అన్బియే ఏఱులకుమ్ (౯) ఈపావమ్మాయ్ తు అరుళాల్ అలిప్పార్ (౧౨) అర్ ఏపావమ్ శరమే (౧౩).

పన్నీ.—అనన్తరమ్, అనిష్టనివృత్తిక్కుమిష్టప్రాప్తిక్కుమ్ చేతు, కృష్ణశ్రితార్.

అజప్పెరియతాన, గురుపాతకమ్, విట్టుప్పొమ్మడి, (౩) రుద్రనుక్కు, భిక్షప్రదానమ్మణ్ణిసవనాయ్, గోపకులత్తిత్తిఱ్డార్ కుళ్, (౬) సిన్దుశ్రేష్ఠమానకృష్ణన్, అన్తి, సర్వలోకత్తైయుమ్, (౯) నశిత్రపాపత్తైయుడైత్తామ్మడిపణ్ణి, త్తక్కప్పైయాలే, అభిమతగ్గక్కొడుత్తురత్తిప్పార్, (౧౨) ఆర్, ఎన్నపావమిరున్దపడి, ఇవనుడైయసర్వాధికత్వణ్ణొల్లతల్ నమక్కుభరమావతే! (౧౫). ఏఎన్దు-వెణుప్పైక్కొట్టుకిఱతు. ౨

అర్థము.— మిక్కిలిగొప్పదైన పాతకము విడిచిపోవునట్లు (౩) రుద్రునికి బిచ్చమునిచ్చినవాఁడను గోపకులమందుఁబుట్టినవారిలో (౬) శ్రేష్ఠసింహమైనకృష్ణుఁడు గాక సర్వలోకములను (౯) నశించినపాపముగలవిగాఁజేసి కృపచే రక్షించువారు (౧౨) ఎవరు?; ఏమిపాపమా? ఇటులఁజెప్పటనాకుభారముగానున్నదే! (౧౨).

ఈ.—ఇరణ్డామ్మట్టు. “అల్లతిల్లై” ఎన్దునీర్ శొల్లువానెళ్?; బ్రహ్మరుద్రర్ కళుమీశ్వరర్ కళాక అవర్ కళుక్కుమ్ శిలప్రమాణగ్గళుణ్డాయన్దోపోరుకిఱతెన్నిల్; అవర్ కళ్ నిలై కళై యా గాయ్ న్దుపార్ త్తాల్, తలై యలుప్పార్ శిలరుమ్ అలుప్పణ్ణునిత్పార్ శిలరుమాకానిన్దార్ కళ్; అవర్ కళాప త్తైప్పొక్కియోనిన్దానివళ్; అవర్ కళో? ఇవనో? ఈశ్వర శ్రితార్.

ఏ! ఎన్దుతు-ఓ! నెన్దు పడి. విపాదాతిశయసూచకమిరుక్కిఱపడి. (ఏపావమ్) రత్న కరీషగ్గళుక్కు వైషమ్యజ్ఞాల్ల వేణువతే! చేతనర్ మన్ద మతికళాయ్ భగవత్సరత్వముపపాదిక్క వేణువతే! ఎన్నుమిన్నాప్పాలే, ఎన్నే! పావ మెన్దితార్. (పరమే) భగవద్గుణానుభవమ్మణ్ణుకై యొఱ్ఱియ ఇతునమక్కుభరమావతే. ఇతునమక్కుసాధ్యమాయ్ వన్దువిట్టువతే. (ఏట్టులకుమ్) ఏట్టులకగ్గళిలుముణ్డాన చేతనర్ ఇరున్ద శేకుడియాక పాపగ్గళై కూడుపూరిక్క. (ఈపావణ్డాయ్ తు) పాపమానతు ఈయుమ్మడియాకచ్చెయ్ తు. అట్టియుమ్మడియాకప్పణ్ణి. ఇతుతాళచేతనర ర్థిక్క, శెయ్ కై యన్తిక్కే (అరుళాల్) నిర్దైతుకకృపైయాలే. (అలిప్పార్ గార్) ఇవర్ కళై యీరక్కైయాలే తడవిరక్షిప్పార్ గార్? ఇవర్ కళ్ పణ్ణినపావమ్ అవనరుళాలేపోక్కిల్ పోమ త్తనై యల్లతు, తాగ్గళ్ ప్రాయశ్చిత్త

జీ-ఆ.—ఇరణ్డామ్మట్టు (ఏపావమిత్తాది) “మాపావమ్ విడవర్ కుప్పిచ్చెప్పెయ్” ఎన్దు పదగ్గళైక్కటాక్షిత్తవతారికైయై శక్కా పరిహరముఖేనాహ (అల్లతిల్లైయత్తాది). (అవర్ కళుక్కుమ్ శిలప్రమాణగ్గళైత్తు) ౧ “హిరణ్యగర్భస్సమవర్తతాగ్రే” ౨ “శివఏవకే వలః” ౩ “ఏకఏవదుద్రోనద్వితీయాంతథే” ఇత్తాదియైనైత్తు. (అవర్ కళ్ నిలై కళైయితి) అర్థప్రకరణాదికళాలే హిరణ్యగర్భాది శబ్దగ్గళైక్కు పరమాత్మ పరగ్గళైన్దుభావమ్.

ఓ ఎన్నానెన్నెన్న (విపాదేత్తాది). “ఏపావమ్” ఎన్దుక్కు - తమక్కువన్దతెన్నెన్న (రత్నేత్తాది). వివరణమ్ (చేతనరిత్తాది). (పరమే) ఇన్ద్రవదేశమతిత్యక్తార్థమ్. “పరమే” ఎన్దుదుఃఖిక్కిఱీర్, ఉమక్కుభరమే తెన్న (భగవద్గుణేత్తాది). వివరణమ్ (ఇతునమక్కిత్తాది). ఇతు-ఉపదేశమ్. ఏట్టులకుమ్, ఈపావణ్డాయ్ తు-నశిత్రపాపత్తైయుడైత్తామ్మడిపణ్ణి. “ఉలమ” ఎన్దు తు-లోకస్థచేతనపరమ్; “మఱ్ఱాఱ్ఱొళ్ న్ది” ఇతి వతే. “ఉలమమ్” ఎన్దు వశిష్ఠమ్-సాకల్యరమ్. ఇరున్ద శేకుడియాక - ఎన్దురు మొక్కు. కూడుపూరిక్క-ఉత్తైయైనిత్తిక్క. “పావమి శ్చైవత” ఎన్దు వివత్తిలే - ౪ “ఉపోషితః పూజతోవా దృష్టోవానమితోపివా | ప్రసహ్యహరతేపాపంకొనసేవేద్ధరి న్దతః” ఎన్దు తమసన్దేయమ్. అరుళాల్ - ఈశెయ్ తు ఎన్దు క్షోభేయన్దుయిత్తర్థమ్ (ఇతుతానిత్తాది). అరుళాల్ అలిప్పార్ గార్ ఎన్దు మేలేయుక్కుఱ్ఱిభావమ్ (ఇవర్ కళైయత్తాది). “అరుళాల్” ఎన్దు తై - “ఈశెయ్ తు” ఎన్దు త్తోడేమాట్టిఫలితమ్ (అవర్ కళైయత్తాది). తగ్గళ్ ప్రాయశ్చిత్తతాలే పొక్కు

ఈ.-మృణ్ణిప్పొక్కుకై యావతు-అవత్తై వర్ధిప్పిక్కుయితే. అలిప్పానివన్ ఎన్నా తే, ఆర్ ఎన్నిటను-అవర్ కళు కుమ్ సత్త్వన్దలై యెడు త్తపాతు, “నీర్ శొల్లుకీటవనే” ఎత్తి శైయ వేణ్ణుమ్ ప్రసిద్ధియా లే; ౧ “పావనస్సర్వలో కా నాంత్యమేవ ” ౨ “ నహిపాలనసామర్థ్యమృతే ”.

అవన్ సర్వవిషయమాక పృణ్ణినరక్షణజ్ఞిడక్కిడీర్, తద్దాక్టాల్ తాద్దామ్ నీట్టి ముడక్క వల్ల రాయరుక్కిటవర్ కళుమోరోరళవుకలిలే ఆపన్న రానాల్ అవత్తై పొక్కిరక్షిక్కుమ్బడియైప్పార్ క్కలాకాతోవెన్ణితార్ (మాపా వమ్ విడ) అనై క్కు-న్దనక్కు-త్తక్కు వాతమితే. అల్లా తారిల్ జ్ఞానశక్త్యాదికళా లే ఓరాధిక్యముజ్జితే అవనుక్కు; అవ త్తై క్కొణ్ణులోక గురువుమాయ్ తనక్కు ప్పితావుమాయరుక్కిటవన్దలైయై యలుత్తుప్పాతకియా య్ నిన్దాన్, 3 “వామాంజుప్తనఖాగ్రేణ చ్చిన్నంతస్య శిరోమయా” ఎన్నిటపడియే. మహాపావమానతువిడుమ్బడియాక. (అరల్కు ప్పిచ్చై పెయ్ కోపాలకోళరియేలు) అవన్దాన్ సంహర్తావానవేషత్తోడే అధికారజులై యాతేనిన్దు పాప త్రైవిక్తై స్తుక్కిళ్ళ, ఇవనవనుక్కుదుఃఖనివర్తకనాయిల్లు అక్లేయిక్లేయావిర్భవిత్తు త్తిరికిటవిడ త్తిలే యాయ్ త్తై ఇవర్ కళై త్తనై యేనుముయరనిన్దాలు మనర్థత్రైయేశూత్తుక్కుళ్ళుమిత్తనై, అవనై త్తనై యేనున్దనై త్తై విట్టాలుమ్ రక్షకనామెన్దెయిజ్ఞాల్లుకీటతు. గోపాలరుడై యమిడుక్కుయైత్తాన సింహపుజ్గవమెన్దె పడి. (కోపా లకోళరియేలు) కోళైన్దు - మిడుక్కా-తల్, ప్రతిపక్ష త్రైక్కిళ్ళుమెన్నుతల్. నిత్యసూరికళుక్కు నియన్దా వానవన్ ఇడై యరుక్కునియామ్యమాక పెన్ద్రు మేనాణిప్ప. కర్తవశ్యరాయాపన్నరాన వివర్ కళై “ ఈశ్వ రర్ కళ ” ఎన్నోమో? ఆపత్తుక్కులై పొక్కి రక్షిక్కిటవివనై, “ ఈశ్వర ” ఎన్నోమో? ఏఱన్ది - అరు థాలలిప్పారెన్దన్దయమ్.

౨.

జీ-అ.-వాణ్ణాతోవెన్న (ఇవర్ కళో పణ్ణినవిత్తాది). “ఈపావన్దాయేతు” ఎత్తుక్కు ప్రమాణమ్ (పావనఇత్తాది). ఉత్తరశ్రీరామాయణేద్వ్యవశీతితే మే రామంప్రత్యగస్త్యః, “ అత్యద్భుతమిదం వాక్యంతవం మశుభాత్కరమ్ | పావనస్సర్వలోకానాం త్వమేవరఘునందన. ” పావన - పాపనివ ర్తకః. అలిక్కుయిలే ప్రమాణమ్ (సహిత్యాది). ప్రథమేశే, “ నహిపాలనసామర్థ్యమృతే సర్వేశ్వరంహరిమ్ | స్థితాస్థితద్దుహితానం భవత్యన్యన్యకన్యచిత్. ”

తద్దాక్టాలిత్తాదియా లే - అల్లాతా రై ప్పద్రుదుద్రాదికళుక్కువ్యావృత్తి. తద్దో కాల్ తాజ్జో నీట్టి ముడక్క వల్లరాకై ఎన్దు - అవర్ కళో శక్తియైతుచ్చీకరిక్కిటపడి. “మా” ఎత్తుక్కు భావమ్ (ఆనైక్కుమిత్తాది). వివరణమ్ (అల్లాతారిత్తాది). తలైయలు త్తతుక్కు ప్రమాణమ్ (వామాంజుప్తేత్తాది). మాత్స్యపురాణే, “తతః త్రోధ పరీతేన సంరక్షనయ నేవచ” ఇతి పూర్వార్థమ్. శబ్దార్థమ్ (మహాపావమానతిత్తాది). “అర ర్ క్కు” ఎన్దు-అవనుడైయ పెరు మైయైయుమ్, “ కోపాలకోళరి ” ఎన్దు-ఇవనుడైయ నిహీనకుల త్తిలవతార్ త్రైయజ్ఞాన్న్దు తుక్కు ప్రయోజన మాహ (అవన్దానిత్తాది). హరతీతి - హరః ఎన్దైత్తైప్పద్రు (సంహర్తావానవేషన్తోడైయెన్దెత్తు). అక్లేయిక్లేయావిర్భవిత్తు ఎన్దు - “ కోపాల కోళరి ” ఎన్దైత్తైప్పద్రు. ఇన్దనపదానమవతారా న్దరత్తిలే యాకిలుమ్, ఇన్దనపదానసమభివ్యాభ్యుతమాన విన్దనవతార్థమ్ - అవతారా న్దరత్తుక్కు సూచక మెన్దె పడి. ఫలితమాహ (ఇవర్ కళిత్తాది). పిచ్చై పెయ్-పిచ్చైయిడుకిట. శబ్దార్థమ్ (గోపాలరుడైయవిత్తాది). కోళో-మిడుక్కుమ్, కోళో కైయుమ్. “ అరియేలు ” ఎన్దు - ఎన్ద మేనాణిచ్చైచ్చొట్టుకీటతెన్న (నిత్యసూరికళుక్కిత్తాది). మేనాణిప్ప-గర్వమ్. పాట్టుక్కు తాత్పర్యమ్ (కర్తవశ్యరాయత్తాది). “ ఏఱన్ది ” ఎన్దు శుక్కున్దయక్కుట్టుకీటార్ (అరుళాలిత్తాది). మాపావమ్ విడ ఇత్తార్థ్య, ఏఱన్ది-అరు థాల్-ఏఱులకుమిపావన్దాయేతు, అరుథాలలిప్పారార్; ఏపావమ్, పరమేశ్వరన్దయమ్.

౩.

అ-అ-వి.-“మాపావమ్ విడ” ఇత్తాదినా - నిఖిలచేతనరక్షకస్స ర్వేశ్వరపతేతి కై మత్స్యన్యాయేనోపపాదిత ఇచ్చభవతి. (కిడిక్కిడీర్) స్థితం భవతు. — మాపావమ్ విడ పన్దుతోడజ్జి, ఏఱులకుమిపావన్దాయేతు థాలలిప్పారార్; ఏపావమ్, పరమేశ్వరన్దయన్దయమ్.

౪.

ప్ర-తి.—(ఏపాపమిత్తాది) (అరిప్పార్) ఉత్తరశ్రీరామాయణే, ద్వ్యశీతితమేరామంప్రత్యగస్త్యః, “అత్యద్భుతమిదంవాక్యం తవ రామకుభాత్మరమ్ ! పాపవస్పర్శలూకానాంత్యమేవరఘునందన.”——శ్రీవిష్ణుపురాణే ప్రథమేంశే, [౨౨] “నహిపాలనసామర్థ్యమృతేనర్వే శ్వరంహరిమ్ । స్థితాస్థితంమహత్తానంభవత్యవ్యస్యకస్యచిత్ ॥౨౩॥”——(మాపావమవిహ) మాత్యేపురాణే, “తతఃక్రోధపరీతేనసంరక్తనయ నేనచ!వామాఙ్గుప్తనఖాగ్రేణచ్చిన్నంతస్యశిరోమయా - యస్తాదనపరాధస్యశిరశ్చిన్నస్తయామమ । తస్మాచ్ఛాపసమావిష్టఃకపాలీత్వంభవిష్యసి । బ్రహ్మహతులితోభూత్వాచరత్థిథానిభూతలేతతోహఙ్గతవాద్దేవిహిమవస్తంశిలోచ్చయమ్ । తత్రనారాయణశ్రీమాన్తయాభిక్షాంప్రయాచితఃతతః ప్రేనస్వకంపార్శ్వంనఖాగ్రేణవిదారితమ్ । మహతీస్రవతీధారాతస్యరక్తస్యనిస్సృతా । విష్ణుప్రసాదాత్సుశ్రోణికపాలంతత్సహస్రధాఃసుఘటితం యహంధాయాతం స్వప్నలబ్ధధనంయథా.”

౨

తాత్పర్యము.—రుద్రుడు తనతండ్రియైన బ్రహ్మయొక్క శిరస్సును ఛేదించినందువలన మహాపాతకముకలవాడై తన చేతిలోనంటు కొనినయాశిరఃకపాలమునందు బిచ్చమెత్తుచు సమస్తలోకములయందు దిరుగుచుండగా నప్పుడు తన చెమటనీళ్ల బిందువుల నాకపాలమునందు చిమ్మియతనికి నాపాపమును బోగొట్టిన గోపకేస్తుడైన శ్రీకృష్ణుడుతప్పసమస్తప్రాణులను పాపరహితంబులుగాఁజేసి తనకృపచేరక్షించువారెవరు?; భగవద్గుణానుభవమునువిడిచి ఈయర్థమును నేనునిరూపించవలసినదెన్నే ఇది నాపాపమా?

౩

మూ.— ఏటనై పూవనై పూమకడనై । వేటిన్తి విట్టొత్తన్ను వైత్తు ।

మేటనై మీతిడనిమిర్న్దమన్దొన్ద । *మాటని నిక్కుమోర్ లేవుముళతే ॥

3||

అ.— (ఏటనై) *గతయర్పణుమమర్రోకల్ తన్నుడైయ సాశీల్యగుణతైక్కణ్ణు తొట్టువైక్కొక, సర్వేవ్విరియాన పెరియపిరాట్టి యారోడొక్క, అత్యస్తమపకృష్టరాన బ్రహ్మరుద్రాదికళుక్కుమ్ తన్నెయశ్రయమాక కొడుత్తుకొజ్జిరుక్కైయాలమ్, సర్వలోకజ్ఞకుమ్ తిరువడికలిన్ శే యడఱ్ఱుమ్మడి యళన్దరుళుక్కైయాల మివనేనర్వేశ్వరన్; మల్ శ్రీర్దైయన్తితార్.

3.

అన్వ.— ఏటనై పూవనై పూమకడనై (౩) వేటిన్తి తన్నుల్ విణ్ (౬) తొట్టు వైత్తు మేల్తన్నై (౯) మీతిన్ నిమిర్న్ద మణ్ (౧౨) కొద్ద మల్తనిన్ మిక్కుమ్ (౧౫) ఓర్ లేవుమ్ ఉళతే (౧౮).

పన్నీ.— అనన్దరమ్, ఇవనే సర్వస్థాత్పరస్సెన్తితార్.

ముషభవాపననాన రుద్రనైయమ్, కమలాసననాన బ్రహ్మనైయమ్, పద్మపాసినియాయ్ తనక్కసాధారనైయాన పిరాట్టియైయమ్, (౩) తన్నిరుమార్పిల్ వైత్తతిత్తాట్టిల్ వేటుతోడ్డాతపడి, తన్నిరుమేనిక్కుశే, ఇన్దశీలమతిన్ద పరమపదవాసికల్, (౬) తన్నెత్తొట్టుమ్మడి, వైత్తు, ఉర్ధ్వలోకతై, (౯) కీర్త్తుమ్మడి, వళర్న్ద, భూమియై, (౧౨) ఆళన్దకొణ్ణి, పెరియవనై, మిన్దుత్తిరుప్పతు, (౧౫) ఒరు, దేవతారత్వముమ్, ఉణ్ణో? (౧౮) ఏకారమ్ - వినా.

3.

అర్థము॥ వృషభమునువాహనముగాఁగలిగినశివుని నాభికమలమునందుఁబుట్టినబ్రహ్మను పద్మమునందున్నశ్రీమహాలక్ష్మిని (౩) భేదము లేనట్లు తనశరీరములో (పరమపదమునందు వసించుచున్న)నిశ్యమారులు(౬) నేపించునటుల నుంచి ఉర్ధ్వలోకములను (౯) ఆధిక్రమించునటుల వృద్ధినింది భూమిని(౧౨) గొలిచిన శ్రయఃపతికంటె మేలైన(౧౫) ఒక దేవతయు కలదా? (౧౮)

3.

ఈ.— మూన్టామ్బట్టు. సాశీల్యత్తాలుమ్, త్రైవిక్రమక్రమణమాకిఱ అతిమానుషచేష్టితత్తాలుమివ నే యీశ్వరనెన్దితార్.

(ఏఱనై) సర్వేశ్వరక “గరుడవాహనక” ఎన్ది టుమాన్దిరుక్కుమాప్పోలే, ఒరు ఎరు తైజేడి కై.కొక్కొక్కాణ్డిక తైప్పోలే యిటుమాన్దిరుక్కుమ్. (పూవనై) “తిరునాభికమలత్తిలే యవ్యవధానేనపిఱవ్వవన్టో” ఎన్ది టుమాన్దిరుక్కుమ్ చతుర్ముఖనై. అతావతు - పద్మయోనిత్వత్తాలే “అజక” ఎన్ది భిమాని తిరుక్కై. (పూమకళో తనై) తామరై పూవిల్ పరిమళముపాదానమాక ప్పిఱవ్వవళాయ్, భోగ్యతైక వేషేయాయ్ ౧ “ఉనక్కే టుమ్” ఎన్నుమ్బడియాన ప్రాధాన్యన్దోల్ మిరుక్కిఱవత్తై. తనై యెన్టు - అవర్కళిలినళుక్కుణ్డాన ప్రాధాన్యమిరుక్కిఱవడి. “ఏఱనై, పూవనై” ఎన్దిఱ అనాదరోక్తియాలమ్ - ఇవళో ప్రాధాన్యన్దోల్ మిఱుకిఱు.

(విణ్ణొమ్ వేటిన్ది తన్నుళోవైత్తు) అన్యపరరాన బ్రహ్మరుద్రాదికళుక్కుమ్, అనన్యేయాన పెరియపిరాట్టి యార్క్కు మొక్కముకణ్డిడుత్తువైక్కిఱుశీల తై యనుసన్దిత్తు విణ్ణినుళ్ళార్ తొఱానిఱ్విర్కళో. “బ్రహ్మాదికళేప్పో తున్దిరుమేనియైప్పగ్గోరి యిరుప్పర్కళో?” ఎన్టు నజ్జోయర్ భట్టరై క్కేట్రు; “ఓరోఆవత్తుక్కుళిలే తిరుమేనియిలే యిడణ్డిడుక్కిఱాక, అన్నీరైయై విడమాట్టామైయాలే ఆధార్వోకళ తైయే వాయ్ప్పలల్ మిఱుకిఱాకళ తనై యితో” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తార్. (వేటిన్ది) ౨ “ కూతాళున్దనియుడమ్బక ” ఎన్దిఱవడియే, వ్యవస్థితమాక పుడ మైబొక్కొడుక్కై. (విణ్ణొమ్) “మళ్ళాఁక్రోళన్ది” ఇతివత్. ఇట్టుళ్ళార్ “విశ్వరూప్” ఎన్దిరుప్పార్కళో, అట్టుళ్ళార్ “శీలమ్” ఎన్దు తోల్ మిఱుప్పర్కళో. (ఏఱనై మిఱిత్తాని) మేల్తనై - ఉపరితనలోకజ్ఞతై.

జీ.అ— మూన్టామ్బట్టు. (ఏఱనైయిత్తాని) (సాశీల్యత్తాలుమి) సాశీల్యగుణ మీశ్వరత్వసాధక మెన్టు కరుత్తు.

“ఏఱనై” ఎన్దుతై నిరూపకమాక చొన్నతుక్కుభావమ్ (సర్వేశ్వరనిత్తాని). అభిమానికళుక్కు ముకణ్డిడుక్కైయిఁకే శీలగుణమెన్టు వడి. ఇటుమాన్దిరుక్కుమ్ - గర్విత్తిరుక్కుమ్. “పూవనై” ఎన్దిఱ విడత్తియమ్ - అభిమానన్దోష్టుకిఱతెన్టు కణ్డుకొళ్ళుతు. ఇటుమాప్పక్కడియే తెన్న (అతావతిత్తాని). అయోనిజత్వ మిటుమాప్పక్కడియెన్టుకరుత్తు. ప్రాధాన్యత్తుక్కుశబ్దమేతెన్న (తనైయెన్దిత్తాని). సూచకాన్దరమ్ (ఏఱనైయిత్తాని). (అనాదరోక్తియాలమి) “వృషభవాహనక, అజ్జనమ్బవక” ఎన్టాప్పోలే శొల్లిల్ మేయెన్టు కరుత్తు.

వేటిన్ది - సమమాక. తన్నుళోవైత్తు - తన్దిరుమేనియిలేవైత్తు. బ్రహ్మాదికళుక్కు ముకణ్డిడుక్కిఱ వితుక్కు విణ్ణినుళ్ళార్ తొఱావా నెన్దెన్న (అన్యపరరాననిత్తాని). ప్రాసక్తికమ్ (బ్రహ్మాదికళిత్తాని). “వేటిన్ది” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (కూతాళుమిత్తాని). “విణ్ణొమ్” ఎన్టాల్-విణ్ణుళారై కాట్టుమోవెన్న (మళ్ళాఁకత్తాని). విణ్ణినుళ్ళార్ తొఱావర్కళోవెన్న (ఇట్టుళ్ళా రిత్తాని). శీలత్తిలే తోల్ మిఱి

అ.అ-వి.— “ పూమకళోతనై ” ఎన్దువిడత్తిలే, - ౩ “శ్రీరత్నదామ్బుజరజ్జుక మేతుళస్యాలభ్యాపివత్త సిపదజ్జీలభ్యత్వజ్ఞాప్తమ్ । యస్యాస్యస్యవీక్షణకృతేతు సురప్రయాస స్తద్వద్వయఞ్చుతిపపాదరజః ప్రపన్నాః” ఎన్దిఱిల్లోకమ్ - ప్రాధాన్యసూచకమాక పరుళిచ్చెయ్ వర్. అన్వయమ్ - యస్యాస్యవీక్షణకృతేసురప్రయాసః, సాశ్రీకులస్యాసమం వత్త సిపదంబభ్యాపి, భృత్యజ్ఞాప్తంయత్పదామ్బుజ రజయభావ కమేళి, తద్వద్వయఞ్చు తిపపాదరజఃప్రపన్నాః ఎన్టు. సురప్రయాసః యస్యాస్యవీక్షణకృతే - దేవర్కళుడైయ సాధనానుష్ఠానమ్ యాతొరుపిరాట్టియినుడైయ కటాక్ష త్రిన్బొరుట్టాయురుక్కుమెన్టు పడి. భృత్యజ్ఞాప్త మెన్దుతు - భృత్యరాలే యాతైప్పడప్పడుమత్తెన్టు పడి. యభావకమే-యాతొరుపడి యాతైప్పడుమెన్టు పడి. బ్రహ్మరుద్రాదికళుక్కు ముకణ్డిడుక్కిఱుతు పెరుమైక్కుడ లాఱియ, శీలత్తుక్కుడలోవెన్న (ఇట్టుళ్ళా రిత్తాని) ఎన్నువుమామ్.

3.

ఈ.-౧ “అప్పల్ మిక్కు” ఎన్నికపడియే విజ్జవళర్ న్దు భూమిప్పరప్పెల్లాన్దిరువడికల్లిన్దీయిట్టుక్కొణ్ణి. (మాఱనిల్) ఇవ్వతి మానుషచేష్టిత తైయుడై య సర్వేశ్వరనిత్యాట్టిల్. (మిక్కుమోర్ తేవుముళతే) ఒక్కప్పరిమాతా నిఱ్ఱ, “కట్టక్కుడి” ఎన్దు కట్టిక్కలా న్దెయ్ వన్దానున్దో? ఎల్లార్ తలైయిలుమ్ కాలైవై త్తవనై “ఈశ్వరక్” ఎన్నవో? ఇవక్ కాలిలే తుకై యున్దావర్ కత్తై “ఈశ్వరక్ కళో” ఎన్నవో? 3.

జీ-ఆ.-రుక్కైయాళే-“విణ్ణా” ఎన్దు తిత్తనై, ఎల్లారుమ్ తొళువర్ కత్తెన్దుకరుత్తు. మేఱనై మితిడ నిమిర్ న్దు-ఉపరితనలోకజ్జళై క్కిట్టుమ్మడి మిజ్జవళర్ న్దు. మాఱనిల్ - మల్ తన్నిల్. సర్వేశ్వరనిత్యాట్టిల్. మిక్కుమోర్ తేవుముళతే - మిక్కుత్తిరుప్పతొరు దేవతైయున్దో ఇతిశ బ్దార్థః. “ఏఱు” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (ఒక్కవిత్వాది). కట్టక్కుడి - కట్టప్పడుకిఱుకుటుమ్మి. ఆతినిర్ధనకుటుమ్మి. అల్లాతాలోడొక్కప్పరిమాతా నిఱ్ఱ చెప్పియే, “ఇఱైయిఱుక్కమాట్టాక్” ఎన్దు కట్టిప్పణ్ణుమ్ కట్టక్కుడిపోలే యెన్దుపడి. “ఉళతే” ఎన్దు పిరినిలైయే కారత్తుక్కుభావమ్ (ఎల్లార్ తలైయిలుమిత్వాది). క్రమేదాన్వయః. 3.

తిరునెడున్దాణ్ణకమ్ - విన్దామ్మట్టు — ఒత్తే తియిఱున్దురువియెరుకాల్ నిఱ్ఱవారుకాలుక్కొమరుకీరవుణుళ్ళి. తైన్దు తియుజ్జవన్దు ఱ్డమితుపోకి యరువికుమ్మి నూడుపోయెట్టు మేలై. తైన్దు తియుజ్జతిరవను న్దువిరవోడిత్తారక్తై యిన్దు అన్దవియప్పల్ మిక్కు. మణ్ణుమాతుమక ప్పడుత్తునిన్దు వెన్దై మలర్ పులైయిన్దిరువడియేవణ్ణి నేనే.

తాత్పర్యము.—పిరాట్టియొక్క కటాక్షమునుబొందుటకై బ్రహ్మరుద్రాదులు సాధనానుష్ఠానముచేయునట్లున్న మాహాత్మ్యముగల పిరాట్టితో సమానముగా నీచులైన బ్రహ్మరుద్రాదులను తనయందుంచుకొనియున్నవాఁడును, సర్వలోకములను తనశ్రీపాదములక్రిందనలుగు నటుల గొల్చువాఁడునగుటచే నాశ్రియఃపతియే సర్వేశ్వరుఁడు మఱియొకఁడుకాదు. 3.

మూ.—తేవుమెప్పారుభుమ్బడైక్క. పూవినాన్దుకనై ప్పడైత్త. 1

తేవనెమ్మెరుమానుక్కల్లా. అప్పావుమ్ పూశనై యున్దుకుమే|| ౪||

ఆ.— (తేవుమ్) చతుర్భుజాదిసకలపదార్థసృష్టిలీలనాయ్, తన్నుడైయ సౌందర్యగుణతారేయెనక్కు స్వామియాయరున్దు వెమ్మెరుమా న్దు తుసర్వేశ్వరనుమట్టుకియారుముళోవెన్దితార్. ౪.

ఆన్వ.—తేవుమ్ ఎప్పారుభుమ్ పడైక్క (3) పూవిల్ నాన్దుకనై ప్పడైత్త (౬) తేవక్ ఎమ్మెరుమానుక్కు అల్లాల్ (౯) పూవుమ్ పూశనైయుమ్ తకుమే (౧౨).

పన్నీ.—ఆన న్దరమ్, ఆరాధ్యత్రేక్కిడానవాధిక్యమనుక్కొట్టియవిత్తెయిన్దితార్.

దేవజాతియైయుమ్, మనుష్యాదిసకలపదార్థజ్జతైయుమ్, సృష్టిక్కైక్కొక, (3) తిరునాభికమలత్తిలే, చతుర్భుజానబ్రహ్మవై, ప్పడైత్త, (౬) పరదేవతైయాన, ఎన్నాయనుక్కు, అల్లతు, (౯) పుష్పాద్యుపహారముమ్, ఆరాధనోపచారముమ్, వేఱుళిలర్ క్కుత్తకుమో? (౧౨) తకాతెన్దుకరుత్తు. ౪.

అర్థము.—దేవజాతియును తక్కినపదార్థములను సృష్టించుటకై (3) నాభికమలమందు చతుర్భుజుని సృజించిన (౬) పరదేవతయైన నాస్వామికి తప్ప (౯) పుష్పములును పూజయును (మఱియొకరికి) తగునా? (౧౨).

ఈ.—నాలామ్మట్టు. సౌగుమార్యత్తాలుమ్ ముత్తనైయాలుమివ నేయిశ్వర న్దెన్దితార్.

ప్ర-తి. — (తేవుమెప్పొరుళుమిత్తాది) (తకుమే) మహాభారతేరాజనూయేధర్మపుత్రప్రతిభగవత్పరత్వంబహుముఖేనోక్త్యాభీష్టః, “సనః పృథుదీర్ఘాత్ సుమ్మనీతేజనార్దనః”. తత్తైవసహదేవః, “తమిమంసర్వసమ్మన్న మాచార్యంపితరజ్ఞురమ్|అర్చ్యమర్చితుమిచ్ఛామస్మి క్షేపమ్మమ్మమ్మ ర్హాథ|మానినాంబలినాంరాజ్ఞాంమగ్ధేసర్వర్షితేపదే| తతోపతత్పుష్పవృష్టిసహదేవస్యమార్గని.” ౪.

తాత్పర్యము. — సకలలోకసృష్టికర్తయైన బ్రహ్మను తననాభికమలమందు సృజించిన దేవాధిదేవుడైన నాస్వామికంటె పుష్పదులకున తిరువారాధనమునకును తగినవాడు మఱియొకడులేడు. ౪.

మూ. — తకుజ్జీర్ తన్ననిముతలినుళ్ళే | మికుదేవుమెప్పొరుళుమ్మడైక్క |
తకుజ్జోలత్తామరైక్కణ్ణనెమ్మా | మికుజ్జోతిమేలటివార్ యవరే ||

ఆ. — (తకుజ్జీర్) తన్నుడై యదివ్యాత్సవ్యరూపత్తుక్కుచితమాన కల్యాణగుణజ్ఞైయుడై యనాయ్, స్వసజ్గుల్పకల్పిత నిఖిలజగత్తైయుడై యనాయ్, తన్నుడై సర్వేశ్వరత్వోచితమాన వక్రకియ తిరుక్కణ్ణైయుడై యనాయున వెమ్మెరుమానుడై యతిరుమేనియన్దుకు ఒరువర్ కు నినైక్క నిలమోపెన్గి తార్. ౫.

అన్వ. — తకుమ శీర్ తక్ (౩) తని ముతలినుళ్ళే మికు (౬) తేవుమెప్పొరుళుమ్ పడైక్క (౯) తకుమ కోలమ్ తామరై (౧౨) కణ్ణక్ ఎమ్మా మికుజ్జోతి (౧౫) మేల్ అటివార్ యవర్ (౧౮)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, ఇప్పరత్వసూచకమాన పుణ్డరీకాత్మత్వతై యరుళిచ్చెయ్కితార్.
సృష్ట్యాదికళుక్కు త్రుతియాన, జ్ఞానశక్త్యాదికళైయుడై యనాన, తన్నుడై, (౩) అద్వితీయమాయ్, జగత్తుక్కు మూలమాన సజ్గుల్పత్తుక్కుళ్ళే, “కుశ్వరక్” ఎన్ఱుశక్కిల్లామ్మడిమిక్కు, (౬) బ్రహ్మరూద్రాదిదేవజాతియైయుమ్, మనుష్యాదిసకలపదార్థజ్ఞైయుమ్, సృష్టిక్కు, (౯) “ఇనన్తనక్కు-తకుమ్” ఎన్నసూచకమాన, అట్రియ, తామరైపోన్, (౧౨) కణ్ణైయుడై, ఎక్ స్వామియానపనైక్కు-ట్టిలుమ్, పరజ్ఞోతిసున్, (౧౫) ఇతుక్కుమేలూరు తత్వముడై టైదికర్, అటివార్, ఆర్, (౧౮) ఉన్జైన్ఱుటివార్ - అవైదికరెన్ఱుకరుత్తు. ౫.

అర్థము. — తగినటువంటి కల్యాణగుణంబులుకలవాడును తనయొక్క (౩) శ్రేష్ఠమైన కారణమైన (సజ్గుల్పమునందు) ఉత్కృష్టులైన (౬) దేవతలను తక్కినపదార్థములను సృష్టించుటకు (౯) తగినటువంటి సుందరములైన తామరపుష్పములవంటి (౧౨) శేత్రములుకలవాడునైన స్వామియే పరంజ్యోతిస్వరూపుడు (౧౫) మేలైనవాడు (ఒకడున్నాడని) తెలిసికొనువారు ఎవరు? (౧౮). ౫.

ఈ. — విద్వామ్బట్టు, పుణ్డరీకాక్షనాకై యాలు మివనే యీశ్వరనెన్గితార్.
(తకుమిత్తాది) (సప్తవ్రత్యత్తుక్కు-పయోగియాన జ్ఞానశక్త్యాదికళైయుడై యనాన. (తక్ తనిముతలినుళ్ళే కార్యవర్గత్తుక్కుడై యకారణమాన మూలప్రకృతియైచ్చొల్లుతల్, ౧ “బహుస్యామ్” ఎన్గి అ - అతుక్కుమడియా నసజ్గుల్పజ్ఞానతైచ్చొల్లుతల్. (తనిముతల్) ఏకకారణమెన్ఱు - పరసూనుకారణవాదికళై వ్యావర్తిక్కిఅతు.

జీ-ఆ. — విద్వామ్బట్టు. (తకుజ్జీర్ త్యాది) “తామరైక్కణ్ణక్” ఎన్ఱుత్తక్కుటాగీ త్రవణానై (పుణ్డరీకేత్యాది).
తక్ తనిముతలినుళ్ళే మికుదేవుమెప్పొరుళుమ్మడైక్క - తకుజ్జోరైయు ముడై యనాయ్, తకుజ్జోలత్తామరై క్కణ్ణైయుడై వెమ్మా మికుజ్జోతిమేలటివార్ యవర్ ఎన్నన్ఱుత్తుక్కు (సప్తవ్రత్యత్తుక్కు-త్యాది). ఇతువేపాట్టుక్కున్వయవమ్. తక్ - తన్నుడై. (తనిముతలినుళ్ళే అద్వితీయకారణమాన మూలప్రకృతిక్కుళ్ళే యెన్నుతల్, సజ్గుల్పరూపజ్ఞానత్తుక్కుళ్ళే యెన్నుతల్ ఎన్ఱు శబ్దాన్తమ్. అతుక్కుమడి-ప్రకృతి, కారణమైక్కుమడి. ౨ “మయాధ్యక్షేప్రకృతిస్సూయతే సవరాచరమ్” ఎన్నక్కడమ్మట్టే. మూలప్రకృతిపరమాన పక్షత్తిలరళిన్

ఈ - యుష్టతైయిలేమా టైటిన్దార్; ౧, అర్చ్యమర్చితుమిచ్చామస్య ర్నేసమన్తమర్చ్యం ' ఎష్ట సహ దేవస్త్వతైయిలే పుష్పవృష్టియైష్టణినార్ కళితే. ఇత్రాల్-జ్ఞాన త్రితాన్కట్టిల్ వై రాగ్యత్తుకున్జ్ఞానవా ధాన్యజ్ఞాల్లుకిఱతు. ౪.

జీ-౪.-యాయ్. మా టైటిన్-ఏటిడుకై. (అర్చ్యమిత్యాది) తమిమమర్చ్యమిచ్చామ; యాయంసర్వే ఆర్చితమ్-అర్చయతుమ్, సమన్తమ్ సమన్తీకర్తుమ్, అర్చ్యథేతియోజనా. “మానినామ్” ఇత్యాద్యుత్తరస్థోక తైయట్కొన్జ్ఞానళిచ్చెయ్కేతార్ (ఎష్ట సహ దేవస్త్వత్యాది). ఇత్రాల్ జహముఖమాక పరత్వతైయపపాదితజ్ఞానియాన భీష్టర్ తలైయిలేపుష్పవృష్టికణ్డతిల్లై; దేవతాన్తరజ్ఞో పక్కల్ శరక్కలుత్తు “మానినామ్” ఇత్యాదిపుడియే - నాకొన్నతైసమన్తీయాతేయిరుక్కిఱవన్త లైయిలే యెన్కాలైవైక్కిఱేన్తెన్త సహ దేవక్ కాలైక్కాట్టినపోతవన్త లైయిలే పుష్పవృష్టియైష్టణియిల్లు; ఆకైయాల్, జ్ఞాన త్రితాన్కట్టిల్, ఇతరవిషయ త్రిల్ శరక్కలుకై యాకిఱ-వై రాగ్యమ్ శ్రేష్ఠ మెన్త పడి. ఇత్రాల్-పుష్పవృష్టిప్రతిపాదనత్రాల్. క్రమేణాన్వయః. ౪.

౧॥ భార-రాజ.

అర్చ్యమర్చితుమిచ్చామస్య ర్నేసమన్తమర్చ్యం ' ఎష్ట సహ దేవస్త్వతైయిలే పుష్పవృష్టియైష్టణినార్ కళితే. ఇత్రాల్-జ్ఞాన త్రితాన్కట్టిల్ వై రాగ్యత్తుకున్జ్ఞానవా ధాన్యజ్ఞాల్లుకిఱతు.

జీ-౫.-యేకితార్ (ఏకకారణేత్యాది). పరమాణుకారణవాదికతై - అనేకపరమాణుకారణవాదికతై యెన్త పడి. “అనేక పరమాణుక్కుల్ కూడి యొరుకార్యతై యున్జ్ఞాన్కుకిఱతు” ఎన్తి టేయవర్ కళో కొల్లువతు. అతిశయస్వావధిమాహ (తక్కుడిత్యాది). మశక్కుప్పరలిడలామ్మడి - సం శయిక్కుమ్మడి, మశక్కు - సంశయమ్. పరల్ - విరై. సంశయతైప్పణ్ణుమ్ విరై యెన్త శబ్దమ్. అతావతు - పయల్ కళో కూడుకీటి, సక్కి తపూర్వకమాక వాడుకిఱ పుళియిన్వరై. అప్పడి మిక్కురుప్పార్ కళో వెన్త (విల్లయిత్యాది). బాలకాణ్డే జామదగ్గున్రై పాదుర్బావాన్తరై ప్రా సక్తికకథా, “బృహ్మిత న్దధన్ద్రైష్ట్యైవంవిష్టపరాక్రమైః ! ఆధికమేనిరే విష్టవేవాస్మర్షి గణాన్తదా.” (మల్ భుమున్జానవితి) “పడైక్క త్తకుమ్ తామరైక్కణ్డై” ఎష్ట సమభివ్యాహరత్రాల్ - తమ మైక్కు ప్రకాశకజ్ఞాన తిరుక్కణ్డ శేన్ఱిఱవర్థన్దోల్ మికిఱతెన్త పడి. “తామరై” ఎష్ట తిక్ భావమ్ (దర్శనీయమిత్యాది). సమభివ్యాహరసిద్ధార్థ మాహ (అక్కణ్డైకారేయత్యాది). కణ్డైకిలేతోల్ మైయెసప్పన్తా న్తమాకవరులి చ్చెయ్కేతార్. (తిరువడియిత్యాది). అప్పడి, తిరువడి, కణ్డైకిలేతోల్ మైయె మోవెన్త (రామశ్త్యాది). ఇన్ద్రోక్ మ్ సున్దరకాన్డై తిరు వడివాక్యమ్. ఎదు త్తన్దోక్ త్తుక్కర్థమ్ (సంస్కృతేత్యాది). రమయతీతి-రామః ఎన్త-సర్వాన్త సాన్దర్యజ్ఞా లేయమిడుపడుత్తుమవరెన్త కొన్డై (సర్వాన్త సు న్దరాయరైక్కొన్డై తార్). అతిలే-సాన్దర్యత్తిలే. పరబుధ్దేరప్రత్యక్ష త్వోత్ సర్వసత్త్వమనోహరత్వ మెప్పడితోల్ మైయె (తిరుగిత్యాది). పడై- శాన్డై. తత్తి-కుత్తి. “సమ్మన్నః” ఎన్దైయల్ (కుత్తయిల్ మైన్త తు) సమ్మన్న సుక్ - ప్రసూతః సమ్మన్న రాయ్ కొన్డే పిఱన్దా రెన్దైయల్ (దౌత్పత్తిక మెన్ఱిఱతు). దేహగుణజ్ఞాలు మెన్త తు. కీర్త్ “రామః” ఎన్ఱిఱవిడ త్తిల్ పొన్త సాన్దర్యవ్యతిరిక్త సాగన్ద్య సాకుమార్యాది దేహగుణపరమ్; అతో సపావ రక్యమ్. గుణదాక్షిణ్యాభిధానమ్ - గుణాన్తరోపలక్షణమ్. సమ్మధిక్కిఱవన్త డైయభావ తై యాకాన్జ్ఞా పూర్వకమాక వరుళిచ్చెయ్కేతార్ (అఱవిష్టావిత్యాది). అఱవిష్టా-మికవుమధికమాన. (పిన్దైయ మైచ్చొల్లలామ్) అడియేతోడక్కియవలై యభిముఖిరిక్తుచ్చొల్లానిఱ్కు, అనపే

అ-౫-వి.-అన్తరాదిత్యవిద్యయిలే ౫ “తస్యయథాకప్యాసంపుణ్డరీక మేవమక్షిణీ” ఎన్త-పుణ్డరీకాక్షత్వజ్ఞాల్లి, ౫ “తస్యాదితినామ సపిషసర్వభ్యోపాప్త భ్యఉదితః” ఎన్త అపహతపాప్త త్వజ్ఞాల్లి, ౬ “యేచైతస్తాదర్వాణ్చీలోకాస్తేషా శ్చేష్టేమనుష్యకామానాశ్చ” “యేచై తస్తాదర్వాణ్చీలోకాస్తేషాంచేష్టే దేవకామానాశ్చ” ఎన్త - పుణ్డరీకాక్షమక్కు ఈశ్వరత్వజ్ఞాల్లిల్ మ్ కే. — విభ క్తమోక్షరాన్యక్తా వస్థావిశిష్టప్రకృతిం ప్రతికారణత్వాత్, ౭ “ఇచ్ఛాప్రవీణతవవశ్యపదార్థసమ్తా” ఇతిన్యాయాచ్చోక్తమ్ (అతుక్కుమడియానవితి). అతుక్కుమ్- మూలప్రకృతిక్కుమ్ మూలప్రకృతిక్కుళ్ళే “మిక్కునేవుమెప్పరుకుమ్మడైక్క” ఎన్త - ఏకకారణమైక్కు మెన్త పడి. — సేనారాయణ

౧॥ రా.బా-౭౫-౧౯.
౫॥ ఛాం-ఉ-౧-౬.

౨॥ రా.సు-౩౫-౭౪.
౬॥ ఛాం-ఉ-౧-౭.

౩॥ ఛాం-ఉ-౧-౩.
౭॥ వై-స్త-౩౬.

౪॥ వై.నా-౧౧.

ఈ.-(మికుమి త్యాది) తన్నోడు మశక్కుప్పరలిడలామ్మడియూన జేవజాతియైయుమ్, విల్లెనల్లై త్రపోతాకం, అధికం
మేనిరేవిళ్ళుమ్' ఎన్నుమ్మడియిత్తే యివర్ కళోమిత్తై. (ఎప్పురుళుమ్) 'మన్మముణ్ణాన సకలపదార్థగ్నై యుము
ణ్ణాక్కుత్తై కు- త్తకువానొరువక్' ఎన్నుమిడ్లైత్తైరివిప్పతాయ్, రక్షకత్వమిల్లెయానాలుమ్ దర్శనీయమాయ్
క్కుళిర్నిరుక్కిట తిరుక్కుణ్ణైయుడైయనాయ్, అక్కణ్ణుకాలే యెన్నై యడియైకొణ్ణవనే మిక్కలేజన్మైయు
డైయాక. తిరువడితోన్మిళుత్తైయిలే యివరున్దోన్మిళుతు. ౨[రామః] సర్వాగ్రసున్దరరాయరుక్కై. [కిమలపత్రా
క్షిః] అతిలేయొరు శుక్రియాయ్, అమిళన్దువార్క్కువేణ్ణవతు. అక్కణ్ణుక్కుక్కైయెన్నెన్నిల్ సర్వస
త్త్వమనోహరః] తిర్యగ్జాతీయనాయ్ ప్పణైయోడుపణైత్తత్తిత్తిరికిఱ వెన్నెళ్ళైయు మపహరిత్తతన్నో. [రూప
దాక్షిణ్యసమ్పన్నః[ప్రమాతః] దేహగుణజ్ఞులూ మాత్మగుణజ్ఞులూడైయన్మిళుతుతాక బౌత్పత్తికమాయరు
క్కుమ్. [జనకాత్మజే] 'అఱవిళ్ళుచ్చొన్నాయ్, ఇని యిజ్జక్ శొల్లలా వారుణ్డో! విల్లెయో?' ఎన్దు పిరాట్టిక్కుక్కరు
త్తాక [జనకాత్మజే] పిన్నైయుచ్చొచ్చొల్లలామ్, నీరుముణ్ణు. (మికుజ్జోతి) ౩ 'సరజ్జ్యోతిసపసమ్పద్య,' ౪ 'నారాయ

డి.ఆ. యోకితార్ (ఏకకారణత్యాది). పరమాణుకారణవాదికడై - అనేక పరమాణుకారణవాదికడై యెవ్వ పడి. "అనేక పరమాణుకారణవాది కూడి యొరుకార్యతై యుజ్జాన్కుకొను" ఎన్ని "శేయపరకళో" కొల్లునను. అతియస్యావధిమాహ (తన్నీడిత్యాది). మళ్ళుపురలిడొమ్మడి - సంశయస్కుమ్మడి. మళ్ళు - సంశయమ్. సరల్ - విరై. సంశయతైప్పణ్ణుమ్ విరై యెవ్వుళవైళ్ళమ్. అతావతు - పయల్ కళోకోడుకీటి, సజ్జే తపూర్వకమాక వాడుకిల పుళియిన్నిరై. అప్పడి మిగున్ది యప్పొర్ కళోవెన్న (విల్లెయిత్యాది). బాలకాణ్డే జానుదగ్గు ల్ ప్రాదుర్యావానస్తరేపా సజ్జికకథా, "బృహిత్ స్తవనద్ర ప్త్యైవైవంవిష్టుపరౌక్రమైః ! అధికమైనితే విష్టువేవాస్పర్షి గణాస్తదా." (మదీయముద్దానవితి) "పడైక్కత్తకుమ్ తామరైక్కణ్ణై" ఎవ్వు సమభివ్యాహరత్తరై - తరుమైక్కు ప్రకాశకజ్జళాన తిరుక్కణ్ణ శేన్దిలవర్గవోదీరుకిల తెవ్వు పడి. "తామరై" ఎవ్వు తిల్ భావమ్ (దర్శనీయమిత్యాది). సమభివ్యాహరనిష్ఠార్థమాహ (అక్కణ్ణైకకాలేయిత్యాది). కణ్ణైకిలేతోదీరుమైయెనద్రవై స్తమాకవరుళి చెయ్కితార్. (సాగునడియిత్యాది). అప్పడి, తిరునడి, కణ్ణైకిలేతోదీరుమక్కుమోవెన్న (రామజిత్యాది). ఇవ్వుళోకమ్ సుందరకాణ్డై తిరు వడివాక్యమ్. ఎదుత్తణ్ణోకత్తుక్కర్ళమ్ (సంస్కర్తత్యాది). రమయతీతి - రామః సర్వాజ్ఞ సాందర్భజ్జళాలేయమిడుపడుత్తుమవరెవ్వుకొణ్ణు (సర్వాజ్ఞసు వడివారయిరుక్కెయ్కితార్). అతలే సాందర్భత్తిలే. పరబుధేరప్రత్యక్షత్వాత్ సర్వసత్త్వమనోహరత్వ మెప్పడితోదీరుమెన్న (తిర్యగిత్యాది). పడై- వరరాయిరుక్కెయ్కితార్. అతలే సాందర్భత్తిలే. పరబుధేరప్రత్యక్షత్వాత్ సర్వసత్త్వమనోహరత్వ మెప్పడితోదీరుమెన్న (తిర్యగిత్యాది). పడై- తత్త్వత్తి - గుతిత్తు. "సమ్మన్ను" ఎవ్వుయోళి (సత్తైయదీరువ్వును) సమ్మన్ను సుక్ - ప్రసూతః సమ్మన్ను రాయ్ కొణ్డే పిటన్దారెయాలే (దేవత్వత్తిక మెన్దిలను). దేహగుణజ్జళాలు మెవ్వును. కీర్త "రామః" ఎన్దిలవిడ త్తిలొచ్చు సాందర్భవ్యతిరిక్త సాగర్భ సాకుమార్యాదిదేహగుణపరమ్; అతోనపావ నత్త్యమ్. గుణదాతీ, జ్యాభిధానమ్ - గుణాస్తగోపలక్షణమ్. సమ్పాధిక్తిజనన దైయభావతై యాకాక్షాపూర్వకమాక వరుళి చెయ్కితార్ (అలవిష్టావిత్యాది). అలవిష్టా మికవుమధికమాన. (పిన్నైయ మ్మెచ్చొల్లలామ్) అదియేతోడజ్జేయవరై యభిమఖీకరిత్తుచ్చొల్లనిల్లు, అనపే

అ-అ-వి.—అస్తరాదిత్యవిద్యైయితే ౫ “తస్యయథాకావ్యాసంపుణ్డీక మేవమక్షిణీ” ఎఱ్ఱ-పుణ్డీకాక్షత్యజ్ఞాల్లి, ౫ “తస్యాదితినామ
సమీపసస్యేభ్యఃపాస్తభ్యశాదిభః” ఎఱ్ఱ అసంపతపాస్తత్యజ్ఞాల్లి, ౬ “యేచైతస్తదాస్వాభాస్సీలోకాస్తేషా షష్ఠీద్వేమనవ్యకామానాఞ్చ” “యేచై
తస్తదాస్వాభాస్సీలోకాస్తేషాంచష్ఠీదేవకామానాఞ్చ” ఎఱ్ఱ - పుణ్డీకాక్షమక్కు ఈశ్వరత్యజ్ఞాల్లిలోలోకం. — విభక్తమౌక్షరావ్యక్తా
వస్తావిభక్తప్రకృతింప్రతికారణత్వాత్, ౭ “ఇచ్ఛాతపవతపవిశ్వపదార్థసత్తా” ఇతిన్యాయాన్వీక్షకు (అకుక్కుమసియాసవితి). అకుక్కుమ్-
మూలప్రకృతిక్కుమ్ మూలప్రకృతిక్కుమ్ “మికుస్తేపుమిప్పరుకుమ్మడైక్క” ఎఱ్ఱ - ఏకకారణమౌక్షకుమ్మెఱ్ఱపడి. — హేనారాయణ

తాత్పర్యము. — తనదివ్యాత్సర్యరూపమునకుఁ దగిన జ్ఞానశక్తి మొదలగు కల్యాణగుణములు కలవాఁడును, తన సంకల్పముచే జగత్తులనుసృష్టించినవాఁడును, తన సర్వేశ్వరత్వమునకు నుచితములై మనోహరములైన నేత్రములుకలవాఁడునైన శ్రియఃపతికంటె పరదేవత యొకడున్నాడిని ఎఱుంగువారవైదికులేగాని వైదికులుకారు.

మూ. — యవరుమ్ యావై యుమెల్లాప్పారుళు | జవర్విన్ది తన్నుల్మొడుజ్జనిన్ద |

పవర్ కొళ్ళ భానవెళ్ళచ్చుడర్ మూర్తి | యవరెమ్మాఱ్ఱియమ్మల్మియారే ||

ఆ. — (యవరుమ్) అసమ్బాధమాక తన్నుళ్ళేవైక్కప్పట్ట సర్వజగత్తైయు ముడైయనాయ్, స్వాభావిక సార్వజ్ఞతైయుడైయనాయ్; ౧ * క్షీరార్ణవ నికేతననానవద్దువలై ప్పెరుమాళేసర్వేశ్వర నెన్దితార్.

అన్వ. — యవరుమ్ యావైయుమ్ ఎల్లాప్పారుళుమ్ (౩) కవర్విన్ది తన్నుళ్ళో ఒడుజ్జ (౬) నిన్ద పవర్ కొళ్ళ భానవెళ్ళమ్ (౯) శుడర్ మూర్తి అవర్ (౧౨) ఎమ్ అమ్ అఱ్ఱి (౧౫) పళ్ళియార్ (౧౬).

పన్నీ. — అనన్తరమ్, ఆశ్రితరక్షణార్థమాక క్షీరార్ణవ త్రిలే కణ్వశోర్ ద్దరుళినానెన్దితార్.

ఎల్లాచేతనరుమ్, ఎల్లాచేతనజ్గళుమాకిఱ, సమస్తపదార్థజ్గళుమ్, (౩) శోర్విన్ది, తక్సర్వరూపైకదేశత్రిలే, అడజ్జుమ్మడియాక, (౬) నిన్ద, పరవైయుడైయన, భానవెళ్ళతై, (౯) తనమ్కప్రభైయాకవుడైయ, స్వామికళాన, సర్వాధికరానవర్, (౧౨) నమమ్కభోగ్యమాయ్, దర్శనీయమాన, క్షీరార్ణవత్రిలే, (౧౫) కణ్వశోర్ ద్దరుళుకితార్. (౧౬) కవర్వి - శోర్వి. పవర్వి - పరప్ప. శుడర్ మూర్తి - విగ్రహమాకవుమామ్.

అర్థము|| సకలచేతనులును సకలమైనయచేతనములునగు సమస్తవస్తువులును (౩) హింసపడక తనయందు నణిగియుండునట్లు (౬) వెలుంగుచున్న విశాలమైన జ్ఞానప్రవాహమును (౯) ప్రకాశమైన శరీరమునుకల ఆశ్రియఃపతి (౧౨) మనకుగాను సుందరమైన క్షీరసముద్రమునందుఁ (౧౫) నివ్వించియున్నాడు. (౧౬)

ఈ. — ఆతామ్బాట్టు. ఆపత్సఖనాకై యాలు మివనే యీశ్వర నెన్దితార్.

(యవరుమిత్యాది) చేతనవర్గతైయు మచేతనవర్గతైయుమ్, ఇప్పడి యిరణ్ణవకైయాక చొన్నపత్తైక్కూట్టి, ఇప్పడి యిరుక్కిఱ సకలపదార్థజ్గళుమ్ స్రళయాపత్రిలే తన్వయిత్త్రీలే శేరుమ్బడియానపోతు. (కవర్విన్ది) కవర్ కైయావతు - గ్రహిక్కై. అతావతు - హింసైయాయ్, ఒరుపరై యెరువర్ నెరుక్కాతపడి. (తన్నుల్మొడుజ్జనిన్ద) ౨ "తదపశ్యమహంసర్వం తస్యకుక్షౌమహత్తనః" ఎన్నక్కడవతితే. తన్నుళ్ళో - తక్సర్వ.

డి-ఆ. — ఆతామ్బాట్టు. (యవరుమిత్యాది) "తన్నుల్మొడుజ్జనిన్ద" ఎన్ద తైక్కూట్టి త్రివతారికై (ఆపత్సఖేత్యాది).

(యవరుమయావైయుమెల్లాప్పారుళుమ్) చేతనరుమచేతనజ్గళుమానెల్లాప్పారుళుమెష్టభార్థమ్. ఉక్తార్థత్తుక్కుప్రమాణమ్. (తదపశ్యమిత్యాది). ఆరణ్యపర్వణి గర్తపుత్రంప్రతిమార్కుడైయ, "యచ్చకృష్ణయాలాకేనృప్తంస్థావరజ్జమమ్ | తదపశ్యమ్" ఇత్యాది.

ఆ-ఆ-వి. — "తన్నుళ్ళో" ఎన్దు-తిరువుతరణ్ణాన్నపత్తత్రిల్, "కవర్విన్ది" ఎన్దుతు. ఒరువరై యెరువర్ నెరుక్కాతపడియెమ్మవివత్తి త్తరుళిచ్చెయ్కితార్ (కవర్ కైయావతిత్యాది). "తన్నుళ్ళో" ఎన్దు-సమ్మల్పతైచ్చొన్నపత్తత్రిల్, "కవర్విన్ది" ఎన్దుతు-ఒన్దుమ్పిటికర్పడాతపడి; అతావతు-ఒన్దుమ్తప్పాతపడియెమ్మపడి.

ఈ.—త్వైకదేశ త్తిలే యెన్న వుమామ్. (పవర్ కొలిత్యాది) ఇవర్ కత్తై రక్షిక్కై క్కులు ప్పాన పరమ్మినభానవెళ్ళవై యుడైయనాయ్, “ఇప్పడిరక్షిక్కప్పెల్లివిడమతన్నేటు” ఎన్ఱు తోల్ ముమ్మడియిరుక్కిఱ దివ్యవిగ్రహ తైయుడై యరానవర్. (ఎన్ఱాశ్రియమ్మల్లియారే) తామ్ సంసారమధ్యస్థరాయరుక్కై యాలే యెల్లాలై యుజ్జూట్టి కొణ్ణై, ఎజ్జుళుడైయ రక్షణార్థమా కవన్ఱు ఏ కార్ల వ వై అళికియపడుక్కై యాక వుడైయ రానార్. ౧ “సాయలు మ్మల్లియమ్మమ్మమ్మడుక్కై.” ఇప్పడి యాపత్సఖనాయ్ అణియనాకై యాలు మివనే యీశ్వర నెన్ఱితార్. ౬.

శీ-ఆ.—“రన్ను” ఎన్ఱు-సక్లల్ప పరమానపోతు, “కవర్విన్ఱి” ఎన్ఱు-తు-ఒన్ఱున్ఱప్పాతపడియెన్ఱుపారుళ్; “ఒడుజ్జ” ఎన్ఱు-తు-మహాసంఘాపరమ్; తిరు వ్రతరపరమానపోతు, అవాన్తరప్రళయపరమ్. పవర్ కొళ్-పరమ్మత్తలైయుడైయ. “కుడర్” ఎన్ఱు-తిలే నోక్కాకభావమ్ (ఇప్పడియత్యాది). మూర్తియాన-అవరత్తన్ఱు త్తర్ఱమ్ (దివ్యవిగ్రహ తైయుడైయరానవరెన్ఱు). “ఎమ్” ఎన్ఱు-జహువచనార్థమ్ (తామ్ సంసారేత్యాది). ఏ కార్ల వమ్, ప్రళయజలధి. “పళ్ళి” ఎన్ఱు-పడుక్కై-యెచ్చిల్లుమోవెన్ఱు (పాయలుమిత్యాది). “అణియమ్మల్లియార్” ఎన్ఱు-తైప్పల్లి (అణియనాకై యాలు మెన్ఱు). క్రమేణాన్వయః.

ప్ర-తి.—(యనదుమిత్యాది) (తన్ను కొడుజ్జనిన్ఱ) ఆరణ్యపర్వణిధర్మ పుత్రప్రతిమార్కణ్డేయః, [౧౮౮] “స్వగ్రాధంసుమహాన్తంవైవి శాలంపుణిపతే||౯౦|| కాభాయాంతస్యపుత్రస్యవీశ్చీర్ణాయానరాధిప | పర్యక్తే-పుణిపీపాలదివ్యాస్తరణసంస్తౌతే||౯౧|| ఉపవిష్టమ్మహారాజ పూర్ణేష్టసదృశావశమ్ | పుల్లవన్ఱ వికాలాక్షుంబాలంపశ్యామిభారత||౯౨|| యచ్చకిచ్చన్ఱ యలోకేదృష్టంస్థావరజ్జమ్||౯౩|| తదపశ్యమహం చర్వంతస్యకుక్షేమహత్తనః|| ౧౦౦౪|| ఇహభూత్వాశిశుస్సాక్షాత్క్రింభనానధితిన్ఱతి | పీత్వాజగదిదంవిశ్వమేతదాఖ్యాతుమ్స్తతి||౧౦౪౦||” ౬.

తాత్పర్యము.—ప్రళయకాలమందు సకలలోకములను తనయందు నిలువలేకనుంచి రక్షించుచున్నవాడగును, చేతనులనురక్షించుటకుఁ జూన జ్ఞానసమృద్ధికలవాడగును, సంసారమునందు దుఃఖించుచున్న మనలనందఱిని రక్షించుటకై తీరసముద్రమునందుఁ బవ్వళించియునున్న క్రియపతియే సర్వేశ్వరుఁడు.

మూ.—పల్లియాలిలై యేఁ యులకుణ్ణోళ్ళమ్ | వళ్ళల్ వల్యయిల్ ముప్పెరుమా |
నుభుళ్ళారతేవారవన్ఱ | కళ్ళమాయమనక్కరుత్తే

ఆ.—(పల్లియాలిలై) సర్వలోకావకాశప్రదత్వపరమాదార్యతైయుడైతాయ్, సర్వలోకభరణసమర్థమాయరున్దతన్వయిల్ ధీలే సర్వలోక కత్తైయమ్ వైత్తుకొణ్ణై-అలిలైయిలే కణ్వళర్ వరుకుఱివివనుడైయ సర్వేశ్వరత్వచిన్నా భూతదివ్యచేష్టితజ్జగుక్కొరుముడివుడ్డోనెన్ఱితార్. ౨.

అన్ఱు.—పళ్ళి అలిలై ఏఱులకుమ్ (౩) కొళ్ళమ్ వళ్ళల్ వల్ (౬) వయిలు పెరుమాళ్ కళ్ళమ్ (౯) మాయమ్ మనక్కరుత్తు ఉళ్ళల్ (౧౨) అణివార్ ఆర్ (౧౪).

పల్లి.—అన్ఱున్ఱమ్, వటదళశాయిత్యరూపమాన అఘటితఘటనాసామర్థ్యతైలే అవకాపరత్వమ్ దురవబోధమెన్ఱితార్.
పడుక్కై, అలిలైయక, ఎల్లాలోకతైయుమ్, (౩) కొళ్ళుక్కై-జ్ఞోడుక్కుమ్, ఛాదార్యతైయుమ్, శక్తియైయుముడైతాన, (౬) వయి ల్ కత్తైయుడైయ, సర్వాధికనానవనుడైయ, ఒరువర్ క్కున్ఱోన్ఱాతే, (౯) ఆశ్చర్యమాన, మానసవ్యాపారమ్ - జగదర్థమానరక్షణ చిన్తావ్యాపారమ్, మానసవ్యాపారతైలే, (౧౨) అణియుమవర్ కళ్ళో, ఆర్? (౧౪) ఎవర్ క్కుమఱియవరితెన్ఱుకరుత్తు.

అర్థము.—పడక వటపత్రమగునప్పుడు ఏడులోకములు (౩) నణిగియుండునట్లు వైశాల్యమును శక్తియునుగల (౬) ఉదరముకలవాఁడును ఈశ్వరుఁడునైనశ్రీయఃపతియొక్క కనుజనదియు (౯) నాశ్వర్యకరమునైన అభిప్రాయమును మానసవ్యాపారముచే (౧౨) చెలిసికొనందగినవారు ఎవరు? (౧౪).

౭.

ఈ.—ఏట్రామ్బట్టు. అఘటితఘటనాసామర్థ్యత్రాలు మివసేయాశ్వరసెన్నితార్.

(పళ్ళియాలిలై) పడుక్కై, పవనాయిరుప్పత్తురుఅలన్దలిర్. (ఏట్రులకుజ్జోళ్ళుమ్) ఇప్పడుక్కైయిలే సప్తలోకజ్జత్తై యుమ్ వయిల్లీలేవైత్తుక్కన్దళరుమ్. (వళ్ళల్) పుక్కలోకజ్జళుక్కన్దరుకే “ఇన్నజ్జోడువా” ఎన్నుమ్బడిమిడుముడైత్తాయుక్కై. (వల్యయిల్లుప్పెరుమాళ్) ఉట్టుక్కపదార్థజ్జళుక్కుభయప్రసక్తమిన్మియేయొట్టియుమ్బడిమిడుక్కైయుడైత్తాయుక్కై. (పెరుమాళ్) ఇప్పడిరక్షిక్కవేణ్ణిల్లుడైయవనాకై. అవనుడైయ, ఉళ్ళుళాయకళ్ళమామనక్కరు పైయారణివార్?—కణ్డత్తోన్దెన్ను విత్తనైపోక్కి, ఉళ్ళల్—ఇన్నముళ్ళేయుళ్ళేయున్దాయ్, కళ్ళమామ—ఒరువర్కున్దెరియాతపడియాయ్, మాయమాయ్—జ్ఞాతాంశమాశ్చర్యమాయుక్కిఅవనుడైయ, మనక్కరున్దు—మనోవ్యాపారతై, ఒరువరాలణియలాయుక్కిఅతో?.

౮.

జీ-అ.—ఏట్రామ్బట్టు. (పళ్ళియత్వాది) “పళ్ళియాలిలై” ఇత్వాదియొక్కటాక్షిత్తపతారికై (అఘటితేత్వాది). “మణ్ణుమ్విణ్ణుమ్మేల్లాముడనుడై” ఎన్దుతు-ఇత్తిరువాయ్ మొక్తీయిసర్గసర్గిహారూపమాకైయాలమ్, “యవరుమ్మయావైయమ్” ఇత్వాది—అపత్సఖత్వపరమాకైయాలమ్, “పళ్ళియాలిలై” ఇత్వాది-అఘటితఘటనాసామర్థ్యపరమ్; అతోసపానరుక్త్యమ్. పవనాయిరుప్పతు-భవనాయిరుప్పతు; అప్పోతున్దాయురప్పత్తెన్దె. “అవాన్దరప్రళయత్తిల్ వయిల్లీలేవైత్తుక్కత్తమానతై”లోకమాయురక్క, ‘ఏట్రులకు’ ఎన్దుతు—రక్షతత్పాపిప్పారే; మహాలియసహరిత్తతు తైలోకమాయురక్క, సత్యలోకపర్యన్తమశ్వాపారే” ఎన్దురుళిచ్చెయ్వర్. “వళ్ళల్” ఎన్దుతు—వయిల్లుక్కువిశేషణమ్. ఇన్ద్రున్దె-౧ “ఇప్పేట్రులకముణ్ణుమిడముడైత్తల్” ఎన్దుతనుసధేయమ్. “వల్” ఎన్దు—వన్దెక్కుభావమ్ (ఉట్టుక్క-విత్వాది). అవనుడైయఉళ్ళుళాయజన్దుతు కరుత్తుక్కువిశేషణమ్. నీరణిన్దుళొన్నీరెయెన్దు (కణ్డత్తోన్దెయిత్వాది). ఆలిలైయొప్పళ్ళియాకవుడైయనాయ్, ఏట్రులకుజ్జోళ్ళుమ్వళ్ళల్ వల్యయిల్లీయుడైయ పెరుమానానవన్దున్దుడైయవుళ్ళుళాయ—కళ్ళమామనక్కరుతై—ఆరణివార్? ఇత్తెన్దయః.

౯.

అ-అ-వి.—[స్వగ్రోధమిత్వాది] విశాలమ్-మహాన్దమ్-స్వగ్రోధమ్-పశ్యామియెన్దన్దయమ్. స్వగ్రోధమ్-అల్. మయాలోకేయచ్చకిచ్చిల్ స్థావరజగ్గునంబుప్తమ్ఎన్దుపడి. అపశ్యమ్-కణ్డజుకోణ్డే. ఇహభవాన్ సాత్తాచ్చిశురూభత్వాకిమధిత్వతి, ఏతదాభ్యాతుమర్హతి, ఎన్దుకాన్ద్రిక్షోల్లానిల్లు, ‘ఏట్రులకు’ ఎన్దు—సప్తలోకజ్జతైయమ్ వయిల్లీలేవైత్తునోక్కు మెన్దిఅతు-రక్షణత్తిలుజ్ఞాన విశ్వరసుడైయపారిప్పైప్పల్లి. —ఏట్రులకుజ్జోళ్ళుమతాయ్, వళ్ళల్—రక్ష్యవర్గాపేక్షయా అధికావకాశప్రదమాయ్, పలితాయుక్కిఅవయిల్లీయుడైయపెరుమాళ్ పళ్ళియాలిలైయాకైయాల్—అవనుళ్ళుళాయ-కళ్ళమామనక్కరుతై—ఆరణివారెన్దన్దయమ్. పళ్ళియాలిలైయెన్దుతోడగ్గి, అన్దుక్కకళ్ళమామనక్కరుతై—ఉళ్ళుళణివారిర్ ఎన్దురెయన్దయమ్.

౧౦.

తాత్పర్యము.—మిక్కిలి విశాలమైయున్న తనయుదరములో నేడులోకములనుంచుకొని క్షీరసముద్రములో వటపత్రమునందుఁ బవ్వరించిన సహేశ్వరునియొక్క గూర్వర్యకార్యము నెట్టివారికి నెఱుంగుటకు నశక్యమునైన సంకల్పమునిట్టిదని యెఱుంగువారెవరునులేరు. ౭.

మూ.— కరు త్తిల్ శ్రేపు మెల్లాప్పారుళుమ్ ! వరు త్తిత్త మాయప్పి రానై యన్బి, యారే !

తిరు త్తిత్తిణ్ణిలై మూపులకున్దము ! భిరు త్తిక్కాక్కుమియల్వినరే ||

౮||

ఆ.—(కరు త్తిల్) సృష్టి రక్షణజల్ భిన్న కర్తృకమల్లవో? ఇవల్ శ్రై పరమపురుషైక కర్తృకమాక చ్చొల్లువారుజ్జో? పెన్నిల్; పెల్ల మతాచే పుత్రరక్షణమృణ్ణికతాపాల్ శ్రే సృష్టిత్తవనే రక్షిక్కప్రాప్తమ్, అతలాల్ రక్షిక్కితాన్ పరమపురుషనే. సృష్టిరక్షణజల్ రిణ్ణిమ్ పర మపురుషైక కర్తృకమెన్దితార్.

౮.

అన్బ.— కరు త్తిల్ శ్రేపుమ్ ఎల్లాప్పారుళుమ్ (౩) వరు త్తిత్త మాయమ్ పిరానై (౬) అన్బి ఆరే మూపులకుమ్ (౯) తిణ్ నిలై తిరు త్తి (౧౨) తమ్మల్ ఇరు త్తి కాక్కుమ్ (౧౫) ఇయల్వినర్. (౧౬)

౮.

పన్ని.— అనన్తరమ్, సర్వప్రకారరక్షకనవనే యెన్దితార్.

తన్నివైవారే, దేవవర్గముమ్, మనుష్యాదిసకలపదార్థజుళుమ్, (౩) సత్తైపెల్ల మ్ అభివృద్ధమాప్నుడి యుజ్జాక్కిన, అశ్చర్యకర్తృదికలై యుడైయ, ఈశ్వరనై, (౬) ఒజ్జీయ, ఆర్తాన్, సమస్తలోకతైయుమ్, (౯) తిణ్ణితాన, నిలైయెయుడైతామ్నుడి, అనిష్టనివృత్త్యాదికభారే తిరువచ్చెయ్కు, (౧౨) తన్నివైపుక్కుళ్ళే, అవల్ శ్రై ప్రతిష్ఠితమాక్కి, రక్షిక్కుమ్, (౧౫) స్వభావతైయుడైయార్? (౧౬) రక్షణైకస్వభావ నవనెన్బు కరుత్తు.

౮.

అర్థము|| సంకల్పముచేత దేవవర్గమును సకలపదార్థములను (౩) సృష్టించిన నాశ్చర్యకరుడైన ఈశ్వరుని (౬) తప్ప ఎవరు మూడు లోకములను (౯) దృఢమైన స్థితికలుగునట్లు చక్కపఱచి (౧౨) తనసంకల్పమునందు నుంచుకొని రక్షించు (౧౫) స్వభావము కలవారు? (౧౬).

౮.

ఈ.—ఎట్టామ్బట్టు. సృష్టియుమ్ పాలనముమ్ స్వాధీనమాకవుడైయవనాకై యారే యివనే యీ శ్వరనెన్దితార్.

(కరు త్తిలిత్యాది) తన్నుడైయసజ్కల్పత్తిలే దేవజాతియైయుమ్ మల్లమున్దాన సకలపదార్థజులై యుమ్ వర్తిప్పిత్త - ఉడ్డాక్కిన, సృష్టిత్త. అశ్చర్యభూతనాన సర్వేశ్వరనై యన్బి, మూన్బు లోకజులై యుమ్ తిణ్ణితాన స్థితియైయుడైతామ్నుడియాక తిరు త్తి, తమ్మభిరు త్తి, అవోపదార్థజుళుక్కు నురూపమాన రక్షణజులై యుమ్ తిరు త్తళ్ళత్తిలేవైత్తు, కాక్కుమ్ - ౧ “నహిపాలనసామర్థ్యమ్” ఎన్నిటవడియే రక్షణజులైపృణ్ణుమ్. (ఇయల్వినరే) ఇత్తై ఇయల్వారకవుడైయవర్. స్వభావమాకవుడైయవరార్? మాయప్పిరానై యన్బి - కాక్కుమియల్వినర్ - ఆరెన్బన్బయమ్.

౮.

జీ-ఆ.— ఎట్టామ్బట్టు. (కరు త్తిలిత్యాది) “వరు త్తిత్త, కాక్కుమ్” ఎన్నిట పదజుళిలేనోక్కాక (సృష్టియుమిత్యాది).

కరు త్తిల్ - సజ్కల్పత్తిల్. వరు త్తిత్త - వర్తిప్పిత్త. తిణ్ణితానస్థితి - సత్తానవృత్తి. తిరు త్తి - మర్యాదైకలైయుడ్డాక్కి. తమ్మల్ - తమ్మ డైయ తిరువుళ్ళత్తిలే. కాక్కు - అనిష్టనివర్తనేష్టప్రాపణజల్. “ఇయల్వినరార్” ఎన్బుతల్ ఫలిత్తవర్తకుక్కు ప్రమాణమ్ (నహిత్యాది). శ్రేపు మెల్లాప్పారుళుమ్ - కరు త్తిల్ - వరు త్తిత్త మాయప్పిరానైయన్బి - మూపులకుమ్ తిణ్ణిలైయాక తిరు త్తి - తమ్మభిరు త్తిక్కాక్కుమియల్వినర్ - ఆర్? ఇత్యన్బయమ్.

తాత్పర్యము.— దేవతలు మనుష్యులు మొదలగు తక్కిన పదార్థములను తన సంకల్పముచే సృష్టించిన ఆశ్చర్యకరమైన సర్వేశ్వరుడు రప్ప సకలలోకములను దృఢమైన స్థితికలవిగాఁజేసి వాటిరక్షణప్రకారమును చక్కగ నాలోచించి సంరక్షించు స్వభావముకలవాడు ఎవరునులేరు.

౮.

మూ.— కాక్కుమియల్వినక కణ్ణ పెరుమాళ్ (శేర్ కై శెయ్ తు తన్నున్దియుళ్ళే) ।

వాయ్ త్తల్లిశై ముక నిన్దిరక వానవ । గాక్కినాన్దైయ వపులకుళే ॥

౯౫

అ.— (కాక్కుమ్) కేవలమ్ సృష్టిమాత్రమేయిస్తు పరమపురుషకర్తృకమ్, బ్రహ్మదిష్టమృత్యున సర్వజగత్సృష్టిస్థితిసంహారణ్ మాన్యుమ్ పరమపురుషకర్తృకమ్; ఆతలాలవనే సర్వేశ్వరసన్నితార్.

౯౬

అన్య.— కాక్కుమియల్వినక కణ్ణ పెరుమాళ్ (౩) శేర్ కై శెయ్ తు తన్నున్దియుళ్ళే వాయ్ త్త (౬) త్తైముకణ్ ఇన్దిరక వానవర్ (౯) తెయ్ వపులకుళే ఆక్కినాన్ (౧౧).

౯౭

పన్నీ.— అనంతరమ్, ఇంద్రక్షణత్రోపాతి జగదుత్పత్తి సంహారజ్ఞుమ్ తదధీనమెనితార్.

రక్షణతై స్వభావమాకవుడైయ, కృష్ణనాన, సర్వేశ్వరక, (౩) సంహృతిసమయత్తిలే నామరూపవిభాగరహితమాయ్ ౧ “తమవీకి భవతి” ఎన్నిటపడియే శేరుమ్మడిపట్టి, తన్నిరునాభిక్కుళ్ళే, సృష్టిక్కువాయ్ త్త, (౬) చతుర్ముఖక, ఇన్ద్రక, దేవర్ కళే, (౯) అనర్కకుక్కు వాసస్థానమాన దివ్యలోకజ్ఞక, ఇవర్ త్తైయున్దాక్కినాన్. (౧౧) ఉన్దియుళ్ళేపిటన్ద త్తైముకనెన్దుమామ్.

౯౮

అర్థము.— రక్షణమును స్వభావముగాఁగల భూమికి సుఖమునుబుట్టింపు సర్వేశ్వరుడు (౩) (ప్రళయకాలమునందు) సంహరించి తననాభి కమలమునందు తగినటువంటి (౬) బ్రహ్మను ఇన్ద్రుని దేవతలను (౯) దేవతలకు వాసస్థానములగు దివ్యలోకములను సృష్టించెను. (౧౧)

౯౯

ఈ.— ఒప్పతామ్బట్టు. సృష్టిస్థితిసంహారజ్ఞక మాన్యుమ్ స్వాధీనమామ్బడియిరుక్కైయాల మివనే యీశ్వరసన్నితార్.

(కాక్కుమియల్వినక) ౨ “నసమ్మదాంసమాహారే” ఎన్నిటపడియే పాలనకర్తతై స్వభావమాక వుడైయ వక. (కణ్ణ పెరుమాళ్) రక్షణార్థమాక కృష్ణనాయ్ వన్దవతరిత్త సర్వేశ్వరక. (శేర్ కై శెయ్ తు) సంహారకాలమ్ వన్దవాతే, కార్యరూపప్రపంచముడైయ తన్నుక్కులిలే శేర్ కైయాకిఱ శెయ్ లైచ్చెయ్ శు. (తన్ని త్యాది) తన్నుడైయతిరునాభికమలత్తిలే, తాఁబరుకాల్, “సృష్టి” ఎన్దు విట్టాల్ పిన్దు తన్నైయున్దేట్టవేణ్డతపడి సృష్టిత్తమనానచతుర్ముఖక, ఇన్ద్రక, మన్ త్తైయున్దానదేవర్ కళోదేకూడ, ఇవర్ కళుక్కిరుప్పిడమాన లోకజ్ఞతై యుమ్ కట్టతై ప్పడవున్దాక్కినాన్. తన్నున్దియుళ్ళే - ఆక్కినాన్.

౧౦౦

జీ-అ.— ఒప్పతామ్బట్టు. (కాక్కుమియ్యాది) “శేర్ కై శెయ్ తు” ఎన్ద-సంహారమొన్దు మే కీత్ ప్పాట్టైప్పల్ విప్పాట్టుక్కు విశేషమ్.

“పాలనమవనతు” ఎన్దు మతుక్కు ప్రమాణమ్ (నసమ్మదామిత్త్యాది). సమాహారే - సమ్మదనే. శేర్ కై-సమాహారమ్. అత్తాల్ - సంహారజ్ఞునికెఱుఱు. “వాయ్ త్త” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (తానాయకాదిత్త్యాది). వాయ్ త్త - సమర్థనాన. త్తైముకణ్ - దిక్కుఖణ్. వానవర్ - దేవర్ కళోడేకూడ. తెయ్ వపులకుళే - దేవతలకుక్కిరుప్పిడమానలోకజ్ఞతై. కట్టతై ప్పడ - మర్యాదై పడుమ్మడి. కాక్కుమియల్వినక ఇత్త్యా రభ్య, వానవర్ కళోడేకూడ - తెయ్ వపులకుళే - తన్నున్దియుళ్ళే - ఆక్కినానిత్యన్వయః.

౧౦౧

అ-అ-వి.— కాక్కుమియల్వినకన్దు తొడన్ది, తెయ్ వపులకుళాక్కినాన్ ఎన్దు రైయన్వయమ్.

౧౦౨

ప్ర-తి.—(కాక్కుమియల్వినక్) “నసమ్మదాం సమాజాశేవపదాం వినివర్తనే | సమర్థోదృశ్యతే కశ్చిత్తంవివా పురుషోత్తమమ్.”

తాత్పర్యము.— రక్షణవ్యాపారమును స్వభావముగాఁగల భగవంతుఁడు జగద్రక్షణార్థముగ కృష్ణుఁడై యవతరించెడి ప్రళయ కాలమునందు సకల జగత్తులను తనయందునుంచుకొని మరల సృష్టికాలమునందు సృష్టివ్యాపారమునందు సమర్థుఁడైన చతుర్ముఖుఁడు ఇంద్రుఁడు మొదలగు దేవతలను వారికివాసస్థానములగు లోకములను తననాభికమలమునందు సృష్టించియు నీతని సృష్టిస్థితి సంహారములు తన యధీనములై యుండుటవలన నట్టిసమర్థుఁడే సర్వేశ్వరుఁడు.

మూ.—కళ్యావెమ్మైయుమ్మేలకు, ని | న్నుళ్ళేతోన్ద్రీయవిత్తైవ వెన్దు |

వెళ్ళేటనాన్దుకనిన్దిర్కవానవర్ | పుళ్ళూర్తికక్కుల్ పణిన్దేత్తువరే || ౧౦||

ఆ.—(కళ్యా) ఇప్పటి చతుర్ముఖపశుపతి శతమఖప్రభృతి దేవర్కకుక్కు మెమ్మైరుమానే కారణభూతనుమా యీశ్వరనుమాయరు క్కుమెన్నుడత్తిల్ ప్రమాణమెన్నెన్నిల్; అవర్కళితజ్జకుడైయ వాక్యమే ప్రమాణమెన్నితార్. ౧౦.

అన్వ.—కళ్యా ఎమ్మైయుమ్ ఏలకుమ్ (౩) నిన్నుళ్ళే తోన్ద్రీయ ఇత్తైవ (౬) ఎన్దు వెళ్ళే ఏఱక్ (౯) నాన్దుకన్ ఇన్దిర్క వాన వర్ (౧౨) పుళ్ళూర్తి కక్కుల్ పణిన్దు (౧౫) ఏత్తువర్ (౧౬).

పన్నీ.—అనన్తరమ్, సర్వస్థాత్పరనాకైయా లే సర్వదేవతాసమాశ్రయణీయనవనే యెన్నితార్.

అవతారముఖతారేయాధిక్యతైమత్తెక్కుమ్కృత్రిమనే!, ఎమ్మైయుమ్, సమస్తలాకజ్జలైయుమ్, (౩) ఉన్నడైయసజ్గుల్వత్తుక్కుళ్ళే, తోన్దువిత్త, స్వామియే!, (౬) ఎన్దుకొణ్డు, వెళుత్త, ఏత్తైయడైయద్రనుమ్, (౯) చతుర్ముఖనుమ్, ఇన్ద్రీయనుమ్, స్వరవాసికకుమ్, (౧౨) గరుడ వాహననుడైయ, తిరువడికలై, ప్రణామన్బుణ్ణి, (౧౫) స్తుతియానిఱ్వుర్కళ్. (౧౬) ఇత్తైల్ - ధర్మపర్యాయపుషభవాహనత్వతైలే రుద్రను డైయకర్తవశ్యతైయుమ్, వేదమయనానగరుడక్ వాహనమాకైయా లే యీశ్వరనుడైయవేదా న్తవేద్యత్వమున్దోన్దుఱుకిఱు. ౧౦.

అర్థము.—కృత్రిముఁడా ! మనలను సప్తలాకములను (౩) నీసంకల్పమునందుఁ బ్రకాశపఱచిన ఓ ! స్వామీ! (౬) అని తెల్లని పృథ వీమునవాహనముగాఁగలరుద్రుఁడును (౯) బ్రహ్మయు ఇంద్రుఁడును దేవతలును (౧౨) గరుడనాహనునియొక్క శ్రీపాదములను నేపించి (౧౫) స్తోత్రముచేయుదురు. (౧౬).

ఈ.—పత్తామ్బట్టు. ఇవ్వళవుమ్వర, నాన్ద్రపతిపాది త్తపరత్వత్తై నీజ్జళాశ్రయణీయరాక నిన్దై త్తిరుక్కి టవర్కళో మేల్మొత్తైక్కొణ్డువిశ్వసియున్దోళ్ళిన్దితార్.

(కళ్యా)సర్వేశ్వరస్వక్తలిలేవన్దువరన్దోళ్ళుకిఱవిడ త్తిలే, “దేవరిన్దు మెన్దొరువరమ్తరవేణుమ్, నీర్ తన్దువరమ్

జీ-ఆ.—పత్తామ్బట్టు. (కళ్యావిశ్వాది) కీట్టెల్లామ్ ప్రతిపాది త్తపరత్వైయిలే దృఢీకరిక్కిఱాన్దితార్ (ఇవ్వళవుమిశ్వాది). మేల్మొత్తైన్దు - పూర్వార్థత్తిత్తిన్దువర్కళో పాశురమ్.

పరావస్థైయో వరన్దోళ్ళోతే, తాన్ద్రాన్దునిన్దువరన్దోళ్ళుకై - కళవెన్దువివక్షిత్తు, ఇతుక్కుమేతువేతెన్న (సర్వేశ్వరనిశ్వాది). “దేవ రీరిన్దు మెన్దొరు వరన్దువరవేణుమ్” ఎన్నిఱవిడత్తలే - మహామేధత్తిలేరుద్రక్, తన్దులైయైయతుహోమన్బుణ్ణిపువోగి త్తపోతు, సర్వేశ్వరక్

అ-ఆ-వి.—నీర్ త్తనైయున్దోన్దొలుమ్ “పత్తపత్తిత్తుమ్మొట్టకీర్ ” ఎన్దున్దుఎజ్జకుక్కునిన్దైవు; ఆకైయా లే విశ్వసిక్కైక్కుడలొ యిరుక్కుమోవెన్న, ఆరుగిచ్చెయ్కీతార్ (ఇవ్వళవుమెన్దుతోన్దొణ్ణి)—ద్వాదశాదిత్యర్కళ్, విలక్షణమాయ్ పేరితానతేహోదేవన్దార్కళ్; జగ

ఈ.—సర్వేశ్వరక, పెరియపిరాట్టియారున్దానుమాయిరుక్కిఱ విరుప్పిల్ పుకప్పెత్తామైయాలే, తిరుప్పావ్విడలు క్కివ్వరు కేకూప్పిట్టల్, ఇవర్కళుక్కు క్కాట్టికొడుక్కైక్కాక తిరువడితిరుత్తోలిలే యేటిప్పటప్పడుమ్, ఆట్టత్తు వెలియిలే యానైక్కాలిలే శ తుక్కైయుణ్ణానిఱ్వుర్కళ్.

౧౦.

జీ-౨ — తేరోడేవన్దార్ కళెన్దై. పుళ్ళూర్ తిక్కూల్ పణి న్దేత్తువర్” ఎత్తువిశేషిప్పానెన్నెన్న (సర్వేశ్వరనిత్యాది). ఆట్టత్తువెలి-వైయాళివెలి. రాజా క్కుళుడైయవైయాళి వెలియిలే యానై క్కాలిలేసానున్దరాజాక్కో నిరళిమానరాయ్ తుక్కైయుణ్ణర్కళిఱే; అప్పడియే యిట్టుమ్ నిరళి మానరాయ్ స్తాత్రమ్మణ్ణానిఱ్వుర్కళెన్దైపడి. వెళ్ళేట నిత్యారభ్య, క్కుల్ పణిన్ద - కళ్యావైయై మిత్యారభ్య, తోల్ న్దీయవిత్తైవెన్ద - ఏత్తువరిత్త్యవయః.

౧౦.

అ-౨-వి.—త్తిన్నతిక్కమరుమ్, అప్పవసుక్కుళుమ్, ఒరువర్క్కొరువర్ ముత్తోలిక్కొణ్ణువన్దతిరణ్ణు; (పురవియిత్యాది) దేవర్ కళుడైయ వాహ నమానపురవిపూర్ణతేర్కళుమ్, సువచ్చిమన్మత్తజ్జళుమ్, పాట్టుక్కుళుమాయ్, దేవసేనాపతియాన సుబ్రహ్మణ్యనోడే, పరిచ్చేదిక్కున్ణాతపడి తిరళ్ తిరళాయ్క్కొణ్ణు, మహామేరువైయై త్తిరున్దళ్ళ కోయిలిల్ తిరుక్కుళోక్కిలే ప్రథమకటాక్షత్తుక్కాక నిన్దార్ కళ్; ప్రయోజనాన్దర పరరోడు అనన్యప్రయోజనరోడు వాళియట సర్వనిర్వాహకరాయ్క్కొయిలిలే కణ్ణిశర్ వన్దరుళిట దేవనీరుణ్డన్దరుళివిశేషకటాక్షమ్మణ్ణియరుళ వేఱుమెన్దితార్. కళ్యావెన్దైతొడగ్గి, క్రమేణాకైయన్దయమ్.

౧౦.

ప్ర-తి.—(కళ్యా)త్రీహరివంశే కైలాసయాత్రాయమ్, “నమాఘణ్డాయకణ్డాయ నమఃకటకటాయచ.” — తత్తైవ, “అజ్జలిసమ్మ టంకృత్యా విష్ణుమద్దిశ్యశక్తరః । ఉమయాసార్థమిశానో మాహత్మ్యంవత్సహత.”

౧౦.

పెరియతిరుమొఱ్ఱి - ఏటాన్దిరుమొఱ్ఱి - ఎట్టామ్మట్టు. — నాత్తొమ్మనాన్దుకనుమిశనుమాయ్ ముత్తైయా । లేత్తన్దోరాళరియాయి రున్దవన్దానతిడ । క్కాయ్ త్తవాకై నెన్దోలిప్పక్కల్ల త్తవ్విన్దైపోయ్ । త్తేయ్ త్తతీయాల్ విన్ శివమ్మమ్ శిబ్దవేళ్ళమ్మ మే.

తిరుప్పళ్ళియొచ్చి - ఆటామ్మట్టు. — ఇరవియర్ మణి నెడున్దోడు మివరోవితైయవర్ పతినిరువిడైయరుమివరో । మరువియ మిలిననటుముక నివనోమరుత్తుమ్ వళుక్కుళుమ్వన్దవన్దిన్దీ । ప్పరవియోడావలుమ్మడలు న్దేరుజ్జుమర త్తొమ్మమ్మన్దీయవెళ్ళి । మరువరైయనై యనిన్కోయిల్ మున్నివరో వరన్దత్తమ్మ పళ్ళియొచ్చిరుళాయ్ ॥

తాత్పర్యము.—తనదైవ్యరమును మాకుఁ దెలియకనుండునటుల దాచినకృత్రిముండును నీసంకల్పముచే సప్తలోకములను సృష్టించిన వాఁడునైన ఓ! సర్వస్వామి! అని బ్రహ్మరుద్రేంద్రులు మొదలగు సకలదేవతలు నిన్నెల్లప్పుడు స్తుతింపచున్నారు.

౧౦.

మూ.—ఏ త్తవేళ్ళులకున్దొడ్డకోల । క్కూత్తనై, క్కురుమార్ చ్చుడకోపకళోల్ ।

వాన్దై త్తవాయరత్తుళ్ళివై పత్తుడ । నే త్తవల్లవర్ క్కిల్లైయోరూనమే॥

౧౧॥

ఆధ్రావర్ తిరువడికళే శరణమ్.

ఆ. — (ఏత్తవేళ్ళులకుమ్) సర్వలోకజ్జనున్దయై విజయత్తైచ్చొల్లిక్కొణ్ణునిన్దేత్తవేళ్ళులకున్దొడ్డరుళినవితుతోడక్కమాక పుళ్ళదివ్య చేష్టితగ్గళాలే యెమ్మెరుమానుడైయ సర్వేశ్వరత్వత్తైప్రతిపాదిక్కిఱ విన్దత్తిరువాయ్ మొఱ్ఱియై యన్దభావనైయోడేకూడ వేత్తవల్లార్ క్కిని యెరునాళు మెమ్మెరుమానోడు విన్దేషమిల్లైయెన్దితార్.

౧౧.

తిరుక్కురువైప్పిరాన్బిళ్ళిన్దరువడికళే శరణమ్.

శి “తుక్కైయుణ్ణానిఱ్వుర్కళ్” ఎన్నిటవిడత్తిలే “తుక్కైయుణ్ణువిట్టున్దమాప్పిడువారైప్పోలే, అవిడత్తిలే తిరువడికళిలే విట్టున్దపుకళా నిఱ్వుర్కళ్” ఎన్నిటవాక్యభూమ్ క్వాచిత్కమాయ్క్కాణ్ణిట.

అన్బ.—ఏత్త ఏల్లులకుమ్ కొణ్ణ (౨) కొలమ్ కూత్తనై కురుమార్ చ్చుడకోపక్ (౬) కొల్ వాయ్ త్త ఆయిరత్తుళ్ (౯) ఇవైపత్తు ఉడక్ ఏత్త (౧౨) వల్లవర్ క్కు ఓరునమ్ ఇల్లై. (౧౫)

పన్నీ.—అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొళిక్కు ఫలమాకనర్వ ప్రకారవైకల్యరాహిత్యతైయరుళిచ్చెయ్ కితార్.

తాకికరేత్తుకిఱువతు వేవిలైసిరాక, సమస్తలోకతైయుమ్, అశ్వత్థకొణ్ణ, (౩) వడివల్లకైయుమ్, వల్లారాడినాప్పోలే అశ్వనాయాసతైయు ముడైయననై, అత్తార్, (౬) అరుళిచ్చెయ్ త, లోకన్తక్కులభ్యలాభమాన, ఆయిరత్తుళ్, (౯) ఇవైపత్తైయుమ్, అర్థతోడేయుడప్పట్టు, స్తుతిరూ పమాకచ్చిల్ల, (౧౨) వల్లవర్ క్కు, దేవతాన్తరజ్యునియైయవుత్తుర్నబుద్ధియుమ్ అవర్ కళోడుజ్ఞానసామ్యబుద్ధియుమ్ అవర్ కళో నికర్నబుద్ధి యుమాకిఱువతువుకొన్టమ్, ఇల్లై. (౧౫) ఊనమ్ - మత్తవు. కొల్వాయ్ త్తనెన్బు - అర్థప్రతిపాదనసామర్థ్యమాకవుమామ్. ఏల్లులకై - క్కీటమ్ మేలుగ్గాట్టుకిఱు. ఇరుకలివిరత్తమ్.

౧౧.

వాచికేసరి అమ్రుకియమణవాశచ్చీయర్ తిరువడిక శేరణమ్.

అర్థము.—స్తుతించగా సప్తలోకములను గొలిచిన (౩) మనోహరములైన దివ్యచేష్టితములుకలక్రియఃపత్ని శరకోపముని (౬) సాదిం చిన పాండవడిన వేయిపాశురములలో (౯) నీవదిపాశురములను అర్థములతోఁగూడస్తుతింప (౧౨) శక్తికలవారలకు నొకకొఱతయు సంభవించదు. (౧౫)

౧౧.

ఈ.—నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్ మొళియైయభ్యసిక్కు వల్లవర్ కళుక్కు, దేవతాన్తరజ్యో పక్కలీశ్వ రత్వబుద్ధిపణ్ణకై యాకిఱ ఊనమిల్లైయెన్బితార్.

(ఏత్తవేల్లులకుణ్ణ) ౧, “సజ్జెన్బురాణామ్” ఎన్బిఱపడియే ఏత్త, అన్దహర్న త్తా లే సకలలోకజ్జలైయుమ్ తిరువడికల్లిన్బి యిట్టుకొణ్ణ (కొలక్కుత్తనై) తిరువులకళవరుళినపోతువల్లారాడినాప్పోలే యాయిత్రీరుప్ప తు. అప్పోలే నడివళై యనుభవిక్కు-మతోళియ, ఇన్బిన్బిపోలే గజ్యశ్రద్దై యిల్లైయేయివర్ క్కు. (కురు మార్ చ్చుడకోపక్ కొల్) అత్తిక్కు “ఇన్నార్ కొల్లిన్బి” ఎన్నక్కడవతిత్తే. (శడకోపక్) వేదాన్తత్తిత్తాట్టిల్ అత్తార్ పక్కలిలే పిఱన్బాభిజాత్యమ్. (వాయ్ త్తవాయరమ్) ఇత్తనైపోతివర్ ప్రతిపాదిత్తపరవస్తు సేర్ పట్టా ప్పోలే యాయిత్రీరు ఇప్పిబన్దముమ్ సేర్ పట్టపడి. వాచ్యత్తిత్తాట్టిల్ వాచకమ్ సేర్ పట్టపడియెన్బుమామ్. అతా వతు-విషయ త్తైయుళ్ళపడివేళవన్బ్రాయరుక్కై.

శి-అ.—నిగమమ్ (ఏత్తవిత్తాది). “ఏత్తవల్లవర్ క్కొరునమిల్లై” ఎన్బత్తైప్పన్బి వవతారికై.

ఏత్త - దేవాదికళోస్తుతిక్కు. (సజ్జెరితి). శ్రీవిష్ణుధర్మమజ్జ్యస్తవే, “సజ్జెన్బురాణాన్బిభూతలన్బైస్తభామనుషైర్గగ సేచభేచరైః । స్తుతఃక్రమాన్యఃప్రచకారసర్వదా మమాస్తు మజ్జశ్యవివృథయేహరిః” “కూత్తక్” ఎన్బిఱతెన్నెన్బు (తిరువులకిత్తాది). “కొలమ్” ఎన్బుకు క్కుభావమ్ (అప్పోలేయిత్తాది). స్వప్రశంసైపణ్ణలామోవెన్బు (అత్తిక్కిత్తాది). తాత్పర్యాన్తరమ్ (దేదాన్తత్తిత్తాది). అభిజాత్యమ్ - తిరువాయ్మొళిక్కువ్వపడి. వాచ్యసామ్యపరత్వేన, వాచ్యాదాధిక్యపరత్వేన భావవ్యయమాహ (ఇత్తనైపోతిత్తాదివాక్యవ్యయేన). (అతా

అ-అ-వి.—తిదానింబత్తను సీకిమ్; అస్తువాయ్ నకనదిదాకారేణస్తత్తమ్, “కొలమానకూత్తైయుడైయననై” ఇతిపరాఙ్మూళార్యకిమర్కం వదతీత్యత్రాహ (తిరువులకిత్తాదివాక్యవ్యయేన). “ఏత్త” ఎన్బిఱవిదత్తిలే - ౨ “త్రీణిపదావిచక్రమే” ఇత్యాదికళో వివక్షితమిశే; ఆత్త యారేతర్వైలక్షణ్యోష్టకిఱు.

౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శే శరణమ్.

ఈ.-(ఇవై సత్తుడనే త్తవల్లవర్ కుక్కు) ఇ త్తిరువాయ్ మొழియై సహృదయమాక ఏ త్తవల్లవర్ కళుక్కు. (ఇల్లై యోరూనమే) ఇ వ్యాత్తావుక్కు నమావతు-అపరదేవత్తై కళో పక్కలిలే పరత్వప్రతిప త్తిపణ్ణకైయుమ్, పరదేవత్తై పక్కల్ పరత్వప్రతిప త్తిపణ్ణపైయుమ్, ఇప్పడి వరక్కడవతానవూనమ్ ఇతుకన్ ధ్రార్ క్కిల్లై.

ముతత్వాట్టిల్ - మేల్ పరక్కవరుళిచ్చెయ్ కిఱ వి త్తిరువాయ్ మొழియిలర్థ తైసర్గి హేణవరుళిచ్చెయ్ తార్. ఇరణ్ణామ్బాట్టుముతల్ - దుఃఖనివ ర్తకనాకై యాలుమ్, శీలవానాకై యాలుమ్, సుకుమారనాకై యాలుమ్, పుణ్డరీకాక్షనాకై యాలుమ్, ఆపత్సఖనాకై యాలుమ్, ఆఘటితఘటనా సమర్థనాకై యాలుమ్, సృష్టి స్థితికలై ప్పణ్ణకై యాలుమ్, సంహారమాకిఱ శెయలైచ్చెయ్ కై యాలుమ్, ఈశ్వరాభిమానికళా యిరుక్కిఱవర్ కళుడై యస్తోత్రాదికళాలుమ్, ఇప్పడిబహుప్రకారజ్జళాలే అవనుడై యపరత్వత్తై యరుళిచ్చెయ్ తు, ఇతుకన్ ధ్రార్ క్కుఫలజ్ఞూలి త్తలై క్కట్టినార్.

౧౧.

వడక్కు త్తిరువీలిప్పిచ్చై తిరువడికళే శరణమ్.

జీ-అ.-వతిత్యాది). విషయమానవవకతన్నై యుళ్ళపడి ప్రకాశిప్పియామల్ మత్తైత్తుక్కొణ్ణి తేయరుప్పతు; అవనుడై యస్వభావతైయెల్లామ్ సప్తమాక ప్రకాశిప్పిక్కిఱతిప్పిబధమిఱే.

ఉడక - మనస్సజే. “ఓర్” ఎన్నెయలే - ఊన త్తిరువడై యవిన్యతైయరుళిచ్చెయ్ కిఱ. (ఇ వ్యాత్తావుక్కి-త్యాది). ఊనమ్ - మత్తై. (ఇరణ్ణామ్బాట్టుముతల్) ఇరణ్ణామ్బాట్టుత్తోడజ్జి. క్రమేణాన్వయః.

౧౧.

జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

ప్ర-తి.— (నిగమమ్) (ఏత్తవేల్లులకుమ్) శ్రీవిష్ణుభక్తమర్జ్యస్తవే, “సక్షై స్సురాణాం దివిభూతృప్తైస్తథామనుషైర్విగ్రగ నేచఘేచయైః । స్తుతఃక్రమాన్యైః ప్రచకారసర్వదామనూస్తుమర్జ్యవివృద్ధయోహరిః”.

౧౧.

మణవాళమామనికళో తిరువడికళే శరణమ్.

తాత్పర్యము.—సమస్తలోకులును తనవిషయమును జెప్పిస్తుంటేగా నప్పుడు మహాబలియధీనమునందున్న సప్తలోకములను మూడడుగులచే గొలిచిస్వాధీనపఱచుకొనినది మొదలగు దివ్యచేష్టితములచే భగవంతునియొక్క సవేళవర్తనమును బ్రతిపాదించెడి ఈతిరువాయ్ మొగిని నభాములతోనభ్యసించువారికి, దేవతానరములయందు నుల్కషకబుద్ధి, వారితో శ్రయఃపతిసమానుడనియెడిజ్ఞానము, వారికంటె నికషకబుద్ధి మొదలగు నెట్టికొఱతలనుండు నేరవు.

౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సత్తియిల్ ఇ త్తిరువాయ్ మొగ్గిక్కానన్గోకమ్.

(తిణ్ణన్) సంక్లిప్యదుఃఖశమనాన్తుదితఃప్రసక్తాత్తన్మూలమబ్జనయనస్యమహేశ్వరత్వమ్ । ఆహన్యయాదితరతోపిమనుష్యభావే పౌరాణికోక్తనయతత్కృతజన్వితీయే ॥

౧౨॥

వాదికేసరి ఆఘ్రికియమణవాళచ్చియర్ తిరువడికళే శరణమ్.

అర్థము. — శరణిత్ - శరణోపముని, సంక్లిష్ట - (క్రియపతీతో) సంక్లేషించి, దుఃఖశమనాత్ - దుఃఖమునశించుటవలన, మదిత
స్పృక్ - సంతోషించినవారగుదు, ప్రసక్తాత్ - ప్రసక్తివలనవచ్చుచునుంటి. తన్మూలమ్ - ఆసంక్లేషమునకుఁగారణమైన, అజ్ఞనయశస్య -
తామరపువ్వుమొలపంటి సేత్రములుకల శ్రియఃపతియొక్క, మనుష్యభావే మనుష్యావతారమునందు, మహేశ్వరత్వమ్ - మహేశ్వరత్వమున,
అన్వయాత్ - సద్భావమువలన, ఇతరతఃఅసి - వ్యతిరేకమువలన, పౌరాణికోక్తనయతః - పౌరాణికులచేత జెప్పఁబడునాయమువలన, ద్వితీ
యే - ఈరెండవశ్రిగువాం మొట్టియందు, ఆహ - సాదించుచున్నాఁడు.

తా.— క్రిందిని వాయ్ మొట్టియందు శ్రీనమ్మాళ్వార్లు తమకుఁ బుచ్చివెట్లక్షేపమును సహించనివాఁడై దుఃఖించుచుండగా పిదప భగవంతుఁడాళ్వార్లతో సంశ్లేషించి వారిదుఃఖమును బోగొట్టి పరమానందమును బ్రసాదించెను. ఆహ్వాన డిట్టియాచందము మనకెల్లలుబుట్టివదనియా ఆనందమునకుఁ గారణము నాలోచించగా నది భగవద్వైభవలక్షణముగఁ గనుపడెను; ఆవై లక్షణమునకుఁ గారణము సమస్తకల్యాణగుణములని యు వాటికిఁగారణము వాని సజ్జేశ్వరత్వమనియు నెఱుంగి యాసజ్జేశ్వరత్వము నన్వయ వ్యతిరేకములచేతను పౌరాణికులప్రక్రియయైన వైయధికరణ్యముచేత నీ గొంపవతిరువాయ్ మొట్టియందుఁ బరులకు నుపదేశించుచున్నార.

ప్ర.తా.— (తిట్టినీడు) పూర్ణైశ్వర్యవతారంభవదురితహారం హామనత్వేయహస్తం నాభీపద్మోత్థవిశ్వ

నడనుగుణవృశంకల్పితల్పీకృతాద్విమ్|సుప్తంస్యగోధపత్రేజగదవనధియమ్

రక్షణాయాపిరం దుద్రాపిస్తుత్యలీలం వ్యవృణుతలలితో త్తుజభావేననాథమ్॥ ౧౪॥

అర్థము. — పూర్ణైశ్వర్యావతారమ్ - సంపూర్ణైశ్వర్యములతో (కృష్ణాండుగ) నవతరించినవాండును, భవదురితహారమ్ - రుద్రునియొక్క గురుపాతకమును దీచినవాండును, వామనత్వే - వామనావతారమునందు, మహానక్షమ్ - త్రివిక్రముడై వృద్ధి నొందినవాండును, నాభీపద్మాశ్చ విశ్వమ్ - నాభికమలమునందుండి బయలుపెట్టిన జగత్తులుకలవాండును, తదనుగుణదృశమ్ - ఆజగత్సృష్టికిదగిన శైత్రములుకలవాండును, కల్ప తత్త్వికృతాభిమ్ - స్రవణముశాలమునందుఁ జూడకగాఁజేయఁబడిన క్షీరాణానముకలవాండును, స్యగ్రోధపత్రే - వలపత్రమునందు, సుప్తమ్ - నిద్రించుచున్నవాండును, జగదవసాధియమ్ - జగద్రక్షణవిషయమైన బుద్ధికలవాండును, రక్షణాయ - రక్షణముకొఱకు, అవతీర్ణమ్ - అవతరించువాండును, రుద్రాద్విస్తుత్యలీలమ్ - రుద్రుండు మొదలగువారలచే స్తుతింపఁబడిన దివ్యచేష్టితములుకలవాండునైన, నాథమ్ - సర్వేశ్వరుని, లలితోరుజబాహేన - అవతారమునందుఁ బరత్యముచే, వ్యవృణోత - విసరించెను.

వాక్య - (పూర్వార్థవ్యాపకతావమ్) శిష్టస్త్విదిత్యాది, సద్గణ్యస-ద్గణ్యత్వియోర్కణ్ఠే-పూర్వమానవైవ్యవస్థోదేకృష్టనాయవద్దవతరిస్తుమ్; (భవదురితపరమ్) మాపావమ్ విసనరత్నా-ప్సిచ్చైస్పెయ-హారసుడైయమరితతైత్తీర్స్తుమ్; (నామనత్యేమహన్దమ్) మేఘన్నామితినమిర్దుమ్
 ణ్ణో - నామననానతాక్రవిక్రమనాయవధర్దు భూమిపురస్పైయెల్లామ్ తిరువడికల్లిన్ద్రే యిట్టుక్కొణ్ణుమ్; (నాభీపద్మోభేవిష్టమ్) తేవుమెప్పరుగుమ్మడైక్కు పూవిల్ నాన్దుకనైప్పడైత్త - దేవాదిపదార్థజ్జై యుజ్జామ్మకైక్కాక తిరునాభికములత్తిలే తైత్తెముకనైసృష్టి
 త్తుమ్; (తదనుగుణదృశమ్) తనన్ద్రోలైయనైక్కణ్ణా - ఆతుమ్మ త్తవతియాయ్ త్రామనై పూపొవే యిరుక్కిణ తిరుక్కణ్ణులనైయుడైయ
 నాయుమ్; (కల్పతల్పీకృతాభిమ్) ఎమ్మాళీయమ్మళ్ళియాళే - ప్రభయకాలత్తిలే పయోనిధియై ప్పశుక్కైయాకొణ్ణుమ్; (సుప్తంగ్రహాన
 పత్రై) సళ్ళియాళిలై యేఱులవక్టాళ్ళుమ్ వళ్ళల్ - ఆహ్వాగు అభుజితములనాసామర్థ్యత్రాళే సప్తలోకజ్జైయుమ్ తిరువయిల్ద్రేలేవైత్తు
 కొణ్ణు అలిలైమేలే కణ్ణువర్దుమ్; (బుగదవనధియమ్) మావులవనమ్మలిరత్తిక్కాన్దుమ్ - త్రిలోకరక్షణనై యెప్పొతుమ్ శిలిత్తుమ్; (రక్ష
 ణాయావశీర్ధమ్) కాన్దుమ్మియల్వినక్ కణ్ణపెరుమాక్ - తదర్థమాక కృష్టనాయవద్దవతరిస్తుమ్; (రుద్రాదిస్తుత్యలీలమ్) వెశ్శేణా నాన్దుక
 నిత్యాది - బ్రహ్మరుద్రాదికళాళే స్తుతిక్కప్పడుమనై గూన చేష్టితజ్జై యుడైయనుమాయురుక్కిణ వెమ్పెరుమానై, “మనువ్యసజ్ఞాతీయనా
 యవతరిత్తిరుక్కచ్చెయిలేయుమ్ పరత్వన్ద్రోద్రవిగుమ్మమ్” ఎన్దు “శిష్టస్త్విదు” ఎన్ది ఐ దశకత్తిలే ఆహ్వాితేవిత్తరుళి నారెన్నితార్. ౧౪.

తా. — క్రింది తిరువాయ్ మొఱ్ఱియందు బ్రహ్మమైన భగవన్ను సౌభ్యమునకును స్వామిత్వమునకును బ్రకాశములై మనుష్యభావమునందు బరత్వమునకు నుపపాదకములైన భగవంతునిగుణముల నుపపాదించువారై శ్రీరమ్మభాగ్యం (౧) శ్రీయఃపతి సమకాలకు నివాహకుడనియు, (౨) ఆశ్రీతులయిష్టప్రాప్తికి ననిష్టనిష్టత్తికిని ముఖ్యకారణమనియు, (౩) సమస్తప్రాణులకు నీశ్వరుడనియు, (౪) సర్వవిధములచే సంపత్తికి నాధ్యక్షుడనియు, (౫) సర్వోత్కృష్టుడనుటకు నూచకములైన తామరపుష్పములవంటి నేత్రములుకలవాడనియు, (౬) ఆశ్రీతుల సురక్షణముకొఱకై ప్రళయసముద్రమునందు బవ్వళించువాడనియు, (౭) వటపత్రమునందు బవ్వళించుటవలన నఘటితఘట నాసామర్థ్యము కలవాడనియు, (౮) సర్వప్రకారములచే సర్వరక్షకుడనియు, (౯) సకలలోకములయొక్క సృష్టిస్థితినిశాశములకు ముఖ్యకారణమనియు, (౧౦) రుద్రుడు మొదలగు సకలదేవతలకు నాశ్రయింపదగినవాడనియు, పదిపాశురములచే భగవన్ను యవతారమునందు బరత్వమును నిరంజనతిరువాయ్ మొఱ్ఱియందు సాదించిరి.

౧౪.

నే దా న్దా చా ర్య ర్ తిరు వ డి క శే శ రణ మ్.

తి - నూ. — తిణ్ణితామాఱ్ తిరుమాల్ పరత్తువత్తై | నణ్ణియవతారత్తేనన్దురై త్త | వణ్ణమణి |

స్ద్యోధాక్ కళి యావరవరడిక్కియాజ్జవర్ పా | లుద్రోరై మేలిడాతూర్.

౧౨||

అర్థము. — తిణ్ణితామాఱ్ - దృఢముగ బరత్వమునుపదేశించిన శతాబ్ది, తిరుమాల్ పరత్తువత్తై - శ్రీయఃపతియొక్క పరత్వమును, ఆవతారత్తే - ఆవతారమునందు, నణ్ణి - ఆశ్రయింపదగునట్లు, నన్దురై త్త - చక్కగనుపదేశించిన, వణ్ణమణి - ప్రకారము నెఱిగి, అద్రోదాక్ కళి యావర్ - ధౌపాధికసంబంధమును బోగొట్టుకొని యనన్యాచూలైన భాగవతులవరో, అవరడిక్కి - అట్టివారి శ్రీపాదములకే (అనన్యాచూలై), ఆజ్జవర్ పాత్ - అచ్చటయట్టివారి విషయమునందు, అద్రోరై - ఆశ్రయించినవారలను, ఊన్ - శరీరము, మేలిడాతూర్ - వ్యాపరించదు.

౧౩.

అవ. — (తిణ్ణితామాఱ్) ప్రాసశ్చికమాక ప్రస్తుతమాన పరత్వత్వైయవతారత్తిలే యనుసన్నిత పరోపదేశవృద్ధికిఁగిపాశురత్తై యనుపది త్తరుళిచ్చెయ్కితార్. ఎజ్జ నేయెన్నిల్; పిరిదానైక్కిణ్ణాళ్ళామై యిదప్పణ్ణుమళవన్తి క్కే, మాడినాలుమ్ పిరివై ముఱుక్కుమ్మడిపణ్ణవల్లొన విషయవైలక్షణ్యమ్, అతుక్కిడాచగుణవైలక్షణ్యమ్; అతుక్కిడియానసర్వేశ్వరత్వమ్, ఇవల్లై యనుసన్నిత, ఇప్పడి ప్రాసశ్చికమాక ప్రస్తుత మానసర్వేశ్వరత్వత్తై ఇతిహాసపురాణ ప్రక్రియెయాలే పిఱలైక్కుఱిత్తుపదేశిత్తు చ్చెల్లుఁగి * తిణ్ణనీడులరై త్త “ తిణ్ణితామాఱ్ ” ఇత్యాది యాలే యరుళిచ్చెయ్కితార్.

వ్యా. — (తిణ్ణితామాఱ్) కీర్తీ ౧ “మూవాముతల్వావిని యెమ్మెన్నోకేలే” ఎన్దవనన్దురమ్, ౨ “శోరాలెప్పరుమ్ము మాతియాళ్ళోతి” ఎన్గిఱ కారణత్వత్తాల్ వన్ద పరత్వత్తైక్కాట్టి సమాధానమ్మణ్ణి, అత్తాలే దార్శన్యత్వముడైయవాహ్మారెన్నుతల్; ఎల్లార్ క్కుమ్మసుదృఢమామ్మడి పరత్వత్తైయరుళిచ్చెయ్త ఆహ్మారెన్నుతల్. (తిరుమాల్ పరత్తువత్తై) శ్రీయఃపతియన సర్వేశ్వరమడైయపరత్వత్తై. ౩ “నీయున్దిరుమాలాల్” ఎన్గి కేటె యరుళిచ్చెయ్తతు. (నణ్ణియవతారత్తేనన్దురై త్త) తిరుమాల్ పరత్తువత్తై అవతారత్తే నణ్ణియన్దురై త్త. ముతల్ గీరువాయ్ మొఱ్ఱి యిలే స్రుతిచ్చాయెయాలే పరత్వపరత్వత్తై యరుళిచ్చెయ్తాహ్మాలన్ది క్కే, ఇతిహాసపురాణ ప్రక్రియెయాలే అతిసులభమాన అవతారత్తిలే పరత్వత్తై యాశ్రయణీయమామ్మడి నన్దాకవరుళిచ్చెయ్త. అన్ది క్కే, తిరుమాల్ పరత్తువత్తై తామ్ నణ్ణి అవతారత్తిలే నన్దురై త్త విన్దాకపుమామ్. నన్దురై త్తవణ్ణమణిక్కై యావతు- ఇప్పడి అవతారేపరత్వత్తై సుస్పష్టమామ్మడి “కణ్ణక్కణ్ణలైయోర్ కణ్” ఎన్దుమ్, “శోపాలకోళియేఱున్ది-వీళులకుమిపావణ్ణాయ్ తరుళాలిప్పారార్” ఎన్దుమరుళిచ్చెయ్త ప్రకారత్వైయఱిక్కై. మద్రోమత్తచ్చేచమాక “తేవనెప్పెరుమానుక్కల్లాల్ పూవుమ్మపూశనై యున్దుమే” ఎన్దుమ్, “తకుళ్ళోలత్తామరైక్కిణ్ణావెమ్మా మిశుళ్ళోతి మేలతివార్ యవరే” ఎన్దుమ్, “కళ్యా” ఎన్దుతోడణ్ణి, “పుళ్ళూర్ తిక్కల్ పణిదేత్తువర్” ఎన్దు మరుళిచ్చెయ్తవై యముణ్ణి కేటె. ఇప్పడియరుళిచ్చెయ్యుమిదత్తు, ౪ “కృష్ణసపహిలోకానా మత్వత్తిర పిచాప్పయి” ఎన్దుమ్, ౫ “సపపృథుధుత్తస్సన్నీతేజనార్దన” ఎన్దుమ్, ౬ “అర్చ్యమర్చితుమిచ్చామస్స ర్వేసమ్మన్దురమ్మధ” ఎన్దుమ్,

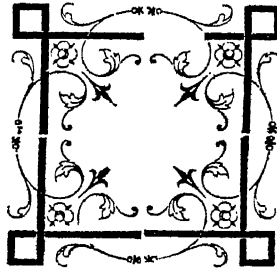
౧ “పాదేనకమలాభేన బ్రహ్మరుద్రార్చితేనచ” ఎన్ఱున్ఱొల్లకప్రమాణజ్ఞతై ప్పిక్ శెన్ఱి క్కేయరళిచ్చెయ్తతు; ౨ “రామకమలపత్రాక్షస్సర్వసత్త్వమనోహరః” ౩ “పావనస్సర్వలోకానాంత్యమేవరఘునందన” ఇత్వాది ప్రమాణజ్ఞతైప్పబ్బి “తమజ్ఞోలత్తామరైక్కణ్ణన్ఱ్మా” ఎన్ఱుమ్, “ఈపావన్ఱైయ్తరుళాలళిప్పార” ఎన్ఱు మరుళిచ్చెయ్తాఠి. ఇప్పడిపరోపదేశప్రకారత్తైయత్తిన్ఱు పరత్వస్థాపకరానత్వోరిడత్తిలే (అబ్బొర్కళియావర్) అబ్బొర్త్తిన్ఱు ఆనన్ఱార్వరాయరుప్పార్ యావర్ శిలర్. (అవరడిక్కియాజ్ఞవర్ పాలుబ్బొరై మేలిడాత్మా) అవర్ కళి తిరునడికళుక్కి ఆనన్ఱార్వరాయ్, అప్పడత్తిలే అప్పడియేఅవర్ కళి విషయత్తిలే అన్ఱరజ్ఞరాయ్ క్కెట్టినవర్ కత్తై మంసాస్సగాది మల రూపమాన దేహమభిభవియాతు. ఇత్తాల్ - దేహసమ్మన్ఱమ్ మేలిడాత్తెన్ఱపడి.

తా. — ప్రాసక్తికముగ భగవత్పరత్వము ననుసన్ఱించి పరులకునుపదేశించుచున్న శ్రీనమ్మాళ్వార్లయొక్క ఉపదేశప్రకారమును చక్కగ నెఱిగి ప్రాకృతసంబన్ధమును సవాసనముగ త్యజించి ఆనన్ఱాహుకలైయున్న పరమభాగవతుల శ్రీపాదముల నాశ్రయించినవారిని నీహేయ శరీరసంబన్ధమనియెడి ప్రూరవ్యాధియొల్లప్పుడెను బాధింపదు.

పెరియఱీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఇరన్ఱామ్బత్తిల్ ఇరన్ఱాన్దిరు వాయ్ మొట్టి మున్ఱ్ఱిన్ఱ్ఱు.

ఆక - తిరువాయ్ మొట్టి - ౧౨ — పాట్టు-౧౩౨.

శ్రీ

ఆధ్వాక్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎ మ్మెరు నార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

తిరువాయ్ మొళి. — ౨-ప. మూన్టాన్దిరువాయ్ మొళి-౧-పా-ఊరిల్వాళ్ వ్యాఖ్యానబ్బళి.

మూ — ఊనిల్వాళుయిరేనల్లెపోవునై పెట్టెరు వాసుళార్ పెరుమాళ్ మతుకూతన్ సెన్నమ్మా!

న్టానుమ్యాను మెల్లాన్దన్ను శ్మేకలన్దొట్టిన్దో! న్దేనుమ్బాలు నెయ్యుజ్జన్నులు ముముతు మొత్తే! ౧.

ఆ. — (ఊనిల్వాళుయిరే) ఇప్పడి సోవ్జేవనాథమాకవన్దతోన్ శ్రియరుళినవన్ తమ్మాడేకలన్దరుళినపడియొచ్చొట్టితార్.

ఆశ్రతి సంశ్లేషకభోగనాయ్, ఆశ్రితవిరోధినిరసనస్పృహవనాయ్, ఎనక్కసాన్దమియాయరున్దవెమ్మెరుమాన్టానుమ్యానుమ్ ఎల్లాప్పడి యాలుమిన్దక్కలవియిను శ్మే యెల్లారసన్దకుమున్డామ్మడికలన్దొట్టిన్దోమ్; తిరునాట్టిరేశెన్టాల్ రసిక్కక్కడవ భగవడేకభోగత్వత్తే, ఇన్ద్రప్రకృతి యిరే యిరున్దవెత్తే పెట్టెరువాళుకిఱనెట్టే! ఉన్నై పెట్టే శ్రియన్దసమృద్ధియొమ్మవిన్దెన్దతు; నల్లెనల్లెయెన్టు నెట్టెక్కొన్డాడుకితార్. ౧.

పన్నీ. — మూన్టాన్దిరువాయ్ మొళియిల్, ఇప్పడియు శ్మజ్జలితనానవివచయై సర్వవిభసారస్యాతిశయప్రయుక్తమాన దివ్యభోగ్యత్వై యొయరుళిచ్చెయవతాక; అవను డైయసర్వరసాత్మకత్వత్తైయుమ్, సారస్యయుక్తనానావన్ విషయత్రిల్ తమ్మైయవుపకారస్సృతియైయుమ్, స్వవిషయత్రిల్ తమ్మైయవనభినివేషిత్వపడియైయుమ్, అవ్యుపకారత్తుక్కు ప్రభువకారమిట్టాతపడియైయుమ్, తన్ను డైయఅప్రాకృతభోగ్యత్వైయైయుమ్ ప్రకాశిప్తిచ్చేర్ త్తుక్కొన్డాపడియైయుమ్, ఇన్ద్రసంశ్లేషవస్వరూపప్రయుక్తమాన్తయాలేఅనాదిస్థమానపడియైయుమ్, భోగ్యతాతిశయత్వాలేవ్యతిరేకత్రిల్ భరిక్కవరిమైయైయుమ్, అవ్యనుభవమితముక్కుత్వైపున్దమైయైయుమ్, సర్వప్రకారానుభవత్వాలేపిఱన్దృశన్ద విశేషత్వైయుమ్, ఇప్పడియనుభవత్తు ఆరన్దికళానసూరికళోదుత్పాస్థిసియనుభవితక్రైయిలున్దారవాన్తైయైయుమురుళిచ్చెయ్తతు, కీర్తించొన్న సర్వప్రకారసారస్యమి సూరిభోగ్యమెన్ను మిడతైయుమువపాడిత్తరుకుకితార్.

అర్య. — ఊనిల్ వాళ్ ఊయిరే (౩) నల్లెపో ఉన్నై పెట్టెరు (౬) వాసుళార్ పెరుమాళ్ మతుకూతన్ (౯) ఎన్నమాన్టానుమ్ యానుమ్ తను శ్మే (౧౨) ఎల్లామ్ తేనుమ్ పాలుమ్ (౧౫) నెయ్యుమ్ కన్నులుమ్ అముతుమొత్తు (౧౮) కలన్దొట్టిన్దోమ్ (౧౯).

పన్నీ. — ముతత్పాట్టిల్, సర్వరసమానవస్తుచోదు తమక్కున్డాన సంశ్లేషమ్ తమ్మైయతిరువుళ్ళనుసియాకవాతలాల్ నెట్టెప్పార్ త్తుకక్కితార్.

మాంసమయమానశరీరత్రిల్, ఇన్ద్రత్రిల్ తామరైపోలేభగవదనుభవత్వైప్పెట్టెరువాళుకిఱ, నెట్టే! (౩) నల్లెకాణ్, ఎజ్జనెయిన్దో! ఉన్నై, ఎనక్కవిభేయమాకప్పెఱున్తయాలే, (౬) పరమపదవానికళాననిత్యసూరికళుక్కుమ్, మేలానమేన్దైయైయు డైయనాయ్, తన్నైయును భవిక్కప్పారిత్త ఎన్ను డైయప్రతిబన్ధకత్తై మఱువై ముడిత్తాప్పోలేముడిన్ద, (౯) ఎన్నైయిడిమైక్కొన్డరుళినతన్దై నెయ్యు డైయవవయమ్, అవనైయనుభవిక్కవాన్తైప్పట్టు అడిమైపుక్కనానుమ్, తనక్కు శ్మే, (౧౨) ఎల్లావినిమైయియామ్మడి, తేనుమ్ తేనుమ్, పాలుమ్ పాలుమ్, (౧౫) నెయ్యుమ్ నెయ్యుమ్, కన్నులుమ్ కన్నులుమ్, అముతముముతముమ్మొల, (౧౮) కలన్దవిట్టోమ్. (౧౯) ఇన్టాల్-ఎకజాత్రిదవ్యజ్జలన్దాప్పోలేయైన్ద పడి. అనేకదృష్టాన్తతాత్పర్యమ్ - సర్వవిభసారస్యముద్దోన్ దున్తెక్కొక్క. తేనెన్టు-సర్వరసనమనాయమ్. పాలెన్టు - స్వాభావికరసమ్. నెయ్యెన్టు-బృన్దుణరసమ్. కన్నులెన్టు - కరుమ్బాయ్, అతిసుడైయ పాకజరసత్వైన్దొక్కెఱతు. అయి తెన్టు - నిత్యరసమ్. ఉయిరెన్టు-ప్రాణాశ్రయమాన నెట్టెచొన్టొట్టిఱతు. పాలెన్టు-సాదరమానసమృద్ధిసూచకమ్.

అవతారిక. — ఎట్టిజ్ఞానవంతులకును దమప్రయత్నముచే బొందవలసిన సర్వేశ్వరుడే ప్రసాదించుటవలన తమకు సులభమునైన యనుభవరసములనను దామొక రే యనుభవింపనశక్యమగుటచేతను ఈయనుభవమునకు సహాయమగువారు సంసారులలో లభింపకందున నిత్య సూరులతో ననుభవింపనాశపడి యదియు లభింపకందున వారిని పేను సమీపించుటయే కాలమందోయని ఈమూడవతిరువాయ్ మొట్టియందు శోకించుచున్నారు.

అర్థము. — ప్రాకృతశరీరమునందే భగవదనుభవమునొంది యుండు ఓ! మనసా! (౩) మంచిదానవు. నిన్నుబొంది (౬) నిత్యసూరులకును స్వామియును మధువనియెడిరక్కసునిజంపినవాడును (౧౨) నన్నుదాసునిగాఁజేసికొనినవాడును నేనును తనయందు (౧౫) సకలభోగ్యతలనుకలుగునట్లు మధువును క్షీరమును (౧౭) నెయ్యి చక్కెరయు అమృతమునువలె (౧౮) కలిసియుంటిమి (౧౯).

ఈ. — ౧* వాయునిరై యుకళిలా ర్తిరీరవన్దుసంక్షేపి త్రసంక్షేప త్రైచ్చిల్లుకితి తిరువాయ్ మొట్టియిల్; నడువుప్రాసజ్జికమాకప్రస్తుతమానవి త్తనై యీశ్వరత్వమ్. తామైబ్బిల్ పేబ్బిల్ కన తైప్పార్ తార్; అతుతామడియా కవన్దతాకిలితేయళవుపట్టిరుప్పతు, సర్వేశ్వరనడియాకవన్దతాకై యా లేకన త్తిరుక్కుమితే. తామనుభవి త్రవనుభవ త్తుక్కుళ్ళేయెల్లారసజ్గళుముణ్డాయ్, అతుతాకసమాభ్యధికవర్జితముమాయిరున్దతు; “ఇప్పడిప్పట్ట పేబ్బిల్ కుళాత్తు డై నూవారార్” ఎన్దుపార్ త్తవిడ త్తిల్ సంసార త్తిలాళిల్లామైయాలే, అవన్దన్దోడొక్కప్రాప్యరుమాయ్, అవనైని త్యాసుభవమ్బుణ్ణాని త్పాయమాన్, భగవదనుభవత్తుక్కుడేశికరుమాయిరుక్కిట నిత్యసూరికళ్ తిరళిలేపోయ్ ప్పు క్కు ౨ * బోధయ న్దపరస్పరమ్బుణ్ణియనుభవిక్కుప్పెటువ తెప్పోతో?” ఎన్నుమనవా ప్తియోడేతలై క్కుట్టుకితార్.

జీ. అ. — ఊనిల్ వాళుయిర్ ప్రవేశే, సజ్గతిమానా (వాయునిరైయత్యాది). నడువే ౩ * తిణ్ణిన్దెతుక్కెన్న (నడువిత్యాది). విస్తరమానా (తామైబ్బిల్ విత్యాది). అళవుపట్టిరుప్పతు - పరిచ్ఛిన్నమా యరుప్పతు. ౪ “తేనుమ్బులుమ్” ఇత్యాదియైప్పబ్బిల్ (ఎల్లారసజ్గళుమ్బుత్తు). సమాభ్యధికవర్జితమెన్దతు - ౫ “ఒత్తార్ మిక్కానై యలైయాయ్” ఎన్దైప్పబ్బిల్. విషయమ్ సమాధికరహిత మాకైయారే యనుభవముమ్ సమాధికరహితమెన్ద పడి. ౬ “కళిప్పమ్ కవన్దమ్” ఎన్దిపాట్టెయిట్టుణ్డు (ఇప్పడిప్పట్టవిత్యాది). ఉకాత్తుడై - సహాయమ్. “నిత్యసూరికళుళాత్తుడై” ఎన్దెక్కుపేతు (అవన్దన్దోడిత్యాది). (ప్రాప్యరాయిత్యాది) విశేషణత్రయముమ్ - ౭ “సాధ్యాస్పన్ది” ౮ “సనాప త్యన్ది” ౯ “యేవురాణాః” ఎన్దైప్పబ్బిల్. సాధ్యాః - ప్రాప్యఇత్యర్థః. ౬ “ఉన్దన్దామవతెన్దకొలొ” ఎన్దైప్పబ్బిల్ (అనవాప్తియోడే త్యన్ది” ౯ “యేవురాణాః” ఎన్దైప్పబ్బిల్. సాధ్యాః - ప్రాప్యఇత్యర్థః. ౬ “ఉన్దన్దామవతెన్దకొలొ” ఎన్దైప్పబ్బిల్ (అనవాప్తియోడే త్యన్ది” ౯ “యేవురాణాః” ఎన్దైప్పబ్బిల్.

ఆ. అ. వి. — ౧* మాయక్కుత్తలిలా ర్తిరీమనాయ ౧౧ “ఎల్లియుక్కాలైయుమ్” ఇత్యన్దిక్షదశకే, ౧౨ “తిరుక్కుడిత్తానకరమ్” ఇత్యుచ్చమాన దివ్యదేశస్థితింప్రదర్శయి త్తింప్రశమయ్యి, అనన్తరంయథా౧౩* ఇరత్తుమ్ వియన్దిలనుభవందదా; తద్వత్ ౧* నాయున్దిరై యు కళిలా ర్తిరీమనాయమధ్యే పరత్వం ప్రదర్శయి అనన్తరంభగవానేవస్వసంక్షేపానుభవందదావితిభావః. ఇతిరువాయ్ మొట్టియిల్ అవకా కలన్ద సుఖాతిశయమ్ స్వయత్నమూలమాకుమతన్తిక్కే, అవనడియాకవన్దతాకైయారే అపరిచ్ఛిన్నమాయిరున్ద తెన్దితార్ (తామైబ్బిల్ పేబ్బిల్ కన తైప్పార్ తార్; అతుతామడియా కవన్దతాకిలితేయళవుపట్టిరుప్పతు, సర్వేశ్వరనడియాకవన్దతాకై యా లేకన త్తిరుక్కుమితే. తామనుభవి త్రవనుభవ త్తుక్కుళ్ళేయెల్లారసజ్గళుముణ్డాయ్, అతుతాకసమాభ్యధికవర్జితముమాయిరున్దతు; “ఇప్పడిప్పట్ట పేబ్బిల్ కుళాత్తు డై నూవారార్” ఎన్దుపార్ త్తవిడ త్తిల్ సంసార త్తిలాళిల్లామైయాలే, అవన్దన్దోడొక్కప్రాప్యరుమాయ్, అవనైని త్యాసుభవమ్బుణ్ణాని త్పాయమాన్, భగవదనుభవత్తుక్కుడేశికరుమాయిరుక్కిట నిత్యసూరికళ్ తిరళిలేపోయ్ ప్పు క్కు ౨ * బోధయ న్దపరస్పరమ్బుణ్ణియనుభవిక్కుప్పెటువ తెప్పోతో?” ఎన్నుమనవా ప్తియోడేతలై క్కుట్టుకితార్.

ఈ-౧-“వాయునిరైయకళిలాన్ద్రమైక్కు అతివునడైయాడాతతిర్క్కక్కలై యుమచేతనజ్జలై యుమ్ శేర్ త్రాగఱు; ఇఱు, సంక్షేషత్రాల్ వన్దప్రీతిక్కు, అతివునై సర్గిమాన నిత్యసూరికలై త్తేడుకితార్. ౨[రామస్తు] పెరుమాళుమ్మిరాట్టి యుమ్, “ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నులామ్బడికలన్దకలవియైచ్చొల్లుకిఱు. “పితృశుశ్రూషణపరరానార్, ధర్మజ్జలై ప్రవర్తిప్పి త్తార్, దేవతాసమారాధనమ్బుణ్ణినార్, ఎన్టాయ్దు శొల్లిక్కొణ్ణుపోన్దతు; ఇప్పడిపోన్దవివరిప్పోతు, “వాత్స్యాయనజ్జ ధ్దుక్కామత న్రిమేయోనడ త్తిప్పోన్దతు” ఎన్నుమ్బడివేఱుపట్టార్. [సీతయాసార్థమ్] పరమపద త్రిల్ శెవ్వియోడే వన్దవళుమ్మిత్తాన్దై యామ్బడిభోగసోగ్రతస్సిలే ముత్తాడరానార్. [విజహర] ఇప్పడి పరిమాఱచ్చెయ్ తేయుమ్ భోగోపాధ్ధాతత్తుక్కువ్వరుకుపట్టిలర్. [బహుాన్యతూ] బహుాన్యతూరాన్ ఎన్ను తేయ్యొన్దతు—“అవ్యో కాలవిశేషజ్జకుడు త్త భోగోపకరణజ్జలైక్కొణ్ణుభుజిత్తార్” ఎన్నుమిడన్దోన్దుకైక్కాక. [మనస్వీ] సంక్షేష త్రిల్ పిరాట్టికోలినవళవు క్కువ్వరుకుపట్టుప్పరిమాఱినార్. [తద్గతః] తస్యాజ్గతః-జాతిగుణజ్జల్ ద్రవ్యత్తుక్కు ప్ర కారమాయ్ ప్పిరిక్కవొణ్ణాతపడియాయరుక్కు మాప్పోలే, పిరిక్కవొణ్ణాతపడియెరునీరాకక్కలన్దపడి. [తస్యాని త్యంహృదిసమర్పితః] ఇవరుయర్ త్తియైయఱిన్దిరుప్పొళురు త్తియాకై యాలే “అప్పెరియననిప్పడి తాఱ్విడు వతే!” ఎన్ట ఆచ్చెయలిలేతన్నెఱుతువక్కుప్పట్టు “అతువతు” ఎన్టకిడక్కుమాయ్దు. అప్పడియాయ్దు ఇఱుక్కలన్దకలవిత్తా.

*

జీ-ఆ-తలైక్కట్టుకిఱార్చెత్తు. ౧* వాయునిరైయకళిలాన్ద్ర, ప్రితిక్కుమ్ తిర్క్కక్కలై త్తేడాతే నిత్యసూరికలై త్తేడుకిఱు తెన్నెన్న (వాయు నిరైయత్యాది). అతావతు - ౧* వాయునిరైయకళిలాన్ద్ర - అన్ద్రమైయాల్ వన్ద కలక్కత్తుక్కుచ్చేర వజ్జమాన తిర్క్కూడికలై క్కుట్టిక్కొణ్ణార్; ఇఱు - సంక్షేషముఖత్రాల్ వన్ద తెలివుక్కుచ్చేరవతివునైసర్గిమానవరకలై త్తేడుకిఱార్చెత్తు. (బోధయన్త్యాది) గీతాసుదశమే, “మచ్చిత్రామన్దతప్రాణాబోధయన్తఃపరస్పరమ్ । కథయన్తశ్చ మాన్నిత్యన్తవన్తచిరమన్తచ.” సంక్షేషత్తుక్కుద్వైస్తాన్తమ్ (రామ స్త్విత్యాది). బాలకాండే, “రామస్తుసీతయాసార్థం విజహరబహుాన్యతూ । మనస్వీతద్గతస్సస్యా నిత్యంహృదిసమర్పితః.” శ్లోకతాత్పర్యమ్ (పెరుమాళుమి త్యాది). * తుశ్చార్థమ్. (పితృశుశ్రూషణత్యాది). వేఱుపట్టార్చెత్తు - * తుశ్చార్థమ్. కీర్తెల్లామ్ - పూర్వావస్థాప్రదర్శనపరమ్. వాత్స్యాయనమ్ - కామశాస్త్రమ్. సీతాశబ్దత్తాల్ తోన్దుకిఱు - ఆయానిజత్వైయమ్, 3 “సహాయుక్తేప్రధానే” ఇతి తృతీయావిభక్తిర్ధితై యమ్బున్ద్రభావమ్ (పరమపద త్రిలిత్యాది). లాఱుపదతియిలే పిఱన్దవో - సీతేత్యర్థః. ౪ “సీతాలాఱులపదతిః”. “విజహర” ఎన్ట - విశ్లేయా ట్టాకవొల్లుకైయాలే (ఉపోధాతత్తుక్కువ్వరుకు పట్టిలరెన్దతు). ఉపోధాతమ్ - ఉద్యోగమాత్రమ్. సంవత్సరాన్ ఎన్ను తేయ్యొన్దుకు “సహ ద్వాదశతత్రాహమ్” ఎన్టైప్పొన్దు. అడుత్త - ఉచితమాన. “మనస్వీ” ఎన్దిఱువినిత్యయమ్ - భూమావిలేయెన్దు తిరువుళ్ళమ్బున్ద్ర, అతు సప్రతికోటికమా కైయాలే యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సంక్షేష త్రిలిత్యాది). “గతః” ఎన్దుతుక్కు వాసనై (బాతీత్యాది). “తద్గతః” ఎన్దైయాలే -

ఆ-ఆ-వి-యానార్” ఎన్టపిణ్ణప్పత్తెయ్యై త్తేక్కట్టపిరాట్టి స్తజ్జెయ్యొక్క ౬[కిన్ను చిన్తయనేదేవికి న్నవ్వుంనాభిభాషనేయెన్దు] విక్కలక్కు పెమ్మన్దుమ్మాలే ఓరు త్తరమ్మొల్లాతిరున్దిర్ తిరువుళ్ళత్రిలేతాకిఱుమ్భారమున్దో? ఎన్ట 2 [హిరణ్యంవాసువర్ణంవారత్నానివివిధానివా । రాజ్యం వాత్రిభులోక్తేషునైతద్దర్శ తిభాషితమ్ఎన్దు] నీకొన్న వార్తెక్కు సదృశమాయరుప్పొళురు ప్రత్యుపకారక్షాణామలిరున్దేన్దాణ్ ఎన్ట ౩ [అర్థతశ్చ మయాప్రాప్తాః దేవరాజ్యాదయోగుణాః । హతశత్రుంవిజయినంరామంపశ్యామిసుస్థితమ్ఎన్దు] రావణవిజయమ్బుణ్ణియరుళియిరుక్కిఱు పెరుమా శ్లేనేవిత్తపోలే సకలరాజ్యధ్దుకుమ్ సకలమాయరుక్కిఱువర్ధధ్దుకు మెన్ను లేయడైయప్పట్టైత్తాప్పోలే “తామసుభవిత్తవసుభవత్తుక్కుళ్ళేయెల్లారస

ఈ.—ఇతిల్ ముతత్వాట్టిల్ - రాజ్యత్తైయిన్దరాజపుత్రనై ఒరువన్, రాజ్యత్తిలేన్రవేళిప్పిత్తాల్, ‘‘ఇవనాలే నామిప్పేలుపెన్ద్రోన్’’ ఎన్దు అవనై కొన్డాడుమాప్పోలే, ‘‘కై జ్జుర్యసామ్రాజ్యత్తుక్కిట్టుప్పిటన్దువై త్తునెడునాళి మ్మిన్దుకిడక-ఇన్దెళ్ళేత్తేయి త్తైత్తన్దు’’ ఎన్దుతిరువుళ్ళ త్తైకొన్డాడుకితార్.

(ఊనిల్ వాఱుయిరే) ఊనెన్దు-శరీరమాయ్, వాఱుకై యావతు-వర్తిక్కైయాయ్, శరీర త్తిలేవర్తిక్కిటపు యిరెన్దు తల్; శరీర త్తైప్పన్ద్రీయవ్యుహొన్దు తియాతేవాన్ద్రోన్దుపోనవుయిరెన్దు తల్. మాంసశమానశరీర త్తిలేయి రున్దువై త్తువాఱుకిటపుయిరే! పరమపద త్తైప్పన్ద్రీయ అక్లైనానాభవనత్తోడే యనుభవిక్కిటవిడత్తేయో? నీయుతవి ధ్దొరుగి-మాంసాస్పృహయవిన్ద్రాత్రస్సా యుమజ్జాస్థికానశరీర త్తిలే, నిత్యమారికి శనుభవిక్కుమనుభవ త్తైయన్దో నీయుపకరి త్తతు. ఇత్తాల్-వాఱుకై యావతు - అనుభవిక్కైయాయ్, నెడునాళి ప్రాకృతభోగజ్జలైభుజిత్తుప్పొన్దనీ అప్రాకృతభోగత్తుక్కుక్కైతరనిట్టు తే! ఎన్దుపడి. మనస్సై - ‘‘ఉయిర్’’ ఎన్బానెన్దెన్నిల్; ఆత్మాపుక్కుభర్త భూతజ్ఞానమీనిత్యమాయినక్క చెప్పయ్ తే, ‘‘మనవ పమనుష్యాణాంకారణంబన్దమోక్షయోః’’ ఎన్దు-బన్దమోక్షజ్గళు క్కుహేతు, మనస్సెన్దిఅప్రాధాన్యత్తైప్పన్ద్రీయ, ‘‘ఉయిరే!’’ ఎన్దు-ఆత్మవై సమ్బాధిక్కుమాప్పోలే, సమ్బాధిక్కి తార్. (నల్లెపో) నల్లెవావెన్దుపడి. నల్లెనల్లెఎన్దుకొన్డాడుకితార్. పోఎన్దుసమ్బాధనమాకవురూమ్, నల్లెపోవెన్దు- ముఱుచ్చొల్లాయ్, నల్లెనల్లెయెన్దు తల్.

నడువేయెన్దై కొన్డాడుకిట తేన్దెన్దు (ఉన్దెన్దైప్పన్ద్రీయ) బన్దహేతువాయ్ పోన్ద నీమోక్ష హేతువాక

జీ-అ.—పెరుమాళుక్కు ప్పిరాట్టియిడత్తియన్దాన స్రావణ్యత్వోల్లపిటతు; ‘‘తస్యాహృదినిత్యం సమర్పితః’’ ఎన్దు-అవగుడైయ్యుదయ త్తిలే తామ్ సమర్పిక్కుప్పట్టారెన్దెయాలే-పిరాట్టిక్కు పెరుమాళిడత్తియన్దాన స్రావణ్యత్వోల్లపట్టతు. ౩ ‘‘అస్యాదేవ్యా మనస్తస్మిన్ తస్యచాస్యాం ప్రతి స్థితమ్’’ ఎన్దుక్కడవతి శే.

ముతత్వాట్టు. (ఊనిలిత్యాది) తిరువుళ్ళత్తై కొన్డాడుకైక్కు హేతువై సనివర్తనమాక వరుళిచ్చెయ్ తార్ (రాజ్యత్తై యిత్యాది).

వర్తిక్కైయాయ్ యెన్దు - ఊనిలియన్దై వాఱువొకనినైత్తిరుక్కుమవర్తనమైయెప్పన్ద్రీయ. (శరీర త్తైప్పన్ద్రీయితి) మున్దుజ్ఞాన బుద్ధిను సారత్తాలే వాఱువొకచొప్పల్లపుమామెన్దు పడి. అన్దురుకొన్దు తియామై - వాఱ్డెన్దెయాలే యథాత్సిద్ధమ్. మాంసశమానవిత్వాదివాక్యమ్-శిలక్రికో శబ్దలిలేయిల్లై; ఉన్దానాల్ - అర్థత్రయమ్. అతావతు - వాఱుకై - వర్తనముమ్, ఇబ్బాదివిషయానుభవసుఖముమ్, నిత్యముక్తరైప్పోలే భగవదనుభవసుఖముమ్, ఇల్లాతసత్త్తిల్ - అర్థద్వయమ్. అతావతు - ఊనిలే వర్తిక్కిటపుయిరేయెన్దు, ఊనిలేసుఖిక్కిట పుయిరేయెన్దు. వాఱుకై - సుఖిక్కై. మున్దినవర్ధవివరణమ్ (పరమపద త్తైయిత్యాది వాక్యస్వయముమ్). ౪ ‘‘సఏక ధాభవతి’’ ఇత్యాదియెప్పన్ద్రీయ (నానాభవనన్దోడైయెన్దు). (మాంసత్వాది) ప్రథమేశే దైత్యతనమాన్ద్రీయప్రహ్లాదః, ‘‘మాంసాస్పృహయవిన్ద్రాత్రస్సా యుమజ్జాస్థిసంహతోదేహే చేత్పీతిమాన్ద్రాణో భవితానరకపిన్ః’’. ద్వితీయార్థవివరణమ్ (ఇత్తాలిత్యాది). ఇత్తాల్ - ‘‘శరీర త్తైప్పన్ద్రీయవ్యుహొన్దు తియాతే వాన్ద్రోన్దు పోన పుయిరెన్దు తల్’’ ఎన్దిటవితాల్. తటస్థశక్తైయై యనువదిత్తు పరిహరిక్కితార్ (మనస్సైయిత్యాది). (మనవవేతి) మస్థేశేనప్తమే, ‘‘మనవ ప మనుష్యాణాంకారణంబన్దమోక్షయోః! బధాయవిషయానశ్చిక్తుక్త్యినిర్విషయయ్యుః’’ ‘‘నల్లెపో’’ ఎన్దు తుక్కుమాన్ద్రాధమ్. మున్దినతు- ‘‘పో’’ ఎన్దువిపరీతలక్షణైయాయ్, నల్లెవావెన్దుపడి. ‘‘నల్లెవా’’ ఎన్దు-బాలనోక్తియాలే. ‘‘నల్లెపో’’ ఎన్దు- ముఱుచ్చొల్లాయ్, నల్లెనల్లెయెన్దు కొన్డాడుకిటతాల్. ‘‘పో’’ ఎన్దు - ‘‘పో’’ ఎన్దు పడియాయ్, సమ్బాధనమాతల్. ద్వితీయార్థ వివరణమ్ (నల్లెపోవెన్దు త్యాది).

ఈ—పెట్టెడు. ఈశ్వరను మెచ్చుముణ్డు, తత్సమృతమును నాది; అఱకంఁపతిర్ శూల్పుక్కు త్తిరియానిల్కువుమ్, నీఁభిముఖ్యమృణ్ణామైయా లేయన్తో నెడుక్కలమిల్లన్దుతు; ఇన్దు నీయాభిముఖ్యమృణ్ణియన్తో ఇప్పేటు పెట్టెడుతు. నీర్ పెట్టెడు పేతేతెన్న, శొల్లుకిరార్ మేల్ (వానుళార్ పెరుమాళ్ మతుశూత నెన్నవ్వాన్డానుమేయానుమ్) * ఆయర్వ అనుమరర్ కళతిపతియాయరున్దువై త్తవతెత్తు, మధువాఁటి అనుర నైప్పొక్కి నాప్పో లేయెన్నోట్టై సంక్లేషవిరోధి మైప్పొక్కి, ఎన్నైత్తోట్టిత్తు త్తన్నక్కలిలేకై జ్జుర్వత్తిలేమూట్టినతానుమ్, కైజ్జుర్వత్తుక్కు విషయభూతనాననానుమ్. ౨* వాయున్దిరై యుకళిల్ - కణ్ణాన్దు పదార్థజ్జడజ్జలుమ్ భగవదలాభత్తాలే నోవువడుకిటనవాకనినైత్తువి డాయ్ త్తనానుమ్, నెడునాళెన్నై పెట్టుకైక్కు ౧* ఎతిర్ శూల్పుక్కు విడాయ్ ప్పిత్తతానుమ్. కృషిపణ్ణిన తానుమ్, కృషిక్కు విషయభూతనాననానుమ్. (ఎల్లామ్ తన్ను శ్శేకలన్దొన్దొమ్) ఆయిర త్తిలాన్దుమ్, కడలిన్దు శప్పడియుమ్బాలే, తానుమ్ నానుమాన శేర్ త్తియిలే యెల్లారసజ్జళుమ్మిటక్కున్నుడి సంక్లేషిత్తోమ్. (బ్బీన్దొమ్) నిత్యవిభూతియిల్ పుక్కాళుమ్ ఇప్పేట్టై యెత్తిరుక్కుమి త్తనై; అక్లేట్టమాక చెయ్యలావతిల్లై, ఇతిను జైయ వచ్చేదమేయజ్జుళుతు. ఇప్పడి యిక్లేకలన్దిరుక్క, ఇని పరమపద త్తేటప్పొక త్తేడుకిటతు - ఉళాత్తుణైక్కా కవుమ్, ఇతుతాక విచ్చేదియామైక్కుమాయ్ త్తా.

జీ-అ.-నడువే-భగవదనుభవమధ్యత్తికే. మనస్సుమృతమున్నే సిద్ధమాయరుక్క, “ఇప్పొపెట్టెడు” ఎన్నిటకుక్కుభావమ్ (బద్ధపేతువాయిత్యాది). ఎన్నై “మోక్షపేతు” ఎన్నిటతెన్దొన్దొన్న (ఈశ్వరనుమిత్యాది). ఈశ్వరనుమ్ తత్సమృతమును నిత్యమా యరుక్క చెయ్యతేయమ్, ఫలాన్వయవ్యతిరేకజ్గో త్వదాభిముఖ్యాన్వయవ్యతిరేకాయ త్తమాకైయాలే మోక్షపేతువెన్నిటతెన్దుతాత్పర్యమ్. “వానుళార్” ఇత్యాదిపదజ్జళుక్కడైవేయర్థమ్ (ఆయర్వముమిత్యాది). వానుళార్ - వానిలుళార్, సమభివ్యాహరతాత్పర్యమ్ (మధువాఁటిమిత్యాది). “అమ్మా” ఎన్దుత్తాలే ఫలితార్థమ్ (కైజ్జుర్వత్తిలేమూట్టినతానుమ్). కైజ్జుర్వత్తుక్కు విషయభూతనాననానుమ్ - కైజ్జుర్వత్తిలే మూట్టుకైక్కు విషయభూతనాననానుమ్ మెన్దుపడి. అర్థాన్తరమ్ (వాయున్దిరై యుకళిత్యాది). ప్రథమార్థవివరణమ్ (కృషిపణ్ణినమిత్యాది). “అమ్మాన్దానుమేయానుమ్” ఎన్నిటకుక్కుర్థమాక-అటువాక్యజ్గో శిల శ్రీశోకజ్గళిలేయరుక్కిన్దున, శిలశ్రీశోకజ్గళిలేయెట్టువాక్యజ్గో; ఇన్దువాక్యజ్గళెల్లామ్ - “ఏకార్థపరజ్గళాతల్, అర్థద్వయపరజ్గళాతల్” ఎన్దునిర్వహిప్పరకళో; “ఇన్దువాక్యజ్గళెల్లామ్-అళవన్దార్ నిర్వాహునుగుణజ్గో; మేలే, “తానుమేయానుమ్” ఎన్నిటకుక్కుర్థమాక-చొల్లుకిట ౩ “సర్వగన్ధస్పర్శసం” ఇత్యాది వాక్యజ్గో - “ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహునుగుణజ్గో” ఎన్దుశొల్లువర్. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తిలే యరుళిచ్చెయ్కిటార్ (ఆయిర త్తిలిత్యాది). ఆయిర త్తిలాన్దుమ్ కడలిన్దు శప్పడియుమ్ మణ్డాయిరుక్కుమాప్పోలే జ్జానానన్దు వస్తుక్కుళానతానుమ్ యానుమాన శేర్ త్తియిలే యెల్లారసజ్జళుమ్మిటక్కున్నుడి సంక్లేషిత్తోమ్ మెన్దుపడి. ఇవిన్దు త్తిలే ౪ “యచ్చాన్ద్రేహస్తియచ్చనాన్దిసర్వస్తదన్తిక్ సమాహితమ్” ఎన్దు తనుసన్ధేయమ్. “బ్బీన్దొమ్” ఎన్దు-ఇనిక ర్తవ్యాంశమిత్తెయెన్దుతోన్దుకైయాలే యతిన్దురు తై యరుళిచ్చెయ్కిటార్ (నిత్యవిభూతియిలిత్యాది). అనల్ ౫ “అడియార్ కళో ముద్రాజ్జై-ఉడన్దూడువతెన్దుకొలా” ఎన్నిటతెన్నై (ఇప్పడియిక్లేయిత్యాది).

అ-అ-వి.-జ్గళుముణ్డాయ్ త్తా” ఎన్నిటార్.—(కైజ్జుర్వత్తుక్కు విషయభూతనాననానవితి) కైజ్జుర్వత్తిలేమూట్టుకైక్కు విషయభూతనాననానవితి. అర్థద్వయపరత్వే. వాయున్దిరై యుకళిత్యాదికమ్-అర్థాన్తరపరమ్. ప్రాథమికార్థవివరణమ్ (కృషిపణ్ణినమిత్యాది). ద్వితీయార్థవివరణమాతల్. అనవాత్తేంకేవిద్యమానే సర్వస్వలబ్ధతేనకథమభిధానమిత్యత్రాహ (నిత్యవిభూతియిలితి). అత్తైయిడు కై-రోమన్దుమ్. ఇన్దున్దు త్తిలే-౬ “యథానద్యస్త్వస్థమానాస్సుముద్రే అస్తంగచ్చన్తి నామరూపేవిహయ | తథావిద్యాన్నామరూపాద్విముక్తః పరాత్పరంపురుషముపైతిదివ్యమ్” ఎన్దు తైయరుళిచ్చెయ్కిటార్.

ఈ.-ఎన్నో లేకలన్ద తెన్దాల్ (తేనుమ్బులుమి త్యాది) ఇతుక్కాళవన్దారరుళిచ్చెయ్ తా రాక త్తిరుమాల్వైయా
జ్ఞాన్బణిక్కుమ్బడి - “ఏకజాతీయద్రవ్యజ్ఞాన్ తన్ని లేకలన్దాప్పోలే” ఎన్దు. అతావతు-తేనుమ్ తేనుజ్జలన్దాప్పోల
వుమ్, పాలుమ్ పాలుజ్జలన్దాప్పోలవుమ్, నెయ్యమ్ నెయ్యజ్జలన్దాప్పోలవుమ్, కన్నులుమ్ కన్నులుజ్జలన్దాప్పోల
వుమ్, అముతుమముతుజ్జలన్దాప్పోలవుమ్ ఎన్దు. అజ్జన్దయే, ఎమ్మెరుమానారరుళిచ్చెయ్యమ్బడి, ఇవల్ శై-రసవ
త్పదార్థజ్ఞభుక్తెల్లాముపలక్షణమాక్కి - “తానుమ్నానుమాన కలవిక్కుళ్ళే యెల్లారసభుమ్బుఱుమ్బడి సంక్షే
పిత్తోమెన్దితార్” ఎన్దు. ౧ “సర్వగన్ధస్పర్శరసః” ఎన్దిటవన్తువోదేయితో కలక్కిఱుతు; జ్ఞానాన్దవన్తుక్కుళుడైయ
శేర్ త్తియిలే సర్వరసభుమ్బుఱుమ్బడియాయ్దు కలన్దు. ఇవై యెల్లావల్ శై యుమ్ శేర్ త్తుచ్చెల్లుమ్బాతు
వరువతోరు పరిమాణాధిక్యముణ్డతే, అతుతానేయితే ద్రవ్యసద్భావ త్తిల్ ప్రమాణమ్. ౧.

జీ-ఆ.-“ఎన్నో లేకలన్ద తెన్దాల్” ఎన్దిటవాక్యమ్-నిర్వాహద్యయ సాధారణమ్. ఆశవన్దార్ నిర్వాహత్తుక్కు, “తానుమ్నాను మెల్లామ్”
ఎన్దు. ముఖ్యచ్చెల్లాయ్, తానుమ్నాను మెన్దు పడియాయ్, “తన్నుళ్” ఎన్దు-తన్నిల్ దొనెన్దు పడియాయ్, తానుమ్నానుమాకిఱవిరణ్డు పేరుమ్
పరస్పరమ్ తేనుమ్ తేనుమ్పాలుమ్పాలుమ్ నెయ్యమ్ నెయ్యమ్ కన్నులుమ్ కన్నులుమ్ అముతుమముతుజ్జలన్దాప్పోలేకలన్దాట్టిన్దో మెన్దు శబ్దార్థమ్;
ఇప్పత్తు త్తిల్, “ఒత్తు” ఎన్దు-పొలేయెన్దు పడి. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తుక్కు తానుమ్నానుమాకిఱతన్నుళ్ళే-తానుమ్నానుమాకిఱ కల
విక్కుళ్ళే, తేనుమ్బులుమ్ నెయ్యమ్ కన్నులుమ్ ముతుమాన వెల్లాముమ్బడి కలన్దాట్టిన్దో మెన్దు శబ్దార్థమ్; ఇన్దయాజనైయిల్, “తన్నుళ్ళే” ఎన్దు
తు-కలవిక్కుళ్ళేయెన్దు పడి. “ఒత్తు” ఎన్దు-ఉజ్జామ్బడియెన్దు పడి. అనన్దోపైసన్దేపత్తుక్కుళ్ళేయెల్లారసముమ్బడియెన్దు (సర్వగన్ధ
ఇత్యాది) ఛాన్దోగ్యేకాజ్ఞీలవిద్యాయామ్, “ సక్రతుంకుర్వీతమనోమయః ” ఇత్యారభ్య “సర్వగన్ధస్పర్శరసస్పర్శవిదమభ్యాత్తో ౭వాక్యనా
దరః” అనాలుమిరణ్డుతలైయుమ్ విలక్షణమాక నేన్దావో వెన్దు (జ్ఞానానన్దేత్యాది).

ఆశవన్దార్ నిర్వాహ త్తిల్, తేనుమ్ తేనుమ్ కలన్దాప్పోలేకలన్దో మెన్దాల్ స్వయాపైక్యజ్ఞాల్లిల్ దొకాతో వెన్దు (ఇవై యెల్లావల్ శై యుమ్
మిత్త్యాది). శేర్ త్తుచ్చెల్లుమ్బాతు-కూట్టిప్పార్ క్కుమ్బాతు. ఇవై యెల్లావల్ శై యుమ్-తేనుత్తలాయ వెల్లావల్ శై యుమ్. ఇక్కమాకిల్, ప్రథద్వ
యసమ్మేళన త్తిల్ ప్రథమా త్రపరిశేషమ్ ప్రసక్తిక్కు మెన్దు పడి; ఆకైయా లేపిరిక్కువాణ్ణా మెక్కుదృష్టా న్దమి త్తనైయెట్టియవన్తువిరణ్డాయేయిరుక్కు
మెన్దు పడి. ద్రవ్యసద్భావమ్-ద్రవ్యాన్తరసద్భావమ్.

ఆశవన్దార్ నిర్వాహ త్తిల్, “ఉన్నైప్పెల్దు” ఇత్యారభ్య, తన్నుళ్ళే తేనుమ్బులుమ్ నెయ్యమ్ కన్నులుమ్ ముతుమ్ మెత్తుక్కులన్దోమ్;
ఉనిల్వాళుయిరే, నల్లెపోవిత్యన్వయః. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహ త్తిల్, ఉన్నైప్పెల్దు ఇత్యారభ్య, తానుమ్ నానుమాకిఱ తన్నుళ్ళే తేను
మ్బులుమ్ నెయ్యమ్ కన్నులుమ్ ముతుమాన వెల్లా మెత్తుక్కులన్దాట్టిన్దోమ్; ఉనిల్వాళుయిరే, నల్లెపోవిత్యన్వయః. ౨ [యచ్చాన్దేత్యాది]
అన్య - ఉపాసకస్య, ఇహ - లోకే, యత్ - భోగ్యభాతమ స్తి, ఇహయన్నా స్తి, తత్సర్వమన్తి - సర్వేశ్వరే సమాహిత మ స్తీత్యన్వయః. ౧.

ఆ-ఆ-వి.-చ్చెయ్ వర్. ఉనిల్ వాళుయిరేయెన్దు తొడజ్జి తానుమ్నానుమతన్నుళ్ళేయెల్లామ్ తేనుమ్బులుమ్ - నెయ్యజ్జన్దులుమ్ ముతు మెత్తు
క్కులన్దాట్టిన్దో మెన్దు రెయన్వయమ్. ౧.

ప్ర-తి.-ఉనిల్ వాళుయిర్ ప్రవేశమ్. భగవద్గీతానుదశమే, “మచ్చిత్రామద్గతప్రాణా బోధయన్తః పరస్పరమ్ | కథయన్తశ్చమాంసి
త్యంతువ్యన్తిచరమన్తిచ ||౯||—బాలకాండే[౭౭] అయోధ్యాధ్యాయం రామః, “రామస్తుసీతయాసార్ధం విజహారబహునృతాన్ | మనసీవీతద్
తస్తస్యానిత్యం హృదిసమర్పితః ||౧౦|| పీయాతుసీతారామస్య దారాపితృకృతా ఇతి | గుణాద్రూపగుణాచ్చాపి పీతియామృతవర్ధనః ||౧౧||”—
(మతత్యాట్టు) (ఉనిల్) శ్రీవిష్ణుపురాణప్రథమే శ్లో[౧౭] చైత్యతనయాన్ ప్రతిప్రణామః “మాంసాసృక్పూయః క్షౌద్రా తస్మా యమజ్జాన్తి

సంహతా! జేహేచ్చేత్తితిమాన్తాన్తోభవితానరకేపిసః॥౬౩॥”——పశ్యేంశేనప్రమే, “మనవీవమనుష్యాణాంకారణంబన్తమోక్షయోః|బద్ధాయవిషయాసశ్శిముక్త్యోగీర్విషయమనః॥౬౪॥”——(తేనుమ్మలుమిత్యాది) ఛాన్దోగ్యే[3-౧౪]కాణ్డీల్యవిద్యాయామ్, “సర్వంఖర్విదంబ్రహ్మ తజ్జలానితి శాన్తఉపాసీత | అన్తఖలుక్రతుమయఃపురుషోయథాక్రతురస్మిన్ లోకేపురుషోభవతితథేతఃప్రేత్యభవతిసక్రతుంకుర్వీతమనోమయఃప్రాణశరీరోభాయపస్సత్వసంబృత్పితకాశాత్తాసర్వకర్తాసర్వకామస్సర్వగన్తస్సర్వరసస్సర్వమిదమభ్యాసోఽవాక్యనాదరః.” ౧.

తాత్పర్యము.—మాంసరక్తములచే హేయమైన ఈశరీరమున్నప్పుడే భగవదనుభవమునొందియుండు ఓ! మనసా! నీవు మంచిదానవు. మధురములైనపదార్థములు పరస్పరముకలసియున్నప్పుడు భేదము తెలియక నుండుటవలె యభేదముగనుండునట్లు నీసహాయముచే నేను సర్వేశ్వరునితో సంశ్లేషించి యానందమునొందితిని.

మూ.— ఒత్తార్ మిక్కారైయిలై యాయమామాయ | వొత్తాయెప్పొరుట్టు ముయిరాయెన్నై పెన్ద్రు |
నత్తాయాయ్ తన్నైయాయతియాతనవటివిత్ర | శత్తానీశెయ్తనవడియేనటియేనే || ౨॥

ఆ.— (ఒత్తార్) ఇప్పడినెజ్జొక్కొణ్డాడి, ఎమ్మెరుమాత్తమక్కుచ్చెయ్తరుళినసమ్మియైయవన్త నక్కుచ్చొల్లిక్కొణ్డనుభవిక్కితార్.
నిరస్తసమాభ్యుదికనాయ్, ఆశ్చర్యభూతనాయరున్దనైత్తు, ఆశ్రితజనద్దశ్లొరోడుమ్సజాతీయనాయ్ వన్దపిఱన్దరుళి యవర్కరుక్కత్త్యన్త సులభనాయరున్ద, ఎనక్కన్దళవన్తియే ఒరున్తతాత్తనక్కుచ్చెయ్యుమ్ నన్నెయిమ్, మాతా, పుత్రనుక్కుచ్చెయ్యుమ్నన్నెయిమ్, పితా, పుత్రనుక్కుచ్చెయ్యుమ్నన్నెయిమ్, ఆచార్యశిష్యనుక్కుచ్చెయ్యుమ్నన్నెయిమ్ శెయ్తరుళినాయ్; ఇన్నమశియేన్ది ఆత్తు నీశెయ్తరుళినవన్ద్రు కొరుముడిపుకాణ్ణుటితేనెన్దితార్.

అన్వ.—ఒత్తార్ మిక్కారై యిలైయాయ మామాయ (3) ఒత్తాయెప్పొరుట్టుమ్ ఉయిరాయ్ ఎన్నై (౬) పెన్ద్రు ఆ తాయాయ్ (౯) ఆ తన్నైయాయ్ అతియాతన (౧౦) అతివిత్ర అత్తా నీ (౧౧) శెయ్తన అశియేన్ది అతియేన్ది (౧౨).

పన్నీ.— అనన్తరమ్, ఏవంవిధసారస్యయుక్తతమవిషయత్తిల్ పణ్ణినవుపకారమపరిచ్ఛేద్యమెన్దితార్.
ఇన్దసారస్యాతిశయత్తుక్కుసమాభ్యుధిక, దరిద్రనాయ్, ప్రతిక్షణమునుభవిమానిష్టాలుమ్ అపూర్వసద్విస్త్రయావహమానమహాశ్చర్యయుక్తనాయ్, (3) సర్వపదార్థసజాతీయనాయ్ వన్దవతిత్తు అనుభవిప్పిక్కుమవనాయ్, ఆత్మాశరీరత్తుక్కు ధారకనామోపాతినర్వపదార్థధారకనాయ్, ఎన్నై, (౬) ఉత్పాదిత్ర, అన్దపసాధారణసమ్మన్తతైయడైయ, తాయమ్మడిప్రియవరనాయ్, (౯) తథావిధోత్పత్తిహేతువాన, పితా వామ్మడిహితపరనుమాయ్, ఆచార్యనోపాతిఅజ్ఞాతమానఅభవాదికళై, (౧౦) అతివిప్రుతుణ్డైయతు, ఇన్ద్రుపకారజ్జరుక్కడియన్ సమ్మన్తతైయముడైయవనే!, సోపాధికరానవవర్కళైప్పొల్లియేనిరుపాధికసమ్మన్తయుక్తనాననీ, (౧౧) శెయ్తనవుపకారజ్జో, అడియేనానవుఱువారే యెన్దిరుక్కుమనొడియ, అశేవిట్టటియమాట్టుకిటిలేళ్. (౧౨) సర్వవిధబన్దవానసారాయణనితే మాతావుమ్పితావుమ్ గురువుమ్మెన్దకరున్ద.

అర్థము.— సమానమైనవారును(తనకు) మించినవారును లేనటువంటి మహాశ్చర్యకరములైనచేష్టితములుకలవాడును (3) ఎట్టిపదార్థములనుసజాతీయుడైయవతిరించినవాడును ఆత్మయైయున్నవాడును నన్ను (౬) సృష్టించిన ఆట్టిసంబన్ధముకల (తల్లివలె) ప్రియమును జేయువాడును (౯) ఆట్టి (జన్మమునకుఁగారణభూతుఁడైన)తండ్రివలె హేతవరుడును తెలియనియధికములను (౧౦) తెలిపించినవాడునైన ఓ! స్వామీ! నీవు (౧౧) చేసిన (ఉపకారములు) దాసుడైననేను తెలియనివాడనైతిని. (౧౨)

ఈ.— ఇరణ్డామ్బట్టు. ఇప్పట్టుప్రస్తుతమానవళవిలే యెమ్బూర్ గోప్రియిలే “ ఇవ్వాత్తాపుక్కుప్రథమ

జీ-ఆ.— ఇరణ్డామ్బట్టు (ఒత్తారిత్త్యాది) “అతియాతనవటివిత్ర” ఎన్తపదత్తిరేనోక్కాకవైతియ్యమ్ (ఇప్పట్టిత్త్యాది). (పిఱన్దతాయిత)

* “మామాయ” ఎన్దుమ్పాఠమ్కాశ్చీరతు. † “అతివిత్రనత్తా” ఎన్దుమ్పాఠముట్టు.

ఈ-గురువార్' ఎన్దు పిఱన్ద తాయ్, ఇరున్దముతలికళిఱ్చిలర్, “ఆచార్యనన్దు” ఎన్దార్ కళి; శిలర్ “ఆచార్యన్ శ్రీపాదత్తిలే ఆశ్రయిక్క-పోరు” ఎన్దు అత్తైత్తుక్కొన్డూపోయ్ చేర్చవిట్ట శ్రీవైష్ణవక్ ప్రథమగురు” ఎన్దార్ కళి; “అజ్జనన్దుకాణ్, అవనివనై యత్తైత్తాలుమ్ ఇవన్ ఆల్లై” ఎన్నాతపడి ౧ ‘ఇశై విత్తెన్దై’ ఎన్గిఱపడియే అక వాయిలే యిరున్దైవత్త సర్వేశ్వరన్దాణ్ ప్రథమగురు” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తార్.

“అకన్దనన్దు యవన్దిరువడికళిలే శేరవిట్టశునెళ్ళిత్తే” ఎన్దు ఇవర్ తిరువుళ్ళైక్కొన్డూడప్పక్కవాఱే, “నీర్ వళిపోవారై కొన్డూడుకిఱతై? అడియఱియాతే” ఎన్న; ఆరాయ్న్దవాఱే, అత్తుక్కుమడి అవనాయిరున్దతు; “నడువే నెళ్ళైక్కొన్డూడినో మిత్తనైయాకాణే” ఎన్దు; అత్తైవిట్టు, సర్వేశ్వరనై కొన్డూడుకిఱార్.

(ఒత్తార్ మిక్కారైయిలైయాయమామాయ) ఎన్నైయిప్పడి విషయాకరిత్తనీతా ఒరుకుత్తైవళ నాయ్ చెయ్ తాయో? శ్రియఃపతిక్కుమ్ తన్నాల్ కళిక్కివొన్డూతపడి యిరుప్పతొరుదారిద్ర్యమున్దు, ౨ “నతత్స మశ్చాభ్యధికశ్చదృశ్యతే” ఎన్గిఱపడియే - సమాధికదరిద్రనాయురుక్కుమ్. (మామాయ) ఇత్తెన్న వాశ్చర్యన్దాణ్. (ఒత్తాయెప్పారుట్టుమ్) నీయారాయెన్బట్టాయ్ - సమాధికదరిద్రనాయురుక్కిఱనీయే ఇతరసజాతీయనాయ్

జీ-౨-“అఱియాతనవఱివత్త” ఎన్దు-సాత్తదనుపదేస్తావాసపీశ్వరనిడత్తిలమాచార్యత్వప్రస్తుతమాకైయా లే యాచార్యబహుత్వన్దోబ్బుకై యాతే, అన్దప్రసన్దత్తిలేపితృమాతులాద్యనుపదేస్తాక్కిలిమగాయత్రువుపదేస్తాక్కిలిమగి పిన్నైయుమ్ మన్దోపదేస్తాక్కిలిడత్తిలుమ్-గురుశబ్ద ప్రయోగన్దాన్దాయాతే, ఇవర్ కళిలేయుదేశ్యరాన ప్రథమగురుక్కుశారన్దు విమర్శమిఱన్దతాయెన్ద పడి. (ఆచార్యనన్దు ఎన్దార్ కళి) “ఆచార్యన్ ప్రథమగురు” ఎన్దార్ కళి-గురుపరమ్పరానుసన్ధానమాలమ్మనమ్. (శ్రీవైష్ణవక్ ప్రథమగురు ఎన్దార్ కళి) “శ్రీవైష్ణవక్ ప్రథమగురు” ఎన్దార్ కళి-౩ “సాత్వికైస్సమాఖ్యవణమాచార్యప్రాప్తి హేతుః” ఇతివచనమాలమ్మనమ్.

కీళిత్తాన్దోదేయిప్పట్టుక్కుసన్దతి (అకన్దవిత్తాది). కొన్డూడప్పక్కవాఱే, “అడియఱియాతేనీర్ వళిపోవారై కొన్డూడుకిఱతై? అత్తైవిట్టెన్దైయుమిత్తైవత్త సర్వేశ్వరనైక్కొన్డూడిర్; ఎన్న; ఆరాయ్న్దవాఱేయత్తుక్కిడియవనాయురున్దతు; “నడువే నెళ్ళైక్కొన్డూడినోమి త్తనైయాకాణే” ఎన్దుతన్దిరువుళ్ళైత్తైవిట్టు సర్వేశ్వరనైక్కొన్డూడుకిఱార్ తన్దువాక్యత్తైయన్దుయత్తుక్కొన్దతు. అత్తై-ఎన్నై కొన్డూడుకిఱవత్తై.

“ఒత్తార్ మిక్కారైయిలైయాయమామాయ” ఎన్దుసమ్మోధిక్కిఱవరుడైయహర్దభావమ్ (ఎన్నైయిప్పడియత్తాది). ఇప్పడి విషయాకరి త్తవన్దు - “అఱియాతనవఱివత్త” ఎన్దుత్తైప్పట్. ఇప్పదమ్వనవాఱేయెమ్మరరుళిచ్చెయ్ తుపోరుమ్రసోక్తి (శ్రియఃపతిక్కు మిత్తాదివాక్య ద్వయేన). “ఒత్తార్” ఇత్తాదిక్కు-సమరైయమధికరైయుమడైయైయలైయాయ్, అపరిచ్ఛేద్యమానవాశ్చర్యగుణచేష్టితన్దులైయుడైయవనేయె న్దుశబ్దార్థమ్. ఇన్దూతననై-“దరిద్రక్” ఎన్దుగొల్లవర్ కళిఱే. అత్తేత్తెన్న (నతత్సమశ్చేత్తాది). ఇయన్కుతిః శ్వేతాశ్వతరే, సమాభ్యధిక రహిత శ్వేతీస్వవిషయాకారానుగుణకల్యాణగుణవత్తాంపరామృతక్ “మామాయ” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ఇత్తెన్న వాశ్చర్యన్దాణ్). ఇపోతు “మామాయ” ఎన్దుతు-కీళిక్కుశేషమ్. ఒత్తార్ మిక్కారైయిలైయాయ-ఒత్తాయెప్పారుట్టుమ్ మెన్దుకీళియన్దుట్టిభావమ్ (నీయారాయత్తాది). ఇపోతు “మామాయ” ఎన్దుతు-మేలుక్కుశేషమ్. నీయారాయెన్బట్టాయెన్దుతు-నీయెరుకాపురుషనా యిప్పాడుపడుకిఱాయో? నెన్దు పడి. వివరణమ్ (సమాధికేత్తాది). “ఒత్తార్ మిక్కారైయిలైయాయ” ఎన్దుతుక్కు-“అఱియాతనవఱివత్త” ఎన్దుత్తైప్పట్ మక్కియెరుతాత్పర్యమ్ “ఎన్నైయి

అ-౨-౨-“అడియఱియాతేయెన్న ఆరాయ్న్దవాఱే” ఇతిపాతే “అడియఱియాతే” ఇత్తార్భ్య “అత్తైవిట్టు” ఇత్త్యస్తస్యాపిగ్రంథ స్మార్థమజానానం ప్రతి తం వివరణీతి (ఎన్నైయుమిత్తైవత్త సర్వేశ్వరనైక్కొన్డూడిరన్న తన్దిరువుళ్ళైత్తైవత్తితి). యద్వా, నడువే ఇత్తాది - నెళ్ళిన్దై.

ఈ.—వద్దవతరిత్రాయ్. (ఎప్పారుట్టు మొత్తాయ్) బ్రహ్మరుద్రర్ కళనడువే విష్ణునామావాయుమ్, ఇంద్రానుజనాయుమ్, రామకృష్ణాద్యవతారజ్జలై పృణ్ణియుమ్, తిర్యక్కుళలోడొక్క మహావరాహమాయ్, స్థావరజ్జలొడొక్క కుబ్జామ్రమాయుమ్ నిఱ్ఱుమ్నిలై. కుబ్జామ్రమాయ్ సున్దతుక్కుక్కరుత్తు .. శెప్పేనిన్ద్రాల్ పెణ్ణుక్కుమ్ పేతైక్కు మేఱవొణ్ణాతు” ఎన్దు ఎల్లార్ కుమ్మొ మొక్క సులభనాకైక్కు. ఇప్పడి నిఱ్ఱిఱతెన్నెన్నిల్; మేన్దైయాదేవరిల్ “కిట్టవొణ్ణాతు” ఎన్దు కలువర్ కళ, తామ్మిట్టువరిల్ కాఱ్ఱుడైక్కొళ్ళువర్ కళ, ఆత్తైయాలే సజాతీయనాయ్ వద్దవతరిక్కవేణుమ్; ౧ “బ్రహ్మేశమధ్యగణనాగణనార్కపజ్జొవింద్రానుజత్వమదితే స్తనయత్వయోగాత్ ఇత్తూ కుంశయదువంశజనిశ్చహన్త శౌఘ్యాన్యమూన్యనుపమన్యవరన్యథామ్నుః” ఎన్నక్కడవతిత్తే.

ఇప్పడియవతరిత్తుచ్చెయ్ తతెన్నెన్నిల్ (ఉయిరాయ్) ఇచ్చేతన తా తనక్కు ప్పార్ కుమ్మొ హితత్తైయు మ్బార్ క్కక్కడవనాయరుత్తై. ధారకనాయెన్న ప్రమామ్. (ఎన్దై పెన్ద్రవత్తాయాయ్) తానుణ్డాకిలితే తా తన క్కుహితమ్బార్ వత్తు, వళర్ త్తుక్కొణ్ణతాయన్ది క్కే, “పెణువేణుమ్” ఎన్దునోన్బునోన్ద్రుత్తేశరీరత్తై యొఱుత్తు పెన్ద్రు, ఇవకపియై యేనడత్తక్కడవతాయాయ్. (తన్దైయాయ్) ఇప్పడినోన్బునోన్ద్రువరున్దివరజ్జడన్దు పెన్ద్ర తాయుమ్ ఇట్టువైక్కొక్కరునై మాత్రమామ్బడి, ఇవనుక్కుత్పదకనాయ్ హితమ్బార్ కున్దన్దైయాయ్. అవ్వళ వన్దిక్కే (అఱియాతనవఱివిత్తు) ౨ “శరీరమేవమాతాపితరాజనయతః” ఎన్నుమళవన్దిక్కేజ్జానవికానత్తై ప్పణ్ణి త్తరుమాచార్యనుమాయ్; ౩ “సహివిద్యాత స్తంజనయతితచ్చేష్టంజన్త” ఎన్దిఱవడియే. 3 “ఏతద్వ్రతమ్మమ”

జీ-అ.—ప్పడి” ఇత్యాదివాక్యత్రిలేయరుళిచ్చెయ్ తు, ఇవాక్యమ్-“బత్తార్ మిక్కావైయలై యాయ్” ఎన్దు తుక్కుతాత్వర్యానరమాక క్కుణ్ణుకొల్లెత్తు. సకలవదార్థజ్జలై మొత్తవనామ్మికార్ తైయరుళిచ్చెయ్ తిత్తార్ (బ్రహ్మరుద్రర్ కళిత్యాది). ఇవిన్దత్రిలే-౪ “నూకరత్వచ్చుమత్వత్వన్నార సింహత్వమేవచ | యథావాదజ్జకారణ్యకుబ్జామ్రత్వమపిచ్చయా” ఎన్దు తన సద్దేయమ్. ఇప్పడినిఱ్ఱిఱతు - ఎప్పారుట్టుమ్ సజాతీయనాయ్ నిఱ్ఱిఱతు. అప్పడి దేవతర్యాదిరూపేణవతరిత్రానో, అప్పడియవతరిత్రాల్ జన్త నిబ్ధనమానదోషసంసర్గమ్ వారాలో? వెన్న (బ్రహ్మేశతి). అతి మానుషస్తవే. అర్కపక్షాగణనా - ౫ “అదిత్యానామహంవిష్ణుః” ఇతి. జనిశ్చ-జన్త మమ్. అమాని-జన్తాని. అనుపమన్య-ఉపమానరహితస్య. ధామ్నుఃపరన్య - నిరవధికతేజోరూపమాన సర్వస్వాత్పరనుక్కు. శౌఘ్యాని-దోషావహాన్తస్థు.

“ఉయిర్” ఎన్దు-అత్తావైయమ్, ప్రాణనైయన్దొల్లుఱిఱతు. మాతాపితాక్కుళో శెయ్యుమ్ కృత్యత్తైయమ్ ఆచార్యశెయ్యుమ్ పకారత్తైయమ్ తమక్కుచ్చెయ్ తతా మేలొల్లుకై యలే, ఇతువుమ్-తమక్కుచ్చెయ్ తతోరుపకారమక వేణుమెన్దు వివక్షిత్తరుళిచ్చెయ్ తిత్తార్ (ఇచ్చేతననిత్యాది). “ధారకనాయ్” ఎన్దు పత్తు త్తియమ్-అన్తర్యామియాయ్ నిన్దు ధారకనామళవన్ది క్కే, అవర్ కళో దృష్టిగోచరనాయ్ కొణ్ణు ధారకనాయరుక్కైయైచ్చొల్లుఱిఱతెన్దు యాజక్కడవతు. “ఉయిరాయ్” ఎన్దు తుపోరాలో? తాయాయ్ త్తన్దైయాయ్ నిన్దొయిలే యాధి క్యమేత్తెన్న (తానుణ్డానాలిత్యాది). “పెన్ద్రు” ఎన్దుమ్ “అ” ఎన్దున్దొల్లుఱిఱతుక్కుభావమ్ (వళర్ త్తుక్కొణ్ణవిత్త్యాది). మాత్రమెన్దు-౬-మాతాభిస్తాపితుఃపుత్రోయస్తాజ్ఞాతస్సవనః” ఎన్దు తైప్పన్ద్రు. ఇప్పితు, “ఆచార్యనుమాయ్” ఎన్దుక్కు-ఆచార్య మాతాపితాక్కుళిలమ్మన్ద్రు ప్పణ్ణుమాధిక్యమేత్తెన్న (శరీరమేవేత్యాది). “ఆచార్యజ్ఞానప్రదానమ్మణ్ణుమ్” ఎన్దు మతుక్కుప్రమాణమ్ (సహివిద్యాత ఇత్యాది). అపస్తమ్బధత్తే. (యస్తాధర్మానాచిసీతి సఆచార్యః తస్మై నద్రుపేత్కదాచన సహివిద్యాత స్తజ్ఞనయతి తచ్చేష్టజ్ఞన్త శరీరమేవమాతాపితరాజనయతః) యా తోరుకారణత్తారేధర్మత్తైయసుప్తిప్తిక్కితానాచార్యక, అవన్బిరట్టూరుకాలుమవచారప్పడక్కడవనల్లక; అన్దవాచార్యనన్దశివ్యనైవిద్యైయా లేజనిప్తిక్కితాక; అన్దవిద్యైయాల్ వన్దజన్త మేశ్వమెన్దర్థమ్. అఱియాతనవఱివిత్తానోవెన్న (ఏతద్వ్రతమిత్యాది). అత్తా, అన్దిఱతుక్కుర్థానరమ్

ఈ. — ౧ “మూమేకంశరణంజ” ఎన్నుమననీ. (అత్త) మహాపకారకనానవనే! ఇవ్వుపకారజ్జులై, ఉడైయన నాకైయాలేశెయ్ తానెన్ఱిత్తార్. ౨ *మూతాపితాభా)తానివాసశ్శగణం సుహృద్గతిర్నా రాయణఃఎన్ఱిత్తార్. ౩ “పెన్ద్రుతాయనీయేపిఱప్పి త్తతన్దెనీమన్ద్రై యారావారుమనీ” ఎన్ఱారితే. (నీశెయ్తన)ఒన్ఱిరణ్ణాకిలితే “ఇన్నతు” ఎన్నలావతు, అకైయాలే, “నీశెయ్తన” ఎన్నుమిత్తనై. స్వామియాననీ శేషభూతనానవెన్ఱక్కల్ కణ్ణిసప్రపకారజ్జు. (అడియేనటియేనే) ఉనకరి త్తనీయటియిలటియుమి త్తనై ఎన్నాట్పొల్లత్తలైక్కట్టప్పోమో? అనుభవిత్తుక్కు మిట్టి నీరుణ్ణుపోమి త్తనై యొఱ్ఱియవెన్ఱిత్తార్.

౨.

జీ. అ. — (మహాపకారకనానవనేయ్యుమ్). అర్థా నరమ్ (ఇవ్వుపకారజ్జులైయిత్తాది). అత్తై - స్వామి. ఇవ్వుపకారజ్జులైయిత్తాదు - ప్రియహితకరణోపదేశజ్జు. ఆక ‘అత్త’ ఎన్ఱిఱుత్తుక్కు - జ్ఞానప్రదత్వముమ్, ఉపకారకత్వముమ్, స్వామిత్వము మెన్ఱర్థత్రయమ్. ‘తాయాయ్’ ఇత్తాది - సర్వవిభజ్యత్వత్తుక్కుముపలక్షణమెన్ఱిత్తార్ (మూతాపితేత్తాది). సుబాలోపనిషదీయంకుళి. సర్వవిభజ్యత్వత్తుక్కుప్రమాణా నరమ్ (పెన్ద్రుతాయితాది). తాయపోలోపరివనానవనుమనీ, ఉత్పాదకనాన పితావైష్ణవేహితకరనానవనుమనీ, మహాపకారకరానవాచార్యకత్తైప్పోతేయటియాతన పటివిప్పాయుమ్ నీయేయెన్ఱై.

“శెయ్తన” ఎన్ఱిఱుబహువచనత్తుక్కు భావమ్ (ఒన్ఱిరణ్ణితాది). “అత్త, అడియే” ఎన్ఱిఱుపదజ్జులైయిట్టొన్ఱిరుళిచ్చెయ్కిత్తార్ (స్వామియానవిత్తాది). “అడియే” ఎన్ఱిఱుత్తుక్కు భావమ్ (ఉనకరిత్తవిత్తాది). “అడియేనటియే” ఎన్ఱిఱుత్తుక్కు తాత్పర్యానరమ్ (అనుభవితీత్తాది). కుమిట్టిసీరుణ్ణై - తలస్పర్శియాకవవగాహితై. క్రమేణాన్వయః.

౩.

[ప. తి. — (ఇరణ్ణామ్మట్టు) (ఒత్తారిత్తాది) శ్వేతాశ్వతరే, [౬] “నతస్యకార్యంకరణఇవిద్యతేనతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చ దృశ్యతే । పరాస్యశక్తిరివిదైవత్రాయతేస్వాభావికజ్ఞానబలక్రియాచ.” — (ఒత్తాయెప్పొరుట్టుమ్) అతిమానుషస్తవే “బ్రహ్మేశమధ్యగణనాగణనార్కృతా విద్వానుజత్వమదితేస్తనయత్వయోగాత్ । ఇత్త్వకువంశయదువంశజనిశ్చహన్తశ్చామ్యూన్యమాన్యనుపమస్యపరస్యధామ్నః ॥౧౮॥ — (అతియాతనవటివిత్తు) అపస్తమ్భధర్తే “యస్తాన్ధర్మాచినోతిసతచార్యస్తస్యైద్రుప్యేత్కదాచనసహివిద్యాతస్తంజనయతితచ్చేష్ఠం జన్మశరీరమేవమాతాపితకాజనయతః” — [రా - యు - ౧౮] “సకృదేవ” ఇత్తాది ॥౩౩౪॥ [భ - గీ - ౧౮] “సర్వధర్మై” ఇత్తాది ॥౬౬॥ — (అత్త) సుబాలోపనిషది “ఉద్భవస్సన్భవోదివ్యోదేవమోనారాయణః మూతాపితాభా)తానివాసశ్శరణంసుహృద్గతిర్నా రాయణః”.

“పెరియతిరువందాతి-విందామ్మట్టు. — పెన్ద్రుతాయనీయేపిఱప్పి త్తతన్దెనీ. మన్ద్రైయారావారుమనీపే! లెన్ద్రేయో! మాయమామాయవత్తై మాయమలైవాయవై త్తనీయమ్మకాట్టునెటి.

తా. — తనతోసమానమైనవారును తనకు నధికులును లేనందున సర్వాధికుడైన ఓ! శ్రీయఃపతి! నీదివ్యచేష్టితములు మిక్కిలి యాశ్చర్యకరములైయున్నవి. అట్టి గుణచేష్టితములకు నీవు నల్పపదార్థములకు సమానుడై యవతరించియు దేహమునకు నాత్మధారకమగునట్లు సర్వాపదార్థములకును ధారకుడై సోపాధికసంబంధముల తల్లివలె ప్రియములనుజేసియు, తండ్రీవలె హితములనాచరించియు, ఆచార్యులవలె మహాభాషములను జెలిపించియు, నాయనభాషములను బోగొట్టియు, చేసినపుపకార పరంపరలన్నియు నాదాస్యసంబంధమునుబట్టిచేయఁబడినవియని యెంచియున్నానుగాన వాటిని నెఱుంగనశక్తుండైతిని.

౪.

మూ. — అటియాక్కలత్తుశ్శేయడిమైక్కణన్బుశెయ్వి । త్తటియామామాయ త్తడియేనైవై త్తాయా ।

లటియామైక్కు అభాయ్నిలమావలిమావడియె । న్నటియామైవజ్జిత్తాయెనతావియుళికలన్దే ॥ ౩॥

ఆ.— (అతీయా) తన్నిజత్తిలెమ్మెరుమాక శెయ్తరుళి నన్నెకలై ప్పేకుకితార్.

3.

అన్య.— అతీయామై కుఱళాయ్ నిలమమావలిమావడియెన్ఱు (3) అతీయామై వజ్జితాయ్ ఎంతావియుళ్ కలన్ఱు (౬) అతీయామా మాయత్తు (౯) అడియేనై అతీయాక్కాలత్తుళ్ళే అడిమైక్కణ్ (౧౨) అన్య శెయ్విత్తువెత్తాయాల్ (౧౪).

3.

పన్నీ.— అనన్దరమ్, తన్నక్కలిలే అవక్ తన్నె యభినివేళిప్పిత్తపడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

పిఱర్ తన్నైయుళ్ళపడి యతీయాతపడి వడివ్వుకారే మతిమయక్కిన, వామననానవనాయ్, నిలమమావలిమావడియెన్ఱు అనన్వితమాయ్ అపరిసమాప్తమానవాక్యత్తారే, (3) “ఇవనీశ్వరక్” ఎన్ఱటివిక్కిఱకుక్రొడకల్ పాకురముమ్ శెజ్జిల్ పదాతపడియాక, అవక్ “తన్నతు” ఎన్ఱిరున్దజగ్గైవజ్జిత్తుక్కిన్ఱవనై, ఇవ్వపదానత్తై యెనక్కు ప్రకాశిప్పిత్తు ఎన్ఱెజ్జుక్కుళ్ళేకలన్ఱు అక్కిణ్కిలే, (౬) అతీయామైయైవిళ్ళెప్పతాయ్, దున్దరమాన పెరుమైయైయుడైతాయ్, మాయాకార్యమాన సంసారత్తిలే, (౯) స్వతస్సిద్ధమాన శేవత్వసమ్మన్ఱమపథ్దాకాక ఎన్ఱెన్ఱు, అన్ద శేవత్వమటేక్కు సమ్మవన్ఱెయ్లుక్కాలత్తిలే, తత్ఫలమాన శేవవృత్తియిలే, (౧౨) అదరత్తై, పిఱప్పిత్తువెత్తాయ్. (౧౪) ఇతుడున్నుడైమెనఱుపవిదామైక్కిఱేయెన్ఱుకరుత్తు.

3.

అర్థము.— తెలిసికొనుటకునశక్యమైన వామనమైన శేలమహాబలిమాడడుగులని (3) తెలియకనుండునట్లు వంచించినవాడా! నామనమ్మనందుగలిసి (౬) అజ్ఞానమునుబట్టించెడి గొప్పదైన మాయాకార్యమైన (సంసారమునందు) (౯) దాసుడైననన్ను శేవత్వజ్ఞానములేని కాలమునందే క్షంకర్యములయందు (౧౨) ప్రీతిని బుట్టించితివికదా? (౧౪).

3.

ఈ.— మూన్ఱామ్బట్టు. ఆళవన్దారుళిచ్చెయ్తతాక త్తిరుమాలైయాన్ఱాన్ఱుణిక్కుమ్మడి - “అతీవునడైయాడాత దళైయిలే సమ్మన్ఱజ్ఞానత్తైప్పిఱప్పిత్తు, పిఱన్దజ్ఞానత్తై యభీక్కుక్కడవతాన దేహసమ్మన్ఱత్తోడే పిన్ఱైయుమ్ వైత్తాయ్, ఎన్ఱిఱ ఇల్లువాలే శొల్లుకితార్” ఎన్ఱామ్. ఇన్ఱై యెమ్మెరుమానార్ కేట్టరుళి, “మున్ఱిత్తాట్టుక్కుళుమ్ పిన్ఱిత్తాట్టుక్కుళుమ్ ప్రీతియోడే నడవానిఱ్ఱు, నడువేయప్రీతితోన్ఱొన్ఱు చొల్లుమతుశేరాతు, ఆనపిన్ఱిజ్జనేయామిత్తనై, అతీయామామాయత్తడియేనై - అతీయాక్కాలత్తుళ్ళే యడిమైక్కిణ్ఱు శెయ్విత్తువైత్తాయాల్” ఎన్ఱితార్” ఎన్ఱిన్ఱైయుమ్ ఒరువుపకారమాక్కి యరుళిచ్చెయ్తాల్. “అత్తానీశెయ్తన” ఎన్ఱునామ్మణిన వుపకారజ్గలై చొల్లునిన్ఱిర్ “అవన్ఱ్ఱిలే నీర్ మతి త్తిరుప్పతోరు వుపకారత్తైచొల్లి క్కాణీరెన్ఱు; అత్తైచొల్లుకితార్.

(అతీయాక్కాలత్తుళ్ళే) ౧. బాల్యాత్పృథ్వితినున్ఱిగ్గః” ఎన్ఱిఱపడియే, అతీవునడైయాడాతబాల్యత్తిలే. (అడిమైక్కిణ్ఱు శెయ్విత్తు) అడిమైక్కణ్ - అడిమైయిలే. ౨. “అహంసర్వంకరిష్యామి” ఎన్ఱిఱపడియే, అస్సృప్తసంసార

జీ-ఆ.— మూన్ఱామ్బట్టు. (అతీయాక్కాల మిత్యాది) ఆళవన్దార్ నిర్వాహత్తిల్ - కీర్తిరజ్జుపాటిలుమ్ కలన్దకలవి మానసానుభవమాత్రమాయ్ బాహ్యసంక్షేప యోగ్యమల్లామైయారే, “ఇతుక్కుడి ప్రకృతిసంస్కరమ్” ఎన్ఱు పెఱుక్కితారిప్పాటిరెన్ఱు సజ్జతి కణ్ణుకొళ్ళకు. “3 * కైయార్ శక్కరత్తిలే కీఱుమ్ మేలుమ్ హర్షమాయుక్క, ౪ ‘పకాళ్యక్’ ఎన్ఱిఱవిరజ్జుపాట్టాలుమ్ - కీర్తిపిఱన్దసంక్షేపమ్ బాహ్యసంక్షేపయోగ్యమల్లామైయారే, “ఇతుక్కుడలాన ప్రకృతియోడేవైత్తాయ్” ఎన్ఱు పెఱుత్తారిఱే; ఇల్లు మప్పడియే పెఱుక్కితార్” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్వర్. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తిలే యవతారిక్కై (అత్తానీయిత్యాది).

ఇత్తాల్ భావమ్ (అహంసర్వమిత్యాది). అన్ఱెన్ఱు - పెఱిల్ జీవితల్, పెఱావిడిల్ ముడియుమతాన సజ్జానన్దరభావికామత్తైచ్చొలుకిఱు. “కురువ్వు” ఎన్ఱతిల్ “వైధర్వ్యం నేహవిద్యతే” ఎన్ఱ తిప్పిడత్తుక్కుపయుక్తమ్. అయోధ్యాకాణ్డే, “కురువ్వుమానమచరంవైధర్వ్యమేహవిద్యతే | కృతార్థోహంభవిష్యామితవచార్థప్రకల్పతే.” “బాల్యాత్పృథ్వితి, ” “అహంసర్వజ్ఞురిష్యామి” ఇత్యాది, పూర్వమేవ

ఈ-గన్ధరాన నిత్యసూరికభుజైయ పరిమాన్ద్రత్తిలేయన్తో వెన్నెయన్వయిప్పిత్తతు. (అన్బుశెయ్విత్తు), “పరిల్ పొకడే, కడిల్ తేడే” ఎన్బరుక్కయన్బిక్కే, “కురుప్ప” ఎన్నుమ్బడి పెతావిడిల్ ముడియుమ్బడియన్తో పణ్ణిన్దు (అటియాన్త్యాది) పిళ్ళాయ్, ఊమ త్తజ్జాయ్తిన్బు భమిత్తారెప్పోలే, అచిత్సంసృష్టనాయరుక్కిఱ వెన్నెక్కిడిరి ప్పడివణ్ణిన్దు. అటివు కేట్టెప్పణ్ణిన్దుడవతాన ప్రక్కుతిసంసృష్టనాయరుక్కిఱవడియేనై, “ఇ తెళ్ళేశితైప్పట్టాలుమ్నల్లతు, నమ్నన్దువణ్ణో” ఎన్బు (వైత్తాయాల్) ఇ త్తణ్ణిర్ ప్పన్దలైవైత్తాయాలెన్బితార్. అటియామామాయ త్తడియేనై - అటియాక్కాలత్తుళ్ళే అడిమైక్కణన్బు శెయ్విత్తు-వైత్తాయాల్. ఇతుక్కునల్లనిదర్శనమున్బు (అటియామైయిత్త్యాది) నెళ్ళటియాతపడికార్యమ్ శెయ్నారెప్పోలే, తిరుమార్విలిరుక్కిఱనాయ్ చ్చియారుజ్గాడ పటియామే వామనవే షత్తైప్పరిగ్రహిత్తు ౨ “కొన్వనామావలి” ఎన్బాప్పోలే, నిలమ్మావలిమూవడియెన్బు - అనన్వితభాషణజ్జలై ప్పణ్ణి. పణ్ణుమిరన్దు పుక్కుమున్బాకిలితే అన్వితభాషణమ్బణ్ణువతు. (అటియామైవణ్ణిత్తాయ్) శుక్రాదికళ్ “ఇవన్ సర్వేశ్వరన్, దేవకార్యమ్ శెయ్యవన్దాన్, ఉన్సర్వస్వజైయు మపహరిక్కవన్దాన్” ఎన్బాల్, అవర్కళ్ పాశుర జ్జావిప్పడాతపడి తన్వేచ్చాలే యన్నై యటివుకెకుత్తు వణ్ణిత్తానాయ్దు. అప్పడియే (ఎనతావియుళ్ కలన్బు) నాయరుక్కిఱ విడ త్తళవుమ్నన్దు. ఎన్నో డేకలన్బు అత్తన్దమన్వపరనాన ఎన్నాత్తావిలేవుకున్బు ఉన్ గుణచేష్టితల్లళా లేవశీకరిత్తు. అటియామైక్కుఱళాయ్ నిలమ్ మావలిమూవడియెన్బు అటియామైవణ్ణిత్తాప్పోలే, ఎనతావియుళ్ కలన్బు - అటియామామాయ త్తడియేనై - అటియాక్కాలత్తుళ్ళే అడిమైక్కణన్బు శెయ్విత్తు వైత్తాయాల్ ఎన్బన్దయమ్.

3.

జీ-అ-మహాప్రవేశేలిభితమ్. ఇనుక్కుతాత్పర్యమ్ (పిళ్ళాయ్త్యాది). పిళ్ళాయెన్బు తు-వారెప్పోడు. (అచిత్సంసృష్టనాయ్) తత్ప్రియుక్తమా ధ్యపర్యన్తవినశీతమ్. శబ్దార్థమ్ (అటివుకేట్టెయిత్త్యాది) “అడియే” ఎన్బు తుక్కుభానమ్ (ఇతెళ్ళేయిత్త్యాది). ఇన్దవాక్యమ్-ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహ త్తిలేయానపోతు, అతిగుగుస్సనీయమాన వచిత్సంసృష్ట నేయాకిలుమ్ నమ్బన్దలై యణ్ణికిరి త్తడిమై క్కుణన్బు శెయ్విత్తు వైత్తాయెన్బు తాత్పర్యమ్. ఆళవన్దార్ నిర్వాహ త్తిలేయానపోతు - “నమక్కుసరత న్నిమన్తో, ఎన్జే శిత్తైప్పట్టాలుమ్ క్రమేణాణ్ణికిరిక్కిటోమ్” ఎన్బు వైత్తాయాలెన్బు పుట్టికైతాన్బుకరుత్తు. శిత్తైప్పడుక్కు - హేయసంసృష్ట మాకై. అన్బుశెయ్విత్తాయాల్ ఎన్నవమైన్దిరుక్కు, “వైత్తాయాల్” ఎన్బెయారే - ఒరు గౌరవన్దోన్దుకిఱిఱ, అత్తై యరుళిచ్చెయ్కిటార్ (ఇత్తణ్ణిర్ ప్పన్దలైయిత్త్యాది). ఇతు-ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహ త్తై ప్పన్దోన్దు ఉపకార స్పృతియిలే. అన్వయక్లాట్టుకిటార్ (అటియామామాయ త్తిత్త్యాది). మేలే “అటియామై” ఎన్బరుక్కయారే, అత్తోడు పునరుక్త మాకాతపడి వ్యాఖ్యానమ్బణ్ణికిటార్ (నెళ్ళటియాతపడియిత్త్యాది). “అప్పోను పిరాట్టియున్బా?” ఎన్న; రసమాక, 3 “కృష్ణాజినేన సంవృణ్వహుం నత్కస్థలాలయామ్” ఎన్నక్కడవతోటే” ఎన్బరుళిచ్చెయ్వర్. అనన్వయమాక చొల్లుకైక్కుపేతు (పణ్ణుమిత్త్యాది). “ప్రస క్తస్యహాప్రతిషేధః” ఇలిన్బాయేన, అటియామైక్కుప్రసన్దంసమ్పదయతి (శుక్రాదికళిత్త్యాది). “అటియామై” ఇత్త్యాదికమ్ - దృష్టాన్తార్థ మెన్బితార్. (అప్పడియేయిత్త్యాది). నాయరుక్కిఱ విడ త్తళవుమ్నన్బు ఎన్బెయారే - తామ్విముఖరాయరన్దమైతోన్దుకిఱిఱ. మహాబలియెవణ్ణి త్తాప్పోలే యెన్నెయమ్నన్బుత్తాన్ “ఎన్బువినశీత్తు, వణ్ణుముపకారమాన్బుకార త్తైయరుళిచ్చెయ్కిటార్ (అత్తన్దమిత్త్యాది). ప్రతిపత్తి సౌకర్యాన్దమన్బయమ్ (అటియామైయిత్త్యాది). ఆళవన్దార్ నిర్వాహ త్తిలే, అటియామైక్కుఱళాయెన్బుతోడన్జి, వణ్ణిత్తాప్పోలే, యెనతావియుళ్ కలన్బు అటియాక్కాలత్తుళ్ళే యిత్తారభ్య, వైత్తాయాలిత్తన్వయః.

3.

అ-అ-వి — ఇన్నారటియామల్ ఎన్నామైయారే - “ఎన్బరుక్కు” ఎన్బు అవర్ణతైవినశీత్తు, అతికాశ్చయై యరుళిచ్చెయ్కిటార్ (నెళ్ళటియాతపడియిత్త్యాది). (తిరుమార్విలిత్త్యాది) బ్రహ్మచారివేషమ్ పిరాట్టిక్కసహ్యమ్బారేకాణమ్.

3.

ప్ర-తి. — (మూహామ్మట్టు) (అఱియాక్కాలత్తే) బాలకాణ్డే [౧౨] “బాల్యాత్పిభృతినుస్సిగ్ధోలత్తుణోలత్తివర్ధనః | రామస్యలోక రామస్యభౌతుర్జ్యేష్ఠస్యనిత్యశః || ౨౭౪||” — అయోధ్యాకాణ్డే [౩౧] “భవాంస్తుసహవై దేహ్య గిరిసానుమరంస్య జ్ఞురిహ్మిమి జాగ్రతస్త్వపతశ్చతే || ౨౫||” — (అన్బుశెయ్విత్తు) [౩౧] ఏతత్పూర్వస్థితే, “సురుప్యమామనుచ్ఛక్” అఱియా హవిద్యతే | కృతార్థోహంభవిహ్మిమి తపచార్థఃప్రకల్పతే || ౨౨ || ధనురాదాయసగుణం ఖనిత్రపిటకాధరః | ఆగ్రతస్తే 3. నమనుదర్శయక్ || ౨౩ ||”

తాత్పర్యము. — ఇతరులు తన నెఱుంగక నుండునట్లున్న తనదివ్యమంగళ విగ్రహ సౌందర్యముచే మహాబలినిభ్రమింపజేసెను. మహామహావీరం బెత్తి వానినిమీపమునకుఁబోయి “నేలమహాబలిమూడడుగులని” ముగ్ధభాషణములచే వానిప్రక్కనున్న శుక్రాదులయొక్కవార్తలను వాఁడు నమ్మకనుండునట్లుచేసి వంచనముచే జగత్తును గ్రహించియుపకరించిన ఓ! మహాపకారమఁడా! అజ్ఞానమునుబుట్టించెడియతిహూర మైన సంసారమునందున్న నన్ను స్వతస్సిద్ధమైన శేషత్వమును బట్టి యట్టిశేషత్వము నెఱుంగుటకుఁగూడ యోగ్యతలేనికాలమందే కైంకర్యముల యందు నాకునాదరమును కలుగజేసితివి. ఇట్టినినికే తుక మహాపకారకత్వమును నేనేమని వర్ణించెద? 3.

మూ. — ఎనతావి యుళ్ కలన్ద పెరునల్లుతవికైమా. | తనతావి తన్దొట్టి న్దేనినిమీళ్వ తెప్పతుణ్డే |

యెనతావియావియునీపొట్టి లేట్టుముణ్డెన్దొ. | ఎనతావియార్ యానార్ తన్దనీకొణ్డాక్కినై యే || ౪||

ఆ. — (ఎనతావి) ఇప్పడియెప్పెరుమానోడు కలన్దకలవియాలళ్ళ నిరవధికప్రీతియాలే యఱివట్టిస్త, “ఇవ్వాత్తాతమ్మడైయతన్ద” ఎట్టు నిరూపిక్కమాట్టారాయ్, అవక్ తమ్మాడుకలన్ద విప్పెరునల్లుతవిక్కుకైమాణాక త్తిమ్మడైయ వాత్తావైయవనుక్కు మీళావడి మైయాకొక్క డుత్తు, పిన్నెయన్దమ్మడైయ స్వరూపత్తెయళ్ళపడివివేకిత్తు, తరుకిఱనానార్, తరప్పకుఱివివ్వాత్తావార్, పణ్డేయునక్కు శేషమాయరు క్కిఱివివ్వాత్తావై నీకొణ్డరుళినాయ త్తనైయిఱే యెన్దిఱార్. ౪.

అన్వ. — పొట్టిలేట్టుమ్ ఉణ్డె ఎన్దాయ్ (౩) ఎనతావియుళ్ కలన్ద పెరు (౬) నల్ ఉతవి కైమాలు (౯) ఎనతావి తన్దొట్టిన్డే ఇని (౧౨) మీళ్వతు ఉణ్డే ఎనతావియుమ్ (౧౫) అవి నీ ఎనతావియార్ (౧౮) యానార్ తన్ద నీయే (౨౧) కొణ్డాక్కినై (౨౨).

పన్నీ. — ఆనన్దరమ్ ఇవుపకారత్తుక్కు ప్రత్యుపకారమితైయెన్దిఱార్.

సమస్తలోక జ్ఞకుప్రభయ త్రిలేయట్టియప్తక, వయిల్లెత్తేవైత్తునోక్కిన, స్వామియే! (౩) అప్పడినానుమట్టిస్తబోకాతపడి అత్యన్ద హేయమాన ఎన్నాత్తావుక్కుళ్ళే, ఒరుసీరాకక్కలన్ద, అతుత్త పేతామ్బడిపెరుత్తు, (౬) నిళ్లే తుకమాకైయాలేనన్దాన, ఉతవిక్కు, ప్రత్యుప కారమాక, (౯) ఎన్నాత్తావై ఉనక్కుత్తన్డేవిఱ్చేక్, ఇని, (౧౨) అతుక్కు మీట్టియెన్దతొన్ద, ఇల్లె. ఇతుతానారతెన్దారాయల్; ఎన్నాత్తా వుక్కుమ్, (౧౫) అత్తా, నీ, ఆతలార్ తరప్పకుఱివివ్వాత్తా స్వరూపత్తిన్ద డైయకర్తవ్యముమ్ నానిట్టవడ్డుక్కల్ల, (౧౮) తరుకిఱివ్వుడైయకర్తవ్య ముమ్ నానిట్టవడ్డుక్కల్ల, దాతృత్వకర్తృత్వాదివిప్రమాన వివస్థువిన్ద డైయనత్తెయ్ యడియిలేయుణ్డాక్కిత్తన్ద, నీతానే, (౨౧) పిన్నెయమ్ స్వీకరిత్తాయ్, (౨౨) ఆతలార్, ఉనక్కు శేషమెన్దిట్టు, ఎనక్కు సమర్పణత్తిల్ కర్తవ్యమిల్లె, కర్తృత్వముమిల్లె. కైమాలు-ప్రత్యుపకారమ్. ౪.

అర్థము. — సప్తలోకముల నారగించిన ఓ! స్వామీ! (౩) నాయత్తలోకలిసిన పెరిగి (౬) శ్రేష్ఠమైన ఉపకారమునకు ప్రత్యు పకారముగ (౯) నాయత్తను సమర్పించితిని; ఇంకమిద (౧౨) ప్రతికూలించుట లేదు. నాయత్తకును (౧౫) నాత్త నీవే; నాయత్తి యెవరు? (౧౮) నేనెవరు? (సత్తను) ప్రసాదించిన నీవే (౨౧) స్వీకరించితివి. (౨౨).

ఈ — ఎన్నిరున్దు, ఇత్తైఇన్దు అనన్బక్కలిలేసమర్పిత్తామ్; సర్వజ్ఞనానమ్ ఎన్నినై తిరుక్కుమెన్దు, తామత్తై యత్తిన్దు అతుక్కులజ్జక్కితార్.

ఆత్మ సమర్పణమృణ్ణావిడిల్ సర్వము క్రిప్రసజ్జమామ్, సమర్పిక్కిల్ అవనతానవస్తువై యవనుక్కుక్కొడు త్తతామ్, అనాత్మైయ్యపడుప్ప తెన్నెన్నిల్; భాన్రిసమయత్తిల్ సమర్పిక్కువుమ్ వేణుమ్, తెలిన్దాల్ “ కొడు త్తామ్” ఎన్నిరుక్కక్కడవనల్లక్; ౧ “మయాసమర్పితః - అథవాకిన్ను సమర్పయామితే” ఎన్టారిత్తే (పొట్టిలేముమున్దు

జీ-ఆ.—వాక్యానంతరమ్—“భగవదీయమాన” ఇత్యాదివాక్యతైయసుస్థిత్తు; అనంతరమ్, “ఎనతావియావియుమ్ నీ” ఎన్దు పహోపాదానమ్మణ్ణి, “ఎన్నాత్తావుక్కు” ఇత్యాది వాక్యజ్ఞాన్తిక్కొళ్ళుతు. లజ్జక్కితార్చెన్దు - “ఎనతావియాల్ యానార్” ఎన్దు తైప్పన్దు.

ఇన్ద్రప్రసజ్జత్తిలే స్వరూపశిక్షైపణ్ణుకితార్ (ఆత్మ సమర్పణమిత్యాది). యద్వా, ౨ “ప్రత్యక్షనాద్ధి పజ్జుస్య మారాదస్వర్సంవరమ్” ఎన్దిరాతే, ఆత్మ సమర్పణమృణ్ణువానెక్; పిన్దు లజ్జిస్సానెన్నెన్దు (ఆత్మ సమర్పణమిత్యాది) ఆతల్. అతావతు-౩ “కర్తుస్త్యక్తుమపి ప్రపత్తుమనవమ్” ఎన్దు శొల్లుమ్మడియాన ‘ప్రబుద్ధః’ ఎన్దు ఆత్మ్యన్త పారతన్త్రాన్రిససన్ధాన దక్షైయెప్పార్చెన్దు, ‘అన్రివమయాసమర్పితః’ ౪ ‘త్వత్పాదారవిప్రయగళంశరణమహంప్రపద్యే’ ఎన్దు సుస్థిక్కిలు కేవల కేవత్వజ్ఞాన దక్షైయెమ్ పారతన్త్రాన్రిజ్ఞానకార్యమే యాకిలుమ్, ‘అతువుమ్ భ్రాన్రిదక్షై’ ఎన్నుమ్మడియాయుక్కుమ్” ఎన్దు రుళిచ్చెయ్వర్. ౩ [మయిత్వదధీనతానిశ్చిత్త] ఎన్దు విడత్తిల్ - తద్విప్రయమాన పారతన్త్రాన్రితై నిశ్చయిత్తై పడి. ఇతుక్కు నియామకమేతెన్దు (మయాసమర్పిత ఇత్యాది). అతావతు - ఆత్మ సమర్పణమ్ సర్వ

ఆ-ఆ-వి.—మల్, తమ్మడైయ తల్లాత తై త్తమతాక భ్రమిత్తు అత్తైయవనుక్కు సమర్పిత్తు, ఉడనే తెలిన్దనుకయిత్త వితుక్కు దృష్టాన్తాభిప్రా యేణవరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఆత్మ సమర్పణమిత్యాది). స్వరూప భరణు సమర్పణాత్మకమాన ప్రపత్తికరీరత్తిలే, స్వరూప సమర్పణమావతు-స్వతస్సి ధమాన కేవత్వత్తినుడైయ వనుసన్ధానమాత్రమే యొట్టియ, తన్నతాన వాత్తవస్తువై యవనుక్కు సమర్పిక్కైయన్దాయుక్కుచ్చెయ్లేయమ్, ఆత్మ సమర్పణమావతు - తన్నతానవాత్తవస్తువై యవనుక్కు సమర్పిక్కైయన్దు అప్రబుద్ధర్కుత్తోన్దుమితే; తదభ్యుపగమేన వరుళిచ్చెయ్త వాక్యమితువెన్దు కణ్ణుక్కొళ్ళుతు. ఇప్పడి యప్రబుద్ధనాయ్ సమర్పణదక్షైయల్ తన్నతై సమర్పిత్తతాక భ్రమిత్తానేయాకిలుమ్, “ఇన్దు మత లాక కేవత్వమృణ్ణాయ్దు” ఎన్ది అబుద్ధి యుజ్జాకైయాల్ పరమపురుషార్థ సిద్ధియల్ తట్టిలైయెన్దుకరుత్తు. అన్దవధికారి, పిన్దుమ్ తన్నుడైయ పదార్థతై సమర్పిత్తతాక బుద్ధిపణ్ణిక్కొడ్డిరున్దానే యాకిలుమ్ ఫలసిద్ధియల్ విరోధమిల్లె; అవనే ప్రబుద్ధనాకిలుమ్ విరోధమిల్లె, ప్రబోధా నంతరమ్ ప్రపత్తి కార్యకరమెన్దుమామ్. ఇన్ద్రప్రపత్తుత్తరకాల ప్రబుద్ధనైప్పన్దు (భాన్రిసమయత్తి లిత్యాదివాక్యజ్ఞో) తెలిన్దాల్ కొడు త్తొమ్మెన్దిరుక్కక్కడవ నల్లక్ ఎన్ది అతు - అనువాదమ్, విధియన్దు. ఇవరిక్లేపణ్ణిన ఆత్మ సమర్పణమ్ స్వీకారసమయత్తిలుమ్మణ్ణి వేణుమెన్దు వివ ష్చీన్దు, తద్విప్రయశక్తైయైయనువదిక్కితార్ (ఆత్మ సమర్పణమిత్యాది). ఎన్నువుమామ్. సమర్పిత్తు లజ్జత్తమైక్కు దృష్టాన్తమ్ (మయాసమర్పిత ఇత్యాది). వపురాదిను యోపికోపివాఅసాని - శరీరాదికళిలే యేతేనుమాకిలు మాకితేక్; గుణతఃయథాతథావిధః అసాని - గుణత్తినాల్ యేతేను. మొన్దాకిలుమాకితేక్; జ్ఞాన గుణకనాకిలు మాకితేక్, పాషణకల్పమాకిలుమాకితేక్; శత్ - ఆకైయాల్, అయమహమ్ - ఇన్ద నాక్, తవపాదపద్మయోః - దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తానురైకళిలే, అన్రివ-“తుడికమ్” ఎన్టార్కళాకిలుమ్, అన్దక్షణత్తిలేయన్నాల్ సమ ర్పిక్కుప్పట్టుతు. (మమనాథేత్యాది) ఎన్నాతనే!, మాతవా!; అథవా, మమయదన్తి - ఎనక్కు యాత్తోన్దున్దు; అహంయోన్తి - యావనోరువ నాకితేక్; తత్సర్వత్యవైవ నియతస్వమితి ప్రబుద్ధధీరహంతేకిన్ను సమర్పయామియెన్దున్దుయమ్. ఇతుతాక్ దృష్టాన్తమాకిలుమ్ - అపాత ప్రతీతికొణ్ణు; పూర్వజ్ఞోకత్తిల్ సమర్పణశబ్దార్థ వివరణపరమితే - “మమనాథ” ఇత్యాదిశ్లోకమ్. స్వకీయపదార్థత్తినుడైయ పరస్వత్వా పాదనత్తిలే - సమర్పణశబ్దమ్ ప్రసిద్ధమాకైయా అన్దవర్థతై యిక్లే శక్కిత్తుక్కొణ్ణు, “మమనాథ” ఇత్యాదియాల్ పరిహరిక్కితార్; ప్రప

ఈ.—వెద్దాయ్) స్వాభావికమాన శేషిత్వజ్ఞోజ్ఞ శొల్లవేణుమో? ప్రళయాప త్రిలే వయిల్ ద్రిలేవై త్తునోక్కిన. పతు పోరాతో? “నీశేషి” ఎన్దెక్కు. (ఎద్దాయ్) ప్రళయాప త్రిలేనశియాతపడి జగత్తైరక్షిత్తాప్పోలే, పిరిన్దునశియాతపడి ఎన్నోడేకలనడిమైకొణువ నెన్దుమామ్.

జీ-అ.-ముక్తి ప్రసజ్ఞపరిహారభూమిలమ్, ఆత్మవస్తు ఆత్మస్తవరత స్త్రీమాకైయాలే యనస్తర మనుతపిక్క శేజ్జుమ్మడియరుక్కుమెన్ద పడి. “శేమ్మ సమర్పయామియెన్దు - స్వాధీనకర్తృత్వ నివృత్తిశోక్తికట” ఎన్దు పక్షాస్తర మయుక్తమెన్దు పడి. స్త్రాతే “వపురాదిషు” ఇత్యాది, “మమ నాథ” ఇత్యాది. “ఎనతావియావియుమ్ నీ” ఎన్దు త్తాల్ - స్వావిత్వజ్ఞోలి, మీశవుమ్ “ఎద్దాయ్” ఎన్దితెన్నెన్న (స్వాభావికమాన విత్యాది). పాశీలేళుముజ్జెయాలే “ఎన్దై” ఎన్దు మున్దివరథమ్. అథాస్తరమ్ (ప్రళయాపత్రిలే నశియాతపడి యిత్యాది). పాశీలేళుము జ్జాప్పోలే యెన్దైమానతువుమ్ ఎన్దిరజ్జామరథమ్. ఎనతావి యావియుమ్ నీయాపిన్దు - ఎనతావియార్ యానార్ ఎన్దు పేతుపేతుమదా ప్పేనార్థమ్ (ప్రదేయమానవిత్యాది). సర్వము మీశ్వరనుక్కే శేషమాకైయాలే, తన్వత్రిలేకేణ స్వతస్త్రితయా సమర్పణకర్తావుమ్ సమర్పణీయ

అ-అ-వి-—త్రివిషయత్రిలే సమర్పణశబ్దప్రయోగమిరుక్కై-యాలే, “అన్దసమర్పణశబ్దాత్తై నిష్కర్షిక్కువేణుమ్” ఎన్దుతిరువుళ్ళమ్మల్ ద్రిలే పూర్వ స్లోక త్రిలేసమర్పితః ఎన్దు ప్రయోగిత్తు, అతిలథాస్తర తై పూర్వపక్షమాక శజ్జిత్తుక్కుణ్దు, “అథవా” ఎన్దు-అత్తైనిరాకరిత్తు, స్వాభావికదాస్యాను సన్ధానమే - స్వరూపసమర్పణమెన్దు నిష్కర్షి త్తరుళినారాయల్ ద్రిలు; ఆకైయాలాపాత ప్రతితియై యనుసరిత్తు ఇక్కే దృష్టై నమాకన్దొల్లిద్రిలు. ఇన్దివైత్రిలాత్తాల్ ప్రతుప్రకార త్రిలుజ్జాన తదుమాద్ ద్రిజ్జాలే భ్రమిక్కువు మనుశయిక్కువుగూడుమ్, అజ్జక్ పరమాచార్యుక్కు. భ్రమని దానమిల్లామైయాలే భ్రమిక్కువు మనుశయిక్కువుగూడాతితే, అచ్చాన్దిశ్చై యరుళిచ్చెయ్ తస్మాత్ వ్యాఖ్యాన త్రిలుమ్. ఇన్దస్లోకద్వయముమ్ సమర్పణశబ్దాన్ధ నిరూపణమెన్దే తాత్పర్యమ్. అప్రబుద్ధాధికారికలైప్పోలే తాముమనుష్టి త్తతాక్కి, అతుక్కునుశయిత్తు, ఇముఖత్తాలే, సమర్పణ శబ్దాథమ్ - స్వాభావికదాస్యానుసన్ధానమేయెన్దు నిష్కర్షి త్తరుళినారత్తాచ్చాన్దిశ్చైక్కు తాత్పర్యమ్. ఎన్దు నేయెన్నిల్; “పూర్వస్లోక త్రిలే- అప్రబుద్ధానుస్థానమాక త్తముడైయవనుస్థాన త్రిలే యాహార్యారోపణమ్మణ్ణిక్కుణ్దురుళిచ్చెయ్ తవరాకైయాలే, తాత్పర్యానుసారేణ భగవదభిప్రాయకల్పనమ్మణ్ణిక్కుణ్దు, పణ్ణిన వాత్త సమర్పణత్తు క్కునుశయిక్కితార్” ఎన్దు త్తరస్లోక తై యనతరిప్పిక్కితార్ [“ఇవరై భ్రమత్తోడేమిడికి టై?” ఎన్దు పార్ త్తరుళి, “నీర్ యార తైయారుక్కు సమర్పిత్రి” ఎన్దు; నిరూపిత్తు, “ఎనతావియావియుమ్ నీ, ఎనతావియార్ యానార్” ఎన్దిటపడియే “ఉన్దుత్తై నీర్ స్వీకరిత్తిరిత్తవై, ఆత్మ సమర్పణము మాత్తాపహరత్తోపాతి” ఎన్దు పణ్ణిన వాత్త సమర్పణ తై యనుశయిక్కితార్ తై] అనుశయపేతువాన వాత్త సమర్పణదా నేతెన్న వరుళిచ్చెయ్ తిత్తార్ [ఆత్మ సమర్పణమావతు - భగవత్పరతస్త్రిమాన వాత్తావుక్కు అనాద్యవిశ్వాసిద్ధమాన స్వాతస్త్రియ మడియాక భగవద్వైముఖ్యమిట్టెన్దు, అత్తాలే “హతక్” ఎన్దు భీతిపిటన్ద వళివిలే తదీయత్వాను సన్ధానత్తాల్ వన్ద దాస్య సజ్జల్పమాతల్, రాజాభరణ తై రక్షిత్తువైత్తు ప్రాప్తకాలద్దళిలే కొడుక్కుమాప్పోలే, అత్తావై ఈశ్వరస్స క్కులిలే సమర్పిక్కై యెన్దు తలెన్దు]. [తదీయత్వానుసన్ధానమ్] తదీయత్వసజ్జల్పమ్. సామర్యసజ్జల్ప తైయమ్ విశేషసజ్జల్ప తైయమ్మోన్న పడి. తదీయత్వమ్ చేతనాచేతనసాధారణమాయ్, దాస్యమ్ చేతనాసాధారణమాయ్ తే యరుప్పతు. ఇన్దైయరణ్దుమ్ - సమర్పణ శబ్దాథమాక సమ్మివిత మెన్దు తాత్పర్యమ్. ఇన్దైయనుశయపేతువానా నెన్? ఇతువే యర్థతత్వమానాలో వెన్న వరుళిచ్చెయ్ తిత్తార్ [ఇన్దై యరణ్దుమర్థమన్దు, పణ్ణేయవనతానవన్దువై “అవనతు” ఎన్దికైయమతోడీయ, ఆత్మ సమర్పణమాత్తాపహరత్తోడొక్కుమెన్దు]. “సజ్జల్పమ్” ఎన్దైయాలే - దాస్యత్తుక్కిచ్చాసాధ్యత్వద్వోష్టుకట; అతుమాడాతితే, దాస్యమ్ స్వాభావికమాకైయాలే; “భగవానుక్కు కాన్దుభూనవాత్త వన్దువై నామ్ పేణిక్కుణ్దున్దు, ఉపభోగకాల త్రిలేసమర్పిప్పోమ్” ఎన్దిటబద్ధియిల్లామైయాలే రాజాభరణ న్యాయముగూడాతితే; అత్త యాలే, అత్తైయనుష్ఠితతాకప్పణ్ణిక్కుణ్దునుశయిక్కితార్ తై తాత్పర్యమ్. ఇప్పడి స్లోక తాత్పర్యతై యరుళిచ్చెయ్ తు, ప్రసక్తా దప్రబుద్ధాధి

ఈ. — (ఎనతావియార్ యానార్) ప్రదేయనూనవస్తువారతు; ప్రదాతావారుచైయవక్; “నానెన్నాత్తావైమర్పిజ్జే” ఎన్నక్కడవేనో? (తద్దనీకొణ్డాక్కినైయే) ముతలిలేయిచైయుణ్డాక్కిననీయేకొణ్డాయానాయ్. ఉణ్డాక్కుకైయావత్తే? నిత్యవస్తువైయెన్నిల్; ౧ “ఇచ్చాతవీవతవవిశ్వపదార్థసత్తా” ఎన్ఱుఅవనుచైయనిత్యేచై ఛయా లేయి తేయితినుచైయ నిత్యత్వమ్.

జీ.ఆ. — కర్తువమిల్లెయెచపడి. శబ్దార్థమ్ (ముతలిలేయిత్తాది). తద్దనీ-ఉణ్డాక్కిననీ, తరుకై-ఉణ్డాక్కుకై. కొణ్డాక్కినైయే-కొణ్డాయానాయ్. తటస్థశబ్దేయై యనువదిత్తు పరిహరిక్కితార్ (ఉణ్డాక్కుకై యిత్తాది). నిత్యేచై ఛయిడియాక వితు నిత్యమా యరుక్కైయా లే “ఉణ్డాక్కిన” ఎన్ఱికారత్తపడి. శ్రీవైకుంఠవే, “ఇచ్చాతవీవతవవిశ్వపదార్థ సత్తానిత్యంప్రియా స్తవతుకేచనతేసి నిత్యాః । నిత్యంత్యదే కపరత్తన్త్రి నిజస్వరూపాభావత్కమర్థగుణాహినిదర్శనమ్.” క్ర మేజాన్వయః.

ఆ.ఆ.వి. — కారియన్ఱజేయై యరుళిచ్చెయ్కితార్ సుసా రభయత్తాలే సమర్పిక్కైయమ్, స్వరూపయాథాత్మ్యభయత్తాలే యనుశయిక్కైయమ్ నాకివిచైయిరన్ఱుమ్ నూవనోత్తమనువర్తిక్కుక్కడవత్తెన్ఱు. ఇరన్ఱావతినుడైయ యావనోత్తానువృత్తియొక్కొణ్ఱు ఇచైయిరన్ఱుమ్ నూవనోత్తమనువర్తిక్కుక్కడవత్తెన్ఱు. అథవా, ప్రసక్తాత్ ఆత్మాయడైయ సమర్పణానుశయన్ఱైప్పల్లి వరుళిచ్చెయ్కితార్ కావుమామ్; ఈశ్వరకాన్యభిలషిత పురుషార్థ సిద్ధికాకవిజే యాత్మార్కకై చ్చితీతునాల్ లీలావిభూతియలే వైత్తుక్కొణ్ఱిరుక్కిటతు; అవర్కకో ప్రాప్యత్వరాతి యత్తాకేళాసిట్టు, “నామ్పచ్చెయిడావైయి తేయివక్ ఫలసిద్ధియల్ విశేష్పిక్కిటతు” ఎన్ఱు భ్రమిత్తు. స్వాత్మ సమర్పణమ్మణ్ణి యనుశయిచునిట్టర్ కళికై. పాట్టిలేట్రమున్ఱెన్ఱాయ్. ఎ-తానియల్ కలవ్వవెన్ఱుతోడన్ఱి, ఎనతావియార్ వియుమ్నసి, ఎనతావియార్ యానార్, తద్దనీ కొణ్డాక్కినై ఎన్ఱుకైయన్వయమ్.

ప్ర.తి. — (ఎనతావి) (ఎనతావియార్ యానార్) స్తాత్రే, “వపురాదిభయోపికోపివాగుణతో-సానియథాతథావిభాతదహంతవపాద శస్త్రయోరహ మదైవ్యవయసమర్పితః॥ మమనాథయదస్త్రయోస్త్వహం సకలంతద్ధితవై వమాధవ॥ నియతస్వమితిప్రబుద్ధధీ రభవా కిన్నసను చ్చయామితే.” — శ్రీవైకుంఠవే, “ఇచ్చాతవీవతవవిశ్వపదార్థ సత్తానిత్యంప్రియా స్తవతుకేచనతేసి నిత్యాః । నిత్యంత్యదే కపరత్తన్త్రి నిజస్వరూపా భావత్కమర్థగుణాహినిదర్శనమ్.” ౩౬.

తాత్పర్యము. — ప్రళయకాలమునందు సప్తకోకముల నుదరమునందుంచి రక్షించినట్టి! స్వామీ! అనాదికాలముగ సంసారమునందు రువాకానవచే మనోయన్న నాయాత్మ వస్తువందు కలిసిన మహోపకారమునకు ప్రత్యుపకారముగ నాయాత్మను సమర్పించితిని. ఇంకమీఁద నేను ప్రతిహించవను. అని యాత్మార్థ భగవంతునిగుఱించి సాదించి పిదప వధకతత్వమునాలోచించి నాయాత్మకు నీవే నియామకఁడవు, రుపిణింబంబుచవస్తువును నీకు కేషముగనుచ్చది, సమర్పించువాఁడును నీదాసభూతుఁడుగాన నిట్టిసర్వాస్వామియైన నీకు నేను సమర్పించి వానిని చెప్పుచున్నది యనుతఁడంచుచున్నాడు.

మూ. — ఇనియార్ ఇానజ్జళాలెడుక్కలెఱ్రాతవెన్ఱాయ్ । కనివార్ వీట్టిన్ఱ మేయెన్ఱుడట్టుడావముతే ।

తనియేవాల్ ముతలేపాట్టిలేమేన మొన్ఱాయ్ । నునియార్ కోట్టిల్ వై త్తాయున పాతజ్జేర్ నేనే ॥

ఆ. — (ఇనియార్) అనాత్మరత్తనైయేను మత్కృప్త రేయాటి మవర్కకుడైయజ్ఞానజ్జకుక్కగోచరనాయ్, అనన్యభక్తికళా యరు ప్పార్క్క పరమసులభనాయ్, తాదృశభక్తిహీననాయుక్కుచ్చెయ్తే యెనక్కయత్న సిద్ధభోగ్యనాయ్, సముద్రత్తిలే యున్ఱున్ఱిక్కిడక్కిట

వాత్త వర్గతై నిన్దు తుకమాక వెదుత్తుజ్జీవిప్పిత్తాప్పలే, ఉన్నుడైయప్పైయాలే. అనన్యగతియాయున్ద వెన్నుడైయ పుజ్జీవనహేతుభూత నాన వనే! ఉన్దిరువడికలై ఇని యొరునాళుమ్మిరియాలొరుపడి శేర్ నేనేయైన్దాన్. ౫.

అన్య.— యార్ ఇనన్దళాల్ ఎడుక్కల్ (౩) ఎటొత ఎన్దాయ్ కనివార్ (౬) పిట్టిన్బమే ఎన్ కడల్ (౯) పడా అయితే తని యేన్ (౧౨) వాల్ ముతలే పొట్టిలేటామ్ (౧౫) ఒన్దు వనమాయ్ సునియార్ (౧౮) కోట్టిన్ వైత్తాయ్ ఇని (౨౧) ఉనపాతమ్ శేర్ నేనే (౨౩). ౫.

పన్నీ.— అనన్దరమ్, ఉన్నుడైయ అప్రాకృతభాగ్యతైయైక్కాట్టి రుచిజనక నాన పడియాలే ఉన్దిరువడికలై పెన్దోన్ నల్లెన్ శ్లోకార్.

ఎత్తనైయేను మతిశయితరానవర్ కళుడైయ, జ్ఞానన్దళాల్, ఎడుక్కల్, (౩) ఎడుప్పన్దాత, స్వామియాయ్, ఉన్దక్కల్ స్నేహ త్తాలే పరిపక్వహృదయరానవర్ కళుక్క, (౬) మోక్షానన్దభూతనాయ్, ఉభయవ్యావృత్త నాన వెనక్క, మథనాదియత్నత్తాలే కడలిలే, (౯) ఉణ్డాకాత, అప్రాకృతమానవమృతమాయ్, సంసార త్రిత్వార్పదామైయాలే తనయ నాన వెన్నుడైయ, (౧౨) త్పదనుభవరూపమాన వాట్టు క్కు, రుచిజనకత్వాదియాలే ప్రథమ హేతుభూతనాయ్, ఎన్నై సంసారార్ణవ త్రినిష్ఠ మెడుక్కెక్కనూచకమాక, సప్తద్వీపయుక్తమానజ గత్తై, (౧౫) అద్వితీయమాన, మహావరాహమాయ్ కొణ్డై, కూర్చై మిక్క, (౧౮) కొమ్మిలే, వైత్తవనే!, ఇని నీయే హేతుభూతనాయ్ నిర్వ హిక్కిఱుపిన్దు, (౨౧) ఉన్దిరువడికలై, ప్రాపిత్తేనేయన్దో!. (౨౩) ఏకారమ్-శేర్ న్దుమ్. ఎడుక్కల్ - తమ్మవళమాక్కతల్. ౫.

అర్థము.— ఎట్టిజ్ఞానవంతుల జ్ఞానములచే పరిచ్ఛేదింప (౩) నశక్యమైన నాస్వామి! పరిపక్వమైనయాశకలవారలకు (౬) మోక్షము ఖిమునంటి(భాగ్యభూతుడా!) నాకు సముద్రమునందు (౯) బుట్టని(విలక్షణమైన) అమృతమా! సహాయము లేనినాయొక్క (౧౨) అనంగానుభవము నకు ముఖ్యకారణుడా! సప్తద్వీపములను (౧౫) అద్వితీయమైన వరాహవతారంబెత్తి క్రూరమైన (౧౮) దంతమందు నుంచినవాడా! ఇంకమింద (౨౧) నీపాదపద్మములను జేరితినికదా? (౨౩) ౫.

ఈ.— విద్వాంబుట్టు. జ్ఞానలాభమేయమైయుమో, ప్రాప్తివేడ్డావో? వెన్న; ఎనక్క ప్రథమనుకృత ముమ్ నీయేయాయ్, ఎన్నై సంసారికళిల్ వ్యావృత్తనాక్కినవన్దై పెన్దోన్ నేయన్దో వెన్దితార్.

ఇని-మేలేయన్వయమ్. (ఆర్ ఇనన్దళాల్ ఎడుక్కల్ లెన్దాయ్) ఎత్తనైయేను మతిశయిత జ్ఞానరానవర్ కళుడైయ జ్ఞానవిశేషదళాలుమ్ స్వయత్నత్తాలే యతీయ స్పార్ క్కు మన్దు పేర్ క్కు ప్పేరాతిరుక్కిఱువెన్నాయ నే!.

జీ-అ.— అజ్ఞాంబుట్టు. (ఇనియార్ త్యాది). “తనియేన్దొన్ ముతలే, ఇనియునపాతజ్జేర్ నేనే” ఎన్దు పదజ్జలైక్కటాక్షి త్తిరణ్డా మ్మట్టోడే సజ్జతి (జ్ఞానలాభమేయిత్వాది). “అతీయాతన వటివిత్తు” ఎన్దు జ్ఞానలాభమున్దాయ్ న్దైవడి.

ఇనిమేలేయన్వయమెన్దు “ఇని” ఎన్దుతుక్క - “ఉనపాతజ్జేర్ నేన్దే” ఎన్దుత్తోడే యన్వయమెన్దు పడి. ఆర్ ఇనన్దళాల్ - ఆరు డైయ జ్ఞానదళాలుమ్. ఆరెన్దు - ఉత్కృష్ట పురుషవాది. ఎడుక్కల్ లెన్దాయ్ ఎన్దొన్ ఎడుక్కెక్కడుప్పన్దాత శ్లో స్వామి! యెన్దు శబ్దార్థమ్. పేర్ క్కు ప్పేరాతిరుక్కిఱు-చలిప్పిక్క చ్చలియాలేయిరుక్కిఱు. అతావతు-పరిచ్ఛేదితతీయస్పికాతిరుక్కిఱువెన్దు పడి. ఎడుక్కల్ స్పార్ క్కు.

అ-అ-వి.— ఆరుడైయ జ్ఞానదళాలున్దాన, ఎడుక్కల్ - అతీయస్పార్ క్కెయమ్, ఎడుక్కెక్కెయమ్, ఇన్విరణ్డాలుమ్, ఎటొత-అతీయపుమ్

ఈ-అతావతు-దుర్యోధననాలే పరిచ్చేది త్తల్, రావణనాలేయెడుక్కలాయరు త్తల్ శెయ్యునితాయరుకైక్కు. (కని వార్ పీట్టిన్మ) “సి” ఎన్టల్ ఉళో కనిన్దు పక్కమా యరుక్కు మవర్ కళుక్కు మోక్ష సుఖమానవనే!. అన్టియే, “సి” ఎన్టలినియ రా యరుక్కు మవర్ కళున్ది త్తిలేవన్దు అవర్ కళుక్కానన్దత్తై విత్తైక్కు మవనే!. అప్పడియెన్దై కణ్డో మెన్నిల్; ౧ *యశోత్తైప్పిరాట్టి, తొల్లైయన్దు త్తిఱుతికణ్డాలితే. (ఎకడప్పడావముతే) అన్విరణ్డకోడియలు

జీ-అ.-మన్దెక్కుప్పొకాతిరుక్కిఱున్దు కూట్టిక్కొళ్ళు. “భానజ్జళాల్” ఎన్దుతు-శక్తక్కు ముపలక్షణమ్. “ఎడుక్కులెహొత” ఎన్దుతు-అఱి యప్పొకామైక్కు ముపలక్షణమ్. వివరణమ్ (అతావతిత్యాది). ఏడు - మోక్షముమ్, గృహముమ్. మోక్షసుఖమానవన్ - మోక్షసుఖ త్తైక్కొడుక్కుమువన్. పీట్టిలేవన్దానన్దత్తై విత్తైక్కు మవన్దెరణ్డా మర్థమ్. (తొల్లైయత్యాది). పెరుమాళ్ తటమొగ్గి. పట్టైయతానవానన్దత్తి నుడైయన్దై కణ్డో శేయ్దుపడి. (కడప్పడావముతే). పడుకై - ఉణ్డాకై. “కడప్పడావముతు” ఎన్దైయాలే - ప్రాప్యత్వజ్ఞాల్లిల్లిరు.

అ.అ.వి.-పేర్క్కవుమ్ పోకాతన్దాయెన్దు వివక్షిత్తరుళిచ్చెయ్కిటార్ (ఎత్తనెయ్మెమిత్త్యాది).—అర్ధానరమ్ (అతావతిత్యాది). ఆర్భాన జ్జళాలెడుక్కు లెహొమెయనత్తెవడి. ఆర్భానజ్జళాలుమెహొన్దన్దన్దుమ్. ఇప్పొతు, “ఆర్” ఎన్దు - జ్ఞాన సమృద్ధి వివక్షితమున్దు; విశ్వరూపమృద్ధి వివక్షితమ్. ఎఱుకై - విషయోచరిక్కుప్పడుకై. విశ్వరూపత్తరానప్రతికూలరజియామలిరుక్కుయ మివరుక్కున్దేళ్ళమెన్దు పడి. “ఆరెడుక్కులెహొత” ఎన్దివిజ్జత్తిల్ “ఆర్” ఎన్దిఱుతు - బలోచ్చాయ్తైప్పల్లి. ౨ “నసన్దేర్థి భరతాసుజ” ఎన్దుతువు ముడైళ్ళమికే యివర్క్కు. — “తత్రప్రాథమికార్థోదాహరణత్వేన ౩ “భక్త్యాకాస్త్రాద్వేన్ది” ఇతి సజ్జాయవృత్తాన్దుమ్, తత్ప్రతికోటిత్వేన “ఆర్” ఇత్యన్యోదాహరణత్వేన భృతరాష్ట్రాచ్చవదన్ది. ౩ “మాయాంససేవ” ఇత్యాది. “పీట్టిన్మ” ఇత్యన్యోరూపతారపరత్వేనాన్ధానర మభిహితమాచార్యూదయకాన్దై. ౪ “పీట్టిన్మ విన్దుప్పొక్కళిల్ ద్రవ్యభాషానిరూప ణసముమ్” ఇత్యత్. (మోక్షసుఖమానవన్దుతు) “ఇచ్చెయ్దుడైయన్దే” ఎన్టల్ - నెల్లెవిల్లెక్కు మెన్దు కాట్టుమాప్పొలే, మోక్ష సుఖత్తైక్కొడుక్కుమెన్దు పడి. ఇప్పడిశెయ్దుక్కణ్డ వివక్షణ్డోవెన్దు (యశోత్తైప్పిరాట్టి యిత్త్యాది). (తొల్లైయన్దు త్తిఱుతికణ్డాలితే). పెరుమా ఱ్ తిరుమొగ్గి.—“ఇనన్దైప్పెల్లి వయిఱుడైయాళ్” ఎన్దున్దుడియరుక్కిఱు యశోత్తైప్పిరాట్టి, అవనుడైయ సోశిల్వారికలై యెరుపడి ప్పడవనుభవిక్కైయాలే, పట్టైయతాన వానన్దత్తిన్దైకణ్డో శే; అవనుమెరుత్తియో! యెన్దిటార్. (ముఱుతుమ్ నెన్దైయన్దై). “కైనిన్దై వళవుమ్ వయిఱునిన్దైయమ్” ఎన్దుమ్ మాన్ద్యత్తాలే నెన్దైయముఱుతు మన్దైన్దానాయ్దు. (తొట్టున్దుమ్). ఉచార్యరుడైయత్తిరప్రసా దజ్జలై శిలవళియామల్ నాళోతోఱుమ్ పేణిజీవిప్పొరెప్పొలే, “ఆత్తితస్సర్వముళ్ళనెన్దైయ శిలవళియైచ్చయన్దే?” ఎన్దుగొట్టు త్తొట్టునక్కానిఱుమాయిల్లిరు. (ముక్తిశోజ్జిఱుత్తామరైక్కైయమ్) ముక్తివిన్దితైయతాయ్చిఱియతా యరుక్కిఱు తామరైప్పొప్పొ లేయరుక్కిఱు తిరుక్కైయెక్కొణ్డాయ్దు నెన్దైయన్దైన్దుతు. ఇప్పడి కైయజ్జళోవుమాయ్ క్కణ్డవాఱే కిన్దత్తిరుత్తామ్మె యెడుత్తు కొణ్డోకట్టచ్చెత్తాళో (ఎక్కిళోకోతామ్మొణ్డోపత్తాళో కనిలైయమ్) ఇవన్దైక్కట్టుకే తామ్మొకైయాలే య్దుకియతాయరుక్కు మికే. “ఎడుత్తతామ్మొక్కణ్డ మెయ్యెయ్కిల్ శెయ్వతే?” ఎన్దు నడున్దొక్కణ్డ నిఱుమాయిల్లిరు. (నెన్దైయన్దోయన్ద శెవ్వాయమ్). పావియో, వాయకుకైయతా క్కిడిరకప్పట్టు. (అఱుకైయమ్). ఇన్దైయన్దకణ్డవాఱే, “కైయన్ద పడియో, వాయి రన్దపడియో, ఇతేకైయతే?” ఎన్దు ఱుక్కానిఱుమే; “ఉన్దైక్కుత్తరమిలై” ఎన్టాప్పొలే వాయ్కైయక కాణ్డైయాణే కణ్డో వుళొల్లప్పొకాతే య్దునిఱుమాయిల్లిరు. అఱుప్పక్కవాఱే “వాయ్ వాయ్” ఎన్దుమే (అఱ్జినొక్కమ్) తన్దేత్తెత్తన మెల్లామ్ తోన్ద నొక్కానిఱుమ్. (అన్దొక్కమ్) అన్దొక్క మెన్దుమిత్తనై. (అణికోళ్ నెన్దైయవాయ్ శెప్పత్తువుమ్) మిళవుమాల్లి మెయాలే ౬ “విన్దివిన్దుమాన్దన్” ఎన్దిపడియే య్దుకియతాయ్చివన్దు శిఱితాన తిరుప్పనళై నెలిక్కుమ్. అతావతు - అఱుక్కొ లుమెన్దుపడి. (తొఱుకైయమ్). ఇవన్దొళివవాఱే పుకట్ట కయిల్లైక్కుట్ట పెడుక్కుమ్; ఎడుత్తవాఱే, “పాడిన్దవర్ కళుక్కు ప్రసా దసనుజ్జలి” ఎన్దుకై కణ్డిరుమ్మే; “కైకణ్డపరిజరత్తై చ్చనక్కానచ్చెయ్వోమ్” ఎన్దు తొఱానిఱుమాయిల్లిరు. (ఇన్దైకణ్డవోత్తై తొల్లైయన్దు త్తిఱుతికణ్డో శే). ఇప్పడిప్పట్టవననుడైయ సోశిల్వై యనుభవిత్రయశోత్తైప్పిరాట్టియార్ అనాదియాన వానన్దత్తినుడైయ ముడివు

౧|| పెరు-తి-మొ-౨౮.
 ౨|| ఆ-హ్య-౧.
 ౩|| భార-ఉన్ద్య-౬౮-౫.
 ౪|| పెరి-తి-మొ-౧౨-౬.
 ౫|| పెరి-తి-మొ-౨౧-౫.

ఈ - మెణ్ణివొణ్ణాతపడి యిరుక్కి-అ వెనక్కయత్తు సిద్ధభోగ్యనానవనే! (తనియే వాల్ ముతలే) తనియేనాన వెన్నుడైయవనుభవత్తుక్కు ప్రభమసుకృతమానవనే!

ఏ కాశ్యేకకర్ణికళోనడువే యిరుద్దాప్పోలే పిరాట్టి-ఇవరుక్కుమ్ తనియాయరుక్కుమితే సంసార త్తిలిరుప్ప. (పొట్టిలిత్యాది) తనిమైయిలేవస్తుతవుమ్బడియై చొచ్చిలుకిఱు. అద్వితీయమహావరాహవేషత్తై పరిగ్రహిత్తు, ప్రళయజ్ఞోణ్ణభుననన్దశేత్తై యుమెడుత్తు. (సునియార్ కోట్టిల్ వైత్తాయ్) నునియెత్తు - కూర్చై. ఆరుకై - మిమతి. కూర్చైమిక్కకోట్టిలే వైత్తాయెత్తు పడి. ఇత్తాల్ - రత్నసర్గత్తి నళవల్లాతరక్షకనుడైయ పారిపైచొచ్చిలుకిఱు. (ఇనియునపాతజ్జోర్ నేనే) ప్రళయజ్ఞోణ్ణభూమియైయెడుత్తాప్పోలే సంసారప్రళయజ్ఞోణ్ణవైన్దు యెడుత్తపోతే, దేవర్ తిరువడికల్లై నాకోకిట్టి నేనేయన్తో. ౧. ఇమైయోర్ తలై వా - ఇన్నిన్దు నీర్చై యనియాముతామై ” ఎన్నుమ్బడి, అఱివైత్తునపోతే యునిరువడికల్లై పెన్దోదేనేయన్తో? ౫.

జీ-అ. అద్విరర్ణుకోడియిలు మెన్దుతు-శత్రుక్కుళానరానాదికళుడైయవుమ్, అతియతభక్తిమాన్దళానయళోదాదికళుడైయకోటియిలు మెన్దు పడి. ఎనక్కు - అద్వేయమాత్రముడైయ వెనక్కు. వాల్ ముతలే - వాళ్ళిక్కుముతలానవనే! ఇవర్ క్కు వాళ్ళి - భగవదనుభవమితే. సంసారిక భిరుక్కు, “తనియే” ఎన్నిలెన్నెన్న (ఏ కాశీ త్యాది). పిరాట్టిక్కు ఏ కాశ్యేక కర్ణికళో నడువిరుప్పప్పోలే, ఇవర్ క్కుమ్ సంసార త్తిలిరుప్పత్తనియా యిరుక్కుమెత్తు పడి. ౨ “ప్రియజ్ఞానమవశ్యన్తిమ్” ఇత్యాది. తనిమైయిలే - రత్నకాశేషాదజైయిలే. ఇత్తాల్ - “సునియార్” ఎన్నిలెన్దాల్. పూర్వవాక్యార్థత్తై చుప్టాన్తికరిత్తుక్కుండా, “అఱియాతనవఱివిత్తు” ఎన్దుత్తై క్కుటాక్షిత్తు “ఇని” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ప్రళయజ్ఞోణ్ణత్యాది). ౧ * పాయ్నిన్దుజ్ఞానత్తిల్ విశేషకటాక్షపరమాక తాత్పర్యాన్తరమ్ (ఇమైయోర్ తలైవావిత్యాది). తిరువిరుత్తమ్. నిత్య సూరికళుక్కు త్తలైననానవనే! ఇవర్ నీర్ నిలైనిన్దుపోన్ద వాసనారుచికళాకిఱ స్వభాన విశేషజ్ఞత్తై, ఉక్కుకటాక్షమ్మై న్దో నాన్దళదేహాతపడి యిత్తర్థం. మేలిత్తాప్పిలే “మతన్నుమే” ఎన్దుపదత్తిక్కు మూన్దామన్దత్తుక్కుచ్చేర, “ఇని” ఎన్దుతుక్కుమ్ మూన్దామన్దమాక ఇన్నము మోరన్ద మధ్యాహ్నిత్తుక్కున్దు. అతావతు - ౩ * వాయ్నిన్దు యుకళిల్ న్యసనన్దిర, * ఉనిల్వాళియిరిలే సంశ్లేషి త్తపోతే, ఉనపాతజ్జోర్ నేనే యన్తోవెన్దు. ఆక, “ఇని” ఎన్దుతుక్కు - మూనరమ్, అర్థద్వయంవా. ఆర్ భానన్దళాల్ తొడన్ది, వాల్ ముతలే - ఓరనమాయ్ - పొట్టిలిమ్ - సునియార్ కోట్టిల్ వైత్తాయనియునపాతజ్జోర్ నేనే ఇత్త్యవయ. “ఎన్నున్దువావముతు” ఎన్దుయాలే - ప్రాప్త్యముమ్, “తనియేన్దాల్ ముతల్” ఎన్దుయాలే - ప్రాపకత్వమున్దుల్లిల్లిదు. ౫.

ఆ-అ-వి. ఉజ్జాతే; అవళు మొగుభాగ్యాగ్నికైయేయిన్దాల్ - సుక్కుతాన్ద్రజన్యజ్ఞానాధికకోదోభక్తిమత్కోదోవాపరిగణనానర్హస్య, ౪ “యమే నైష బ్రహ్మతే నేనలభ్యస్తస్మైష ఆత్మావిప్రణతేతనాంసామ్” ఇతినిన్దే తుకవిషయా కార విషయాభూతస్య మమేత్తర్థం. ౨ “ప్రియజ్ఞానమవశ్యన్తిం సవ్యన్తింరాక్షసిగణమ్ । స్వగణేనమృగింహీనాంబ్యగై రంపుతామివ” ఎన్నక్కుడతతో. ౫ “చర్వదగ్రదశేన్ద్రియాననమ నోనక్తంచరాధిష్ఠితేచేహైన్దిన్ద్రునసిన్ధునాపరిపులేదీనాం దహమాస్థితః । అద్యత్వేహమమత్స మేన గురుభానన్ద్యతాధిభుమాక్ లక్ష్మారు ధ్ధవిదేహరామతరయా న్యామేగలూప్యనే” ఎన్దుత్తమసన్దేమమ్. ౬ “తత్సమత్తి ప్యనరాంస్యదంప్రీయా మహానరాహం స్ఫుటపద్మలోచనం, రసాతలాదుత్పలప్రసన్నిభ స్సముత్థితోనీలఇవాచలోమహాక్” ఎన్నక్కుడతతో. — (ఇన్నిన్దునిన్దై) ఇవర్ నీలే నిలైనిన్దుపోన్ద వాసనా రుచికళాకిఱ స్వభానవిశేషత్తై. (ఇనియాముతామై). నిన్దే తుక కటాక్షమూలమాన జ్ఞానలాభత్తై యుడైయ పిన్దు ఉన్నజ్ఞీకారబలత్తై యుడై యనాన్దోణురాతపడి. ౫.

పెరుమాళోతిరుమొక్కి - ఏదొన్దిరు మొక్కి-ఎట్టా ప్పాటు ముటును వెణ్డెయైన్దు తొట్టున్దు మిఱికోణ్ణై యైయైత్తైయు. మొట్టిల్ కోళ్ తాముకోణ్ణైసప్పత్తై కోళ్ తునిలై యుమ్ వెణ్డెయిల్ తోయ్ద శెవ్వాయు । ముత్తైయుమణ్ణెనోక్కు మన్నోక్కుమణికోళ్ శెణ్ణెలువాయ్ నెలిప్పతుమ్ । తొట్టుకైయుమిన్దైకణ్ణెనోళ్ తైత్తొల్లెయిన్దు త్తిఱుతికణ్ణాశే ॥

తాత్పర్యము. — అధికజ్ఞానవంతులైన బ్రహ్మాది దేవతలను పరిచ్ఛేదించ సకల్యములైన కల్యాణగుణములుకల ఓ! సర్వస్వామీ! క్షీర సముద్రమునందు బుట్టిన ప్రాకృతమైన యమృతముగాక అప్రాకృతమైన అమృతముంబోలె నాకు భోగ్యభూతుండును సత్తద్విషములతో

గూడియున్న జగత్తును వరాహవతారంబై త్తి యుద్ధించిన యావత్పృథ్వియుండైన నీవే సకలజగత్కారణభూతుడవైన పిదప నీ పాదారవిందంబులను నేనాశ్రయించితిని.

౫.

మూ.—శేర్ న్దార్ తీవినై కట్కరునన్జై త్తిన్జి త్తయై । త్తీర్ న్దార్ తమ్మనత్తుప్పిరియాతవరుయై ।

చోర్ న్దార్ శేవుకి కోడాచ్చుడరైయరక్కియైమూ । క్కీర్ న్దాయై యడియేనడై న్దేముతన్దున్న మే॥ ౬॥

ఆ.—(శేర్ న్దార్) “ పానకాలముమ్ సంశ్లేషిత్తోమ్ ” ఎట్టు తమ్మక్కన్తోబ్బమ్మడి యెమ్మెరమానాడే తామ్ సంశ్లేషిత్తై యాలే ; ఆశ్రితరుడైయ స్వవిషయ దివ్యజ్ఞాన విరోధి పాపజగుక్కు నజ్ఞాయ్ , అవర్ కళుక్కు స్వవిషయ దృఢజ్ఞానప్రదనాయ్, ఇప్పడి తన్నుడైయ ప్రసాదత్తాలే లబ్ధజ్ఞానరాకైయాలే ౧ * సమ్యగ్వ్యవసితరాయ్ రుద్రస్వరకళై సంసార త్రిబుక్కువిడాతే యవర్ కళోడు పిరియాతే సంశ్లేషిత్తుమ్ స్వభావనుమాయ్, ఆశ్రితవిరోధి నిరసనస్వభావనుమాయరుద్ర ఉన్నోడిన్తోవడియేక్ సంశ్లేషిక్కుప్పేబ్బత్తు, ఇవాన్తాపుళ్ళవన్జే పెన్ద్రోన్తో? పెన్దితార్.

౬.

అన్వ.—శేర్ న్దార్ తీ వినైకట్కు (౩) ఆరు నన్జై త్తిన్జి త్తయై (౬) తీర్ న్దార్ తమ్ మనత్తు పిరియాతు (౯) ఆవరుయై శోర్ న్దార్ పుకల్ కోడా (౧౨) కుడరై అరక్కియై మూక్కిన్ దాయై (౧౫) అడియేక్ ముతన్దున్న మే అడైన్దేనే (౧౮).

పన్ని.—అన న్దరమ్, ఇన్ద్రపాస్తి, స్వరూపప్రయుక్తమాకై యాలే అనాదిసిద్ధమన్తో పెన్దితార్.

ఉన్నైయడైవర్ కళుడైయ, క్రూరమాన, పాపజగుక్కు, (౩) కాల్ బరయ, నజ్ఞాయ్, తిన్జితానమతియాకిట - వ్యవసాయన్దా నాయ్ నిట్టితానెన్నలామ్మడి యతుక్కుత్తావక నాయ్, (౬) అన్దవ్యవసాయ త్తై యుడైయవర్ కళుడైయ, మనస్సినే, విడాతే, (౯) అవర్ కళా త్తవన్దువై, ఎట్టుమ్ విషయాన్దరజ్జళితే పుక్కుచోర్ న్ద, పానకొడాతే, (౧౨) తన్నుడివైయే యవర్ కళుక్కు విషయమాక్కు ముజ్జ్వలస్వభా వనాయ్, అవర్ కళో విషయరుచియై శూర్పనఖయై, అజ్జితాపాస్తిలే యజ్జితక్కుడుక్కు వల్లవున్నై, (౧౫) ఉనక్కు శేషభూతమానస్స రూప త్తైయుడైయనాక్, ముతలుక్కుమున్నే, అడైన్దేనల్లవో? (౧౮) * మయర్వట మతినల మరుళునళిమ్ముమున్నే ప్రాస్తి యున్దల్లవో పెన్దు కరుత్తు.

౭.

అర్థము.—ఆశ్రయించినవారలయొక్క క్రూరములైన పాపములకు (౩) విలక్షణమైన విషమగువాడును దృఢమైన జ్ఞానమునుబట్టిం చువాడును (౬) తేరినజ్ఞానముకలవారలయొక్క మనస్సునందు విడువక (౯) వారియాత్మవస్తువును కట్టించి పోనియని (౧౨) తేజస్సుకల వాడును శూర్పణఖియనురాక్షసిని ముక్కునుచ్చేదించినవాడునైన (నిన్ను) (౧౫) వాసుడైన నేను ముందే ఆశ్రయించితినికదా? (౧౮) ౬.

ఈ.—ఆటామ్బట్టు, “ ఇని యునపాతేన్దోర్ న్దేనే ” ఎన్దోల్; “ ఇని ” ఎన్దు వి శేషిక్కు వేణుమో?, ౨ * పొయ్ నిన్దుజ్జాన త్తినే నీవి శేషకటాక్షమ్మన్జినపోతే కిట్టిన్దోలేనో వెన్ను తల్; అన్దిక్కే, స్వరూప త్తై యనుసన్నిత వాతే స్వాభావిక శేషత్వమేయాయ్ నిలైనిన్దువాకారమ్, నడువుళ్ళతు వన్దేటియాయ్ త్తోబ్బుకై యాలే శొల్లకి తారాకవుమామ్.

జీ-ఆ.—ఆటామ్బట్టు (శేర్ న్దార్ త్యాది): కిట్టిన్దోలే, “ ఇని ” ఎన్దు తిన్దద్యయానుగుణముక వవతారికాద్వయమ్ (ఇనియొ నపాతమిత్యాది). (ఇనిఎన్దు వి శేషిక్కు వేణుమో) “ ఆటియాతనవతీనిత్త ” ఎన్దు వి శేషిక్కు వేణుమోవెన్దు పడి. “ కిట్టిన్దోలేనో ” ఎన్దు వన న్దరమ్ - ఎన్దితాత్తెన్దు శేషమ్. (అన్దిక్కే యిత్యాది). ఇవ్వవతారికైయాలే, ఇని యెన్దు వి శేషిక్కు వేణుమోవెన్దితతు- ౨ * పొయ్ నిన్దు జ్ఞాన త్తినే * మయర్వటమతినల మరుళునపోతే పెన్ద్రోనేయన్తోవెన్దు వి శేషిక్కు వేణుమోవెన్దు పడి. నిలైనిన్దు వాకారమ్ (స్వాభావిక శేషత్వ మేయాయ్). ఎన్దువయమ్. స్వరూప త్తై యనుసన్నితవాతే, స్వాభావికాకారమ్ శేషత్వమేయాయ్, నడువుళ్ళతు వన్దేటియాయ్ త్తోబ్బు కైయాలే, పడ్డేయడైన్దేనేయన్తో పెన్దితాన్దెన్దు పడి.

ఈ. — శేర్ న్దారుణు - ౧. “ ద్విధాభజ్యేయమప్యేవం ననమేయన్తుకస్యచిత్ ” ఎన్నుమ్ నిర్బన్ధమిల్లాతవర్ కళ్. (శేర్ న్దార్) కడుమరక్కలమ్ కరై శేర్ న్దార్ పోలే యవనై క్కట్టినవర్ కళ్. అనాదికాలమ్ సంసరిత్తు ప్పొన్ద ఆత్మా సర్వేశ్వరనై క్కట్టుకై యావతు - కరై శేరుకై యితే. ౨. * ఇక్కరై యేటినార్ కళితే యవర్ కళ్. (తీవినై కట్టరునన్దై) అవర్ కళుడై యప్రాప్తికృతిబన్ధ కర్తజ్జభుక్కు క్కాల్ వొణ్ణాత నజ్జానవనై. (తిన్జితి యై) మున్నే శేర్ న్దిరుక్కుమవర్ కళుక్కు తిన్జియతాన మతియైక్కుడుక్కుమవనై, అమ్మరిషక్, తపస్సువన్ణా నిన్జు, సర్వేశ్వరక్ ఇన్ద్రవేష తైథరిత్తుక్కుణ్ణుకెన్దు, “ ఉనక్కు వేణ్డియవర్ తై వేణ్డిక్కుళ్ ” ఎన్ను, “ నానునై ౨ యారాధిక్కుమవనల్లెన్దాల్, ఎనై ౨ సమాధిభజ్యమబ్బన్ణాతే పోకవల్లయే, ఉనై ౨ క్కుమ్బిడుకిత్తోక్ ” ఎన్దానితే-౩ “ నామామారాధయామిత్వాం తనబద్ధోయమజ్జలిః ” ఎన్దు తానే యభిక్కుప్పార్ క్కుమ్బు మన్దు మభిక్కు వొణ్ణాతపడియాన తిన్జియమతియై క్కుడుక్కుమవనై. (తీర్ న్దారిత్వాది) ౪ “ జలాన్త త్స్యవివోన్ధృతౌ ” ఎన్దు తనై ౨ ప్పిరియమాట్టాతే యిరుక్కుమవర్ కళ్ నెన్జై విట్టుప్పోక మాట్టాతే, అవర్ కళుయర్ తనై ౨ ప్పిరిన్దు ద్రవీభూతమాయ్ మజ్జిప్పోక క్కుడాతే, “ అతుతక్ పేలు ” ఎన్ను మిడమ్ పడివిలేతోన్ద ఇరుక్కుమవనై. తీర్ న్దారుణు - ఉపాయ త్తిల్ తుణిన్దుడైయార్. అవర్ కళాకితార్ - “ ప్రాప్య ప్రాపకజగ్గిరణ్ణుమవనై ” ఎన్దిరుక్కుమ వర్ కళ్. అవర్ కళ తనై ౨ ప్పిరిన్దు నోవుపడాతపడి అవర్ కళ్ నెన్జిలేయిరుక్కుమవనెన్దుమామ్. (అరక్కి యైముక్కిర్ న్దాయై) పిరాట్టియోన్దై సంక్షేపవిరోధియై ప్పొక్కుమా ప్పొలేయాయ్ న్దు అవర్ కళుడై యవి రోధికతై ప్పొక్కుమ్బడియుమ్. ఆనాల్, ఇవనోపిన్దై యవళ్ మూక్కులుతానెన్నిల్; ఆమ్; కై యాలేయలు క్కుపేణుమే, ౫ “ రామస్యదక్షిణోబాహుః ” ఎన్ను క్కుడవతిత్తే. (అడియేనిత్వాది) శేషభూతనాన నాకపణ్డే

శీ-అ.-మేలే, “ తీర్ న్దార్ ” ఎన్దు శొల్లుకైయాలే, అన్దోనే పునరుక్తమాకామైక్కాక, “ అభిముఖ్యముడై యవర్ కళ్ ” ఎన్దర్ క్కు. (శేర్ న్దారుణిత్వాది) నిర్బన్ధమిల్లాతవర్ కళ్ - అద్వైతాదికళుడైయవర్ కళ్. యున్దకాడ్డే వత్తింశే రావణ, “ ద్విధాభజ్యేయమ్ ” ఇత్వాది పూర్వమేవలిఖితమ్. ఇవర్ కళై “ శేర్ న్దార్ ” ఎన్దితెన్దెన్దు (కడుమరక్కలమిత్వాది). కడుమరక్కలమ్ - నజ్జితప్పినవోడమ్. కరై శేర్ న్దార్ పోలే యానపడియెన్దెన్దు (అనాదికాలమిత్వాది). ఇత్తై ప్రమాణముఖన వసుళిచ్చయేకతార్ (ఇక్కరైయిత్వాది). పెరియాళ్వార్ తిరు మొట్టి. “ అక్కరైయెన్దుమ్ ” ఇత్వాది పొట్టక. అక్కరై-సంసారమ్. ఇక్కరై-పరమపదమ్. కాక్కువొణ్ణాత-ప్రత్యోపగమిట్టు క్కుక్క వొణ్ణాత. తిన్జితానమ - ద్విధాభ్యవసాయమ్. “ తిన్జితియై ” ఎన్దిత సామానాధికరణ్యమ్ - జన్యజనకభాననిబన్ధనమ్, అప్పడికొడుత్తవివముణ్ణో వెన్దు (అమ్మరిషమిత్వాది). ఉక్తాశ్చ ప్రమాణం నదత్. ఏతేన ఫలితార్థభాషా (నాహ మిత్వాది). శ్రీవిష్ణుభక్తే ద్వివీర్యోధ్యాయే. సరాధినాన్త్యంవర దప్రయచ్ఛాభిమతాన్వరాక్ ఇత్యుత్తరార్థమ్. “ తీర్ న్దార్ ” ఎన్దు క్కుక్కర్థవయమ్ - ప్రాప్యత్వరానిష్ఠతెన్దుతల్, ప్రాప్యప్రాపకనిష్ఠతెన్దుతల్. ప్రభుమార్థమ్ (జలాన్త త్స్యవిత్వాది). “ శేర్ న్దేవుకల్ కొడా ” ఎన్దితవిరుక్కుర్థమ్ (ద్రవీభూతమాయ్ మజ్జిప్పోక క్కుడాతేయెన్దు). “ నడర్ ” ఎన్దు తిత్తాత్పర్యమ్ (అతుతక్ పేటిత్వాది). ద్వివీర్యార్థమ్ (తీర్ న్దారుణిత్వాది). తుణివు - అన్యవసాయమ్. తటస్థశక్తైర్దై యనువదిత్తు పరిహరి క్కితార్ (అనాలిత్వాది). (రామస్యేత్వాది) ఆరణ్యకాడ్డే ద్వాత్రింశే రావణంప్రతిభూర్పణభా, “ బ్రాతాచాన్య ” ఇత్వాది, “ లక్ష్మణోనామ పీఠ్యనాక్ | అమర్షీదుర్జయోజేతా విక్రాన్తో బుద్ధిమాన్సులీ | రామస్యదక్షిణోబాహుర్నిత్యం ప్రాణోజహిశ్చరః ” ద్వివీర్యవతారికై క్కు

అ-అ-వి. — ౬ “ సర్వవ్యాఖ్యా వికల్పనాం ద్వయమిత్వం ప్రయోజనమ్ | పూర్వత్రాపరితోయోవా విషయవ్యాప్తిరేవవా ” ఎన్దిత వ్యాఖ్యతై యవతారికాద్వయమ్. ఇరణ్ణావతు (అనాదికాలమిత్వాది). అతావతు - దరిద్రనాయరుప్పొనోరువనుక్కు విశ్వర్యముజ్జానాల్, వత్తైయదారిద్ర్యతైమజ్జు, “ మున్ను మొరుకాల్ దరిద్రనాయరున్దోమా, ఇతునేయన్దోస్వభానమ్ ” ఎన్నుమాప్పోలే, ఇవరు మనాదికాలమాత్తా

ఈ.—యచ్చై న్దే నేయన్దో? అడియెనచ్చై న్దే ముతన్దున్న మే) అనాదికాలమిల్లన ఇల్లవై మఱిక్కుమ్మడివన్దు కలక్కై యాలే; ఇన్దో పెన్ద్రుతు, ఇవ్వాల్తాపుళ్ళవన్దే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దుమామ్. ౧ * వాయున్దై యుకళిల్ - కీర్ న్దో సున్దేషి త్తతేన్ద్రున్దో పోయిక్కలక్కి విక్లేషమేయాయ్ చ్చెన్ద్రాప్పోలే, ఇజు - కలవియిన్ది కుతియాలే యచ్చై మఱిన్దు మున్నే పెన్ద్రున్దేనో వెన్దితారెన్దుమామ్. ముతన్దున్న మే - పట్టైయ తాకవెన్దు పడి. ౬.

జీ-ఆ.—చ్చేరమనళిచ్చెయ్ కితార్ (శేషభూతనానవిత్వాది) ప్రథమావతారికైక్కుచ్చేర; అతీయాతనవఱివిత్తపిన్దు ఎన్దువిశేషిక్కువేణుమా, ౨ * పోయన్దిన్దొన్దొన్దైలో విశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపోతే కిట్టిన్ద్రోనోవెన్దు ద్వితీయార్థజ్ఞానాశ్చయ. కీర్ త్తాట్టిల్ “ఇని” ఎన్దు తొక మూన్దామర్థత్తుక్కుచ్చేర మూన్దామర్థమ్ (అనాదికాలమిత్వాది). ఇట్టై దృష్టాన్తపూర్వకమాక వివరిక్కితార్. (వాయున్దైయిత్వాది).

ముఖాన్దొన్దొన్దుకాట్టుకితార్ (పట్టైయ తాకవెన్దు పడియెన్దు). ఆక “ఇని” ఎన్దు తుక్కు-అతీయాతనవఱివిత్తపాతే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దుమామ్, ౨ * పోయన్దిన్దొన్దొన్దైలో విశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపోతే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దుమామ్, ౧ * వాయున్దైయిక్కుళిలా ర్దితీర సంక్లేషిత్తపాతే యనపాత జ్ఞేర్ న్దేనోవెన్దు మిప్పడి మూన్దొన్దొన్దుమానపోతు, “ముతన్దున్న మే” ఎన్దు తుక్కుమ్ మూన్దొన్దు. అతావతు - “ఇని” ఎన్దు - * పోయన్దిన్దొన్దొన్దైలో విశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపోతే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దు విశేషిక్కువేణుమా, అనాదికాలమేపిడిత్తు పెన్ద్రున్దేనోవెన్దుమామ్; ఇనియెన్దు - అతీయాతనవఱివిత్తపాతే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దు విశేషిక్కువేణుమా, * పోయన్దిన్దొన్దొన్దైలో నీవిశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపోతే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దుమామ్; ఇనియెన్దు - * వాయున్దైయిక్కుళిలా ర్దితీర క్కులన్దపాతే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దు విశేషిక్కువేణుమా, అనాదికాలన్దొన్దొన్దైలో విక్లేషమిన్దిక్కు సంక్లేషమాయన్దొన్దు ముక్కు చ్చెల్లుకీతలెన్దుతలెన్దు. “ఇని” ఎన్దు తుక్కు క్కుర్థద్యయమానపోతు, తదనుగుణమాక వవతారికాద్యయమ్; అతిల్ ప్రథమావతారికా నుగుణభావపరమ్ (శేషభూతనానవిత్వాదివాక్యమ్), ద్వితీయావతారికా నుగుణ భావపరమ్ (అనాదికాల మిత్వాదివాక్యమ్). వాయున్దైయిత్వాదివాక్యమ్ - తద్వివరణపరమెన్దు. ఇప్పడియే “ముతన్దున్న మే” ఎన్దు తుక్కు మర్థద్యయమ్. ఇరణ్దొన్దు మెన్ద్రాల్ నన్దాయరుక్కుమ్. ఇన్దపక్షత్తిల్ పక్షేయెన్దుతు - * పోయన్దిన్దొన్దొన్దైలో విశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపోతే యెన్దుపడి. “ఎన్దుమామ్” ఎన్దిటపదస్వారస్యతాలే, * వాయున్దైయిక్కుళిత్వాదివాక్యమ్ - మూన్దామర్థావపరమాక వుమామ్. ఇప్పోతు, “ముతన్దున్న మే” ఎన్దు తుక్కుర్థత్రయమ్; * పోయన్దిన్దొన్దొన్దైలో విశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపోతే యితిప్రథమమ్, అనాదియాక వేయితిద్వితీయమ్, * వాయున్దైయిక్కుళిలా ర్దిక్కు మున్నేతానే యితితృతీయమ్. క్రమేణాన్దయమ్. ౬.

ఆ-ఆ-వి.—పుళ్ళవన్దే పెన్ద్రున్దేనోవెన్దితారెన్దు పడి. అప్పడి యవక్రవన్దుకలన్దాల్ అనాదికాలమిల్లనవిల్లవెల్లామ్ మఱిన్దువిడుమోవెన్దు (వాయున్దైయిక్కుళిల్వైత్తొన్దొన్దొన్దైలో) ఇన్దవాక్యమ్-ఇరణ్దొన్దు మర్థత్తై దృష్టాన్తపూర్వకమాక వివరిక్కితాకైయాలే అర్థాన్తరమన్దు; వాన్దపమ్, “అనాదికాలమ్” ఎన్దిట వాక్యత్తిక్కుమేలే ప్రసక్తమానశ్చైక్కు పరిహారమాకవుమ్ “వాయున్దైయిక్కుళి” ఎన్దిటవాక్యత్తై యోజిక్కులామ్. తథాపి, ఇప్పోత్తైయిల్ సంక్లేషతాలే యనాదికాలమిల్లన ఇల్లవై మఱిక్కుమ్మడివన్దుమా, ఆకైయాలే ఇరణ్దొన్దు మర్థమ్ అనుపపన్నమ్మాలే తోన్ద్రుకీతలెన్దు శక్తిక్కిటవన్దుకుఱిత్తు, దృష్టాన్తపూర్వకమాక వుపాదియానిన్దుకొన్దు ఇప్పడియొ జ్ఞొల్లలా మెన్దితార్ (వాయున్దైయిక్కుళిల్వైత్తొన్దొన్దొన్దైలో). ఎన్దుమామ్ - ఎన్దుజ్ఞొల్లలామ్; “మాడాతు” ఎన్దిటత్తిల్వైత్తిర్థమ్. ఇప్పడి తాకైయోజిక్కు - అన్దిక్కు, శేషభూతనాన వెన్దిటవాక్యమ్ - అర్థద్యయసాధారణమ్. అనాదికాలమెన్దిటవాక్యమ్ - ద్వితీయావతారికా నుగుణమ్. వాయున్దైయిక్కుళిల్వైత్తొన్దొన్దొన్దైలో - ప్రథమావతారికా నుగుణమెన్దు తానాకవుమామ్. “ముతన్దున్న మే” ఎన్దు - విమిశ్చయెన్దుమ్ తాత్పర్యతాలే (పట్టైయ తాకవెన్దు). ౬.

ప్ర-తి — (ఆటామ్మట్టు) (శేర్ న్దార్) యుద్ధకాణ్డే పట్టింకే, “ద్విధాభజ్యేయమప్రేవం ననమేయన్తుకస్యచిత్ । ఏవమేనహజోదో వస్సస్యభావో దురతిక్రమః॥౧౧॥”—(తిర్న తియై) శ్రీవిష్ణుభక్తే ద్వితీయాధ్యాయే, “నాహమారాధయామిత్వాం తవబద్ధోయమజ్ఞులిః । పరార్థి వాన్త్యంవరద ప్రయచ్ఛాభిమతాన్వరాక్.”—(మూక్కిర్ న్దాయై) ఆరణ్యకాణ్డే చతుశ్రింకే మారీచస్య ప్రథమపితవచనం శ్రుత్వాప్రత్యా

గతం రావణం ప్రతికూర్పణా, “బ్రాతాచాన్యమహాతేజా గుణతస్తుల్యలక్షణః । అనురక్తశ్చభక్తశ్చ లక్ష్మణోనామవీర్యవాన్ ॥ ౧౨॥ అమర్షదు
ర్జయోజేహ విక్రాంతోబుద్ధిమాన్బలీ । రామస్యదక్షిణోబాహు ర్నిత్యం ప్రాణోబహిశ్చరః” ॥ ౧౩॥

పెరియాల్వార్ తిరు మొట్టి - నాన్మత్తుమాన్వాన్దిరు మొట్టి - ఏమామ్బట్టు. — అక్కరైయెన్ను మన త్తక్కడలుళ్లున్దియు స్సేరరుళా ।
లిక్కరైయేటి యిల్లైత్తిరున్దేనైయణ్ణేలెన్దు కైకవియాయ్ శక్కరమున్దడక్కైకగుణ్ణకుమ్ పీదకవాడైయెడుమ్ । శెక్కర్ నిఱత్తు చ్చివప్పడై
యాయ్ తిరుమాలిరుళ్ళోరైయెద్దాయ్.

తాత్పర్యము.— తనవిషయమైన ఆశ్రిత దివ్యజ్ఞానమునకు విరోధులగు పాపములనుబోగొట్టి దృఢమైనజ్ఞానము నిచ్చినవాడగు తనయ
నుగ్రహముచే లబ్ధ దివ్యజ్ఞానముకలవారలతో నెల్లప్పుడు సంక్షేపించు స్వభావుడగునైన నిన్ను ఆత్మవస్తువున్నప్పుడే యాశ్రయించితిని.

మూ.— మున్నల్ యాన్ పయినూసరమ్మిక్కుముతిర్ శువైయే । పన్నలార్ పయిలుమ్ పరనే పవి త్తిరనే ।
కన్న లేయము తేకార్తుకిలేయెకణ్ణా । నిన్నలాలిలేన్దాణెన్నై నీకుటిక్కోళ్ళే ॥

ఆ.— (మున్నల్). సర్వకరణగుక్కుమ్ నిరవధికభోగ్యభూతనాయ్, ఉన్దిరువడికగుక్కు నల్లరాయరుప్పారెల్లారుక్కు మున్నై
క్కిడుక్కుమ్ స్వభావనాయ్, అనర్కకుడైయ త్వదనుభవ విరోధసర్వదోష నిరసనస్వభావనాయరున్ద వున్నై యెనక్కు నిర్లేతుకమాక
త్తవ్వలినాయ్; నీయల్లకు యెనక్కిరు ధారకమిల్లై; ఇనియెన్నై కైవిడాతే కిడాయ్ ఎన్దుకొణ్ణు, “ఎమ్మెరుమానోడు తమక్కు
వుత్తమాన సంక్షేపత్తుక్కు భజ్గుమ్ వరుకిఱతో ” ఎన్నుమతిశబ్దైయారే యెమ్మెరుమానైయపేక్షిక్కిఱార్.

అన్వ.— ముక్ నల్ యాన్ (౩) పయిల్ నూల్ సరమ్మిల్ (౬) ముతిర్ శువైయే పల్ (౯) నలార్ పయిలుమ్ పరనే (౧౨)
పవిత్రినే కన్నలే అముతే (౧౫) కార్తుకిలే ఎక కణ్ణా (౧౮) నిన్నలాలి ఇలేన్దాణ్ ఎన్నై (౨౦) నీ కుటిక్కోళ్ (౨౩).

పన్న.— అనన్దరమ్, ఇప్పడియుపకరిత్త నిరతిశయభోగ్యనాన వున్నైయొట్టిన్దాలెనక్కు సత్తైయణ్ణోవెన్దిఱార్.

అనాదియాయ్, విలక్షణమాయ్, యాన్దొప్పల్ శ్రీయరుప్పతాయ్, (౩) వ్యుత్పిత్తుక్కుళాలే పయిలప్పడువతాన, గీతశాస్త్రత్రిల్లక్షణ
వద్దాత, సరమ్మిలే కిళర్ న్ద, (౬) ముతిర్ న్ద, గీతరసమ్మేలే నిరతిశయభోగ్యభూతనాయ్, ఇన్దరజ్గురాయ్ బహువిధరాయరుక్కిఱ, (౯) అస్థలి
తజ్జానాదిచైలక్షణ్యతైయెడైయార్, నిత్యానుభవమ్మణ్ణువతల్లుక్కు, మేలాయరుక్కుమవనాయ్, (౧౨) ఇన్దరసజ్గురల్లార్ క్కు మజ్జానాది
దోషజ్గురైప్పొక్కి భుజిప్పిక్కుమ్ పావనభూతనాయ్, ఇత్తురసమ్మేలే పర్వన్దోలుమ్ నిరతిశయభోగ్యభూతనాయ్, అట్టిన్దారైయమాక్కు
వతాన అమృతరసమాయ్, (౧౫) ఏవంవిధపారస్యత్తుక్కు శ్రయమాన కార్కాలత్తిల్ మేళుమ్మేళుమ్ ఉదారవిగ్రహాయుక్తనాయ్, అవ్య
డివ్వుడోడే యెనక్కునుభావనాకైక్కు, కృష్ణనానవనే!, (౧౮) ఇప్పడి నిరతిశయభోగ్యభూతవానవున్నైయొట్టిన్దాల్, ఎనక్కు సత్తైయిల్లై
కాణ్, వ్యుత్పిరేక త్రిల్లియుమ్మడియాన వెన్నై, (౨౦) వ్యుత్పిరేక త్రిల్లియుమ్మడియాన భోగ్యతైయెయ్యుడైయనీ, ఇరణ్ణుతలైయెయ్యుమణిన్దు
తిరువుళ్ళమ్మల్ దువేణుమ్. (౨౩)

అర్థము.— అనాదియు విలక్షణమును పీఠావిషయముగ (౩) నభ్యసింపబడునదియైన గానశాస్త్రమునందుఁజెప్పబడినట్లు తస్మై
యందుఁబుట్టిన (౬) శ్రేష్ఠమైన (గానరసమువలె) భోగ్యభూతుఁడును అనేకులైన (౯) నిత్యమూరు లనుభవించుటకు మేలైనభోగ్యభూతుఁడును
(౧౨) పరిశుద్ధుఁడును చెరుకురసమునలె (భోగ్యభూతుఁడును) అమృతమును (౧౫) వర్షాకాలమేళుమువలె (ఉదాయుఁడునైన) నాయొక్క
కృష్ణుడా! (౧౮) నిన్ను విడిచినయెడల జీవించుకదా! నన్ను (౨౦) నీవు స్వీకరింపుము. (౨౩)

ఈ. — ఏమామ్బట్టు. ఇప్పడి తామ్బెత్తై పేర్ పో కన తైయు మనుసన్దిత్తు, ఇన్విషయ త్రి నుడై యభో గ్యతై మెయు మనుసన్దిత్తు, “ ఇతిరున్దపడికడ్డోముక్కుత్తొక్కాతుపాలేయిరున్దతు ” ఎన్ద తిశక్కై పణ్ణి, దేవరెన్దై క్కై విడిల్ నానుళేనాకే, ఎన్దై ఎన్దై విడాతోభీయ వేణుమెన్ది తార్.

(మున్నలిత్యాది) “ మున్నల్ ” ఎన్దిటవోత్తై పోక్కి - మునలాక్కి, మురలాక్కి నిర్వహిప్పారుము ణ్ణు. అన్ది కే, మున్నలెన్దతు - ఉన్నలాయ్, ఉన్నల్ - నిన్దై త్తలాయ్, ఇనిమైయాలే “ అతువతు ” ఎన్దు వాయ్పులల్ ముమ్మడియిరుక్కై. అన్ది కే, మున్ - శాస్త్ర) త్రి నుడై య ప్పుమైయాయ్, ఆదియిలే యున్దాయ్, నల్ - అతుతా నన్దాయ్, యాన్ పయిల్ నూల్ - యాన్ విషయమాక ఆభ్యసిక్కు ప్పుడువతాననూలున్ణు - శాస్త్రమ్. అన్దశాస్త్ర) క్తమానపడియే. (నరమ్మిన్దతిర్ శువైయే) నరమ్మిలే తడవప్పట్ట - అతిలేపిన్ద పణ్ణట్ట రసమ్మాలే భోగ్యనానవనే! మిడల్ తైచ్చొల్లా తొట్టిన్దతు - కర్తానుగుణమాక పోతు శేయుమత్తున్దై యాలే యతుక్కు. ఇప్పడి భోగ్యతై కుత్తైవత్తొల్ భోక్తాక్కల్ వేణుమే, అవర్ కత్తైచ్చొల్లుకిటతుమేల్ (పన్నలార్ పయిలుమ్మరనే) “ తెల్లియార్ పలర్ కై తొట్టున్దేవనాక్ ” ఎన్దిటపడియే - తాన్దల్ పలరాయ్, భగవద్గుణ భుక్కు దేశికరాయున్దశ్శునిత్యనూరికల్ సదానుభవమ్మన్దానిన్దాలుమ్, అనుభూతాంశమళవు పట్టు అనుభావ్యాం శమేపెరు త్తిరుక్కై. (పవిత్రినే) నిత్యసంసారికభుక్కుమ్ నిత్యసిద్ధిరోపాతి యున్దై యనుభవిక్కైక్కు యోగ్యరామ్మడియాన శుద్ధియైప్పిటప్పిక్కుమవణ్. అన్ది కే, పన్నలారెన్దు - ముముత్తుక్కలై యాక్కి, అవర్ క

డి.ఆ. — ఏమామ్బట్టు. (మున్నలిత్యాది). పేర్ పోన్దైయు మెన్దతు - కీటిత్పాట్టుక్కలై యున్దాక్షిత్తు. భోగ్యతైయు మె న్దతు - ఇప్పట్టిల్ పదన్దై క్కటాక్షిత్తాతల్, “ పీట్టిన్దమే - కడన్దాదామమే ” ఎన్ద తైప్పోల్ వాతల్. కడ్డోముక్కు - కడ్డనమక్కు. తొక్కాతుపాలే - నిట్టాతుపాలే. ఉళేనాకే - సత్తావానాకే.

(ఒత్తై పోక్కి). ఒత్తు - సంయుక్తాక్షరమ్. మునలాక్కి మురలాక్కియెన్దతు - ౨ “ ఈరాలామ్ ” ఎన్దిటలక్షణ త్రి నాలేరేఫ నకారజ్జుక్కు కేదమిన్దామైయెప్పోల్. మునలుకై - మురలుకై. అతావతు - శబ్దై. మున్దిన వర్తుక్కు, శబ్దియానిన్దశ్శ యాన్దీషయ మాకవభ్యసిక్కుప్పదానిన్దశ్శాస్త్ర) క్తక్రమత్తిలే నరమ్మిలే తడవప్పట్ట. అతిలేపిన్ద పణ్ణట్ట రసమ్మాలేయిరుక్కిటవనే! యెన్ద పడి. ద్వితీయార్థత్తు క్కు. “ మున్నల్ ” ఎన్దతునూలుక్కు విశేషణమ్. శాస్త్ర) త్రి నుడై య - గాన్దర్యశాస్త్ర) త్రి నుడై య. “ నరమ్మిలే తడవప్పట్ట ” ఎన్దతుక్కు వివరణమ్ (అతిలేపిన్దవెన్దు). నరమ్మిలే తడవున్దైయాలే పిన్దవెన్దపడి. పట్ట - పిన్ద. పణ్ణట్టవెన్దతు - “ మున్దిన ” ఎన్ద తినర్థమ్. యాన్ పిన్ద. మిడల్ తైచ్చొల్లా గాన్దైచ్చొల్లా తొట్టివానెన్దెన్ద (మిడల్ తై యిత్యాది). పోతు శేయుమత్తు - క్లేషాదికళాలే వికరిక్కుమత్తు. (పన్నలారిత్యాది). పలరాయ్ దేశికరాన్ద నిత్యనూరికభుక్కు మళవిజన్దనెన్ద వివక్షిత్తు అతుక్కు ప్రమాణమ్ (తెల్లియార్ తిత్యాది) నాయ్ చ్చియార్ తిరుమొక్కి. తెల్లియార్ పలర్ కై తొట్టుమ్మడి యిరుక్కిట దేవరానవరెన్దై. నన్దైక్కర్థమ్. (దేశికరాయున్దశ్శువెన్దతు). “ పయి లుమ్ ” ఎన్ద వర్తమానార్థమ్ (సదానుభవమిత్యాది). పవిత్రమ్ - స్వతస్కున్దమాయ్, శుద్ధ్యాపాదకముమా యిరుక్కుమత్తు. అతిల్, శుద్ధ్యాపా

అ.ఆ.వి. — యాన్ పయిల్ నూల్ నరమ్మిమురలుకైయాలున్దాన మున్దిన శువైపాలే భోగ్యనానవనే! యెన్దు అర్థమ్ కణ్ణుకొళ్ళతు. ముర లానిన్దశ్శయ్యాన్ వివయమాకయెన్దవుమామ్. ఇరన్దామర్థత్తిలే (నిన్దై త్తలాయ్) అతు - తత్కార్యమాన వాయ్పులల్ మెన్దలక్షిత్తు, అత్తాలే - వాయ్పులల్ ముమ్మడి యిరుక్కు మెన్దు యాట్టుక్కు విశేషణమ్. “ అల్లాతరసన్దై పిట్టు శబ్దైచ్చొల్లుకిటతు - ౩ “ సతతాన్మగాయన్నాన్దై ” ఎన్ద ప్రాధాన్యతైప్పోల్ ” ఎన్ద రుళిచ్చెయవర్. (తెల్లియార్) అలాభత్తోదేయిరున్ద కూడలిన్దైయాలే, నిత్యానుభవమ్మన్దానెయళవున్దైయ వరాయ్ మొక్కి. (పలర్) త్రిపాద్విభూతియాక వసుభవత్తోదే కాలక్షాల్లుకిటతి. (కై తొట్టుమ్) ౪ “ నిత్యాన్దలిపుటా ” ఎన్దిటపడియే తొట్టు

ఈ. — శేషాతునునుభవియానిష్టాలుమీ తులైయాత భోగ్యజైయై యుడైయైయాను, అవర్ కళుక్కు త్వదనుభవ విరోధియైప్పొక్కుమ్ శుద్ధియోగ తైయుడైయవనే! యెట్టుమామ్. (కన్న లే) ఎనక్కుసిరతతయభోగ్యనానవనే! (అములే) ఎనై ఎచ్చావామల్ జీవిప్పిత్తుక్కొణ్ణుపోరుకిఱవనే!

(కార్దుకిలే) ఔదార్యజైప్పల్. (ఎకణ్ణా) తనైక్కొడుత్తపడి. ఇవ్వళవు మివరుడైయళజ్జా హేతు. (నిన్నలాలిలేన్దాణ్) ఉనై యొట్టియ అరైక్షణమీ జీవిక్కుమాట్టే. ఉనై యొట్టియరక్షకరై యుడైయేసలేనెన్టుమామ్. (ఎనై ఎనీకుటిక్కోళ్ళే) ఎనై ఎచ్చార్ తరుళవేణుమెన్నుతల్, ఎనై ఎత్తిరువుళ్ళమ్మల్. వేణుమెన్నుతల్. (ఎనై) ఉనై యొట్టిన్దనన్టు, అచిత్పాయనానవెనై. (నీ) ఇతుక్కు ధారకనాననీయెన్టుమామ్.

జీ-అ. — దకత్వతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నిత్యసంసారికళుక్కుమిత్యాది). తులైయాత-పరిచ్చిన్నమాకాత. శుద్ధియోగతై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవర్ కళుక్కుత్యాది). కన్నల్ - వెల్లమ్. ఎనై ఎచ్చావామలిత్యాదియావతు - ౧ * వాయున్దిరైయకళిలే విళ్ళేపిత్తుముడియాతపడి జీవిప్పిత్త వనే! యెన్దపడి.

నిజతైప్పల్. వున్జొల్లలామాకైయా లే యుతై నివర్తిప్పిక్కితార్. (ఔదార్యతైప్పల్. వున్జెన్టు). ఔదార్యచరమావధి (తనైక్కొడుత్త పడియెన్టు). కుటిక్కోళ్ళుకైయావతు - మెయ్క్కొట్టై కొళ్ళుకైయాయ్, పార్క్కైయొచ్చులుకిఱతు. “కుటిక్కోళ్” ఎన్ద తిన్దద్యయత్తు క్కుమ్ శేరవర్ధద్యయమ్ (ఉనై యిత్యాది). ఇతుక్కు - ఇవాత్తవస్తువుక్కు. “ఇతుక్కు ధారకనాన నీయెన్టుమామ్” ఎన్దిరుక్కుయా లే - “నిన్నలాలిలే” ఎన్ద తిన్దద్యయానుగుణమాక “ఎనై, నీ” ఎన్దిరి విడత్తిలు మర్దద్యయపరమానవాక్యజ్ఞో శిలక్రికోశజ్ఞళిలే యిల్లాతపోతు, “రక్షకనాన నీ రక్ష్యమానవెనై” ఎన్ద మారర్థమధ్యాహరిత్తుక్కొళ్ళతు. “మున్నల్యాత్” ఇత్యాదిక్కు (అన్దిక్కే, మున్నలెన్దతు. ఉన్న లాయ్, ఉన్నల్ - నిన్దెత్తలాయ్, ఇనిమెయా లే “అతువతు” ఎన్ద వాయ్పులల్. ముప్పడియరుక్కు) ఎన్ద మారర్థమ్ శిలక్రికోశజ్ఞళిలేయరు క్కిఱతు; ఇన్దవాక్యత్తిలే, నిన్దెత్తలాయెన్దతు - తత్కార్యమానవాయ్ పులల్. ముప్పడియరుక్కు, ఇనిమెయా లే వాయ్పులల్. ముప్పడి యరుక్కు మెన్ద యాహుక్కు విశేషణమాతల్, నూలుక్కు విశేషణమాతల్. క్రమేణాన్వయ.

అ-అ-వి. — కైయే యాత్రైయాయరుక్కుమవర్ కళో. (అన్దిక్కే పన్నలారిత్యాది) ౨ “తత్రాపిదుర్విభావ్యోహం రాజసైస్తామసైరపి” ఇత్యా ద్యనుసంధేయమ్.

నాయ్చ్చియార్ తిరుమొట్టి - నాలాన్దిరుమొట్టి - ముతత్వాట్టు. — తెళ్ళియార్ పలర్ కై తొట్టు నైవనార్. వళ్ళర్ మాలిరున్జొలై మణాళ నార్. పళ్ళిక్కొళ్ళుమిడ త్తడికొట్టిడ. కొళ్ళుమాకినీమాడిమకూడలే.

తాత్పర్యము. — సమస్తకరణములకును నిరవధికభోగ్యభూతుఁడును సీత్రీపాదములవాశ్రయించిర నిత్యనూరులకు సత్ప్రసాదముగ నుండువాఁడునైన ఓ! శ్రియఃపతి! నిన్ననుభవించుటకు ప్రతిబంధకములను బోగొట్టి నిన్ను నాకుఁబ్రసాదించితివి. ఇకమీద నిన్నుదప్ప నేరు ధారకములేదుగాన ఇంక నన్ను విడువక నుండుము.

మూ. — కుటిక్కోళ్ భానర్దళాలెనై యూత్తిశెయ్ తవము । జ్జీటిక్కొణ్ణిప్పిఱప్పేళిలనాళిలెయ్ తినన్యా ।
కుటిక్కొణ్ణి వెణ్ణెయ్ పాలొళిత్తుణ్ణుమచ్చాన్బి । నెన్ద టిక్కొణ్ణి నెన్దనాయ్ ప్పిఱవిత్తుయర్ కడిన్దే । ౮ ।
ఆ. — (కుటిక్కోళ్) తామప్పడియెమ్మెరుమానై యపేక్షిక్కు, అనుమ్, “నామవిళ్ళేషిక్కు ప్రసజ్జమెక?” ఎన్దరుళిచ్చెయ్య, తాముమ్ నిన్దత్తతిశక్కరాయ్ కొణ్ణి; అతిదుష్కరమాయ్ అనేకకాలసాధ్యమాన కర్తయోగజ్ఞానయోగ సహకృతభక్తియోగసాధ్యమాన

౯౪ తిరువాయ్ మొఖి. — ౨-ప. ౩-తి-ఉనిల్వార్, ౪-సా-కుటిక్కోళ్ వ్యాఖ్యానం.

సంసారనివృత్తిపూర్వక భగవదనుభవ తై యజ్జన్మ త్రితే యల్పకాలత్రితే ఆయత్నేననాన్ పెన్ద్రేన్ద్ర తామ్మెన్ద్రునసుద్దియొచ్చొలి యను భవిక్కితార్.

అన్వ.— ఉటి కొణ్డ వెణ్డెయ్ (౩) పాల్ ఒళిత్తు ఉణ్ణుమ్ (౬) అమ్మన్ పిన్ నెటి (౯) కొణ్డ నెణ్డెనాయ్ పిఱవిత్తుయర్ (౧౨) కడిన్దు కుటిక్కోళ్ ఇనన్దళాల్ (౧౫) కిటిక్కొణ్డు ఇప్పిఱప్పే శిలనాళిల్ (౨౧) యాన్ ఎయ్తినన్. (౨౩)

పన్నీ.— అనన్తరమ్, ఇవ్వనుభవమ్ తమక్కు కైవన్దపడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

ఉటియిలే, శేమిత్తువైత్తుక్కొణ్డు, వెణ్డెయ్మమ్, (౩) పాలెయ్మమ్, ఉడైయవర్కళియేమల్ కృత్రిమత్తాలేవుక్కు, అమతుశె యితశెయిలాలే, (౬) అడిమైక్కొణ్డుస్వామిమాన కృష్ణమడైయ, పిన్నే, అవ్వపదానత్తుక్కున్దోల్లు అవన్ పానపట్రియే, (౯) పోయ్త్తి రికిఱ, నెణ్డెయ్మడైయేనాయ్, జన్మప్రయుక్త దురితజ్జలై, (౧౨) కాఱుడైక్కొణ్డనాదరిత్తు, కర్మత్వాదిత్యాగత్తాలుమ్ యమనియమాదిక తాలుమ్ కుటిక్కొళ్ళప్పడువతాన, వేదనధ్యానోపాసన రూపపర్యభేదజ్జళాలుమ్ సద్విద్యా దహరవిద్యాదివ్యక్తి భేదజ్జళాలుమ్ పలవక్తప్ప ట్టజ్ఞానయోగజ్జళాలే, (౧౫) ౧ “జన్మాన్తరసహస్రేషు” ౨ “బహూనాంజన్మనామన్తే” ఎన్నిఱపడియే అనేకకాలజ్జళిలే, శేయ్యప్పట్ట, భక్తి యోగమాకిఱ తపస్సినుడైయ ఫలత్తై, (౧౮) భగవత్కృపైయాకిఱ నల్ విరక్తైక్కొణ్డు, ఇజ్జన్మ త్రితే, అల్పకాల త్రితే, (౨౧) అనుభవత్తుక్కు డైవిల్లాతనాన్, కిట్టప్పెన్ద్రేన్. (౨౩) కిటి - విరకు.

అర్థము.— ఉట్టిలో నుంచుండిన వెన్నను (౩) పాలను కృత్రిమముగ భుజించిన (౬) స్వామియొక్క వెనుకటితోపనే (౯) తిరుగుచున్నటువంటి మనస్సుగలవాడై జన్మములచేవచ్చినపాపములను (౧౨) బోగొట్టి సావధానతచేసుకొనిపడగిన జ్ఞానవిశేషములచేతను (౧౫) బహుకాలము చేయఁదగిన తపస్సును (౧౮) ఒకఉపాయముచే నీజన్మమునం దల్పకాలమునంగే (౨౧) నేను పొందితిని. (౨౩)

ఈ — ఎట్టామ్బట్టు. “ఎనై నీకుటిక్కోళ్ళే” ఎన్ద వాటే అవన్కుళిరక్కటాక్షిత్తాన్, అత్తాలే సకలవ్యసనజ్జళుమ్బాయ్ అవనై యనుభవిక్కితార్.

(కుటిక్కోళ్ ఇనన్దళాల్) యమనియమాద్యవహితరాయ్కొణ్డు సమ్పాదిక్కవేణ్డుమ్ జ్ఞానవిశేషజ్జళాలే. అవై యావన - వేదనధ్యానోపాసనాద్యవస్థావిశేషజ్జళి. (ఎనై యూళ్ళిశెయ్తవముమ్) అనేకకల్పజ్జళి కూడి శ్రవణమాయ్ మననమాయ్ ద్రువానుస్మృతియాయ్, ఇజ్జ నేవరక్కడవతాన తపఃఫలత్తై. (కిటిక్కొణ్డు)

జీ.అ.— ఎట్టామ్బట్టు. (కుటిక్కోళ్ళిత్యాది) “పిఱవిత్తుయర్ కడిన్దు తవమేయ్తినన్” ఎన్నిఱపదజ్జళైక్కటాక్షి తవతారిత్తై (ఎనై నీ యిత్యాది).

కుటి - కుటిప్పు. సావధాన్తై. ఇత్తాల్ - యమనియమాద్యవహితత్వత్తై చొచ్చుఱుకిఱతు. “ఎనైయూళ్ళి - కుటిక్కోళ్ ఇనన్దళాల్ - శేయ్తవముమ్” ఎన్ద న్వయమ్ తిరువుళ్ళమ్మన్ద్రీ, కిడ్రే శొన్న “వేదన” ఇత్యాదియైవివరిక్కితార్ (అనేకకల్పజ్జళిత్యాది). వేదనత్తాల్ - శ్రవణమనఃజ్జలైయమ్, ధ్యానోపాసనజ్జళాలే - నిఁద్యాసన తైయమ్, అతినుడైయ ఫుత్తరోత్తరావస్థయైయమ్, అదిశబ్దత్తాల్ - దర్శనరూపత్తై యైయజ్ఞొల్లకిఱతు. (ఇజ్జ నేవరక్కడవతాన పతఃఫలత్తై) ఇజ్జ నేవరక్కడవతాయరుక్కిఱ యత్తొరుతపస్సుణ్డు, అతినుడైయఫలత్తై యెన్ద పడి. “తప-అలోచనే” ఎన్నిఱధాతువాలుమ్, ౩ “యస్యజ్ఞానమయన్తపః” ఎన్నిఱ న్యాయత్తాలుమ్, తపశ్శబ్దమ్ - జ్ఞానావస్థావిశేషమాన పరభక్త్యాదిపరమ్. “తపమ్” ఎన్ద తు - తపఃఫలమెన్ద పడి. భగవత్ప్రాప్తిరూపఫలేలక్షణా. “కుటిక్కోళ్” ఇత్యాది-అనేకకాలజ్జళిలే యమనియమాద్యవహితజ్జళాన శ్రవణమననాది రూపజ్ఞానజ్జళాలే వరక్కడవ పరభక్త్యాదికళాకిఱ తపస్సినుడైయఫలత్తైయెన్ద శబ్దార్థమ్. కిటి - ఉపా

ఒరు యత్నునిని క్షేమిరుపులొరువిరకై పున్దు. ఆతావతు-ఆవస్తున్నైయేకొణ్డెన్దపడి. క్షేమిన్న-ఆవస్తై
 న్నెనా?వెన్నిల్ *౧౦-వెరుణ్డేటియాక్” ఎన్నక్కడవతిణ్డే. ఇతుతావెత్తనై జన్మజ్ఞాడియెన్నిల్ (ఇప్పిటప్పే)
 త్తిలే. ఇజన్మమెల్లాజ్ఞాడియోవెన్నిల్ (శిలనాళిల్) అప్పకాలత్తిలే. అట్టకేతు, ప్రాపిక్కక్కడవీరాయ్ నిన్దీ
 య్ (ఎయ్తినక్) ప్రాపిత్తే. (యాక్) ఇప్పేన్దుకొరు యత్నుమ్మణ్ణాతనాక్. (ఉటికొణ్డవిత్తాది)
 కుయ్తినక్” ఎన్నిట - ఫలత్తై చొల్లుకేటతాతల్, “కేటికొణ్డు” ఎన్నిట-ఉపాయత్తై చొల్లుకేటతాతల్.
 ఉత్తాది) ఉటికళితేశేమిత్తు క్కళ్ళక్కయిఱురువివైత్తవెణ్డెయ్యెయిమ్ పాలైయుమ్ “తెయ్నణ్డొతో?”
 మ్మడి మత్తైత్తమతుశెయ్తవచ్చెయలాలే జగత్తైయెముతికొణ్డనమడైయ. (పిన్నెటికొణ్డనెజ్జనాయ్)
 న్నెనెటిప్పట్ట నెజ్జెయ్డైయనాయ్; ౨ “ యేనయేనథాతాగచ్చతి తేనతేనసహగచ్చతి ” ఎన్నిటపడియే.

6. విన్నె ఆర్కొణ్ణా వేన్రిణతు - ప్రపత్తియై. విన్నె ఆర్ వేన్రిణతు - విన్నె శొన్న వాణియ్యెప్పడి. వాణి - వట్టి, తుయర్ శణిసే) పులవేన్రిచ్చన్న విణత్తిలే విరోధినిచ్చు త్తియెయ్ శ్శాలక్కిణ్ణుతిత్తే, ఆత్తేచ్చొట్టుణ్ణుతిత్తు.

౧. (విన్నెటిక్కో-క్లెవెలాండ్) భారతసమర త్రిలే అర్జునచక్రో-చక్రయైష్వి అష్టి త్రిలే యుచాయత్రేయః
తతః; ఇనర్ వెల్లాయకళపు కాణహ్వనిడ త్రిలే ఆడియెల్ కోక్లెవెల్లె, అచక్రపుక్కగృహ త్రిలే పడత్ర
త్తాయగ్గ్ల కేట్టుకో-క్లెవెల్లె, (విజయిత్తుయర్ కడన్) ౩. "సర్వచాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి" పశ్యేత్తైవ త్రిలే. ౪.

మనః, అవస్థ, శైలి, యోగ్యత, అవస్థ, నైర్మల్యము, సాయమాకాశాద్భూతం. అట్లనన్త శైలియైననదత్తుపరిహరికీతార్ (జిరియన్ విత్తాద్భి).

యాదా - సుప్రసిద్ధకవి. ఈ పాదాన్ని చూసినా చూసినా అర్థం కాలేదు. “ఏన్నెటికొక్కొడ్డె నెట్టానాయ్” ఎవ్వరు అర్థం చేసుకోలేదు. సులపరమాకవుడు ఈ పాదాన్ని చూసి “అయ్యో! ఇలాంటిది నా కాలంలోనే ఉండేది” అని అనుకున్నాడు. సులపరమాకవుడు (ఈ కాలంలోనే ఉండేది) “కొడ్డె” ఎవ్వరు అర్థం చేసుకోలేదు. * అయ్యో! ఇలాంటిది నా కాలంలోనే ఉండేది. (అయ్యో! నేనెప్పుడూ నెట్టానాయ్ అని అనుకున్నాను. నేనెప్పుడూ నెట్టానాయ్ అని అనుకున్నాను.)

మీ - విద్యుత్ శక్తిని ఉపయోగించి కరెంట్ లైట్ యన్వయిత్ర పరిశోధన చేయగా యొన్ని రకాల మర్కమ్, ఫలజ్వాలికి అవిష్కరిత విద్యో

మీ హృదయమునకును. (పుస్తకము 1:1). అతడును ఘనరమణుడనగునట్లు తుర్కీ దేశమునకు, పరమంసామ్యము
 ప్రవేశించి, ఆ “పుస్తకమునకు” ఎన్నో జ్ఞానికలకలములు; అప్పటియందు “పరిశుద్ధుని” ఎన్నో విశేషములను
 అభివ్యక్తి. ఇందులోను - పుస్తకమునకును. “అతడు” ఇతరులకు రసనాకృత్యములను (భారతమునకు)

ఉటిక్కొడ్డు నెట్టేము పుట్టేయు మొత్తుల్లానిట్టొ వన్నుట్టొకెట్టు, నెటియాన ప్రపత్తు సాయప్రతిపాదకచరమల్లోక తైగ్రహిత
దైయనాయులు శక్తిరథం. ఓరవ స్థిరమృతిపిత్తు - తోకయాత్రావనైదొప్పటప్పిత్తు. ఇవర్ - ఆహ్వాన్. అడియోగ్రీ యొక్కొడ్డుకెట్టు-
త్తుక్కొడ్డుచాయ్. పన్నెకెట్టవడి. “ఫుల్లై చ్చొన్న వివత్తల్” ఇత్యాదివాక్యవివరణమ్ (సర్వసాపేక్ష్యఇత్యాది). ఇవివత్తల్దధి
కన్నుదొనిట్టేవుతు. యాత్రా, ఉటిక్కొడ్డుతాళురభ్య, నెట్టనాయ్పిలవిత్తుయర్కడిన్దు - ఎనైయూగ్రీమటిక్కొల్ ఇవన్దుళాల్.
సముమతిట్టొడ్డుప్పిల ప్పేళునాళిలయ్తిన నెట్టన్దుయమ్.

సూ.తి. — (సోమోక్త్యుద్ది) (పిన్నోక్తోవ్యావాయ్) “యేనయేధాతాగచ్ఛతి తేన తేన సహగచ్ఛతి.”

వినిపించును . అట్లుగానే గోరంపూర్లోను . శరణుజ్ఞుల సెట్టయితోడువుణ్ణుకళ్ళవైయముల్లు . మొగుట్టులువుట్ట పెరువయిల్లొళ్ళ నెమన
 ప్పెరుట్టులుకొనియైయనగరం మునుపే పట్టిచ్చెను . పెరుట్టియొనైయలడియేక నెట్టువ పేరువుట్ట.

ఇవ్వుదాశరణత్వే, సమీపగమనయాచనాద్యుపరక్తవామనవిగ్రహయాపబలిష్యానస్థితోపాయత్వై - “కెఱి” ఎష్టసుపదిత్వేయాశే, కరణవరణోపరక్తపెద్దోపాయత్వై - “కెఱి” ఎష్టశిల్లక్కుత్తయితైయెష్ట శిరువుళ్ళమేయొడియ, ఈశ్వరవిషయ ప్రయోగత్వేక్మా

౯= తిరువాయ్ మొళి.—౨-ప. 3-తి-ఊనిత్వాత్, ౯-పా-కడివార్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

తాత్పర్యము.—గోతులచుందు గోపస్త్రీలు దాచియుంచిన వెన్నపాలను కృత్రిమముగ (చౌర్యముచే) భుజించిన నాస్వామియైన శ్రీయః పతి, భారతయు ధర్మమందల్లనునికి మపదేశించిన యర్థవిశేషములనుదలంచియు శ్రీయఃపతియే యుపాయోపేయములని నిష్కర్షించియు సంసారమునువదలి యాజ్ఞానముచే నగనదనుభవరూపపరమపురుషార్థమును బొందితిని.

మూ.—కడివార్ తణ్ణన్దుఱాయ్ క్కణ్ణన్దిన్ది పర్ పెరుమాళ్. పడివానమి అన్దపరమన్ పవి త్తిరన్ శీర్.

శెడియార్ నోయ్ కళ్ కెడప్పడిన్దుకు డైన్దాడి. యడియేన్వాయ్ మడుత్తుప్పరుక్కిళ్ళిత్రేనే ||

ఆ.—(కడివార్) నిరవధికభోగ్యభూతనాయ్, * అయర్వణుమమరర్ కళతిపతియాయ్, తిరునాట్టిలుట్టాడ తన్నీ దొత్తాచైయుమ్ మిక్కాచైయుమ్మడైయవళ్ళామైయాలే పరమనాయ్, స్వాశ్రితరుడైయ స్వసంశ్లేషవిరోధి సర్వవోషజ్ఞతైయుమ్ మ్మొక్కమ్ స్వభావనాయురున్ద వెమ్మరుమాన్దడైయ కల్యాణగుణజ్ఞభాజివమృతవేళత్తిలే యెన్నుడైయవిడాయెల్లాడైదుమ్మడిపోయ్ పుక్కుప్పడిన్దుకు డైన్దాడి వాయ్ మడుత్తుప్పరుక్కిళ్ళిత్రేనేయే నెన్దితార్.

అన్వ.—కడి వార్ తణ్ణన్దుఱాయ్ (3) కణ్ణన్ విణ్ణవర్ పెరుమాళ్ వానమ్ (౬) పడి ఇఅన్ద పరమన్ (౯) పవి త్తిరన్ శీర్ శెడియార్ (౧౨) నోయ్ కళ్ కెడ పడిన్దు (౧౫) కుడైన్దు అడి అడియేన్ (౧౮) వాయ్ మడుత్తు పరుక్కిళ్ళిత్రేన్. (౨౧)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, ఇప్పడియవన్ గుణజ్ఞతైయనుభవిత్తు ఆనన్దియానే నెన్దితార్.

పరిమళమ్, ప్రవహియానిక్కిఱ, శెప్పిత్తిరుత్తుఱాయైయుడైయనాయ్ కొణ్ణా, (3) ఆశ్రితభవ్యనానకృష్ణనాయ్, ఇప్పడియవళ్ళాచైయనుభవిక్కిఱపరమపదవాసికళుక్కుప్పరుకాన మేన్దైయెయ్ డైయతనమ్, పరమపదత్తిలుమ్, (౬) ఒప్పు, ఇల్లెయ్ కైయాలే, తనమ్మమేలి చైయానపెరియవనాయ్, (౯) ఇప్పెరుమై యఱియాతా రఱిపుక్కేటైయుమ్మొక్కియనుభవిప్పిమ్మమ్ పావనభూతనుడైయ, పరత్వసౌలభ్యభోగ్యత్వ పావనత్వ ప్రకాశకమానగుణజ్ఞతైలే, ఒన్వోడొన్దుమి డైన్దుతూటుమన్దినాపోలేయిరుక్కిఱ, (౧౨) విషయరుచితోడక్కమాన మహావ్యాధికళో, నళిమ్మమ్మడి, కిట్టి, (౧౫) ఎట్టముట్టుక్కు, ముట్టాకి, అనన్దైయెమ్మోచ్చెల్లాతపడితనన్వార్తనానాన్, (౧౮) భుజిక్కైక్కుపకరణమానఅభినివేశమాజివాడైయమడుత్తు, పెరువిడాయన్ తణ్ణిర్ కుడిత్తాచాప్పేలేనిరమ్మభుజిత్తు, నిరతిశయమానవానన్దత్తైప్పెల్ శ్రేణ్. (౨౧) పడివానమి అన్దపెన్దు - వడినమ్మకుక్కు మేళుమొప్పల్లవెన్దుమామ్.

అర్థము.—పరిమళము ప్రవహించుచున్న మనోహరమైనతిరుత్తుఱాయైమాలచేసలంకృతుండును (3) కృష్ణుండును నిత్యసూరులకును నిర్వాహకుండును పరమపదమందును (౬) సమానులు లేని సర్వాధికుండును (౯) పరిశుద్ధుండునైనభగవంతునియొక్క గుణచేష్టితములలో మిక్కిలి నివీరములైన (౧౨) మహావ్యాధులు నశించునట్లు సమీపించియు (౧౫) అంతట అవగాహించి శేషభూతుడైననేను (౧౮) నోటినిపానపాత్రముగాఁజేసి చక్కగభుజించి యానందమునొందితిని (౨౧).

ఈ.—ఒన్దు తామ్బట్టు.—౧ “సోళ్న్ తేసర్వాన్కామాన్ సహబ్రహ్మణావికల్పితా” ఎన్నిఱపడియే, ఎన్నుడై యసకలదురితజ్ఞభుమ్బొమ్మడి సర్వేశ్వరనై యనుభవిక్కిప్పెల్ శ్రేణ్ నెన్దు హృష్టరాజితార్.

జీ-ఆ.—ఒన్దు తామ్బట్టు. (కడివారిత్వాది) “శెడియార్ నోయ్ కళ్ కెడ - శీర్ - వాయ్ మడుత్తుప్పరుక్కిళ్ళిత్రేన్” ఎన్ద పదజ్ఞతైక్కుటాత్తి త్రవతారకై (సోళ్న్ తేఇత్వాది). దురితజ్ఞభుమ్ - దుఃఖజ్ఞభుమ్.

ఈ.—(కడివార్ తణ్ణుధాయ్ క్కణ్ణి) పరిమళప్రచురమాన తిరుత్తుధాయ్ మా లైయైయుడైయ కృష్ణ నెన్ను తల్; మధు, స్వస్థియానిన్ఱుళ్ళ తిరుత్తుధాయ్ మా లైయైయుడైయ వ నెన్ను తల్, (విణ్ణివర్ పెరుమాళ్) ఇవ్వి ప్పనై యథాకాలేయైతిక్కొళ్ళతు, అన న్నవై నతేయాదికలై యాయ్. (పడివానమి అన్దపరమళ్) త్కపడి క్కు వానిలుళ్ళారొప్పా కాతపడియరుక్కి అపరమళ్. పరమసామ్యాపన్న రాసనిత్యమారికళుమ్ తన్నడిక్కొప్పా కాత పడియాన మేనైయైయుడైయ వ నెన్ను తల్; తన్దరుమేనిక్కు, వానముణ్ణు - మేళుమ్, అతొప్పా కాతపడియరు క్కి అవ నెన్ను తల్. (పవిత్రిర్) ఇవ్వడివ్వుడై సంసారికళుమనుభవిక్కై క్కు యోగ్యరామ్మడిపణ్ణుమ్ శుద్ధియై యుడైయ వ నుడైయ, శీరుణ్ణు - కల్యాణగుణభక్. అవన్దై, అడికాణవొణ్ణాతపడి తూలుమణ్ణిక్కి-డక్కి అసాంసారిక సకలదురితభ్రమోబ్బుడివన్దక్కిటి, నాలుమూలై యుమ్మక్కు, అవగాహిత్తు, అనన్యార్హనానాక్ ముమ్మమిడ అశెయ్ తనుభవిత్తు, యమాదికల్ తలైయిలేయుమ్ అడియిట్టుక్కళిక్కప్పెన్ద్రోక్. పడిన్దు - కిట్టి. కుడైన్దు - ఎట్టుమ్మక్కు, అడి - అవగాహిత్తు. అడియే, వాయ్మడుత్తుప్పరుకి - పెరువిడాయోడైయనుభవిత్తు. (కళితై నే) ఇతరవిషయస్పర్శమ్ దుఃఖమేయానాప్సలే, భగవద్గుణానుభవమ్ కళిప్పేయాకక్కడవతు. ౯.

శీ-అ.-కడి-పరిమళముమ్, మధువుమ్. వార్ తల్-మికుతియుమ్, ఒళుగుతలుమ్. కీఠోడేమాట్టియర్థమ్ (ఇవ్విప్పనైయిత్తాని). పడి - స్వభావముమ్, విగ్రహముమ్. వానమెన్దతు - “మళ్ళాన్ద్రోళన్ది” ఇతివత్, వాని లుళ్ళారై చొల్లుతల్; మేళు తైచ్చొల్లుతల్. ఇఅన్ద - ఒప్పాకాత. “ప్రసక్తస్యహిప్రతిషేధః” ఇత్యత్రప్రసక్తంసమ్పదయతి (పరమసామ్యేత్యాది). “కడియార్” ఎన్ద తిన్దరమ్ (తూలుమణ్ణిక్కి-డక్కి అపెన్ద). తూటావతు - అవిద్యాదికల్. ఆర్ తల్ - పూర్తి. “పడిన్దు, కుడైన్దు, అడి,” ఎన్ది అపదత్రయత్తుక్కుమ్ క్రమేజార్థమ్ (కిట్టి యిత్తాది). వాయ్మడుత్తుప్పరుకి - (ముమ్మివి:డలు శెయ్ తనుభవిత్తు) మిడలునిత్తియక్కుడిత్తైన్ద పడి. వాయ్మడుత్తుక్కుడిత్తైన్ద శబ్దార్థమ్. మడుత్తు - మడక్కిట్టు. పానపాత్రమక్కియైన్ద పడి. అనన్దస్వచరమావధిమాహ (యమాదికళిత్తాది). “వాయ్మడుత్తు” ఎన్ద తుక్కుభావమ్ (పెరువిడాయోడైయైన్ద). “కళితై నే” ఎన్ద ఏవకారార్థమ్ (ఇతరవిషయేత్తాది). ఏవకారమ్ - అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదపర మెన్ద పడి. క్రమేజాన్దయః. ౯.

అ-అ.వి.—(తన్నడిక్కిత్తాది) పడి - ప్రకారమ్. (తన్దరుమేనిక్కిత్తాది). పడి - తిరుమేనియ్కప్రకారమ్ తక్ప్రకారమ్ వాన్ద తి లుళ్ళార్ పక్క లిల్లామలిరుక్కి అవనెన్ద ప్రథమయోజనైయిల్ శబ్దార్థమ్; ఇరణ్ణామ్యోజనైయిల్, తన్నుడైయప్రకారమ్ మేళు త్తిల్లామ లిరుక్కి అవనెన్ద శబ్దార్థమ్. మేళు తైచ్చొల్లు కాయాలే తిరుమేనియ్క ప్రకారమెన్ద సిద్ధిక్కి అతు. ఇరణ్ణయోజనైయిలుమ్, ఒప్పాకాతవ్వి అతు- ఫలితార్థమ్.

ప్ర-తి.—(కడివారిత్తాది) తైత్తిరియోకోపనిషద్, [౨ - ౧.] “బ్రహ్మవిదాప్సోతిపరంతదేసాభ్యుక్తాసత్యం జ్ఞానమనంత్రప్రప్తయోవేదనిహితంగుహాయాంపరమేవోన్మమకాసోన్నతే సర్వాన్కామాన్సహబ్రహ్మజావిపశ్యతా” ఇతి. ౯.

తాత్పర్యము.—నిరవధికభోగ్యభూతుడగు, నిత్యమారులకునిర్వాహకుడగు, పరమపదమునందుఁగూడ తనకు సమాధికులులేనివాఁ డగుటవలన సర్వస్తాత్పరుడగు, ఆశ్రితులయొక్కసంక్షేపవిరోధులగు సర్వపాపములను బోగొట్టుస్వభావుడగునైన శ్రియఃపతియొక్క కల్యాణ గుణములనియెడి యమృతఫరీవాహములందు నాతయ సముత్పన్నట్లు చక్కగనవగాహించియు పానముజేసియు సానందమునొందితిని. ౯.

మూ. — కళిప్పమ్ వర్వమన్ ముప్పి అప్పప్పిణి ముప్పి అప్పమ్ |

త్త్రొక్కొణ్ణి శోతియుమాయుడన్ నాడువ తెన్దుకొలో |

తుళిక్కిన్న్ ౩ వానిన్ని లక్ష్మణరాట్టేన్న్ |

యళిక్కిన్న్ మాయప్పిరానడియార్ కళిక్కుర్రాజ్జై యే.

౧౦.

ఆ. — (కళిప్పమ్) ఇప్పడియెమ్మెరుమానుడైయ గుణజ్జభాకి అమృత తైభుజ్జి అవార్; ఇన్దవమృతతై; నిరస్తమస్తప్రతిబద్ధక నాయ్కొణ్ణి భగవద్దైకభాగరాన నిత్యసిద్ధపుమరకళుడైయ దివ్యపరిషత్తిలే శెన్న్ అవరకళోడేహడనాక భుజిప్ప తెన్దుకొలో వెన్దుకొలో. ౧౦.

అన్య. — కళిప్పమ్ కవర్వమ్ అల్లు (౩) పిఱప్పప్పిణి ముప్పి అప్పమ్ అల్లు ఒళిక్కిన్న్ శోతియుమాయ్ (౬) తుళిక్కిన్న్ వాక్ ఇ (౯) నిలమ్ కువర్ అల్లి (౧౨) శబ్ద ఏన్ది అళిక్కిన్న్ (౧౫) మాయప్పిరాన్ అడియార్ కళిక్కుర్రాజ్జై (౧౮) ఉడన్ కూడువతు ఎన్దుకొలో (౨౧)

౧౦.

పన్న. — అనస్తరమ్, ఏవంవిధభాగవత్తుక్కు ముఖ్యభాక్తాక్కుళ్ నూరికళాకైయాలే, అవరకళోడు కూడుకైయై య్రిక్కితార్. విషయలాభత్తిల్ కళిప్పమ్, తదలాభత్తిల్ని వేళముమ్, అల్లు, (౩) అతుక్కుడియానజన్న్ వ్యాధిజరామరణజ్జుళుమల్లు, అవిరూఢత మాన జ్ఞానాదికభాకి అళిక్కుక్కు ప్రకాశకమాన, బ్యోతిర్ యవిగ్రహతై యుడైయోమాయ్కొణ్ణి, (౬) వర్సిక్కిన్న్, అకాశతైయుమ్, అత్తాలేధరిక్కిన్న్, (౯) భూమియైయుమ్, బాధకరహితమామ్మడి పేరొళియైయుడైయ, తిరువాళియైయుమ్, (౧౨) తిరుచ్చక్కైయుమ్, ఏన్ది, రక్షిత్తరుళిన్న్, (౧౫) మహాపకారకనుడైయ, నిత్యదాన్యకనిరూపణీయరాన నూరికళుడైయ, సబ్దజ్జై, (౧౮) ఒరుసీరామ్మడి యుడన్న్, కూడువతు, ఎన్దుకొలో. (౨౧) సమస్తవిరోధినివృత్తిపిఱన్న్ అవిరూఢత స్వరూప స్వభావరానవర్ క్కు ప్రాప్యమ్ అడియారా ననూరికళేన్దుకరత్తు.

౧౦.

ఆర్థము. — సంతోషమును శ్లేశమును నశించి (౩) జన్న్ వ్యాధిజరామరణములనుబోగొట్టి ప్రకాశకమైన తేజోవిగ్రహుడును (౬) వర్సింబుచున్న అకాశమును ఈ (౯) భూమిని కాంతిగల చక్రమును (౧౨) శంఖమును ధరించి రక్షించుచున్న (౧౫) మహాపకారకుడైన శ్రేయఃపతియొక్క శేషభూతులైన నిత్యనూరులయొక్క సంఘములను (౧౮) కలిసియుండునట్లు చేరుట ఏకాలమందో? (౨౧).

౧౦.

ఈ. — పత్తామ్బాట్టు, “కళిత్తేనే” ఎన్నా, తిరియట్టుమ్ సుసారికళోడేయిరుక్కైయన్న్ యే, ఇవ్వును భవత్తుక్కు దేశికరాన నిత్యనూరికళి తిరళిలేపోయ్ ప్పకువ తెప్పోతో వెన్దుకొలో.

(కళిప్పమ్) ఇతరవిషయానుభవత్తాలే వరుమ్ కళిప్పమ్. (కవర్వమ్) అవై పెతాతపోతు అవై ప్పట్టువరుమ్ శ్లేశముమ్. (అల్లు) పోయ్. ఇవై యిరణ్ణుక్కు మడియానజన్న్ మ్, అతువుక్కువిడతై పుకక్కుడవతానవ్యాధి, అనస్తరమ్ వరుమ్జరై, “ఇత్తోడేయాకిలు మిరున్దాలాకాతో” ఎన్దు నిన్న్ తిరుక్కుచ్చెయ్ తేవరుమ్ నిరన్వయవి నాశమ్, ఇవై యడైయవల్లు. (ఒళిక్కిన్న్ శోతియుమాయ్) రజస్తమస్సుక్కుళ్ కళినివద్దశరీరమ్బాలన్న్ యే, శుద్ధ.

జీ. అ. — పత్తామ్బాట్టు. (కళిప్పమిత్యాది) “అడియార్ కళిక్కుర్రాజ్జై - ఉడన్ నాడువ తెన్దుకొలో” ఎన్దుపదజ్జై క్కుటాక్షితవతారికై (కళిత్తేనేయిత్యాది). తిరియట్టుమ్ - మోళవుమ్.

కవర్వ - శ్లేశమ్. పిణి - వ్యాధి. నిరన్వయవినాశమ్ - శరీరాన్వయాభావరూపవినాశమ్. శరీరసమ్మన్తాభావరూపవినాశమ్. మరణ మెన్దుపడి. సాన్వయవినాశమావతు, శైశవయావనాద్యవస్తాకళి. శబ్దార్థమ్ (రజస్తమస్సుక్కుళిత్యాది). “ఒళిక్కిన్న్ శోతి” ఎన్దుతార్ ఫలి

౩ “వానుమినిలమ్” ఎన్దు పన్నీరాయరప్పడియిల్ మూలత్తిలే కాణ్ణి అతు.

ఈ.-సత్త్వమయమాయనిరవధికతేజోరూపమానశరీరతైయుడైయోమాయ్.(ఉడకూడువత్తెఱ్ఱుకొలో).“నా, ఎనక్కు” ఎత్తకలవేడ్డాత ఇచ్చుడమ్మడైయార్ తిరళితేపోయ్ ప్పమ్మ నెరుక్కప్పెఱువత్తెన్దో?(తుళిక్కిన్త విత్యాది) ప్పిక్కియే స్వభావమాక వుడైతానవాకాశమ్, అత్తాలే విళైయక్కడవతాన విన్దభూమి, ఇవల్ తై క్కడఱురై వెళియిలేనోక్కినాప్పోలే, దివ్యాయుధజ్జలై ధరిత్తు నోక్కుటివాశ్చర్యభూతమ్. (శుడరాత్తిశ్శేన్దియళిక్కిన్త మాయప్పిరాళ్) పరమపదత్తిలాభరణమాయ్ క్కాత్తితరుమ్, ఇక్కాయుధమాయితే యిరుప్పతు. ఇప్పడి రత్తే క్కిఱవనుడైయ అన్దరక్షణత్తిలే తోల్ తిరుప్పావాయ్, అవన్తన్నోడొక్క(ప్రాప్యరుమాయ్, భగవద్గుణభుక్కు దేశికరాయరుప్పారుమాయ్, ౧* బోధయ న్తపరస్పరత్తుక్కు త్తుడై యాయరుక్కిఱవర్ కళుడైయ కుఠాజ్జలై. కలియర్ “కలవరిశిచ్చోఱుణ్ణి” ఎన్నుమాప్పోలే, అత్తిరళీకళితేపోయ్ ప్పకప్పెరువత్తెప్పోతో? పెన్దితార్. ౧౦.

జీ-అ.-తమ్(శుద్ధసత్త్వమయమయెన్దతు).“అడియార్ కళో” ఎత్తైప్పల్(నానెక్కన్దిత్యాది).“భాగవతసముదాయమ్ ప్రాప్యమ్” ఎత్తఱి యానిఱుచ్చెయ్ తేయమ్, అహఱ్కొర మమకారజ్జలాతే యకలవేడ్డానిన్త త్తే; అప్పడి యకలవేడ్డాత సమ్మన్దజ్ఞానముడైయవర్ కళెన్త పడి. ఇచ్చుడమ్మడైయార్ - శుద్ధసత్త్వమయమాన వుడమ్మడైయార్. కూడువత్తెఱ్ఱుకొలో ఎన్నాతే, “ఉడక” ఎన్దెయారే (నెరుక్కప్పెఱువత్తెన్దోవెన్తతు). “తుళిక్కిన్త” ఎన్తనర్తమానార్థమ్ (వర్షిక్కియే స్వభావమాక వెన్తతు).“కడఱురై” ఎన్తవిన్తత్తిలే-౨“రామలక్ష్మణగుప్తాసా” ఇత్యావ్యసన్ధేయమ్. అళిక్కిన్త - రత్తిక్కిన్త. భోగ్యమానతిరువాళి తిరుచ్చజుకత్తైరత్తణత్తుక్కుసరికరమాక చ్చొల్లువానెన్దెన్ద (పరమపదత్తిలత్యాది). భోగ్యమెన్తతు -“శుడర” ఎన్తమ్, “ఏన్ది” ఎన్త మిరుక్కెయారే. సమాహాభాషాశ్లోకభనత్తుక్కుతాత్పర్యమ్ (కలియరి త్యాది). కలియర్ - పళిత్తనర్. ఆల్ తొమెయిన్ది కుతి యిప్పడిశొల్లప్పణ్ణుమెన్తకరుత్తు. ఉత్తరార్థపూర్వకం పూర్వార్థానుసంధాన మన్వయః. ౧౦.

అ-అ-వి.- “ రామలక్ష్మణగుప్తాసా సుగ్రీవేణచవాహినీ । బభూవదుర్ధ్వతరాన్ ప్రిరపిసురాసురైః ”. సుగ్రీవేణసహితావాహినీతి - సుగ్రీవస్యాపిరక్ష్యోటావేవాస్తంభాః.—“ఏన్దియళిక్కిన్త” ఎన్తత్తి-తాత్పర్యమ్(పరమపదత్తిలత్యాది).—కళిప్పమ్ కవర్వమల్ తైన్తతోడజ్జి, ఒళిక్కిన్తతోతియునాయ్ - శుళిక్కిన్తవానెన్దొడజ్జి, కుఠాజ్జలైయడకకూడువత్తెఱ్ఱుకొలో వెన్తెన్దయన్వయమ్. ౧౦.

కాత్పర్యము.— ఈరితిగ భగవద్గుణామృతపానముచేసిన కూఠావర్ణ భగవదనుభవవిరోధులగు జన్మవ్యాధిజరామరణములను సవాస నముగఁబోగొట్టి తాము భగవద్గుణైకధారకులైన నిత్యమౌరులయొక్క సలఘములలోఁజేరి వారితోఁగూడ నాయమృతమును భుజించుకొల మెన్నడోయని చూర్తులగుచున్నారు. ౧౦.

మూ.—కుఠాజ్జో పేరరక్కోకులన్మవీయమునిన్దవన్దై । కుఠాజ్జో డెన్దురుకూర్ చ్చుడకోపత్తెరిన్దరై త్త ।
కుఠాజ్జో భాయిరత్తుళివై పత్తుముడన్బాడి । కుఠాజ్జో భాయడియారుడన్దూడినిన్దాడుమినే॥ ౧౧॥
ఆధ్వార్ నిరువడిక శేశరణమ్.

అ.—(కుఠాజ్జో) సపుత్రజనబాన్ధవమాకరావణ మడియుమ్బడి శివన్దవనైయుళ్ళసడికణ్ణుకొన్న ఇత్తిరువాయ్ మొఱ్ఱెయ్ భగవదేక భోగరాయరుప్పారున్దూడిభుజియున్దెన్దితార్. ౧౧.
తిరుక్కురుకైప్పిరాన్బిళ్ళాన్బిరువడిక శేశరణమ్.

అన్బ.—కుఠాళ్ళో పేర్ అరక్క (౩) కులమ్ వీయ మునిన్దనై (౬) కుఠాళ్ళో తెన్దురుకూర్ శడవోపన్ (౯) తెరిన్దు ఉత్తై కుఠాళ్ళో (౧౨) ఆయిరత్తుళ్ ఇవై పత్తుమ్ ఉడన్ (౧౫) పాడి కుఠాళ్ళాయ్ అడియారుడన్ (౧౮) కూడి నిన్దు అడుమిన్ (౨౧).

పన్నె.—ఆన ప్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియైప్పాడి పరస్పరసంబంధరాయ్ సజ్జీ భవత్తు ప్రితిప్రేతరాయ్ ర్రియన్దోశెన్దు ఫలత్తై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్.

బాధకరానరాక్షసరై త్తిరళాకవుడైయనాయరుక్కిఱ, పెరు మైయైయడైయనానరావణనాకిఱ, రాక్షసనుడైయ, (౩) కులముక ప్పడ, నళిక్కుమ్మడి, మునిన్దరుళినవనై, (౬) శ్రీవైష్ణవర్ కళ్ తిరశ్చాయుడైతాన, తిరునకరిక్కునిర్వాహకరాన, అఱ్ఱార్, (౯) ఆరాయ్న్దు, అరుళిచ్చెయ్ త, పత్తానతిరళాకవైవడివాకవుడైతాన, (౧౨) ఆయిరమ్ తిరువాయ్ మొట్టియిలుమ్, ఇవై పత్తైయమ్, అర్థత్తోడైయడన్దుట్టు, (౧౫) శ్రీతిక్కుప్పొక్కువీడాకప్పాడి, పరస్పరసంబంధరాయ్ కొన్దుపలతిరళాయ్, అడియారానవుళ్ళో స్వరూపత్తుక్కునురూపమామ్మడివకకణ్డరాయ్, (౧౮) సంజ్జేషిత్తు, ఇడైవిడాతేనిన్దు, ససమ్మిమన్పుత్తమ్మణ్డప్పారుళ్ళో. (౨౧) ఇతు-కలివిరుత్తమ్.

వాదికేసరి అక్రమియమణవాళచ్చియర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

అర్థము — సేవలసమూహములకల మిక్కిలిబలవంతుడైనరావణుడనియెడి రాక్షసునియొక్క (౩) కులముతోఁగూడ నశించునట్లు కోపగించినవాడైనశ్రీరాముని (౬) శ్రీవైష్ణవసమూహములకల తిరునగరికినిర్వాహకులైన అఱ్ఱార్లు (౯) ఆలోచించి సాదించిన సమూహముల (౧౨) వేయిపాశురములలో నీపదిపాశురములను భావబంధముతో (౧౫) ననుసంధించి గుంపుగ నాక్రతులతో (౧౮) సంజ్జేషించి విచ్చేదములేకనిలిచి వర్తనముచేయుఁడు. (౨౧)

ఈ.—నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియై, భగవదేకభోగ రాయరుప్పార్లై ప్పొల్లే తనిప్పడాతే తిరళాక వసుభవియున్దోశెన్దు తార్.

(కుఠాళ్ళోలిత్యాది) పుత్రపౌత్రాదికభువ్విబద్ధక భుమాన వివర్కళాలేకుఠాళ్ళొన్దు, వరబలభుజబలత్తాలే తత్తైత్తువేరూన్దునరత్తస్సినుడైయ జాతియాకక్కిఱ్ఱైదుత్తచక్రవర్తితిరుమకనై, ౧౬ కరిప్పేమైథిలీ హేతోరపిశాచమ రాక్షసమ్” ఎన్నిఅపడియే. (కుఠాళ్ళో తెన్దురుకూర్ చ్చుడవోపన్) జనస్థానమడియలుప్పణ్డపిన్దు దణ్డకారణ్యజుడి యేఱినాప్పోలే, “అ*వాయున్దిరై యుకభుక్కుత్తప్పినవార్వారై క్కాణవేణుమ్” ఎన్దుశ్రీవైష్ణవర్ కళడైయ త్తిరణ్డతాయ్ త్తై; ౩ * నల్లార్ నవిల్ కురుకూరితే. సత్తుక్కులిరున్దు విరున్దువిడజ్జలిలేవాయ్ పులల్ ముమ్మడియానదేళమా నాల్, అదేళ త్తిరుళ్ళార్ తిరళచ్చొల్లవేణ్డవిత్తే. (తెరిన్దురై త్త) ఉళ్ళపడియనుసన్దిత్తుచ్చొన్న-ఇవై పత్తుమ్. తిరణ్డ

శీ-అ.—నిగమమ్ (కుఠాళ్ళోలిత్యాది) “ఇవై పత్తుమ్-కుఠాళ్ళాయ్ - ఉడన్దుడినిన్దుడుమినే” ఎన్దుపదజ్జత్తై క్కటాక్షీత్తవతారికై (ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియైయిత్యాది). కూట్టమాకవిన్దు తిరువాయ్ మొట్టియై యనుభవిత్తైయేఫలమెన్దుకరుత్తు.

ఇవర్కళాలేకుఠాళ్ళొన్దు - ఇవర్కళాలేతిరణ్డకొన్దు. పెరు మైయే తెన్న (వరబలభుజబలత్తాలే తత్తైత్తువేరూన్దునవితి). తత్తైత్తు - సమ్మన్ద మాయ్. మునిన్దుమైక్కుప్రమాణమ్ (కరిప్పేయిత్యాది) ఆరణ్యకాడేచతుష్టపితమే, “అకర్ల పూర్తైరెఱుఱిర్ పలోకన్దురానడై” ఇతిపూర్వార్థమ్. (జనస్థానమితి) రఘువంశేత్రయోదశే, “అమీజనస్థానమసోభవిఘ్నత్వత్వాసమరబ్ధనవోటజాని । అధ్యాసతేచీరభృతో యథాస్వశ్చిరోఽఘ్న తాన్యాశ్రమమణ్డలసి” ఇతిప్రతిప్రయాణసర్గోక్తంకాలిదాసవాక్యమత్రద్రష్టవ్యమ్. అడియలుప్పణ్డపిన్దు - సంహృతమానసిన్దు. శ్రీవైష్ణవర్ కళడేళిరణ్డరుప్పర్ కళోవెన్న (నల్లారిత్యాది) తిరువిరుత్తమ్. నవిలుకైయావతు-వాయ్ పులల్ ముక్కైయన్దో, ఇతుతిరళుక్కైక్కుప్రమాణమోవెన్న (సత్తుక్కులిత్యాది). వాయ్ పులల్ ముమ్ - పలకాత్తోల్లమెన్దు పడి. “కుఠాళ్ళోళాయిరమ్ ఎన్దు” విశేషిక్కవేణుమోవెన్న (తిరణ్డవర్ కళుక్కి

ఈ...వర్క కుక్కుజీవనమ్ వేణుమే. (కుర్రాజ్జోళాయరమ్) ౧. తొణ్ణర్ క్కముతుణ్ణ" ఎన్నిటపడియే. పత్తుప్పాట్టరు
 తిరు వాయ్ మొట్టియాయ్, పత్తు తిరు వాయ్ మొట్టియేరు పత్తాయ్, ఇప్పడి పత్తుప్పత్తాన వాయరమ్. తిరణ్ణశ్రీవైష్ణవర్
 కకుక్కు జీవనమ్ వేణుమే. (ఇవై పత్తుముడన్బాడి) సాభిప్రాయ మాక వభ్యసిత్తు. (కుర్రాజ్జోళాయ్) ఎన్నైప్పోలే,
 “ పరుక్కిలి త్తేనే ” ఎన్నా, కుర్రాన్దేడవిరా తే, ముట్టుడ వేతిరళాక ఇట్టియప్పారుజ్జోళ్. (అడియారుడన్బాడి
 నిన్బాడుమినే) అవన్బక్కిలిలేనికీ ప్రభర రాయరుక్కి అనీజ్జో నాల్వరిరు పరిజ్జీరుక్కుమ్ నాలునాళుమ్, త్యాజ్యమాన
 అర్థకామజ్జలైప్పల్లి “ శీటు, పాటు ” ఎన్నా తే, నమ్మెరియకుర్రా త్తిలేపోయ్ పుకుమళవు మొరుమిడతాయను
 భవిక్కుప్పారుజ్జోళ్.

ముతత్పాట్టిల్ - తిరువుళ్ళ తైక్కొణ్ణాడినార్; ఇరణ్ణామ్బాట్టిల్ - అత్తైయుమివై విత్తన ర్వేళ్ళర నైక్కొణ్ణా
 డినార్; మాన్డామాబ్బాట్టిల్ - తమ్ నెజ్జెట్టుట తొరు ఉపకార త్తేచ్చొన్నార్; నాలామాబ్బాట్టిల్ - అతుక్కు ప్రత్యుపకార
 మాక ఆత్మ సమర్పణ ముణ్ణి అతుతనక్కు నుశయిత్తార్; విన్దామాబ్బాట్టిల్ - ఎనక్కు ప్రథమనుక్యతముమ్ నీయేయాన
 పిన్బు ఉన్బిరువడికలై క్కిట్టి నే నేయన్టో వెన్దార్; ఆతామాబ్బాట్టిల్ - ఇన్టో క్కిట్టిల్, దేవరెనక్కు విశేషకటాక్ష ముణ్ణినవన్దే
 పెల్లే నేయల్లే నో వెన్దార్; ఏర్రామాబ్బాట్టిల్ - అననుడై యభోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తు, ఉన్నై ప్పిరియిల్ ధరియే నె
 న్దార్; ఎట్టామాబ్బాట్టిల్ - ఇప్పడినిరతిశయభోగ్యనానవనై ఎలియ తొరువర కాతే లభిక్కుప్పేల్లే నెన్దా రాతల్;
 అన్బియే, అనేక కాలజ్ఞాడి పణ్ణిలభిక్కుడ పతపఃఫల త్తై అపవ్తప్పి శెన్టు ఎలితాక లభిత్తే నెన్దు తల్; ఒన్బతామ్బా
 ట్టిల్ - ఎన్నుడై యసకలక్లేశ జ్ఞభుమోబ్బమ్బడియనుభవిత్తుక్కు లిత్తే నెన్దార్; పత్తామాబ్బాట్టిల్ - ఇప్పడియవనై యను
 భవిత్తుక్కు లిప్పార్ తిరళిలేపోయ్ పుక పెళువ తెప్పోతో? వెన్దార్; నిగమ త్తిల్ ఇత్తిరు వాయ్ మొట్టియై సాభిప్ర
 యమాక వభ్యసిత్తు, నాలునాళుమ్ నాల్వరిరు పరుళ్ళార్ కూడియరున్ద నుభవిక్కుప్పారుజ్జోళ్ శెన్దార్.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిల్లై త్తిరు వడిక శేళరణమ్.

శీ-అ-త్యాది) అతావను-కీడో “కుర్రాజ్జోళ్ తేన్దురుహార్” ఎన్నైయారే, “అన్ద త్తిరణ్ణశ్రీవైష్ణవర్ కకుక్కు జీవనమ్ వేణుమే ” ఎన్దురుళిచ్చెయతాచెన్ద
 పడి. ఇతు జీవనమోవెన్దు (తొణ్ణర్ క్కముతిత్యాది). ఆయిరముమ్ కుర్రాజ్జోడిరుక్కుమ్బడియొన్నెన్దు (పత్తుప్పాట్టిత్యాది). (తిరణ్ణశ్రీవైష్ణవర్
 కకుక్కు) ఆయిరమ్బాట్టుమ్ జీవనమెన్ద పడి. కీడో తిరణ్ణవర్ కకుక్కు జీవనమ్ వేణుమేయెన్దతు-పత్తుప్పాట్టుమ్ జీవనమెన్ద పడి. యద్వా, “తిర
 ణ్ణవర్ కకుక్కు” ఇత్యాదివాక్యవినరణమాతల్. కుర్రాజ్జోళ్ తేన్దురుహార్ చ్చువోళాపక్ తేన్దునైత్త - పత్తెన్దాతల్, కుర్రాజ్జోళాయరమ్బాత్త
 లన్దయమెన్ద పడి. ఇతుగున్దినపత్తు త్తిలే. “ కుర్రాజ్జోళాయ ” ఎన్దు వైన్దు, పిన్బైయమ్ “ ఉడన్బాడి ” ఎన్దుతుక్కుక్కరుత్తెన్నెన్దు
 (అనన్బక్కిలిలేయత్యాది). నీజ్జశెన్దుతు. “ అడియార్ ” ఎన్దు సమ్బాధనసిన్దమ్. నాల్వరిరువరణ్దుతు - అనుకూలర్ కడైయామైయారే. నమ్మెరి
 యకుర్రా త్తిలే - ౨ * అన్దమిల్ వేరిన్బత్తడియనర్ కుర్రా త్తిలే. ఉడక్ - సమ్బాధయమాక. అనుకై - అపగాహిత్కైయాయ్, అత్తాతే -
 (అనుభవిక్కుప్పారుజ్జోళ్ శెన్దార్).

పత్తుప్పాట్టినర్థనిగమనమ్ (ముతత్పాట్టిల్ తిరువుళ్ళ తైయైత్యాది). ఇప్పడి నిరతిశయభోగ్యనానవిత్యాది వాక్యప్రయమ్. “ఉఃనిల్వార్”
 ఇత్యాదిక్కు ఉపాయో పేయపరమోబానాద్యయ త్తైప్పల్లి వెన్దు కట్టుకొళ్ళుతు. “ ఎలితాకలభిత్తే ” ఎన్దువనన్దరమ్ - ఎన్దితాచెన్దు శేషమ్.
 ప్ర మేణాన్దయః.

జీయర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

అ.అ.వి.— (అర్థకామజ్ఞైప్పల్ శ్లో) “నన్దు” ఎన్దు - అవనిడతిలే నిన్దుయైచ్చిల్లకిఱిత్తే; అతావతు - ప్రాప్యాభాసజ్ఞిలో నెన్దు శ్లోమైయిత్తే. ౧౧.

ప్ర-తి.— (నిగమమ్) (కుఱ్ఱాళ్ళొత్తాది) (మునిన్దువనై) ఆరణ్యకాణ్డేచతుష్టితమే, “ఆకర్ణ పూరైఘభిర్జీ వలోకందురాసదైః । కరి ష్యేమైఘిశీహేలోరపికాచమరాక్షసమ్॥ ౬౬॥ ౧౧.

మణవాళమామనికళ్ తిరువడిక శేళరణమ్.

తాత్పర్యము.— పుత్రమిత్ర కళత్ర బంధువులతోఁగూడ రావణనియుద్ధమునందుఁజరిపిన దశరథచక్రవర్తిమూరులైన శ్రీరాములవా రిని చక్కగ సాక్షాత్కరించిసాదించిన యీతిరువాయ్ మొట్టిని భగవదేకధారకులైనవారందఱు నేకకంఠులైయుండి భుజించుడని యాహ్వాన్ము సాదించుచున్నారు. ౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సజ్గతియిల్ ఇ తిరువాయ్ మొట్టిక్కానళ్లోకమ్.

(ఊనిల్)

అన్తస్థస్వరస్వరసమమ్బుజలోచనస్యసంయోగరూపమవగాహ్యసుఖామృతాభిమ్ ।

తద్దేశికప్రథమసూరిగజైఃకదాస్యాత్సజ్గోమమేత్యకథయత్సమునిస్తృషీయే.

వాదికేసరిఅహికియమణవాళచ్చియర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

౧౩.

అర్థము.— అన్తస్థస్వరస్వరసమ్ - లోపలనణియున్న సమస్తరసములుకలిగియున్న, అమ్బుజలోచనస్య - తామరపుష్పములవంటి నేత్ర ములుకలశ్రియఃపతియొక్క, సంయోగరూపమ్ - సంక్షేపరూపమైన, సుఖామృతాభిమ్ - సుఖమునియెడియమృతసాగరమును, అవగాహ్య- అవగాహించి, మునిః - నమ్మాహ్వాన్ము, తద్దేశికప్రథమసూరిగజైః - ఆ భగవదనుభవమునకు ముఖ్యదేశికులైననిత్యసూరులసమాహమలతో, మే - నాకు, సజ్జః - సహవాసము, కదా - ఏకాలమందు, స్యాత్ - కలుగును, ఇతి - అని, తృషీయే - మూడవతిరువాయ్ మొట్టియందు, ఆకథయత్ - సాదించెను. ౧౩.

తాత్పర్యము.— తమయూర్తితీరునట్లు సర్వేశ్వరుఁడుతమతో సంక్షేపించగానప్పడెడు భగవత్సంక్షేపమనియెడి యమృతసాగరమునందు సమస్తరసములను గలుగునట్లుగాహించి యదియత్సన్తభోగ్యముగనున్నందున తామెకరేయనుభవింపనశక్తులై ఇట్టియానందమును తమతోఁ గూడననుభవించువారెవరని జూడసంసారమునందొకరును లేనందున, నిత్యసూరులతోఁగలిసి భగవదనుభవమును బొందుట ఏకాలమందో ? అని, నమ్మాహ్వాన్మురైరి. ౧౩.

ద్ర-తా.— (ఊనిల్ వాఱుయిరే) - చిత్రాస్వాదానుభూతింప్రియముపకృతిభిర్దాస్యసారస్యహేతుమ్

స్వాత్తన్యాసార్హకృత్యంభజదమృతరసంభక్తచిత్తైకభోగ్యమ్ ।

సర్వాక్షప్రీణార్హంసపదిబహుఫలన్నేహమాస్వాద్యశీలమ్

సత్యైస్సాన్యైస్సమేతన్నిరవిశదసఘాక్షేషనిర్వేశమీశమ్ ॥

౧౪॥

అర్థము.— చిత్రాస్వాదానుభూతిమ్ - నానావిధములైనరసములకలయనుభవముకలవాఁడును, ఉపకృతిభిః - ఉపకారములచే, ప్రియమ్ - ప్రియుఁడును, దాస్యసారస్యహేతుమ్ - దాస్యమునందు సరసతమఁగారణభూతుఁడును, స్వాత్తన్యాసార్హకృత్యమ్ - తమయూ త్రసమర్పణమునకుఁ దగినకృత్యముకలవాఁడును, భజదమృతరసమ్ - ఆశ్రయించువారలకునమృతరసముగనుండువాఁడును, భక్తచిత్తైకభోగ్యమ్ - భక్తులచిత్తమును ముఖ్యభోగ్యముగాఁ గలవాఁడును, సర్వాక్షప్రీణార్హమ్ - సర్వకరణములకును బ్రీతినిబుట్టించువాఁడును, ఆస్వాద్యశీలమ్ - అనుభవింపఁదగినకల్యాణగుణములుకలవాఁడును, సత్యైః - సభికులైన, సాన్యైః - నిత్యసూరులతో, సమేతమ్ - చేరియున్న వాఁడునైన ఈశమ్ - శ్రియఃపతిని, అనఘాక్షేషనిర్వేశమ్ - నిర్దవ్యమైనసంక్షేపమునందు భోగ్యతలవానినిగా, నిరవిశత్ - వక్కాణించిరి. ౧౪.

వ్యా.— (నిత్రాస్వాదానుభూతిమ్) తేనుమ్బులుమ్ నెయ్యుమ్ కన్నులు ముముతు మొత్తే - మధురజ్జశాన 'మధుక్షీరాదిపదార్థజగుడైయ రసత్తైయుడైతానవసుభవత్తైయుడైయనుమాయ్; (ప్రియముపకృతిభిః) పెద్యులత్తాయాయ్ తనైయాయతనవతవిత్తవత్తా-మాతాపుమ్ పితాపుమాచార్యనుమ్బుణ్ణుముపకారజ్జతైయెల్లాన్దానేపణ్ణి, అత్తలేయాశ్రితరుక్కుప్రియనుమాయ్; (దాస్యసారస్యహేతుమ్) అఱియాక్కా లత్తుళ్ళే యడిమైక్కణన్బు కేయివిత్తు-అఱివునడైయాదాతకాలత్తిలేదాస్యరసత్తైయుజ్జాక్కినపనుమాయ్; (స్వాత్మనాస్వసార్వకృత్యమ్) ఎన తావి యుళ్ కలన్దపెరునల్లుతవిత్తైమా-ఱునతావిత్తన్దాబ్దేన్దే - ఆత్తావై సమర్పిక్కుమ్బడిక్కిడాకవాత్తావినుళ్ళే కలన్దిరున్దమహోపకారత్తైయు డైయనుమాయ్; (భజదమృతరసమ్) ఎక్కాడఱ్ఱుదావముతే - ఆత్తెరక్కమ్బుతమ్మైలేభోగ్యనుమాయ్; (భక్తచిత్తైకభోగ్యమ్) తీర్దార్ తమ్మనత్తుప్పిరియాతు - “ప్రాప్యప్రాపకజ్జరణ్ణుదానే” ఎన్దిరుక్కుమవరక్కో మనస్సైవిట్టుప్పిరియమాట్టాతిరుక్కుమవనాయ్; (సర్వాక్షప్రీ ణనార్హమ్) యాభోపయినులీత్యాది - చక్షుశ్శ్రోత్రాదిసర్వేన్దియప్రీణనయోగ్యమానభోగ్యతైయైయుడైయనుమాయ్; (సపదిబహుభున్నే హమ్) మఱిక్కోళ్ళానజ్జశాలిత్వాది - ౧ “జన్మాన్తరసహసేషమ్” ఇత్తాదికలిజ్జడియేచిరకాలసాధ్యతపోధ్యానసమాధిఫలమానభక్తియోగ తైత్తనక్కభిమతరిడత్తిలేర్ముడితియుజ్జాక్కుమవనాయ్; (ఆస్వాద్యశీలమ్) పవిత్తిరక్కోళ్ - పడిన్దుకుడైదాడి అడియేన్వాయ్ మడుత్తుప్ప యడి - అత్తనక్కుభిమతరిడత్తిలేర్ముడితియుజ్జాక్కుమవనాయ్; (సత్వైస్సాన్దైస్సమేతమ్) మాయప్పిరానడియార్ కళ్ళోళ్ళా జ్జతైయే - సవయస్సుక్కశాననిత్తసూరికళోడేసహితనుమాయరుక్కిఱవెమ్మెరుమానై, మధురజ్జశాన సర్వపదార్థజ్జనిన డైయరసత్తైయుముడై త్తాన భోగ్యతైయైయుడైయనాక “ఊనిల్వాళియిరే” ఎన్దిదశకత్తిలే యాత్తాన్దరసుభవితార్చెన్దితార్.

౧౦౪.

జే దా న్దా చా ర్య ర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.—పరత్వమునందు సర్వములభుండగు సర్వేశ్వరుడు (౧) సర్వరసాత్మకుడనియు, (౨) రసికశిఖామణియైన వాడు తమకునుపకారములుజేసినందున నుపకారకుడనియు, (౩) సర్వేశ్వరుడు తమకునభినివేశమునుబుట్టించెననియు, (౪) అట్టియుపకారము లకు ప్రత్యుపకారములులేననియు, (౫) తనయప్రాకృతభోగ్యతన దమకుఁ బ్రకాశపఱచి జేర్చుకొనెననియు, (౬) ఇట్టిసంక్షేపముస్వ రూపప్రయుక్తముగనున్నందున ననాదినిర్భమనియు, (౭) సంక్షేపముయొక్కభోగ్యతాత్మికముచేనడిలేనియెడల భరించియుండుటయశక్యమని యు, (౮) ఆయనుభవముతమకులభించెననియు, (౧౦) ఈప్రకారముగనుభవించియానందభరితులైయున్న నిత్యసూరులతోఁ దాముగూడియ నుభవించుటయందాశకలవారనియు నీమూడవతిరువాయ్ మొళి పదిపాశురములచేసాదించి క్రిందసాదించిన సర్వప్రకారసారస్యము నిత్య సూరులకుభోగ్యమని యుపపాదించిరి.

౧౦౫.

తి - నూ.—ఊనమటవేనన్దుళ్ కలన్దమానినిమై | యానతనుపవిత్తత్కాన్దున్దైయా | వాని |

లడియార్ కున్దొన్దాడవాళై యున్దమాట | నడియారుడ నెళ్ళేయాడు.

౧౩.

అర్థము.—ఊనమ్-సంగోచము, అటవే లేనట్లు, వన్దు-వేంచేసి, ఉళ్ కలన్దమానినిమైమానతు అన్తరంగమునకలిసినసర్వేశ్వరునియొక్క భోగ్యత, అనుభవిత్తత్కాన్దున్దైగా - (దానిని) అనుభవించుటకనుకూలసహవాసముపేక్షితమై, వానిలడియార్ - పరమపదమునందున్న ఆశ్రమలైన నిత్యసూరులయొక్క, నున్దొన్దాడ - సంఘములతోఁ జేరనలయునని, ఆళైయున్దమాట - ఆశపడిన నమ్మాత్వార్థయొక్క, అడి యారుడ - దానుభూతులైనప్రదైష్టవులతోఁగూడ, నెళ్ళే! - ఓ! మనసా!, ఆడు - అవగాహించియనుభవించుము.

౧౩.

అవ.— (ఊనమటవేనన్దు) ఇతిల్ ఎమ్మెరుమాణ్ “ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నుమ్బడిసంక్షేపిక్కు, తదనుభవసహకారిసాపేక్షరాయులిచ్చె యేతసాశురత్తై యనువడిత్తులిచ్చెయేకేతార్. ఎజ్జనేనిన్దిల్; ఇప్పడిప్రాసశ్లికమానపరోపదేశత్తైత్తిలెక్కట్టిరవనన్దరమ్, శీర్, తమ్మడైయ వార్తిరవన్దుకలన్ద ఎమ్మెరుమానుడైయసంక్షేపరసత్తై ప్పేళవొరుప్పట్టు, ఎప్పేర్ పుట్టణ్నిమైయుమ్బడి తమ్మడనేఅవక్తవన్దు ౨:౧:రామున్దు నీతయాసార్థమ్” ఇత్తాదిస్పడియే “ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నలామ్బుడికలన్దపడియైయుమ్, అన్దక్కలవియాల్ వన్దరసమ్ తమ్మెరునరాలుమున్దొణుక్క వాన్దాతనడియశవిజ్జుదిక్కిఱపడియైయుమనుసన్దిత్తు, తనిత్తేట్టమాన ఇతరవిషయజ్జళోపొల్న్దిక్కు తున్దైత్తేట్టమాయ్, అతుక్కిన్దిభూతియిలా లిల్లామైయాతే, “ఇవన్దునుభవిత్తిలొనిలైన్ద నిత్యసూరికళో తిరళితేపోయేప్పక్కనుభవిక్కు ప్పెఱునతెప్పో?” ఎన్దుప్రాధ్విక్కిఱ * ఊనిల్వా ట్టిలర్దత్తై, “ఊనమటవేనన్దు” ఇత్తాదియాలే యరులిచ్చెయేకేతార్.

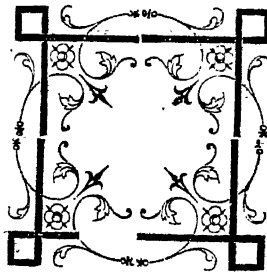
వ్యా — (ఉచమటవేవన్దల్ కలన్దమలనిమైయానతు) ఆతావతు-“నిత్యసంసార” ఎన్దుసక్కోచ్చియామల్, సక్కోచ్చమటసర్వేశ్వరన్
 వన్దు “తానుమయాను మెల్లాన్దన్దు శ్శేకలన్దొట్టిన్దోమ్ తేనుమ్బులుమ్ నెయ్యుమ్ కన్దులుముతు మొత్తే” ఎన్దుమ్, “ఎనతావియుల్ కలన్ద పెరునల్లుతవి”
 ఎన్దుమ్, “కళివార్ పిట్టిన్ద మే” ఎన్దుమ్, “ అడియేన్ వాయ్ మడుత్తుప్పరక్కలిత్తేనే ” ఎన్దుమిప్పడిసర్వరసజ్ఞుముణ్డామ్బుడి అన్దరజ్ఞమాక
 క్కలన్దకలవియినినిమైయానతు-సహృదయమాక సంక్షేపితసారస్యమానతు. (అనుభవితత్త్వాన్దుజ్ఞాయా) ఏవంవిధరస్యత్తేయైయనుభవితైక్కు
 “అడియార్ కళోమ్బుజ్జుత్తేయన్దన్దాడువత్తెన్దుకొలొ” ఎన్దు - అనుకూలసహవాసమపేక్షితమాయ్. (వానిలడియార్ కుమ్బుజ్జూడవాత్తేయన్దొమ్
 మాటనడియారుడన్దొ నెన్దొయాడు) ౧* వైయత్తడియవర్ కళన్దిక్కే, అనుభవత్తుక్కుదేశికరానవానిలడియార్ కుమ్బుజ్జుడ నేకూడవేళుమెన్దు
 భినిశేక త్రితేయూన్దినవామ్మొరడియారాన విజ్ఞుత్తే శ్రీవైష్ణవర్ కళోడే నెన్దొహడియాడు. అన్దిక్కే, అక్కుమ్బు త్రితే ముమ్మొకియనుభవక్కుప్పార్వైన్దు
 మామ్. “అడియారుడన్దొనిన్దొడుమినే” ఎన్దొరిక్తే. ౧౩.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శ్లోరణమ్.

తాత్పర్యము.—తమయార్ త్రితీరునట్లున ర్వేశ్వరుడువిశదముగఁదమతో సంక్షేపింపగానప్పుడెట్లొర్లు సంక్షేపరసమునుదామొకరేయను
 భవింపఁకత్తులెతమతోఁగూడనీసారస్యముననుభవించువారెవరనిసంసారలలోఁ జూడ నెవరునులభింపనందున నిత్యసూరులతోఁగూడియనుభ
 వించుకాలమెప్పుడో? యనిప్రార్థించుచున్న యాత్మొర్లదాసభూతులైన శ్రీవైష్ణవులతోఁగూడి ఓ! మనసా! నిర్విఘ్నముగ ననుభవింపుము.

ఇరణ్డామ్బుత్తల్ మూన్దాన్దిరు వాయ్ మొழి మున్దోశీన్దు.

ఆక - తిరువాయ్ మొழి-౧౩—పాట్టు - ౧౪౩.

శ్రీః

అహ్వోర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎ మ్మెరు మా నా ర్ తిరు వడిక శే శ ర ణ మ్.

తిరునాయ్ మొళి.—ఇరణ్డామ్మత్తు-నాన్డాన్దిరువాయ్ మొళి ౧-పా - ఆడియాడి వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.—ఆడియాడియకజ్జరైన్దిశై । పాడిప్పాడికణ్ణీర్ మల్ కియెబు ।

నాడినాడినరశిక్తా వెన్టు । వాడివాడుమివ్వాణుతలే||

౧||

అ.—(ఆడియాడి) ఇప్పడినిత్యపురుషర్ కళో సేమాడ వమ్మెరుమానై యనుభవిక్కవైప్పట్టవాయ్, ఆపోతేయప్పడియనుభవిక్కవైప్పట్టమెయాలే పన్నునిలకళానుపసాచిత్రా లే యురురుణమాత్రము మాత్తధారణమ్మణ్ణవాణ్ణాతవయనీయదశాపన్నరాయ్, అనదశానుగుణమాక మ్మెరుమానైమ్మణ్ణిత్తు త్తామగొల్లుడిఅవా దైకత్తయమ్మణ్ణయ్కించ్చేత్తగ్గైయగ్గణ్ణ తమ్మెరుమానమానకోకరాన తమ్మడైయబుక్కుళైమ్మెరు గనైకోక్కిత్తమ్మడైయదత్తెయ్ విణ్ణప్పజ్జైయ్కుళింబడియైయనుసనిత్తు; ఇపోరుళై, ఎమ్మెరుమానైయానైప్పట్ట అత్యన్తమవనైయ్ వరున్దానోరుపిరత్తైయడైయ తిరుత్తానూరవరుడైయదత్తెయ్ విణ్ణప్పజ్జైయ్కుళింబడి, “ఇనాళోముడినపణ్ణుముళ్ళే యాణ్ణైవన్దవివయా ౩త్తుళో పేలువ” ఎమ్మెరుమానైయపేడిక్కింబ వాక్యాపదేత్రాతే యరుళిచ్చెయ్ తార.

*

ఎమ్మెరుమానైప్పరిన్దసనత్తై తమ్మెరుగొల్లుగరిక్కుమాట్ట మెయాలే తమ్మడైయవాక్యాసార్థమాక పవనుడైయగుణచ్చేత్తగ్గై న్నాడినూడినవిన్ద్రుమ్ ఆరుతనర్ క్కొన్దసరయా కాతే యనసాచకరమేయాక, “ఇనియవనైక్కణ్ణాలల్లురుగరిక్కుమడియాతు ” ఎన్టు గార్ త్తు అవనైయెణ్ణుళ్ళే, ఆత్రియడైయరుద్దైకళిల్ సమానైవతోన్దిక్కింబినియ్ సభావనాననే! యెన్దైత్తు, పిన్నై యజ్జణ్ణాబు శ్రితాతేయిరుపడియబుగోపొయబువాడినాళివ్యాణుతలేన్టు తిరుత్తాయార్ ప్రలాపిక్కితాళో.

౧.

పన్ను.—నాన్డాన్దిరువాయ్ మొళియిల్, ఇప్పడినామానైప్పట్టపడియై యనుభవిక్కవైప్పట్టమెయాలవసన్నరాయ్, “తమక్కుప్పిన్దఆర్ త్త శయనైశమిప్పిక్కైక్కు సర్వరత్నక నాయ్, భోగ్యభూత నానవనైయొళియ ఇణ్ణై” ఎన్టు అతియిట్టు; అనకా ఆత్రితనానప్రజ్ఞాదనుక్కుతవి పడియైయమ్, అనిరున్దనుక్కుతవిపడియైయమ్, అభిమతైయానపిరత్తైక్కుతవిపడియైయమ్, నాట్టుక్కుతవిపడియైయమ్, శుద్ధభావ నైయైయమ్, విరతియభోగ్యతైయైయమ్, రత్నాభిమానఆసత్తైయైయమ్, ఆసన్నజన్మకు మనుభవవిరోధికైప్పొక్కినపడియైయమ్, పక్షినికరణతైయైయమ్, విరోధిమనుత్తాళమ్ శిష్టవిప్రుప్పణ్ణుమ్ శీరప్పాట్టైయమనుసనిత్తు, తమ్మడైయఆర్ త్తైయప్పరివర్ ముత్తాలే యవ డక్కు తివిన్దపడియై, ౩త్తతత్తై నుకళాగ్ గొమ్మెరుమానైయరత్తినపాశురత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ తార.

*

అన్య.—ఇవాణుతలే ఆడియాడి అకణ్ణైన్దు (౩) ఇనైపాడిప్పాడి కణ్ణీర్ మల్ కి ఎబుమ్ (౬) నాడినాడి నరశిక్తా వెన్టు వాడి గానుమ్ (౯).

పన్ను.—ముతత్పాట్టిల్, “ప్రజ్ఞాదనుక్కుతవిసాచ్చాలే వన్దతవుకిటిలక ” ఎన్టు ఇనకోతళరానిన్దా శ్రిణ్ణిత్తాళో.

[౨౩]

ఒకవిడుకెఱసెన్ శ్రమైయుడైయళానవివల్, నల్లారాడినాప్పిలేదర్శనీయమామ్మడి తన్నాల్ బ్రామైయా లేనిన్ద విడ త్రిల్ నిల్లా తే పలకాలు ములావి, మరళైళ్ళిల్లిమ్మిఱ్ఱు, (౩) అన్దళ్ళేమడియాక ఇన్దైయలేపలకాలుమ్మడువారైప్పిలేప్రలాపిత్తు, కరైన్దన్దెన్ద్రప్రవహిమ్మమా ప్పొలేకన్దోనీర్ మరొకి, సర్వదేశ త్తిలుమ్, (౬) అవళవరైయాగాయన్దపలకాలుమ్మార్త్తు, ఎన్దున్దోన్ దువల్లనరసింహయాప త్తైయుడైయననే! యొన్దు, అన్దళవిలుమ్ వరక్కాణామైయా లే వాట్టమామ్మడితళరానిఱ్ఱుమ్. (౯).

అవతారిక.—ఇట్లు నిత్యసూరలతోఁ గూడ భగవదనుభవమునాశపడిన యాత్మార్థు తమకదియప్పుడే లభింపనందున నవసన్నులై యొకక్షణమాత్రముఁగూడ నాత్మధారణముచేయజాలక మిక్కిలిదయనీయులై శ్రియఃపతిని నుద్దేశించి తాముసాదించు సూక్తులను, చేసెడిచేష్టిత ములనుజూచి తమతోసమానదుఃఖముకలతమయాత్మబంధపును సర్వేశ్వరునిగుఱించి చెప్పెడుమాటలననుసంధించి యొకపిరాట్టిమాతృవాక్యము లచే సాదించుచున్నారు.

అర్థము.—ఇట్టిముఖముకలయీపె మిక్కిలివర్తనముచేసి మనస్సుకరిగి (౩) (స్వరములతోఁగూడపాడువారలవలె) గానముచేసి కన్నీరు పాటి సమస్తదిక్కులందును (౬) చూచిచూచి సరసింహరూపముకలవాఁడా! అని మిక్కిలివాడుచున్నది. (౯)

ఈ.—కీఱ్ఱిన్ దీరువాయ్ మొఱ్ఱియిలే - ౧ “పరుకిక్కళితైనే” ఎన్దుహృష్టరాయ్, “అతుతన్నై భాగ వతర్ కళోడేఉళావిధరిక్కవేణుమ్” ఎన్దుపారిత్తు, అతుక్కిన్ద్రభూతియిలాల్లిమ్మైయా లే, నిత్యవిభూతియిలేని త్యసూరికళో తిరళిలేపోయ్ ప్పొక్కు ౨ * బోధయన్దః పరస్పరమృణ్ణీయనుభవిక్కొళి; నిన్దైత్తపోతేయత్తి రళిలేపోయ్ ప్పొక్కునుభవిక్క పెత్తామైయా లే మికపుమవసన్నరాయ్, తమ్మడై యదనైయై స్వకీయరాన శ్రీవై ప్లవర్ కళెమ్మెరుమానుక్కటివిక్కిఱపడియై అన్యాపదేశత్తాలేపేకుకిఱార్. ౩ * అజ్జితైయమడనారైయిల్ - తూతువిడక్షమరానార్; ౪ * వాయున్దైయకళిల్ - కణ్ణాఱ్ఱున్దపదార్థజళదైయభగవదలాభత్తాలే నోవుపడు కిఱనవాకొన్దైఅవర్దుకుమాక నోవుపడక్షమరానార్; అన్దళవన్దిక్కి యాల్ బ్రామైకరై పురన్దు, తామాన తన్దైయన్ద బరుపిరాట్టిదనైయైపా) ప్రరాయ్, అతుతన్నిలుమ్ తదనై తా వాయ్ నిట్టుప్పేళమాట్టాతే

జీ-అ.—ఆదియాడిప్రవేశే, వృత్తానువాదపూర్వకమాక విత్తిరువాయ్ మొఱ్ఱిక్కు సజ్జతి (కీఱ్ఱిన్ దీరువాయ్ మొఱ్ఱియిలేయిత్యాది). పరుకిక్కళితై - పానమృణ్ణీయానన్దితై. అతుతన్నై - హృష్టరానమైయై. ఉళావి - పరస్పరమృణ్ణీత్తిక్కిఱ్ఱు. అతుక్కు - అప్పడిధరి క్కైక్కు. ౨ “మాతావజ్ఞముఁజైప్పట్టుముఁజైయిడుకిఱ పెట్టిలధ్యవసాయుమ్” ఎన్దావార్యహృదయత్తిలుమ్, ౬ “కడల్ ఇళాలాదికళిలుమ్, “తాయా రావతు - ఉపాయాధ్యవసాయదనై” ఎన్దుశొల్లియిరుక్క, ఇక్కే-శ్రీవైప్లవర్ కళాకన్యాపదేశమరుళిచ్చెయ్ తతు - యోజనాస్తరాభిప్రాయ మెన్దు కన్దుకొళ్ళతు. అన్యాపదేశత్తిల్, కీఱ్ఱిన్ దీరువాయ్ మొఱ్ఱికళిల్ వ్యావృత్తికథనముభేనవిస్తరసజ్జతి (అజ్జితైయవిత్త్యాది). తామానతన్దై పురువస్సభావమ్. (తదనైతా వాయ్ విట్టుప్పేళమాట్టాతేసార్వస్థరతీవిక్కవేణుమ్మడియాయ్తి) సార్వస్థర్ వారైయమ్ తమ్మడైయ పాశురమేయాయ్ క్కు, ఇతుతాన్దూడినపడియెన్దు నేయెన్నిల్; ఈశ్వరనాన్దొర్ క్కు, తన్దైయై తామఱివిక్కిమాట్టాతపడిపిఱన్ద వసనా దాళియత్తెక్కిఱ్ఱు, ఇవర్ధరిక్కైక్కొక, పరిసరత్తిల్ వర్తిక్కిఱ శ్రీవైప్లవర్ కళివర్దనైయైత్తక్కటివిత్తతాక వివర్కొరుబుద్ధివిశేషత్తై

అ-అ-వి.—“అన్యాపదేశత్తాలే పేకుకిఱార్” ఇత్తుక్తమ్, ౩ “అజ్జితైయమడనారై” ౪ “వాయున్దైయకళిమ్” ఇతిదళకావ- అన్యాపదేశరూపా, తాభ్యామత్రకోవిశేషః; కిచ్చు, అన్యాపదేశప్రీతివిధః - నాయకీవాక్యరూపేణ, సఖీవాక్యరూపేణ, మాతృవాక్యరూపేణ చళిన్దుత్తాత్; తత్రకన్యావాక్యమిదమ్; కిచ్చు, తద్దళకప్రమేయచ్చ కిమిత్యత్రాహ (అజ్జితైయమడనారైయిత్యాది). కరైపురన్దు-ఉత్కూల

పార్శ్వస్థరతివిక్ర వేణ్ణుమ్బడియాయ్స్థితిగమనశయనాదికలిలారునియతియన్తియిలే అరతియాయ్నోవుపడ,
 జ్జేల్లై న్నకైయైయనుస్థిత్తతిరుత్తాయార్, “రామకృష్ణాద్యవతారజ్జలైప్పణ్ణిఆర్తరానారార్తియెల్లామ్పరిహరి
 డవస్సభావరాసనీర్ ఉమ్మెయాశైప్పట్టవివళో నోవుపడప్పార్ తిరుప్పతే!” ఎన్ఱు, ఎల్లావళవిలుమవనై
 పరిహరిత్తుక్కొ-ఘృణుడియాకైయాలే అవన్తిరువడికలిలేపాకట్టు, “ఇవర్నిడైయాట్టత్తిల్నీర్ శెయ్యనినై తిరు
 శ్శె?” ఎన్ఱు కేట్టిటపాశురత్తాలే తమ్మడైయదశైయైరుళిచ్చెయ్కితార్.

కాశైయ్యున్దవనుక్కుమ్, పొన్నైయిన్దవనుక్కుమ్, రత్నత్తైయ్యున్దవనుక్కుమ్ మొత్తిగతిత్తేక్షేకమ్ ;
 రత్తిలే ౧* పెరునిలగ్గడన్దనల్లడప్పొత్తై యనుభవిక్కువాశైప్పట్టుక్కిడైయామైయాలేవన్దవాన్ద్రామై - ౨*
 క్కయమడవనైయిల్, ౩ “నమ్మిమైత్తెన్గులుగుడినిన్ఱ” ఎన్ఱుచ్చవతారత్తిలే యనుభవిక్కువాశైప్పట్టుక్కిడై
 యాలేవన్దవాన్ద్రామై-౪* వాయున్దిరైయకలిల్, ఇతిల్-అవన్దనక్కుమ్ప్రాణభూతరాస నిత్యసూరికలై
 భవిక్కువాశైప్పట్టుక్కిడైయామైయాలే వన్దవాన్ద్రామైయాలై అవన్ద్రీలుదితుక్కాన్ద్రామైవిజ్ఞో
 క్కుమ్. నిత్యసూరికలితరలిలేపోయ్ప్పక్కనుభవిక్కుప్పెత్తామైయాలేనోవుపడుకితాకిల్, పిన్నైయవర్
 గ్గిల్లిక్కుప్పిడతే అవన్దచ్చిల్లిక్కుప్పిడునానెన్నెన్నిల్ ; ఎన్ఱేనుమొరుకాట్టిలే రత్నజ్యోపతియన్దా
 నాట్టిలే రాజావివాహశలిలే యవస్సేర్కొల్లియిత్తో కూప్పిడువతు; అవర్కలిల్తై సంక్షేపత్తుక్కుమ్కడవ
 కైయాలే అవన్దచ్చిల్లిక్కుప్పిడుకటతు.

ప్పిలుప్పక్క, అత్తాశేతిగన్ద్రాయ్ అవర్కలిపాశురత్తాలే తామ్పేరుకితారెన్ఱుకదత్తు. “ఆడియాడి” ఎన్ఱుత్తైప్పద్రుస్థితిగమనశయనాదికలి
 యతియన్తియిలేయన్దతు. అరతి - పల్లెన్దననకమ్. ౫ “ఇలైశ్శేన్ద్రో” ౬ “వాననాయరన్దోళతుణిత్తిర్” ఎన్ఱుత్తైప్పద్రు
 ప్పణ్ణాద్యవతారన్ద్రోశ్శేన్ద్రు. అవన్ద్రాత్తల్ - పరనింపంపనాదికలి. “పార్త్తిరుప్పతే” ఎన్ఱుఅవన్దచ్చిల్లికటతే? తాపరిహరి
 త్తానోశ్శేన్ద్రు (ఎన్ఱుఅవన్దచ్చిల్లికటతే). (శిక్కిటపాశురత్తాలేయన్దతు). ౭ “నుమన్దిమ్మెన్దో” ఇత్యానియైప్పద్రు.

౮ “అన్జొన్దెనునవనాన్ద” ౯ “వాయున్దైయకలి” ఇన్ద్రోన్ద్రున్ద్రునిదిత్తే వ్యసనమతియైక్కడియేతెన్ఱు (కాశైయిత్తాది).
 నిలగడ-అవతారన్ద్రు. పొన్నైయిన్ద-అచ్చవతారన్ద్రై. రత్నమ్ ఎన్దెటగు-నిత్యసూరికలై. ౧౦ “కాశైవనెణ్దియై” ౧౧ “శెమ్మెనేతికళియై”
 మమామణికళో శేరుమ్” ఎన్ఱుక్కడవతిత్తే. “కాశు, పాణ్,” ఇరన్దామొన్దానాల్, (కాశైయ్యున్దవనుక్కుమ్ పొన్నైయిన్దవనుక్కుమ్
 శ్చేతారతమ్యమోశువానచ్చిల్లికొక్కడి-అవన్ద్రీలుత్తొప్పక్కపేరువాన మాన్ద్రోతారతమ్యమ్. అప్పడియేయవతారన్ద్రుక్కుమ్,
 తారత్తుక్కుమ్ పొలభ్యాగివారతమ్యన్ద్రుగొల్వతు. యవ్వా, కాశు-కాశాతల్. అత్తెల్లకాశీనత్వత్తైయమ్ కాలాన్దరానుపయోగిత్వత్తై
 ద్రు-ప్రీతిగ్రహనతాదికలైక్కాశుధానత్తిలేత్తేత్తార్; సర్వకాలమనుభావన్ద్రుత్తైయమ్, ౧౨ “శెమ్మెనేతికళియైరుముర్తియై” ఎన్ఱుత్తై
 ద్రు - అచ్చవతారమాన వమ్మెన్ద్రున్ద్రుధానత్తిలేయాక్కినార్, చరమసర్వత్వత్తైయమ్, ౧౩ “శెబ్బిమామణికళో” ఎన్ఱుప్రయోగత్తైయ
 డ్రు-సూరికలైరత్నధానత్తిలేయాక్కినార్; “శెబ్బిమామణికళావార్ - తిరుమళీశైప్పిరన్దోల్వార్” ఎన్ఱుకృష్ణాభ్యాసమృణ్ణిద్రోన్ద్రు-
 య్యున్ద్రునాన్ద్రుమ్” ఇత్యాదివాక్యన్ద్రు తాత్పర్యమ్. ఉపపాదనమ్ (అవతారత్తిలేయిత్తాది). ప్రాణభూతరాస జెన్ద్రుతు - ౧౦
 తాన్ద్రుత్తేనమేమతిమ్” ఎన్ఱుత్తైప్పద్రు. తటస్థశబ్దైయైయనువదిత్తు పరిహరిక్కితార్ (నిత్యసూరికలిత్తాది). “నరశిక్తా!” ౧౧ “ఇలైశ్శే
 న్దో” ఎన్ఱు - అవన్దచ్చిల్లిక్కుప్పిడునానెన్ద్రుపడి. “కూప్పిడువతు” ఎన్ఱువనన్ద్రమ్ - అప్పడియేయెన్ఱుకూట్టువతు.

౧౨-మాయ్.—(అవతారత్తిలేయిత్తాది) మన్నై-కాలసన్నికర్షవిశ్రక్తన్ద్రైఅద్రోమైయిల్ తారతమ్యముపపాదిత్తతు; ఇప్పోతు అజ్ఞనన్ద్రు
 గ్యతారతమ్యత్తైయిన్ద్రోఅన్ద్రై తారతమ్యత్తైయపపాదిక్కితార్. ౧ “నల్లడిప్పొతు” ఎన్ఱు - భోగ్యత్తైయొచ్చిల్లిద్రోశ్శే; ౩ “నమ్మి
 ఘృణుడినిన్ద్రు వమ్మెన్ద్రునేతికళియైరుముర్తియై” ఎన్ఱుగుణూర్తియైయమ్, కణ్డాలే ముకన్దనుభవిక్కులామ్మడియాన వడివ్వుకైయ
 ద్రోశ్శే; ౧౩ “ఉన్దన్దాడువతెన్ఱుకొలా” ఎన్ఱుభోగ్యత్తైయావిష్కృతమాయ్ద్రోశ్శే; ఇన్ద్రభోగ్యతారతమ్యత్తైవివక్షిత్తిత్తే - “కాశై

ఈ. - భగవద్విశ్లేష త్రిలేయట్టుకనిష్టాలితేభాగవతవిశ్లేషనా తేరివతు; ౧ [కదాన్వహంసమేమ్యామిభరతేన మహాత్మనా ! శత్రుఘ్నేనచవీరేణత్యయాచరఘ్నవత్స] శ్రీభరతాఘ్నానోడుమ్ శ్రీశత్రుఘ్నాఘ్నానోడుమ్ కూడప్పె తాత కిక్కిక్కుటైయాలే, కూడనిట్టి అవిలైయ పెరుమాలోడుమ్ కూడిన్ద్రాయ్త్తోన్ద్రేన్ద్రలైయి తే పెరుమా భక్కు; ౨ [గుహేనసహితోరామోలత్తజేనచసీతయా] కూడప్పొనల్లైయ పెరుమాలోడుమ్ పిరాట్టియోడుమ్ కూడిన్ద్రాయ్త్తోన్ద్రేన్ద్రు శ్రీగుహప్పెరుమాలోడుకూడిననిన్బితే; ఇప్పడియితేయవత్సనకుమనస్యవ్యతిరేకజ్గిరు

జి-ఆ-౨ పరిహారాస్తరమ్ (భగవద్విశ్లేష త్రిలేయత్వాది). అతావతు భాగవతవిశ్లేషవ్యసనాతిశయదైరివతు, పెన్ద్రభగవత్సంశ్లేషముమ్మాయ్, అతువుమ్ ప్రార్థమామ్మడియుట్టుకనిష్టాలితే; ఇలైయోకి, భాగవతవిశ్లేషమాకాతు; ఆకైయోల్, ఇవర్ భాగవతవిశ్లేష త్రిలేయట్టుకనిష్టవ రాకైయాలే, అతివర్ కుభగవద్విశ్లేషపర్యస్తమాయ్, అవత్త నైయడియేపిడిత్తుప్రాథితక్కుప్పిడుకటార్తపడి. అప్పడి, పెన్ద్రతు అసత్కల్ప మాకత్తోన్ద్రుమోవెన్న. (కదాన్వహమిత్యాది). ఆరిణ్యకాణ్డేమాడకే అత్తుణం పృతిరామః. సక్షేపే, “గుహేనసహిత” ఇత్యాది కిక్కిక్కుటై-శాలి కైక్కుటై-కిక్కి-శాలి-కై. (కూడిన్ద్రాయ్త్తోన్ద్రేన్ద్రలైయితే). కూడియిరుక్కచ్చియేతేయమ్కూడిన్ద్రాయ్త్తోన్ద్రేన్ద్రలైయితేయెష్టపడి. ఎ ప్పడియెన్నిల్. దృష్టాస్తమ్ (కిక్కిక్కుటైయాలేయెష్టతు). అతావతు-ధనలబ్ధను క్కొనముపిచ్చీరైయిలే శిలవత్తైద్రాల్, శేషమిరున్దతు ఇరుక్కి-అ తాయ్త్తోన్ద్రాతితే; అప్పడియెష్టకరుత్తు. అస్యయిత్రిటూడినతాయరుక్కు మెన్నుమతుక్కుదాహరణమ్ (గుహేనేత్యాది). (అవత్తనక్కుమ్). ౩ “సమేక్ష్యోన్వసినఃక్రియః” ఎన్నుమవనుక్కుమ్. అవనుక్కుమిప్పడిమానాల్ ఇవర్ కుచ్చొల్ల వేణ్ణావితే యెష్టకరుత్తు. “భగవద్విశ్లేష త్రిలే

ఆ-ఆ-వి-య్యుద్ధవత్” ఇత్యాదివాక్యమ్ ప్రవృత్తమయిన్ద్రు. — “సూరిసంశ్లేషోద్దేశ్యత్వంహృదినిధాయ, సూరిసంశ్లేషఘటక త్వేనభగవత్సం పృత్యాక్రోశతి” ఇత్యేతన్నజచ్చతే, ౪ “ఉష్టైక్కాణుమాశైయోన్ద్రైక్కిన్ద్రాల్” ఇతి-భగవతవిశ్లేష్యత్యేనాభిధానాదిత్యాశక్కాయమ్ “సూరయవోద్దేశ్యాః” ఇత్యపిన్, “భగవానేవోద్దేశ్యాః” ఇత్యపిన్, ఉభయేపున్ద్రేశ్యాః; ౫ “ఆడియోర్ కళోక్కుటాన్ద్రై-యండన్దూడువ తెన్టకొలా” ఇత్యన్వైవవిశ్లేషమూలత్వాత్, విశ్లేషవ్యసనాభిధానప్రకరణే. ౪ “ఉష్టైక్కాణుమాశైయోన్ద్రైక్కిన్ద్రాల్” ౬ “వలన్ద్రోళ్ పుళ్ళుయర్ త్తాయెన్టమ్” ౭ “తన్ద్రున్ద్రాయ్కోడిర్ ” ౮ “శుడర్ వట్టవాయెనుతిసేమియోర్ ” ఇత్యభిధానాత్, ౯ “అన్దామత్తన్బుకెయెతు” ఇత్యాదౌ - పున స్సంశ్లేషదశాయాన్బు, సూరిభిస్సహావాగత్వసంశ్లేషంకృతవానిత్యభిధానాచ్చ; తస్మాత్, అనవిధికాతిశయానన్ద్రబ్రహ్మనవచ్చేద మనుభవన్దం పరాబ్జుకార్యం తాదృశానుభవవినయసమ్మత్తిమవాన్బయిత్, వాన్బాన్ద్రన్ద్రక్షణ ఏవతాదృశానుభవాదురూపసహాయాలాభాత్ సహాయ సమ్మత్తివాన్బాన్ద్రేమాతుభూతతాదృశాను భవోపిత్తుభోభవత్, తతస్సూరికే భగవత్తచ్చప్రాప్యత్యేనాక్రోశతీత్యభిప్రాయేణాహ (భగవద్విశ్లే ష త్రిలేయితి). అస్యవాక్యస్య-భగవద్విశ్లేషోపన్యస్తీత్యత్రతాత్పర్యమ్; యథా, ద్వైపురుషేవర్యతేహమంద్యుష్టవన్దా; తత్రకచ్చిత్ “పర్యతేహమ్ని రన్తి” ఇత్యానా; ఆపరస్త “యథాధూమోదృశ్యతే, తథావమ్నిర్నదృశ్యతే, తథాపి, వమ్నిరన్తి” ఇతికథముచ్చతే” ఇతివదతి; తంప్రత్య న్యోవదతి, “వమ్నిరన్తిసదృశవేహిధూమోభవేత్” ఇతి; అస్యవాక్యస్య - యథావమ్నిరన్తిసదృశతాత్పర్యమ్, తద్వత్. * ౧౦ “యత్రనాన్యత్వశ్చతి నాన్యచ్చృణోతి నాన్యద్విజానాతిసభామా ” ఇతి - భగవదనుభవేవర్తమానే ఇతరవిషయవిశ్లేషజ్ఞానాసమ్మవాదితిభావః.

* సన్న్యేవంభగవత్సంశ్లేషస్యభాగవతవిశ్లేషవిరోధిత్వే, పూర్వదశకేభగవత్సంశ్లేషద్భాగవతసంశ్లేషోన్వసీతివక్తవ్యమ్. సత్యమ్, అస్త్యేవ, ఉక్తంహికణ్డతపవ “వాసుశార్ చెరుమాన్” “తన్ద్రున్ద్రాయ్క్కణ్డనిన్ద్రైవర్ చెరుమాన్” ఇతి. కథంతన్ద్రై, “ఆడియోర్ కళోక్కుటాన్ద్రై - ఉడన్దూడువ తెన్ట” ఇతి తత్పార్థనా. నైవమ్, సామాన్యత స్తస్యన్త్యేపి “కళిప్పమ్” ఇత్యాద్యుక్తవిశ్లేషవిశిష్ట సూరిసంశ్లేషవిశేషవైన్ద్రవ ప్రార్థితత్వాత్. పరివక్రతత్వసంశ్లేషవిశేషస్తద్వ్యాఖ్యానే “నాన్మమక్కున్ద్రకలవేణ్ణాత ఇవున్దమ్మన్ద్రాయోర్ తిరలిలేవోయెప్పొక్కునెరుక్కప్పెటు ఇతు” ఇతి. పత్యతేవానన్ద్రదశకేసమీసంశ్లేషవిశేషః “అన్దామత్తన్బుకెయెతు” ఇతి; నిత్యవిభూతాసమ్మన్ద్రైసంశ్లేషవిశేషసన్ద్రుత్తేత్రివ సమ్మన్ద్రైతిహితదర్శ. ఏతద్వ్యాఖ్యానే “అన్దకియధామత్రిలేపన్ద్రక్కుడవన్ద్రేహత్తై ఎన్ద్రక్కులిలేపన్ద్రై ” ఇతి ప్రథమార్థపరవాక్యంనాత్రాను కూలమ్ - ఏవమపి “ఒకొక్కణ్డోతియుమాయ్ ” ఇతి-అర్థితాప్రాకృతవిగ్రహసమ్పాదనంకుతోనకృతమితిచేత్ ; అస్యసంశ్లేషవిశేషస్య ప్రాకృతశరీరేల్లదత్వేవిభావయతా పరాబ్జుకార్యేణతథాప్రార్థనేపి, జగదనుజిఘృతయాయావదేతత్ప్రజన్ద్రసమాత్రితమత్తైవస్థాపయితు మిచ్చతాభగవతానర్వశక్తేనాన్ద్రైన్ద్రేవదేహేతత్సమ్మన్ద్రానోపపత్తేరితిసన్ద్రంబతురశ్రమ్. ౧౧ రా-ఆ ౧౬-౪౦. ౨॥ సక్షేపే-౨౯౪. ౩॥ భ-గీ ౯-౨౯. ౪॥ ౧౪-౨. ౫॥ ౧౩-౧౦. ౬॥ ౧౪-౪. ౭॥ ౧౪-౫. ౮॥ ౧౪-౯. ౯॥ ౧౫-౧. ౧౦॥ భాం-ఉ-౯-౨౯.

ఈ. - కుమ్మడి; తదీయసంక్లేష తైయూవై ప్పట్టు ప్పెతామైయాలేవన్దొల్లుపు, పెత్తనభగవత్సంశేషమిల్లున్దు అడియే విడిత్తుప్పార్థిక్క వేణ్ణమ్మడియూయ వన్దుమిల్లున్దు. ౧* వాయున్దిరైయుకళిలా ర్రితీరవన్దు సంక్లేషిత్త సంక్లేషమ్మున్దు వతల్లు - మున్నే వన్దుపిరివాకై యాలుమ్ ఆత్మవొణ్ణాతిత్తే. *

ముతత్పాట్టిల్, ఆపత్తేశేప్పేడాక ఆత్రితై ప్రతిజ్ఞాసమకలత్తిలేవన్దుతవుమ్ స్వభావనానవవనైచ్చొల్లి కూప్పిడానిన్దు శెన్నితాళ్.

(ఆడియాడి) స్థితిగమనశయనాదికళిలారునియతియన్దిక్కే అరతియాలేనడుకిటపాడుతా, తిరుత్తాయార్ కుఱకర్వకమాయురానిన్దు తాయిన్దు; శ్రీకాసలైయార్ పెరుమాళ్ ప్పిరిన్దు తుడిక్కిటతుడిప్పై ౨-సృత్యస్తీ మివమాతరమ్ ' ఎన్దానిత్తే; వడివ్వుకియార్ వ్యాపారజల్లెల్లామినితాయిరుక్కుమిత్తే, పిరిన్దుకట్టిన్దిరుక్కిటసమయత్తిలేయిత్తే ౩ "శుభామ్" ఎన్దు. (ఆడి) ముతల్ "ఆడి" ఎన్దుతుక్కువ్వరుకేయొరునిలైయిత్తే-ఇరణ్ణామాడి. ముతిలిలే సళ్ళారమరితామ్మడియిరుక్కుచ్చెయ్తే, ఆత్తామై పేరిక్క సళ్ళారియానిల్లుమ్, గుణాధికవిషయమాకై యాలే ముడిన్దుపిల్లైక్క వుమొట్టాతే. ౪[రామాగమనకాజ్జయా] "ఇన్న మొరుకాలవర్దుకత్తిలే విట్టిక్కలా మాకిల్ అరుమన్ద్రపాణనైప్పాల్లేపోక్కుకిటతే? " ఎన్దు రాజ్యత్తైయుమ్ తొట్టుక్కొణ్డుకిడ్దన్దానిత్తే. ముతల్ "ఆడి" ఎన్దిటతిత్పాట్టిల్, ఇరుకాల్ మట్టు "ఆడి" ఎన్దుతిల్ - అవసాదత్తిని కుతి, తాళజ్జొణ్డియుమిత్తనై.

జీ-ఆ.-ఇత్యాదివాక్యవివరణమ్(తదీయసంక్లేష తైయూత్యాది). ఏతద్వాక్యత్వార్పణమ్- అప్పడియైత్యధ్యాహార్యమ్. "ఇతిలవన్దునక్కుమ్ పాణి భూతరాన" ఇత్యాదివాక్యత్తిలే - విషయవైలక్షణ్యతాలే యాదృశామైవిజ్ఞేయిరుక్కుమెన్దార్; అవ్వశేషన్దిక్కే, స్వస్వభావత్రాలుమాదృశామై విజ్ఞేయిరుక్కుమెన్దితార్ (వాయున్దిరైయుకళిలిత్యాది). ముడివిలే యిరుక్కిటవిన్దు వాక్యమ్ - "ఇతిలవన్దునక్కుమ్ ప్రాణభూతరాన" ఇత్యాది వాక్యనన్ద్రమనుసంధేయమ్. *

ముతత్పాట్టు. (ఆడియాడియిత్యాది) "నరశిక్తా" ఎన్దుత్తైప్పల్ (ఆపత్తేయిత్యాది). శేప్పేడు - తామ్రతాసనమ్. ప్రాపకమెన్దుపడి. (ఆపత్తేశేప్పేడాక ఆత్రితై) పణ్డిన (ప్రతిజ్ఞై) ఇత్యన్వయః. "ఇన్దవాపత్తిలవన్దుతవారిరా" ఎన్దు విశ్వసిత్తుప్పణ్డిన ప్రతిజ్ఞైయెన్దుపడి.

అరతియాలే తుడియానిల్లు, "ఆడి" ఎన్దిట తెన్నెన్దు (స్థితిగమనత్యాది). ఇన్నడిశొన్దు పేరుణ్ణోవెన్దు (క్రీకాసలైయారిత్యాది). (ఎన్దానిత్తే) వార్తీకియెన్దు శేషమ్. (సృత్యస్తీమితి) అయోధ్యాకాణ్డే వనగమసార్థమభివాద్యప్రణీతేసతిరామేకాసల్యా, "రామలక్ష్మణసీతార్థం ప్రసన్తింవారిసేత్రజమ్ | అసక్తుప్రేక్షితతదాసృత్యస్తీమివమాతరమ్." ఆకర్వకత్వపేతువేతెన్దు (వడివ్వుకియారిత్యాది) ౫ "సరసిజమనువిధం వైవలేనాపిరమ్యమ్" ఇత్యాది, ౬ "రమ్యాణాంవికృతిరపి శ్రియన్తనోతి" ఎన్దుక్కడవత్తే. పిరిన్దుకట్టి ద్విరుక్కిటసమయత్తిల్ వ్యాపారమ్ దర్శనీయమామోవెన్దు (పిరిన్దిత్యాది). (శుభామితి) సున్దరకాణ్డే ఏకోనత్రింశే, "తథాగతాన్తాంవ్యధితామనిద్దితాం వ్యపేతహర్షాంపరిదీ నమానసామ్ | శుభాన్నిమిత్తానిశుభానిభేజిరేనరం శ్రియాజ్ఞప్తమివోపజీవినః." వునళ్ళ "ఆడి" ఎన్దిట తెతుక్కాకవెన్దు; అవసాదాదిశయత్రాలేయెన్దితార్ (ముతలాడియిత్యాది). "ఆడి" ఎన్దు - అతినాకర్వకత్వజ్ఞాల్లుమ్మెతు సళ్ళారమ్ సిద్ధమాకవేణుమే, మోహిత్తిరుక్కిటవివరుక్కు సళ్ళారముణ్ణోవెన్దు (ముతలిలేయిత్యాది). ఆనాల్లేప్పాన్దే? ముడియవాణ్ణాతోవెన్దు (గుణాధికత్యాది). ఏతద్ప్రస్తుమ్ (రామాగమనత్యాది). "నన్దిగ్రామేకరోద్రాజ్యంరామాగమనకాజ్జయా" ఇతి సక్షేపే ఇతుక్కుర్థమ్ (ఇన్నమిత్త్యాది). అరుమన్ద్ర - క్షాఘ్యమాన. పాల్లే- వర్ధిమే. "ముతలాడియెన్దుతుక్కువ్వరుకే" ఎన్దు వాక్యవివరణమ్(ముతలాడియెన్దిటతిత్యాది). (తాళజ్జొణ్డు) వెణ్ణలద్దనీపోలే యొరుకాలు

అ-ఆ-వి.-ప్రాకృతవిషయేపి, ౨ "తాళ్ళావశ్యంధివసగణనాతత్పరామేకపత్నీమవ్యాపన్నామవిహతగతిర్ద్రీక్ష్యసిభ్రాతృజాయామ్ | ఆశాబంధకుసుమసదృశంప్రాయశోహ్యజ్ఞానాంసదృశం పాతిప్రణయహృదయంవిప్రయోగేరుణ్డి" ఇత్యుచ్చితేచేత్ అఖిలపేయప్రత్యసీకేస మస్తకల్యాణగుణైకతానేవిషయేకిముతేతిభావః. యద్వా, ముడివుక్కు పేతువాయిరుక్కిటవాదృశామై సళ్ళారత్తుక్కు పేతువానపడియెన్దునే

ఈ.- (అకజ్జరైన్దు) సజ్జారమ్ శెల్లాని అక్కుచ్చెయ్ తే సజ్జారమడియన్ శిరుక్కుమ్. ఇవళ్ వ్యాపారమ్ కణ్ణిలక్కా నాప్పోలే, అకవాయుమివళ్ నెజ్జుక్కిలక్కాయరుక్కిఱపడి. మనస్తత్త్వమ్ నీరాయురుకిప్పొయిన్ శైన్దిటాల్. (ఇశై పాడిప్పాడి) ౧ “మనఃపూర్వోవాగు త్తరః” ఎన్నిటక్రమనియమమిల్లై. ఆన్ ద్రామైయాలే కూప్పిడుకిఱ కూప్పిడుతాకాపాట్టాయ్ త్తలైక్కణ్ణుకిఱవిత్తనై; ౨*వణ్ణైవెన్ట విశొన్నజ్జెయ్ త్తేయివళ్ తాక, ౩ “మధుగామధు రాలాపా” ఆన్ ద్రామైయాలే తుడిత్తతుడిప్ప ఆడలానాప్పోలే, ఆన్ ద్రామైయాలే కూప్పిట్ట కూప్పిడుమ్ పాట్టాయ్ పిర్రానిన్టతు. ముతల్ కూప్పిడుపోల్ని క్కే, ఇరణ్డాజ్జూప్పిడు తళర్ నిరుక్కుమిత్తే. (కణ్ణీర్ మల్ కి) ఉరుకిన మనస్తత్త్వమ్, ఇశై యాయ్ ప్రవహిత్తుమిక్కతుకణ్ణీరాయ్ ప్రవహిక్కిఱపడి; నెజ్జూట్టియప్పాయ్ కిఱ కణ్ణీరిత్తే. (మల్ కి) మిక్కు. ౪ క్రిమర్థంతవనే తాభ్యాంవారి స్రవతిశోకజమ్] “ఆనన్దాశ్రుక్కుయోగ్యమానకణ్ణళా లే శోకా శ్రుప్రవహిక్కిఱతు ఆర్ కుడివేరజు” ఎన్టుభట్టరరుళిచ్చెయ్యుమ్మడి; అన్తి క్కే, పిళ్ళాళ, “ఆరైచ్చేతనరాక్కొణ్ణు” ఎన్టుపణిక్కుమ్. [పుణ్డరికపలాశాభ్యాం విప్రకీర్ణమివోదకమ్] పావియే, ఇవ్వరపు ఉడైయ పెరుమాళ్ వరవాయ్ క్కాణప్పెన్ ద్రుత్తై.

జి-అ.-కొరుకాలాయ్ న్దువరుకిఱ తెన్ పడి. ౫*యద్ధిమనసాధ్యాయతితద్వాచావదతితత్త్వజాకరోతియన్తో? అకజ్జరైన్దాలాడుకిఱపడియెజ్జు నే యెన్న్ (సజ్జారమిత్తాడి). సజ్జారమ్ శెల్లాని అక్కుచ్చెయ్ తే - యాతాయతజ్జల్ నడవాని అక్కుచ్చెయ్ తే. అవసాదాతిశయమే సజ్జారిప్పి క్కుమెన్టపడి. మనస్సిత్తే ప్రవృత్తికడి, అతుకరైకై యాలే యడియన్ శిరుక్కుమెన్టపడి. పరబుద్ధరప్రశ్నక్షత్వాత్. అకజ్జరైన్దతేన్దపడి యెన్న్ (ఇవళ్ వ్యాపారమిత్తాడి). కాయకవ్యాపారత్తైక్కొణ్ణుమిక్కితాశెన్టపడి. శబ్దార్థమ్ (మనస్తత్త్వమిత్తాడి). అకజ్జరైన్దాల్ పాడక్కుడుమా, మరఃపూర్వకమన్తో? వాక్పిచ్చియెన్న్ (మనఃపూర్వఇత్తాడి). ౬ “ మానిషద ” ఇత్తాడిశ్లోకపడితిభావః. కూప్పిట్టై - “పాడి” ఎన్న్ లామావెన్న్ (ఆన్ ద్రామైయాలేయిత్తాడి). ౭ “నచైవ దేవీవిరరామకూజితాత్” ఎన్న్ క్కడవతిత్తే. కూప్పిడుపాట్టాక్కుప్పే తువేల్వెన్న్ (పజ్జెయిత్తాడి) గానత్తై జయిత్తివినియవేచ్చెయ్యుడైయ మజ్జెయెన్టపడి. (మధురేతి) సున్దరకాణ్డే పట్టపిత్తమేమూరుతింప్రతి రా మః, “ మధురామధురాలాపాకిమాహమభామిసీ । మద్దిహీ నానరాహోహ హనుమక్ కథయస్వమే ” ఇతి. ఫలితిమ్ (ఆన్ ద్రామైయాలే యిత్తాడి). పిన్దెక్కుభావమ్ (ముతలూప్పిడిత్తాడి). “అకజ్జరైన్దు” ఎన్టు తొడణ్ణి పదచ్చేర్ త్రిక్కుభావమ్ (ఉరుకినవిత్తాడి). అకజ్జరైన్దాల్ కణ్ణీర్ మల్ కి కూక్కుడుమావెన్న్ (నెజ్జూట్టియవిత్తాడి). అతావతు - ౮*ముడియా నేయి అర్ణజ్జళాకై యాలే కూడుమెన్టపడి. ఆకై యాల్ “మల్ కి” ఎన్నిటాశెన్టపడి. బుద్ధిపూర్వమాకిలిత్తే తదనుగుణమాన తారతమ్యముజ్జావతు, అతిల్లామైయాలే యపరిచ్చిన్న్ మెన్టుకరుత్తు. “ఆడియాడి” ఇత్తాడియాలే సజ్జారాదికకుక్కార్ కర్వకత్వత్థాల్లిక్కొణ్ణువరుకిఱ ప్రకరణబలత్తాలే కణ్ణీరుక్కు మాకర్వకత్వత్తై సిద్ధవత్కొత్తు ఇతుక్కుచ్చెన్దమ్ (కిమర్థమిత్తాడి). సున్దరకాణ్డే త్రయస్త్రింశేసీతాం ప్రతిహనూమాక, “ కిమర్థమ్ ” ఇత్తాడి. “ శోకజమ్ ” ఎన్టతిలే నోక్కాకభట్టరనిర్వాహమ్ (ఆనన్దాశ్రువుక్కిత్తాడి). “కిమర్థం నేత్రాభ్యాంవారి స్రవతి” ఎన్టు ప్రశ్నమ్ పూర్ణమకైయాలే, “తవనేత్రాభ్యా మ్, శోకజమ్” ఎన్టు తుక్కుభావమ్ - ఉన్నుడైయకణ్ణుక్కితుయోగ్యమా? ఆనన్దాశ్రువన్తోయోగ్యమ్ ఎన్న్ తే తోన్ ద్రుకిఱ తెన్టుకరుత్తు. (ఆర్ కుడి) రావణన్కుడివేర్ పటియవో? ౯ “ అపికాచమరాక్షసమ్ ” ఎన్టవర్ కల్లార్ కుడియమ్ వేర్ పటియవో? వెన్టపడి. “ పుణ్డరికపలాశా భ్యామ్ ” ఎన్టతిలే నోక్కాక ప్పిళ్ళాళనిర్వాహమ్. (అన్తి క్కే-పిళ్ళాళిత్తాడి). (ఆరైచ్చేతనరాక్కొణ్ణు) చేతనకా-భోక్తా. ఆరుడైయభో గార్థమెన్టపడి. ఇన్దయోజనైయల్, కిమ్ - క్షేమే. తామరైయితల్లే మత్తుప్పట్టాపోసీలే యిరుక్కిఱవిన్ద సాన్దర్యత్తై యనుభవిత్తైక్కొణ్ణరా నమెరుమాళుకే యన్తి క్కే యిరుక్కు, ఇతుక్కు ప్రయోజనమెన్నెన్టపడి. “భట్టర నిర్వాహ తైప్పల్ ద్ర, పిళ్ళాళనిర్వాహమే యత్తరార్థ త్తుక్కుచ్చేర్ నిరుప్పతు” ఎన్న్ మిడన్దోన్టవుత్తిరార్థోపాదానమ్మణ్ణుకితార్ (పుణ్డరికేత్తాడి). పిళ్ళాళనిర్వాహవివరణమ్ (పావియేయిత్తాడి). ఇవ్వరపు - నాకావన్దవరపు. ఉడైయ - ప్రాప్తరాన - ఆక, “ కణ్ణీర్ మల్ కి ” ఎన్టు తుక్కుభావద్వయమ్ - ఆనన్దాశ్రువుక్కు యోగ్యమాన కణ్ణినిన్టమ్ శోకాశ్రు ప్రవహిక్కిఱ తెన్టు మున్దిను, కణ్ణీరోడైయరుక్కిఱ విరుప్పత్తాకర్వకమాయరుక్కైయాలే యన్దవత్తై ప్రాప్తశేషియ న్తోవనుభవిక్కు యోగ్య సెన్దిరజ్జావతు.

ఆ-ఆ-వి.-యెన్న్ (గుణాధికవిసయేత్తాడి) - పావియేయిత్తాడివాక్యమ్ - ప్రథమయోజనాశేషమ్ పిళ్ళాళనయ్ చెయ్ తవర్థమ్ - ఇన్దవర్థ త్తిలేసిద్ధిక్కిఱ

౧॥	౨॥ తిరుచ్చి. వి-౧౦౫.	౩॥ రా-సు-౬౬-౧౪.	౪॥ రా-సు-౩౩-౪.	౫॥
	౬॥ రా-బా- ౨-౧౪.	౭॥ రా-ఆ-౬౦-౨౩.	౮॥ ఆ-౧.	౯॥ రా-ఆ-౬౪-౬౬.

ఈ.—(ఎజుమ్ నాడినాడి) తన్నా పత్తే శెప్పే డాక, నరసమ్మా వనై యిల్లా తదిక్కై యుమ్బార్ కుమ్. ౧ [సాతిర్య సూర్యార్థావత థావ్యధస్తాత్] నిన్దెన్ది క్కే. యిరుక్కచ్చెయ్ తేనారా త్తిగునామన్ శెవిప్పట్ట నాతే, విలగ్గ ప్పార్ ప్ప తుమే లేపార్ ప్ప తుక్కి థే పార్ ప్ప తా నాల్. కీర్పార్ త్త తుక్కుక్కరు త్తె న్ని న్నిల్; “భూమి మైప్పి శస్త్రుకొణ్ణ పుటప్పట్ట బరువ్ తిరునానుజ్జొల్ల సమ్మా వనై యున్డాకిల్, అల్లా తదిక్కు కలిలుముళ్ళు ‘ఎన్దు పార్ త్తాల్; అన్ది క్కే, నూసోప వాసికల్, “శోలు” ఎన్దు వాతే అలమాక్కు మాప్పో లేపార్ త్తా శెన్ను తల్; అజ్జనన్ది క్కే, శింశు పావృత్త త్తె యెన్దు మొక్క ప్పార్ త్తా శెన్ను తల్. [తమ చిన్త్రబుద్ధిందదర్శ] అవ్ వడివు కాణ్ణ త్తొమ్ము న్నే అక వాయై యాయ్ మ్మిరుపరి చేద్ది త్తేతు, “ఇన్ని లత్తి లేపుకున్ది జొణ్ణ నామిరున్ది వడిన్దురు వినిలై కు త్త వల్ల నెన్జై యుదై య వనన్తో”? ఎన్దు, [పిన్దాధిప తే రమాత్తమ్] “ఇవ్ శస్త్ర న్ద్రనల్ల, రాజకార్య మివ న్నై యి లేయన్దు” ఎన్దు త్తీన్దాల్. [వా తాత్త జమ్] పెరుమాళుక్కు ప్పాశో హేతు వాస పిరాట్టిక్కు ప్పాశో జ్జై కొడుక్కై యా లే “ఇవ్ శస్త్రుక్కుమ్ ప్పాశో హేతు వాస వాయు పుత్ర” ఎన్దు తోల్ దువిరున్దా. [సూర్యమివోదయస్థమ్] లక్కై యిలుమ్ క్కుక్కు వెళుక్క వడియిట్టతు. “పెరు మాళాకి అది తోదయత్తుక్కు రుణోదయమ్” ఎన్దు లామ్బుడియిరున్దా; అక్కై యితే లక్కై నాలుమతిళుక్కు నడువు “హరిహరి” ఎన్దు పడియేయిరుక్కి అతు. ఇప్పడివరు కైక్కు సమ్మా వనై యిల్లా తదిక్కిలు న్దేడు వా నెన్నిన్నిల్; సమ్మా వనై యిల్లా తదిక్కి త్తే యుమ్ వన్దు తోల్ దుమనన్దా కై యా లే.

జీ-అ.—“ఎజుమ్ నాడినాడి” ఎన్ది అతు-“నరశిక్తా” ఎన్ది అపర్యవత్తుక్కు పాదానమ్. “ఎజుమ్” ఎన్దు పదత్తుక్కు-సమ్మా వనై యిల్లా తదిక్కై యుమ్ తేడు మెన్ద్రమ్ వివక్షిత్తు, అత్తై హేతు పూర్వకమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తన్నా పత్తేయి త్యాది). శెప్పేడు-తామ్రకాసమ్. (ఆపత్తే శెప్పే డాక) ఆపత్తే ప్రాపకమాక నిన్దెన్ద పడి. ఇప్పడి పార్ త్త పేరున్జో వెన్న (సాతిర్య సూర్యమిత్త్యాది). తత్తై క్కై త్రింశే హనుమ ద్వాత్ర్యశ్రవణానన్దరం సీతా, “సాతిర్య సూర్యార్థావత థావ్యధస్తాన్ది రీక్షమాణా తమ చిన్త్రబుద్ధిమ్. దదర్శ పిన్దాధిప తేరమాత్తమ్ వాతాత్త జం సూర్యమివోదయస్థమ్.” ఇతిల్ “అథస్తాత్” ఎన్ది అతు పయుక్తమ్. (విలగ్గ ప్పార్ ప్ప తు) ఇలజ్జెయ్ మ్మిరుపార్ ప్ప తు. (భూమి మైప్పి త్యాది) అయోగ్యతాబుద్ధి, సర్వత్రా విజ్ఞమా కైయాలమ్, శబ్దమ్ శ్రవణైక్కు యాలు మెజ్జుమ్బార్ త్తా శెన్ద పడి. ద్వితీయ పరిహారమ్ (అన్ది క్కే, నూసోప వా సికలిత్యాది). మున్నే శొన్న వభిసన్దియన్ది క్కే, అలమాప్ప తానే ఇప్పడి పార్ క్కైక్కు హేతు వెన్దుకరున్దు. అలమాప్ప-అత్తి శేళమ్. మూన్దామ్ పరిహారమ్ (అజ్జనన్ది క్కే శింశు వేత్యాది). అలమాక్కు మాప్పో లే-తడుమాలు మాప్పో లే “అచిన్త్రబుద్ధిమ్, వాతాత్త జమ్” ఎన్ది అ పార్యపర్య త్తుక్కు భావమ్ (అవన్దెవి త్యాది). త దేవవిదయతి (ఇన్ని లత్తి లే యి త్యాది). తురువినిలై కుత్తై-తేడినిశ్చేపముళ్ళ వివ త్తి లేకుత్తుక్కు. కళవుహాన వన్దు వైయదైయా శమతిన్దు పిడిక్కై యా తల్. (ఇవ్ శస్త్ర న్ద్రనల్ల నితి). స్వత న్ద్రనాకలిన్ద నతి సజ్కటస్థల త్తి లేవరువచో? పరత న్ద్రనాకై యా లే “నిన్దు త్రియిల్ సామివదణ్ణ మవమ్” ఎన్ది అబుద్ధి యుదైయవ నే యిజువర యోగ్య నెన్దు తాత్పర్యమ్. (రాజకార్యమిత్త్యాది) “అమాత్త” ఎన్దు అత్తి క్కైక్కు హేతు విల్లా మైయా లే యితు వేకరుత్తెన్దు పడి. (తోల్ దు) తటస్థర్ క్కైన్దు పడి. సూర్య శబ్దమ్-అరుణ వాచి. ౨ “సూర్యోగ కైరరు శేభానా” ఎన్దు క్కైన్దు వత్తి-తే. రసోక్తి (లక్కై యిలుమి త్యాది). (పెరుమాళాకి అది తోదయత్తుక్కి తి) ౩ “శరజాలాంశు మాఞ్చారక పే రామదివాకరః” ఎన్దు తను సన్దేయమ్. ఉదయస్థం సూర్యమిని - వాతాత్త జన్దదర్శ ఇత్యన్వయః. ఉదయస్థ నాన అరుణ నై ఆదిత్యోదయ సూచ కమాక క్కొణుమాప్పో లే, ఇవ్ నైయమ్ రామోదయ సూచకమాక క్కైన్దు పడి. రసోక్తి (అక్కై యితేయి త్యాది). హరి - పురణ్ణు. అరుణోదయ వేల్చై యి లే హరి శబ్ద శ్రవణముమున్దేయైన్దు పడి. ప్రశ్నోత్తర రూపేణ “నరశిక్తా” ఎన్దు తుక్కు భావమ్ (ఇప్పడివరు కై క్కై త్యాది).

అ-అ-వి.—తెన్దు భట్టర్ కుక్కు త్తిరువుళ్ళమ్. — (అవన్దెవి త్తొణ్ణ తమ్ము న్నే యి త్యాది). “అచిన్త్రబుద్ధిం వాతాత్త జమ్” ఎన్ది అనిదేశ శపార్య పర్యతాత్పర్యమ్. — ౪ “సూర్యోవిక ర్త సేభానానియన్దరిభద్రజే” ఎన్ది అనిఘట్ట్యువ సారేణ, సూర్య శబ్దమ్-సారణి పరమాన్య, “ఉదయస్థమ్” ఎన్ది అపదత్తా లే - అరుణ నెన్దు లభిక్కి అతు. ఉదయస్థం సూర్యమివ వాతాత్త జన్దదర్శ తే త్యన్వయః. ఉదయస్థం సూర్యమ్- సూర్యోదయ సూచకమ్

ఈ.-౧.*పత్తుడై యడియవర్ కుక్కు ప్పిన్నవతారత్తుక్కు వ్వరుకు ఇవర్ పోక మాట్టార్. “(ఎజుమ్ నాడినాడి) త్తళికోయ్ శకముట్టుడప్పా రానిన్టాల్” ఎన్టు భట్టరరుళిచ్చెయ్యుమ్మడి. ఆతుక్కుక్కరుత్తు - ౨ “కణ్ణెన్నొక్క తైయానే” ఎన్టు ఆవనిరున్దపదేశమా కై యాలే. (నరశిక్లావెన్టు) ప్పిన్టాదనైప్పాలే యొరుతమ్మ మిల్లాతపడి యరు క్కైయా లేవాడుమ్. ౩ “మత్తస్సర్వమహంసర్వమ్” ఎన్దు మ్ తేళిన్దుడై యవనుక్కుత్తోన్ దీనవక్ కలన్దేనబలై క్కుత్తోన్ దాక్, ఓ!” ఎన్నమత్తాలే. తమప్పకవక్తై యానాలో ఉతవలావతు, నీర్ పక్తై యానాలుతవలాకాతో? జ్ఞాననిష్ఠర్ కో? ఉతవలావతు, భక్తినిష్ఠర్ క్కుత్తవలాకాతో? ఆళ్ళుకో? ఉతవలావతు, వెళ్ళుక్కుత్తవలా కాతో? శేరాతపడివు శేర్ త్తుతవిలో? ఉతవలావతు, ఇరున్దపడియే ఉతవలావార్ క్కుత్తవలాకాతో? ఒరు అధికారి నియతి, ఒరు కాలనియతి, ఒరు అజ్ఞనియతి, ఎన్గి అనిర్బన్ధమ్ వేణుమో ఇవళుక్కున్దై యరక్షణత్తుక్కు మే తేనుమ్ ముకమ్మణ్ణు వేణుమో.

(వాడివాడుమ్) కొమ్మైబ్బయిన్దతళిర్ పోలేవాడుమ్. “ముతల్ వాట్టమ్ - తళిర్” ఎన్నుమ్మడియితే అనన్తరత్తిల్ వాట్టమ్. (వాడుమ్) ధర్మిలోపమ్మి అన్దత్తిలై, “వరుమ్” ఎన్నుమా కై యాలే ముడియప్పెటుకిటి ల్. (ఇవాన్లుతలే) ఒళియుడన్గాడిననుతలై యుడై యవివళ్. ఇన్వక్కుక్కిలక్కానార్ పడుమత్తై యివళ్ పడువతే!. ఇవళ్ ముడిన్దాల్, ఉన్దుడై యమేన్దై యాలే “ఇన్న మిప్పడియరుప్పత్తురువ్యక్తి యై యున్డాక్కలామ్” ఎన్టే రుక్కిటిరో? ౪ “ధాతాయ ధాతూర్వమకల్పయత్” ఎన్గి అపడియే సృష్టిక్కలా మెన్చిరుక్కిటిరో? ౫ * ఊని

జీ-అ.-పరత్వాదిక శై విట్టవతార తైచ్చొల్లువానెన్నెన్న (పత్తుడై యిత్యాది). రసోక్తి (త్తళికోయ్ శకమిత్యాది). ఆతుక్కుడియే తెన్న (ఆతుక్కుక్కరుత్తిత్యాది). నరశిక్లావెన్టు ఎన్టు - “వాడుమ్” ఎన్గి అపర్యన్తత్తుక్కు పాదానమ్. “వాడుమ్” ఎన్టు క్కువతారికై (ప్రహ్లాదనై యిత్యాది). తమ్మమ్ - స్తమ్మమ్. చాటువుక్కు, ఆధారమెన్దపడి. స్తమ్మత్తిల్ తోన్ దీనాపోప్పలే యిజ్ఞున్దోన్ దొమ్మెయాలే యెన్దపడి. స్వాభావికం హేతుమాహ (మత్తస్సర్వమిత్యాది). ప్రథమేన్దేశోనవిన్దే, “మత్తస్సర్వమహంసర్వమ్మయినరన్దం సనాతనే. అహమేవావ్యయోఽనన్తః పరమాత్మాత్మ సంశ్రయః.” తోన్ దీన్ దాక్ - తోన్ దీన్ దుకిటిలక్. ఓ! ఎన్టు - విషాదాతిశయనూచకమ్. “నరశిక్లావెన్టు వాడుమ్” ఎన్టు క్కు వెలుప్పాక భానమ్ బహుముఖమాక వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తమప్పనిత్యాది). (ఒరు అధికారినియతీత్యాది). ప్రహ్లాదక్, సన్ధ్యాకాలమ్, నరత్వసింహత్వజ్యో, ఎన్గి అనిర్బన్ధమ్ వేణుమో వేన్దపడి. ముకమ్మణ్ణుకై - సింహముఖత్వేనావిర్భవిక్కై. కోపిక్కై యెన్దుధన్చి. ఆతావతు - అవనుడై యరక్షణత్తిత్తోన్ దై యిజ్ఞు సింహముఖమ్మణ్ణు వేణుమో? ఇప్పడికిటియరళ వేణుమో? ఇరున్దపడియే ముకక్లాట్టపమై యాతో వేన్దపడి.

పదస్వారస్యసిద్ధార్థమ్ (కొమ్మైబ్బయిత్యాది). పునరక్తిక్కుభావమ్ (ముతల్వాట్టమిత్యాది). వర్తమానత్తుక్కుభావమ్ (ధర్మిలోపమిత్యాది). ఆనాలతుప్రణయత్తుక్కుకొత్తై యన్దో వేన్దు (వరుమెన్నుమిత్యాది). “వాణుతల్” ఎన్టు క్కు శబ్దార్థమ్ (ఒళియుడనిత్యాది). “వాణుతల్” ఎన్టు క్కు భావమ్ (ఇన్వక్కుక్కిత్యాది). “ఇవాన్లుతల్” ఎన్టు క్కు భావమ్ (ఇవళ్ ముడిన్దాలిత్యాది). ఏతద్వివరణమ్ (ధాతాయ

అ-అ-వి.-రుణంయభావశ్యన్తి. తథావాతాత్మజంరామోదయనూచకందదర్శేత్వర్థః.— కొయ్ శకమ్-కచ్చమ్— తమ్మమిల్లావిడిల్ కొడి యానతువాడు కై యుళ్ళత్తిన్దో యెన్దుచాటు. తమ్మమ్-అలమ్మనమ్, రక్షకమ్, స్తమ్మశ్చ.— “నరశిక్లా” ఎన్టు క్కు వెలుప్పిలేతాత్పర్య మెన్నువుమామ్. మాత్మస్థానీయానాం శ్రీవైష్ణవానాం భావమాహ (జ్ఞాననిష్ఠర్ కోవితి). “ఇతుస్వాపదేశమ్” ఎన్టు పిన్దే. పునర్వాతుర్భావాన్తరమాహ (ఆళ్ళుకోవితి). “ఇతు అన్యపదేశమ్” ఎన్టు; పిన్దే. అన్యవాక్యశ్య-“ఇవాన్లుతల్” ఇత్యత్ర హృదయమ్. “నరశిక్లా” ఇత్యేతద్భుదినిధా యాహ (శేరాతపడివితి) — ప్రమాణత్తిరట్టిలే ౩ [ఋశం చేత్యాది] ఋతమెన్టు-అచిత్తు. సత్యమెన్టు - చిత్తు. అభీధాత్-నిరతిశయదీప్తిమతః.

* ఈ. — ల్యామిరులి కలవియాలుడొనపుకరిన్న ముట్టితల్లెకాణుమ్. అమ్మపట్టుముడిన్దారైయుమ్నీరిలేపుక్కుముడిన్దారైయుమ్ ముకత్తిలేతెరియుమితే; గుణాధికవిషయవిరహతాలేవన్ద ఇళివెన్నుమిడమ్ముకత్తి నెఱిలిలే తెరియానిన్దతు కాణుమ్.

౧.

జీ-ఆ. — భావూర్వమిత్యాది. ఇవ్వనన్దైయిల్ “వాణుతల్” ఎన్నక్కాడుమోవెన్న (ఊనిలిత్యాది). పరిహారాన్దరమ్ (అమ్మపట్టిత్యాది వాక్యవ్యయతాలే). “గుణాధికవిషయప్రయుక్తమిన్దక్షేపమ్” ఎన్నుమిడతైముఖాన్దైయే తెరివ్కితెన్ద పడి. (ముకత్తిలేతెరియుమితే) అప్పడియైత్త్యధ్యాసర్యమ్. ఇవ్వాణుతల్ - ఆడియాడితోడజ్జి, వాడివాడు మిత్యనయి.

౧.

అ-ఆ-వి. — తపసః-సక్కుల్పరూపజానాత్. — ప్రవేశే, “భగవద్విశ్లేషత్తిలేయుల్పుకనిన్దాలితే” ఇతివాక్యే - స్వాపదేశే, భగవద్విశ్లేషవ్యసనంచాత్రానువర్తతత్తుక్తుమ్; ఇవానీ మన్యాపదేశమవలప్పుళి; “నరశిక్తావెన్ద వాడుమ్” ఇతివదసి, మద్విరహప్రయుక్తఃకిమయన్దక్షేపః, విషయాన్దరవిరహప్రయుక్తః కిన్నస్యాదితి భగవదభిప్రాయాభూయాదిత్యాశక్త్యాహ (అమ్మపట్టితి).

౧.

ప్ర-తి. — ఆడియాడిప్రవేశే. ఆరణ్యకాణ్డేపోడశేపజ్జువట్యాం గోదావర్యాంలత్తుణంప్రతిరామః, “సంస్తరామ్యస్య వాక్యానిప్రియాణి మఘరాణిచ । హృద్యాన్యమృతకల్పానిమనఃప్రహ్లాదనానిచ ॥ ౩౯ ॥ కదాన్యహంసమేష్యమిభరతేనమహత్తనా ! శత్రుఘ్నేనచపీఠేణస్త్వయాచరఘ్నసన్దన ॥ ౪౦ ॥ ఇత్యేవంవిలపం పుత్రప్రాప్యగోదావరీంసదీమ్ । చక్రేఽభిషేకంకాకుత్స్థస్సాన్సనుజస్సహసీతయా ॥ ౪౧ ॥” — సజ్జేపే, “గుహమాసాద్యధర్మాత్తానిషాదాధిపతింప్రియమ్ ॥ ౨౯ ॥ గుహేనసహితోరామో లత్తుణేనచసీతయా ॥ ౨౯౪ ॥” ఇతి — (ఆడియాడి) అయోధ్యాకాణ్డే [౪౦] వనగమనార్థమభివాద్యప్రస్థితేసతిరామేకాసల్యా, “క్రొశన్తిరామరామేతిహసీతేలత్తుణేతిచ ॥ ౪౪ ॥ రామలత్తుణసీతార్థం ప్రసన్తింవారిణేత్రజమ్ । అసకృత్ప్రేక్షతతసతాం సృత్యన్తిమనమాతరమ్ ॥ ౪౫ ॥” — సున్దరకాణ్డేసీతాన్త్రంశేవేమ్యద్విధనోద్యోగాత్పశ్చాత్, “తథాగతాంతాంవ్యధితామనిన్దితాం వ్యవేతహర్షాంపరిదీనమానసామ్ । శుభాంనిమిత్తానిశుభానిభేజరే నరంక్రియాజ్ఞామివోపజీవినః ॥ ౧ ॥” — సజ్జేపే, “సకామమనవాప్యైవరామపాదావృషస్సృజక ॥ ౩౮ ॥ నన్దిగ్రామేఽకరోద్రాజ్యంరామాగమనకాంక్షయా ॥ ౩౯౪ ॥” — (పాడిప్పాడి) సున్దరకాణ్డేపట్టుప్రేమచూడామణి ప్రదానానన్తరేరామః, “కిమాహసీతామనుమంస్తత్త్వతఃకథయాద్యమే । ఏతేనఖలుజీవిష్యేభేషజేనాతురోయథా ॥ ౧౪ ॥ మఘరామఘరాలాపాకిమాహమమభామినీ । మద్విహీనావరాహోఽహమనుమన్కథయస్వమే ॥ ౧౫ ॥” — (మలోకి) తత్రత్రయప్రింశే ద్రుమాదవతీర్యసీతాంప్రతిహసూమా, “కానుపద్దపలాశాక్షిక్లిప్తకాశేయవాసిని । ద్రుమస్యశాఖామాలమ్మృతిప్తసీత్వమనిన్దితే ॥ ౩ ॥ కిమర్థంతవనేత్రాభ్యాంవారిస్రవతికోకజమ్ ! పుష్టరీకపలాశాభ్యాంవిప్రకిర్ణమివోదకమ్ ॥ ౪ ॥ సురాణామసురాణాంవానాగగర్భరక్షసామ్ । యక్షాణాంకిన్నరాణాంవా కాత్వింభవసికోభనే ॥ ౫ ॥” — (ఎన్దుమ్నాడినాడి) తత్తైకిత్రంశే, “నిశమ్యసీతావచనంకపేశ్యదిశశ్చసర్వాః ప్రదిశశ్చవీక్ష్య । స్వయంప్రహర్షంపరమంజగామసర్వాత్తనారామమనుస్సరన్తి ॥ ౧౫౪ ॥ సాతిర్యగూర్ధ్వంచతథాప్యథస్తాన్నిరీక్షమాణాతమచిన్త్యబుద్ధిమ్ । దనర్కపిక్తాధిపతేరమాత్యం వాతాత్తజంసూర్యమివోదయస్థమ్ ॥ ౧౯౪ ॥” — (నరశిక్తావెన్ద) ప్రథమేన్దేసీతాన్త్రంశేప్రజ్ఞానః, “యత్రసర్వయతస్సర్వయస్సర్వంసర్వతశ్చయః ॥ ౨౪ ॥ సర్వగత్వాదననస్యసపవాహమవస్థితః । మత్తస్సర్వమహంసర్వంమయిసర్వంసనాతనే ॥ ౨౫ ॥ అహమేవావ్యయోనంతః పరమాత్మాత్తసంశ్రయః । బ్రహ్మసంక్షోహమేవాగ్రేతథాన్దేచపరఃపుమా ॥ ౨౬ ॥” — తైత్తిరీయకేనారాయణే, [౧] “ఋతశ్చసత్యంచాభీధాత్తపసాన్ధ్యజాయతతతోరాత్రిరజాయతతతస్సముద్రోఽర్ణవః సముద్రాదర్ణవాదధిసంవత్సరోఽజాయత అహోరాత్రాణివిదధద్విశ్వస్యమితోవోసూర్యాచన్ద్రమసాధాతాయభావూర్వమకల్పయత్ దివ్యాపృథివీశ్చాన్దరిక్షమశోసువః ”

తిరుచ్చన్దవిరుత్తమ్ - నూల్లైన్దొమ్బట్టు. మన్దైయున్దుమిల్లైన్దొప్పిన్నిరన్దుకొణ్డేన్దుమణ్! కణ్ణుళల్లత్తిలైయెన్దువెన్దకాలమాయినాయ్ । పణ్డైవెన్దువణ్ శొన్దైకొణ్డేతన్దుపన్దుయ । క్కణ్ణునిన్దువణ్దుమల్లత్తిలైయెన్దుమన్దైమే.

తాత్పర్యము. — భగవంతుని విశ్వమును సహింపనందున తమకు నాశ్వాసార్థముగ వానిగుణచేష్టితాదులను బలుమారుపాడియునదిత మకాశ్వాసకరముకానందున నింకవానిసాక్షాత్కరింపక భరింపలేమనిదలంచి సమస్తదిక్కులయందును వెతకియుకనబడకపోవుటచే నాశ్రితు లదుర్దశనుదీర్చు స్వభావుడా ! అనిమొఱిడిమిక్కిలి బాధపడుచున్నది. యనితల్లి ప్రలాపించుచున్నది.

మూ. — వాణుతలిమృడవరలుమై ! క్కాణుమానై యుడై కిన్దాల్ విఱు !

ల్యాణనాయరన్దోడుణి త్తీరుమై ! క్కాణనీరక మిలీరే ||

ఆ. — (వాణుతల్) “ ఉమై క్కాణువేణుమ్ ” ఎన్నుమానైయారేయవల్ నైయానిన్దాల్ ; ఉమై క్కాణుమ్మడి యివల్ పక్కల్ కృపైపణ్ణుకిటిరే ; ప్రతికూల్ తిఱుత్తిలన్దో ఇప్పడి నైర్లు ఎణ్ణుమ్మణువతు, ఉమైయానైపట్టార్ తిఱుత్తిలువిప్పడి నైర్లు ఎణ్ణుమ్మణ్ణులా మోవెన్దాల్.

అర్థము. — వాల్ నుతల్ ఇన్నడవరల్ (౩) ఉమై క్కాణుమానైయల్ నైకిన్దాల్ (౬) విఱు వాణు ఆయిరన్దోల్ తుణి త్తీర్ (౯) ఉమై క్కాణ నీర్ (౧౨) ఇరక్కమిలీరే. (౧౩)

పన్నీ. — అనన్దరమ్, అనిరుద్దనై నిరోధిత్త బాణనై త్తోడ్డిడుక్కలుత్త నీరవళుక్కిరణ్ణుకిటిరేన్దాల్.

ఒళివిడుకిఱి, నుతలైయుడైయళాయ్, మడప్పత్తాల్ విజ్జినవివల్, (౩) దర్శనీయరానవుమై, “ కాణువేణుమ్ ” ఎణ్ణువానైయిలే, శిథిలైయాకానిన్దాల్. (౬) పెరుమిఱుక్కనాన, బాణనుడైయ, ఆయిరన్దోల్ తుణి త్తవరే, (౯) ఉమై, క్కాణ్ణు, నీర్, (౧౨) ఇరక్క మిల్లామైయానిరానిన్దీర్. (౧౩) ఇవళానైపట్టాలుమ్ పనైయిలై, ఉమ్మడైయిరక్కమితే కాట్టువతెన్ద కరుత్తు.

అర్థము. — సుందరమైన ముఖముకల ప్రసిద్ధప్రభుత్వకలిగినయీపె (౩) మిమ్మును చూడవలయుననియాశయందు కరుగుచున్నది. (౬) పరాక్రమముకల బాణాసురునియొక్క వేయిభుజములనుచేదించినవారా ! (౯) మిమ్మును సాక్షాత్కరించుటకు మీరు (౧౨) దయలేని వారుగనున్నారు (౧౩).

ఈ. — ఇరణ్ణామ్బట్టు. నడువేవాడుమి త్తనైయేయో వేణ్ణువతు? విరోధికిడక్కచ్చెయ్ తేయెన్న, బాణ నుడైయ బాహువనత్తిలుమ్ ప్రబలమో ? ఇవల్ విరోధియెన్దాల్.

(వాణుతల్) ఇవ్వవయవళోదై భోగహేతువానై యన్తిక్కే, నైకైక్కులుప్పావతే! పెన్ద్రువెనక్కాక్కర కహేతువానవితు, కైప్పిడిత్త వుమక్కనాదరహేతువావతే! ౧ “ ఇయంసీతామమనుతా సహధర్త చరితవ । ప్రతి చ్చచ్చై నాంభద్రనే పాణింగృష్ణీష్టవాణినా ”. (ఇన్నడవరల్) మడప్పమ్పన్దిరుక్కైయావతు - మేనైయై

శీ. ఆ. — ఇరణ్ణామ్బట్టు (వాణుతలిత్యాది). “ వాణనాయరన్దోల్ తుణి త్తీర్ ” ఎన్దై క్కటాక్షిత్తు శక్కాపరిహర ముఖేనా వతారికై (నడువేయిత్యాది).

“ వాణుతల్ - నైకిన్దాల్ ” ఎన్దుకూట్టి భావమ్ (ఇవ్వవయవళోదై యిత్యాది). “ ఇన్నడవరల్ ” ఎన్దు విఱుత్తిల్ “ ఇ ” ఎన్దుతై, “ ఇరక్కమిలీరే ” ఎన్దుతోడే కూట్టిభావమ్ (పెన్ద్రువెనక్కైత్యాది). పెన్ద్రువెనక్కాక్కరకహేతువే సుంవాదమ్ (ఇయంసీతేత్యాది).

ఆ. ఆ. వి. — ఇవ్వవయవళోదైయైక్కణ్ణుత్తణకాలముమ్ విశ్లేషియామల్ ౨ “ ఆకలకిల్లే ” ఎన్దిరుక్కవేణ్ణుకైయారేయవనోట్టై భోగమేనిత్యమాక ప్రాప్తమాయరుక్క, ఇతుయాదృచ్చికసంశ్లేషమాత్రమ్మక్కులుప్పాయ్, తన్నుభేనవిశ్లేష త్తీల్ నైకైక్కులుప్పావపడి.

ఈ, - యుడై యవళాకై. పిరిన్దుకలక్కప్పొత్తాతసాకుమూర్యత్తైయుడై యవళో. పిరాట్టిదనై యెక్కణ్ణ తిరువడియై పొప్పేయిరుక్కిఱతు కాణుమ్ ఇప్పెణ్ణిలై పుదనై యెక్కణ్ణ తిరుత్తాయార్ కు, ౧ [దుష్కరంకృతవానామః] ఇవళై ప్పిరిన్దుసమాధానమ్మణ్ణియరున్ద పెరుమాళ్ శాలవరితాకచ్చెయ్ తార్. [హీనోదనయాప్రభుః] ఇవళై ప్పిరిన్దు దేహత్తై ధరిత్తిరున్దా రెన్నతుయాతోన్దు; అతుశాలవరితాకచ్చెయ్ తార్. [ప్రభుః] ఆనైకుతిరై యేఱవుమ్, నాడా శవుమ్ కన్ద్రాఱిత్తనై; ప్రణయధారైయిల్ పుతియతున్దెలర్. మాల్యవానిల్ పెరుమాళిరన్దపోతు మేళుదర్న సత్తిలేపట్టపాట్టెక్కణ్ణ, “వనిపళిప్పనొరు స్త్రీనిమిత్తమాక ఇప్పడిపడువతే!” ఎన్దు, గర్రిత్తుచ్చిరిత్తిరున్దా నిరక్తనాకై యాలే; ఇపోతు “ఇవళై ప్పిరిన్దు దేహత్తై ధరిత్తుక్కొణ్ణిరుప్పతే!” ఎన్దితానాయిల్లు విశేషజ్ఞనా కై యాలే. [ధారయత్యాత్మనోదేహమ్] ఇతేతేనుమిరవలుడమ్మా శుమన్దుక్కొణ్ణిరుక్కై కు. భోగాయతనమన్దో!

జీ-ఆ. బాలకాణ్డే రామప్రతిజనకః. “ఇయంభద్రస్తే” ఎన్దిఱపదగ్ధశాతే యాకర్షకత్వమ్ నూచితమ్. జనకరాజకపిరాట్టియుడైయ వైలక్షణ్య తై యనుసన్నితు “ఇయంసీతా”. ఎన్దాత్పేరే, తిరుత్తాయారుమ్ పెణ్ణినుడైయ వైలక్షణ్యతై యనుసన్నితు “ఇన్దువరల్” ఎన్దితాశెన్ద పడి. మేన్దై - మార్దవమ్. వివరణమ్. (పిరిన్దిత్యాది). పాట్టెయ్లమ్ పరామర్శిత్తుభిచ్చెయ్కితార్ (పిరాట్టి దనైయై యిత్యాది). అతావతు - పిరాట్టివైలక్షణ్యత్వైక్కణ్ణతిరువడిక్కు; “ఇవళైపిళ్ళేషిత్తిరుక్కిఱ పెరుమాళితిసాహసమ్మణ్ణిన్దార్” ఎన్దుతోగ్రీహీతాత్పేరే, ఇవళు డైయ వవయవళోజ్ఞయైయుమ్ సాకుమూర్యత్తైయు మనుసన్నిత్తురుత్తాయార్ కు. “ఈశ్వరకాసాహసప్రవృత్తిక” ఎన్దుతోగ్రీహీయరుక్కి ఱత్తెన్ద పడి. అప్పడితిరువడి, పెరుమాళై వెణుత్తానోవెన్దు (దుష్కరమిత్యాది). సున్దరకాణ్డేపచ్చద శేసీతాన్దృష్టాహనుమద్విచారః, “దుష్క రంకృతవానామో హీనోదనయాప్రభుః | ధారయత్యాత్మనోదేహన్న శోకేనావసీదతి” విశ్లేషమేదుర్గుట మెన్దిఱసభిప్రాయేనాహ (ఇవళైపి రిన్దిత్యాది). ఇరున్ద - ధరిత్తిరున్ద. “ప్రభుః - రామః - ఆవయాహీనస్సక్ - ఆత్మనోదేహం ధారయతీయిత్, తద్దుష్కరం కృతవాక్” ఇత్యన్వయముఖేభావమ్. (ఇవళైపిరిన్దు దేహత్తైయిత్యాది). “ధారయతి” ఎన్దతిలేనోక్కు. “దైవకృతమానవిశ్లేషత్తుక్కునరకశ్రేయవో?” ఎన్ది రుక్కైయాలే, “హీనః” ఎన్దు - కున్ద్రున్దొల్లకితాన్దెన్ద పడి. (ప్రణయేత్యాది) ఇత్తనై నా శుమ్ “ప్రణయి” ఎన్దుభిమిత్తిరున్దోమ్; ప్రణయికళోపడియన్ది క్కే, పిరిన్దుధరిత్తిరుక్కైయాలే ప్రణయియల్లర్; కేవలమ్ ప్రభువెన్ద పడి పుతి యతున్దెలర్ - ఏకదేశము మనుభవిత్తిలర్, పుతియతున్దై - ఏకదేశానుభవమ్. “ఏవంసీతాన్దదాపృష్టాహుప్తః సవనసమ్మనః” ఎన్దిఱమేలిల్ లోకత్తిల్; “తదా” ఎన్దు తిలేనోక్కాక భావమ్ (మాల్యవానిలిత్యాది). ఇపోతివత్తైక్కణ్ణిప్పడిశొల్లకైయాలే, ఇవళైక్కాణామైయాలే మాల్యవానిలేగర్రిత్తుత్తర్థసిద్ధమ్; ౨ “మమాపిన్ద్రధితమ్మః” ఎన్దు తేయితుక్కునియామకమ్. “ఆత్మనః” ఎన్దు విశేషిత్తుమ్ భావమ్ (ఇతేతేను మిత్యాది). ఇరువలుడమ్మా - పిరాట్టిక్కుపోరే - పరతన్త్రమానవుడమ్మా. ఇరువల్ - పరతన్త్రమ్ పారతన్త్ర్యత్తాలే యిప్పిరాట్టిక్కు దేహ ధారణగ్గాడుమ్, అప్పడియవర్ పరతన్త్రరన్ద దేహత్తైధరిత్తిరుక్కైన్దెన్ద పడి. ౩ “నచాస్యనూతా” ఇత్యాది, ౪ “నఖిలద్యైవ” ఇత్యాది. “దేహమ్” ఎన్దు తుక్కు భావమ్ (భోగాయతనమిత్యాది). “భోగాయతనమ్ - శరీరమ్” ఎన్దు శరీరలక్షణమ్. దుఃఖాయతనమో - దుఃఖైకా అ-ఆ. వి. - “ఇన్దుడవరల్” తాత్పర్యత్తైయరుభిచ్చెయ్తుక్కొణ్ణ, అత్తై యుపపాదనమ్మణ్ణికితార్ (పెన్ద్రువెన్దొల్లకైయాలే) — “భద్రస్తే” ఇత్యన్వ - ౫ “వడివాయ్ నిన్వలమూర్ పినిల్ వాల్ కిన్ద నున్దైయమ్మల్లాణ్ణ” ఇతి ప్రకారేణ, మిళునస్య దృష్టిదోషపరిహారార్థమన్దుగళాశాసనేహితాత్ప ర్యమ్. యద్యా, “ఇన్దుడవరల్” ఎన్దిఱనిర్దేశత్తుక్కు దృష్టాన్తమ్ (ఇయమెన్దు) ఇరువరాలుమ్ సాక్షాత్కరిక్కుప్పడుకిఱసర్వాకర్షకమాన సౌన్ద ర్యాదికళో వ్యుత్థితమూకిఱతు. ఇన్దొల్ - ఉమక్కు సహత్వయోన్దైయైన్ద పడి. (సీతామనుసుతావెన్దు) పిఱన్దవిన్దైలమ్ వన్దఅభిజాత్యమ్. పెరు మాళిలుమివళుక్కుణ్ణానవాభిజాత్యతై నూచిప్పిక్కితానాయిల్లు చక్రవర్తి. భద్రస్తే - ఇత్తైస్సటికక్కితార్. ౬ “యస్యసాజనకాత్మజా” ఎన్నుప్పడి - ఇవళాలేయి తే ఉమక్కు సర్వాభిజయమ్. — ౭ “నస్త్రీకృతంకల్మషమ్” తిప్రభుః” ఇతిభాగవతీయరామాయణలోకాన్దు; వాల్మీకీయఏవం, “యదిరామస్సముద్రాన్దామ్” ఇతిశ్లోకే, “యన్ క్తమిత్తేవమేమతి” ఇతి-ఇదానీమవధారణాత్, ఇదానీం, “దుష్కరంకృతవాక్” ఇత్యుక్త్యా సామర్థ్యాచ్చ “పూర్వమన్యథైవవిచార్యాత్మితే” ఇతి నూచ్యత ఇత్తేతచ్చహుదినిధాయవిరోధంపరిహరతి (మాల్యవానిలితి) — ఇప్పడి

ఈ. — దుఃఖము తనమోవితు. పిరిన్దల్ “క్రమ త్రిలేకూడుకిటోమ్” ఎన్దు ధరి త్తిరుక్కవల్ల శల్లశే.

(ఉమ్మై) ఇవళ్ పడియన్తో ఉమక్కుప దేశిక్క వేణ్ణు వతు, ఉమ్మైనీరటియామైయై లెయే? నమ్మెప్పిరిన్దార్ ప్పిల్లై యార్ కళ్” ఎన్దురుక్క వేణ్ణావో? (వాణుతలిమ్మడవరలుమ్మై) ౧ “తుల్యశీలవయోవృత్తామ్” ఎన్నుమ్మడి కాణుమిరుక్కి-అతు.

(ఉమ్మైక్కాణుమానై యుళ్ నైకిన్టాళ్) విషయానురూపమాయి తేళనై యుమిరుప్పతు. (కాణుమానై యుళ్) ఉమ్మై డేయనై యవానై ప్పట్టాలో? కాట్టియి లేయు మరుమ్మెప్పడుత్తువీరో? (నైకిన్టాళ్) ఇవలై ధరిప్పిక్క వేణ్ణా, అడియిల్ నిలైయి లేనిటు త్త వమైయుమ్. (ఉమ్మైక్కాణుమానై యుళ్ నైకిన్టాళ్) కడలిలేయన్దున్దానిన్టాళ్. ౨* ఆనై యెన్నుమ్ కడలితో. వాడుకై తాళ తేట్టమామ్మడి యాయిన్దు. (విజిల్ వాణనాయరన్దోళ్ తుణి త్తిర్) “నై యుమితు వేయో వేణ్ణువతు ప్రతిబన్ధకజ్జిడక్క” ఎన్దే నీర్ శొల్లువతు బాణనుడైయ బాహువన త్రిల్ పరప్పణ్డో? ఇవళుడైయ విరోధివర్గమ్. ఉపా ౨ అనిరున్దు ఘటకరన్దోనీర్. పేరనుమా యాణుమాకిలో? ఉతవలావతు, ఉమ్మై డేకలన్దు అబలై కుక్కతవలా కాతో? (ఉమ్మైక్కాణ) కరుముకై మాలై తేడువార్ శూడవితో తేడువతు, శుమ్మాన్దై కొళ్ళవల్ల

జీ-ఆ-యతనమో. అనాలివర్ భృగుపతనాదిక శైష్ణవోపడుప్ప తెన్ను; అజ్జవల్ల వెన్దితాళ (నశోకేనావసీదతి ఎన్దు). ఇతు వేయి ఆప్రణయత్వ తుక్కుచ్చేర్ దతు, అతు ప్రణయత్వత్తుక్కుచ్చేరా తెన్ద పడి. నిరుచ్చా వనైపో లేయాక వేణుమెన్దు తాత్పర్యమ్. “అనయా” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (పిరిన్దాలిత్తాడి). “మడవరల్” ఎన్దు తుక్కు శబ్దార్థమాతల్. విశేషణమిడామల్ కేవలమ్, “ఉమ్మై” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (ఇవళ్ పడియన్తాడి). అతావతు-“వాణుతలిమ్మడవరల్-నైకిన్టాళ్” ఎన్దు ఇవళ్ ప్రకారమేయన్తో వుమ్మక్కుచ్చిల్ల వేణ్ణువ తెన్దై. అటిన్దాలోవెన్న (నమ్మైయన్తాడి). ఇన్వాక్యత్తుక్కుడియిలే-ఆనైయాలేయన్తాధ్యక్షావర్గమ్. కీర్తీ, ఇరువర్ వైలక్షణ్యతైయుమ్మూర్ తాలుమవర వేణుమెన్దు రతాత్పర్యమరుళిచ్చెయేతు, ఇరువర్ వైలక్షణ్యత్తుక్కుడాక వుమ్ ఇవళుక్కాకై నక్కప్పిటన్ద తెన్దుభావాన్దరమ్. (తుల్యశీలేతాడి). సున్దరకాణ్డేసీతాన్దృష్టావహమాణ “తుల్యశీలవయోవృత్తాన్తుల్యాభిజనలక్షణామ్ ! రాఘవోర్త్తై తివై దేహీన్తాన్తేయముసి తేక్షణా”.

విషయానురూప మెన్దుత్తుక్కు - “ఉమ్మై” ఎన్దు తిలేనోక్కు. “కాణుమ్” ఎన్దు తిలేనోక్కాక భావమ్ (ఉమ్మైడేయన్తాడి). అడియిల్ నిలైయిలే - “వాడిమాడుమ్” ఎన్దితినిలైయిలే. “ఉళ్” ఎన్దుత్తుక్కు - ఆనైయగాధమాయరుక్కుమోవెన్న (కడలిలేయన్తాడి). ఆనైయైక్కడ లెన్దులామోవెన్న (ఆనైయెన్దు మిత్తాడి). పెరియతిరుమొట్టి (ఆనైయెన్దు బుడలిల్ వీర్ న్దిజయర్ త్తోమ్) “ఉమ్మైక్కాణ వేణుమ్” ఎన్దితివానై యాకిట కడలిలేపుక్కకప్పట్టటివు క్కెన్దోమ్మెన్దై. “అడియిల్ నిలైయిలే” ఇత్తాడిక్కువివరణమ్ (వాడుకైతానిత్తాడి). “విజిల్ వాణ” ఇత్తాడిక్కువతారికా పూర్వకమాక భావమ్ (నైయుమితు వేయోవిత్తాడి). విజిల్ - మిడుక్కునాన. వాణనుడైయ బాహువన త్రిల్ తాడివాక్యమ్-స్వాపదేశాన్యాసదేశసాధారణమ్. ఇప్పడి నైకివర్ కళుక్కాయక్కుతవివోమెన్న (ఉసునిరున్దేతాడి). ఇతు - తాత్పర్యాన్దరమ్. ఇత్తెచ్చిల్లకిటవళుడైయ హర్షభావమ్ (పేరనుమాయిత్తాడి). స్వాపదేశ త్రిలేభావమ్ (కరుముకైమాలైయన్తాడి). (శుమ్మాన్దై కొళ్ళవల్ల వితేఎన్దు)

ఆ-ఆ-వి-పత్తుమానమపిరిన్దత్తి తైయోనీకున్దు మాకచ్చిల్లకిట తెన్ను ౩ [దుమ్మరంకురు తేరాను ఇత్తాడి] ముహూర్తమపి-అత్తల్వ కాలమాకిలు మెన్ద పడి. అతుతానుమ్, మర్కణ్డే సునైప్పలే అనేకలవ్వివరమున్తో వెన్దు తాత్పర్యమ్. ఇప్పడినిన్ది త్తవన్దా వేఆన న్దర త్రిలే కొణ్డాడన్దొడన్ది నాళ ప్రవ మిత్తాడి] ప్రవం-క్షణకాలవి క్లేషయోగ్యమానవస్తువాక. [హృష్టో గమం మనసా జగామ్] ఇప్పడియివలై పిరిన్ద పెరుమాళ్ ప్రాణనైధి త్తిరున్దతున్దు డైయభాగ్యఫలమి తేయిన్దు హృష్ట నానా నెన్దు పడి. [రామమ్] ఇప్పడి ప్పట్టడనైయిలుమ్ తచ్చెనోక్కి వై తునమ్మ డైయమన సై నిర్ణిప్పిప్ప తే! యెన్దు బుద్ధిపట్టి నా నెన్దు పడి. [పవనసమ్మవళ] తన్ను డైయతమప్ప పట్టిన వువకార త్తెన్దరి త్తానాయిన్దు. ప్రాణనాయము ఖేనవిడామగిరున్దవనీతే యువకారకణ. [ప్రశశంసతం ప్రభుమ్] “ఇప్పడియివళ ధరి త్తిరున్దతుక్కునిబన్దనమ్ ప్రభుత్వమితే” ఎన్దు ప్రభుత్వ తైక్కొణ్డాడన్దొడన్ది నాళ. [తమ్] ప్రభుత్వ త్రిక్ పెరుమ్మైయరున్దపడియెన్దా నెన్దు తాయిన్దు. — ఉపేత్యాదివాక్యమ్, పేరనుమాయితి వాక్యంబు-అన్యాపదేశే శ్రునరాభావ వ్యయపరంవా. ఇన్దపక్ష త్రిల్, ప్రభుమాకన్యత్తుక్కు-ఇన్దు ప్రాప్తియిలే తాత్పర్యమ్; ద్వితీయవాక్యత్తుక్కు-నెరుప్పిలే — ౫* కారార్ తిరుమేని

కా.—విత్తే; ఇవ్వస్తువై యావై ప్పడు వార్ పడువతు కాట్టిక్కాక బాయిల్ ముం. “అత్తై ప్పన్దిరు వేగడత్తానై కాణ”
 ౨ “కారార్ తిరుమేని కాణుమళవుమ్” ఇవర్ తాముమ్, ౩ “కణ్ణిళ్ళాత్తాణ వరుణ్ణొలెన్దు” ఉమ్మెయివళ్ కాణై
 గుడాక నీరిరక్కజై యుడైయారాటిలిర్. (నీరిరక్కమిలీరే) “నై వదంశాక” ఎన్నిటపడియే నీర్ నోవుపడుకై
 విర్న్దాల్, సామాన్యమాన విరక్కము మోప్పక వేణుమో? “ఇవళ్ నై వుపేల్ ముక్కుచాయమల్ల, అవనిరక్కమ్
 పేల్ ముక్కు సాధనమ్” ఎన్దు కాణుమ్ తిరుత్తాయారిరుక్కిటతు. “ఇవళ్ నై వు అవనిరక్కత్తుక్కు స్పరికరమ్, అవ
 రక్కమ్ పేల్ ముక్కు సాధనమ్” ఎన్నిరుక్కిటాల్. ౫ [తనై వ్రుపత్తా వివృణుతేతనూం న్వామ్ ఎన్దు] తానే కాట్ట
 కాణుమి త్తనై యితే.

-అ.-ఇత్తాల్ ఫలితమ్ - ప్రయోజనా న్దరసాధనత్వేన వన్ది తేయెన్దు పడి. ఇవ్వస్తువై యితాదివాక్య తినడియిలే-అప్పడిపోలే యిత్యధ్యాసరః.
 తుమ్మదాహరణమ్ (అత్తై ప్పనిత్తాది) నాలాన్దిరువన్దాతి. స్వప్తోఽర్థః. శబ్దార్థమ్ (ఉమ్మెయిత్తాది). “నైవదంశాక” ఇత్తాదిక్కు భానమ్-
 మ్మహిల్లా విట్టాఁరక్కమానాలుమ్ వేణ్ణావో వన్దు పడి. సామాన్యమాన విరక్కము మెన్దుతు - ౬ “వ్యసనేషు మనుష్యాణామ్” ఇత్తాదియై
 యే. సున్దరకాణ్డేషట్రిం శేసీతాం ప్రతిమారుతి, “నమాంసమ్” ఇత్తార్థ్య, “నైవదంశాన్ మళకాన్ నీటాన్ సరీసృపాః” రాఘవో
 నయేద్ధాత్రాత్వద్దతేనాన్దరాత్తనా” “ఇరక్కమిలీర్” ఎన్నిటతే? “నైట్టాల్” ఎన్నిట - ప్రావణ్యమ్ సాధనమా కాతో వన్దు (ఇవళ్ నైవు
 పేల్ ముక్కుత్తాది). అనాల్ నైవుక్కు వినియోగ మేత్తెన్దు (ఇవళ్ నైవనిరక్కత్తుక్కిత్తాది). అవనిరక్కమ్ సాధనమే న్నెక్కు ప్రమాణమ్
 వైవ్ర్య ఇత్తాది) కంవ్ల్యాం, “నాయమాత్తా ప్రవచనేన లభ్యోన మేధయాన బహునాశ్రుతేన | య మే వై సవృణుతే తేన లభ్యస్తస్యైవ” ఇత్తాది.
 వచనమెన్దు - మనస్తై చ్చొల్లుకిటతు. మేధయా వన్దు - ధ్యాన తైయుమ్, శ్రుతేన ఎన్దు - శ్రవణ తైయుళ్లుకిటతు. క్రమేణాన్వయః. ౨.

-అ.వి.-కణ్ణికు వేకారణమాకప్పిటన్దుతునివు, కారార్ తిరుమేని కాణుమళవుమ్ కెల్లక్కడవతు. — (తనైవ్రుప) తస్య వన్దు - పరికరవై శిష్ట్యమ్
 పక్షితమ్. అవనిరక్కమ్ సాధనమేన్దిటతుక్కితు ప్రమాణమ్. ౩ “ఫలమత ఉపపత్తే” ఇత్యధికరణార్థోక్తానుసంధేయః.

ప్ర.తి.—(ఇరణ్ణామ్బట్టు) (వాణుతల్) బాలకాణ్డే [౩౩] ధనుర్భక్తాత్మశ్చాత్ ఉదకకాలేరామం ప్రతిజనకః, “సమక్షమగ్నే
 ంస్థాప్య రాఘవాభిముఖేతదా || ౨౫ || అబ్రహ్మజనకోరాజా కాసల్యానన్దవర్ధనమ్ | ఇయం సీతామమసుతా సహధర్మచరీతవ || ౨౬ || ప్రతీచ్ఛ
 నాంభద్రస్తేపాణింగృష్టీష్టపాణినా | పతిప్రతామహాభాగా ఛాయేవాసుగతాసదా || ౨౭ || ఇత్యుక్త్వా స్రాక్షీపద్రాజామన్త్రాతంతంజలం
 కా” || ౨౮ || — (ఇన్దుడవరల్) సున్దరకాణ్డేషచ్చరణే సీతాన్ద్రప్రప్తహమమతో విచారః, “అస్మాదేవ్యామనస్తస్మిన్ స్తస్య చాన్యాం ప్రతి
 తమ్ | తేనేయం చ ధర్మాత్మామహూర్తమపి జీవతి || ౫౨ || దుష్కరం కృతవాన్రామోహీనో యదనయా ప్రభుః | ధారయత్తాత్మనో దేహం
 నోకేనావసీదతి || ౫౩ || దుష్కరం పరుతేరామాయ ఇమాం మత్తకాశినిమ్ | సీతాం వినామహాబాహుర్నహూర్తమపి జీవతి || ౫౪ || ఏవం సీతాం
 నాదృష్ట్యా హృష్టః పవనస్మృతః | జగామ మనసారామం ప్రశశంస చ తం ప్రభుమ్ || ౫౫ || — (ఇన్దుడవరలుమ్మై) తత్తైవ మోడ శేతాం ప్రతిపున
 విచారః, “రామస్య వ్యవసాయజ్ఞాలక్షణస్య చధీమతః | నాత్మర్థంక్షుభ్యతే దేవీగణైవ జలదాగమే || ౪ || తుల్యశీలవయోవృత్తాంతుల్యాభిజనలక్ష
 ంమ్ | రాఘవోఽర్హతివై దేహీంత ష్టేయమసి తేక్షణా || ౫ || తాదృష్ట్యానవహేమాభాం లోకకాన్తామివ శ్రియమ్ | జగామ మనసారామ
 వంసచనమబ్రవీత్ || ౬ || — (అయిరన్దోళ్ తుణి త్తీర్) పచ్చమేంశే [౩౩] “తామగ్రతోహరిర్దృష్ట్యా మిలితాత్ సున్దరర్చనమ్ | మమోఽ
 నాచుద్దిశ్యచేత్తుం బాహువరం రిపో || ౩౭ || క్రమేణ తత్తుబాహూనాం బాణన్యాచ్యుతచోదితమ్ | ఛేదంచక్రేఽసురాపాన్ద్రశస్త్రాఘ్నపక్షా
 తమ్ || ౩౮ || — (నీర్) సున్దరకాణ్డేషట్రిం శేసీతాం ప్రతిమారుతి, “నమాంసం రాఘవోభుక్తేన చాపి ముపేవతే | వ్యంసువిహితం
 వ్రంభక్తమన్నతి పచ్చమమ్ || ౪౧ || నైవదంశాన్ మళకాన్ నీటాన్ సరీసృపాః | రాఘవోఽపనయేద్ధాత్రాత్వద్దతేనాన్దరాత్తనా || ౪౨ ||

నిత్యంధ్యానహోరామోనిత్యంకోకపరాయణః । నాన్యచ్చిన్ద్రయతేజిభిత్సతుకామవజ్రభ్రంశః॥౪౩॥ ———కళవల్లభం, ౩[౧-౨] “నాయమాత్మా ప్రపంచసేవలభ్యోనమేధయానబహునాశ్రుతేన । యమేవైషవృణుతేతేనలభ్యస్తస్యైషఆత్మవివృణుతేతేనూంస్యామ్”.

తిరుమొళి - ముప్పత్తిన్ద్రతాన్దిరుమొళి - మూన్దామ్బట్టు. పేకుకిన్ద్రతితువేవైయమిరడియాలశేన్ద్ర! మూశివణ్డమురలుజ్జుణ్డిముడియారు మైక్కాణు । మున్దైయెన్నుజ్జుణ్డిలిల్ విత్తన్దిజ్జయర్ త్తోమయలారు । పేకుకిన్ద్రతితువేకాణుమిన్ద్రహారీరే.

నాలాన్దిరువన్దాతి - ముప్పత్తిన్ద్రతామ్బట్టు. అట్టైప్పకతిరువేజ్జవత్తానైక్కాణు । విత్తైప్పకతిరుక్కుడల్ కూడ! మట్టైప్పే రరువిమణి వరన్దివన్దిజ్జయనానై । పెరువియరహాగుణ్డుమ్ వెణ్డు.

తాత్పర్యము.—ఉత్తమనాయకిలక్షణములుకల ఈకుసూరై తమదివ్యమంగళవిగ్రహమును సాక్షాత్కరింపవలయుననియాశచే శిథిలురాలగుచున్నది; అట్లుచూడ యీ పెయందుఁ జనుకుంగుపలేదా! ప్రతికూలులయందుకదా? నైర్ఘృణ్యముతగును. ఆనుకూలులయందుగూడ నిది చేయఁగునా?

మూ.—ఇరక్కమ్ నత్తోడెరియన్దై । యరక్కు మెళుకు మొక్కుమిన ।

లిరక్కు మెళ్ళీరితత్తెన్కొశెయ్ కే । నరక్కు నిలజ్జై ॥ శెన్ద్రీరుక్కే ॥ 3॥

ఆ.—(ఇరక్కమ్ నత్తోడు) అవసన్నమానమనస్సైయుడైయళాయెరియన్దైయరక్కు మెళుకుమ్మాలే విరహాగ్నియాలేదహ్యమానైయానవివల్ పక్కల్ కృపైయుక్కుడప్పణ్ణుకిటిరీర్; ఇతత్తెన్కొశెయ్ కే, కట్టే, ఓ! కొడు మెయ్ యెతు వెన్దితాళ్.

అన్య.—ఇరక్కమ్ మనత్తోడు ఇవళ్ (౩) అరక్కుమ్ మెళుకుమ్ ఎయిన్దైయొక్కుమ్ (౬) ఇరక్కమిలీర్ ఇతల్కు అరక్కే (౯) ఇలన్దై శెన్ద్రీరుక్కు ఎక్ (౧౨) శెయ్ కే (౧౩).

పన్నీ.—అన్దరమ్, పిరాట్టిక్కాకరావణనైయుమ్లజ్జెయ్ యెముళీ తనీరిరణ్ణుకిటిరీర్, ఇతల్కుచ్చెయ్ వతె న్నెన్దితాళ్.

జ్జేళ్ త్తరమాన, నెణ్ణోడే, ఇవళ్, (౩) శిక్కన్ద్రవరక్కుమ్, మెత్తెన్ద్ర మెళుకుమ్, అగ్ని సకాశ త్తిలాక్కవురుకుమాపాలే కల్పుమ్ మడముష్కట్టుక్కొలైయాన్దాళ్, (౬) నీరిరక్కున్దోల్ దివివిక్కిటిరీర్, ఇతురిమిత్తమాక, రాక్షసనానరావణుడైయ, (౯) లజ్జెయ్, అట్టిత్తవుముక్కు, ఎత్తై, (౧౨) శెయ్ కే? (౧౩). ఇల్లాతవిరక్కుడైయొడ్డాక్కవో!, ఇవళ్ శెణ్ణియై ౧ “తత్తస్యసదృశంభవేత్” ఎన్దవళ్ నెణ్ణిపాలే శిక్కనప్పణ్ణవోవెన్దుకరుత్తు.

అర్థము.—దయకలిగిన మనసుతో ఈపె (౩) లక్కయు మైనమును అగ్ని సమీపమునందుఁబోలెకరుగుచున్నది. (౬) (తమరు) దయలేనివారైయున్నారు. దీనికి రాక్షసుడైన (రావణునియొక్క) (౯) లంకాపురమును పడగొట్టినతమకు దేనిని (౧౨) చేసెదను? (౧౩)

ఈ.—మూన్దామ్బట్టు. ఇన్దిచ్చెయల్ శెయ్యక్కడనతాకనిన్దైత్తనీర్, అన్దు ౨* ఉణ్ణాతుఱ్ఱాతోలికడలైయూడలుత్తు అచ్చెయలై ఎన్దియశెయ్ తీరెన్దితాళ్.

(ఇరక్కమిత్తాది) ఇరక్కమ్-నెణ్ణోల్ నెకిన్ చ్చియాతల్, ఈడుపాడాతల్, ఈరిప్పాతల్. ఇరణ్ణినెణ్ణై

జీ-ఆ.—మూన్దామ్బట్టు. (ఇరక్కమ్ నత్తోడిత్తాది). “అరక్కునిలజ్జై” ఇత్తాదియొక్కటాక్షిత్తవతారికై (ఇన్దిచ్చెయలిత్తాది). ఇచ్చెయలెన్దు - ఇరక్కు మెళుమై. (ఉణ్ణాతిత్తాది). నాయ్చియార్ తిరుమొళి. ౩ “నమాంసంరాఘవోభుజ్జే” ౪ “అనిద్రస్సతతంరామః” ఇత్తాదిప్పడియే ఊణుచుఱ్ఱుముమల్ దు, ఘోషిక్కిఱకడలెనడువేయడైత్తెన్ద్ర పడి. (ఎన్దియశెయ్ తీర్) ఎతుక్కాకచ్చెయ్ తీర్.

ఈ. — యుడైయవివళి, ఎరియైయడై న్దరక్కమ్ మెళుకుమ్బా లేయరు కానిన్దాళి. అరక్కమ్ మెళుకుమ్ ఎన్జివిర జైయుమ్ - నెళ్ళుక్కొన్డుమ్, ఇవళి తనక్కొన్డుమాక్కినిర్వహిప్పర్ ప్పిళ్ళైతిరునరైయారత్తయర్. నెళ్ళుమివడ నకుక్కైయడై ప్పాక్కై యాలే యవడనక్కే యిరజైయుమాక్కియరుళిచ్చెయ్ వర్భట్టర్; ౧. “విష్ణునానదృశో వీర్యే” ఎన్జివివడియే, ఎల్లామివళి తన్నడిక్కుదృష్టై నమాక వేణ్ణుమ్బడియితైయివళి తన్నిలై; అగ్నిక్కుళ్ళేవుకిల్ కరిన్దుపోమ్, కడక్కవిరుక్కిల్ వలిక్కుమ్, అగ్ని సకాశ త్తైలేయరు కానిమ్మియితై; ముడిన్దుపిత్తైక్కవుమ్మెతాతే, ధరి త్తిరుక్కవుమ్మెతాతేనోవుపడుమ్మడివణ్ణువీరే !.

ఇవళి దనైయతు (ఇరక్కమ్మేర్) “నీగుమివళై ప్పొలేయరుక వేణుమ్” ఎన్దువళైక్కిటోమో?, నొన్దార్ పక్కల్ పణ్ణుమ్కృపైయుమ్ పణ్ణుకిటివీర్. ఇరక్కమనత్తైయడైయళా కానిన్దాళివళి, నీరిరక్కమ్మెళుకిటివీర్; నీరిరక్కావిట్టాల్, ఉన్దైప్పొలేయరుప్పతొరు నెళ్ళైయివళుక్కుక్కొడు త్తాలాకాతో? (ఇతత్తై-కళెయ్ కే) ఉన్దు

జీ-అ. — నెళ్ళిల్ నెళ్ళిల్-చ్చి-కృపై. ఈడుపాడు-చుళుమ్, విధ్దతైయాతల్. ఈరిప్ప-న్నేహమ్. ఇళ్ళు-ఈడుపాడు వేణ్ణువతు. భట్టర్ నిర్వాహ త్తుక్కుచ్చేరళబ్దార్థమ్ (ఇరజ్జీవిత్యాది). అరైయర్ నిర్వాహ త్తిలే, ఎరియడైయరక్కొక్కమిరక్కమనన్దోడివళెరియడై మొళ్ళొక్కమిత్త్య న్దయః. నెళ్ళుమివళి తనక్కొక్కయడైప్పొక్కైయాలేయెన్దుతు - మనస్సుమివళుక్కుపకరణమాయ్కోజ్జివళిడ త్తిలేయ న్దర్భూత మాక్కైయాలేయెన్దుపడి. ఒన్దుక్కనేకదృష్టైన్దుజ్జుడుమోవెన్దు (విష్ణునేత్యాది) సజ్జేవే, “విష్ణునానదృశోవీర్యసోమవత్ప్రియదర్శనః”. “అజై” ఎన్దుతు క్కుభావమ్ (అగ్నిక్కుళ్ళేయిత్యాది). కరిన్దుపోమ్ - నెన్దుపోమ్. దాన్దాన్దికమ్ (ముడిన్దిత్యాది). ఇవాన్దాన్దియిలే అప్పడియేయత్త్యధ్యాహర్యమ్.

పూర్వాభంపరామృతన్నాహ (ఇవళి దనైయతువెన్దు. “ఇరక్కమ్మేర్” ఎన్జివివడి త్తిల్, “ఇరక్కమ్” ఎన్దుతుక్కర్థద్యయమ్ - కృపైయాతల్, ఈడుపాడాతల్. కృపాపక్షమాహ (నీరుమిత్యాది). ద్వితీయమాహ (ఇరక్కమనత్తైయిత్యాది) ఫలితమ్ (నీరిరక్కావిట్టాలి త్యాది). “ఇతత్తై” ఎన్దుతుక్కర్థద్యయమ్ - ఉన్దుడైయలభత్తుక్కన్నతల్, ఇవళిరజ్జ నీరిరక్కామలిరుక్కిటతుక్కన్నతల్. “ఇరక్కమ్మేర్” ఎన్దుతిక్ - కృపాపక్ష త్తిలేభావమ్ (ఉన్దుడైయవిరక్కమిత్యాది). ఉపాయా న్దరసాధ్యమో వెన్దుతు. ౨ “నాయమాత్తై” ఇత్యాది

అ-అ-వి. — “ఇరక్కమనమ్” ఎన్దు - నెళ్ళిసజ్జీవుళ్ళొల్లుక్కైయాలే, వయిరవురుక్కానవిషయమ్ స్వయాపత్తైయట్టిక్కుమ్బడిన్దుచొల్ల వమైయుమెన్దు, నెళ్ళుక్కట్టివుళ్ళొన్నాటోలే యాత్తావుక్కుమ్పదా న్దరత్తాలే యజ్జీవుళ్ళొల్లియిరణ్ణుదృష్టా న్దుమ్మొల్లిలితే యిరణ్ణుక్కిరణ్ణుదృష్టా న్దుమాక్కైయిల్ సావరస్యముళ్ళేతు; అన్దిక్కే, ఒన్దుక్కుమజ్జీవుళ్ళొల్లమల్ దృష్టాన్దులత్తాలే యజ్జీవుసిద్ధిక్కిటతాకిల్ తాఅప్పడి కొల్లుక్కైయిల్ సావరస్యముళ్ళేత్తెన్దుతు తిరువుళ్ళేమ్. — అరైయరుడైయనిర్వాహత్తుక్కు నిమిత్తమానవిదర్శనద్విత్యత్తుక్కు భట్టర్ నిర్వాహ త్తిలేనిబ ధ్దమ్ (విష్ణునేత్యాది). అగ్ని సకాశ త్తిలరక్కరుకుమళవల్లవిత్తే మెళుకురుకుమ్బడి, ఇరణ్ణువళైయు మివళుక్కుమాటిమాటివారాన్దుమ్; వ్యసనమానతు ఇవళైముడిక్కనినెత్తు మెళుకుపాళేయరుక్కుమ్, అవళివిలే యవనడైయగుణస్త్పతియమ్ చావలముమ్ అగ్ని సకాశ త్తిలర క్కిన్నడియాక్కుమ్; ఇప్పడియేమాటిమాటిచ్చెన్లునిమ్మమ్. ఇతాల్ - ఇరణ్ణుక్కుమ్ ద్రవీభావమ్ సమానమాక్కైయాలేవిశేషలాభవిల్లామైయా లిరణ్ణుక్కుమిరణ్ణుదృష్టా న్దుమాక వేణ్ణువోవెన్జిట జైపరిహృతమాయ్దు. — కరిన్దుపోమ్ - దగ్ధమాయ్పోమ్. వలిక్కుమ్ - ఘనీభ విక్కుమ్. ముడిన్దుపిత్తైక్కై - సజ్జిజీవితైక్కై. అతావతు - జీవనమ్బాలేనాశ మేయుపాదేయమెన్దుపడి. — “కతినమానవరక్కొడు, మృదు వానమెళుకోడువాళియట అగ్ని సకాశ త్తిలేద్రవీభవిక్కితాప్పొలే, కల్లు, మదప్పమ్, ఇత్యాదయఃస్వభావాశ్చప్రచయవస్తీతితాత్పర్యమ్. అర క్కుమ్మెళుకుమ్మెళుమివళి” ఇతివదన్త్యాః” ఇతివదన్తి. — (నీరిరక్కావిట్టాలిత్యాది) *ఇతత్తై-కళెయ్ కేన్దై తాత్పర్యమ్. “నానె

ఈ.-జై యవిరక్క మొఱ్ఱియ వే తేనుము పాయా నరసాధ్యమోవి ప్పేటు. (ఎళైయే కేళై) ఉమ్మైయిరక్క ప్పణ్ణివో? ఇవ
 జైయిరక్కా మట్టణ్ణివో? (అరక్క నిలజైశెల్ శ్రీరుక్కే) ఉమ్మక్కిరక్క మిన్ఱియే యొఱ్ఱిన్దొల్, ఇవళిరక్కావతొరుశెయల్
 చ్చెయ్తువై క్క వేణుమో? “ఒరుప్రణయినిక్కుతవివళనమక్కుతవానో” ఎన్ఱిదుసడానిన్ఱాల్ పుట్టుక్కుతిత్త
 తెఱ్ఱుత్తానాఱ్వులే బస్తువాంస త్తతైక్కొణ్ణు. “అతన్యార్థమ్” ఎన్ఱిరాతే నోవుపడానిన్ఱాల్. అరక్క నిలజైశెల్ శ్రీ
 రుక్కు - ఇరక్క మనత్తోడు - ఇవళి ఎరియచెయగక్కు మొక్కుమొక్కుమ్; ఇరక్క మెళ్ళోర్; ఇతత్కైళై కేళై?
 ఎన్ఱన్ఱయమ్.

3.

జీ-అ.-యొప్పల్ మ. “ఈడుపాడు” ఎన్ఱద్దితీయపత్తుక్కుచ్చేరభావమ్ (ఉమ్మైయిరక్క విత్యాది). (ఇవజైయిరక్కా మట్టణ్ణివో వితి) ౧ “ఇరైన్ఱుసజ్జు
 లాంకృత్వా” ఇత్యాదిపదితిభావ. తాత్పర్యార్థమ్ (ఉమ్మక్కిరక్క మిన్ఱి). అరక్క నిలజైశెల్ శ్రీరుక్కే ప్పడి పేతువెన్ఱు (ఒరు
 ప్రణయినిక్కిత్యాది). ఉతవినవళ - ఉపకరి తవళ. ప్రణయినిక్కుతవినశెయలక్కుడు పడప్రాప్తమన్ఱో వన్ఱు (పుట్టుక్కుతిత్తత్యాది). అతా
 వతు - “ఘణాక్షరన్యాయత్తాలే శెయ్తశెయల్” ఎన్ఱమ్, “అతు సహృదయమాకిలుమన్యార్థమ్” ఎన్ఱమఱిగూతే నోవుపడానిన్ఱాల్ త్తనై
 యొఱ్ఱియప్రణయినిక్కాక చ్చెయ్తశెయలన్ఱైపడి. అతు - ఒరు త్తిక్కుతవినతు. అన్యార్థమ్ - అదైక శైవోన్ఱ పడున్ఱుకైక్కాక చ్చెయ్తశె
 యల్. భట్టర్ నిర్వాహ త్తిలేయన్ఱయమ్ (అరక్క నిలజైయిన్ఱాది).

3.

అ-అ-వి.-“శెయ్ కేళై” ఎన్ఱైయాలే - నీశెయ్యవేణు మెన్ఱుతోన్ఱిల్ శ్రీశై; “ఇరక్క మనత్తోడు” ఎన్ఱుగొల్లుకైళై, నరయన్ఱుకైళై
 వేణు మెన్ఱుతోన్ఱిల్ శితితు. — పుత్రీహృదయ త్వేనభావముక్త్యా, మాతుర్హృదయ త్వేనభావ నరమహా (పుట్టుక్కుతిత్తతితి). అన్ఱిక్ వాక్యే
 రావణసంహారస్య ధాకభిచ్చిదుపకారకత్వమన్ఱీకృతమ్. ఇతు - మేలిత్తాపట్టిల్, “ఇలజైశెల్ శ్రీరుక్కే” ఎన్ఱవినక రత్తైప్పల్.

3.

ప్ర-తి.- (మూన్ఱామ్మట్టు) (ఇరక్క మిన్ఱి) (ఎరియజైయిన్ఱాది) సజ్జే మే, “విష్ణునానద్యుగోపిత్యగోమహర్షియదర్శనః కాలాగ్ని
 సదృశఃక్రోధే తుమయాపృథివీసమః॥౧౫॥”

తాత్పర్యము.- చూచినవారలు శోకింపఁదగిన దశతోఁగూడియున్న యీశుమార్తె తమసౌందర్య సౌమ్యమంగ్యదులను చూడవలయునని
 యవేక్షించ నది లభింపనందున అగ్ని సమీపమునందున్న మైనముమొదలగు పదార్థములవలె విరళగ్నిచేఁ దహింపఁబడుచున్నదై నీరై కరుగు
 చున్నది. ఈపెయందుఁ దయగూడఁచేయరాదా? అదియులేదయ్యె. దీనికినేమిచేసెదను? తమనుదయకలవానిగఁజేయుదునా? ఈపెకుదార్ఢి
 మను గలుగఁజేయుదునా? నేనేమియుచేయజాలను.

3.

మూ.- ఇలజైశెల్ శ్రీరుక్కే నేయెన్ను మ్మిన్నుమ్ | వలజ్జొల్ పుళ్ళయర్ త్తాయెన్ను మ్మళ్ళ |

మలగ్గవెప్పయిర్ కుక్కజ్జిర్కిరక్ | క్కలజ్జిక్కై తొమ్మిన్ఱివళే॥

౪॥

అ.- (ఇలజై) ఇప్పడినానననైయకొడు మైయెనినైత్తు “ఇలజైశెల్ శ్రీరుక్కే” ఎన్ఱుగొల్లుమఱివల్, తానన్ఱైక్కట్టు అవనుదైయప్రణయి
 త్వతైయెనినైత్తు, ఇలజైశెల్ శ్రీరుక్కే నేయెన్నుమ్; పిన్ఱైయుమ్, పెరియతిరువడిమేలేయేటియరుళివన్ఱుగోన్ఱాయెన్నుమ్; ఎన్ఱాల్ అహోలేవరక్కా
 జామైయాలే ఉళ్ళమ్మలగ్గవెప్పయిర్ కుక్కమ్; కణ్ణిర్ మికక్కులజ్జియవళో నిన్ఱుకైతొమ్మిన్ఱు మ్మిన్ఱాల్.

౪.

అన్వ.- ఇవళి పిన్నుమ్ ఇలజై (౩) శ్రీరుక్కే నే ఎన్నుమ్ వలజ్జొల్ (౬) పుళి ఉయర్ త్తాయ్ ఎన్నుమ్ (౮) ఉళ్ళమ్ మలగ్గ వెమ్ (౧౨)
 ఉయిర్ కుక్కమ్ కణ్ణిర్ మిక (౧౫) కలజ్జి నిన్ఱు కైతొమ్మిన్ఱు (౧౫).

పన్నె. — అనంతరమ్, నాట్టుక్కుతవిరపడియొచ్చిల్లెళియానిష్టాశెన్నితాల్.

ఇవళ్, మున్నుత్తెళ్ళేళ త్తెళ్ళెవ్వియే పిన్నెయుమ్, మాలిప్రభృతికలిరుద్దలక్కియై, (౩) శెణుత్తవనే!, ఎన్నుమ్. అతుక్కుటుప్పాక నాన, (౬) పెరియతిరువడియై, వానానముమ్భవజముమాకవుదైయవనే!, ఎన్నుమ్. (౯) అప్పడితనక్కువన్దుతోల్దొప్పెయారే నెచ్చా, మాక్కుచ్చడి, వెప్పితాక, (౧౨) మూచ్చువిడుమ్. కణ్ణీరానతు, మేలిడ, (౧౫) అతివుకలన్ణి, వరుకితానాకనినైత్తు, అజ్ఞాలి నిలుమ్. (౧౮).

౪.

అర్థము. — ఈపె మఱియు లంకాపురమును (౩) పడగొట్టిరవాడా! అనిచెప్పును. పరాక్రమముకల (౬) గరుత్మంతుని స్వజముగాగల డా! అనిచెప్పును. (౯) మనస్సు కలతఁజెందుకట్లు ప్రబలములైన (౧౨) నిట్టూర్పులువిడుచును. కన్నీరు నైదుకట్లు (౧౫) జ్ఞానముకలత వచ్చువానినిగాఁదలంచి అంజలి చేయుచుండును. (౧౮).

౪.

ఈ. — నాలామ్బట్టు. “అరక్కనిలజైశెల్దీర్, ఎన్నిఱుతునియతస్వభావమస్తుకాణ్ కాదాచిత్తున్” ఎన్టాల్ తిరుత్తాయార్; అతుపొలుక్కమాట్టామై, అతులన్నెయేళొల్లుకితాల్.

(ఇలజైశెల్దీర్లవ చేయెన్నుమ్) ఎనక్కుప్పణ్డేయుతవి ఉపకరిత్తవనే! ఎన్నానిన్టాల్. మున్నుతనక్కునవనిప్పొతు తనక్కుతవాతోల్దొవ్విటోలే కూప్పిడానిన్టాల్. కడలడైత్తల్, మలైయెడుత్తల్, అమ్మేల్దీల్, య్యవేణుమో? ఎన్బక్కల్ వరుమ్బొతు ఎన్నుర్రతిబన్దకముణ్ణు. తిరుత్తాయార్ ఇవళ్ విడుక్కుచ్చొన్నతుతా నే భుక్కుప్పోల్దుక్కుడలాన్విట్టతు. (పిన్నుమి త్యాది) అతుక్కుమేలే, విడాయరిరున్దవిడై శొయ్కరక

జీ-అ. — నాలామ్బట్టు. (ఇలజైయిత్వాది) “ఇలజై శెల్దీర్లవ చేయెన్నుమ్” ఎన్టెక్కటాక్షిత్తవతారికై (అరక్కనిత్వాది). కీజీత్వాట్టిలే మాక్కుత్తైత్తెల్లున్దానాచోలే” ఎన్నిఱవాక్యత్తుక్కుత్తరమాయినక్కిఱతు. “ఇలజైశెల్దీర్లవనే” ఎన్నిఱపదమెన్టు సన్దతి. “అన్దవాక్యత్తిలే తస్వభావమస్తు” ఎన్టుతిరుత్తాయార్ శొన్నతు పొతామల్, అతునియతస్వభావ మెన్నితాశెన్ద పడి. “ఇలజైశెల్దీర్లవనే” ఎన్దపవకారత్తలే తల్, “ఇలజైశెల్దీర్లవనే” ఎన్టెయేనిరూపకమాకచ్చొల్లి సమ్మాదిక్కైయారేయారల్ - నియతస్వభావ మెన్నిఱతెన్ద పడి.

పిరాట్టితానాకవినక్షిత్తుభావమ్ (ఎనక్కుప్పణ్డేయిత్వాది). వివరణమ్ (మున్దిత్వాది). “అన్టిక్క పిరాట్టిక్కుతవినవన్ ఎనక్కుతవా ఎన్టువినక్షిత్తుతాన్ద్రాన్దరమ్ (కడలడైత్తలిత్వాది). మలైయెడుత్తల్ - కడలడైత్తల్ నన్దుపుతు. మలైయారేకడలడైత్తల్ నన్దు పడి. ఇర్వతాల్ ఫలితమ్ (తిరుత్తాయార్ త్యాది). ఇప్పడిభావద్యయమాతల్; “ఎనక్కుప్పణ్డే” ఇత్తారభ్య, నాలువాక్యముమ్ - నాలుతా మాతల్. (తిరుత్తాయార్ విడుక్కుచ్చొన్నతుతానేయితి) “అతన్వార్థమ్” ఎన్టు - “అలైకత్తై నోవుపడుత్తుక్కుక్కాచ్చెయేత ఎన్టుశొన్నతుతానే అలైకభుడైయ రత్తుణార్థ మాకచ్చెయేత శెయలెన్ద ఉక్తిపోలేయాడరహేతువాన్విట్ట తెన్ద పడి. పుళ్ళయర్ త్తాయ-

ఆ-ఆ-వి. — అతులన్నెయొల్లుమ్మికారమే తెన్న (ఎనక్కిత్వాది). తిరుత్తాయార్ వారైయేజేపిక్కుమ్మెతు. పిన్నెయుమ్ శిలవుత క్కులైచ్చొల్లివిఱేయడుప్పతు, అజ్ఞా శెయ్యాలేఅతులన్నెయొల్లుక్కుయారే - ఇతుతానుమతనక్కుతవినపడికాణ్, అవకుక్కుతవిన కమన్టు; ఆత్తయారే, ఇరువరక్కుతవినపడియారే - ఘుణత్తుతన్వాయమన్టు కాణ్, ఇతుజేస్వభావజ్ఞానన్టు కరుత్తెన్టు తిరువుళ్ళమ్. (క్కుప్పణ్డే ఇత్తారభ్య, ఎన్ను ప్రతిబన్దకముణ్ణు ఇత్తెన్దమ్) భావత్రయపరమ్, భావద్యయపరంవా, ఏకభావపరంవా, ఏకభావపరమాన, ఇత్తెవినక్కితార్ (మున్నుతనక్కిత్వాది). తనక్కుతవినాల్ దుఃఖిల్లయేయెన్ను (మున్దిత్వాది). అత్తాల్ ఫలితమ్ (కడలడైత్తలి ౩). వివరణమ్ (తిరుత్తాయార్ త్యాది). భావద్యయపరమానపోతు, “ఎనక్కుప్పణ్డే” ఇతివాక్యముమ్, “మున్నుతనక్కు” ఇతివాక్యము వివరణవివరణిభానత్తలే ఏకభావపరమ్. యద్యా, “మున్నుతనక్కుతవినపనితివాక్యమ్ - పూర్వోపకారవివయే ఆత్మోశః కిమర్థః ఎన్టిక్కియిలేయు త్తరమ్” ఎన్దురుగిచ్చెయవర్. ఇన్దపక్ష త్తల్ (ఉతవాణొచ్చొప్పోలే) నినైత్తు ఇత్తెభావహర్యమ్.

ఈ.-మోల్ లే ఉయరవై త్తుకొణ్ణువన్దు కాట్టుమ్ పరికరముడైయవనే! యెన్నానిన్దాల్, మిడుక్కైయుడైయపుల్లై ధ్వజమాకవుడైయవనెన్నుతల్; అన్నియే, పుళ్ళాలేపహిక్కప్పట్టవనెన్నుతల్.

కొణ్ణువరుకై కుక్కు ప్పరికరముణ్డాయరుక్కచ్చెయ్ తే వరక్కాణామైయాలే, మనస్తత్వమ్ వేర్ పటియు మ్బడి నెడుమూచ్చెటియానిఱ్ఱుమ్; ౧. దహ స్తీమివనిశ్వానై ర్వుయోన్వల్లవధారిణః” ఎన్నుమాప్పోలే. (కణ్ణీర్ మిక) నెడుమూచ్చాయ్ ప్పఱప్పట్టు, పుఱప్పడాతతుకణ్ణీరాయ్ ప్పఱప్పడానిన్దతు. (కలక్కిక్కై తొమ్మిన్) తెల్లిని రున్దుతొమ్మిమణ్ణిలైయితే ప్రణయిని. (ఇవళ్) అవక తొమ్మిమ్మడియానవేణ్డప్పాడుడైయ తా తొమ్మిన్దాల్. ౪.

జీ-ఆ.—పుల్లైయుయర్ త్తవక్, పుళ్ళాలేపహిక్కప్పట్టవనెన్దు. ద్వితీయార్థత్తిలేభావమ్ (అతుక్కుమేలేయిత్తాది). శాయ్ కరకమ్-తణ్ణీర్ ప్పన్దలిలేయుయరవై త్తుచ్చాయ్ క్కిఱ కరకమ్.

కీర్తనాకృత్తిడే కూట్టి మేల్ వాకృత్తుక్కర్థమ్ (కొణ్ణువరుకైక్కైత్తాది). ఉళ్ళమ్ - మనస్తత్వమ్. మలక్కి - వేర్ పటియు మ్బడి. వెవుయిర్ క్కుమ్ - వెవ్విత్తామ్మడియుయర్ క్కుమ్ మెత్తు శబ్దార్థమ్ తిరువుళ్ళమ్మబ్బిదేదప్పన్దమ్ (దహ స్తీమిత్తాది). సున్దర కాణ్డే సీతాందప్పన్దై హనుమాక్, “సజ్ఞాతమివశోకానాం యః ఖస్మిన్ మివోత్థితామ్” ఇత్తుత్తరార్థమ్. ఉయిర్ క్కై - మూచ్చువిడుక్తై. కుక్కుమాన త్తైయితే యన్నిదహిప్పతు, అజ్ఞనల్లకిడిరితినుడైయకొడుమై యెన్దితాక్ (పల్లవధారిణః ఎన్దు). (కణ్ణీరాయ్ ప్పఱప్పడా నిన్దతు) మనస్తత్వమ్మెన్దు పడి. “ఉళ్ళమ్ మలక్కి” ఎన్దు తుక్కు - మలక్కియెన్దు నరమ్ వివక్షి త్తరుళ్ళిచ్చెయ్ కితార్ (నెడుమూచ్చాయ్ త్తాది). “మలక్కి” ఎన్దిఱనిదేక స్వరస్యైప్పబ్బిదే నెన్దాదాహకర్త మాకవివక్షిత్తు, “దహ స్తీమిత్తాక్” ఎన్దు - కర్తకర్త నిదేశనత్తనవాకృత్తైయదాహరిత్తార్ కీర్త; కణ్ణీరుక్కుళ్ళమ్మలక్కియే మేతువాక వివక్షిక్కవేణ్డైయాలే, అతిరణ్డక్కు మొక్కుమ్మెన్దు తిరువుళ్ళమ్మబ్బిదే యోజనా నరమరుళిచ్చెయ్ తారిణ్దు. “కలక్కి” ఎన్దు విశేషణత్తుక్కు భావమ్ (తెల్లిత్తాది). “ఇవళ్” ఎన్దు స్వరత్తుక్కు భావమ్ (అవక తొమ్మిమ్మడియానవి త్తాది). వేణ్డప్పాడు - పెరుమై. నిన్దు - కై తొమ్మిన్దై మాతాతేనిన్దు. ఇవళ్ - పిన్నమ్ - ఇలక్కిణ్డేబ్బననే యెన్నుమిత్తారభ్య, నిన్దు - కై తొమ్మిమ్మెన్దు.

ప్ర. తి.—(నాలామ్బట్టు) (ఇలక్కియైత్తాది) (వెవుయిర్ క్కుమ్) సున్దరకాణ్డే [౧౬] రాక్షసీపరివృతాం సీతాందప్పన్దై హను మాక్, “తాందప్పన్దై హనుమాక్ సీతాం మృగశాపనిభేక్షణామ్ ॥౨౦॥ మృగకన్యామివ త్రస్తాం విత్తమాణాం సమస్తతః | దహ స్తీమివని శ్వాపైర్వుత్తాన్వల్లవధారిణః ॥ ౨౧ ॥ సజ్ఞాతమివశోకానాం యః ఖస్మిన్ మివోత్థితామ్ | తాం తమాంసువిభక్తాన్గీం వినా భరణశోభిషిమ్ ॥౩౦॥ ప్రహర్ష మతులంలేభేమరుతిః ప్రేక్ష్యమైథిలిమ్” ॥ ౩౦౪ ॥

తా.—ఈమూర్తై సర్వేశ్వరుడు చేసినయపకార పరంపరలను స్మరించియు భగవంతుడు వేంచేయనందుర తనమనస్సు మిక్కిలి కలతనొంది నిట్టూర్పులిడుచు, నేత్రములలోనుండి, కన్నీరు ధారధారగా భార మిక్కిలిశోకించుచు నంజలిచేయుచున్నది

మూ.—ఇవళిరాప్పకల్ వాయ్ వెరిఇత్తన | కువళై యొక్కుణ్ణిసిర్ కొణ్డాల్, వణ్డు |

తివళు న్దణ్డన్ద్రాయ్ కొడిరెన | తవళవణ్డార్ తకవుకళే॥

ఆ.—(ఇవళ్) “ఇలక్కిణ్డేబ్బననే” ఎన్దుమ్, “వలక్కిణ్డే పుళ్ళయర్ త్తాయ్” ఎన్దు మిప్పడియిరాప్పకల్ వాయ్ వెరివి, తనకువ త్తయొణ్ కణ్ణిసిర్ కొణ్డాల్; ఇప్పడిదయనీయదత్తెనరచ్చెయ్ తేయమ్ వణ్డుతివళుమ్ తణ్డన్ద్రాయ్ కొడుక్కిటిరీ; పరమకారుణికరావపుష్ప డైయకారుణ్య మిరుక్కుమ్మడి యితువోవెన్దితాల్.

అన్వ.—ఇవళ్ ఇరాప్పకల్ వాయ్ వెరిఇ (౩) తన కువలై ఒణ్ (౬) కణ్ నీర్ కొణ్ణాల్ (౯) వణ్ణు తివరుమ్ తణ్ణుత్తాయ్ (౧౨) కొడిర్ తవళవణ్ణర్ తకవుకల్ (౧౫) ఎవ (౧౬).

౫.

పన్ను.— అనన్దరమ్, కుద్యభావరాన వుమ్మడైయ స్వభావమిరున్దపడియెన్నెన్ఱిణాల్.

విలక్షణై యావవివళ్, ఇరవోడుపకలాడువానియి, తిరుత్తుటాయై వాయ్ వెరవి, (౩) అతుకిడైయామైయాలే తన్నుడైయ, నెయ్ తల్వాలే, అత్తికియవాన, (౬) కణ్ణలితే, శోకాశ్రువై, ఉడైయళానాల్, (౯) వణ్ణుకల్, మనుపానమ్మణ్ణి, కరసాయనసేవై ప్పణ్ణినానైవోలే తే పడిన్దు ఒలివిడుమ్మడియాన, తిరుత్తుటాయై, (౧౨) కొడుక్కిఱిర్, ఆశ్రితవిషయత్తిల్ కుద్యభావరాన ఉమ్మడైయ, కృపాదిస్వభావణ్ణుల్, (౧౫) ఎన్నెన్న వాయరుక్కిన్దన? (౧౬). వాయ్ వెరవిన తత్కిరక్కమబ్బు, కణ్ణనీర్ క్కిరక్కమబ్బు, “ఇవళుక్కు కొడుక్కునే యిమ్ ” ఎన్ఱి రక్కమబ్బు, వణ్ణుకళుక్కుకొత్తై కొడుత్త తెన్న స్వభావమెన్ఱు కరుత్తు.

౫.

అర్థము.— ఈపె రేయింబగళ్ళు పలుమారు చెప్పి (౩) తనయొక్క నల్లకలువలవంటి సుందరములైన (౬) సేత్రములలో కన్నీళ్లు కలదాయెను. (౯) తుమ్మెదలు పైనుడుసట్లు చల్లనినునోహర మైనతిరుత్తుటాయ్ మాలను (౧౨) ఇవ్వనివారెతిరి. కుద్యభావమైన తనయొక్క స్వభావములు (౧౫) ఎట్టివైయున్నవి? (౧౬).

ఈ.— విద్రామాన్బట్టు. ఇనళిప్పడిక్లేశిక్కిఱిడ త్తిలుమ్ వరక్కాణామైయాలే, నిర్దయ రెన్ఱిణాల్.

(ఇనళిప్పకల్ వాయ్ వెరిఇ) ౧ “సేతేతిమధురాంవాణిం వ్యాహరప్రతిబుధ్యతే ” ఎన్ఱు-వాయ్ వెరువు పానవన్ఱిడిర్. [అనిద్ర సుతతంరామః] నిద్రైయోడే కాలక్షేపమ్మణ్ణ వేణ్ణుమ్ శెల్వుడైయవర్, సతతమనిద్రరా యరుప్పర్. [సుప్తాపిచ] “సతతమనిద్రః ” ఎన్ఱువైత్తు. “సుప్తాపిచ” ఎన్ఱిఱతు-పరాగర్థానుసంధానాభావంజైప్పర్. [నరోత్తమః] అభిమతేష త్తిలిజ్జ సేయిరుక్కైవోలే - పురుషోత్తమత్వమానతు. (ఇప్పకల్) - *పాయ్ నిన్ద పానమ్ తోడజ్జి ఇన్వళవుమ్ వాయ్ వెరువినవి త్తనైకాణుమ్. (వాయ్ వెరిఇ) వాయ్ వెరువి. అవధానమ్మణ్ణి చ్చెల్లుకిఱి

బి.ఆ.— విద్రామాన్బట్టు (ఇనళిత్తాది) పాటైయెల్లానుడైవే కటాక్షి త్తవతారికై (ఇప్పడియివళిత్తాది).

“ఇవళ్ - వాయ్ వెరిఇ ” ఎన్ఱు కుమ్మభావమ్ (సేతేత్తాది) సున్దరకాణ్డే ప్పట్రింశే, “అనిద్రసుతతంరామసుప్తాపిచకరోత్తమః | సేతేతిమధురాంవాణిం వ్యాహరప్రతిబుధ్యతే ” పూర్వార్థత్రైయమ్ వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణుపతాకవత్తైయపాదానమ్మణ్ణుకిటార్ (అనిద్రసుతత విత్తాది). ఇన్వ-సమ్మత్తు. అపాదమ రమయతీరామః ఎన్ఱిఱ వుత్పత్తియాలే - స్వవ్యతిరిక్తరమిప్పిక్కుమవర్క్కు స్వయంరమిక్కుమ్మ డియాన సమ్మత్తువిధమిణి - అత్తెచ్చొట్టుకటతెన్ఱై. “అనిద్రః ” ఎన్ఱువైత్తు, “సుప్తాపి ” ఎన్ఱాల్ - వ్యాహతముమాయ్, సేహత్తుక్కు కొత్తైయమాయరానోడెన్ఱు (సతతమనిద్రః ఎన్ఱు వైత్తిత్తాది). పరాగర్థత్తాదిక్కుభావమ్ - వ్యతిరిక్తపదార్థజ్ఞిఱుడైయాలే, పిరా ట్రియైయే ముప్పళుమ్ ధ్యాన్మణ్ణి కొణ్ణిరుప్పరెన్ఱ పడి. స్వాసదేకమ్ (పాయ్ నిన్దవిత్తాది). “ఇరాప్పకల్, వాయ్ వెరిఇ ” ఇతిసము చ్చిత్తభావమ్ (అనగానమ్మణ్ణియత్తాది). అనాగ్భానెప్పడియెన్ఱు (వాసనైయై యిత్తాది). “కువలైయెణ్ ” ఎన్ఱువిశేషణత్తుక్కు

౫. ఆ. వి.— అననిత్తిల్ ఇవివళై యివళిడత్తిరే యామ్మెతుకలవియై యెట్టియక్కుడాతెన్ఱు తిరుళ్ళమ్మబ్బు (వరక్కాణామై యాలే యున్ఱిటార్) — (నిద్రైయోడేయత్తాది) “ అనిద్రః ” ఎన్ఱు - కాలవిశేషనిర్దేశమిల్లామైయాలే, “సతతమ్ ఎన్ఱు సిద్ధిక్కుమిశ్శే, ఇని “ సతతమ్ ” ఎన్ఱిఱవిరుక్కు - నిద్రామోగ్యతాస్ఫురణమే ప్రయోజనమెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్, “ ప్రాతస్సన్ధ్యావస్తనమ్మణ్ణి నాన్ఱై ” ఎన్ఱాల్ - యోగ్యకాలత్తిరే శయ్యాతోడ్పాడెన్ఱు తోన్ఱుమిశ్శే యెన్ఱు కరుత్తు. పరాగర్థానుసంధానమానతు - ఇన్ఱైయపెరుమాల్, మహారాజర్

ఈ.—తొమ్మిది మిలై, వాసనై యేయుపాధ్యాయ రాక చొట్టకొని తనై. (తనకువలై యొక్కణ్ణినిర్ కొణ్డాల్) (తన) ఆనన్దాశ్రుప్రసాదాక్కడవకణ్, శోకాశ్రుప్రసహియానిన్దతు. ఇక్కణ్ణిక్కలక్కానార్ కణ్ణిలేకాణక్కడవకణ్ణిరై తనన్దణ్ణిలేకొణ్డాల్. తన్నుడైయవాయ్, కువలై పుప్పోలే యిరుక్కి అవళియకణ్ణిలే నీరై కొణ్డాల్.

నన్నైచ్చెయ్యచొట్టకొని తెన్నెన్న (వణ్ణుతివళుమ్ తణ్ణున్ద్రాయ్ కొడిర్) విరహాబ్జరత్తాలే వాడిన ఇవళ్ మార్విల్ మాలమొవాణ్, ఉమ్మడైయమార్విల్ శెవ్విమాతాతమాలయై కొడుక్కి అలీర్. అవ్వుణ్ణుకళుక్కెన్న కణ్ణిరై క్కణ్ణుకొడుక్కి అలీర్. తివళుకై - పడికై - అలైకై. ఒలివిడుకై, ఇవై ఇత్తనై యుజ్జొల్లక్కడవతు. (ఎన) ఇవై యెన్నెన్నిన. (తవళవణ్ణర్ తకవుకళే) “శుద్ధస్వభావరాన పుచ్చుడైయతకవుకళే పోయిల్ దైన” ఎన్దెమ్మాబ్జరరళిచ్చెయ్యమ్మడి. అన్దిక్కే, భట్టర్, “ఉమ్మెప్పోలే నాలుశిట్టర్ కళమైయుమియై అబలై కళో కుడికెడ” ఎన్దార్. ౫.

జీ-అ.—భావమ్ (ఆనన్దాశ్రువిత్తాది). “తన” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (ఇక్కణ్ణు క్కతాది). శబ్దార్థమ్ (తన్నుడైయ వాయితాది). కువలై-కువలయేతల్.

“వణ్ణుతివళుమ్” ఎన్ద - అవన్నాలైయై విశేషిక్కయాలే, ఇవళ్ మాలై యిత్తెవ్వియిల్లమై సిద్ధమెన్ద తిరువుళ్ళమ్మల్ దే యరుళిచ్చెయ్ కేటార్ (విరహాబ్జరత్తాలే యితాది). “వణ్ణుతివళుమ్” ఎన్ద విశేషణ్ణుత్తుక్కుభావమ్ (వణ్ణుకళుక్కెత్తాది). ఇవై యెన్నెన్నినవెన్దతు - ఎమ్మార్ నిర్వాహత్తాలే. “తకవిల్లై” ఎన్దిఅవళ్, “తవళవణ్ణర్” ఎన్ద విశేషిక్కిఅతుక్కు క్కరుత్తైవాస్తవమాకవుమ్, ఉపాలమ్మమాకవుమిరుణ్ణువకై యాకవరుళిచ్చెయ్ కేటార్ (శుద్ధస్వభావరానవిత్తాది వాక్యద్వయత్తాలే). మున్ను శుద్ధస్వభావరమాయ్ దయావాసు మాయిరుక్కి అలీర్, ఇప్పోతు శుద్ధస్వభావరు మన్దిక్కే దయాహీనరుమాయ్ విట్టిరెన్ద ఎమ్మరుక్కు క్కరుత్తు; ఎన - ఎజ్జుల్ దైన వెన్దపడి; ఎన్నెన్నినవెన్దతు - మున్నుత్తెయిల్ కృపై యిప్పోతెక్కి పోయిల్ దైన పడి. శుద్ధస్వభావరుమ్మల, దయావాసుమ్మల వెన్దభట్టర్; ఎన - ఎన్న పడియాయుక్కి అతెన్ద శ్లోకై. “ఎన - తవళవణ్ణర్, ఎన - తకవుకళే” ఎన్దాయ్ - ఎన్న శుద్ధస్వభావర్, ఎన్న తకవుకళే ఎన్ద వివక్షిత్తురసోక్తియాకభావమ్ (ఉమ్మెప్పోలేయితాది). “తకవుకళే” ఎన్దిఅవన్దై - ౧ “కారుణ్యే నాన్మళం న్యేన” ఇత్యాదిప్పడియే సామాన్య విషయమాయు మాత్రవిషయమాయు ముళ్ళకృపైకై చొట్టకొని అతు. క్రమేణాన్వయః.

౫.

అ-అ-వి.—పోల్వొరైప్పార్ త్తు, అవర్ కళోడేపిరాట్టి నిమిత్తమాకవుశావుకై; ఒరుకాలవసాదాతిశయత్తాలేయితువు మొక్కియమ్, అత్తై-స్వాపమెన్ది అతు. ఆక, నిగ్రాజాగరణ్ణిరణ్ణు ముమ్మడైయ విషయమాన వ్యాపారమే కాణుమవర్ క్కెన్ద పడి. — (అవ్వుణ్ణుకళుక్కె) ఇతు - * వణ్ణిక్ తాత్పర్యమ్. శెవ్విక్కాకవిశేషణ్ణా న్దరముమామిళే. పడికై - అవగాహిక్కై. అలైకై - చలిక్కై. ఒలివిడుకై - నిరతిశయప్రకాశమాయుక్కై. — “తకవుకళే” ఇతిబహువచనం ప్రయుజ్జన్తాన్వయః. అసాధారణపరిజనవిషయాకాచిత్కృపాస్తి; అశ్రుపూర్ణముఖ విషయాకాచిత్కృపాస్తి; అక్రమభాషిణీవిషయాకాచిత్కృపాస్తి; అసుకృపాసు కాశ్చిదపి కృపాన్న పశ్యామితిభావః.

౫.

ప్ర-తి.— (వదామ్మట్టు) (ఇవళితాది) (వాయ్ వెరేఇ) తత్రప్రకృతింశే, “అనిద్రస్వతంతరామృత్సుప్తాపి చనరోత్తమః! సీతేతిమధురాం వాణీం వ్యాహరన్ప్రతిబుధ్యతే” ౪౪. దృష్టాన్తఫలం వాపుమ్పం వాయ్చాన్యత్తుమనోహరమ్. బహుళోహాస్రియే త్యేవంశ్వసంస్తామభిభాషతే” ౪౫.

తా.—సకలలోకములకు సంతాపమును గలుగఁజేయుచుండిన రామాని సంహరించి యాశ్రితుల దుఃఖమును బోగొట్టినవాడా! గరజవాహనుడా! అని కేయింబగళ్ళు కన్నీళ్ళనిడుచుఁబలుమారు బలుకుచు తమనన్నిభావమును బొంద పదరుచున్న యీపెయొక్క దయనీయదశనుజూచి తమదిన్యపరిమళముతోఁ గూడిన తిరుక్తుటాయ్ మాలను బ్రసాదించి యాశ్వాసముఁ జేయని వారైతిరి. పరమకారుణికులైన తమయొక్క కృపాదిస్వభావము లెచ్చట పెల్లినవో?

౫.

మా. — తకవుడై యవనేయెన్ను మ్మిపిన్ను । మికవిరుమ్ముమ్మిరా నెన్ను మెన ।

తకవుయిర్ క్క-ముతేయెన్నుముళ్ళు । ముకవుదుకినిన్మళ్ళుళ్ళే॥

ఆ. — (తళవు) ఇప్పుడి యివఁగుడైయ ప్రసక్తాఁడై యివఁగుడైయ కృపయొనినైత్తు పరమకారుణికనే! యెన్ఱు కూప్పిడును; ఇప్పుడికృపయొయడైయన నమైక్కొనిడానెన్ఱు పాఁతుప్పిన్నెయిను మిళవుమాశైప్పడును; ఆశైప్పట్టవప్పిలే పెఱామెయా లే వద్దవనాదత్త లే నెఱ్ఱురుకుమ్మడియురుకినిన్ఱు, కేట్కుచ్చొత్త మెయల్లామెయా లేపోయ్ త్తన్నుళ్ళు శేపిరానే! యెను మెన్నుడైయభోగ్యమెన్ఱు జ్ఞాల్లాని అుమ్మెన్ఱాళ్.

అన్న.—ఉళ్ళమ్ ఉక ఉరుకి (౩) ఉళ్ళుశే నిస్తు తకవు (౬) ఉడైయవనే! ఎన్నుమ్ పిన్నుమ్ (౯) మిక విరుమ్మమ్ పిరాళ్ (౧౨)
ఎన్నుమ్ ఎనతు ఆకవుయిర్క్కు (౧౫) ఆముతే ఎన్నుమ్ (౧౭).

పన్నెం—ఆన నరమ, తన్నిలే శిఖిలై యాయుముడెయ భోగ్యతాతిశయ త్తేప్పేళి, వాయ్పులదీదానిష్టా శ్చిత్తాల్.

ఇవలీతన్నెల్లూ, అజ్ఞీయువ్వుడి, స్వరూపవసీరాయునికి, (3) తన్ని లేతన్ని లే, నిష్ఠు, ఎన్నై భుజిప్పిత్తైక్కడియన కృపాదిస్వభావ స్తులే, (౬) ఉడైయననే!, ఎన్నుమ్. అవ్వళిలేసిల్లాతే, (౯) మేస్తేలుమ్, విరుమ్పువ్వుడియన, ఉపకారకనే!, (౧౦) ఎన్నుమ్. ఎన్నుడైయ, ఆ ధరాత్తావుమ్. (౧౫) నిత్తమాననిరతళయభాగ్గమే!, ఎన్నా నిల్కుమ్. (౧౭) మిక విరుమ్మ మెన్ను-త్తన్నె యనకా విరుమ్మినపడియాకవుమామ్. ౩.

అర్థము.-(ఈ పెయ్యెక్క)నునప్పు నశించునట్లు వీరుగాంగరిగి (3) లోలోపల నశిగియుండి (కృప మొదలగు) స్వభావములు (౬) క
 ప్రిగియుండువాడా! అనిపలుకును. ఇంకను (౯) మిక్కిలి అపేక్షింపదగిన ఉపకారమందా! (౧౦) అనిపలుకును. నాయొక్క అన్తరాత్మను (౧౧)
 నిరంతరయభోగ్యభూతుడా! అనియుపలుమాలుంబలుకును. (౧౨).

ఈ. — ఆటామూబ్బట్టు. ఇవళవసాదత్తై క్కణ్డతిరుత్తాయార్ “నిర్దయర్” ఎవ్వాళ్, ఇవళతుసారాతే, తక ప్రచ్చైయవసే” ఎవ్వుత్తైనిరూపకమాక చొప్పిల్లనిన్ద్రా శ్శనిన్ద్రాళ్. (తకప్రచ్చైయవసే యెన్నుమ్) కడువాయ్, ఒకర తిల్ తకప్రమటుక్కుమో?, నబ్బున్ద్రక్కాణెన్నానిన్ద్రాళ్.

‘తవికలై’ యెప్పవర్వా యెప్పకై త్తాత్పిలే వద్దుతోన్ గొలువతే’, ఎట్టు, అవగవన్దాల్ పణ్ణుమేవిరుప్పత్తై

జీ-ఆ.-ఆటాచూట్టు (తకవిత్వాది) నానవస్థలుగాని, కొల్లు, పారాతేయవస్థలుగలై పేషంపుకు ఆతిలేయబుద్ధానిష్టాశెన్టిస్టు క్కువతారికై, పదావతారికామాహ (ఇవశంసాదతైయిత్యాది వాక్యద్యయేన). నిర్ణయరెన్టాశెన్టు - “ ఎనతవశంట్టర్ తకవుకశే ” ఎన్టైస్ట్రీ. నిరూపకమాచూట్టుప్రకారతైయరుళిచ్చెయ్యునిష్టు కొల్లు, వారామైక్కడి స్వాపరాధమెన్టితాశెన్టురుళిచ్చెయ్యెకెత్తార్ (కదువానిత్యాది). కెనువాయెన్టు - వాన్టెస్టు. ఆకరెన్టీ - ఖనియిల్. ఉత్పత్తిస్థానత్రిన్టు పడి. మటుక్కుమో-పల్లెమో-గి-ఖ్యాతః ప్రాజ్ఞకృతజ్ఞశ్చ ” ౨ “ మమైవదుష్కృతంకీర్షిత్ ” ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్. “ తకవుదైయవశే ” ఎన్టిజివితు - “ కృసావానేన్టితాపిస్సే సమోధనముమామ్ సావధారణనిర్దేశముమామ్.

అవక్ వారాతిరుక్కుచ్చెయ్ తే విరుమ్మకైక్కుపేతు వరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (తకవిల్లెయిత్తాది). విరుప్పమావతు-పరిచరిక్కెయ్ తే; ఆరుత్తా-సన్నిధానత్రితే శెయ్యుమత్రిప్ప; అతుశెయ్ కైయావతు. 3* పూసుమ్ శాన్దమ పునైయుమ్ కణ్ణియుమ్ ముతలానవల్ మైచ్చేర్ క్కూ.

అ-అ-వి.—౧“భ్యాతఃప్రాజ్ఞః కృతజ్ఞశ్చసానుక్రోశశ్చరాఘవః । సద్వృత్తోనిరనుక్రోశ శ్శజ్జేమద్యాగ్యసజ్జయతో” ౨“సమర్థా

ఈ.—ప్పణ్ణానిట్టుమ్. (పిన్నుమ్ వికవిరుమ్బుమ్) భావనాప్రకర్ష. మిరుక్కి అపడి. (పిరానెన్నుమ్) పెద్దతాయ్ క్కవకాశమ్ వై యాతేవస్తుతోర్లువతే! ఇతెన్నవువ కారన్దానెన్నుమ్. (ఎనతకవుయిర్ క్కముతే యెన్నుమ్) ఎన్నుడై య ప్రత్యగాత్తావుక్కు భోగ్యనావనే! యెన్నుమ్. నిత్యవస్తు అభియామల్ నోక్కుమమృత మాయిత్రోతి తు. భోగదశై యిత్పొల్లుమవై యెల్లామ్ శొల్లానిన్దాల్.

(ఉళ్ళముకవురుకినిన్దు) ఉళ్ళెన్నుతు - మేల్. ఆమూర్తమానతు మూర్తిభవత్తురుకి ద్రవీభూతమాయ్ మజ్జిప్పొకానిన్దుతు. ఉళ్ళముకవురుకినిన్దు - తకవుడై యవనే! యెన్నుమ్, పిన్నుమ్ వికవిరుమ్బుమ్, పిరానెన్నుమ్, ఎనతకవుయిర్ క్కముతే యెన్నుమ్; ఇతు, నామ్ పేచ్చుక్కొణ్డతిన అంశమ్, ఉళ్ళోడుకిఱతు. (ఉళ్ళుళే) వాచా మగోచరమ్. ‘ఉళ్ళుళే ఉరుకినిన్దు’ ఎన్నాగుమాణ్డు.

౬.

జీ-అ.—పుతైత్తాత్పిలే-మూడినాత్పిలే. ఆనాలనకావదానోవెన్న (భావనేత్యాది). ఉరువెళిప్పట్టా లేయెన్దు పడి. విళ్ళేష వేలై యిట్టి నవుపకా రమేతెన్న (పెద్దతాయ్ త్యాది). “ఎనతు, అకవుయిర్ క్క” ఎన్దు పదచ్ఛేదమ్. “అకవుయిర్” ఎన్దు - ప్రాణవాయువై వ్యావర్తిక్కి అతు. అమృతమ్ భోగ్యముమాయ్ ధారకముమాయ్ తేయిరుప్పతు, ఇళ్ళే యిరణ్డుమ్ వివక్షితమెన్దితార్ (ఎన్నుడై య విత్త్యాదియాలమ్, నిత్యవస్తు విత్త్యాదియాలమ్). “ఉయిర్ క్కముతే” ఎన్దైయారే - దేహత్తై పుష్కొణ్డతీఱ వమృత తైవ్యావర్తిక్కి అతెన్ను మిడన్దోర్లు వరుళిచ్చెయ్కి తార్ (ఇతువెన్దు). కీర్తైవల్లుమ్ ఫలితమ్ (భోగదశైయిత్త్యాది).

(ఉళ్ళెన్నుతు మేలెన్దు) ఇతుక్కునుగుణమాక “ఉళ్ళముకవురుకినిన్దు” ఎన్దుతుక్కు-మేన్దేలనవురుకినిన్దు ఎన్దోరధబ్బణ్డుకొళ్ళతు. “ఉళ్ళమ్” ఎన్దుతుక్కు - హృదయపరమాక వధాన్తరమ్ (ఆమూర్తమానవిత్త్యాది). ఆమూర్తమ్ - ఆస్వర్ణవద్ద)వ్యమ్. ఇతుక్కుచ్చేర “ఉళ్ళుళే” ఎన్దు తుక్కు-మధాన్తరమ్ (ఉళ్ళుళేయురుకినిన్దు ఎన్నారముడైన్దు). అతావతు - మేన్దేల నెన్దు పడి. ఇన్దపక్ష త్తిరే, ఉళ్ళుళేయుళ్ళ ముకవురుకినిన్దు-తకవుడై యవనే! యెన్ను మిత్త్యాదభ్య, అమృతేయెన్ను మిత్త్యవన్దు. “ఉళ్ళెన్నుతు మేల్” ఎన్దుపక్ష త్తిలన్దుయక్టాట్టికితార్ (ఉళ్ళ ముకవురుకి నిన్దుత్త్యాది). (ఉళ్ళోడుకిఱతుళ్ళుళేయితి) ఉళ్ళ - ఉళ్ళోడుకిఱతు. ఉళ్ళే - ఉళ్ళేతానే. ఆకైయారే వాచామగోచరమెన్దు పడి. ఆక; ఇప్పా ట్టుక్కిరణ్డువిభవన్దుయబ్బణ్డుకొళ్ళతు. “ఉళ్ళమ్” ఎన్దుతుక్కు-మేన్దేలనెన్దుమ్, మనస్సెన్దు మర్ధన్దయమ్. “ఉళ్ళుళే” ఎన్దుతుక్కుమ్-ఉళ్ళో డుకిఱతుళ్ళేతానేయెన్దుమ్, మేన్దేలనెన్దు మర్ధన్దయమ్. ఉక - ఉక్కిప్పొమ్మడి. శిథిలమామ్మడి. ఉరుకి - ద్రవీభూతమాయ్. నిన్దు - ధరిత్తు నిన్దుకలదార్థమ్. “ఉళ్ళెన్నుతు మేల్” ఎన్దు వాక్యమ్ - “ఉళ్ళుళేయురుకి నిన్దునెన్నారముణ్డు” ఎన్దు వాక్యానన్తరమ్ పరితమానాలమ్, కీర్తొచ్చి న్ను పడియే యర్థ మనుసన్ధేయమ్.

ఆ-అ-వి.—వసిత్తోయన్దామ్” ఇత్యనుసన్ధేయమ్. — ఉళ్ళముకవురుకి-ఉళ్ళుళేనిన్దు - తకవుడై యవనే! యెన్ను మెన్దు కొడజ్జి ఎనతకవుయిర్ క్కముతే యెన్ను మెన్దుచైయన్దుయమ్.

౭.

తాత్పర్యము.—ఈరీతిన భగవద్విశ్లేషముచే త్వరించుచున్న ఈనాయకియొక్క దుఃఖమును జూహవాలక తల్లి భగవంతుని “నిర్దయులు” అనెను. అదివిని ఈపె సహింపజాలక శుద్ధస్వభావుడనియు ఇట్టి కృపకలవాడు తననువిడువడనియు దలంచి మఱియు భగవత్సంశ్లేషము నాశపడి యదిలభింపనందున మిక్కిలియవసాదముచే మనస్సు నీరుగాంగరిని వార్తలాడనశక్తురాలై నాయన్తరాత్మకు భోగ్యభూతుడనియు ఉపకారకుడనియు పలుమారనుసంధించుచున్నది.

౮.

మూ.—ఉళ్ళుళావియులర్ న్దులర్ దైన | వళ్ళలేకణ్ణనేయెన్ను మ్పిన్నుమ్ |

వెళ్ళనీర్ క్కిడన్దాయెన్ను మెన | కళ్ళితాన్దట్టవజ్జానెయే ||

౨౧

ఆ.—(ఉళ్ళుళావి) ఎమ్మెరుమానైప్పిరికైయారే పరితవైయాయన్దపరితాప తైప్పొమ్మక్కమాట్టా మైయారే, విడాయ్ పట్టార్ “తణ్ణిర్ తణ్ణిర్” ఎన్నుమాప్పిలేయన్దుళ్ళలే, ఎన్కణ్ణనేయెన్నుమ్; పిన్నుమ్ వెళ్ళనీర్ క్కిడన్దాయెన్నుమ్; ఎమ్మెరుమానైయన్దుగూడవశీకరన్కుమ్ముడై యశావనివళో అవనుడైయగుణజ్జిలేయిజ్జనే యకప్పట్టా శ్శెన్దితాల్.

౯.

అప్పు-ఎనకళ్ళి తాన్మట్ట వజ్జనై (౩) ఉళ్ళుళ్ ఆవి ఉల్లర్ న్దు (౬) ఎన వళ్ళలే కణ్ణనే (౯) ఎన్నుమ్ పిన్నుమ్ వెళ్ళనీర్ (౧౨) కిడన్దాయ్ ఎన్నుమ్ (౧౪).

పన్నీ.—అన న్దరమ్, “అపేత్తిత్తార్ క్కు పకరిక్క అణిత్రాకవ ర్రిక్కిటవనే” ఎన్నానిన్టా శ్శెన్నితాళ్.

ఎనక్కు త్తన్నెజ్జిలో వికారన్దోన్టా తపడిమ తైక్కుజ్జుళవై యుడైయవివళ్, తానకప్పడుమ్మడియన శ్శెయ్త, వజ్జనైకళిరున్దపడి, (౩) హృదయస్థానత్తుక్కు శ్శేనిట్కిట, అశోష్యమాన ఆ న్దరాత్తావానతు, ఉల్లర్ త్రిమేలుల్ త్రియామ్మడియాయ్, (౬) ఎనక్కున్నై ముల్ బూట్టాక త్తన్ద, మహోదారనే!, అతుతాను న్నేతామ్మడియానతాల్ చ్చియైయ డైయక్కప్పనే!, (౯) ఎన్నుమ్. అతుక్కుమేలే, అవతారకన్దమామ్మడి యణిత్రాక పరిపూర్ణజలమానకడలిలే, కణ్ణళోర్ న్దరుళినవనే!, ఎన్నుమ్. (౧౪) అప్పడుక్కై తనక్కుణు ప్పెన్నిరుక్కితాళ్.

అర్థము.—నాకుఁదగవలసినవికారము తెలియకుండునట్లుకృత్రిమముగల ఈపె తననువశపఱచుకొనినశ్రియఃపతిచేసిన కృత్రిమము (౩) లోపల నుండు అంతరాత్మ మిక్కిలిశోపించి (౬) నాయొక్కనుహోపకారకుఁడా! కృష్ణుఁడా! (౯) అనిపలుకును. మఱియు సముద్రమునందు (౧౨) నిద్రించుచున్నవాఁడా! అనియుపలుకును. (౧౪).

ఈ.—ఏట్రామ్బాట్టు. తన్నెజ్జిలో దుకిటతుపిటరటియాతపడి అడక్కము డైయవివళ్, వాయ్విట్టుక్కు స్పిడుమ్మడియవతై వజ్జితాన్ని తాళ్.

(ఉళ్ళుళావి) ఆ న్దరమానమనస్సుక్కు భారకమాన ఆత్మా శర కాయ్ వరుకిటపడి. ౧ “అచ్చేద్యోఽయమదా హ్యాయమక్షేద్యోఽశోష్యవవచ” ఎన్టు-అశోష్యమెన్టుశొల్లుకిటవితువుమ్పోయిల్ శ్శెన్నితాళ్. భావబద్ధమడియాక పరుకిటనోయా కై యాలే అక వాయ్పిడిత్తు వెన్డుకొణ్ణునరుమాయిల్ బు. విడాయర్ కఱ్ఱురనికరమ్ వాయిలిడు మాప్పోలే (ఎనవళ్ళలే కణ్ణనేయెన్నుమ్) ఇన్వళవానవార్తికళిలేవన్దు ఉన్నై యెనక్కుకై యాళాక త్తరుమవనే! యెన్నానిన్టాళ్. అతుక్కుమేలే, ౨ “తాపార్తోజలకాయినమ్” ఎన్టు, ఎన్విడాయ్ క్కు తవ త్తిరుప్పాట్టడలిలేవన్దు శాయ్ న్దరుళిల్ శ్శేయెన్నుమ్. ఇక్కిడై, ఇవళుక్కురుపడుక్కై యిలే శాయ్ న్దాప్పోలే యిరుక్కిటతుకాణుమ్.

జీ-అ.—ఏట్రామ్బాట్టు. (ఉళ్ళుళావియిత్యాది). “ఎనకళ్ళితాన్మట్టవజ్జనైయే” ఎన్వత్తెక్కుటాత్తి త్తవతారికై (తన్నెజ్జిలిత్యాది).

ఉళ్-ఆ న్దరమాన, ఉళ్-మనస్సుక్కు, ఆవి - భారకమానవాత్మావెన్డుశ్శబ్దార్థమ్. ఇరణ్ణాముళ్-మనోవాచి. “అశోష్యమ్” ఎన్నానిన్టా, “ఉల్లర్ న్దు” ఎన్నలామోవెన్ (అచ్చేద్యోయమిత్యాది). గీతాసుద్వితీయే, “నిత్యస్సర్వగతస్సాంబరచలోయంససాతశః” ఇత్యుత్త రార్థమ్. శరీరమ్ ముట్టుడవుల్ న్దు, అన న్దరమావియులర వేణ్ణావోవెన్ (భావబద్ధమిత్యాది). “ఉల్లర్ న్దు” ఎన్వవన న్దరమ్, “ఎనవళ్ళలే కణ్ణనే” ఎన్వ తుక్కుభావమ్ (విడాయరిత్యాది). తన్నుడైయదాహత్తుక్కు ప్పాయనమాకగుణజ్జశ్చోల్లుకిటా శ్శెన్న్దపడి. కఱ్ఱురనికరమ్ - కఱ్ఱుర వుజ్జై. భావాన్దరమ్ (ఇన్వళవానవిత్యాది).

“వెళ్ళనీర్ క్కిన్దాయ్” ఎన్వ తుక్కుప్రయోజనమ్ (అతుక్కుమేలేయిత్యాది). (తాపార్త ఇత్యాది) వ్రీవిష్ణుధర్మచత్వారింశేధ్యాయే, “అథ కారేఽతిత్రేచనరసింహమనుస్సరేత్ | తరత్యఖిలదుఃఖానితాపార్తోజలకాయినమ్ | గరుడధ్వజానుస్సరణాద్విషవీర్యంప్రశామ్యతి.” దూరథ నాయ్ త్తిరుప్పాట్టడలిలేకిడన్దాల్ తనక్కుతవినతామోవెన్ (ఇక్కిడైయిత్యాది). ఒరుపడుక్కై యిలే శాయ్ న్దాప్పోలేయెన్నిరివిడ త్తిలే - ౩ “బహ్యేతత్తామయానస్యశక్యమేతేనజీవితమ్ | యదహంసాచవామాయారేకాంధరణిమాశ్రితా” ఎన్నిఱ్ఱోకమనుసన్ధేయమ్. ఒరుపడు క్కై యిలే శాయ్ న్దాప్పోలేయెన్న్దతు - భావనాప్రకర్షత్తాలేయెన్న్దపడి.

౧౪౮ తరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౫-తి-అద్దామత్తస్సు. ౩-పా-ఎన్నుల్ వ్యాఖ్యానజ్జల్.

అ-అ-వి.—పరిచయము. (ముఖభేదత్రాణ) నోక్కినపిమ్మచాటుకతద్దలైచ్చొట్టకై యాలే - “శెద్దామత్త తద్దజ్జల్” ఎత్తవనస్తరమ్ “శెద్దనివాయ్” ఎత్తరు; నోక్కుక్కుళిర్ పువవ్విలి-అత్తాలే “శెద్దామత్తకణ్” ఎత్తవనస్తరమ్, “వన్దలై ప్పరిహరిక్కువన్దెప్పార్ కళితే” ఎత్తజ్జెత్తానవణ్, ఇరుతానమ్ వన్దులక్కు చేతువాకై యాలే-“కైకమలమ్” ఎన్దితార్. ఇప్పడి, మేలుమ్ముఖభేదజ్జణుకొళ్ళతు. ౨.

ప్ర-తి.—(ఇరణ్డామ్మట్టు) (తిరువువమ్మిత్తాది) (వాణ్ శుడర్) వక్టేంశేపచ్చుమే పరవిద్యోపదేశప్రకరణే, “సమస్తకల్యాణగుణా త్త్రోశాస్పత్యైరేకార్థైరభూతసర్గః । ఇచ్చాగృహీతాభిమతోరుదహస్సుసాధితాశేషజగద్ధితోసా ౧౪౮॥” — యుద్ధకాండేప్రథమే, “ఇద మ్మమదీనస్యమనోభూయః సకర్షతి । యదిహాస్యప్రియాబ్యాతుర్న కర్తి సదృశంప్రియమ్ ౧౨౪॥ ఏష సర్వస్వభూతిస్తుపరివృన్తోహనూమతః । మయాకాలమిమంప్రాప్యదత్తస్తస్యమహత్త ౩౫౧౩౪॥ ఇత్యుక్తాన్వీప్రీతిసంహృష్టోరామస్తంపరమస్వతే । హనూమస్తంమహాత్మానంకృతకార్యముపా గతమ్ ౧౨౪॥” — ప్రథమాంశేపవమే, దుర్వాసశ్శాపసప్తశ్రీకదేవస్తోత్రేణావిర్భూత భగవద్విగ్రహవర్ణనే, “ఏవంసంస్తూయమానస్తుభగవాన్ శక్తచక్రచృత్ । జగామదర్శనం తేహం మైత్రేయపరమేశ్వరః ౬౬॥ తస్యప్రప్యతేతదాదేవాశ్శక్తచక్రగదాధరమ్ । ఆపూర్వరూపసంస్థానం తేజ సాంరాః మూర్తయః ౬౭॥” — “పచ్చిశక్తిమయోదేవః పరమాత్మాజగత్ప్రభుః । పరాభిశక్తిభిస్తుతవిగ్రహంపరమాత్మినః” “షడ్గుణ్య విగ్రహం దేవభాస్వజ్జ్వలనవర్చసమ్ । వాసుదేవాదభిన్నమవన్న్యైర్కేస్తు సమప్రభమ్” — (కైకమలమ్) హరివంశే [౨౭౫] ఘట్టాక్షరమోక్ష ప్రదానే, “సప్సర్వాబ్ధంతదావిష్టుః పితౄణామిదమస్మాదప్రసవతః । కరణమృదునాదేవపాపాన్నిర్మలచయన్ హరిః ౧౫॥” ౨.

తాత్పర్యము.—నాతోసంశ్లేషించినసర్వభూతుడు తనశరీరక దేశమైన వక్షస్థలముచే బ్రయురాలైనపిరాట్టితోను, నాభి పదేశముచే నాక్రితుడైనబ్రహ్మతోను, మఱియొక ప్రదేశముచే లభ్యమృతాపుండ్రై శివునితోను సంశ్లేషించెను. అట్టివాడు నిరతిశయానందజనకమైన సర్వాబ్ధ సంశ్లేషమును నాకుబ్రహ్మసాదించెను, ఇదిఎట్టిశిలాశిలయమో? ౨.

మూ.—ఎన్నుల్ కలదవణ్ శెద్దనివాయ్ శెద్దమల । మిన్నుజ్జుడర్ మలైక్కుక్కణ్బత్తజైకమల ।

మన్నుముఱువేఱులకుమ్వయిల్ద్రీనుళ । తన్నుల్ కలవత తేప్పొరుళున్దానిలైయే॥ ౩॥

అ.—(ఎన్నుల్) నిరతిశయకల్యాణగుణదివ్యరూపతైయుడైయనాయ్, స్వసజ్జుల్వాసీనను స్తవస్తుస్వరూపస్థితిప్రవృత్తికనా యిరుదవ నెన్నుల్ కేకలదవణినా నెన్దితార్. ౩.

అప్పు.—ఎన్నుల్ కలదవణ్ మిన్నుమ్ (౩) శుడర్ మలైక్కు శెద్దనివాయ్ శెద్దమలమ్ కణ్బత్తజైకమలమ్ (౬) మన్నుమ్ ముఱు ఏఱు లకుమ్ (౯) వయిల్ద్రీన్ ఉళ తన్నుల్ (౧౨) కలవతతు ఎప్పొరుళున్దాన్ ఇల్లై. (౧౫)

అన్ని.—అవత్తరమ్, తన్నుళ్ళిరాతవస్తువుక్కు సత్తైయిలైయామోపాతి, ఎన్నుల్ తాణ్ కలవతపోతు తనక్కు సత్తైయిలైయాకనినైత్తు ఎన్నుల్ కేకలదవజ్జులనానా నెన్దితార్.

ఎన్నుల్ కేకలదవనాయ్, అత్తాలేవిశ్లేష, (౩) శుడరైయడైయ, మలైపోవవనక్కు, మున్నుళ్ళొన్నవవయవోడైయమ్ యథాపూ ర్వమత్తుజ్జ్వలమాయిరానెత్తు. (౬) స్థిరమాయ్, పూర్ణమాన, సకలలోకజ్జకుమ్, (౯) అవన్దయిల్ద్రీలేయాయ్, సత్తైపెత్తానిన్దన. తనక్కు శ్లే, (౧౨) సమ్మన్దియొతిరుప్పతు, ఏతేనమొరుపాతుకుమ్ ఇల్లై. (౧౫) సర్వవస్తువుక్కు తద్వ్యతిరేకత్తిల్ సత్తాహనిస్వరూపప్రయత్నై, తాత్పర్యము “ఇవరుడైయవ్యతిరేకత్తిల్ సత్తైయై” ఎన్నునైక్కి అవిదమశీలకృతమెఱుకరుత్తు. ౩.

అర్థము. — నామనస్సునందు గలిగినవాడును (అందువలన) వృద్ధి నొందియున్న (౩) తేజస్సుకలిగిన పర్యవమువంటివానికి దొండపండువంటియధరమున తామరపువ్వుమలవంటి నేత్రములును పద్మములవంటి పాదములును కమలములవంటి కరములును యథాపూర్వముగ బ్రహ్మకాశించుచున్నవి. (౬) శరీరములును పూర్ణములునైన సప్తలోకములు (౯) ఉదరమునందు వసించుచున్నవి. తనఉదరమునందు (౧౨) లేనివి ఏనస్తువులును లేవు. (౧౫)

ఈ. — మూఱ్ఱామూబ్బట్టు. స్వప్యతిరిక్తసమస్తవస్తుకళభమ్ తన్నై ప్పన్ద్రీయుళ వామ్బుడియిరుక్కిఱ సర్వేశ్వరక, తా నెన్నై ప్పన్ద్రీయుళ నాయెన్నో జేవన్దుకలన్దా నెన్దితార్.

(ఎన్నుళ్ కలన్దవక్) “అగస్త్యభాతా” ఎన్నుమాప్పో లేనిరూపకమిరుక్కిఱవడి. “నారాయణక్” “వాసుదేవక్” ఎన్నుమాప్పో లే, “ఎన్నుళ్ కలన్దవక్” ఎన్ఱు కాణుమవనుక్కు త్తిరునామమ్. (శైశ్వానివాయ్ శైశ్వామలమ్) శివన్దుకనిన్దవాయ్ శైశ్వామలమ్మో లేయిరానిన్దతు. (మిన్నుమ్ శుడర్కలైక్కు) ౧ *వాట్టమిల్ పుకల్ వామనక్, కలన్దపిన్దువళర్న్ద పడియుమ్, పుకర్ ప్పెన్ద్రీ పడియుమ్, తలైయిలే కాల్ సావి త్తరి త్త పడియుమ్, తిచ్చైయైయుడైయ నానపడియుమ్ ప్పన్ద్రీ (మలైయెన్దితార్) (కణ్ణాతమ్ కైకమలమ్) ముకమటిన్దుగో త్త వాతేము త్తువిలై వెఱుమాప్పో లే, ఇవరుమ్ దివ్యాయుధన్దలైచ్చేర్ త్తనుభవిక్కితార్. (మన్ను ముఱువేఱులకుమ్ వయిన్ద్రీ నుళ) ప్రవాహరూపత్తా లేనిత్యమానసకలలోక భభమ్ తక్ సజ్జల్పత్తై ప్పన్ద్రీ డక్కిఱన.

(తన్నుళిత్యాది) తన్దిరువుళ్ళత్తై య పాశ్రయమాకవుడై తన్ది క్కేయిరుక్కిఱవన్దుయాత్మోన్ఱు, అతునాన్తి శబ్దత్తుక్కుర్థమాకిఱతు, అబ్రహ్మత్తక్ మూయిరుప్ప తోరుపదార్థన్దానిల్లై, ౨ “నతదన్తివినాయ త్స్యాత్” ఎన్దానితో.

జీ.ఆ. — మూఱ్ఱామూబ్బట్టు (ఎన్నుళిత్యాది) “మన్నుముఱువేఱులకుమ్” ఎన్ఱుతోడన్దై, “ఎన్నుళ్ కలన్దవక్” ఎన్ఱుమళపున్దటాక్షి త్తవ తాకికై (స్వప్యతిరిక్తత్యాది).

“నారాయణక్” ఎన్దిఱవాక్యానన్దరమ్, “అగస్త్యభాతా” ఎన్దిఱవాక్యమునసన్ధేయమ్. అసన్ధ్యాతమాన నామజ్ఞరీరుక్కు, “ఎన్నుళ్ కలన్దవక్” ఎన్ఱు విశేషిక్కిఱతుక్కుభావమ్ (నారాయణనిత్యాది). ఇవర్థత్తై ప్పన్ద్రీ పూర్వకమాక విశదీకరిక్కితార్ (అగస్త్య భాతానిత్యాది). నారాయణవాసు దేవనామజ్ఞో పరత్వత్తుక్కు ప్రధానజ్ఞానాబ్ధిలే, “ఎన్నుళ్ కలన్దవక్” ఎన్దిఱతు-సౌలభ్యత్తుక్కు ప్రధానమేన్దపడి. పదద్వయత్తుక్కుమ్ వ్యక్తి-మేణభావమ్ (వాట్టమిలిత్యాది). ౧ “వాట్టమిల్ పుకల్ వామనక్” ఎన్ఱు తుక్కు - “తన్ను డై మై పెఱుకైక్కు త్తాన్ది యానవక్” ఎన్ఱు వైత్తు, ఇన్దేకలన్దపిన్దు వళర్న్ద సడియు మెన్దైయాలే - అవిన్ద త్తిలే, శతామ్మినవన్దెన్ద మెరర్థమివవక్ తమ్” ఎన్దరుళిచ్చెయవర్. (మలైయెన్దితార్) మిన్నుమ్ శుడర్క మలైయెన్దితార్. దివ్యావయరన్దై ప్పాన్దిక్కుళ్ తోఱున్దోన్దాలో పునరుక్తి వారాణో వన్న; పరిహరిక్కితార్ (ముకమటిన్దిత్యాది). ప్రవాహరూపత్తాలే నిత్యమానవైన్ద విన్దత్తిలే - ౩ “యథన్దస్వృతులిక్టానినానారూ షాణిపర్యయే | దృశ్యవైతానితా సేవతథాభావాయుగాదిషు” ఇత్యావ్యసుసన్ధేయమ్. ఋతులిక్టాని-ఋతుచిహ్నజ్ఞో, పర్యయే - ఋతువి న్దుడివిలే. భావాః-ప్రపంచపదార్థాః. ౪ “సూర్యానన్ద్రీమ సాధాతాయ ధాపూర్వమకల్పయత్” ఇత్యాది. వయిఱు - ఉళ్. తేనసజ్జల్ప ఉచ్చతే ఎన్ఱుకరున్దు.

“మన్నుముఱువేఱులకుమ్ వయిన్ద్రీ నుళ” ఎన్దన్దయముఖేన తొన్న వర్థత్తైన్ద తిరేకముఖేన దృశీకరిక్కితార్ (తన్నుళ్ కలనాత తెప్పారు కున్దానిల్లైయేన్దెన్ద). (తన్దిరువుళ్ళత్తైయితి) ఉళ్-ఉళ్ళమ్. కీజ్జే-సజ్జల్పాన్ధీనమెన్దార్; ఇప్పోతు-స్వరూపాశ్రితమెన్దర్థాన్దరమ్ (అబ్రహ్మత్తక్ మిత్యాది). తక్-తాక్. స్వరూపాశ్రితమెన్నుమతుక్కు ప్రమాణమ్ (నతదన్తిత్యాది) గీతాసుదళమే, “యచ్చాపి సర్వభూతానాం బీజంతదహ

౧౫౦ తిరువాయ్ మొక్కి.—౨-వ. ౫-తి-అద్దామ తన్ను, ౪-పా-ఎప్పారుభుమ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ.—(తన్నుళ్ కలవాత తెప్పారుభుద్దానిలైయే) అవైయివనై ప్పల్లొ తపోతు సత్తైయిన్ది క్కేయిరుక్కి-అతు-స్వయా పత్తాలే; ఇవనివరై క్కలవాతపోతు సత్తైయిన్ది క్కేయిరుక్కి-అతు-ప్రణయిత్వగుణతాలే. 3.

జీ-అ.—మరుననతద స్తివినాయత్సన్న్యయాభూతచ్చరాచరమ్.” అవతారికైక్కుచ్చేరతాత్పర్యమ్(అవైయివనైయిత్యాది). ఎన్నుళ్ కలన్దవనాన-మిన్నుమ్మకుడర్ మరైక్కు-కెద్దనివాయ్ కెద్దమలమ్, కణ్బాతమ్ కైకమలమిత్యాభ్యాసయ్యః. 3.

అ అ-వి.—“తన్నుళ్ కలవాత తెప్పారుభుద్దానిలై” ఎవ్వాల, “ఎన్నుళ్ కలన్దవన్” ఎవ్వు - అవనుక్కున్నాదీనతైశొల్లుమ్మడియెజ్జనే యెన్న (అవైయివనైయిత్యాది) ఎన్న వుమామ్. 3.

ప్ర-తి.—(నూన్దామ్మట్టు) (ఎన్నుళ్ కలన్దవన్) సజ్జే పే, “విరాధంరాక్షసంహత్వాశరభజ్ఞందదర్శహ | సుతీష్ఠ్యాచ్చప్రగస్త్యజ్ఞా ఆగస్త్యభ్రాతరంతథా॥౪౧౫॥”—(ఎప్పారుభుద్దానిలైయే) భగవదీతాను దశమే, “యచ్చాపిసర్వభూతానాం బీజంతదహమహన | సత దస్తివినాయత్సన్న్యయాభూతంచరాచరమ్॥౩౯॥ నాన్తో స్తిమమదివ్యానాంవిభూతీనాంపరన్తమ్॥ ౩౯౫॥” 3.

తాత్పర్యము.—నిరతిశయకల్యాణగుణములును దివ్యరూపములునుగలవాడును, సమస్తవస్తువులయొక్క సృష్టిస్థితిసంహారములు తనయధీ నములైయుండునట్లు సర్వోత్కృష్టఃత్వవెలుగుచున్నవాడును నైనశ్రీయోగవతి, యథాపూర్వముగఁ బ్రకాశించుచున్నదివ్యాసయవములసౌందర్య మును నాకుఁగనుపఱచి సంశ్లేషరసమును బ్రసాదించెను. 3.

మూ.—ఎప్పారుభుద్దానాయ్ మరతకక్కున్ద మొక్కు | మప్పొట్టుతైత్తామరై ప్పొక్కణ్ పాతజైకమల |

మెప్పొట్టుతునాడిజ్జళాన్దాన్దీయూదీతోఱు | మప్పొట్టుతైక్కప్పొట్టుతెన్నా రావముతమే || ౪॥

ఆ.—(ఎప్పారుభుమ్) సర్వాన్తరాత్త భూతనాయ్, అశవిజన్దవక్కురైయడైయనాయున్దవివన్, అమ్మకాలే, సర్వకాలమున్ ప్రతిక్షణ మెనక్కపూర్వవదోభ్యగమయిరానిన్దాన్; ఒరువను డైయవక్కురుక్కుమ్మడియేయైతెన్దితార్. ౪.

అన్య.—ఎప్పొట్టుతుమ్ ఎన్నాళ్ ఎత్తిజ్జో (౩) ఎన్నాన్దొ ఎప్పొట్టియూదీతోఱుమ్ అప్పొట్టుతైక్కప్పొట్టును (౬) ఎన్ ఆరా అమతమ్ (౯) ఎప్పారుభుమ్ తానాయ్ మరతకక్కున్ద మొక్కుమ్ (౧౨) అప్పొట్టుతై తామరైప్పొక్కణ్ (౧౫) అప్పొట్టుత్తేన్దులమ్ పాతమ్ కై. (౧౮)

పన్నీ.—అనన్దమ్, నిరతిశయభోగ్యభూతనానవనెన్నుళ్ళే పుకున్దపిన్దు స్థిరస్వభావనానానెన్దితార్.

ఎల్లాత్తుణమ్, ఎల్లానాళ్, ఎల్లామానమ్, (౩) ఎల్లావాన్దు, ఎల్లావత్తెప్పట్టపూదీతోఱుమ్, అన్వోకాలజ్జితే, (౬) ఎన్నుళ్ళేకలన్ద; అత్పత్తికరమాన, అమృతమానవన్; (౯) అత్తాల్ వన్దతన్నుడైయప్రీత్యతిశయత్తాలే, ఎల్లాప్పారుభుమ్, తానానసర్వాత్త భావముమ్మెనిలమ్మె ధ్దు, మరతకమరైపోలేయుయర్ త్రియునిజముమురముముడైయనానాన్. (౧౨) అప్పొత్తలర్న్ద, తామరైపోలే, కణ్దుమ్, (౧౫) అప్పొత్తై క్కమలమ్మోలే, పాతముమ్, కైయుమ్పుతుమైపెదీన. (౧౮)

అర్థము.—సర్వకాలములయందును సర్వదినములయందును సర్వమాసములయందును (౩) సర్వసంవత్సరములయందును అశేషవిధములైన బ్రహ్మకల్పములయందును ఆయాకాలములందు (౬) నాకు వత్పత్తికరమైన అమృతమువల్లభోగ్యభూతుఁడగు, (౯) సమస్తవస్తువులకును

తిరువాయ్ మొత్తము. — ౨-ప. ౫-లి-అద్దామ తన్ను. ౪-పా-ఎప్పారుళుమ్ వ్యాఖ్యానము ౧౫౧

మనిర్యాహుడై (మరతకపర్వతమువలె) ఉన్నతముగనునీలవర్ణముకలవాడునుదార్భమకలవాడునాయెను. (౧౨) తత్తుణమునందు
సించిన తామరపుష్పములవలెనున్న నేత్రములును (౧౫) అప్పుడువికసించినపద్మములవంటి పాదములును హస్తములునుకలవా
నాయెను. (౧౮)

౪.

ఈ. — నాలామ్బట్టు. నీరొరుకాత్తున్నతై యొన్నతినాల్ శొల్లియిజ్జనేకిడన్దు పడుకిఱ తెన్నెన్న; నాన
తదిరుకిత్తే, నీర్జళవిష్టయ మొరుకాలిరున్దపడియే యెప్పొళుమిరుక్కుమ్బడిపణ్ణవల్లికొళోవెన్దితార్.

(ఎప్పారుళుద్దానాయ్) స్వవ్యతిరిక్తసమస్తవస్తుకృతుమ్ “తాన్” ఎన్నిశొల్లుక్కుళ్ళే ప్రకారమామ్బడి
ప్రకారియాయ్. స్వాధీనమల్లాతతొరుపదార్థతైప్పెల్దుత్తొనిచ్చాడుపడుకిఱానో? (మరతకక్కున్ద మొక్కుమ్)
త్ - జగదాకారనాయ్నిమ్మిమ్ నిలైశొల్లిల్దు; ఇట్టు - అసాధారణవిగ్రహన్దనై యేశొల్లికిఱతు. కీర్త్
న్నుమ్ శుడరెన్దు - తమ్మెట్టెక్కలవియాల్ వన్దపుకరైచ్చొల్లిల్దు; అతుక్కాశ్రయమాన అసాధారణవిగ్రహ
త్తెచ్చొల్లికిఱతిట్టు. (అప్పొత్తై) “కీర్త్ - తామరైయై యొప్పొకచ్చొన్న విడమ్ తప్పచ్చొన్నోమ్” ఎన్దట్టి
న్దపతిజ్జెపణ్ణకిఱార్.

కేవలమ్ తామరైయై యొప్పొకచ్చొల్లిల్, శెవ్వియట్టిన్దసమయత్తిలు మొప్పొకత్తోడట్టుమే; ఎప్పొత
క్న్ద - శెవ్వియైయుత్తైతానతామరై. (కణ్ణాతమ్) కణ్ - బన్దత్తైవిల్లైక్కుజ్జణ్. పాతమ్ - బన్దమ
న్దాలనుభవిక్కువిట్టియుమ్ తుత్తై. (కైకమలమ్) తమ్మెట్టెన్దస్వర్గతాలే శెవ్విపెల్దుపడి. ఇవై యెల్లామప్పొతలర్న్ద

జి.అ. — నాలామ్బట్టు. (ఎప్పారుళుమిత్యాది). దివ్యావయవజ్జలై పులకాబజ్జొన్న తుక్కుక్కిట్టిత్తాట్టుక్కలెరుళిచ్చెయ్త పరిహార
వజ్జియపరిహారన్దరమ్ (నీరొరుకాలిత్యాది). ఒన్దతినాల్ - ఒన్దతుతరమ్. “అప్పొట్టైక్కు” ఇత్యాదియైప్పొల్దు (ఒరుకాలిరున్ద
కియైత్తాది).

జగదాకారత్తొచ్చొల్లికిఱతుక్కుప్రయోజనమ్ (స్వాధీనేత్యాది). ఇచ్చాడెన్దతు - తమ్మెప్పెల్దుపిన్న తిరుమేనియిప్పొత్తపుకరైప్ప
దు. (కీర్త్ జగదాకారిత్యాది) ఇరణ్ణుమివిగ్రహయోగమకైయాలే, “ఎప్పారుళుమతానాయ్” ఎన్దవనన్దరమ్, “మరతకక్కున్దమ్” ఎన్ద
త్తనుభవిక్కుత్తాన్దరమ్కరుత్తు. పునరుక్తిక్కు పురిహారమ్ (కీర్త్ మిన్నుమిత్యాది). అవతారికై (కీర్త్ తామరైయైత్తాది). “అప్పొట్టై”
పువీశేషత్తగుక్కుభావమ్ (కేవలమిత్యాది). (బన్దత్తైవిల్లైక్కుజ్జణ్) నవవిధసన్దున్దత్తైయుమ్ స్వవీక్షణాదికళాలేవిశదమాక స్ఫురిప్పిక్కిఱ

అ.అ.వి. — కీర్త్ “మిన్నుమ్ శుడరైక్కు” ఎన్దతుక్కుచ్చొన్న తాత్పర్యతై “మరతకక్కున్ద మొక్కుమ్” ఎన్నిశొల్లితైతాలేమాతలి
తార్ (కీర్త్ తాది). “ఎన్నుళ్ కలన్దనన్” ఎన్దవిన్దత్తిరే, “మిన్నుమ్” ఎన్ద - పుకర్ శొల్లికైయాలమ్, అట్టు - పుకర్ శొల్లిమైయా
మ్, * మిన్నుక్కు - మున్నుశొన్న తేతాత్పర్యమెన్దకరున్దు. — “తామరైప్పు” ఎన్నిఱతు - * పాతన్దోడేయన్దయిక్కుమాప్పొలే *
యోడుమన్దయిక్కుమిత్తే; అప్పొడియిరుక్కువుమ్ “అప్పొట్టైత్తామరైప్పు” ఎన్నిఱతు - * కణ్ణోడేయన్దయిక్కిఱతు, “కమలమ్” - *
తమ్ కైయోడేయన్దయిక్కిఱతెన్దుమ్; “అప్పొట్టైత్తామరైప్పు” ఎన్నిఱతు - * కణ్ పాతజ్జణ్డోడేయన్దయిక్కిఱతు, “కమలమ్” - *
యోడేయన్దయిక్కిఱతెన్దుమ్చమత్కరియారు; ౧ “కణ్ణుమ్ శెన్దామరైక్కైయుమనై యడియోవనైయే” ఎన్నుమాప్పొలే ప్రత్యుపమే
మేడుపమాననిర్దేశనాటెమ్, ౨ “శెక్కుమలత్తలర్ పోలుమ్ కణ్ కైకాల్ శెన్దనివాయ్” ఎన్నుమాప్పొలే సకృదుపమాననిర్దేశనాటెమ్,
మేయుపమానమానాల్ చమత్కరిక్కుమెన్న; * కమలపదప్రయోగమ్ - కైక్కుక్కణ్ పతిజ్జలై క్కొట్టిలుమ్ విలక్షణమాన శెవ్వియైప్ర
శిప్పిక్కిఱతు; “అప్పొట్టైత్తామరైప్పు” ఎన్నిఱతు - కణ్ పాతజ్జణ్ కైల్లావల్ దోడుమన్దయిక్కిఱతెన్దితార్ (తమ్మెట్టైత్తాదివాక్య
యత్తాలే).

౪.

౧౫౨ తరువా మొమ్మి—౨-ప. ౫-తి-అద్దామ త్తన్ను. ౫-పా-ఆరావముతమ్ వ్యాఖ్యానర్థం.

ఈ.-కమలమోబ్బలేయరుక్మమ్. (ఎప్పొట్టుతుమిత్యాది) కలా కాష్ఠాదికళా లుమ్ భేదిక్కివొణ్ణా తత్యల్య కాలమను భవిష్యతు, బరునాళనుభవిష్యతు, బరుమాసమనుభవిష్యతు, ఓరాణ్ణానుభవిష్యతు, కల్పన్దోటుమ్ కల్పన్దోటుమనుభవిష్యతు, ఇప్పడికాలమెల్లమనుభవియానిన్టాలుమ్, కీర్త్తచ్చొన్న పప్పొట్టుతైక్కప్పొట్టు తెన్నారావముతమ్-పూర్వక్షణ త్తిలనుభవమొల్లలవాల్లమ్. ఉత్తరక్షణ త్తిలనుభవమిరుప్పతు. ధారావాహికవిజ్ఞానత్తిల్ కాలోపప్తమ్బాదికళాలే వరువతోరు భేదమున్డిత్తే జ్ఞానత్తుక్కు, ఇబ్బువిషయద్దా నేభేదియానిన్ట తాయిల్లమ్. ౪.

జీ-ఆ.-కణ్ణెన్ట పడి. (ఇన్ద్రెయెల్లామప్పోతల్ న్దవితి) కణ్ణాతమ్-అప్పొట్టుతైత్తామరైత్తు; కై-అప్పొట్టుతైక్కమలమ్ ఇత్యన్వయః. (ఎప్పొట్టుతుమ్) ఎన్ట-అత్యల్య కాల తైచ్చొన్టట్టిత్తు. “అప్పొట్టుతైక్కప్పొట్టుతు” ఎన్ట-ఎప్పొట్టుతు నాళోత్తిజ్జోముతలానవల్ తైయెల్లామ్ పరామర్శిక్కి ఉతు” ఎన్టవానమామలైజీయర్ నిర్వాహమ్. “నాళోత్తిజ్జోముతలానవల్లావల్ న్దీలుమున్డాన, ఎప్పొట్టుతు మెన్ట శొన్న-అత్యల్య కాలజ్జో తోటుమ్ ఎన్నారావముతమ్” ఎన్టరామానుజప్పిల్లెనిర్వాహమ్. ఇతు వేస్వరసమ్, “పూర్వక్షణ త్తిలనుభవమొల్లలవాల్లమ్ ఉత్తరక్షణ త్తిలనుభవమిరుప్పతు” ఎన్టవ్యాఖ్యానవాక్యమిరుక్కియాతే. “అప్పొట్టుతైక్కప్పొట్టుతు” ఎన్టవిదత్తిల్, “అ” ఎన్టఉతు-ఎల్లాక్కాల తైయమ్ పరామర్శిక్కి ఉత్తమ్, అవ్వవకాలజ్జోలున్డానక్షణమాత్రపరామర్శియెన్ట తోల్ దవరుళిచ్చెయ్కితార్ (పూర్వక్షణ త్తిలిత్యాది). (ధారావాహికేతి) ధారారూపోవాహః - ధారావాహః ; ధారావాహోఽస్యాస్తీతి - ధారావాహికమ్ ; ధారావాహికాన్వితద్విజ్ఞానాన్వ - ధారావాహికవిజ్ఞానమ్. (ఇబ్బువిషయద్దానేయితి) “ఘటోయంఘటోయమ్” ఎన్టఉధారావాహికవిజ్ఞానత్తిల్ పూర్వోత్తరకాలావచ్చిన్న వేషేణ ఘటరూపవస్తువుక్కు భేదమున్ట, ఇబ్బు, కాలసంయోగరూపకాలోపప్తమ్బత్తాలుమ్ దేశసంయోగాదికళాలుమ్ భేదిక్కియన్ట క్కే, స్వతపవవిషయద్దానేభేదిక్కి ఉత్తేన్ట పడి; ౧ “అన్యాయక్షణవిశేషణవిశిష్టపస్తువిషయత్వేనానధిగతార్థగన్తృతా” ఎన్టకేప్రాభాకరమతమ్; తదనుసారేణ నిర్వహిక్కివుమామ్. అన్టిక్కే, “ఘటోయంఘటోయమ్, ఎన్టఉధారావాహికవిజ్ఞానత్తిల్ కాలోపప్తమ్బాదికళాలేజ్ఞానత్తుక్కు భేదమొట్టియవిషయత్తుక్కు భేదమిల్లె” ఎన్టనైయాయకమతానుసారేణ నిర్వహిక్కివుమామ్. ఉపప్తమ్బమ్ - సంయోగమ్. ఆదిశబ్దత్తాలే. దేశసంయోగముమ్, ఉత్పత్తివిశాశజ్జోమ్ శొల్లప్పడుకిత్తు. ప్రథమనిర్వాహత్తిల్ (జ్ఞానత్తుక్కు) విషయత్తుక్కు. విషయమ్ భేదిక్కియావతు - భోగ్యతాప్రకర్షత్తాలేపుతియతాయ్తోల్లమ్. క్రమేణాన్వయః.

౪.

ప్ర.- (నాలామ్బట్టు) (ఎప్పొరుళుమిత్యాది) (అప్పొట్టుతైక్కప్పొట్టుతెన్నారావముతమ్) ధారారూపోవాహః - ధారావాహః; ధారావాహోఽస్యాస్తీతి - ధారావాహికమ్; ధారావాహికాన్వితద్విజ్ఞానాన్వ - ధారావాహికవిజ్ఞానమ్.

౪.

తాత్పర్యము.- సమస్తపదార్థములకన్తరాత్తయ నిరవధికసుందరమైన దివ్యమంగళవిగ్రహముకలవాఁడునైన నీ సర్వేశ్వరుఁడు నవవిధ సంబంధములను బ్రకాశపఱచెడి నేత్రములుకలవాఁడును, సంబంధముల నెఱిగినపిదప నాశ్రయింపదగిన సాదపద్ధములుకలవాఁడునాయెను. ఇట్టివాఁడు తనసౌందర్యముచే సర్వకాలములయందును ప్రతిక్షణమపూర్వవస్తువువలె నిరవధికభోగ్యముగనున్నాఁడు; నాకతృప్తామృతమైన సర్వస్వామియొక్క సౌందర్యాతిశయమును నేనేమని వర్ణించెద ?

౪.

మూ.- ఆరావముతమాయల్లావియుళోకలన్ద । కారార్ కరుముకిల్ పోలెన్ద మ్మాన్దణ్ణుక్కు ।

నేరావాయ్ శెమ్బువళిన్దబ్బత్తైకమలమ్ । పేరారనీన్దుడినాణ్ణిన్ను మిత్తై పలవే॥

౫॥

ఆ.- (ఆరావముతమాయ్) నిరుపమమానసౌందర్యతైయదైయనాయ్, అపరిమితదివ్యభూషణోపేతనాయ్, సర్వకాలమునుభవిత్రాటుమారాతభోగ్యమాయున్దవక్, అత్యన్తమనస్తుభూతనాయరున్దవెన్ను శ్కేలన్దరుళినాన్దెన్టార్.

౫.

[3౯] తిరువాన్ మొట్టి. — ౨-ప. ౫.తి-అద్దామ త్తన్ను. ౫-పా-ఆరావముతమ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. ౧౫౩

అన్య. — ఆరావముతమాయ్ అల్ ఆవియుల్ (౩) కలన్ద కార్ ఆర్ (౬) కరుముకిల్ పోల్ ఎన్నమ్మ కణ్ణనుక్కు (౯) కేమ్ పవ శమ్ వాయ్ (౧౨) నేరాతు కమలమ్ కణ్ణాతమ్మై (౧౫) నేరా పేర్ ఆరమ్ (౧౮) నీళ్ ముడి నాణ్ (౨౧) పిన్నుమ్ ఇట్టై పల. (౨౪).

పన్నీ. — అనన్దరమ్, తమ్మడైయతిరువుళ్ళత్తిలే కలన్దనుడైయ ఆవయవశోడైక్కుప మైయిత్తైయెన్దితార్.

నిరతిశయభోగ్యభూతనాయ్, ఒన్టల్లత, ఎన్నెళ్ళుక్కుళ్ళే (౩) కలన్ద, అత్తలే కాల్ కాలత్తిలే, పూర్ణమాన, (౬) కాళమేళుమ్మారే యిరుక్కిరి, ఎన్నాతనాన, కృష్ణనుక్కు, (౯) శివన్ద, పవళమ్, ఆభరత్తై, (౧౨). ఒవ్వాతు. కమలజ్ఞో, కణ్ణాతమ్మై కత్తై, (౧౫) ఒవ్వా. అతుక్కుమేలేపెరియ, ఆరముమ్, (౧౮) ఉయర్ న్ద, ముడియుమ్, నాణుముతల్, (౨౧) మల్ ముమ్మణ్, ఆభరణములుమ్, అనన్త్యాతజ్ఞో. (౨౪)

అర్థము. — అత్యుత్తమమును అతీతమైన మనస్సులలో (౩) గలిసి (అందువలన) వర్షాకాలమునందుఁ బూర్ణమైన (౬) కాళమేళుము వంటి నాస్వామియైన కృష్ణునికి (౯) ఎఱ్ఱని ప్రవాళము ఆభరణము (౧౨) అనుసరింపదు. తామరపువ్వులు సేత్రపాదపాస్త్రములను (౧౫) అనుసరింపవు. శ్రేష్ఠమైన జూరము (౧౮) శ్రేష్ఠమైన శిరీటమును కటిసూత్రముమొదలగు (౨౧) తక్కిన ఆభరణములును అసంఖ్యాతం బులైయున్నవి. (౨౪)

ఈ. — అజ్ఞామ్బట్టు. ఇత్తనై పోతుమ్ తామరైయై శిక్షిత్తు పమానమాక చొల్లి పోన్దవర్ ; విషయ త్తిలే యవగాహితైవాతై నేర్ కొడు నేరేయు పమానమాయ్ నిన్ద తిల్లై, అనన్దై క్కట్టిత్తు పమేయన్దనై యే శొల్లుకితార్.

(ఆరావముతమాయ్) ఎప్పోతుమ్ భుజియానిన్దాలుమ్ మేన్దేలనత్తు ష్టైయై విత్తైక్కు మమృతమ్మోలే నిరతి శయభోగ్యనాయ్. (అల్లావియుల్ కలన్ద) ఇప్పడిభోగ్యమేకుత్తై వత్తై భోక్తాక్కు భుమతుక్కు నురూపమాక ప్పెత్తైతో? (అల్లావి) ఒరువస్తువాక వెణ్ణవొణ్ణాత వెన్నడై యఆవియోచే కిడిర్ వన్దు కలన్దు. తన్నై యుమటి నిల్క, ఎన్నై యుమటినిల్క. (అల్లావి) అచి త్తిత్తాట్టిల్ తమ్మైక్కుత్తైయనినై త్తపడి. అచిత్తుక్కిల్లైయై, తక్ స్యరూప త్తిలే కిడన్దతే; చేతననాయరున్దవైత్తు జ్ఞానఫలమిల్లామైయాలే అచి త్తిత్తాట్టిల్ తమ్మైక్కుత్తైయనినై త్తిరుక్కితార్. (ఉల్ కలన్ద) ౧ * పెరుమక్కు భుళ్ళవరాన నిత్యసూరికళళవిల్ కలక్కుమాప్పోలే తాకలన్దానో?

జీ-అ. — అజ్ఞామ్బట్టు (ఆరావముతమిత్తాది) కీర్, ఉపమానమానతామరైయై శిక్షిత్తోప్పక చొల్లి పోన్దవర్, ఇట్లు “ఒప్పిల్లై” ఎఱ్ఱ కొన్నుతుక్కు ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇత్తనై పోతిత్తాది). శిక్షిత్తు-శతీతువి శేషణమిట్టు. నేర్ కొడు నేర్-సాతాత్.

(మేన్దేలన) ఇతు-అభూతోపమై. అవనుడైయభోగ్యతైయై చొల్లుకి అవరుడైయహర్దభావమ్ (ఇప్పడియిత్తాది). అల్లావి-అల్లాత ఆవి. ఒరువస్తువల్లాతవాత్తావుక్కుళ్ళేయెన్ద పడి. ఇతనురూపమణ్ణోవెన్న (ఒరువస్తువాకవిత్తాది). వివరణమ్ (తన్నై యుమిత్తాది). “నల్లతు క్ట్టాల్ నాయ్కుమాకాతు” ఎన్ద తైనినై త్తరుళిచ్చెయ్కితార్ (అచి త్తిత్తాట్టిలిత్తాది). అత్తైయపపాదిక్కితార్ (అచిత్తుక్కిత్తాది). అచిత్తుక్కిల్లైయై-అచిత్తుక్కు “ఇట్టన్దోమ్” ఎన్నుమటివిల్లైయై. (తక్ స్యరూప త్తిలే కిడన్దతే) వస్త్రస్వనరమన్తి క్కే కిడన్దతే. (జ్ఞానఫలమిల్లామై యాలే) “భగవత్సంక్షేపత్తుక్కుయోగ్యమ్” ఎన్నుమ్ జ్ఞానఫలమిల్లామైయాలే. “ఉల్ కలన్ద” ఎన్ద తుక్కుర్థ ద్వయమ్. విదాయర్ మడువీలేయవ గాహిక్కుమాప్పోలే యత్యభినివృతనాయ్ కలన్దానెన్నుతల్, “ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నలామ్మడికలన్దానెన్నుతల్. ఇరణ్డత్తైయమరుళిచ్చెయ్కితార్ (పెరుమక్కుళిత్తాదియాలమ్, ఏకతత్త్వమెన్నలామిత్తాదియాలమ్). (నిత్యసూరికళళవిలిలి) యోగ్యవిషయ త్తిట్టులక్కు

౧౫౪ తిరువాయ్ మొక్కి. — ౨.ప. ౫-తి-అద్దామ తమ్మ ౫-పా-ఆరావముతమ్ వ్యాఖ్యానశ్లో.

ఈ. — ఎన్నెయారావముతాకనినైత్తు, ఎన్నళవాక తన్నెనినైత్తుక్కిడీర్ కలన్దతు. (ఉళో కలన్ద) “ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నలామ్మడికలన్దానాయ్. అవనిప్పడికలన్దమైసిరెన్దొణ్ణిన్దతెన్నిల్; వడివిలేతోడై కొడైన్దొణ్ణిత్తార్ (కారార్ కరుముకిల్ పోల్) ఎన్నోట్టైక్కలవి “వెతాప్పేటు” ఎన్నుమిడమేరన్దడివిలేతోడవిరానిన్దొణ్ణి. కార్ కాలత్తిలాన్ద కరుముకిల్ పోలేన్నుతల్; కారెన్దొ - కలుప్పాయ్, కరుమైమిక్కముకిలేన్నుతల్, ఇప్పడినై యుడైయవన్దిడీర్! ఎన్నోడేవన్దకలన్దాన్దొణ్ణిత్తార్. (ఎన్నమ్మాకణ్ణనుక్కు) అప్పడివళికాలేయెన్నె యెట్టుతిక్కొణ్ణిక్కుప్పనుక్కు.

(నేరావాయ్ శెమ్మవళమ్) పవళమాకిట్టివన్దన్దొణ్ణిరుప్ప తెన్నిల్; ప్రవాళ తైప్పటికస్థాన త్రిలేయాక్కి యప్ప రుకేశివన్దపవళ తైక్కట్టిత్తాల్, అప్పడిశివన్దపవళమాయ్. జాతియాక త్తిరుప్ప వళత్తుక్కొప్పాకాతతు. (కణ్ణా తమ్ కైకమలమ్ నేరా) కులిరనోక్కినకణ్, నోక్కుక్కుత్తోడవిట్టున్దిరువడికళో, తిరువడికళిలే విట్టున్దొరైయెడు త్తైక్కుత్తై; ఇవన్దొక్కుత్తామరై జాతియాకవాప్పాకా. (పేరారమ్) ౧. “పెరియవరైమార్ పిత్తేరారమ్” ఎన్నిట వడియే, తిరుక్కూర్తుక్కిరుమడియిట్టుచ్చాత్త వేణ్డమ్మడియానవారమ్. (నీళోముడి) ఆధిరాజ్యసూచకమాన తిరు వభిషేకమ్. (నాణ్) విడునాణ్. (పిన్నుమిట్టై పలవే) అనుభవిత్తుప్పోమి త్తనైపోక్కి, ఎన్నాత్పొల్లి త్తలైక్కట్టప్పోమో?.

౫.

జీ-ఆ. — మ్మోరుమ్ పెరుమా నాయ్ ఊకలన్దతెన్ద పడి. ఎన్నళవాక తన్నెనినైత్తు-తన్నెయల్లానియాకనినైత్తు. తొడైకొడై - గ్రహితే. ఎన్నళ్ళ కలన్దనన్దరమ్ - కారార్ కరుముకిలానాన్ అన్దపరభావియాకభావమ్ (ఎన్నోట్టైక్కలవియత్తాది). కారార్ కరుముకిల్ పోల్ - వర్ణాకాశీసహ పూర్ణమేఘమ్మోలేయితిప్రథమాంధక; కారెన్దొ - కలుప్పాయ్, ఆరేతల్ - మిశుతియాయ్, కరుమైమిక్కరుముకిల్ - నెయ్ త్తముకిలేన్దొణ్ణిత్తొయ్. కారార్ కరుముకిల్ పోలే యిరుక్కిటవన్దిడీర్ - అల్లావియుళో కలన్దతెన్ద పూర్వభావియాకవర్ణాన్దరమ్ (ఇప్పడినైయత్తాది). నాయ్ క్కు శెమ్మవళమ్, నేరా - సదృశమాకాతెన్ద పడి.

(పవళమాకిట్టివన్దన్దొణ్ణిరుప్ప తెన్దొ) అనన్దరమ్, “కెమ్” ఎన్నువిశేషిక్కవేణుమో (ఎన్నిల్) ఎన్దొ మట్టువతు. “పవళమ్” ఎన్నిట సామాన్యనిర్దేశ తైప్పదొ (జాతియాకవెన్దతు) జాతిక్కుళ్ళో యెరువ్వుక్కియమ్ సదృశమన్దెన్ద పడి. కణ్ణాతమ్ కైకమలమ్ నేరా - కణ్ణాతమ్ కైకళుక్కుక్కుమలమ్మెప్పాకాతు. ఆరమ్ - హారమ్, మత్తుమలై. (పెరియవరైయత్తాది) మూన్దొనిరువన్దొతి. పెరియమలైపోలే పొరున్దియిరు క్కిటతిరుమార్పిలే పెరుత్తిరుక్కిటతిరువారత్తైచ్చాత్తియెన్ద పడి. ఇరుమడియిట్టు - ఇరత్తైయాకమడిత్తు. విడునాణ్ - కటిసూత్రమ్. “పలవే” ఎన్దొత్తుక్కుభావమ్ (అనుభవిత్తిత్తాది). క్రమేణాన్దయో.

౫.

ఆ-ఆ-వి. — (ఎన్నళవాక) తమ్మడైయఅయోగ్యతానుసన్ధానమవచ్చుక్కులున్దొనపడి. సర్వజ్ఞ వాయ్ సర్వశక్తియాయ్ ప్రాప్తనాయరు క్కిటవణ్, ఇన్ద్రశేవుమ్ వరణ్ పేక్షిత్తు ఇన్ద్ర కలక్కనినైక్కిటపోతు తత్తుత్తైయనుసన్దిక్కుప్రాప్తమిత్తైయెన్ద తిరుప్పళ్ళమ్. — (ఆధిరాజ్య సూచకమానవితి) ౨. “ఆధిరాజ్యమధికంభవనానామిశరేషికునయన్కిలమాళి:”. (విడునాణ్) లమ్మమానకశ్చిత్రాతిసూత్రవిశేష. విడు నాణ్ ఎన్దొత్తు - ౩ “మక్తామయంపారసనావలమ్మి” ఎన్నిటన్దొకత్తిల్ ప్రతిపాద్యమాన తై.

౫.

మూన్దొనిరువన్దొతి - విన్దొత్తైయమ్మట్టు.

పెరియవరైమార్ పిత్తేరారమ్మట్టు. కరియముకిలేయెన్దొల్. త్తిరియన్దొల్.

పాణ్ణొడున్దొణ్ణిత్తైయమ్ పజ్జయ మేమదొవన్దొత్త. నీడెడున్దొణ్ణిట్టునిటమ్.

తాత్పర్యము. — ఉపమానములేని సౌందర్యముకలవాడును అసంఖ్యాతంబులైన దివ్యాభరణములచే భూషితుఁడును ఎంతకాలమనుభవించినపర్యాప్తాన్యుతమువలె భోగ్యభూతుఁడైన నీసర్వస్వామి అతనిచుండవైన నామనస్సుతోఁగలిసి నిరవధికకృపావంతుఁడాయెను. ౫.

మూ. — పలపలవేయాపరణమ్మేరున్బులపలవే । పలపలవేశోతివడివుచచ్చెణ్ణి ।

అల్పలకణ్ణుణ్ణుకేట్టుల్ మొనిన్బమ్ । పలపలవేశానముమపామ్బుజైమేలాత్తేయో ॥ ౬॥

అ. — (పలపలవే) అసఖ్యేయదివ్యభూషణజ్ఞైయుమ్, అసఖ్యేయకల్యాణగుణజ్ఞైయుమ్, అసఖ్యేయతేజోమయకల్యాణదివ్యరూపజ్ఞైయుమ్, అసఖ్యేయదివ్యభోగజ్ఞైయుమ్, అసఖ్యేయదివ్యజ్ఞానజ్ఞైయు ముడైయనాయ్, నాగపర్యబ్జకాయాయ్, ఇప్పడిపరిపూర్ణనాయదన్దువై తైన్నోడే కలన్దరుళినానెన్దితార్. ౬॥

అన్య. — పామ్బుజైమేలాత్తు పచ్చెణ్ణిల్ ఆపరణమ్ (3) పలపల వేరుమ్ పలపల (౬) శోతి వడివు పలపల (౯) కణ్ణుణ్ణుకేట్టుల్ మొనిన్బమ్ పలపల శానముమ్ (౧౨) పలపల. (౧౩)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, భూషణాద్యపరిచ్ఛేదతైయనుభవిక్కితార్.

తిరువనన్దావ్వానైప్పడుక్కైయాకక్కొణ్డాప్పోలేయెన్నోడుకలన్దవనుక్కు, స్వభావనిరూపణమ్బణ్ణిల్, ఆభరణమ్, (3) కిరీటాదిరూపభేదతాలుమ్ ఓకొన్దిల్ సంస్థానబాహుళ్యతాలుమ్ పలపలవాయిరుక్కుమ్. నామముమ్, వ్యక్తిభేదతాలుమ్ నిర్వచనముఖతాలుమోహొష్టనేకనామాత్త కమాక్రైయాలేపలపలవాయిరుక్కుమ్. (౬) జ్యోతీరూపమాన, అప్రాకృతవిగ్రహముమ్, పరవ్యాసాదిభేదతాలుమవాన్తరభేదతాలుమ్ పలపలవాయిరుక్కుమ్. (౯) ఇన్దియద్వారా తత్తద్వియసంయోగత్తాల్ వరుకిఱసుఖముమ్, వ్యక్తిభేదతాలుమవాన్తరభేదతాలుమ్ పలపలవాయిరుక్కుమ్. తద్వారావదార్థజళిప్పిఱక్కిఱజ్జానముమ్, (౧౨) అప్పడియేపలపలవాయిరుక్కుమ్. (౧౩) ఇన్దియద్వారావరుకిఱసుఖజ్ఞానజ్ఞలిలిశ్వరనుక్కు యభాక్రమతాలుమ్ వృత్క్రిమతాలుమ్ వరుమనియమత్తాలేపవైశ్చోల్లవుమామ్. ౬.

అర్థము. — అదిశేషునిశయనముగాఁగలశ్రయఃపతియొక్క స్వభావములనునిరూపించినచో ఆభరణము (3) లనేకములుగాను తిరునామము లనేకములుగాను (౬) తేజోమయములైన దివ్యమంగళవిగ్రహము లనేకములుగానుండును. (౯) దివ్యవస్తుస్సుచేసాత్మత్కరించినయరసస్నేహియముచేసనుభవించియు శ్రోత్రములచేవినియు (౧౨) త్వగింద్రియముచేస్పృశించియు ఘ్రాణేంద్రియముచేసాసూక్ష్మించియు (వచ్చెడి) ముఖము (౧౩) లనేకములుగానుండును. జ్ఞానములు ననేకములుగానుండును. (౧౪).

ఈ. — అతామ్బట్టు. తమ్ముడనేకలన్దాల్ త్రానాయ్ అనేకశరీరపరిగ్రహమ్బణ్ణి యెన్నై యనుభవియొనిన్బాన్దిరెన్దితార్.

(పలపలవేయాపరణమ్) జాతిభేదముమ్ వక్తిభేదమామిరుక్కిఱపడి. తిరుక్కైక్కుచ్చాత్తుమవైయెన్దాలనేకమ్; అవైతన్నిలే “ఇడైచ్చరి, కడైచ్చరి” ఎన్దనేకమాయిరుక్కుమితే. (వేరుమ్బులపలవే) అనుభవనము

జ-అ. — అతామ్బట్టు (పలపలవేయిత్యాది) “పలపలవేశోతివడివు” ఎన్దతిలేవోక్కాకవవతారికై (తమ్ముడనేయిత్యాది) తమ్ముడనే ఎన్నుడనే, అల్ త్రానాయ్ - ఒరుశరీరత్తాలేయనుభవిక్కు వత్తుప్తనాయ్. అల్ త్రానాయ్ - అత్తుప్తనాయ్.

ద్వియక్తికర్తృత్వమ్ (జాతిభేదముమిత్యాది). ఉపపాదనమ్ (తిరుక్కైక్కిత్యాది). ఇతు - జాతిభేదమ్. అజ్ఞులీయక జాతియిలుమ్ “ఇడైచ్చరి, కడైచ్చరి” ఎన్దవ్యక్తిభేదమున్జేఱే. ఇప్పడియెల్లావల్లెలుజ్జణుకొల్వెతు. శరి - వలయమ్. ఇడైచ్చరి - బాహువిల్ తోల్వైయెత్తలానత్తై. కడైచ్చరి - మున్నెవైయెత్తల్. యద్వా, ఇడైచ్చరికడైచ్చరియావళు-విరలిలేతాతిరమిట్టాల్ మున్నుమ్మిన్నుమిడుఱిమోతిరమాతల్.

౧౫౬ తిరువాయ్ మొక్కి. — ౨-ప. ౫-తి-అన్దామత్తన్ను. ౬-పా-పలపలవే వ్యాఖ్యానజ్ఞు.

ఈ.-య త్తిల్ నామగ్రహణత్తుక్కిన్దవిడమెల్లామీతుత్తై; శీలప్పేర్, వీరప్పేర్ అనేకమాయరుక్కుమితే. (పలపలవే శోలిపడివు) తిరునామద్వారా కాణుమ్ పడివుకభుమ్పల. అప్రాకృతదివ్యసంస్థాన తై యితరసజాతీయమాక్కుతై యాలేఎల్లామ్ శోలిపడివాయేయరుక్కుమితే. సాభరియెప్పాలే అనేకమేపడివుకొణ్డాయీద్రు ఇవరై యనుభవిక్కి టతు. ముక్తతన్నై యనుభవిక్కుమోపుతుపడుమాహోలే, తానెన్నై యనుభవిక్కుప్పలపడివు కొళ్ళానిన్టా. (పణ్ణేణ్ణిల్) ప్రకారజ్ఞతై యనుసన్నిక్కిల్.

(పలపలవిత్తాది) కణ్ణు, ఉణ్ణు, కేట్టు, ఉద్రు, మోన్దు, ఉణ్ణాకక్కడవతానవిన్దియనుభజభుమ్ పల పల. దృష్టిప్రియమాయరుక్కుమవై యుమ్, భుజక్కుమవై యుమ్, శ్రవణేన్దియవిషయమా యరుక్కుమవై యుమ్ స్వర్ణవిషయమాయరుక్కుమవై యుమ్, ఘ్రాణేన్దియవిషయమాయరుక్కుమవై యుమాయ నేకమితే. (పలప లవేభానముమ్) విషయజ్ఞతై చొల్లుతల్, అవద్రైయటికైక్కు సామగ్రియాన జ్ఞానజ్ఞతై చొల్లుతల్. జ్ఞాన ముమ్పలవుణ్ణోవెన్నిల్; విషయజ్ఞడోటుమ్ భేదిక్కుమితేజ్ఞానముమ్. స్వవ్యతిరిక్తజ్ఞతై యెల్లామ్ విషయమాకవు డైయెనాయ్, అవద్రైయెల్లామటయవుమ్వల్లనాయ్, అవద్రైయెల్లామనుభవిత్రాల్ వరుమేద్రుతైయుముడైయ నాయరుక్కుమితే. (పామ్మణై మేలాత్కొయో) ఇవైయెల్లామొరువిషయ త్తిలే యుణ్డాయనుభక్కుమెన్నుమిడ

జీ-అ.-“మేరుప్పలపల” ఎన్నివిడత్తిల్ వీడైయాలే. ౧-“ఓరాయరమ్” ఇత్తాదిప్పడియే, ఏకైకనామత్తుక్కుమ్ బహుముఖత్వమ్ వివక్షితమ్ నిరుక్తభేదత్తాలే. “శోలిన్ద” ఇత్తాది - శీలప్పేర్. “మతుశుత్త” ఇత్తాది - వీరప్పేర్. “పలపలవేశోలిపడివు” ఎవత్తుక్కర్ధవ్య యమ్. మున్దిపతు - అవతారవిగ్రహమ్. ఇరణ్ణాపతు - ఇవరైయనుభవిత్రైక్కాక వేకకాలత్తిలేయనేకవిగ్రహపరిగ్రహమాతల్. ప్రథమా ర్థమ్ (తిరునామద్వారేత్తాది). ద్వితీయార్థమ్ (సాభరిత్తాది). ఇతరసజాతీయమానవవతారవిగ్రహత్తుక్కు చొల్లియియుణ్ణోవెన్న (అప్రాకృ తేత్తాది). దృష్టాన్తాన్తరమ్ (ముక్తనిత్తాది).

వివరణమ్ (దృష్టిప్రియేత్తాది). (పలపలవేభానముమ్) జ్ఞాయతఇతిజ్ఞానమెన్నిటవుత్పత్తియాలే. - కీద్ర్చొన్నవైన్దియనుభుపేతువాన శబ్దాదివిషయజ్ఞతై చొల్లుతల్వై పడి. (జ్ఞానముమ్పలవుణ్ణోవితి)ధర్మభూతజ్ఞానమొన్న్దో, పలవుణ్ణోవెన్నిలైవడి(విషయజ్ఞడోటుమితి)వయో పాధిక భేదముణ్ణైవడి. “పలపలకణ్ణుణ్ణు” ఇత్తాదియైయుమ్, “శానమ్” ఎవత్తిన్దర్ధవ్యతైయుజ్జాటినిగమిక్కితార్ (స్వవ్యతిరిక్తజ్ఞతైయత్తాది). విషయమాక-స్వజ్ఞానత్తుక్కువిషయమాక. అనుభవిత్రాల్-కరణజ్ఞతాలే యనుభవిత్రాల్. ఏద్రుమ్-ఇన్నమ్. ఏద్రుమ్మెత్తు-అధ్యాత్మిన్దమ్. ఆక,

ఆ-అ-వి.- ౨ “సవకధాభవతి” ఇత్తాది. సజ్ఞాపరత్వతైవ్యావర్తిక్కితార్ (అనుసన్నిక్కిలైస్తు). ఉద్రు - స్ఫుల్లవై “పల పల” ఎన్నిటవీడైయాలే - కరణాధీనవైవిధ్యమోలే, విషయాధీనవైలక్షణ్యముమ్ వివక్షితమెన్నితార్ (దృష్టిప్రియమాయత్తాది). — (అవద్రైయటికైక్కు) విషయాకరిక్కెక్కు. జ్ఞాప్తిః - జ్ఞానమొన్న్దపడి. ఈశ్వరస్వచక్షురాదిజన్మజ్ఞానాన్యసిన్ది, ౩ “పశ్యత్యవత్తు” ఇతీన్దియానధీనజ్ఞానాన్యసిన్దీత్యుభయవిధజ్ఞానాన్యపువ్యచై (శానమ్పలపలవితి). — ఆహ్వారైయేసను ప్రభోగ్యమాకవనుభవిత్రైహృష్ట నాకీతాన్దైతాయీద్రు. అనేకశరీరపరిగ్రహమ్మణ్ణి ప్రతిశరీరమ్ భిన్నమాన తత్తదన్దియజ్ఞశ్శెల్లావద్రుబుమాహ్వారై యనుభవిక్కితాక. ఉణవుక్కువిషయమ్ - ౪ “తెన్నావెన్నుమ్” ౫ “ఎత్తముక్ కొల్లుమ్” ఎన్నిట ౬* తొణ్డార్క్కముటు. “ఓ” ఎన్దైయాలే- అనేకశరీరపరి గ్రహమ్మణ్ణేతుమాహ్వారైయనుభవిత్రైక్కాక, భోగముమహోదేయెన్దతోద్రుకిటతు. ద్వితీయయోజనైయిల్, సమప్రదాకర్ణతైయుమ్ స్వతేవసాక్షాత్కరిత్తుకొణ్ణు అన్దనిర్భరనాయరుక్కుటనక, “అతెల్లామాహ్వారైయవరాలేయుణ్ణు” ఎన్దనివైత్తిరుక్కితాన్దైపడి. “పలపలకణ్ణుణ్ణు” ఇత్తాదికోక్తాని-వైషయకసుఖాని, విషయాశ్చ, జ్ఞానానిచగవతఃపరాజుకార్యవిషయవీవ భనస్తీతిసిద్ధవత్ప్రత్యాహ (ఇవైయెల్లామొరువిషయత్తిలేయితి). శేషసానుగానాదివిశిష్ట వేషేణశ్రోత్రసుఖకోపిభవతి; ఏవంసర్వాకారసమ్మత్యా, రసన్దీయభోగ్య రపిపదార్థభోగ్యరసోభవేత్ సోవ్యనేనజాయతఇతిభావ. యద్యా, ౭ “శ్చెన్దాఱున్దైయమ్” ౮ “నివాసశయ్యాససపాదుకాంకుక” ఇత్తాది ప్రకారేణరసన్దీయభోగ్యపిభవతీతివా.

ఈ.—(ఎనకల్వి)తాహృదయ త్రిలోడుకిఱతుపిఱరటియాతపడిమత్తెత్తుప్పరిమాఱక్కడవఱవల్ పడుమ్మాడేయితు.
(తాహృదయ) ౧:నజీవేయంక్షణమపి” ఎన్నిటతానవికృతనాయ్, ఇవల్ వికృతైయావతే! (వజ్జనై) అళపుపడైక్కు
ప్పెరుమ్బుడైతోఱ్ఱువువజ్జనత్తైలేయి. పకలైయిరవాక్కియమ్, “ఆయుధమెడే” ఎన్జెడుత్తుమ్ శెయ్త
శెయల్ పోలే యినన్జై వజ్జి తీరిత్తనై.

2.

జీ-అ.—“కల్వి”ఎన్జెడుత్తుమ్ భావమ్ (తాహృదయ త్రిలోత్తాది). కల్వితాన్వట్టవజ్జనై, ఎన-ఎన్న వాయరున్ద తెన్దన్దయిత్తుతాత్పర్యమెన్జు కల్జు
కొల్వతు. “పట్టవజ్జనై” ఎన్నవమ్మెన్దిరుక్కు, “తా” ఎన్జెడుత్తుమ్ భావమ్ (నజీవేయమిత్తాది). సున్దరకాడైవట్టపిత్తమే, “చిరంజీవతిన్జై జేహీ
యదిమాసంధరివృతి | నజీవేయంక్షణమపివినాతామసి తేక్షణామ్”. ఇవల్ వికృతైయా నాతువజ్జన మక జేణుమోవెన్న (అళపుపడైక్కిత్తాది).
అళపుపడై-ఆల్పసేనై. నాయక-అళపుపడై. పిరాట్టి-పెరుమ్బుడై. ౨ “అసి తేక్షణా” ఎన్నిట-చతుస్సాన్దర్యాధికృతైప్పల్ (పెరుమ్బుడై
యెన్దతు). ౩ “తుల్యశీలయోవుత్తామ్” ఇత్తాది. అప్పడి వజ్జనోవెన్న (పకలైయిత్తాది). “వజ్జనైయే” ఎన్జెడుత్తుమ్ - ఇతిరున్ద
పడియెన్జు ఎన్జెడుపాట్టికే.

2.

ఆ-అ-వి.—౩ “తనకేహీల్లాన్జునీర్ కొన్జాల్” ఇతిహ్యుచ్చతే - ౪ “తస్యయాభాకప్యాసంపుణ్ణరీకమేవమక్షీణీ” ఇత్యుచ్చానలోచనే
వైతత్సదృశేనభవత ఇతిహి తస్యార్థః. ఏతత్సర్వమ్-“తా” ఇత్యుత్తరగర్భితమ్ — ఎనకల్వితాన్వట్టవజ్జనై - ఉళ్ళుళావియెన్జుతోడన్జి వెళ్ళ
నీర్ కొన్జాన్దాయెన్జు మెన్జురైయన్దయమ్.

2.

ప్ర-తి.—(ఏహొమ్బుట్టు) (ఉళ్ళుళావియెన్జులర్ పులర్ పు) భగవన్తీతాసుద్వితీయే, “అచ్ఛేవో-యమదాహ్యాయమక్షేద్యో-శోవ్య
ఏవచ | నిత్యస్సర్వగతస్సాంబరచలోయం సనాతనః॥౨౪॥” — (పిన్నుమ్ వెళ్ళనీర్ కొన్జాన్దాయ్) శ్రీవిష్ణుధర్మచత్వారింశేధ్యాయే, “అన్ధకా
రే-తితీప్రేచనరసింహమసుస్తరేత్ | తరత్యుళిలదుఖానితాపాన్జలకాయినమ్ | గరుడధ్వజానుస్తరణాద్వివర్యంప్రశామ్యతీ” — (తాన్వట్ట)
సున్దరకాడైవట్టపిత్తమే, “ఇత్తుకిందుఱుతరంయదిమంవారిసమ్మవమ్ | మణింపక్యామి సామిత్రేనహి పక్యామి జానకిమ్ ॥ ౯ ॥ చిరంజీవతిన్జై జేహీ
యదిమాసంధరివృతి | నజీవేయంక్షణమపివినాతామసి తేక్షణామ్ ॥ ౧౦ ॥ నయమామపితన్దేశం యత్రదృష్టామమప్రియా | నతిశ్చేయంక్షణమపి
ప్రవృత్తిమపలభ్యచ॥౧౧॥”.

2.

తాత్పర్యము.—భగవద్విరహము చేఱురితాపమునొంది యాపరితాపమునుసహింపనశక్తురాలై యీపె మిక్కిలియార్దితో భగవంతుని
గుఱింపి మహాపకారముడనియు, అట్టియుపకారమే తనఫలముగునట్లు సర్వసులభుడై యవతరించినకృష్ణుడనియు, అర్ణవశాయనియు
చెప్పి, సర్వస్వాత్పరునివశీకరింపఁదగిన సాన్దర్యముకలఁకాపె వానిగుణములకు వశపడేనే ఇదిఏమాళ్ళర్యము?

మూ.— వజ్జనేయెన్జు డైతోఱ్ఱున్దన | నెజ్జమ్ వేవ నెడితుయిర్ కుమ్, విఱ |

అజ్జనైవజ్జనై శెయ్తీరుమ్మై | త్తజ్జమెన్జు వల్ పట్టనవే |

౮॥

ఆ.— (వజ్జనే) ఉన్నడైయగుణజ్జలిలే యెన్నై యకప్పడు త్రినవనేయెన్జుమ్; పిన్నై త్తా తిరువాయ్ లాన్జు వ్జొమ్మాట్టా మైయాదే
తన్నైకళాదే తొమ్మిరుమ్మమ్; అప్పోలే యవన్జెక్కాణామైయాదే తన్నైజ్జమ్ వేవ నెడితుయిర్ కుమ్; ఉన్నై “తన్నై డైయవాపత్తుక్కు
త్తుజై” ఎన్జె విళ్ళసి త్తిరున్ద వివళుమ్ ఉమక్కు ప్రతికూలనాన కంసన్వట్టపడువతే! యెన్జితాల్.

౯.

అన్య.— వజ్జనే ఎన్నమ్ కై తొయ్మ్ (౩) తననెజ్జమ్ వేవ నెడితుయిర్క్కమ్ (౬) విఱల్ కజ్జనై వజ్జనై కెయ్తీర్ (౯) ఉమ్మై తజ్జమెన్ఱు ఇవళ్ (౧౨) పట్టన ఏ. (౧౪)

పన్నీ.— అనన్తరమ్, అనన్తజనజ్జకుక్కునుభవ విరోధినివర్తకరావ వుమ్మై విశ్వసితీవళ్ పట్టపాడుక శెన్నెన్ఱితాళ్.

ఉట్టుకున్దారైప్పోలే భవ్యతైయైక్కాట్టివళ్ళైత్తవనే!, ఎన్నమ్; “అవ్యభివత్తుక్కుత్తొమ్మివేజ్జావో” ఎన్ఱు ప్రణయరోషమైతై కైయె దుత్తు తొమ్మినిఱ్ఱమ్; (౩) పూర్వసంక్షేపప్రకారతైనినైత్తు; తన్నెజ్జానతు, దగ్ధమామ్మడి, నెడుమూచ్చెటియుమ్; (౬) పెరుమిడుక్కు నాన, కంసనై, అవక్-వజ్జనైయవనోడేపోమ్మడిపణ్ణినవరే!, (౯) మధురైయిల్ పెణ్ణుకుత్తవినవుమ్మై, తనక్కుత్తజ్జమెన్ఱు, ఇవళ్, (౧౨) పట్టనెళ్ళమ్, ఎక్? (౧౪) ఇప్పడి కరణత్రయముమ్ శిథిలమామ్మడి పణ్ణవేణుమొవెన్ఱుకరుత్తు.

అర్థము.— వంచకుడా! అనిపలుకును; (ప్రణయరోషముచే) ఆంజలిచేసును; (౩) తనమనస్సు దహింపబడునట్లు నిట్టూర్పువిడుచును; (౬) బలవంతుడైన కంసుని మోసముచేసినట్! శ్రియఃపతి! (౯) తమను రక్షకుడనితలంచి ఈకుమార్తె (౧౨) పడినదుఃఖము ఎట్టిదై యున్నదో! (౧౪)

ఈ.— ఎట్టామ్బట్టు. ఉమ్మైయనుభవిత్తు సుఖిక్కు నై త్తిరల్లిర్, కంసనైప్పోలే ముడిత్తువిట్టిరల్లిర్, ఉమ్మై “రక్షకర్” ఎన్ఱిరున్దవివళ్ పడుమ్బాడే యితునెన్ఱితాళ్.

(వజ్జనేయెన్నమ్) తాయార్, “వజ్జైత్తా” ఎన్నప్పాలుత్తిలళ్, “నానల్లే” ఎన్ఱాలుమ్ తవిరహణ్ణా తపడి వజ్జిత్తున్దరువడికలిలే శేర్త్తుక్కొన్ఱ ఉపకారక నేయెన్నానిన్ఱాళ్; ౧* తానొట్టివన్దెక్ తనినెజ్జైవజ్జైత్తూ నొట్టినిన్ఱెన్ను యిరిఱ్ఱులన్దియలుమవన్ఱో? ఇప్పడియెన్నై యుమటియాతేవజ్జైత్తు ఉన్దరువడికలిలేశేర్ త్త ఉపకారకనే! యెన్నానిన్ఱాళ్. (కై తొయ్మ్) వజ్జైత్తపువకారత్తుక్కు త్తోన్ఱుత్తొయ్మ్. తాయార్ శొన్న గుణహాని క్కొరు పరిహారవృన్ణినవాతే ఆన్ఱామైపోకాతే; తననెజ్జమ్ వేవ నెడుమూచ్చెటియానిఱ్ఱమ్; ౨* తతోమలిస సంవితాం రాక్షసీభిస్సమావృతామ్ । ఉపవాసకృశాంధీనానిశ్వసన్తిం పునఃపునః* “ఉళ్ళమ్మలజ్జ” ఎన్ఱు వెట్టివిఱ్ఱున్దపడి శొల్లిన్ఱు; “ఉళ్ళుళావి యులర్న్దలర్న్ద” ఎన్ఱిఱవిడ త్తిలే - ఉలర్న్దపడి శొల్లిన్ఱు; ఇజ్జే, తననెజ్జమ్ వేవవెన్ఱెయాలే - నెరుప్పుక్కొళున్దినాత్పోలే శొల్లికిఱు.

శీ-అ — ఎట్టామ్బట్టు. (వజ్జనేయిత్తాది) “తననెజ్జమ్” ఇత్యారభ్య, మేలెల్లామ్ కటాక్షితవతారికై (ఉమ్మైయిత్తాది).

అతేప్పడి యెన్న (నానల్లేయిత్తాది). వజ్జనత్తై యుపకారమాక చ్చొల్లుకైయాలే యెన్ఱపడి. అప్పడి వజ్జిత్తు చ్చేర్త్తుక్కొన్ఱానో వెన్న (తానొట్టియిత్తాది). “నానల్లే” ఇత్యాదివాక్య వివరణమ్ (ఇప్పడి యెన్నైయుమిత్తాది). పునశ్చనెడుమూచ్చెటివానెన్నెన్ఱు (తాయార్ శొన్న విత్తాది). ఉయిర్ కైక్కు-మాచ్చువిడుకై. పలకాలుమ్ నెడుమూచ్చెటికిఱుక్కు సంవాదమ్ (తతోమలిసేయిత్తాది) సున్దరకాణ్డే పచ్చుదశే. నెజ్జైన్ఱోవై పులకాలున్ఱొన్న తై - కాష్టసమాధియాకరూపిక్కితార్ (ఉళ్ళమ్ మలజ్జవెన్ఱిత్తాది). ఇత్రాల్ - అచ్చేద్యత్వాది ప్రతికోటియైచ్చొన్నపడి. (కొళున్దినాత్పోలేశొల్లికిఱు) *కొళున్దినాత్పోలిరుక్కిఱుమైయై చ్చొల్లికిఱు.

అ-అ-వి.— (తాయార్ వజ్జైత్తా నెన్నప్పాలుత్తిలలితి) మాతావజ్జనాందోషత్వేనావదత్, తామక్తిమసహమానాసతీస్వయంవజ్జనా మేవోపకారత్వేనాచేత్యర్థః. నను, మాతృవత్పుత్రస్థివజ్జనాందోషత్వేనైవాచేతిభవతు, కోదోషఇతిచేన్న; “అరక్కనిలజ్జెన్ఱేన్ఱోక్కే, ఇలజ్జెన్ఱేన్ఱోన్ఱేయెన్నమ్” “ఎనతవళవన్ఱర్ తకవుకశే, తకవుడైయవనేయెన్నమ్” ఇతి-మాత్రాదూషణత్వేనోక్తానాంవచసాంప్రత్యుత్తరత్వేన పుత్రీవచనప్రకరణవిరోధాత్. — “నెడితుయిరానిఱ్ఱమ్” ఇతి వర్తమానార్థం హృదినిధాయదృష్టాన్తమాహ (తత ఇత్తాది) ఎన్నపుమామ్.

ఈ.-(విజ్ఞానై వజ్జనై శైయతీర్) మిడుక్కనానకంసనై యభీయచ్చెయతీర్. ఉమ్మైత్తోట్టిక్కనినైతారై నీర్ తోట్టిక్కమవరాయరున్దీర్. ఆత్రితానాత్రిత విభాగమట ఉమక్కిరణ్ణిడ త్రిలుమ్ కార్యమొన్మేయో? (ఉమ్మై త్తజ్జమెన్దు) తజ్జమల్లాతారై “తజ్జమ్” ఎన్దిరున్దార్ శొల్లుమాప్పోలే. శొల్లువతే! ౧ “తజ్జమాకియ తన్దెతా యొడు తానునూయ్” ఎన్నుమ్ సర్వరక్షకనై, ఘాతుకరై చొల్లుమాప్పోలే శొల్లుకితాళితే మకళ్ దశై యొప్పార్త్తు. (ఇవళ్ పట్టనవే) ఒరుమహాభారతత్తుక్కుప్పోరుమ్మోలే. సంసారికరైప్పోలే యుణ్ణుడుత్తుత్తిరియ నై త్తిరల్లీర్, ఉమ్మై నిత్యసూరికరైప్పోలే అనుభవిక్కు కొడు త్తిరల్లీర్, ఎజ్జరైప్పోలే “తత్తస్యసదృశంభవేత్” ఎన్నుమళవిలిరుక్కుప్పొల్లీళ్, కంసనైప్పోలే ముడి త్తిరల్లీర్. ఎవభీవారాతే ఉమ్మై త్తజ్జమాక ప్పట్టినవివ శైయైత్తనై పడు త్తవేణుమ్?

౮.

జీ-ఆ.-శబ్దార్థమ్(మిడుక్కనానవిత్వాది). హర్దభావమ్(ఉమ్మైత్తోట్టిక్కవిత్వాది). “ఉమ్మైత్తజ్జమ్” ఎన్దు పదత్తైయుజ్జుట్టికొన్ణుభావమ్ (ఆత్రితానాత్రితేత్వాది). కార్యమ్ - వజ్జనై. ఆత్రితరాన యశోదాదికగుక్కు త్తోత్తైయుమ్, అనాత్రితరాన కంసాదికరై జయిక్కైయు మన్మో వ్రుమక్కు స్వభావమ్, ఇప్పోత్తిరణ్ణిడ త్రిలుమ్ తోట్టిక్కయేయాయ్ విట్టతేయైత్తపడి. వ్యాఖ్యాతావిసిడుపాడు(తజ్జమల్లాతారై యత్వా ది). అప్పడిశొల్లులామోవెన్న (తజ్జమాకియ విత్వాది). “తజ్జమల్లాతారై” ఇత్వాదివాక్యమ్-“ఉమ్మై” ఎన్దు త్రితాత్పర్యమ్. బహువచనార్థమ్ (ఒరుమహాభారతమిత్వాది). వినరణమ్ (సంసారికరైయత్వాది). వజ్జనై త్తైయుపకారమాకచొల్లుకైయారే-సంసారికలిల్ వ్యాప్యత్తి; “తననెజ్జమ్వేవ” ఎన్దెయారేనిత్యసూరికలిలుమ్, తిరుత్తాయారాన తన్నిలుమ్వ్యాప్యత్తి. “కైయొళుమ్” ఎన్దు త్తైక్కటాక్షీ త్తరుళిచ్చెయ్కి తార్ (ఎజ్జరైప్పోలేయత్వాది). “కజ్జనై” ఇత్వాదియొక్కటాక్షీ త్తరుళిచ్చెయ్కితార్ (కంసనైయత్వాది). “ఉమ్మైత్తజ్జమ్” ఎన్దు తుక్కు తాత్పర్యస్థరమ్ (ఎన్దుభీవారాతేయత్వాది). అతావతు-ఇత్తనైసాళుమెన్దై “తజ్జమ్” ఎన్దిరున్దార్, ఇప్పోతే శొత్తైళామల్ ఎన్దై ఖిట్టుమ్మైత్తజ్జమాకప్పట్టిన వివళ్ పడుమపాడేయితు, ఇవరైయై త్తనైపాడుపడు త్తవేణుమోవెన్దు పడి. ఎన్దుభీవారాతే - ఎవశొల్లుభీవారాతే. అతావతు - ఇలత్తైశ్శోర్ శ్శోర్ క్కే” ఎన్దుమ్, “ఎనతనళవణ్ణిర తకవుకళే” ఎన్దుమ్, “ఎనకల్లితాన్దట్టవజ్జనైయే” ఎన్దుమ్, నాన్ శొన్నవారై కరైయూదరిత్తైన్దు పడి. యద్యా, ఎన్దుభీ - “తత్తస్యసదృశంభవేత్” ఎన్దిరినైయతల్. సున్దరకాణ్డేవోనచత్వారింశే, “శరైన్దుసజ్జు లాజ్జుత్వాలక్కంపరబలార్దనః | మాన్దుయేద్యదికాకత్తస్య త్తస్యసదృశంభవేత్” క్రమేణాన్వయః.

౯.

ప్ర-తి.-(ఎట్టామ్మట్టు) (నజ్జనైయత్వాది) (నెడితుయిర్ క్కుమ్) తత్తపచ్చదశే, “తతోమలిసంవీతాంరాక్షసీభిస్సమావృతామ్! ౧౮॥ ఉపవాసకృశాందీనానిశ్వసన్తీంపునఃపునః | దదర్శశుక్ల పక్షాదౌచన్ద్రోలేఖామివామలామ్ ॥ ౧౯॥ మన్దప్రఖ్యాయమానేనరూపేణరుచిర ప్రభామ్”! ౧౯౪॥-(పట్టనవే) తత్తైశోనచత్వారింశే, “బలైస్సమగ్రైర్వదిమాంరావణంజిత్యసంయుగే | విజయీస్వపురంయాయాత్త దేవాస్యయశస్కరమ్! ౨౦॥ శరైన్దుసజ్జులాంకృత్వాలక్కంపరబలార్దనః | మాన్దుయేద్యదికాకత్తస్య త్తస్యసదృశంభవేత్! ౩౦॥”

౧౦.

తాత్పర్యము. — తనగుణములచే నన్నువశపఱచుకొనినవాడా! యనిచెప్పి మఱియు తానువార్తలాడుటకునశక్తురారై యజ్ఞలిచేసును. ఆత్మపడును సర్వేశ్వరుడువేంచేసి నేవసాదింపనందున దుఃఖాతిశయముచే దనమనస్సుదగ్గమగునట్లునిట్టూర్పులిడును. ఈప్రకారము మిమ్మును రక్షింతుగా నమ్మియున్న ఈపెను ప్రతికూలులు పడిన దుఃఖముల ననుభవింపఁజేయుటయుక్తమా?

౧౧.

మా.—పట్టపో తెల్లపోతటియాల్వై । మట్టలర్ తణ్ణురాయెన్ను జ్జుడర్ ।

పట్ట వాయ్ నుతి నేమియార్, నుమ । తిట్ట మెన్గొలివ్వేట్టై క్కే॥ ౯॥

ఆ.—(పట్టపోతు) ఆత్మరక్షణార్థముక త్తిరువాడీయేయేన్దిక్కొణ్ణిరుక్కిఱన్, ఉమ్మాడుసంక్షేపిక్కైయిలుళ్ళవధినివేతతాళే మన్ పసుసన్దిక్కొణ్ణ మైయన్ది క్కేయిరుక్కిఱవివళ తిఱ త్తిక్కొయ్యనినైత్తరుళిన్ద్రై న్నెన్దితాళ్.

అన్వ.—పట్టపోతు ఎట్టపోతు అఱియాళ్ (౩) విరై మట్ట అలర్ (౬) తణ్ణురాయ్ ఎన్నుమ్ శుడర్ (౯) పట్టమ్ వాయ్ నుతి(౧౨) ార్ నుమతు ఇట్టమ్ (౧౫) ఇవ్వేట్టై క్కు ఎన్గొల్. (౧౭)

పన్ని.—అన నరమ్, ఇవ్వళవిల్, రక్షణోపకరణవత్తైయియుడైయవుమ్మడైయనినైవేతాయరుక్కిఱతెన్దితాళ్.

ఉఱ్ఱా మైయాలమ్ ఉఱర్ న్దు తెళివుడైయళాయరామైయాలమ్ అస్తమిత్తపోతుమ్, ఉదిత్తపోతుమ్, అఱికిఱిలల్. అఱికిఱతు నెఱ్ఱా మాతైయాలే. (౩) పరిమళముమ్, మధువుమ్, పరవ్విన్, (౬) కెవ్విత్తిరుత్తురాయ్, ఎన్నానిఱుమ్. జ్వాలైకళైయడైయ, (౯) పట్ట వాయ్ నుతి, కూర్నైయైయమ్మడైయ, (౧౨) తిరువాడీయైయడైయవళే, ప్రతిబంధక తైక్కళిత్తుక్కిట్టపరికరమ్మడైయారానవుమ్మ, నినైవానతు, (౧౫) పల్ద్రేన్ద్రై వివళమాట్టాతవిచ్చపలెక్కు, ఏతాయరుక్కిఱతు? (౧౭) నత్తైక్కొణ్ణుప్పాయిరుక్కిఱతో?, ముడివు ంప్పాయిరుక్కిఱతో? నెన్దుకరుత్తు.

అర్థము.—(౪పె) అస్తమయకాలమును ఉపయోగమును నెఱుంగదు. (౩) పరిమళమును మధువును పూర్ణమైయున్న (౬) చల్లనితిరు య్ అనికెప్పను. తేజస్సుకల (౯) మండలాకారమైన ముఖమును క్రూర్యమునుకల (౧౨) చక్రాయుధముధరించినవారా! మీయొక్క (౧౫) ఇట్టిచపలురాలికు ఎట్టిదైయున్నదో? (౧౭)

ఈ.—బన్ద తామబ్బట్టు. “ ఇవళ పట్టన ” ఎన్దెక్కు ఎన్బట్టాళెన్న ; పడువ తెల్లామ్ పట్టాళాకిల్ ఇవళిని డువాళెన్దితాళ్.

(పట్టపో తెల్లపోతటియాళ్) ఉతి త్తతుమ స్తమి త్తతుమఱికిఱిలల్. ఇవళిఱివతుమే తేనుముణ్డోవెన్నిల్ (యిత్యాది) విరై-ఇతొరుపరిమళమే! మట్ట-ఇతొరుతేనే! అలర్-ఇతొరుపూవే! తణ్-ఇతొరుకుళిర్ త్రియే! తిరుత్తురాయ్ విషయముక ఒరుకోడియైచ్చొల్లుమ్. ౧*ఉమ్మడైయ పేరుందారు మొక్కియవటియాళెన్దితాళ్.

ఎన్ద వాతే, “ నమ్మైయాళై ప్పట్టు ఇప్పడిపడప్పెన్ద్రోమే ” ఎన్దలభ్యలాభతాలే కైయిల్ శిరు

శి-ఆ.—బన్దతామబ్బట్టు (పట్టపోతిత్యాది) పూర్వార్థతైక్కొటాఱి త్తవతారికై (ఇవళ పట్టనవిత్యాది). (ఇనియెన్నడువాలితి) ఇతుక్కు సుభవియతతాయనిమేలే యనుభవ్యమానదుఃఖముణ్డోవెన్ద పడి.

“పట్టపోతు” ఎన్దతు - “ముత్తుప్పట్టు” ఎన్నుమాప్పోలే, ఉతిత్తపోతెన్ద పడి. “ఎట్టపోతు” ఎన్దతు - “ఎట్టకళమ్” ఎన్నుమా క్కే, అస్తమిత్తపోతెన్ద పడి. ఎట్టకళమ్-ముడికిఱయధభూమి. వివరణ(ఉమ్మడైయవిత్యాది). వితిర్ త్తా-చలిప్పిత్తా. తటస్థతైక్కొయై

ఆ-ఆ-వి.—“ విరై మట్టలర్ ” ఎన్దిఱపదన్దోడే, “ వజ్జనే ” ఎన్ద తైయ్జుఱ్ఱితాత్పర్యమ్ (ఉమ్మడైయపేరుమిత్యాది) ఎన్నవుమామ్. —(నమ్మైయాళైప్పట్టితి) అన్ది న్నాన్ద్యోస్వాపదేశే-౨ “ఉదారాస్సర్వపైవై తేజ్ఞానీత్వాత్తైవమేమతమ్ । ఆస్థితస్సహాయక్తాత్తమామేవానుత్త రిమ్ | బహూనాంజన్తనామస్తే జ్ఞానవాన్తాం ప్రపద్యతే । వాసుదేవస్సర్వమితిసమజాత్తానుదుర్లభః”.

ఈ.—వాట్టియై వితిర్ త్తా (శుడర్ పట్టవాయ్ నుతి నేమియార్) శుడరై యుమ్, పట్టమానవాయై యుమ్, కూరైయైయుముడై యతిరువాట్టియై కైయి లేయుడైయార్. ఇప్పోతు “ శుడర్ పట్టవాయ్ నుతి ” ఎన్నిట విశేషణమెన్నెన్నిల్; వెణ్బిళ్ళైయైక్కాట్టిల్ తిరుత్తాయార్, కై యున్దిరువాట్టియుమాననమ్మక్కిడుపట్టు, విశేషణాల్లిట్టనుభవిక్కితాల్. ఆత్రితానాశ్రితవిభాగమట ఉమక్కట్టిక్కిక్కుప్పరికర మొప్పేయో? ౧ “ఆట్టిప్పడై యన్దణనై మఱవియైయిన్ది మనత్తువై ప్పారే ” ఎన్నితే ఇవర్ తమ్ముడైయ వారైయమ్. కై యున్దిరువాట్టియుమాననమ్మక్కిణ్ణాల్ నెజ్జట్టియుమవర్ కళితే. (నుమతిట్ట మెన్దొల్) రావణహిరణ్యాదికతై ప్పొలేముడిక్కినినైక్కిటీరో, నిత్యసూరికతై ప్పొలేకై యున్దిరువాట్టియుమాననమ్మక్కి, యనుభవిప్పిక్కి టీరో? తన్నై యుమ్ మఱన్దు మ్మైయమ్ మఱన్దు సంసారికతై ప్పొలేయున్దుడుత్తు త్తిరియ వైక్కిటీరో? ఇవళ్ పేర్ న్దొల్ నీర్ నినై త్తిరుక్కిట తే? (ఇప్పేత్తై క్కే) ఆత్మన్దపపైయాన ఇవళ్ విషయ త్తిల్ నీర్ నినై త్తిరుక్కిట తే?.

జీ-ఆ.—యనువదిత్తు ప్పరిహరిక్కితార్ (ఇప్పోతిత్యాది). ఇప్పోతు-తాయార్ త్తా వాయ్ చొల్లుకిటపోతు. “శుడర్ పట్టవాయ్ నుతి నేమియార్-పట్టపోతు” ఇత్యాది పూర్వార్థతోడేకూట్టి, మకళుడైయవ్వనత్తుక్కు త్తిరువాట్టియాట్టానోట్టైచ్చేర్ త్తియట్టుకేకూతువెట్టు తాత్పర్య మరుళిచ్చెయ్ కితార్ (ఆత్రితానాశ్రితత్యాది). ఆతావతు-అనాశ్రితరాన హిరణ్యాదికతై యట్టిక్కిక్కుమ్, ఆత్రితైయానవినతైచ్చేర్ త్తియట్టుకై క్కాట్టియట్టిక్కిక్కుమ్ పరికర మొప్పేయోవెన్దు పడి. ఇవరప్పడి కైయన్దిరువాట్టియుమాననమ్మక్కిలేయి డుపట్టిరుప్పరోవెన్దు (ఆట్టిప్పడైయత్యాది). అన్దణనై-పరిశుద్ధనై. ౨ “శక్కుర త్తణ్ణలేయెన్దు తాట్టన్దు” ౩ “ఆట్టియుడుమ్ పొన్నార్ శార్లముడైయ వడికతై యిన్నార్ రెన్దటియే” ఇత్యాదియై త్తిరువుళ్ళమ్మన్దో, తిరుమన్దైయాట్టోర్ ముతలానారై యజ్జుట్టియరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కైయమిత్యాది). “ శుడర్ పట్టవాయ్ నుతి నేమియార్ ” ఎన్దైయజ్జుట్టిభావమ్ (రావణత్యాదివాక్యవ్వయేన). నుతి” ఎన్ద - తైళ్ళై త్తైప్పన్దు (రావణహిరణ్యాదికతై ప్పొలేయెన్దు తు). “శుడర్ ” ఎన్దైతాత్తొన్న - సోదర్యత్తైప్పన్దు (నిత్యసూరికతై ప్పొలేయెన్దు త్యాది). ఇన్దవర్ధవ్వయైయే యుత్తరత్రవివరిక్కితార్ (కూరైక్కిల క్కాకవిత్యాదివాక్యవ్వయేన). “ పట్టపో తెట్టుపోతటియాల్ ” ఎన్దైప్పన్దు (తన్నై యుమ్ మఱన్దు త్యాది). అతావతు-పట్టపో తెట్టుపోతటి యాల్ ” ఎన్నిటవిడ త్తిలే - ౪ “నన్దన్దుదిత ఆడి తేయ్ నన్దన్దుస్తమి తేరవా. ఆత్రి నోనావబుధ్యన్దేమనుష్యాజీవితత్తుయమ్” ఇత్యాదిప్పడియేయ్లూ రుమ్ సుఖమాకవిరుక్కు, ఇవళుత్త తు మస్తమి త్తతు మఱియా తేయరుక్కితా శ్చెన్దోతాత్పర్యమ్; అన్దభావతై త్తిరువుళ్ళమ్మన్దో, ఇప్పడియరుక్కిటవివరై యవర్ కతై ప్పొలేయున్దుడుత్తు త్తిరియ వైక్కిటీరోవెన్దు పడి. “ఇప్పేత్తైక్కు-నుమతిట్ట మెన్దొల్ ” ఎన్నిట పదసజ్జతియై త్తిరువుళ్ళమ్మన్దో, “విరై మట్టలర్ ” ఇత్యాదియైయుజ్జుట్టాత్తిత్తు, చాపలస్యవిషయన్దర్యయ్ భావమాహ (పర్ న్దోరువిడాతవిత్యాది). ఏత్తై-చపల్. “శుడర్ ” ఇత్యాదియైయుమ్, “విరై ” ఇత్యాదియైయుమ్ ట్టున్దు చాపల తైవివరిక్కితార్ (కైయమిత్యాది).

తాత్పర్యము.—మీతో సంశ్లేషించుటయందభినివేశముచే నదితప్ప యితరముల ననుసంధింప నశక్తురాలైన యీకుమారైవిషయమునందు, ఆత్రితరక్షణార్థముగఁ దిరువాట్టినిధరించియున్న తమరెంచియుండువిధ మెట్టిదో? ఈపె నిత్యసూరులవలె తమదివ్యమంగళవిగ్రహ సోదర్యము ననుభవించునట్లు కృపణేయుదురో? తనను మిమ్మునిద్దరినిమఱివి సంసారులవలె దుఃఖపెట్టెదరో? ఈపెవిషయముగ మీరు తలఁచి యుండునది ఏమో? నేనెఱుంగను.

మూ.—ఏత్తై పేతైయిరాప్పకన్దొన ! కేట్టిలోక్కణ్ణనీర్ కొణ్ణాల్, కిళ !
 రావ్పత్తై వేవవిల శ్చెన్దో న్దొరివళి ! మూత్తై నోక్కొన్దుమ్ వాట్టేన్ది నే !

ఆ. — (ఏటై పేతై) ఉమ్మెయ్యైప్పడుమ్ స్వభావైయాయ్, ఉమ్మడైయదుర్లభత్వత్తైయతీయమాట్టాత బాల్యదశాపన్నైయాయున
వల్ ఉమ్మెయ్యైప్పట్టు పెత్తాతవ్యసంతై అత్తై నమనసన్నైయానాల్; ఇనల్ ముశివత్తుయి న్నే ప్రతిబద్ధకజ్జై యుమ్ నీరేవాక్కి
క్కొట్టె ఈడైనవన్దు రక్షితరుళ వేణుమెన్దైమ్మరుమా నైయపేక్షిక్కితాల్. ౧౦.

అన్య. — ఏటై పేతై ఇరాప్పకల్ (౩) తన కేట్ ఇల్ (౬) ఒణ్ కణ్ నీర్ (౯) కొడ్డాల్ కొర్ వాట్టు (౧౨) వేవ ఇలై
శిర్ శీర్ (౧౫) ఇనల్ మాటై నోక్కొన్దుమ్ (౧౮) నాట్టేన్దిక్ (౧౯). ౧౦

పన్న. — అనన్దరమ్, విరోధిమిక్కాల్ వెన్దు విక్రపన్దుమ్ వీరప్పాట్టైయుడైయనీర్; ఇనల్ నోక్కొన్దు మొట్టియచ్చెన్దుల్ మత్తు, ఇట్టై
పడియాతోట్టియవేణుమెన్దితాల్.

కిట్టాతోట్టియిలుమ్ విడాతనపతైయమాన్, ఎన్ శొక్కేళాత పేతైయమానవినల్, ఇరవోడు పకలాడువాళియి, (౩) తన్,
షప్ప, ఇల్లాత, (౬) అట్టకీయ, కణ్ణల్, నీర్, (౯) కొళ్ళుమ్మడియానాల్. మిక్కవుయర్ త్రియైయుడైతాయ్ పరపిడాళుమాన, రావణైవ్వి
య్, (౧౨) అగ్ని నేత్తామ్మడి, లజ్జైయై, అట్టియచ్చెన్దుల్ నే!, (౧౫) అనళుక్కతవి నాత్తోలే ఇనళుడైయ, ముగ్ధమాన - మాన్-నో
క్కొప్పోలే యిరుక్కిణ, నోక్కొయ్యైయమాకిలుమ్, (౧౮) త్తయిప్పియాతోట్టియవేణుమ్, (౧౯) ఇనల్ నోక్కొక్కిశీర్ ఎల్లార్ త్తుయి
వనహేతువెన్దు కరుత్తు. ౧౧.

అర్థము. — అధికాశనోందియున్న (హితములనువినని) బాలికయైనయీపై కేయియళు (౩) తనయొక్క నమము లేని (౬) అంద
మైన నేత్రములయందు నీళ్ళు (౯) గరించియున్నది. అధికమైన (రావణునియొక్క) నిశ్చర్యము (౧౨) దగ్ధమగునట్లు లంకను భస్మీకరిం
నవారా! (౧౫) ఈపెయొక్క సుందరమైయున్న కటాక్షమునుమాత్రమైనను (౧౮) నశింపకనుండవలయు. (౧౯)

ఈ. — పత్తామ్బట్టు. ఇనల్, నోక్కొన్దు మొట్టియ అల్లాత శెల్లా మొట్టిన్దాల్; ఇన్నోక్కొన్దుయుమ్ నో
క్కొళ్ళీరెన్దితాల్.

(ఏటై) “ కిడైయాతు ” ఎన్దు ప్రమాణప్రసిద్ధమాన త్తిలే, కిడైక్కుమతిల్ పణ్ణమ్ చాపల తైప్పణ్ణుకై.
పేతై) “ కిడైయాతు ” ఎన్దు తిన్దు మీళుమ్ పరువమల్ల, నాకహితజ్ఞోన్నా లుజ్జేళాతపరువమ్. (ఇ రాప్పకల్ తనకేట్టి

శీ-ఆ. — పత్తామ్బట్టు. (ఏటైయిత్యాది). “మాటై నోక్కొన్దుమ్ వాట్టేన్దిక్” ఎన్దుతై క్కటాక్షితవతాకికై (ఇనళిత్యాది).
కిడైయాతెన్దు ప్రమాణప్రసిద్ధమాన త్తిలే యెన్దుతు-౧ “శామస్తునోరథం స్వర్గం స్వర్గివద్యభ్యయన్నదమ్ । ప్రాప్నోత్యాధి తేవిష్ణుము
క్షిమప్యతి దుర్లభామ్” ౨ “ననన్దుపాపశ్యతికశ్చనైవమ్” ౩ “నగ్రాహ్యోకేరదిత్కృచిత్” ౪ “కట్టిలి” ఇత్యాదియైప్పోయి. (నాకహిత

ఆ-ఆ-వి. — “గుమత్తిట్ట మెన్దోల్” ఇత్యువాన - తదేకరత్నత్వాగ్ర్యసామే సత్వసిస్వరత్న కే స్వయంవిజ్ఞాపయతి, ఏతాదృశిస్వరత్న
గర్భవిజ్ఞాపనప్రవృత్తిరనన్తవ్యా. పరప్రవృత్తినినర్తకస్వప్రవృత్తినిచృత్తి - ప్రవృత్తినిహిప్రవృత్తిలక్షణమ్. తస్మాత్స్వరత్నగర్భవిజ్ఞాపన
ప్రవృత్తిరూప స్వప్రవృత్తిరేవప్రమానత్యాదీషద్వ్యభిప్రాయమాన, తదానీమాన (ఏటై పేతైయితి). ఇతివాక్యసంబద్ధగ్రీష్టవ్యా. అరవీవహ్యస్యాం
థాయామ్ “నోక్కొన్దుమ్ వాట్టేన్దిక్” ఇత్యత్ర “ఇనల్ తానే ముశివపాకితాల్” ఇత్యాద్యుక్తిశ్చ, అనన్దరమ్ “వాట్టమిల్ పుకట్టేవాను
నై” ఇతి-సంక్లేషశ్చ. అయమర్థః శ్రీవచనభూషణేపుచ్చ్యతే ౫ “అన్తిమకాలత్తుమ్ త్తజ్జమిప్పోడు తజ్జ మెన్ది నినైవునలైకై ఎన్దు తీయరు
చ్చెయివర్” ఇతి. ౩ “అహంస్వరముమచ్చక్తం - కాష్టపాపాణసన్నిభమ్”.

ఈ.-లోణ్ కణ్ణనీర్ కొణ్ణాల్) ఆనన్దాశ్రువుక్కు త్తకుతియాయ్; (కేట్టిల్) కేట్టై ఎన్దు. ఒప్పాయ్. ఇల్ ఎన్దు - ఇల్లొమైయాయ్, ఒప్పిన్ది కే-యిరుప్పతాయ్; ఒణ్ కణ్ - కణ్ణనీర్ కొణ్ణాల్ విడిలుమ్, కణ్ణార్ క్కు ఆలత్తివట్టిక్కవేణ్డు మ్బడియానకణ్, సర్వకాలము మశ్రుపూర్ణమాయితై. తామరైయిలే మత్తుప్పట్టాప్పోలే యిక్కణ్ణమ్ కణ్ణ నీరుమాయరుక్కిఱవిరుప్పై, కాట్టిలెటి త్త నిలావాక్కువతే! ఇవిరుప్పకు కృషివణ్ణి, ఫలవేలైయిలే యిల్లుప్ప తే!; పొన్నుమ్ మత్తుమ్ విలై యుమ్బడియితే కృషివణ్ణితై, ఇప్పోతివళిపుక్కన్దియే, అవనిల్లుక్కయితై నీ వళి కరై కిఱు.

(కిళర్ త్యాది) నడువేకణ్ణీర్ విల్లివిడు మిత్తనైయో? విరోధికనత్తిరుక్కవెన్న; రావణనిలుమ్ వలితో ఇవ భుజైయ విరోధివర్గమ్. ౧ “ఉదీర్ణ స్వరావణస్య” ఎన్దిఱపడియే-తాయుమ్ తమప్పనుమ్ కేరవిరుక్క ప్పాతాత వైశ్వర్యమితే. కిళర్ నవైశ్వర్యమానతు వేమ్బడి లక్ష్మయైనిరసిత్తిర్. ఒన్దైయట్టిక్కనినైతాల్, ముతల్ కిడవామే యట్టిక్కుమవరా యిరానిన్దిర్. (ఇవళి మాట్టై నోక్కొన్దుమ్ వాట్టేన్ది నే) ఇవభుజైయ ముగ్ధమాననోక్కొన్దుమ్ కిడక్కుమ్బడి కార్యమ్బార్ క్కవేణుమ్. మాట్టైయెన్దు-ఇళమై. (నోక్కొన్దుమ్ వాట్టేన్ది నే) ఇవళి తానేముడిన్దు పోకితాళి, నాజ్గళి తానే యిల్లక్కిఱోమ్, జీవిక్కవిరుక్కిఱ నీర్ వేణుమాకిల్, ఉమ్ముడైయ జీవనత్తై నోక్కొక్కొళ్ళుప్పారుమ్.

౧౦.

జీ-అ.-జ్జొన్నాలుమితి) “తకవుకే” “వన్దావైయే” ఇత్యాదిస్థలజ్ఞానేకోన్నే న్నపడి. (ఆలత్తివట్టిక్క) ఆలత్తియాలే పృష్టికోషత్తై వట్టిక్కొ- పొక్కుత్తైయెన్దు పడి. “తనకేట్టిలొణ్ణితే. ఇరాప్పకల్ నీర్ కొణ్ణాల్” ఎన్దన్దుయిత్తర్గమ్ (సర్వకాలముమిత్యాది). కణ్ణవర్ణిక్కిఱవళుడైయ వర్ణభావమ్ (తామరైయిలేయత్యాది). అతావతు - సున్దేహన్దస్తకరసమ్ పాత్తిక్కొక్కావుమ్, మేన్దేలనత్తుప్పెట్టిఱప్పిక్కొక్కావుమ్ నీర్ విక్లేషిత్తతు; అనై యప్పడియే ఫలిత్తపిన్దుమ్, కణ్ణనీరైయమ్ మాల్ నీక్కలక్కప్పెతాతే యిల్లుప్పతేయెన్దు పడి. తామరైయిలే - తామ రైవువిలే. అతిలనిచ్చువాయిక్కిఱీరర్గి. “ఇతువేణుమ్” ఎన్దు సృష్ట్యనతారాదికళాలే పాడుపట్టిన్దువిట్టిరేయెన్దితాళి (ఇవిరుప్పక్కొ- త్యాది). ౨ “ఒన్దుత్తుమ్ పైమ్బెన్దు మేన్ది” ఎన్దు తైయట్టొణ్ణ రసోక్తి (పొన్నుమ్ మత్తుమిత్యాది). పొన్ - వైవర్ణ్యమ్. మత్తు - ఆశ్రు విన్దుక్కో. (ఇప్పోతివళిపుక్కన్దియేయితి). ఇలైయాకిల్, “తనకేట్టిలొణ్” ఎన్దిఱ విశేషణత్తుక్కు ప్రయోజనమిలైయితే.

కిల్లుక్కు శేషమాక్కియవతారికై (నడువేయత్యాది). “రావణనిలుమ్ వలితో” ఎన్దైక్కు అవనప్పడియధికనోవెన్న; కిళర్ త్రియిన్ చర మావధిమాహ (ఉదీర్ణ స్వత్యాది) అయోధ్యాకాణ్డేప్రథమే, “నహిదేవైరుదీర్ణస్య రావణస్యవధార్థిభిః । అర్థితోమానుషేలోకేజ్ఞే విష్ణుస్స నాతనః” “వాట్టైన్” ఇత్యత్ర-వకారమ్ - అవ్యయమ్. “కిళర్ వాట్టైన్ వేవ విలక్తైశ్చేదీర్ - ఇవళి మాట్టై నోక్కొన్దుమ్ వాట్టేన్ది నే” ఎన్దు మేలుక్కు శేషమాక్కి భావాన్తరమ్ (ఒన్దైయట్టిక్కవిత్యాది). అతావతు - లక్ష్మయై నిశ్శేషమాక అట్టితాప్పోలే యివళైయమజ్జీయాతే కొళ్ళుమెన్దు పడి. “వాట్టేన్దిన్” ఎన్దు - ఫలమవనతాక చ్చొన్నతుక్కుభావమ్ (ఇవళి తానేయత్యాది). ఉమ్ముడైయ జీవనత్తైయెన్దు తు-౩ “మణ నోక్కొమ్మణ్డానే” ఎన్దు తైప్పట్టై. క్రమేణాన్వయః.

౧౦.

ప్ర-తి.— (పత్తామ్బట్టు) (వట్టైవేత్తైయత్యాది) (కిళర్ వాట్టైన్) అయోధ్యాకాణ్డే ప్రథమే, “తేషామపిమహాతేజా రామారతికరః పితుః । స్వయంభూరివభూతానాం బభూవగుణవత్తరః॥ ౬॥ సహిదేవైరుదీర్ణస్య రావణస్యవధార్థిభిః । అర్థితోమానుషేలోకే జ్ఞే విష్ణుస్స నా తనః॥ ౭॥ కాసల్యాకుతుభేతేన పుత్రేణామితతేజసా । యథావరేణదేవానా మదితిర్వజ్రపాణినా.” ౮॥

౧౦.

తాత్పర్యము. — మిమ్ము నెల్లప్పుడూ పడు స్వభావముకలదియు, మీసంక్షేపము దుర్లభమనియెఱుంగని బాల్యదశతోఁగూడియున్నదియు నైన యీకుమార్తె, మీసంక్షేపమునుఁగోరి యదిఫలింపనందున వ్యసనముచే నత్వన్తమవనము రాలాయెను. ఈపె దురవస్థనుబొందుటకు మునుపు సకలప్రతిబద్ధములను దమరేపోఁగొట్టి యీపెయొక్క సుంపరమైన కటాక్షమునుమాత్రము నతిశీఘ్రముగరక్షించుఁడు. ఈపె మరించు చున్నది. మేమును కుమార్తెను దారపోసుకొనుచున్నాము, ఇందుకు సందియంబులేదు. జీవింపనాశపడుచున్న తాముండవలసియున్నచో తమ జీవనమైన యాయుగ్ధకటాక్షమును గాపాడచూడుఁడు.

౧౦.

మూ. — వాట్టమిల్ పుకఱ్ఱొమననై, యితై | కూట్టివణ్ణుడకోపకోశోల్, అమై |

పాట్టోరాయరత్తిప్పత్తాల్, అడి | కూట్టలాకుమన్దామమే ||

౧౧||

అథ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఆ. — (వాట్టమిల్) ఆహ్వారిప్పడియననన్మరానవిడత్తిల్, అవరుడైయవసాదమెల్లామ్బామ్బడి వస్తుతోన్బియరుళుకై యాలేవాట్టమి న్నాతప్రణయత్వవాత్సల్యకారుణ్య సౌశీల్యాదికల్యాణగుణజ్ఞైయుడైయనాయరుద్ద ఎమ్మెరుమానైచ్చొన్న వి తిరువాయ్ మొట్టి అన్బరువడికళితే యుట్టకీయతోరు తిరునూలైయాక చుట్టలామెన్దితార్.

౧౧.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్బిళ్ళాన్బిరువడిక శేశరణమ్.

అన్వ. — వాట్టమ్ ఇల్ పుకఱ్ఱ (౩) వామననై వకో శవకోపకో (౬) ఇతై కూట్టి శోల్ (౯) అమై ఓర్ పాట్టు (౧౨) ఆయిరత్తు ఇప్పత్తాల్ అడి (౧౫) అవ తామమ్ కూట్టలాకుమ్. (౧౮)

౧౧.

పన్నీ. — అనత్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కుళమాక భగవదారాధనరూపకై జ్ఞాన్యతైయరుళిచ్చెయ్కీతార్.

నోక్కువాడాలిపడి తిక్కునైవ్రతోన్బ ఆర్థియావేవస్తుముక్కొట్టి నపడియాలే వాట్టమ్, ఇల్లాత, గుణప్రకృయైయుడైయ, (౩) వామననైక్కుటిన్బ, ఉదాహరణ, ఆహ్వార్ : (౬) ఇతైయోడే, కూట్టి, శోన్న, (౯) లక్షణపూర్తియాలేయమైతియైయుడైయ, అద్వితీయమాన, పాట్టుక్కో, (౧౨) ఆయిరత్తియమ్, ఇప్పత్తాల్, అన్దవామనడియితే, (౧౫) అట్టకీయ, మానైయై, కూట్టలామ్. (౧౮) ఇశువణ్ణివిరుత్తమ్. ౧౧.

వాడికేసరిఅట్టకీయమణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. — వామను లేని కల్యాణగుణములుకల (౩) వామనావతారంబై త్తినవిష్ణువునుగుఱించి ఉదారులైన ఆహ్వాన్లు (౬) స్వరములతోఁ జేర్చి సూచించిన (౯) సర్వలక్షణసంపన్నములై అద్వితీయములైన పాశురముల (౧౨) వెయ్యింటిలో నీపదిపాశురములచే ప్రేమాదములలో (౧౫) సుంపరమైన మాలను సమర్పింపవచ్చును. (౧౮).

ఈ. — నిగమత్తిల్ - ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిన్మై యభ్యసీక్కవల్లార్, ఇవర్ ప్రార్థిత్రపడియే నిత్యనూరికళ తిరళిలేపోయ్ ప్పక్కు సర్వేశ్వరన్బిరువడికళిలే ౧౫కూట్టునన్దాలైప్పడియే తిరుమాలై శాత్తియడిమై శెయ్యప్పెలు వర్కళన్దితార్.

జీ-ఆ. — నిగమమ్ (వాట్టమిత్తాది) “అడికూట్టలాకుమన్దామమే” ఎన్దైక్కటాక్షితనతారికై (ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియైయత్తాది). తిరువిరుత్తమ్ (కూట్టునన్దాలైకళో) కూట్టుకైక్కు త్తమతియాన నల్లమాలైకళో.

ఈ.- (వాట్టమిల్ పుకట్ వామననై) ఇవ్వళవి లేవన్దుముకన్జాట్టిన్ శీలనాకిల్, అవళపుకన్దుక్కువాట్టమ్ వన్దుతిత్తే. (వామననై) తన్నుడైమై పెలుకై క్కిరప్పళనామవనితే. (ఇశై కూట్టి) పరిమళత్తోడే పూవలరుమాప్పోలే, ఇశై యోడేపుణర్ పుణ్ణతాయీల్, (వణ శడకో పకళోల్) ౧, ఉదారధీర్తునిః' ఎన్ను మాప్పోలే, మానసానుభవమన్ది క్కేవాచిక మాక్కినాట్టైవాట్టిత్తజోదార్యమ్. (అమైపాట్టోరాయరత్తు) అమైపు - శమైవాయ్, శబ్దాకర్ణ నిత్తైన్దిరుక్కై. (ఇప్పత్తాలిత్యాది) ఇప్పత్తైయుమభ్యసిక్కివల్లవర్కళుక్కు శెన్విమల్లయైక్కొట్టు అవన్దిపవడి కళిలేనిత్యకై జ్జుర్యమృణ్ణప్పెఱలామ్, “కైజ్జుర్యమృణ్ణవేణుమ్” ఎన్దానైప్పట్టు, అతు పెత్తాన్దాయాలేపోలేకాణు మివ్వాన్ద్రామైయెల్లామిబ్బునన్దుతు; పితృధనమ్ పుత్రనుక్కుప్రాప్తమామాప్పోలే, ఇవ్వాన్ద్రామైయాల వన్దుక్కేళమ్ ఇతుకన్ద్రవర్కళుక్కు-నుభవిక్కివేణ్డాతే, ౨, “అడియార్కళో కుర్రాన్దై - ఉన్దున్దాడువన్దున్దుకొలో” ఎన్దుఅత్తై వ్వుట్టపడియే అత్తిరళిలేపోయ్పుక్కు-అనుభవిక్కి పెలువరెన్దితార్.

ముతత్వాట్టిల్ - ఆశ్రితరాపత్తేశేప్పేదాక పుత్రపుమ్స్వభావనానవన్, ఇవళుడైయ అవత్తుక్కు- వన్దుత పుకిటిలనెన్దాళో; ఇరన్డామూట్టిల్ - “విరోధియుడై” ఎన్దునినైవాక, బాణనుడైయబాహువనత్తియిమ్ వలితో ఇవళోవిరోధియెన్దాళో; మూన్దామూట్టి - ఇప్పడిశెయ్యనినైత్తనీర్ మున్నుచ్చెయ్యలై ఎన్దియశయతీరెన్దాళో; నా లామూట్టిల్ - అతుపాటుక్కుమాట్టామల్ అతుతనై యేయుపకారమాక చ్చొన్దానిన్దాళెన్దాళో; దన్దామూట్టిల్ - అవ్వళవిలుమ్ వారామైయాలే, నిర్దయనెన్దాళో తిరుత్తాయార్ ; ఆతామూట్టిల్ - అనుపాటుక్కుమాట్టామల్, కెడువాయ్ఆకరత్తిల్ తకపుమఱుక్కుమో?, అతుసన్దుకైకాణెన్దిటాళెన్దాళో; నన్దామూట్టిల్ - అవళగుణహానితనై యేగుణమాకక్కొళుప్పొడి యివళై వజ్జితానెన్దాళో; ఎన్దుమూట్టిల్ - ఉన్దుయపాత్రయ

జీ-ఆ.-నిత్యనిర్దోషగుణజ్ఞుక్కువాట్టతుక్కుప్రసక్తియుడోవెన్న (ఇవ్వళవిలేయిత్యాది), “వామననై” ఎన్దుఅవత్తుక్కు- “ఇవళాన్ద్రామై తనక్కన్దా” ఎన్నుమిడన్దోన్దు వర్ధియానిన్దానెన్దాళమాక వివక్షిత్తు, ఇప్పడమిన్దుకైక్కాట్టమో విత్తాళిక్కొయ్మా. (తిన్నుడైమైయ త్యాది). ఇశై - గానమ్. పుణర్ పుణ్ణతాయీల్, (వణ శడకో పకళోల్) ౧, ఉదారధీర్తునిః' బాలకాన్ద్రీర్తుయే, “ఉదారవృత్తార్థపదైర్ నోరమైస్తదాన్దస్యరామన్యచకారకీర్తిమాన్. సమాక్షగైర్జ్ఞోకశైర్యశనిన్దో యళిన్దు-౧౦ కాన్యముకారధీర్తునిః” “అమైపాట్ట” ఎన్దువిడత్తిలే - ౩ “సూక్తింసమగ్రయతు” ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్. “అన్దామమ్” ఎన్దుకుక్కొమ్ (శివమాన్దైయన్దుతు). ఇన్దేయితుకన్ద్రవర్కళుక్కు కైజ్జుర్యత్తై ఫలమాకచ్చొన్దుకైయాలే - కీర్తే, ౨ “అడియార్కళో కుర్రాన్దై - ఉన్దున్దాడువన్దున్దుకొలో” ఎన్దువిడత్తిలమ్ - కైజ్జుర్యవర్దనమ్ వివక్షితమెన్దితార్ (కైజ్జుర్యమృణ్ణవిత్త్యాది). ఇవర్కళుక్కుమిన్దున్దుకై యోగ్గొమ్, పిఱుక్కివేణ్డా వోవెన్న (పితృధనమిత్యాది). ఇవరుడైయపాశురజ్జన్ద్రవర్కళుక్కుయాలే యివళైక్కొమ్ తిన్దుపుత్రత్వమున్ది కుర్రాన్దైకర్కొమ్మిప్పడి. (అను భవిక్కి పెలువరెన్దితారితి) ఇతుకన్ద్రవర్కళుక్కుమన్దుడైయప్రార్థనైయప్రార్థనై తనిన్దుప్రార్థనైవేణ్డాత్తువన్ది.

ఎన్దియ - ఎతుక్కొక. మఱుక్కుమో - వదీయమో? అపాత్రయమ్ - ఆశ్రయమ్. “ఈయన్దువన్దున్దుకొలో” ఎన్దుతిగియరవిక్కొత్తర్

ఆ-ఆ-వి.-విజ్ఞాపనార్థప్రవృత్తావపివిన్దుత్తాయాన్దస్యయమేవాగమనోహేతుత్వన్ద్రోన్దుకమ్ - “వామననై” ఇతిపదమిత్యభి ప్రాయేజాహ (తన్నుడైమై పెలుకై క్కిరి) ఎన్దుమామ్. — (౩) “సూక్తింసమగ్రయతు” స్వయమేమన్దుక్కిన్దుకర్కొమ్మన్దుకొట్టాన్దు. వైద్యన్దున్దుగుణగున్దునగోరవైర్యాం కన్దులకన్దుపహారాకనయోధయన్ది. అనాన్దువావన్దుయన్దుగుణవర్ధియాన్దు-మన్దు-మన్దు-మన్దు-మన్దు-పరిచితమివాభాసిగహనమ్. పదానాం సాభ్రాత్రాదనిమిషనిషేవన్దుం శ్రవణయోన్దుస్వపేవన్దున్దున్దు-మామగ్గుమచాగివిలవితమ్” ఎన్దు అన్దుకన్దుయముమనుసంధేయమ్. — పరాజ్ఞుకార్యకృతకైజ్జుర్యప్రార్థనైవైద్యకాన్యేత్తాన్దున్దు ప్రార్థనా. ప్రార్థనం ప్రార్థనాభా వ్యమితి నిర్బన్దోనేత్యభిప్రాయేజాహ (అడియార్కళిత్యాది). విభీషణకృతప్రపత్తిరేవనేవనానాన్దున్దునానామన్దురామప్రాప్తి హేతుభూతాన్దుభూత్, తత్సన్దున్దునిసన్దునిసాన్దురామసన్దున్దునానాచాభూత్, తద్వదితిభావా. — వాట్టమిల్ పుకట్ వామననై - వణ శడ

ఈ.-మాకప్పన్ ద్రినవివళో పడుమ్బా చేయితువెన్టాళో; ఒన్నతామ్బుట్టిల్-ఇవళో పేన్ద్రులోనీర్ శెయ్ తరుళనినై త్తిరుక్కిఱతెన్నెన్టాళో; పత్తామ్బుట్టిల్ - శేషి త్తతునోక్కొన్టు మేయాదున్దు, ఇత్తోన్టై యమ్నోక్కిక్కొల్లీరెన్టాళో; నిగమ త్తిల్ - ఇ త్తిరు వాయ్ మొఱ్ఱియై యభ్యసితార్ క్కుఱలజ్జొల్లి త్తలైక్కట్టినార్.

౧౧.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

జీ-అ.-మిన్నినియాడువతో! నాయోడువతో! వుఱుమిప్పలిముక్ నరకేశరిముక్ నడైయాడువతో! పేయాడువతో! వక్కురురువముక్ పెరుమానడి శేర్ వళాపరణ్ణ. ఓరాయరమామైయిన్టమిజీలారుళొత్పరుమోవులక్కి వియే” ఎన్నిఱళజ్జత్తార్ కవియుమ్, “అమైపాట్టోర్” ఎన్ట వివ త్తిలేయసున ధేయమ్. వామననై - వామననైక్కట్టు. ఇశైయోడుమాట్టి. శొల్ - శొన్న. క్రమేజాన్వయః.

౧౧

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఆ-అ-వి.-శోపనిశైకూట్టి-శొల్లమై. ఓర్ పాట్టాయర త్తిప్పత్తాలడి - అన్దామమ్ శూట్టాళుమ్ ఎన్టైరైయన్వయమ్.

౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ప్ర-తి.- (నిగమమ్) (వాట్టమిత్తాది) (వణశవకోపణ) బాలకాజ్జేద్వితీయే, “ఉదారవృత్తార్థపడైరనోర మైస్తదాన్వయమున్వయః కారక్తిర్తిమాన్ | సమాత్మరైన్ద్రోకశతైర్యశస్వినో యశస్కరంకాన్వయమువారధీర్నున్ది: ౪౨1”

౧౧.

మణవాళమామనికళో తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.- ఆహ్వానితీతిగననన్నులై నప్పుడు వారిదుఃఖమంతయుకమించునట్లు సేవసాదించి కృపజేయుటచే బరిపూర్ణములైన ప్రణయిత్వవాత్సల్యకారుణ్యసౌఖ్యాదికల్యాణగుణములుకల క్రియఃపత్తిని బ్రతిపాదించుచున్న నీతిరువాయ్ మొఱ్ఱిని నభ్యసించువారికి భగవత్ప్రేక్ష్యమనియెడి పురుషార్థము తప్పకలభించును.

౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతియిలి త్తిరు వాయ్ మొఱ్ఱిక్కానల్లోకమ్.

(ఆడి)-తత్త్వార్థితానధిగమేనసముత్థితార్తిరగ్రేహరేఃపరముఖేనయథావిధేయమ్|

ఆర్తేర్ని వేదనమపాకరణార్థనఞ్చమూర్ఛాస్తథామునిరగాన్తహతీఞ్చతుర్థే||

౧౪.

వాదికేసరిఅమృతమణవాళచ్చియర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.-తత్త్వార్థితానధిగమేన - ఆ ప్రార్థింపఁబడిననిత్యసూరులసంఘముతోఁగూడి భగవదనుభవములభింపకపోవుటచే, సముత్థితార్తిః-జనించినదుఃఖముకలవారైన, మునిః - నమ్మాహ్వాన్లు, సురే-భగవంతునియొక్క, అగ్రే-ముందు, పరముఖేన-ఇతరునివాక్యముచే, ఆర్తేః-ఉపద్రవముయొక్క, నివేదనమ్-విన్నపమును, అపాకరణార్థనమ్ - పోఁగొట్టుటనుచూచించుటయు, యథా-ఎట్లు, విధేయమ్-చేయఁతగినదో, తథా-అట్లు, మహాతీమ్-అధికమైన, మూర్ఛామ్ చ-మూర్ఛను, అగాత్-పొందిరి.

౧౪.

తాత్పర్యము.-నమ్మాహ్వాన్లు భగవత్సంక్షేపమునకిచ్చిపెట్టిననిత్యసూరులతోఁగూడ భగవదనుభవమువాశపడి యదియవ్వడేలభింపనందున నధికార్తిసోందగాఁ బార్శ్వస్థులైన మధురకవులుమొదలగు జ్ఞానసుహృత్తులుపిరివ్యాపాహమును భగవంతునికివిన్నవించి దానినిబోగొట్టు ప్రార్థించునట్లుయీనాల్గవతిరువాయ్ మొఱ్ఱియం దధికమూర్ఛసొందిరి.

౧౪.

ద్ర-తా.—(ఆడియాడి) - ప్రహ్లాదాధ్యైవసంహంతుపితవిప దుషావల్లభంక్షీప్తలజ్ఘంక్ష్యైశప్రత్యర్థి కేతుం
 శ్రమహరతులసీమాలినంధై ర్య హేతుమ్ । త్రాణేదత్తావధానంస్వరిపుహతిక్య
 తాశ్వాసనందీప్త హేతింస త్ప్రేక్షారక్షితారంవ్యసననిరసనంవ్యక్తకీర్తింజగాద॥ ౧౫.

అర్థము.—ప్రహ్లాదాధ్యైవసంహంతుపితవిప - నృసింహమ్ - నృసింహవరారంభేత్తినవాడును, తుపితవిపదుషావల్లభమ్ - పోగొట్టబడిన యాపదలగులకుపాపాణ నాథుడైన యనిరుద్ధుడుకలవాడును, క్షీప్తలజ్ఘమ్ - పడగొట్టబడిన లంకాపురముకలవాడును, క్ష్యైశప్రత్యర్థి కేతుమ్ - విషమునకువిరోధియైన గరుత్మన్తునిద్వజముగాగలవాడును, శ్రమహరతులసీమాలినమ్ - శ్రమహరమైనతులసీమాలకలవాడును, దైర్య హేతుమ్ - దైర్యమునకుఁగారణమైనవాడును, త్రాణే-రక్షణమునందు, దత్తావధానమ్ - ఇవ్వఁబడినజాగ్రతకలవాడును, స్వరిపుహతిక్యతాశ్వాసనమ్ - తనశత్రువైనకంసునిసంహరించుచే జేయఁబడినయశ్వాసముకలవాడును, దీప్త హేతిమ్ - జ్వలించుచున్న ఆయుధముకలవాడును, సత్ప్రేక్షారక్షితారమ్ - సత్పురుషులయశస్వరక్షించువాడును, వ్యసననిరసనమ్ - వ్యసనమునుబోగొట్టినవాడును, వ్యక్తకీర్తిమ్-ప్రసిద్ధవిభవృడునునైవభగవంతుని, జగాద-సాదించిరి.

వ్యా.—(ప్రహ్లాదాధ్యైవసంహంతు)నాడినాడినరక్షణావెన్దు - భక్తగానప్రహ్లాదర్నిమిత్తమాకనృసింహ నాయావిర్భవిత్తుమ్ ; (తుపితవిపదుషావల్లభమ్) విఱల్ వాణనాయిరన్దోశ్ తుణి త్తీర్-అనిరుద్ధుకు-విరోధియానబాణాసురనుడైయకర్ణలైక్కఱిత్తుమ్ ; (క్షీప్తలజ్ఘమ్) అరక్కనిలకైశ్చేత్తీర్-ఎతిరియానరావణనుడైయనిలకైయెయిఱిత్తుమ్ ; (క్ష్యైశప్రత్యర్థి కేతుమ్) వలన్దోశ్ పుశ్చయిర్ త్రాయెన్నుమ్-విషవిరోధియానవైనజేయనైవ్యజమాకప్పడైత్తుమ్ ; (శ్రమహరతులసీమాలినమ్) నన్దుతివశున్దున్దుహాయ్-మధుస్యన్దియాకైయాలే శ్రమహరమాయిరుక్కిఱ తిరుత్తుహాయ్మాలైయైధరిత్తుమ్ ; (దైర్య హేతుమ్) ఎనతకవుయిర్ క్కముతే-విరహావ్యసనత్తాలేఆత్త వస్తుఆఱియా తే యమృతమాయిరున్దుధరిప్పిత్తుమ్ (త్రాణేదత్తావధానమ్) వెళ్ళనీర్ క్కిడన్దాయెన్నుమ్-రక్షణత్తిలేఅవహితనాయ్ తిరుప్పాఱుడిలేవన్దుకణ్వుళిర్ న్దుమ్ ; (స్వరిపుహతిక్యతాశ్వాసనమ్) విఱ్ఱన్దున్దు నై నన్దు నై నెయ్తీర్-మిడుక్కనానకన్దు నై యఱియచ్చెయ్తు, తన్ని మిత్తమానభయత్తైత్తీర్ త్రాశ్వాసనమ్బుణ్ణియుమ్ ; (దీప్త హేతిమ్) శుడర్ వట్టవాయ్ నతి నేమియిర్ - తేజివ్యమానతిరువాఱియైతిరుక్కైయి లేధరిత్తుమ్ ; (సత్ప్రేక్షారక్షితారమ్) మాన్దై నోక్కొన్దుమ్ వాట్టేన్ది నే. ఆశితరుడైయప్రేత్తైయెప్పొక్కా-తేరక్షిత్తుమ్ ; ఇప్పడిప్రసిద్ధవై భవనానవెప్పెరుమానై, ఆశితరుడైయవ్యసన తైయెల్లా మినిరసి త్తరుశుమవనాక “ఆడియాడి” ఎన్నిఱదశక త్తిలే యాహ్వారనుసన్నితారెన్దితార్.

వేదాన్తాచార్యర్ తిరువడిక శేకరణమ్.

తాత్పర్యము.—తామాశపడినప్రకారము ననుభవింపవందున యత్యన్తమవసన్నులై తమకుజనించినయార్త్యతిశయము శమింపజేయుటకు భగవంతునితప్ప వేరులేదని పలుమారునాదించినయూహ్యర్థు (౧) భగవంతుఁడు ప్రహ్లాదాహ్విర్లకు నవకరించినవాడనియు, (౨) అనిరుద్ధుని యాపదలనుదీర్చినవాడనియు, (౩) ప్రియంగా లైనపిరాట్టికి నుపకారకుడనియు, (౪) గరుడధ్వజుడైనందున లోకోపకారకుడనియు, (౫) శ్రమహరమైనతులసీమాలనుధరించియున్నందునశుద్ధస్వభావుడనియు, (౬) విరహావ్యసనము చేనాత్మ వస్తువునశింపకనండునట్లు యమృతముగనుండి ధరింపఁజేయునిరతిశయభోగ్యభూతుడనియు, (౭) రక్షణమునందాసక్తికలవాడనియు, (౮) దీనజనులకుననుభవవిరోధులను సంహరించువాడనియు, (౯) రక్షణోపకరణములైనశంఖచక్రాద్యాయుధములనుధరించినవాడనియు, (౧౦) సత్పురుషులయభిలాషను బూర్తిచేయువాడనియు వానికల్యాణగుణముల ననుసంధించి తమయైరిని నన్యవాక్యములచే విన్నపించుప్రకారము నీసాల్ల పతిరువాయ్ మొక్కి పదిపాఠములచే సాదించిరి.

తీ-నూ.—ఆడిమక్కిన్వొనిలడియార్ కుగ్రాన్దభుడ । న్నూడియిన్మమెయ్ తాక్కుత్తైయత । లాన్దిమికి ।
 ఆన్బుత్త్ర్ న్నార్ తన్నిలై మైయాయ్ న్దురైక్క మోకిత్తు । త్తున్బుత్త్ర్ న్నాన్దానన్దో.

అర్థము.—ఆడి-(భగవదనుభవమునందు) అవగాహించి, మక్కి-సంతుష్టులైన, వానిలడియార్ కుగ్రాన్దభుడన్నూడి - పరమపదమునందు పవించుచున్న నిత్యసూరిసంఘములతోఁగూడి, ఇన్బ మెయ్ తాక్కుత్తైయతనాల్ - ఆనందమునొందకపోవుటయనియెడిన్యూతవలన, మిక - మి

၇၄.

୩୪.

०४.

శ్రీః

అథ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎ మ్మెరుమా నాన్ తిరు వడిక శేశరణమ్.

తిరువాయ్ మొళి.—ఇరణ్డామ్మత్తు-బిందానిరువాయ్ మొళి ౧-పా-అన్దామత్తన్ను వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.—అన్దామత్తన్ను శెయ్ తెన్నా వి శేరచ్చాను । క్కన్దామవామ్ ముడిశక్లామ్ నూలారముళ ।

శెన్దామరై త్తడజ్జన్ శెజ్గని వాయ్ శెజ్గమల । శ్శెన్దామరై యడిక్కో శెమ్మెన్బిరువుడమ్మే ॥ ౧॥

ఆ.—(అన్దామత్తన్ను) ఇప్పడి తోల్ గోయరగిన వెమ్మెరమాన్ తమ్మాడుకలన్ద కలవియైయుమ్, అక్కలవియాల్ తమక్కు ప్పిఱన్ద సమ్మిదియైయుమ్మోల్లుకేటార్.

నిత్యనిర్దోషనిరతిశయకల్యాణ దివ్యధామ త్రిఅష్టాంగమ్ ప్రేమతైయెన్నక్కలితపణ్ణిక్కొణ్ణు సర్వదివ్యభూషణాయుధభూషితమాయ్, నిరతి శయ సౌందర్యాది కల్యాణగుణవిశిష్టమాయ్, శుద్ధజామున్నదప్రభమాన దివ్యరూపంతోడే వన్ద ఎన్నోడేకలన్ద రుళినానెన్దిటార్. ౧.

పన్నీ.—బిందానిరువాయ్ మొళియిల్, ఇప్పడి యిరువరుడైయి అర్దియొక్కణ్ణు త్వరితనాయ్ సంశ్లేషిత సర్వేశ్వరనుక్కు ప్రీతియా లేన్ద సౌందర్యాతియై యరుళిచ్చెయ్ఁకేటాక ; ప్రళమ త్రితే సజ్గహేణ భూషణావయవాయుధభావిశిష్టమాన వడివక్కురైయుమ్, అత్తోడేమాడిన విభూతున్నైవ తైయుమ్, సంశ్లేషకారితమానరత్నకతోవ్ శేష తైయుమ్, శీరాజ్జ్వల్యతైయుమ్, ఉపమాన రాహిత్యతైయుమ్, అపర్యస్తభూషణాది యోగ తైయుమ్, దర్శనీయచేష్టితత్వతైయుమ్, సంశ్లేషవైలక్షణ్యత్వినడైయ వాచామగోచరతైయైయుమ్, శొల్లుకైక్క ధికారికళిలైయెన్ను మిడతైయుమ్, శొల్లుకైయరి తెన్నుమిడతైయు మరుళిచ్చెయ్ఁతు, తమ్మడైయ సంశ్లేషప్రీతికారిత సౌందర్యపారమ్యతై యరుళిచ్చెయ్ఁకేటార్.

అన్బు.—అన్దామత్తు అన్బు శెయ్తు (౩) ఎన్నావి శేర్ అమ్మానుక్కు (౬) అమ్ తామమ్ వాళో (౯) ముడి శక్లామ్ నూల్ (౧౨) అరమ్ ఉళ కణ్ (౧౫) శెన్దామరై త్తడమ్ శెమ్ కని (౧౮) వాయ్ శెమ్ కములమ్ (౨౧) అడిక్కో శెమ్ తామరై (౨౪) తిరువుడమ్మ శెమ్మెన్బు (౨౬).

పన్నీ.—ముతత్వాత్తిల్, భూషణాది విశిష్టమాన విగ్రహశోభైయై యనుభవిక్కిటార్.

పరమపద త్రిల్, విరుప్పత్తై, పణ్ణి, (౩) హేయనాన వెన్నెన్బుత్తుళ్ళే, పొరున్దిన, నిరుపాధిక స్వామియానవనుక్కు, (౬) అత్తుకి య, మారైయై యుడైతాన, ఉజ్వలమాన, (౯) తిరువభిషేకమ్, దివ్యాయుధజ్జో, తిరుయణ్ణోపవీతమ్, (౧౨) తిరువారమ్, ఇతైన్ను రిత్తుత్తోవ్తానిన్దన తుక్కుణ్ణో, (౧౫) శివన్దతామరై త్తడాకమా యిరానిన్దన. శివన్ద, పక్వఫలమ్మాన్ద, (౧౮) అధరమ్, శివన్ద, తామరైయా యిరానిన్దన. (౨౧) తిరువడికో, శివన్ద, తామరైయా యిరానిన్దన. (౨౪) తిరువుడమ్మ, శెమ్మెన్నాయిరానిన్దన. (౨౬)

ఈ. - అర్తనాదమ్ శెవిప్పట్టు, “అక్షి తాక నామ్ జగన్నిర్వహణమ్బుణ్ణినోమ్, నామారానోమ్” ఎన్ఱు పిత్తాట్టుక్కులజ్జాభయన్దళినాలే విహ్వలనాయ్, తన్నుచ్చెయ్ స్వరూపరూపగుణజ్జో, ఒప్పనై, దిచ్చాయుధజ్జో శేర్ న్దశేర్ త్తి, ఇచ్చెయ్ ల్లావల్ దోడుమ్ వన్ఱు సంక్షేపిత్తు అత్తాలే హృష్టనాయ్ కృతకృత్యనా యిరుక్కి అవిరుచ్చై యనుభ విత్తు, అన్వనుభవజనిత హన్ఱు స్రవర్ణత్తాలే తామ్బెల్ పేల్ శైవ్పేళి యనుభవిక్కి-తార్.

ముతత్పాట్టు. ౧ “అడియార్ కళి కుత్తాజ్జై - ఉడన్ఱాడువత్తెన్ఱుకొలో” ఎన్ఱి వరాళై ప్పట్టపడియేవన్ఱు కలన్దా నెన్ఱితార్.

(అద్దామ తన్నుశెయ్ తు) అక్షియథామత్తిలే పణ్ణక్కడవ స్నేహ్ శై యెన్ఱక్కలిలేపణ్ణి. తామమెన్ఱు-స్థానమాయ్, * మఱ్ఱాః క్రోశ నిహాలే, పరమపదత్తిలుళ్ళార్ పక్కలిలే పణ్ణక్కడవ స్నేహ్ శై యెన్ఱక్కలిలే పణ్ణి. ఒరువిభూతియిలుళ్ళార్ పక్కలిలే పణ్ణక్కడవ స్నేహ్ శై యెన్ఱక్కలిలుమ్బుణ్ణిల్లు. తామే యరుళిచ్చెయ్ తారితే ౨, “ముల్ వునిన్ఱ న్ణ” ఎన్ఱు. (ఎన్నావి) అవ్ణమేల్వ్విత్తామితాయ్ త్తమెత్తోన్ఱుకిటతు. ఇవర్ పూర్వవృత్తై యనుసన్ఱిత్తు ఇతాయానిన్ఱార్ ; అతువేహేతువాక అవ్ణమేల్వ్విత్తానిన్ఱార్. * కమర్ పిన్ఱ విడత్తిలే నీర్ పాయ్ చ్చువారైప్పోలే, ౩ “ఉళ్ళుళావియులర్ న్దలర్ న్ద” ఎన్ఱి అవియిలే కాణుమ్ వన్ఱు శేరుకిటతు.

జీ. అ. - మాక్కి. కాయ్ చ్చియ్ ప్పడి. ౪ “ధిక్తామ్” ఎన్ఱు త్తెక్కటాక్షిత్తు (నామారానోమ్ వన్ఱు). ౫ “హీరేపాహిమమాతులా” ఎన్ఱు త్తె ప్పల్లీ (లజ్జాభయన్దళినాలేయెన్ఱు). “ముడిన్ఱవిడుమా” ఎన్ఱి అశక్తై-భయనిమిత్తమ్. ౬ “తన్నుళ్ కలవతతు” ౭ “శెమ్మెత్తిరు వుడమ్మ” ౮ అరనేయా” ౯ “పలపలవేయాపరణమ్” “అక్షి నూలారమ్” ఇత్యాదిక త్తెక్కటాక్షి త్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ (స్వరూపరూపే త్యాది). ౧౦ “ఎన్నుళ్ కలన్దవన్” ఎన్ఱు త్తెప్పల్లీ (వన్ఱు సంక్షేపిత్తెన్ఱు). ౧౧ “మరదకమ్మన్ఱ మొక్కమ్” ౧౨ “అరామమతమాయ్” ఇత్యాదియెప్పల్లీ (హృష్టనాయిత్యాది). ౧౩ “కృతకృత్యస్తదారామః” ఎన్ఱు త్తెప్పల్లీ (కృతకృత్యనాయెన్ఱు). *

జీ. అ. - ముతత్పాట్టు (అద్దామ తన్నుత్యాది) “అక్షి నూలారమ్” ఎన్ఱు త్తెక్కటాక్షిత్తు, అశ్చివన్దార్ నిర్వాహత్తిలే యవతారికై (అడియార్ కళిత్యాది).

“అమ్” ఎన్ఱు త్తాలే - విలక్షణభోగ్యభోగోపకరణభోగస్థానజ్జాలే పదవల్లై చ్చొల్లుకిటతు. “తామమెన్ఱు స్థానమాయ్” ఇత్యాది వాక్యమ్ - పూర్వవాక్యవివరణమాతల్, అర్థాన్తరమాతల్. విభూతియైట్టులక్షి త్తవితుక్కుప్రయోజనమ్ (ఒరువిభూతియిలిత్యాది). అప్పడి పణ్ణినానోవెన్ఱు (తామేయత్యాది). “ఎన్” ఎన్ఱు త్తుక్కుభావమ్ (అవ్ణమేల్వ్విత్తత్యాది). ఇతాయ్ త్తమై - పిన్ఱ వాన్ఱిన్ఱ మై. వివరణమ్ (ఇవరిత్యాది). “అవి” ఎన్ఱు విశేషిప్పానెన్ఱెన్ఱు (కమర్ పిన్ఱ విషత్తేయత్యాది). ఆక, “ఎన్నావిశేర్, అవిశేర్, శేర్,” ఎన్ఱు మూన్ఱు విధమాక్కి అరుళిచ్చెయ్ తారాయ్ త్తు.

అ. అ. వి. - (ముల్ వునిన్ఱ న్ణ) ౧ “పల్లీలనీరనుమ్” ఎన్ఱు భట్టర్ యోజనైయిలే, ఇవనొరుతలైయాక నిత్యసూరికళి తిల త్తిల్ పల్లీలనీరమైయిత్తే శొల్లిల్లు; కీర్తే ౧౩ “పల్లీలనీర-పుల్ క” ఎన్ఱు-ఇవన్ భోగ్యమాక ప్పల్లీలనవల్లీలనీరమై చ్చొల్లుకైయాలే, అవన్ పల్లీలనీరమై - అవన్ డైయభోగ్యజ్జలివన్ పల్లీలనీరమై వేణుమిత్తే. — “ఎన్నావి” ఎన్ఱు - స్వాతన్త్ర్యాభిమానమ్బుణ్ణి యిత్తే యెన్నుళ్ పుష్పాన్దతు; వనవిధమాన దోషమ్ తోల్లీలనీరమై “ఎన్నావి” ఎన్ఱు త్తెన్ఱుకరుత్తు. అన్ఱియే, “ఎన్నావి” ఎన్ఱు తు - సమ్మ న్దసామాన్యమాయ్, “ఘటన్దరూపమ్” ఎన్ఱు మాప్పిలే అభేదసమ్మన్ద తైవివక్షిత్తు, నానాకిట వాత్తానెన్ఱు వివక్షితమాయ్, “నాన్” ఎన్ఱు వే తన్ఱు డైయదోషమ్ ౧౪ “పున్దెయాకక్కరుతునర్” ఎన్ఱి అపడియే సుప్రసిద్ధమాకైయాలే తోన్ఱు మెన్ఱునినైత్తు చ్చొల్లుకిటతాకవుమామ్. “కాన్ఱుభ స్థానమానవాత్తా” ఎన్ఱి త్తే నీమేల్వ్విత్తిటతు, ఆత్మ సామాన్యమప్పడియేయ నాలుమ్ నానావిశేష తైయ మెరుకాల్ పార్ క్కవేన్దావోవెన్ఱు

౧॥ ౧౩-౧౦. ౨॥ ౨-౬. ౩॥ ౧౪-౭. ౪॥ ౧౫-౧౨-౧౫. ౫॥ ౧౬-౧౦-౧౧. ౬॥ ౧౭-౩. ౭॥ ౧౮-౧.
౮॥ ౧౯-౨. ౯॥ ౧౯-౬. ౧౦॥ ౧౯-౪. ౧౧॥ ౧౯-౫. ౧౨॥ ౧౯-౧౦-౧౧. ౧౩॥ ౨-౫.
౧౪॥ ౧-౪-౪. * కమర్ - వేడిప్ప.

ఈ.—(శేర్)విదాయర్ మడువిలే శేరుమాప్ప లేవన్దు శేరానిన్దా. ఇప్పడిమేల్వొక్కై కుక్కు హేతువేన్నెన్నిల్ (అన్దామకుక్కు) పకు త్తస్వామియాకై యాలే. నిత్యవిభూతియిలుళ్ళారోపాతి లీలావిభూతియిలుళ్ళారొక్కమ్ వన్దు ముక్కజొట్టవేణ్డమ్ ప్రాప్తియైయుడైయవనుక్కు. ఇవరై పెత్తనపిన్బాయ్దవన్ సర్వేశ్వరనాయ్దమ్. (అన్దామమిత్యాది) ౧ “అడియార్ కళి కుక్కుజ్జలై యుడన్దాడువ తెన్దుకొలో” ఎన్దివరాళై ప్పట్టపడియే, నిత్య సూరికళోడేవన్దుకలన్దా” ఎన్దు ఆళవన్దారరుళిచ్చెయ్ తారాక త్తిరుమాలై యాన్దాన్బుణిక్కుప్పడి. ఆనాల్, అవ రొకళై “అట్టినులారమ్” ఎన్దో శొల్లువ తెన్నిల్; ౨*చిన్దయ రాయరుక్కుచ్చెయ్ తే, పారతన్త్ర్యసిద్ధికాక త్త జ్జలై యుట్టువైక్కితి విత్తనైయితే, అజ్జనన్బిక్కే, ఎమ్మెరుమా నారరుళిచ్చెయ్యుప్పడి - “ఇవరోడు సున్దేషి ప్పతణ్కుమున్బు అవనోడొక్క ఇవై యుమ్ అనుజ్జ్వలమాయ్ అసత్తమమాయ్, ఇవరోడుకలన్దపిన్బు ఉజ్జ్వల మాయ్ సత్తై పెత్తనపడి శొల్లుకీటతు” ఎన్దు; కల్పకతరువాడినాలతిల్ పూవుమ్ తలిరుమ్ వాడుమితే. (అన్దామ వాల్ముడి) అక్కియమా లైయానతు ముడిహూడి వాల్మొడక్కిన్దు, అన్దియే. “వాన్బుడి” ఎన్దాయ్, వాళెన్దు - ఒలియాయ్, నిరవధిక తేజోరూపమాన ముడియెన్దుమామ్. తామమ్ - తేజస్సాకవుమామ్. తేజోరూపమాన శ్రీపాశ్చజన్యమ్, తేజోరూపమాన తిరువాళి, నూల్ - తిరుయజ్జోపవీతమ్, ఆరమ్ - తిరువారమ్. ఇవై - నిత్య సూరికళుక్కు-పలక్షణమ్. (ఉళ) నిత్యరాన వివర్కళుళరాకై యావ తెన్నిన్నిల్, ౩*సపకాకీనరమేత” ఎన్దిఅప డియే, ఇవరోడు కలప్పతణ్కుమున్బు అన్దవిభూతియు మిలైయాయ్ త్తోదైయై యాలే.

శీ-అ.—(నకు త్తస్వామియాకై యాలేయితి) అతానతు-అన్దానాకై యాలేయన్దామ త్తన్ను శేయతా, ఎన్నావిశేర్ ద్వాన్దెపడి. వివరణమ్ (నిత్యవిభూతియిలిత్యాది). అన్దామ త్తన్ను శేయ్ తెన్నా విశేర్ వన్దు నరమ్-అన్దానానెన్దు అపరభావియాక తాత్పర్యాన్తరమ్ (ఇవరై పెత్తన విత్యాది). ఇన్దవత్త త్తిల్, “అన్దా” ఎన్దిఅవితు-సాధ్యపరమ్. ఆళవన్దార్ నిర్వాహన్తుక్కు, అన్దామవాల్ముడిశక్త్యాట్టినులారమ్, ఉళ-ఉజ్జెన్ద పడి; అతానతు-ఇవన్దోడేవన్దా నెన్దుకరున్దు. (అనాలిత్యాది) “అట్టినులారమ్” ఎన్దు-అచేతనమాక చొల్లువానెన్నెన్ని తెన్ద పడి. లోక న్యాయత్తాలే అన్ద తన్దన్దోన్దుకైగాలే యిప్పడియేయాక వేణ్డావో నెన్దుకరున్దు. (చిన్దయరాయిత్యాది) పొక్కరే, “సగ్వస్త్రాభరణైర్యుక్తం న్వానుమాపైరనుపన్దుః | చిన్దయోస్సప్రకౌశేష అన్యోన్యరుచిర్జ్ఞానైః” (ఇవరోడిత్యాది) ఎమ్మెరుమా నార్ నిర్వాహ త్తిల్, అన్దామకుక్కు-అన్దామజైయతాన, అన్దామవాల్ముడిశక్త్యాట్టినులారమ్, ఉళ-సత్తై పెత్తనపడి పడి. ఇవన్ వాడినాలవన్దుక్కుమ్ వాట్టమ్ వేణుమోవెన్దు (కల్పకతరువిత్యాది). ౪ “దివ్యాన్త్రపుష్పితచతుర్భుజమత్తుదారమ్” ఎన్దుక్కడవత్తే. ముడిహూడివాల్మొడక్కిన్దు-రసోక్తి. ముడిహూడి-ముడియిలేనూట్టప్పట్టు. తామమ్-మాలై. అక్కియమా లైయానతువాల్మొక్కితి ముడియెన్దుశబ్దార్థమ్. “వాళి” ఎన్దుపారమానవాతు. “తామమ్” ఎన్దుమ్-తేజస్సాయ్, “తామవాళి” ఎన్దిపిపై న్దయాలే-నిరవధిక తేజోరూపమాన ముడియెన్దు పడి. ఇత్తైక్కాట్టుకీతార్ (తామమ్ తేజస్సాక వుమామెన్దు). “అన్దామవాళి” ఎన్దుత్తై శక్తిముతలనవన్దుక్కుమ్ విశేషణమాక్కి యరుళిచ్చెయ్ కీతార్ (తేజోరూపమానవిత్యాది). ఆరమ్-జరమ్. ఎమ్మెరుమా నార్ నిర్వాహ త్తిల్ శక్తిక్కి-తార్ (నిత్యరానవిత్యాది). (ఉళరాకైగావతు) ఇహోతుశరాకైయావతు. (సపకాకీత్యాది) ఇన్దవాక్యమ్ - ఎమ్మెరుమా నార్ నిర్వాహవివరణమాతల్, అన్దనిన్దూత్తిల్ తాత్పర్యాన్తరమాతల్. తాత్పర్యాన్తరమాన పోతు - మున్దినతు వస్తుతః వాడినార్ క శబ్ద పడి. ఇరన్దూవతు - భగవదభిప్రాయత్తాలే యన్దవిభూతియు మిలైయాయ్ త్తోదైయై యాలే.

ఆ అ వి. కరున్దు.—(నిత్యవిభూతియిలితి) శర్క్కి, తేమనర్వేషుక్రియమాణం స్నేహమస్తి స్నేకముఖంకర్తుం హేతుఃక ఇతిచేత్; ౫ “దివ్యాపాజం దిశసికరుణయేషా సద్దేశికా ద్వాప్తిప్రంప్రాప్తావృషగిరిపతింక్షత్రబద్ధా న్దయన్తే విశ్వావార్యావిధిశివముఖాస్సాన్దకారోపరుద్ధామశ్యేమాతాజడ ఇరసుతే వక్నూవాద్య శేత్సమ్” “అన్దామ త్తన్ను శేయ్ తు” ఎన్దు తినిరన్దామన్ద త్తైప్పదైవితు. ౪ “సమ్భాషమాణమివసర్వవశంపదేన మన్దస్తి తే నమః సరేణచవీక్షణేన | దివ్యాన్త్రపుష్పితచతుర్భుజ మత్తుదారం రక్తాస్పదం మమకుభాశ్రయమాశ్రయామః” — (అన్దియేవాళి ముడి మొట్టాయిత) “వాల్” ఎన్దిఅవిత్తై - వాళెన్దు పొక్క వేణుమెన్దు పడి. ౬ “నత్రసూర్యోభాతినచన్ద్రితారకమ్. తమేవభాన్తమనుభాతినర్వంతస్య భాసానర్వమిదంవిభాతి” ఇతి - స్వేతరసమస్త తేజసాంచాదకం తేహం కారణమాప్యాయక ఇన్ద్రగవత స్తేజోఽస్తి, తదపిచ్చాదయతికిరీట

ఈ.—(శెన్దామరై త్తడల్లల్) ఆ ర్తియెల్లాన్దీరవివరై ప్పార్ త్తక్కొణ్ణునిట్టిఅనిలై. ఇవరోడేకలన్దపిన్నాయిల్లు తిరుక్కణ్ణో శెన్దీపెల్లతుమ్, వికసితమాయిల్లతుమ్. ఏకరూపమాననల్లుక్కెల్లామితోరువికారమ్ పిఱక్కిఱుతే. ౧“సదైకరూపరూపాయ” ఎన్నిఱవిడ త్తిల్ - కర్తమడియాకవరుమ్ వికారమిల్లెయెన్నిఱ విత్తనై యితే. (శెన్దనివాయ్ శెన్దమలమ్) చాటుశతజ్జళ్ శొల్లుకిఱ తిరువధరమిరుక్కిఱవడి. శివన్దకనిన్దవధరమానతు, శివన్దకమలమ్బాలే యిరానిన్దతు. (శెన్దామరైయడిక్కో) నోక్కుక్కుమ్ స్తి తత్తుక్కుమ్ తోల్లువిల్లిరువడికళ్. తిరువడికలిలే విల్లిన్దనుభవిక్కుమ్ తిరుమేని(శెమ్మొళితిరువుడమ్మే)౨ “రుక్తాభమ్” ఎన్నుమ్మడియాయ్లు ఇవరోడు కలన్దపిన్ను తిరుమేనియిట్టిఱన్ద పుకర్ తా. ౧.

జీ-అ.—ఆశవన్దార్ నిర్వాహ త్తిల్ (ఆ ర్తియెల్లామిత్యాది). ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహ త్తిల్ (ఇవరోడేయిత్యాది). వ్యాఖ్యాతావినీడుపాడు (ఏకరూపమానవిత్యాది). ఏకరూపమానవల్లుక్కెల్లా మెన్దతు-మడిమతలాననిత్యసూరిక తైయపేక్షిత్తు. అనాల్, ౧“సదైకరూపరూపాయ” ఎన్నిఱ ప్రమాణత్తోడే శేరుమ్మడి యెజ్జనేయెన్ద (సదైకేత్యాది). ప్రథమేంశేద్దిత్తియే, “అవికారాయశుద్ధాయ నిత్యాయపరమాత్త నే సదైకరూపరూపాయ విష్ణువేనర్వజిన్దవే”, పదచ్చేర్ త్తిక్కుభావమ్ (నోక్కుక్కుమిత్యాది). శెమ్మొళిలే తిరుమేని యిరుక్కుమెవెన్ద (రుక్తాభమిత్యాది). మానవేద్యద శేధ్యాయే, “ప్రకాశితారంసర్వేషా మణీయాంసమణీయానామ్ । రుక్తాభం స్వప్నధీగమ్యం విద్యాత్తుపురుషంపరమ్.” స్మృహణీయమెన్దపడి. ఆశవన్దార్ నిర్వాహత్తుక్కు, అద్దామవాల్ముడి శక్తాబీనులారముళవాయ్కోణ్ణు, అద్దామత్తన్ను శెయ్తెన్నావిశే రమ్మనుక్కు శెన్దామరై యిత్యారభ్యాన్దయ; క్రమాన్దయోవా. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తుక్కు, అద్దామత్తన్ను శెయ్తెన్నావిశేర్ దనన్ద రమ్ - అద్దామవాల్ముడిశక్తాబీ నులారముళవాయ్ - అమ్మనుమానవనుక్కు శెన్దామరై యిత్యారభ్యాన్దయ. ౧.

అ-అ-వి.—తేజ ఇత్యచ్యుతే. ౩ “ఆపాదపఙ్కుజవిశృంభలవీప్రమాశేః” ఇతి.—౪ “నీలతోయదమధ్యస్థావిద్యుల్లేభేవభాస్వరా” ౫ “నీలముద్దమిన్ను మేని” ఇతిప్రకారేణవా. ౬ “హిరణ్యవర్ణంహరిణీమ్” ఇత్యచ్యమానలక్ష్మీసంయోగాదావ. “చన్ద్రీవన్తుఖమ్” ఇతివత్ స్మృహణీయతావినీడువా. ౭ “యవహస్తరాదిత్యే హిరణ్యయఃపురుషోద్భవ్యతే హిరణ్యత్త్రుర్హిరణ్యకేః ఆప్రణఖాత్సర్వ ఏవసువర్ణః” ఇత్యన్దరాదిత్యవిద్యాచ్చాయయావా. ౧.

ప్ర-తి.— అద్దామత్తన్నుప్రవేశే. శ్రీవిష్ణుధర్మే అష్టపష్టితమేఽధ్యాయే, “గజ ఆకర్ష తేతికే గ్రాహ ఆకర్ష తేజలే. తయోర్ద్వంద్వంసమంయుద్ధం దివ్యంవర్షసహస్రకమ్.” — శ్రీరత్నరాజస్తవే, [౨] “దేవీహస్తామ్బుజేభ్యశ్చరణకిసలయే సంవహద్యోభ్యపహృత్య ప్రత్యసాన్వితభోగం యుడితలవపుటే చతుషీవిస్తృణానః । అక్షిప్తోరశ్చలత్తైస్తవసకలశ కనత్కుంబునస్తామపఙ్క్తౌ ద్వేవశ్రీరత్నధామా గజపతిఃపుషితేన్ద్రాకుల స్తాత్పురోః ॥ ౫౬ ॥ అతన్ద్రితచమాపతిప్రహితహస్తమన్వీక్రృతప్రణీతమణిపాదుకం కిమితిచాకులాన్దఃపురమ్ । అవాహనపరిష్క్రియంపతగరాజమారోహతః కరిప్రవరబృంహితే భగవతస్తవ్రాయెనమః ॥ ౫౭ ॥ యంపశ్య నివృన్దధుర్యాంధియమసకృదశోమధరాంమన్యమానో హుక్కారాస్ఫలనాఙ్ఘ్రి ప్రహతిభిరపితం తార్క్ష్యమధ్యక్షీపస్తవమ్ । కిఞ్చోచ్చదఙ్ఘ్నుదస్థాస్తమభగజపతే ర్భృంహితేజ్యమ్బుమాణే దేవశ్రీరత్నబద్ధో ప్రణమతిహింసచేకాన్దిశీదకాతే ॥ ౫౮ ॥ శ్రీరత్నేశయశరణం మమాసినాత్వావ్యాలోలత్కములతటాకతాణ్డవేన । స్రగుభాషమ్మరమయథాయథంధానోధిక్తామిత్యమగజ గర్జ మాజగన్ధః ॥ ౫౯ ॥” — శ్రీభాగవతే అష్టమస్కంధే, [౩] “ఏవంగ జేన్ద్రీముపవర్ణితనిర్వశేషం బ్రహ్మదయోఽవిధల్లిగ్భిదాభిమానాః । నైతేయదోపసపుపుర్నిఖిలాత్తకత్వాత్తత్రాభిలామరమయోహరిరావిరాసీత్ ॥ ౩౦ ॥ తంతద్వదార్తముపలభ్యజగన్నివాసః స్తోత్రనిశమృదివిజైస్సహసంస్తువద్భిః । ఛన్దోమయేన గరుడేసమాహూమాన శ్చక్రాయుధోభ్యగమదాశుయతో గజేన్ద్రః ॥ ౩౧ ॥ సోన్దస్సరస్మయబలేన గృహీతఆర్ద్రో దృష్ట్యాగరుత్త తిహరింఖ ఉపాత్తచక్రమ్ । ఉత్తి ప్యసామ్బుజకరంగిరమాహకృచ్రాన్నారాయణాఖిలగురో భగవన్నమస్తే ॥ ౩౨ ॥ తంపీత్యపీడితమజస్సహసాన్దవతీర్యసగ్రాహమాశుసరసఃకృపయోజ్జహర । గ్రాహద్విపాటితముఖాదరిణాగజేన్ద్రం సమ్మశ్యతాంహరిరమూముచదుస్త్రియాణామ్ ॥ ౩౩ ॥ — “స్థలస్థందారయామాస గ్రాహాఙ్ఘక్రేణమాధనః”.

ప్ర.తి.—(మతత్వాట్టు) (అన్దామత్తన్నిత్యాది). (అన్దామవాత్తుముడియిత్యాది) పాపకరే, (సగ్వస్తా)భరణైర్మత్తం స్వామిరూపైర నూపమై. చిన్నయైస్సవిప్రకాశైచ్చ అన్యోన్యరుచిరజ్ఞానైః.” (ఉళ్) మహోపనిషది, “అథాతోమహోపనిషదఇత్యేవతదాహుః ఏకో హవై నారాయణఃసీన్నబ్రహ్మనేకానః సేమేద్యావాప్యభివీనత్తుత్రాణినూర్యః సఏకాక్షరమేతత్స్యధ్యానాన్తస్సస్యజననంథేమఉచ్చతే.— ప్రథమేశేద్వితీయే, “అవికారాయశుద్ధాయనిత్యాయపరమాత్మనే । సదైకరూపరూపాయవిష్ణవేసర్వజ్ఞప్తే॥౧॥”— (శైమ్బుక్) మానవే ద్వాదశేధ్యాయే, “ప్రశానితారంసర్వేషామణీయాంసమణీయసామ్ । రుక్మాభంస్వప్ననీగమ్యంవిద్యాత్తుపురుషంపరమ్ ॥౧౨॥ ఏనమేకేనద వ్యగ్నిర్ముచుమన్యేప్రజాపతిమ్ఇన్ద్రమేకేనపరేప్రాణమపరేబ్రహ్మశాశ్వతమ్॥౧౩॥” ౧.

తాత్పర్యము.—పరమపదమునందువనించుచున్న నిత్యసూరలయందుఁ జేయఁదగినక్రితిన నతినీచుఁడైన నాయందుఁజేసిన సర్వస్వామి సుందర మైనమాలచేఁ బ్రకాశించుచున్న దివ్యకిరీటముతోను దివ్యాయుధములతోను దివ్యయక్షోపవీతముతోను దివ్యహారములతోను ఎఱ్ఱ తామరతటాకమునంటి సుందరనేత్రములతోను చొండపండువంటియధరముతోను పద్మములవంటిశ్రీపాదములతోను దివ్యబాంబూనదమువంటి దివ్యమంగళవిగ్రహముతోను మేచేసి నాతోసశ్శేషించెను.

మూ.—తిరువుడమ్బు వాక్ శుడర్ శెన్దామరైకణ్ కై కమలమ్|తిరువిడమేమూర్వమయనిడమేళొప్పుట్లో ।

ఒరువిడముమెన్దై పెరుమాళ్కుర నేయో । వొరువిడ మొన్మిన్మియెన్నుళ్ కలన్దానుక్కే॥ ౨॥

ఆ.—(తిరువుడమ్బు) ఎన్నోడేకలన్దరుళుకితాన్, సర్వేశ్వరియార పెరియపిరాట్టియారోడుమ్ ఆశీతరాన బ్రహ్మరుద్రాదికళోడుమ్ కలన్దరుళినాప్పొల్లియే, తన్నుడైయనిరతిశయ తేజోమయమాన తిరువుడమ్బు లూరుప్రదేశ మొట్టోయామే సమస్తప్రదేశ త్తాల్లలన్దరుళినాన్; ఒరువనుడైయవళిని నేళమేయి తెన్దైతార్. ౨.

అన్య.—ఒరువిడమొన్మిన్మి ఎన్నుళ్ కలన్దానుక్క (౩) ఎన్దై పెరుమాళ్కుర తిరు ఉడమ్బు (౬) వాక్ శుడర్ కణ్ కైకమలమ్ శెమ్ (౯) తామరై మార్వమ్ తిరువిడమే (౧౨) కొప్పుట్లో ఆయన్ ఇనమే (౧౫) ఒరువిడముమ్ ఆరనే ఓ. (౧౮).

పన్నీ.—అనన్తరమ్, ఇవ్వవయవళోత్తయైయుడైయవన్, బ్రహ్మరుద్రాదికళాన విభూతిభూతర్ క్కుమ్ పిరాట్టియోపాతితిరుమేని యిలే యిడన్దోడుత్తజ్జ్వల్యత్తైయరుళిచ్చెయికితార్.

స్వరూపరూపగుణవిభూతికళోన్మత్తోంతపడి, ఎన్నుళ్, కలన్ద, (౩) ఎన్కులనాళనుక్కు, శ్లాఘ్యమాన, వడివు, ఆదిత్యవర్ణమాయి రానిన్దతు. తిరుక్కుణ్ణుమ్తిరుక్కైయుమ్, శివన్ద, (౯) తామరైపోలేశెవ్విపెల్లతు. తిరుమార్వ, లక్ష్మీస్థానమేయాయ్దు. (౧౨) కొప్పుట్లో, బ్రహ్మోవుక్కు, స్థానమేయాయ్దు. (౧౫) నీక్కియొళ్ళవిడమ్, రుద్రనేయాయరానిన్దతు. ఇతెన్మవాళ్ళర్యమ్? (౧౮) ఒరువుతల్ - నీక్కి తల్. తన్దిరువుళ్ళత్తిలేయవన్ కలన్దపిన్న్ రూపాజ్జ్వల్యముమ్ ఆయనాజ్జ్వల్యముముడ్డానవోపాతి, విభూత్యాజ్జ్వల్యముముడ్డాయ్దుదైన్మ కరుత్తు. ౨.

అర్థము.—ఒకప్రదేశముతప్పక నామనస్సునందు కలిసియున్న (౩) నాతండ్రికినాఘుడైనసర్వేశ్వరునికి శ్లాఘ్యమైన శరీరము (౬) సూర్యునినంటికానికలదైయున్నది. నేత్రములుభుజములనియెడిపద్మములు ఎఱ్ఱని (౯) తామరపుష్పములవలెరక్తవర్ణముకలవైయున్నవి. వక్షస్థలము లక్ష్మీకిస్థానమైయున్నది. (౧౨) తిరునాళిదేశము బ్రహ్మకు స్థానమైయున్నది. (౧౫) తక్కినస్థలములు రుద్రునికి న త్పత్తిస్థానములుగా నున్నవి. ఇదివనూళ్ళర్యము? (౧౮)

౧౪౬ తిరువాయ్ మొక్కి. — ౨-ప. ౫-తి-అన్దామ త్తన్ను. ౨-పా-తిరువుడమ్ము వ్యాఖ్యానశ్లో.

ఈ. — ఇరణ్డామ్బట్టు. తమ్మోడేకలన్దపిన్ను అవనుక్కు ప్పిటన్దపుకలైచ్చొన్న్ది, తన్నుడమ్మైప్పన్ద్రోబిరేపే శానాదికళ సత్తైయామ్మడి యిరుక్కిఱవణ తానెన్నుడమ్మైప్పన్ద్రో త్తక సత్తైయామ్మడియిరానిన్దానెన్దితార్.

(తిరువుడమ్ము వాళ్ శుడర్) అత్తై త్తపోతై స్పర్శనుఖజ్జోణ్డరుళిచ్చెయ్ కితార్ త్తే. “ఈశ్వరనుక్కు విగ్రహమిలై, విభూతియిలై” ఎన్నిఱవర్ కళీమున్నే, ఆత్తతమరానవివర్ తిరువుడమ్ము వాళ్ శుడర్ ఎన్న ప్పేఱు వతే !, “ఈశ్వరనుక్కు విగ్రహమిలై, గుణమిలై, ఎన్నిఱవర్ కళీ పణ్ణివై క్కమాటాత పాపమిలై ; అవర్ కళై, యనువ ర్తిత్తు అతు కేట్రు విరాతపడిపెరుమాళ్ నమక్కుప్పణ్ణి ఉపకారమే” ఎన్దరుళిచ్చెయ్ వర్ జీయర్. * మయర్వఱమతినలమరుళ ప్పెన్ద్రవర్ తువక్కుణ్ణిఱతిరుమేనియితే ౧: “ఇచ్చాగ్నహీతాభిమతోరుదేహాః” ఎన్ద్రతన క్కుమభిమతమాయిరుప్ప త్తొన్న్ది. తామతిత్తార్ క్కు ౨: “ఏష సర్వస్వభూతస్తు” ఎన్ద్రుణ్డొడుప్ప తుమ్ తిరుమేని యైయే. (వాళ్ శుడర్) ముతలిలే తేజోరూపమాన తిరుమేనిమికవు మొల్లిపెన్ద్ర తివరోట్టై క్కలవియారే. వుఱ మొల్లియాయ్ ఉళ్ళుమణ్ణిన్ద్రురుక్కైయన్న్ది క్కే, నెయ్ తిణుజ్జినాప్పోలే తేజ స్తత్త్వమేయాయిరుక్కై.

శీ-అ. — ఇరణ్డామ్బట్టు (తిరువుడమ్మి త్యాది) “ఎన్నావికేరమ్మనుక్కు - తమ్మొత్తిరువుడమ్మే” ఎన్ద్రతినోక్కాక (తమ్మోడేయి త్యాది). “అయనిడమే” ఇత్యాదియైక్కటాక్షీతు (తన్నుడమ్మైయి త్యాది). “ఓరువిడ మొన్న్ది” ఎన్ద్రత్తైక్కటాక్షీతు (తానెన్నుడమ్మైయి త్యాది).

వాళ్ శుడర్ - మిక్కతేజస్సు. “ఎన్నుళోకలన్దానుక్కు తిరువుడమ్ము వాళ్ శుడర్” ఇత్యన్ద్రయ ముఖేనాహ (అత్తై త్తపోతైయి త్యాది). పలకాలుమ్ విగ్రహ తైవర్ణిక్కిఱపడియై యనుసన్దితు నమ్మిత్తే యిడుపాడు (ఈశ్వరనుక్కి త్యాది). ప్రాసన్జికమాక నన్దీయరుడైయి స్వరూ భాసనన్దానమాహ (ఈశ్వరనుక్కి త్యాది). ఇత్తాల్ - విగ్రహాదికల్లైయె న్నెక్కు నిమిత్తమవర్ కతుడైయపాప ప్రాచుర్యమెన్ద్ర పడి. ఇవరేరుళిచ్చెయ్ తాల్ ప్రమాణమామోవెన్న (మయర్వఱవి త్యాది). అత్తైయారే, ఇవరనుభవపరీవాహరూపమాన శ్రీసూక్తియమ్ సరమప్రమాణమెన్ద్ర పడి. తువక్కుణ్ణిఱ - ఈడుపట్టనుభవిక్కిఱ. “తిరు” ఎన్ద్ర - అత్తైయారే, అత్తైక్కాట్టుకితార్ (ఇచ్చాగ్నహీతే త్యాది) పట్టేంశే పళ్ళిమే, పూర్వమేవలిఖతమ్. కార్యత్తాలు మభిమతత్వతై యుపపాదిక్కితార్ (తామతిత్తార్ క్కి త్యాది). యున్దకాడ్డే ప్రభమే, ౨: “ఏష సర్వస్వభూ తస్తు.” పూర్వమేవలిఖతమ్. (ముతలిలేయి త్యాది) “తిరు” ఎన్ద్రపోతే - సావిభావికసర్వాతిశయజ్ఞకుమ్ సిద్ధిక్కైయారే, పిన్నైయమ్ పిన్నైయమ్ “శుడర్” ఎన్ను మ్మోతు - ఇప్పడియేయక వేణుమెన్ద్ర పడి. * వానిక తాత్పర్యమ్ (వుఱ మొల్లియాయి త్యాది). తిణుజ్జుకై -

అ-అ-వి — “తిరువిడమేమార్వమ్” ఎన్ద్రయారే “తిరువుడమ్ము” ఎన్నిఱవిడత్తిల్ “తిరు” ఎన్ద్ర - పెరియపిరాట్టియారో పైసమ్మనన్ద్రొల్లు కిఱతన్ద్ర, పిన్నైయెక్క శేయ్ కిఱతన్ద్రాల్ ; తిరుమేనియిల్ భోగ్యతైయెన్ద్రొల్లునినైత్తు అతుక్కు స్సాశురమిడమాట్టాతే, “తిరు” ఎన్ద్రొరు శొల్లారేయతినుడైయవపరిచ్చేద్యమాన వతిశయ తైగ్యోతిప్పిక్కితార్. ౩ “నతత్సమశ్చార్థధికశ్చదృశ్యతే” ఎన్నిఱవనుక్కుమ్ ౪ “శ్రద్ధయా దేవోదేవత్వమన్న తే” ఎన్ను న్నడి-ఇవనైయిట్టేయతిశయన్ద్రొల్లు వేణుకైయాలమ్, ౫ “శ్రీత్యేవచనామ తేభగవతి” ఎన్ద్ర - అనత్తై అనన్ద్యాభే యతిశయైయెన్ద్రొల్లు కైయాలమ్ తే లోకత్తిలత్తర్నద్యోతనార్థమాక గౌణవృత్తియారే శ్రీయెన్ద్రమ్ తిరువెన్ద్రమ్ ప్రయోగిక్కిఱకు; అప్పడియే యిజ్జు మెన్ద్రుతిరువుళ్ళమ్. తిరువెన్ద్రాల్ - అన్దవన్దవృక్తిక్కడై త్తవతిశయమిత్తిసిద్ధిప్పతు; అత్తైయారేయిజ్జేయివర్ పక్కలవనుక్కుజ్ఞానవ్యామో హతిశయత్తాలమ్, ఇవర్ క్కవన్దక్కులుళ్ళవ్యామోహతిశయత్తాలమ్, అత్తై త్తపోతుజ్ఞాన స్పర్శనుఖాపరిచ్చేద్యతావ్యజ్ఞానత్తిఱున్దైయిలై. — నన్దయంవిగ్రహో ౨ విద్యాపరికల్పితః కిన్న స్యాదితిశ్చాంధ్ర త్రరత్రయేణపరిహరతి (మయర్వఱమతినలమి త్యాదివాక్యత్రయేణ). “మయ ర్వఱమతినలమ్” ఇతివాక్యమేవోత్తరంవా — స్వరూపగుణజ్ఞతై ప్పెన్ద్రవిగ్రహత్తుక్కుతిశయమే తేన్న (ఇచ్చాగ్నహీతే త్యాది) అత్తల్. యద్యా, ఇవర్ తువక్కుణ్ణిరమాత్రమన్ద్ర, అవనుక్కుమభిమత మెన్దితార్ (ఇచ్చే త్యాది). అభవా, స్పర్శనుఖాతిశయజ్ఞానపరిచ్చిన్నమానపడియై యుప పాదిక్కితార్ (ఇచ్చాగ్నహీతే ఎన్ద్ర). “అభిమత” ఎన్ద్రయారే-భోగ్యతై అపరిచ్చిన్నాన్ద్ర నానవనై, “తణ్ణిర్ తణ్ణిర్” ఎన్న ప్పణ్ణుకైయారే

ఈ.—త్తుక్కు దాహరణక్లాట్టుకితార్. స్వ ర్శేన్ద్రీయత్తుక్కుణ్ణు, పూరేన్ద్రీయత్తుక్కుణ్ణు, కణ్ణుక్కిని తాయరుక్కుమ్, ఇవైతోడక్కుమానవై యెల్లాముణ్డితే. పామ్మణై మేలాఱ్కు - పణ్బెణ్ణిల్ - పలపలవే యాపరణమ్ ఇత్యాదితోడ జే, ఓ! ఎన్ద్రన్దయమ్. ౬.

జీ-అ.-ఇత్రాల్ - ఇవరోడేకల్లన్ద పిన్న్ శబ్దాదివిషయానుభవత్తాల్లన్దానవేల్ మెల్లాముణ్డాయల్లైన్ద పడి. (స్వ ర్శేన్ద్రీయత్తుక్కుణ్ణు) స్వ ర్శేన్ద్రీయత్తుక్కు-విషయముణ్డెవపడి. ఇమ్మాన్దుమ్ మల్ విరణ్ణుక్కు ముపలక్షణమెన్దితార్ (ఇవైతోడక్కుమానవైయిత్తాది). “ఓ” ఎన్ద్రతు - హర్ష సూచకమ్. పామ్మణై మేలాఱ్కు - పణ్బెణ్ణిల్ - ఆపరణమ్ పలపల, పేరుమ్మలపల, శోతివడివుపలపల, కణ్ణుణ్ణుక్కిట్టుల్లు మోన్దిన్ద మ్మలపల, ఇనముమ్మలపల, ఓ ఎన్ద్రన్దయమ్. ఉల్లు - స్పృశిత్తు. ౬.

తాత్పర్యము.—అతినీచుండనైన నాతోసంశ్లేషించుటకు సర్వేన్ద్రీయండునే కావతారంబులైతి ఆసంశ్లేషంబులైన దివ్యభూషణములకల వాడును ఆసంశ్లేష కల్యాణగుణములు కలవాడును నిరవధిక తేజోమయదివ్యమంగళవిగ్రహములు కలవాడును దివ్యభోగములు దివ్యజ్ఞానములుకలవాడునునాయెను. ఇట్టిపరిపూర్ణుడైన శ్రీయఃపతి నాన ర్శేన్ద్రీయములకు తనదివ్యభోగ్యతను గనుపఱచి నాతోసంశ్లేషించెను. ౬.

మూ.—పామ్మణై మేత్పాఱ్కుడలుప్పల్లియమర్ న్దతువుమ్ ।
కామ్మణై తోట్పిన్దై కామైఱుడ నేల్ శెన్ద్రతువుమ్ ।
తేమ్మణైయ శోలై మరామర మేత్తైయ త్తతువుమ్ ।
పూమ్మణైయ త్తెమ్మణ్డాయ్ ప్పొన్దడియ మ్బారేతే ।

౭॥

అ.—(పామ్మణై) తన్నుడైయ సర్వచేష్టితద్దైయ మెనక్కేభోగ్యమాకచ్చెయ్ తరుళి నాన్దితార్.

౭.

అర్ప.—పాఱ్కుడలుళ్ పామ్మణై మేర్ పల్లి (౩) అమర్ న్దతువుమ్ కామ్మణై తోళ్ (౬) పిన్దై కామై ఏత్తేఱు ఉడక్ (౯) శెన్ద్రతువుమ్ తేమ్ పణ్దైయ (౧౨) శోలై మరామరమ్ ఏఱు (౧౫) ఎయ్ తతువుమ్ పూ పిణ్దైయ (౧౮) తత్ తుఱాయ్ పోక్ (౨౧) ముడి అమ్ పోర్ (౨౪) ఏఱు. (౨౫)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, తమ్మైన్దైయం శ్లేషత్తాలే యశుడైయదివ్యచేష్టితద్దై తమక్కుప్రకాశిత్తు నిఱమ్మెల్ల పడియైయనుభవిత్తార్.

పాఱ్కుడలితే, పామ్మణైయిన్దై, కణ్ణుళర్ న్దరుళుత్తై, (౩) పారున్దరతుమ్, మూక్కిల్ పోన్ద, తోలైయ డైయ, (౬) నపిన్దై పిరాట్టి కాక్, ఏత్తేయైయమ్, ఏవోద్యోగ త్తై, (౯) కొన్దతువుమ్, తేనైయమ్, పణ్దైయైయముడైయ, (౧౨) అత్తాల్ శోలైయాక త్తత్తై, మరామరమ్, ఏఱు, (౧౫) ఎయ్ తతువుమ్, అఱుకియ, తొడైయైయ డైత్తాయ్, (౧౮) కుళిర్ న్ద, తిరుత్తుఱాయ్ లేయలబ్బుతమాయ్, అత్తున్జ్జిల మాన, (౨౧) ముడియైయ డైత్తాయ్, దర్శనీయమాయ్, విరోధినిరసనోద్యోగ శీలమాయ్, శెరుక్రైయ డైత్తాన, (౨౪) ఋషభమ్మోన్దవన్దు. (౨౫) “ఏఱు” ఎన్ద్రొక్కేడాక-అమర్ న్దతువుమ్, శెన్ద్రతువుమ్, ఎయ్ తతువు మెన్ద్రొన్దితై. ౭.

అర్థము.—శ్రీరాధియందు ఆదిశేషునిమీఁద శయనమును (౩) జేసినదియు వెదురువంటి భుజములకల (౬) నప్పిన్న పిరాట్టికొఱకు ఏడువృషభములను ఏక కాలమందు (౯) చంపినదియు మధువును కొమ్ములునుగల (౧౨) అభివృద్ధములైన సాలవృక్షముల నేడింటిని (౧౫) బడ ద్రోసినదియు సుందరముగఁ గ్రుచ్చబడిన (౧౮) చల్లని తిరుత్తుఱాయ్ మాలచేసలంకరింపఁబడి ప్రకాశించుచున్న (౨౧) కిరీటముకల సుందరమై బలిష్ఠమైన (౨౪) వృషభమువంటి (శ్రీయఃపతియే). (౨౫)

౭.

౧౫౮ తిరువాయ్ మొழి.—౨-౪. ౫-తి-అద్దామ తన్ను, ౭-పా-పామ్బుజై వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ.—ఏద్రామ్బుట్టు. ౧* అయర్వటుమమరర్ కళతిపతియాయరున్దువైత్తు, క్షీరాబ్ధియిలేకణ్వళర్ న్దురుళి, రామకృష్ణాద్యవతారజ్ఞులై పృణ్ణిత్తల్లా మెనక్కాకక్కిడీరెన్ఱితార్.

(పామ్బుజై) ఆర్తరక్షణత్తుక్కాక, తిరుప్పాఱ్ఱుడలిలే నీరులుత్తామైక్కు, శైత్యసౌగంధ్యసౌకుమార్య జ్ఞులై యుడైయనాన తిరువనన్దాన్ద్రాన్దేలే కణ్వళర్ న్దురుళిన్దుమ్. (కామ్బుత్యాది) శుభ్రుడై మైక్కుమ్ శైవైక్కుమ్ మూగ్గిల్ పోలేయిరున్దుళ్ళతోళ్ళుకై యుడైయ నప్పిన్దై ప్పిరాట్టియోట్టై సంక్షేపత్తుక్కు ప్రతిబంధకజ్ఞాన ఋషభ జ్ఞశేత్తై యుమెరుకా లేయూట్టియాక నెరిత్తుప్పొక్కట్టుతుమ్. (తేమ్బుజైయ) మహారాజర్, “నీర్ వాలియైక్కొల్ల మాట్టిక్” ఎన్న, అవరై విశ్వసిప్పిక్కైక్కాక; తేనై యుడైత్తాయప్పజైత్తు అడికణ్ణిలక్కుక్కుటిక్కొన్ణాతపడి యాయుక్కిఱమరామరజ్ఞశేత్తై యుమెయ్ తతుమ్. (పూవిత్యాది) పూవై యుడైత్తాయత్తోడై యున్దువెన్ను తల్; నల్లతోడైయైయడైత్తాన తిరుత్తుద్రాయ్ మాళై యాలేయలజ్జుతనాయ్, ఆధిరాజ్యనూచకమాన తిరువభిషేకత్తై యుడైయనాయ్, ఇవ్వుక్కుతనై నిత్యసూరికలై యనుభవిప్పిత్తు ఆత్తాల్ వన్ద మేన్దైతోన్దు, అఱ్ఱియతాయ్ యున్దుోన్దుఖమానఋషభమ్బాలే మేనాణిత్తిరుక్కిఱవిరుప్ప. పొన్దుడియమ్బొరేలు-పాఱ్ఱుడలుళో పళ్ళియమర్ న్దుతువుమ్-పామ్బుజై మేలెన్దు తనిత్తనియేక్రియైయాకక్కడవతు. ఇవై యెల్లామెనక్కాకక్కిడీరెన్దుమామ్. 2.

జీ-ఆ.—ఏద్రామ్బుట్టు (పామ్బుజైమేలిత్యాది). “పూమ్బుజైయ” ఇత్యారభ్య, “పోరేలు-పాఱ్ఱుడలుళో - పామ్బుజైమేల్పుయమ ర్ న్దుతువుమ్, కామ్బుజైయెన్దుతోడన్దై, “ఎయ్ తతువుమ్” ఎన్దన్దుయత్తవతారికై (అయర్వటుమిత్యాది).

“పాఱ్ఱుడలుళో - పామ్బుజైమేల్” ఎన్దన్దుయత్తర్థమ్ (ఆర్తరక్షణత్యాది). సర్వజాతి స్వభావతైప్పన్దు (శైత్యత్యాది). కామ్బు- మూగ్గిల్. శుభ్రుడైమై - వర్చులతై. ఏలు - ఏళుముడక, శైబ్రుతువుమ్ ఇత్యవయః. ఊట్టియాక - కణ్ణప్రదేశావచ్ఛేదేన. ఊట్టి - కళుత్తు, నెరిత్తు - సంహరిత్తు. పజై - శాశై. తేమ్ - తేక. పూవెన్దు-పూవతల్, స్పృహణీయతైయాతల్. పిజైయ-తోడుక్కప్పట్ట. నిత్యసూరికలై యనుభవిప్పిత్తైత్తు-అర్థాత్పిదమ్. మేనాణిత్తు-గర్విత్తు. మున్దిరవన్దుయత్తుక్కు, ఏఱ్ఱేలుడక శైబ్రుతువుమ్ - కామ్బుజైతోట్టిన్దైక్కాయ్, ఎయ్ తతువుమ్-తేమ్బుజైయోలై మరామరమేళు ఎన్దు శేషము మన్దుయిప్పతు. “ఇన్దుతుమిన్దుతుమిన్దుతుమ్” ఎన్దాల్ - సాకాజ్ఞ మాయరు క్కైయాలే యధ్యాహరిత్తుయోజిక్కితార్ (ఇవైయెల్లామిత్యాది). ఇన్దయోజనైయల్, పూమ్బుజైయతణ్ణుయోన్దున్దుడియమ్బొరేలు - పామ్బుజైమేలెన్దుతోడన్దై, ఎయ్ తతువు మెనక్కాకక్కిడీరెన్దువయః. 2.

ఆ-ఆ-వి.—ఇరణ్డామ్మోజనైయల్, “పూ” ఎన్దిఱతు-తోడైక్కవిశేషణమ్. 2.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుండు జగద్రక్షణార్థముగ క్షీరాబ్ధియందనంతునిమీద శయనించినదియు, సర్వలక్షణసంపున్ను రాలైన నప్పిన్న పిరాట్టికొఱకు సప్తవృషభములనుచంపినదియు, సుగ్రీవముహూర్తాలవారికి తనయందువిశ్వాసమునుబుట్టించుటకై సప్తసాలవృక్షములనుబడద్రోసి పరాక్రమమునుజూపినదియు, ఆధిరాజ్యనూచకమగు దివ్యతిరువభిషేకమునుభరించి నిత్యసూరులననుభవింపఁజేసి యందువలన వచ్చినగాంభీర్యముకలిగియుండుటయు ఈగుణచేష్టితములన్నియు నాకొఱకై యేయనస్థింపఁబడినవియని యాహ్వానపకారస్పృతిఁజేసిరి. 2.

మూ.—పొన్దుడియమ్బొరేల్ శై యెన్దునైనాన్దుడన్దో | డన్దుడియన్దిల్లాతతణ్ణుద్రాయ్ మాళై యనై |

యెన్దుడివు కాణాతేయెన్నుళో కలన్దానై | చొన్దుడివు కాణేనాళొల్లువతెళొల్లరే ||

తిరువాయ్ మొక్కి.—౨-ప. ౫-తి-అద్దామ త్తన్ను. ౮-పా-పొన్దుడి వ్యాఖ్యానము. ౧౫౯

ఆ.— (పొన్దుడి) వాఙ్మనసాపరిచ్ఛేద్యనిరతిశయకల్యాణస్వరూపగుణవిభూతికలైయుడైయనాయరున్దువైత్తు, ఎన్నుడైయస్వరూపస్య భావగుణవృత్తాదికలినుడైయ నిహీనతైయై ప్పారాతే యెన్ను క్కేలన్దు విస్సాశీలత్తు క్కొరుముడివు కాణ్ణితిలేళ్; ఆనపిన్దైన్దొల్లువతు? శొల్లీరెన్దొత్తార్.

అన్య.—పాణ్ ముడి అమ్మారేత్తై (౩) ఎన్నునై నాల్ తడవ (౬) తోళ్ తణ్ ముడివొన్దుట్టత (౯) తణ్ తుమ్మాయ్మాలై యనై ఎన్నుడివుకాణాతే (౧౨) ఎన్నుళ్ కలన్దునై నాణ్ (౧౫) శొల్ ముడివు కాణ్ణే. (౧౮) కొల్లువతు ఎణ్ శొల్లీర్. (౨౧)

పన్నీ.—ఆనన్దరమ్, సంశ్లేషనైలక్షణ్యత్తినుడైయవాచామగోచరతైయైయరుళిచ్చెయ్కితార్.

ఉజ్జ్వలమాన, అభిషేకతైయైయడైయ, పెరుమ్ తెరుక్కనాయ్, (౩) అన్దస్సాతన్ద్ర్యచ్చెరుక్కైక్కాట్టియైన్దుయడిమైకొణ్ణనాత నాయ్, నాలువతైప్పట్ట, పెరియ, (౬) తిరుత్తోలైయైయనాయ్, తన్నెరుమ్మెక్కు, ముడివిల్లాతవనాయ్, (౯) ఇన్దమేన్దెక్కుమ్భోగ్యతై క్కుమ్మనూచకమాసకుళీర్న్ద, తిరుత్తుమ్మాయ్మాలైయైయడైయనాయ్, తన్నుత్కర్నత్తుక్కైక్కాణాతవోపాతియెన్నికర్న త్తిన్నుడివుకాణాతే, (౧౨) ఎన్నెజ్జుక్కుళ్ళే, కలన్దవనై, నాణ్, (౧౫) స్వసంశేద్యమాకవఱియమతోళియ పాశురమిట్టుచ్చొల్లుమ్, ప్రకారమ్, కాణ్ణితిలేళ్. (౧౮) సీఙ్గళనుభవిత్తవిషయమ్ వృత్తకీర్తనమ్మణ్ణు మోపాతియిజ్జుచ్చొల్లువతు, ఏతు? ఉణ్డాకిట్టొల్లుళ్ళో శెన్దుతాకిరైక్కుఱిత్తురైక్కైత్తార్. (౨౧) లోకవ్యావృత్తనుడైయసంశ్లేషసారస్యమ్వాచామగోచరమెన్దుకరుత్తు. విశ్లేషదకైయైలెన్నుడివుకాణాతేయెన్దుమామ్.

అర్థము.—స్వర్నమువలె (పృ) కాశించుచున్న (౩) స్వామియు నాలుగువిధములుకల గొప్ప (౬) భుజములుకలవాడును తనకు సంతములేనివాడును (౯) చల్లని తిరుత్తుమ్మాయ్మాలకలవాడును నానీచతకంతముజూడకనే (౧౨) నామనస్సునందుఁ గలిసినవాడునునైన (సర్వేశ్వరుని) నేను (౧౫) చెప్పు రీతిని నెఱుంగను(౧౮)(ఈవిషయమందు)చెప్పఁదగినది ఏది? (అదియున్నచో) చెప్పఁడు. (౨౧)

ఈ.— ఎట్టామ్బట్టు. ౧*అయర్వణుమమరర్ కళతిపతియా యిరున్దువైత్తు ఎత్తణ్డైయైప్పారాతే యె న్నో డేవన్దుకలన్దు విన్దుహాగుణ తై యెన్నా త్తేశిముడియా తెన్దితార్.

(పొన్దుడియ మ్మోరేత్తై) ఉభయవిభూతిక్కుమ్ కవిత్తముడియైయడైయనాయ్ అత్తాల్ వన్దు శేషిత్వ వృత్తిప్పత్తోల్ విరుక్కిఅవనై. (ఎన్నునై) తణ్ శేషిత్వత్తిలైయైక్కాట్టి, ఎనై ఎ శేషత్వత్తిన్దొల్లెయిలే నిలుత్తి నవనై. (నాల్గొడన్దొలిత్తాది) నాలాయ్ప్పణ్డెత్తిరున్దుళ్ళ తోళ్ కళై యుడైయనాయ్, తనై ఎ శ్చేషప్పక్కాల్ వేదన్దుభుమెత్తై కాణమూట్టాతే ౨ “ యతోవాచోనివర్తనై ” ఎన్దు మీళుమ్మడి యిరుప్పానాయరుక్కితి తణ్డొ మ్మాయ్మాలైయనై. ఎల్లైకాణవొణ్ణాతవన్దువుక్కు లక్షణమ్మోలే తిరుత్తుమ్మాయ్మాలై. (ఎన్నుడివిత్తాది)

జీ-ఆ.—ఎట్టామ్బట్టు (పొన్దుడియత్తాది). “పొన్దుడియమ్మోరేత్తై” ఎన్దైప్పత్తోల్ (అయర్వణుమమరర్ కళైత్తు). తణ్డెనీచతై ఇన్దుహాగుణమ్-సాశీల్యమ్.

కవిత్తధరిత్తి. ఉత్తైప్ప-దార్ద్యమ్. (తణ్ శేషిత్వత్తిత్తాది). “పొన్దుడి” ఎన్దు-శేషిత్వత్తిన్దొల్లెయ్తోన్దు. తత్తనుభివ్యాహరత్తాతే శేషత్వత్తిన్దొల్లెయ్తోన్దుకలెన్ద పడి. ఎన్నునై-ఎజ్జుక్కుమ్మస్వామియానవనై. పణ్డెత్తిరున్దుళ్ళ-పెరుత్తిరున్దుళ్ళ. తన్నుడివొన్దుట్టత-తనక్కొరైయైల్లాత. “తణ్డొమ్మాయ్మాలైయనై” ఎన్దికపదసాహిత్యత్తుక్కుభావమ్ (ఎల్లైకాణవిత్తాది). ఇన్దుడత్తిరే- ౩ “వత్తన్దొల్లెయ్తోన్దుకలెన్ద” ఇత్యాద్యను.

ఈ.—అవస్థక్కుల్ నన్నై క్కల్లై కాణవొణ్ణా తాప్పో లేయాయ్ బి ఇవర్ పక్కల్ తీమై క్కల్లై కాణవొణ్ణా తాయరుక్కిఱ పడి. (ఎన్నడివు కాణాతే) ఎన్న శవుపాగాతే. ౧ “అవిజ్ఞా తా” ఎన్నిఱపడియే, ఎకతజ్జె పారా తే కణ్ణెచ్చెప్పి శిత్తువను కలదా నెన్ను తల్; అన్ని క్కే, ౨* ఆడియాడియిల్ విన్లెషే త్తవ్వసనత్తాలే నాఁముడియప్పక, అతుకాణమాట్టాతే యెన్నో డేకలదా నెన్ను తల్. (శొల్ ముడివు కాణేక నాఁ) ఎన్నో డువద్దుకలన్ద బరుగుణ త్తెయుమ్ శొల్లిల్, ఆనన్ద గుణ మెన్నెయుమ్ శొల్లప్పక్క వేదమ్బట్టుతు పడుమి త్తనై. అన నెన్నై యనుభవిప్పిక్క, అత్తాలెనక్కుప్పి అన్దరస మనుభవిత్తు విడుమ త్తనై యల్లుతు, పాశురమిట్టు చొచ్చి ముడియా తెన్టుమామ్. (శొల్లువ తెన్ శొల్లీరే) ఇతరవిష యజ్జలై యనుభవిత్తు అవల్ బుక్కు ప్పాశురమిట్టు చొచ్చి కళాయరుక్కిఱ నీన్దో తా శొల్లవల్లికళో? ౫.

జీ-అ.-సథేయమ్, “ఎన్నడివు” ఎన్దుత్తుక్కు, ముడివెన్దు-ఎన్దైయాయ్, కీడ్రే “అల్లావి” ఎన్దు రుక్కైయాలే సామాన్యశబ్దత్వవిశేష త్తిరేపర్యవసిపిత్తు ఎకదోష త్తిక్ చరమాపధియైప్పారా తేయెన్దు మున్దినపర్థమ్, అశవు-తజ్జె. వివరణమ్ (అవిజ్ఞా తేత్యాది.) “అవిజ్ఞాతాసహస్రాంః” ఇతి శ్రీసహస్రనామ్ని. శెమ్మిలిత్తు, మూడిక్కొట్టు. (అన్ని క్కేయి త్యాది.) ద్వితీయార్థమ్-స్పష్టమ్. “ఎన్నడివు కాణాతే” ఎన్దు పద త్తినర్థద్వయాను గుణమాక పదైవేయర్థద్వయమ్ (ఎన్నో డువద్దు త్యాదివాక్యద్వయేన). శొన్నడివు కాణేక-శొల్లుమ్ ప్రకారమ్ కాణ్ణిటిలేక. శొల్లువ తెన్-నీన్దళనుభ విత్తవిషయమ్ వృత్తీ ర్తనమ్బుణ్ణామోపాతి, ఇట్టుచొచ్చిలువ తేతు? శొల్లీరే-ఉడ్డాకిట్టొచ్చిల్లొక్కో శితిశబ్దార్థః. ఇత్తాలే ఫలితమ్ (ఇతరవిషయజ్జలై యి త్యాది). క్రమేణాన్వయః.

అ-అ.-వి.—ఇరణ్డామర్థమ్-మూలత్తుక్కు చేరుమ్. కణ్ణెచ్చెప్పి శిత్తు ఇత్తవ్వసన - స్వనైచ్చానుసంధా నేతాత్పర్యమ్.

ప్ర-తి.—ఎట్టామ్బట్టు (పొన్నడియి త్యాది). (ఎన్నడివు కాణాతే) శ్రీసహస్రనామ్ని, “అవిజ్ఞాతాసహస్రాంః” శుర్విధాతాకృతలక్షణః.

తాత్పర్యము.—ఉభయవిభూతి సామాన్యముచక మైన దివ్యాభిషేకముకలవాఁడును, శనస్వామిత్వమును నాకుఁగనుపఱచి నన్ను నశప టుమకొనినవాఁడును, విలక్షణవిగ్రహవిశిష్టుఁడును, వేదపురునిచేతను వర్ణింపఁగూడని కల్యాణగుణములుకలవాఁడును, తనవైలక్షణ్యముచకమైన లక్షణమువలెనుండు దివ్యతీరుత్తుకొయ్ మూలధరించినవాఁడును నిట్టివాచామగోచరమహిమకలవాఁడును నైన సర్వస్వామి అతీసియఁడైన నాతో సంక్షేపించెనేని వానిసౌశీల్యమునకంతమును నేనెఱుంగనైతిని. గనుక వానిగుణములనే పాశురముచేఁజెప్ప నసమర్థుఁడను, వాని వాచామగోచ రమైన సంక్షేపసారస్యము మికుఁగూడఁజెప్ప నసాధ్యమని లోకులనుగుఱించి సాదించిరి.

మూ.—శొల్లీరెన్న మ్మానైయెన్నా వియావితనై । యెల్లైయిల్ శీరెన్కరుమాణిక్క చ్చుడరై।

నల్లవముతమ్ మ్మెఱ్ఱురియవీడుమా ! యల్లిమలర్విరై యొత్తాల్ల న్బెణ్ణన్దే ।

అ.—(శొల్లీర్) ఇప్పడియవను దైయగుణజ్ఞో శొల్లిలమనియేయరుక్కుచ్చెయ్ తేయమ్, తమ్మడైయ ఆరామైయాళే; అవక గుణజ్ఞై కాలతర్తవ్వి మెల్లాణ్ణా న్నామవల్ బుక్కిరుముడివు కాణ్ణిటిలే నెన్దుపి న్నెయ్ మవను దైయగుణజ్ఞై చొచ్చిల్లి, పరమభోగ్యనాయ స్త్రీపున్నపుం సకాది సర్వపదార్థవిసజాతీయనాయరున్దువైత్తు, తన్నుకూరేయనక్కు ధారకనాయెన్ను శేవుకున్దుకలన్దరళిన వెమ్మెరుమానుడైయ విన్దసౌశీ ల్యాదిగుణజ్ఞై నీన్దరుమ్ శొల్లికోశెన్దు శ్రీవైష్ణవర్ కత్తెక్కుఱి త్తరుళిచ్చెయ్ కిఱార్.

అన్వ.—ఎక అత్తానై ఎన్నావి (౩) అనితనై ఎల్లైయిల్ శీర్ (౬) ఎన్కరుమాణిక్క చ్చుడరై శొల్లీర్. నల్ల (౯) అముతమ్ పెణ్ణన్దు ఆరియ (౧౨) వీడుమాయ్ అల్లిమలర్ విరైయొత్తు (౧౫) పెణ్ణన్దు ఆణ్ణన్దు. (౧౭)

పన్నీ.—అనన్తరమ్, నిరతిశయభోగ్యభూతనానవనై చొల్లవల్లికాశాఁజొల్లవల్లికాశొల్లతార్.

ఎనక్క, స్వామియాయ్, ఎన్నాత్తావుక్క, (౩) ఆత్తావాయ్, ఎల్లైయిల్లాత, సాకుమార్యాదిగుణజ్జలైయడైతాన, (౬) నీలరత్న జ్యోతిస్సుపోలే యిరుక్కిఱపడివైయెన్నై యనుభవిష్టిత్తవనై, ఎల్లారుమ్ శేర్ స్తశొల్లలామాఁజొల్లవల్లికాశొల్ల, శొల్లవాణ్ణా మైక్కడియిన్నెన్నిల్ లాకికామృత త్రిల్ విలక్షణమాన, (౯) నిత్యభోగ్యామృతముమాయ్, పరమయోగికకుక్కుమ్ పెఱుతఱ్కు, అరితాన, (౧౨) మోక్షస్థాన నిర్వాహకముమాయ్, తామరైళ్ళువిల్, పరిమళమ్మైలేనిమ్మైష్ట భోగ్యరూపమాయ్, (౧౫) పుంస్తవత్రాతే స్త్రీకళిల్ వ్యావృత్తనానవో పాతి, పురుషోత్తమత్వత్తాతే సమస్తపురుషవ్యావృత్తనాయరుక్కుమ్. (౧౭) ఆతలాఁజొల్లవరితెఱ్ఱుకరుత్తు. ౯.

అర్థము.—నాకు స్వామియు నాయాత్మకు (౩) నాత్మయు అంతములేని కల్యాణగుణములుకలవాఁడును (౬) నానీలరత్నమువంటి కాంతికలవాఁడును నైన (సర్వేశ్వరుని) జెప్పుఁడు. విలక్షణమైన (౯) అమృతమువలెభోగ్యభూతుఁడును (ఎట్టిజ్ఞానవంతులకును) బొంద నశక్యమైన (౧౨) పరమపదమునకునిర్వాహకుఁడును నైన తామరపుష్పమునందుఁ బరిమళమువంటిభోగ్యభూతుఁడు (౧౫) స్త్రీలకంటెవ్యావృత్తుడైనట్లు (పురుషోత్తమత్వమువలన) సకలపురుషవ్యావృత్తుడైయున్నాఁడు. (౧౭)

ఈ.—ఒన్పతామ్బట్టు. “పాశురమిలై” ఎన్నా, కై వాఙ్మమాట్టారే, సంసారికలైచ్చార్ త్తు, ఎన్నాయ నానసర్వేశ్వరనై, యెల్లారుజ్ఞాడియాకిలుమ్ శొల్లవల్లికాశో? వెన్ఱిత్తార్.

(శొల్లీరెన్నమ్మానై) తుద్రవిషయజ్జలై యనుభవిత్తు అవఱ్ఱుక్కుప్పాశురమిట్టు చొల్లియిరుక్కిఱ నీజ్జ కాకిలుమ్ శొల్లవల్లికాశో? (ఎన్నమ్మానై) తక్కుగుణచేష్టితజ్జళాలే యెన్నై ముఱైయిలే నిలుత్తినవనై. (ఎన్నావి యావితనై) ఎన్నాత్తావుక్కన్తరాత్తావాయుళ్ళవనై. (ఎల్లైయిత్తాడి) దివ్యాత్మస్వరూపగుణజ్జళు క్కెల్లైకాణి లుమ్ విగ్రహజ్జళుక్కెల్లైయిస్టిక్కే యిరుక్కిఱపడి. అశవిఱన్దకల్యాణగుణజ్జలై యుమ్, నీలమణిపోలే కులిర్ న్ద వడి వఱ్ఱుకై యు మెన్నై యనుభవిష్టిత్తవనై. (నల్లవముతమ్) నిత్యముమాయ్ భోగ్యముమానవమృతమ్, ప్రాకృతభోగ్యజ్జళిల్ తలైయానవమృతమ్.

శీ.అ.—ఒన్పతామ్బట్టు. (శొల్లీరెత్తాడి). కీఱ్ “శొల్లవల్లికాశొల్లీర్” ఎఱ్ఱవైత్తు, పిన్నైయమ్ “శొల్లీర్” ఎఱ్ఱితెన్నెన్న (పాశురమిల్లైయిత్తాడి). చాపలత్తాలేయెన్ద పడి.

ముఱై-పాఁప్తి. “ఎల్లైయిల్ శీర్” ఎఱ్ఱుక్కు-స్వరూపగుణపరమాకవఱ్ఱా నరమ్ (అశవిఱన్దకల్యాణి). ఏకార్థమాతల్. ఇప్పాఱుకు, అశవిఱన్దకల్యాణగుణజ్జలైత్తు. విగ్రహగుణజ్జలై. నన్దైక్కర్థద్వయమ్-నిత్యభోగ్యత్వమాతల్, ప్రాకృతభోగ్యవైలక్షణమాతల్. నిత్యభోగ్యతైయావకు-సర్వాధికారముమాయ్ సదాసేవ్యముమాకై.

అ.అ.వి.—(తుద్రవిషయమిత్తాడి). “శొల్లవల్లికాశొల్లీర్” ఎఱ్ఱశొల్లివైత్తు, “శొల్లీర్” ఎఱ్ఱశొల్లియైత్తు. “అవర్ కళో సమర్థర్” ఎఱ్ఱారు హేతువినాలేయున్న యిక్కేమిమిఱే; “ఎన్నమ్మానై-శొల్లీర్” ఎఱ్ఱిపోతువి శేషిత్తువిధిక్కైయాలే-మున్నువిషయా నరజ్జలై ప్పేళిపోన్ద మైతోఱ్ఱుమిఱే. (తక్కుగుణచేష్టితజ్జళాలే) “ఎల్లైయిల్ శీరెన్దరుమాణిక్కచ్చుదరై నల్లవముతమ్ పెఱుఱ్ఱియిపిదుమాయ్” ఎఱ్ఱశొల్లికి తారిఱే. ముఱై-ప్రాప్తి. అశిలేనిటుత్తై. అతావకు-“ఎన్నమ్మానై” ఎఱ్ఱ-అవమ్ దైయస్వామిత్వతైయమ్, తమ్మదైయ శేషత్వతైయమ్ వైవిక్కి-ముఱైయిలేనిటుత్తై.

౧౬౨ తిరువా మొయ్తీ—౨-వ. ౫-తి-అద్దామ తన్ను. ౧౦-పా-ఆణల్ల వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ.—(పెఱఱ్ఱరియవీడుమాయ్) ఒరువరాలుమ్ స్వయత్నత్తల్ ప్రాపిక్కువొణ్ణత మోక్షపురుషార్థము మాయ్. (అల్లిమలర్విరైయొత్తు) భోగ్యతైక్కు త్తామరై ప్పూవిల్ పరిమళత్తోడొత్తు. (ఆణల్ల పెణ్ణలనే) ఇతరపురుషసజాతీయనల్ల. పెణ్ణలనెన్ద్రవోపాతి, ఆణల్లనెన్ద్ర - అతు తన్నెయ్యమ్ కట్టిక్కిఱతు. ఇత్తాల్-ఉపమాన రహితనెన్ద్ర పడి.

జీ-ఆ.—స్వయత్నత్తల్ ప్రాపిక్కువొణ్ణతైత్తు-౧ “ముక్తిమప్యతిద్దుర్భామ్” ఎన్ద్రత్తెప్పన్. వీడు-మోక్షమ్. అల్లి-త్తామరై. (ఇతరపురుషసజాతీయనల్లనితి) పుంస్తవ్విత్తలే పెణ్ణలైక్కుట్టిత్తవోపాతి, పురుషోత్తమత్వత్తలేనాటిల్ పురుషర్కభోడుణ్ణాససాజాత్యత్తైయమ్ కట్టిక్కిఱతెన్ద్ర. “ఆణల్ల” ఎన్ద్రమయ్యతో, “పెణ్ణల్ల” ఎన్దిఱతెన్నెన్ద్ర; దృష్టవార్థమెన్దితార్ (పెణ్ణల్ల నెన్ద్రవిత్తాది). నాటిల్ కాణ్ణిఱవాణిన్ద్రదియమల్ల, పెణ్ణిన్ద్రదియమల్లనితిశబ్దార్థం. అతు తన్నెయ్యమ్- పురుషసజాతీయైయమ్. ఆనాల్, పుంస్తవ్విత్తయోనెన్ద్ర (ఇత్తాల్ త్యాది). ఎన్నావియావితనై యిత్యరభ్య, పెణ్ణలనాన-ఎన్ద్రమనైచ్చోన్ద్ర ఇత్యన్ద్రయః. వీడుమాయ్- వీట్టున్కునిర్వాహకనుమాయ్. విరైయొత్తు-పరిమళత్తోడొత్తిరుక్కుమవనుమాయితీశబ్దార్థం.

తాత్పర్యము.—ఈరితిన భగవద్గుణములు చెప్పనసాధ్యములై యున్నను ఆదరాతిరయముచే నాగుణముల నెల్లప్పుడు చెప్పిన సంతయులేనివి యని మరలవాటిని సుసంధించి, పరమభోగ్యభూతుఁడును నీలత్వమునంటి దివ్యతేజస్సుకల దివ్యమంగళవిగ్రహము ననుభవించజేసిన పువకారకుఁడును పురుషోత్తమత్వముచే స్త్రీపురుషసంసక భేదములుకల సర్వపదార్థములకంటె విలక్షణుఁడును నాయంతరాత్మయై ధారకుఁడును నైన సర్వస్వామియొక్క నిరవధికకల్యాణగుణములు మారందలుచేరి చెప్పటకు నసాధ్యములని శ్రీవైష్ణవులనుగుఁజించిపొందించిరి.

మూ.—ఆణల్ల పెణ్ణల్ల నల్లావలియుమల్ల. కాణలుమాకా నుళనల్లనిల్లెయల్ల.

వేణుఁడౌత్పేణుమురువాకుమల్లనుమా । శ్లోఁడై పెరితుడై త్తెప్పిమ్మానైక్కూఱుతలే॥ ౧౦॥

ఆ.—(ఆణల్ల) స్త్రీపున్నపుంసకాదిసర్వపదార్థవిసజాతీయనాతలాల్ తగ్గోచరప్రమాణ్యుక్కుగోచరనాయురున్ద్రున్ద్రు, ఆశ్రితనులభనా యాశ్రితరుడైయవివక్షానుగుణమానదివ్యరూపచేష్టితద్దైయై డైయనాయ్, అనాశ్రితరున్కుదుర్లభ నాయురున్ద్ర వేప్పిరుమానెన్నోడకలన్దవిగ్గుణమ్ శొల్లనిలమన్దాకిలుమ్ శొల్లాలోఁగ్గీయముడికిఱిత్తయైన్దితార్.

అన్య.—ఆణ్ ఆల్ల పెణ్ (౩) ఆల్ల ఆల్లా అలియుమ్ (౬) ఆల్ల కాణలుమ్ ఆకాణ్ (౯) ఉళనల్ల ఇత్తెయల్ల వేణుమ్ (౧౨) కాల వేణుమ్ ఉరువాకుమ్ (౧౫) ఆల్లనుమామ్ ఎప్పిమ్మనై కూఱుతలే (౧౮) పెరితు కోడై ఉడైత్తు. (౨౧)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, అవక్ స్వభావ తైచ్చొల్లుకైమికపుమరిత్తెన్దితార్.

ఆణుమ్, అన్దియే, పెణ్ణుమ్, (౩) అన్దియే, ప్రయోజనవత్తల్లాత, అలియుమ్, (౬) అన్దియే, అవర్శ్మైక్కూఱుమ్ ప్రమాణత్తక్కాణపుమ్, ఒణ్ణాతే, (౯) ప్రతికూలర్క్కుళనన్దియే, అనుకూలర్క్కిలనన్దియే, ఆశ్రితరాయాదరిత్త, (౧౨) కాలత్తిల్, అవర్కళాదరిత్త, వడినైయై డైయనాయ్, (౧౫) ఆదరమిల్లాతవర్విల్ అప్పడియల్ల నాయురున్కుమ్, ఎన్ద్రాన్ద్రు, ఇప్పికారమవక్-కాట్టక్కణ్ణాకా కూఱుమిడత్తు, (౧౮) మికపుమ్, మిఱుక్కు, ఉడైత్తు. (౨౧) కోడై - మిఱుక్కు. సర్వవిధబాతీయనాన్ద్రయాలే “ఏవంభికా” ఎన్ద్ర శొల్లవరి తేన్ద్రకరుత్తు.

అర్థము.—పురుషుడు కానివాడును స్త్రీయు (౩) కానివాడును అప్రయోజకమునైన నపుంసకపదార్థములును (౨) కానివాడును (వాటినిప్రకాశించు ప్రమాణములచే) సాక్షాత్కరింప నశక్యుడును (౧) (ప్రతిహాలులకు) లేనివాడును (అనుకూలము) లేకుండుటలేని వాడును ఆదరించిన (౧౨) కాలమునందు (ఆశ్రీతులుతలంచిన) రూపముకలవాడును (౧౫) (ఆదరములేనివారలకు) అటులకానివాడును నైన సాస్వామిని శిష్యుట (౧౮) మిక్కిలి ప్రయాసము కలదైయండును. (౨౧) ౧౦.

ఈ.—పత్తామ్బట్టు ఎన్నోడుకలన్ద వెమ్మెరుమాన్బడి పేశప్పెరితు మిటుక్కుడైతైన్దితార్.

(ఆణల్లనిత్యాది) నాట్టిల్ కాణ్ణి ఆణ్ణిన్బడియల్ల, అప్పడియే స్త్రీకళిన్బడియుమల్ల, ఉపయోగ యోగ్యమల్లాతనపుంసకపదార్థ త్తిన్బడియుమల్ల. ౧ “నై నంవాచా స్త్రీయమ్బునై ౨ సమ స్త్రీపుమామ్బునన్. పుమాంసంనబ్రువనై ౨ సం వదన్బదతికశ్చసాఇతిబ్రహ్మ”, ఆరణ త్తిరిరణ్ణామోత్తు; (*౨ “సవై నదేవాసురమర్త్య తిర్యజ్జస్త్రీనపణ్డో నపుమాన్బజన్తుః । నాయజ్ఞాః కర్తనసన్నచా సన్ని షేధశేషోజయతాదశేషః ” ఎన్టు) ఇప్పడి భట్టరరుళిచ్చెయ్తవాతే, బరుతమ్మిల్, “జీయా!, నాట్టిల్ కాణ్ణిమాన్బడియుమల్ల వాకిల్ శొల్లి ధ్రిథాకిటవన్తు, శూన్యమోన్నై ౨ ” ఎన్టు కేట్రు, భట్టరుమ్, పిత్తై ఇయలకివుక్కు పోన్బిరున్దతిల్లెయి! ఆణల్ల పెణ్ణల్లల్లాలియుమల్లతు ‡ ఎన్దతిల్లెయే, ‘అల్ల, అల్ల’ ఎన్దెయాలే - ‘పురుషోత్తమ’ ఎన్టు

జీ-ఆ.—పత్తామ్బట్టు (ఆణల్లనిత్యాది). “ఎమ్మెన్బాన్బాన్బుతల్-కోజైపెరితుడైన్తు” ఎన్దపదజ్జైక్కటాక్షి త్తవతారికై (ఎన్నోడు కలన్దవిత్యాది). పెరితుమిటుక్కుడైన్తు- మికపుమ్మరుత్తముడైయతు.

అల్లావలి-ఉపయోగయోగ్యమల్లాత నపుంసకపదార్థము. ఇవిన్ద త్తిలే, ౩ “కుటావణ్డపతితవైరిభ్యఃకాకణీమపి । దద్యాన్నప్రతిగృహ్ణీ యా దాపద్యపికదాచన” ఎన్దతనుసద్ధేయమ్. “ఆణల్ల” ఇత్యాదిక్కుప్రమాణమ్ (పైసమిత్యాది). బ్రువన్కశ్చనవా- పరమాత్మానంవదన్క కశ్చనపురుషః; ఏనమ్-పరమాత్మానమ్ - వాచాస్త్రీయంనవదతి. స్త్రీత్వేనవదతి; బ్రువన్కశ్చనపురుషః ఏనమ్, అస్త్రీపుమాన్ - త్రిస్త్రీపు మాంసమ్; ద్వితీయావిభక్త్యభావశ్చాన్దసః. స్త్రీపుంవ్యతిరక్తనపుంసకత్వేనాపిన్దవదతి; బ్రువన్కశ్చనపురుషఏనమ్ - పుమాంసమ్ వదతి; ఏనం భూతః ఆకారవాచ్యం బ్రహ్మేత్యర్థః. అధికపదప్రయోగశ్చాన్దసః. ఇన్దత్రుతి, బుక్కిన్ దైయవారణ త్తిరిరణ్ణామ్ ప్రశ్న త్తిలే. ౨ “సవై నదేవా సురమర్త్యతిర్యజ్జస్త్రీనపణ్డోనపుమాన్బజన్తుః” ఇతిశ్రీభాగవతే. (శూన్యమోవితి) యావద్విశేషాతిరక్తన్న సామాన్యమితిభావః. ఇయలటి

అ-ఆ-వి. — అతావతు, అర్థజ్ఞానత్తుక్కుప్పోరాతేయాకిలుమ్, శబ్దజ్ఞానత్తుక్కుమ్ పోన్దతిల్లెయోపెన్దై. ౪ “కుద్రికోలోమకన్దోలోకుద్రి యల్ల తుజ్జాన్దోలోపెన్దోకోణ్” ఇత్యాదిద్రవివశాస్త్రోదాహరణమ్ పృదినిధాయతదానగుణ్యనాహ (ఆణల్ల పెణ్ణల్లల్లాలియుమల్లతై న్దతిల్లెయితి). కుద్రి-స్థాణుః. ౫ “సంకానోన్ది నాదూఉవతిశోల్” ఇతి. పుల్లిజైకవచనప్రత్యయోనకార ఇతిసజానాసీత్యభిప్రాయేజాహ (అల్లనల్లనెన్దెయాలేయితి), ౧౦.

* కుడ్డలిగ్రన్థమ్ శిలశ్రీకోశజ్ఞలిలిల్లై, వ్యాఖ్యానకైలివిరున్దమ్, ప్రమాణ త్తిరట్టుమిల్లై. = ‡ నిర్దిష్టతావాదినంప్రతి లిజ్జత్రయసాధక ప్రయోగాపాదసన్యాసుచితత్వాత్; బ్రహ్మణీలిక్టానిసాకత్యేన నిషేధతాపరాజ్ఞుకార్యేణకస్తింభిచ్చుటై ప్రయోక్తవ్యై, ఉపస్థితివాఘవాత్ “అల్ల” ఇతిపుంలిజ్జనిర్దేశకృత ఇతిఅన్యథాసిద్ధే తేననపుం స్త్రవిశేషసిద్ధిరిత్యాశక్త్యామ్, “సహివచనవిరోధేన్యాయఃప్రభవతి” ఇతిపరి హర్తంప్రవృత్తే “కుద్రికోలో” ఇత్యాన్యదైయవశైవాన్దోన్దే “కుద్రియల్లతు” ఇతి-లిక్టావివక్షాయామ్ “సామాన్యంనపుంసకమ్” ఇతిసం స్కృతశాస్త్రోర్ధస్య ద్రవిజీవదర్శితత్వాచ్చతదనురోధేన “ఆణల్లతుపెణ్ణల్లత్తల్లావలియుమల్లతు” ఇతిపాకేనభావ్యమ్ శ్రీకోశానిర్దేశిణీయాః= ఇతియదిదంసనున్దరమ్, “త్రుతియల్ ‘ఏనమ్’ ఎన్దనిర్దేశ తైక్కటాక్షి త్తితే ‘అల్ల, అల్ల’ ఎన్దతెన్దపడి” ఇతివ్యాఖ్యానాత్.

౧౬౪ తిరువాయ్ మొక్కి.—౨-ప. ౫-తి-అద్దామ త్తన్ను. ౧౧-పా-కూటుతల్ వ్యాఖ్యానం.

ఈ.-శబ్దానా తోన్ దువిక్కిఱ్ఱెయో' ఎత్తురుళిచ్చెయ్ తార్. 'అణల్, పెణల్' ఎన్నిఱవితార్-సజాతీయ విజాతీయ నిషేధమబ్బణ్ణపడి.

(కాణలుమా కాణ) ఆణ్, పెణ్, వలి, ఎన్నిఱ ఇవన్ తై కాణుమ్మిమాణజ్జళాల్ కాణప్పడాతాణ్. ఇత్తాల్ - ఏకప్రమాణగమ్యత్వసామ్యముమిలైయైనై. (ఉళన్లన్) అనాశ్రితర్ క్కు. (ఇలైయల్లన్) ఆశ్రితర్ క్కు. అత్తైయుపపాదిక్కిఱతుమేల్ (పేణుక్కాల్ పేణుమురువాకుమ్) 'నీయెజ్జళుక్కు పుత్రనాయ్ వన్దు పిఱ క్కు పేణుమ్' ఎత్తు శిలరిరన్దాల్ అప్పడియేవన్దుపిఱన్దు ౧ 'సఫలన్దేవిసజ్జాతం జాతోహంయ త్తవోదరాత్' ఎత్తు నిఱుమ్. అన్దియే, పేణుక్కాల్ - తనై ఎయర్థిక్కుజ్జాట్టిల్, పేణుమురువాకుమ్ - తనై ఎప్పేణి మత్తైక్కువేణ్ణు మ్మడివన్దువతరిక్కుమెన్దుమామ్. (అల్లనుమామ్) ఇప్పడి తానిఱుచ్చెయ్ తే శిశుపాలాదికళుక్కు క్కిట్టవరి తామ్మడి యిరుక్కుమ్. (కోణై పెరితిత్యాది) ఇవోన్దిలై కళై యెనక్కఱివితై సర్వేశ్వరన్బడికలై ప్పేశవెన్దాల్, కాలమిఱుక్కుడైతు. ౧౦.

డి-ఆ-పుక్కు-శబ్దజ్ఞానత్తుక్కు. అతావళు-అర్థజ్ఞానాభావమేయన్ది క్కే, ఇయలతీపుక్కు మ్మెన్దిరున్దతిలైయాయెన్దు పడి. (శబ్దానా తోన్ దువిక్కిఱ్ఱెయో విత్తి) శ్రుతియల్ 'ఏనమ్' ఎన్దునిర్దేశ తైక్కుటాక్షిత్తితే 'అల్లన్, అల్లన్' ఎన్దుతెన్దు పడి. 'అల్లావలియుమల్లన్' ఎన్దుతువుమ్ దృష్టాన్తార్థమాక వేకణ్ణుకొళ్ళతు.

భరితమ్ (ఇత్తలిత్యాది). విన్దియిక ప్రత్యక్షగమ్యునన్దుపడి. పేణుక్కాల్-అత్తైప్పట్టాల్; పేణుమురువాకుమ్-ఆశ్రితరాత్తైప్పట్టవడివో జేయవతరిక్కుమెన్దుప్రథమార్థమ్. పేణుక్కాల్-పరివాయ్, మజ్జాశాసనమ్మణ్ణవేణ్ణుమ్మడియాన విగ్రహ తైయుడైయవనాయవతరిక్కుమెన్దుద్వితీ యార్థమ్. (సఫలన్దేవీతి) ఇదంపజ్జమేంకే తృతీయే దేవకీంప్రతికృష్టం. ౧ 'స్తుతోహంయ త్వయాపూర్వం పుత్రాన్ శిశుతదద్యతే' ఇతిపూర్వా ర్థమ్. పేణి-పరిన్దు. కోణై - (మిఱుక్కు) ప్రయాసమెన్దు పడి. పెరితు - (కాల) మికవుమెన్దు పడి. అణ్ణునిత్యాదభ్య, ఎమ్మెన్దునైక్కుఱు తల్-పెరితు-కోణైయుడైతెన్దున్దుయమ్. ౧౦.

ప్ర.తి.—(పత్తామ్మట్టు) (అణ్ణునిత్యాది). ఋగారణేద్వితీయప్రశ్నేద్వితీయేనువాకే 'నైనంవాచాస్త్రీయంబ్రువన్ నైనమస్త్రీపుమా స్త్వీవన్' । పుమాంసంబ్రువనై నంవదన్దుదతికళన్సఅఇతిబ్రహ్మ. — (పేణుమురువాకుమ్) పజ్జమూంకే తృతీయే అవతారానన్తరే దేవకీమ్మృతికృష్టం, 'స్తుతోహంయ త్వయాపూర్వం పుత్రాన్ శిశుతదద్యతే । సఫలం దేవిసజ్జాతం జాతోహంయ త్తవోదరాత్' ॥౧౭౧౦.

తాత్పర్యము.—స్త్రీపుంసపుంసకాదిభేదములుకల సర్వపదార్థములకంటె విలక్షణుడగుటవలన వాటిని ప్రతిపాదించెడి ప్రమాణములక విషయుడును ఆశ్రితులకు సులభుడును, అనాశ్రితులకు దుర్లభుడును ఆశ్రితులుయిచ్చామగుణములైన దివ్యరూపచేష్టితములుకలవాడును నైన సర్వేశ్వరునియొక్క కల్యాణగుణములవర్ణింప నసాధ్యములైనను వర్ణింపకనుండుటయశక్యము. ౧౦.

మూ.—కూటుతల్ అన్దారాక్కుడక్కు త్తవమ్మనై । కూటుతలేమేవిక్కురుకూర్ చ్చుడకోపన్ ।

కూటిసవన్దాతియోరాయిత్రుళిప్పత్తు । జ్ఞాటుతల్ వల్లారుళ రేఱ్ఱూడువర్ వైకున్దుమే॥ ౧౧॥

ఆధ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఆ.—(కూటుతల్) కాలతత్త్వమెల్లాజ్ఞానానుమారాత గుణచేష్టితజ్జతైయుడైయనాన వెమ్మెరుమానైచ్చొన్న విత్తిరువాయ్ మొక్కి యె చ్చొల్లవన్దార్, తిరునాట్టిరేపోయెమ్మెరుమానై యనుభవిక్కుప్పెలువారెన్దితార్. ౧౧.

తిరుక్కురుత్తెప్పిరాన్బిళ్ళాన్దిరువడిక శేశరణమ్.

[౪౨] తిరువాయ్మొళి.—౨-ప. ౫-తి-అద్దామత్తన్ను ౧౧-పా-కూటుతల్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. ౧౬౫

అన్య.—ఒస్తు కూటుతల్ ఆరా (౩) కుడక్కుత్త అమ్మనై కూటుతల్ (౬) మేవి కరుకూర్ చ్చుడకోపక మాటిన (౯) అద్దాతి ఓర్ అయిరత్తుల్ (౧౨) ఇప్పత్తుమ్ కూటుతల్ వల్లార్ (౧౫) ఉళిరేల్ వైకున్దమ్ కూడువర్. (౧౮).

పన్నీ.—అన న్దరమ్, ఇ త్తిరువాయ్మొళిక్కులమాక పరమపదప్రాప్తియైరుళిచ్చెయ్కితార్.

ఒరుగుణత్తై, శొల్లిలుమ్, శొల్లిముడియవాణ్ణాత, (౩) కుడక్కుత్తముతలానశీలాదిగుణజ్జలైయుడైయ, స్వామియై, ఉళ్ళపడియైచ్చొల్లు వతాక, (౬) ఉద్యోగిత్తు, అవనాలేల్బజ్జానప్రేమరానఆహ్వాన్, అరుళిచ్చెయ్త, (౯) అద్దాతియాకైయాలేయడైవళాలైక్కవాణ్ణాత, అద్వి తీయమాన, అయిరత్తిల్, (౧౨) ఇప్పత్తైయుమ్, శొల్లి, వల్లార్, (౧౫) ఉణ్ణాకిల్, పరమపదత్తై, కూడువర్. (౧౮) ఇతుకలివిరుత్తమ్. ౧౧.

నాదికేసరి అమ్రుకియమణవాళచ్చీయర్ తిరునడిక శేశరణమ్.

అర్థము.—ఒకగుణమును జెప్పిన చెప్పి తీరని (౩) కుంభనర్తనముచేసిన స్వామిని జెప్పుటకు (౬) ఉద్యోగించి కరుకూరిలో వేంచేసి యున్న ఆహ్వాన్లు సాదించిన (౯) అన్తమును నాదిగాఁగలిగిన అద్వితీయుమైన వెయ్యిపాశురములలో (౧౨) నీపదిపాశురముల నభ్యసించి సమ స్థులు (౧౫) ఉన్నచో వైకున్దమును బొందుదురు. (౧౮).

ఈ.—నిగమత్తిల్, ఇ త్తిరువాయ్మొళియై యభ్యసిక్కువల్లారుణ్ణాకిల్, అవర్ కళ పరమపద త్తిలేపోయ్ నిత్యానుభవమృణ్ణ పెటునరెన్నితార్.

(కూటుతలిత్యాది) తన్నడికలై ప్పేళప్పక్కాల్, అనన్దవల్లియిచ్చొల్లుకిఱపడియే వేళి తలైక్కట్టవాణ్ణా తిరుక్కిఱవనై. వేళవాణ్ణాతోఁబ్రీఱతు పరత్తమల్ల, కుడక్కుత్తాడిన శెయలొన్ఱుమాయిల్. (అమ్మనై) కుడక్కుత్తాలే యెనై ౨ యనన్యార్తమాక్కినవనై. ౧ “విష్టోరిష్టో ర్వసుదేవాత్తజస్య”. (కూటుతలేమేవి) “వేళనిల మన్ఱు” ఎన్ఱు, వేదజ్ఞళ్ మీన్ఱువివయమెన్ఱు, తాముమ్ “వేళవాణ్ణాతు” ఎన్ఱు కై వాణ్ణాతే, అమ్రుకితాకప్పేళక్కడవోమెన్ఱుధ్యవనిత్తార్. “నాశొల్లువతెక శొల్లిరే” ఎన్నా, తిరియవుమ్ “శొల్లిరెన్నమ్మనై” ఎన్ఱు తోడజ్ఞు

శీ-అ.—నిగమమ్ (కూటుతలిత్యాది) “కూటుతల్ నల్లారుళిక్కాడువర్ వైకున్దమ్” ఎన్ఱుపదజ్జలై క్కటాక్షితవతారికై (ఇత్తిరు వాయ్మొళియైత్యాది).

ఒస్తుకూటుతలారా-ఒరుగుణత్తైయాణ్ణొల్లి ముడియవాణ్ణాతననై యితశబ్దార్థమవివక్షిత్తు, అత్తాలేళలితమాహ (తన్నడికలైయిత్యాది). అనన్దవల్లియిచ్చొల్లుకిఱపడియేయెన్ఱు తు - ౨ “యతోవాచః” ఇత్యాదియైప్పల్. (కుడక్కుత్తాడిన శెయలొన్ఱుమ్) కుడక్కుత్తాడినతు ముతల నవోరవతారత్తిత్తైయల్ కళ. అప్పడిగుణజ్ఞళాలే జయిత్తిరుక్కుమోవెన్న (విష్టోరిత్యాది). కర్ణపర్వణి కర్ణవాక్యమిదమ్, పూర్వమేవలిఖి తమ్ “నలముడైయవక” ఇత్యత్ర. “కూటుతలే” ఎన్ఱు ఏవకారార్థమ్ (వేళనిలమిత్యాది). అప్పడి యభ్యవనిత్తారోవెన్న (నాశొల్లువత్యాది).

అ-అ-వి.—“కూటుతలేమేవి” ఎన్ఱుఏవకారార్థమ్ (అమ్రుకితాకప్పేళక్కడవో మెన్ఱుధ్యవనిత్తారెన్ఱు). ఇవిడత్తిలే ప్రస్తుతమ్ - “పుణ్డి రీకర్” ఎన్ఱుపరమభాగవతర్, తిరుమలైయైచ్చేర్ త్తుక్కొన్ఱు తిరుప్పావ్కుడల్ నాతనుక్కుచ్చాల్. మేణుమ్” ఎన్ఱుధ్యవనిత్తుక్కుడలైయిత్తై క్కత్తోడజ్జ, ఇనరుడైయఅభ్యవసాయత్తై శోధిక్కైక్కాకసర్వేశ్వరక ఒరుశ్రీవైష్ణవరాకమొన్దరుళి, “నీర్ కడలి టైక్కిఱ తెతుక్కు” ఎన్ఱు; ఇవర్ - పుత్తావైచ్చొల్లు; “ఉమ్మలేకడలైవల్. మిన్ఱుత్తు నీర్ పోయ్ తిరుప్పావ్కుడల్ నాతనుక్కుచ్చాల్. మిఱిఱుతు శేర్ న్దతిలైయొ” ఎన్ఱు; “ఉమ్మైక్కేట్ట కారియత్తుక్కుత్తరణ్ణొల్లుమ్, మఱియోపోకమాట్టిరో” ఎన్ఱు; “అనాలుముక్కుసహాయమాకనానుమ్ శల్. బ్రొత్తైక్కవో” ఎన్ఱు; “అతుశెయ్యుమ్ వేణుమాకిల్” ఎన్ఱు; అవరుణ్ణాడచ్చుల్. బ్రొత్తైత్తవళివలే కడల్. వల్. బ్రొత్తై, పుణ్డిరీకరుమ్ సన్దోషప్పట్టుక్కుడవిత్తై క్కిఱవళివలే అన్ద్రీవైష్ణవరివరైప్పార్. త్తు, “ఎనక్కుదాహమాయరుక్కిఱతు, అణ్ణాఱుసనాదన్దొన్ఱువారుమ్, అత్తైప్రసాదప్పట్టిరైప్పొటి

౧౬౬ తిరువాయ్ మొట్టి—౨-ప. ౫-తి-అద్దాను త్తన్ను. ౧౧-పా-కూటుతల్ వ్యాఖ్యానశ్లో.

ఈ. - మవరితే. అధ్యవసి త్తవి త్తనై యో, కూటిన్ ముమ్మో వెన్నిల్; కురుకూర్ చ్చడకోపనన్మో, కూటుచ్చొల్ల వేణు మో; ౧* మయర్వఱమతిసల మరుళప్పెన్ మువర్ కుక్కు ప్పేళ త్తట్టుణ్డో? (కూటిసవన్దాతి) విషయత్తు క్కు-నురూప మాక ప్పేళి త్తలై క్కుట్టిసవన్దాతియాయర త్తిలు మిప్పత్తైయు మభ్యసిక్కువల్లారుణ్డాకిల్. (కూడువర్ వై కున్దమే)
౨ ‘, అడియార్ కళ కుథ్తాజ్జలై యుడన్దూడువత్తెన్మొలొ’ ఎన్దు ఆజైప్పట్టు పెత్తాతే ౩ * అడియాడియాన్ వ్యసనప్పడాతే, ఇప్పాశురమాత్ర త్తైచ్చొల్లవే, నాక్ ప్రార్థిత్తు పెన్మోపేణు పెలువర్ కళ. పితృధన క్కీడన్దాల్ శుత్రనన్మీత్తుజీవిక్కు మత్తనై యతే, ఆధ్వార్ పట్ట వ్యసనమ్మడవేణ్డా, ఇతు కల్దొర్ కుక్కు ఇవర్ పేన్మోశే యన్మయమ్.

ముతత్తాప్పట్టిల్ - ఇవరాజైప్పట్టపడియే అడియార్ కళ కుథ్తాజ్జలొడేవన్దుకలన్దపడిశొన్నార్; ఇరన్డా మ్బాట్టిల్ - తన్మోడేకలన్దపిన్దు అవన్దురుమేనియుమ్ దివ్యావయవజ్జళుమ్ దివ్యాయుధజ్జళుమ్ నిఱప్పెన్మోతెన్డా ర్; మూన్దామ్బాట్టిల్ - తన్మోడేకలన్దు తన్మోతైపెలుతల్, ఇన్దైయాకి లిలైయామ్మడియాయ్ వన్దు కలన్దా నెన్దార్; నాలామ్బాట్టిల్ - కీర్తివనుక్కు దృష్టాన్తమాకచ్చొన్నవై నేర్పిల్లామెయాలే, అవన్దై శిక్షిత్తు చేర్ తనుభ విత్తార్; విన్దామ్బాట్టిల్ - అతుతాను ముపమానమాక నేర్పిల్లామెయాలే, అవన్దైక్కళిత్తు ఉపమేయన్దన్దై యే యనుభవిత్తార్; ఆతామ్బాట్టిల్ - ఇప్పడి విలక్షణనానవ్, ముక్తతన్దై యనుభవిక్కుమాప్పోతే తానెన్దై యనుభవిత్తానెన్దార్; ఏథామ్బాట్టిల్ - తమక్కాక రామకృష్ణాద్యవతారజ్జలై పుణ్ణినానెన్దార్; ఎట్టామ్బాట్టిల్ - అవనైయెన్నా త్తేళముడియానెన్దార్; ఒప్పతామ్బాట్టిల్ - శుడైతేడిక్కొణ్డు, తిరియవుమ్ పేరుకైయిలే యుపక్రమిత్తార్; పత్తామ్బాట్టిల్ - “ ఇప్పడికళాలెన్నోడేకలన్దు విన్దుపాగుణమొన్దెయుమ్ పేళ ” ఎన్దాల్ శాలమిఱుక్కుడైత్తెన్దార్; నిగమత్తల్ - ఇతుకల్దొర్ కుక్కు ఫలన్మొల్లి త్తలైక్కట్టినార్. ౧౧.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిల్లై త్తిరువడిక శేళరణమ్.

జీ-ఆ- కూటుకైక్కు హేతువేతెన్న (మయర్వఱవిత్యాడి). “ అన్దునై - కూటిసవన్దాతి ” ఇతిపదసన్ధితిమ్ బొడినిధాయాహ (విషయత్తు క్కిత్యాడి). (ఉణ్డాకిలితి) ౪ “సమహత్తానుదుర్లభః” ఇతిభావః. “వైకున్దవే-కూడువర్ ” ఇతివధారణార్థమ్ (అడియాడియాయిత్యాడి). ఇవన్దైచ్చొల్లయోన్దొమై యిన్దిక్కేయిరుక్కుప్పెఱుక్కుడుమోవెన్న (పితృధనమిత్యాడి). అన్మో-శలవుశేయతు. (జీవిక్కును త్తనైయి) అప్పడియేయెన్దుకూట్టువతు.

నిఱమ్ - డొజ్జవల్యమ్. నేర్పిల్లామై-సాక్షాదుపమానమాయరామై. శిక్షిత్తుచేర్ త్తు - విశేషణయుక్తమాకసద్భతమాక్కి. ఇన్దుపాగు ణమ్-సాశీల్యమ్. శాలమిఱుక్కుడైత్తు-ఆతీవప్రయాసవత్. కూటుశల్-శొల్లుతల్. కూటుతలే-మేవి-శొల్లువతాక-వేయధ్యవసెన్దు, కూటుతల్ వల్లార్-శొల్లువల్లార్. క్రమేణాచ్యయః.

౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

ఆ-ఆ వి-యైత్తిత్తోమ్” ఎన్న; అప్పడియేపోయొక్కొణ్డువర, అకుక్కుమున్నె అన్దత్తిరుమాళైయొచ్చొత్తిక్కొణ్డు త్తలైయిలేకణ్ణుళేన్దొ ర్శే; అవరుమ్ వన్దుయథామనోరథమనుభవిత్తుకృతార్థరావార్. “అర్హితాక” ఎన్దైయుపపాదిక్కితార్ (నాక్-శొల్లువతెన్మొన్దుతొడిన్దొ) కురుకూర్ చ్చడకోపనానాల్ కూటుచ్చొల్లవేణ్డావోవెన్న (మయర్వఱవిత్యాడి).

తిరువాయ్ మొళి.—౨-ప. ౫-తి. అద్దామత్తన్ను వ్యాఖ్యానజ్ఞః.

౧౬౭

-తి.—(నిగమమ్) (కూటుతలూన్దారా) మహాభారతేకర్ణ పర్వణి [౨౦] కర్ణః, * “వర్షాయుతైర్యస్యగుణానశక్త్యావత్తంసమేతైరపిసర్వలో”
||౧౬౬|| మహత్తనశ్శబ్దచక్రాసిపాణేర్విష్ణోర్విష్ణోర్వసుదేవాత్తజస్య||౧౬౭||.

౧౧.

మణవాళమామునికళ్ తిరువడిక శేళరణమ్.

తాత్పర్యము.—కాలతత్వమున్ననఱ కనుసంధించినను దీరని నిరవధికకల్యాణగుణములుకల సర్వస్వామినిఁ బ్రతిపాదించుచున్న వెయ్యి
శరములలో సీతిరువాయ్ మొళిని నభ్యసించ సమర్థు లీలోకమునందున్నచో వారు పరమప్రయోజనమైన మోక్షమునుబొంది నిరతిశయా
దము ననుభవించుదురు.

౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతియిలి తిరువాయ్ మొళిక్కానళ్లోకమ్.

(అద్దామత్తు)—ఆగమ్యసూరిసహితస్సమపాకృతా రిరత్సుజ్జ్వలన్తరతకాచలసన్నిభాఙ్ః|

ఈశఃప్రఫుల్లకమలాక్షికరాఙ్ఘ్రిరాసీత్తత్పశ్చమేసకథయన్తునిరాననన్ద.

౧౫.

వాదికేసరి అచ్చుకియమణవాళచ్చియర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

అర్థము.—సూరిసహితః - నిత్యసూరులతోఁ గూడినవాఁడైన, ఈశః - సర్వేశ్వరుఁడు, ఆగమ్య - వేంచేసి, సమపాకృతా ర్తిః -
గొట్టపడినదుఃఖముకలవాఁడగుచు, అత్సుజ్జ్వలన్తరతకాచలసన్నిభాఙ్ః - మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న నీలపర్వతముతోసమానమైన శరీరము
వాఁడును, ప్రఫుల్లకమలాక్షికరాఙ్ఘ్రిః - వికసించినపద్మములవంటినేత్రహస్తపాదములుకలవాఁడును, అసీత్ - ఆయెను, ఇతియత్ -
ఇదియేదో, తత్ - ఆయర్థమును, సః - ఆ, మునిః - అహ్వాన్లు, పశ్చమే - అయిదవతిరువాయ్ మొళియందు, కథయన్ - సాదించుచు,
నన్ద - సంతోషించిరి.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుఁడు నిత్యసూరులతోఁగూడ తమకునేపసాదించి యార్చినిబోగొట్టినందున నిరవధికతేజోమయమైన దివ్య
గళవిగ్రహముకలవాఁడాయెనని ఈయైదవ తిరువాయ్ మొళియందాహ్వాన్లు సాదించిరి.

౧౫.

-తా.—(అద్దామత్తన్ను శెయ్తు)—స్వప్రాప్త్యాసిద్ధకాన్తింసుఘటితదయితంవిస్ఫురత్తుజ్జమాన్తిమ్

ప్రీత్యస్తేషాతిభోగ్యం నవఘనసరసంనైకభూషాదిదృశ్యమ్ |

ప్రఖ్యాతప్రీతిలీలందురభిలషరసం సద్గుణామోదహృద్యమ్

విశ్వవ్యాప్యత్రచిత్రంప్రజయువతిగణభ్యాతరీత్యాన్వభుక్తుః.

౧౭.

అర్థము.—స్వప్రాప్త్యా - తమలాభముచే, సిద్ధకాన్తిమ్ - సిద్ధించినకాన్తికలవాఁడును, సుఘటితదయితమ్ - నిత్యసంబంధముకలపిరా
ఁగూడినవాఁడును, విస్ఫురత్తుజ్జమాన్తిమ్ - ప్రకాశించుచునభివృద్ధమైన శరీరముకలవాఁడును, ప్రీత్యస్తేషాతిభోగ్యమ్ - ప్రీత్యతిశ
ముచేనతిభోగ్యభూతుఁడును, నవఘనసరసమ్ - నూతనమేఘమువలె (కారుణ్య) రసముకలవాఁడును, నైకభూషాదిదృశ్యమ్ - అనేకములైన
మణిముల్లముదలగునవిచే మనోహరుఁడును, ప్రఖ్యాతప్రీతిలీలమ్ - ప్రసిద్ధప్రీతిచేఁగలిగెడివ్యచేష్టితములుకలవాఁడును, దురభిలషరసమ్ -
పవనశక్త్యమైన ప్రీతిరసముకలవాఁడును, సద్గుణామోదహృద్యమ్ - సద్గుణములపరిమళముచే మనోహరుఁడును, విశ్వవ్యాప్యత్రచిత్రమ్ -
మలకంటె విలక్షణమై యత్యాశ్చర్యభూతుఁడునునైన శ్రీయఃపతిని, ప్రజయువతిగణభ్యాతరీత్యా - గొల్లయువతులసమూహమునందుఁ
సిద్ధమైనప్రకారముచే, అన్వభుక్తుః - అనుభవించిరి.

౧౭.

వ్యా.— (స్వప్రాప్త్యాసిద్ధికాన్తిమ్) అద్దామ త్తన్ను శెయ్ తన్నా విశేరమ్మనుక్కిత్యాది - ఆశ్రేతరోడే సంశ్లేషిక్కైయాతే నిరతిశయ
 స్తీయ్యుక్తమహాయ్; (సుఘటితదయితమ్) తిరువివేమార్వమ్ - పెయిపిరాట్టియారుక్కు వాసథానమాన తిరుమారైయ్యుడైయను
 మాయ్; (విస్ఫురత్తుజ్జుమార్తిమ్) మిన్నుణ్ణుడర్పైత్తు - తేజస్వమాయ్ మలైపాలేవళేర్ న్ద తిరుమేనియైయ్యుడైయనుమాయ్; (ప్రీత్యున్నేసాతి
 భోమ్) అప్పొణ్ణుత్తైక్కప్పొణ్ణు తెన్నారావముతమే - ప్రీత్యుత్తయత్తాలే ప్రతిక్షణమపూర్వవద్భోగ్యనుమాయ్; (నవఘనసరసమ్) కారార్
 కరముకిన్ పోలెన్నచ్చా - వర్షకవలాహకమ్మాలే కారుణ్యరసత్తై వర్షిక్కుమ్ స్వభావనుమాయ్; (నైకభూషాదిదృశ్యమ్) పలపలవేయాపర
 ణమ్ పేరుమ్మలపలవే - యమావిధభూషణనామ కేయాదికళాలేభూషితనుమాయ్; (ప్రఖ్యాతప్రీతిలీలమ్) పామ్మణైమేలిత్యాది - ప్రసిద్ధమాయ్
 ప్రతిరూపమానవృక్షగణదమనసప్తసాలభజ్జనాదిలీలావ్యాపారజ్జలైయ్యుడైయనుమాయ్; (దురభిలపరసమ్) ఎన్నుళోకలద్దానైచ్చొన్నడిపు
 కాణ్ణే - ఆశ్రేతపిషయ త్రిలనిర్వచనీయమాన ప్రేమ త్తైయ్యుడైయనుమాయ్; (సద్గుణామోదహృద్యమ్) ఎత్తైయిల్ శీరెన్నరుమాణిక్కచ్చుడరై-
 ఆసంశ్లేష్యకల్యాణగుణజ్జలైయ్యుడైత్తాకైయాతే నికరిల్లాతనీలరత్నమ్మాలే హృద్యనుమాయ్; (విశ్వవ్యాప్తతీవిత్రమ్) ఆణ్ణల్లెప్పెణ్ణల్లనల్లావలి
 యుమ్మల్ - లోక త్రిత్కాణప్పడుకిఱ శ్రీపురుషాదివిలక్షణాత్యాశ్చర్యరూపనుమాయరుక్కిఱవెమ్మెరుమానై, “అద్దామ త్తన్ను శెయ్ తు”
 ఎన్నిఱుడక త్తిలేయాత్తార్, “తమ్మైడేవన్దుకలక్కైయాతే పుతుక్కుణిత్తిదివ్యాయుధదివ్యాభరణజ్జలైయ్యుడైయనానాణ్” ఎన్దు అత్తిప్రీతి
 యోడే, గోపాలకుల త్తిలేవన్దుపిఱున్దు తజ్జోడేకలక్కైయాతే మికపుమనిఱమ్మెల్ గుణవిగ్రహాదిక త్తైయ్యుడైయకృష్ణనై శ్రీగోపీమరతిప్రీతియో
 డేయనుభవితాప్పాలే యనుభవిత్రుళినాన్దెణ్ణార్.

౧౭.

వేదాన్తాచార్య తిరువడిక శే శర్మణమ్.

తాత్పర్యము.— సర్వేశ్వరుడు నిత్యసూరులతో వేంచేసి తమతో సంశ్లేషించినందున వాడు (౧) నిరతిశయ సౌందర్యము కలవాడనియు,
 (౨) పిరాట్టికినిత్యవాసథానమైనవాడనియు, (౩) ఆశ్రేతరక్షణముచే బ్రకాశించుచున్న దివ్యమంగళవిగ్రహముకలవాడనియు, (౪) మిక్కిలి
 ప్రియుడగుటచే నత్యస్తభోగ్యభూతుడనియు, (౫) వర్షాకాలమేఘమువలెనరసుడనియు, (౬) అసంఖ్యేయంబులైనదివ్యభూషణ దివ్యతిరు
 నామములచేభూషితుడనియు, (౭) దివ్యచేష్టేతములకలవాడనియు, (౮) వాచామగోచరమైనయనుభవరసముకలవాడనియు, (౯) సద్గుణ
 ములచేననుభవింప ననుభవింపఁబరమభోగ్యుడనియు, (౧౦) లోకవిలక్షణుడగుటవలన నుపమానములచే నిరూపింపనలవికానివాడనియు,
 ఈ తిరువాయ్ మొట్టి పదిపాశురముచే సాదించుచు వాని విగ్రహవిభూతుల నాహ్వాన్దయనుభవించిరి.

౧౮.

శి-నూ.— అద్దామ త్తన్నులడియార్ కళోడిత్తైవణ్. వన్దారత్తాన్దలన్దవణ్ణైయినాల్. శన్దాపమ్.

తీర్థ శడకోపన్దిరువడిక్కి నెజ్జమే. వాయ్ నవన్బైనాడోఱుమ్ వై.

౧౯.

అర్థము.— అద్దామ త్తన్నాల్ - సుందరమైన శ్రీవైకుంఠమునందుండేయుప్రీతిచే, అడియార్ కళోడు - ఆశ్రేతులైన నిత్యసూరులతోడ, ఇత్తై
 వణ్ - సర్వేశ్వరుడు, తాణ్ - తాను, వన్దు - (పరమపదములోనుండి) వేంచేసి, ఆర - పరిపూర్ణముగ, కలన్ద - సంశ్లేషించిన, వణ్ణైయినాల్ -
 ఘోదార్యముచే, శన్దాపమ్ - సన్తాపము, తీర్ న్ద - నివృత్తమై (సన్తుష్టులైన), శడకోపన్దిరువడిక్కి - ఆహ్వాన్ద శ్రీపాదములకే, వాయ్ నవన్బై
 సంశ్లేషించిన సంశ్లేషమును, నెజ్జమే - ఓ! మనసా, నాడోఱుమ్ - ప్రతిదివము, వై - వినియోగించుము.

అన.— (అద్దామ త్తన్నాల్) ఇతిల్ - ౧ * అడియాడియిల్ విడాయ్ తీర ౨ * అడియార్ కళో మహాజ్గళోడేవన్దుకలన్దపడియై ప్పేళిన
 పాశుర త్తైయనువది త్తరుళిచ్చెయ్ కిణార్. అతెజ్జనేయెన్నిల్; ఇవరుడైయవార్ తీరవన్దుకలన్దు ౩ * వాట్టమిల్ పుకల్ వామననానవణ్, ఆయిర
 మాణ్ణుముతలై యిన్దైయిలేయకప్పట్టు ఇడర్ పట్టవాయెనిదరై చ్చుడక్కనవన్దు పోక్కినాప్పాలే, ౧ * అడియాడియిల్ తామ్మట్ట ఇడరె
 ణ్ణామ్మొప్పడి, ఆత్తెప్పట్టపడియే అడియార్ కళో మహాజ్గళోడేవన్దు సంశ్లేషి త్తరుళిక్కుణ్డు, తమ్మైట్టైకలవియాతే ఆవన్దుడివిలేపిఱన్దు పుతుక్కు
 ణిన్బైముణ్డియనుభవిత్రు ప్రీకరాయ్ చెయ్ కిఱ * అద్దామ త్తన్నులర్థతై * అద్దామ త్తన్నాలేయిరుళిచ్చెయ్ కిణార్.

శ్రీః

ఆధ్వార తిరుపడిక శేషరణమ్.

ఎ మ్మెరు మా నార్ తిరు పడిక శే శ రణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి.—ఇరణ్డావ్వుత్తు - ఆతాన్దిరువాయ్ మొట్టి ౧-పా-వై కున్దా వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.—వై కున్దామణివణ్ణ నేయెన్బొల్లా త్తిరుక్కుఱళావెన్నున్దిన్ని.

వై కుమ్మవై కఱోలుమము తాయవా నేతే ।

శెయ్ కున్దావరున్దిమైయున్న డియార్ కు త్తీర్ త్తశురర్ కు త్తీమైకళో ।

శెయ్ కున్దా,వునై న్ననాకాపిడి త్తేన్దోళ్ శిక్కెనవే ॥

౧॥

ఆ.— (వైకున్దా) ఆధ్వార, తమ్మాడుకలన్దకలవియాలె మ్మెరుమానుక్కు నప్పక్షితియైప్పేకుకితార్.

శ్రీవైకున్ఠనిలయనాయ్, ఆశ్రితసులభనాయ్, నిరవధికసాన్దర్శయైయుడైననాయ్, ఎన్నుశ్చే పువన్దిరునైకకూళూర్వవత్వరమ భోగ్యభూతనాయ్, ౧* ఆయర్వణుమమరర్ కళతిపతియాయ్, ఆశ్రితరుడైనవసుభవైకవిద్యాశాసనమస్తపాపజ్ఞయై మ్మొక్కిప్రతికూలర్ కు దుఃఖజ్ఞయై మ్మ విశ్లేషికుమ్మస్వభావనాయ్, నిర్మలనాయరునవునై పరమప్రాప్యమాకప్పల్ శ్రీనేనెన్దితార్.

౧.

పన్నీ.—ఆతాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, తమ్మాడుసంక్షేపి త్తప్రీత్యతిశయత్రాలే అత్యన్తమహృష్ట నానసర్వేశ్వరకా, “ఇనర్ నికర్వాసు సథానత్తాలే యకలత్తేడియై త్తొక్కలైక్కిఱ్చెయ్ వతేకా ” ఎన్ని అనతిశక్తైప్పణ్ణి, తక విశ్లేషభీరుత్వతై యినరుడైయతిరువుళ్ళత్తిలేప్రకాశి ప్పిక్క, “నమ్మడైయనళివో ఇవనళినివేళమిరున్దపడియెకా ” ఎన్ఱ అత్యన్తహృష్టరాయ్, ఇవనుడైయశ్రీతిశక్తానిన్బొత్తర్థమాక; తామనవై చ్చిక్కెనప్పల్ శ్రీనమైయైయుమ్, అపన్ఱా అనన్యపరనాయ్ త్తమ్మాడేకలన్దపడియైయుమ్, స్వాసుభవత్తొక్కడుత్త ఔదార్యాతిశయత్తై యుమ్, అవ్వదార్యమడియాకత్తామవిడమాట్టామైయైయుమ్, లబ్ధభోగరానతమక్కువిడయోగ్యతైయిలైయెన్నుమిడత్తైయుమ్, ఇవ్వసుభవ సిద్ధియాల్ తమక్కునన్దపూర్తియైయుమ్, అన్దలాభమత్తప్పళివోనిల్లామల్ సమ్మన్దిసమ్మన్దిపర్యన్తమానపడియైయుమ్, ఇతుక్కువిశ్లేషమపిఱ వామైయిల్ తమక్కున్దానఆపేత్తైయైయుమ్, కృషిపణ్ణినవన్దాని త్తొక్కలైయానెన్నుమిడత్తైయుమ్, అపన్ఱాకొలైక్కిలుమ్ తామవిడక్షమరల్ల రెన్నుమిడత్తైయుమరుళిచ్చెయ్తు, అననుడైయవిశ్లేషాతిశక్తైయైనిశ్చేషమాక నివర్తిప్పిత్తరుకుకితార్.

*

అన్య.—వై కున్దా మణివణ్ణనే ఎకావాల్లా త్తిరుక్కుఱళా (౩) ఎన్నుళ్ మన్ని వై కుమ్ (౬) వైకళోలోలుమ్ అముతాయ వానేతే (౯) శెయ్ కున్దా అరుమ్ (౧౨) తీమై ఉన్నడియార్ కు త్తీర్ త్తు (౧౫) అశురర్ కు త్తీమైకళో శెయ్ (౧౮) కున్దా ఉన్నై నాకా (౨౦) శిక్కెన పిడిత్తేకా కళో. (౨౪).

మొత్తప్పట్టిల్, నిరతిశయభోగ్యనాయ్ అనిష్టనివర్తకనానవునై నాకా శిక్కెనప్పల్ శ్రీయిరుక్కిఱ్చేనెన్ఱ తిరువుళ్ళమ్మల్ శ్రేన్దితార్.

పరమపదనిలయత్వత్రాలేఅసాధారణశేషియాయ్, నీలరత్నమ్మాన్తపడివైయుడైననాకైయా లేసులభనాయ్, దర్శనీయమానవామనవి గ్రహతైయుడైననాకైయా లేభోగ్యనాయ్, (౩) ఇవ్వాకారత్రయ తైయుమ్ ప్రకాశిత్తుక్కొన్ఱు ఎన్నెళ్ళుక్కుశ్చే, స్థిరసంక్షేపమ్మణ్ణి, ఇరు

క్రి. (౬) కాలన్దోలుమ్, నిత్యభోగ్యమాయ్ కొండ్లు, నిత్యసూరిసమానమామ్బడి యనుభవిష్టిక్రి. మే నైయైయుడైయనాయ్, (౯) తానేయేతు కొళ్ళప్పట్టు, ఫలప్రదానత్తిల్ కున్దాతే, పరిహరిక్కువరితాన, (౧౨) కొడియపాపట్టై, ఉన్నోడు శేషత్వసమ్మన్దము డైయార్ కున్, తీర్ తు, (౧౫) అవై ప్రతికూలరానఅసురప్రకృతికళ్ళో పక్కలిలేయామ్బడి అవర్ కళుక్కు, అనర్థతై, విశైక్కుమ్, (౧౮) కున్దమాకిఱాయుధ తైయుడైయననే!, ఇప్పడిభోగ్యభూతనాయ్ అనిష్ట నివర్తక నాయా శ్రితపత్తు పాతియానవునై, ఉన్ని నిమైయతీన్దు ఉన్నై యొక్కియచ్చెల్లాతనాన్, (౨౧) ఇని విడాతపడిస్థిరమాక, పల్లీ నేనాక; తిరువుళ్ళమ్మల్. (౨౪) “ శెయ్ కమ్, తావరుమ్ ” ఎన్దు కొల్లాయ్ - శెయ్యప్పట్టుక్కుడక్కనరియన్దు మామ్. “కున్దమెన్దు - మరమాయ్, అతిక్ వెళుప్పై యిట్టుకుద్దియైక్కుట్టుకిఱు” ఎన్దు జ్జొల్లవర్. పొల్లావెన్దు - విపరీతలక్షణైయాలే అమ్మకై చొల్లుకిఱు. ఎక్ పొల్లావెన్దు - తమైయనన్దార్ వాక్కిల్. అన్దుకా లేయెన్దుకరుత్తు.

౧

అవతారిక. — ఉభయవిభూతియు క్తుడును సమస్తకల్యాణగుణాత్మ కుడును సర్వప్రకారములచే బరిపూర్ణుడును నైన సర్వేశ్వరుడు, తాను పరిపూర్ణుడై జేంచేసి యాహ్వానతో సంక్షేపించిన సంక్షేపము తనఫలమనితలచి సంతుష్టుడై యుండగా వీరివిక్షేపమునందు వానికి జనించిన యతిశబ్దము నీయాటనితిరువాయ్ మొట్టియం దాహ్వాన పరిహరించుచున్నాడు.

అర్థము. — పరమపదమునందు జేంచేసియున్న వాడును నీలరత్నమునంటికాని కలవాడును నాకునుందరవామనుడును నైన ఓ! శ్రియఃపతి! (౩) నానునస్సునందు సంక్షేపించి యున్న (౬) ప్రతికాలముందును అమృతమువలె నిత్యభోగ్యభూతుడగుచున్న పరమపదనాథుడా! (౯) చేయబడి (ఫలప్రదానములందు) తప్పని ప్రకారములైన (౧౨) పాపకర్తములను నీయాశ్రితులకుఁ దీర్చి (౧౫) అసురులకు ననర్థములను జేసెడి (౧౮) కున్దమనియెడి ఆయుధముకలవాడా! నిన్ను నేను (౨౧) స్థిరముగ నాశ్రయించితిని. స్వీకరించుము. (౨౪).

ఈ. — ౧ * ఆడియాడియిలార్ తీరవన్దు సంక్షేపి త్తపడిశొల్లిల్. — ౨ * అన్దామత్తన్బు; అన్దసంక్షేపత్తాల్ పిఱన్దప్రీతిఅవనత్తెన్దు మిడజ్జొల్లుకిఱు - ఇత్తిరువాయ్ మొట్టి. “ ప్రణయిప్రీత్యనునన్దానన్దానితు ” ఎన్దు ఆళవన్దా రరులిచ్చెయ్యుమ్బడి - ఆర్థార్ విషయమాక వీశ్వరనుక్కుడ్డానప్రీతిశొల్లుకిఱుతిల్. ౩ * ఊనిల్వాయ్ రే - ఆర్థార్ తామ్ భగవదనుభవమ్బుణ్ణి త్తమక్కువన్బక్కులిలేయన్దానప్రేమమవనళవిల్ పర్యవసియాతే, ౪ * ఆడియార్ కళ్ళో కున్దాల్లై యుడన్దాడువత్తెన్దుకొల్. ఎన్దు - తదీయరళవుమ్ శెన్దపడిశొల్లిల్; ఇత్తిరువాయ్ మొట్టి యిల్ - సర్వేశ్వరనార్థార్ పక్కల్ పణ్ణెనప్రేమ మివరొరువరళవన్దికే, సమ్మన్దిసమ్మన్దికళళవుమ్ వెళ్ళమిడుకిఱ పడిశొల్లుకిఱు. ఇరణ్డతలై కుమ్ రసమతిశయిత్తాల్ సమ్మన్దిసమ్మన్దికళళవుమ్ శెల్లుమితే; ౫ * ఎమర్ కీత్ మేలెల్లు

జి.ఆ. — వైకున్దామణినన్దక్ ప్రవేశే, సృష్టానువాదపూర్వకమాక వితుక్కుసద్గతి (ఆడియాడియిలిత్యాదివాక్యద్వయేన). ఇతుక్కు ప్రసంవాదమ్ (ప్రణయిప్రీతిత్యాది). వివరణమ్ (ఆర్థార్ విషయమాకవిత్యాది). ప్రణయినప్రీతిః పడి, నతుప్రణయినిప్రీతిః. ప్రణయియాన వీశ్వరనుక్కుడ్డాన్ విషయత్తిలుడ్డాన ప్రీతియొచ్చుట్టుకిఱుతెన్దు పడి. ఆక, (ఆడియాడియిలెన్దు తొడక్కియిన్ద్రవమ్) ౬ * “ఉన్నై నాన్దిత్తే కొళ్ళో శక్తననే” ఎన్దు తైప్పల్ అళనన్దార్ నింపామ్. ౭ * “ఎమర్ కీత్ మేలెల్లు పిఱుప్పమ్” ఎన్దు తైప్పల్ నిర్వాహాన్దరమ్ (ఊనిల్వాయ్ రేయిత్యాది). ఇతుక్కుడియేతెన్దు (ఇరణ్డతలైక్కుమిత్యాది). ఉ క్తత్తుక్కునియామకశబ్దమ్ (ఎమర్ కీత్ మేలెత్త్యాది). వెడియా - వెడియాతే యిరుక్కిఱ. ఆళనన్దార్ నిర్వాహావివరణమ్ (ఉభయవిభూతియు క్తనాయిత్యాది). ఆక, ఇప్పడియిరణ్డనిర్వాహమాతల్. అన్దికే, నిర్వా హాన్దరమ్; ౮ * కేశవన్దు మరోడే పునరుక్తమాకై యాలే. ఏకనిర్వాహమాతల్. ఇప్పోతువాక్యజ్ఞుక్కిజ్జ సేసద్గతి - (ఆడియాడియిలిత్యాది). వాక్యచతుష్టయత్తుక్కుమ్ మున్నే శొన్న తేయనతాకై. భగవత్ప్రీతిశయచరమానధింసనిదర్శనమాహ (ఊనిల్వాయ్ రేయిత్యాది). సమ్మన్దిసమ్మన్దికళళవుమ్ శెళ్ళమిడుక్కుడియేతెన్దు (ఇరణ్డతలైక్కుమిత్యాది). ఉ క్తత్తుక్కునియామకశబ్దమేతెన్దు (ఎమరత్యాది). ఆనాలతి

ఈ.-పిఱప్పమ్ వెడియా వెన్నరక తైన్దుమ్ శేర్ తల్ మాటిసర్ ఎన్ఱిఱారిఱే. ఉభయవిభూతియు క్తనాయ్ సమ్మ కల్యాణగుణాత్మకనాయ్ సర్వప్రకారపరిపూర్ణనాన తాతప్పడికళొన్దుమ్ కుత్తెయా తపడివన్దివరోడేసంశ్లేషిత్తు, అన్దసంశ్లేషద్వారా “తన్నేఱు” ఎన్నుమిడన్దోద్రహ్మహ్మనాయ్, అనాదికాలమ్ ౧* “ఎతిర్ శూఱల్ పుక్కు త్రిన్దవన్దువై పిరుపడిప్రాపిక్కుప్పెఱువోమే, ఇవర్ తామినిన మైవిడిత్తుయన తెళి?” ఎన్ఱ తిశ్శై పణ్ణియవనలమాక్కి అపడియెక్కణ్ణు, “నీయిఱ్ఱకపడవేణ్ణా” ఎన్ఱు అవనతిశ్శై యెప్పరిహరిత్తు అవనై యుళనాక్కుకిఱార్ ; ౨ [వై దేహిరమసేకచ్చిచ్చిత్ర కూపేమయాసహ] ఎన్ఱావో లేయాయ్ ద్దు ఇతిల్ రసముమ్ ; మైథిలి, ఉన్నై యఱిన్దాయే, నన్నై యఱిన్దాయే, కలక్కిఱ దేశమఱిన్దాయే యెన్ఱారిఱే పెరుమాళ్.

ముతత్పాట్టిల్, ౩ * అన్దామత్తన్బిలే - అన్ద్రామడనేవన్దుకలన్దు తాపెఱాప్పే పేద్రానాయ్ పుక్కుచ్చెయ్ తే, ఇవర్, ౪ “అల్లావియుళకళన” ఎన్ఱుమ్, ౫ “ఎన్ఱుడివుకాణాతేయెన్నుళకలన్దానై” ఎన్ఱుమ్. తమ్మ వైయనై చ్చత్తై యనుసన్ధిత్తవాఱే, “౬* ఎళివేళులకుతలై యెడు తిన్నమివర్ నన్నైవిడిత్తుయన తెళి?” ఎన్ఱేమ్మెరుమానుక్కుప్పిఱన్ద అతిశ్శై యెనివ రిప్పిక్కిఱార్.

జీ-అ.-శక్టాపరిహరజ్ఞకుక్కు ప్రసజ్జమేతెన్న (ఉభయవిభూతీత్యాది) ఇత్యేకనిర్వాహపక్షే వాక్యవతారికాద్రష్టవ్యా. (ఉభయవిభూతియు క్తనాయిత్యారభ్య హృష్టనాయిత్యంతమ్). ౩ * అన్దామత్తన్బిలే ప్రమేయానువాదమ్. (అనాదికాలమిత్యారభ్య, అలమాక్కిఱపడియెక్కణ్ణిత్యంతమ్) పూర్వోత్తరప్రకరణానుగుణ్యేనార్థసిద్ధప్రమేయమ్. ఎతిర్ శూఱల్ పుక్కు - అవతరిత్తు. నామెతిర్ శూఱల్ పుక్కున్దపడి. (ప్రాపిక్కుప్పెఱువోమేయెన్ఱు) అనన్దరమ్, ౫ “అల్లావియుళకళన” ఎన్ఱుమ్, ౬ “ఎన్ఱుడివుకాణాతే” ఎన్ఱుమ్, ఇవర్ శొన్నార్, ౫ * ఎళివేళులకుతలైయెడుత్తు ఇత్యధ్యాహర్యమ్.

ఇన్దసంశ్లేషరసాతిశయస్సుక్కుమ్, అత్తాలేయతిశ్శై పణ్ణినతుక్కుమ్ దృష్టాన్తమ్ (వైదేహీత్యాది). అయోధ్యాకాండే చతుర్థసతితమే, “పశ్యన్తీవివిధాన్సావాన్దనోవాక్కాయ సంయతా” ఇత్యుత్తరార్థమ్. రమియానిఱుచ్చెయ్ తే, “రమసేకచ్చిత్” ఎన్ఱేయాతే - నీర్వాయ్ ప్పమనిఱ్ఱుల్యాయ్ ప్పమాన చిత్రకుటపరిసర త్రిలక్ష్మకైయుమ్ తజ్జోశేర్ త్రియక్కుకైయున్దణ్ణు, “ఇతులొజ్జప్పమకిఱతో?” ఎన్ఱు అతిశ్శై పణ్ణినమైతోద్రహ్మకిఱతు. అప్పడిమొమాళితిశ్శై పణ్ణినావోలే, ఇన్ఱుమప్పడియతిశ్శై విన్దైన్దతన్దపడి. అన్ద్రామడనేవన్దు త్రిన్దవన్దు నుక్కుతిశ్శక్టాపేతువిరన్ద - (హృష్టనాయ్ - అతిశ్శై పణ్ణి) ఎన్ఱేయాతే - సంశ్లేషజనితీప్రితియుమ్; ౪ “అల్లావియుళకళన” ఎన్ఱుమ్ ౫ “ఎన్ఱుడివుకాణాతేయెన్నుళకలన్దానై” ఎన్ఱున్దొన్న స్వనైచ్చానుసన్ధానముమ్. అతిశ్శై యెప్పరిత్తతుక్కుళన్దమ్ - “ఉన్నై నాన్బిడితేకొళిక్కనవే” ౨ “ఉన్నై యెన్ఱుమ్ విడుక్క” ఇత్యాదికళి. ఎదుత్తన్దొకత్తుక్కుతాత్పర్యమ్ (మైథిలియిత్యాది). ౩ “యన్బిన్దయన్బిమితమప్రమితాన్దభానమ్” ఎన్ఱు మ్మడియానకలవియిల్లొనరసత్తాతే తన్నైయు మెతిర్ త్తలైయెయుమ్ కలక్కిఱదేశ త్తముమ్ మఱిక్కుమ్మడియాన దన్దైఱిఱుక్కుమిఱే; అప్పేతు అదృష్టనశ్శత్తాతే యెరుత్తలెక్కుకిఱ్ఱిత్ అఱివుపిఱన్దాల్ మద్రైత్తలెక్కు చొల్లమ్ వాన్దై యిఱేయితు. నానితెల్లొమ్ మఱిన్దైన్దైన్దొమేతుమ్, ఉనక్కుత్తానుణర్ త్రియన్దోవెన్దపడి. ఇన్ఱునల్లవాకిల్, అచ్యపరన్దైన్దసమ్మధిక్కుమావోలే సమ్మధిక్కువుమ్, వేఱేళిలరసమున్దైయగై చొల్లమావోలే “మయా” ఎన్ఱువుమ్, దేశప్రశ్నన్బిన్దోమేగున్దొల్లమావోలే “చిత్ర కూపే” ఎన్ఱువున్దాదాతేయెన్ఱుతాత్పర్యమ్. ఉత్తగార్థత్తిల్ (భావానితి). భావజ్ఞాన - భోగోపకరణజ్ఞ. ఇన్ఱుమ్ - మున్బిలేభానమ్. మనోవాక్కాయజ్ఞోరసమాప్రనియతమాయితేయనక్కియిక్కిఱతు. కాయత్తుక్కుసయితియావతు. రసోద్భవమానపుళకాడికళి. *

ముతత్పాట్టు (వైకున్దావిత్యాది). “ఉన్నై నాన్బిడితేకొళిక్కనవే” ఎన్ఱుత్తెప్పద్రై, అతిశ్శక్టాప్రసక్తికథనముభేదావతారిక (అన్దామత్తన్బిలేయిత్యాది).

అ.-అ.-వి.-ఎవమేకయోజనాపరత్వేననిర్వాహసమ్మనత్వపి ౩ “అన్దామత్తన్బిలేయతు” ఇత్యుత్తరార్థే క్తయానుసార్యభావ్యకారనిర్వాహద్వయస్యానుగుణమత్ర (ఆడియాడియిలిత్యారభ్య, ఈశ్వరనుక్కుత్తాన ప్రీతిశొల్లఱిఱితిత్వంతమ్) యామునాచార్యనిర్వాహః; (ఉనిల్వాయ్ రేయిత్యారభ్య, సమ్మన్దినమ్మన్దికళివుమ్ వెళిమిడుకిఱపడి శొల్లఱిఱితిత్వంతమ్) భావ్యకారనిర్వాహః” ఇతిచవదన్తి.

ఈ.-(వై కున్దా), “నిత్యవిభూతియు క్షణతమ్ముడనేవద్దుకలదా” ఎన్దుహృష్ట రాకితారెన్ను మిడన్దోన్ మఱియు. అసనుడై య ముతయ్యై చొచ్చుట్టుకితార్. శ్రీజనక రాజన్బిరుమకళ్ ౧ “ఆర్యపుత్ర!” ఎన్ను మాప్పోలేయుమ్, తిరువాయ్ ప్పాడియిల్ వెణ్ణళ్ “కృష్ణ!” ఎన్ను మాప్పోలేయుమ్ (వై కున్దా వెన్బితార్) భోగముత్కూలమానాల్ పరస్పరనామగ్రహణత్తాబే తరిప్ప తొన్బుణ్ణి. (మణివణ్ణనే) అణై త్తపోతై స్వర్గత్తాలేతిమిర్ తుచ్చొట్టుకితార్. నీలరత్న మోబలే కుళిర్ న్దవడివై యుడై యననే! (ఎఱపొల్లా తిరుక్కుఱళా) మహాబలిపక్కలిలే యిరప్పాళ నాయనిన్దాప్పోలే కాణుమివరై పెఱుకై క్కుచ్చితామ్బియిరప్పాళనాయనిన్దనినై. “అఱ్ఱుకితు” ఎన్నిల్-నాన్బొ ప్పామెన్బు, అఱ్ఱుకితో విసజాతీయ డైయై చొచ్చుటల్; కణ్ణెచ్చిల్ వారామైక్కు క్కరిపూశుకితారెన్ను తల్. వై కున్దా వెన్బు-మేన్దై శొల్లిల్దు; మణివణ్ణనేయెన్బు-పడివళుకొల్లిల్దు; ఎఱపొల్లా తిరుక్కుఱళావెన్బు - సాలభ్యజ్జొల్లిల్దు; ఇమ్మాన్బుజ్జూడిన తాయిల్దు - పరత్వమావతు. (ఎన్నుళ్ మన్ని) ఇన్దొర్ రాజ్యలాభ మ్మెన్బుపోనాక, మహాబలి ఔదార్యలాభ మ్మెన్బుపోనాక, అన్దవిడుకుక్కున్దోరున్ద తు ఇవర్ నెజ్జేలేయాయిల్దు. ఎన్నుడై యహృదయ త్తేవన్దు నిత్యవాసమ్బుణ్ణి.

(వై కుమ్ వై కల్ తోఱుమముతాయ) కఱ్ఱికిఱకాల్ దొఱుమెన క్కపూర్వామృతవద్భోగ్యనానాక. (వానే తే) నిత్యసూరికళోడే కలన్దుఅవర్ కలై త్తోత్పిత్తుమేనాణి తిరుక్కు మాప్పోలేయాయిల్దు ఇవరోడే కలన్దు ఇవరై త్తోత్పిత్తిరున్దవిరుప్ప. ఏతెన్బిఱతు - పిన్బుమన నేన్దమేవిజ్జియిరుక్కై. తమ్ముడై యవనుభవవిరోధికలై ప్పొక్కిన పడిశొట్టుకితార్ (శెయ్ కున్దా వరున్దీమై) శెయ్యప్పట్టు, కున్దావాయ్ - తప్పావాయిరుక్కున్దీమైయెన్ను తల్; అన్బి క్కే, శెయ్ కుమ్ - శెయ్యప్పట్టు, తావరుమ్ తీమై - కడక్కవరితానతీమైయెన్ను తల్. (ఉన్నడియారి త్యాది) ఉన్బక్కులి లేనిషీ ప్తభరరాయిరుప్పార్ క్కు వారాతపడిపరిహరిత్తు, ఆసురప్రకృతికళిస్తే లేపాకడుమ్బడియాన శుద్ధియై

జి.అ.-“ఎన్నుళ్ మన్ని” ఎన్దుతైయమట్కొణ్ణు, పదప్రయోగత్తుక్కుభావమ్ (నిత్యవిభూతిత్యాది) సమ్పాదనత్తుక్కుభావమ్ (అసను డైయవిత్యాది). యద్వా, నామాన్దరణ్బిరుక్క, మున్దఱవి తైచొన్ను తుక్కుభావమాతల్. ఇప్పడినామగ్రహణమ్బుణ్ణితుక్కుదృష్టాన్తమ్ (శ్రీజన కరాజనిత్యాది). (కృష్ణఎన్ను మాప్పోలేయెన్బు) ఇన్దిడత్తిలే-౨ “కృష్ణశరచ్చన్ద్రముసంకాముదీకుముదాకరమ్ | జగోపీజనస్తే వకంకృష్ణనామ పునఃపునః” ఎన్దుతైయరుళిచ్చెయవర్. కృష్ణఃకాముదీకుముదాకరం చన్ద్రముసంజగో, గోపీజనస్తే వకం కృష్ణనామపునఃపునఃచన్ద్రగావిత్యన్వయః. [కాముదీకుముదాకరమ్] నిలవుక్కుమామ్బులుక్కుమ్ నిర్వాహకనై. నామగ్రహణమ్బుణ్ణిఱతెతుక్కుక వెన్న (భోగమిత్యాది). సంక్లేషసమ యత్తిలే “మణివణ్ణనే” ఎన్బిఱతుక్కుభావమ్ (అణై త్తపోతిత్యాది). శబ్దార్థమ్ (నీలరత్నమిత్యాది). ఇప్పోతు “మఱియు” ఎన్బిఱతుక్కుభా వమ్ (మహాబలిత్యాది). శిఱామ్బి - సజ్గోచిత్తు. “పొల్లా” ఎన్బు తుక్కుభావమ్ (అఱ్ఱుకితెన్నిలత్యాది). కణ్ణెచ్చిల్ - దృష్టిదోషమ్. (వై కున్దా వెన్బు మేన్దై శొల్లిల్దు త్యాది వాక్యత్రయేణ) ఏవంభూతవస్తువైవిధిప్పోమోవెన్బు శొల్లిల్దు యాయిల్దు. “తిరుక్కుఱళావెన్నుళ్ మన్ని” ఎన్బు తుక్కువాసనై (ఇన్దొనిత్యాది). శబ్దార్థమ్ (ఎన్నుడైయవిత్యాది).

ఇప్పోతు “వానేఱ్ఱ” ఎన్బు తుక్కుభావమ్ (నిత్యసూరికళోడేయిత్యాది). తాత్పర్యాన్తరమ్ (ఏతెన్బిఱతిత్యాది). మేలుక్కవతారికై (తమ్ముడైయవిత్యాది). కున్దా - తప్పావాయ్, వరున్దీమై - వరుకిఱతీమైయిప్రాథమికార్థః. అర్థద్వయత్తాలుమ్ ఫలితమ్ - అనుభవిత్తుమిశు తల్, స్వయత్తుత్తాల్ కడక్కలాతల్ శెయ్యవరితాయరుక్కుమెన్బుపడి. “అడియార్” ఎన్బు తాదాత్వికమాన నానుకూల్యతైయై డైయవర్ కణ్ణెక్కొట్టుకిఱతెన్బితార్ (మన్నిత్యాది). యద్వా, ఇత్తాల్ ఫలితమ్ (మన్నిత్యాది). అతల్. “శత్రుక్కుళ్ మేలేపాకడుమ్” ఎన్ను మతుక్కు

అ-అ-వి. — ఉత్తేర్ణనాచకంకిమిత్యత్రాహ (అసనుడైయవితి). ముతల్-ప్రధానమ్. ప్రధాననామాభిధానమాత్రేణ సంక్లేషజనితహర్షః

ఈ. - యుద్ధయవనే! ముక్తప్రాతికూల్యమబ్బజ్జినపర్కతో అనుకూలిత్తునాలడివరనిష్టవాతో, పిన్నై యవర్కతో కత్తుక్కళో మేలేపాకడుమాయ్మొ, గొన్దిష న్తాపాపక్కత్యామ్ 'నిగిటపడియే, కడలుక్కుత్తోడు త్తతమై, అవక్ ముక్కట్టినవాతో మరుకానార త్రిలనురర్కతో మేలేవిట్టాప్పోలే. అజ్జనొరుపోక్కడికణ్డిలనాకిల్ ౨ [ఉరసాథార యామాససార్థంసశ్చాప్య మాధవఃఎన్దు] భగవత్తక్విట్టశక్తియై, అర్జుననైత్తల్లి త్తన్నన్తాపురత్తలే యేమోనా ప్పోలే, తానేజిట్టుక్కొన్డానుభవిత్తల్ శెయ్యుమిత్తనై. పాపజ్జళావనతాక్ - అచేతనమా యిరుప్పనశిలక్రి యావిశేషజ్జళాయ్, అవై, శెయ్తపోతేనశిక్కుమ్; కర్తాఅజ్జనాకైయా లేమఱక్కుమ్ ; సర్వజ్జనుగోన్దిరున్దుఫలా నుభనమబ్బజ్జువిక్కు వనుభవిక్కుమిత్తనైయితే.

[illegible]

శీ. ఆ.- ప్రమాణమ్ (స్వీకృత్యైవాది). అప్పశిశ్చక్రక్కుల్ మేలేపాకట్టవిడమజ్జోవెన్న (కడలుక్కిత్యాది). అవక్-సముద్రక్. ౫ “ముమోచతం
కద్యైవం మకానాగదర్శనాత్” ఎజ్జత్తెప్పత్తీ (మరుకానారత్తిలేయెజ్జతు). శక్రక్కుల్లిలాతవుత్తమాధికారికంకు “చైయోవతేన్నెన్న
(అజ్జినోరువిత్యాది). తన్నెజ్జపురత్తిలేయెజ్జతు- “ఉరసాధారయామాస వాఢంసభాద్దవమాధవః” ఎన్నిజ్జోకత్తీ, “మాధవః” ఎజ్జత్తెప్ప
త్తీ. అజ్జపురమ్ - ఉరమార్పు. అవశేట్టెక్కింశ్చక్రయావతేన్నె (వాపజ్జిత్యాది).

ఇత్రాల్ ఫలితమ్ (అవచ్చార్వితయత్యాది). అవక్ ఫలప్రదనాళవేణమో- క్రియాదికళో ఫలప్రదనాలోవెన్న (అవూర్వక్షాణి త్యాది). సర్వజ్ఞక్ తెయిదిన్కీతానక్తు- ౧ “ఫలమత ఉపపక్షో” ఇత్యాదియైపుటో. ౨ “క్రియాతచ్ఛక్రియా” ఇత్యాదిమమసంధేయమ్. “శ్చక్రా” ఎర్పణపదమ్ - క్షో, శ్చయ్యోగత్రచ్చిల్లమ్మడి యెజ్జనేయన్న (కుదమెట్టిత్యాది). తాత్పర్యాచరమ్ (సీయజ్జీవిప్పిక్కు చిత్యాది). ఉజ్జీవిప్పిక్కు- * మయర్పణమతిసలమరభుక్తే. కొళో - కొడ్డెరళవేణమి. తిరవుళ్ళమ్మల్లోవేణమెక్కుపడి. చున్నుమ్- ౧ * లశోశులమక్కు

అ-ఆ-వి-స్ఫురతమిత్యత్రాహ (త్రీనక రాజస్త్రియమకళిత) — ద్విప స్తరి-ఉపాసకనుడైయశత్రుక్కుల్; పాపకృత్యామ్-ఇవనా లేకెయ్యప్పట్టపా
పత్తైత్రాపిప్పరన్తై. — (కడలుక్కి-త్యాది). అత్రమొట్టెత్తలైయైక కళానుసన్ధేయా. (పాపజ్ఞానవశెన్మలొడగ్గి; అనుభవిక్కుమత్తనైయితే
యెన్నుమకవుడు) శక్కొవాక్యమాయ్, (అనుభవిక్కుమత్తనైయితే) ఆయిరుక్కు, అవన్దార్విలేయేట్టెక్కిళ్ళుకైయావతేత్తెన్మక్కుట్టి
క్కిళ్ళు. పరిహరమ్ (అవన్దార్విలేయిత్యాది). ఎన్నవుమమ్. — (అపూర్వజ్ఞానిత్యాది). పరపత్తెగారవంస్వపత్తేలాఘవత్పాళిప్రే
తమ్. ౧ “కల్పనాగారవంయత్రతంపత్తంసహమహే | కల్పనాలాఘవంయత్రతంపత్తంరోచయామహే” ఇతిన్యాయవిదః. ఏకైకచేతన
ఏవానస్తకర్తజనితాపూర్వానస్తజ్జల్పనీయమ్, త్రిక్షణావస్థాయినాం సుకృతదుష్కృతకర్తజ్ఞాం కాలాన్తరభావిస్వర్గనరకాదిసాధనత్వా
న్యతానుపపత్త్యా. ఏవమనస్తజేష్వసిప్రత్యేకంకల్పనీయమ్, ఏవంకల్పితేష్వసిసత్సుప్రతీనియతదేశ కాలపురుషవిశేషేషు ప్రతీనియతఫలజనకత్వం
చేతనవిశేషభిష్టానేనవినినోపపద్యతే, వాక్యాదివత్. కిచ్చఏకకాలీనసృష్టేరేకకాలీనసంహారస్యచప్రమాణతసిద్ధత్వాత్ అసజ్జేతపూర్వకమన
స్తరాత్తభిరనుష్ఠితానస్తసుకృతదుష్కృతజనితాదృష్టదురదృష్టానామేకకాలీనవిపాకోవ్యశక్యకల్పనఇత్యాదివరమతదూహణమ్ — ౨ “క్రయోత
చ్చక్తిర్వామిపితదపూర్వం పితృసురప్రసాదోవాకర్త్యఫలదఇతిరక్షేశమదృశః|త్వదర్చేష్టపూర్తేఫలమపిభవత్ప్రీతిజమితి త్రయ్యావృద్ధాఆహుర్వధి
” — “శిక్తాన” ఎన్మకుక్కిరన్మతాత్పర్యమ్. అతావతు - పదావతారికైయిల్, మున్నుమ్కొల్లిన్సీరుమ్ ఇత్యా

ఈ. — నాననీవిడిలుమ్ విడాతపడినాఁ పిడిత్తేనాఁ వే తిరువుళ్ళమ్మబ్బల్ వేణుమ్. అవనై ౧ * మాళుచః ఎన్ఱితార్. ౧

జీ-ఆ. — మున్ముమ్. “వైకున్దా - తిరుక్కుళళా” ఎన్ఱైత్తప్పల్ (పూర్వజనానీయైన్ఱుతు). పూర్వజనాన-ముత్పాడనాన. ఫలితమ్ (అవనై యిత్యాది). క్రమేణాన్వయః.

అ-ఆ-వి. — దియిలే - ఒన్ఱు. ఇరణ్ణామతాత్పర్యమ్ (ఎన్ఱై ౨ పెఱుక్కై పూర్వజనానవిత్త్యాది). వేకార్థమెన్ఱిఱతేయుళ్ళుమ్. యద్యా, దార్థసాధ్య నధిమాహ (ఎన్ఱై ౨ పెఱుక్కైత్తి). అవనై-చేతనర్ కెల్లామ్ చరమన్ఱోకముపదేశి త్తవీశ్వర నైయిత్యర్థః.

ప్ర-తి. — (వైకున్దామణివల్ల నేప్రవేశే) అయోధ్యాకాండేచతుర్థవతితమే, “యదీహశరదోనైకా స్వయాసార్థమనిన్ఱితే । లక్ష్మణేనచ వత్సామినమాంశోకఃప్రదక్ష్యతి॥ ౧౫॥ బహుపుష్పఫలే రమ్యేనానాద్యజగజాయతే । విచిత్రశిఖరేహ్యస్మిన్త్రవనస్మిన్భామిని॥ ౧౬॥ ఆసేన వనవాసేనయూప్రాప్తఃఫలద్వయమ్ । పితుశ్చానృణతాదత్తే భరతస్యప్రియంతభా॥ ౧౭॥ వైదేహీరమసేకచ్ఛిచ్ఛిత్రకూటేమయాసహ । పశ్యన్తీ వివిధాన్భవాన్తనోవాక్కాయసంయతా” ॥ ౧౮ ॥ — (ముతత్యాట్టు) (వైకున్దావిత్త్యాది) (ఉన్నడియార్ క్కైత్త్యాది) కాట్యాయనశ్చ, “తస్యపుత్రాదాయముపయన్ఱినుహృదసాన్ఱుకృత్యాంద్విషన్ఱఃపాపకృత్యామ్” — (కడలుక్కుత్తోడుత్తనమ్మిత్యాది) యుద్ధకాండేద్వావింశే “అశోవాచరఘుశ్రేష్ఠస్సాగరందారిణంనచః । అద్యత్వాంశోషయిష్యామిసపాతాళంమహార్జున॥ ౧ ॥ బ్రాహ్మణాస్త్రేణసంయోజ్యబ్రహ్మదణ్ఱని భంశరమ్ । సంయోజ్యఘనస్మిశ్రేష్ఠేవిచక్రమహాబలః ॥ ౫॥ సాగరస్సముహగమ్యపూర్వమామన్త్ర్యవీర్యవాన్ । అబ్రవీత్ప్రజ్ఞలిర్వాక్యం రాఘనంశరపాణినమ్ । ౨౩॥ తమబ్రవీత్తదారామ ఉద్యతోహివదీపతే । అమోఘోఽయంమహాబాణః కన్ఱి నేకే నిసాత్యతామ్ ॥ ౨౪ ॥ రామస్యనచనన్త్రత్యాతన్దృష్టాచమహాశరమ్ । మహాదధిర్జహతేజారాఘవంవాక్యమబ్రవీత్ ॥ ౩౦ ॥ ఉత్తరేణానకాశోన్ఱికశ్చేత్పృణ్యతమో మమ । ద్రుమమల్యఇతిభ్యాతోలోకేభ్యాతోయభాభవాత్ ॥ ౩౧ ॥ ఉగ్రదర్శనకర్తాణోబహువస్త్రచస్యనః । ఆభీరప్రముఖాఃపాపాఃపిబన్ఱిసలిల వ్తుమ్ ॥ ౩౨ ॥ తైర్న సంస్పర్శనంపాపంసహాయంసాపకర్తభిః॥ అమోఘః క్రియతాన్రామహ్యాయన్తత్రశరోత్తమః ॥ ౩౩ ॥ తస్యతద్దవనన్త్రత్యా సాగరస్యసర్పాఘనః । మమోచతన్తరన్దీప్తమరాసాగరదర్శనాత్ ॥ ౩౪ ॥” — [భార - ద్రోణ - ౩౩] “విసృప్తంభగదత్తేనతదన్త్రం సర్పసూతుకమ్ । ఉరసాధారయామాస సార్థంసశ్చాద్యమాధనః॥ ౧౮ ॥”

తాత్పర్యము. — శ్రీవైకున్ఠమునందు నసించువాఁడును ఆశ్రితసులభుఁడును నిరవధికసుందరుఁడును నామనస్సుతోఁగలిసి నాకత్పుష్ప మృతమునలె భోగ్యభూతుఁడును నిత్యసూరులకునిర్వాహకుఁడును ఆశ్రితకులనుభవైకనాశ్యములైన సర్వపాపములనుబోగొట్టి ప్రతికూలు లకు దుఃఖమునుబట్టించుస్వభావముకలవాఁడునునైన నిన్ను నేను పరమప్రాప్యముగనాశ్రయించితిని. నాయంగుఁ బరమకృపచేసినన్ను స్వీకరింపుము.

మూ. — శిక్కెన చ్చిటితోరిడము ముప్పఱప్ప డాత్తెన్ను శ్చే, యులకుక ।

ళొక్కవేవిల్లుజ్జీప్పకున్దాఁపుకున్దతత్పిక్.

మిక్కణానవెళ్ళచ్చుడర్విళక్కయ్త్తుళక్కల్ ముతమాయ్, ఎఱ్ఱుమ్ ।

పక్కనోక్కటియానెన్ఱై బద్దామరైక్కణ్ణనే॥

అ. — (శిక్కెన) ఇప్పశితమ్మ శ్చేపుకున్దపిన్ను ఎప్పరుమానుక్కుప్పిఱన్దసమృద్ధియై ప్పేకుకితార్. జగత్సృష్ట్యాద్యవ్యవరతైయైప్పొక్కి కొండెన్ను శ్చేపుకున్దాఁ; పుకున్దతత్పిక్ అశవిఱన్దజ్ఞానాదిసకలకల్యాణగుణవిశిష్టనాయ్, విజ్వరనాయ్, ప్రమదితనాయ్, హర్షాతియత్తా శేపుకున్దాశితోరక్కణ్ణైయున్దైయనాయ్, ఎన్ఱైయుల్ల తెఱ్ఱుమ్మక్కనోక్కటియానెన్ఱితార్.

అన్య.—శిఠిత్తోర్ ఇడముమ్ పుటప్పడా (3) ఉలకుళ్ తన్నుళ్ళే ఒక్కవే (౬) విఱుక్కి శిక్కెన పుటప్పడా (౯) పుకున్దత త్పీక్ మిక్కు ఖానవెళ్ళమ్ (౧౨) కుడర్ విళ్ళక్కాయ్ తుళ్ళక్కు (౧౫) అల్లరు అనుతమాయ్ ఎక్ (౧౮) వైమ్ తామరై కణ్ణక్ (౨౧) ఎచ్చుమ్ పక్కమ్ * నోక్క (౨౪) అఱియాక్.(౨౫)

పన్నీ.—ఆనందమ్, తన్నుడైయపక్కల్ కలన్ద అవనుజ్జులస్వరూపనాయ్ కొంఱు ఓరిడ త్రిలయపరతైయల్ దేరానిన్దా నెన్దితార్.

అప్పమాన, దేశముమ్, పుటమ్మపొకాతపడి, (3) ఉలకుళ్ తై, తక్ సబ్బుల్ పుట్టుళ్ళే, ఏకప్రకారమాక, (౬) అడక్కి, ఇనియెరుకాలుమ్ పుటప్పడాతపడి, ఎన్నుళ్ళే పుటప్పడాక్; (౯) పుకున్దపిక్, మికుత్తువరుకిఱ, జ్ఞానపూర్తియాకిఱ, (౧౨) ప్రభైక్కాశ్రయమాన, స్వరూపమాకిఱ తేజోద్రవ్యమాయ్, నాక్ శిక్కెనప్పిడి త్రిపిన్దు విళ్ళేపాతిశక్తైయల్ వర్తనడుక్కుముమ్, (౧౫) తీర్న్ద, నిరతిశయభోగ్య భూతనుమాయ్, ఎన్నెయేపార్ త్రిరుక్కిఱ, (౧౮) అఱియ, తామరైపొన్ద, కణ్ణయ్ దైయవక్, (౨౧) ఓరిడ త్రిలుమ్, పక్కత్తిల్, నోక్క, (౨౪) అఱికిఱిలక్. (౨౫) ఎచ్చుక్కలభినివేశమ్ పత్నీ పరిజనాదికళ్ పక్కలిలుక్కుణ్ణిఱిల నెన్దుకరుత్తు. స్వరూపాదికళిలవనుక్కు డ్దానస్ఫురతప్రకాశముమ్ స్వసంక్లేషమడియాక వెన్దుని నెన్దితార్.

అర్థము.—అప్పుమైన దేశమును తప్పక (3) లోకములను తనసంకల్పమునందు ఒకకాలమందే (౬) ఉంచుకొని విశ్లేషములేనట్లు (నా తో సంక్లేషించెను. (౯) సంక్లేషించినపిదప అధికమైన జ్ఞానపూర్తియనియెడి (౧౨) కాన్తికాశ్రయమైన దీపమైనవాడును భయమును (౧౫) లేని అమృతమునైనవాడును నాయొక్క (౧౮) అందములైన తామరపుష్పములవంటి సేత్రములుకలవాడును నైనశ్రియఃపతి (౨౧) ఎచ్చటను పార్శ్వమునందుఁ జూడ (౨౪) నెఱుంగనివాడు. (౨౫)

ఈ.—ఇరణ్డామ్బట్టు. అవక్, “ఇవర్ నమ్మేవిడిత్తైయవ తే?” ఎన్ద తిశక్తై పణ్ణపడియైచ్చొల్లిల్ దు-కీఱ్ఱిత్పాట్టిల్; ఇవర్, “విడేక్” ఎన్ద పిన్దు అవనుక్కువడివిట్టి అన్ద పొప్పల్యమ్ శొల్లుకిఱతిప్పాట్టిల్.

(శిఠిత్తోరిడముమ్ పుటప్పడా తన్నుళ్ళేయులకుకళొక్క వేవిఱుక్కిచ్చిక్కెనప్పకున్దాక్) “నామాత్వారై యనుభవిక్కుమ్బొత్తు, శెరుప్పవైత్తు త్రిరువడిత్తో పుప్పక్కాప్పోలేయాక వొణ్ణాత్తు” ఎన్దుపార్ త్తు, జగద్రక్షణత్తు క్కు వేణ్ణుమ్ సంవిధానమెల్లామ్బుణ్ణి, అనన్యపరనాయనుభవిత్తు, పోకమాట్టాతేయిరున్దాక్; రాజాక్కళన్దపురత్తి

డి-ఆ.— ఇరణ్డామ్బట్టు. (శిక్కెనవిత్తాది) కీఱ్ఱిత్పాట్టిల్ ప్రమేయతైయనువదియానిన్దుకొన్దు, “మిక్కుఖానవెళ్ళమ్మదర్శిక్కాయ్” ఇత్తాదియొక్కటాక్షిత్తవతారికై (అవనిత్తాది). ఇవర్ “పిడిత్తేన్దోళ్ శిక్కెన” ఎన్ద వనన్దమ్, అవనుడైయజ్ఞానాదికళిఱ్ఱిన్ద వాజ్జిల్యతై చొల్లుకిఱా రెన్దిప్పాట్టుక్కునన్దతియెన్ద పడి. (అతిశక్తై-పణ్ణ) అతునివృత్తమాన (పడి) ఎన్దుకూట్టువతు. “కుడర్వివిళ్ళక్కాయ్” ఎన్దతైప్పల్ల. (వడివిఱ్ఱిన్ద పొప్పల్య మెన్దతు).

అన్వయ ప్రదర్శనపూర్వకం భావరూప (శిఠిత్తోరిడముమిత్తాది). ఓరిడముమ్ - ఒరుపదార్థముమ్, శెరుప్పవైత్తు త్రిరువడిత్తో పుప్పక్కాయవతు-ఒరుక్రిష్టవత్ పెరుమాళ్ త్రిరువడిత్తో పుప్పక్కాయవతు, అవర్ శ్రీపాదమ్ పిత్తప్పిప్పా యిరుక్కయాలే శ్రీపాదరక్షణత్తున్దరుని నారాయణై త్రిరువాళలిరే వైత్తున్దరునివళవిరే, శ్రీపాదరక్షణైలేతానేతిరువుళ్ళమ్ శెన్దు, “తీర్థమ్ ప్రసానిక్కు” ఎన్దరులిచ్చయ్ కిఱిత్తై “శెరుప్పపొసాదిత్తరుళ్ళ” ఎన్దారామ్. సంవిధానమ్ - వ్యాపారమ్. “శిక్కెన” ఎన్ద తుక్కుర్థద్యయమ్ - అన్యపరతైయిల్లాతపడియెన్నుతల్, “

ఆ - ఆ - వి.— “ఉలకుళ్ళొక్క వేవిఱుక్కిచ్చుకున్దాక్” ఎన్ద తుక్కుభావమ్ (నామాత్వారై యిత్తాది).—

*“తొట్టనెత్తాటునుణ్ణొణ్ణి” ఎన్ద వర్కువర్ కుఱిత్తోరే ఇఱ్ఱుమకారలాపమ్.

ఈ.-అప్పుకువతు, నాట్టుక్కణక్కల్ మసిన్బితే. అత్యల్పమాయిరుప్పతోరుపచార్థముమ్ తన్నక్కల్ నిన్దుమ్ పిటి కతిర్ ప్పట్టునోవుపచాతపడియాక త్తె సజ్కుల్పసహస్రైక దేశ త్తిల లోకజ్జత్తై యురు కా లేవై త్తు, ఇనిప్పే గాతపడి పుకున్దా (శి క్కెనప్పకున్దా) అనన్యప్రయోజనమాకప్పకున్దా నెన్దుమామ్.

(పుకున్దవి త్యాది) ఇవరో డేవన్దుకలన్దు, అక్కలవియిలతిశక్తై యమ్ తీర్ న్దపిన్బయిల్లు వికసితసహజసా ర్వజ్ఞ్యనుమాయ్ విజ్వరనుమాయ్ లుతు. తనక్కు నిత్యధర్మమానజ్ఞానత్వైయదైతాన ఆత్మవన్దు, కర్తనిబన్ధన మాకవారుదేహత్వైప్పరిగహిత్తు, ఇన్దియదావరత్వైయ పేత్తిత్తుక్కొన్డు ప్రసరిక్క వేణ్ణుమ్బడిపోన్దుతు, ఒరునాళో వరై యిలేభగవత్ప్ర) సాదముమ్బి అన్దుజ్ఞానసజ్జో చముమ్ కత్తియక్కడవతాయిరుక్కుమి తే; అజ్ఞానారు హేతువుమిన్ది క్కే యిరుక్కి అవనుమివరో డేవన్దుకలన్దు త్తె అక్కుమున్దు సజ్కుచితజ్ఞాననాయ్, ఇవరో డేకలన్దపిన్బు వికసితమానజ్ఞాన

శి.ఆ.—ప్రయోజనా న్దరపరత్వైయల్లాతపడియెన్నుతల్. తాకికదృష్టాన్తమ్ (రాజాక్కళిత్యాది). శబ్దార్థమ్ (అత్యల్పమాయి త్యాది). పిటి కతిర్ ప్పట్టు-తప్పిప్పోయ్. అనన్యప్రయోజనమాకవెన్దుతు - జగద్రక్షణరూపప్రయోజనమ్ సిద్ధిక్రయా లేయెన్దు పడి.

“పుకున్దత్వీక్ మిక్కుళానవెళ్ళచ్చుడర్విశక్కాయ్ త్తశక్కుల్లు” ఎన్నుమళపుక్కుర్థమ్ (ఇవరో డేయి త్యాది). మిక్కున్దువరుకి అజ్ఞాన పూర్తియాకి అప్రభై కాన్త్రయమాన స్వరూపమాకి అతేజోద్రవ్యమా యితశబ్దార్థః. “పుకున్దత్వీక్” ఎన్ని అవితు - ఉపలక్షణమిత్యభిప్రాయేణాహ (అతిశక్తైయన్దీర్ న్దపిన్బయిల్లైన్దు). ఇానవెళ్ళత్తాల్ వన్దమిక్కు తేజస్సై యుడైయనాయెన్దురాన్దరత్వైయమ్ వివక్షి త్తరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (వికసితసహజసార్వజ్ఞ్యనుమాయెన్దు). విజ్వరనుమాయెన్దుతు - “తుళక్కల్లు” ఎన్దుతుక్కుభావమ్. కర్తవశ్యనాన చేతననుక్కు సం సారియాననాళిలో భగవన్నిగ్రహమడియాక జ్ఞానసజ్జో చమ్బి అక్కడవతాయ్, భగవత్ప్ర) సాదమడియాక ముక్తనానవపన్దైయిల్ జ్ఞాన వికాసమ్బి అక్కడవతాయరుక్కుమ్; అప్పడియెరు హేతువిన్దియిలేయిరుక్కి అవను ముక్కురోత్పై విశ్లేషత్తాలే సజ్కుచితజ్ఞాననాయ్ ఆవరోత్పై సంక్షేపత్తాలే వికసితజ్ఞాననాయెరానిన్దాన్; ఇతెన్న్ ప్రణయిత్వ మెన్దిత్తార్ (ధనక్కి త్యాది). ౧ “జ్ఞానం వై రాగ్యమైశ్వర్యధర్మశ్చ మ సజేశ్వరః । ఆత్మనో బ్రహ్మభూతస్య నిత్యమేతచ్ఛత్యుప్తయమ్” ఎన్దు తైప్పల్లు (నిత్యధర్మచూనవెన్దుతు). ధర్మమ్-శేషత్వమ్. ఐశ్వర్యమ్ - నియన్దు త్వమ్. ౨ “ఆత్మనదేవోనసరోనపశుర్నచపాదపః ! శరీరాకృతిభేదాన్దుభూపైతేకర్తయోనయః” ఎన్దు తైప్పల్లు (కర్తనిబన్ధనమాకవి త్యాది). ఇన్దివత్తిలే-౩ “విష్ణుక క్తిః పరాప్రాతాక్షేత్రజ్ఞాభ్యాతథాపరా । ఆదిద్యాకర్తసంజ్ఞానాత్మతీయాశక్తిర్వివేచితే । యయాక్షేత్రజ్ఞశక్తిస్సావేష్టితా నృపసర్వగా” ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్. ఇన్దియదావరత్వైయ పేత్తిత్తుక్కొన్డు ఎన్దు వివత్తిలే-౪ “ఇన్దియాజాంహిసర్వేషాంయద్యేకంక్షరతన్ద్రి యమ్ । తేనాన్యక్షరతిప్రజ్ఞాదృతేఃపాదాదివోదకమ్” ఎన్దు తనుసంధేయమ్. ౫ “పరాభిధ్యానాత్తిరోహితన్తతోహ్యస్య బద్ధవిపర్యయా” ౬ “పరజ్ఞాన్తిరుపసమ్మద్యస్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే” ఇత్యాదియైప్పల్లు (ఒరునాళ్యైయిలేయి త్యాది). మిక్కుళానవెళ్ళత్తైయమ్, “శుడర్విశక్కు” ఎన్దు - నిరవధికతేజోరూపమాన విగ్రహత్వైయముడైయవన్దురాన్దరమ్ (వికసితమానవి త్యాది). “విజ్వరనుమాయ్” ఎన్దు తై

అ.ఆ.వి.౩ “యయాక్షేత్రజ్ఞశక్తిస్సావేష్టితానృపసర్వగాసంసారతాపానఖిలానవాచాన్త్యతిసన్తతా ॥ తయాతిరోహితత్వాచ్చశక్తిః క్షేత్రజ్ఞసంజ్ఞతా । సర్వభూతేషుభూపాలతారతమ్యేనవర్తతే ॥ అప్రాణవత్సుస్వల్పసాస్థావరేషుతతోధికా । సరీస్యపేషు తేభ్యోపిహ్యతిశక్త్యా పతత్రిషు”. [యయాఎన్దుతు] కర్తసంజ్ఞకమానత్వతీయైయాలే. ఎన్దు తనుసంధేయమ్.—“మిక్కుళానవెళ్ళచ్చుడర్విశక్కు” ఎన్దు - జ్ఞానవిశేషణ మాక్కి, శుడర్ విశక్కాన - “మిక్కుళానమ్” ఎన్దు మూన్దా మర్థముమ్ తిరువుళ్ళప్పల్లు (వికసితసహజసార్వజ్ఞ్యనుమాయ్) ఎన్దార్ కీర్తి; అన్దిక్కే, “శుడర్విశక్కు” ఎన్దు-నిరవధికతేజోరూపమాన విగ్రహత్వైయముడైయవన్దురాన్దరమ్ (దివ్యమజ్జశి విగ్రహముమ్ పుకర్ పెల్లు తిప్పోత్తెన్దు). ముతల్ జ్ఞానవిశేషణమైక్కున్దియమకమేత్తెన్దాల్; “వికసితసహజసార్వజ్ఞ్యనుమాయ్” ఎన్దు వనన్దరమ్, “శుడర్విశక్కాయ్” ఎన్దు తుక్కుర్థమాక-పుకర్ పెల్లు తిరుమేనియముడైయనాయెన్దాన్ద తే, “తుళక్కల్లు” ఎన్ని అతుక్కుర్థమాక “విజ్వరనుమాయ్ లుతు”

మణక్కాల్ నమ్మియరుళిచ్చెయ్యి అతానకు-మణక్కాల్ నమ్మి ఆశవదార్ కు పుచ్చెయ్యిట్టుప్పోయ్, “ఇతువేయుచ్చుడైయనిధి” ఎన్దుపె రుమాళ్ తిరువడికైక్కాట్టిక్కొడుక్క, అనరుమ్ హుప్తరాయ్ తొట్టుతవళవిలే పెరుమాళ్, కుళిరనోక్కుతల్, వికవుతల్. శేయ్యక్కాణా మెయాలే, “ఇన్దువైయథామనోరథమనుభవిక్కవరకైయో?” ఎన్దునమ్మియైక్కేట్టరుళ, “అనాల్ కణ్డెక్కొట్టోళ్ళుపురత్తిలే నాతమనికళు క్కుత్తిరుప్పళిపడుత్తవిడత్తిలే యొరుకుట్టిచ్చువరిలే కురుకైక్కానలప్పక్కయోగ త్తిలేయొట్టున్దురుళియిరుక్కితార్, అవవిడత్తిలేశెన్ద్రాలున్దుడైయ మనోరథమ్ సిద్ధిక్కుమ్” ఎన్దుమణక్కాల్ నమ్మి యరుళిచ్చెయ్యి. అప్పాల్ - ఇరున్దుపడియే యనుసన్నిపతు. ఇత్తాలిన్దుతాత్పర్యమ్-పిరాట్టితి రుములైత్తడత్తాలే నెరుక్కినాలు మవళోముకమ్బరానెగిణమాత్రమ్. కుట్టిచ్చువర్-స్వల్పభిత్తి: ౨.

ప్ర-తి.—(ఇరణ్డామ్బట్టు) (కెక్కానవిత్తాడి). (కుళక్కల్దు) సజ్జే పే, అభిషిచ్యచలజ్ఞాయాంరాక్షసేన్ద్రంవిభీషణమ్ | కృతకృ త్యస్తదారామోవిజ్వరఃప్రముమోదహ||౧౮౭||

తాత్పర్యము.—సకలలోకములను తనసంకల్పముచందుంచి రక్షించి యనన్యపరుడై సర్వేన్ద్రుఁడు నామరస్సుకందు దృఢముగ సంశ్లేషిం చెను. పిదప నిరతిశయజ్ఞానాదిసంకలకల్యాణగుణవిశిష్టఁడును కృతకృత్యుఁడును సంతోషాతిశయముచే మనోహరములైన శేత్రములుకల వాఁడును నన్నదప్ప యితరములనుజూడక నాయందత్యాసక్తుఁడునునాయెను. ౩.

మా.—తామరై క్కణ్డెనై విణ్ణోర్ పరవున్దులై మకనై, త్తున్ద్రాయ్ విన్దై।
పూమరువు కణ్డెయ్ మ్మిరైనై ప్పొన్దులైయై ।
నామరువినన్దేత్తియుళి వణ్ణినామక్కిన్ద్రాడ, నావలర్ ।
పామరువినిన్దుత్తనపాన్దైయేవళళై ॥ 3॥

ఆ.—(తామరై) నిరతిశయసౌందర్యలావణ్యాదికల్యాణగుణవిశిష్ట నాయ్, నిరతిశయసుగంధవ్యమాల్యాలబ్ధుతనాయ్, శేషశేషాశన వైనతేయాదిదివ్యపురుషర్కతాలే సంస్కూయమాననాయున్దుననై, నామ్మరువినన్దేత్తియుళి వణ్ణినామక్కిన్ద్రాడుమ్మడినమ్మడైయ నావలైయరు కిణ్ణిన్దుత్తనపాన్దైయేవళళైయే స్వభావమాయురప్పతే!, ఎన్నవదాన్యనో! వెన్దితార్. 3.

అన్వ.—తామరై క్కణ్డెనై విణ్ణోర్ (౩) పరవుమ్ తలైమకనై విన్దై (౬) పూమరువు తున్ద్రాయ్ క్కణ్డె (౯) ఎమ్ పిరైనై ప్పొన్దులై యై (౧౨) నామ్ మరువి నన్దు (౧౫) ఏత్తి ఉళి వణ్ణి (౧౮) నామ్ మక్కిన్ద్రాడ (౨౧) నా అలర్ పా (౨౪) మరువి నిన్దు తన (౨౭) పాన్దై ౪ ఏయ వళళల్. (౩౦).

పన్నీ.—అనన్దరమ్, తన్నైక్కరణత్రయత్రాలుమ్ నిరన్తరానుభవమ్మణ్ణువిత్త మహోదారనానవక్ ఎన్నైయొట్టియవఱికిఱిల నెగిటార్.

తామరై పొన్దు, కణ్డెయ్యుడైయనాయ్, అప్పొకాలే నిత్యసూరికళ్, (౩) నిరన్తరమాకప్పుకట్టుమ్మడియాన, మేన్దైయొయ్యుడైయవ నాయ్, విన్దై యమ్, (౬) పూవుమ్, మరువిన, తున్ద్రాయ్ మలైయొయ్యుడైయనాయ్ క్కొణు, (౯) ఎగ్గళుక్కు, స్వామియా య్, ఎగ్గళోన్దైచ్చే ర్త్తియాతే పొన్దులైపాలే యొగ్గియుజ్జ్వలనానతనై, (౧౨) నాగ్గళ్ నికర్నమ్మర్ త్తకలాలే, మరువి, సూరికళోపాతియజ్జులైక్కుత్త కుతియా మ్మడినన్దాక, (౧౫) ఏత్తి, అవరకళ్ శిన్దైయొళి వైక్కుచుప్పోలేనినై, ౧ “వణ్ణిపట్టిపడుమ్” ఎన్దుపడియేతిరువడికళిలేవిట్టా, (౧౮)

ఇప్పుడికరణత్రయములుముక్తాననుభవతారే నాజ్జల్, ఆనన్దికళాయ్, ససమ్మమనృతమ్మణ్ణుమ్మడియాక, (౨౧) నావిలే, ఆలరగిణి, పావిలే, (౨౪) మరువి, తిరువామొయ్ళిపాడినిఱ్ఱుమ్మడి, ఉపకరిత్త, (౨౭) స్వభావత్తుమ్, పారున్ది, ఔదార్యగుణవిశిష్టనానవ్. (౩౦) ఎల్లమ్పక్కనోక్కజీయా నెన్దన్దయమ్. పాన్దై - స్వభావమ్.

3.

అర్థము.—తామరపుష్పములనంటి నేత్రములుకలవాడును నిత్యసూరులు (౩) సంతోషించునట్లున్న ఆధిపతియైనవాడును పరిమళమును (౬) పుష్పములును పూర్ణమైయున్న తిరుత్తుళియిమాలకలవాడును (౮) మాకు స్వామియైనవాడును సువర్ణపర్వతమువలె (ఆత్మజ్వలుడును నైనసర్వేశ్వరుని) (౧౨) మేము సమాపించియు చక్కగ (౧౫) స్తుతించియు ధ్యానించియు ననుస్మరించియు (౧౮) మేము ఆనందించువారలమై నర్తనముచేయ (౨౧) నాలికయందు వికసించుచున్న పాశురములయందు (౨౪) సమాపించి నిలుచునట్లు ఉపకరించిన (౨౭) స్వభావమునకుఁ దగుమైన ఔదార్యగుణముకలవాడాయెను. (౩౦)

ఈ.—మూన్టామ్బాట్టు. నిత్యసూరికళుక్కు మవ్వరుకానవ్తతెన్నై నా దేశికనాయనుభవిక్కుమ్మడిపణ్ణి నవితువుమోరా దార్యమేతా నెన్దితాన్.

(తామరై క్కణ్ణనైయిత్తాది) ఒరు కాల్ తిరుక్ కణ్ణళా లేకుళిరనోక్కినాల్, అతిలేతోన్ద్రు జ్వరసన్నిపతితరై పోలే అడైవుకడనేత్తానిఱ్ఱుర్ కళాయిన్ద్రు నిత్యసూరికళన్. ౧. “శ్రుతోయమథో రామస్యజామదగ్నస్యజల్పతః” ఎన్నిఱపడియే. (తలైమకనై) ఇవర్ కళేత్తానిఱ్ఱులున్. ౨. “నిరవద్యః పరః ప్రాప్తేః” ఎన్టు అవ్తపర నాయరుక్కుమ్. (తున్ద్రాయ్ ఇత్తాది). నిత్యసూరికళై క్కణ్ణళికా లేతోన్ద్రుత్తాన్, ఇవరై క్కణ్ణియిలే యకప్పడు త్తినాన్. మార్విల్ మాలైయైక్కాట్టిమాలాక్కినాన్. విరై - పరిమళమ్. విరై యుమ్ పూవుమ్మరువియరున్దళ్ళ తున్ద్రాయ్ క్కణ్ణియెమ్మిరాలై. (పొన్ద్రులైయై) ఎన్నోన్ద్రైక్కలవియా లే అపరిచ్చిన్న మానవళైయై యదైయనాన్, కాల్యాణమాట్టాతేయిరుక్కిఱపడై. నానే త్తప్పెన్ద్రుపడియా లేవళర్ న్దపడియెన్నువుమాన్. ఆక, ఇత్తాల్ - ఇవరైప్పెన్ద్రుపిన్దు వళర్ న్దువుకర్ పెన్ద్రుపడి.

జీ-అ.—మూన్టామ్బాట్టు (తామరైయిత్తాది). “విఞ్ణోర్ పరవుమ్ తలైమకనై, నావలర్ పామరువి నిఱ్ఱుత్తపాన్దైయేవళలే” ఎన్ద పదజ్జలైక్కటాక్షి త్తవతారిత్తై (నిత్యసూరికళుక్కుమిత్తాది).

తామరైక్కణ్ణనై, విఞ్ణోర్ పరవుమ్ తలైమకనై” ఎన్నిఱపదచ్చేర్ త్తిక్కుభావమ్ (ఒరుకాలిత్తాది). పరవుత్త-అడైవుకడక్కుప్పిడుత్తై. ఇతు-భక్తిపారవశ్యకృతమ్. “పరవుమ్” ఎన్దతుక్కు సంవాదమ్ (శ్రుతోయమిత్తాది). ౨ “నారదస్యచదేవక్షేకృష్ణద్వైపాయనస్యచ” ఇత్తుత్తిరార్థమ్. ఇదంప్రమాణం మోక్షధర్తే. జల్పతః ఎన్ద - తసిల్ ప్రత్యయా న్దమాన వన్దయమాయ్, రామనుడైయ జల్పత్తినాలే కేట్రుప్పట్టైన్దపడి. జల్పనమ్ - అక్రమమాకచ్చొల్లుత్తై. తలైమకనై - మత్తనైయైయుడైయవనై. (నిరవద్యఇత్తాది) పచ్చమేంశే ప్రథమే, “నిరవద్యః పరః ప్రాప్తేర్నిరధిష్ఠాక్షరః క్రమః | సర్వేశ్వరపరాధారధామ్నాహమాత్మకాక్షయః” (పరఃప్రాప్తేః) ప్రాప్తేః పరః - ప్రాప్తమతక్య ఇత్త్యర్థః. నిరధిష్ఠః - నిరాధారః. క్రమః - అప్రతిబద్ధమహాత్మాహః. సర్వేశ్వరపరాధారః - సర్వేపామిశ్వరాణాంపరాధారః. ధామ్నాహమాత్మకః - జ్యోతిసాజ్ఞోతిరిత్యర్థః. “కణ్ణియెమ్మిరాలై” ఎన్దపద త్తైక్కటాక్షిత్తురసోక్తి (నిత్యసూరిత్తాదివాక్యద్వయముమ్). అన్దయమ్ (విరైయమిత్తాది). “ఎమ్మిరాలై, పొన్ద్రులైయై” ఇతిపదసజ్జతిసిద్ధం భావమాహ (ఎన్నోన్ద్రైయిత్తాది). “ననేత్తి” ఎన్దత్తైక్కటాక్షిత్తథాన్దరమ్ (నానేత్తిమిత్తాది). ఫలితమ్ (ఆకవిత్తాలిత్తాది). ఉక్తార్థద్వయత్తాలుమెన్దపడి.

అ-అ-వి.—(ఒరుకాల్ తిరుక్ కణ్ణళా లేయితి). ౩ “జితనేపున్దరీకాక్ష” ౪ “తదశ్చ సారమ్” ఇత్తాది. — (కాల్యాణమాట్టాతే

ఈ. - (నామరువి) ౧. 'అరువి నైయే' ఎన్ట కలక్కడ వనామ్ కిట్టి. (నగ్గేత్తి) నిత్యసూరిక శేత్తక్కడ వవిషయ తైన
వ్వాక వేత్తి; ౨ * వానవర్ శిన్దెయ్యో వైత్తుచ్చొల్లుమ్ శెల్వనై, ఎన్దెయ్యెన్బ్ ఎన్ట కన్ట వరిత్తే. ౩. 'యతో' వా
చోనివ ర్త'నే' ఎన్ట వేదజ్జుళుజ్గాడ మీన్డ విషయ తై మఱు పాడురు వవేత్తియెన్టుమామ్. (ఉల్కి) ౧ "నినైన్దు" ఎన్ట
అనుసన్ధానత్తుక్కు చ్రాయచ్చిత్తమ్మణ్ణత్తేడాతేయనుసన్ధిత్తు. (వణజ్జీ) గుణబలాత్కృతరాయ్ నిర్మ మరాయ్ వణజ్జీ.
౪ 'వణజ్జీనాల్, ఉన్బెరుమైమాళూణాతో', ఎన్నుమ్ నామ్ వణజ్జీ.

(నామక్కిన్దాడ) భగవదనుభవత్తాల్ వన్దప్రీతితత్త్వమ్ కనాక్కణ్డటియాతనామ్ హృష్టరా యతుక్కు
పోక్కు విట్టాడ. (నావలరిత్యాది) నాట్టువలరుమాప్పోలే జిహ్వగత్తిలే వికసియానిన్టుళ్ళు చన్ద సానతు ఎన్ట
క్కలిలేనిట్టుమ్మడియాక తన్దవితుతన్దై స్వభావమాక పుడైయెయ్యరుక్కిట పరమోదారనే! (నావలర్ పా)
మనస్సహకారముమ్ వేణ్డతపడియాయరుక్కిట. తామరైక్కణ్ణనాయ్, విణ్ణోర్ పరపున్దలై మకనాయ్, తుఱాయ్
విరై పూమరుపుకణ్ణి యెమ్మిరానాయ్, పొన్దలై యాయరుక్కిటతన్దై, నామ్ మరువినగ్గేత్తియుల్కి వణజ్జీనామ్
మక్కిన్దాడుమ్మడి, నావలర్ పామరువినిట్టు తన్దపాన్దైయేన్దవళ్ళ లేయెన్టు శొల్లుకితారాకపుమామ్. అన్తియే,
'తామరైక్కణ్ణనై' ఎన్టిట వికారత్తై. అవ్యయమాక్కి, తామరైక్కణ్ణనాయ్ - పొన్దలైయాయరుక్కిటనీ,
నామరువి - నావలర్ పామరువినిట్టు తన్దపాన్దైయే - ఇతువు మొరుస్వభావమే!; వళ్ళలే - పరమోదారనే!
ఎన్టితారాకపుమామ్.

3.

జీ-ఆ. - "నామ్" ఎన్ట పదత్తై "మరువి, నగ్గేత్తి, ఉల్కి, వణజ్జీ" ఎన్ట పదజ్జుళోడే ప్రత్యేకమవ్వయిత్తు, ఆత్మలో-బాదారాతిశయన్దోష్టుకిట
తెన్ట తిరువుళ్ళమ్మోదీ, ప్రతిపదమ్ ప్రతికోటిచ్చదర్శయతి (అరువి నైయేనిత్యాదియాలమ్, వానవర్ శిన్దెయ్యో నైత్తిత్యాదియాలమ్, నినైన్దె
న్దిత్యాదియాలమ్, వణజ్జీనాలున్బెరుమైయిత్యాదియాలమ్, భగవదనుభవత్తాలిత్యాదియాలమ్). అరువి నైయేన్ట తుక్కు- ౧ 'వళ్ళ వేటొలకిన్దు
తలాయవానోరిన్దైయే' ఇత్యాదౌహృదయమ్. "విణ్ణోర్ పరపుమ్ తన్దెమకనై" ఇత్యేతద్ధృదినిధాయాహ (నిత్యసూరిక శేత్తవిత్యాది).
నన్దెక్కుభావమ్ (వానవరిత్యాది). ఆన్దెయాలే నిత్యసూరిక శైప్పోలేనన్దాక వేత్తియెన్టు (ఆకన్టవరితే) ఎన్ట ననన్దరమ్ నాకృతైత్తొప్పిప్పతు.
నన్దెక్కుభావరమ్ (యతో'వాచిత్యాది). విషయత్తై - అపరిచ్చిన్నవిషయత్తై. మఱుపాడురువ వేన్ట శు - నన్దెయినర్థమ్. మఱుపాడురువున్దె-
పిన్దేపుటప్పడున్దై. యావదవగాహనత్తైచ్చొల్లుకిటతు. ఆక, "నగ్గేత్తి" ఎన్ట తుక్కుర్థవ్వయమ్ - ఆయోగ్యతానుసన్ధానత్తాలే యకన్టనానతు
తవిర్దన్ద నిత్యసూరిక శైప్పోలే నన్దాక వేత్తియెన్టుతల్, అపరిచ్చిన్నవిషయ తైమఱుపాడురువ వేత్తియెన్టుతలెన్టు. (నినైన్దెన్దెన్దె) అన్య ౧ "ఎ
న్బ్కానినైన్దెన్దె" ఇత్యత్రహృదయమ్. చ్రాయచ్చిత్తమ్మణ్ణత్తేడాతే - ఆయోగ్యతానుసన్ధానత్తాలకలనినైయోతే. గుణమ్-సాశీల్యాది. ప్రతి
యోగియోడేకూటివివరణమ్ (వణజ్జీనాలిత్యాది).

అతుక్కు - ప్రీతితత్త్వత్తుక్కు. పోక్కువిట్ట - నభీవిట్ట. నాట్టు - సద్యోవికసితపుష్పమ్. శబ్దార్థమ్ (జిహ్వగత్తిలేయిత్యాది).
చన్దసానికల్ నావిసాలేయన్దోవలరునతు, "నావలర్" ఎన్ట విశేషిప్పానెన్దెన్దు (మనస్సహకారమిత్యాది). మున్దినవన్దయమ్ - పరోక్షనిర్దే
శమాయ్. పొన్దెయోడే కూడినవోదార్యమిరున్దపడి యెన్దెన్దె పాడు. ద్వితీయాన్వయమ్ - అపరోక్షనిర్దేశమాయ్ ప్రథమాన్తమాకక్కణ్ణుకొ
ళ్ళతు. పొన్దై - స్వభావమ్. పొన్దైయేన్ద - స్వభావమాక పుడైయెయ్యరుక్కిటవళ్ళ లేయెన్టిటతు - సమ్పాదనై.

3.

ఆ-ఆ.వి. - యరుక్కిటనన్దెయితి) ద్వితీయైకనచనా న్నిర్దేశాత్ పృథమయోజనానాధారణోవా. — తామరైక్కణ్ణనాయ్ ఇత్యాదివాక్యేన
అభిధీయమానా-ప్రథమయోజనా, పరోక్షనిర్దేశరూపా. ఆస్యాన్యోజనాయామ్ (పొన్దలైయాయరుక్కిటతన్దై ఇతి) వికారోవిపక్షితః. ద్వితి
యాన్త ఇత్యర్థః. పొన్దైయేన్దన్దెన్దెన్దెన్దె - పామరువినిట్టు తన్దవితుతన్దై స్వభావమాక పుడైయెయ్యరుక్కిట వేన్ట పడి. వళ్ళలేయెన్టిటతు-
పరోక్షత్వేత్ బాదార్యమ్ (అన్తియే తామరైక్కణ్ణనై ఎన్టిటవికారత్తైయితి) ద్వితీయయోజనా, భగవన్తమభిముఖీకృత్యప్రపన్తై. తత్రద్వితీయ

౨-౨-వి.యోజనాయామ్ (తామరైక్కణ్ణనాయ్ ప్పొన్నలైయాయ్ తి) అద్యన్తగ్రహణంక్రియతే. — తామరైక్కణ్ణనాయ్ విణ్ణోర్ పరవుమ్ తిలైమకనాయ్ విలైచ్చుమరువుతుకాయ్ క్కణ్ణియెమ్మిరానాయ్ ప్పొన్నలైయాయ్ క్కిఱసి, నామరువిననేత్రియుళ్ళివణజ్జినామకిల్ వాడ, నావల్ పామరువనిఱ్ఱుత్తడ ప్పొన్నైయమెరుపానైయే; వళ్ళలే. ఉన్నాదార్యమిరునపడియెన్! ఇతియోజనా ప్రకారః, ఇన్ద్రపక్ష త్రిల్, పాన్నైయే యెన్జెతు- పామరువనిఱ్ఱుత్తడవితువుమెరున్వళావమేయెన్బిడుపాడు. 3.

ప్ర.తి.—(మాన్డామ్బట్టు) (తామరైయిత్యాది) (విణ్ణోర్ పరవుమ్) మోక్షధర్మే. [౩౪] “శ్రుతోయమర్థోరామస్యజామదగ్న్యస్యజల్పతః । నారదస్యచచేనక్షే కృష్ణద్యౌపాయనస్యచ”, — (తలైమకనై) పచ్చమేంశేప్రథమేధ్యాయే, “అన్యూనశ్చాప్యవృద్ధిశ్చస్వాధీనో నాదిమాన్వతి । క్షమతస్త్రిభయోర్భకామాదిభిరసంయుతః ॥ ౪౭ ॥ నిరవధ్యః పరః పాప్రీష్టేర్నిరధిష్టాక్షరః క్రమః । సర్వేశ్వరపరాధారధామ్నాంధా మాత్మకాక్షయః ॥ ౪౮ ॥” “(పరః పాప్రీష్టే) పాప్రీష్టేపరః - దుష్ప్రపిత్యర్థః. నిరధిష్టః - నిరాధారః. క్రమః - అప్రతిబద్ధమహాత్మాహః; ‘వృద్ధిసర్గతాయశేషక్రమః’ ఇతిసూత్రే, వృత్తిః - ఆప్రతిబద్ధః. సర్గః - ఉత్సాహః. తాయనమ్ - స్థితతేదిదర్శనాత్. క్రమఇతి - కర్తరివృత్త్యుత్పత్తిః. సర్వేశ్వరపరాధార - సర్వేషామిశ్వరాజాంపరాధార. ధామ్నాంధామాత్మక - జ్యోతిషాంజ్యోతిః” ఇతి శ్రీవిష్ణుచిత్తారైవ్యాఖ్యాతమ్.

తాత్పర్యము.—నిరతికయసాన్దర్యలావణ్యములగుమొదలగు కల్యాణగుణములుకలవాడును మిక్కిలి పరిమళించుచున్న దివ్యమాలచే నలంకృతుడును నిత్యసూరిసంఘములచే స్తుతింపఁబడువాడును నైన తనను మేము సమీపించి ధ్యానించియు పాదపద్మములను నమస్కరించియు అనన్తాతితయముచే ససంభ్రమచర్రనముచేసియు రసనీన్ద్రియముచే బాడియు వర్తించునట్లు తనవిషయములైన పాశురములను నాకుఁబ్రసాదించిన సర్వేశ్వరుని యాదార్యమెట్టిదో! 3.

మూ.—వళ్ళలేమతుశూతనావెన్తరదకమలై యేయునైనినై! న్దెళ్ళేకఱన్దవెన్దాయునై యెజ్జనమ్ విడుకేక్. ।

వెళ్ళమేవురై నిన్బుకల్ కుడైన్దాడిప్పాడిక్కళిత్తుకన్దక! న్దెళ్ళనోయ్ కళెల్లాన్దరన్దయ్ న్దుపోన్దిరున్దే! ౪॥

ఆ.—(వళ్ళలే) అక్రేతర్ కాత్తదానమ్బణ్ణమ్ స్వభావనే!, తద్విరోధినిరసనస్వభావనే!, ఎన్నుడైయపరమభోగ్యమే!, ఉన్నైనినైన్దాల్ సీరాయురుగమ్ ప్రకృతియాకవెన్నైప్పణ్ణివనే!, ఉన్నుడైయ ఏనంపిడమానకల్యాణగుణజ్ఞభాకిఱ వమృతవెళ్ళైక్కుడైన్దాడిప్పాడిక్కళిత్తు కన్దకన్దళ్ళనోయ్ కళెల్లాన్దరన్దయ్ న్దుపోన్దిరున్దై యెజ్జ నేవిడుమ్బడియెన్జితార్. ౪.

అన్వ.—వళ్ళలే మతుశూతనా ౨౯ (౩) మరదకమలైయే ఉనై నినైన్దు (౬) ఎళ్ళేకల్ తన్ద ఎన్దాయ్ (౯) వెళ్ళమేవురై నిన్బుకల్ (౧౨) కుడైన్దు అడిప్పాడి కళిత్తు (౧౪) ఉకన్దకన్ద ఉళ్ళనోయ్ కళెల్లామ్ తురన్దు (౧౬) ఉయ్ న్దు పోన్దు ఇరున్దు (౨౧) ఉన్నై ఎజ్జనమ్ విడుకేక్. (౨౪)

పన్ను.—అనన్తరమ్, సర్వప్రకారోపకారకనాన వున్నై విడప్పోమోవెన్జితార్.

అర్థిత్వనిరపేక్షమాకవుపకరిక్కుమ్మహోదారనాయ్, ఉపకారజ్ఞోభ్యుక్తిఱవెన్నిరోధియైమధువైయజ్జితాప్సోలేయజ్జిక్కుమవనాయ్, నివృత్తవిరోధికనానవెక్కు, (౩) ఉత్తుజ్జమాయుజ్జ్వలమానమరదకమలై పోలేయిరుక్కిఱవడినైయనుభవిష్టిక్కుమవనాయ్, ౧ “మాత్వాన్తన జ్ఞాప్తిష్టమన్దైయర్తోత్పైవిష్టు” ఎన్జిఱపడియేఉన్నై, అనసన్దిత్తు, (౬) ఇరతవిషయజ్జలైయికల్లుమ్ స్వభావన్దై, తన్ద, స్వామియే!, (౯) పెరుజ్జడల్ పోలేయపరిచ్చిన్దమాన, ఉన్నుడైయ, గుణజ్ఞై, (౧౨) ఆవగాహిత్రనుభవిత్తు, అన్దప్రీతియాలేఅడువతుపాడువతాయ్, కళిత్తు,

౧౫) అతోరళవిల్ నిల్లా తేమే నేలనవుకన్దు, అహక్కారాధకామజ్జో అనుభవవిల్లెషమ్ నికన్దానుసన్ధానమ్ముతలకవుళ్ళనోయ్కలైయేమ్, తూరప్పొన్బుడియకల్దీ, (౧౬) లభ్యసత్తకనాయ్, సంసారస్థితకొలైదు ఉన్నతవుమ్బాన్దు, ౧ “గాయన్నాన్దే” ఎన్దునుభవిత్తుకొగ్గిడి క్కప్పెల్లిరువైత్తు, (౨౧) ఇప్పడియుపకారకనానవున్దై, ఎజ్జనే, విడువే? (౨౪)

౪.

అర్థము.—మహోదారుడును విరోధియగుమనువునుసంహరించినవాడును నాకు (౩) మరతకపర్వతమునలెమనోహరమైనతిరుమేనుకల యడునునైన నిన్ను ననుసన్ధించి (౬) (ఇతరవిషయములను) యిహసించుస్వభావమును బ్రసాదించిన ఓ!స్వామీ! (౯) సముద్రమువంటి వ్యాణగుణములుకల నీయొక్క గుణములను (౧౨) ఆవగాహించి సృత్యముచేసియుపాడియు సంతోషించియు (౧౫) పైపైయానందము పొందియు మనోవ్యాధులైన (అహంకారముమకారములను) బోగొట్టియు (౧౮) (సంసారులకంటె) విలక్షణుడై యుండియు నిన్ను (౨౧) కారణముచే విడిచెద? (౨౪)

౪.

ఈ.—నాలామ్బట్టు. “నామరువిననేత్రియుళ్ళినణజ్జినామక్కిన్దాడ” ఎన్దు - తమ్ముడై యనై చ్యత్తై య సన్ధిత్తవాతే, “ఇవర్నమ్మెవిడిత్తెయ్వతే?” ఎన్దు అననతిశజ్జె-పణ్ణ, నిర్వైత్తుకమాకవున్దపిన్దై నీయె యనుభవిప్పిక్క అనుభవిత్తు అత్తాలేశిళిలనాన నానునై విడ సమ్భావనై యున్దో? వెన్దితార్.

(చళ్ళలే) నిర్వైత్తుకమాకవునై యెనక్కు త్తన్దపరమాదారనే! (మతుహూతనా) నీయునై త్తరుమిడ త్తిల్ నాన్ స్వీకరియాలపడిపణ్ణమ్ విరోధికలై, మధువాకిట వసురనై నిరసిత్తావోలే నిరసిత్తవనే! (ఎన్దరదక పలైయే) ఉనై నీయాక్కుమ్బడి యున్నిలుమ్ శీరియతాయ్, శ్రమహూరమాయ్, అపరిచ్ఛేద్యమానపడిపిన్దై యన్దో ఎనక్కార్యమ్బుణ్ణిల్లు. (ఉనై సినైన్దో కల్తన్దవెన్దాయ్) ఉనై యనుసన్ధిత్తాల్, ఇతరవిషయజ్జలై గావిడుమ్బడి పణ్ణినవనే! యెన్నుతల్; అన్దిక్కే, ఎళోకిలావతు - ఈడుపాడాయ్, ఉనై యనుసన్ధిత్తాల్, “కాలామ్బున్దెజ్జియుమ్ కణ్ణులుమ్” ఎన్దిటపడియే అళ్ళియెడుక్క వేణ్ణుమ్బడిపణ్ణి త్తన్దవెన్దాయ నేయెన్ను

శీ-అ.—నాలామ్బట్టు (చళ్ళలేయిత్తాది). (తమ్ముడై యనై చ్యత్తైయితి) “నామ్” - సీతితత్త్వమ్ కనాక్కణ్ణతియతనామెన్దయాలే- చ్యమ్దోయితిత్తమ్మెన్దపడి. (అతిశజ్జె-పణ్ణ) నైచ్చానసన్ధానమతిరక్కోహేతువెన్దపడి. వడిపిన్దై యెన్దరు - “మరదకమలై” ఎన్దత్తై య్దీ. “ఎళోకల్” ఎన్దపదత్తిక్ ద్వితీయార్థత్తిలేనోక్కాక (శిళిలనాననానెన్దరు). విషసమ్భావనైయున్దో వెన్దరు - “ఎజ్జనమ్విడువే” త్తైప్పదీ.

హేతుపూర్వకమాకత్తిల్, అతు దౌహర్యమ్బులైయాలే (సన్దై తుకమాక వెన్దితార్). “మతుహూతనా” ఎన్దరు - దృష్టాన్తార్థమ్. “నై నీయాక్కుమ్బడి - ఉనై “పరక్” ఎన్దుప్రకాశిప్పిన్దపడియెన్దపడి. ఇన్దే - ౩ “రూపశ్రయాపరమయా” ఇత్తావ్యసనసన్దేయమ్. మరదకమలైయిక్ తాత్పర్యమ్ (ఉన్నిలుమ్ శీరియతాయితాన్దాది). శీరియతాయ్ - భోగ్యమాయ్. “ఎళోకల్” ఎన్దుతుక్కర్థద్యయమ్-త్యాగ మ్, ఈడుపాడుమ్. మున్దినతు (ఉనై యిత్తాది). (కాలామ్బుమిత్తాది) కాల తడుమాటానిఱ్కుమ్, నెజ్జు శిళిలమాకానిఱ్కుమ్,

అ-అ-వి.—౩ “రూపశ్రయాపరమయాపరమేణధామ్నచిత్రైశ్చైశ్చిదుచితైర్భవతిశ్చిత్రైః| చిత్రై రనిహ్నావపరైరపరైశ్చైశ్చిన్దిచ్చి శ్చిత్రైవ్యయివిపశ్చితఈశ్చిత్రైవ్యమ్” ఎన్దుతనుసన్దేయమ్.—(కాలామ్బుమిత్తాది). పెరియతిరువన్దాతి ముప్పత్తునాలామ్బట్టు. తిరుప్పావ్కులలిలే కణ్ణిళోర్దన్దురుకిటపన్దైయమ్, శీలసౌలభ్యాదిగుణజ్జలై యుజ్జణ్ణనుభవితై-యన్దిక్కే, నాన్దో కేట్టమాత్రత్తిలేయమ్ అవ్వళవుమ్ వరయోగ్య క్కైయిల్లాతపడి కాల తడుమాటానిన్దరు ; నిన్దైతుధరిక్క విషమాయుమ్బడి నెజ్జుశిళిలమాకానిన్దరు ; కణ్ణిళో ఇలక్కుత్తైక్కప్పార్ క్కవాన్దార తడి పరిభ్రమియూనిన్దరు.

౪.

పన్నీ. — అనన్తరమ్, త్వదనుభవజనితకైజ్జుర్యభోగతై పెన్ద్రునాన్ విడుమ్బడి యెన్నెన్దితార్.

తిరుప్పావ్రిలలే, విన్దువకై యాయ్, విన్దు (౩) ఫణజ్జైయడైయవనాయ్, ఆత్తెన్దువరుకిఱ, తిరువరవజైయన్ మేలే, (౬) పొరున్ద క్కణ్ణోరన్దు, జగద్రక్షణయోగ త్తిల్ నిభృతతైయాలే, ఉఱ్ఱువారైప్పాలే, (౯) రక్షణప్రకారచిన్దైపణ్ణి, ఎన్ నాన్దమియే! ఇప్పడి రక్షక త్వతైప్రకాశిత్తెవున్దై, (౧౨) నిరన్తరానుసన్ధానమ్బణ్ణి, లభ్యస్వరూపనాయ్, అన్యపరరాన సంసారికళిల్ వ్యావృత్తనాయ్, (౧౫) నానేయెనక్కు త్తేడిక్కొణ్ణు, అసన్ధ్యాతమాయ్, క్రూరమాయ్, (౧౮) అగ్నికల్పమన, పాపజ్జై, నశిక్కుమ్బడిపణ్ణి, (౨౧) ప్రాప్తనాన వున్నడెయ్, అపరిచ్చిన్నమన, కైజ్జుర్యభోగతై, (౨౪) కిట్టప్పెన్ద్రునాన్, వివక్షమనల్లన్. (౨౬) ఆత్రితవిషయ త్రిలునక్కుప్పొరుత్తమిల్లమ ల్ విడుకిఱేనో? అవర్కళిల్ రక్షణ త్తిల్ ఉనక్కు చిన్దెయిల్లమల్ విడుకిఱేనో? ఉన్ననుభవ త్తిలెనక్కు శీలనమిల్లమల్ విడుకిఱేనో? ఎన్ స్వరూపమ్ ప్రకాశియమల్ విడుకిఱేనో? విషయానక్తరాన సంసారికళిడు పొరుత్తముజ్జాయ్ విడుకిఱేనో? ప్రతిబన్ధకమాన పాపముజ్జాయ్ విడుకిఱేనో? ప్రాప్తమాన కైజ్జుర్య త్తిల్ శువడఱియమల్ విడుకిఱేనో? ఇప్పడి లభ్యాభీష్ట నాననాన్ విడువేనో? పెన్దు కరుత్తు. ౫.

అర్థము. — క్షీరాభియందు అయిదువిధములుకల వికాలములైన (౩) శరస్సులుకల ఆడుచున్న సర్పమనియెడిశయనమును (౬) బొంది యోగముచే నిదురచేయువారలవలె (౯) (రక్షణప్రకారమును) చింతించిన నాన్దమి! నిన్ను (౧౨) ధ్యానించిధ్యానించి ఉజ్జీరించి సంసారలకంపెవిలక్షణుడై (౧౫) నాయొక్క అసంఖ్యాతంబులును క్రూరములును (౧౮) అగ్నితో సమానములునైన పాపములను నశింపజేసి (౨౧) నీయొక్క అంతములేని కైంకర్యములను (౨౪) బొందితిని; (ఇంక) విడిచెదనా ? (౨౬).

ఈ. — విదామ్యాట్టు. ఆత్తాన్దదాస్యత్తిలే అధికరిత్తనాన్ ఉన్నై విడ ప్రసజ్గమున్దో? వెన్దితార్.

(ఉయ్న్దుపోన్దు) నానుశేనాయ్, సంసారికళిల్ వ్యావృత్తనాయ్ పొన్దు. (ఎన్నులపిల్లాతవిత్త్యాది) ఎన్నుడై య్. ముడివిన్దిక్కేయిరున్దుళ్ళొడియ పాపజ్జై వాసనైయోడేపోక్కి, ఉన్దిరువడికళిలే ఆత్తాన్దదాస్యత్తిలే అధికరిత్తనాన్, ఇనివిడ ప్రసజ్గమున్దో? (విడువేనో) విషయాన్తరజ్జై విరుమ్బినో? విడుకైక్కు, స్వరూపసిద్ధియిన్దిక్కేయిన్దు విడుకిఱేనో? దాస్యపరిమళత్తిల్ శువడఱియమల్ విడుకిఱేనో? ఎనక్కుత్తై కుట్టివిడుకిఱేనో? (విద్విత్త్యాది) అడిమైయిల్లువడఱిన్ద తిరువనన్దాన్ద్యానున్నై విడిలన్దో నానున్నై విడువతు. పెరువెళ్ళత్తుక్కు ప్పలవాయ్ త్తలైకళో పోలే భగవదనుభవత్తాల్ వన్దవార్వత్తుక్కు ప్పోక్కువీడాక ప్పలతలైకళై యుడై య్

జీ.ఆ. — విదామ్యాట్టు. (ఉయ్న్దిత్త్యాది). “ఉనత్తవమిలడిమైయడైన్దే విడువేనో” ఎన్దైప్పన్ద్రునాన్ వరతారికై (ఆత్తాన్దైత్త్యాది). ఆత్తాన్దదాస్యమ్ - యువదాత్త భావియానకైజ్జుర్యమ్.

(నానుశేనాయ్). “ఉన్నైచ్చిన్దైశెయ్తుశెయ్తు - ఉయ్న్దుపోన్దు” ఎన్దన్దుయత్తిలే తాత్పర్యమ్. ఉన్నై నిరన్తరానుసన్ధానమ్బణ్ణి లభ్యస్వరూపనాయెన్దు పడి. సంసారికళిల్ - అన్యపరరాన సంసారికళిల్. ముడివిన్దిక్కే - అసన్ధ్యాతమాయ్. పెన్దీ - క్రూరమాయ్, అగ్ని కల్పమన. అన్దుమిలడిమై - అపరిచ్చిన్నమాయ్ నిత్యమానవడిమై. దాస్యమ్ శెయ్తుతిరువడికళిలేయ కైయాలే (ఉన్దిరువడికళిలేయెన్దితార్) “ఉనతు” ఎన్దైక్కటాక్షిత్తు (విషయాన్తరజ్జైయిత్త్యాది). “ఉయ్న్దు” ఎన్దైప్పన్ద్రు (స్వరూపసిద్ధిత్త్యాది). “అడిమై” ఎన్దైప్పన్ద్రు (దాస్యపరిమళమిత్త్యాది). శువడు - రసమ్. “అన్దమిల్” ఎన్దైప్పన్ద్రు (తెకుట్టివిడుకిఱేనోవెన్దుతు). తెకుట్టి - అతిభృషియాలేవేన్ది యిరామై. “విడువేనో” ఎన్దన్దన్తరమ్ తిరువనన్దాన్ద్యాన్దై చొన్దులకిఱుక్కుభావమ్ (అడిమైయిలత్త్యాది). “ఎన్దు” ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (పెరువెళ్ళత్తుక్కుత్త్యాది). వాయ్ త్తలైకళో. వాయ్క్కాల్కళో. పెన్దలై - పరన్దతలైకళో. పలవాయ్ త్తలైకళైన్దుతు-తాత్పర్యాన్ద్రమ్.

అ.ఆ.వి. — “అన్దమిల్” ఇత్త్యత్ర - అనుభావ్యాంశాపేక్షయాన్దుభూతాంశస్వాల్పత్వమ్, అనుభూతాంశాపేక్షయాన్దుభూత్యాంశా

ఈ - నాయ్, మధుపానమ త్తరైప్పొలే ఆడానిత్పానాయ్, శై త్యసౌగుమార్యసౌగంధ్యజ్జతైయుడై యనానతిరువన
ద్దాన్దొచ్చేలే, తిరుప్పొల్లడలిలే, “సకలపాణికళుమికరైమరజ్జేర్ న్దతామ్విరక్కా?” ఎన్దుయోగనిదైయిలేతిరువు
ళ్ళైయ్ త ఎన్నయనానవనే! (యోకని త్తిరై) ౧. “ఆత్తానంవాసుదేవాఖ్యంచి న్దయన్” ఎన్దిఱపడియే తన్నై యను
సన్ధిత్తల్. ఎన్దాయ్) నీరైయైక్కాట్టి యెన్నై యనవ్యార్ నాక్కినవనే! (ఉన్నై చ్చిన్నైశెయ్ తుశెయ్ తు) నాన్దనినై
త్తైక్కక్కపిళ్ళనవున్నై నినైత్తువైత్తువిడప్రసక్తమున్దో?

౫.

జీ.ఆ. — “ఆరవు” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (శైత్యేత్యాది). (తిరువనద్దాన్దొచ్చేలే) పొరుద్దిఎన్దు. “మేవి” ఎన్దుతుక్కుర్థమాకక్కుట్టువతు. ౨. “యో
గస్సన్న హనోపాయధ్యానసక్తతీయ క్రిమి” ఎన్దుతిలు పాయవివత్తయభావమ్ (సకలపాణికళుమిత్యాది). ధ్యానవివత్తయ అర్థాన్తరమ్ (ఆ
త్తాన్దమిత్యాది) పట్టేం శేచతుర్థే, “ఆత్త మాయామయ్యాదివ్యాంయోగనిద్రాంసమాశ్రితః ఆత్తానంవాసుదేవాఖ్యంచ్చి న్దయన్దధునూదనః” యోగ
రూపనిద్రైయిలేకనైశెయ్ కైయావతు - యోగరూపనిద్రైయైప్పట్టుకై. నీరైయైక్కాట్టియెన్దుతు. “పాల్కడల్” ఇత్యాదియైప్పట్. “యో
కనిత్తిరై” ఎన్దుతిక్కుమున్ది నవర్ తైక్కటాత్తిత్తు (నాన్దనినైక్కైక్కైత్యాది). ఉన్నై చ్చిన్నైశెయ్ తుశెయ్ తు - ఉన్నై నిరత్తరమాకననుసన్ధానమ్మణ్ణి.
చిట్టపైత్తై తొడణ్ణి, ఎన్దాయ్ నై చ్చిన్నైశెయ్ తుశెయ్ తు - ఉయ్ న్దుపొన్దుతొడణ్ణి, అశిమైయడైన్దేకవిదు వేనోవిత్తన్దయన్దు.

౫.

ఆ.ఆ.వి. — శసాన్దన్ద్యోచ్చివివత్తన్నాహ (ఎనక్కుత్తైక్కట్టియితి). — (సకలపాణికళుమిత్యాది) ఇన్దుర్థ తైప్పట్ (కరైమరజ్జేర్ న్దతామ్విర
కెన్నైత్తు) — యోకని త్తిరైచ్చిన్నైశెయ్ కైయావతు - నీరైయిత్తే; ఆతావతు. సుసారికళోపక్కల్ “ ఎన్దునైయన్జీ విప్పిక్కేణుమ్ ”
ఎన్దుమవేన్దైయిట్టిక్కేయిరుక్క, “అవర్ కళుముజ్జీవిక్కేణుమ్” ఎన్దుపాయచి న్దైప్పణువతణ్ణు. మేన్దుట్ట సౌలభ్యమిల్లెయెన్దుతిరువుళ్ళమ్.

ప్ర.తి. — (విద్వామ్మాట్టు) (ఉయ్ న్దుపొన్దుత్యాది) (యోకనిత్తిరై) పట్టేం శే చతుర్థేనైమిత్తికప్రళయప్రతిపాదనే, “ జనలోకగత్తై
ప్పిన్దెన్దనకాన్దైర్భిష్టుః । బ్రహ్మలోకగత్తైచ్చవచిన్ద్యమానోముముత్తుభిః ॥ ౫ ॥ ఆత్త మాయామయ్యాదివ్యాం యోగనిద్రాంసమాశ్రితః ।
ఆత్తానంవాసుదేవాఖ్యంచి న్దయన్దధునూదనః ॥ ౬ ॥ ఏవ నైమిత్తికోనామ మైత్రేయప్రతిసంభవః । నిమిత్తంతత్రయచ్ఛేతే బ్రహ్మరూపధరో
హః ॥ ౭ ॥ ”.

౫.

తాత్పర్యము. — నిన్ను సుభవించుటవలన జనించినక్రితచే సంతోషించి యాడుచున్న యనంతునిమీఁద జగద్రక్షణార్థముగ నిద్రించుచున్న
నిన్ను సుభవించి యుజ్జీవిించి లోకవిలక్షణుఁడుగ నుండి యంతములేని నాదుఃఖములను బోఁగొట్టి నీపాదపద్మములయందు నిత్యదాస్యమును బొంది
తినిగాన నిన్ను నేనింక విడువనసమర్థుడను.

మూ. — ఉన్నై చ్చిన్నైశెయ్ తుశెయ్ తున్నై డుమా మొక్కియిశై పాడియాడి, యె ।
న్నునై త్తివిన్దై కణ్ణుమివేరరిన్దహాయా ।
నున్నై చ్చిన్నైయినాలిక్కల్ న్దవిరజీయనకన్దార్వణ్ణి, వె ।
న్నున్నైక్కోళరియేముడియాత తెన్నెనక్కే ।

౬.

ఆ. — (ఉన్నై) ఇప్పటి యున్నై సర్వకరణజ్ఞకాలుమనుభవిత్తు ఎన్నుడైయసమస్తప్రతిబంధకజ్ఞతైయమ్మొక్కేనే, ఆత్రితనున్నైక్కో
లవతణ్ణుమున్దననుడైయ ఇన్దుత్తైయడిత్తుక్కొట్టిరుక్కుమ్ స్వభావనానవనే! ఎనక్కుముడియాత తెన్దో? ఇన్ద సమృద్ధియెల్లామున్నుడైయ
‘విశేషతేనితా’.

౬.

అన్య.—ఉన్నై శిన్నైయి నాల్ ఇక్కడన్ (౩) ఇరణియై అకల్ మార్వమ్ (౬) కీజ్జి ఎక్ మున్నై (౯) కోళరియే ఉన్నై శిన్నై య్తుశెయ్తు (౧౨) నెడు ఉక్ మొట్టి (౧౫) మా ఇళై పాడి (౧౮) ఆడి ఎక్ మున్నై త్రివిన్కళ్ (౨౧)యాక్ ముళువేరన్దనక్ కక్కు (౨౪) ముడియాతతు ఎక్. (౨౬)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, ఇన్ద్రై జ్జుర్యభాతై తమ్మడైయ సర్వాభీష్టముమ్ తలైక్కట్టిన్ద్రైతార్.

వకు త్తస్వామియూరూయ్ నకు కారకనుమానవున్నై, నెజ్జాలే, అనాదరిత, (౩) హిరణ్యసుడైయ, పేడముడైతాన, మార్వై (౬) నాయా సేనకిళ్ళై వనాయ్, విరోధిసవు త్రిన్దునిదర్శనభూతనాయ్, ఆత్తనానప్రహ్లాదక్ నిన్ద్రుక్కుముట్కొలిన, (౯) నరసింహమానవనే, ప్పడిఅపత్సఖనాయ్ ప్రాప్తనాయ్ భోగ్యనానవున్నై, నిరన్దరానుసన్ధానమ్మణ్ణి, (౧౨) అన్ద్రీతియా లేయత్తుజ్జమాన, ఉన్నుడైయగుణవా కమాన, తిరువాయ్ మొట్టియై, (౧౫) అవిష్కయత్తుక్కిడానపెరుమైయ డైయ, ఇళైయోడే, పాడి, (౧౮) అప్పొట్టుక్కిడానపభినయన్దోల్ ముమ్మడి పాడి, ఇప్పడికరణత్రయత్రాయుజ్జానభోగ్తైలే ఎన్నుడైయ, అనాదికాలార్జితపాపన్దై, (౨౧) ౧ “నోపజనన్దరక్” ఎన్నుమ్కణ క్కలే నాక్, ఒన్ద్రొజ్జీయామల్ వేరోడేయరన్దేక్. భోక్తుత్వమిత్తలైయిలే యానవోపాతి విరోధినిపర్వకత్వముమ్ ఇళైయాకక్కుత్తై లైయిత్తు. స్వరూపమ్ తత్ప్ర) కారమానపిన్దు ఎనక్కు, (౨౪, తలైక్కట్టాతతు, ఎతుతాక్. (౨౬) సర్వాభీష్టముమ్ సిద్ధమనోవెన్దుకరుత్తు.

అర్థము.—నిన్ను మనస్సుచే గరిహించిన (౩) హిరణ్యనియొక్క విశాలమైన వక్షస్థలమును (౬) జీల్పిన నాయొక్క (ప్రహ్లాదా) స్వర్ణచిత్రము) మనుపావిర్భవించు (౯) నృసింహనతారంబై త్తినవాడా ! నిన్ను నిరంతరముగ ననుసంధించి (౧౨) శ్రేష్ఠమై నీవిషయమైన రువాయ్ మొట్టిని (౧౫) గొప్ప స్వరములతో బాడి (౧౮) (అర్థములను) అభినయించి నాయొక్క అనేకకాలములందు సంపాదించబడిన హరములైన పాపములను (౨౧) నేను ప్రధానములనును ఛేదించితిని; నాకు (౨౪) నెరవేరనిది ఏది? (౨౬).

ఈ.—ఆతామ్బట్టు. ఆత్మతనుడై య ప్రతిజ్ఞాసమకాల త్రిలేతోల్ మువానొరువనానపిన్దు ఎనక్కొరుక ర్తవ్యాంశముల్లో? వెన్దితార్.

(ఉన్నై చ్చిన్నై శెయ్తు శెయ్తు) ఇనిమైయా లేవిడ వొణ్ణా తిరుక్కిటవున్నై మాతా తేయనుసన్దిత్తు. (ఉన్నై) భోగ్యనుమాన్ద్రాప్తనుమానవున్నై. (శిన్నై శెయ్తు శెయ్తు) ౨౯. నిది భ్యాసితవ్యః” ఎన్దిటవిధిసేరితనాయన్ది క్కి, భోగ్యతైయా లేవిడ మాట్టాతే అనవరతభావన్దే. (ఉన్ని త్యాది) నెడుమైయుమ్, మహత్తైయుమ్ - మొట్టి య్కుమ్, ఇళైక్కుమ్ విశేషణమ్. ఇయలిత్పెరుమైయుమ్, ఇళైయిత్పెరుమైయుమ్ ఇల్లుకిటతు, ఇయలుమ్మిళైయుమ్ రై కాణవొణ్ణాతిపడి యరుక్కిట మొట్టియైప్పాడి, అతిరున్దవిడ త్రిలిరుక్కువొట్టామై ఆడి.

శీ-౨.—ఆతామ్బట్టు (ఉన్నైయిత్వాది). “ఎన్నున్నై కోళరియేముడియాత తెన్నెనక్కై” ఎన్ద్రపదజ్జైక్కటాక్షి త్రవతారిక్తై శ్రితనుడైయవిత్వాది). ఇనియునుక్కుచ్చెయ్య పేణ్ణువ తెన్నెన్ను వన్ద్రవతారిక్తైయనడియిలేమాట్టిక్కొళ్ళతు.

ఇనిమైయా లేయన్దు.—“యొకని త్తిరైశిన్నై శెయ్తు” ఎన్ద్రతిక్కొన్ద్రీయాన్ద్రతైప్పల్. వీప్పెక్కర్ణమ్ (మాతా తేయనుసన్దిత్తైత్తు). విన జమ్ (భోగ్యనుమాయిత్వాది). “యొకని త్తిరైశిన్నై శెయ్తు, ఎన్ద్రాయ్” ఎన్ద్రపదజ్జయత్తైయుమ్మల్ (భోగ్యనుమాన్ద్రాప్తనుమానవు యైత్తు). సాధనస్యేన పలకాలమ్ శిద్ధిక్కితారోవెన్ను (నిది భ్యాసితవ్యత్వాది). నెడుమైయుమ్, మహత్తైయుమ్ - పర్యాయమున్దో న్న (నెడుమైయుమిత్వాది). నెడు - మొట్టి, మా - ఇళై, ఎన్ద్రపడి. ఉపపాదనమ్ (ఇయలిత్పెరుమైయుమిత్వాది). ఇయలిత్పెరుమై యుమ్, ఇళైయిత్పెరుమైయుమానవ-అర్థగామ్భిర్యత్వాలమ్, రస్యతాతితయత్రాయ మెన్ద్రై కాణవొణ్ణాతియ క్కైయెన్దితార్ (ఇయలుమ్మిళైయు మిత్వాది). మొట్టియైప్పాడి - తిరువాయ్ మొట్టియైప్పాడి.

అ-౨-వి.—అట్టితు, నీరిప్పడియేవిడా శేయిరున్ద్రేయాకిలమ్ పేల్ ముక్కుడలాకవుమ్ శిలయత్తు జ్జో పణ్ణ వేణ్ణావోవెన్దు ప్రత్న తత్పర్యమ్.—

ఈ.-(ఎన్నిత్యాది) ఎన్నుడై యశ్రీకృష్ణమానకర్తజ్ఞులై వాసనై యోడేపోక్కినే. ముమ్మువేర్-వేర్ ముమ్ముక్కవెన్ద పడి. పక్కవేరోడేయెన్ద పడి. అవణవిరోధియైపోక్కిచ్చెయ్ తేయుమ్, ఫలాన్వయమ్ తన్నుతాకై యాలే (అరిన్దనకాయానెన్దితార్) (ఉన్నైయి త్యాది) ఎనక్కుప్పణ్డేయుపకరి త్తవనే! (ఉన్నైచ్చిన్దైయినాలిక ట్టెన్ద) ఉక్తిమాత్రమన్ది క్కే, నెన్జులేయిక్టన్దానాయిత్రు. ఇత్తాల్ - అవణవిడువతు, బుద్ధిపూర్వమ్ ప్రాతికూ ల్యమృణ్ణినారై; ౧ * కైక్కొళ్ళుక్కుమిత్రభావమమైయుమ్.

(ఇరణియనకన్దార్వణ్డే) వరబలభుజబలమూట్టియాక వళర్ న్దశరీరమానతు తిరువుకిర్క్కిరై పోరామైయాలే, అనాయాసేన కిట్టిత్తుప్పొకట్టానాయిత్రు. (ఎన్నున్నైక్కోళరియే) సరసింహమాయుతవిత్తుమ్ తమక్కెన్దిరు క్కితార్. కోళెట్టు - మిడుక్కాతల్, తేజస్సాతల్. ౨ “మహావిష్ణుమ్” ఎన్నిఱమిడుక్కాతల్, ౩ “జ్వలన్తమ్” ఎన్నిఱతేజస్సాతల్. ఆశ్రితరిలే యెరువనుక్కుచ్చెయ్ తతుమ్ తనక్కుచ్చెయ్ తతాకనినై త్తిరాతవన్దు భగవత్స మృన్దమిల్లైయమిన్దనై. (ముడియాతతెన్నెనక్కే) నీప్రతిజ్ఞాసమకాల త్తివేనన్దు తోల్తువాయాయిత్రుపిన్దు ఎనక్కుముడియాతతున్దో?.

౬.

జి-అ.-ప్రాక్షనమాన అనాదికాలార్జితమాన. వివరణమ్(పక్కవేర్త్యాది). ప్రధానవేరుమ్, పక్కవేరుమావన-రుచివాసనైకల్. తీవి నైకల్ ముమ్ముతుమ్ వేరోడేయిరన్దనక. ఎన్దుమోరన్దమున్దు. “అరిన్దనకాయా” ఎన్దు స్వకర్తృకమాక చొట్టువానెన్నెన్దు. (అవణవిరోధి యైయి త్యాది). ఫలాన్వయమ్ - ప్రతిబంధకనివృత్తిరూపఫలాన్వయమ్. అరిన్దనక - అరియప్పేల్ ద్రేనితియావత్. తాత్పర్యమ్ (ఎనక్కిత్యాది). ఇన్దతాత్పర్యమ్. “ఎన్నున్నైక్కోళరియే” ఎన్నువళవుట్టాత్తిత్తు. “శిన్దైయినాల్” ఎన్దువిశేషత్తుక్కుభావమ్ (ఉక్తిమాత్రమన్ది క్కేయి త్యాది). ఇక్టన్దాల్ - అనాదీత్యా. “శిన్దైయినాలికట్టెన్ద” ఎన్దయాలే - అవసేబుద్ధిపూర్వకమాక ప్రతికూలనాయ్ విట్టిలవక విడువ నెన్దుమ్, ఇవన్దుక్కులన్దునుకూల్యమున్దానా లవనశ్శీకరిప్పనెన్దు మిశ్వరనుక్కున్దాన గుణాధిక్యమ్ ఫలితతెన్దితార్ (ఇత్తాలిత్యాదివాక్యవ్య యేన). (అమైయుమెన్దు) అనన్దరమ్, ఎన్దుతాయత్తెన్దుకూట్టువతు.

అకల్మార్యమ్ - వేరిడముడైయనూర్వమ్. తాత్పర్యార్థమ్ (వరబలేత్యాది). ఉక్తియాక - ఆహారమాక. ఉకిర్ - నఖమ్. ఇరై-లత్తుమ్. అనాయాసేనవెన్దు - “కీర్ణ” ఎన్దుతెప్పేల్తు. ఎన్నున్నైక్కోళరియే - ఎన్నుడైయవిరోధినివృత్తిక్కునిదర్శనభూతనాయ్, ఆశ్రి తనాన ప్రహ్లాదక నివ్రైవుక్కు ముట్కోలినవనాయ్, నిరతిశయ తేవోబలజ్ఞుడైయడైయ సరసింహమావననే! ఇతిశబ్దార్థః. “ఎక” ఎన్దు తు క్కుభావమ్ (సరసింహమాయిత్యాది). కోల్ - మిడుక్కుమ్, తేజస్సుమ్. “మహావిష్ణుమ్” ఎన్నిఱమిడత్తిల్, మిడుక్కావతు - సర్వలోక వ్యాపనశక్తి. మిడుక్కైయమ్ తేజస్సైయమ్ మన్దలిన్దత్తిలేకాట్టుకితార్ (మహావిష్ణుమిత్యాది). ఇవ్వవతారమ్ తనుక్కాకనెన్దిరుక్కై క్కడియేతెన్న (ఆశ్రితరిలేయిత్యాది). “కోళరియే, ముడియాతతెన్నెనక్కు” ఎన్నిఱసమభివ్యాహరతాత్పర్యమ్ (నీప్రతిజ్ఞేత్యాది). ముడియా తతెన్ద-తలైక్కట్టాతతెతుతా? ఇదానీమసిన్దమితఃపరంసాధ్యంకిచ్చెన్ద స్తికిమ్, సర్వజ్ఞసిన్దమితిభావః. ఉన్నైచ్చిన్దైకైయతుకైయతు ఇత్తారభ్య. ఎన్నున్నైక్కోళరియే - ఎనక్కు - ముడియాతతెన్ద? ఇత్యన్వయః.

౬.

ఆ-ఆ-వి.-ఉన్నైచ్చిన్దైయినాలిత్యాది, ఎన్నున్నైక్కోళరియే - ఉన్నైచ్చిన్దైకైయిత్యాది, అరిన్దనకాయా; ఇనియెనక్కుముడియాత ప్తన్వయమ్ పన్నీరాయరత్తిలే.

౬.

—(అతామ్బట్టు) (శిన్దైకైయతుకైయతు) బృహదారణ్యకే మైత్రేయాబ్రాహ్మణే, [౬-౫] “అత్తావా అరేద్రష్టవ్యశ్శోత వ్యః”.

౬.

తాత్పర్యము. — ఆశ్రితుడైన ప్రహ్లాదుడు నిన్ను గోరుటకునును పు వానియిట్టును నెరవేర్చిన ఉదారస్వభావుడా! ఈ ప్రకారము నాసమస్తకరణములచే నిన్నునుభవించి నాసమస్తప్రతిబంధకములను బోగొట్టుకొంటిని. నీనిశే తుకృపచేసిట్టిసమృద్ధినిబొందిన దాసునికేనెరవే రనికార్యమేమియునులేదు.

మూ. — ముడియాతతెన్నెనక్కేలినియుఁబ్రేలులకుముఱ్ఱానుకన్దువ! న్దడియే ఉట్టుకున్దానకల్వానుమల్లనిని!

చెడియాన్ నోయ్ కళెల్లాన్దురన్దెమర్ కీథ్ మేలెఱ్ఱుపిఱప్పమ్! విడియావెన్నరక తైన్దుళ్ళోర్ తన్నాటిసరే! ౭॥

ఆ. — (ముడియాతతెన్) సర్వేశ్వరనాయురన్ద వెమ్మెరుమానుక్కన్చక్కులభినివేళమెన్నళవిల్ పర్యవసియాతే, ఎన్నోడుసమృద్ధితార్ పక్కలిలుఱ్ఱావెళ్ళోత్తెతు, ఆతలాలవనెన్నెయకలనినెక్కిఱ్ఱిల; ఇనిముడియాతతొన్దుళ్ళోవెన్దితార్.

అన్వ. — ముఱ్ఱువేలులకుము ఉఱ్ఱాన్ ఉకన్దు (౩) ఆడియే ఉళో వన్దు (౬) పుకున్దాన్ ఇని ఆకల్వానుమ్ (౯) అల్లన్ కీథ్ మేల్ (౧౨) ఎఱ్ఱుపిఱప్పమ్ ఎమర్ శెడి (౧౫) ఆర్ నోయ్ కళెల్లామ్ తురన్దు (౧౮) విడియా వెమ్ నరకత్తు (౨౧) ఎన్దుమ్ శేరతల్ మాఱిసర్; (౨౪) ఇని ఎనక్కేల్ ముడియాతతు (౨౭) ఎన్. (౨౮)

పన్ను. — అనన్దుమ్, ఎన్చక్కుల్ పణ్ణినపుపకారమ్ ఎన్కులత్తిల్ సమృద్ధితార్లెల్లారుముఱ్ఱివిక్కుమ్మడియాయ్ తైన్దితార్.

సమస్తలోకముమ్, తన్ శెల్లా మైయాతేతనక్కు శ్చేయామ్మడి అనల్ తైయముతు శెయ్తవన్, అచ్చెల్లామైతనక్కన్చక్కులీలేయుఱ్ఱాయ తుక్కుమేలే ఆరరాతిశయ తైయుడైయనాయ్ కొన్దు, (౩) ఎన్నుడైయశేషత్వసమృద్ధమేపల్ దొశాక, ఉశ్చే, వన్దు, (౬) పుకున్దాన్; ఇని, అద్దలాకళోపోలే పుఱుమ్మపొమవనుమ్, (౯) అల్లన్; ఇతడియాకక్కిమ్, మేలుమ్, (౧౨) ఎఱ్ఱుపిఱప్పిలుమ్, ఎన్నోడుసమృద్ధము తైయాల్, శెడిపోలే, (౧౫) శెటిన్దు, అవిద్యాకర్తవాసనాదికళానసమస్తవ్యాధికతైయుమ్, కడక్కవోట్టి, (౧౮) ఒరుకాల్ ముడిన్దువెళిచ్చి అప్పన్దుఱ్ఱే, నిరనియతానందము, సంసారమాఱినిరయత్తిలే, (౨౧) యావదాత్త భావి, కిట్టుకై, తవిర్ వార్ కళో. (౨౪) ఇప్పడికులస మృద్ధిసర్వత్వము, ఎన్నె పక్కనత్తిన్దు, ఎనక్కాకిల్, ముడియాతతు, (౨౭) ఉఱ్ఱో? (౨౮) ఎన్నోడుసమృద్ధితైతాకిల్ ఎల్లాక్కాయమ్ తతైన్దుఱ్ఱే ముఱ్ఱురున్దు.

అర్థము. — పరిపూర్ణసప్తలోకములను మ్రొంగినవాఁడు సంబోధించి (౩) దాసుడైననాయొక్క మనస్సునందు వేంచేసి (౬) యమరి యుండెను. ఇందుబాట విశ్లేషించువాఁడును (౯) కాఁడు. క్రిందను వైనను (౧౨) ఏడుజన్మములయందును నాసంబంధము చెట్టువలె (౧౫) సమృద్ధములైన సమస్తవ్యాధులను నొలఁగించుకొని (౧౮) తీరని క్రూరమైన నరకమునందు (౨౧) ఎప్పుడును చేరుట లేనివారైరి. (౨౪) ఇంక దాసునికే నెరవేరింది (౨౭) ఏది? (౨౮)

ఆ. — ఏథామ్మట్టు. ఎన్నళవిల్ విషయాకారమ్ ఎన్నుడైయ సమృద్ధిసమృద్ధికళళవుమ్ శెన్దుతుకిడి తైన్దితార్.

(ముడియాతతెన్నెనక్కేలిని) ఎనక్కాకిలినిముడియాతతుఱ్ఱో? ఎనక్కేనిముడియాతతుఱ్ఱో - ఎనక్కేని అనపాన్దముఁబ్రేలునుప్పత్తుఱ్ఱో? నీరితెన్దొన్దుశొల్లుకిటీరెన్న (ముఱ్ఱువిత్యాది) ప్రళయాపత్తిలేయకప్పట్టభూమి,

ఆ. — ఏథామ్మట్టు (ముడియాతతెన్నిత్యాది). “ఎమర్ కీథ్ మేల్” ఇత్యాదియొక్కటాక్షి త్తవతారికై (ఎన్నళవిలిత్యాది).

ఎనక్కేల్ - ఎనక్కాకిల్. “ఏల్” ఎన్దుతు - చేత్ ఎన్దుతిసర్దుమ్. ముడియాతతెన్ - సాధ్యమాకాతతెతు. సాధ్యమాకాతతున్దు వన్దుపడి, వివరణ (ఎనక్కేత్యాది). నీరితెన్దొన్దుశొల్లుకిటీరెన్న - అవనెన్చక్కుల్ పణ్ణినవ్యామోహాన్దొన్దుశొల్లుకిటీరెన్దుత్తరమ్. “ముఱ్ఱు

ఈ-తస్యయిత్తీ శేపు కాతపోతుపదుమ్బుడడఱ్ఱ, తా నెన్నక్కల్ పుకు రాతపోతు పదువనాయ్ వస్తుపుకున్దా, ఎన క్కినిముడియాతతున్దా? (అడియేనుట్టుకున్దా) సమ్మన్ద తైప్పార్ తుప్పకున్దా. (ఉట్టుకున్దా) ఒరునీరాకక్కల న్దా. తన్నక్కల్ జగత్తుప్పక్కాప్పోలన్ది యే, ఉకన్దుపుకున్దా. ఇవనుక్కుమ్ జగత్తుక్కుమ్ శెల్లామైయొక్కుమ్, ఉక ప్పేయివ్విషయి త్తిల్ తన్నేన్దమ్. (అకల్వానుమల్లనిని) అన్దభూమిక్కు, ప్రళయజ్ఞత్తిన్దవాతే అకలవేణుమ్; ఇవనుక్కుతువుమిల్లై. ముతలిలేపిరివై ప్రసన్దక్కవొట్టుకిటిల్. చేతనరై ప్పోలేపాపత్తాలేయకన్దు ఒరు సుకృతత్తా లే కిట్టుమత్తిలైయేవనుక్కు.

ఉమ్మైయవనిప్పడివిరుప్పినానాకిల్; పనైనిఱ్ఱల్ పోలే ఉమ్మైన్కోక్కిన్దా విడవమ్మైయు మోవెన్న (శెడియా రిత్తాది) శెడి - పాపమ్. పాపత్తాలే పూర్ణమానదుఃఖజ్ఞల్. తూలుమణ్డిననోయ్ కళెల్లామ్ తురన్దు. విషయ పా వ్యాత్తాలేవన్దనోయ్, అయోగ్యతానుసన్ధానత్తాలేవన్దనోయ్, భగవదనుభవవిశ్లేష త్తాలేవన్దనోయ్, ఇవన్ద్రైయె ల్లామ్ వాసనైయోడేయొట్టి. “ఉళ్ళనోయ్ కళెల్లామ్ తురన్దు” ఎన్దివిడత్తిలుమ్ శొల్లిన్ద్రైయోవి తెన్నిల్; అట్టుచ్చొల్లిన్ద్రై - తమ్మళపు; ఇట్టు - తమ్ సమ్మన్ది సమ్మన్ది విషయ మాయ్దమ్. ఇప్పడియివర్ కళోట్టిన్ద్రై త్తా లేయెన్నిల్ (ఎమర్) వేటొన్దాలన్దు, ఎన్నోట్టె సమ్మన్దమే హేతువాక. సమ్మన్దమెవ్వళవెన్నిల్ (కీర్తమేలెఱ్ఱుపి అప్పమ్) కీర్తేఱ్ఱుపడికాలు మేలేఱ్ఱుపడికాలుమ్ తమ్మోడేఱ్ఱుపడికాలుమాక విరువత్తొరుపడికాల్. (విడియావెన్న

శీ-అ.-వేటొలనుమ్మన్దా” ఎన్దివిడు-దృష్టాన్తార్థమిత్యభిప్రాయేణాహ (ప్రళయాపత్తిలేయత్తాది). “అడియే” ఇతిపదమ్-హేతుగర్భమి త్యభిప్రాయేణాహ (సమ్మన్దత్తైయత్తాది). “ఉకన్దు, వన్దు, ఉళ్ళ,” ఇతిపదత్రయం దృష్టాన్తార్థాన్తికస్యాధికృతమిత్యభిప్రాయేణాహ (ఒరునీరాకత్తాది). (ఉక ప్పేయివ్విషయి త్తిల్ తన్నేన్దమ్) అట్టావర్ విషయ త్రిలిపనుక్కున్దానవుకప్పే యివన్దనక్కేన్దమ్. యద్వా, ఇవ్వి షయమెన్దతు-ఈశ్వరనైయాతల్. ఉక్తసముచ్చయపరశ్చశబ్ద ఇత్యభిప్రాయేణభావమ్ (అన్దభూమిక్కిత్తాది). అకలామైయి “చరమావధి మాహ (ముతలిలేయత్తాది). అకలవాన్దామైక్కు హేతువేతెన్న (చేతనరైయత్తాది).

పనైనిఱ్ఱల్ పోలే - పనైమరత్తినిఱ్ఱల్ పనైయేమాత్రమ్ కాక్కుమాప్పోలే. శెడి - పాపముమ్, తూలుమ్. మున్దినతు (పాపత్తాలే యిత్తాది). ద్వితీయమ్ (తూలుమణ్డినవిత్తాది). శెడిపాలే శెడిన్దనోయ్ కళెన్ద పడి. “నోయ్ కళే” ఎన్దివిడమావచనత్తుక్కుమ్, “ఎన్దామ్” ఎన్దివిడుక్కుమ్ భావమ్ (విషయప్రావణ్యత్తాది). “తురన్దు” ఇతిపదసామర్థ్యాదాహ (వాసనైయోడేయొట్టియితి). తలన్ద్రైయైయను వదిన్దు పరిహరిక్కితార్ (ఉళ్ళనోయ్ కళితాది). “ఎమర్” ఎన్దివిడత్తిలే - ౧ “అన్దోనన్దగ్రహణవశగోయాతి రక్షేయద్యత్” ఇత్యాద్యను సన్ధేయమ్. “కీర్తమేలెఱ్ఱుపి అప్పమ్” ఎన్దతు, నదువేటొపి అప్పమ్ ముపలక్షణమిత్యాహ (కీర్తేఱ్ఱుపడికాలుమిత్యాది). తమ్మోడేయొట్టి పడి కాలుమెన్దతు - తమక్కుమున్నే మూన్దువేరుమ్, పిన్నే మూన్దువేరుమ్, తాముమాక వేటొపడికాలెన్ద పడి. ఇరువత్తొరుపడికాల్ - ఇరువత్తొ

అ-అ-వి.-“వల్” ఎన్దివిడుక్కు - చేత్ ఎన్దివిడుక్కుమాక్కి యరుళిచ్చెయ్తు, నిరర్థకాప్యయమ్ ఎన్దివిత్తాత్పర్యత్తినాలే యరుళిచ్చె య్కితార్ (ఎనక్కినిముడియాతతున్దోవెన్దు) — (ఉక ప్పేయితి) అవధారణస్య ఆర్తావేషమ్యంనాస్తీత్యత్రహృదయమ్. — అనుక్తసము చ్చయపరశ్చశబ్ద ఇత్యభిప్రాయేణభావాన్తరమాహ (ముతలిలేయితి). “పూర్వవాక్యోక్తార్థే ఉపపత్తిపరమ్ - ఇదంవాక్యమ్” ఇతిచవదన్ది; ప్రసన్దజ్ఞాన్సహమానస్య “ఉన్నై నాన్దిత్తేన్దో” ఇతి సమాధాతవ్యోపరతే, విశ్లేష్యతి కిమితిభావః. ౨ “సంయోగావిప్రయోగాన్తాః” ఇతివ్యాప్తింసాపాధికత్వేనమామయః (చేతనరైపొలేయితి). — ౧ “అన్దోనన్దగ్రహణవశగోయాతి రక్షేయద్యత్పక్షంనా కాకుహరనిహితోని యతేనావితేభుక్తేభోగానవిదితస్యపన్నేవకస్యార్థకాది స్వత్సంప్రాప్తాప్రభవతితథాదేహోమేదయాటః” ఎన్దతనుసన్ధేయమ్. — సంసారస్య అప్రభాతమాన్తరకత్వేన్దయత్తేన నివర్తయతుమశక్యత్వంనాపాపపత్తిరుక్తా-అస్తిన్వాక్యే. — ౩ “అనేకజన్మసాహసీ” ఇత్తాది. కర్మజ్ఞానభక్తిస్యగతస్వీకారైఃకేచిత్తరన్దికేతితత్కారణ వత్తద్వాక్యద్యయేన - అపాక్రియతే. త్యాజ్యతాబుద్ధిశ్చ భగవత్కృతాత్మాధీనేతిభావః. తస్మాత్కర్మభక్తిస్యయత్తేననివర్తయతుమశక్యత్వాత్ “విడియావెన్నరకమ్” ఇత్యుక్తమ్.

ఈ-రకత్తు) ఒరు నాళ్ళరై యి లే కర్తయ్య మిట్టనవా థేవిడియుమతి తే యమక తణ్డల్. ఇతువిడియా వెన్న రకమి తే. 'నరకమ్' ఎన్టుబుద్ధిపిటక్కుమతిల్, తణ్డెతో శ్రీగ్రాత నరకమితు. (ఎన్టుమ్ శేర్ తల్ మాటినరే) ఎన్టుమ్ కిట్టక్క డవతానతణ్డెతవిర్ న్దార్ కళ్. నానుమ్ పార్థిక్క వేణ్డెన్ శ్రిల్లై, అవనుమ్ నిన్దె ప్పిడ వేణ్డెన్ శ్రిల్లై. ఎత్తాలేయెన్నిల్ ; ఎన్టక్కలవన్టణ్ణినపక్ష పాతరాజకులత్తాలేమాటిక్కొన్డునిన్దార్ కళ్. ముడియాత తెన్నెనక్కేలిని ఎన్టన్వయమ్. ౭

శి-అ.-రుతలైముత్తై. "విడియా" ఎన్టతుక్కుభావమ్ (ఒరు నాళ్ళరై యి లేయి త్యాది). యమక తణ్డల్-యమదన్డమ్. ఇతు-సంసారమ్. వెన్టేక్క ర్థమ్ (నరక మెన్టై త్యాది). ఒరు నాళుమ్ ముడిన్డు వెళిచ్చిటప్పత్తయే, నిరతిశయతాపకరమాన సంసారమాకిట నిరయత్తిల్. ఎన్టుమ్ శేర్ తల్ మాటినరే - యావదాత్త భావికిట్టుకైతవిర్ న్దార్ కళితశబ్దార్థః. "మాటినర్" ఎన్టు - తత్కర్తృకమాకచ్చన్తుక్కుభావమ్ (నానుమి త్యాది). (ఎత్తాలేయెన్నిలితి) ఉమ్మడైయార్ క్కుమ్మడైయ సమ్మన్దతారే సంసారిచ్చేదత్తిల్ హేతువేతెన్టు శక్కితురప్పవః. పూర్వార్థం హృదినిధా యోత్తరమాహ (ఎన్టక్కలి త్యాది). "ఎన్టుమ్ శేర్ తల్ మాటినర్" ఇత్తస్యాన్వయన్ద ర్థయతి (ముడియాత తి త్యాది). ముక్కు శేట్టలకుమాడ్డాన్ ఉకన్డవన్డయేనుట్టుపన్దాన్, ఇని - అకల్వానుమల్లన్; కీర్త్తేమేలెల్లాపిటప్పిలుముట్టాన - ఎమర్ - శెడియార్ నోయ్ క శెల్లామ్తురన్ద - విశి యావెన్నరకత్తెన్టుమ్ శేర్ తల్ మాటినర్; ఎనక్కేలిని ముడియాత తెన్దె ఇత్తన్వయః. ౭.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుడగు నాస్వామియొక్కయనుగ్రహము నాయందుమాత్రమేగాక నాసంబంధిసంబంధులయందుగూడ వ్యాప రించెనుగాన వారు అవిద్యాకర్త వాసనాదులగు సమస్తవ్యాధులనుబోగొట్టి యతికూరిరమైన సంసారమనియెడి నరకమును సేకాలమందును చేరనివారైరి. ఇట్టిప్రేమాస్పరుడైన నన్న భగవంతుడు విడువలేడుగాన నాను నింక నెరవేరికార్యమేమియున్నది? ౭.

మూ.—మాటిమాటిప్పలపిటప్ప మిట్టన వడియై యడైన్దుళ్ళ నేటి ।

ఈటిలిన్బత్తిరు వెళ్ళమ్ యాన్దూర్ కిన్క ।

పాటిప్పాటియ శురర్ తమ్ పల్ కుక్కుజ్జణిత్రై, ప్పాయ్ పటవై యు ।

జేటిశిల్ శ్రిగ్రాత యున్దై యెన్ను జీక్కేల్ న్దాయ్ ॥

౮॥

అ.—(మాటిమాటి) ఉన్నోడు సంశ్లేషి క్కైక్కు విరోధియాన సంసారత్తిల్ వర్తికటనాన్, నిర్దేతుకమాక వున్దిరువడికలైయే ప్రాప్య మాకప్పేల్లు అతిలేవుళ్ళ నేటి, ముడివిల్లాతనక్కుకియవిన్బ వెళ్ళత్తిలేముట్టాకిన్క ; ఆశ్రితరుడైయవపేక్షితన్దలై చెప్పయ్యుమ్ స్వభావనాయున్ద నీ యినియెన్దై క్కైవిడాతోళ్ళియ వేణుమెన్ట పేక్షిక్కితార్. ౮.

అన్వ.—పలపిటప్పమ్ మాటిమాటిప్పిటన్దు అడియై (౩) అడైన్దు ఉళ్ళ నేటి ఈటు (౬) ఇల్ ఇన్టమ్ ఇరు (౯) వెళ్ళమ్ యాన్ మూర్ కిన్క (౧౦) అశురర్ తమ్ పల్ కుక్కుజ్జణిత్రై (౧౧) పాటిప్పాటి నీటు ఎట్ట (౧౨) పాయ్ ఒన్డు పటవై (౨౦) ఏటి పీటు ఇరు ద్దాయ్ (౨౪) ఎన్దాయ్ ఉన్దై ఎన్నుళ్ (౨౭) నీక్కేల్. (౨౮).

పన్న.—అనన్దరమ్, ఇప్పే అనక్కు విచ్చేదియాతోళ్ళియ వేణుమెన్ట తార్.

దేవతీర్యజ్ఞ సువ్యక్తానరాదికళాననానాజన్మజ్జలిలుమ్, ఒరుకాల్ పిటన్ద తిలేమిణ్డుమిణ్డుమ్ పిటన్దుపారచ్చెయ్తే, ఉన్దిరువడికలై, (౩) కిట్టి-శేవత్తజ్ఞానత్రైయడైయే నాయ్, "నీయేయు పాముభూతన్" ఎన్టిటెన్జిల్ తోల్ శ్రిత్రైయడైయే నాయ్, ఉన్నుడైయవనుభవత్తారే జనిత మాన ముడివు, (౬) ఇల్లాత, అనన్దమాకిట, పెరియ, (౯) వెళ్ళత్తిలే, అహమర్థభూతనాననాన్, అనగాహిత్రే. (౧౦) అనురర్కకు డైయ, పలవక్త ప్పట్ట, కుక్కుజ్జణిత్రై, (౧౧) బహుముఖమాక శిథిలమాయ్, భూళియాయ్, కిళరుమ్మడి, (౧౨) అవర్ కకుడైయ సేనామన్య

౧౯౨ తిరువాయ్ మొట్టి.—౨-ప. ౬-తి-వై కున్దా. ౮-పా-మాటిమాటి వ్యాఖ్యానశ్లో.

త్తిరేపాయక్కడవనాన, అద్వితీయనాయక్క, పెరియతిరువడియిన్నేరే, (౨౧) ఏటి, ఉన్నేన్నేతోన్మమ్మడి ఇరువ్, (౨౨) ఎన్నాభనే!, ప్రాప్త మమాయశరణ్యనుమామ్భోగ్యనుమాయ్ విరోధినివర్తకనుమానవున్నై, ఉనక్కుసర్వప్రకారపరతన్త్రినానఎన్నుల్లిసిన్మమ్, (౨౩) ఆక ద్దాతొట్టియవేణుమ్. (౨౪).

అర్థము.—నానాజన్మములయందును మారిమారి జనించి (౩) శ్రీపాదములను జేరి (నీవేయుపాయభూతుడని) నిశ్చయించి (౬) అంత ములేని ఆనందమనియెడి (౮) గొప్ప సముద్రమునందు నేను (౧౨) మునిగితిని. ఆసురులయొక్క అనేకవిధములుకల (౧౪) సమాహములు మిక్కిలిశిథిలములై పరాగములు (౧౮) పైవచ్చునట్లు సంచరించెడి అద్వితీయమైన (౨౧) పక్షియగు (గరుత్మంతునిమీద) వేంచేసి మహత్వ మతో నున్న (౨౩) నాస్వామి! నిన్ను నామనస్సులొనుండి (౨౬) విశ్లేషింపకనుండవలయును. (౨౪).

ఈ.—ఎట్టామ్బట్టు. ఇప్పడికన త్తపేర్దుకు సీర్ శెయ్తెనుకృతమెన్నెన్న; ఒరుసుకృతత్రాల్ వన్దతల్ల, నాకపిఱు పడై త్తతెన్గితార్. అతువు మొన్మమ్మ, అన్దాతియాకప్పిఱున్దసోన్దేన్గితార్.

(మాటిమాటియిత్యాది) సపరికరమాకవుప్తైవిషయాకరిక్క, సీర్ శెయ్తెన్నెన్న; కడలుక్కుళ్ళేకిడ్డ తోరుతురుమ్బుతిరైమేల్తిరైయాక త్తళ్ళున్దకరైయిలే శేరుమాప్పోలే, మాటిమాటిప్పిఱున్దవారానిఱ్ఱ, తిరువడి కళిలేకిట్టిక్కొణ్ణునిఱ్ఱక్కణ్డేనిత్తనై. అనుభవిత్తుమీభుతల్, ప్రాయశ్చిత్తమ్బుణ్ణిమీభుతల్, శెయ్యక్కాలమిల్లైయా యిల్దు. (అడియైయడైన్దుళ్ళేన్దేటి) ఉళ్ళేన్దేటియడియైయడైవరల్లర్, అడియైయడైన్దాయిల్దుళ్ళేన్దేటిల్దు. (ఉళ్ళేన్దేటి) నేడునాళో విషయవాసనైయాలుమ్ భగవదలాభత్తాలుముళ్ళ అన్తఃకరణకాలుష్యమోచ్యాయ్హృదయన్దేలిన్దు. తెలిన్దవభవేయన్దియే (ఈటిలిన్బత్తిరు వెళ్ళమ్యామ్మాన్కిన్క) ముడివిన్దిక్కేయిరుక్కిఱ పెరియఆనందసాగర

శీ-అ.—ఎట్టామ్బట్టు (మాటిమాటియిత్యాది) “పిఱు” ఎన్తైప్పర్దువవతారికై (ఇప్పడియిత్యాది). (ఇప్పడికన త్తపేర్దుకు) సమ్మన్దిసమ్మన్దిపర్యన్తసంసారవిచ్ఛేదరూపఫలత్తుక్కు. (ఒరుసుకృతత్రాల్యిత్యాదివాక్యద్వయముమ్) రసోక్తి. (పిఱున్దుపడైత్తు) జన్మసిద్ధ మెన్మన్దని. స్వభావార్థస్థ - పిఱువానిఱ్ఱచ్చెయ్తేన్దేన్దు. అతావతు-దుర్గతియేపర్దుభాశాక వన్దీకరిత్రాన్దెన్దుపడి. “మాటిమాటి” ఎన్త తుక్కుభావమ్ (అతువుమిత్యాది). నిర్దేతుకమెన్దుపడి. (అతువుమొన్మమ్మ) “సుకృతమిల్లై” ఎన్నప్పోకాతే, అప్పడియేయిరుసుకృతము ముడైన్దుపడి. అన్దాతియాకప్పిఱున్దుకృతమెన్దుపడి. (అన్దాతియాకప్పిఱున్దు) పూర్వదేహత్రిసుడైయ వన్తముత్తరదేహత్తుక్కాదియా మ్మడియాకప్పిఱున్దు.

“ఇప్పడికన త్తపేటు” ఎన్తై “ఇన్నతు” ఎన్దువివరియానిన్దుకొణ్ణు, దుర్గతియేపర్దుభాశాకవన్దీకరిత్రాన్దెన్దు వాన్తవమానవర్దతైయరుళి చ్చెయ్కితార్ (సపరికరమాకవిత్యాదియాలే). “మాటిమాటి” ఎన్తప్పిప్పైక్కుభావమ్ (అనుభవిత్తిత్యాది). అడియైయడైన్దుళ్ళేన్దేటినమైక్కు ౧ “సాతంసమాసాద్యవికున్దసత్త్వా” ఎన్తైయరుళిచ్చెయ్వర్. “అడియైయడైన్దుళ్ళేన్దేటి” ఎన్తత్తాల్-మనఃప్రసాదముణ్ణానసిన్దు అడికనై క్కిట్టు ముపాసకవ్యావృత్తి (ఉళ్ళేన్దేటియిత్యాది). “మాటిమాటి” ఇత్యాదిక్కుడేవతిర్యగాదికళాన నానాజన్మజ్జలిలారుకాట్పిఱున్దతిరేమిణ్ణు మీణ్ణు పలపిఱుమ్బిఱున్దు పోరచ్చెయ్లేయిన్దురువడికనైక్కిట్టిచ్చుదయమ్తెలిన్దు ఎన్దుకబ్బార్థమ్. తాత్పర్యమ్ (నేడునాళిత్యాది). “ఇన్బత్తి రువెళ్ళమ్” ఇత్యత్ర, అత్తుకారః* పాదపూరణార్థోన్వయః. ఈటిలిన్బవిరువెళ్ళమ్మెన్దుపడి. ఇరుమై-పెరుమై. “ఈటిలిన్బమ్” ఎన్దు-నన్బిర

అ-అ-వి —“సర్వభానాన్తి” ఇతికిమధ్వంసక్తవ్యమ్, కిఇచ్చదస్తీత్యభిప్రాయేణానా (అతువుమొన్మమ్మడితి) — ౨ “త్వత్సాత్కృతరణా వ్దోదసముద్రావస్థితస్యమే । సుఖానిగోష్ఠద్వాయన్తేబ్రాహ్మణ్యసిజగత్సతే”.

ఈ. — త్రిలే యవగాహితే. తిరువడి, తిరువనన్దార్వాళ, ఇవర్కళ కుమిట్టినిరుణ్ణివిషయ త్రిలేయితే నా నవగాహిక్కప్పెల్లరు.

అనాలుమ్మడైయవిరోధికో శయిత తెన్నెన్న; అతుక్కుక్కడవారై క్కేళికో శ్చెన్ద్రాన్ (పాటియిత్యాది) అనురవర్గ త్రినుడై యపలవకై స్పట్టకున్దాన్దానవై, పాటిప్పాటిసీతెన్దున్దుపోమ్మడియాక ప్రతిపక్ష త్రిన్దేలే పాయా నిన్దుళ్ళ అద్వితీయమానపటనైయైమేత్తోన్దు ఉన్నడైయ వ్యాప్తు త్రితోన్దునిరున్దవనే! పెరియతిరువడిక్కడ్వి తీయత్వమ్ - అవన్దురు త్తటిన్దు నడక్కైయిన్దులై వనాకై. అవన్దుప్రతిపక్షనిరసన్దుక్కు ప్పణ్ణినవ్యాపారమ్ తిరు వడితిరుత్తోళిలేపేరాతే యిరున్దు విత్తనై. (ఉన్నైయిత్యాది) స్వామి మాననీ ఇనియ్యెరు కాలముమ్ ఉన్నై యెన్దు క్కుల్ నిన్దుమ్ విరిత్తుక్కున్దు పోకాత్తోన్దు వేణుమ్. (ఉన్నైయెన్దు శీనీక్కేల్) ఎన్నో డేయిప్పడికలన్దు పున్నై, ఉన్నడై యకలవియాల్ పన్దు రసమతిన్దు వెన్దుక్కుల్ నిన్దుమ్ నీక్కనినై యాత్తోన్దు వేణుమ్. తమ్మ డై యవినిమైయాలే యతిశక్తై ప్పణ్ణికితార్. తమ్మకప్పవనై యెతిరిట్టపడి. (ఎన్దాయ్) విరోధియైప్పొక్కి క్కుల క్కైక్కడియాన ప్రాన్దియైచ్చొల్లుకితరు.

౮.

జీ-అ.-మాన వైశ్వర్యవ్యాప్తి. “ఇరు” ఎన్దు-అల్పసుఖమానవై పల్వవ్యాప్తి. ఇన్దునిరతిశయాన్దుత్తుక్కుడియే తెన్దుకైయిలే “పటనై యొన్దేటి వీదీన్దున్దాయ్” ఇత్యేతత్పరామృతన్నాహ (తిరువడియిత్యాది). విషయస్వభావమేపాతువెన్దు పడి. కుమిట్టినిరుణ్ణి-నిరుగ్నరాకితి.

మేలుక్కవతారికై (అనాదిత్యాది). అతుక్కుక్కడవారైయ - “పటనై” ఎన్దుతైప్పల్ల. శబ్దార్థమ్ (అనురవర్గ త్రినుడైయవిత్యాది). పాటిప్పాటి-ఇతితేచ్చితే. నీతెన్దు-పూర్తియాయ్ క్కిళ్ళమ్మప్పడి. “పాయ్ - ఒంపటనైయేటి” ఇత్యవన్దు. తలైవన్ - ప్రధానన్. “పాటి ప్పాటి” ఇత్యాది-ఈశ్వరవిశేషణమాహిత్వాన్దు (అవన్దుప్రతిపక్షేత్యాది). పేరాతే - చలియాతే. “ఇనియ్యెరు కాలముమ్” ఎన్దైయాలే- ఇన్దుళివుమ్ సంసారత్రిలోనై త్తమమతిశక్త్యానిమిత్తమితిన్దురతి. ఈతిలిన్దు త్తిరువెళ్ళమ్మాన్దుమాన్దుకన్దు” ఎన్దైయాలే - “ఇన్దుళిగమ్ తమ క్కుత్తోన్దు ప్పనుకితితో?” ఎన్దు భోగ్యతాత్మికదత్తిగన్దుత ఇత్యభిప్రాయేణభావాన్దురమాహ (ఎన్నో డేయిత్యాది). ద్వివారంప్రతీకోపా దానమ్-భావద్వయత్వసూచకమ్. విసత్తీతమతిశక్త్యాపాతుం స్పష్టయతి (తమ్మడైయవిత్యాది). ఇనిమైయాలే. క్రితీయాతే. క్కిట్టమ్మేణుమ్- ఈశ్వరన్దుడైయమతిశక్తైయాయుక్కు- ఇన్దే-తామెప్పడియతిశక్తై ప్పణ్ణికితార్నై (తమ్మకప్పిత్యాది). ఇత్తాల్ - పరస్పరామరగా తై దోర్తి ప్పిత్రాయాన్దు. “పాటిప్పాటి” ఇత్యాదిక ఇన్దుపరామృతన్నాహ (విరోధియైయిత్యాది). మాటిమాటితోడక్కి, మాన్దుకన్దు - అశురర్ తమ్మల్ కున్దుగ్గో-పాటిప్పాటిసీతెన్దుయ్ కిన్దు - ఒన్దున-పటనైయేటివీదీన్దున్దాయాన-ఎన్దాయ్-ఉన్నైయెన్దు శీనీక్కేల్ ఇత్యవన్దు. ౮.

తాత్పర్యము. — నీతోసంశ్లేషించుటను విరోధియైన సంసారములో ననాదికాలముగ జనించుచున్న నేను నిర్జేతుకజాయమానకటాక్ష ముచే నీపాదపద్మములనాశ్రయించి యితరవిధములనుండుసంగమును సహనముగఁబోగొట్టికొని సర్వసంశయమునుతిర్చుకొని నీవే యుపా యోగేయములని నిశ్చయముకలవాడై యంతములేని యానందసాగరమునం దవగాహించియున్నాను. ఆశ్రితులయొక్క ఇష్టములను నెరవేర్చు స్వభావముకల నీవునన్నింక విశ్లేషింపక నుండవలయు.

౮.

మూ. — ఎన్దాయ్ తణ్ణిరు వేణ్దున్దుణ్ణియైల క్కైశ్చేన్దున్దాయ్, మరామరమ్! వైన్దా శ్చేన్దురువహారువాళికో త్తవిల్లా!

కొన్దార్ తణ్ణిన్దున్దాయనాయము తేయున్నై యెన్దు శ్చేకుత్తై త్తవె! వైన్దా, వానేత్యేయినియెన్దుపోక్కిన్దే! ౯

ఈ.—(ఎన్దాయ్)నీ శేషియల్లామల్ పోకవో?; (తణ్ణిరు వేణ్డత్తుణ్ణిన్దాయ్) దూరన్ఱనాయ్ పోకవో?; (ఇలన్జెన్జోనాయ్) విరోధినిరసనశీలనల్లామత్పోకవో?; (మరామరమి త్యాది) ఆశ్రితవిషయ త్తిలే ముఱువేన్దికొడుత్తుక్కా ర్యమ్ శెయ్యుమవనల్లామత్పోకవో?; (కొన్దార్ తణ్ణిన్దాయ్ నాయ్) ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కు మూలైయిట్టిలై యాయ్ పోకవో?; (అముతే) భోగ్యభూతనల్లామత్పోకవో?; (ఉన్నై యెన్ను శ్చేకుత్తై త్త) ఒరునీరాకక్కలన్దిలై యాయ్ పోకవో?; (ఎన్జెన్దా) నవీకృతస్వభావనల్లామల్ పోకవో?; (వానేత్తే) మేన్జై యనల్లామల్ పోకవో?; (ఇనియెఱుప్పో క్కిన్ఱే) పోకిలుమకూడప్పోమి త్తనై యొఱియ, ‘‘ ఏకతత్త్వమ్ ’’ ఎన్నలాన్బుడికలన్దు తనిత్తుప్పోకలామో?.

డి-అ.—క్షీలో విశేషణజ్ఞైయెల్లా మ్పొకామైక్కుఱుప్పొక్కుకొర (ఎన్దాయ్ త్యాది). యద్వా, “ఎఱ్ఱు” ఎన్ఱ పదత్తై-మున్నే, దేశపరమాక వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణి, హేతుపరమాక వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణికితార్ (ఎన్దాయ్ త్యాది). ఎఱ్ఱు - ఎన్ఱాల్. ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కి త్యాదివాక్యమ్ - “ఒరు చాళికోత్తవిల్లా, కొన్దార్ తణ్ణిన్దాయ్ నాయ్” ఎన్ఱిఱునమభివ్యాహరతాత్పర్యమ్. క్రమేణాన్వయః.

తాత్పర్యము.—తిరుమలలో వేంచేసియున్న ప్రకారమును నీదివ్యావతారములను దివ్యచేష్టితములను దివ్యసౌందర్యమును పరమపదనా భుండుగనుండువిధమును నాకుంగనుపఱచి నిన్ను నామనస్సుతో నేకద్రవ్యమగునట్లు కలిపిన ఓ! సర్వస్వామి! ఇంక నన్ను విశ్లేషించి నీవు పోజాలవు.

మూ.—పోకిన్ఱ కాలజ్ఞో పోయ కాలజ్ఞో పోకు కాలజ్ఞో, తాయ్ తన్దైయుయి!

రాకిన్ఱాయున్నై నానడై నేన్దినువేనో!

పాకిన్ఱ తోల్ పుకర్త్త మూవులకుక్కునాత నేపరమా, తణ్ణేజ్జడ!

మేకిన్ఱాయ్ తణ్ణిన్దాయ్ విరై నాఱు కణ్ణియ నే||

ఆ.—(పోకిన్ఱ) సర్వాత్మాకగుక్కుమ్ మాతా శెయ్యుమ్ నన్దైయుమ్ పితా శెయ్యుమ్ నన్దైయుమ్ తా తనక్కు చ్చెయ్యుమ్ నన్దైయుమ్ సర్వకాలము మనక్కు చ్చెయ్ తరుకుమ్ స్వభావనాయ్, నిరవధికనిత్యసిద్ధకల్యాణగుణవిశిష్టనాయ్, సర్వలోకేశ్వరనాయ్, నిరస్తమాభ్యధిక నాయ్, తిరుమలైయలెపునద్దరళి యెనక్కుఱ్ఱాడపరమసులభనాయ్, పరమభోగ్యనాయ్ రుద్రపున్నై నానడై నేన్; ఇనివిడువేనో? పెఱ్ఱొణ్ణు తామెమ్మెరుమానోడుకలన్దకలవిక్కుత్తమ్మలుమవనాలుమ్ హేత్వన్దరత్తాలు మొఱివిల్లెయెన్ఱి తార్.

అన్వ.—పోకిన్ఱ కాలజ్ఞో పోయ కాలజ్ఞో పోకు కాలజ్ఞో (౩) తాయ్ తన్దై యుయి రాకిన్ఱాయ్ (౬) పాకిన్ఱ తోల్ పుకర్త్త (౯) మూవులకు క్కుమ్ నాత నే పరమా (౧౨) తణ్ణే వేణ్డమ్ మేకిన్ఱాయ్ (౧౫) తణ్ తున్దాయ్ విరై (౧౮) నాఱు కణ్ణియ నే ఉన్నై (౨౧) అడై నేన్ నాన్ విడువేనో? (౨౪)

సన్న్తి.—అనన్దమ్, ఉన్ను ప కారజ్ఞైక్కణ్ణనాన్ ఉన్నై ప్పెన్ఱునై త్తువిడతుమనో న్నెన్ఱి తార్.

నన్దమానమాయుమ్, భూతమాయుమ్, ఆగామియాయముళ్ళుకాల త్తిలుమ్, (౩) తాయుమ్, తన్దైయుమ్, తన్నాత్తావుమ్ తనక్కుప్ప ఱ్ఱుమ్ పరివై ప్పణ్ణానిత్తాయ్, (౬) ఇప్పడిసర్వతోముఖమానరక్షణత్తాలేపర్కిఱు, అనాదిసిద్ధమాన, గుణప్రధైయై యుడైయనాయ్ త్తొణ్ణు, (౯) త్రివిధచేతనాచేతనజగుక్కుమ్, నాథనాయ్, ఇప్పెరు మైక్కుత్తనక్కు మేలిల్లాతననాయ్, (౧౨) ఇప్పేన్దైయన్దియే శ్రమహరమాన, తిరుమలైయలే, మేవినిఱ్ఱిఱుసాలభ్యత్తైయడైయనాయ్, (౧౫) ఇప్పరత్వసాలభ్యజగుక్కుమ్ భోగ్యత్తెక్కుమ్ నూచకమాయ్ కుళిర్న్ద,

తిరుత్తుటాయైయుడైతాయ్, పరిమళమ్, (౧౨) ప్రవహిక్కిఱ, మాలైయైయుడైయవనే!, ఏవంవిధనానవునై, (౨౧) సంక్షేపిక్కుప్పెల్లో, నాక్, విడతమునో? (౨౪)

౧౦.

అర్థము. — వర్తమానకాలమునందును భూతకాలమునందును భవిష్యత్కాలమునందును (౩) తల్లిగాను తండ్రిగాను ఆత్మగాను సంబంధించు వాడును (౬) వికాలములై పృథ్వి నొందిన కల్యాణగుణములుకలవాడును (౯) మూడులోకములకును స్వామియైనవాడును సర్వోత్కృష్టం డును (౧౨) చల్లని వేంకటాచలమునందు వేంచేసియున్నవాడును (౧౫) చల్లని తిరుత్తుటాయైచేగట్టపడి పరిమళముచే (౧౮) బరి పూర్ణమైయున్న మాలకలవాడునునైన నిన్ను (౨౧) ఆశ్రయించిన నేను విడువనుభవడనా? (౨౪).

౧౦.

ఈ. — పత్తామ్బట్టు, నామ్పోకాతోట్రికితోమ్, నీర్ నమ్మైవిడతొత్రియ వేణుమేయెన్న; నీపణ్ణిన వుప కారజ్జలై క్కుణువై త్తు విడసమ్బావనై యుణ్డో? వెన్గితార్. కాలత్రయ త్రిలుమ్ సర్వవిధబద్ధపుమాన వున్నై విడ సమ్బావనై యిలై యెన్గితార్.

(పోకిన్ద విత్యాది) కాలత్రయ త్రిలుమ్, పరివృత్తయ తాయ్ శెయ్ వతుమ్ శెయ్ తు, హితకామనానతమప్పకా శెయ్ వతుమ్ శెయ్ తు, ౧ “సపిత్రాచపరిత్యక్తః” ఎన్దు - అవర్కళ్ విడుమళవిలుమ్, తాత్తనక్కుప్పార్క్కుమ్ హితముమ్ పార్క్కుమ్బడి సర్వప్రకారత్తాలుమ్ ప్రాప్తనుమాయ్, ఉపకారకనుమానవునై, ఉపకారస్పృతి యైయుడైయనాక్ కిట్టప్పెల్లోబువైత్తు, విడసమ్బావనై యుణ్డో? (పోకిన్ద విత్యాది) ౨ “విదితః” ఎన్గిటపడియే శత్రు గోష్ఠియిలుమ్ ప్రసిద్ధమామ్బడి పరమ్పియిరుప్ప తాయ్ స్వాభావికమాన కల్యాణగుణజ్జలై యుడైయైయాయ్, త్రైలోక్యత్తుక్కు నిర్వాహకనానవనే! (పరమా) గుణజ్జభుక్కుమ్ రక్షణత్తుక్కుమునై యెణ్ణినాల్ పిన్నై యెణ్ణి లావారిల్లాతపడి సర్వాధికనాయురుక్కుమచనే! ఇప్పడి సర్వాధికనాయురున్దువైత్తు, ఎన్నైయడిమైకోభుక్తై క్కాక, శ్రమహరమాన తిరుమలై యిలేనన్దు సన్నిహితనానవనే! ఉన్నై నానడై న్దేక్ విడువేనోవెన్దన్దయమ్.

జీ.ఆ. — పత్తామ్బట్టు. (పోకిన్ద విత్యాది) * పోకిన్ద కాలజ్జళ్ తొడన్గి, “విడువేనో” ఎన్దు మళపుజ్జటాక్షి త్తవతారికై (నామిత్యాది). “తాయ్తనై” ఎన్గి టపడి త్రిలే. ఉపకారకత్వముమ్, బద్ధత్వమున్దొన్డుకటతు; తదుభయానుగుణముక వవతారి కాద్యయమాహ (నీపణ్ణిచవుపకా రజ్జలై యిత్యాదివాక్యద్వయేన).

పోకిన్ద - సర్తమానమాయుమ్, పోయ-భూతమాయుమ్, పోకు - ఆగామియాయుమ్ శ్చ కాలజ్జలైన్ద పడి. చకారమ్ - అనుక్తసముచ్చయ మాయ్. మాత్రాపిత్యక్తః ఎన్ద పడియాక్కి (అవర్కళ్ విడుమళవిలు మెన్ద తు). తాయ్తనై క్కుక్కుప్రాప్తియుముపకారకత్వముముణ్డాకైయాతే (ప్రాప్తనుమాయుపకారకనుమానవునై యెన్గిటతు). “పోకిన్ద” ఇత్యాదిక్కు - వర్తమానభూతాగామియాన కాలత్రయ త్రిలుమ్ తాయుమ్తనై యుమ్ తన్నాన్దాపుమాకానిట్కిటవనే! యెన్దు శబ్దార్థమ్. (సపిత్రాచేతి) సున్దరకాణ్డే అస్త్రత్రింశే, “సపిత్రాచపరిత్యక్తః స్ఫురైశ్చ సమహర్షిభిః । త్రీక్లోకాన్ సమ్యక్క్రిమ్యతే మేవశరణంగతః. తత్త్రైవై కవించేరావణం ప్రతిసీతా, “విదితస్సహిధర్మజ్జశ్చరణాగతవత్సలః! తేన వై త్రిభవతు తే యది జీవితుమిచ్ఛసి”. పాకిన్ద - పరమ్బానిట్కిట తొన్నై - పద్మమైయాయ్, అత్తాల్ ఫలితమ్ (స్వాభావికమానవెన్దు). (పరమా) పరామా అన్నా దితి-పరమః. “పాకిన్ద” గోల్ పుకల్ మూవులకుక్కుమ్ నాత సేపరమా” ఎన్దు మాట్టి భావమ్ (గుణజ్జభుక్కుమిత్యాది). * పోకిన్ద కాలజ్జళ్ తొడన్గి ఉయిరాక్కితాయ్ - పోకిన్ద తొడన్గి వేర్జడమేకిన్దాయ్ ఉన్నై నానడై న్దేక్ విడువేనోవెన్ద రుళిచ్చెయ్ తార్; అనన్దరమ్ ఈశ్వరకాపరిపూర్ణమనో

అ.ఆ.వి — తిరుత్తు (ఉన్నై యైయిత్యాది). — పునఃపోకిన్ద విత్యాదిత్రయమ్ పాతాన్దరమ్. — మూవులకు - భువన్లోక ప్రభృతి, పరమపదేశసహోపరితనలోక త్వేనైకః; భూలోక ఏకః; అథోలోకాస్స ర్షేచాధోలోక త్వేనైకః. త్రివిధచేతనాచేతనజ్జభుక్తై న్దు పుమామ్.

౧౯౮ తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౬-తి. వైకుంఠా. ౧౧-పా - కణ్ణి వ్యాఖ్యానజ్యో.

ఈ. — (తణ్ణుఘాయ్ విరై నాటుకణ్ణియ నే) ఇవరుడైయ ఆర్తియెల్లానీరుమ్బడియాకవన్దు విషయూకరిత్తు తన్నైయ నుభవిప్పిత్తు, “ఇవర్ తన్నై విడిత్పయ్ పతే?” ఎన్నిఱ అతిశయ్యైయనీర్ న్దు, తోళిలిట్టమాలై యుమ్ పరిమళిత మాయ్, పిడిత్తు మోన్ద ఇలైత్తోడై మాలై యున్దానుమాయ్ నిన్ద పడి. ౧౦.

శీ-ఆ. — రథనాయ్, తోళిలమాలై యుమ్ పరిమళితమాయ్, ఇలైత్తోడై మాలై యుమ్ మోన్ద కొణ్ణిరుక్కుమిరున్నైయ నుభవిక్కితార్. “తణ్ణు ఘాయ్ విరై నాటుకణ్ణియ నే! యెన్దు” ఎన్దు వాక్యయోజనై. “విరై నాటు” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (ఇవరుడైయ విత్పడి). తణ్ణుఘాయ్-కణ్ణి, విరై నాటు-కణ్ణియ నే! యిత్యవ్యయః (పిడిత్తు మోన్ద) పరిమళాధికృతైత మోన్ద. ఇలైత్తోడై - పూష్పమ్. విరై నాటుకణ్ణి - పరిమళప్రపవీక్కిత మాలై. పాకిన్ద తొడణ్ణి, కణ్ణియ నే. పోకిన్ద కాలజ్జో తొడణ్ణి, ఉన్నై నానదైన్దే విడువేనో విత్పవయోవా. నేజ్జవమేకిన్దాయ్- తిరుమలైయిరే మేవినిట్కిటవనే! మేకుక్ - పారున్దిన్ రిక్కైయమ్, ప్రకాశిక్కైయమ్. ౧౦.

ప్ర-తి. — (పత్తెమ్బట్టు) (పాకిన్ద విత్పడి) (ఉయిరాకిన్దాయ్) సువరకాణ్డేన్దైత్తత్తింశే, “సపిత్రాన పరిత్యక్తస్సునైశ్చ సమహర్షిభిః । త్రీన్ లోకాన్ సమృక్రిమ్య తమేవ శరణభ్రతః ॥ ౩౩౪ ॥ సతం నిపతితం భూమా శరణ్యశ్చరణాగతమ్ । వధార్హ మపికామభ్యసక్య పయాపర్యపా లయత్.” ॥ ౩౪౪ ॥ — తత్తైకవింశేరావణం ప్రతిసీతా, “విడితస్సహిధర్మజ్ఞశ్చరణాగతవత్సలః ॥ ౨౦ ॥ తేన మైత్రిభవతు తేయదిశీవితు మిచ్చసి” ॥ ౨౦౪ ॥

మణవాళమామునికల్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము. — తల్లిచేయుప్రియమును తండ్రిచేయుహితమును తాను తనకుచేసికొని మొడి కార్యములను సర్వకాలమందును నాకుజేయు స్వభావముకలవాఁడును నిరవధికకల్యాణగుణములుకలవాఁడును సర్వభోకములశీఘ్రగుఁడును సర్వోత్కృష్టగుఁడును తిరుమలలో వేంచేసిన సర్వగు లభుఁడును నాకుఁబరమభోగ్యుఁడును నైన నీయొక్కదివ్యపాదారవింబంబులను నేనాగ్రయించితిని. ఇంక నీన్న విశేషించి ఓ కుశాగువులులేవు. ౧౦.

మూ. — కణ్ణి తణ్ణుఘాయ్ ముడిక్కుమల త్తడమ్బెరు, జ్జణ్ణపై, ప్పకళన్ నణ్ణిత్తెన్దురు కూర్ ప్పడకో ప్పమాటకళొన్న! ఎన్ణిత్తోర్ ప్పిలన్దాలియాయ్ రత్తుల్చివై యుమోర్ ప త్తిళైయొడుమ్బుణ్ణిక్పాడవల్ల రవర్ కేశవన్దమరే. ౧౧. ఆధ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఆ. — (కణ్ణి) ఎమ్బెరుమానుడైయ స్వరూపరూపగుణవిభూతికళైయ్యున్నపడియే యునుభవిత్తు, అనుభవిత్తుపడియే శొన్నవిత్తునవాయ్ మొట్టియొయిళైయోడుమ్బుణ్ణిలేపాడవల్లార్ క్కు, “కేశవన్దమర్” ఎన్నమివ్వొకారమ్మలవా యారా వరమిచ్చయ్యెత్తా. ౧౧.

తిరుక్కురుకై ప్పిరాన్బిళ్ళాన్దిరుగడక శే శరణమ్.

అన్వ. — కణ్ణి తత్ అమృతఘాయ్ (౩) ముడి కమలమ్ తడమ్ (౬) పెరుమ్ కణ్ణపై పుకళ (౧) కణ్ణి పోకా కురుమార్ (౧౨) మాటకళ శడకోపకళ శొన్న (౧౫) ఎన్ణిత్ శోర్వోర్ అన్దాలి (౧౮) ఆయురత్తుల్ చీర్ ఇన్దెనత్తుమ్ (౨౦) ఇన్దెయొడుమ్ పణ్ణిత్ పాడవల్ల రవర్ (౨౪) కేశవన్దమర్. (౨౫).

పన్నీ. — అనన్తరమ్ ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు ఫలమాకభగవచ్చేత్తవ్విన్దెయ్ యుగళిచ్చెయ్ కిత్తా. మాళాకారమాయ్, కుళిర్ న్ద, తిరుత్తుఘాయ్ లే యలబ్బుత్తమాన, (౩) తిరుముడియొయమ్, కమలమ్మోడదర్శనియమాయ్, వికాల మాయ్, (౬) నీన్ద, తిరుక్కుణ్ణియొడైయననై, అవనుడైయ ఆశ్రిత సంక్షేప కారితమాన గుణప్రభుయై, (౧) కిట్టి, అట్టుకియ, తిరునకరిక్కు.

విరూపాకరాయ్, (౧౨) “మాణ్” ఎన్నికకుడిప్పేరైయుడైయ, ఆహ్వాన్, అయ్యచ్చెయ్, (౧౩) భగవదభిప్రాయమై, తప్పిత, అన్దాతి
యాయడైవుకొలెక్కొన్దాత, (౧౪) ఆయిరత్తుళ్, అప్పితిమూర, ఇవైపత్తెయ్, (౧౫) ఇన్దెయోడేమావ, పణ్ణిలే, పాడవల్లారానవవర్
కళ్, (౧౬) సర్వాధికనానసర్వేశ్వరనోడు అవ్యవహితసమ్మన్దయుక్తరావర్కళ్. (౧౭) ఎణ్ణెత్తు - జ్ఞానమాయ్, తత్త్వజ్ఞానత్తైత్తప్పితవా
యిరమెన్దమమ్. పణ్ణెత్తు - స్వరమ్. ఇన్దెయ్, గీతిప్రకారమ్. ఇతు - ముతలడియమ్ మాన్దామడియమ్ అటుకారాయ్, అయలడి
యమ్ ఈద్ర్మడియమ్ నాట్పొరన్ ఆశిరియత్తుత్తు. ౧౧

వాదికేసరి అక్రమము మణవాశ్చర్యం తిరువడిక శేషం.

అర్థము — మాలగాంగట్టబడిన చల్లని తిరుత్తుళాయ్ చే (౩) (అలంకరింపబడిన) కిటిమును తామరపున్నములనలె మనోహరములును
(౬) వికాలములును దీర్ఘములునైన నేత్రములును కలయ్యియున్నవని (౯) గుణములయందు అవగాహించి సుందరమైన (౧౨) కరుణారూపం
చేసియున్న శతకోపముని సాదించిన (౧౩) భగవదభిప్రాయమును దప్పని అన్దాదులైనందున (క్రమమునుబోగొట్టినశక్యమునైన) (౧౪)
వెయ్యిపాశురములలో నద్వితీయమునైన పదిపాశురములను (౧౫) స్వరములతోగూడ గానమందు పాడసమర్థులు (౧౬) సర్వేశ్వరునితోడనవ్యవ
హితసంబంధముకలవారగుదురు. (౧౭)

ఈ — నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్ మొక్తీయై యభ్యసిక్కు వల్లారాచేనుచూకపుమామ్, అవర్కళుక్కు
కులచరణగోత్రాదికళప్రయోజకమ్, ఇవ్వారత్తాలే అవర్కళ భగవదీయరెన్నితార్.

(కణ్ణియత్వాది) ఇప్పోతాయ్ ద్రియమ్ శెవ్విపెద్ర్మతుమ్, ముడినద్ర్మరిత్తుమ్, తిరుక్కణ్ణిల్ వికసి
తమాయ్ ద్రియమ్ (పుకట్టనణ్ణి) అవకతమ్మక్కల్ పణ్ణిన వ్యామోహగుణత్తిచేయవగాహిత్తు. (తెన్దురుకూర్ వు
డకోపన్దాణ్) ఒన్దు తిరునామమ్, ఒన్దు శత్రువర్గత్తుక్కు మృత్యువాయుశ్శవరెన్నిటతు. (ఎణ్ణిల్ శోర్విలన్దాతి) అవ
తమ్మక్కల్ పణ్ణిన వ్యామోహాతిశయమైయున్నది; అవద్ర్మలాన్దుమ్ కుత్తెయ్ మే యరుళిచ్చెయ్ తవాయ్ త్తి
లిప్పత్తు. (ఇన్దెయ్ ముడున్ పణ్ణిత్వాడవల్లార్) ఇతి లభినివేశత్తాలే యిన్దెయ్ ముడున్ పణ్ణోడుమ్బాడవల్లవర్కళ్.
పణ్ణాకిటతు - గానమ్. ఇన్దెయ్ ముడిటతు - గురుత్వలఘుత్వాదికళ్ తన్ని లేనెక్కిన్దుపారున్దుకై. భస్మినిలే. నిటత్తి

జీ.ఆ. — నిగమమ్ (కణ్ణియత్వాది). “పణ్ణిత్వాడవల్లారవర్ కేశవత్తుమ్” ఎన్దైక్కటాక్షి తనతాకికై (నిగమత్తిత్వాది). చరణశ
బ్దమ్ - శాఖావాచి. ఇవ్వారత్తాలే - ఇన్దెయ్ భస్మిన్ పాకారత్తాలే.

(కణ్ణియత్వాది) మాలారూపమాయ్ క్కుళిన్దు అక్రమయతిరత్తుళాయ్ లే యలక్కృతమాన తిరుముడియైయమ్, కమలమ్బాలేదర్శనీ
యమాయ్ వికాలమాయ్ నీన్దెతిరుక్కణ్ణియైయునుడైయనై. “ఉన్దై నానడైన్దే విడువేనో” ఎన్దవనరమ్, “కణ్ణిత్తెన్దొయ్ ముడి”
ఎన్దతుక్కుభావమ్ (ఇప్పోతాయ్ ద్రియత్వాది). ఇప్పోతు - ఇరువరతిశక్తైయమ్ తీర్ న్దవనరమ్. వళైయమ్ - మాలై. నద్ర్మరిత్తుమ్ -
నన్దాకనిన్దతుమ్. పుకట్టావతెన్దెన్దు (అవకతమ్మక్కలిత్వాది). పణ్ణికై - కిట్టుకైయాయ్, అవగాహిత్తెవడి. తెన్దురుకూర్ - అక్రమయతి
రునకరిక్కు నిరూపకరాన. “శడకోపన్, మాణ్” ఎన్దు వేణుమో, ఒన్దుశోన్దాల మెయ్ తోనెన్దు (ఒన్దుతిరునామయిత్వాది). “శడ
కోపన్” ఎన్దు - రూఢి. “మాణ్” ఎన్దు - యోగమ్. (ఎణ్ణిల్ శోర్విల్) ఎణ్ణికై - అనుసన్నిక్తై. అనుసన్ధానత్తిరన్దుత్తుయ్ మే.
“శడకోపన్ మాణ్ - ఎణ్ణిల్ శోర్విల్ శోన్దు - అన్దాతియాయ్ త్తుళ్” ఎన్దవ్వుయ్ త్తెర్థమ్ (అవకతమ్మక్కలిత్వాది). అవద్ర్మలే - వ్యామో
హాతిశయబ్దలిల్. అన్దాతియాన (ఆయిరత్తిల్) ఎన్దుకూట్టువతు. ఇన్దెయ్ మోరపత్తు - అద్వితీయమానవివైపత్తెయ్. వైదత్వంవ్యానర
యతి (ఇతిలభినివేశత్తాలేయిత్వాది). *పణ్ణిత్తెళ్ తానేనెన్దు (పణ్ణాకిటత్వాది). గానమ్ - భస్మిన్ ద్రియత్తు కమ్. (గురుత్వలఘుత్వాదికళ్). గురు

అ.ఆ.వి. — “పుకట్టనణ్ణి - అక్రమయతిరత్తుళాయ్ ప్రదైయ్ కిట్టి” ఎన్దుపన్నీరాయ్ త్తిలే. — (ఒన్దుతిరునామమ్) మాణ్
నెన్దుతిరునామమ్. కుడిప్పేరైపుమామ్.

ఈ.-లేయెన్ట పడి.(అవర్ కేశవన్తమరే) అవర్ కళా రేనుమాకవుమామ్, కులచరణగోత్రాదికళప్రయోజకమ్; విజ్ఞా ప్పమ్ శెయ్ వార్ కళి. ఎన్నుమాప్పోలే, ఇవ్వారత్తాలే అవర్ కళి భగవదీయర్.

ముతత్పాట్టిల్ - ఎప్పెరమాక్ “ఇవర్ నమ్మెవిడిత్తెయ్ వత్తె?” ఎన్నిట ఎతిశక్తైయైప్పోన్ నార్; ఇరణ్ణామ్బాట్టిల్ - ఆతుపోనపిన్బు అవనుక్కుప్పి అన్ద పుతుక్కుణిపై ఎచ్చొన్నార్; మాన్డామ్బాట్టిల్ - తమక్కు వన్బణ్ణిన వాదార్యత్తై యనుసన్ధిత్తువిధరానార్; నాలామ్బాట్టిల్ - అననుక్కుప్పణ్ణినవాదార్యమేతెన్న, ఇతర విషయవైరాగ్యమెన్డాన్; విన్దామ్బాట్టిల్ - ఇతరవిషయవైరాగ్యపూర్వకమాక ఆత్మాన్దదాస్యత్తిలే అధికరి త్తనాక్ ఇనియెరునాళుమ్ విడెన్డాన్; ఆతామ్బాట్టిల్ - ఆశ్రితర్ కుతవు వాయానపిన్బు ఎనక్కొరుకుత్తెయ్. ఙ్గోవెన్డాన్; ఏథామ్బాట్టిల్ - ఎన్నుడైయ సమ్బన్ధిసమ్బన్ధికళుక్కుమొరు కుత్తెయిలైయెన్డాన్; ఎట్టామ్బాట్టిల్ - ఇతుక్కు త్తామనుష్టిత్త పుపాయమిన్న తెన్డాన్; బన్బ శామ్బాట్టిల్ - “ఇవరక వాయటియ వేణుమ్” ఎన్వోరడిపేర నిన్బు, ఇనిప్పోకవాన్ణాతెన్డాన్; పత్తామ్బాట్టిల్ - నామ్ పోకాతోట్టికీటోమ్, నీర్ తామ్ పోకాతోట్టియ వేణు మేయెన్న, కాలతయ త్తిలుమ్ సర్వవిధబన్ధపుమానవునై విడ సమ్బాననైయిలైయెన్డాన్; ఇతుకల్ తార్ క్కు ఫలమ్ శొలి త్తలైక్కట్టినార్.

౧౧.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిలై తిరువడిక శేషరణమ్.

జీ-ఆ - త్వలఘుత్వజ్ఞుమ్, అదిశబ్దత్తాలే-సంయుక్తజ్ఞుమ్. ఇవైకళితత్తదాగానుగుణ్యత్తుక్కాక (కన్ని లేకొట్టిన్ద పొరున్దత్తై). శేరుక్త-ఇత్త యాకిట తెన్ద పడి. ఇతుక్కునిట మెన్బుమ్మేర్. ఉక్తవివరణమ్ (ధ్వనియిలేయిత్తాది). ధ్వనియెన్దతు - పణ్, నిట మెన్దతు - ఇన్దై. “ఇవ్వార క్కమ్ - సన్దిగ్ధమ్” ఎన్ద రుళిచ్చెయ్ వర్. “అవర్” ఇతిసామాన్యనిర్దేశస్వభావమ్ (అవర్ కళారేనుమిత్తాది). (విజ్ఞాప్తజ్ఞాయవారితి) “ఇన్దై యొడుమ్బుణ్ణిత్తాడవల్లార్” ఎన్ద - గానసహితమాకవిప్పత్తిసన్దసన్దానమే, అవర్ కళి భగవదీయరాక్తమ్, తన్దుభేనవుడేశ్వరాక్తమ్ ప్రయోజకమెన్ద పడి. విజ్ఞాప్తజ్ఞాయవార్ - ఆత్మయర్. ఇవ్వారత్తాలే - పాడవల్లార్ త్తెన్దవాకారత్తాలే. ఇతిలవ్యయముజ్ఞానవాకారత్తాలే యెన్దతు. పుతుక్కుణిప్ప-నవీనకాన్ది. ఆత్మాన్దదాస్యమ్ - నిత్యదాస్యమ్. ఇన్నను - మాటిమాటి ప్పలపింపన్బు అక్కై. ఇవరక వాయటి య వేణు మెన్వోరడిపేరనిన్బు నెన్దిటతు - ఇవిన్ద త్తిలేవిశేష మెన్బుపూర్వమేవోక్తమ్. పేరనిన్బు-పిన్బాన్ణినిన్బు. క్రమేజాన్వయః.

౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శే శరణమ్.

తాత్పర్యము.-దివ్యతిరుత్తుటాయ్ మాలచేనలంకరింపబడిన దివ్యతిరునభిషేకముకలవాడును సన్న్యసికసితములైన సరసిబములవలె సుందరములైన సేత్రములుకలవాడును నైన సర్వేశ్వరునియొక్క స్వరూపరూపగుణవిభూతులను యుగ్మన సీతముగ ననుభవించి యనుభవించిన ప్రకారముగను సాదించిన నీతిరువాయ్ మొట్టిని సలక్షణముగ బాడువారు భగవంతునికి దాస్యమునుజేసి యుజ్జీవింతురు.

౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సబ్దతియిలి త్తిరువాయ్ మొట్టిక్కాన్దోకమ్.

(వై కుండా)-నీచఞ్చమామధిగతో యమితిస్వనూక్త్యాజాతాంహరేస్వవిరహగమనేతిశబ్దామ్.

షష్ఠేనిరస్యదృఢసజ్జగిరాశతారిరాత్తాన్వయిష్వపితదాదరతోభగవద్దత్.

౧౨.

వాదికేసరి అక్రూరియమణవాళిచ్చీయర్ తిరువడిక శే శరణమ్.

అర్థము.-అయమ్-ఈశ్రయఃసతి, నీచమ్.నీచుడనైన, మామచ-నన్ను, అధికరిః - పండితు, ఇతి అని, స్వనూక్త్యా-తనవార్తచేత, హరే-భగవంతునికి, జాతామ్-పుట్టిన, స్వవిరహగమనే-తనవిడవప్రాప్తియందు, అతిశబ్దామ్ - భయమును, షష్ఠే-ఆటవతిరువాయ్ మొట్టి

యందు, దృఢసద్గతిరా - స్థిరసంక్షేపమాటచే, నిరస్య-పోగొట్టి, భావార్థి-భావకోపమున, ఆత్మవ్యయివృత్తి - ఆత్మదృఢపులయందును, తదాపరతః - ఆభగవంతునిప్రీతినలన, అభ్యుదయత్ - సంతోషించెను. ౧౬.

తాత్పర్యము.—ఉభయవిభూతియుక్తుడును సమస్తకల్యాణగుణాత్మకుడును సర్వప్రకారపరిపూర్ణుడునునైన సర్వేశ్వరుడు తాను పరిపూర్ణుడైవేంచేసి యాత్మావర్ణతోసంక్షేపించినసంక్షేపము తనఫలమనితలచి సంతుష్టుడైయుండగా నప్పడాత్మావర్ణవిశ్లేషమునర్చించి వానిజనించిన యతిశబ్దముజూచి “నీవిట్లుభయపడవలదు” అని యాత్మావర్ణవానికినభయప్రదానముచేసి భయమునుదీర్చి సంపూర్ణుడై యున్న భగవంతునియొక్క నిహేళతుకబాయమానకటాక్షము తమయందుమాత్రమేగాక సంబంధిసంబంధులయందుగూడ ప్రవహించుచున్న దానినిజూచి ఈ యాటనతిరువాయ్ మొఱ్ఱియం దధికానందమునొందిరి. ౧౭.

ద్ర-తా.—(వైకున్దామణివణ్ణనే) — స్వాస్వాదభ్యాపకత్వాచ్చి తనియతదృశేరై కభోగప్రదానా

త్యాగానర్హప్రకాశాత్ఫిరపరిచరణస్థాపనాత్పపభక్తాత్ ।

దుస్సాధార్థస్యసిద్ధిర్విరహభయకృతేర్దుర్విభేదాత్తయోగా

న్నిత్యానేకోపకారాత్స్వవిరహచకితంప్రేక్షతామ్భారుహాక్షమ్. ౧౮.

అర్థము.—స్వాస్వాదభ్యాపకత్వాత్ - తనభోగ్యతమబ్రహ్మకరుడగుటవలన, శ్రీతనియతదృశే - ఆశ్రీతులయందు స్థిరమైనవృత్తికల వాడగుటవలన, నైకభోగప్రదానాత్ - అనేకవిధములకభోగములనిచ్చుటవలన, త్యాగానర్హప్రకాశాత్ - తృణించుటకునలవిలేనికాని పలన, స్థిరపరిచరణస్థాపనాత్ - నిత్యమైనదాస్యమును దృఢముగఁజేయుటవలన, పాపభక్తాత్ - పాపములనుబోగొట్టుటవలన, దుస్సాధార్థస్య - సాధింపఁగూడనికార్యముయొక్క, సిద్ధి-సిద్ధివలన, విరహభయకృతే - విశ్లేషమునందుభయమునుబుట్టించుటవలన, దుర్విభేదాత్తయోగాత్ - భేదింపనశక్యమైన యాత్మసంక్షేపమువలన, నిత్యానేకోపకారాత్-సర్వకాలములందుననేకవిధోపకారములుకలవాడగుటవలన, స్వవిరహచకితమ్-తనవిశ్లేషమునందుభయపడిన, అమ్భారుహాక్షమ్ - నళినఘటవంటి నేత్రములుకలసర్వేశ్వరుని, ప్రేక్షత - చూచిరి.

వ్యా.—(స్వాస్వాదభ్యాపకత్వాత్) నైకలోతోఽనుమమతాయావానేతీ - తన్నుడైయనిరతిశయభోగ్యతైయైఖ్యాపనమ్మణ్ణుకైయాలుమ్; (శ్రీతనియతదృశే) ఎట్లుపపక్కనోక్కటియా - ఆశ్రీతజనతైవిట్లు అన్యత్రకణ్ వైక్కమాట్టామైయాలుమ్; (నైకభోగప్రదానాత్) నామరువినన్దైయిత్యాది - ఆశ్రీతర్ తన్నెక్కిట్టిస్తాత్రమ్మణ్ణిమనస్సీలేచి నిత్తునిర్తమరాయ్ వణశ్శిహృష్టరాయ్కుత్తాడుమ్మడియనేక విధానుభవతైత్తోడుక్తైయాలుమ్; (త్యాగానర్హప్రకాశాత్) ఉన్నైయెజ్జనమ్విడుక్కే - తన్నైవిడుక్కునమ్మననైయిన్లతపడి ప్రకాశిక్తైయాలుమ్; (స్థిరపరిచరణస్థాపనాత్) ఉనత్తన్దమిలడిమైయడైన్దే - ఆత్మానదాస్యతైనిలెనిలుత్తుకైయాలుమ్; (పాపభక్తాత్) మున్నైత్తివనైకలోముఱువేరన్దనన్ యా - విరోధికళానపాపజ్జనై సవాసనమాకప్పక్కైయాలుమ్; (దుస్సాధార్థస్యసిద్ధి) ముడియాతెన్నెనక్కేలిని - సమ్మనిసమ్మనికళుముత్తిరరామ్మడినుస్సాధమానకార్యతైసాధిక్తైయాలుమ్; (విరహభయకృతే) ఉన్నైయెన్నులోనీక్కేలెన్దాయ్ - “విట్టుప్పిరియప్పొకితా - ఎన్నిఱవతిశక్తైయైవిత్తైయాలుమ్; (దుర్విభేదాత్తయోగాత్) ఉన్నైయెన్నుశ్శేకుత్తైత్తపమ్మెన్దా - ఆత్మావోడే-ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నలామ్మడికలన్దిరుక్తైయాలుమ్; (నిత్యానేకోపకారాత్) పోకిన్దకాలన్దకీత్యాది - కాలత్రయత్రిలేయమమాతాపితాక్కలో పణ్ణముపకారన్దశైయామ్, తాత్తనక్కుప్పణ్ణిక్కిళ్ళుముపకారన్దై యమ్మణ్ణుకైయాలు మెమ్మెరుమానై “వైకున్దామణివణ్ణనే” ఎన్నిఱబళకత్తలే “అళిత్తన్ నమ్మెవిడిత్తుయ్వతే?” ఎన్దతిశక్తైయైయుడైయనా వాత్మావరధ్యవసిత్తరుళినార్నితార్. ౧౯.

వేదాన్తాచార్యర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుడు (౧) తనభోగ్యతమ నాశ్రీతులకు బ్రహ్మకరుడగువాడనియు, (౨) ఆశ్రీతులను గటాక్షించువాడనియు, (౩) ఆశ్రీతులకనేకవిధభోగముల నిచ్చువాడనియు, (౪) ఆశ్రీతులు తనను తృణించుటకు నశక్యముగఁ ప్రకాశించువాడనియు, (౫) తనపాదారవిందములయం దాశ్రీతులకు నిత్యదాస్యమును స్థాపించువాడనియు, (౬) వారికి ననుభవవిరోధిపాపములను బోగొట్టువాడనియు, (౭) ఇతరులచే సాధింపనశక్యములగు కార్యములను నెరవేర్చువాడనియు, (౮) తనవిశ్లేషమునందు భయమునుబుట్టించువాడనియు,

నియమ. (౯) మఱల విశ్లేషములేనట్లు సంశ్లేషించువాడనియు, (౧౦) సర్వకాలములందు నశేషకారములను జేయువాడనియు వాని గుణముల చనుసంధించి ఇట్టివాడగుటచేత తనవిశ్లేషమునందు భయపడినవాడని ఈయాటవ తిరువాయ్ మొழ్లి పదిపాశురములచే నాహ్వాన్య సాదించిరి.

౧౨.

తి-నూ. — వై కున్దా వస్తుకలన్దతట్టిన్వాన్ మాఱు. శెయ్ కిన్దనైచ్చియై తైచ్చిన్దిత్తునై కిన్ద.

తనైతనై కున్దనై త్తావిడేన్దరై కున్దనైచ్చియైచ్చిన్దా కేళవన్.

౧౬||

అర్థము. — వై కున్దా - వై కున్దమునకధిపతియైన సర్వేశ్వరుడు, వస్తు - (తమస్థలమునకు) వేంచేసి, కలన్దతట్టిన్ - సంశ్లేషించినపదప, వాన్ మాఱు - సంపన్నులైనశకతోపముని, శెయ్ కిన్ద - చేయుచున్న, నైచ్చియై - నైచ్చమును, కిన్దిత్తు - తలచి, నైకిన్ద - శిథిలగుచున్న, తనైతనై - ప్రకారమును, కున్ద - సాక్షాత్కరించి, ఉన్దై - నిన్ను, తాన్ - నేను, విడేన్ద - విడువను, ఎన్ద - అని, ఉన్దైక్క - సాదించగా, కేళవన్ - కేళయనియొడిరక్కసునిచంపి యాశ్రతులయనిష్ఠమునుబోగొట్టిన భగవంతుడు, వన్దైచ్చిన్దా - శ్చైర్యమునుబొందెను.

౧౬.

అన. — (వై కున్దా) ఇతి - “అప్పుడు తైక్కప్పుడు తెన్నా రానముతమ్” ఎన్ద నుభవిక్కిఱవివర్, ‘అయోగ్యక్’ ఎన్ద కలి త్తెయ్ వత్తె?” ఎన్ద శ్చైర్య సత్తిశ్చైర్యపట్టి, ఇవర్ సమాధానముజ్జితేన్ద శీనపడియై పేరుకొనిపాశుర తై యనువది త్తరుళిచ్చెయ్ కితార్. ఎన్ద నేయెన్నిల్; సర్వేశ్వరనోడే సంశ్లేషిక్కిఱవివర్, ౧ “అల్లావియుళోకలన్ద” ఎన్ద తమశిలుమైయెనుసన్నిక్తైయాల్, “౨ *వ* వేళులమతలైయెడు త్రిన్ద ముమివర్ నమైవిడి త్తెయ్ వత్తె?” ఎన్ద త్తిశ్చైర్యపట్టి యవలమక్కిఱపడియైక్కన్ద “ఇవనుక్కు నమ్మక్కల్ సారత స్త్రీవాత్సల్యజ్జళిరన్ద పడియై?” ఎన్ద విన్దితరాయ్, తామకలామైక్కుఱుప్పన పలవన్దైయ్ మళొల్లి అవతతిశ్చైర్యైత్తీర్ త్తు, అవనై ధరిప్పిక్కిఱ * వై కున్దా మణిసన్దలిరత్తై “వై కున్దా” ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్ నై.

వ్యా. — (వై కున్దా వస్తుకలన్దతట్టిన్) నిత్యభూతియై క్తా ౩ “అన్దామత్తప్ప శెయ్ తెన్నా విశేరన్దా” ఎన్ద న్నుడిదిరునిరాక క్కలన్దపిన్ద, (వాన్ మాఱు) అత్తాలేనత్తెన్ద ముసమ్మన్న రానవాహ్వాన్. (శెయ్ కిన్దనైచ్చియై తైచ్చిన్దిత్తు) ఇవర్ ౧ “అల్లావి” ఎన్ద కలన్దనై క్కిఱనైచ్చానుసన్ధాన త్తెక్కన్ద - “ఇతెన్నాయ్ విశ్చైయ్ క్కడవతు?” ఎన్ద శ్చైర్య విచారత్తు. (నైకిన్దనైచ్చిన్ద) అనాశిథిలనాకిఱ ప్రకార తైచ్చిత్తు. (ఉన్దైత్తాన్ విడేన్దరై క్కు) ఇప్పడియై విశ్లేష త్రిలభీరువాయుక్కిఱవునై త్తాన్ విడేన్ద - “ఉన్దై నాన్ విడిత్తేన్దోళోకైనవే” “ఉన్దైయ్ జ్జనప విడుకే” “అన్దమిలడిమైయడైన్దేన్ద విడువేనో” “ఉన్దై నాన్ దైన్దేన్ద విడువేనో” ఎన్ద మిశ్వర నైక్కుఱేత్తరుళిచ్చెయ్య. (వన్దైచ్చిన్దా కేళవన్) ౪ “విజ్జరప్రముమోదహ” ఎన్ద న్నుడి * తుళక్కల్ ముతమాయెఱ్ఱుమ్ పక్కనోక్కటి యా తే “ఎన్ - మరదకమలైయే” ఎన్ద న్నుడి శ్చైర్యతైప్రాపిత్తాన్ ప్రశస్తకేళనానన్.

౧౬.

పెరియడీయర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

తాత్పర్యము. — సమస్తకల్యాణగుణాత్మకుడైన సర్వేశ్వరుడు పరిపూర్ణుడై యాహ్వాన్యతో సంశ్లేషింప వారుసంతుష్టులైరి. అప్పుడు వీరుతమనైచ్చమునుసంధించి విశ్లేషించిననో నేనెమిచేసెదనని భయపడుచున్న సర్వేశ్వరునిగుఱించి నేనువిశ్లేషింప నసమర్థుడనిసాదించి యాహ్వాన్య వానిభయమును నిశ్చేషముగనివర్తిజేసిరి.

౧౬.

ఇరన్దామ్బత్తిల్ - ఆతొద్దిరువాయ్ మొழ్లి మున్ద్రన్ద్రు.

ఆక - తిరువాయ్ మొళ్లి ౧౬ — పాట్టు-౧౭౬.

శ్రీః

అథ్వార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎ మ్పెరుమానార్ తిరు వడిక శేషరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి. — ఇరణ్డామ్బుత్తు - ఏథ్వాన్దిరువాయ్ మొట్టి ౧-పా-కేశవస్థమర్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ. — కేశవస్థమర్ కీర్త మేలెమరేథ్తొమిటప్పవ్. మాళలిరితు పెన్ద్రునమ్ముడైవామ్మవాయ్ క్కిన్ట వా ।

ఈశ నెన్కరుమాణిక్కమెన్ శెన్గోలక్కణ్ణన్విన్దోర్ । నాయకన్, ఎమ్మిరా నెమానారాయణనాలే॥ ౧॥

ఆ. — (కేశవస్థమర్) ఎన్బక్కలుళ్ళనభినివేళత్తాలే యెన్నోడుసమ్మన్దిత్తారెయ్యన్గూడవిషయాకరి త్తరుళినానెత్తు ప్రస్తుతమానపారులై విస్తరిక్కిటతు.

సర్వేశ్వరనాయ్, నిరతిశయసౌందర్యాదికల్యాణగుణకనాయ్, ౧* అయర్వటుమమరర్ కళతిపతియాయ్, ఎనమ్మస్వామియాయున్ద నా రాయణనాలే, యేనకేనాపిప్రకారేణ సామోద్వాపరమ్మరయావా ఎన్నోడుసమ్మన్దముడైయారెల్లారుమ్ భగవదేకభోగరానార్ కళో ; తత్సమ్మ త్తినాలే భగవదేకభోగత్వలక్షణమాన శ్రీవైష్ణవశ్రీనమమ్మ విలైయమ్మడియే యితువెన్దితార్.

పన్నీ. — ఏథ్వాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, స్వసమ్మన్దిపరమ్మరాపర్యస్తమాకవీశ్వరన్ పణ్ణినపక్షపాతత్తాలే తమ్మశివలపనుడైయనభినివేళాతిశ యత్తైక్కణ్ణకన్ద ; స్వసాన్తానీకవిషయత్తిలవనుడైయప్రసాదవిశేషత్తైయుమ్, అతుక్కడియానతమ్మశివో పక్షపాతత్తైయుమ్, తత్కార్య మాన వుపకారత్తైయుమ్, అవ్వపకారమ్ తక్కులత్తిలుళ్ళార్ క్కుమ్ప్రాప్తిపర్యస్తమానపడియైయుమ్, ఇతడియాకవీశ్వరనుక్కుప్పిటన్ద బొజ్జవి ల్యత్తైయుమ్, ఇతుక్కడైయహేతువాన కృపాపారవశ్యత్తైయుమ్, అనుభవితైక్కుటుప్పాక సత్త్వోత్తరమాన చిత్తప్రదానత్తైయుమ్, పొల్లానెత్తొప్పొక్కినపడియైయుమ్, పేమియున్దమాననల్లనెత్తొలేపుకన్దగడియైయుమ్, అన్దనెల్లు అననైవిడాతొడీయవేణుమెన్దికవపేత్తైయై యుమ్, ఇన్నిన్న పడియాకవన్ద తన్నైముక్కుక్కొడుత్త వాదార్యత్తైయుమ్, ఇవ్వాదార్యాతిశయ మతిశయితజ్ఞానర్ క్కుమపరిచ్ఛేద్య మెన్నుమిడత్తైయుమరుళిచ్చెయ్తు, స్వవిషయత్తిలాదరమీశ్వరనుక్కు సమ్మన్దిత్తయన్దానసన్దక్షణపర్యస్తమానపడియై యవనుడైయ వాత్రిత రక్షకార్థగుణచేష్టితప్రకాశకజ్ఞాన తిరుద్వాదశ నామజ్ఞానోడేహుడవరుళిచ్చెయ్కెతార్.

అన్వ. — ఈశన్ ఎన్కరుమాణిక్యమ్ ఎన్ శెన్గోలక్కణ్ణన్ (౩) విన్దోర్ నాయకన్ ఎమ్మిరాన్ ఎమ్మన్ (౬) నారాయణనాలే కీర్త మేలెథ్తొమిటప్పవ్ కేశవన్తమర్ (౮) ఎమర్ ఇతు మా (౧౨) శతిర్ పెన్ద్రు నమ్ముడై (౧౫) వామ్మ వాయ్ క్కిన్ట వా! (౧౭)

పన్నీ. — ముతత్పాట్టిర్, నమ్ముడైయకులత్తిలుళ్ళార్ భగవదభిమానాన్ద్రతరానపడియైయరుళిచ్చెయ్కెతార్.

సర్వసాధారణమానస్వామిత్వత్తైయుడైయనాయ్, అప్పడియే పాతున్దయే నీలరత్నమ్మొన్దవడివైయెనమ్మక్కాట్టి, అప్పడివుక్కు పరభాగమాన్బుడి శివన్ద్రుక్కియతిరుక్కణ్ణళాలేయైన్దయనన్వార్హ నాక్కి, (౩) పరమపదవాసికళోపాతి అగ్గికర్తు, ఎన్నైయనుభవిప్పిత్తు.

ఎవక్కునాభూతనానప్రజనడియాక, (౬) నిరతిశయవాత్సల్యముక్తనాన నారాయణనాతే, కీర్తీమేలేభూపిఱప్పుమ్, సర్వాధికనానకేశవక్ తమరా, (౭) ఎమరానవర్కళ, నిక్తేతుకభగవదక్షీకారమాకిఱవిన్ద, పెరియ, (౧౨) శతీరై, పెల్లిరు, అత్తాతేనమ్మడైయ, (౧౫) శ్రీవైష్ణ వత్వశ్రీమానతు, వశేరుకిఱపడియే. (౧౭)

అవతారిక.—శ్రీమత్తమతోసంక్లేషించుటచే వానికిజనించిన ప్రత్యక్షతయము తమయందుమాత్రమేగాక తమసంబంధిసంబంధులపర్య వ్తముప్రసహించినప్రకారమునుజూచి దీనికిఁగారణము తమయందు వీనికిజనించిన పక్షపాతాతిశయమనిదలంచి యానందభరితులై యాహ్లాద్య తమనుకటాక్షించుటకుఁ దగు మైనగుణచేష్టితాదులననుసంధించి వాటికివాచకములైన ద్వాదశనామములచే నీతిరువాయ్ మొట్టియందు వానిని ననుభవించుచున్నార.

అర్థము.—సర్వస్వామియైనవాఁడును నానీలరత్నమువంటిశరీరముకలవాఁడును నాయెఱ్ఱనిమనోహరములైననేత్రములుకలవాఁడును (౩) నిత్యసూరులకునిర్వాహకుఁడును నాకుపకారకుఁడును నాస్వామియైన (౬) నారాయణునిచేఁ గ్రిందియేడ్చుపైయేడుజన్మములందును కేశ వునికిదాసభూతులైన (౭) నాసంబంధముకలవారు ఇట్టి గొప్ప (౧౨) విశ్వరూపును బొంది మనయొక్క (౧౫) సంపత్తు వృద్ధి నొందుచున్నదికదా? (౧౭)

ఈ.—౧*ఆడియాడియిల్ “వాడివాడుమ్” ఎన్దెయా లే-ఒరునీర్ చ్చావియామ్ వాడినపడిశొల్లిల్లు; అన్దమోరునీర్ చ్చావియానతుతీర ౨ * కారార్ కరుముకిల్ కలన్దువర్షి త్తపడిశొల్లిల్లు - ౩ * అన్దామ త్తన్బిల్; అప్పడివర్షి త్తపడియా లే ౪ “ఈఱిలిన్బత్తిరు వెళ్ళమ్ యాన్దుత్త కిన్కా” ఎన్దు - వెళ్ళమిట్టు పెరుకినపడిశొల్లిల్లు ౫ * వై కున్దా మణివణ్ణినిల్; ౬ “ఎమర్ కీర్తీమే లెఱ్ఱుపిఱప్పుమ్ మాతతిరు పెల్లు” ఎన్దెయా లే - అవ్వెళ్ళమిరు కరై యుమ్ పురణ్ణపడిశొల్లుకిఱతు - * కేశవస్థమరిల్.

ఇవర్ ౧ * ఆడియాడియిల్ పట్టవార్తితీరవన్దుకలన్దపడి శొల్లిల్లు-౩*అన్దామ త్తన్బు; అక్కలవియాల్ పిఱన్దప్రీతియవనతానపడిశొల్లిల్లు - ౫ * వై కున్దామణివణ్ణా; అన్దప్రీతితా ఆన్ద్రొరు వరళవిలుమన్బి క్కే, తమ్మాడుపరమ్మరయా సమ్మన్బముడైయారళవుమ్ వెళ్ళమిట్టు పెరుకినపడియైచ్చొల్లుకిఱతి త్తిరువాయ్ మొట్టియిల్. సర్వేశ్వరనాన్ద్రొరోడేవన్దు సంక్లేషిత్తు, అత్తాల్ పిఱన్దప్రీతితమ్మెరు వరళవిలుమన్బి క్కే తమ్మాడుపరమ్మరయా సమ్మన్బముడై యారళవుమ్ పెరుకినపడియైక్కణ్ణు, “ఇతుఇవనెన్బక్కల్ పణ్ణిన పక్షపాతాతిశయమితే” ఎన్దు ఇనియరాయ్, తమ్మైవిషయాకరిక్కైక్కిడానగుణచేష్టితాదికలై యనుసనిత్తు అవల్లకుక్కు వాచకమానతిరుద్వాదశనామత్తా లే అవనై ప్పేళియనుభవిక్కితార్. సర్వేశ్వర్ ఒరువనై విషయాకరిత్తాల్, అతుపిన్నై యవనళవిలే నిల్లాతిఱే.

జీ-౨.—కేశవస్థమర్ ప్రవేశే. రూపకమాక సజ్జతి (ఆడియాడియిలిత్యాది). ఒరునీర్ చ్చావి-ఒరునీర్లతపయిర్, కారార్ కరుము కిల్ కలన్దువర్షి త్తపడియెన్దు - ౨ “అన్దావియాల్ కలన్దుకారార్ కరుముకిల్ పోల్” ఎన్దు త్తెప్పల్లు. (ఇరుకరైయుమ్) కీర్తీపిఱప్పుమొరు కరై, మేలేఱ్ఱుపిఱప్పుమొరుకరై.

ముఖ్యసజ్జతిమాహ (ఇవరాడియాడియిలిత్యాది). ఉక్తార్థవివరణమ్ (సర్వేశ్వరనిత్యాది). ౬ “ఎమర్ కీర్తీమే లెఱ్ఱుపిఱప్పుమ్” ఎన్దు త్తెప్పల్లు (సమ్మన్బముడైయారళవుమ్మెన్దు). ఇనియరాయ్ - ప్రీతిరాయ్. అన్ద్రొరైవిషయాకరిత్తాల్ సమ్మన్బిసమ్మన్బిపర్యవన్దు విషయాకరిప్పా నెన్నెన్దు (సర్వేశ్వరనోరువనైయిత్త్యాది).

అ-౨-వి.—(ఆడియాడియిలిత్యారభ్య) తత్తదశకప్రతీకాన్యలమ్యురసాక్త్యాకాశ్చిత్తస్థితిమాహ- “కేశవస్థమరిల్” ఇత్యనేన.—

ఈ.-౧[మరణాంతానివై రాణి] ఋషికళో కుడియరుప్పై యభిము, మైథియైప్పిరిత్తు, నమ్మయిర్ నిలై యిలేనలి
 న్దాప్పో లేశ్రీజటాయుమహా రాజై నలిన్దు, ఇవై యెల్లామ్ శెయ్యమాట్టా సేయివనిని. [నిర్వృత్తంః ప్రయోజనమ్]
 ఇవక్ జీవిక్కిఱనాళితే “ నామ్ శెయ్యమ్ నన్నై యివక్ విలక్కా తొట్టివతు కాణ్ ” ఎన్దిరున్దోమ్, అతు అన్నాళిల్
 పెద్రోలోమ్ ; నామ్ తేడియరున్దు తుమున్దు తుమున్నమ్ సిద్దిక్కప్పెద్రోలోమిత్తే. [క్రియతామస్య సంసారః] ఇవక్
 నామ్ శెయ్యమ్ నన్నై విలక్కా తానానళపుపిఱన్దు విన్దు మిక్కు వేణుమో? వేణువన శెయ్యప్పారుమ్. [మమాప్యేషయ
 థాతవ] నీరితాయ్ త్తిరున్ది రాకిల్, కుడల్ ముడక్కుడై యారిలే యొగువక్ శెయ్యమి త్తనై యన్దో? నామి ననుక్కు
 వేణువన శెయ్య, నీర్ పిన్నై క్కుడక్కునిల్లీరెన్దురితే.

శ్రీవిభీషణాధ్యక్షాన్మక్కలోరమ్ రావణనళపు జ్ఞాన్తుతిత్తే. “మహారాజర్ క్కు శత్రు” ఎన్దు వాలియై నిరసిత్తు
 వైన్దు, మహారాజర్ కణ్ణనీర్ పొలుక్కు మాట్టా శే ౨ [సజ్జాత బాష్పః ఎన్దు] తాముమ్ కణ్ణనీర్ విల్లివిట్టారిత్తే. ౩ [ధర్తే
 మనశ్చ తేభద్ర] శ్రీమాలాకారర్ పక్కల్ విషయాకారమ్ అవక్ సన్తాన తళపుమ్ శెన్దు తిత్తే. శ్రీఘణ్ణాకర్ణన్మ
 క్కల్ పణ్ణినవిషయాకారమ్ అవక్ తమ్మియళపుజ్జెన్దు, “నీయవనుక్కునలైయాకిల్ అవక్ మున్నాకప్పో” ఎన్దు రులి

జీ-అ.-భగవద్విషయాకారమ్ సమ్మన్దిసమ్మన్దికళపుజ్జెన్దు మెన్దుక్కు నాలుదాహరణక్లాట్టుకిఱార్ (మరణాంతానిత్యాది). యన్దకాణ్డే
 చతుర్దశోత్తరశతత మేవిభీషణం ప్రతిరామః, “మరణాంతానివై రాణినిర్వృత్తంః ప్రయోజనమ్ | క్రియతామస్య సంసారో మమాప్యేషయథాతవ.”
 రావణవిషయ త్తిల్ నమ్మడై చునైరజ్జో రావణా మరణాన్తజ్జ శైన్ద ర్మన్దు, కిన్దు, నమ్మడై యవిషయ త్తిల్ రావణన్జ్ఞినవైరజ్జో రావణా మరణాన్త
 జ్జశైన్దు వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణకిఱార్ (ఋషికళిత్యాది). నాట్టార్ శొల్లుకిఱపడి యన్ది క్కే ఇప్పడివైరజ్జలై రావణనిష్ఠమాక వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణకిఱార్ -
 ౨ “సజ్జాత బాష్పః” ఎన్నుమ్మడియాన గుణాధిక్యతైప్పద్రు. ఉయిర్ నిలై-మర్తస్థానమ్. (ఇవై యెల్లా మెన్దు) పలవాకచ్చొన్దు తు-“వైరాణి”
 ఎన్దిఱువహవచన తైప్పద్రు. (విర్వృత్తన్మ ప్రయోజనమ్) “సీతావాప్తిహాపన్నః ప్రయోజనం నిర్వృత్తమ్ ” ఎన్దు శొల్లునర్ కళో ; తన్నే త్తర్క
 విశేషమాహ (ఇవక్ జీవిక్కిఱవిత్త్యాది). ఇప్పడివ్యాఖ్యానమ్మణ్ణిద్రు-౪ “యదివారావణస్వయమ్” ఇత్యాదియొక్కటాక్షిత్తు. నామ్ తేడియ
 రున్దు - అప్రతిషేధమ్. విలక్కా తొట్టివతు కాణ్ - విలక్కా తొట్టివతోన్దే. విలక్కా తా - ప్రతిషేధ ముతా. ఏవః - రావణస్థ
 వయుః, మమాపితథాభూతః ఎన్దు పడి. (కుడల్ ముడక్కుడై యారిలేయతి) ౫ “రాక్షసానాం బలమ్” ఎన్దు - ఇవవైభౌతావాకచ్చొల్లు
 కైయాలే, ఇవనుడైయ భౌతావానటోతే తమక్కుమ్ భౌతారావణనైన్ద సిద్ధమిత్తే; అత్తైప్పద్రుచ్చొల్లుకిఱ తెన్దుకరుత్తు.

ఇశ్యోకత్తాల్ ఫలితమర్థమాహ (శ్రీవిభీషణాధ్యక్షానిత్యాది). ఓరమ్ - పక్షపాతమ్. ఇన్దవాక్య త్తినడియిలే- ఇప్పడియెన్దు ధ్యాహర్యమ్.
 ఉదాహరణాన్తరమ్ (మహారాజర్ క్కిత్యాది). కిష్కిన్ధా కాణ్డేచతుర్వింశే, “ ఇత్యేవమర్తస్య రఘుప్రవీరశ్చుత్వానవో నాలిజఘన్యజన్య |
 సజ్జాత బాష్పః పరవీరహస్తారామో ముహూర్తం విమనాభూవ ” (ధర్త ఇతి) పచ్చుమేంకే ఏశోనవింకే, ధర్తేమనశ్చ తేభద్ర సర్వకాలంభవి
 వ్యతి | యుష్మత్సన్తజాతానాం దీర్ఘమాయుర్భవిష్యతి. ” (శ్రీమాలాకారిత్యాది) “యుష్మత్సన్తజాతానామ్” ఇత్యాద్యుత్తరార్ధతైయదా
 హరిక్కువేణ్డియరుక్క, “ధర్తేమనశ్చ తేభద్ర” ఎన్దుదాహరిత్తు - పూర్వార్ధసమభివ్యాహరతాత్పర్యతాలే ఉత్తరార్ధ త్తిలాయశ్చబ్దమ్ -
 ౬ “యావన్తోహిక్షణానీతా హరిస్సత్తైవదేహీనామ్ | తావన్తోహి - గణంకార్యమ్ ” ఎన్దు శుకోదీరితమానవాయోపరమైన్దువ్యజ్ఞిపి
 క్కైక్కాక. (శ్రీఘణ్ణాకర్ణనిత్యాది). ౭ “యాయంభౌతాతనస్యక్రియావదిన్దోభ కేతదా” ఎన్దు తైప్పద్రు. (అవన్దున్నాకప్పోవెన్దు) హరివంకే

అ-అ వి.- వివరణమ్ (ఇవరాడియాడియట్టువిత్త్యాది) ఎన్నువుమామ్. — తాటకాతాటకేయకాకాసురభిరాదిచతుర్దశసహస్ర
 రాక్షససూరీచవాలిసప్తసాలాదిభువిస్పృజ బాణానాందశమానపర్యన్తమవిసర్జనాత్, ౪ “ ఆనయేనంహరిశేన్దతత్తమస్యాభయంమయా |
 విభీషణోవాసుగ్రీవయదివారావణస్వయమ్ ” ఇతి ౫ “ గచ్చానుజానామి ” ఇతిచాభిధానాత్, పచ్చదశదశపర్యన్తం లక్ష్మో-
 నిరోధనాచ్చ, “ యథాకథంచిదస్యాప్యాసుకల్యంజనివ్యతకిమ్ ” ఇత్యాశయాకాలక్షేపం కృతవానితిన్యజ్యతేకీలేతిభావః. (నామ్ తేడి
 యరున్దు) అప్రతిషేధమ్. వైష్ణవత్విహ్నుమిత్తే - సమ్మన్దిసమ్మన్దికళు ముత్తిర్ణ రాకైయెన్దుమామ్. — ౯ “ క్షీప్రమేలేద్రోహు

“బ్రిటిష్ కుమరర్ కళెన్ను తల్. . సర్వేశ్వరను చైయార్” ఎన్టాయ్ న్దు అగ్వాదివర్ కళై విరుమ్బుకీతరు. ఎన్దిట - అగ్వారుచై యసమ్మనగ్గొన్డాయ్ న్దు అవనివర్ కళై విరుమ్బుకీతరు. ఇత్రాల్ - బరువైష్టవాభి వేణ్ణువతనకవిషయొకర్ కైక్కెన్ట పడి. (కేశవన్తమర్) అవనుచైయ అవయవసాన్దర్యత్తిలేతోన్దోరు క్కొన్డైష్టవర్ కళి. (కిన్ద్రమేలిత్యాని) ఎమర్ కిన్ద్రమేలేన్ద్రునిటప్పమ్ కేశవన్తమనార్ కళి. ఏకాహమసి భూమిన్దముదకంకురు | కులంతారయణేతాతన ప్తన ప్తచన ప్తచ” ఎన్దిటవడియే, అచళపూర్వాదశా న్దావచ్చు”.

మూలచరిత్ర పెట్టెలు) 3 “వితిశూన్యతాల్” ఎన్నిట - ఆకస్తికభగవత్కృపై యాతల్, 4 “మాతవ సేవ
ఎన్నిట ఉత్తమాత్ర తైయాతల్, తామ పేర్ల పేర్లై త్తమ్మాడు సవ్యభముడై యారుమ్ వెలుమృష్టి
యై ప్పెర్లై న్నుతల్. (మూలచరిత్ర పెట్టెలు) పెరుమళిరై ప్పెట్టెలు. 5 *తత్కైచ్చుతురనై ప్పెర్లై న్ను
రై యాలేవన్దతాళి తేసావధియాయరుప్పతు. (ఇతర పెట్టెలు) కాణకాణ అవళిరసావహిక్కిటపడి.

1. త్రాయా మేకవప్య్యుత్తరశతతమేకృష్ణం ప్రతిరుద్రస్తోత్రే, “కఇతి బ్రహ్మణో నామ ఈశో హం సర్వ జేహి నామ ఆవాస్తవాక్లో సముభతో వ నామవాక్.” “కేశవప్తమర్ క్షీర్ణ మే లెమర్” ఇతి సాతక్రమమ్, “ఎమర్ - కేశవప్త మరా నార్ కల్” ఇత్యన్వయక్రమఞ్చ హృదినిధాః శ్వేత్వరసః డైయా రిత్వాది). “క్షీర్ణో దుపాయ్ మెట్రియిలే, ‘ఎమర్ క్షీర్ణ మే లెమర్ సి అప్పమ్’ ఎప్త - ఇనర్ సమృద్ధ్యో డ్డీత్వరక్యాతే, అన్యోన్యాశ్రయమిత్తై” ఎత్తయళిచ్చెయ్ వర్. ఫలితమ్ (ఇత్తాలిత్వాది). ముద్దినపద్ధవివరణమ్ (అనను డైయవిత్వాది). “క్షీర్ణ మే లెమర్” ఎత్తతు- నదు నేహితి అప్పమ్ ముపలక్షణమ్ ఇతి హృదినిధాయ ప్రమాణద్వయమాహ (ఏకాహమపీత్వాది). యద్వా, గానజ్యోజ్ఞాల్లాయముజ్జీవిక్కుమ్మడుమోవెన్న (ఏకాహమపీత్వాది) అతల్. ఇత్తాల్ - సామాన్యధర్మత్తుక్కి-ప్పడికడ్డాల్, వైష్ణవా ర్కమీమనర్నాన్యయిసిద్ధమెత్తపడి. మహాభారతే ధర్మసూనుం ప్రతిభీష్టాక్రమ్, “ఏకాహమపి” ఇత్వాది. “దశపూర్వాన్వకాపరా ర్కవింశతిం పక్షైః శ్చపునాతి” ఇతి బోధాయనధర్మే. ఇవిష్టాత్తిల్ - ౬ “ఆస్థిటయ నిపితరః ప్రణృత్య నిపితామహః । వైష్ణవో న్న సస్పన్దారయవ్యతి” ఎన్ది అన్యోకమనున ధేయమ్.

కు - “మాశతిర్పెద్దు” ఇత్యవ్యయః. “ఇతు” ఎత్తు - వక్ష్యమాణకృపాదిపరామర్శియాతల్, క్రిష్టమాస “ఎమర్క్టిమ్ మేలే
 యైమ్ - కేశవస్థమరానార్కళో” ఎన్ద్రైప్పరామర్శికితాతల్. (విలిశూన్ద్రతాల్) ఇత్యాదియాటొచ్చుప్రముఖిజవగ్ధత్రయత్తిల్
 ద్వయమ్ - ఉపాయపరమ్; తృతీయార్థమ్ - ఫలపరమ్. ఉపాయపరమానముద్దినవగ్ధద్వయత్తిల్ “మా” ఎన్ద్రైక్కర్థమ్ (పెరుజ్జుతి
 ది). ఇతు-నాలామర్థమాతల్. ఇషోతు, అనస్తారగ్ధద్వయముమ్ - ఫలపరమ్. ఇన్ద్రైప్పెరియశతైర్పెద్దుఁడెతిశబ్దార్థః. ఫలపరమా
 ర్థత్తిల్ “మా” ఎన్ద్రైక్కర్థమ్ (తమతలైయాలేయత్యాది). ఇన్ద్రైప్పెరియశతైర్పెద్దుఁడెతిశబ్దార్థః. ఫలపరమా
 ర్థత్తిల్ “మా” ఎన్ద్రైక్కర్థమ్ (తమతలైయాలేయత్యాది). ఇన్ద్రైప్పెరియశతైర్పెద్దుఁడెతిశబ్దార్థః.

- అ వి.- “ఎమర్” ఎన్టు మమకారమృణ్ణలామోవెన్న (సర్వేశ్వరసుడైయారిత్యాది). అతావతు-కేశవక్ష-తమరాక్షయాలే “ఎమర్”
మడి. — (ఇత్రాలితి) ఆచార్యాభిమానపవోత్తారకఇతిచ, ఆచార్యశ్రవ్యసాక్షాభగవదీయత్వేనైవచ శ్రేయితచిక్షితోభవతి. —
- ఉపలక్షణమాక్కి, అర్థాంతరమరుళిచ్చెయ్యేతార్ (అవసుడైయవిత్వాది). — “మాళతిరుతు” ఇత్యేతచ్చుట్టి - 3 “వితిశూ
- ఇత్యుచ్యూనానకృపాపరోవా, ౪ “మాతవనెన్టతేకొన్టు” ఇతివక్ష్యమాణోక్తిరూపవ్యాజపరోవా, “ఎమర్ కేశవక్ష తమరా
- మన్త్రికృపపరోవా, “ఈశనెన్టరమాణిక్యమ్” ఇత్యాదినోచ్యూనాన భగవత్పరోవా ఇత్యర్థవతున్టుయమాహ (వితిశూఢోన్తరాలిత్యా
- చీత్) “తడక్కుచ్చుతురనైప్పెల్లు” ఇతివాక్యమ్, “నారాయణనాలే ఎన్దివిడమ్ మాళతిరున్డైయవుపదాదనమ్” ఇతివాక్యచ్చు-
- త్తి. “నారాయణనాలే ఎన్దివిడమ్” ఇతివాక్యమ్ - తురీయనిర్వహీయమ్. — “సర్వేశ్వరసుడైయ నెనుమాన్టుమై ఇత్తిరు

ఈ.—(నమ్మడై వాఘ్వానాయ్ క్కిన్త వా) నమ్మెడు సమ్మన్తముడై యారైయుమననిప్పడి విషయాకరిక్కిఱతు నమ్మడై యసమ్మత్తిత్తే. (నమ్మడై వాఘ్వానాయ్ క్కిన్త వా) ఊర్ బుమాతా తే మేన్తేలనప్పెరుకిమరకిఱపడి. ఏత్త పడికా లెన్త తుతానోరళవిన్తే, ఇన్త సమ్మన్తము వరచ్చెల్లుకిఱతిత్తే, ఇప్పడివిషయాకరిక్కిఱకు హేతువెన్నెన్నిల్ (ఈశ) వకుత్తస్వామియాకై యాలే. (ఎకరమూణిక్కమెక్ శెన్తోలక్కణ్ణై) కణ్ణుకాలేయెన్నెయనన్యార్ నాక్కి, తక్ పడిపట్టకై యెన్నెయనుభవిప్పిత్తవ. (విన్తోర్ నాయక నెమ్మిరా నెమ్మా) నిత్యసూరికలైర్ త్రిక్కూనూప్పాలే ఎన్నె పడిపట్టకై యెన్నెయనుభవిప్పిత్త వుపకారక. (నారాయణనాలే) తన్నెన్నెయిప్పారాలే ఉకవాతారైయుమ్ విడమాట్టాతపడి వత్సలనాయుళ్ళవనాలే. సమిడై పాదిసావిత్రిపాదియాక వన్తిక్కే, ఆవనుడైయనిర్దేతుకకృపై యాలే. నారాయణనాలే - ఎమర్ - కీత్త మేలేత్తెఱ్ఱుపిఱప్పమ్ - కేశవన్తమరానార్ కళ్, మాశతిరితు పెర్ బునమ్మడై వాఘ్వానాయ్ క్కిన్త వా. నారాయణనాలే యెన్త విడమ్ - * మాశతిరినుడైయవుపపాదనమ్.

డి-అ-ఇత్తల్. “కేశవన్తమర్” ఎన్త తిక్ చరమావధియైక్కాట్టినారాయ్ బు. ఇవర్ కళ్ కేశవన్తమరానాలే తమక్కువాఘ్వానపడియెన్నెన్న (నమ్మెడుసమ్మన్తముత్యాది). సమ్మత్తాకచ్చెల్లుకిఱతెత్తెయెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. (క్రివైన్తవసమ్మత్తెన్త). వాఘ్వా - సమ్మత్తు. క్రివైన్తవక్రియన్తపడి. “వాన్ క్కిన్త” ఎన్తిఱవర్తమానార్థమ్ (ఊర్ బుమాతా తేయత్త్యాది). వాన్ క్కిన్త వా - పరోకిఱపడియెక్ ఇతిశబ్దార్థ. ఆనార్ “క్రీత్త మేలేత్తెఱ్ఱుపిఱప్పమ్” ఎన్త త్తోడువిరోధియాలే వెన్న, ఆతుపలక్షణ మెన్తిత్తార్ (ఏత్త పడికాలిత్త్యాది). ఓరళవు - ఒరుమర్యాదై. “విన్తోర్ నాయక - ఎమ్మా - ఎమ్మిరా” ఎన్త న్తయిత్తు, “ఎస్కరుమూణిక్కమెక్ శెన్తోలక్కణ్ణై విన్తోర్ నాయక” ఎన్త నన్తరమ్ “ఎమ్మా నెమ్మిరా” ఎన్త తుక్కుభావమ్ (నిత్యసూరికలైయత్త్యాది). వత్సలనాయుళ్ళవనాలేయెన్త తు - బహుప్రీహర్షమ్. ఏకారత్తుక్కుభావమ్ (సమిడైయత్త్యాది). సమిడైపాదిసావిత్రిపాదియావతు - ఉపాకర్తత్తిక్ మల్ బై నాల్ బ్రహ్మచారికళుక్కు ఆయిరమ్ సమిడైయిడుతల్, ఇల్లావిట్టాల్ ఆయిరమ్ గాయత్రీజపమ్మణ్ణుతల్ శెయ్యాలే, ఐన్నులు సమిడైయమ్ ఐన్నులు గాయత్రీయమాక పుణ్ణులాకా తెన్తపడి. ఉపాయోషేయపరనిర్వాహద్యయత్తుక్కుమ్ సాధారణమాన యోజనైయెయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నారాయణనాలేయత్త్యాది). నారాయణనాలేయెన్తిఱవితు - తద్విశేషణజ్ఞాన “ఈశన్” ఇత్త్యాదిపదజ్ఞకుక్కుముపలక్షణమ్. “మాశతిర్” ఎన్త తు - ఉపాయపరమాన పక్షత్తిల్, “నారాయణనాలే” ఎన్త తువునరుక్తమన్తో వెన్న (నారాయణనాలేయెన్త విడమిత్త్యాది), మాశతిరినుడైయవుపపాదనమావతు. నారాయణన్తత్తుక్కు - బహుప్రీహియాలే, వాత్సల్యజ్ఞోల్లయాలే, “మాశతిర్” ఎన్త - కృపాదికలైచ్చెన్న పక్షత్తిల్, * మాశతిరుక్కు ఆతుపపాదకమాయరుక్కుమెన్త పడి. ఇన్త పక్షత్తిల్, “నారాయణనాలే” ఎన్తిఱతృత్తియై - ప్రథమార్థమ్. నారాయణనాకిఱ మాశతిరైప్పెల్ బైన్త పడి. ఆక, “మాశతిరు” ఎన్త తిక్ ఉపాయపరమానమున్దివర్ధత్తినుడైయ వుపపాదనమ్ - “నారాయణనాలే” ఎన్తిఱవిడమ్; ఫలపరమాన ద్వితీయార్ధత్తినుడైయ వుపపాదనమ్ - “ఎమర్ కీత్త మేలేత్తెఱ్ఱుపిఱప్పమ్ కేశవన్తమరానార్ కళ్” ఎన్తిఱవిడమ్. కీత్త మేలేత్తెఱ్ఱుపిఱప్పిలుమున్తానవెమరెన్త పడి. ఉపాయపరమానపక్షత్తిల్, “ఈశనిత్తార్థ, నారాయణనాకిఱ - మాశతిరితు పెర్ బు - కీత్త మేలేత్తెఱ్ఱుపిఱప్పిలుమున్తానవెమర్ - కేశవన్తమరానార్ కళ్; నమ్మడైవాఘ్వానాయ్ క్కిన్త వా ఇత్తన్తయి. ఫలపరమాన పక్షత్తిల్, ఈశన్ తొడన్తే నారాయణనాలే. కీత్త మేలేత్తెఱ్ఱుపిఱప్పిలుమున్తానవెమర్ కేశవన్తమరానార్ కళ్; మాశతిరితు పెర్ బునమ్మడైవాఘ్వానాయ్ క్కిన్త వా ఇత్తన్తయి. ౧.

అ-అ-వి.-నాయ్ మొట్టి” ఇత్తేతత్ స్వప్తందర్యయతి (కాణక్కాణవన్త శిరసావహిక్కిఱపడియితి).— (ఎమర్ - కీత్త మేలేత్తెఱ్ఱుపిఱప్పిమితి) యోజనాసామ్యాయ్ - మత్సమ్మన్తియేపురుషాః, తేషామేకవింశతిపరమ్పరాన్తర్గతాయేపురుషాః, తేషిభాగవతాభూవన్ని తివ్యజ్యతే. — నారాయణనాలే యెన్తిఱవిడమితి తథాహి, మాశతిరు పెర్ బు - ఎమర్ కీత్త మేలేత్తెఱ్ఱుపిఱప్పమ్ - కేశవన్తమరానార్ కళ్, నమ్మడైవాఘ్వానాయ్ క్కిన్త వా ఇతిప్రథమసూర్యయః; “మాశతిరు పెర్ బు” ఇత్యుక్తమ్, స ఉపాయాక ఇత్త్యాకాక్షారమామ్; ఈశన్త కరుమూణిక్కమెక్ శెన్తోలక్కణ్ణై విన్తోర్ నాయక నెమ్మిరా నెమ్మా నారాయణనాలే - ఎమర్ కీత్త మేలేత్తెఱ్ఱుపిఱప్పమ్ - కేశవన్తమరానార్ కళ్, నమ్మడైవాఘ్వానాయ్ క్కిన్త వా ఇతియోజనా. — (పెరుమేశతిరైప్పెల్ బైత్త్యాది) శతిరెన్తిఱతు - సాధనమాతల్, సాధ్యమాతల్. కృపైయమ్ ఉక్తయమ్ -

అ.అ.వి.-సాధనమ్; సమ్మన్దిసమ్మన్దికళేవుమ్ కెల్లుకైయుమ్, పెరుళ్ళాతిర నైప్పెఱుకైయుమ్-సాధ్యమ్.(కాణక్కాణ)“మాశతిర్” ఎన్నిఱచాతురి క్కుళ్ళే-ఇతువును నర్భాత మెన్దు తాత్పర్యమ్. (సమిధైపాదియెన్దు) అవధారణ మెన్దు పడి. (నారాయణనాలే) ప్రభుమార్గతైవివక్షి తరుళిచ్చెయ్ తపడి. అధవా (మాశతిరితు పెట్టేర్ త్యాది).“ఇతు” ఎన్దు-వత్సమాణపరామర్పియాయ్,“మాశతిర్” ఎన్దు-ఉపాయపరమాయ్, అ తైయిరణ్ణువ ధీయాకనరుళిచ్చెయ్ కితార్ (వితిశాన్ద్రవతాలిత్యాదివాక్యద్యయత్తాల్).అన్ది క్కే,“ఇసు” ఎన్దుతు-ఉక్తపరామర్పియాయ్,“మాశతిర్” ఎన్దుతు-ఘపరమాకవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తా మ్పెట్టేర్ మేట్టేర్ యిత్యాది). ఉపాయపరమానపోతు-నిర్దే తుకకృతైయైప్పెట్టేర్ న్దుతల్, యాదృచ్చి క సుకృతరూపమాన ఉక్తిమాత్ర తైప్పెట్టేర్ న్దుతల్. ఘపరమానపోతు - క్షీర్త మేలేట్టేఱిపిఱప్పిలుజ్జానవెమరుమ్ కేశవ తమరాకైయాకిఱ పేట్టేర్ న్దుతల్ పడి. ఉపాయపరమాన వర్ధద్యయ త్తిర్, “మా” ఎన్దుతుక్కుర్మ్ (పెరుళ్ళాతిరైప్పెట్టేర్ న్దుతల్). ఉపేయపక్ష త్తిర్ (తడక్రై యిత్యాది)-ఇప్పక్ష త్తిర్ విశేషణత్తుక్కుర్మ్ (తవలైయాలేయిత్యాది). ఇవర్ధత్తిర్, “ఇతు” ఎన్దుతుక్కుర్మ్ (కాణక్కాణవిత్యాది). అతా వతు - “ఏతడియిరినర్ కళో” ఎన్దు అవగ్గాణక్కాణక్కాణ్డూడుకిఱపడి - “ఇతు” ఎన్దుశొల్లప్పడుకిఱతెన్దై. ఇత్తాల్ - ఎమర్ క్షీర్త మేలేట్టేఱి పిఱప్పమ్ కేశవ వివయాకరిక్కు-మతు ఉన్దుస్తకమాకైయాలే - “ఇతు” ఎన్నిఱతెన్దు, కేశవ తమర్” ఎన్దు త్తికచరమావధియైక్కాట్టిసారా యిట్టేఱు. పెరుళ్ళాతిరైప్పెట్టేఱు, తడక్రైచ్చుశుర నైప్పెట్టేర్ న్దుతిఱవాక్యద్యయముమ్ - మున్దివవర్ధమానవుపాయ తైవివర్కిఱతు; (తవలైయా లే యెన్దుతోడగ్గి, అవళ శిరసాపహిక్కిఱపడి యెన్దు ముళేవుమ్) ఇరజ్జామర్ధమాన పురుషార్ధ తైవివర్కిఱతెన్దువుమామ్. స్వసమ్మన్దికో కేశవ తమరానార్ కళాకిల్ “నమ్మడైవాళ్ళు” ఎన్నా నెన్దెన్దు (నమ్మాడిత్యాది). అర్థాస్తరమ్ (శ్రీవైష్ణవేత్యాది). “నమ్” ఎన్నిఱబహుచన తైప్ప ట్టేఱు (ఏట్టేఱు పడికాలిత్యాది). క్షీర్తేఱుతలైముత్తై, మేలేట్టేఱుతలైముత్తై, నడువేట్టేఱుతలైముత్తైయిల్ నిల్లాతే, ఇన్దునమ్మళేవుమాళ్ళొర్ సమ్మన్దత్తా లే యవళ వివయాకారజ్జెల్లుకిఱపడి. (నారాయణనాలేయెమరిత్యాది) ఈశవళ కరుమాచిక్కు మెళైక్కోలక్కుణ్ణై విణ్ణోర్ నాయక నెమ్మి రానెమ్మళ నారాయణనాలే ఎమర్ క్షీర్త మేలేట్టేఱిపిఱప్పమ్ కేశవ తమరానార్ కళో, మాశతిరితు పెట్టేఱు నమ్మడై వాళ్ళువాయ్ క్కిన్దు వా- వత్సమాణకృతైయైయుమ్ ఉక్తిమాత్ర తైయైప్పెట్టేఱు శ్రీవైష్ణవర్ కళో వాళ్ళువాయ్ క్కిన్దు, ఆ! ఎన్దిడుపడుకితారాకవుమామ్. (నారాయ ణనాలేయెన్దు వివమ్ మాశతిరినుడైయ వుపపాదనమావతు) నారాయణశబ్దత్తుక్కు - బహుప్రీహియాలే, వాత్సల్యజ్ఞాన్లుకైయాలే, * మాశతి రిలుమ్ - భగవత్పుత్రైయైయుమ్ ఉక్తిమాత్ర తైయైక్కోజ్జిరుక్కైశొల్లుకైయా లే యితినుడైయవుపపాదనమాయరుక్కిఱతు. ఆక, “మాశతి రితు” ఎన్నిఱతిళ మున్దివవర్ధత్తినుడైయ వుపపాదనమ్ - “నారాయణనాలే” ఎన్నిఱవివమ్; ఇరజ్జామర్ధత్తినుడైయ వుపపాదనమ్ - “కేశవ తమరానార్ కళో” ఎన్నిఱవివమ్. “మాశతిర్” ఎన్దుతుక్కు - “మాతవళ” ఎన్నిఱవుక్తిప్రతిపాదనపక్ష త్తిర్, “తన్నాలేపెఱుమతు-ఇలిమ్మ; అవనాలేపెఱుమతు - శతిర్; పిరాట్టిపురుషకారమాకప్పెఱుమతు - మాశతిర్” ఎన్దు తనిద్యయ త్తిళ నిర్వాహమ్ వివక్షితమ్. ౧.

ప్ర.తి.—ప్రవేశే. యుద్ధకాణ్డే చతుర్థో తరశతత మేమన్డోదగ్గీప్రలాపావసరేవిభీషణంప్రతిరాముః, “ఏతస్మిన్నవరేరామోవిభీషణ మువాచసా । సంస్కారఃక్రియతాంభ్రాతు స్త్రియశ్చైతానివర్తయ॥ ౯౨॥ తంప్రశ్రితస్తతోరామంకుఃతవాక్యోవిభీషణః । విమృశ్యబుద్ధ్యాధ ర్మజ్ఞోధర్మార్థసహితంచ॥ ౯౩॥ రామస్యైవానవపుత్రస్థిర్ధముత్తరంప్రత్యభాషత । త్యక్తధర్మవ్రతంకురంసృశంసమనృతంతథా॥ ౯౪॥ నాహ మహ్నోస్త్రిసంస్కర్తుంపరదారాభిమర్శకమ్ । భ్రాతృరూపాహిమేశత్రురేవసర్వాహితేరతః॥ ౯౫॥ రావణోన్దాన్తేపూజాంపూజ్యోసిగురుగౌర వాత్ । నృశంసఇతిహంరామవత్సవైమనుజాభువి॥ ౯౬॥ కుఃత్వాతస్యాగుణాన్సర్వేవత్సవైమసుకృతంపునః । తచ్చుత్వాపరమక్రీతోరా మోధర్మభృతాంవరః॥ ౯౭॥ విభీషణమువాచేదంవాక్యజ్ఞోవాక్యకోవిదమ్ । తవాపిమేప్రియంకార్యంత్యత్ప్రభావాద్ధిమేజయః॥ ౯౮॥ అవశ్యమ్ త్నమంవాచ్యోమయాత్వంరాక్షసేశ్వర । అధర్మానృతసంయంక్తఃకామంత్యేషనిశాచరః॥ ౯౯॥ తేజస్వీబలవాఞ్శూరస్సక్తోమేషుచనిత్యశః । శతక్రతుమున్నోదేనైశ్శూయితేనసరాజితః॥ ౧౦౦॥ మహత్కాబలసమ్మన్నోరావణోలోకరావణః । మరణాన్తానివైరాణినిర్వృతంప్రయోజ నమ్॥ ౧౦౧॥ క్రియతామస్యసంస్కారోమమాప్యేషయథాతవ । త్వత్సకాశాన్తజ్ఞాబాహోసంస్కారంవిధిపూర్వకమ్॥ ౧౦౨॥ క్షీప్రమర్హ తధర్మజ్ఞత్వయశోభాగ్భవిష్యసి । రాఘవస్యవచస్పూర్త్యాత్వరమాణోవిభీషణః॥ ౧౦౩॥ సంస్కారేణానురూపేణ యోజయామాసరా వణమ్॥౧౦౩౫॥”—కిష్కిన్ధాకాణ్డే చతుర్థింశే సుగ్రీవప్రలాపే, “ఇత్యేవమార్తస్య రఘుప్రవీరశ్చుత్వావచోవానిజఘన్యజన్య । సజ్జాత వణమ్॥౧౦౩౫॥”—కిష్కిన్ధాకాణ్డే చతుర్థింశే సుగ్రీవప్రలాపే, “ఇత్యేవమార్తస్య రఘుప్రవీరశ్చుత్వావచోవానిజఘన్యజన్య । సజ్జాత బాహ్యపరవీరహస్తారామముహూర్తంవిమనాబభూవ॥ ౨౪॥”—(అవర్ సత్తాన త్తళవుజ్జెన్దుతితే) పచ్చమేంశే ఏకోనవింశే, “భుక్త్యాచ భోగాన్విపులాన్ద్యమస్తేమత్ప్రసాదతః । మమానుస్సరణంప్రాప్యదివ్యంలోకమవాప్స్యసి॥ ౨౬॥ ధర్మమనశ్చతేభద్రసర్వకాలంభవిష్యతి ।

యత్తత్సన్తజితానాం దీర్ఘమాయర్భవిష్యతి॥ ౨౪ ॥ నోపసర్గాదికం దోషం యత్సన్తతీసమ్భవః । ఆవాప్స్యతి హహాభాగయావత్సూర్యోభ
విష్యతి॥ ౨౫॥”----- (అవక్తతమ్మియళవుమ్ తెస్తు) “ శ్రీహరివంశే పట్టాచ్చాశదుత్తరశతతమే ఘట్టాకర్ణం ప్రతికృష్టః, “తతః పోనాచభగ
వాక్ష్మిత్వం కామమివాపరమ్॥ ౨౬॥ అక్షయస్వర్గవాసస్తేయావదిన్ద్రోభవిష్యతి । తావత్స్వర్గభవానస్తుశాసనాచ్చ మనాన్యతః॥ ౨౭॥ సప్తశక్తే
తతస్వర్గాత్సాయుష్యమ్మమగచ్ఛతు । యోయంభౌతాతవస్వర్గీయావదిన్ద్రోభవేత్తదా॥ ౨౮ ॥ పరంపరయభద్రస్తేయత్రేమనసివర్తతే । దాతా
స్త్రిసర్వంసర్వత్రనాత్రకార్యానిచారణా॥ ౨౯॥”----- (మతత్పాట్టు) (కేశవక్) పచ్చమేంశేహడశేకేశవధానస్తరేనారదః, “యస్తాత్సయైవ
దుష్టత్వాహతఃకేశీజనార్దన । తస్మాత్కేశవనామాత్వం లోకేభ్యాతింగమిష్యసి॥ ౩౦॥”----- అథవా (కేశవక్) శ్రీహరివంశే కైలాసయాత్రా
యామ్ * ఏకవప్తిశతతమే పుత్రప్రదానానస్తరంకృష్టం ప్రతిరుద్రస్తోత్రే, “ కఇతిబ్రహ్మణోనామ ఈశోహంసర్వదేహినామ్ । ఆవాప్తవాన్గైస
మృతౌతాత్సత్కేశవనామవాక్॥ ౩౧॥”----- (కీర్తీమేలిత్యాది) మహాభోరతే ధర్మనూనుంప్రతిభీష్యః, “ ఏకాహమపికాస్తేయభూమిష్ఠ
మువకంకురు । కులస్తారయతేతాతసప్తసప్తచసప్తచ”----- బోధాయనధర్మే, “ బౌద్ధజాన్ సమ్మాజ్ఞాశిషోవాచయిత్వా యథాశక్తిదక్షి
ణాందదాతి దశపూర్వాస్తకాపరానాత్మనక్షౌక్యవింశతింపశ్చించపునాతినసపునరావర్తతే ఇత్యభావుదాహరన్తి । ఏష్టవ్యాబహుమపుత్రాయ
ద్యేశోపిగయాంప్రజేత్ । గౌరీవావరయేత్కన్యాంసీలంవాపుషముత్సృజేత్ । లోహితోయస్తువర్ణన శ్వేతలాఙ్గాలలక్షణః । కరుడశ్వేతక
ఖురోప్రణస్సవేసీలఇత్యాహభగవాన్బోధాయనః”.

౧.

నాయ్చియార్ తిరు మొట్టి - విద్వాద్దిరు మొట్టి - ఎట్టామ్మట్టు. శార్ఙ్గమ్ వలెయవలిక్కున్దవక్తైచ్చతుర్కపారుత్తముడైయన్. నాన్ద
శ్చెచ్చితిరున్దొట్టియకచ్చజ్జనానుమనమతీతుమ్ । తేజనిమా మొట్టి త్చెన్దళిర్ కోతుమ్ శిఱుకుయిలే, తిరుమాలై ఆఱ్ఱువిన్దెన్దొల్లెక్కువిన్దో శ్రియాశిల
వనైన్వాక్ శ్రియవనకాణే.

తాత్పర్యము. — సర్వస్వామియు నిరతిశయ కల్యాణగుణవిష్ణుఁడును నిత్యసూరినిర్వాహకుఁడును నాస్వామియునైన నారాయణునిచే
నాసుబంధిసంబంధులందఱును భగవదనుభవమునందానకుత్తైరి. ఇది వానికి నాయందున్న ఆదరాతిశయమేయని యాహ్వాన్య సంతుష్టులైరి. ౧.

మూ. — నారణ్ ముట్టు వేళులకుక్కునాత నేవేతమయన్ । కారణమ్ కిరిశై కరుమమివై ముతల్వన్దె సె ।

శీరణజ్జమరర్ పిఱర్ పలరున్దొమ్మతే త్తనిన్దు । వారణ త్రైమరుప్పొళి త్తపిరా నెన్దాతవనే॥ ౨౧

ఆ. — (నారణక్) “ఈశక్” ఎన్దుప్రస్తుతమానవీశ్వరత్వ త్రైయుపపాదిక్కిఱతు. సర్వాస్తరాత్తభూతనాయ్, సర్వలోకేశ్వరనాయ్,
సర్వజేవజేద్యనాయ్, కారణత్తుక్కుమ్ క్రియైక్కుమ్ కార్యత్తుక్కుమ్ నిర్వాహక నాయరున్దువైన్దు, ఎనక్కుభోగ్యమాక్తక్కాక, పెరియపి
రాట్టియారుమ్ ౧* ఆయర్వణుమమరర్ కళుమ్ తొళుతేత్త, అతినాలేసంవర్ధితబలనాయ్నిన్దు వారణ త్రైమరుప్పొళి త్తపిరాన్ మాతవనాలే ఎను
చేట్టొళిపిఱప్పమ్ కేశవన్దమరాయిల్ శ్రేన్దితార్.

౨.

అన్దు. — నారణక్ ముట్టు వేళులకుక్కుమ్ నాతక్ (౩) వేతమయన్ కారణమ్ కిరిశై (౬) కరుమమ్ ఇన్దై ముతల్వన్ (౯) శీర్
ఆణజ్జ అమరర్ (౧౨) పిఱర్ పలరుమ్ తొళుతు (౧౫) ఏత్త నిన్దు వారణత్తై (౧౮) మరుప్పు ఒళిత్త పిరాన్ (౨౧) ఎన్ మాతవన్
ఎన్దై. (౨౪)

వన్నీ. — అరస్తరమ్, కీర్తమాననారాయణశబ్దార్థ త్రైయుపపాదియానిన్దుకొణ్ణు స్వవిషయపక్షపాత త్రైయరుళిచ్చెయ్కెతార్.

నారాయణశబ్దవాచ్యనాయ్, అతినుడైయవర్ధమాన సమస్తలోకత్తుక్కుమ్, స్వామియాయ్, (౩) అన్దశబ్ద త్రైయే ప్రధానమాక ప్రతిపా
దిక్కిఱజేవప్రతిపాద్యనాయ్, క్రియా హేతు, క్రియై, (౬) క్రియాఫలమానకార్యమ్, ఇవబోరుక్కు, కారణభూతనాయ్, (౯) గుణోత్తర

రాయ్, దివ్యరాస, దేవర్కళుమ్, (౧౨) ఋషికళుమ్ మనుష్యుడికళుమ్ న, ఎల్లారుమ్, వణ్ణి, (౧౩) ప్రాత్రమ్మణ్ణమ్మడియాక, నిన్జ, కువలయా పిదత్తై (౧౪) కొమ్మై, ముత్తిత్త, మహోపకారక నాయ్, (౧౫) ఇప్పడినారశ్చార్థజ్ఞ్ తనక్కువిభూతియానపడియెనక్కు ప్రకాశిస్తై, శ్రియఃపతియానకృష్ణక్, ఎన్నైయనన్వార్ నాక్కినశేషి. (౧౬) శీరణజ్ఞై - లక్ష్మీయాకవుమామ్.

౨.

అర్థము.—నారాయణశబ్దవాచ్యుడును సంపూర్ణమైనసప్తలోకములకు స్వామియు (౩) వేదప్రతిపాద్యుడును కారణము క్రియ(౬) కార్యము వీటికి గారణభూతుడును (౮) గుణములచేబూర్ణులై పరమపదమునందువసించుచున్న నిత్యసూరులును (౧౦) తక్కిన అనేకులును ననుస్మరించి (౧౧) స్తుతించునట్లు వేంచేసి (కువలయాపీడమనియెడి) గజమును (౧౨) దంతమును భంగపఱచి మహోపకారకుడునునైన వాడు (౧౫) నా (శేషియైన) శ్రియఃపతి నాజనకుడు. (౧౬)

౨.

ఈ.—ఇరణ్డామ్బట్టు. “నారాయణనాలే” ఎన్ఱు నారాయణశబ్దమ్ ప్రస్తుతమాయిల్లే; అతుక్కుర్థమరు లిచ్చెయ్ నతాకశబ్దత్తైయుపాదానమ్బణ్ణకితార్ (నారణ్) ఇతుక్కుర్థమెన్నెన్నిల్ (ముఖువేళులకుక్కునాతక్) సర్వస్వామి. ఇవ్వర్థత్తిల్ ప్రమాణమెన్నెన్నిల్ (వేతమయన్) ౧ “నారాయణపరంబ్రహ్మ” ఇత్యాదికళా లే “సర్వస్వామి” ఎన్ఱోతప్పడుకిటవన్. (కారణమ్ కిరిశై కరుమమివై ముతల్వన్) తన్ విభూతియిల్, కారణమాయుమ్, కార్యమాయుమ్, ఉదకాహరణమాకిటఫలమాయుమ్, వరక్కడపతానవివర్తుక్కు నియన్తావాయు ఖ్యాన్. క్రియాసాధనమ్, అతడియాకవరుమ్ క్రియై, తత్సాధ్యమానకార్యమ్, ఇవర్తుక్కునిర్యాహకనాయరుక్కు మెన్ఱుమామ్. (ఎన్నై) ఎనక్కు జనకనానవన్. (శీరణజ్ఞు) శ్రీయానఅణజ్ఞు. అణజ్ఞై - తెయ్ వప్పణ్ణపడి. పెరియపి రాట్టియార్. అన్ఱియే, శీరణజ్ఞమరరెన్ఱు - నిత్యసూరికళుక్కు విశేషణమాకవుమామ్. శేషత్వానురూపమా నతత్తగుణజ్ఞత్తై ధరియానిత్పారాయ్ అప్రాకృతస్వభావరాననిత్యసూరికళో, ఇవ్వరుకుణ్డానసంసారికళో, ఇప్పడి,

జీ-అ.—ఇరణ్డామ్బట్టు (నారణనిత్యాది) కీర్త ప్రస్తుతమాన నారాయణశబ్దతుక్కుర్థమరులిచ్చెయ్ కితార్ రెన్ఱు పాట్టుక్కునజ్ఞతికణ్ణుకొ శ్వుతు. ఆనాల్గమాత్రత్తైచ్చొన్ఱివమెయాతో-శబ్దోపాదానమెతుక్కున్న (నారాయణనాలే యిత్యాది). నారణ్ - నారాయణశబ్దవాచ్యన్. ముఖువేళులకుక్కుమ్ నాతక్ - అతిసుదైయవర్థమాన సమస్తవేళులకుక్కుమ్ స్వామియానవన్. (కారణమాయుమితి) కారణమ్ - మృత్వి జ్ఞాదికళో. కార్యమ్. ఘటాదికళో. ఉదకాహరణమావతు-అత్తాల్ వరుమ్ వ్యవహరజ్ఞ్. ఇత్తాల్ - కారణమాన భూతపచ్చకత్తైయుమ్, తత్కార్యమానవజ్ఞాదికత్తైయుమ్, తదవర్తర్తికళాన వాత్తాక్కుళుడైయ వ్యవహరజ్ఞైయుళ్లుకిటతు. కిరిశై - క్రియై. క్రియతెఇతిక్రియా ఎన్ఱు - ఘటాదికార్యత్తైచ్చొన్ఱుకిటతు. కరుమమ్-కర్తమ్. కార్యవర్తత్తినుడైయ వ్యాపారజ్ఞైచ్చొన్ఱుకిటతు. (క్రియాసాధనమిత్యాది) క్రియా సాధనమావతు - భ్రమణరూపక్రియాసాధనమాన మృత్విజ్ఞచక్రచీవరాదికళో. (క్రియై-భ్రమణరూపక్రియై. తత్సాధ్యమానకార్యమ్ - ఘటాది కార్యజ్ఞ్. “కరుమమ్” ఎన్ఱు క్రియతెఇతికర్తఎన్ఱు, ఘటాదికార్యత్తైచ్చొన్ఱుకిటతు. ఇత్తాల్ - నిమిత్తోపాదానసహకారికారణజ్ఞైయుమ్, తత్కార్యమానసృష్ట్యాదివ్యాపారజ్ఞైయుమ్, తత్సాధ్యమాన దేవాదిపదార్థజ్ఞైయుళ్లుకిటతు. మున్దినవర్తత్తిలే, శీర్-క్రి. శీరణజ్ఞు క్రియా కిటతెయ్ వప్పణ్. నిత్యసూరిపడే, శీరెన్ఱు-గుణవాచి. అణజ్ఞు - (అప్రాకృతస్వభావర్). (పిఱర్) సంసారికళాన-బ్రహ్మాదికళో. పలర్-ఉభ

అ-వి-వి.—శబ్దః ప్రస్తుతశ్చైతద్దర్శో వక్తవ్యః కిమితిచేత్; ౧ “ఎన్ఱెరుక్కున్నలత్తోన్ఱొరుళీటిలవణ్బుకళ్ నారణ్” ఇత్యత్తోక్తప్రకారే జాగ్ధానుసంధానస్యోద్దేశ్యత్వేన, నారాయణశబ్దప్రస్తావేషు సర్వత్రవేదానాంపరాజ్ఞుకార్యస్యచఅథానుసంధాననియమాత్ — (సర్వస్వామితి) ౩ “నరాజ్ఞాతానితత్వాని.” ౪ మనోమయః ప్రాణశరీరోభారూపః” ఇత్యాదౌ ౫ “మనోమయత్వమ్-విశుద్ధేనమనసాగ్రాహ్యత్వమ్” ఇత్యుక్తం భాష్యకారణే, తద్వదాహ (నారాయణపరంబ్రహ్మేతి).

౨.

౨౧౨ తిరువా మొయ్ళి—౨-ప. ౭-తి-కేశవస్థమర్. ౩-పా-మాతవక్ వ్యాఖ్యానజల్.

ఈ.—“శిటియార్ పెరియార్” ఎన్ఱు వాళియిన్ఱి క్కేయెల్లారు మెల్తుత్తు వాణ్ణి ఏత్తుమ్బడియాకనిన్ఱు, కువలయాపీడ త్తి కొమ్మైయ నాయా సేనముటి త్తవుప కారకణ. ౧ “నసమంయుద్ధమి త్యాహుః” ఎన్ఱుమ్బడియాక. (ఎన్ఱాతవన్) నాతోడొత్తుతై. మాతవనాన - నారాయణ - ఎన్ఱై. శ్రీమన్నారాయణ నెనక్కు స్వామియెన్ఱితార్. ౨.

జీ-అ.-యరుమ్. నమస్కారముమ్ దాస్యసూచకమాకై యాలేళ్ళొల్దొ (ఎటొత్తువాణ్ణియెన్ఱు) ఎటొత్తువాణ్ణి కై - కేషి పేరెమార్ పిలేయెటొత్తిళ్ళొళ్ళుకై. ౨ “పద్యమజ్జుళివిచ్చేదః ఉరోవిశ్వస్థమక్షరమ్ | తన్నామకరణశ్చైవదాస్యమేతచ్ఛతుష్టయమ్” ఎన్ఱుక్కడవతిశేరి. ఆకారవిరణమాన నారాయణశబ్దత్తిలే - “అవ-రక్షణే” ఎన్ఱిజరక్షకత్వముమధసిద్ధమాకై యాలే, “వారణత్తైమరుప్పొళి త్తిపిరాణ్” ఎన్ఱు - అన్ఱిన్ఱి పుత్తిళ్ళొట్టుకీటతు. “ఏత్త” ఎన్ఱు తుక్కుప్రమాణమ్ (నసమమిత్యాది). ఇన్ఱళ్ళొకమ్ కృష్ణవిషయమాక క్కాణప్పడవిల్లై. “౧ ధ్ధలధ్ధవరామస్య రథస్థస్యచరక్షః | నసమంయుద్ధమి త్యాహుర్దేవగధర్వదానవాః” ఎన్ఱురామవిషయమాక క్కాణప్పడకీటతు; కృష్ణనివసయ త్తిలేయమ్మన్ఱెన్ఱు కణ్ణొళ్ళొత్తు. ఎన్ఱాతవక్ - ఎన్ఱైయెటొత్తిళ్ళొన్ఱియిపతి. అన్ఱయపూర్వకమాక భావమ్ (మాతవనాన-నారాయణ నెన్ఱైయెన్ఱు). ఎన్ఱై-ఎనక్కుజనక నెన్ఱుతల్, ఎనక్కుస్వామియెన్ఱుతల్. ముటొ వేటొలకుక్కుమ్ నాతనాయ్, వేతమయనాయ్, కారణమ్ కిరిశై కరుమమిన్ఱొమ్మ క్కుముతల్వనాయ్, శీరణజరురర్ పిఱర్ పలరుమ్ తొటొ తేత్తనిన్ఱు వారణత్తైమరుప్పొళి త్తిపిరానాయ్, ఎన్ఱాతవనాన - నారణ్ - ఎన్ఱై యిత్తవ్వయః.

ప్ర-తి.— (మరుప్పొళి త్తిపిరాణ్) “నసమంయుద్ధమ్” ఇత్యాది.

తాత్పర్యము.—సర్వలకున న్తరాత్తయం సర్వేశ్వరుడును ఋగ్యజుస్సామాధర్వణములనియెడి చతుర్దేవములయందుఁ బ్రతిపాద్యుఁడున కారణమునకునుక్రియకును కార్యమునకును నిర్వాహకుఁడునునైన భగవంతుఁడు పిరాట్టితోడను నిత్యనూరులతోడనుగూడి వారలచేస్తుఁడన బడుచున్నవాఁడై కువలయాపీడమునుసంహరించి యాశ్రితులకు మహోపకారకుఁడాయెను, అట్టివానిచే నావంశస్థులందఱును భగవత్స బంధముకలవారైరి.

మూ.—మాతవ నెన్ఱై తేళ్ళొన్ఱైన్ఱైయిని యిచ్చాట్టిట్టతు ।
యాతవ జ్జుళుళ్ళేర్ కొడేనె నెన్ఱుట్టుకున్దిరున్ఱు ।
తీతవ జ్జెడుక్కుమముతజ్జెన్ఱొమ్మచై క్కట్టున్ఱు ।
జ్జోతవమి లెకన్న అట్టియెమ్మా నెళ్ళొవిన్ఱ నే ।

ఆ.—(మాతవక్) ఇప్పడియెమ్మెరుమానెన్నోడు సమ్మన్ఱిత్తారై యజ్ఞాడవిషయాకరిక్కుమ్బడి యెన్ఱై వైష్ణవనాక్కుళ్ళొమ్మ హే వానవెన్ఱక్కులుళ్ళొళిరాకీట తేన్ఱెన్ఱిల్ ; అతిన్ఱు తేన్ఱుళ్ళొట్టుకీటతు.

యదృచ్ఛయా పిరాట్టిపరిగ్రహిత్తార్ శొల్లునతొరుశొల్లెన్ఱొల్ల, అచ్చొల్ మాత్రత్తైయేళ్ళొన్ఱు మెయ్యేపిరాట్టిపరిగ్రహనాయ ప్పారైప్పార్ త్తరుకుమ్ పారైవ్వియాలేయెన్ఱైప్పార్ త్తరుళి, “ఇవరైయాకాతేతా నెడుక్కాలమ్మొన్ఱుతు” ఎన్ఱు, ఇన్ఱున్ఱుకాలత్తై య సన్ఱిత్తు, మోహిత్తు, పిన్ఱై నెడుమ్మొతుకూడప్రబుద్ధనాయ్, పోనకాలత్తైయిచ్చెయ్యొలనతిల్లెయిశేరి, ఇని యిచ్చొలుళ్ళొకాలమాళిలుమ్మే విడేళ్ళొ ఎన్ఱు, నిరతిశయ సౌందర్యత్తైయుడెయ నాయ్, నిరతిశయభోగ్యమాతనాయ్, ఆశ్రితసులభనాయ్, పరమకాగుణిక నాయుద్ధసేమ మానెన్ఱుళ్ళొ పురున్దిరున్ఱు, ఎన్ఱుక్కులుళ్ళొస్వసంక్షేపవిరోధియాన స్వరూపప్రయు క్కదోషత్తైయుమ్ హేకుకృతమానదోషత్తైయుమ్మే యెనక్కు పరమభోగ్యనానా నెన్ఱితార్.

అన్య. — ఎక్ కోవిన్డక్ ఎమ్మా (౩) మాతపక్ ఎమ్మ తే కొణ్ణు (౬) ఎన్నై ఇని ఇప్పొట్టతు (౯) అన్దల్ యాతుమ్ శేర్ కొడే (౧౨) ఎమ్మ ఎన్నుళ్ పునుదు (౧౫) ఇరన్దు తీతు ఆనమ్ (౧౮) కెడుక్కుమ్ అముతమ్ కెమ్ (౨౦) తామరై కణ్ పున్దుమ్ (౨౪) కొతు ఆనమ్ ఇల్ (౨౭) ఎక్ కన్ను అక్కట్టి. (౨౮)

పన్న. — అనన్దరమ్, ఇప్పత్తు పాతమడియాకస్వవిషయత్రిలు క్తమాత్ర తైయేపల్ దొశాకొక్కొం పణ్ణిపువకారత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్.

ఎనక్కాక, కృష్ణనాయవద్దవతరిత్త, ఎన్నుడైయప్పామియానవక్, (౩) శ్రీమాక్, ఎమ్మనాక్ కొన్ను విన్దాహృదయోక్తియే పల్ దొశాకొక్కొం, (౬) ఉక్తియిల్ వాళియతియాతనెన్నై. ఉక్తియనన్దరమాక, మేలుళ్ళకాలమెల్లామ్, (౯) ఆవిద్యాదికళానకుమైకళ్, ఏతేను మొన్దైయుమ్, శేర్ కొడే, (౧౨) ఎమ్మసబ్బుల్పిత్తు, అతుక్కుడాక, ఎన్నెల్లుక్కుళ్ళేపునుదు, (౧౫) అనన్యపరనాయిరుదు, బుద్ధిపూర్వక మానత్తి మైయైయుమ్, ప్రామాదికమానఅవత్తైయుమ్, (౧౮) కెడుక్కుమ్మడియాన, నిత్యభోగ్యభూతనాయ్, ఇస్సంట్టేవత్తై శివన్ద, (౨౦) తామరైపోలేయిరుక్కిఱ, తిరుక్కొల్లైయుమ్, సుస్థిరమాయ్ శరీరన్దవడియైయుమ్ నుభవిప్పిత్తు, (౨౪) కొతుమ్, అనముమ్, ఇల్లాత, (౨౭) కన్ను అక్కట్టిపోలేయెన్కినియనానాక్. (౨౮) కన్ను అక్కట్టి - కరుప్పక్కట్టి. అతుక్కు, కొతుమ్, అనముమ్ - నీరసమానవస్థనన్దరసం సర్గముమ్, పాకదోషముమ్; ఈశ్వరనుక్కు, కొతుమ్, అనముమావతు - ఉపకారత్రినుడైయే హేతుసాపేక్షత్వముమ్, స్వప్రయోజనార్థత్వముమ్.

3.

అర్థము — నానిమిత్తము కృష్ణావతారంబెత్తిన నాస్వామి (౩) శ్రీయంపతి అనిచెప్పినదే కారణముగా నెంచి (౬) నన్ను ఇంక పైకాలము లందు (౯) కొఱతలు ఎట్టివియు చేరనీయను (౧౨) అని నామనస్సునందుఁ బ్రవేశించి (౧౫) స్థిరముగనుండి (బుద్ధిపూర్వకములైన) పాపములను (ప్రామాదికములైన) పాపములను (౧౮) బోగొట్టునట్టి అమృతమువంటివాఁడును ఎఱ్ఱని (౨౦) తామరపుష్పములవంటి నేత్రములు పర్యతమవంటిదివ్యమంగళవర్ణహనుకలవాఁడును (౨౪) పాకదోషమును నీరసవస్తువును లేని (౨౭) బెల్లమువలె నామభోగ్యభూతుఁ డునునాయెను, (౨౮)

3.

ఈ. — మూన్మామ్బట్టు. కీడో “నూశ తిరితు పెల్ దొశ” ఎన్టార్; ఇన్నుడైక్కుడియెన్నెన్న; నినై విన్ది శేల్ యిరుక్కు అన్దపురవాసికళ్ శొల్లుమ్ వాల్తైయైచ్చొన్నే నెన్దితార్; ౧ “జామాతా దయిత స్తవేతిభవతీ సమ్మనదృష్టాహరింప శ్యేను” ఎన్టారిఁజేటర్.

జీ అ. — మూన్మామ్బట్టు. (మాతవనిత్యాది). కీడోమ్బట్టుపాసన్దికమాకైయాలే మతత్వాట్టోడేసజ్జతి (కీడోయిత్యాది). ఇతు-సాధ్య పరమానయోజనైయైప్పల్ దొశ. అన్దపురసమ్మన్దికశేప్పడి శొల్లువర్ కళోవెన్న (జామాతేత్యాది). శ్రీగుణరత్నకోశే. ౧ “మాతర్లక్ష్మీయన్ద్రావ మైథిల జనస్తేనాధ్వనాతేవయం త్వద్దావైకరసాభిమానసుభగైర్బవైరిహముత్రచ । జామాతాదయిత స్తవేతిభవతీ సమ్మనదృష్టాహరింప శ్యేనుప్రతియా మనూమచపరీచారాక్ ప్రహృష్యేమచ.” అస్యార్థః-వారీతాయారే, లక్ష్మీయే! మైథిలజనమానతు యాతొరవడి యమ్మడైయసమ్మనత్తై యిట్టు పెరుమావైవిరుమ్మకిఱతు, అన్దహర్లత్తై యన్దనాజ్జళుమ్మడైయ దాస్యమొన్దిలుమే రసమయిరుక్కిఱ వభిమానత్తై యద్రికియతాయ రుక్మిణభానభళినాలే ఇళాలాక పరలొకజ్జళిరణ్ణిలుమ్ “మణవాశస్పిత్తై” “దేవరీరుడైయనాయకక్” ఎన్నుమ్, మైథిలజనమ్మాలే దేవరీరుడైయ సమ్మనత్తైయిట్టే సత్వశ్వరనై నేవిక్కుడవోమ్, కిట్టక్కడవోమ్, కైజ్జుర్మజ్జైప్పణ్ణిక్కడవోమ్, అన్దకైజ్జుర్మత్తాలవనుక్కువిల్లెకిఱ క్షీతియైక్కొంబు అత్తైలే యుక్కుక్కడవో మెన్ద పడి.

తిరు వాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౨-తి-కేశవస్థమర్. ౩-పా-మాతపక వ్యాఖ్యానజ్యో. ౨౧౫

ఈ.-కర్తజ్ఞతై చ్చొల్లుకిఱతు. ఆన్తి యే, ౧ “గోఘ్నేచై వసురా పేచచోరేభగ్నప్రతేతథా! నిష్క్రతిర్వహితాసద్భిః కృతఘ్నోనాస్తీనిష్క్రతిః” ఎన్నిఱపడియే. నిష్క్రతియుళ్ళ పాపజ్ఞతై యుమ్ ఇల్లాతపాపజ్ఞతై యుమ్ శొల్లొత్తోక వుమామ్. ఇచత్తైక్కెడుప్పతుకమాయ పానతై ప్పణ్ణువిత్తో వెన్నిల్ (అముతమ్) తన్నుడై యభోగ్యతైయెయను భవిష్పితాయీల్లు. (శెన్దామరై క్కణ్ కున్టమ్) రసనేన్దియత్తుక్కే యన్తియే కణ్ణుమ్మమ్ భోగ్యమాయరుక్కై. (కున్టమ్) ఇత్తలైయిల్ల తుమవముమ్బొక్క నానాయరుక్కై యన్తిక్కే, “తనమ్మణ్ణాయ్ క్కట్టిన్దతు” ఎన్తుతోల్లు మ్బడియాయీల్లు నడివిట్టిఱన్దవొడ్జ్జిల్లుమ్; ౨ “వ్యసనేషుమనుష్యాణాం భృశంభవతిదుఃఖతః” ఎన్తిరుక్కు మవనితే.

(కోతపమిలైకన్నల్ కట్టి) కోతావతు - ద్రవ్యస్తరసంసర్గతాలేవరుమతు. అవమావతు . పాకతాలేవరు మతు. దార్ద్రాన్తికత్తిల్, కోతుమనముమాకిఱతు-ఆన్యశంస్యత్తుక్కాక వాతల్, ఇవసుక్కుపకారమాక వాతల్ విష యాకరిక్కై. తనక్కుప్పఱమ్బాయిరుప్పతొరు భోగ్యవస్తువిల్లాతపడి తా భోగ్యనాయరుక్కుమ్. (ఎమ్మాన్) నాన్ “వేటొన్టుభోగ్యమ్” ఎన్తిరాతపడి యెన్దైత్తోత్పితవ. (ఎన్కోవిన్దనే) కృష్ణావతారము న్దమక్కెన్తి రుక్మితార్; ౩ * ఆటొళ్ళన్తిన్తియ వాయర్ తణ్ణోవితే. 3.

జీ-అ.-యాలమ్) గోఘ్నేచైవేత్తాన్తికోక-కిష్కిన్దాకాడ్డేచతున్త్రింశే సుగ్రీనంప్రతిత్తణ్ణోక్తః. నిష్క్రతియిల్లాతపాపజ్ఞతైన్ద విడత్తిల్ - ౪ “సాంయశ్చిత్రేనకుభ్యన్తిమహాపాతకినోపిహ! శరణాగతహస్తారోనత్వేవరసనీచర” ఎన్తరఘురాక్షససంహన్తిక్కోకమనుసన్ధేయమ్. (రసనేన్ది) యత్తుక్కేయతి) ౫ “ఎన్తక్కాలజ్జిక్కుమనుతూలు మెన్నావుక్కు” ఎన్తాపాపేన్తుతిద్వారసనేన్దియత్తుక్కుభోగ్యమైన్దపడి. “వన్టమ్” ఎన్తుత్తుక్కుభావమ్ (ఇత్తలైయిలిత్తాది). అనర్కళ్ళవ్యసనమ్ తన్నుతాయరుక్కుమొవెన్ (వ్యసనేష్విత్తాది) ఆయోధ్యాకాడ్డే ద్వితీయే, పూర్వమేన “తుయరలు” ఇత్తెత్తలిభితమ్.

దృష్టాన్తితే యివిరజ్జుమేతెన్ (కోతావతిత్తాది). దార్ద్రాన్తికత్తిల్ - ఇవనిన్తిల్. దార్ద్రాన్తికత్తిలెన్త వాక్యతాల్ ఫలితమ్ - ప్రణ యిత్వతాలేతన్నేతాకచ్చెయ్యమవనెన్తు ఆన్యశంస్యత్తుక్కాక - ఆన్యశంస్యతైప్రకాశిప్పక్కైర్కాక. ఇవసుక్కు - చేతనసుక్కు. “అము తమ్, కన్నఱ్ఱి” ఎన్తపదద్వయత్తుక్కుభావమ్ (తనక్కిత్తాది). ఇవాన్తిక్కు-“కోతపమిల్” ఎన్తిఱతుక్కుతాత్పర్యాన్తరమాతల్. ఇవాన్తిక్కు, కోతావతు - స్వసమానభోగ్యవస్తున్తరసద్భావమ్. అవమావతు - స్యాధికభోగ్యవస్తున్తరసద్భావమ్. కన్నఱ్ఱి - నెల్లక్కట్టి. “ఎన్” ఎన్తుత్తుక్కుభావమ్ (కృష్ణావతారముమిత్తాది). అప్పడి తమక్కాయరుక్కుమొవెన్ (ఆటొళ్ళన్తిత్తాది) పెరియాళ్వార్ తిరు మొట్టి. సర్వరైయమడిమైకోళ్ళతాకవన్దావిర్భవిత్తగోపనిర్యాహకనానవన్దైన్దపడి. ఇన్దాల్ - ఆన్తితర్ క్కాక వనత్తిక్కై “తమక్కు” ఎన్తులాయరుక్కుమెన్తుకరుత్తు. అడియేతోడజ్జి, ఎన్కోవిన్దన్ - ఎమ్మానిత్త్యన్యయ. 3.

అ-అ-వి.- మొట్టుక్కుమెన్త తాయీల్లు. — ౬ “మయర్వఅమతివమయశినః” ఇత్త్యచ్యమానజ్ఞానబాధాన్తరంప్రపామాదికర్తాశోకసమ్మ వాదపరితోపాత్పక్షాన్తరమాహ (అన్తియేగోఘ్నేచైవేతి). తర్హిప్రథమనిర్యాహాశిమర్థఇతిచేత్; భగవన్తంసమాశ్రితానాంజ్ఞానాన్తరభావిప్రపామా దికకర్తనిమిత్తభీతిర్నాభాయాదిభ్యస్త్రిన్దధేతాత్పర్యమితి స్వరూపకీక్షాపరత్వాత్ప్రభుమ్య. ఇరజ్జావతు - పూర్వాభువిషయమ్. — అవతార ప్రయోజనమ్ లీలావిభాతియిలుళ్ళచేతనరైత్తిరుత్తి యడిమైకోళ్ళకైయెన్దై. పిఱన్దఎన్నాతే, “వోన్తియ” ఎన్తు - ౭ “దేవకీపూర్వసన్ధ్యా యామావిరూపితమ్” ఎన్తిఱపడియే గర్భదాసదోషమణవన్దపతరిత్తమైతోల్లుకైక్కాక. (అయర్ తణ్ణోక్తై) ఆవిర్భవిత్తతు శ్రీమధురైయలే యాకిలుమ్, అతుప్రకాశత్తమమ్ ప్రయోజనప్పట్టతుమ్ తిరువాయ్ పాడియిలేయి. — ఎమ్మన్కోకోవిన్దన్ - మాతవనెన్త తేకోణ్ణుఇత్తార్భ్య కోతపమిలై కన్నఱ్ఱియానానిత్త్యన్యయ. 3.

నినై త్తశు శెయ్యవల్లశ క్తమానాయ్, సమస్తపదార్థజ్జలైయమవ్వాన్తై, ఈనైవవైద్యోరువనైప్పిడిక్కుమాప్పోలేయై నైయన్దీకరిత్తస్వామి యానవన్, (౩) జాత్యుచితమానగోసమృద్ధియైయుడైయనన్, అద్దసమృద్ధ్యుచితమానహర్ష వ్యాపారమాయుక్కువహ్మత్తైయుడైయనన్, ఇద్దవైవ ర్యచేష్టితజ్జకుక్కునరూపమానగోపాలజన్మత్తైయుడైయనన్, (౬) ఎట్టనివన్దైత్తనిత్తనియేళొల్లి, ప్రీతియా లేకూత్తాడి, ఇద్దసౌలభ్యత్తుక్కుడియా నపరత్వజైయుమ్, (౯) తనక్కుసాధారణస్వభావమాననీర్తయైయుమ్, త్రితిక్కుప్పొక్కుపీడాకప్పాడి, సక్కురిక్కుమ్మడి, (౧౨) ఇరుమ్మైప్పొన్ న్నాక్కువారైప్పోలే నిత్యనూనమాననామ్మడి తిరుత్తి, ఎన్నై, తన్నుడైయవనాకత్తైక్కొండ్లు, (౧౫) స్వాగ్గీకారవిరోధియాన ఎన్నుడైయ, పాపజ్జలైయుమ్, ఓడిప్పొమ్మడి, (౧౮) తురత్తి, ఎన్నోవవయముడైయార్, ఏత్తోబుజన్ముమ్, (౨౦) తన్నై పొలిక్కుమ్, తన్నైయుడై యామామ్మడి, పణ్ణినాన్. (౨౪) ఇతియశక్తియోగమిరుద్ద పడియెన్నెన్దుకరుత్తు. పాట - ఓన.

౮.

అర్థము — శక్తుడును (సమస్తపదార్థములను) వ్యాపించినవాడును నైన స్వామి (౩) గోవులనులభించినవాడు వంభరనముచేసిన వాడు గోపాలజన్మముకలవాడు (౬) అనియనియే నృత్యముచేసేయు పరత్వమును (౯) తనసౌలభ్యమును పాడి ఆడుకట్టు (౧౨) చక్క పఱచి నన్ను స్వీకరించి (౧౫) నాయొక్క పాపములను సాతీపోవునట్లు (౧౮) పోగొట్టి నానంబులు యిరుందియొకజన్మములయందును (౨౦) (తనను) ఆశ్రయించు స్వభావముకలవారగుకట్టు చేసెను. (౨౪)

౪.

ఈ. — నాలామ్బట్టు. ఎన్నోడు పరమృతయాసమృద్ధముడై యారై యుబ్బాడ వెన్నై ప్పోలే యాక్కి నానొరువనుడైయ సామర్థ్యమిరుక్కుమ్మడియే! ఎన్దు విన్దితరాకితార్.

(కోవింద్) శ్రీవైకుంఠతిలిల్లాతతొరు సమృద్ధితేయితు, గోసమృద్ధియాలుణ్డాన వైశ్వర్యముభృతజ్జేయితే. (కుడక్కుత్తన్) బ్రాహ్మణర్, విశ్వర్యమ్ విజ్ఞీనాల్ యాగజ్జల్ పణ్ణమాప్పోలే, ఇడైయరైశ్వర్యమ్ మికుత్తాల్ శెరుక్కుక్కుప్పొక్కు విడువతోన్దాయ్దు - కుడక్కుత్తావతు, ౧ “అవాక్యనాదరః” ఎన్దు కుక్కుడవనన్దు, ధైర్యభజ్జుబ్బుటన్దు శెరుక్కుక్కు తలై చ్చావివెట్టియాడినపడియితే. (కోవలన్) ఇవన్దుక్కుడియాన పిఱప్పడైయ వన్. పిఱన్దుపడైత్త విశ్వర్యమితేయితు. (ఎన్దెన్దే కునిత్తు) ఇగ్గుణజ్జలై మాతాతే శొల్లానిన్దుకొండ్లు, ఉడమ్మిరుద్ద విడత్తిలిరాతేయాడి. అవనుడైయ నాశ్రితపారతన్యజై యనుసన్ధిత్తాల్ ఇవర్క్కుప్పేళాతిరుక్కువొణ్ణాతితే.

జీ-అ. — నాలామ్బట్టు (కోవింద్నిత్యాది) “ఎమకేత్తోబుపిఱప్పమేవున్దనైయమాక్కినాన్ నల్లనెన్నిరాన్” ఎన్దతిలేనోక్కాకవవతాకి కై (ఎన్నోడిత్యాది).

గావిన్దతీతి - గోవిందః ఎన్ద పడి. ఇత్తైనిరూపకమాకచొల్లుకైయా లే - గోసమృద్ధియై సమృత్తాకవివక్షిత్తు, పరత్వమొట్టియవితు - సమృ త్తోవెన్న (శ్రీవైకుంఠతిలిత్యాది). ఇతు - గోవిన్దత్వమ్. ఇత్తజ్జిలైయా వెన్న (గోసమృద్ధిత్యాది). గోసమృద్ధికుడక్కుత్తుక్కు హేతువెన్దుసన్దు స్థానమాకవరుళిచ్చెయ్కితార్ (బ్రాహ్మణిత్వాదివాక్యద్యయేన). అప్పడియే (అవాక్యనాదరః) ఎన్దు మాట్టునతు. తలైచ్చావివెట్టుకైయానతు- ఎమ్మచ్చియన్దుకై. అతావతు - పయిర్ మిడుకివళోర్దవాతే, పతర్త్తుప్పొక్కామెక్కు అతివళోర్ త్తియైక్కొయ్యక్కుడవతితే; అప్పడియే శెరుక్కుక్కుప్పొక్కువిట్టాడినపడి. ఇవన్దుక్కు - గోవిన్దనాకైక్కుమ్, కుడక్కుత్తనాకైక్కుమ్. పిఱప్పడైయనన్ - గోపజన్మత్తైయు డైయనన్. చాటు (పిఱ్డిత్యాది). అవతరిత్తు సమ్మదిత్తవైశ్వర్యమెన్దు స్వభావార్థమ్. జన్దసిన్దమ్, నత్వాగన్దుకమితిధ్వని. ఇగ్గుణజ్జలై - “కోవింద్, కుడక్కుత్తన్, కోవలన్” ఎన్దుకొన్న ఇగ్గుణజ్జలై. విప్పార్థమ్ (మాతాతేయిత్యాది). కునిత్తు - ప్రీతియా లేకూత్తాడి.

అ-అ-వి — ౨ “పిన్దేరు న్దేబులవమ్ తనిక్కొల్ శెల్ల” ఇత్తువ్యమాన శ్రీవైకుంఠావస్థానే ౧ “అవాక్యనాదరః” ఇతివర్తమానస్య వస్తునః కృష్ణావతారదశాయాంఘటనర్తనేకోహేతురత్యంత, ఏతదవతార ఏవఘటనర్తనేహేతు రితిహేతుగర్భమిదం పదమిత్యభిప్రేత్యాహ

౨౦౮ తిరువాయ్మొళి. — ౨-ప. ౬-తి-కేశవస్వమర్. ౪-పా-కోవింద్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ.-(తేవుమ్)తేవుమెన్నిఱతు.విశ్వవృత్తై. తన్నె యెన్నిఱతు.ఆశ్రితపారతన్యైతై; అతితేతానానతన్నై; ౧[ఆత్తా నం నాతివరేథా:]ఎన్టానిజే. “ఆత్త భూతంభరతం నాతివరేథా: ఎన్టిత్తా” ఎన్టు శిలర్ శొల్లువకో. భట్టర్, “నీరానత్తన్నెయాకిఱతు - ఆశ్రితపరతన్యైక్కై. ఉన్టుడైయతమ్మి శొన్న వాడైయెమలుత్తు నీరానత్తన్నెయిల్లు వాతే కొభుమెన్టిత్తా” ఎన్టు.

(పాడియాడ త్తిరుత్తి) “ఎన్టెనేకునిత్తు” ఎన్నిఱవిడత్తుక్కుమ్, పాడియాడ” ఎన్నిఱవిడత్తుక్కుమ్ వాళియె న్నెన్నిల్; కీర్ - సౌలభ్యపరమ్; ఇల్లు - విశ్వర్యముమ్ సౌలభ్యముమిరణ్ణముణ్ణు; విషయభేదత్తాలే శొల్లువు మామ్. అన్టిక్కే, ఎన్టెన్టు ఎన్నిఱవిడమ్-అహృదయమాన ఉక్తిమాత్రమాయ్, కునిక్కైయావతు - ఉద్యోగ త్తళవాయ్, ఇల్లు - సహృదయమాక ప్పాడువతాడువతానపడియాయ్, ఎన్టెనేకునిత్తు-పాడువతాడువతామ్బడి యెన్టతాతల్. (తిరుత్తి) తరికుడిన్దతరైయై చ్చెయ్ కాలామ్బడి తిరున్టువారైప్పోలేనిత్యసూరికో యాత్రియై యాత్రియామ్బడితిరుత్తి. (ఎన్టెన్టొక్కొణ్ణు) “ఎన్టెన్టొక్కొణ్ణు. ఓరుపాయానుష్ఠానత్తైప్పణ్ణువిత్తు ఎన్నిలి ప్పొత్తివర్క్కపసిద్ధాన్తమామ్;భగవత్ప్రసాదత్తాలే వెల్తానాకవొల్లుమతుక్కుమ్ శేరాతు. ఆనాలెశొల్లుకిఱ తెన్నిల్; శేల్లేలేవిల్లున్ద మాణిక్కై యెడుత్తుక్కుమ్బి వినియోగజ్ఞోభుమాప్పోలే, ఎన్టెన్టొక్కొణ్ణు, ఎన్నా ల్ పొక్కిక్కొళ్ళపొణ్ణాత పాపజ్జలైయు మరుమాయ్న్దుపోమ్బడియొట్టి. (ఎమరిత్యాది) ఇతుతానెన్నొరువనళ

జీ-అ.-మాణాతేశొల్లుకైక్కుమ్ కునిక్కైక్కుముడియైతెన్ను ; ఉక్తపదత్రయభవితంపేతుమాళా (అవనుడైయవిత్యాది). విశ్వర్యతై-ఈశ్వర త్వతై. “తన్నె” ఎన్టాల్ - ఆశ్రితపారతన్యైతైవొల్లుమెన్ను (అతితేయిత్యాది). తానానతన్నై - స్వస్వభావమ్. అప్పడియాశ్రిత పారతన్యైమేతానానతన్నెయ్ యిరుక్కుమెన్ను (ఆత్తానమిత్యాది). అయోధ్యాకాండే ఏకాదశశతతమేరామం ప్రతివసిష్ఠః, “భరతస్య వచః కుర్వన్యాచమానస్యరాఘవ | ఆత్తానన్నాతివరేథా సత్వభర్త పరాక్రమ”. (ఎన్టానిజే) పసిష్ఠనితిశేషః. ఉపాత్తవచసాన్యైకార్థప్రమాణ తాండర్యుతి (ఆత్తభూతమిత్యాది). తమ్మి - భరత. మలున్దు - నిషేధిత్తు. నీరానత్తన్నె - నీరానస్వభావతై. అతావతు - ఆశ్రితపార తన్యైతై యెన్టపడి. తటస్థశక్తైయై యనువదిత్తుపరిహరిక్కితార్. (ఎన్టెన్టెయిత్యాది). కీర్ సౌలభ్యపరమెన్టతు - సౌలభ్యతైయనుసన్నిత త్తాలవన్దకుత్తైవొల్లుకిఱతెన్దపడి. ఇల్లు-“తేవుమెత్తన్నెయమ్” ఎన్టవిడత్తిలే. (విశ్వర్యముమిత్యాది) ఈశ్వరత్వతైయమ్, సౌలభ్యతైయు మనుసన్నితత్తాలవన్దపాడుతలాడుతలై వొల్లుకిఱతెన్దపడి. (ఎన్టెన్టెనిత్తుప్పాడువతాడువతామ్బడి) అహృదయమాక వొల్లున్వద్యోగ మ్మణ్ణిసహృదయమాక ప్పాడువతాడువతామ్బడియెన్టపడి. తరికు-కరమ్మ. శెయ్ కాలామ్బడి - పయిర్ నిలమామ్బడి. నిత్యసూరికో యాత్రి- భగవదనుభవక్తైక్కర్యజ్ఞో. (ఓరుపాయానుష్ఠానత్తైప్పణ్ణువిత్తు) పాపజ్జలైప్పొక్కినాక్ (ఎన్నిల్) ఎన్టుకూట్టువతు. (అపసిద్ధాన్తమామ్) ౨ “నోల్లేనోన్బిలే” ఎన్టరుక్కుమ్ ప్రపన్నరాకైయాలే - యపసిద్ధాన్తమామెన్టపడి. పరిహారాన్తరమ్ (భగవత్ప్రసాదత్తాలేయిత్యాది), ఇతుక్కు - “అరుళిన్” ఎన్టతిలేనోక్కు. ఎన్టెన్టొక్కొణ్ణు - ఎన్టెన్టొక్కొణ్ణు యెన్టవనాకొక్కొణ్ణు. పాపజ్జలైయుమెన్టచళబ్దమ్ - “ఎన్టెన్ టొక్కొణ్ణు” ఎన్టతైసముచ్చయిక్కిఱతు. పాఱక్కైత్తు - ఓడతురత్తి. ఉరుమాయ్న్దుపోమ్బడి యెన్టతు - ఫలితార్థమ్. ఉరుమాయ్న్దు - ఉరు

ఆ-ఆ-వి-(శ్రీవై కుణ్ణుత్తిలిలి). — మేలే“తన్నె”ఎన్టు.ఆశ్రితపారతన్యైజ్ఞోల్లుకిఱతే,అత్తైప్పోలేనెన్నువుమామ్. — ౩ “అహంభక్తపరా డీనోఽన్త్యైవతన్యైతైవద్యుః - త్వమేవశరణంగచ్ఛనాభాగతనయంమునే” ఇత్యాద్యనుసన్ధేయమ్. — (విషయభేదత్తాలేఇతి) అన్తాత్పా డ్దమ్ - అక్రైయాలే యితిద్రష్టవ్యమ్. (కునిక్కైయావతు ఉద్యోగ త్తళవాయితి) స్వత్తపూర్వరజ్జభూతప్రక్రమమాత్రపరమితిభావః. — ఉరైయిలే, “పాడియాడ” ఎన్టతుక్కు - “శ్రీతిక్కుప్పొక్కువీడాకప్పాడి సక్కురుక్కుమ్బడి” ఎన్టుమార్దమణ్ణు. — ఇవర్ చతుర్థపర్వ రాకైయాలే యుపాయాన్తరానుష్ఠానత్తుక్కు యోగ్యతైయిల్లుమైయాలే అపశూద్రాధికరణన్యాయవిరోధమ్ ప్రసజ్జిక్కుమెన్టపడి యెన్ను వుమామ్.

ఈ. — సన్ని కే. ఎన్నో డు సమస్తముడై యారేడ్రియపిఱప్పవేతనైక్కిట్టుకై యేస్వభావమాకవుడైయోమామ్బడి పణ్ణినా. (ఎమ్మిరాన్ విట్టువల్ల) ఎనక్కుపకారకనాన సర్వేశ్వరన్. నిన్నై త్తకార్యమ్ శెయ్తు తలైక్కట్టవల్లన్. సర్వశక్తిమాట్టాతతుడ్డో? వ్యాప్తియుమ్ తమక్కాక వెన్దిరుక్కితార్. ౪.

జి.అ. — పట్టిన్. స్వరూపనాశమెట్ట పడి. మేవువత్తనైయమాక్కినాన్ (తనైక్కిట్టుకై యేస్వభావకవుడైయోమామ్బడిపణ్ణినాన్) ఎమ్మశబ్దార్థమ్. మేవుకై - కిట్టుకై. తనై - స్వభావమ్. “వల్లన్” ఎత్తుకు-భావమ్ (సర్వశక్తిత్వాది) “విట్టు” ఎత్తుకు - సర్వేశ్వరనైర్వర్ణమయశిచ్చెయ్తు, వ్యాప్తనానానైర్వర్ణమయ (వ్యాప్తియుమిత్యాది). “విట్ట-వ్యాప్త” ఇతిహిధాతుః. వల్లన్-శక్తన్. ఎమ్మిరాన్-విట్టు-ఎన్నై క్కిట్టెన్బావననైయుమ్పాఱిక్కిత్తు. కోవిన్దనైర్వర్ణమయమేవువత్తనైయమాక్కినాన్; వల్లనైర్వర్ణమయః. ౪.

ప్ర.తి. — (తనైయుమ్) ఆయాధ్యాకాణ్డే ఏకాదశశతతమే చిత్రకూపేరామంప్రతివసిష్ఠః, “వృద్ధాయాధర్మశీలాయామాతుర్నా ర్హస్యవర్తితుమ్ | ఆస్యస్థువచనంకుర్వన్నా తినర్తేసృతాంగతిమ్ || ౬ || భరతస్యవచఃకుర్వన్యాచమానస్యరాఘవః | ఆత్మానంనాతివర్తేభాస్యత్వ భర్త పరాక్రమః || ౭ ||” ౪.

తాత్పర్యము — ఈప్రకారము నామనస్సునందుఁబ్రవేశించి నిత్యవాసముచేయుచున్న తనగుణచేష్టితములనుఁబ్రవేశించి యానందించునట్లును తనసర్వేశ్వరత్వమును నాశ్రితపరాధీనత్వమనియెడి తనస్వరూపమునుబాడియు భోగ్యతాతిశయముచేనాడియుధరించునట్లును నన్నగటాక్షించిన సర్వేశ్వరుఁడు నాయందున్నస్వసంక్షేపవిరోధులను సవాసనముగఁబోగొట్టియు సంతమాత్రమేగాక నాసంబంధులనుగూడ తనపాదరవిందంబులను నాశ్రయించుస్వభావులుగాఁజేసియు మహాపకారఁజాయెనని కొనియాడిరి. ౪.

యూ. — విట్టిలఙ్గు శెఱ్ఱిగోలితైయరై పాతఁడైకళోకణ్ణో | విట్టిలఙ్గుకరుణాడర్తలై యేతిరువుడమ్ము |

విట్టిలఙ్గుమతియణ్ణీర్ శబ్దశక్కరమ్ పరుతి | విట్టిలఙ్గుముడియామ్మాన్ద తుళూతనన్దనక్కే || ౫ ||

ఆ. — (విట్టిలఙ్గు) ఇప్పడియొన్నై వైష్ణవనామ్మకైక్క. తన్నుక్కియై పకరణమాకొక్కొడెన్ను శ్లో పుకున్దరుళినానైర్వర్ణాన్. ౫.

అన్వ. — విట్టు విట్టు ఇలఙ్గు (౩) ముడి అమ్మాన్ మతుకూతనన్దనక్కు (౬) ఇలఙ్గు శెమ్ శోతి (౯) తామరైయే పాతమ్ కైకళో (౧౨) కణ్ణో విట్టు ఇలఙ్గు (౧౫) కరుమ్ శుడర్ మలైయే (౧౮) తిరు ఉడమ్మ శీర్ (౨౧) శబ్ద విట్టు ఇలఙ్గు (౨౪) మతియమే శక్కరమ్. విట్టిలఙ్గు (౨౭) పరుతియే (౩౦).

పన్నీ. — అనన్తరమ్, సపరికిరమాక త్తమైయణ్ణీకరిత్తపడియాలే యవనుక్కుప్పిన్దవౌజ్వల్యతై యరుళిచ్చెయ్తార్.

ఇప్పాట్టిల్ మతలడియిల్, విట్టు శెష్ట - తిరునామమాకప్పిరిత్తు, “విట్టిలఙ్గుముడియామ్మాన్” ఎమ్మనాలామడియొడే యన్వయిత్తుక్కిడక్కిఱతు; అల్లాతపోతు, తిరునామమేమతలాయ్మొకిఱపాట్టుక్కిలిక్ మర్యాదైకొలైయుమ్. “విట్టు” ఎన్నుమిన్విడైతిరుకరమ్ - కుత్తీయలాకొక్కోక.

విష్ణువాయ్, పరన్ద, విశ్ణుకిఱ, (౩) అభిషేక తైయడైయనాయ్, స్వామియాన, మధునూదనకృతనక్కు, (౬) ఇలఙ్గి, శివన్ద, భళియై యుడైయ, (౯) తామరైపొన్దన, తిరువడికళుమ్, తిరుక్కైకళుమ్, (౧౨) తిరుక్కణ్ణళుమ్; వికనీతమాయ్, విశ్ణానిట్టిఱ, (౧౫) నీలమాన, ప్రణ్ణైయైయడైతాన, మలైపొన్దతు, (౧౮) అల్లకియ, వడివు. అల్లకియ, (౨౧) శబ్ద, పరమ్మి, విశ్ణుకిఱ, (౨౪) చన్ద్రనైర్వర్ణతు చక్రమ్, అప్పడిప్పట్ట, (౨౭) ఆదిత్యనైర్వర్ణతు. (౩౦) సామానాధికరణ్యమ్ ఉపమానోపమేయభావతై. ౫.

అర్థము.—వ్యాప్తమై అంతట వెలుగుచున్న (౩) కిరీటముకలవాఁడును స్వామియైన మధువనియెడిరక్కసునిచంపినవానికి (౬) ప్రకాశించుచున్న ఎఱ్ఱని కాన్తిగల (౯) తామరపుష్పములవంటివి శ్రీపాదములు హస్తములును (౧౨) నేత్రములును. వికసించుచు బ్రకాశించుచున్న (౧౫) నీలమైన కాన్తిగల పర్వతమువంటిది (౧౮) సుందరమైన శరీరము. అందమైన (౨౧) శంఖము వృద్ధినొంది ప్రకాశించుచున్న కిరీటమునవంటిదే. నక్రము వ్యాపించి ప్రకాశించుచున్న సూర్యునివంటిదే. (౨౪).

ఈ.— ఐదామ్బాట్టు. తిరుమాలైయాణ్ణానోడే యెమ్మెరుమానార్ తిరువాయ్ మొఱ్ఱి కేట్టరుభుకిత నాళిల్, పాట్టుక్కల్ తోలుమ్ శిలవారైరైయరుళిచ్చెయ్తె “ఇతుఅర్థమానాలో” ఎన్దాల్, “ఇతు విశ్వా మిత్రసృష్టి, ఆళవందారరుళిచ్చెయ్యకేట్టటియే” ఎన్దు పణిక్కు-మామాణ్ణా; ఆణ్ణా “ఇప్పాట్టుక్కు విశ్వామిత్రసృష్టి వేణ్ణావాయిరుదత్తీ” ఎన్న, “ఇప్పాట్టుక్ - తన్నవయవసౌందర్యతాలే యెన్నై తనక్కాక్కినాన్దెన్ది తార్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తెరుళినారామ్. అతువుళ్ళిడక్క, భట్టరుళిచ్చెయ్తెనతోన్దుణ్డు - “అన్దొరైయ మాథ్వార్ పరికర తైయుమ్ విషయాకరిత్తు, అత్తాలేతిరు మేనియిట్టి అన్దొజ్జవ్యత్తైచ్చొల్లుకిటతు” ఎన్దు; ౧ “విశోధితజటస్సాంతశ్చిత్రమాల్యాను లేపనః | మహర్ష వసనో రామ స్తస్థాతత్రశ్రియాజ్వలన్” ఎన్దునిన్దాస్సోలే.

(విట్టిలక్ష్మిత్యాది) మదకుతిఅన్దాస్సోలేవిట్టువిశ్వానిన్దుళ్ళ, శివన్ద ఒళియెయుండెత్తాన తామరైపోలేయా యిల్లు తామ్తోల్లువిట్టునిరువడికల్, తమ్మెయ్తెత్తై, కుళిరనోక్కినతిరుక్కణ్ణల్, ఇవై. ఉపమేయత్తు క్కుపమానమ్ నేరాకప్పోరామైయాలే, అతుతన్నై యేశిక్షిత్తుచ్చొల్లుకిటార్. అన్తిక్కే, విట్టువుక్కు - ఇలక్కు

జి.ఆ.—ఐదామ్బాట్టు (విట్టిలక్ష్మిత్యాది). ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తిలే, కీర్తనపరికరమాకతమ్మైవిషయాకరిత్తతైత్తాలేయిన్దో; (ఇప్పాట్టుల్ తన్నవయవసౌందర్యతాలే యెన్నై తనక్కాక్కినాన్దెన్ది తార్) ఎన్దుమాట్టి నిర్వహిప్పతు; ఎమకేట్టొఱిఱిప్పమ్ మేవుమత్తన్నై యమాక్కినగుణత్తుక్కున్దోల్లు “విట్టిలక్కు” ఇత్యాదివిశేషణ్యతైయిట్టేత్తుకిటార్దు తిరుమాలైయాణ్ణా నిర్వాహమెన్దు కణ్ణుకోళ్ళు. ఒరువనై విషయాకరిత్తతై యజ్జలనాయరుద విషముణ్ణోవెన్న (విశోధితేత్యాది). ఇన్దొక్కమ్ - భరతాన్దొరై విషయాకరిత్తవస్త్ర తిలి రుచ్చెచ్చొల్లుకిటతు. యదృకాణ్డే ఏకత్రింశదుత్తరశతతమే, “పూర్వస్తుభరతేన్నా తేలత్తుజేచుహుతే” ఇత్యాద్యనస్తరమ్, “విశోధితజటస్సాంతః” ఇత్యాది.

విట్టు - వికసితమాయ్. ఇలక్కు - విశ్వానిన్దుళ్ళ. యదాస్, విట్టు - పుటప్పట్టు. “తామరై” ఎన్నాతే, “విట్టిలక్కు” ఇత్యాదియాలే విశేషిస్సానెన్నెన్న (ఉపమేయత్తుక్కిత్యాది). నేరాక - ౭-పాపక. అతుతన్నై - ఉపమానదన్నై. “అన్తిక్కేవిట్టువుక్కు” ఎన్దిటనా క్యమ్ - శిలశ్రీకోశగళిలే యిరుక్కిటతు, శిలశ్రీకోశగళిలిత్తై. ఇన్దాతపక్షత్తిలే, అన్వయమరుళిచ్చెయ్తెకిటత్తిలే “విట్టువుక్కు” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తెయాలమ్, పాట్టుక్కల్ తోలుమ్ కీర్తముడినతిరునామగ్నై అదాగుకవరుళిచ్చెయ్తెకిట ప్రకరణమాకైయాలమ్, “విట్టు” ఎన్దు తుక్కు - విట్టువుక్కు ఎన్దుభాన్దరముణ్డెన్దుకణ్ణుకోళ్ళు. ఇహోతు, మతుకూతననాన - విట్టువుక్కున్దన్దయిప్పతు. “విట్టు” ఎన్దు

ఆ.ఆ.వి.—(భట్టర్) అపరభావియాక్కియెన్దుమాట్టునతు. (అన్దొరైయమాథ్వార్ పరికర తైయుమ్ విషయాకరిత్తు అత్తాలేతిరు మేనియిట్టి అన్దొజ్జవ్యత్తైచ్చొల్లుకిటత్తై) ఇన్దనిర్వాహత్తుక్కుక్కురుత్తు - “అవయవసౌందర్యతాలేతనక్కాక్కినాన్దెన్ది తార్” ఎన్నుమ్మోతు, “ఇలక్కు” ఎన్దుటోప్పోరాతో, “విట్టిలక్కు” ఎన్దువిశేషిక్కిఅత్తాకైయాలే ఇప్పడిపుకరుణ్ణాకైక్కడియననైయ విషయదైయానైయమ్ విషయాకరిక్కియిటేయెన్దు. ఇత్తాల్, ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తుక్కుమ్ భట్టర్ నిర్వాహత్తుక్కుమ్ భేదమానతు - అవయవసౌందర్యత్తిన్దెయ కారణత్వకార్యత్వజ్జైప్పోల్లువాయిల్లు. భాష్యకారనిర్వాహస్య “అన్దొరై” ఇత్యత్రహృదయమ్. — “విట్టువాయ్” వ్యాపనశిలనాయ్ “పరస్తువిశ్వాకిటభిషేక తైయుడైయనాయ్ స్వామియనమధుసూదనస్థనక్క” ఎన్దువన్నీరాయర్ తిలే. — అప్పడియ్యెన్దొరై

ఈ. - శ్లోకాంతామరై పాతమెన్ద న్వయమ్. (విట్టిలక్కి త్యాది) ౧. శోభ యక దిణ్ణకారణ్యమ్. ఎన్ను మాప్పోలే యిరా నిన్దతువడివట్టుకు. తన్నెయనై త్తపోలైక్కుళిర్ న్దవడివిరున్దపడి. విట్టిలక్కుకిప్ర కాశ త్రైయుడైయ చన్ద్రైన్ద్రాపేలేయాయి ధ్దు శ్రీపాళ్ళుజన్మమ్. (శీర్ శక్కు) భగవత్ప్రత్యాస త్తియాలేన్దవై శ్వర్యమ్. ౨ [ఉన్బతుశొల్లిలులక శన్దా వాయ ముతమ్. కన్బుడైకొల్లిల్లుడల్వణ్ణ కై త్తలన్ద్రే] ప్రసాద త్రైమాడి కైన్ద్రుడైయిలే కిడప్పారై ప్పోలే, అవక నా యాలేఊట్ట ఉన్బు, వడివై ప్పో త్తిరుక్కుయిలే శాయురు త్తనై. (శీర్ శక్కు) ౩. ఉన్ శెల్వమ్ శాలవట్టుకియతు. ఎన్ను వట్టి వాయతుకైయ తానవై శ్వర్యమితే. (శక్కురమ్ పరుతి) కన్బుతిల్ మిన్నిన్ద్రొన్దై యుపమానమాక చ్చొల్లుమి త్తనై యితే, ఆదిత్యన్ద్రాపేలేయన్ద్రే తిరువాట్టియాన్ద్రానిరుప్పతు. (విట్టిలక్కుముడి) ఇన్దై యి త్తనై యమ్ తకపు క గాలేముట్టాక్కిడుమాయిన్దు తిరువభిషేకమ్. (అమ్మామతుశూతనన్ద్ర నక్కే) సర్వేశ్వరనాయరున్దవైత్తు ఆగ్నితవిరోధినిరసనస్వభావనానవనుక్కు. విట్టువుక్కు - ఇలక్కి త్యాది - ఎన్ద్రముతలాకవన్దయమ్. ౫.

శీ-ఆ. — మిన్దై త్తిల్ ఉకరమ్ - కున్ద్రయిలకకొన్ద్రయతు. కున్ద్రయల్ - కున్బుకనశబ్దమ్. అతావతు - ఉకారమ్ లోపిన్ద్రొన్ద క్కియత్తెన్ద పడి. ప్రకాశాతయన్ద్రున్ద్రముఖేనానా (శోభయన్ద్ర త్యాది). “శోభయన్ద్రకారణ్యం దిప్తేన స్వైరేతేనా. అదృశ్యత దారామోబాలచన్ద్రైరవోదితః” ఇత్యాద్యకాండేన్ద్రున్ద్రై త్తింశే రావణం ప్రతిహరించు. కరున్బుడరెన్ద్ర - కుళిర్ న్దనిజమెన్ద్ర త్తిన్దపడియె న్నెన్ద్ర (తన్నెయత్యాది). కరున్బుక్కుర్థమ్ (కుళిర్ న్దనిజము). విసితిమాయ్ విశక్తానిట్టింబసీలమాల ప్రత్యయైయై డైయ మలైపోనవట్టు కియవడివెన్ద్ర శబ్దార్థమ్. “మతి, అమ్, శీర్, శక్కు” ఎన్ద్రుపద భేదమృణ్ణి, అమ్ - అక్కియశక్తెన్ద్రువినక్షిత్తు (శ్రీపాళ్ళుజన్మమెన్ద్రు). యద్వా, “మతియమ్” ఎన్ద్ర - చన్ద్రైవాచక మొరుశబ్దమున్బు. అప్పోతు, శ్రీపాళ్ళుజన్మమెన్ద్రు - ఉపచారోక్తి. శీర్ శక్కు - విశ్వర్యముడైయశక్కు. అక్కి యశక్తెన్ద్రుతల్. శక్కుక్కుచ్చిరైయైతెన్న (భగవదత్యాది). ప్రత్యాస త్తిత్తైన్ద్రొక్కట్టుకితార్ (ఉన్బతిత్యాది) నాయ్చియార్ తిరు మొట్టి. నీయున్బున్బుడిశొల్లిల్, తిరువులకశన్ద్రునవనుడైయవాగమృతమాయిన్దు భుజప్పతు; కన్బుజిల్, కడల్ పోన్ద్ర వన్ద్రైయై డైయవను డైయకై త్తల త్తిలేయాయిన్దు శాయవతిత్యర్థం. ఎన్దు త్రపాశురన్ద్రుక్కుర్థమ్ (ప్రసాద త్రైయత్యాది). శూడి - భుజత్తు. కైన్ద్రున్ద్రై - తిరుక్కొ పురవాళలిలన్ద్రై. పారా - పార్ త్తుక్కొన్బు. శాయమ్ - శయిక్కుమ్.

ఇన్ద్రప్రత్యాస త్తియైశ్వర్యమోవెన్ద్ర (ఉన్ శెల్వమిత్యాది) నాయ్చియార్ తిరుమొట్టి. ఉన్ద్రైశ్వర్యమ్ మికవుముక్కియతిత్యర్థం. వా యతుకైయతానవెన్ద్రు - చాటు. ౪ “సుదర్శనమహాబాలశోటిసూర్యసమప్రభ” ఎన్ద్రురక్క, “పరుతి” ఎన్ద్ర - సూర్యనైయుపమానమాక చ్చొల్లుకితెన్ద్రెన్ద్ర (కన్బుతిత్యాది). మిన్నిన్ద్రొన్ద్రై - ప్రకాశప్రత్యాన్ద్రై. “శక్కురమ్, “పరుతి” ఎన్ద్రుసామానాధికరణ్యమ్ - ఉపమానోప మేయభావత్రాల్. ముడివిలేశొల్లుకైయాయిమ్, విశేషణమిట్టుపమానజ్ఞాన్ద్రై మెయాయిమ్, ఉప మేయమాత్ర త్తైన్ద్రొన్ద్రైయాయిమ్ ఫలి త్తభావమ్ (ఇన్దై యి త్తనై యమిత్యాది). “విట్టు” ఎన్ద్రుతిరునామమాకవినక్షి త్తపక్ష త్తిలేయన్ద్రయన్ద్రొక్కట్టుకితార్ (విట్టువుక్కిలక్కిత్యాదియైన్ద్ర ముతలాకవ న్వయమెన్ద్ర). “విట్టిలక్కి త్యాది” ఎన్ద్రుపాతమిరున్ద్రతాకిల్ - మున్ద్రవన్ద్ర త్తిలన్ద్రయన్ద్రొక్కట్టుకితాపడియాకితతు. విట్టిలక్కుముడియన్ద్రా మతుశూతన నానతనక్కు - పాతమ్ కైకళిక్కిల్ - విట్టిలక్కు శ్లోకాంతామరైయై, తిరువుడమ్ము - విట్టిలక్కుకరున్బుడరైయై, శీర్ శక్కు - విట్టిలక్కుమడియమ్, శక్కురమ్ - పరుతియైయైత్యయః. ద్వితీయపక్షే, విట్టిలక్కుముడియన్ద్రా మతుశూతననాన - విట్టువుక్కు - పాతమ్ కైకళిక్కిల్ - ఇలక్కు శ్లోకాంతామరైయైభూరవదేవాన్ద్రయః. ౫.

ఆ-ఆ-వి. - వననుక్కున్న (ఉన్బతిత్యాది) నాయ్చియార్ తిరుమొట్టి. — (ప్రసాద త్రైయత్యాది) భగవత్ప్రసాదం భగవత్ప్రసాదావేన భుక్త్యా భగవద్గోపురం నర్మహయాం వర్తమానా ఇత్యర్థం. — ఉన్ శెల్వమ్ శాలవట్టుకియతు. “ఇన్ద్రుననున్ద్రొన్ద్రై శెల్వత్తుక్కిలాన్” ఎన్ద్రున్ద్రైన్ద్రైక్కి యిరున్ద్రతీయైన్ద్రైశ్వర్యమ్. — “పద్మ పర్వతచన్ద్రైరూపదృష్టాన్ద్రానాం విశేషణాన్ద్రైచ్యన్ద్రై, సుదర్శనదృష్టాన్ద్రైభూతాదిత్యస్యవిశేషణం నాభి ధీయతే, అన్యకింహృదయమిత్యత్యాహ (కన్బుతిత్యాది). తన్నాత్, విశేషణాభిధానేన సదృశోనభ వేదిభావః” ఇతిచనదన్ది. — “కతి రాయరమిరవిలన్ద్రైత్రై త్తనైన్ద్రైకియన్” ౬ “వజ్రధ్వజాన్బుశసుభాకలకాతపత్రపక్షే రుహజ్జు పరికర్త పరీతమన్ద్రః. అపాద పజ్జుబవిశ్చ జ్ఞుదీప్రమా శేః శ్రీరక్తిశ్చరణయోర్యుగమాశ్రయామః” ఎన్ద్రుతనుసన్ద్రైయమ్. ముట్టాక్కిడుమ్ - ఆచ్ఛాదిక్కుమ్. ౫.

తిరువాయ్ మొట్టె. — ౨-ప. ౭-తి-కేశవస్థమర్. ౬-పా-మతుశూతనై వ్యాఖ్యానజల్. ౨౨౩

అర్థము. — మధుననిమొడిరక్కసుసంపియాశ్రితవిరోధులనుబోగొట్టినసర్వేశ్వరునిచిహ్నము ఇతరప్రాప్యములేనివాడైతిని. (౩) అనిపట్టినప్పుడు
పులచేతను కార్యము(౬) లేక స్త్రోత్రముచే(వానిగుణములను) వ్యాపించిన వాతురములను(౭) స్థిరముగనుండి వాడి యాడుకట్టు(౧౨) ప్రతికల్పముం
దును అనేకములై అద్వితీయములైన(౧౫) జన్మములయందు నాతోసరిగా నవతరించి (౧౭) నాకే కటాక్షములను జేయుటకు(౨౦) తగుమైన
హేతువులుకలవాడును స్వామియునై (౨౪) త్రివిక్రమావతారంబైతిని సర్వేశ్వరుని గృహ (౨౭) వ్యాపించుకొనెను. (౨౮) ౩.

ఈ. — అతామ్బట్టు. తన్బక్కల్ నాకప్రవణనాకై క్కె మ్మెరుమాకవిరున్దిత్ శ్లోమ్ తకకృపైయా లే
యెన్దితార్.

(మతుశూతనై యన్ది మన్ శ్రీలే నెన్దు) విరోధినిరసనస్వభావనానవనై యొట్టియ వేలుశిలరై త్తజ్జమాకవుడై
యేనల్లేనెన్దాయ్ త్తలు ఇవరిరుప్పతు. సత్త్వస్థలై యెడు త్తపోతురుకాలివ్వాడై శొల్లుమతునమక్కుముళ్ళతోన్ది తే,
ఇవర్ క్కువాశియెన్నెన్నిల్ (ఎత్తాల్ మ్మకరుమమిన్ది) అన్దవుక్కిక్కిచ్చేర్ న్దవనుస్తానమున్డాయ్ త్తరుక్కుమ్. ప్రాప్య
భాసజ్జలిలుమ్ ప్రాపకాభాసజ్జలిలుమ్ నెక్కిత్తన్దు, అననై యొట్టిన్దెల్లావన్ద్రాలు మొరుప్రయోజనమిన్ది క్కేయిరు
ప్పర్. (తుతియిత్త్యాది) స్తోత్రాత్మకమానపాడలెన్ను తల్, స్తుత్యగుణజ్జలై విళాక్కొలై కొళ్ళువృడియాన పాడ
ల్ కళెన్ను తల్. కల్పన్దోటుమ్ కల్పన్దోటుమ్ తుతిశూన్దపాడల్ కళై కొణ్ణుపాడువతాడువతామ్బడిపణ్ణినాక.
(నిన్దు) ౧. 'దేహిమే' ఎన్దుప్రయోజనజ్జలై స్పర్శ్శ్రియకలుకై యిన్ది క్కేయిరుక్కె. ఇప్పడియవన్దెన్దుకైక్కు హేతు
వెన్నెన్న, శొల్లుకితార్ (వితిశూన్దతాల్) (ఎతిర్ శూన్దల్ పుక్కు) ఒరువనైప్పడిక్కిననై త్తవక్ అనకాపామ్
వరమ్బుక్కెతిర్వరమ్బేరుమాపామ్ లే, ఇవర్ పిఱన్దజన్దజ్జల్ తోటుమ్ తానుమెతిరేపిఱన్దువన్దానాయ్ త్తలు.

ఇవర్ కర్త మడియాకప్పిఱక్క, అవననుగ్రహత్తాలే పిఱన్దువన్దవి త్తనై. శూన్దలెన్దు అవతార త్రైచ్చొన్దిక్కుడవ
తితే; ఎన్దెత్తోర్ పిఱన్దు మెతిర్ శూన్దల్ పుక్కు - ఎనక్కేయరుళ్ కళ శెయ్యవితిశూన్దతాల్ శ్లోమ్ తార్. వితియెన్దిఱతు-

జీ-ఆ. — అతామ్బట్టు. (మతుశూతనైయిత్త్యాది) ఎన్దెత్తోర్ పిఱన్దుమ్ - ఎతిర్ శూన్దల్ పుక్కు - ఎనక్కేయరుళ్ కళ శెయ్యవితిశూన్ద
తాల్" ఎన్దు త్తెక్కుటాక్షీ త్తనతారికై (తన్బక్కలిత్త్యాది). వరున్దిత్ శ్లోమ్ - ప్రయాసపట్టతెల్లామ్.

తజ్జమాక - ప్రాప్యప్రాపకమాక. మేలుక్కవతారికై (సత్త్వమిత్త్యాది). తాత్పర్యమ్ (అన్దవుక్కిక్కిత్త్యాది). శబ్దార్థమ్ (ప్రాప్యభా
సజ్జలిమిత్త్యాది). ప్రాప్యభాసజ్జల్ - ప్రయోజనాన్దరజ్జల్. ప్రాపకాభాసజ్జల్ - ఉపాయాన్దరజ్జల్, కరుమమ్ - కార్యమ్. ప్రయో
జనమెన్దు పడి. తుతిశూన్దపాడల్ కళ - స్తుతియాకమాన్ద్రన్దిరుక్కిఱపాడల్ కళెన్దుమున్దవన్దమ్. శూన్దలై - కార్తేన్దిన్దనమ్బున్దమ్.
అక్తయాలే స్ఫుటతైయై చొన్దుకిఱతు. ద్వితీయార్థత్తిలే, స్తూయతఇతిస్తుతిఃఎన్దు - స్తుత్యగుణజ్జలై చొన్దుకిఱతెన్దు పడి. విళాక్కొలై కొళ్ళుకై
కబళికరిక్కె. ఉజ్జీయున్దోటుమ్ - తుతిశూన్దపాడల్ కళ - నిన్దు - పాడియాడ ఎన్దున్దుయి త్తర్థమ్ (కల్పన్దోటుమిత్త్యాది). "నిన్దు"
ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (దేహిమేయిత్త్యాది).

ఎతిర్ శూన్దల్ పుక్కు - చేతననుక్కెతిరేపిఱన్దువన్దు. చేతనకర్త మడియాకప్పిఱక్కితాక, అనకాపిఱక్కైక్కుడియేతెన్న (ఇవర్
కర్తమిత్త్యాది) స్వాక్తార్థస్యమూలదర్శయతి (ఎన్దెత్తోర్ పిఱన్దుమిత్త్యాది). "అనుగ్రహత్తాలే" ఎన్దు మతుక్కు శబ్దజ్ఞానోమే యెన్న (పిఱ
తియెన్దిఱతు).

అ.అ.వి. — (కల్పన్దోటుమితి) ఇదానింతవగానజనితహర్షాతిశయాత్ పూర్వతనసంపుతిరుణానివిర్భ్రత్య, యవత్కాలమేవమేవాగా
యమితివదతివా; ౨ "పడైత్తాకవిన్దుపోలే యతువుమ్యథాపూర్వకల్పమామే" ఇతిప్రకారేణ వ్యాసమును ప్రహ్లాదపితృరాజుక్కు
ర్యావతారోపిప్రతికల్పముస్తీత్యభిప్రాయావా. — ౩ "శూన్దల్ పలపల్లాక" ఇత్యుక్తాంప్రసిద్ధిమనలమ్బ్యైకా (శూన్దలెన్దు -

ఈ.—భగవత్కృపైయై. భగవత్కృపైయైవితియెనాన్మనెన్నెన్నిల్; అవనుక్కుత్తప్పవొణ్ణాతతాకైయాల్. నామ్నినైత్తవైత్తవైక్కుట్టవొట్టాతకర్తమొల్లే; ఈశ్వరకనినైత్తకార్యజ్ఞభమ్ కృపాపరతస్త్రినాయ్ త్తలైక్కుట్టమాట్టా; ౧[వధార్వామపికాకుత్తః కృపయాపర్యపాలయత్] కాకుత్తః-తద్రలిలుమ్కృపైయై విజ్ఞోరక్షీత్తుక్కొణ్ణుపోరుమ్ కుడియిలేపిఱవర్. వధార్వామానకాకత్తుక్కు విట్టవమ్బుక్కుట్టడక్కణ్ణుభీవుపణ్ణుమవరితే. (ఎనక్కేలిత్యాది) సర్వేశ్వరనాయరున్దువైత్తు, శ్రీవామననాయ్ వద్దవతరిత్తు సూన్దుడియాలేత్తైలోక్కత్తైయుమ్ తిరువడికళికీక్షీయట్టుక్కొణ్ణు యెల్లారోడుమ్మొరున్దిసౌలభ్యన్దాకపరత్వమెన్నుమ్బడి ఎనై ఎవయికారిక్కైక్కు ఒరువితిశూన్ద్రము. అన్దూకతిరివిక్కిరమనైయెనక్కేయరుళోకళోశెయ్య - ఎనక్కెన్న వే ఒరువితిశూన్ద్రము. ౬.

జీ-అ.-యెన్దిఱితిత్యాది. దృష్టాన్తకథముభేనవివరణమ్(నామ్నినైత్తవిత్యాది). కృపాపరతస్త్రినాయ్నినైత్తకార్యమ తలైక్కుట్టమాట్టానెన్నుమతుక్కుప్రమాణమ్ (వధార్వామిత్యాది). తద్రలిలుమ్ కృపైయైవిజ్ఞోయెన్దుతు-తద్రలిలుమ్ హనివన్దాలుమ్కృపైయైవిజ్ఞోయెన్దు పడి. ఆనాల్, కాకత్తుక్కుక్కణ్ణుభీవుశేయ్కెన్మెన్నెన్దు (వధార్వామానవిత్యాది). ఇతు - రసాక్తి. కణ్ణుభీవు - విశమ్బముమ్, కణ్ణుయిక్కియైయుమ్. అతువుమ్ కృపాకార్యమెన్దు పడి. “అన్దూక తిరివిక్కిరమనై ఎనక్కెన్న - వితిశూన్ద్రము” ఎన్దన్దయిత్తరుళిచ్చెయ్కెత్తార్ (సర్వేశ్వరనాయిత్యాది). “ఎనక్కు” ఎన్దిరణ్డిడత్తిడేయిక్కైయాల్, పునరుక్తివారామై క్కున్దయిక్కొట్టుకెత్తార్ (అన్దూనిత్యాది). స్వామియాన తిరివిక్కిరమనై ఎనక్కేయసాధారణమాక ప్రథమకటాక్షన్దొడగ్గి పరమభక్తిపర్యస్తమాన పువకారజ్జైప్పణ్ణుకైక్కు సాధారణమాకవారుకృపై శూన్ద్రము కొణ్ణుతు ఎన్దుకబ్బాళమ్. * వితిశబ్దమ్ - కృపావాచియాకైయాల్. “అరుళోకళో” ఎన్దిఱితు - కృపాకార్యపరమ్. “ఏల్” ఎన్దుతు - అవధారణమెన్దుకరుతి (ఎనక్కెన్న వేయెన్దితార్). “ఏల్” ఎన్దుతు సన్దోహతిశయసూచకమన్దయమాతల్. మతుకూతనైయెన్దుతోడగ్గి, ఊళ్ళీయూళ్ళీ లొలుమ్ - నిన్దు - తుతిశూన్ద్రవాచలోకళో పాడియాడుమ్బడి - ఎనైన్దోర్ పిఱప్పమ్ - ఎతిర్ శూన్ద్రోపుక్కు - ఎనక్కేయరుళోకళోశెయ్య-అన్దూక తిరివిక్కిరమనై - ఎనక్కేల్ - వితిశూన్ద్రతిత్తవన్దయ. ఎనైత్తు - ఆనెకజ్జళాయ్. ఓర్ - అన్దితియమాన. పిఱప్పమ్ - పిఱప్పక్కళో లొలుమితిశబ్దాళి. ఏలుతల్ - తిరుతియాకవుమామ్. ౬.

అ-అ-వి-శూన్ద్రస్థకొళ్ళుకై. అతిగ్గేఅవతారమాకిఱతు. — (అవనుక్కుత్తప్పవొణ్ణాతతాకైయాన్మనెన్నెన్నిల్. ౩౭ వధానీతివిధి, విధాయకవేదవాక్యమ్; విధీయతే - జ్ఞాన్యతావిధి - అదృష్టరూపంకర్తేవ్యుత్పత్తిదన్దయవివక్షయాఅర్థదన్దయపరంవా, వివర్యవివరణభావేనఏకార్థపరంవా. ఒట్టాత - సహియాత. — “ఎనక్కేలన్దూక తిరివిక్కిరమనై ఎనక్కులున్దవేన్దుకొలైయై డైయవనాయ్ స్వామియానత్రివిక్రమనై ఏలుకై - కొళ్ళుకైయాతల్, తిరుతియాకవుమామ్” ఎన్దువాదికేసరియరుళిచ్చెయ్కెత్తార్. ౬.

ప్ర-తి.—(మతుకూతనై) బ్రహ్మజ్ఞపురాణే మహేశ్వరనారదసంవాదేనారదంప్రతిమహేశ్వరః, “తస్మిన్కాలేభగవతః క్షవిట్టుమ్బువాపుణా । రజస్తమః ప్రకృతికామధుక్తైభసంజ్ఞతౌ । అసురౌబ్రహ్మణోభ్యేత్యస కాశేలోకకణ్ణికా । వేదాన్ద్రహిత్యాసలిలంప్రవిష్టప్రళయోదధేః । తాహత్యాదానవశ్రేష్ఠేహర్షియశిరామునే । ఆదాయవేదానాగచ్ఛ దన్దికంపరమేష్ఠినః”.— (ఆదనిన్దు) యజుః, “దేహిమేదదామితేనిమేధేహినితేదధే”.— (వితిశూన్ద్రము) సున్దరకాణ్డే [౩౮] మారుతింప్రతివాయసవృత్తాన్తకథనేసేతా, “సతనిపతితం భూషాశరణ్యశ్వరణాగతమ్ । వధార్వామపికాకుత్తః కృపయాపర్యపాలయత్ ॥ ౩౮ ॥” — (తిరివిక్కిరమనైయే) శ్రీనారసింహపురాణే, “హోయధారానిపతితా వామనస్యకరేపునః । కరేనిపతితేతోయే వామనోనవృధేక్షణాత్ । పాదేనైకేవకాన్తాసర్వేయంభూర్న కేశ్వర । ఆన్దరిక్షంద్వితీయేనద్వాన్ద్రప్రతీయేనసత్తమ”.

తాత్పర్యము.—అనాది కాలమునుండి నేటివఱకు నాప్రతిజ్ఞ మందును నన్ను వశపఱచుకొనుటకుఁదగు మైనయవతారముల నెత్తినన్ను వశీకరించిన మధుసూదనునితప్ప వేఱులే దనియభ్యవసాయమునొంది ప్రాప్తార్థములను త్యజించి సర్వకాలములయందును స్తోత్రరూపములైన నపాశురములను బాడుటసంతోషాతిశయముచే నాడుటయనియెడి సమృద్ధిని నాకుఁ బ్రసాదించుటకై త్రివిక్రముని విధియనియెడి కృపసంపూర్ణముగ వ్యాపించెను.

మూ.—తిరివిక్కిరమక్ శెన్దామలై క్కణైచ్చు నెళ్ళెన్దని వాయ్! ఉరువిల్వొల్లదవైళ్ళై ప్పళిఱునిఱ త్తనెన్దెన్దు, ఉళ్ళి ! ప్పరవిప్పణిన్దు పల్లూళ్ళియూళ్ళినిన్బాతపద్యయ మే! మరువిత్తొమ్మను మేతన్దాయ్ వల్లైకాణెన్దాయననే! ౭॥

ఆ.—(తిరివిక్కిరమక్) ఆశ్చర్యదిన్యచేష్టితక్, ప్రబుధముద్గామ్యుజువారులోచనక్, అగ్రుకియతిరుప్పవళితైయడైయవక్, శుచిన్సితక్, ఇవన్దోలేయన్దైయడిమైయాక్కినవ నెన్దెన్దుళ్ళి ప్పరవిప్పణిన్దు ఇప్పడియే సర్వకాలమునున్నడైయ పాతపద్యయమే మరువిత్తొమ్మను మేతన్దాయ్; వల్లైకాణెన్దాయననే! వల్లైకాణ్, ఒరువర్క్కుళ్ళైయ్యముడియాతన వెల్లొళ్ళైయ్యవల్లొవనలైయో వెన్దెత్తార్.

అన్య.—తిరివిక్కిరమక్ శెమ్ తామరై (౩) కణ్ ఎమ్మా శెమ్ (౬) కని వాయ్ ఉరువిల్ (౯) పొలిన్ద వైళ్ళై పళిఱు (౧౨) నిఱత్తక్ ఎళ్ళ ఎన్దెన్దు (౧౫) ఉళ్ళి పరవి పళిన్దు (౧౮) పల్ ఉళ్ళియూళ్ళి నిళ్ళ (౨౧) పాతపద్యయమే మరువి తొమ్మను (౨౪) మునమే తన్దాయ్ ఎన్దాయననే (౨౭) వల్లైకాణ్. (౩౦)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, స్వామిభవత్తుక్కుఱుస్వాక సత్వోత్తరమాన మనస్సైత్తన్దాన్దెన్దెత్తార్.

త్రివిక్రమాపదానత్తా లేలోక తైయనన్వార్ ముక్కినవనాయ్, అశుపాలేశవన్ద తామరైపొన్ద, (౩) కణ్ణాలే, ౧ “జితమ్” ఎన్నుమ్మడియొ న్దైయడిమైకొన్దెన్దాయ్ నాచక్, శివన్ద, (౬) కనిపొలేయరుక్కిఱ, తిరుప్పవళిత్తిక్, వడివిలే, (౯) పరమ్మివళిన్దువరుక్కిఱ, వెళుత్త, పళిఱుపొలేయరుక్కిఱ (౧౨) తిరుముత్తిక్ నిఱత్తై, ఎనక్కునుభవిప్పిత్తవక్, ఎన్దెన్దుతని త్తనియే, (౧౫) చేష్టితతైయబ్బణ్ణుక్కైయమ్ముఱు వల్లొక్కైయమ్ నెన్దొలేయనుభవన్దు, అశుభృషక్కా మైయాలేయక్రమమాకప్పరవి, అన్దప్రీతిప్రేరిత నాయ్కొన్దెన్దెన్దుతిరువడికళితేవిమ్మన్దు, (౧౮) పలవక్తెప్పట్ట, కల్పవిభాగ తైయడైత్తానకొలత త్తవముళ్ళతనైయమ్, ప్రాప్తనానవున్నడైయ, (౨౧) భోగ్యమానతిరువడికలే, అనన్యప్రయోజననాయ్కొన్దెన్దెన్దుపాయన్ది, అడిమైశెయ్యుమ్, (౨౪) మనస్సైయే, తన్దాయ్, ఎన్దాయననే, (౨౭) వల్లైకాణ్. (౩౦) మహాబలియ మడైయన్దెన్దెన్దె వళ్ళిత్తనుకూలమాక్కిననీ, ఎన్దెన్దెన్దెయమనుకూలిప్పిక్కళక్త నెన్దుకరుత్తు.

అథము.—త్రివిక్రమాన తారంబెత్తినవాఁడు ఎఱ్ఱని తామరపుష్పములవంటి (౩) నేత్రములచే (నన్ను వశీకరించిన) స్వామి ఎఱ్ఱని (౬) ఫలమువంటి అధరముయొక్క ఆకారమునందు (౯) సమృద్ధములైన తెల్లని స్ఫటికములవంటి (౧౨) దంతకొన్నిని నాకుఁబ్రసాదించిన వాఁడు అనియని (సప్తశ్రీకముగ) (౧౫) అనుభవించియు (అక్రమముగా) జెప్పియు శ్రీపాదములనాశ్రయించియు (౧౮) అనేకవిధములైన కల్పములందు నీయొక్క (౨౧) పాదపంకజములయందు ఆసక్తకలదైయుండి కైంకర్యములనుజేయు (౨౪) మనస్సునే ప్రసాదించితివి, వామనాన తారంబెత్తి (నాకుపకరించి) న వాఁడా ! (౨౭) (నీవు) సర్వశక్తుఁడుకదా ? (౩౦)

ఈ.—ఏఱొమ్మాట్టు. ఉన్నడైయగుణానుసన్ధానపూర్వక మాకస్తుతి ప్రణామజలై ప్పణ్ణికొన్దెన్దెన్దుయను భవిక్కుమితు వేప్రయోజనమాయరుక్కుమ్ మనస్సైయెనక్కుత్తన్దాయెన్దెన్దెన్దె.

శీ.ఆ.—ఏఱొమ్మాట్టు. (తిరివిక్కిరమనిత్యాది). “మరువిత్తొమ్మను మేతన్దాయ్” ఎన్దెన్దెన్దెన్దె (ఉన్దైయనుభవిక్కుమితు వేప్రయోజనమాయరుక్కుమ్ మనస్సైయెన్దెన్దెన్దె).

డి-ఆ.-భావమ్ (మాన్వడియా లే యిత్యాది). “శైవామరైక్కణ్ణమ్” = “ఎవ్వ పదజ్ఞుకు భావమ్ (సోక్క లేయిత్యాది). “ఎవ్వా” = “ఎవ్వ
తైప్పర్” (జతమెన్ఱు పిన్ఱెన్ఱు). “జతన్ఱై పుణ్డరికాత్” ఎవ్వుతు వివత్తీతమ్. “ఎవ్వా” ఎవ్వుతి ద్దజ్జెర్ ద్దార్థమ్ (ఎన్ఱై యిత్యాది). (అక్రమితే
నిజత్రి లేయితి) “ఉరు” ఎవ్వు - అక్రమాయ్, అత్తాలేనిజ తైత్తిల్లుకిజ తైత్తుకరుత్తు. తిరువధరత్తుక్కు కావతు - శివస్వనిజ తైయై దైత్తై
యితే. ఉరువాలే - అక్రమాలే వల్లవన్ఱైయైయై డైయి విత్త ద్దార్థ. పళిన్ఱు-స్ఫటికమ్. తిరుముత్తై “పళిన్ఱు” ఎవ్వుతు- ముద్దువ మైయాలే.
ఒరువిషయ త్రిసుడైయన్ఱి తమప్పడి యనవరతానుసన్ధానవిషయమా యిరుక్కుమోవెన్ఱు (ఇతరవిషయైత్యాది). ఆకవాయ్ - దుర్గస్థమాంసాది
మయా స్తశ్చదేకమ్. మాతాతేయెన్ఱుతు - పిన్ఱైయైప్పర్. మఱుక్కై - ఇన్ఱా తేపాక్తై. యావత్కాలమ్ మరువిత్తిట్టై క్కెరన్ఱు హేతు -
అన్యప్రయోజనత్వముమ్, భగవన్నిరశ్చయభోగ్యత్వముమ్. ఏతదుభయవిధ హేతువైప్పర్ నిర్వాహద్వయమాహ (పరమభోగ్యమానవిత్త్యా
దియాలమ్, విషయా న్దరజ్ఞిత్యాదియాలమ్) “మరువిత్తిట్టై మనమేతన్దాయ్” ఎవ్వుతుక్కుర్గద్వయమ్ - విషయా న్దరప్రపణమానమనైన్ఱి
రుత్రియన్ఱై మరువిత్తిట్టై మనమేతన్దాయ్ ఎన్నుతల్, కరువుకల త్రితేయై నెన్జైత్తన్దాయెన్నుతలెన్ఱు. ముద్దినవర్గతై (విషయా న్దరజ్ఞిత్యా
దివాన్యతైలే) అరుళిచ్చెయ్తు, ద్వితీయార్గ తైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (పక్షైయ నెన్జైయిత్యాది). మరువుకై - అనన్యప్రయోజనత్వమతల్,
అనన్యపరతైయతల్, కరువుకలమ్ - తిరువాభరణాదికల్పిట్టువైక్కుమత్తై. శ్రీభణ్డారమైన్ఱు పడి. అతిలుళ్ళ నెన్జుకళితేయై నెన్జైయెన్ఱు పడి.
పుతియతాకవాన్తైక్కొండు త్తవిషముణ్డోవెన్ఱు (ద్వియందదామిపాలేయెన్ఱు). గీతాసుష శ్తే, “చచ్చలంహిమనకృష్ణప్రమాణిబలవద్ధృగమ్”

అ. అ-వి. — “ఁ” ము-పాదవిక్షేపే” ఇతిధాతుం హృదినిధాయాహ (మున్వడియాలేయితి). ౪ “ఁరుకుఁజూయిరునిలమానడిమిన్ వేడ్చి యులక నైత్తువీరడియాల్గుడుక్కి” ఇతివోచ్యతే, కథమత్రనిర్ణయ ఇత్యాశ్చక్కియాహ; ౫ “పరోమాత్రయాతనువాప్యధాన” ఇత్యాదిశు తిరపిసన్నిహితీ, వయంవానిన్దాయకాః? ఇతిభట్టార్యాఅవోచక్” ఇతి ౬ “కొడ్డెకోలక్కుఁజురువాయ్ చెప్ప” ఇత్యత్యాభిధీయతే. — అకవాయ్ - భగవదస్తరాస్యమ్. ౭ “మాత్వాన్తనన్జుఁజీప్” ఇత్యాది, ౮ “పరమాత్మనియోరక్” ౯ “స్త్రయన్నివపుపోహ నిజిఘ్నిన్నివ భుజగ్ముః । స్పృశన్నివగజోహ నిహనయన్నివదుర్జనః.” ఇరు - భగవత్సత్యమ్. — “మరువి” ఎన్వతుక్కే-కార్థమాయ్, “తొఱుమ్మనమే తన్దాయ్” ఎన్వతుక్కర్థవయమాతల్. ఇప్పత్తిల్, “మరువి” ఎన్వతుక్కర్థమ్ (పరమేత్యాది). “తొఱుమ్మనమేతన్దాయ్” ఎన్వతుక్కు విషయా న్నరప్రవణమానమనస్సైత్తిరుత్తి, ఉన్నెమరువితొఱుమ్మనమే తన్దాయ్ న్నువివక్షిత్తు, ఇత్తైక్కాట్టుకితార్ (విషయా న్నరగ్గళిత్యాది). “కరువుకలత్తిలేయరు న్నెఱ్ఱెత్తన్దాయ్” ఎన్వవివక్షిత్తు, ఇత్తైక్కాట్టుకితార్ (అప్పడియన్దియేయత్యాది) ఇతుక్కునూచక్మ్ (నిరతిశయభోగ్యము

తిరువాయ్ మొగ్గి.— ౨-ప. ౭-తి-లేళవన్మమర్. ౮-పా-వామనన్ వ్యాఖ్యానము. ౨౨౭

ఈ.—నెళ్ళితు' ఎన్దు ప్రత్యభిజ్ఞపణ్ణవొణ్ణాతపడియిం నిన్దుతు. (ఎన్ వామన నేవలైకాణ్) కొల్ కైక్కుమ్ కొడుక్కైక్కుమ్ నాన్కొన్డెయోపరికరమ్. వామన నేవలైక్కాట్టి యెన్మెన్దై త్తిరుత్తిత్తదాయ్; అన్మడివ్వుకాలే, మహాబలి, 'ఎనతు' ఎన్దిరున్దభూమియై పహరిత్తాయ్; వలైకాణ్డెన్దు. ఉక్కీతార్. ౭.

జీ-అ.—ఇత్యాది. ఏకాదశే, “నతుమాంశక్య సేద్రప్టుమ నేనైవస్వచక్షుషా దివ్యందదామి తేచక్షుఃపశ్య మేయోగ మైశ్వరమ్.” కరువుకల త్తిలేయెరు నెన్దైత్తురుకైయవతెన్మెన్దు (పత్తైయ నెన్దైత్తిత్యాది). వివరణమ్ (వామన నేవలై త్తైయత్యాది). ఉరివిక్కిరమనిత్యారభ్య, నిటత్తనెన్దై - పల్లూజీ యూజీ - ఉళ్ళిప్పరవిప్పణిన్దు - నిన్దాతపజ్జయ మేమరువిత్తొమ్మ మనమేతదాయ్; ఎన్ వామన నే - వలైకాణ్ ఇత్యవ్యయః, వలైకాణ్ - నీశక్తననోవెన్ద పడి. వలై - శక్తనే! యెన్దు సమ్బాధనమ్. ౭.

అ-అ-వి.—మాయరుక్మయాలేయెన్దుతు. వివరణమ్ (పత్తైయ నెన్దైత్తిత్యాది). అన్దిక్కే (ఎన్దుమామ్) ఎన్దు సముచ్చయిత్తుక్కుచ్చేర, పరమభోగ్యమాన వెన్ద వాక్యమ్-మున్దినవర్ధమాయ్, ఇత్తైవివరిక్కితతు (పత్తైయ నెన్దైత్తిత్యాదివాక్యవ్యయమ్) ఎన్దువుమామ్. ఇప్పక్షత్తిల్, “మరువి” ఎన్దువోడేకూడ “తొమ్మ మనమేతదాయ్” ఎన్దు తుక్కిరణ్ణుపారు శెన్దుకణ్ణుకొళ్ళుతు. ౭.

ప్ర-తి.—(ఎన్ శెట్టినివాయ్) జితన్తాయామ్, “జితన్తేపుణ్డరికాత్తునమ స్తేవిశ్వభావన. నమ స్తేస్తుచ్చాస్మికేళమహాపురుషపూర్వజ”.— (మనమేతదాయ్) భగవద్గీతానుషక్తే, “యోయంయోగ స్వయాపొక్తస్సా మ్యేనమధునూదన. ఏతస్యాహంనపశ్యామిచచ్ఛలత్వాన్ధినితిం స్థిరామ్॥ ౩౩॥ చచ్ఛలంహిమనఃకృష్ణప్రమాణిబలవద్బుధమ్. తస్యాహంనిగ్రహన్తుశ్యేవాయోరివసుదుష్కరమ్॥ ౩౪॥” —(తదాయ్) తత్తై కాదశే, “నతుమాంశక్య సేద్రప్టుమ నేనైవస్వచక్షుషా. దివ్యందదామి తేచక్షుఃపశ్య మేయోగ మైశ్వరమ్॥ ౧॥”. ౭.

తాత్పర్యము.—ఆశ్చర్యకరములైన దివ్యచేష్టితములచేతను సహ్యాక సితంబులైన సరసీరుహంబులవంటి నేత్రములయొక్క సౌందర్యము చేతను నిరతిశయసుందరమైన యధరముచేతను అట్టియధరమందుఁ బ్రకాశించుచున్న దంతకాన్తిచేతను అట్టిదంతకాన్తిచే వెలుగుచున్న చిరునవ్వుచేతను నన్ను వశపఱచుకొనినవాడని నిన్నునుభవించియు ఆనందాతిశయముచే బలుమారుపాడియు పాదారవిందంబుల నాశ్రయించియు సర్వకాలములయందు పొద్దుపుచ్చునట్టి విలక్షణమైన మనస్సునే నానుఁబ్రసాదించిన పరమోదారుడా! నీవు సర్వశక్తుడవుకదా! యని భగవంతుని నాహ్వానము కొనియాడిరి. ౭.

మా.—నామన నెన్దు రదక వణ్ణనామరైక్కణ్ణినన్. కామనైప్పయన్దాయెన్దైన్దున్కొల్ పాడియేపణిన్దు।
తూమన త్తననాయ్ ప్పిఱవిత్తుత్తినిన్దు, వెన్దై. త్తిమనన్దైత్తాయునక్కైశెయ్ కే నెశిరీతర నే॥౧॥

అ.—(వామనన్) నిరతిశయ సౌందర్యజన్మ భూమియాయురన్దు వున్నదైయపడివైయుమట్టుకైయుమనస్య ప్రయోజననాయ్కొణ్ణుపాడి, ఉన్దిరువడికైప్పణిన్దుకొణ్ణు ప్రతిబద్ధకణ్ణైప్పొక్కుమ్మడి యెన్మెన్దైయ మనస్సెన్దున్దిరువడికశల్లతు మన్ బొన్దతిమాతపడి పణ్ణినాయ్; త్రిమానే! ఉనక్కు నా నెన్దుకైత్తాళుశెయ్ వలైకాణ్.

అన్య.—వామనన్ ఎన్ మరదకవణ్ణన్ తామరై (౩) కణ్ణినన్ కామనై పయన్దాయ్ (౬) ఎన్దైన్దు ఉన్కొణ్ణు పాడియే (౯) పణిన్దు తూమన త్తననాయ్ పిఱవి (౧౨) తుత్తుతి నీన్దు ఎన్దై (౧౫) తీమనన్దైత్తాయ్ ఎన్ శిరీతర నే (౧౮) ఉనక్కు ఎన్ శెయ్కే. (౨౧)

౨౨౮ తిరువాయ్ మొళి—౨-ప. ౨-౨-కేశవస్థమర్. ౮-పా-వామనన్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

పన్నె.—అనస్తరమ్, అనుభవత్తుక్కుఱుప్పట్టతనెజ్జాప్పొక్కిన వుపకారత్తుక్కు ప్రత్యుపకారముజ్ఞో? వెన్ఱిఱార్.

సర్వసులభ నానవామననే!, ఎనక్కనుభావ్యమాన, మరదక మ్మెవ్వు వడివ్వుకైయుడైయవనే!, భోక్తాక్కలైక్కణ్డొక స్తపూర్ణ మాకనోమ్మమ్ తామరైపోలుమ్, (౩) కణ్డెయుడైయవనే!, ఎల్లారుమాశైప్పడుమ్మకైయుడైయకామనుక్కుమ్. ఉత్పాదక నానవనే, (౬) ఎన్ఱెన్ఱుళొన్ఱి, ఉన్ఱియున్ఱికళై, పాడియే, (౯) పణిన్ఱు, ప్రయోజనాన్తరజ్జలితో పాతకుధమనస్సెయుడైయేనాయ్, జన్మప్రయుక్తమాన, (౧౨) ఆలమాప్ప, తీరుమ్మడియాక, ఎన్ఱై, (౧౫) విషయాన్తరజ్జలిలేయన్యపరమానతీయమనజ్జెట్టుప్పొమ్మడిపణ్ణినాయ్, ఇప్పడియెనక్కుపకారకనాన, శ్రీమానే!, (౧౮) పరిపూర్ణ నానవునక్కు, ఎన్ఱై, శెయ్కే? (౨౧) శ్రియపతియాకైయాలే పూర్ణ నానవునక్కుచ్చెయ్యిలావళొరుప్రత్యుపకారమిన్ఱై యెన్ఱు కరుత్తు.

అర్థము.—వామనావతారంబెత్తిన (సర్వసులభుడా!) నాకునుభవింపదగినమరతకమువంటిశరీరముకలవాడా! తామరపుష్పముల వంటి (౩) నేత్రములుకలవాడా! మన్నుని బుట్టించినవాడా! (౬) అనిచెప్పి నీపాదములను పాడుచు (౯) నాశ్రయించి శుద్ధమనస్సు కలవాడై జన్మముచేజనించిన (౧౨) దుఃఖములు తొలగెనట్లు నన్ను (౧౫) కూర్చునెన్నునుబోగొట్టితివి. నాకుపకారమైన ఓ! శ్రియపతీ! (౧౮) నీవే ప్రత్యుపకారమును జేయగలను? (౨౧).

ఈ.—ఎట్టామ్బట్టు. ఎమ్మెరుమాన్ తన్దిట త్తిప్పణ్ణినవుపకారత్తుక్కు ప్రత్యుపకారజ్ఞానామన్బ్రదు మాటుకిఱార్.

(వామనన్) వడివ్వుకైచ్చొల్లుకిఱ తెన్నుతల్, నన్నెకళై త్తరుమవనెన్నుతల్. (ఎన్-మరదకవణ్ణన్) శ్రమహ రమానవడివ్వుకైయెన్ఱై యనుభవిప్పిత్తవన్. (తామరైక్కణ్ణినన్) వడివ్వుకేయన్ఱిక్కే, అక వాయిన్బ్రణ్ణిక్కు ప్రకాశకమాన తిరుక్కణ్ణిలై యుడైయవన్. (కామనైప్పయన్దాయ్) వడివ్వుకాలేనాన్ఱై వెరుట్టి త్తిరికిఱ కామను క్కుత్పాదకనానవనే!, అనుసన్ధాన త్తిలే బరువై శద్యమ్మిటన్దవాణే మున్నిలై పోలేతోన్బ్రమ్, అప్పడియుజ్జొలి కూప్పిడువర్; అతుక్కుమేలేళిలపరిమాన్బ్రద్యళైయాశైప్పట్టు అతుకిడైయామెయా లేపడర్ కైయాకవుజ్జొలి కూప్పిడువర్; ఇన్ఱై యిరణ్ణుక్కు మడిఆభినివేశమ్. (ఎన్ఱెన్ఱి త్యాది) ఇత్తిరునామద్యళైయిప్పడి వాయాలేమాణా తేళొల్లానిఱ్ఱి త్తిరువడికలిలేవిల్లుదు.

జి-ఆ.-ఎట్టామ్బట్టు (వామననిత్యాది).—“ఉనక్కెన్ శెయ్కే” ఎన్ఱిలేనోక్కాకవవతారికై (ఎమ్మెరుమానిత్యాది).

౧ “వామస్సున్దరమూఢయోః” ఎన్ఱైప్పర్బ (వడివ్వుకైయిత్యాది). ద్వితీయార్థత్తుక్కు, వామమ్ఎన్ఱు - సుఖమాయ్, ద్రష్టృన్ స్వకాన్త్యా వామాని నయతీతి - వామనః ఎన్ఱుపడి. నన్నెకళై - సుఖద్యళై. * మరతకశబ్దార్థమ్ (శ్రమహరమానవెన్ఱు). అకవాయిన్బ్రణ్ణి- అన్ఱైత్తమ్. వెరుట్టి - భ్రమిప్పిత్తు. “వామనన్” ఇత్యాదియాలే - పరోక్షమాకవుమ్. “కామనైప్పయన్దాయ్” ఎన్ఱు - ఆపరోక్షమా అన్ఱైత్తమ్. అతుక్కుమేలే - భ్రమిప్పిత్తు. “వామనన్” ఇత్యాదియాలే - పరోక్షమాకవుమ్. “కామనైప్పయన్దాయ్” ఎన్ఱు - ఆపరోక్షమా అతుక్కుమేలే, శిలవెన్ఱు - బాహ్యసంశ్లేష త్తై. ఇన్ఱైయి కవుజ్జొలిక్కుమామెన్ఱు (అనుసన్ధాన త్తిలిత్యాది). మున్నిలై - ఆపరోక్షమ్, అతుక్కుమేలే, శిలవెన్ఱు - బాహ్యసంశ్లేష త్తై. ఇన్ఱైయి రణుక్కుమ్ - పరోక్షమాకవుమ్, ఆపరోక్షమాకవుజ్జొలిక్కుప్పిడుకిఱవిరణ్ణుక్కుమ్. “ఎన్ఱెన్ఱు - పాడియే. ఉన్ఱిక్కణ్ణిన్ఱి” ఎన్ఱున్ఱయి త్తరమ్ (ఇత్తిరునామద్యళైయిత్యాది).

అ-అ-వి.—శాక్తికైకామ్యతత్త్వతి - కామతత్త్వప్రసక్తిం హృదినిధాయాహ (వడివ్వుకాలేయితి).

ఈ.—(తూమన తననాయ్) బంధమోక్ష జగతిరణ్ణుక్కుమ్ పొతువాన నెట్టెన్జిక్కి, మోక్షత్తుక్కి ఏకా నమాన నెట్టెయై యనాయ్. పరిశుద్ధా న్తఃకరణనాయ్. అతిశయమాయ్ పరమతి డేజన్ద మ్బామతు; పిఱవెత్తుతి యుణ్ణు - ధూర్ధుఃఖమ్, అతునీఙ్గుమ్బడియాక. (ఎన్నెన్ద్రీమన జేడుత్తాయ్) అమృత తైయుమ్ విష తైయుమొ క్కవిరుమ్బువారై పోలే, ఉన్నెన్ద్రీయుముకన్దుత్తుద్రవిష యజ్జలై యుముకన్దుమ్ పొల్లాత నెట్టెత్తవిర్ తాయ్. నల్ల నెట్టెత్తన్ద పళవన్జిక్కి, పొల్లాత నెట్టెక్కిడుప్పత్తుడైయ్ తాయ్. (ఉనక్కి త్యాది) పుణ్ణినపుపకార త్రికనత్తాలేప్రత్యు పకారమ్బుణ్ణియల్లతుధరిక్క మాట్టుకీటిలేక, అతుక్కువిరకుకాణ్ణిలేక. నానొరుపుపకారజ్జోళ్ళాత్తోత్తితల్, నీకు త్తైవాళనాతల్ శెయ్యప్పెన్ద్రీలేక, పుమ్మలనాయరుక్కిఱపునక్కునా నెత్తెచ్చెయ్ వేక?.

జీ-అ.—బంధమోక్ష జగతిరణ్ణుక్కుమ్ పొతువాన నెట్టెత్తు - ౧ “మనవనమనుష్యాణాంకారణంబంధమోక్షయోః” ఎన్నెత్తెప్పల్. శబ్దార్థమ్ (పరిశుద్ధత్యాది). తూయ్మై-శుద్ధి. పార్వాపర్యత్తుక్కుభావమ్ (అతిశయమాయిత్యాది). అతు-జన్దప్రయుక్తరుఃఖమ్. ఉన్నెన్ద్రీమన జేడుత్తాయ్ - ఎన్నెన్ద్రీవిషయా న్దరణ్ణిలే తత్పరమానతిమన జేట్టుపోన్దుమ్బడిపణ్ణినాయితీశబ్దార్థః. “మరువెత్తోమ్ మనమేతద్దాయ్” ఎన్నెన్ద్రీ పొల్లాత నెట్టెత్తవిర్ తైమైసిద్ధమున్దోవెన్న (నల్ల నెట్టెయిత్యాది). అతావతు - అనన్యప్రయోజనమానాలుమ్ కవాదిద్విషయప్రావణ్యమ్ సమ్భా వితమాకైయా లే యత్తైత్తవిర్తాయెన్నతల్; కీర్ - అన్వయముభవ ముళిచ్చెయ్తు, ఇన్ద్రే - వ్యతిరేకముభవమరిచ్చెయ్కీతారెన్నతల్. “మరువెత్తోమ్ మనమేతద్దాయ్” ఎన్నెత్తు - ౨ “తేహంసతతయన్తానాంభజతామ్” ఇత్యాదిన్దోకార్థమ్; “తీమన జేడుత్తాయ్” ఎన్నెత్తు - ౩ “తేహమేవానుకమ్పూర్ణమహమజ్ఞానజన్తము । నాశయామి” ఇత్యాదిన్దోకార్థమ్. తాత్పర్యమ్ (పణ్ణినవిత్యాది). అతుక్కు - ప్రత్యుపకారమ్బుణ్ణుకైక్కు. తీమన జేడుత్తాయ్ - శిరితరనే. ఉనక్కి-శెయ్కేనెన్ద్రు, మాట్టిభావమ్ (నానొరువిత్యాది). “శిరితరక్” ఎన్జిఱవెత్తుల్ ఫలితమ్ (పుమ్మలనాయిత్యాది). క్రమేణాన్వయః.

ప్ర-తి.—(వామనక్) ద్రష్టృక్ స్వకాన్త్యా, వామాని-సుఖాని నయతీతివామనః; “సర్వాణివామానినయతీతిక్రుతేః [ఛాం-ఉ-౪-౧౫]”

తాత్పర్యము.—సర్వసులభుఁడును నిరతిశయసుందరుఁడును నైన నీయొక్కదివ్యమంగళవిగ్రహ సౌందర్యమును నేననన్యప్రయోజనంబు పాడి నీపాదపద్మ మలనాశ్రయించుచు నాసమస్తప్రతిబంధకములను బోగొట్టుకొనునట్లు నామనస్సును నీపాదారవిందంబులలో స్థిరముగఁ జేసి తివి. ఇట్లుపరమోపకారకుడైన ఓ! శ్రియఃపతీ! నీకునేనేమి ప్రత్యుపకారము చేయగలను?.

మూ.—శిరిశతరక్ శెయ్యతామరైక్కుణ్ణునెన్ద్రీరాప్పకల్వాయ్ ।

వెరిళి, అలమర్దుకణ్ణిణ్దీర్ మల్ కివెవ్వుయిర్ త్తుయిర్ త్తు ।

మరిళియతీవినై చూళవిన్దమ్ వళరవై కల్ వై క ।

లిరిళి, యున్నెన్ద్రీయెన్నుళ్ వై త్తనై యెన్నిరుడి కేశ నే ॥

ఆ.—(శిరిశతరక్) శ్రీధరనాకైయా లే శెయ్యతామరైక్కుణ్ణునెన్ద్రీరాప్పకల్ వాయ్మెరువి యలమర్దు కణ్ణిణ్దీర్ మల్ కివెవ్వుయిర్ త్తు యిర్ త్తుమరువియరుద్దతీవినైకల్ మాళ విన్దమ్ వళర వేప్పొత్తుమున్నెయెన్నుళ్ళేయిరుత్తైత్తరుళినాయ్; ఇప్పడియున్నుక్కుకా లే యెన్నుడైయ కరణ్ణుత్తై యున్దోట్పితవనే! ఉనక్కి-శెయ్కేనెన్ద్రు.

అన్య. — శిరిశతర్క్ శెయ్య తామరై (౩) కణ్ణన్ ఎన్జెన్ ఇరాప్పకల్ (౬) వాయ్ వెరి ఇ అలమర్ స్థ కణ్ణిర్ మల్కి (౯) వెన్వయి ర్ త్తుయిర్ త్తు మరీ ఇయ తీవినై (౧౨) మాళ ఇన్జమ్మవళర్ వైకల్ వైకల్ (౧౫) ఎన్నిరుడీకేశనే ఎన్నుళ్ ఉనై (౧౮) ఇరి ఇ వైత్తనై. (౨౦).

పన్న. — ఆన న్దరమ్, విశ్లేషదుఃఖస్థిరుమ్బడి యెన్నెన్జుక్కు శ్శేపుకున్ద, నాన్ హుప్త నామ్బడి యనుభవిప్పిత్తాన్జెత్తార్. తూమనత్తిలే తోల్ మిత్తభక్తిక్కు విషయమాయ్ క్కొన్డనానకక్కుమ్బడిపున్దాన్జెత్తాన్జెత్తమామ్.

శ్రియఃపతియానవక్, అవళోక్తై సంశ్లేషప్రీతియాలే శెవ్వి పెన్ద్రమ్, తామరై పోలుమ్, (౩) కణ్ణెయ్ డైయవక్, ఎన్జెన్ ౧ “ఇనళిరాప్పకల్ వాయ్ వెరి ఇ” ఎన్జెన్ పడియే, ఇరవుమ్ పకలుమ్, (౬) వాయ్ వెరువి, ౨ “ఎన్జుమ్ నాడినాడి” ఎన్జెన్ పడియేయలమర్ స్థ, ౧ “కువళై యెన్జెన్ సిర్ కొన్డాళ్” ౩ “కేట్టిలాన్జెన్ సిర్ కొన్డాళ్” ఎన్జెన్ పడియే కణ్ణిర్ మల్కి, (౯) ౪ “ఉళ్ళమలన్ద వెన్వయిర్ క్కుమ్” ౫ “నెన్జుమ్ వేవ నెడి తుయిర్ క్కుమ్” ఎన్జెన్ పడియే పలకాలుమ్ వెన్వితాక నెడుమా చ్చెత్తిన్ద, ఇప్పడి ౨ * ఆడియాడియిల్ మరువిన, తీవినై, (౧౨) పోమ్బడి యాక, ౬ * ఆన్దామత్తమ్బతోడన్జియిన్జుమ్ వళరుమ్బడి, సర్వకాలముమ్, (౧౫) ఎన్నిన్దియన్ద భుక్కునియామక నాన్దయాలే, ఉనక్కు విధేయ మానవెన్నెన్జెలే, నియన్దా వాయ్ భోగ్యనానవున్దై, (౧౮) ౭ “పక్కున్కోట్టియాన్” ఎన్జెన్ పడియే తిరు త్తివైత్తాయ్. (౨౦) భక్తిపారవశ్య త్తాలేవన్దవికారత్తై - వెన్వయిర్ త్తుయిర్ త్తెఱుతియాక చ్చొన్ది, పాత్తిప్రతిబద్ధకనివృత్తిపిన్దనుభవానన్దమ్ వళరుమ్బడి సంశ్లేషి త్తప్రకారత్తై శొల్లిన్ద్రాకవుమామ్.

౯.

ఆర్థము. — శ్రియఃపతి ఎన్జెన్ తామరవుష్పములవంటి (౩) నేత్రములు కలవాడు అనియని కేయింబగళ్ళు (౬) పలుమారు పలికియు (అంతట) వెతకియు కన్నీళ్ళిడియు (౯) పలుమారు నిట్టూర్పులిడియు స్థిరముగ నున్న క్రూరపాపముటి (౧౨) తొలగనట్లును ఆనందమువర్ధిల్లునట్లును ప్రతికాలమందును (౧౫) నాయున్దియములకునియామకుడా! నామనస్సునందు నిన్ను (౧౮) స్థిరముగ నుంచితీవి. (౨౦). ౯.

ఈ. — ఒన్జు తామ్బట్టు. ౨ * ఆడియాడియిట్టి పన్దవ్యసనమెల్లామ్ నాన్ మఱన్దమికవుమ్ ప్రీతనామ్బడి పణ్ణి, ఇన్నియన్ద త్తై తానిట్టవన్ద కాక్కినాన్జెత్తార్. భక్తిపూర్వకమాకవునై ౨ యనుభవియానిట్టా చ్చెయ్ తే, ప్రతిబద్ధకన్ద భుమ్ నీజ్జీనిరతిశయహర్షముమ్బిటక్కుమ్బడి ఉనై ౨ యెన్నుళ్ళే వైత్తాయెన్ద ప్రీతరాకితారాకవుమామ్.

(శిరిశతర్క్) పెరియపిరాట్టియారై త్తిరుమార్విలేయ్ డైయవక్. (శెయ్య తామరై క్కణ్ణన్) నీర్ పాయ్ న్దపయిర్ శెవ్వి పెన్ద్రమ్ నిరుక్కుమాపోలే, అవళ తిరుమార్విలేయరుక్కై మాలే కుళిర్ న్దకణ్ణిళై యున్దైవక్. ౮ “వక్షస్థనై న శ్రియముద్వహాన్విభుః! విస్తారిపన్దోత్పల పత్రలోచనః” ఎన్జెన్ పడియే. (ఎన్జెన్) ఇప్పడిమాతా తేశొల్లి. (ఇరాప్పకలిత్యాది) “ఇవర్ భక్తిపరవళరాన్ద యాలేయవరున్దై య దేహయాన్దై యిరుక్కుమ్బడి” ఎన్జెన్

జీ-ఆ. — ఒన్జు తామ్బట్టు (శిరిశతరనిత్యాది) (ఆడియాడియిలత్యాది) అవతారికాద్వయముమ్ - భట్టర్ నిర్వాహత్తైయమ్, పూర్వర్ కళో నిర్వాహత్తైయమ్బ్ద. క్రమేణ, “మరీ ఇయ తీవినైమాళ” ఎన్జెన్ తిలేనోక్కాక (ఆడియాడియిలత్యాది). “ఇన్జుమ్ వళర్” ఎన్జెన్ తిలేనోక్కాక (ప్రీతనామ్బడిపణ్ణియెన్దతు). “ఇరుడీకేశన్” ఎన్జెన్ తైప్పన్ద (ఇన్నియన్ద త్తైయత్యాది). ఇట్టవన్దక్కు - తదనీనమ్. “ఇరాప్పకల్” ఇత్యాదియొక్కటాక్షిత్తు, భక్తిపరవళరాయరుక్కిట వివరున్దై యదేహయాన్దై యిరుక్కుమ్బడియై చ్చొన్ది కిన్జెన్ద పూర్వర్ కళో నిర్వాహమ్ (భక్తిత్యాది).

సమభివాహరతాత్పర్యమ్ (నీర్ పాయ్ న్దపత్యాది). ఉక్తార్థత్తుక్కు సంవాదమ్ (వక్షస్థనై నేత్యాది). శ్రీవిష్ణుభక్తమణ్ణ శ్శృన్దతే, “తథాపరాక్ష్ట్యాప్రవికాసిపజ్జజాం వక్షస్థనై న శ్రియముద్వహాన్విభుః! విస్తారిపన్దోత్పల పత్రలోచనోమమాస్తుమన్దశ్శ్య వివృద్ధయోహరిః.” పన్దోత్పలశబ్దభుక్కు భేదజ్ఞానోశ్శ్యతు. అవతారికైయిన్దొన్న వర్ధవ్యయత్తైయమ్ పున్ద్రక్కు నిమకవాప్తసంవా

ఈ.-మున్నుశ్యముతలకళో నిర్వహిక్కుచ్చడి. అన్తిక్కే, ఇట్టర్, మరీయత్తివిన్దెమాళ ఎన్తివిడత్తళవుమ్-౧* అడియాడియిలవర్కోడినదనై యాయ్, ఇన్నమ్వళర ఎన్తివితు - ౨* అద్దామత్తన్నుతోడజ్జి, * కేశవన్దమరళ వుమ్వరవుణ్డాన ప్రీతియైచ్చొల్లుకిఱతు” ఎన్దు. ఇరాప్పకల్వాయ్వెరిఇఎన్తివితు - ౩ “ఇవళిరాప్పకల్ వాయ్వె రిఇ” ఎన్దుత్తై. అలమర్న్దుఎన్తివితు- ౧ “ఎన్దుమ్నాడినాడి” ఎన్దుత్తై. కణ్ణిర్మల్కిఎన్దుతు - ౩ “తనకువళై యొన్ణణ్ణిర్కోణ్డాళో” ఎన్దుత్తై. వెప్పుయిర్త్తుయిర్త్తుఎన్తివితు-౪ “ఉళ్య్మీఘలజ్జవెప్పుయిర్క్కుమ్” ఎన్దుత్తై.

(మరిగియుతీవినై మాళ) ఆయిరమాణ్ణుముతతై యిక్కైయిలే ఆనై యిడర్ పట్టాప్పోలే, గ*ఆడియాడియిలా
 ధోత్రామై. ఇవర్ క్కిప్పడిపారుదిన విళ్ళేషవ్వననమాళుమ్మడియాక. (ఇన్నమ్మవళర) -ఆ*ఆద్దామ త్తన్నుతోడజ్జిప్పి
 ఉప్పజీతి. (వైకల్ వైకల్) కళ్ళికిఱళాల్వోటుమ్. (ఉన్నైయెన్నుళో - ఇరిగివై త్తనై) ఉన్నైయెన్నుళ్యేయరు త్తి
 వై త్తనై. (ఎన్నిరుడికేళనే) ఎనక్కువరికరమాయ్విరోధి త్తన్వియజ్జళుమ్ ఉన్నక్కలిలేపడైయద్రొన. పరమ
 శేషియెక్కణ్ణార్ ద్వారశేషికళళవిల్ నిల్వార్ శళితే.

జీ-ఆ.-దత్తాతే దర్శిప్పిక్కితార్ (ఇనర్ భక్తిత్యాదివాక్యద్వయేన). దేహయాత్రై - దేహధారణమ్, ఆనుభవప్రకారఇతియావత్, భట్టర్ నిర్యాహూపపాదనమ్ (ఇరాప్పకల్ వాయ్ వెరీ ఇయిత్యాది).

“మరి ఇయతీవిన్” ఎన్ను మత్తైదప్పైన్దముభేన విశదయన్దర్థమాహ (అయిరమిత్యాది). మరి ఇయ - పారున్దిన. వైకల్ - కట్టికిఱ. వైకల్ - కాలమెల్లామ్. మున్దినవైకల్ - కట్టికైయైచ్చొట్టుకిఱతు. ఇరజ్జానతు - కాలపరమ్. సర్వకాలముమెత్తపడి. ఎనక్కు విలోధిత్రవెనతు - అస్సాప్రవిషయప్రణమయైక్కొట్టెన్దట్టియాలే విలోధిత్రవెత్తపడి. “ఎక్” ఎత్తతిన్దర్థమ్ (ఎనక్కుపరికరమయెత్తతు). “ఈశక్” ఎన్దతుక్కర్థమ్ (ఉన్దక్కలిత్యాది). పడైయబ్బిన్ - కిట్టిన. పడైయబ్బుకై - అయ్యున్దైప్పొక్కడుకై. తదధినమెత్తపడి. చేతనశేషమానవిన్దియన్దగ్గననక్కుపరత్తన్దమాకన్ముడుమోవెన్ద (పరమశేషియైయిత్యాది). ఇవిన్దత్తితే. ౪ “హృషీకాణీన్దియన్దాన్దాహున్దేహమిళోయలోభవాక్ | హృషీకేశేఇతిభ్యాతః” ఎన్దకైలాసయాత్రైయిల్ నామనిర్వచనాధ్యాయత్రిల్ రుద్రోక్తిరనసన్దేయా. పరమశేషి-ఈశ్వరక్. నిర్వచనప్రకారత్రితే - ఇన్దియన్దగ్గనక్కుసాక్షాచ్ఛేషి ఈశ్వరనాకైయాలే (పరమశేషియైన్దిఱతు). ద్వావరశేషి - చేతన. “దేహయాత్రై” ఎన్దతు - విశ్లేషప్రయక్తమేయాకిలమ్, ౧ * అడియాడియిల్ విశేషవ్యసనమాత్రమ్ - భట్టర్ నిర్వాహత్తుక్కువిశేష్. ఎన్నిరుదీకేశనే - భరిఇతరనిత్యావభ్య, వైకల్వైకల్ - ఉన్నైయెన్నుల్ - ఇరీఇ - వైత్తనైయిత్తన్దయ్యయి.

అ. అ. వి. — “ ౧ * ఆడియాడియట్టి అర్థ ఆర్థ మైయెయనుభాషిక్కి అతు ” ఎన్దైన్కునియామకమ్ - * ఆడియాడియల్ల ప్రభుభిక్షా
నత్తాయెన్దువివక్షిత్తు, అత్తైప్పదక్కుల్ తోలుమ్ నర్విప్పిక్కి తార్ (ఇరాప్పకలిత్యాది). — ఆక, సర్వకాలము మెన్దుపడి. “ ఇరి ఇ ” ఎన్దుత్తై-
“ వై త్తనై ” ఎన్దుతోడిక్కుట్టి (ఇరుత్తివైత్తనైయెర్ నరళిచ్చెయ్ కితార్). — ఇరుడికేశక - హృషీకన్యకునియ న్నావెన్దుతుక్కు తాత్పర్యమ్
(ఎనక్కు పరికరమాయత్యాది). F.

ప్ర-తి.—(శిష్యతరణశయితామదైక్కణ్ణః) శ్రీవిష్ణుభక్తమణ్యశ్చప్రసే, “పాత్రస్సహసాక్రంశుమరీచినన్నిభంకరేణవిభిద్యగవాన్
సుదర్శనమ్ | కామోదశిష్యాపిగదామనస్తకోమమాస్తుమణ్యశ్చవిప్రుద్ధయేహరిః || హిమేష్టమద్వస్పటికాభ్రనిర్మలంసుఖానిలాపూరితమీశ్వరేశ్వరః
మధ్యాహ్నకాలేచసజ్జమద్వహస్తమాస్తుమణ్యశ్చవిప్రుద్ధయేహరిః || తస్మాదపరాష్ట్రేప్రవికాసిపద్మజాంవత్సుప్తశీతశ్రియమద్యహనిద్విభుః | విస్తా
రిపద్మాత్మలపత్రలోచనో మమాస్తుమణ్యశ్చవిప్రుద్ధయేహరిః.”

తాత్పర్యము. — పెరియార్ తిరువాయ్ మొళి తన వక్షస్థలమందు వసించుటచే నతని సుందరములైన నేత్రములు కలవాడని నీదివ్య తిరునామము లగు జలుచూరనుసంధించియు నాలుగుదిక్కులవెడకియు కనబడనందున దుఃఖాతిశయముచే నిట్టూర్పులిడియు నేత్రములలోఁ గన్నీరు ధారధారగాఁబార “అడియాడి” తిరువాయ్ మొళియందు సేనసుభవించిన ఘోరదుఃఖమునంతయునశించి యానందరసమభివృద్ధమగునట్లునామనస్సులో నీవు నిత్యవాసముచేసితివి. ఓ! శ్రయఃపతీ! ఇట్లునీదివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్యముచే నాకరణములను వశీకరించి నీవుపకరించిన యుపకారములకు ప్రత్యుపకారము సేసేమియుచేయ నశక్తుడను?

మూ. — ఇరుడీకేశ్ నెమ్మిరానిలజ్జెయరక్కర్ కుల । మురుడుతీర్ త్తపిరా నెమ్మానమరర్ పెమ్మా నెన్జెన్దు ।

తెరుడియాకి నెన్జేవణక్కుత్తిణ్ణమటియటిన్దు. మరుడియేలుమ్ విడేల్ కణ్డాయ్ నమ్మిపట్టనాపనైయే. ౧౦.

ఆ. — (ఇరుడీకేశ్) తన్నక్కాలుమ్ శెయలాలు మెన్నెయడిమైకొణ్డవక్, ౧ * అయర్వణుమమరర్ కళతిపతియెన్జెన్దునైయే త్తినినై న్దునణ్ణు; ఇత్తెయక్కాయ్ తాకక్కొక్కొక్కొణ్ణు, మఱిన్దుమ్ నమ్మిపట్టవాపనైవిడా తేకిడాయ్ నెన్జే! యెన్జొణ్డతమ్మడైయ నెన్జొక్కొణ్డై కొళ్ళుకితార్. ౧౦.

అన్వ. — ఇరుడీకేశ్ ఎమ్మిరాన్ ఇలజ్జె (౩) అరక్కర్ కులమ్ మురుడు తీర్ త్త (౬) పిరాన్ అమరర్ పెమ్మా ఎమ్మా (౯) ఎన్జెన్దు నెన్జే తెరుడియాకి (౧౨) నణ్ణు త్తిణ్ణమ్ అటి (౧౫) అటిన్దు మరుడియేలుమ్ నమ్మి (౧౮) పట్టనాపనై విడేల్ కణ్డాయ్. (౨౦)

పన్నీ. — అనన్దరమ్, ఇప్పడిసర్వప్రకారోపకారకనై విడామైయిలున్డొనవపేత్తైయైయరుళిచ్చెయ్ కితార్.

దశేన్ద్రియాననమానమెన్నడైయమానసేన్ద్రియ త్తెనియమిత్తు, ఎవక్కుపకారకనాయ్ అతుక్కుదాహరణమెన్నలామ్బుడి లక్ష్మైయిల్, (౩) రాక్షసకులత్తుక్కు, మురుడానరావణనై, అట్టిత్తు, (౬) నాట్టుక్కుపకరిత్తవక్, నిత్యసూరికళోపాతి, ఎన్నెయనుభవిష్టిత్తస్వామి యానవక్, (౯) ఎన్జుపలపడియుమనుసన్నిత్తు, నెన్జే!, అటివుడైయైయాకి (౧౨) అననైవణ్ణుమ్బడిపార్; ఇత్తెక్కొన, బుద్ధిపణ్ణు, (౧౫) ఇన్వటివుక్కుమేల్, అయోగ్యత్తెయడియానకలక్కుమ్వన్దతేయాకిలుమ్, గుణపరిపూర్ణనాయ్, (౧౮) కారణభూతమానతిరునాభికమ లత్తెయైయైయమ్మహోపకారకనై, విడాతేకిడాయ్. (౨౦) ఎన్జు నెన్జేయపేక్షికితార్. ౧౦.

అర్థము. — ఇన్ద్రియములకునియామగుండునాకుపకారకుండు లంకాపురమందు (౩) రాక్షసకులమునకు నధిపతియైనరావణుని సంహరించిన (౬) ఉపకారకుండు నిత్యసూరులగునిర్వాహకుండు నాస్వామి (౯) అనిచెప్పి ఓ! మనసా! జ్ఞానముకలదైనవో (౧౨) నమస్కరింపుము దృఢముగ నెఱుంగుము (౧౫) ఎఱియి కలతజెందినదానవైనను పరిపూర్ణుండును (౧౮) పద్మనాభుండునునైనసర్వేశ్వరుని విడువకనుండవలయు. (౨౦)

ఈ. — పత్తామ్బాట్టు. నమక్కుమికవుముపకారకనానననై నీ యొరుకాలుమ్ విడాతేకిడాయెన్దు తిరువుళ్ళ త్తెక్కుటి త్తరుళిచ్చెయ్ కితారిప్పాట్టిల్.

జీ-ఆ. — పత్తామ్బాట్టు (ఇరుడీకేశ్ నిత్యాది) “ఇరుడీకేశ్ నెమ్మిరాన్” ఎన్జు త్తెప్పగ్గి (నమక్కుమికవుముపకారకనానననైయెన్దుత్తు).

ఈ.-(ఇరుడీకేశ నెన్నిరా) తన్నెయటికైక్కుపరికరమాక తనన్దియన్దికైక్కుజ్జుశబ్దానివిషయజ్జుకై విరు
మ్మినాననర్థప్పడామే, తన్నెయేయటికైక్కుపరికరమామ్మడిపణ్ణి యుపకరిత్తమహూపకారక. (ఇలైయై
త్యాది) ఇవరుడైయ ఇన్నియనశ్శయైత్తవిర్ తపడి, లక్ష్మైయిల్ రాక్షసజాతియిల్ విభీషణానికైవైత్తు,
మురుడరాన రావణానికై నిరసిత్తాప్పలేయాయ్. (ఎవ్వానమర్ పెమ్మా) ఇన్నియన్దినుడైయ ఇతరవిష
యప్రావణ్యత్తై తవిర్ తమాత్తమ్మిక్కే, నిత్యసూరికళుక్కు తన్నెయనుభవిక్కుక్కొడుక్కుమాప్పలేవనక్కు
త్తన్నెయనుభవిక్కు తనవణ్. ఇప్పడిశొల్లానిన్దుక్కొణ్ణు (తెరుడియాకిల్) తెరుళుతియాకిల్. జ్ఞానప్రసరద్వార
మాకిల్. (నెజ్జేవణ్ణు) జ్ఞానేన్నియన్దిళుక్కు మతివుక్కుమ్ వాయ్ త్తలైయానవేల్ మునక్కుణ్ణాకిల్, ఉపకా
రకనానవన్దిరుపడికలిలేవిక్కుప్పార్.

(తిణ్ణమతి) ఇత్తై “ఓలక్కవారై” ఎన్నిరాతేదృఢమాకబుద్ధిపణ్ణు. (అత్తిన్దు) అత్తికై తానేహారుమ్ ప్ర
యోజనమ్. అతుక్కుమేలే (మరుడియేలుమ్ విడేల్ కణ్ణాయ్) ఉనక్కొరుపిచ్చుణ్ణితే అవన్దైలక్షణ్యత్తైప్పారా
వరునతు - “నామివిషయ తైదూషిక్కైయావతె?” ఎన్దు అయోగ్యతానుసన్ధానత్తాలే అకలప్పార్ ప్పత్తిన్దుణ్ణు;
అత్తైత్తవిరప్పార్ కిడాయ్. (నమ్మిపఱ్వునాపనైయే) కెడువాయ్, ఇవిషయ తైవిట్టుప్పఱ్వుమ్మేహాయ్ మణ్ణేము
క్కవో; అవక గుణపూర్తియిరున్దపడికణ్ణాయ్, వడివక్కుకిరున్దపడికణ్ణాయ్, మున్దునమక్కుపకరి త్తపడికణ్ణాయ్. ౧౦.

జీ.అ.-ఇన్నియన్దిళుక్కు నియామకనాయ్ ఉమక్కుపకరి త్తప్రపకారమే తెన్న (తన్నెయటికైక్కు త్యాది). పదయోగత్తుక్కుభావమ్
(ఇవరుడైయవిత్త్యాది). అరక్కర్ కులత్తిల్ మరుట్టైత్తీర్ త్తప్రపకారక నెన్దు పడి. మురుడరాన- కతిరరాన. మురుడు-కాత్యవమ్. ఇవిష త్తిరై-
౧ “దశేన్నియాననఘోరయోమనోరజనీచరమ్ | వివేశరజాలేవ శమన్నయతియోగినామ్” ఎన్దుతనుసన్ధేయమ్. ఇతుద్దుప్రాన్తార్థమెన్ని
తార్. (లక్ష్మైయిలిత్త్యాది). “మురుడు” ఎన్దువిశేషి త్తతుక్కుభావమ్ (విభీషణానికైవైత్తెన్దు). (నిరసిత్తాప్పలేయాయ్). ఇవరుడై
యన్దియమ్ నశయాతిరుక్కచ్చెయ్ తే, ఇతినుడైయ విపరీతాకారతైయైప్పొక్కినపడియెన్దుపడి. పూర్వోత్తరపదసమభివ్యాహరలభ్యతాత్మ
ర్యమ్ (ఇన్నియన్దినుడైయవిత్త్యాది). తెరుళోతియాకిల్ - అత్తివుడైయెయాకిల్. తెరుళో - అత్తివు. ఇతుపిన్దైజ్ఞానత్తైయైప్పొక్కిన
జ్ఞానప్రసరద్వారమాన వాకారత్తైప్పొక్కినట్టుకితెన్దు విరక్షిత్తు (జ్ఞానప్రసరద్వారమాకిలెన్దితార్). (జ్ఞానేన్నియన్దిళుక్కుమతి) మనస్సు
హకారాభావే బాహ్యజ్ఞానేన్నియన్దిళుక్కు విషయ ప్రకాశకత్వమిల్లామెయాలే జ్ఞానేన్నియాపేక్షయామననః ప్రాధాన్యమవమ్మొక్కమ్
(జ్ఞానేన్నియన్దిళుక్కుమ్ వాయ్ త్తలైయానవెన్దు). బాహ్యోన్దరవిషయజ్ఞానత్వావచ్చిన్నస్యసంస్కృతికాలీనధర్మభూతజ్ఞానస్యస్ఫురణసాధనత్వాత్
(అత్తివుక్కుమ్ వాయ్ త్తలైయానవెన్దు) కొల్లప్పట్టు. జ్ఞానేన్నియన్దిళుక్కులేయజ్ఞాకక్కడవవళివుక్కుమ్ వాయ్ త్తలైయానవెన్దు పడి. వాయ్
త్తలైయాన - మూలమాన. ఇలైయాకిల్ భేదన్దోల్ దోతు, ఇన్నియన్దిళుక్కు వాయ్ త్తలైయైప్పొక్కితే - ఇన్నియజన్మజ్ఞానత్తుక్కుమ్ వాయ్ త్తలై
యెన్దుతుసిద్ధమాకైయాలేయెన్దుకణ్ణుకొళ్ళు.

అనువాదత్తుక్కుభావమ్ (అత్తికై తానేయిత్త్యాది). జ్ఞానస్థైర్యవఫలత్వనూచనార్థోనువాదఇతిభావః. మరుడియేలుమ్ - మరుళోతియే
లుమ్. భృమత్తైయైప్పొక్కియైయాకిలుమ్. మరుళో - అజ్ఞానమ్. ఇల్లు - భృమమ్, పారా-పార్ త్తమాత్తత్తిలే. పిచ్చుత్తానేతెన్న (నామివిషయ
త్తైయిత్త్యాది). అత్తై - అయోగ్యతానుసన్ధానత్తై. “నమ్మిపఱ్వునాపనై - మరుడియేలుమ్ విడేల్ కణ్ణాయ్” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (కెడువాయి
త్త్యాది). ముక్కువో - తిన్నవో. “ఇవిషయత్తై” ఎన్దుతైవిరక్కితార్ (అవక గుణపూర్తియిత్త్యాది). “నమ్మిపఱ్వునాపనై - ఇరుడీకేశ నె
మ్మిరా” ఇత్త్యాదియైప్పొక్కిభావమ్ (అవక గుణపూర్తియిత్త్యాది) అతల్. నెజ్జే, తెరుడియాకిల్ - నమ్మిపఱ్వునాపనై - ఇరుడీకేశనిత్యా
రభ్య, ఎన్దు - వణ్ణు; తిణ్ణమతి; అత్తిన్దుమరుడియేలుమ్ విడేల్ కణ్ణాయ్ త్యన్వయః. ౧౦.

ఆ.అ.వి.- ౨-దర్శనదగ్రదశేన్నియాననమనోనక్తక్కొరాధిష్ఠితేదేహేన్దిన్ననన్ది నాపరివృతేదీనాందకామాస్థితః | అద్యత్వేహనుమత్స
మేనగురుణాప్రఖ్యాపితాధ్యపుమా లక్ష్మార్ధవిదేహరాజతనయాస్యాయేనలాలప్యతే” ఇత్త్యాద్యనుసన్ధేయమ్ — (ఇత్తైయాలక్కవారై
యైత్తి) “వారైపత్తిన్దుమ్ వడియిల్ రెన్దులమ్ కుట్టిలఱుకలమ్ కొడు త్తతుముక్కులమ్. ఆళోకలమ్మొక్కి ప్పత్తీరకలమ్మొక్కి. నాక కలమ్మొ
క్కిల్” ఎన్దుపిల్లై. — ఇవిషయత్తుక్కులేల్ మే తెన్న (అవనిత్త్యాది). నమక్కుపకరి త్తనెన్దు - ఎమ్మిరా. ఎన్దుత్తైప్పొక్కి. ౧౦.

(ప్ర.తి.—(పత్తామ్మాట్టు) (ఇరుడికేశనెమ్మిరానిలజ్జయర్క్కర్ కులమురుడుత్తిర్ త్తపిరాక్) “ పత్తేన్ద్రియాననంఘూరయోసునోరజనీ చరమ్ | వివేకశరజాలేనకమనయతియోగి నామ్”.

౧౦.

తాత్పర్యము.—తన సౌందర్యము చేతను చేష్టితములచేతను నన్ను వశీకరించిన సత్వేశ్వరుని నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుండని యనుసంధించి ఓ! మనసా! జానిశ్రీపాదములనాశ్రయించి యెల్లప్పుడు విశ్లేషింపకనుండుమని తమమనస్సునుగుఱించి నియోగించిరి.

౧౦.

మూ.—పట్టనాపక్ నుయర్వపుయరుమ్ పెరున్దిలలో | నెట్టర నెన్నెయాక్కిక్కొడ్డెనక్కేతనై త్తన్దై
కట్టకమ్, ఎన్న ముతమ్ కార్తుకిల్ పోలుమ్ వేడ్డడనల్ | వెట్టక్, విశుమ్బార్ పిరా నెన్దై తామోతరనే | ౧౧

ఆ.—(పట్టనాపక్) అవక్షానమైవిడిశ్చయవతేన్నెన్నిల్; అశవిజన్మపద్మకైయుడైయనాయ్, నిరవధికతేజప్రభృతికల్యాణగుణజ్ఞై యుడైయనాయ్, ఎన్నెన్ద్రోతరసర్వవిషయవైరాగ్యపూర్వకస్వానుభవైకభోగనాక్కిక్కొడ్డు ఎనక్కేతనై త్తన్దపరమోదారనాయ్, ఎన్ను డైయభోగ్యమాయ్, నిరతిశయసౌందర్యపరిపూర్ణమాన తిరుమలైయోడుళ్ళ సమృద్ధతైలేల్లమానవిన్దవోదార్యతైయుడైయనాయ్ తిరునాట్టిల్ దివ్యపురుషర్ కళుక్కునాథనాయ్, ఎనక్కుస్వామియాయాశ్రితపరాధీననాన వెమ్మెరుమానెన్నెయల్లతటియాక్ ; ఆతలాలవనెన్నెవిడా నెన్దితార్.

౧౧.

అన్య.—పట్టనాపక్ ఉయర్వట ఉయరుమ్ (౩) పెరుమ్ తిటలోక్ ఎత్పరక్ (౬) ఎన్నె ఆక్కి కొణు (౯) ఎనక్కే తనై త్తన్ద (౧౨) కట్టకమ్ ఎక్ ఆముతమ్ (౧౫) కార్తుకిల్ పోలుమ్ వేడ్డడమ్ నల్ (౧౮) వెట్టక్ విశుమ్బార్ పిరాక్ (౨౧) తామోతరన్ ఎన్నై (౨౩).

పన్నీ.—అనస్తరమ్, ఇప్పడియతీవుపిఱన్ద నెణ్డైయుడైయ వెనక్కు అవక్షానర్వప్రకారోపకారకనానానెన్దితార్.

జగదుత్పత్తిహేతువానతిరునాథికమల తైయుడైయనాయ్, ఉత్పన్నజగద్రక్షణార్థమాక మికవుమ్, ఉయరానిత్త, (౩) ఆపరిచ్చిన్నై యాన, శక్తియైయుడైయనాయ్, ఇమ్మేనైయోడేయెన్చక్కలలేతత్పరనాయ్, (౬) అతడియాకఎన్నె, ఉడ్డాక్కి, అజ్జీకరిత్తు, (౯) ఎన క్కేయసాధారణమామ్బుడి, తనై, తన్ద, (౧౨) కల్పకమాయ్, ఎనక్కు, భోగ్యమాయ్, (౧౫) తరమ్బారామలుపకరిక్కుమ్ కాళమేఘున వృశనాయ్, అతుక్కుయోగ్యస్థలమాన తిరువేడ్డడమెట్టుపేరాయ్, విలక్షణమాన, (౧౮) తిరుమలైయినిలైయెయుడైయనాయ్, ఇన్నితైయిలే నిత్యసూరికతై, అనుభవిష్పక్కిటవాశ్రితభవ్యతైయైయుడైయనాన, (౨౧) దామోదరక్, ఎన్నెయడిమైకొణ్డాక్. (౨౩) కల్పకత్తిత్కాట్టిలివనక్కువాళి - అర్థియైయుణ్డాక్కుకైయుమ్, అననైత్తానేస్వీకరిక్కైయుమ్, అననవేత్తిత్తై కొడుక్కైయున్దియేతనై కొడుక్కైయుమ్, తా నేభోగ్యమాకైయుమ్.

౧౧.

అర్థము.—సద్దనాభుండును ఇతరోచ్చాయమునశించునట్లు వర్ణిల్లుచున్న (౩) గొప్ప శక్తికలవాండును నాయుందానత్తుండును (౬) నన్ను సృష్టించి స్వీకరించి (౯) నాకే తనను ప్రసాదించిన (౧౨) కల్పకమునంటివాండును నాకు అమృతమున శిరోగ్రహాతుండును (౧౫) కాళమేఘమువలెయుపకారకుండును తిరువేంగడమనితిరునామముకల విలక్షణమైన (౧౮) పరస్వతమునందు వేంచేసియున్న వాండును నైకుండును నందున్న నిత్యసూరులకు నుపకారకుండునునై (౨౧) దామోదరుండు నాస్వామి. (౨౩).

౧౧.

ఈ.—పతినోరామ్బట్టు. అత్యంతవిలక్షణనాయురుస్తువెత్తు, అత్యంతసులభనాయెన్నె యడిమెకొణ్డెవక్ ఎన్నె యల్లతటియానానా నెన్దితాన్.

(పట్టనాపక్) సకలజగదుత్పత్తికారణమైన తిరునాభికమల త్రైయుడైయవక్. (ఉయర్వఱవిత్తాది) పేశ ప్పక్కాల్ పరిచ్చేదిత్తుప్పేశవొణ్ణాతపడియాన శౌర్యవీర్యాదిగుణప్రభేయెయుడైయవక్. తిఱల్ - పరాభిభవనసామర్థ్యమ్. అల్లాతగుణజ్ఞభక్తుక్కు ముపలక్షణమితు. కారణత్యప్రయుక్తమైన మేన్దైయతు, పరాభిభవనసామర్థ్యన్దొడక్కమానగుణజ్ఞభక్తై, ఇప్పడి యిరుక్కిఱవక్. (ఎఱ్ఱరక్) మదేకచిత్తక్. (ఎన్నెయిత్తాది) బౌదా ర్యత్తిల్ ప్రసిద్ధమాయురుప్పతు కల్పకమితే, అతిల్ వ్యావృత్తిశొల్లుకిఱతు.

(ఎన్నెయొక్కొక్కొణ్డు) అధికత్తై ముణ్డాక్కొక్కొడుక్కుమత్తిలైయితేయతుక్కు. (ఎనక్కే) ఒరువనుక్కేకు తై పఱిక్కొడుక్కుమత్తిలైయితేయతుక్కు. (తన్నైత్తవ్) శిలప్రయోజనజ్ఞత్తైక్కొడుక్కు మత్తిలైయితేయతుక్కు. ఎనక్కునిరతిశయ భోగ్యమానవక్. (కార్దుకిల్ పోలుమ్ వేణ్డనల్ నెఱ్ఱవక్) ఇంద్రబౌదార్యత్తుక్కుడితిరుమలైయిక్ సన్బుధన్; సహ్యా మ్బుద్రీనబౌదార్యమితే. కొడు త్తత్తైనినై యా తేకొడుక్కుమ్ మేళుమ్బాన్ద స్వభావత్తైయైయ తిరుమలైయై

జీ-ఆ.—పతినోరామ్బట్టు (పట్టనాపక్) “పట్టనాపక్” ఇత్యాదికల్లెమ్కటాక్షిత్తు (అత్యంతవిలక్షణనాయురుప్పతు). “తామోతరక్” ఎన్దైప్పదై (అత్యంతసులభనాయెన్దతు). “ఎన్నె” ఎన్దైప్పదై (ఎన్నెయడిమెకొణ్డెనెన్దతు). “ఎఱ్ఱరక్” ఎన్దైప్పదై (ఎన్నెయల్లతటియానెన్దతు).

(ఉయర్వఱవిత్తాది). నాటూరుడైయ వుయర్వలపమామ్బుడియాక వుయరానిన్ద వసరిచ్చిన్ద శక్తియైయడైయవ నెన్దశబ్దార్థమ్. తిఱల్ - పరాభిభవనసామర్థ్యమానాల్, “శౌర్యాదిగుణప్రభేయెయుడైయవక్” ఎన్దొల్లక్కొడుమోవెన్ద (అల్లాతవిత్తాది). “పట్టనాపక్” ఎన్దైయైట్టైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (కారణత్వేత్తాది). ఎఱ్ఱరక్ - ఎన్నిడత్తిల్ తత్పరక్, అత్తాలే (మదేకచిత్తనెన్దతు). వాక్యతాత్పర్యమ్ (బౌదార్యత్తిత్తాది).

వ్యావృత్తుస్సపాదనమ్ (అధికత్తైయిత్తాది). ఎన్నెయొక్కొ - ఎన్నెయొణ్డాక్కొ. కొణ్డు - అశ్లేకిరెత్తు. మలైనఱ - మోక్షదశాపర్యవక్. ఎనక్కే-తన్నైత్తవ్ - ఎనక్కేయసాధారణమామ్బుడి తన్నైత్తవ్ నెన్దశబ్దార్థమ్. ఆక, కల్పకత్తిత్తాట్టిలివనుక్కువ్యావృత్తి - అధిక శైయుణ్డాక్కుక్కైయమ్, అననైత్తానేస్వీకరిక్కైయమ్, అవపేక్షితగ్గొడుక్కైయన్ది క్కైత్తన్నైక్కొడుక్కైయమ్, తానేభోగ్యమాక్కైయమ్. “కార్దుకిల్ పోలుమ్” ఎన్దతు - * వేణ్డనత్తుక్కువిశేషణమ్. కార్దుకిల్ పోన్ద “వేణ్డనమ్” ఎన్దిఱవేరైయైయ విలక్షణమానతిరుమలైయైయ డైయననినాబ్దార్థం. సనచ్చేర్ త్తియార్ సిద్ధిత్తభావమ్ (ఇంద్రబౌదార్యత్తుక్కుత్తాది) ఇన్ద్రబౌదార్యత్తుక్కు - “ఎనక్కే-తన్నైత్తవ్” ఎన్దొల్లక్కొ డార్యత్తుక్కు. (కార్దుకిల్ పోలుమ్ వేణ్డనమ్) మేళుసాదృశ్యజ్ఞాన్దతు - మేళుత్తినుడైయ బౌదార్యమ్బాలేయరుక్కుమెన్దుమ్ తైప్పదై; అత్తాలే అత్తైప్పదై (ఇన్ద్రబౌదార్యత్తుక్కుడితిరుమలైయిక్ సన్బుధమెన్దితార్) బౌదార్యప్రవాహ త్వేనహృదినిధానా (సహ్యామ్బుద్రీనబౌదార్యమితేయై). అతానతు - సహ్యపర్యత్తినిన్ద ప్రవృత్తమానప్రవాహత్తుక్కు నాశమిల్లాతాపోశే, తిరుమలైయొట్టైచమ్బుధ మడియాకవుజ్జాన భగవదౌదార్యత్తుక్కు మొరుకానుమ్ సజ్జోచమిలైయైపడి. “కార్దుకిల్” ఇత్యాదిక్కుశబ్దార్థమ్ (కొడు త్తత్తైయిత్తాది).

ఆ-ఆ-వి.—“పూర్వక్షణేన్దైయతాతం శక్తుసేనాయామత్యాసన్నాయామపి అభీరుత్వమ్- శౌర్యమ్. శక్తుసేనాయాన్ద సేనాయా మిప్రవేష్ట్యుత్తమ్ - పీర్యమ్. స్వయమక్షత త్వేనపరసంహర్తృత్వమ్ - పరాక్రమః” ఇతివదన్తి. ఇన్నిడత్తిలై - ౧ “కదాలేజానక్యాకికల భద్రద్యుతిముషిస్సరస్వేరంగణ్డోడైయరపుకంపక్రొకమలమ్ | ముమాళపశ్యన్బున్దైయనిచరసేనా కలకలంజటాజుటగ్రన్ధిం దృఢయతిరఘూ చాంపరిపుణః” ఎన్దతనుసగ్ధేయమ్ — ౨ “ద్విహరం నాభిసన్ద త్తేద్విస్థానయతి నాత్రితాత్ | ద్విదదాతినచార్థి భోగ్రామోద్విర్నాభిభావతే” —

౨౩౬ తిరువాయ్ మొక్కి. — ౨-ప. ౭-తి. కేశవస్థమర్. ౧౨-పా-తామోతరనై వ్యాఖ్యానం.

ఈ. — త్వనక్కువానస్థానమాకప్రదైయన్. (విశుమ్బార్ పిరానిత్యాది) నిత్యసూరికళుక్కునిర్వాహకనాయరున్దువై త్తు, ఆశ్రితరానభదైయరుక్కుమిదైచ్చికళుక్కుమ్ కట్టప్రమడిక్కుప్రమామ్బడి వన్దనతరిత్తు, అచ్చెయలాలేయన్దై యడిమైకొణ్డవన్. ౧౧.

జీ.అ. — “విశుమ్బార్ పిరాన్ - తామోతరన్ - ఎన్దై” ఎన్దైన్దైయత్తుభావమ్ (నిత్యసూరికళుక్కుత్యాది). పఱ్వునాపనుయర్వటవుయరుమ్ పెరున్దిటలోన్ - ఎన్దైయాక్కిక్కిణ్డైత్యాదభ్య, విశుమ్బార్ పిరాన్ - తామోతరన్ - ఎన్దై - ఎఱ్వురన్ ఇత్యన్దయన్. ఇప్పట్టిల్ - ఉపాయోపేయత్వపరత్వసౌలభ్యజుమ్, పరాభిభవనసామర్థ్యదొడక్కుమానగుణజుమ్ శొణ్డైకట.

ఆ.అ.వి. — విశుమ్బార్ పిరానాయ్ - పఱ్వునాపనాయ్ ఉయర్వటవుయరుమ్ పెరున్దిటలోనాయ్ తామోతరనాయ్ - కార్ముకిల్ పోలుమ్ పేర్లదనత్వెఱ్వునాయ్ - ఎన్దైయాయ్ - ఎన్దైయాక్కిక్కిణ్డై ఎనక్కేత్తన్దైత్తన్దకట్టకమాయ్ - ఎన్దైముతమానవన్ - ఎఱ్వురనిత్యన్దయన్. ౧౧.

తాత్పర్యము. — జగదుత్పత్తికిఁ గారణమైన నాభికమలముకలవాఁడును పరిచ్ఛేదించనశక్యములైన నిరవధికకల్యాణగుణములకలవాఁడును ఇతరవిషయవైరాగ్యపూర్వకముగ స్వానుభవమును నాకుఁబ్రసాదించిన పరమోదారుఁడును తిరుమలలో వేంచేసి సేవసాదించుచున్న సర్వగులభుడును భోగ్యభూతుఁడును నిత్యసూరులగు నిర్వాహకుఁడును నన్ను దాసునిగాఁ బరిగ్రహించినవాఁడును నైన భగవంతుఁడు నన్నుదప్ప ఇతరముల నెఱుంగనివాఁడాయెను. ౧౧.

మూ. — తామోతరనై త్తనిముతల్వనై భాలమున్దైవనై । యామోతరమటియవొరువర్ క్కెన్దైత్తోమువర్ కళో తామోతరనురువాకియన్దివర్ క్కున్దై ముకర్ క్కు । మూమోతరమటియవెమ్మనైయన్నాభీవణ్డనైయే.

ఆ. — (తామోతరనై) ఆశ్రితపరత్వప్రసాదయ, సర్వజగదేకకారణమాయ, సర్వజగద్రక్షకనాయరున్దువై మ్మెరుమానై, ఒరువర్ క్కుదానటియాలామోపెన్దై తోఱుకిట, పరమపురుషేశ్వరైకస్వభావరానశివఱ్వుమ్ త్తైముకఱ్వుమ్ ఎమ్మనైయన్నాభీవణ్డనై త్తరమటియలామోపెన్దైకొణ్డై, అవనుదైయవపరిచ్ఛేద్యునా త్తవ్ తైవొల్లి, ఏవంభూతనానవన్దిడైరెఱ్వురనాయరుక్కిటవన్దైతార్. ౧౨.

అన్వ. — తామోతరనై తనిముతల్వనై భాలమున్దైవనై (౩) తరమ్ అఱియ ఒరువర్ క్కు (౬) ఆమో ఎన్దై తోఱుమవర్ కళో (౯) తామోతరన్ ఉరువాకియ శివఱ్వుమ్ (౧౨) త్తైముకఱ్వుమ్ ఎన్ ఆభీవణ్డ (౧౫) ఎమ్మనై తరమ్ అఱియవామో. (౧౮)

పన్న. — ఆనన్దరమ్, తమిళవిలవన్దణ్డనవుపకారమతిశయితజ్ఞానర్ క్కుమళవిజ్ఞానైతార్. ఆశ్రితపరత్వప్రసాదయమ్, సమస్తజగదేకకారణత్వప్రసాదయమ్, ప్రళయపత్నభిత్వప్రసాదయముదైయవనై, (౩) పరిచ్ఛేదిత్తు, అఱియ, ఒరువర్ క్కుమ్, (౬) పోమో?, ఎన్దై తోఱుమవర్ కళాయ్, (౯) అన్దదామోదరనుక్కు, ప్రకారతయాశేషభూతరాన, రుద్రీనుక్కుమ్, (౧౨) బ్రహ్మపుక్కుమ్, కడుకిలేడతైమడుత్తాపోలేఎన్దుక్కులిలే, తన్దుకాన్దైవత్తైవైత్తు, (౧౫) ఎన్దైయడిమైకొణ్డస్వామియై, ఆశీవిట్టు, అఱియ పోమో?, (౧౮) సామాన్యమానవుపకారజ్ఞతైయఱిందైలుమ్, ఎన్దుక్కుల్ పణ్డనవిశేషోపకారమటియవరితెన్దుకరుత్తు. ౧౨.

అర్థము. — త్రాటిచేగట్టబడినపుదరముకలవాఁడును అత్పీఠీయకారణభూతుఁడును ప్రళయకాలమందులోకములనుమ్రొంగినవాఁడును నైనవానిని (౩) పరిచ్ఛేదించి ఎఱుంగుటకు నొకరికిని (౬) శక్యమా? అని నమస్కరించువారును (౯) దామోదరునియొక్క శేషభూతులును నైన శివునికిని (౧౨) దిక్కులసంఖ్యయైన నాలుగుముఖములగుబ్రహ్మకును (వీరికి), నాయొక్క సముద్రమువంటినిలకొంఱిలవాడును (౧౫) స్వామియై నత్రయఃపతిని పరిచ్ఛేదించి ఎఱుంగశక్యమా? (౧౮).

౩ ఆదైయవన్దైవానిల్ “బహువచనప్రత్యయో రేఫః” ఎన్దైయాలే ఈట్టిన్ సాంమ్ “శివర్ క్కుమ్ త్తైముకర్ క్కు” ఎన్దై ఇదైయన మాకసిద్దిక్కిటతు; ఇతరవ్యాఖ్యానంధళి లేకవచనాన్త వివరణస్వారస్యత్రా లే వల్లినమాకప్రమామ్.

ఈ. — పన్నిరణ్ణామ్బట్టు. “ఎప్పరకా” ఎన్నిటపడియే - ఎన్నళవిలవక శెయ్ తాప్పో లే శెయ్ వార్ క్కవనై క్కాణలామల్లతు, “స్వయత్నత్తా లేయటివోమ్” ఎన్నార్ క్కటియప్పో కా తెన్ఱితార్.

తామోతరనై త్తనిముతల్వనై ఇలముణ్ణవనై ఆమోతరమటియవొరువర్ క్కెన్ఱాయ్ త్తని బ్రహ్మాదికళో శొల్లువతు. (తామోతరనై) ఆవనాశ్రితపరతన్త్రినాయ్ నిట్కిఱనిలైయైయటియప్పోమో? (త్తనిముతల్వనై) ౧. “సదేవసోమ్యేదమగ్రాసీత్” ఎన్నిటపడియే - త్రివిధ కారణముమ్ తానేయాయరుక్కిఱవిరునై యటియప్పోమో? (ఇలముణ్ణవనై) ఉణ్ణాక్కివిదునై యన్ఱి క్కే, ఆపత్తళనాయ్ నిట్కుమ్ నిలైయైయటియప్పోమో? ఆమోతరమటియవొరువర్ క్కు ఎన్నానిట్పర్ కళో. తాజ్జెల్లామటిందార్ కళాకనినైత్తు. ఆమోతరమటియవొరువర్ క్కు ఎన్ఱే తొమ్మిమవరాయ్; తామోతరనురువాకియ - సర్వేశ్వరనుక్కు శరీరపద్విధేయరాన శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్ తరమటియవామో? అల్లాతారిఱ్ఱాట్టిల్ తాజ్జళటిందార్ కళాక అభిమానిత్తిరుక్కిఱవర్ కళా లేతానటియప్పోమో? ఆరైత్తానెన్నిల్ (ఎమ్మనైయెన్నాఱ్ఱివణ్ణనై) కుళప్పడియి లేకడలై మడుత్తాప్పోలే. తాగూణ్ణావమాయరుక్కిఱవిరునై యెనక్కటిని త్తవనై. ఇప్పడిపక తానేకాట్ట, నాకణ్ణాత్పోలే కాణ్ణార్ క్కు క్కాణలామిత్తనై యల్లతు, స్వయత్నత్తాత్తాణ్ణార్ క్కటియప్పోమో? ఎమ్మనై యెన్నాఱ్ఱివణ్ణనై - తామోతరనై త్తనిముతల్వనై ఇలముణ్ణవనై ఆమోతరమటియవొరువర్ క్కెన్ఱే తొమ్మిమవర్ కళాయ్, తామోతరనురువాకియ శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్ తరమటియవామో వెన్ఱన్ఱయమ్. ౧౨.

జి.ఆ. — పన్నిరణ్ణామ్బట్టు (తామోతరనైయత్వాది) ఎన్నళవిలవక శెయ్ తాప్పోలే శెయ్ వార్ క్కెన్ఱతు - ఎన్నళవిలనుగ్రహమ్ శెయ్ తాప్పోలే యనుగ్రహిక్కు నిన్ఱెత్తార్ క్కెన్ఱపడి.

“తామోతరనై” ఎన్ఱుతోడశ్శి, “ఒరువర్ క్కు” ఎన్నుమళవుమ్ - బ్రహ్మాదికళో వార్తెయెన్ఱైక్కాకవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తామోతరనైయత్వాది). ఇప్పదప్రయత్తుక్కుభావమ్ (అవిత్వాది). “త్తనిముతల్వనై” ఎన్ఱు - నిమిత్తోపాదానజ్ఞో శొన్నతు - సహకారికారణత్తుక్కుముపలక్షణమ్. సమభివ్యాహరతాత్పర్యమ్ (ఉణ్ణాక్కియత్వాది). ౨ “యస్యామతంతస్యమతం మతంయస్యవేదసః” ఇత్యేవమాకారేణహితేపివదన్తి, శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్ తరమటియవామో” ఇతికథముచ్యత ఇత్యైతాహ (ఆమోతరమటియవత్వాది). ఒరువర్ క్కుమ్ - తరమటియవామోవెన్ఱన్ఱయమ్. తరమటియవామో - పరిచ్ఛేదిత్యటియవామో? తరమ్ - పరిచ్ఛేదమ్. “శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్” ఎన్ఱు పూజ్యోక్తిక్కు భావమ్ (అల్లాతారిత్వాది). “అఱివణ్ణనాన- ఎమ్మనై” ఎన్ఱువయిత్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ (కుళప్పడియిలేయత్వాది). అఱిపోన్ఱస్సభావతై యుడైయవసెన్ఱు శబ్దార్థమ్. “ఎమ్మనైయెన్నాఱ్ఱివణ్ణనై” ఎన్ఱు - అఱ్ఱివర్ వార్తై. అనాలారుత్తరాలు మటియప్పోకాతోవెన్ఱు; “ఎమ్మనై” ఎన్ఱుత్తాల్ సూచితంభావమాహ (ఇప్పడియత్వాది). ఎమ్మనైఎన్నాఱ్ఱివణ్ణనై - తామోతరనై త్తనిముతల్వనై ఇలముణ్ణవనై - ఒరువర్ క్కు - తరమటియవామో - ఎన్ఱుతోమ్మిమవర్ కళాయ్ తామోతరనురువాకియ శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్ - తరమటియ ఆమోవిత్వన్ఱయః. ౧౩.

ఆ.ఆ.వి. — “శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్” ఇతిబహువచనప్రత్యయో ర్థః - ౩ “ఉయర్వమిఱివుమువప్పమ్ శిఱవ్వుమ్ మయర్విలోతిశై పాల్ మయల్లుమ్” ఇతి ద్రమిదోక్తన్యాయేన, తత్తద్ధృదయగతాభిమానాతిశయపర ఇత్యభిప్రాయేణభావమాహ (అల్లాతారిఱ్ఱాట్టిలితి). యద్యా, “శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్” ఎన్నిటచశబ్దముక్కుభావమ్ (అల్లాతారిత్వాది). — ౪ “నిర్గుణస్యాప్రమేయస్య” ౫ “అన్ఱువేలెనీరుళ్యతో” ౬ “అనిఱ్ఱిలో” ఇత్యాదికవికాయోగ్యం ద్రవ్యన్యమ్. — తామోతరనై త్తనిముతల్వనై ఇలముణ్ణవనై తరమటియ - ఒరువర్ క్కామో - ఎన్ఱే తొమ్మిమవర్ కళో తామోతరనురువాకియ శివర్ క్కుమ్ తిశైముకర్ క్కుమ్ - ఎన్నాఱ్ఱివణ్ణనై - ఎమ్మనై త్తరమటియవామో ఎన్ఱుకై యన్ఱయమ్. ౧౪.

౨౩౮ తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨.ప. ౭-౭-కేశవస్థమర్, ౧౩-పా-వణ్ణమామణి వ్యాఖ్యానజ్ఞా.

ప్ర-౭. — (తామోతరనై త్రినిముతల్వనై) ఛాన్దోగ్యే వృషప్రపారకే సద్విద్యాయామ్ [౨], “సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీదేకమేవాద్వి తీయమ్ - తదైత్తతబహుస్యాం ప్రజాయేయేతి”.

మణవాళమామునికళోతిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము. — ఆశ్రితపరతంత్రుఁడును సర్వజగదేకకారణభూతుఁడును సర్వజగద్రక్షకుఁడును నైనభగవంతుని పరిచ్ఛేదించి తెలిసికొనుటకు శక్యమా? అని యనుసంధించుచు నమస్కరించియు భగవచ్ఛేషభూతుడైన శివునికిని బ్రహ్మకును, తనగుణగణములను నాకుఁగనుపఱచినన్ను పశికరించిన సర్వస్వామిని పరిచ్ఛేదించి తెలిసికొనశక్యమా? ఇట్టి మహత్వముకలవానిని స్వయత్నముచేఁ దెలిసికొనుటయశక్యము. ౧౨.

మూ. — వణ్ణమామణిచ్చోతియైయమరర్ తలై మకనై ।
కణ్ణనై నెడుమాలై తైన్దురుకూర్ చ్చడకోపక ।
పణ్ణియతమిళ్ మాలై యాయరత్తుళ్ళివై పన్నిరణ్ణమ్ ।
పణ్ణిన్నిరునామప్పాట్టణ్ణతాళణై విక్కుమే ॥

అథ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అ. — (వణ్ణమామణి) ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టివల్ల రెప్పెరుమానై పెఱువారెన్దితార్.

తిరుక్కురుకై ప్పిరాన్బిళ్ళాన్దిరువడిక శేశరణమ్.

అన్వ. — వణ్ణమ్ మా మణి (౩) శోతియై అమరర్ తలైమకనై (౬) కణ్ణనై నెడుమాలై తే (౯) కురుకూర్ శడకోపక పణ్ణియ (౧౨) తమిళ్ మాలై ఆయరత్తుళ్ పణ్ణిల్ (౧౫) పన్నిరునామప్పాట్టు ఇవై పన్నిరణ్ణమ్ అణ్ణల్ (౧౮) తాళ్ అణైవిక్కుమ్. (౨౦).

పన్ని. — అనన్తరమ్, ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు ఫలమాక భగవత్ప్రీతియై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

నిజతైయుడైతాయ్, పెరువైయనాన, నీలమణియినుడైయ, (౩) ఒళిపోలేయిరుక్కిట తేజస్సైయుడైయనాయ్, ఇవ్వుఱ్ఱుకు నిత్య సూరికళుక్కుమ్, పరిచ్ఛేదిక్కువాణ్ణాత పెరియవనాయ్, (౬) ఆశ్రితరైత్తానే యనుభవిక్కుమవనాయ్, అతుక్కుడియాన నిరతిశయవ్యామోహతైయుడైయనానవనైప్పల్, అఱ్ఱికియ, (౯) తిరునకరిక్కు నిర్వాహకరాన, అథ్వార్, శెయ్తవైయాయ్, (౧౨) సర్వాధికారమాన ద్రావిడసద్భరూపమాన, ఆయిరన్దిరువాయ్ మొట్టిక్కుళ్ళుమ్, పణ్ణిలేవర్తిప్పతాయ్, (౧౫) తిరుద్వాదశనామ తైప్పల్, పరుకిట పాట్టాన, ఇవై పన్నిరణ్ణమ్, సర్వేశ్వరక, (౧౮) తిరువడికలై, ప్రాపిక్కుమ్. (౨౦) ఇతు కలిత్తుతై.

వాదికేసరి అఱ్ఱికియమణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. — మంచిరూపముకల గొప్ప నీలరత్నమువంటి (౩) శరీరముకలవాఁడును నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుఁడును (౬) కృష్ణావతారంబైత్తిన (ఆశ్రితసులభుఁడును) గొప్పవ్యామోహముకలవాఁడును నైనభగవంతునివిషయముగ సుందరమైన (౯) తిరునగరికి నిర్వాహకులైన శడకోపముని సాదించిన (౧౨) ద్రావిడపాశురరూపములైన వెయ్యిపాశురములలో గానమందున్న (౧౫) ద్వాదశనామములుగలపాశురములను ఈపండ్రెండును సర్వేశ్వరునియొక్క (౧౮) శ్రీపాదములను బొందించును. (౨౦)

ఈ. — నిగమత్తిల్ - ఇత్తిరువాయ్ మొట్టికల్, పర్వకల్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టితానే ఎమ్మెరుమాన్దిరువడి కల్ చేర్చేర్ త్తువిడు మెన్దితార్.

(వణ్ణమ్) అహ్రియ నిట తైయైయైత్తాయ్ పెరువిలై యనాన రత్న మ్బాలేయిరుక్కిట విగ్రహ తైయైయై యవనై. (వణ్ణమామణిచ్చోలియై) వణ్ణమ్ - నిటమ్. (మామణి) మా - కలుప్ప. కలు త్తమణిపోలే. నీలరత్న మ్బొన్ వడివిల్ తేజనై యుడై యవనెన్దుమామ్. ఇప్పొకైక్కొళై ప్పొళుమ్ భోక్తాక్కళై చ్చొల్లుకిటతు. (అమరర్ తలై మకనై) ఒరునాడాక అనుభవియానిన్దులుమ్ తన్నుకై ప్పరిచ్చేదిక్క వొణ్ణాతిరుక్కిటవనై. (కణనై) అవర్ కళేయనుభవిత్తుప్పోకామే, ఇల్లుళురుమనుభవిక్కుమ్బడి కృష్ణనాయ్ వన్దవతరి త్తవనై. (నెడు మాళై) ఒరువనై విషయాకరితై, అవళవిల్ తలైక్కట్టత వ్యామోహ తైయైయై యవనై.

(తెన్దురుకూర్ చ్చడకోపక పణ్ణియ) వేదమ్బాలే పిఱప్పిలియన్దు. “అపారుషేయమ్” ఎన్నుమతిలుమ్ పిఱుణ్ణాయిరుక్కిటతాయ్ పక్తవిశేషతై. ఇవై పణ్ణిలేయాయ్ పడన్దు. (పన్నిరునామప్పట్టు) వైష్ణవ త్యవిహ్నమాన తిరునామజ్జళై వైత్తుప్పాడినవై. ఇవై శేయవతెన్నెన్నిల్ (అణ్ణిల్ తాళణైవిక్కుమ్) సర్వేశ్వరన్దిరువడికళోడే శేర్ త్తువిడుమ్. ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియొట్టెసమ్బన్దనానే కేశవస్థమరాక్కివిడుమ్.

ముతత్పాట్టిల్ - తమ్మోడు సమ్బన్దిసమ్బన్దికళుమెల్లారుమ్ తమ్మెప్పోలే విషయాకృతరానార్ కళెన్దార్; ఇరణ్ణామ్బాట్టిల్ - అతుక్కడి నారాయణనాకై యాలే ఎన్దుమ్, అన్నారాయణశబ్దార్థజ్ఞేయ మరుళిచ్చెయ్ తార్; మాన్డామ్బాట్టిల్ - ఇప్పడి విషయాకరిక్కెక్కు హేతుశోన్నార్; నాలామ్బాట్టిల్ - సర్వకాలముమ్ తనై యేయనుభవిక్కుమ్బడి పణ్ణినానెన్దార్; విన్దామ్బాట్టిల్ - ఇప్పడి తమ్మెయనుభవిప్పిత్తై అవణ్ణవడివిల్ పుకరై

జీ-అ. — నిగమమ్ (వణ్ణమామణియత్యాది) “పన్నిరునామప్పట్టుల్ తాళణైవిక్కుమ్” ఎన్దు పదజ్జళైక్కటాక్షి త్తవతారికై (ఇత్తిరు వాయ్ మొట్టియత్యాది).

ప్రథమార్థత్తిల్, వణ్ణమ్ - అహ్రియనిటమ్. “మా” ఎన్దు - మహతై. “శోతి” ఎన్దు - విగ్రహమ్. ద్వితీయార్థత్తిల్, “మామణి-వణ్ణి చ్చోలి” ఇత్యన్దు. “మా” ఎన్దు - కలుప్పాయ్, నీలమణియెన్దు వడి. “వణ్ణమ్” ఎన్దు - నిటత్తుక్కాశ్రయమాన విగ్రహ తైలక్షికిటతు. “తలైమకనై” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (ఒరునాడాకవిత్యాది). సమభివ్యాసరతాత్పర్యమ్ (అవర్ కళేయత్యాది).

పిఱప్పిలియన్దాకిల్ పిఱుణ్ణాకమ్మూమోవెన్న (అపారుషేయమిత్యాది). పిఱు - అతిశయమ్. పక్తవిశేషతై యెన్దువిడత్తిల్ - ౧ “బ్రహ్మవాదినోవన్ది” ౨ “సహోవాచవ్యాసపారాశర్య” ౩ “యదైవకింశ్చమనురవదత్తద్భేషజమ్. ఎన్దురుక్కైయాలే, ౪* మయర్వణ మతినలమ్బోల్లి వినరుడైయ శ్రీసూక్తివైలక్షణ్యమ్ కింపురన్ద్రాయ సిద్ధమితే యెన్దు పడి. తెన్దురుకూరిత్యాదిక్కు - అహ్రియతిరునగరిక్కు నిర్వాహకరాన వాత్సారయళిచ్చెయ్ త, ద్రామిడసన్దర్భరూపమాన వాయిరత్తినుళుమ్, పణ్ణిలే వర్తిప్పతాయ్ తిరుద్వాదశనామ తైప్పల్ దీవరు కిఱ పాట్టనవివై పన్నిరణ్దుమెన్దు శబ్దార్థమ్. “పన్నిరునామప్పట్టు” ఎన్దు విడత్తిలే విపక్షితమ్ విశేషమాహ (వైష్ణవ త్యేత్యాది). పూర్వవాక్య తైవివరిక్కితార్ (ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియత్యాది).

అ-అ-వి. — ద్వితీయేర్థే, సర్వభాసామ్యత్ మణిశబ్దే - విగ్రహాడుచ్యతే. “ముదోలువమై” ఎన్దు తమ్మిర్. ౫ “వైయజ్ఞోజ్ఞతడన్దా మరై” ఇతివత్. — “మయర్వణమతినలమరుళినై” ఇతి - జ్ఞానానుదయాన్యభాజ్ఞాన విపక్షితజ్ఞానకర్త వాసనారూపాదిసకలచేయిరసన పూర్వకం భగవత్ప్రసాదలబ్ధపరిపూర్ణజ్ఞానవై భవస్య, అఖిలచేతనోజ్జీవముహో పరాజ్ఞుకార్యస్య ప్రత్యక్ష సమానాకారానుభవపరివాసప్ర

ఈ.—చొన్నార్; ఆతామ్బట్టిల్-ఇప్పడి యెన్నై విషయాకరిక్కైక్కడి నిర్దైతుకకృపై యెన్టార్; ఏటామ్బట్టిల్ - తన్నైయే సర్వకాలమునునుభవిక్కుమ్మడియాన నెన్జైత్తన్దా నెన్టార్; ఎటామ్బట్టిల్ - తన్దవళవన్ది క్కే విరోధియాన నెన్జైయుమ్ పోక్కినా నెన్టార్; ఒన్బతామ్బట్టిల్ - తన్నుచైయకల్యాణగుణజల్లైయే నాననుభవిక్కుమ్మడి యెన్జాహృదయ త్తిలేపుకున్దా నెన్టార్; పత్తామ్బట్టిల్ - అనుభవవిరోధియాన ఇన్ద్రీయజ్గళై యుమ్ తన్వన్ది యాక్కిక్కొన్డా నెన్టార్; పతినోరామ్బట్టిల్ - ఏవమ్మాతనానవక్ ఎన్నైయల్లతటియానానా నెన్టార్; పన్నిరన్డామ్బట్టిల్ - ఎన్నైప్పోలే కాణ్బార్క్కుక్కాణతామతోఱ్ఱియ స్వయత్తత్తాలటియప్పోకా తెన్టార్; నిగమత్తిల్ - ఫలమ్మోల్లి త్తల్లై క్కట్టినార్, ౧౩.

వడక్కుత్తిరువీతిప్పిత్తై తిరువడిక శ్లోరణమ్

జీ.అ.—శీతుకొన్నా రెన్దతు - “మాతవనెన్ద తేకొన్డా” ఎన్దత్తైప్పల్లి. (ఇప్పడి యెన్నై విషయాకరిక్కైక్కడి) ఉక్తిమాత్రతైయే వ్యాజమాక్కి విషయాకరిక్కైక్కడి. ౧౩.

జీయర్ తిరువడిక శ్లో శరణమ్.

ఆ.అ-వి.—వృత్తమిదం కాన్త్రం వేదానామపి సాక్షి భూతత్వాత్ వేదేభ్యోఽభ్యర్థితప్రమాణంభవతీతిభావః.—వణ్ణమామణిచ్చోతియైయెన్ద తొడన్ది, ఆయిరత్తుళ్ పణ్ణిల్ పన్నిరనామప్పట్టు - ఇన్నై పన్నిరన్డామ్ - అణ్ణిల్ తాళన్దైవిక్కుమ్ ఎన్దైయన్వయమ్. ౧౩.

తాత్పర్యము.—దివ్యతేజస్సుకల నీలరత్నమువంటి దివ్యమంగళవిగ్రహముకలవాఁడును నిత్యసూగులకు నిర్వాహకుఁడును ఆశ్రితసులభుఁడును నాశ్రితులయందునిరతిశయ వ్యామోహముకలవాఁడునునైన శ్రీయఃపతిని ననుభవించి యాహ్వాన్లుసాదించిన వెయ్యిపాశురములలో నీపండ్రెండుపాశురముల ననుసంధించువారు సర్వేశ్వరునియొక్క పాదపద్మములందు కైంకర్యములనుజేసి నిరతిశయానందము నొందుదురు.

ద్రమిడోపపత్తజ్జతియిలి తిరువాయ్ మొఱ్ఱిక్కానశ్లోకమ్.

(కేశవస్థమర్) తేకేశ వాభిమతతామభజన్తమాన్తయేమామకాఇతివదన్నధిసన్తమంసః।

తస్యస్వరూపగుణచేష్టితవాచినామభూతద్విషటక్ముఖరోముముదేమునీన్ద్రః, ౧౭.

వాదికేశరి అఘ్రికియమణవాళచ్చియర్ తిరువడిక శ్లోరణమ్.

అర్థము — యే - ఎవరు, మామకా - నాసంబంధులలో, తే - వారు, కేశవాభిమతతామ్ - శ్రీయఃపతికినిష్ఠులగుటను, అభజన్త-పాం దరి; హన్త! - ఆశ్చర్యము! ఇతి - అని, వదక్సక్ - చెప్పుచున్నవారగుచు, తస్య - ఆశ్రీయఃపతియొక్క, స్వరూపగుణచేష్టితవాచినా మభూతద్విషటక్ముఖరః - స్వరూపగుణచేష్టితములకు వాచకతిరునామములగు ద్వాదశనామములనుసాదించుచున్న, మునీన్ద్రః - ముని శ్రేష్ఠులగు శతకోపముని, ఆధిసన్తమమ్ - ఏడవతిరువాయ్ మొఱ్ఱియందు, ముముదే-సంతోషించిరి. ౧౭.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుఁడు తమతోసంశ్లేషించినందున వానికి తమయందుజనించిన క్రిత్యతిశయము తమసంబంధిసంబంధులపర్యంతము ప్రపహించినదిచూచి యత్యాశ్చర్యమునొందినవారై యాహ్వాన్లు తమనుగటాక్షించుటకు దగుమైన వానిస్వరూపగుణచేష్టితములకు వాచకములైన ద్వాదశతిరునామములను నీఏడవతిరువాయ్ మొఱ్ఱియందనుభవించి యానందించిరి. ౧౭.

ద్ర-తా. — (కేశవస్థమర్) — సర్వాదిస్సర్వనాథ స్త్రిభువనజననీవల్లభ స్వాశ్రితార్థివిష్యగ్వాప్త్యాతిదీ
ప్రొవిమతనిరసనస్వాప్తిసద్భక్తిదాయా విశ్వాప్త్యైవామనాజ్ఞస్సవిభవరసదస్వాప్తి
నిర్వాహయోగ్యస్వాప్తిః పౌరబంధ మోక్తాస్సజనహితతయాద్వాదశాఖ్యాభిరూచే. ౧౯

అర్థము. — సర్వాదిః - సర్వకారణభూతుఁడును, సర్వనాథః - సర్వస్వామియు, త్రిభువనజననీవల్లభః - త్రిలోకమాతయైన పిరాట్టికి
వల్లభుఁడును, స్వాశ్రితార్థి - తననాశ్రయించువారలనుయోచించువాఁడును, విష్యగ్వాప్త్యా - సర్వత్రవ్యాప్తిచేతను, ఆతిదీప్తిః - మిక్కిలి
ప్రకాశించువాఁడును, విమతనిరసనః - విరోధులనుసహించువాఁడును, స్వాప్తిసద్భక్తిదాయా - తనపాదములయందనన్యప్రయోజన మైనభక్తిని
(ఆశ్రితులకు) నిచ్చువాఁడును, విశ్వాప్త్యై - జగత్తునుబొందుటకొఱకు, వామనాజ్ఞః - వామనశరీరముకలవాఁడును, స్సవిభవరసదః - తనయైశ్వర్య
సారముననుభవించుజేయువాఁడును, స్వాప్తినిర్వాహయోగ్యః - ఆ స్త్రీకరణమును (తనపాదారవిందములనువిడువకనుండునట్లు) నిర్వహించుటకు
దగినవాఁడును, స్వాప్తిః - తనవిషయమైనవ్యాపారములకులవాఁడును, బంధ మోక్తా - (సంసార) బంధమునువిడిపించువాఁడును నైన (భగవంతుఁడు),
స్వజనహితతయా - తనయాశ్రితజనులకుఁగూడహితమునుజేయువాఁడగుటచేత, ద్వాదశశాఖ్యాభిః - ద్వాదశతిరునామములచే, ఊచే - సాదించిరి. ౧౯.

వ్యా. — (సర్వాదిః) కేశవస్థమర్ త్యాది-౧ “కఇతిబ్రహ్మణోనామ” ఇత్యాదికలిప్పడియే సర్వకారణమాయః (సర్వనాథః) నారణమహా
శ్శ్రుతికుక్కునాతః - సర్వస్వామియుమాయః; (త్రిభువనజననీవల్లభః) మాతవ నైవ తేకొణ్ణు - పెరియపిరాట్టియారుక్కువల్లభ నుమాయః;
“(స్వాశ్రితార్థి) ఎమ శేట్రొపిటప్పమ్ శీవున్దైయమాక్కినాక - “బహువాకవాత్రితరుణ్ణాక వేణుమ్” ఎన్టుపార్థిక్కుమవనుమాయః; (విష్య
గ్వాప్త్యాతిదీప్తిః) విట్టిలఙ్గుకరుణ్ణుండరిత్యాది - నిరవధిక తేజోరూపనుమాయః; (విమతనిరసనః) మతుశూతనైయన్తిమల్ బ్రితే - విరోధిని
రాసకుమాయః; (స్వాప్తిసద్భక్తిదాయా) నిన్బాతపజ్జయ మేమరువత్తోటా మునుమేతన్దాయ - తన్దిరువడికలిలే యనన్యప్రయోజనయైన
భక్తియైయాశ్రితరుక్కుగ్కుడుక్కువనుమాయః; (విశ్వాప్త్యైవామనాజ్ఞః) వామననైరదకవణ్ణ - మహాబలియా లేయపహృతమానలో
కత్తైమాట్టైక్కొక వామనరూపత్తైయుడైయనుమాయః; (స్సవిభవరసదః) శిరిఇతరకైయ్యతామరైక్కణ్ణ నైన్తిరాప్పకల్ - తన్నుడైయ
క్రియఃపతివృత్తిరీకాత్తుత్వజ్ఞాకటవైవర్యత్తై సర్వకాలమున్జ్ఞొల్లియల్ బున్బుడిపణ్ణుమవనుమాయః; (స్వాప్తినిర్వాహయోగ్యః) ఇరుడికేశ
నెప్పిరానిత్యాది - హృషీకేశనాడైయాలే మనన్సైత్తన్దిరువడికలిలోనిన్టు మ్పేరూతపడి నిర్వహిక్కవల్లనుమాయః; (స్వాప్తిః) ఎఱ్ఱరనెన్సై
యాక్కిక్కొణ్ణనకేతనై త్తనకఱ్ఱకమ్ - స్వార్థమాకచేతనరైయధికళాక్కిత్తనైయనుభవిక్కొగ్కుడుక్కుమవనుమాయః; (బంధ మోక్తా)
తామోతరనైత్తనిముతప్పనై - ౨ “దామోదరంబంధతమ్” ఎన్టిటపడియే బంధగతర్క్కు మోక్ష హేతువాన దామోదరత్వత్తైయుడైయనుమా
యిరుక్కిట వెన్బెనుమాక, ఆశ్రితరుడైయ సమ్మన్దిసమ్మన్దికుక్కుమ్ రక్షకనెన్టు “కేశవస్థమర్” ఎన్టిటద్వాదశనామగూత్తైయిలే యాత్వా
రరుళిచ్చెయ్తారెన్టితార్

వే దా న్దా చా ర్య ర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము. — సర్వేశ్వరుఁడు, (౧) సర్వకారణభూతుఁడనియు, (౨) సర్వస్వామియనియు, (౩) క్రియఃపతియనియు, (౪) తననాశ్రయించు
వారిని యోచించువాఁడనియు, (౫) సమస్తవస్తువులను వ్యాపించుటచే నుజ్జ్వలస్వరూపుఁడనియు, (౬) విరోధులనునిరసించువాఁడనియు,
(౭) తనపాదారవిందములయందనన్యప్రయోజనభక్తినిబ్రసాదించువాఁడనియు, (౮) మహాబలియపహరించిన లోకములను స్వాధీనపఱచుకొనుటకై
వామనావతారంబై త్తినవాఁడనియు, (౯) తనవైభవమునంగుఁ బ్రీతిని బుట్టించువాఁడనియు, (౧౦) ఆశ్రితాస్త్రీకరణములను నితరవిషయముల
యందుఁబోకుండునట్లు నిర్వహించువాఁడనియు, (౧౧) స్వవిషయముగ నాశ్రితులకుఁబ్రీతినిబుట్టించి వారికిఁదనననుభవించుజేయువ్యాపారములు
కలవాఁడనియు, (౧౨) చేతనులకు సంసారబంధమును బోగొట్టువాఁడనియు, సాదించుచు ఆశ్రితుల సంబంధిసంబంధులకును రక్షకుఁడని
ద్వాదశతిరునామములకుల ఈతిరువాయ్ మొఱి పండ్రెండుసాక్షరములచే సాదించిరి.

తి. నూ. — కేశవనారెన్దమర్ కల్ కీర్త మేత్తొపిటప్పమ్ । తేశదైన్దారెన్దుశిటన్దురైత్తవీశుపుకల్ ।
మాఱ్మ మలరడియేమన్నుయిర్ క్కెల్లాముయ్తై । క్కా తెన్దు నెన్జ్జేయ్తై .

అర్థము. — కేశవనాల్ - కేశయనియెడి రక్కసుని సంహరించిన భగవంతునివలన, ఎన్ఠమర్కళ్ - నాసంబంధులు, కీర్తీమేల్ - క్రిందియుపైదియునైన, ఎఱుపిఱప్పమ్ - ఏడుజన్మములయందును, తేళు - తేజస్సును, అడైవార్కళ్ - పొందిరి. ఎన్ఠ - అని, శిఱన్ఠ - సంతృప్తులై, ఉరైత్త - సాదించిన, పీళుపుకళ్ - వ్యాపరించుచున్నయశస్సుకల, మాఱన్ - ఆహ్వానియొక్క, మలరడియే - పుష్పములవంటి పాదములే, మన్నుయిర్క్కెల్లామ్ - నిత్యములైనజీవాత్మలకెల్ల, ఉయ్కైక్కి - ఉజ్జీవింతుటకు, ఆఱు - మార్గము, ఎన్ఠ - అని(తలచి), నెఱ్ఱే! - ఓ! మనసా! ఆఱై - ఆశ్రయించుము.

అవ. — (కేశవనాల్) ఇతిల్ - కీర్తీమేలుజ్ఞానవర్కశెల్లామ్ తమ్మడైయసమ్మనత్తైలే భగవద్దాస్యలాభ తైలభిత్తార్కళ్” ఎన్ఠహ్మప్త రాయ్ పేళుకఱిపాశుర తైయనువదిత్తరుళిచ్చెయ్కెఱార్. ఎన్ఠనైయిన్ఱి; కీర్తీ - తమ్మశేవిలుజ్ఞానవుకప్పత్తమ్మరువరళవిలుమకువఱివిడియైయన్ఱిక్కే, తమ్మడైయసమ్మనిసమ్మనికళళవుమ్, “ఎమర్కీర్తీమేలెఱుపిఱప్పమ్ విడియావెన్నరకత్తెన్ఠన్ఱైర్తల్ మాఱినర్” ఎన్ఱిఱ - విరోధినివృత్తియళవుమన్ఱిక్కే, ఫలత్తిలుమ్ వెళుమిట్టలైయెఱిఱిఱపడియొక్కణ్ణు, ౧ “మమాప్యేవయథాతవ” ఎన్నమ్మడి యెరువనుడైయ వ్యామోహ మిరుక్కుమ్మడియే!” ఎన్ఠవిధ్దరాయ్, తమ్మెయిప్పడి సపరికరమాక విమయాకరిక్కెక్కడియాన అవణగుణచేష్టితగ్గలై త్తిరుద్వాదశనామముఖ త్తాలేపేళియనుభవిత్తు ప్రితరాకఱి * కేశవస్థమరిల్లత్తై “కేశవనాలెన్ఠమర్కళ్” ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్కెఱార్.

వ్యా — (కేశవనాలెన్ఠమర్కళ్ కీర్తీమేలెఱుపిఱప్పన్ఱేడైవార్కణ్ఠరైత్తై) “ఎమ్మిరానెమ్మన్ నారాయణనాలే-ఎమర్కీర్తీమేలెఱుపిఱప్పమ్- కేశవస్థమరనార్కళ్ - మాశతిరితుమెద్రు, అత్తాలేనమ్మడైవాహ్వానాయ్కొన్ఱవా” ఎన్ఠనైయిన్ఱిఱు. (కేశవనాలెన్ఠమర్కళ్) జగత్కారణభూతనాయ్, విరోధినిరాకరణమ్మణ్ణుమవనాయ్, ప్రళస్తకేశనానవనాలేమదీయర్ తేళడైవార్కణ్ఠ - తేజస్సైపాప్రరానార్కళెన్ఠ. కేశవస్థమరనైయిన్ఱి - ఇవర్కళుక్కుత్తేళు. దాస్యమిన్ఱి అత్తావుక్కు తేజస్కురమావతు; అత్తైత్తమ్మైసమ్మనత్తైలే కీర్తీమేలుజ్ఞానసమ్మనిపరమ్మరైయిలుళివర్కశెల్లారుమ్ లభిత్తార్కళెన్ఠ, అన్ఠవువకారగారవత్తాలే, అవణగుణచేష్టితగ్గళుక్కువాచకమాయ్ వైష్ణవత్వచిన్నమాయ్ “కేశవణ్, నారణ్, మాతవణ్, కోవిన్దణ్, విట్టు, మతుకూతణ్, తిరివిక్కిరమణ్, వామనణ్, శిరితరణ్, ఇరుడికేశణ్, పఱునాపణ్, తామోతరణ్” ఎన్ఱిఱతిరుద్వాదశనామ తైప్పేళియనుభవిత్తుహ్మప్తరాయ్, అత్తైయప్పడినత్తాకవరుళిచ్చెయ్కెఱిఱు. శిఱన్ఠ. (పీళుపుకళ్మాఱన్) సమ్మని సమ్మనికళళవుమ్ వైష్ణవత్వమేఱిపాయమ్మడియాన వైభవత్తాలేవన్ఠప్రచురమానయళస్సైయిన్ఱియైరాన వాహ్వానడైయ. (మలరడియేమన్నుయిర్క్కెల్లాముయ్కైక్కాఱున్ఠ) పుష్పమ్మైన్ఠతిరువడికళే నిత్యమానవాత్మాకళుక్కుల్లాముజ్జీవిక్కైక్కుచితోపాయమెన్ఠ. (నెఱ్ఱేయన్ఱై) అవర్కళిలే యెరువనాయంశమ్మెఱుమ్మడియానవెనక్కుపకరణమాయ్ సామనస్యముళిమనస్సేప్రసూనసమానమానతిరువడికతైసియుమ్నమాశ్రయమ్మణ్ణు.

“నారాయణనాలే” ఎన్ఠ - అవనుడైయన్వేకారమేనిరపేక్షోపాయమెన్ఠతిరువాదమాన - కేశవనాలెన్ఱిఱవిప్పదత్తిలే తద్వివరణమాక, “మాతవనెన్ఱేకొణ్ణు” ఎన్ఠమ్, “ఎమర్కీర్తీమేలెఱుపిఱప్పమ్ మేవుమత్తనైయమాక్కినాన్” ఎన్ఠమ్, “ఎన్ఱైకొణ్ణు” ఎన్ఠమ్, తేళేతానమైక్కు, “విట్టిలగ్గుశెఱ్ఱోతి” ఎన్ఠమ్, “అమ్మన్ఱిరివిక్కిరమనై - ఎవక్కేయళుకళేకెయ్య - ఎవక్కెన్న - వితిశూఱ్ఱన్ఠు” ఎన్ఠమ్, “ఓఱుమనమేతన్దాయ్” ఎన్ఠమ్, “ఎన్ఱైత్తిమనమ్కెడుత్తాయ్” ఎన్ఠమ్, “ఉన్ఱైయెన్నుళేత్తనైయెన్ఱిరుడికేశనే” ఎన్ఠమ్, “ఎఱువరనైయెన్ఱియొక్కొణ్ణునక్కేత్తనైత్తన్ఱకప్పకమ్” ఎన్ఠమ్, “తామోతరనై” ఎన్ఠమరుళిచ్చెయ్తళన్ఱకళుమనుసన్దేయగ్గళ్. ౧౭.

పెరియడియర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

తాత్పర్యము. — జగత్కారణభూతుఁడును విరోధినిరసనీలఁడునునైన భగవంతునివలన నాసంబంధిసంబంధు లిరువదియొకజన్మములయందును భగవద్దాస్యమును లభించిరియని మిక్కిలి హృష్టులై ద్వాదశతిరువామముల ననుసంధించి సాదించిన యాహ్వానియొక్క పాదపద్మములే యుజ్జీవింతుటకుఁ దగుమైన యుపాయమని నిశ్చయించుకొని ఓ! మనసా! వారిపాదపద్మముల నాశ్రయించుము. ౧౭.

ఇరణ్ణామ్మత్తిల్ - ఏఱొన్ఱిరువాయ్ మొట్టి ముత్తీర్తీర్దు.

ఆక - తిరువాయ్ మొట్టి-౧౭-పాట్టు-౧౮౯.

శ్రీః

అథ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎ మ్మెరు మా నార్ తిరు వడిక శేశరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి. — ఇరణ్డాన్బుత్తు - ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొట్టి ౧-పా-అణైవతరవణై వ్యాఖ్యానజ్జల్.

మూ. — అణైవతరవణై మేఱ్ఱుమ్బావైయాక । మ్మణార్వతు, ఇరువరవర్ ముతలున్దానే ।

ఇణైవనామెప్పారుట్టుమ్పిడుముతలామ్ । పుణైవకపిఱవిక్కడనీన్దువార్ క్కే ॥ ౧॥

ఆ. — (అణైవతు) ౧ “తామోతరనై” ఎన్దిఱప్పాట్టిల్ ప్రస్తుతమాన సర్వేశ్వరత్వత్తై త్తమ్మడైయ ప్రీత్యతిశయత్తాలే సహేతుకమాక పునపాదిత్తు, ఇప్పడి సర్వేశ్వరనానవెమ్మెరుమానై యాశ్రయియున్దోళెన్దు పరనైనోక్కి యరుళిచ్చెయ్కితార్. *

నాగపర్యజ్ఞకాయయాకైయాలమ్, శ్రియఃపతియాకైయాలమ్, బ్రహ్మరుద్రర్ కళుక్కు నిర్వాహకనాకైయాలమ్, సర్వాత్మసజా తీయతయా2వత్తిరనాయ్కోణ్డు సర్వజగద్రక్షకనాకైయాలమ్, ముముక్షుక్కుళుక్కు ప్రతిబద్ధక నివర్తకనాయ్కోణ్డు మోక్షప్రదనాకై యాలమ్, నారాయణనే సర్వేశ్వరనెన్దితార్. ౧.

పన్నీ. — ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, ౨ “మేవున్ద నైయమాక్కినాక్” ఎన్దు - స్వసమ్మన్దిజనజ్జళుక్కుమ్ ప్రాప్తిపర్యవధురూప మోక్షప్రదనాయ్ కోణ్డేశ్వరక్ నిఱ్ఱిఱనిలైయెయమ్, అతుక్కుడియాన పరత్వత్తైయు. మనుసన్నిత్తు, “ఇత్తై సంసారికళిక్కువొణ్ణాతు” ఎన్దుపదేశిప్పారాక్కొలి; అవనుడైయ సర్వనిర్వాహకత్వత్తైయుమ్, సంసారనివృత్తిపూర్వకమాన మోక్షప్రదత్వత్తైయుమ్, అతుక్కుఱు ప్పానచేష్టితవైలత్తణ్యత్తైయుమ్, ఇన్ద్రవ్యాపారప్రకాశితమాన సౌలభ్యాదిగుణజ్జల్ నిత్యానుభావ్యమెన్నుమిడత్తైయుమ్, అన్దగుణప్రకాశక మాన వవతారబాహుళ్యత్తైయుమ్, అవతారదత్తైయిలుమ్ పరత్వమతిప్రసిద్ధమెన్నుమిడత్తైయుమ్, అవత్తిరనానవక్ రక్షణవ్యాపారాత్తాల్ పణ్ణమ్ వ్యాపారమనేకమెన్నుమిడత్తైయుమ్, అవత్తిరనుడైయపరత్వోపయుక్తమానవతిశయితాకారజ్జ శతీయవల్లారిలైయెన్నుమిడత్తైయుమ్, అవనుడైయ వాశితసౌలభ్యమపరిచ్చిన్నమెన్నుమిడత్తైయుమ్, ఏవంవిధనైత్తామనుభవిక్కుప్పెల్ మైయైయు మరుళిచ్చెయ్తు, ఉపదేశాన్నిప్రేరాయ్ స్వలాభత్తోడే తలైక్కుట్టుకితార్. ఇతిత్ప్పిట్టుకిఱ పరత్వమ్, ముతల్ దిరువాయ్ మొట్టిపోలే - స్వరూపగతమాయుమన్దియే, ౩ * తిణ్ణక్ పీట్టిత్తోలే - మనుష్యశ్రేయపరత్వముమన్దియే, మోక్షప్రదత్వోపయుక్తమాయరుక్కిఱతు. *

అన్య. — అరవు అణైమేల్ అణైవతు (౩) పూ పావై ఆకమ్ (౬) పుణర్వతు అవర్ ఇరువర్ (౯) తానే ముతలుమ్ ఎప్పారు ట్టుమ్ (౧౨) ఇణైవనామ్ పిడు ముతలామ్ (౧౫) పిఱవి కడల్ నీన్దువార్ క్కు (౧౮) పుణైవక్. (౧౯)

పన్నీ. — ముతత్పాట్టిల్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియిలర్జత్తుక్కు సర్వహరూపమాన సర్వనిర్వాహకత్వత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

తిరువనద్వాన్దొనాకిఱ, అడైమేలే, అభిమతమాకచ్చేర్వతు, (౩) పూవితే పరిమళమవడివుకొణ్డాప్పలే భోగ్యభూతయైన, పిరాట్టి యిక్, తిరుమేనియై, (౬) భోగ్యమాకసంక్షేపిప్పతు ఇతునిత్యవిభూతినిర్వాహకత్వమ్. లీలావిభూతినిర్వహణత్తిల్ కారణేశ్వరరాక ప్రసిద్ధరాన, బ్రహ్మరుద్రకళో - ఇవరుడైయ వుత్పత్తిస్థిత్యాదికళుక్కుమ్, (౯) తానే, హేతువాయరుక్కుమ్, రక్ష్యమాన జగత్తిల్ సమస్త పదార్థజ్జళుక్కుమ్, (౧౨) ఆవతారముఖతైలే సజాతీయనాయరుక్కుమ్, రక్షణత్తుక్కు మేలెల్లయనమోక్షత్తుక్కు, హేతువాయరుక్కుమ్, (౧౫) ఇత్రాల్ సర్వముక్తిప్రసక్తియామైక్కాక సంసారమాకిఱ, కడలై, నీర్దిక్కరైయేఱవేణ్ణువార్క్కు, (౧౮) తెప్పమామవనాయరుక్కుమ్. (౧౯) పుణైవక్ - తెప్పమామవక్.

౧.

ఆవతారిక.— తమపరికరములను దమతో సమానముగఁజేసియు తృప్తినొందక ముక్తలకుఁ బ్రాప్తమగు యోశ్వర్యమును తమకును తమపరికరములకును బ్రసాదించుటయందుఁ బద్ధసన్నద్ధుడైయున్న సర్వేశ్వరునియొక్క శీలగుణమునజూచి యతీక్రితులై సంసారలసభవిందు ననర్థములనుజూచి వీరందఱు భగవదేకభోగులు కావలయుననిదలంచి సర్వేశ్వరుఁడు మోక్షప్రదుఁడని వానిమోక్షప్రదత్వమును వారికి నుపదేశింప నాయుపదేశము వర్ధిల్లమగుటవలన మనము వీరివలెగాక భగవదేకభోగులైతిమికదాయని ఈ ఎనిమిదవ తిరువాయ్ మొట్టియం దాహ్నిర్దు సంతుష్టులగుచున్నార.

అర్థము.—సర్వమగు శయనముమీఁద శయనించుట (౩) పుష్పములవలె (భోగ్యభూతయైన) పిరాట్టియొక్క శరీరముతో (౬) సంక్షేపించుట ఆ ఇద్దఱు (బ్రహ్మరుద్రులకు) (౯) తానే కారణముగనుండును ఎట్టివస్తువులకును (౧౨) (ఆవతారములచే) సమానుఁడగును. పరమపదమునకుఁ గారణుఁడగును. (౧౫) జన్మములగు సముద్రమును నీతగొట్టి (దాట నెంచిన) వారలకు (౧౮) తెప్పగానగును. (౧౯).

ఈ.—సర్వేశ్వర తమ్మక్కల్ పణ్ణినవ్యామోహమ్ తమ్మెరువరళవిలుమన్తిక్కే, తమ్మాడుసమ్మనమ్మడై యారళవిలుమ్ వెళ్ళమిట్టపడియైచ్చిన్నార్-కీడ్; ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టియిల్ - “నమ్మాటైసమ్మనమ్మే హేతువాక అవనిప్పడి విషయీకరిప్పానానసిన్పు సంసారికళుక్కుమ్ నమ్మాటైయెరుసమ్మనత్తైయుణ్డాక్కి అవక్కప్పైక్కు విషయమాక్కువోమ్” ఎన్ఱు, అవర్కళుక్కుమోక్షప్రదత్వత్తైయరుళిచ్చెయ్కితార్. ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టితన్నై - “ఈశ్వరత్వజ్ఞొల్లుకిఱతు” ఎన్ఱునిర్వహిప్పారుముణ్ణు ; “ మోక్షప్రదత్వజ్ఞొల్లుకిఱతు ” ఎన్ఱుభట్టరరుళిచ్చెయ్య

జీ-అ.—అడైవతరవడైప్రవేశే. వృత్తానువాదపూర్వకమాకసజ్జతి (సర్వేశ్వరనిత్యాది). ఇంద్రవాక్యమ్ - ౧ “కేశవన్తమర్ కీడ్ మేలెమకే ట్టొపిఱప్పమ్” ఇత్యాదియొక్కటాక్షిత్తు. (నమ్మాటైయెరుసమ్మనత్తైయుణ్డాక్కి) నాముపదేశిత్తుశివ్యరూపసమ్మనత్తైయుణ్డాక్కి. నమ్మాటై సమ్మనమ్మెనిఱవిడత్తిలే- “పిల్వైలోకాచార్యర్, “అయ్క్కుడి” ఎనిఱగ్రామత్తిలే పెరుమాళ్ పఱికోడుత్తార్” ఎన్ఱు కేట్టు తాముమ్ పఱికోడు త్తార్; అత్తైక్కేట్టరుళి పెరుమాళ్ అత్వన్తమ్ ప్రీతరాయ్ పిల్వైలోకాచార్యరైప్పార్త్తు, “ఉమక్కుమ్ ఉమ్మడైయసమ్మనికళుక్కుమ్ మోక్షమ్ తన్దోమ్, ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమాక, అనన్తరమ్ పిల్వైలోకాచార్యర్ ౨ ‘యంయంస్పృశతిపాణిభ్యామ్’ ఇత్యాదిప్పడియే తమ్మడైయపరమకృపై యాలే యెఱుమ్ముముతలానవదోన్ఱైస్పర్శిప్పతు, స్థావరాదికలైక్కటాక్షిప్పతు ముతలానకృపాకార్యమాన శెయల్కలైచ్చెయ్తు ఎల్లార్క్కుమ్ స్వసమ్మనత్తైయుణ్డాక్కియరుళినానోప్పేలే” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్వర్. ౩ “తీర్ త్తనులకళన్” ఇత్యాదియైయుమ్, ౪ “ఇరువరవర్ ముతల్లుదానే” ఇత్యాదియైయుమ్ పదో (ఈశ్వరత్వమ్ శొల్లుకిఱతెన్ఱు నిర్వహిప్పారుముణ్ణైత్తు). ఆతు-ముతల్ బీరువాయ్ మొట్టి. ౫ “తిణ్ణై వీడు” ఇత్యాదియాలే సిద్ధమాకైయాలే, ౪ “పిఱవిక్కడల్ నీన్దవార్క్కు - పుణైవక్” ఎన్ఱుత్తైయుపజీవిత్తుకొణ్ణు మోక్షప్రదత్వమ్ శొల్లుకిఱతెన్ఱు

అ-అ.వి.—౨ “యంయంస్పృశతిపాణిభ్యాంయంయంపశ్యతివత్సుషా । స్థావరాణ్యపిముచ్యన్తేకింపునర్బాధవాజనాః”

ఈ. - మృడి. ఇవై తానొన్ఱె యొన్ఱువిట్టిరాతు, ఈశ్వరనాయన్ఱు మోక్షప్రదనామవక్; మోక్షప్రదనామోతు ఈశ్వరనాక వేణుమ్. ఇతుతన్ని త్తెయ్త తాకిఱ తేన్నెన్నిల్: ఆధ్వార్ క్కుఱుతల్ తన్ని లే సర్వేశ్వరనద్యేష త్తెప్పిఱప్పిత్తు, ఆభిముఖ్యత్తెప్పిఱప్పిత్తు, రుచియై యుణ్డాక్కి, ఇవర్ విడిలుమ్ తా విడా తేవిరుమ్మి, ఇతుతానివర్ తమ్మళవిలన్ఱి క్కేతమ్మాడు సమ్మన్ఱముడై యారళపు మిప్పడియే పెరుక్కిరై పురభుక్కిఱపడియై యనుసన్ఱిత్తు, “సర్వేశ్వరకస్వభావమితువానసిన్ఱు, నామ్ పెన్ఱు పేతెల్లారుమ్ పెళుమ్మడివణువోమ్” ఎన్ఱు, సంసారికలై యడై యప్పార్ త్తు, అవర్ కళుక్కు, “మోక్షప్రదక్” ఎన్ఱు మిడ త్తెయరుళిచ్చెయ్కీతార్.

ఇవర్, తామ్ పెన్ఱు తాయ్ప్పిఱర్ క్కుఱ దేశిక్కిఱ పేలుతాక్; పిరాట్టి, తిరువడి, తిరువనన్దాహ్వానైప్పరికరమాకవుడైతాయ్, ఎత్తనైయేనుమళపుడైయార్ క్కుమ్ స్వయత్నత్తాలే పాపిక్కువరితాయ్, అవనాలే పెళు

జీ. అ. - భట్టరరుళిచ్చెయ్యమ్మడియెన్ఱ పడి. అన్యతరపడే అన్యతరాభిధాయినాం శబ్దానాం కాగతిత్వత్రాహ (ఇనై తానిత్యాదివాక్యత్రయేణ) మోక్షప్రదనానవీశ్వరప్రతిపాదకమిత్తిరువాయ్ మొఱ్ఱియెన్ఱ పడి. ఇరన్ఱుమ్ - ముతత్వాట్టిలేన్యక్తమ్. విస్తరసజ్ఞతి (ఇతుతన్ని లిత్యాది). ఇతుతన్నిల్. ఇత్తిరువాయ్ మొఱ్ఱియిలే. (అద్యేష త్తెప్పిఱప్పిత్తెన్ఱు) ౧ “యాతామమ్మల్ గో నీఱుమ్మిరత త్తెన్వ పీడు శెయ్యుమ్” ౨ “ఇశైవిత్తెన్ఱై” ౩ “ఎన్నిశైవిన్” ఇత్యాదియెన్ఱు. (ఆభిముఖ్యత్తెప్పిఱప్పిత్తెన్ఱు) ౪ “నుయర్వఱమతిలమురుళిన పైయెప్పన్ఱు యద్యా ఇరన్ఱుమ్ - ౫ “తీను న్నెడుత్తాయ్” ౬ “మరువిత్తొమ్మరున మేత్తనాయ్” ఎన్ఱు త్తెప్పన్ఱు వాతల్. (రుచియై యుణ్డాక్కియెన్ఱు) ౭ “అడి మైక్కుణన్ఱు శెయ్ విత్తు” ౮ “నిన్నలాలితేక్ కాణ్” ఇత్యాదియెన్ఱు. ౯ “యానొట్టి” ఇత్యాదియెన్ఱు. (ఇవర్ విడిలుమిత్యాది) ౧౦ “ముడియాత తేన్నెన్ఱేలిన్” ౧౧ “కేశవప్రమర్” ౧౨ “వోవ్దక్” ఇత్యాదికలైప్పన్ఱు (ఇతుతానివర్ తమ్మళవిలన్ఱి క్కేయిత్యాది). “అవక్ కృపైక్కు విషయమాక్కునోమ్” ఎన్ఱు తిక్ వివరణమ్ (నామ్ పెన్ఱు పేతెల్లారుమిత్యాది).

పాట్టుక్కుళితేయిఱక్కి ఉత్తార్ త్తై వివరిక్కితార్ (ఇవర్ తామిత్యాది). పరికరమాకవుడైతాయ్ - పరికరమాకవుడైయసర్వేశ్వరనై విషయమాకవుడైతాయ్. పిరాట్టి తిరువడి తిరువనన్దాహ్వానైత్తుక్కు - ౧౫ “అణైవతరవణైమేల్” ఇత్యాదౌహృదయమ్. (స్వయత్నత్తాలే ప్రాపి

అ. అ. వి. - ౧౩ “పళవేళులకు” ౧౪ “వైరుద్దామణినన్ఱక్” ఇత్యేతద్దశక ద్వయచ్ఛూదినిధాయాహ (ఇవర్ విడిలుమ్ తా విడా తేయితి) — “సంసారికకుక్కుమ్” ఇత్యేతద్వివృణోః (సంసారికలై యడైయవితి). “సంసారికకుక్కు” ఇత్యుచ్యమానుమహావచనస్య - త్రిచతురాదిపురుషమాత్ర పరత్వన్యవచ్ఛేదకత్వాత్. ఏతేన - “ఇతుతన్నిల్ శెయ్త తాకిఱ తేన్నెన్నిల్” ఇతిశబ్దేతుర్ని మిత్తెచ్చ దర్శితంభవతి — (పిరాట్టితిరువడి తిరువనన్దాహ్వానైయితి) ఏతత్ యగ్ధాస్థితం యోజయతుం శక్యతే; అన్విక్త పడే (ఇప్పడియర్క్కిఱముక్తప్రాప్యభోగ త్తై) ఇత్యత్ర. ఏవంభూతంముక్త ప్రాప్యంయద్వన్ఱు, తద్విషయంభోగమిత్యర్థోఽన్వీకార్యః. — (ఇస్సశి యిరుక్కిఱముక్తప్రాప్యభోగ త్తైయితి) ఆత్ర - ఏవమ్బు తోముక్తప్రాప్యోయోభోగోఽస్తి, తమిత్యర్థః. (పిరాట్టితిరువడితిరువనన్దాహ్వానైయితి) అస్య - “అణైవతరవణైమేల్ పూమ్మనై యాకమ్ పుణర్వతు” ఇత్యత్రచ, ౫౧ “అనైయిడర్ కడిన్” ఇత్యనేన - గరుడవాహనత్వంసూచ్యతే, తత్రచచ్ఛూదయమ్; (ఎత్తనైయేనుమళపుడైయార్ క్కేత్యాదే) ౧౬ “కిన్దొరున్ఱున్ఱిన్” ఇత్యాదౌహృదయమ్, ౧౭ “ముక్తిమప్పతిరున్దల్లభామ్” ౧౮ “నాయమాత్మప్రసవనేలభ్యః” ఇత్యాది.

౧॥ తి-వి-౯౫.

౨॥ ౪౮-౯.

౩॥ ౭-౪.

౪॥ ౧-౧.

౫॥ ౧౭-౮.

౬॥ ౧౭-౭.

౭॥ ౧౩-౩.

౮॥ ౧౩-౪.

౯॥ ౭-౭.

౧౦॥ ౧౬-౭.

౧౧॥ ౧౭-౧.

౧౨॥ ౧౭-౪.

౧౩॥ ౫.

౧౪॥ ౧౬.

౧౫॥ ౧౮-౨.

౧౬॥ ౧౮-౭.

౧౭॥ వి-పు-౩-౮-౬.

౧౮॥ క-ఉ-౧-౨.

తిరువాయ్ మొழ్లి.—౨.ప. ౮-తి. ౧-పా-ఉడైవతరవడై. వ్యాఖ్యానం.

[illegible]

అ.ఆ.వి.- (అవనారేపెటప్పార్ పార్క్కి త్యాజీ) ౧ "అన్నయడొకడిన్" ౨ "పుణ్యమ్" ఇత్యాదోహృదయమ్; ౩ "యమేవైవపుణులే" ఇత్యాది.
 ౪ "సలమద్దుమిల్లితోర నాడు" ౫ "తుయర్లుగిబీడు" ఇత్యాదికంహృదినిధాయాహ (సంసారత్తిభోగజ్ఞిత్యాది). అత్ర - ౬ "క్షీణేభుక్త్య
 మర్త్యలోకంవిశ్చ ని-గతాగతంకామకామాలభస్తే" ౭ "నచపునరావర్తతేనచపునరావర్తతే" ౮ "ఏతేనప్రతిపద్యమానాఇమంమానవమావర్తం
 నావర్తస్తే" ౯ "ఇరుళకర్ణుమెటికరిగ్గముడ్లత్తూడేర్లవైతేజీవాణ్ణి" ౧౦ "పోయినారే పిన్నైయిత్తిత్తక్కొట్టుమ్ పుణ్ణేగొడుక్కి
 లుమ్పోకవొట్టారే" ౧౧ "మాముపేత్తపునర్జన్మదుఃఖాలయమకాశ్వతమ్ | నాప్పునన్దిమహాత్మానస్సుసిద్ధింపరమాద్గతాః | ఆబ్రహ్మభువనా
 ళ్లాకాశపునరావర్తినోర్జున | మాముపేత్తకుకాస్తేయపునర్జన్మనవివ్యతే" ఇత్యాదీని, ౧౨ "అనావుత్తిళ్ళబ్బాదనావుత్తిళ్ళబ్బాత్" ఇతిసూత్ర
 భాష్యవాక్యానిచ, ౧౩ "యత్రనాస్యత్పశ్యతీనాన్యచ్చృణోతి నాన్యద్విజానాతి" ఇత్యాదీనిచ, ౧౪ "త్వత్సత్కౌత్సరణాహ్లాద" ౧౫ "స్వ
 తేనకలకల్యాణభాజనంయత్రజాయతే" ౧౬ "ఇహక్షయాన్నివర్తస్తే" ౧౭ "ఆనందోషశ్చభవతి" ౧౮ "స్వర్గేపిపాతభీతస్య" ౧౯ "దేవా
 శ్చానోముఖాన్ సర్వాన్" ౨౦ "దేవాస్సువర్గంపరిత్యజ్య" ౨౧ "ఏతేవైనిరయాస్తాత్" ౨౨ "యస్మిన్ దృష్టేతదితరపదైర్గమ్యతేగాంషుద
 త్వుమ్" ౨౩ "యస్మిన్నగ్రస్తమతిర్నయాతిసరకమ్" ఇత్యాదీనిచ, ౨౪ "పరిపూర్ణానవరతనిత్యవిశదతమ్" ఇత్యాదిగద్యవాక్యైకాంతాను
 వర్తయమ్. "పిఱింగునచేక్కిఱిపేటతా - అపరిచ్ఛిన్నమాయోఇరుక్కుమ్, ఇతివాక్యంభీత్వా (ఇప్పడియిరుక్కిఱిపేటత్యాది) వాక్యాన్త
 రమ్" ఇతిచయోజయన్తి. (అపరిచ్ఛిన్నమాయో) ఇరుక్కుమతాయ్ (ఇప్పడియిరుక్కిఱి) ఇత్యేకవాక్యతయాపియోజయతుంశక్యతే. (తమ
 క్కుమ్తమపరికరత్తుక్కుమిత్యాది) ౨౫ "ముషియాతతెన్నైనక్కేలిని" ౨౬ "కేశవస్థమర్" ౨౭ "కోవిన్దక్కుడక్కుత్తే" ఇతిగాథా
 భిక్ష్వ, ౨౮ "ఎమ్మావీట్టు త్రితిముమ్తెప్పమ్" ఇత్యత్ర.* ఎజ్జళతానమావీడు" ఇతివత్సమానాగ్నేనచఫలతి. (అవకొడుప్పానాకప్పార్క్కిఱిపేడేయై
 యెన్జతు) ౨౯ "అశ్వరెమ్మావీడు" ఎన్జతిలే సూచితమెన్నపుమామ్. (సంసారకైయమిత్యాది) ౩ "పులనైదు మేయుమ్" ఇత్యాది. —

౧॥ గౌ-౭.	౨॥ గౌ-౧.	౩॥ గౌ-౪.	౪॥ గ-త్ర-౧.	౫॥ గ౭-౧.
౬॥ గౌ-౧-౧.	౭॥ గౌ-౨.	౮॥ క-ఉ-౧-౨.	౯॥ క-గీ-౯-౨౧.	౧౦॥ ఛాం-ఉ-౮-౧౫.
౧౧॥ ఛాం-ఉ-౪-౧౫.	౧౨॥ ఛేరి-తి-మొ-౩౯-౩.	౧౩॥ ఛేరి-తి-మొ-౩౫-౨.	౧౪॥ భ-గీ-౮-౧౫-౧౬.	౧౫॥ కా-వీ-౪-౪-నూ-౨౨.
౧౬॥ ఛాం-ఉ-౭-౨౪.	౧౭॥	౧౮॥ వి-పు-గీ-౧౭-౧౮.	౧౯॥	౨౦॥
౨౧॥ వి-పు-౬-గీ-౫౦.	౨౨॥ వి-పు-౭-౬-౩౧౪.	౨౩॥ వి-పు-౧-౧౭-గీ.	౨౪॥ భార-మో-౨౫-౬.	౨౫॥
౨౬॥ వి-పు-౬-౮-౫౮.	౨౭॥ గ౬-౭.	౨౮॥ గ౭-౪.	౨౯॥ గ౯-౧.	

ఈ.-నాన్దసంసారి చేతనక, ౧-ఏవబ్రహ్మప్రవిష్టస్తి, ఎన్నిటపడియే-అప్పెరియమడువిలే విల్లున్దుతక్ తాపమెల్లామా
 అమాప్పోలేయాయ్దొలు, ముతలిలేయివై యిల్లాతవక్ తిరువనన్దాన్ద్రాన్దేలేయణ్డెన్దు, ఇవై యుణ్డాయ్ కల్గిన్దొ
 చైప్పోలే యరుక్కుప్పడి. విడాయర్ మడువిలేవిల్లుమాప్పోలే యాయ్దొన్దొణ్డెవతు. (అరవణై మేల్) నాన్దొమ్,
 కుళిర్ త్తి, మెన్దై కలై స్వభావమాకవుడైయ తిరువనన్దాన్ద్రాన్దోడేయణ్డెవతు; ౨-“పుల్ కుమణైయామ్” ఎన్నక్కడ
 వతిత్తేయవనై. శేషభూతనడిమైశెయ్ తల్లతు తరియాతాప్పోలే, శేషియుమ్ శేషభూతనోడేఅణ్డెన్దలతు తరియా
 తానాయరుక్కి-ఆపడి.

(పూమాబ్బవై యాకవ్ పుణర్వతు) భోగ్యతైక వేపైయాయ్ నిరుపాధిక స్త్రీత్వతైయుడైయ పెరియపిరాట్టి
 యారోడేకలన్దువ ర్తిప్పతు. (ఆకవ్ పుణర్వతు) ఆత్మగుణజ్ఞో కుమరిదున్దుపోమి త్తనై. “అణైవతు, పుణర్వతు” ఎన్ని

జీ-అ-శిచ్చెయ్ తార్ (తాపత్రయేత్యాది). ఇతు-“అణైవతు” ఎన్దు పదసామర్థ్యసిద్ధమానభావమ్. శ్రీభారతే మజ్జిగీతాయామ్, ౧-“త్యక్తా
 కామంభయంకృధం లోభంమోహాన్చమత్సరమ్ । ఏవబ్రహ్మప్రవిష్టస్తిగ్రీష్మేతమివహృదమ్” ౩-“బృహత్సాన్ద్యంపాణత్యాచ్యుతద్భిష్టాత్వ
 భిషియతే” ఎన్దు బ్రహ్మశబ్దత్తిక నిరుక్తియెప్పట్ల (అప్పెరియమడువిలేయెన్దుతు). ఇవై యిల్లాతవక్ - తాపజ్ఞిల్లాతవక్. “గ్రీష్మేతమివహృ
 దమ్” ఎన్దు కుక్కర్థమ్ (విడాయర్ త్యాది). “అరవణై” ఎన్దు పదత్తుక్కువాసనై (నాన్దొమ్ త్యాది). మెన్దై - మృదుత్వమ్. “అణైమేల్”
 ఎన్దుతు - అణైయోడేయెన్దు తృతీయావిభక్తియాక్కి (తిరువనన్దాన్ద్రాన్దోడేయెన్దుతు). ఉక్తాశ్లేషమాణమ్ (పుల్ కుమణైయామ్ ఎన్నక్కడ
 వతిత్తేయవనైయెన్దు) ముతల్ శీరువన్దాతి. పుల్ కుమణైయామ్ - శాయన్దుకొళ్ళయోగ్యమానవణైయామ్ ఎన్దు పడి. సంసారతప్తనాకైయారే
 తన్నైప్పట్ల శీ యననానన్దిక్కితాక, స్వతోనిరతిశయానన్దియానన నివనైప్పట్ల శీ నన్దిక్కి క్కుడుమోనెన్దు (శేషభూతనైత్యాది).
 సజ్జతారేయెన్దు పడి.

“పూమ్” ఎన్దు - అబ్బుకాయ్, అత్తార్, భోగ్యతైయెచ్చిల్లుకీతు. స్త్రీత్వమ్ అల్లాతార్ క్కు మివకుక్కు మొత్తిరుక్కైయారే లక్ష్మీ
 ఎన్నవమైదిరుక్కు, “స్త్రీ” ఎన్దు విశేషిక్కికీతు - కర్తృపాధిక మల్లాతస్త్రీత్వతైయుడైయ భాకైయారే; అవర్ కళిల్ వ్యావృత్తమాన స్త్రీత్వ
 ముణ్డెన్దు మివన్దొన్దు (నిరుపాధిక స్త్రీత్వతైయుడైయ వెన్దితార్). “ఆకవ్ పుణర్వతు” ఎన్దు పదప్రయోగత్తుక్కు భావమ్ (ఆత్మగుణజ్ఞిత్యాది).
 కుమరిరుక్కై - కుమరియాయరుక్కైయెన్దు శబ్దార్థమ్. అతావతు - కుమరి-కుమారి. కన్నికై. అనుభవయోగ్యమన్ది క్కేయిరుక్కైయెన్దు పడి.
 ఆత్మగుణజ్ఞిత్యాదివాక్యత్తుక్కు - పరమరసిక నానవీశ్వరక పిరాట్టియుడైయ విగ్రహసాన్దర్యాశిశయాద్రాపగుణజ్ఞతై యెట్టు ఆత్మగుణపర్య
 వైమ్ పోక మట్టా నెన్దుకరుత్తు. అణైవతు పుణర్వతైన్దికీతి తేయెన్దికీవాక్యమ్. వ్యాఖ్యాతావినిదుపాడు. ఇవాన్దికీత్తుక్కుకరుత్తు - అగ్యి

అ-అ-వి. — “గ్రీష్మేతమివహృదమ్” ఇత్యత్ర, గ్రీష్మేతమిత్యసేన - దృష్టాన్తస్య మహత్త్వంఘటితమ్; దాన్దాన్దికేతు బ్రహ్మశబ్దోవ
 ర్తతే, ఏతదుభయచ్చుచ్చాదినిధాయాహ (అప్పెరియమడువిలేయితి). చేతనఃపరమాత్మానం లభ్యానిరస్తాభిలయఃఖో నిరతిశయానన్ద్యయభావవతి
 తథా అభిలషాయప్రత్యసికానవధికాతిశయానన్దస్సవ్యయమపి స్వాశ్రితవిశ్లేషసహిష్ణుత్వాత్ స్వాశ్రితసంశ్లేషా నిర్దుఃఖోనిరతిశయాన
 న్దీవభవతిత్వార్థః. — ౪ “విస్తరస్యచసజ్జిహః” ఇతిన్యాయాత్ “గ్రీష్మేతమివహృదమ్” ఇత్యేతద్భాదినిధాయ ఉక్తమర్థం
 సజ్జిహేణదర్శయతి (విడాయర్ మడువిలేయితి). “అణైవతు” ఎన్నిటపదమానత్తుక్కు మెన్దువుమామ్. “తాపత్రయజ్ఞశాలే” ఇతి
 వాక్యే - శేషిణ శేషభూతవిషయవిశ్లేషసహిష్ణుత్వేత్వత్సంశ్లేషక ధారక త్వేచ భగవద్వ్యాపాహ ఏవహేతురితిఫలతి; “అణైవతు” ఇతి-భగవ
 త్కుర్వతీతయాభిధానాత్. నాన్దొమ్ కుళిర్ త్తి ఇతివాక్యే - విషయస్వభావోపహేతురితినూచ్యతే. “అణైయాయరుక్కి - అరవోడే,
 అణైవతు - అణైయమతు - అణైయానిన్దుతు” ఇత్యభయత్రప ర్తమానార్థంహృదినిధాయాహ (శేషభూతనైతి). (శేషభూతక, శేషియితి)
 పదద్వయచ్చ - హేతుగర్భమ్. నచేదుభయోరపిస్వరూపసిద్ధిర్న స్యాదితిభావః. — “పూవితే పరిమళమ్ వడివుకొణ్డాప్పోలే భోగ్యభూతైయూన

ఈ - అతిథి-మూవర్ కుమ్ భోగ మొత్తిపక్రయా లే. ౧ [రమ్యమావసథంకృత్యా] అతిపతినాయరమాణ్ణుమ
లడునిష్ట చక్రవర్తితన్నాదరత్తుకు పోరువృద్ధిశమైత్తమాళికైకళిలుమ్, తిరువుళ్ళత్తుక్కుప్పొదన్ది అఱ్ఱియతాయి
దున్దత్తకాట్టిలే ఇళైయ పెరుమాళ్ శమైత్తఅశ్రమమాయిత్రు. [తయోరమమాణాః] నాయకరాన పెరుమాళ్
రసమల్లవేపిరాట్టియతు, పిరాట్టిక్కుప్పిఱుక్కుమ్ రసమన్దేపెరుమాళతు, అప్పడియే, అచ్చేర్ త్రికణ్ణుకక్కుమవరిఠే
యిళైయ పెరుమాళ్. [వనే] “పడైవీడర్ కాట్టిలేరమిత్రాకళి” ఎన్ఱుతోడ్రాణే, కాడర్ కాట్టిలేవర్తిత్తాప్పోలే
పొరున్దియిదున్దపడి. ఆకన్పొల్లిత్త్రాయిత్రు - సర్వేశ్వరనుమ్ పిరాట్టిమారుమాక త్తిరువనన్దాన్ద్రానాకిఱపడుక్కై
యిలేయిరుక్కక్కణ్ణుకన్దమైశెయ్ కైముక్తప్రాప్యభోగమాకిఱతు.

(ఇరువరవో ముతలద్దానే) బ్రహ్మరుద్రోక భుక్కు కారణ భూత నాయురుక్కుమ్. ౨౦. 'సబ్రహ్మ సశివః' ఎన్నిట ప్రసిద్ధియా లే (ఇరువరవ రెన్దితార్.) అవిభూతియైచ్చొల్లుకీటవిడత్తిలే (అజైవతు, పుణర్యతు) ఎన్నెయాలే - అతుభోగ భూమియాన్ నిత్యమాయురుక్కు మెన్ను మిడముమ్, ఇట్లు (ముతల్) ఎన్నెయాలే - ఇవిభూతియిల్ కార్యకారణభావత్తాల్ వస్తసమ్మస్తముమ్, ఇతుత్తా ఆవతట్టివతామెన్ను మిడముమ్ శొల్లుకీటతు. ఇత్తాల్-బ్రహ్మరు ద్రోకల్ సంసారబద్ధోకల్ మెన్ను మిడముమ్, ఈశ్వరనేమోక్షప్రదనాకవల్లా నెన్ను మిడముమ్ శొల్లుకీటార్. ఆక, ఆశ్రయణీయనవనే, బ్రహ్మరుద్రోక భాశ్రయణీయరల్లరెన్దై; ౩ "అబ్రహ్మస్తమ్మపర్యన్తాజగదస్తర్వ్యవస్థితాః । ప్రాణినః కర్తృజనితసంసారవశవ రిన్ః " ఎన్నా నిష్ట తిత్తే.

ఇప్పుడిబ్రహ్మరుద్రర్ కళుక్కుమ్మీకారణభూతనాకై యాలే వస్తమేన్నయై యుడైయవఁ. (ఎప్పారుక్కుమిడైవ నామ్) దేవాదిసకలపదార్థజ్ఞో తోఱుమ్ సజాతీయనాయ్ వస్తవతరిక్కుమ్. బ్రహ్మరుద్రర్ కళోనడువేవస్తతరిప్పతు, ఉప్పేన్ద్రినాసతు, చక్రవర్తిశ్రీవసుదేవర్ కళళవిలే అమైత్తువస్తపిఱప్పతు, మహావరాహమావతు, కుబ్జామృనూవ తాకానిఱుమ్. ఇప్పుడితావిట్టుప్పిఱక్కిఱతెత్తక్కాక వెన్నిల్ (వీడుముతలామ్) మోక్షప్రదనాకైక్కాక.

జీ.అ.-పొయన్దాయత్తాలే, పిరాట్టియోడేమాడవెడుక్రయాలే-ఇవ్విరువర్ క్కుమ్ పిఱక్కుమ్రసమ్, శేర్ త్రియైయనుభవిక్రయాలే తిరు వనన్దాక్కొనుక్కుమ్ పిఱక్కుమ్మెత్తు. ఉక్రత్తుక్కుమ్సంవాదమ్ (రమ్యమావసభమిత్వాది). శ్రీసజ్జే పే. “రమ్యమ్” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ఆఱుపతినా యిరమిత్వాది). శమైత్తు - ఆక్కిన. కట్టినవెన్దువడి. నాయకనాయకికళో పరస్పరసంక్షేపత్తాలేరమిక్కిఱార్ కళో, ఇల్లైయపెరుమాళోరమిక్కు మ్మడియెన్నెన్న (నాయకరావతిత్వాది). విషయభేదప్రయోక్తరసభేదస్పర్శత్రసమానఇతిభావః. చిత్రకూట త్రిలింగమైచ్చొన్నపాఠే- “వనే” ఎన్దుతుసిద్ధమాయరక్క, పునః “వనే” ఎన్దువిశేషిత్తమిక్కుభావమ్ (పడైవీడరిత్వాది). పడైవీడర్-పడైవీట్టిలేయరుక్కుమ్వరకళో. కాడర్-కాట్టిలేయరుక్కుమ్వరకళో. “పర్యబ్జువిడైయిల్” ఇత్వాదివాక్యోక్తార్థనిగమనమ్ (ఆకవిత్వాది). ఆకఱిత్తెన్దువన న్దరమ్-ఎన్దుఇత్యధ్యాసార్థమ్.

ఇన్నార్ - ఎన్నా లే, “ఇరువరవర్” ఎన్నితెన్నెన్నిల్ (సబ్రప్పేట్యాది). ఇవిడత్తిలే-“సః” ఎన్నితసువయుక్తమ్; “బిష్ట, శిషః” ఎన్నితేవేడ్బునతు. ఇత్తాల్ ఫలితమ్ (అవిభూతియైయిత్త్యాది). నిత్యమాయరుక్కుమెన్తు-“అజైవతు, పుణర్వతు” ఎన్నితవర్మానత్తా లే సిద్ధమానవర్ధమ్. ఆనతమీవను - ఉడ్డావతునశివతు. కారణత్వకథనత్తా లే ఫలితమ్ (ఇత్తాలిత్త్యాది). కర్తవశ్యరాక్షయా లేవధర్మచెప్పడి. “ముత లుమ్” ఎన్వచశబ్దత్కర్థమ్ (ఆకవాశ్రయణీయిత్త్యాది). క్షేయసుమెన్వసుక్తముచ్చయమెన్వపడి. బ్రహ్మదికళాశ్రయణీయరల్లా మైక్కడి సృష్ట్యత్వకర్తవశ్యత్వక్ష్మైన్వతిరువుళ్ళొప్పుద్రే, అవర్కళోకర్తవశ్యరెన్వక్రప్రమాణమ్ (అబ్రప్పేట్యాది). శ్రీవిష్ణుధర్మ శాసనచనుమ్.

“సర్వాధికనానవక్త సులభనానాక్” ఎట్లు అవకాశాలభ్యక్తుకృతిశయజ్ఞోల్లవారాక, ఇత్రాలవక్త పెరుమైశోల్లకిఱతెన్నితార్ (ఇప్పడియిత్యాది). ఇత్రాలవక్త - సజాతీయ్య. దేవాదిసమస్తసదార్థజ్ఞులకు మవతారముఖేన సజాతీయనామెన్యుతబ్ధాంకమ్. అప్పడియవనవతరిత్రమైయజ్ఞోపేన్న (ప్రీహ్నుద్రంకళిత్యాది). అపైత్తు - సజ్కోచిత్తు. వీమముతలామ్-మోక్షత్తుక్కు-హేతువాయిరుక్కుమ్. అప్పడిమాక్షమో

ఈ...అవతరి త్తవిడగ్గలిలే పక్షిక్కుమోక్ష త్తైక్కొడుప్పతు, పిశాచత్తుక్కుమోక్ష త్తైక్కొడుప్పతాకానిట్టుమ్. అవణవన్దవతరిప్పతు మోక్షప్రదనాకై కాకవాకిల్, ఎల్లారుమ్పిన్నై ముక్తరాక వేణ్ణావోవెన్నిల్ (పిఱవి క్కడల్ నీన్దువార్ క్కు - పుణై వణ్) “సంసారమెన్దొరు పెరుజ్జడల్, అతెజ్జళాఱ్కడక్ పోకాతు, ప్రబల నాననీయేకట్టిత్తు త్తర వేణుమ్” ఎన్దిరుప్పార్ క్కు ప్రతిభూవాయ్ నిన్దుకడ త్తైక్కొడుక్కుమ్. పుణైయామవ నె వ్వుపడి - సర్వభరనిర్వాహక నామవ నెన్దు పడి. ౧ “సంసార సాగరంఘోర మనన్తక్లేశ భాజనమ్ | త్వామేవశరణం ప్రాప్య” ఎన్దిరుప్పార్ క్కుక్కడ త్తైక్కొడుక్కుమ్. †(పుణైవ నెన్దు - తెప్పమామవ నెన్నువుమామ్) ౨ “విష్ణు పోతమ్” ఎన్నక్కడవతిత్తే - ఎకదేశ త్తైప్పల్ నిన్దొయన్ది క్కే, అక్కరైయుమిక్కరైయుమాయ్ నిన్దు మోడమూయిల్లు.

౧.

జి-అ-దు త్తవిడమన్దో విన్న (అవతరి త్తవిత్తాది). ౩ “సంసారమకరో త్తస్యబ్రహ్మ మే ధేనరాఘవః|స్వపదఞ్చదదౌత సైయోగి ధ్యేయంసనాతనమ్” ఎన్దు త్తైప్పల్లు (పక్షిక్కుమోక్ష త్తైక్కొడుప్పత్తెత్తు). పక్షి-జటాయు. ౪ “అక్షయ్యస్సర్వవాసస్తేయావదిన్దోభవిన్యతి | నష్టేశక్రోతత స్సర్వోర్థాత్సాయుజ్యంమసుగచ్ఛతు” ఎన్దు త్తైప్పల్లు (పిశాచత్తుక్కుమోక్ష త్తైక్కొడుప్పత్తెత్తు). పిశాచః- ఘట్టాకర్షః. పుణైవనామ్-పుణై ప్పట్టవనామ్ పుణై - ప్రతిభూవుమ్, తెప్పముమ్, భరముమ్. యో ధనికాధమర్ణయార్ త్తైక్కొడుప్పతి, సః - ప్రతిభూరిత్తుచ్చతే. ఇవణ్-పుణై యాయ్, ఫలప్రదక్ వేటారు త్తనారెన్న (పుణైయామవనిత్తాది). అప్పడికడ త్తైక్కొడుక్కుమోవెన్న (సంసారసాగరమిత్తాది). జితన్తా యామ్. ౨ “నిస్తర నిమనీషిణః” ఎన్దు మేల్. పుణైవణ్ - తెప్పమామవ నెన్దురానరత్తుక్కుప్రమాణమ్ (విష్ణుపోతమిత్తాది). †విష్ణుధర్మే, “సంసారార్ణమవగ్నానాం విషయాక్రాంతచేతసామ్ | విష్ణుపోతంవినానాన్యత్ప్రీఢ్యదస్తిపరాయణమ్.” విష్ణు - వ్యాప్తా” ఇతిధాతుం హృదినిధాయ విష్ణుశబ్దార్థమాహ (ఎకదేశ త్తైయిత్తాది). మధ్యేభజ్జురత్వశక్త్యావకాశో నేతిభావః. ఆరవజైమేల్ - అజైవతు, పూమ్మవైయాకమ్ పుణ ర్వుతు, ఇరువరవర్ ముతలుమ్తానే, వీడుముతలొక్కొక్క - ఎప్పారుట్టుమిజైవనామ్, పిఱవిక్కడల్ నీన్దువార్ క్కు-పుణైవనిత్త్యయః. ౧.

అ-అ-వి-పిరాట్టియై తిరు మేనియై” ఎన్దురైయిలే. — ఇరువరవర్ముతలుమ్ తానేయాయ్-ఎప్పారుట్టుమ్-ఇజైవనామవనాయ్, వీడుముతలాము వనాయ్-పిఱవిక్కడల్ నీన్దువార్ క్కు - పుణైవనామవణ్ - అజైవతరవజైమేల్; పుణర్వుతుపూమ్మవైయాక మిత్త్యయః.

౧.

ప్ర-తి. — అజైవతరవజైప్రవేశే. (మూల్యవాణ్ తొడక్కుమానార్ రావణుమక్కుచ్చొన్న పితమ్మాలే ఆవర్కళి త్తైయనాదరిత్తిరుక్కు.) యుద్ధకాణ్డేపఞ్చత్రింశే, “తత్తస్తుసుమహాప్రాజ్ఞోమూల్యవాన్నామరాక్షసః | రావణస్యవచస్సు త్వాఇతిమాతామహాబ్రహ్మే” ౧౫॥ విద్యా స్వభివిసీతోయా రాజారాజన్నయానుగః | సకాన్తివిరమైశ్వర్యమరీంశ్చకరు తేవశే” ౧౬॥ సద్ధానోహికాలేనవిగృహ్ణంత్యానిభిస్సహ | స్వపక్ష వర్ధనంకుర్వన్తహదైశ్వర్యమత్తు తే” ౧౭॥ పీయూషానేక రవోర్విరాజ్ఞానస్థిస్సమేనచ | నశత్రుమనసుస్యేతజ్ఞాయాన్మురీవగ్రహమ్” ౧౮॥ తన్తహ్యంహోచతేనస్థిస్సహరామేణరావణ | యదర్థమభియక్తాస్ససీతాతస్మైప్రదీయతామ్” ౧౯॥ “ఇతిమూల్యవతో క్లేసతిరావణః ఉత్తరసర్గే, “తత్తమూల్యవతోవాక్యంహితముక్తందశాననః|నమర్షయతిదుష్టుత్తాకాలస్యవశమాగతః” ౨౦॥. — ఆరణ్యకాణ్డేపీకోనచత్వారింశే సీతాహరణా ధ్ధంసాహాయ్యంకుర్విత్తున్దోమరీచః, “అహంతస్యప్రభావజ్ఞోనయుద్ధజేనతేక్షుమమ్ | బలింవానముచింవాపిహ న్యాద్ధిరఘునందనః” ౨౧॥ రణే రామేణయుద్ధస్వత్తుమాంవాకురురాక్షస | నతేరామకథాకార్యానచైనంద్రస్తుమ్హస్మి” ౨౨॥ బహవస్సాధవోలోకేయక్తాధర్మమస్మితాః | పరేషుమపరాధేనవిన్దుస్సపరిచ్ఛదాః” ౨౩॥ సోఽహంతవాపరాధేనవిన్ శ్యేయంనిశాచర | కురుయత్తేక్షుమంత త్త్యమహంత్యాంనానుయా

† కుజ్జలితవాక్యమ్, “తెప్పమామవణ్” ఎన్దుప్రమాణత్తిరట్టిక్ ప్రతీకబలత్తాలేయజైస్తుమ్, “అర్థాన్తరంహృదినిధాయ” ఎన్దుఅజై యవ శ్చైవ్దానినాలేయైయైస్తుమ్తోగ్గిరుకీఱతు. ౧॥జి-స్తో. ౨వి-ధ. ౩పా-పు. ౨-రూ. ౪. హరి-పం. ౨౭౪-౨౪.

తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౮-తి-అణైవతరవణై. ౨-పా-నీన్దున్దుయర్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. ౨౫౧

మిహ|| ౨౨౫||” ఏవంమరీచేనోక్తేనతిరావణః; ఉత్తరసర్గే, “మరీచేనతుతద్వాక్యంతుమంయుక్తఞ్చరావణః । ఉక్తోనప్రతిజగ్రాహమర్హకా
మఇహౌషధమ్|| ౧౧||”. — యథాకాణ్డేనవమే, “ననఃకుమంపీర్యవతాతేనధర్మానువర్తినా । వైరంనిరర్థకంకర్తుంవీయతామస్యమైథి|| ౧౨||
యావన్న సగజాంసాశ్వాంబహురత్న సమాకులామ్ । పురీందరాయతేబాణైరీయతామస్యమైథి|| ౧౩|| యావత్సుఖంరామహతీదుర్ధ్వాహరివా
హిని । నావస్సన్దతిసోలక్ష్మాంతావత్సీతాప్రదీయతామ్|| ౧౪|| వినశ్యేద్ధిపురీలక్ష్మీకూరాస్సర్వేచరాక్షసాః । రామస్యదయితాపత్నీస్వయం
నయదిదీయతే || ౧౫|| ప్రసాదయేత్వాంబన్ధత్వాత్కురుష్వనచనమ్ము । ఇదంతథ్యంత్యహంబ్రామి దీయతామస్యమైథి|| ౧౬||”
ఇత్యారభ్య, దశమైకాదశదశత్రయోదశచతుర్దశపంచదశసర్గోక్తప్రకారై రపిఞ్హము ఖేనహితము క్తవన్తం విభీషణం ప్రతిరావణః, హాడశే,
“అన్యస్తేవంవిధం బ్రూయాద్వాక్యమేతన్నిశాచర । అస్మిన్సుఖాచేనభవేత్త్వాంతుధిక్కులపాంసవమ్ || ౧౭||”

(ముతత్పాట్టు) (అణైవతరవణైమేర్) (అణైవతు) శ్రీభారతే [మో ౪] మఱిగీతాయామ్, “త్యక్త్యాకామంభయంక్రోధం లోభం
మోహాన్చుత్సరమ్ । ఏషబ్రహ్మప్రవిష్టాస్త్రిగీష్ఠేశీతమివహ్రాదమ్|| ౫౦||”. — (భోగమైత్తిరుక్తైయాల్) శ్రీసక్షేపే, “రమ్యమావసథంకృత్యారమ
మాణావనేత్రయః । దేవగన్ధర్వసమ్మోహాస్తత్రతేనృవసన్ సుఖమ్|| ౩౧౫||” — (ఇరువర్) శ్రీనారాయణానువాకే [౧౧], “తస్యాశ్శిఖాయా
మధ్యే పరమాత్మావ్యవస్థితః । సబ్రహ్మసశివస్సేన్ద్రస్సాక్షిరఃపరమస్సవ్రాట్” — శ్రీవిష్ణుధర్మ, “అబ్రహ్మస్తమృపర్యవై జగదన్తర్యవస్థితః||
ప్రాణినఃకర్తజనిత సంసారవశవర్తినః ” ఇతిశానకవచసమ్. — (పీడుముతలామ్) (పక్షిక్కు-మోక్ష తైక్కిడుప్పతు) ఆరణ్యకాణ్డే-
ప్రవప్తితమే, “గృధ్రరాజందిగత్కామి మత్స్య తేనిధనంగతమ్|| ౨౭౫|| నాథంపతగలోకస్యచితామరోష్వరాఘవః|| ౨౮|| యాగతిర్యజ్ఞశీలా
నామాహితాగ్నేశ్చయాగతిః । అపరావర్తినాయాచయాచభూమిప్రదాయినామ్ । మయాత్వంసమనుజ్ఞాతో గచ్ఛలోకాననుత్తమాః | గృధ్ర
రాజమహాసత్త్వంసంస్కృతశ్చమయావ్రజ|| ౩౦౫||”. — (పికాచత్తుక్కు-మోక్ష తైక్కిడుప్పతాకానిన్దుమ్) శ్రీహరివంశే [౨౭౪] కైలా
సయాత్రాయామ్, “తతఃప్రావాచభగవాన్ స్థితంకామమివాపరమ్|| ౨౩|| అక్షయ్యస్సవర్గవాసస్తేయావదిన్దోభఃవ్యతి । తావత్స్వర్గభవా
నస్తుశాసనాన్తమనాన్యతః|| ౨౪|| నష్టేశక్రేతతస్సవర్గాత్సాయుజ్యంమమగచ్ఛతు|| ౨౫||” — (పుణైవక్) జితన్తాయామ్, “సంసారసాగరం
ఘోర మనన్తశ్శభాజనమ్ । త్వామేవశరణంప్రాప్య నిస్తర నిమనీషిణః” — (తెప్పమామవణ్) శ్రీవిష్ణుధర్మ, “సంసారార్ణవమగ్నానాం
విషయాక్రాంతచేతసామ్ । విష్ణుపోతంవినానాన్యతీర్షదస్తిపరాయణమ్”

౧.

ముతల్ శీరసన్దాతి - విమ్బత్తుమూన్దామ్బట్టు. — శేన్దాన్దుడైయామిరున్దాత్తిక్కాశనమామ్ । నిన్దాల్ మరవడియామ్ నీళోకడలు ।
శేన్దమ్ । పుణైయామ్ మణివిళక్కామ్ పూమ్బట్టామ్ పుల్లకు । మణైయామ్ తిరుమాన్కూరపు.

తాత్పర్యము. — అది శేషుడనియెడి సర్పముమీద శయనించినవాడును, పుష్పములవలె భోగ్యురాలైన పిరాట్టితో సంక్లేషించువా
డును, సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మకును సంహారకర్తయైన రుద్రునినినిర్వాహకుడును, అనేకావతారంబులెత్తి సకలపదార్థములకుసజాతీయుడైయవత
రించువాడును, మోక్షప్రదుడునునైన నర్వేశ్వరుడు ఘోరసంసార సముద్రమును దాటవలయునని యుండువారలకుత్తారకుడగుటవలన శ్రీమ
న్నారాయణుడే సర్వేశ్వరుడని యాహ్వాన్ముసాదించిరి.

౧.

మూ. — నీన్దున్దుయర్ ప్పిఱవియుట్పడమల్లై వ్పెవై యుమ్ । నీన్దున్దుయర్ నిల్లావీడుముతలామ్ ।

పూన్దణ్ పుణర్ ప్పొయ్ కై యానై యిడర్ కడిన్ద । పూన్దణ్డొయ్ న్దుని నాయకన్ పుణర్ ప్పే|| ౨౧||

ఆ. — (నీన్దుమ్) “పీడుముతలామ్” ఎన్దిఱపద-తైవివర్కి-అతు-జన్ద-జరామరణాద్యపరిమితసమస్తదుఃఖరహితమాన మోక్షత్తుక్కుకారణ
మెప్పెరుమానోడుళ్ళసమ్మన్దమ్; అతేజ్జేకణ్డోమెన్నిల్, శ్రీగజేన్ద్రాహ్వాన్ముక్కలితేకణ్డోమెన్నితార్.

౨.

¶ అచ్చిట్ట భారతకోశ్చిత్రి ఇన్దపూర్వార్థమ్ కాణవిల్లె.

౨౫౨ తిరువాయ్ మొక్కి. — ౨-ప. ౮-తి-అణై వతరవణై, ౨-పా-నీన్దున్దుయర్ వ్యాఖ్యానజ్జి.

అన్వ.—పూ తణ్ పునల్ (౩) పాయ్ కై యానై ఇడర్ (౬) కడిన్ద పూమ్ తణ్ (౯) తుళాయ్ ఎక్ తనినాయకన్ (౧౨) పుణి
ర్ పున్దమ్ తుయర్ (౧౫) పిఱవి ఉట్టుడ ముద్రు (౧౮) నీన్దుమ్ ఎవ్వై తుయరమ్ (౨౧) ఇల్లా వీడు ముతలామ్. (౨౪).

పన్ని.— అనన్దరమ్, సంసారనిస్తరణపూర్వకమాన మోక్షత్తుక్కు పేతుపవనుడైయ సమ్మన్ద మెన్దితార్.

ఇస్సంసారనివృత్తిక్కు నిదర్శనమెన్నలామ్మడి పూవైయుడైతాయ్, కుళిర్ న్ద, పునలైయుడైయ, (౩) పాయ్ కైయిలే, యానైక్కు,
ముతలైయాలవన్దవివరై, (౬) పొక్కిన, శెవ్వియైయుడైతాయ్, కుళిర్ న్ద (౯) తిరుత్తుళాయైయుడైయనాయ్, అత్తైలే, ఎవక్కు, అద్వితీ
యనాయకనానవనుడైయ, (౧౨) సమ్మన్దమానతు, ఇచ్చేతననుక్కు నీన్దానిఱ్ఱుమ్మడి దుస్తరమాయ్, దుఃఖోత్తరమాన, (౧౫) పిఱవి, ఉట్టుడ,
ముద్రుమ్, (౧౮) నీన్దుమ్మడియాన, జరామరణాదికళాన వెవ్వకైప్పట్ట, దుఃఖముమ్, (౨౧) స్పర్శియాత, మోక్షానన్దత్తుక్కు, పేతువామ్,
(౨౪) ముతత్వాట్టిల్ “వీడుముతలామ్” ఎన్దైలెవరిత్తతు. ౨.

అర్థము.—పుష్పములు చల్లని ఉదకమునకల (౩) తటాకమునందు గజమునకు నాపదను (౬) పోగొట్టినవాడును మనోహరమై
చల్లని (౯) తులసిమాలకలవాడును నాకు అన్వితీయస్వామియునునైన (సర్వేశ్వరునియొక్క) (౧౨) సంబంధము, ఈతకొట్టడగిన (దాట
నశక్యములగు) దుఃఖజనకములైన (౧౫) జన్మములతోఁ జేరి తక్కిన (౧౮) ఈతకొట్టడగిన (దాటనశక్యములగు) ఎట్టికూరములైన దుఃఖ
ములును (౨౧) లేని మోక్షమునకుఁ గారణమగును. (౨౪)

ఈ.—ఇరణ్ణామ్బట్టు, ఎక్ తనినాయకన్ పుణర్ పు ఎన్దైయాలే - ఎమ్మెరుమాన్టా వేణుమో?, అవనో
దుళ్ళసమ్మన్దమేమోక్షప్రదమెన్దితార్.

(నీన్దుమిత్వాది) “పిఱవిక్కడల్ నీన్దువార్ కు” ఎన్దిఱవతినుడైయవివరణమాయరుక్మిఱతు. నీన్దుమ్తు
యర్ ప్పిఱవియుట్టుడ ముద్రైవ్వై యుమ్నీన్దుమ్, తుయరిల్లావీడుముతలా మెన్దుపిరిత్తుయోజిక్కుపుమామ్; అన్దిక్కి,
ఒన్డాకవీట్టువిశేషణమాకపుమామ్. (నీన్దుమిత్వాది) “నీన్దుమ్” ఎన్దిఱవ ర్తమాననిర్దేశ త్తాలే - తడక్కవరితాన
దుఃఖ తైవిత్తైప్పతానజననన్దొడక్కమానముద్రైమున్డాన అపక్షయవినాశాదికలై యుమ్కడత్తుమ్; (తుయరిల్లావీడు

జీ-అ.—ఇరణ్ణామ్బట్టు (నీన్దుమిత్వాది), పుణర్ పు - సమ్మన్దమ్.

(పిఱవిక్కడలిత్వాది). “పిఱవిక్కడల్ నీన్దువార్ కు - పుణైవనామ్” ఎన్దుళొన్న మోక్షప్రదత్వవివరణమిత్వర్థః. ముద్దినవన్దయత్తు
క్కుచ్చేరవర్థమ్ (నీన్దుమెన్దిఱవిత్వాది). ఎవ్వైయెమ్నీన్దుమ్ - నీత్తుమ్. “నీన్దుమ్” ఎన్దిఱమెల్లాద్రై - వల్లాద్రై తొక్కిక్కొళ్ళతు. నీత్తుమ్-
(కడత్తుమ్). ద్వితీయాన్వయత్తుక్కుచ్చేరవర్థమ్ (కడక్కవరితానవిత్వాది). తుయర్ ప్పిఱవి - తుయరై విత్తెక్కిఱపిఱవి, సామానాధికరణ్యమ్ -
కార్యకారణభావేన. “ముద్రైవ్వైయెమ్” ఎన్దు - జన్మవృత్తిక్రమికారపఞ్చక తైయెమ్నొల్లకిఱతు. (నీన్దుమ్ తుయరాన - ముద్రైవ్వై

అ-అ-వి — ఏతేన-ప్రథమగాభావతారికాయామ్ “ఇతిలేయరుపద తైప్పల్ ద్రోహీరుమవైయమ్” ఇత్యుక్తోఽర్థోదర్శితోభవతి.—
“నీన్దుమ్” ఎన్దిఱమెల్లాద్రై - వల్లాద్రై తొక్కి, (నీన్దుమ్తుయర్పిఱవియుట్టుడ ముద్రైవ్వై యుమ్నీన్దుమ్, తుయరిల్లావీడుముతలామ్ ఎన్దుపిరి
త్తుయోజిక్కుపుమామ్) ఇత్తాల్-అన్దిన్దనివృత్తిపూర్వకమాకవిష్టప్రాప్తియొచ్చొల్లకిఱతు. (ఒన్డాకవీట్టువిశేషణమాకపుమామ్) నీన్దుమ్తుయర్
ప్పిఱవియుట్టుడ-నీన్దుమ్తుయరాన-ముద్రైవ్వైయెమ్, ఇల్లావీడుముతలామ్; ఇత్తాల్-కేవలమిష్టప్రాప్తియొచ్చొల్లకిఱతు. ఇరణ్ణనిర్వాహత్తుక్కు
మడైవేళబ్దార్థమరుళిచ్చెయ్కితార్ (నీన్దుమెన్దిఱవిత్వాది). ౨.

ఈ.-ముతలామ్)దుఃఖగ సరహితమానమోక్షత్తుక్కుమ్ హేతువామ్. కడక్క సరితానదుఃఖ తైయుడైతానజన్మ న్దొడక్క మాకనీస్తున్దుయ రానమల్ శ్రైవ్వై యుమిల్లాత మోక్షత్తుక్కుమ్ హేతువామెన్ను తల్. ఇవర్ వీడు ఎన్నిఱతు- సంసారనివృత్తిమాత్ర తైయన్దు, గుఃసుఖభావై కలక్షణై యానభగవత్పాప్తియై. ౨ “ముక్తిర్మోక్షోమహానన్దః” ఎన్న క్కడ వతితే. ఇప్పడిదుఃఖ తైప్పొక్కివీడుముతలాక వెళ్ళేకట్టోమెన్నిల్ (పూన్దణిత్యాది) పరప్పమాఱప్పుత్తు క్కుళిర్ న్దపునలై యుడైతానపాయ్ కై యిలేపోయ్ ప్పక్కుముతలై యాలే యిడర్ పట్టవానైయినుడైయ దుఃఖ తై వాసనైయోడేపోక్కినవణ. “పూవిత్పెన్దియన్దు యామేతిరువడికళిలేయిడవేణమ్” ఎన్దునినైత్తతు వెతామైయాల్ వన్దవిడరైప్పొక్కిన.

(పూన్దణ్దుగ్రాయెన్దు నినాయకణ)వై త్తవలై యత్తోడేకాణమ్ మడువిలేపోయ్ విఱున్దతు. తిరుత్తుగ్రాయ్ ప్పరిమళ మ్మోలేకాణమ్ ఆనైయిడరై క్కడిన్దతు. ఆనై యిడరావతు - “సర్వేశ్వర నావత్సఖణ” ఎన్దురున్దోమ్, ఇవనిప్పడి

జీ-ఆ.-యుమ్-ఇల్లాత)నీన్దానిఱ్ఱుమ్మడి దుస్తరమాయ్ దుఃఖోత్తరమాన జరామరణాదికళానమల్ శ్రైవ్వైప్పట్ట దుఃఖజ్జలమిల్లాతవెన్దుపడి. మున్దివనన్దయార్థత్తిలే - అనిష్టనివృత్తి పూర్వకమాక విష్టప్రాప్తియైచ్చొల్లుఱిటు. ద్వితీయాన్దయార్థత్తిలే - కేవలవిష్టప్రాప్తియైచ్చొల్లుఱి ఱిటు కైవల్యభా)న్దింవారయతి (ఇవర్ వీడెన్దిఱిత్యాది). (సుఖభావైకేతి) పట్టేంకేపళ్ళమే, (నిరస్తాతిశయాహ్లాద సుఖభావైకలక్షణా । భేషజంభగవత్పాప్తిరేకాన్తాన్తినికీమతా) పూర్వాధ్యాయే - తాపత్రయజనితదుఃఖప్రదర్శనేన, సంసారేదుఃఖంవినాసుఖలేశోపి నాస్తీత్యు క్తమ్; ఏతాద్యదుఃఖంకేననన్ద్యతైత్తత్ర, నిరతిశయానన్దబ్రహ్మపా)ప్త్యానినన్ద్యతై ఇత్యుచ్యతే - ఆనేన్దోకేన. (నిరస్తాతిశయేతి) సుఖా న్దరస్యబ్రహ్మలోకాదిగతస్యాతిశయో నిరస్తాయేనబ్రహ్మసంభవసుఖేన, తత్ - నిరస్తాతిశయమ్. ఆహ్లాదరూపంసుఖమ్-ఆహ్లాదసుఖమ్. ఆహ్లాదః- మోహసమ్మేదః. సుఖాన్దరానభవాత్సమత్వాపాదకోత్కర్షవత్సుఖమ్-ఆహ్లాదసుఖమ్. ఆతావతు - ౩ “యత్రనాన్ద్యత్సత్వతి” ఎన్దిఱపడియే బ్రహ్మసంభవదైయిలే వేతొరుసుఖాన్దరత్తిల్ నెఱ్ఱుకెల్లాతవడియాయ్ క్కిఱ సుఖమెన్దుపడి. (భావశబ్దతాలే) దుఃఖనివృత్తియమ్ - సుఖ మాయ్ రుక్కుమితే, ఆ తైవ్యావ ర్తిక్కిఱతు. ఏకశబ్దేన - సుఖసాధనత్వేన సుఖశబ్దవాచ్యచన్దనకుమూడినివాన్దరయతి. ఆక, నిరస్తమాన బ్రహ్మలోకాదిగతసుఖాన్దరజ్జళిన్దుడైయ వతిశయ తైయుడైతాయ్ రుక్కిఱ వాన్దరూపసుఖమాకైయై నైయుమే వడివాకవుడైతా యిరుప్పతా యెన్దుపడి. ఏకాన్తా - దుఃఖాసమ్మిన్నా. ఇత్తాల్ - స్వగ్ధాద్యసంభవజ్గళోపోలే దుఃఖమిశ్రమాయ్ రుక్కైయన్దిక్కి సుభైకతానమాయ్ రు క్కుమెన్దు, స్వగ్ధాద్యసంభవవాన్దరత్తి. యద్యా, ఏకాన్తా-అనన్దప్రయోజనా. అత్యన్తికీ - అన్దమతీత్యనన్దమానా. నిత్యైయెన్దుపడి. భగ వత్పాప్తిః - భగవదనుభవః. భేషజంమతా - సంసారదుఃఖత్తుక్కుమ్ మరున్దాయ్ రుక్కుమెన్దు - ఇష్టమాయ్ రుక్కుమెన్దుపడి. ప్రాప్తిశబ్దమ్ - అనుభవతైచ్చొల్లుమోవెన్నిల్; ౪ “గత్యర్థాబుద్ధ్యర్థాః” ఎన్దిఱన్దాయ్ తాలే ప్రాప్తిశబ్దమ్ - అనుభవతైచ్చొల్లుఱిటు. భగవచ్ఛబ్దః-ప్రా ప్యస్యహేయప్రత్యసికల్యాణగుణాత్త కత్వం వత్సమాణంసూచయన్, తత్పాప్తిరేన్దిరస్తాతిశయేత్యాద్యుచ్యమానం వైశిష్ట్యముపపాదయతి. “వీడు” ఎన్దు - విడుకైయైచ్చొల్లుమొట్టియ, భగవదనుభవ తైచ్చొల్లుమోవెన్న (ముక్తిర్మోక్షోమహానన్దః) ఇతివైఖ ణ్డుకాః. పరప్పమాఱ - విస్తారమెల్లామ్. పునల్ - జలమ్. “ఇడర్” ఎన్దుతుక్కుమున్దార్థమ్ - ముతలైయాల్ వన్దక్షేమాతల్, ౫ “నాహం కశేబరస్యాన్యపరిశిర్ణస్యకామయే । కరస్థకమలాన్దేవ సాదయోరన్దితుంహరే ” ఎన్దు - పూవిత్పెన్దియన్దు యామే తిరువడికళిలే యిడప్పెతా మైయాల్ వన్ద మనఃక్షేమాతల్, “ఆపత్సఖనాన సర్వేశ్వరనై, ఇన్దుతవాతోన్దొల్, ‘నిర్గుణా’ ఎన్దులోకత్తార్ శొల్లపొక్కిఱార్ కళో” ఎన్దిఱక్షేమాతల్. ముతలర్థమ్ (పరప్పమాఱవిత్యాది). ద్వితీయార్థమ్ (పూవిత్యాది).

“పూమతణ్దుగ్రాయెన్దు నినాయకణ - పాయ్ కైయన్దై యిడర్ కడిన్ద ” ఎన్దుకూట్టియర్థమ్ (వైత్తవిత్యాది). “ఆనైయి డర్ కడిన్దపూమతణ్దుగ్రాయ్ ” ఎన్దుకూట్టితాత్పర్యమ్ (తిరుత్తుగ్రాయ్ లిత్యాది). నతుసర్వేశ్వర ఇత్యర్థః. పరిమళమమ్మే వన్దిడరైప్పొ క్కిల్ శ్రెన్దుపడి. తృతీయార్థమ్ (ఆనైయిడరావిత్యాది). “ఎకా” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ఆనైయిడరీత్యాది). అన్దయముఖేన ప్రభవ

౨౫౪ తిరువాయ్ మొழి.—౨-ప. ౮-తి. అడై వళరవడై. ౩-పా-పుణర్ కుమ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ.—యాపన్న నాక ఉత వాతోధివతే! నిర్ఘ్నానాయరుద్దానీ! ఎన్ఱు నాట్టిలుళ్ళార్ నిన్ఱైక్కి త్తెయ్ పతే! ఎన్ఱు అత్తాలేవన్ఱ ఇడ రాకిలుమామ్. (ఎతనినాయక) అన్ఱైయిడరై స్సోక్కుకైయన్ఱి కే. తమ్మిడరై ప్పరిహరిత్తా ప్పోలేయాయ్ త్తె ఇపర్ క్కిరుక్కి అతు. (పుణర్ పు) అవనో ట్టెసమ్మన్ఱమ్, అవన్ఱి రువడికలిల్ సమ్మన్ఱమ్, దుఃఖ నిన్ఱైయైయుమ్మన్ఱి, ౧“సుఖభావై కలక్షణమ్” ఎన్ఱిటపేత్తై యుమ్ తరుమ్. తనినాయక పుణర్ పు-వీడుముత రామ్ ఎన్ఱన్ఱయమ్.

జీ-ఆ.—యోజనామాహ (అవన్ఱి రువడికలిల్ తాది). సమ్మన్ఱమ్-సమ్మన్ఱజ్ఞానమ్. ౨“తమేవవిద్యా” ౩“సన్తమేనమ్” ఎన్ఱు క్కుడవతతే. ద్వితీ యయోజనైయైప్పల్లి (తనినాయక నిత్యాది). ఉభయవిధనిర్వాహాపి - ఉత్తరాధిపూర్వకమన్వయః. పూమ్తణ్ణిత్యారభ్య, నాయక పుణర్ పు-నీన్ఱమ్ తుయిర్ తొడన్ఱి. ఎన్ఱైయై యుమ్ నీన్ఱమ్; తుయిర్ ల్లావీడుముతలామిత్యన్వయః. యద్వా, నీన్ఱమ్ తుయిర్ ప్పిటవియుట్పడ. నీన్ఱమ్ తుయరానమ్, త్తైయైయమ్ ఇల్లావీడుముతలామిత్యన్వయః.

ప్ర-తి.—(తుయిర్ ల్లావీడు) వత్తేంకేపళ్ళమ్, “ఏవంసంసారదుఃఖార్కతాపతాపితచేతసామ్ । విమక్తిపాదపచ్చాయామృతేషుత్ర సుఖంన్యజామ్॥ ౫౭॥ తదస్య త్రివిధస్యాపిదుఃఖభాతస్యవర్జితే । గర్భజన్త జరాద్యేషు స్థానేషుప్రభవిష్యతః॥ ౫౮॥ నిరస్తాతిశయాహ్లాదసుఖభా వైకలక్షణా । భేదజంభగవత్స్వాప్తిరేకాన్తాత్మనికీమతా॥ ౫౯॥ తస్మాత్తత్త్వాప్తియేయత్నః కర్తవ్యఃపట్టితైర్నరైః । తత్త్వాప్తి హేతురానంచక ర్తవోక్తమహామునే॥ ౬౦॥” — “ముక్తిరోక్షోమహానన్దః” ఇతి నైఖణ్డకాః.—(అన్ఱైయిడర్ కడిన్ఱ) శ్రీభాగవతే అష్టమస్కంధే [౩] “సాన్తస్సరస్యరబలేనగృహీత ఆర్తోదృష్ట్యగరుత్త తిహారింఖటపాతచక్రమ్ । ఉధృత్యసామ్మజకరంగిరమాహకృచ్ఛాన్నిరాయజాఖిలగు రోభగవన్మమస్తే॥ ౩౨॥ తంపీత్యపీడితమజస్సహసావతీర్యసగాహమాశుసరసకృపయోజ్ఞహర । గాహిషద్విపాటితముఖాదరిజాగ జేన్ఱ్వింసమ్మ శ్యతాంహారిరమానుచదున్రియాజామ్॥ ౩౩॥” — (అన్ఱైయిడర్) శ్రీవిష్ణుధర్మ, “నాహంకేశేబరస్యాస్యతాన్తార్థమ్మహునూదన । కర్థక మలాశ్లేషసాదయోరర్పితంహరే”.

తాత్పర్యము.—తామరపుష్పములచే బరిపూర్ణమైన చల్లని సరస్సునందభినివేశముతోఁదిగి ముసలిముఖమున జిక్కుకొని దుఃఖించు చున్న గజేంద్రాగ్రాన్ధరయొక్క దుఃఖమునుబోగొట్టిన యాశ్రితరక్షకుఁడగు శ్రియఃపతియొక్కసంబంధము దుస్తరమైనఘోరసంసారసాగ రమునందు మునిగియున్న సంసారులకు జన్తజరామరణములు మొదలగునపరిమితసమస్తదుఃఖములనుబోగొట్టి నిత్యానందకరమగు మోక్షమును ప్రాప్తించును.

మూ.—పుణర్ కుమ్మయ నామధీక్కు-మరనామ్ । పుణర్ త్తతన్నున్దియోడాకత్తుమన్ని ।

పుణర్ త్తతిరువాకి త్తన్దార్విత్త్రాశేర్ । పుణర్ ప్పక పెరుమ్బుణర్ పెన్ఱుమ్బులనే॥ ౩॥

ఆ.—(పుణర్ కుమ్) జగత్స్విస్తావాన బ్రహ్మపుక్కుమ్ తన్నున్దియై యాశ్రయమాకొడుత్తువైక్కుమ్ ; జగత్సంహారావానరుద్రశ క్కుమ్ తన్దిరువుడమ్మైయాశ్రయమాకొడుత్తువైక్కుమ్ ; సర్వలోకేశ్వరియైన పిరాట్టిక్కుమ్ తన్దిరుమార్తైక్కుడుత్తువైక్కుమ్ ; తిరువన ద్వాత్వాన్తేలే కణ్ణిశర్ న్దరుకుమ్ ; ఇప్పడియైమ్మెరుమాన్డైయ - సర్వేశ్వరత్వవిహ్న భూతమాన వివ్యచేష్టితజ్జ శ్శెన్ఱుమ్ ప్రత్యక్షీక్కులామెన్ఱితార్.

అన్వ.—తత్ పుణర్ త్త ఉన్దియోడు(౩)ఆకత్తు మన్ని పుణర్ కుమ్(౬)అయనామ్ అభీక్కుమ్ అరనామ్ (౯)తన్దార్విల్ పుణర్ త్త తిరువాకి (౧౨) తా శేర్ పుణర్ ప్పక (౧౫) పెరుమ్ పుణర్ ప్ప ఎన్ఱుమ్ (౧౮) పులక.(౧౯).

తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౮-తి. అదైవతరవడై. ౩-పా. పుణర్ కుమ్ వ్యాఖ్యానం. ౨౫౫

అన్య. — అనన్తరమ్, అనన్యదైయ దివ్యమాన చేష్టితన్ శ్చ సర్వత్ర ప్రసిద్ధమెనితార్.

తన్నె, ఉత్పాదిత, తిరునాభియోడేహాడ, (౩) తిరుమేనియలూరుపార్వతిలింగమ్, నిత్యవాసమృణ్ణి, లోకసృష్టిపణ్ణికి, (౬) ఆజ నుమాయ్, సంహరిక్కిఱ, హరనుమాయ్, (౯) ఇప్పడిత త్తదన్తరాత్తైయారేతదాత్తకనాయతన్వార్వలే, నిరూపకమామృడిశేర్ త్తుక్కొళ్ళ ప్పట్ట, తిరువుడైయనాయ్, (౧౨) తానే, తనక్కుత్తమతియాన, స్వాధీనచేష్టితనానననుడైయ, (౧౫) అపరిచ్చిన్నమాన, దివ్యవ్యాపారన్ణ శానవై, ఎక్కుమ్, (౧౮) కణ్డనుభవిక్కులూమ్మడిప్రసిద్ధమ్. (౧౯) “ఇరునరవర్ ముతలుదానే” ఎన్తైవివరిత్తు. ౩.

అర్థము. — తనను బుట్టించిన నాభితోగూడ (౩) శరీరైక దేశమందు ననించి సృష్టించు (౬) బ్రహ్మకునిర్వాహకుఁడును సంహరించు రుద్రునికి నిర్వాహకుఁడును (౯) తనవత్సఫలమందు ననించుచున్న పిరాట్టికన్దయైనవాఁడును (౧౨) తానే (తనకు)తగిన చేష్టితములకల వాఁడును నైనసర్వేశ్వరునియొక్క. (౧౫) పరిచ్ఛేదింపనశక్యమైన దివ్యచేష్టితములు సకలస్థలములయందును (౧౮) కనుబడుచున్నవి. (౧౯).

ఈ. — మూన్తామ్మాట్టు. “ఇరునరవర్ ముతలుదానే” ఎన్నిటపద తైవివరియానిన్టుకొణ్ణి, శ్రియఃపతియాన వపనుడైయ అతిమానుషచేష్టితన్ శ్చ ప్రత్యక్షీక్కులామెనితార్.

(పుణర్ కుమ్ మయనామ్) ఇవన్ శ్చైస్సప్టిక్కైయే తొట్టిలాయరుక్కిఱ బ్రహ్మపుమామ్. (అభీక్కుమర నామ్) శుడుతడిపోలే ఇవన్ శ్చైయడైయవత్తిత్తుక్కొణ్ణినిట్కిఱ రుద్రనుమామ్. ౧. తదాదర్శితపన్థానా సృష్టిసం హారకారకా” ౨. “సృష్టింతతఃకరిష్యామి త్యామావిశ్వప్రజాపతే” ఎన్నిటపడియే. అవనన్తరాత్తావాయ్ నిన్టుప్రవర్ త్తి ప్పిక్కు, ఇవన్ శ్చైచ్చెయ్ కితార్ కళే. (పుణర్ త్తతన్నున్దియోడాకత్తుమన్ని) పుణర్ కుమ్ మయ నామభీక్కుమర నామ్. ఇతైతానివర్ కళే శెయ్యనల్లరావతు అవన్ రుమేనియైప్పన్ శ్చ యిరున్దపోతాయ్ శ్చ, స్తనన్దయప్రజై, వాయిల్ ములై వాగ్గినాల్ తరియాతాపోలే. ఇతైల్, నామానాధికరణ్యతై - అన్తర్యామిత్య జ్ఞొల్లిన్ శ్చ, పుణర్ త్తతన్నున్దియెన్దెయాలే - కారణత్వజ్ఞొల్లిన్ శ్చ, ఆకత్తుమన్నియెన్దెయాలే - తిరుమేనియైప్పన్ శ్చలబ్ధస్వరూ పరెన్నుమిడజ్ఞొల్లిన్ శ్చ. (పుణర్ త్తతిరువాకి శ్చన్వార్వలే) తన్దిరుమార్వల్ నిత్యసంశ్చిప్తైయాయరుక్కిఱ పెరియపి రాట్టియారై యుడైయనాయ్. ఇతిస్వీతు శొల్లుకిఱ తెన్నెన్నిల్ ; బ్రహ్మాదికళుక్కునిర్వాహకా ఎన్తవోపాతి,

టీ. అ. — మూన్తామ్మాట్టు. (పుణర్ కుమ్ మిత్యాది) “ఆకత్తుమన్ని” ఎన్నిటపదన్దైయమ్, పుణర్ త్తతిరువాకి” ఎన్తవోడన్ణి “ఎక్కుమ్ పులనే” ఎన్నుమళ్ళవుమకటాక్షిత్తనతారికై (ఇరునరవరిత్యాది). “పెరుమ్ పుణర్ పు” ఎన్దెయాలే (అతిమానుషచేష్టితన్ శ్చయెన్తతు).

“పుణర్ కుమ్” ఎన్నిటపదమానార్థమ్ (సృష్టిక్కైయే తొట్టిలాయరుక్కిఱ వేన్తతు). “అయనామ్” ఎన్నిటసామానాధికరణ్యసేవనమ్- శరీరాత్తభావమెన్టు వివక్షిన్తు, ప్రమాణమ్ (తదాదర్శితేత్యాది). నారాయణీయే నామనిర్వచనాధ్యాయే, “ఏతాద్వైవిబుధశ్రేష్ఠా ప్రసాద శ్రోధశాస్త్రతా” ఇతిపూర్వార్థమ్. (సృష్టింతతఃకరిష్యామితి). శ్రీవిష్ణుధర్మే, “ఉత్పాద్యపృథివీసమృక్ఖాసయిత్వా యథాపురమ్” ఇతి పూర్వార్థమ్. (పుణర్ త్తతన్నున్దియోడితి) తన్నెయుజ్జాకిన వున్దియోడేహాడ తిరుమేనియలూరుపార్వతిలో నిత్యవాసమృణ్ణిసృష్టిక్కిఱవజను మామ్, సంహరిక్కిఱరుద్రనుమామెన్టుగ్గార్థమ్. సమభివ్యాహరతాత్పరమ్ (ఇతైతానిత్యాది). స్తనన్దయేత్యాదిక్కుమున్నే అల్లాతపోతెన్టు కూట్టువతు. ఇతైల్ - “పుణర్ కుమ్ మయనామ్” ఇత్యాదిప్రథమపాదతై. అన్తర్యామిత్యజ్ఞొల్లిన్ శ్చ - శరీరాత్తభావజ్ఞొల్లిన్ శ్చ. తన్వార్ వ్విల్ - “పుణర్ త్తతిరువాకి” ఎన్తస్వయిత్తర్థమ్ (తన్దిరుమార్వలిత్యాది). ౩ “విష్ణోరేషనపాయినీ” ౪ “అకలకిలేనితైయమ్” ఇత్యాదియొ ప్పన్ది (నిత్యసంశ్చిప్తైయాయెన్తతు). పుణర్ త్త - శేర్ త్తుక్కొళ్ళప్పట్ట. తటస్థశ్చైయైయనువదిత్తు పరిహరిక్కిఱార్ (ఇతిస్వీతిత్యాది). ఇతు - లక్ష్మీసమృద్ధమ్. ఈశ్వరత్వజ్ఞొల్లుకిఱ ప్రకరణత్తిలే యితుశొల్లుకైయ చేతీతమా, అనపిన్పు ఇతుశొల్లుకిఱ తెన్నెన్ని తన్తపడి.

౨౫౬ తిరువాయ్ మొక్కి.—౨-ప. ౮-తి-అడైవతరవణై. ౪-పా-పులనైన్దు వ్యాఖ్యానద్దళి.

ఈ.-లక్ష్మీసమ్మనమా మైశ్వర్యత్తుక్కుడలాకై యాలే. పెరియపిరాట్టియారోత్తైచ్చేర్ త్తి. మేన్దైక్కుమ్ నీరైక్కుము. డలాయరుక్కుమిణ్ణై. (తాణ్ శేర్ పుణర్ ప్పక్) సృష్ట్యర్థమాకవీకార్ణవ త్తిలే శాయ్ న్దరుళినవనెన్ను తల్, తనక్కు త్తకుతియాన చేప్పితజ్జత్తై యుడైయవనెన్ను తల్.

(పెరుమ్బుణర్ పెళ్ళుమ్బులనే) బ్రహ్మాదికళధికరి త్తకార్యజ్జత్తై అవర్ కళ వట్టియాలేనడ త్తియుమ్, తానధికరి త్తకార్యజ్జత్తై త్తానేనడ త్తియుమ్బొరుకై యాలే. తన్నుడైయ పెరుమ్బుణర్ ప్పు - ఆన్దైత్తోల్ క త్తజుమ్ కాణ్ లాయిరుక్కుమ్.

3.

జీ-ఆ.-లక్ష్మీసమ్మనమ్ నీరైక్కుడలాయన్దోవిరుప్పతెన్న (పెరియపిరాట్టియారిత్యాది). మున్దినవర్ధత్తిల్, పుణరియై-“పుణర్ ప్పు” ఎన్దతాయ్, ఆత్తైయుడైయవక్ - “పుణర్ ప్పక్” ఎన్దతాయ్, తాణ్ శేరుకిఱసముద్రత్తైయుడైయవనెన్ద పడి. పుణరి - సముద్రమ్. ద్వితీయార్ధత్తిల్, తాణ్ శేర్-తనక్కు త్తకుతియాకచ్చేర్ ద్విరుక్కిఱ, పుణర్ ప్పై - చేప్పితత్తై యుడైయవనెన్ద పడి.

పూర్వార్ధంపరామృశన్నాహ (బ్రహ్మాదికళిత్యాది). “తాణ్ శేర్ - పుణర్ ప్పక్” ఎన్దతిక్ ద్వితీయార్ధత్తైప్పల్ (తానధికరి త్తవిత్యాది). ఆన్దైత్తోల్ - అతిమానషవ్యాపారమ్. పులక్ - ఇన్ద్రియమ్. ఇళ్ళు - తద్దోచరత్తిలేలత్తై. పుణర్ త్తతన్నున్దియోడు- మన్ని- పుణర్ క్కు మయనామ్; ఆకత్తుమన్ని - అఱ్ఱిక్కు-మరనామ్; తన్నార్విల్ - పుణర్ త్తతిరువాకి - తాణ్ శేర్ పుణర్ ప్పనుడైయ పెరుమ్ పుణర్ పెళ్ళుమ్ పులనేయిత్త్యన్యయః.

3.

అ-ఆ-వి.-పుణర్ త్తతన్నున్దియోడాకత్తుమన్ని - పుణర్ క్కుమయనామ్, అఱ్ఱిక్కు-మరనామ్; తన్నార్విల్ - పుణర్ త్తతిరువాకి - తాణ్ శేర్ పుణర్ ప్పక్ పెరుమ్ పుణర్ పెళ్ళుమ్ పులక్ ఎన్దరైయన్యయమ్.

3.

ప్ర-తి.-అఱ్ఱిక్కు-మరనామ్ [భార - మో - ౧౬౯.] నారాయణీయే నామనిర్వచనాధ్యాయే, “ఏతాద్వైవిబుధశ్రేష్ఠాప్రసాద క్రోధకౌస్త్యుతౌ । తదాదర్శితపద్ధానౌసృష్టిసంహరకారకౌ ॥ ౧౯ ॥” — శ్రీవిష్ణుధర్మ, “ఉత్పాద్య పృథివీసమ్యక్సాపయ త్వాయథాపురమ్ । సృష్టింతతఃకరిష్యామిత్వామావిశ్యప్రజాపతే”.

3.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరునినాభికమలమందుఁ బుట్టిలభ్యుపరూపుడై సకలజగత్సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మకును సంహరకుడైన రుద్రునికని నిర్వాహకుఁడును సకలజగత్కారణుఁడును పిరాట్టితో నిత్యసంక్షిప్తుఁడునునైన భగవంతునియొక్కదివ్యచేష్టితములంతట కనుచుచున్నవి. 3.

మూ.—పులనైన్దుమేయుమ్బొత్తైన్దునీజ్గి । నలమన్దమిల్లతోర్ నాడుపుకువీర్ ।

అలమర్న్దువీయవశురరైచ్చెన్ద్రాక్ । పలమున్దుశీరిత్పడిమినోవాతే ॥

౪॥

ఆ.—(పులక్) ప్రకృతిబద్ధవినిర్మిత్రాయ్కోణ్ణు నలమన్దమిల్లతోర్ నాడుపుకువీర్, ఇప్పడిసర్వేశ్వరనాయిరున్దవేమ్మెరుమానుడైయ నిరతియ భోగ్యమానకల్యాణగుణజ్జళితయోవా తేపడియుజ్జ శ్చెన్ద్రార్.

౪.

అన్య.—పులక్ ఐన్దు మేయుమ్ (3) పొత్తి ఐన్దు నీజ్గి (౬) నలమ్ అన్దమిల్లతు ఓర్ (౯) నాడు పుకువీర్ అలమర్న్దు (౧౨) వీయ అశురరై శ్చెన్ద్రాక్ (౧౫) మన్దు పలమ్ శీరిల్ (౧౮) ఓవాతే పడిమిక్. (౨౦)

[౬౫] తిరువాయ్ మొయ్. — ౨-ప. ౮-తి. ఆణ్ణై వతరవణ్. ౪-పా. పులనైన్దు వ్యాఖ్యానణ్. ౨౫౭

పన్నీ. — ఆనన్దమ్, సంసారనివృత్తిపూర్వకమాన పరమపదప్రాప్తిక్కు ఏవఃవిధమడైయ గుణజ్జితే నిత్యావగాహనమ్బుణ్ణిన్తో శెన్నితార్.

పులప్పడుమ్ విషయజ్జల్, ఇన్దిలుమ్, పారున్ది, (౩) పాటిపోలేయననైయకప్పడు త్తిక్కొళ్ళమ్, ఇన్దిన్దియజ్జల్ వశ త్రినిన్దుమ్, ఆకన్దు, (౬) ఆనన్దమ్, ఆళవిజ్జిరుప్పతాయ్, ఆద్వితీయమాన, (౯) దేశ త్రిలే, పోయ్ ప్పక వేణ్డియిరుప్పీర్, అలమర్ న్దు, (౧౨) నశిక్కుమ్బడి, ఆశు రత్తై, కొనన్దుడైయ, (౧౫) ఆరమ్మ మేతోడజ్జి, ఇనిమైయాలే “పులమ్” ఎన్నలామ్బడియన, గుణజ్జితే, (౧౮) ఎన్దు మొక్క, అనగా హియున్తోళ్. (౨౦) రసాయనమానపయఃపాన నైరన్ద్రత్తాలేపి త్తశాన్దియుమినిమైయుమ్బి అక్కుమాప్పోలే, భోగ్యగుణజ్జితే నిరన్దరాను భవమ్బుణ్ణి వేయనివృత్తినివృత్తియుమిన్దుప్రాప్తియున్దుడై యేవరు మెన్దుకరుత్తు. పులనుమ్ పాటియుమ్బి అవిన్దై యిరన్దుమ్ - విషయజ్జితక్కుమ్బిన్ది యజ్జితక్కుమ్ కలన్దు పేరాయ్ వరుమ్.

అర్థము. — (ఇన్దియములచే) నెఱుంగదగినవిషయములయొక్క అయిదింటికి స్వాధీనమైన (౩) ఇన్దియములయొక్క అయిదింటి లోనుండి నివృత్తులై (౬) ఆనన్దమునకు నాశములేని ఆద్వితీయమైన (౯) పరమపదమును బొందవలయువారు భగిమించి (౧౨) నిశించునట్లు ఆనురు లను సంహరించినవారియొక్క (౧౫) ఆరంభమందే ఘముగనున్న కల్యాణగుణములయందు (౧౮) ఎల్లప్పుడు అనగా హింపుడు. (౨౦).

ఈ. — నాలామ్బట్టు. అవనుడై యవీశ్వరత్వత్తిల్ కణ్ణివన్ద్రీరున్దుత్తు, “ఇనియిత్తుక్కుచ్చరుక్కిల్లై” ఎన్దు “ననై పెఱవేణుమ్” ఎన్దిరుప్పార్ అవనై క్కడుక వాశ్రయిక్కుచ్చరున్దో శెన్నితార్.

(పులనిత్యాది) పులనైన్దిన్ది అతు - విషయజ్జలై యాయ్, అవన్ద్రీలే ప్రవణమాకక్కడవవాన పాటియెన్దు ణ్డు - శ్రోత్రాదికళ్; అవన్ద్రీలుక్కువశ్యరాకై తవిర్ న్దు. శిలపదార్థజ్జలై వత్తెనాన్ద్రత్తై కాట్టిముడిక్కుమాప్పోలే. శబ్దాదికలిలేమూట్టి నశిప్పిక్కైయాలే, ఇన్దియజ్జలై - పాటియెన్ది అతు. ఇత్తాల్ - పరిచ్ఛిన్న వస్తుగ్రాహక మాన ఇన్దియవశ్యరాకై తవిర్ న్దు. (నలమిత్యాది) నన్దైక్కుముడివిన్ది క్కేయిరుక్కి అనాట్టిలే పుకవేణ్డియిరుప్పీర్. “స్వవినాశక్లాణ్ మోక్షమ్” ఎన్దైయన్ది క్కే, ఆప్తతమరానవివర్ ననైక్కుముడివిల్లాతతొరు దేశవిశేషముణ్డాక వరుళిచ్చెయ్ తువై త్తారిత్తే. (పుకువీర్) ఇప్పేన్ద్రుక్కు ఇన్దై వేయధికారమెన్దితార్. అతొరునాడు మణ్డాయ్,

శీ-ఆ. — నాలామ్బట్టు (పులనిత్యాది) కీటిత్వాట్టిల్ ప్రమేయమ్ (అవనుడై యవీశ్వరత్వత్తిల్ కణ్ణివన్ద్రీరున్దుత్తు). కణ్ణివన్ద్రీరున్దు తు - అదృఢమాకై తవిర్ న్దు ధీరమాయరున్దుతు.

పులప్పడుమ్ - అతీయప్పడుమ్ వైయకైయాలే (పులనైన్దిన్ది అతు విషయజ్జలై యాయెన్దుతు). ఇన్దువేయమ్ - ఇన్దిలుమ్ పారున్ది వర్తి క్కుమ్. అత్తాలే - (ప్రవణమాకక్కడవవాన) ఎన్దు పడి. ఇన్దియజ్జలై - “పాటి” ఎన్బానెన్నేన్దు (శిలపదార్థజ్జలై యిత్యాది). శిలపదార్థ జ్జలై - ఎలి, పెరుచ్చాలిముతలానవైకలై. వత్తెనాన్ద్రత్తై - పేయగన్దత్తై. పాటి - బోళ్. పాటియెన్దునీజ్జి - ఇన్దియజ్జలైన్దిన్దు మకన్దు ఇతిశబ్దార్థః. ఇత్తాల్ - “పులనైన్దు” ఎన్ది అవిత్రాల్. మేలే కటాక్షిత్తుఫలితమ్ (పరిచ్ఛిన్నే త్యాది) విభవ్యాఖ్యాతృవాక్యమ్ (స్వవినాశక్లా శిత్యాది). ౧ “అహమర్థవి నాశ శ్చేన్నోక్ష ఇత్యధ్యవస్యతి | అపసర్వేదసామోక్షకథాప్రస్తావగన్దతః” ఇత్యనుసంధేయమ్. “పుకువీర్” ఎన్దు తుక్కు

ఆ-ఆ-వి. — ఇన్దియవశ్యత్తైన్దిత్తవిరవేణువానెన్నేన్దు; అనర్థావహముమాయ్ పరిచ్ఛిన్నముమానవస్తువై గ్రహిత్తు, అప్పటియాలేయన ర్థావహమాకైయాలే తవిరవేణు మెన్దితార్ (పరిచ్ఛిన్న వస్తువెన్దుతోడజ్జి) — (నన్దైక్కుముడివిన్ది క్కేయిన్ది). ౨ “తత్త్వదంప్రాప్తకామయే విష్ణస్తేషాం మహతత్త్వామ్ | భోగాభిరన్దరాదీనాం తేన ర్జ్వనరహిషమాః | తత్రానన్దమయాలోకాభోగాశ్చాన్దలక్షణాః | ఆనన్దం నామ తల్లాకం పరమాన్దలక్షణమ్”. — పూర్వపక్షీణమాయావాదిసోవివక్షితాః. విచార్యమాణే యాయికాత్తైతాదృశాః; ఏ తైర్లోక్షదశాయమాత్త

-౧౫౮ తిరువాయ్ మొళి—౨-ప. ౮-తి-అడై వతరవడై. ౫-పా-ఓవాత్తుయర్ వ్యాఖ్యానజ్జో.

ఈ.—“అతువెటవేణుమ్” ఎన్నుమ్ నడై యుముణ్ణానాలుమ్, ప్రబలవిరోధికల్ కిడక్కుమాకిల్ ప్రయోజనమిలైయే యెన్నిల్ (అలమర్ న్దువీయవశురై చెప్పిదాన్) విరోధిపోక్కుకై నమ్పణియోవెన్దితార్. తడుమాటిముడిను పోవ్వుడి అనురవర్గతైయథ్రియ చెప్పయ్ తాన్.

అవనుడైయ (పలమున్దుశీరిల్ పడిమిన్) ఫలమ్ముట్టుట్టిరుక్కి అకల్యాణగుణజ్జలిలే ప్రవణరాకుజ్జోళ్. ౧[సుసుఖంకర్తుమవ్యయమ్] ఎన్నుమ్మడి - స్వర్తవ్యవిషయ సారస్యతాలే, సాధనదత్తై యేలోడగ్గియినితాయరు క్కుమితే. (ఓవాతే) “అవర్వణికడల్ తీణ్డలాకాతు” ఎన్నుమాప్పోలే యెరునియలియిలై యితుక్కు, మాతాతేయాశ్రయిక్కు ప్పారుజ్జోళ్. తమక్కురసి త్తపడియాలే, ఇడైవిడామ లనుభవియుజ్జోళ్ నెన్దితార్ న్దు మామ్. ౨“నానుమ్ శొన్నేన్ నమరుమురై మిన్” ఎన్నుమాప్పోలే. ౪.

జి.అ.—భావమ్ (ఇప్పేర్ ముక్కిత్యాది). భావమ్ (విరోధిత్యాది). శబ్దార్థమ్ (తడుమాటియిత్యాది). అలమర్ న్దు - తడుమాటి.

ఫలమ్ ముట్టుట్టిరుక్కుయావ తెన్నెన్న (సుసుఖమిత్యాది). పడిమిన్ - అవగాహియుజ్జోళ్. ఇత్రాల్ ఫలితమ్ (ప్రవణరాకుజ్జోళ్ న్దు). ఆశ్రయణమ్ సకృతాయరుక్కు, “ఓవాతే” ఎన్నానెన్నెన్న (అపర్వణిత్యాది). ౩ “అశ్వత్థంసిన్ధరాజప్ప” ఇత్యాద్యసన్ధేయమ్. కీర్తైయుమ్మూట్టి భావాన్తరమ్ (తమక్కిత్యాది). ఉక్తార్థత్తుక్కుసంవాదమ్ (నానుమిత్యాది) పెరియతిరు మొళి. ఇతరవిషయజ్జలినుడైయపేరై చ్చొల్లిప్పొన్ద నానుమ్ శొన్నేన్, ఎన్నోడు సమ్మన్మడైయారుమి తైయే శొల్లిప్పొరుజ్జోళ్ న్దు పడి. ఫలవైన్దు మేయున్దొడగ్గి, శీరిల్ - ఓవాతే పడిమినిత్యన్యయః. ౪.

అ.అ.వి.—స్వరూపనిరూపకధర్మజ్ఞానవినిశాభిధానాత్, ధర్మభూతజ్ఞానస్యకదాప్యనశ్చీకారాచ్చ.—ఫలమ్ముట్టుట్టిరుక్కుయావతు-సాధన దత్తైయేలోడగ్గిసుఖరూపమాయరుక్కు మెన్దు పడి, — పరమపద త్రిలేపోనాలన్దోఫలముళ్ళతు, ఇట్టేఫలముజ్జాకక్కుడుమోవెన్న (సుసుఖమి త్యాది) — ౩ “అశ్వత్థంసిన్ధరాజప్పనిత్యంసేవేతనస్సృశేత్ | మన్దవారేస్సృశేత్సూర్యమపరంపర్వణిస్సృశేత్”.

ప్ర.తి.—(పలమున్దుశీరిల్) భగవద్గీతాసునవమే, “ఇదంత తేగుహ్యతమం ప్రవక్ష్యామ్యనసూయతే | జ్ఞానంవిజ్ఞానసహితంయద్భాత్వా మోక్ష్యసేతుభాత్ || ౧|| రాజవిద్యారాజగుహ్యం పవిత్రమిదముత్తమమ్ | ప్రత్యక్షావగమంధర్మ్యంసుసుఖంకర్తుమవ్యయమ్ || ౨||”. ౪.

పెరియతిరు మొళి - అఱుపతాన్దిరు మొళి - అఱామ్మట్టు.—కానవెణ్ణుజ్జురజ్జుమ్ముకువుమ్ పడైయావడలరక్కుర్. మానమజ్జీత్తునిన్దు వెన్ది యమ్మనెన్క్కిన్దుమ్ | తేనుమ్ పాలుముతుమాయతిరుమాల్ తిరునానుమ్ | నానుమ్ శొన్నేన్ నమరుమురై మిన్ నమోనారాయణమే.

తాత్పర్యము.—రూపశబ్దరసగంధస్పర్శగుణములను గ్రహించుచున్న చతుర్శ్రోత్రజిహ్వహృత్స్వగ్నియములకు నవశక్యతైనిత్యానంద మునునిచ్చుచున్న పరమపదమును బొందవలయునని యిచ్చయించువారైన ఓ! చేతనులారా! మీరు, అనేకావతారములనెత్తి ఆశ్రితవిరోధు లను సంహరించి యాశ్రీతులకు నుపకరించిన భగవంతునియొక్క కల్యాణగుణములయందు నెల్లప్పుడవగాహించుడు. ౪.

మూ.—ఓవాత్తుయర్ ప్పిఱవియుట్టుడమల్ నైవ్వెవై యు | మూవాత్తనిముతలాయ్ మూవులకుజ్జావలోన్ |
మూవాకియామైయాయ్ మీనాకిమానిదమా | న్దేవాతిలేవ పెరుమా నెన్దిర్ త్తనే! ౫||

అ.—(ఓవా)౪“ఇడైవనామ్” ఎన్నిఱపన తైవివర్కిఱతు. సంసారచక్రప్రవర్తక నాకైయాలుమ్, బ్రహ్మేశానాదిదేవర్ కకుక్కుకారణ భూతనాయ ౫*అయర్వఱుమమరర్ కకుక్కు స్వామియాకైయాలుమ్, అశేషదోషప్రత్యసీక నాకైయాలుమ్, దేవమనుష్యాదివ్యాపారజ్జై ప్పణ్ణి క్కొణ్డ సర్వజగద్రక్షక నాకైయాలుమనే సర్వేశ్వరనెన్దితార్. ౫.

తిరువాయ్మొళి.—౨-ప. ౮-తి-అడై వతరవడై, ౫-పా-ఓవాత్తుయర్ వ్యాఖ్యానం. ౨౫౯

అన్య.—ఓవా తుయర్ పిఱవి (౩) ఉట్టుడ మల్లు ఎవ్వైయెమ్ (౬) మూవా తనిముతలాయ్ మూవులకుమ్ (౯) కావలొక్ లేవ అతితేవర్ (౧౨) పెరుమాళ్ ఎక్ తీర్ త్త (౧౫) మావాకి ఆమైయాయ్మినాకి మానిడమామ్. (౧౮).

పన్ని.—అన న్దరమ్, సమస్తకారణభూతనానవక్ కార్యభూతజగద్రక్షణార్థమాకప్పణ్ణిన వవతారజ్జలిల్ వైలక్షణ్యతై యరుళి చెయ్కెతార్.

అవిచ్చిన్నమాన, దుఃఖతైత్తరువతాన, జన్మసమృద్ధరూపమానసృష్టి, (౩) ఆకప్పడ, మల్ బిరితిసంహారాదికళాన, ఎల్లావ్యాపారజ్జళు క్కుమ్, (౬) మూత్తుచ్చిప్పివిడాత, సహాయ న్దరనిరపేక్ష కారణభూతనాయ్కోణ్ణు, సృజ్యమానలోకత్తినుడైయ, (౯) రక్షణతైయుడై యనాయ్, బ్రహ్మదిదేవతైకళుక్కుమ్, అవ్వరుకామ్పడి యాదిదేవర్కళానవయర్వణుమమరర్కళుక్కు, (౧౨) అతిపతియాయ్, ఎనక్క, అవగాహిక్కున్దు తైయామ్బడిసులభనానవక్, (౧౫) అన్దజగద్రక్షణార్థమాక వేదప్రవర్తకనానహయగ్రీవనాయ్, పురాణప్రవర్తకమార్త మత్సరూపియాయ్, గీతోపనిషదాచార్యసమానమనువ్యసమామ్. (౧౮) ౧ “ఇడైవనామెప్పారుట్టుమ్” ఎన్నిఱపడ తైవివరిక్కిఱతు. ౫.

అర్థము — అంతములేని దుఃఖములనుబుట్టించు జన్మములతోఁ (౩) జేరి తక్కినస్థితిసంహారదులగు సకలవ్యాపారములకును (౬) నాశములేని అద్వితీయకారణభూతుఁడును మూడులోకములకును (౯) రక్షకుఁడును బ్రహ్మమొదలగుదేవతలకును ఆదిదేవతలగునిత్యసూరలకును (౧౨) అధిపతియు నాకుఁ బ్రాప్యఁడునునైనవాఁడు (౧౫) హయగ్రీవావతారంబెత్తినవాఁడును కూర్మమత్స్యవతారంబులెత్తినవాఁడును మనుష్యుడై కృష్ణావతారంబెత్తినవాఁడునునగును. (౧౮).

ఈ.—విద్వామ్బట్టు. కీడే “ఇడై వనామెప్పారుట్టుమ్” ఎన్టార్; అత్తైయుపపాదిక్కితార్.

(ఓవాత్తుయర్ ప్పిఱవియుట్టుడ) కీడే “నీన్దున్దుయర్ ప్పిఱవి” ఎన్టార్, ఇతిలే-ఒరు కాలే విట్టుప్పిడిక్కుమతువు మిల్లెయెన్ది తార్. ఉచ్చివీడుమ్విడాతతుయరై విళై క్కక్కడవతాన, జన్మన్దొడక్కమాకమల్ బుముణ్ణానవిన్దు క్కుమ్; అవల్ శైయుడైత్తానపదార్థజ్జళుక్కుమ్. మూవావెన్దిఱవి తై-కీడేకూట్టుతల్; మూవా-తనిముతలెన్దు మేలే కూట్టుతల్. ప్రవాహరూపత్తాలే నిత్యమాయ్ పోరుకిఱ వితుక్కుత్తనిముతలెన్దు తల్, ముళియాతలద్విత్తియ కారణమాయెన్దు తల్. తాళ్, “తన్దక్కలి లేవల్లిపడ వేణుమ్” ఎన్దునినైత్తుడపకరణజ్జళై కొడుత్తువిడ, కొడుత్త

జీ-అ.— విద్వామ్బట్టు. (ఓవావిత్వాది) “మూవాకియామైయాయ్ మినాకిమానిడమామ్” ఎన్దతై క్కటాక్షితవతారికై (కీడేయిత్వాది).

పునరుక్తిమైప్పరిహరిక్కితార్ (కీడేనీన్దుమిత్వాది). “నీన్దున్దుయర్ ప్పిఱవి” ఎన్నిఱవితు - ౨ “యావజ్జీవమగ్నిహోత్రంజుహోతి” ఇత్యాదివన్ద్రేయ దుఃఖరహితకాలమాయరుక్కుమెన్దు తద్వ్యావృత్తర్థమ్ పునరిహరిధానమెన్దుకరుత్తు. ఓవా - అవిచ్చిన్నమాన. విన్దుక్కుమ్- “అస్తి, పరిణమతే, వివర్ధతే, అపక్షీయతే, వినశ్యతి,” ఎన్నిఱవిన్దువికారజ్జళుక్కుమ్. వికారజ్జళైచ్చిన్నతు - వికారాశ్రయవస్తుక్కులకు ముపలక్షణమెన్దితార్ (అవల్ శైయుత్వాది). ఉక్తయోజనాద్యయత్తుక్కుమడైవేయర్థమ్ (ప్రవాహేత్వాది). ఆతావతు-ఓవాత్తుయరై విళై క్కక్కడవతాయ్, మూవా-ప్రవాహరూపేణనిత్యమాయరుక్కిఱ - పిఱవియుట్టుడ మల్ బిరిత్తేవవల్ బుక్కుమ్తనిముతలెన్దు మున్దినయోజనైయి లర్థమ్; ఇన్దయోజనైయిల్, మూవుతల్-నశిత్తలాయ్, అతిల్లాతతు - “మూవా” ఎన్దాయ్నిత్యతైయెచ్చొల్లకిఱతు. ద్విత్తియయోజనైయిల్, “మూవా” ఎన్దు-ముళియామైయెచ్చొల్లకిఱతు. ఇతుక్కు-జన్మాదివికారత్తుక్కుమ్; జన్మాదివికారతైయుడైయపదార్థసమూహత్తుక్కుమెన్దుపడి.

అ-అ-వి.—“తనిముతల్” ఇతి, కారణత్వాభిధానాత్, తదనుగుణమర్థమాహ (ఉచ్చివీడుమ్విడాతవితి). త్రైవిధ్యమెప్పడియెన్దు

౨౬౦ తిరువాయ్ మొగ్గి. — ౨-ప. ౮-తి-అణై వతరవణై, ౫-పా-ఓవాత్తుయర్ వ్యాఖ్యానం.

ఈ.-ఉపకరణం క్కొణ్ణు వట్టికెడనడవానిన్టాల్ “ఇప్పొత్తిజ్జ నేపోయిన్ద్రతాకిల్, క్రమత్తిలేనమ్మక్కలిలేరుచియై ప్పిఱప్పిత్తు మీట్టుక్కొళ్ళుకితోమ్” ఎన్ఱు అనుమతిదాన త్రైప్పణి ఉదాసీననాయిరుక్కుమ్; ఇప్పడితన్నినైవై త్తప్పి ప్పోరచ్చెయ్ తేయుమ్, కర్నక నాయిరుక్కుమ్. ఒరుకాల్ పతర్ త్తతిత్తే” ఎన్ఱు శోమ్మిక్కై వాక్తా తేమేలేమేలేకోలు మాప్పోలే, “ఒరుకాలల్లావొరుకాలాకిలుమాకిఱతు” ఎన్ఱు సృష్టియానిఱుమ్. ౧. “శోమ్బాతిప్పల్లరువై యెల్లామ్ పడర్విత్తవితా” ఎన్నక్కడవతిత్తే.

ఇప్పడియివ్ సృష్టిత్తు రక్షిప్ప తెవ్వళవెన్నిల్ (మూవులకుక్తావలో) సృష్టిక్కుకర్చి భవిక్కుమెల్లెయళ వుమ్. కీఱుమ్, మేలుమ్, నడువుమెన్నుతల్; కృతకమ్, అకృతకమ్, కృతకాకృతకమెన్నుతల్. (కావలో) శాస్త్రప్రదానాదికళాలేరక్షిక్కై. ఇప్పడిరక్షిప్పతుత్తమేనైకులై యాతేనిన్ఱోవెన్నిల్ (మావాకియి త్యాది) అక ర్నవశ్యనానవ్ కర్నవశ్యరోడొక్కప్పిఱన్ఱాయిన్ద్ర. (మావాకి) హయగ్రీవమూర్తియాయవతరి త్తపడి. (అమ్మె యాయ్ మీనాకి) విద్యాప్రకాశకమానఅవతారం. (మానిడమామ్) రామకృష్ణాద్యవతారం. అనుష్ఠేయార్థ ప్రకాశకమానఅవతారం; ౨. “మర్యాదానాచ్చులోకస్యకర్తాకారయితాచసః” ఎన్ఱుమ్, ౩. “యద్యదాచరతిశ్రేష్ఠః” ఎన్ఱుజ్ఞాల్లుకిఱపడియే. ఇప్పడితాళివిట్టవతరిక్కిఱన్ఱానారెన్నిల్ (తేవాతితేవపెరుమాన్) మనుష్యగన్ధర్వపాతాతదేవర్కళగన్ధర్వమపాతాత నిత్యసూరికళుక్కున్దరుకానవ్. (ఎత్తిర్ త్తనే) నల్లభోగ్యజాతమిరుక్కు, నిషిద్ధ ద్రవ్యంపై విరుమ్బువారై ప్పోలే, తానుమ్ తన్నుడైయగుణజ్ఞభుమిరుక్కు, శబ్దాదివిషయంపై విరుమ్బుప్పొవ్దనె న్నై, అవన్తైవిట్టుత్తనైయే విరుమ్బుమ్బడియాన శుద్ధియైప్పిఱప్పిత్తశుద్ధియైయుడైయవ్, అన్తిక్కే, నానిట్టి న్దాడుమ్తుత్తయెన్నుతల్.

౫.

జీ-అ-ముశియాత-శోమ్బుత్. ముశియా మెయైయుపపాదిక్కితార్ (తాత్పర్యం కలిగియున్నది). ఉపకరణం - కళేబరం. పతర్ త్త తిత్తే. పతరాన్ ప్పోయిన్ద్రోత్తి. నిష్కలమాయిన్ద్రోత్తియెన్ఱు పడి. కోలుక్కై - ఉద్యోగిక్కై. ఉక్తార్థప్రమాణం (శోమ్బుత్త్యాది) పేరియ తిరువందాతి శోమ్మిక్కై వాక్తాతేయిన్ద్రపవక్తపట్ట వస్తుక్కైయెల్లామ్ విస్తృతమాక్కిన కారణభూత నేయెన్ఱుపాశురార్థం.

ఎల్లెక్కుపపాదకమ్ (కీఱుమిత్త్యాది). “మూవులకుమ్” ఎన్ఱు తు-సృజ్యజ్జకుక్కెల్లాముపలక్షణం. కీఱైన్ఱు-భూమిక్కుక్కిఱాన పేఱు లోకత్తై. మేల్లెన్ఱు-భూమిక్కు మేలనవాలులోకత్తై. నడువుమ్ - నడువాన భూమియు మెన్ఱు పడి. “భూర్భువస్సువః” ఎన్ఱిఱుమన్ఱులోక మమ్-కృతకమ్ “జనస్తవస్సత్యమ్” ఎన్ఱిఱుమన్ఱుమ్ - అకృతకమ్. మహ్లాకమ్ - కృతకాకృతకమ్. కావలో-రక్షకమ్. రక్షకత్వంకథ మిత్యత్రాహ (శాస్త్రీత్త్యాది). మేలే “మావాకి” ఇత్త్యాది-విద్యావతారంపై చొల్లుకైయాలే (శాస్త్రప్రదానాదికళాలేరక్షిక్కైయెన్ఱుతార్). అదిశబ్దేన-అనుష్ఠేయార్థప్రకాశనాదిరుచ్చతే. తాత్పర్యం (అకర్నవశ్యనానవత్త్యాది). ఇన్ద్రవవతారం రక్షకమానపడియెన్ఱు (విద్యా ప్రకాశకమిత్త్యాది). హయగ్రీవావతారే వేదప్రవర్తకో-భూత్; కూర్మావతారే పురాణప్రవర్తకో-భూత్; మత్స్యావతారే మధుకైటభ నిరసనపూర్వకం బ్రహ్మణో వేదప్రదానం, మన్వాదీనాంధర్వ శాస్త్రోపదేశాచ్చాకరోదిత్యర్థః. అనుష్ఠేయార్థప్రకాశకత్వం - అనుష్ఠాత్మత్వం. అతున్ఱోవెన్న (మర్యాదానామిత్త్యాది) ఇన్ద్రున్దరకాజ్ఞేనీతాంప్రతిహనుమద్వాక్యం. ౨. “రామోభిరామోలోకేన్ఱింశ్చాతుర్వర్ణ్యసృరక్షితా” ఇతిపూర్వార్థం. గీతానుత్పత్తియే, ౩. “యద్యదాచరతిశ్రేష్ఠస్తత్తదేవేతరోజనః | సయత్ప్రమాణంకురుతేలోకస్తదనువర్తతే” తేవాతితేవపెరు మాన్-దేవర్కళుక్కుమాదిదేవరాన నిత్యసూరికళుక్కున్దమి. తీర్ త్తమానకు-సృతశుద్ధిమాయ ఇతరవిషయంపైయుమ్ శుద్ధమాక్కుమతాకై యాలే (శుద్ధియైప్పిఱప్పిత్తశుద్ధియైయుడైయవన్ఱు). మావాకియిత్తారంభ్య, తీర్ త్త-ఓవాత్తుయర్ ప్పిఱవియుట్టడమన్ద్రోన్ఱైవైక్కుమ్ తని ముతలాయ్, మూవులకుమ్ కావలోనిత్యన్వయః.

౫.

అ-అ-వి.- (కీఱుమిత్త్యాది) ఎన్ఱు వ్రమామ్. ఓవాత్తుయర్ ప్పిఱవియెన్ఱుతొడన్ఱి, మూవులకుమ్ కావలో; తేవాతితేవపెరుమాన్ తీర్ త్తమా వాకియా మెయైయమి నాకిమానిడమా మెన్ఱురైయన్వయం.

౫.

[౬౬] తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౮-తి-అ. వైవతరవదై. ౬-పా-తీర్ త్త వ్యాఖ్యానజ్యో. ౨౬౧

ప్ర-తి. — (మూవులకు) ద్వితీయం శేనప్తమే, “త్రైలోక్యమేతత్కృతకం మైత్రేయపరిపత్యతే! జనస్తపస్తథా సత్యమితిచాకృతకత్రయమ్ || ౧౯ || కృతకాకృతకోమధ్యేమహ్నోకఇతిస్తృతః । తూన్యోభవతికల్పానైయోత్పన్నంసవిశ్వతి || ౨౦ ||”. — (మూవాకి) బ్రహ్మణ్ణే, “తాహ త్యాదానవశేష్టాహరిర్నయశిరామునే । ఆదాయవేదానాగచ్ఛన్తన్తికంపరమేష్టిన్ః”, — (ఆమెయాయ్) ప్రభమేం శేనపమే, “క్షీరోదమధ్యేభగవాన్మూర్త్యూపధరోహరిః | మన్దరాచేరిరధిష్ఠానంభృమతోభూన్తహమునే || ౨౧ ||” అయమపిపురాణప్రవర్తకోవతారః. — (మీనాకి) శ్రీనారసింహే, “ఇత్థంస్తుప్రదాతేన శంభుచక్రగదాధరః || బ్రహ్మణమాహవిశ్వేశోదాన్యేతేజ్ఞానముత్రమమ్ । ఇత్యుక్తాంతదావిష్ణుశ్చిన్తయా మాసపార్థివ || కేనాస్యనీతంవిజ్ఞానంకేనయాపేణవాదజే । మధునాకైటభేనాపికృతంజ్ఞాత్వాజనార్దనః । మాత్యంయూపంమహత్కృత్యాబహుయోజనమాయతమ్ । బహుయోజనవిస్తీర్ణంసర్వజ్ఞానమయోన్మప || మాత్యంవపుస్తన్నహదద్రితుల్యంవిద్యామయంలోకహితాయవిష్ణుః । ఆస్థాయభీమంజనలోకసంస్థితైస్తునతోఽథయస్తంస్తరభూమిపాల ||. — పురాణాన్తరే, “మతోన్యభూత్యావిరిఞ్చాయయేనవేదాస్సమాహృతాః । రసాతలగతాస్సర్వేతస్మైతస్సాస్యత్వేనేనమః” మత్యన్యవతారః పురాణప్రవర్తకశ్చ. — (మానిషమామ్) సుద్దరకాణ్ణే [౩౫] భర్తృశ్చిహ్న్ననిపుచ్చన్తీంకైదేహీంప్రతిమారుతిః, “తేజసాదిత్యసంక్రాశశ్శక్షమయాపృథివీసమః । బృహస్పతిసమౌబుధ్ధ్యాయశసావాసవోపమః || ౯ || రక్షితాశీవలోకస్యస్వజనస్యాభిరక్షితా । రక్షితాస్వస్యవృత్తస్యధర్మస్యచరన్తపః || ౧౦ || రామోభిరామోలోకేన్ద్రించాతుర్వర్ణస్యగర్భీతా మర్యాదానాఞ్చలోకస్యకర్తాకారయితాచసః” || ౧౧ ||. — భగవద్గీతాసుత్యతీయే, “యద్యదాచరతిశ్రేష్ఠస్తత్తదేవేతరోజనః । సయత్ప్రమాణంకురుతేలోకస్తదనువర్తతే” || ౨౧ ||.

పెరియతిరువదైతి - పతి నెట్టామ్బట్టు. తామ్బూలాపృష్ఠాలును త్తట్టామ్బుతానిశక । ప్పామ్బూలాపృష్ఠుపాడన్ద్రోలుమ్ । శోమ్బుతి । ప్పల్లరువైయెల్లామ్ పడన్దిత్తవిత్తావుక్ । తొట్లరువైయారటివార్ శోర్.

తాత్పర్యము. — సృష్టిస్థితిసంహారములు మొదలగు సకలకార్యములకు నద్వితీయనిత్యకారణభూతుఁడును సకలజగద్రక్షకుఁడును బ్రహ్మదిదేవతలకును ప్రభానులగు నిత్యసూరులకును నిర్వాహకుఁడును నాకుఁబ్రాప్యభూతుఁడునునైన శ్రియఃపతి, హయగ్రీవావతారంబెత్తి వేదములకు బ్రవర్తకుఁడును కూర్మమత్యాన్యవతారంబులెత్తి పురాణప్రవర్తకుఁడును శ్రీకృష్ణావతారంబెత్తి గీతోపనిషత్పాదార్యుఁడును నాయెను.

మూ. — తీర్ త్తనులకళన్ద శేవడిమేఱ్వాన్దామ । ఖ్జేర్ త్తియవైయేశివన్దుడిమేన్ద్రాన్దన్దు ।
పార్ త్తన్దెలిన్దొట్టిన్దవైన్దుఘాయాన్దెరుమై । వేర్ త్తుమొరువరాత్తే శక్కిన్దన్దతే ||

అ. — (తీర్ త్త) యావనోరువనుడైయ పాదోదకతైశిరసావహిక్తైయా లే రుద్రక్ పరిభుద్ధనానాక్, యావనోరువన్దిరువడికళితేశాత్తి నళూన్దానుమరుద్రన్దలైయిలేకాణప్పట్టతు, అజ్జనెయిరున్దవైన్దుఘాయాక్ పెరుమైసుప్రసిద్ధమన్దో, శొల్లవేణుమోవెన్దితార్.

అన. — తీర్ త్త ఉలకు అశన్ద (౩) శే అడిమేల్ పూమ్ (౬) తామమ్ శేర్ త్తి అవైయే (౯) శివక్ ముడిమేల్ తాక్ (౧౨) కణ్ణు పార్ త్త తేలిన్దొట్టిన్ద (౧౫) వైమ తుఘాయాక్ పెరుమై (౧౮) వేర్ త్తుమ్ ఒరువరాల్ వేళ (౨౧) కిడన్దతే. (౨౨)

పన్నీ. — అనన్దరమ్, ఇవ్వవతారదక్షైయిలుజ్ఞానపరత్వమతిప్రసిద్ధమెన్దితార్.

పావనభూతనానకృష్ణమడైయ, పూర్వావతారత్తిలే లోకత్రయత్రైయమ్, అశన్దుకోణ్ణ, (౩) శెన్దెయైయడైయ, తిరువడికళితే, అఱ్ఱకియ, (౬) మాలైకతై, సమర్పిత్తు, అవదైయే, (౯) శివమడైయ, జటామకుటత్తిలే, తానే, (౧౨) కణ్ణు, అర్జువక్, అఱ్ఱియిట్ట, (౧౫) అన్దవశుత్త, తిరుత్తుఘాయైయడైయవనమడైయ, పరత్వమానకు, (౧౮) ఇప్పార్ త్తనైయెట్టియ, వేఱోరువరాలుమ్, ఉపపాదిత్తు చ్చొల్ల వేణ్ణుమ్బడి, (౨౧) తెలియాతుకిడన్దవంశముణ్డో! (౨౨) సుప్రసిద్ధమన్దోవేష్టకరుత్తు.

ఈ-సకాలిలేయట్టుజీవి. ఎన్నరళిచ్చెయ్య, అవను తిరువడిళిలేయడ, అప్పదేవశైశాత్రియలేస్వస్మత్తిలే అప్ప
పుప్పకశైత్తన్మలైయిలే ధర్మకొణ్డనన్మ అప్రప్రదానమ్మణ్ణిన్ద్రాళ చొల్లక్క-డవతిణ్ణే; అత్తైయరళిచ్చె
య్కీణార్.

పూమాలై యెన్నుతల్, అళికియమాలై యెన్నుతల్. (అవైయే) ఆవనాథోడునజాతియట్లశన్నిక్కే.
 (శివకముడిమేల్ తాన్గణ్డ) పాదేపార్క్కుత్తిలేయన్దిక్కే అవన్టలై మే లేకణ్డానాయీలు. (తాణకణ్డ) ఆప్తర్ శొల్ల
 క్కేట్రైయన్దిక్కే, శ్రుతిస్సృతికళాలాతలన్దిక్కే, తానేకణ్డానాయీలు. ప్రత్యభిజ్ఞార్ల మామ్బడి ప్రత్యక్షిత్తు.
 (పార్ తనిత్యాది) అవక సారథి మాయ్ త్తాళినన్దుచ్చెయ్ లేయుమ్ అవనుడైయ ఈశ్వరత్వత్తిల్ కలజ్గాతే
 ౧ “సతుపార్థోమహామనాః” ఎన్ని అపడియే వేరళవుడై యవన్టనకనిరూపిత్తునిర్లయిత్తు. “సమఃపురస్తాదధపృష్ఠతస్తే”
 ఎన్టనువర్తిత్త (వైన్డురాయాక పెరుమై) సర్వాధికత్వద్వితకమాన తిరుత్తురాయ్ మాలైయైయుడైయ సగ్వే
 శ్వరనుడైయ పరత్వమ్, ఇన్దుశిలవటివు కేడర్, శెల్లవిట్టు వరవిట్టూ రాయుమళవాయిరున్గుతో? .

జీ-అ.-సమారాధనత్వక్కు-పడి. జీవి - భుజి, ఉజ్జీవనంవా. ఇతు - ఇరుపత్తునాలాయర త్తిలేవ్వుమ్.

“పుష్పజలై కృష్ణక తిరువడికళితే యిట్టుజీవిత తైవహుభారత త్రిత్వాంజ్ఞుకి అన దైవస్తి శ్మే, అభిమన్యున పత్రిక్ మధ్యాహ్నాత్రిలే సంకృత
రోడేయధృష్ణియర్జుననిశైత్రపోతు, “లిక్షపూజై పణ్ణిభజక్మనేనుమ్” ఎన్టర్జనశొల్ల, అప్పోతు, “తక్ కాలితేపుష్పజలైయిట్టుభుజి” ఎన్ట
శొన్న వితువు మివర్ క్కివిన్డత్రిలేవివక్షితమ్” ఎన్ట పిత్తైయరుళిచ్చెయ్వర్. “పూదామమ్” ఎన్ట - జాత్యేకవచనమ్; “అవైయే” ఇత్యను
వాదాత్. ఏనకారమ్ - అన్యయోగన్యవచ్చేదపరమెన్దితార్ (అవదీదీడిత్యాది) “ముడి” ఎన్టతై - అవయవాన్తరేభునేతివ్యానర్త్యతే;
“ముడిమేల్” ఇత్యనేన-శిరఃపార్యేభునేతివ్యానర్త్యత ఇతిహృదినిధాయాహ (పాడేయిత్యాది). ఇవిన్డత్రిలే-3 “పాన్థోవిజేతామధునూదన
న్యపాదారవిద్రాపిత చిత్రపుష్పమ్ | దదర్శగక్టాధరమాళిమధ్యే బభూవవీరః కృతనిశ్చయార్థః” ఎన్టన్లోక మనుసన్ధేయమ్. “తాక్” ఎన్టతు
త్తుభావమ్ (అన్తర్త్యాది). “కణ్డు” ఎన్టతుక్కుర్థమ్ (ప్రత్యభిజ్ఞార్థ మిత్యాది). పేరళవు - మహజ్ఞానమ్. నిరూపిత్తు - “ఇదమిథమ్” ఎన్ట
నిరూపణమ్బుట్టి. “నముఃపురస్తాత్” ఇత్యాదిన్లోకమ్ భీష్మ ఐర్వత్రిలేయాకిలమ్, ఇవిన్డత్రిలే యనునర్తనమాత్రత్తుక్కు ప్రమాణమాకలామ్.
(శెల్లవిట్టువరన్డట్టు) మహామతికలైయుడైతాన వక్కాలమ్ శెల్లవిట్టు, అజీవుకేదరైయుడైతాన విక్కాలమ్ వరవిట్టైన్డ సడి. వరవిట్టు-వరపిన్సు.
అజీవుకేదర్ - (ఆరాయుమళివాయుర్వతో) ఎన్టన్యుప్పతు. “నతుపాన్థోమహానాః” ఇత్యాదివాక్యమ్ - గీతాభాష్యే. “నముఃపుర
స్తాత్” ఇత్యాదిన్లోకోగీతాన్యేకాదశే. “నమోనమస్తేన్దుసహస్రకృత్వః” ఇత్యాది. శేర్త్రి - సమర్పిత్తు. అవైయే - సమర్పితమగ్నైయే.
తెల్లిన్దోన్డ - నిరూపిత్తు నిశ్చయత్త. పైదుకాయాక్ - పశుమ్ తిరుత్తుకాయైయుడైయవన్డైయ. పేర్త్తుమెరువరాల్ - పార్ త్తనైయబ్బి
యవేటుమెరువరాల్. పేరక్కిన్డత్తే - శొల్ల పేన్డుమ్మడియరువతో? క్రమేకాన్యయః.

ప్ర-తి.—(తీర్ త్తక) స్త్రీత్రే, “వేదాపసారగురుపాతకక్షత్య పీదాద్యాపద్విమాచనమహేష్టఫలప్రదానైః । కోన్యఃప్రజాపశుపతీపరి
పాతికస్య పాదోదకేనసశిష్యస్యైరోగ్యతేన” — ఈశ్వరసంహితాయాంబ్రహ్మ, “ద్రవీభూతస్తదాధర్మో హరిభక్త్యామహామనే । గృహీ
త్వాధర్మపానీయం పాదం నాథస్యతుష్టయే । ఔజ్జితంపరయాభక్త్యా పాద్యాద్ధ్యాదిభిరర్చిరమ్ । తదమ్ముపతీతందృష్టవైదధారణసాహచరఃపాప
నాథంబ్రహ్మచర్యే యోగ్యోఽస్తీత్యవధారణాత్” — (పార్ త్తక) భగవద్గీతాభాష్యే ప్రథమాధ్యాయావసానే, “ఏవయక్త్వాజ్ఞసస్స
ఖ్యోరథోపస్థఉపావిశత్ ॥ ౪౬ ॥” ఇతి, “సతుపాథ్యోమహామనాఃపరమకాయణికోద్ధీర్ఘఃస్థఃపరమధార్మికఃసప్రభాత్మకోభవద్భిరతిభూచైర్చారణై
ర్జతుగృహదహనాదిభిరనకృద్విశ్చితోపి పరమపురుషసహాయేనాత్మనామానిష్యయాణాన్మపదీయాన్విలాంక్య బన్ధున్మేహేనపరయాచక్రపయాఽ
ధర్మభయేనచాతిమాత్రస్విన్న సర్వాజ్ఞసర్వభాఽహంనయోత్సాన్యమి త్సుక్త్యాబుద్ధవిశ్లేషజనితకోకసంవిగ్నమాన సస్సశరంచాపం విసృజ్యర
థోపస్థఉపావిశత్” — తత్రైకాదశే, “సమోనమస్తేస్తుసహస్రకోత్పతిసశ్చభూయోపినమోనమస్తే ॥ ౩౯ ॥ నమఃపురస్తాదభిష్యతస్తేనమా
ఽనుతేనరగతవనరన్ ॥ ౩౯౪ ॥”

౨౬౪ తిరువాయ్ మొழి. — ౨.ప. ౮-తి-అడైవతరవడై. ౨-పా-కిడన్దిరున్దు వ్యాళ్ళానన్దల్.

నాలాన్దిరువదాతి - ఒప్పతామ్మట్టు. మఱైకొడ్డనాన్దుకక మడ్డికైసీర్ పెయ్తు. మఱైకొడ్డమన్దిరత్తాల్ వాళ్ త్తి. కఱైకొడ్డ. కడ్డ
త్తాక శెన్ని మేలేఱక్కలు వినా. నన్దత్తాక శేవశియైయాళ్ళు.

తాత్పర్యము. — చతుర్ముఖబ్రహ్మ తననైచ్చము ననుసంధించుచు తనకమండలములోనున్నధర్మ తీర్థముచేబురుషనూక్తానుసంధానపూర్వ
కముగ భగవత్పాదారవిందములకు నభిషేకముచేయుగా నప్పుడు శివుడా తీర్థమును తనశిరసావహించి పరమపవిత్రుడాయెనో? కృష్ణవతార
మునందజ్ఞానునికి శివునియొద్దనుండి పాశుపతాస్త్రమును గ్రహింపవలసియుండి దానికిగానుద్యోగించిన సమయంబున వానిశ్రమమును బోగొ
ట్టుటకై పుష్పములను నాసాదములయందు సమర్పించుమని నియోగింప నాప్రకారము వాడుసమర్పింప నాపుష్పములనే శిరసావహించుకొని
శివుడేగిస్వప్నమునందు దనకు నస్త్రప్రదానముచేసినదానినిజూచి యజ్ఞానుడు కృష్ణునియందు బపరత్వనిశ్చయముకలవాడాయెనో అట్టి
వానియొక్కమహిమ సుప్రసిద్ధముగనున్నది.

మూ. — కిడన్దిరున్దునిన్దళన్దు కేల్లలాయ్ కీట్ పు. కిడన్దిడుమ్, తన్నుళో కరక్కుముమియుమ్. |
తడమ్బెరున్దోళార త్తముపుమ్బా రెన్ను. మడన్దైయై, మూల్ శెయ్ కిన్ద మూలార్ కాణ్బారే|| ౨||

అ - (కిడన్దు) ఎమ్మెరుమాన్దనక్కిన్దగత్తానతు ఇష్టసర్వచేష్టావిషయమాయురక్కైయాలే యవనుక్కే శేషమెన్దితార్.

అన్వ. — కిడన్దు ఇరున్దు నిన్దు (౩) అశన్దు కేల్లలాయ్ కీట్ (౬) పుక్కు ఇడన్దిడుమ్ తన్నుళో (౯) కరక్కుమ్ ఉమియుమ్ తడమ్
(౧౨) పెరుమ్ తోళో ఆర (౧౫) తమ్బెరుమ్ పారెన్నుమ్ మడన్దైయై (౧౮) మూల్ శెయ్ కిన్ద మూల్ (౨౧) కాణ్బార్ ఆర్. (౨౩)

పన్ను. — అనన్దరమ్, రత్నమానజగత్తైప్పవీరు త్తన్వాత్సల్యతాలే యనేకవ్యాపారజ్ఞతై ప్పణ్ణమెన్దితార్.

రత్నచార్థమాక, ౧. “ప్రతిశిశ్యేమహోదధేః” ఎన్దు కడఱ్కరైయిలే వట్టివేణ్ణిక్కిడన్దుమ్, ౨. “ఉటజేరామమాసీనమ్” ఎన్దు తిరుచ్చిత్తిర
కూడత్తిలేయరున్దుమ్, ౩. “అవప్తభ్యచత్విన్దమ్” ఎన్దుమ్; రావణవధానన్దరమ్ దేవతాసన్నిధియిల్ విల్లెనడుక్కొత్తుప్పిడిత్తునిన్దుమ్ అన్దియే
౪. “పులిన్జుడిక్కిడన్దు వరకుణమన్దైయరున్దువై కునత్తుణిన్దు” ఎన్దిఱపడియే యర్చనతారఫలత్తిలే కిడన్దుమిరున్దుమ్ నిన్దుమ్, (౩) త్రివిక్రమనాయనన్యా
ర్థమామ్బడియశన్దుమ్, వరాహరూపియాయ్, ప్రళయజలత్తుక్కుకీట్, (౬) పుక్కు, అణ్ణకటాహత్రినిన్దు మొట్టువిడువితైదుత్తుమ్, మహాప్రళ
యత్తిలే వటదళకాయాయ్, వయిల్ ముక్కుశే, (౯) తెరియాతపశికరన్దుమ్, వెలినాడుకాణుమ్మడియుమిట్టన్దుమ్, ఇడముడైతాన్, (౧౨)
పెరియ, తిరుత్తోళోకళో, నిరమ్బుమ్మడి, (౧౫) అసాధారణవిగ్రహత్తోదేతమ్బియుమ్, ఇప్పడి భూమియెన్దు శొల్లప్పడుకిఱ, మడన్దైయై, (౧౮)
సర్వాధికనానవీశ్వరకా, ప్పణ్ణకిఱ, వ్యామోహమై, (౨౧) అఱియవల్లార్, ఆర్? (౨౩) అతిశయితజ్ఞానర్ క్కు మఱియ వొణ్ణాతెన్దు
కరుత్తు.

అర్థము. — (సముద్రతీరమునందు) శయనించియు (చిత్రకూటమునందు) వసించియు (రావణవధానంతరము) జగదేకవీరుడైనిలిచియు
(౩) (త్రివిక్రమావతారమునందు) లోకములనుగొలిచియు వరాహావతారంబెత్తి క్రింద (౬) ప్రవేశించి పైకెత్తియు తనయందు (౯) దాచియు
బయలుపఱచియు విశాలములైన (౧౨) గొప్ప భుజములు పూర్ణములగునట్లు (౧౫) అతింగనముచేసికొనియు భూమియనియెడి పిరాట్టిని (౧౮)
సర్వేశ్వరుడు చేసెడి వ్యామోహమును (౨౧) తెలిసికొనువారు ఎవరు? (౨౩)

వ్యదేహాభ్యుదయంవిహయదివ్యేనదేహాభ్యుదయేనయ క్తః॥ ౩౨॥ యేనైవబాణేనహతఃప్రియోమేతేనైవమాంత్యంజహిసాయకేన । హతాగమిష్య మిసమిషమస్యనమామృతేరామరమేతవాళీ ॥ ౩౩॥” — (అశ్వత్థ) శ్రీభాగవతే ఆష్టమస్కంధే, [౨౦] “సపార్షదముఖ్యస్సహలోకపాల స్సుధర్మిరీటిజ్ఞదహరఖణ్డలః । శ్రీవత్సరత్నోత్తమమేఖిలామ్బరోమధువ్రతస్రగ్వనమాలయావృతః । రరాజరాజస్సగవానుసక్రమశ్శతహృదాయ క్తమహాఘనోయథా ॥ ౩౩॥ శ్రీతింపదైకేనబలేర్విచక్రమేనభశ్యరీరేణదిశశ్చబాహుభిః । పదంద్వితీయంక్రమతస్త్రివిష్టపంశతైత్పతీయాయ తదీయమణ్విపి । ఉరుక్రమస్యాజ్ఞీయపర్యుపర్యణోమహర్షనాభ్యాంతపసఃపరంగతః॥ ౩౪॥” — (కేటలా యోక్తిక్లృత్తుక్కు) ప్రథమాంశే చతుర్థే, “అతనోత్పతనామన్యాంకృతాదిషుయథాపురా । మత్సన్యాకర్తాదికంతద్వద్వారాహంవపురాస్థితః॥ ౮॥ వేదయజ్ఞమయంరూపమశేష జగతస్థితౌ । స్థిరస్థిస్థిరాత్తనస్త్వాత్తపరమాత్మాప్రజాపతిః॥ ౯॥ జనలోకగతైస్సర్వైస్ససకాదైర్భిష్టతః । ప్రవివేకతదాతోయమాత్మాధానో ధరాధరః॥ ౧౦॥” — (ఇంద్రిదుమ్) [వి-పు-౧-౪.] “తతస్సముత్క్షిప్యధరాంస్సదంష్ట్రీయామహావరాహస్సుస్ఫటపద్మలోచనః । రసాతలా దుత్పలపత్రసన్నిభస్సముత్థితోనీలఇవాచలోమహాః॥ ౨౬౪॥”.

౨.

తాత్పర్యము. — ధర్మసంస్థాపనార్థముగ రామావతారంబై త్తి సముద్రతీరమునందుకయనించియు, చిత్రకూటమునందువనించియు, గావ ణవధానంతరము ధనుర్ధర్మభాగమునునవలంబించినిలచి జగదేశవీరతను బ్రకాశపఱచియు, మహాబలియొద్దనున్న లోకములను పశీకరించుటకైత్రివి క్రమంబైయవతరించియు, ప్రళయకాలమునందు మునిగిపోయినభూమిని వరాహావతారంబై త్తి వైకెత్తియుపకరించియు, తనయుదరమునం దుంచుకొని రక్షించియు, ప్రకాశపఱచియు ఇట్లుపకరించిన సర్వేశ్వరునికి భూదేవియందుబుట్టిన వ్యామోహము నెట్టివారికిని పరిచ్ఛే దింప నశక్యము.

౩.

మూ. — కాణ్బార్ రెమ్మిశక్ కణ్ణనై యెక్ కాణుమా । టూణ్బేళి లెల్లావులనుమోర్ తుద్రుద్రుద్రు ।

శేణ్బాలవీడోవుయిరోమద్రైప్పారుట్టు । మేణ్బాలుజ్జోరాకపరన్దుళనామెజ్జుమే॥ ౮॥

ఆ. — (కాణ్బార్) సర్వజగన్నిగరణనియమనసమర్థనాన వెమ్మెరుమానుడైయసర్వేశ్వరత్వ మొరువర్కక్కితైక్కు భూమి యొప్పెణ్డార్.

౯.

అన్య. — ఎమ్ ఈశక్ కణ్ణనై (౩) కాణ్బార్ ఆర్ కాణుమాటు (౬) ఎక్ ఊణ్ వేళిల్ (౯) ఎల్లావులనుమ్ ఓర్ తుద్రుద్రు అద్రు ద్రు (౧౨) వీడో శేణ్బాల * ఆవనో (౧౫) మద్రైప్పారుట్టుమ్ ఉయిర్ (౧౮) ఏణ్బాలుమ్ శోరాక్ ఎజ్జుమ్ (౨౧) పరన్దు ఉళనామ్ (౨౩).

పన్నీ. — అనన్తరమ్, అవనెనక్కు ప్రకాశస్థితవతిశయితాకారజ్ఞో దురవబోధమెన్జితార్.

ఎనక్కు, స్వామియాయ్, సులభనానకృష్టనై, (౩) అతీయవల్లార్, ఆర్? ఆవన్పడియతువానాల్ అతీయవృడి, (౬) ఎజ్జనే? ఆవ నుక్కు ఊణ్, శొల్లప్పార్ క్కిల్, (౯) ౧ “అత్తాచరాచరగ్రహణాత్” ఎన్నిఱపడియే చరాచరాత్మకమానసకలలోకముమ్, ఒరుపిడిక్కుమ్, పోరాతు; (౧౨) ఆవనుక్కిరుప్పిడమానవిడానతు, ౨ “విశ్వతఃపృష్ఠేషు సర్వతఃపృష్ఠేషు” ఎన్నిఱపడియే సర్వలోకత్తుక్కుమవ్వరుకాన పరమపద ప్రదేశత్తిలతు; ఆవనో, (౧౫) తన్నైయొట్టిన్ద, సకలపదార్థజ్ఞుక్కుమ్, అన్తరాత్తా; (౧౮) ఒరురేఖామాత్రముమ్, శోరవిదాతపనాయ్ శొణ్ణు, ఎల్లాప్రదేశత్తిలుమ్, (౨౧) పరన్దు, నిల్లానిట్టుమ్. (౨౩) సర్వజగద్ద్రాసకలనాయ్, పరమపదనిలయనాయ్, సర్వపదార్థజ్ఞులిలుమ్ అన్తర్వ హిశ్చవ్యాప్తనానవనై యెజ్జనేపరిచ్ఛేదితతీవతెన్జుకరుత్తు. ఏణ్ ఎన్దు - వరైయాయ్, రేజ్జెయైక్కాట్టుకిఱతు. ఓ? ఎన్నిఱవశైకల్ - వినావై క్కాట్టుకిఱతు.

౧౦.

* మేరే “ఓ ఎన్నిఱ అశైకల్ వినావై క్కాట్టుకిఱతు” ఎన్నిరుక్కైయారే ఆవన్ ఎన్దుధ్యాహరిత్తతు.

అర్థము.—నాకు స్వామియై కృష్ణావతారంబెత్తినసర్వేశ్వరుని (౩) తెలిసికొనువారు ఎవరు? తెలిసికొనుప్రకారము (౬) ఏది? (భగవంతునియొక్క) ఆహారమును జెప్పనారంభించినచో (౯) సకలలోకములను ఒకముష్టికిని జాలవు; (౧౨) పరమపదమైతే మిక్కిలియాన్ను త్యమును స్వభావముగాఁగలది; ఆసర్వేశ్వరుఁడైతే (౧౫) తక్కిన ఎట్టివస్తువులకును అత్తగానున్నాఁడు; (౧౮) అల్పప్రదేశమును విడువని వాఁడై అంతట (౨౧) వ్యాపించి యుండును. (౨౩).

ఈ.—ఎట్టామ్బట్టు. అవనుడైయ అద్భుతకర్తజ్ఞులై తని తనియుమీతిరళవుమ్ పరిచ్ఛేదిక్కుప్పోకాతెత్త నై యేనుమళవుడైయార్ కు మెనితార్.

(కాణ్బారెమ్మిశకణ్ణనై) సర్వేశ్వరనాయకుడైవైత్తు కృష్ణనాయవద్దవతరిత్తు ఎనక్కుక్కైయాళానవ నై, అవతానేకాట్టనాకణ్ణాప్పోలే కాణ్బార్ కుక్కాణలామి తనైపోక్కి, స్వయత్నతైలేలిర్ కుక్కాణప్ప క్కాల్ క్కాణప్పోమో, అశుకిడక్క, కాణ్బార్ శిలరుణ్డాయుల్ (ఎకాణుమాటు) ఎవ్వళవైత్తాకాణ్బతు? అళవుడైయార్ శిలర్ కాణవిత్తినాంకళెన్నా, విషయతైప్పరిచ్ఛేదిక్కుప్పోకాతే, ఏన్డాకపరిచ్ఛేదిక్కుప్పోకాతోట్టి కిఱతెన్నిల్; ఇతువన్టోవవనుడైయ అపదానమిరుక్కి-ఆపడి, అవనుడైయ పూణాకిఱవారు శెయలై చొచ్చిల్లప్పార్ క్కిల్, సర్వలోకజ్ఞభుమోరవదానత్తుక్కుప్పోరాతు, ఇప్పవదాన తైయుడైయవనైయెరువరాలే పరిచ్ఛేదిక్కులాయుక్కిఱ అతో? “అవనుడైయ శెయల్ పరిచ్ఛేదిక్కు వాణ్ణాతు” ఎన్దెక్కు, స్వరూపమోతాకపరిచ్ఛేదిక్కులాయుక్కిఱ తెనితార్ (శేణ్బాలవీడో) ఉయర్ త్రియేస్వభావమాక వుడైత్తానపరమపదమెన్న, ముక్తాత్త స్వరూపమెన్న, ముల్ ముణ్డానదేవాదికళెన్న, ఇవల్ తై యుడైత్తాన (ఏన్బాలుమ్ శోరాక). ఎన్బప్పట్టప్రదేశజ్ఞెన్నుతల్, ఎట్టుదిక్కుమ్ వ్యాపిత్తువిడాతేనిఱుమెన్నుతల్. (పరన్దళనామెన్దుమే) ఇప్పడి వ్యాపిక్కుమిడ త్రిల్ ఒరుకుతై యుణ్డాన్బుడియ రుక్కైయన్తిక్కే, కుణ్డైయ అవ్యాపిత్తిరుక్కుమ్, ఆనపిన్బు “వ్యాపకవస్తువై వ్యాప్యత్తిలే యొన్టుపరిచ్ఛేదిత్తు కాణ్ణై” ఎన్దొరుపారు భుణ్డో?

జీ.ఆ.—ఎట్టామ్బట్టు. (కాణ్బారిత్వాది) “ఊణ్ పేళిల్లావులకుమార్ తుల్ దొల్ దొల్ దొ” ఎన్దెయాలే (తని తనియుమెన్డుతు). “ఆర్” ఎన్దతిలేనోక్కాక (ఎత్తనైయెనుమెన్డుతు). ఇన్దనవతారికార్థమ్-ఇత్తిరువాయ్ మొక్కియ సర్థనిగమనావసరత్తిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్, అజేకణ్ణుళొవుతు.

“ఈశక-ఎన్దణ్ణనై-కాణ్బారార్” ఇత్యన్వయః. ఇత్తాల్ ఫలిత్తతాత్పర్యమ్ (అవతాతానేయిత్వాది). కాణ్బార్ శిలరుణ్డాయుల్ దైవతు-ఉణ్డానాలోవెన్డపడి. ఎకాణుమాటు-కాణుమ్ ప్రకారమే? ఊనాధికర్ కుక్కాణ త్తైన్దెన్న (అళవుడైయారిత్వాది). ఆపదానమ్-వ్యాపారమ్. ఆపదానమ్-పిడి. ఇత్తాల్ తాత్పర్యమ్ (ఇప్పవదాన తైయిత్వాది). స్వరూపమోతానెన్డుతు - “ఏన్బాలుమ్ శోరాక” ఎన్దతై పుల్ దొ. శేణ్-ఉయర్ త్రి. పాల్-స్వభావమ్. ముక్తాత్త స్వరూపమెన్డుతు-నిత్యర్ కుముపలక్షణమ్. “ఏన్బాలుమ్” ఎన్ద దీర్ తైక్కుఱైత్తు, “ఏన్బాలుమ్” ఎన్దప్రసవమాక్కి, ఎట్టుదిక్కిలుమెన్డు పడి. “ఏన్బాలుమ్ శోరాక” ఎన్దవైత్తు, “ఎన్బుమ్-పరన్దు” ఎన్దిఱతెన్దెన్న (ఇప్పడి యిత్వాది). (వ్యాపిక్కుమిడ త్రిల్) పలతాణుక్కొరు త్తిరమ్బొల్లిక్కే జాతి, వ్యక్తిలోఱుమ్ పరిసమాప్యవర్తిక్కుమాప్పోలే వర్తిక్కైయొచ్చొ ల్లికిఱిత్తెన్డు పడి. ఈశక-ఎన్దణ్ణనై-కాణ్బారార్; ఎకాణుమాటు; ఊణ్ పేళిల్లావులకుమార్ తుల్ దొల్ దొల్ దొ; శేణ్బాలవీడెన్న; ఉయిరెన్న, ముల్ ముణ్డాన వెన్దకైప్పట్టపారుళెన్న, అప్పారుళోకతైయుడైయ వేణ్బాలెన్న, ఇన్దెయెన్బుమ్-పరన్దు - శోరానాయ్ కొణ్డు - ఉళనామిత్వన్వయః. “ఎప్పారుక్కుమ్” ఎన్దపప్తి-ప్రథమార్థకమ్. ఎప్పారుకుమెన్డు పడి.

ఆ-ఆ-వి. - ఎమ్మిశకణ్ణనై-కాణ్బారార్; కాణుమాటు-ఎక; ఊణ్ పేళిల్లావులకుమార్ తుల్ దొల్ దొల్ దొవెన్డుతోడన్ది, ఎన్బుమ్ పరన్దు శనామెన్డురైయన్వయమ్.

[౬౮] తిరువాయ్ మొట్టి.—౨-ప. ౮.తి-ఆడై వతరవడై. ౯-పా-ఎఱ్ఱముళై వ్యాఖ్యానజల్. ౨౬౯

తాత్పర్యము — సర్వేశ్వరునియొక్క ఆహారమును విచారించినచో సకలలోకములును వానియొకముష్టికిఁ జాలకనున్నవి. వానివాస స్థానమో ఆండమునకు బహిర్దేశమునందున్నది. ఆ సర్వేశ్వరుఁడో స్వేదరసమస్తవస్తువులకన్తరాత్మగానుండి యత్యుచ్ఛదేశమును విడువకయంతట వ్యాపించియున్నాఁడు. అట్టివానిచేష్టితములను పరిచ్ఛేదించి తెలిసికొనువారెవరు? స్వయత్నముచే నెఱుంగనిచ్చయించువారికిఁ దెలిసి కొనుట యశక్యము.

౮.

మూ.— ఎఱ్ఱముళై నెన్ఱ మకనై క్కాయ్ | నిజ్జిలైయా లెన్ఱ రణియ్ న్నాన్ఱుడైప్ప |

అఱ్ఱప్పొళుతేయవకవీయత్తోన్ఱియ, వెక్ | శిజ్జప్పిరై పెరుమైయారా యువ్ శీర్తై. ౯ |

ఆ — (ఎఱ్ఱమ్) ఆక్రితార్థమాక తన్నుడైయ సర్వాస్తాత్తత్వతై ప్రత్యక్షమాక్కియరులిన వెమ్మెరుమానుడైయ సర్వేశ్వరత్వమహి మైయెరువర్ క్కారాయనిలమో? ఆనప్పిజ్జనేయిరుద్దవివనై యాశ్రయముజ్జన్మితార్.

౯.

అన్వ.— కణ్ణక్ ఎఱ్ఱమ్ ఉళై (౩) ఎన్ఱ మకనై కాయ్ (౬) ఇఱ్ఱ ఇలై ఎన్ఱ (౯) తూణ్ ఇరణియ్ పుడైప్ప (౧౨) అఱ్ఱ అప్పొళుతే అవక్ (౧౫) వీయ తోన్ఱియ ఎక్ (౧౮) శిజ్జమ్ పిరై పెరుమై (౨౧) ఆరాయువ్ శీర్తై. (౨౩)

పన్నీ.— అనన్తరమ్, అవనుడైయ వాక్రితసౌశీల్యాతిశయమపరిచ్ఛేద్యమెన్ఱియ.

౧ “సర్వంవ్యాప్య - స్థితః” ఎన్ఱి అపడియే సర్వనిర్వాహక నానసర్వేశ్వరక్, సర్వత్ర, సన్నిహితక్, (౩) ఎన్ఱ, పుత్రనై, కోపిత్తు, (౬) ఇవిడత్తిల్, ఇలై- ఎన్ఱ, (౯) తానఱుతియిట్టతూడై, హిరణ్యక్, తట్ట, (౧౨) అత్తూణిలే, అక్కాలన్దన్నిలే, హిరణ్యక్, (౧౫) నశి క్కుమ్మడి, తోన్ఱోదీన, ఎన్ఱుడైయ, (౧౮) నరసింహరూపియాన, మహాపకారకనుడైయ, ఆక్రితపక్షపాతమాహాత్మ్యమ్, (౨౧) నెఱ్ఱాల్ పరిచ్ఛేదితారాయమ్, తన్నెత్తో? (౨౩)

౯.

అర్థము.— సర్వేశ్వరుఁడు అంతట ఉన్నాఁడు (౩) అనిచెప్పిన పుత్రుని కోపించి (౬) ఇచ్చట లేనివాఁడుకాడుకదా? అని (౯) స్తంభమును హిరణ్యుఁడు కొట్టగా (౧౨) అచ్చట ఆకాలముడే ఆహిరణ్యుఁడు (౧౫) నశించునట్లు అవతరించిన నాయొక్క (౧౮) సింహ రూపమునుధరించిన ఉపకారకునియొక్క మహిమ (౨౧) తెలిసికొనతగిన స్వభావముకలదా? (౨౩).

౯.

ఈ.— బన్ఱ తామ్బాట్టు. నీర్ శొన్న తనుపపన్న మాయురున్దత్తీ! “ఒరు వస్తువేయనేకప దార్థజులిలేకుడైవఱ వ్యాపిత్తిరుక్కుమ్ ” ఎన్ఱాలితుకుమోవెన్న; కెడువికాల్, అవక్ సర్వగతత్వతై యిజై యాతవిరణియన్ఱు ట్టతువడా తేకిడికోళున్ఱి తార్.

(ఎఱ్ఱముళై కణ్ణక్) ఇతువాయిర్ మనక్ శొన్న తప్ప. సర్వేశ్వరక్ సర్వగతనెన్ఱాక్. ౨ “మయాతతమిదం

శీ-అ.— బన్ఱ తామ్బాట్టు (ఎఱ్ఱముళై నిత్యాది). వ్యాప్తియొచ్చుననునన్ఱమ్, “హిరణ్యనిరసనమ్మణ్ణిన నరసింహక్ వైభవమపరిచ్చి న్నమ్” ఎన్ఱుళొట్టికఱవరుడైయభావతై శక్త్యాపరిహారముఖేనదర్శిప్పిక్కితార్ (నీర్ శొన్న తిత్తాది).

“తప్ప” ఎన్ఱుడైవిశదీకరిక్కితార్ (సర్వేశ్వరనిత్యాది). కణ్ణక్-నిర్వాహకక్. సర్వగతనెన్ఱా నెన్ఱవిడత్తిలే - ౩ “ఉర్వామస్తుభవ కేమచాస్తుదుపతావస్త్యస్తివోష్ణద్భృత్ వహ్నాదికువిదితువాయుభసోస్తీర్యక్ష్యతిర్యక్షుచః | అస్త్యస్తర్భహిరస్తిసత్యసతివాసారేవసారేషు వాసర్వతా” స్తిసదాస్తికింబమగిరాత్వయ్యస్తిమయ్యస్తిచ” ఇతిప్రహ్లాదోక్తశ్లోకోఽనుసంధేయః. “ఇతువాయోదీమవక్ శొన్న తప్ప” ఎన్ఱువర్ణ్య మాకచ్చొల్లనిన్ఱుతు; అతుతప్పణ్ఱోవెన్న; ఈశ్వరక్ తానాదరితున్ఱొన్న సర్వగతత్వతైయవక్ శొన్నతు తప్పానెన్ఱియ (మయాతత

అ-ఆ-వి.— కణ్ణక్-సర్వనిర్వాహక నెన్ఱవివక్షిత్తు, “కణ్ణక్-ఎఱ్ఱముళై” ఎన్ఱ న్యయిత్తరుళిచ్చెయ్కితార్ (సర్వేశ్వరనిత్యాది).—

ఈ.—అడి త్తవిడ త్తిలే, అననుడైయప్రతిజ్ఞాసనుకాల త్తిలే. (అవకావీయత్తొన్ఱియ) త్తొతోడ్రవరవిలే అవకావీణ మామ్బడితోడ్రవర. అతిర్ త్తుక్కొణ్ణుపుఱప్పట్టపోళై, అట్టహాసముమ్, నావడిక్కొణ్ణుపుఱడుమ్, నెడ్రీయతుక్కణ్ణుమ్ ఉచ్చియతుపురువమునూయ్ కొణ్ణు తోడ్రవరపోతు పాళుక్కినపన్ఱిపోలే యురుకినానాయ్ డ్రు పాన్ననాకై యాలే. (ఎక శిగ్గప్పి రాక పెరుమై) ఆశితవర్గత్తుక్కాక నరసింహమాయుపకరి త్తవనుడైయపరత్వమ్, ఇన్ఱు శిల రాలా రాయుమ్బడియరువతో?,

జీ-అ.—“వీయ” ఎన్ఱతుక్కు-వినాశస్యావతారసమానకాలీనత్వంవివక్షితమిత్త్యభిప్రాయేణాహ (తత్తొతోడ్రవరవిలేయత్వాది). పూర్వవాక్యోక్త మర్థముపపాదయతి (అతిర్ త్తుక్కొణ్ణుత్వాది). అతిర్ త్తుక్కొణ్ణు- శబ్దత్తుక్కొణ్ణు. (పాన్ననాకైయాలేయితి) రసోక్తి. “ఎక” ఎన్ఱతుక్కు భావమ్ (ఆశితవర్గత్వాది). ఆరాయుమ్ శీరై త్తే - ఆరాయుమ్బడియానస్వభావతైయుడైతో? శీరై-అతిశయమాతల్.

అ-అ-వి-త్యాది) ఎన్నువునామ్.—“పిరాక్” ఇత్యస్యప్రతియోగ్యాకాక్షాంపూరయతి (ఆశితవర్గత్తుక్కొణ్ణుత్వాది)-----ఆరాయుమ్ శీరై త్తే- “నెళ్ళాల్ పరిచ్చేది ఇరాయుమ్ త్తెన్ఱో” ఎన్ఱరైయిలే.-----ఎఱ్ఱముళ నెన్ఱుతోడ్రజ్జి, తూణ్ - ఇరణియక్ - పుడైప్ప, అఱ్ఱప్పాళు లేయవక్ పీయన్ఱొన్ఱియ వెన్ఱుతోడ్రజ్జియురైయన్యయమ్.

ప్ర-తి.—(ఒన్ఱుతామ్బట్టు) (ఎఱ్ఱముళక్) భగవన్ శీతానుసవమే, “మయాతతమిదంసర్వంజగదవ్యక్తమూర్తినా । మథ్ఞానిసర్వభూ తాని నచాహంతేష్వపస్థితః॥ ౪ ॥ నచమథ్ఞానిభూతానిపశ్యమేయోగమైశ్వరమ్ । భూతభృన్నచభూతస్థామమాత్మాభూతభావనః॥ ౫॥”----- శ్రీత్రయశమే, “యచ్చాపిసర్వభూతానాంబీజంతదహమన్ఱన । నతద స్తివినిాయత్సాన్యన్తయాభూతంచరాచరమ్॥౩౯॥”.

పెరియతిరుమొఱ్ఱి - పతిన్ మూన్ఱాన్దిరుమొఱ్ఱి - ఎట్టామ్బట్టు. పళ్ళియిలోతివన్దత్త శిఱువక్ వాయిలోరాయరనామ । మొళ్ళియవాకి పోన్ఱితవాగ్గతనుక్కొన్ఱు మోర్ పాటుప్పిలనాకి । పిళ్ళైయైచ్చిటి వెన్ఱుణ్ణుతూణ్ణుడైప్పప్పి త్తైయైయిల్ దనల్లిణ్ణిప్పేహ్ వాయ్ । త్తెళ్ళియశిగ్గమాకియ తేన్ఱై త్తిరువల్లిక్కేణ్ణిక్కేనే-----

పెరియాళ్వార్ తిరుమొఱ్ఱి - ఏళ్ళాన్దిరుమొఱ్ఱి - ఒన్ఱుతామ్బట్టు. అశబ్దత్తుకాజైయననట్టవాక్లే । నశర్ నిట్టు వాళుకిర్ చ్చిగ్గవురువా । యశ స్తోత్తిరణియనొణ్ణార్ పకలమ్ । పిళ్ళైన్ఱిట్టైకళాణ్ణుప్పాణి పేయ్ మురైయుణ్ణా నేళప్పాణి.

తాత్పర్యము.— సర్వేశ్వరుఁడు సర్వవ్యాపియనిచెప్పిన తనపుత్రునిమీద మిక్కిలికోపించి హిరణ్యుఁడు తనపుత్రునిజూచి యంతటనుండువాఁడైనచో ఈ స్తంభమందును నుండునాకదా? యని తనకుమునుపున్న స్తంభమును గెట్టి గాఁదట్ట అప్పుడాశ్రితసంరక్షణార్థముగ నా స్తంభములోనుండి నృసింహరూపముతో నావిర్భవించిన యాశ్రితవిరోధినిరసశీలుఁడైన భగవంతునియొక్కమహిమ మనసాచింతింపనశక్యమైనది.

మూ.— శీరై కొళి డ్వుడుతువర్ కళ-నరకీతా । వీరై కొడేవర్ నడువామన్ డ్రప్పారుటుమ్ ।

వేర్పు తలాయ్ విత్తాయ్ ప్పరన్దతనినిన్ఱ । కార్దుకిల్ పోల్వణ్ణ నెన్ఱణ్ణై నాకాకణ్డేనే ॥ ౧౦॥

అ.— (శీరై) స్వర్గావసర్గాద్వితేషపురుషార్థజ్ఞుక్కుమ్, సరకాద్వపురుషార్థజ్ఞుక్కుమ్, ఇనల్ డ్రుక్కు భోక్తాక్కళాన దేవాదిష్టాన రాస్తమాన సకలాత్మవర్గత్తుక్కుమ్ ధారకనాయ్, కారణభూతనాయ్, నియన్తానాయ్, స్వేతరసమ స్తవిసజాతీయాప్రాకృతమహావిభూతియై యుడైయనాయ్ నిన్ఱ వెమ్మెరుమానై నాన్దాణప్పెల్ డ్రేనెన్ఱుక్కొణ్ణు స్వలాభ త్తై ప్పేళిముడిక్కితార్. ౧౦.

అన్వ.— శీరై కొళి పిడు శువర్ క్కునరకు (౩) ఈతా ఈరై కొళి లేవర్ (౭) నడువామన్ డ్రు ఎప్పారుటుమ్ (౯) వేర్ ముత లాయ్ విత్తాయ్ (౧౦) పరన్ద తని నిన్ఱ (౧౧). కార్ ముకిల్ పోల్ వణ్ణక్ (౧౨) ఎక్ కణ్ణై నాక్ (౨౧) కణ్డేనే. (౨౨)

పన్నీ - అనన్తరమ్, ఇప్పడి సర్వప్రకారోపకారకనాయ్ మోక్షప్రదనాననై నాననుభవక్కుప్పెల్లోనెన్ఱు హృష్టరాకితార్.

పుణ్యపాపకారితమాకైయన్ఱి క్కే భగవత్కృపైకసాధ్యమాన శీర్తయైయుడైయ, మోక్షముమ్, పుణ్యపాపఫలరూపమాన స్వర్గనరకజ్ఞుమ్, (౩) మేలెల్లెయాక, ఫలప్రదత్వనిబద్ధనమాన వీరప్పొట్టెయ్యుడైయ, దేవర్కళ్, (౬) సాధనఫలజ్ఞుమ్ నడువాకవుమ్, ప్రథమభావియాన, సాధనాది సమస్తపదార్థజ్ఞుమ్, (౯) సహకారియుమాయ్, నిమిత్తముమాయ్, ఉపాదానముమాయ్కొండ్లు, (౧౨) సర్వత్రవ్యాప్తనాయ్చైత్తు, వ్యాప్తపదార్థజ్ఞుల్ వ్యావృత్తనాయ్, నిత్యానాయ్, (౧౫) కార్కాలత్రిలే, మేఘమోన్ఱ, వడివైయుడైయనాయ్కొండ్లు, (౧౮) ఎనక్కుసులభనాన, కృష్ణనై, నాక్, (౨౧) అనుభవక్కుప్పెల్లోనెన్ఱుకొండ్లు-స్వభావత్తుక్కు హృష్టరాకితార్. (౨౨) ఈర్తైకొళ్ తేవరెన్ఱు - ఉభయభావనానిష్ఠరెన్ఱుమామ్.

అర్థము. — అతిశయముకల మోక్షము స్వర్గనరకములు (౩) ఇవియంతమగునట్లును కృపకలిగిన దేవతలు (౬) మధ్యమగునట్లును తక్కిన సమస్తపదార్థములకును (౯) ప్రక్కములములకును (సహకారికారణముగను) ప్రధానములమైన (నిమిత్తకారణముగను) బీజమైన (ఉపాదానకారణముగను). (౧౨) వ్యాపించి అద్వితీయుడై యున్నవాడును (౧౫) వర్షాకాలమునందున్న మేఘమునంటి శరీరకాంతికలవాడును (౧౮) నాకు (సులభుడైన) కృష్ణుని నేను (౨౧) సాక్షాత్కరించితిని. (౨౨)

ఈ. — పత్తామాబ్బట్టు. “ఇవర్కళై విడిదీర్, నామ్మున్దఱమున్న మివర్కళై ప్పొలేయాకా తేయవనైయను భవక్కుప్పెల్లోమితే” ఎన్ఱుస్వలాభానుసన్ధానతాలేహృష్టరాకితార్.

(శీర్తైకొళ్ త్యాది) సర్వప్రకారతాలుమ్ నన్ఱానపరమపదమ్, ఇరిమితసుఖమానస్వర్గమ్, నిష్కృష్టదుఃఖమేయాననరకమ్, ఇవై ముడివాక, ఈరప్పొడుడైయరానదేవర్కళ్ నడువాక, మల్లొమ్మున్ఱానతిర్యగాదికళుక్కుమ్. (వేర్దుతలాయ్ విత్తాయ్) త్రివిధకారణమున్ఱా నేయాయ్. (పరన్ఱు) ౧ [తత్సృష్ట్యాతదేవానుప్రావిశత్ తదనుప్రవిశ్య సచ్చత్యచ్ఛాభవత్] ఎన్ఱిఱుపడియే-మున్దఱమున్దఱయడైయచ్చున్ఱాక్కి, పిన్ఱై యివర్కళైనుడైయ వస్తుత్వనామభాక్త్యజ్ఞుభుక్తాక వనుప్రవేశితై, ఇప్పడిజగదాకారనాయ్ నిన్ఱు. (తనినిన్ఱ విత్త్యాది) ఇప్పడిజగచ్ఛరీరనాయ్ నిన్ఱవళవేయన్ఱి క్కే, తన్నుడైయ వ్యావృత్తితోల్లోమ్ముడి శ్రీవైకుంఠ త్రిలేవర్దుకవలాహకమ్బాలే యిరుక్కి-ఱుపడియతిరుమేనియైయుడైయనాయరున్ఱువైత్తు కృష్ణనాయ్ వన్దవతరిత్తు ఎనక్కుక్కైయారానవనై నాక్ మున్దఱమున్నమ్ కణ్ణునుభవక్కుప్పెల్లోనెన్ఱుతార్.

జీ-ఆ. — పత్తామాబ్బట్టు. — (శీర్తైకొళ్ త్యాది) సంసారికళుక్కు ముపడే త్రివిధత్తిలవర్కళ్ తియన్ఱామెయాలే (ఇవర్కళై విడిదీ రెన్ఱుతార్) “కణ్ణెనై నాక్ కణ్ణేనే” ఎన్ఱుత్తెప్పల్లో (నామ్మున్దఱ మున్నుమిత్త్యాది).

“శీర్తై” ఎన్ఱు - అతిశయమాయ్, ఇన్ఱుత్తాలెన్ఱు విశేషియామెయాలే (సర్వప్రకారతాలుమ్ నన్ఱానవెన్ఱిఱు). ఈర్తై - (ఈరప్పొడు) ఫలప్రదత్వనిబద్ధనమాన మనఃప్రసాదమ్. “ఈతా, నడువా” ఎన్ఱు - ఫలజ్ఞులైయుమ్, ఫలప్రదాతాకృతైయుమ్, ముడివుమ్, నడువుమాకచ్చొల్లైయాలే - “మల్లోల్లోమ్ముమ్” ఎన్ఱు కర్తృకర్తాకృళ్ ప్రథమావధియైచ్చుపడి. మనుష్యాదికళ్ ప్రథమమ్ కర్తృత్వైయన్ఱుక్కు. అనన్తరమ్ దేవాదికళ్ ఫలప్రదానమ్మున్ఱు, అనన్తరమ్ తదనుభవమాకైయాలే - మతల్, నడు, ఈఱుఎన్ఱిఱు. వేర్ - సహకారికారణమ్. మతల్ - నిమిత్తకారణమ్. విత్తు - ఉపాదానకారణమ్. పరన్ఱు - వ్యాపిత్తు. “తదేవానుప్రావిశత్ - తత్సృష్ట్యా” ఎన్ఱున్ఱుయమ్; తదనుప్రవిశ్యేతి - అనువాదః. సచ్చత్యచ్ఛాభవత్-సత్తుమ్ తత్తుమాన చేతనాచేతనజ్ఞులిరన్ఱుమ్ తానానాన్ఱెన్ఱు పడి. తనినిన్ఱ - వ్యావృత్తితోల్లోమ్ముడినిన్ఱు. నిత్యవిభూతియిల్ త్రివిధకారణత్వమావతుని త్యేచ్ఛాదివిజ్ఞ వేషేణిమిత్తత్వమ్. అప్రాకృతవిదచిద్విజ్ఞ వేషేణ ఉపాదానత్వమ్, జ్ఞానశక్త్యాది విజ్ఞ వేషేణ సహకారిత్వమెన్ఱు పడి. లీలావిభూతియిల్ సజ్జల్పవిజ్ఞ వేషేణిమిత్తత్వమ్, సూక్ష్మవిదచిద్విజ్ఞ వేషేణ ఉపాదానత్వమ్, జ్ఞానశక్త్యాది విజ్ఞ వేషేణ సహకారిత్వమెన్ఱు పడి. క్రమేణాన్వయః.

[౬౯] తిరువాయ్ మొక్కి.—౨-ప. ౮-తి. అ. అ. వత్తరవణై. ౧౧-పా-కణ్డలజ్జల్ వ్యాఖ్యానజల్. ౨౭౩

[ప్ర-తి.— (పరస్తు) తెత్తిరీయోపనివది, [ఆ.౬] “సోకామయతబహుస్యాం ప్రబాదేయేతిసతపాతప్యతసతపస్తప్తా ఇవంసర్వమస్యజ తయదిదంకిచ్చ తక్సప్తేవతదేవానుప్రావిశత్ తదనుప్రవిశ్యసచ్చత్యచ్చాభవత్”.

౧౦

తాత్పర్యము.—పూర్వము కర్తములననుష్ఠించు మనుష్యులకును అనంతరము ఫలప్రదులగు దేవతలకును అనంతరము ఫలములగు మోక్ష స్వర్గనరకములకును తక్కిన సమస్తపదార్థములకును నిమిత్తోపాదానసహకారియనియెడి త్రివిధకారణభూతుఁడును సర్వపదార్థములయందు వ్యాపించియున్నవాఁడును సర్వవిలక్షణుఁడును నీలమేఘశ్యామదివ్యమంగళవిగ్రహముకలవాఁడును నాకుసులభుఁడును నైవ భగవంతుని సాక్షాత్కరించి యనుభవించినానని యాహ్వాన్ముహూర్తములైరి.

౧౦

మూ.—కణ్డలజ్జల్ శైయ్యకరుమేనియమ్మానై । వణ్డలముబ్బజ్జోలై వట్టుతివళనాడన్ ।
వణ్డలై యిట్టొన్న తమి ధ్రాయరత్తిప్పత్తుమ్ వల్లార్ । విణ్డలై యివ్విత్ శ్రీరుద్రాళ్వరెమ్మావీడే ॥ ౧౧ ॥

అధ్యాయ్ తిరు వడిక శేశరణమ్.

ఆ.—(కణ్డలజ్జల్) ఇత్తిరువాయ్ మొక్కియైనట్లా రిట్టవ్వుక్కామ్ తిరు నాడెన్రితార్.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్బిళ్ళాన్బిరువడిక శేశరణమ్.

అన్వ.—కణ్డ తలజ్జల్ శైయ్య (౩) కరు మేని అమ్మానై (౬) వణ్డ అలమ్బుమ్ శోలై (౯) వట్టుతివళనాడన్ వణ్డలైయిల్ శొన్న (౧౨) తమిఠాయరత్తు ఇప్పత్తుమ్ వల్లార్ (౧౫) విణ్డలైయిల్ వీల్ శ్రీరుద్ర ఎ (౧౮) మా వీడు ఆళ్వార్. (౨౧)

పన్నీ.—అనంతరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొక్కిళ్ళు ఫలమాక స్వారాజ్యనిర్వాహకత్వతై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

కణ్డిల్, పరపెజ్జమ్, శివస్తు, (౩) అతుక్కు పరభాగమాయ్ శ్యామశమాన, తిరుమేనియైయుడైయ, సర్వస్వామియై, (౬) వణ్డలజ్జల్, మధువెళ్ళత్తిలే యలైకిఱ, శోలైకళైయుడైయ, (౯) తిరువట్టాతినాపై యుడైయ వాఱ్వుర్, పణ్డాతాశమామ్బడి యత్తిన్నేలే, అరుళిచ్చెయ్ త, (౧౨) ఆయిరన్దిరువాయ్ మొక్కియిల్, ఇప్పత్తుమ్, వల్లార్, (౧౫) పరమాకాశత్తిన్నేలే, ౧ “సస్వరాచ్ఛవతి” ఎన్నిఱపడియేవ్యావృత్తమా కవిరుస్తు, సర్వప్రకారవిశిష్టమాయ్, (౧౮) నిరతిశయభోగ్యమాన, మోక్షానందతై, స్వాధీనమాక వసుభవిప్పార్కళ్. (౨౧) ఎన్నోడెన్నను బద్ధికోడు వాళియఱ వెజ్జళుక్కుత్తరునతాక విరుక్కిఱ పెరియవీడెట్టుమామ్. ఇతుకలివిరుత్తమ్.

౧౧

వాదికేసరిఅమ్మకియమణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.—నేత్రములయొక్క ప్రదేశములు ఎఱ్ఱనికాంతికలవై (౩) నీలమైన శరీరకాంతికల సర్వస్వామిని (౬) తుమ్మెదలు సంచరించుచున్న తోటలుకల (౯) తిరునగరినిర్వాహకులైనయాహ్వాన్ముక్తాఘృతైనగానమునందు సాదించిర (౧౨) ద్రావిడపాశురరూపములైన వెయ్యి పాశురములలో నీపదిపాశురములు తెలిసినవారు (౧౫) పరమపదమునందు విలక్షణులైయుండి సర్వప్రకారములచేతను (౧౮) భోగ్యమైన మోక్షమును అనుభవించురు. (౨౧).

౨౧.

ఈ.—నిగమత్తిల్-ఇత్తిరువాయ్ మొక్కియై యభ్యసిక్కువల్లార్కళ్ ఇత్తిరువాయ్ మొక్కియిట్టొన్న ముక్తప్రాప్యభోగతైప్పెలువరెన్రితార్.

జీ-ఆ.—నిగమమ్ (కణ్డలజ్జలిత్యాది) “విణ్డలైయిల్ వీల్ శ్రీరుద్రాళ్వరెమ్మావీడు” ఎన్డతైక్కటాక్షి తనతాంకై (నిగమత్తిలిత్యాది).

తిరువాయ్ మొట్టి, — ౨-ప. ౮-తి-అణై వతరవణై, ౧౧-పా-కణ్ణలజ్జల్ వ్యాఖ్యానజ్జల్. ౨౭౫

ఈ-మూట్రీల్-అవనుడై యవ్యాప్తియైయిళై యాతార్ హిరణ్య పట్టతుపడువరెన్ద్రార్; పత్తామూట్రీల్ - ఏవ మూట్రీనానవనై నాకణ్ణనుభవిక్కప్పెల్లేనెన్ద్రార్; నిగమత్రిల్-ఇతుకల్దార్ కు-ఫలజ్జులై తలై క్కట్టినార్. ౧౧. వడక్కుత్తిరువీతిప్పిల్లై తిరువడికళేశరణమ్.

జీ-అ. — సెన్దిఱవివ్వళవుమాత్రత్తిలే పాట్టుక్కుతాత్పర్యమెన్దిఱతన్దు; అఖిలజగన్నియమనావతరణాశ్రితపరాధీనత్వాఖిలజగన్నిగరణాఖిలజగ ద్వాపనతత్ప్రియుక్తవ్యాపారజ్జళిలేయుమ్ తాత్పర్యమెన్దుకణ్ణుకొల్లెతు. క్రమేణాన్వయః. ౧౧.

జీయర్ తిరువడికళేశరణమ్,

అ-అ-వి. — ఇత్యాదీనాం సప్తమివిభక్తిత్వాత్; ౧ “కణ్ కాల్ పుఱుక చుళ్ళున్దైక్కిల్ మేల్” ఇత్యాది. కణ్ణలజ్జ శెన్దు తొడజ్జి, వీల్దేరున్దు - ఎన్నావీడు-అళ్ళరెన్దు రెయన్వయమ్. ౧౧.

ప్ర-తి. — (కణ్ణలజ్జల్ శెన్దుకరు మేనియిత్వాది). తైత్తిరీయకే క్రినారాయణే, [౧] “అమృత్యుపారే భువనస్యమధ్యే నాకస్యపృష్ఠే మహతోమహీయాన్. శుక్రేణజ్యోతీంషి సమనుప్రవిప్తః ప్రజాపతిశ్చరతిగర్భేఆన్తః”. “తత్రప్రథమత్రిపుభా - పరమాత్మన స్సర్వవ్యాపి త్వమచ్యుతే (అమృతీత్వాది). (అపారేఅమృసి) మహాప్రళయావస్థాయామ్. (భువనస్యమధ్యే) చతుర్థభువనమధ్యే. బ్రహ్మణే తదస్తర్వర్షి య దేవతిర్వజ్జనుష్యస్థావరాత్తకేషు. (నాకస్యపృష్ఠే) నాత్రాకంభవతీతి-దుఃఖాసమ్మిన్నస్సాధారణోదేశవిశేషానాకః. తస్యపృష్ఠే - ఉపరిప్రదేశే; ‘విశ్వతః పృష్ఠేషు సర్వతఃపృష్ఠేష్వనుత్తమే ఘాతమేషులొకేషు, [ఛాం-ఉ-౩-౧౩.] ఇతిప్రసిద్ధే సకలవాజ్ఞనసాగోచరమ హిమ్ని పరమపదే. (సమనుప్రవిప్తః). సమ్యక్ - సమన్తాచ్చసర్వావకాలం సర్వదాసర్వత్ర, ప్రవిశ్యస్థితః. (జ్యోతీంషి) అగ్నిదిత్యసోమ శుక్రాదీన్. (శుక్రేణ) స్వతేజోతేజేన ప్రవిశ్యవర్తమానః. (మహతోమహీయాన్). మహద్భ్యోపిమహాత్తరః; పృథివీతావన్నహతీ, తతో పిమహత్య అపః, తాభ్యోప్యనలః, తస్తాద్వాయుః, తతోవ్యాకాశః, తతోవ్యహక్కూరః, తతోపిమహాన్, మహతఃప్రధానమ్, ప్రధా నాదపి పురుషోజ్ఞానశక్త్యాదిభిర్నహాన్, పురుషాదప్యయంపరమాత్మా మహీయాన్ - మహాత్తరః, అస్యైవనిరుపాధికం పరమమహాత్వమ్, ఇతరేషాన్మహాత్వమన్యాపేక్షమ్. అస్యస్వరూపరూపగుణవిభూతిభి స్సర్వస్తాన్మహాత్వమితిచవిశేషః. (ప్రజాపతిశ్చరతిగర్భేఆన్తః). ప్రజా పతిః - సర్వాసాం ప్రజానాంపతిః - స్వామి. శేషీతియావత్. ఔణాదికోడత్రిప్రత్యయః. మహీయాన్ ప్రజాపతిః - నారాయణ ఇతిశ్రు త్యస్తరేషు ప్రసిద్ధః. బ్రహ్మణస్తావత్ప్రజాపతిత్వం భగవదాయత్తమితి బ్రహ్మస్వయమేవోక్తవాన్ శ్రీమత్కుత్తరరామాయణే, ‘మహర్ణవేశయా నోఽపుమాంత్యంపూర్వమజీజనః | ప్రాజాపత్యంత్యయాకర్తృపూర్వం మయినివేశితమ్, ఇతి. మనురసి, తపస్తస్సాన్వ సృజద్యంతు సస్వయం. పురుషోవిరాట్ | తంమాంవిత్తాస్యసర్వస్య సప్తారంద్విజసత్తమాః-పతీన్ ప్రజానామస్వం మహర్షీ నాదితోదశ, [మ - స్త - ౧-౩౩, ౩౪] ఇతి స్వస్యస్వసృష్టేనాఽచ్చ ప్రజాపతిత్వం భగవదాయత్త మితిదర్శితవాన్. (గర్భేఆన్తః). సర్వేషాంభూతానాంగర్భే - శరీరమధ్యే. (చరతి) తేషాంధారకత్వేన సర్వత్రఇత్యర్థః” ఇతీయం శ్రుతిర్నారాయణయతిభిర్వాగ్విఖ్యాతా.

తా. — తామరపుష్పములవలె యెఱ్ఱని నేత్రములుకలవాడును సుందరదివ్యమంగళవిగ్రహముకలవాడునునైన సర్వస్వామివిషయముగ నాత్మార్థ గానముతో సాదించిన వెయ్యిపాశురములలో నీ పదిపాశురములను వాచోవిధేయముగఁ జెలిసికొనువారు పరమపదమునుబొంది నిరతిశయానందము ననుభవింతురు. ౧౪.

ద్రమిడోపనివత్సజ్జలియిలి త్తిరువాయ్ మొట్టి కాన్గ్లొకమ్.

(అడైవతు) — ఆత్మాన్వయిప్రపిహారేః ప్రియతామవేత్స్య సర్వాత్మనస్వజనయన్తునిరప్తమేన ।

మోక్షప్రదత్వముపదిశ్యతదాభిముఖ్యాలాభాత్స్వలాభమధికంబహుమన్యతేస్త. ౧౮.

వాదికేసరిఅర్హికియమణవాళిచ్చియర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

అర్థము.—మునిః-శరణోపముని, ఆత్మాన్వయిషు అపి - తమసంబంధులయందును, హారేః - సర్వేశ్వరునికి, ప్రియతామ-ఇష్టులగుటను, అవేత్స్య - చూచి, సర్వాత్మనః - సర్వచేతనులను, స్వజనయన్ - సకా, తనసంబంధులుగాఁ జేయవారగుచు, మోక్షప్రదత్వమ్ - మోక్షమునిచ్చుటను, ఉపదిశ్య - ఉపదేశించి, తదాభిముఖ్యాలాభాత్ - దానియందాభిముఖ్యమురానందున, స్వలాభమ్ - తమకాభిముఖ్యలాభమును, అధికమ్ - అధికముగ, బహుమన్యతేస్త - కొనియాడిరి. ౧౮.

తా.—తమయందుమాత్రమేగాక తమసంబంధులయందుఁ గూడ సర్వేశ్వరునికి జనించిన ప్రీత్యతిశయమునుజూచి సర్వచేతనులను తమవారినిగాఁజేయవలయుననిశ్చయించినవారై యాహ్నిర్ము వారికి నీశ్వరుఁడు మోక్షప్రదుఁడని వానిమోక్షప్రదత్వమునునుపదేశింప మాట్యుంతుఁడు మొదలగువారు రావణునికి సుపదేశించిన యుపదేశము వ్యర్థమైనట్లు తమయుపదేశము వ్యర్థమగుట చూచి మనమును వీరివలెగాక భగవదాభిముఖ్యమును బొందితిమేయని ఈ యెనిమిదవతిరువాయ్ మొట్టియందు హుప్టులైరి. ౧౮.

ద్ర-తా.—(అడైవతరవడై మేల్).— ప్రాప్యాకారోపపత్త్యాజనిపరిహరణాద్విశ్వసృష్ట్యాదిశక్తేర్నిస్సీమానస్తదే శాన్వయతఉపజగౌరక్షణార్థావతారాత్ । సుప్రఖ్యాతానుభావాద్వివిధవిహరణాద్వ్యాప్తిచిత్రవత్త్వాద్భక్తైర్ద్రాగ్ద్రవ్యభావాదఖిలఫలకృతేర్ముక్తిసౌఖ్యంముకున్దే. ౨౦.

అర్థము.—ప్రాప్యాకారోపపత్త్యా - పొందఁగినశయనముయొక్కలాభముచేతను, జనిపరిహరణాత్ - జన్మములనుబోగొట్టువాఁడగుటవలన, విశ్వసృష్ట్యాదిశక్తేః - జగత్సృష్టి మొదలగువాటివిషయమైనశక్తికలవాఁడగుటవలన, నిస్సీమానస్తదే శాన్వయతః - అంతములేని యానందముకల పరమపదసంబంధముకలవాఁడగుటవలన, రక్షణార్థావతారాత్ - రక్షణముకొఱవతారములుకలవాఁడగుటవలన, సుప్రఖ్యాతానుభావాత్ - మిక్కిలిప్రసిద్ధమైన దివ్యచేష్టతములుకలవాఁడగుటవలన, భక్తైః - భక్తులచేత, ద్రాగ్ద్రవ్యభావాత్ - శిఘ్రముగఁజూడఁదగిన స్వభానముకలవాఁడగుటవలన, అఖిలఫలకృతేః - సకలపురుషార్థములనిచ్చు వ్యాపారములుకలవాఁడగుటవలన, ముకున్దే-భగవతునియందు, ముక్తిసౌఖ్యమ్ - మోక్షసుఖమును, ఉపజగౌ - చక్కగఁబాడిరి.

వ్యా.—(ప్రాప్యాకారోపపత్త్యా) అడైవతరవడై మేల్ పూమ్బువైయాకమ్-తిరువనాహ్నిన్దేలే పెరియపిరాట్టియారోడేహుడమెన్దరులియిరుక్కైయాలమ్; (జనిపరిహరణాత్) నీన్దువుతుయర్ ప్పివవియత్వాది-కడక్కవరితానదుఃఖతైయున్దొమ్మమ్ జన్మన్దొడక్కమాకమ్బ్దుమున్దొనవపక్షయవివాశాదికలైయుమ్ కడత్తుకైయాలమ్; (విశ్వసృష్ట్యాదిశక్తేః) పుణర్ ముయనామహీమ్మమరనామ్ - బ్రహ్మద్రవ్యకరుక్కుర్తరాత్సావాన్మిన్దు జగత్సృష్టిసంహరణకైప్పణ్ణకైయాలమ్; (నిస్సీమానస్తదే శాన్వయతః) నలమనమిల్లతోర్ నాడు- నిరపధికానస్తైయుడైత్తానపరమపదత్తిలేయొన్దరులియిరుక్కైయాలమ్; (రక్షణార్థావతారాత్) మావాకియామైయాయ్మినాకిమానిడమామ్ - లోకరక్షణార్థమకహయగ్రీవహర్షమత్సృరామకృష్ణాదిరూపేణవపతిరైయాలమ్; (సుప్రఖ్యాతానుభావాత్) శీర్ త్తనలకళన్దవత్వాది. అరున్కొత్తరువడికలిలేయిట్టతిరుమాల్మైచ్చిననుడైయళిరస్సీలేకణ్ణు, “ఇవసేనర్వాధికా” ఎన్దు తెలిన్దఱుతియిడున్బడియానప్రభావతైయుడైత్తాకైయాలమ్; (వివిధవిహరణాత్) కిడన్దిరున్దనిన్ శన్దుకేట్టలాయ్ క్కిన్దు పుక్కిడన్దిడుమ్ - తిరుప్పాన్బుడలిలేకిడన్దుమ్ పరమపదత్తితిరున్దుమ్ తిరుమలైయిలేనిన్దుమ్, అథవా, ౧ “పృతిశ్శేమహూదధే” ఎన్దుమ్, ౨ “ఉటజేరామమానీనమ్” ఎన్దుమ్, ౩ “అవన్దభన్దచిన్దన్దుమ్” ఎన్దుమ్ శొల్లొఱపడియే కడక్కలైయిలేశాయ్న్దుమ్ పర్ణశాలైయిలేయిరున్దుమ్ వాలిపధానన్దరమ్నిన్దుమ్, అథవా, మణిన్బున్దిలే శ్రీగోపిమార్ మడియిలేశాయ్న్దుమ్ వత్సమధ్యత్తిలే గోపకుమారర్ కళోడేయిరున్దుమ్ గోవర్ధనోద్ధరణమ్పణ్ణినిన్దుమ్, త్రివిక్రమనాయ్ భూమియైయళన్దుమ్, పరాహమాయ

ధరిత్తుమ్ ఇప్పడి బహువిధవిహారణబ్బలైప్పణ్ణుకైయాలమ్; (వ్యాప్తివైచిత్ర్యవత్వాత్) ఏళ్ళాలుమ్కోరాన్ పరవ్వుళనామెజుమే - ఒరుకుళై విన్దిక్కే ఎట్టుత్తిక్కీలుమ్ వ్యాప్తిత్తునిత్తులయాలమ్; (భక్తైర్ద్రాగ్ధృత్యభావాత్) ఇరణియన్ తూణ్పుడైప్పవర్ణప్పాళుతే యవన్వీయన్ త్తోన్దీయన్-ఆశ్రితర్నినైత్తివినత్తిలేయప్పాళుతే యావిర్భవిత్తుక్కొణప్పదుమననాకైయాలమ్; (అఖిలఫలకృతేః) శీర్కొళ్ వీడుకునర్క్క మత్యాది-మోక్షస్వర్గాదిసకలపురుషార్థజ్ఞుమ్ కారణమాకైయాలమ్ మెప్పరుమానొరువనుమే మోక్షసుఖప్రదణ్ణు “అజైవతరవణైమేల్” ఎన్నిటదొకత్తిలేయాత్పొరరుళిచ్చెయ్తాచెన్దితార్.

౨౦

వేదాన్తాచార్యర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుడు(౧)తనకు శయనమైన ఆది శేషునిమీఁద వేంచేసియున్నవాడనియు,(౨) ఆశ్రితులకు జన్మములనుబోగొట్టువాడనియు, (౩) బ్రహ్మరుద్రులకన్తరాత్మయైఁగత్సృష్టిసంహారములనుజేయవాడనియు, (౪) నిరవధికానందకరమగు పరమపదమునందువేంచేసియుండువాడనియు, (౫) ఆశ్రితరక్షణార్థముగనవతరించువాడనియు, (౬) త్రివిక్రమావతారమునందుఁ బ్రసిద్ధమైన మహత్వముకలవాడనియు,(౭) మత్స్యకూర్తవరాహావతారములు మొదలగవతారములయందు నానావిధదివ్యచేష్టితములనుసృష్టించినవాడనియు,(౮)విచిత్రవ్యాప్తికలవాడనియు, (౯) ఆశ్రితులు పార్థింఁచునప్పుడే వారికినేవసాదించువాడనియు,(౧౦) ఆశ్రితులకు సకలపురుషార్థముల నిచ్చువాడనియు వానికల్యాణగుణములనుసంధించుచు శ్రయఃపతియేమోక్షప్రదుడని యీ ౪౧నిమిదవ తిరువాయ్ మొట్టైపదిపాశురములచే సాదించిరి. ౨౦.

తి-నూ.—అజైవనర్కడమ్మడనేయాయనరుట్కూళామ్ | కుణన్దనైయేకొణ్ణులకైక్కుట్టొల్లణజ్జీమిక |

మాళిలుపదేశమ్ శెయ్మాణ్ మలరడియే | వీళువుకత్తైచ్చావీడు.

౧౮.

అర్థము.—తమ్మడనే - తమతో, అజైవనర్కళ్ - సంబంధించినవారు, ఆయనరుట్కూళామ్కుణన్దనైయేకొణ్ణు - గొల్లకులమందుఁ గృష్ణుడుగా నవతరించిన భగవంతుని కృపకు విషయలగుటకుఁదగుమైన గుణము (మూలముగఁ)బట్టి, ఉలకై-లోకులను, కూట్ట - (నిత్యసూరులతో)సంక్షేపింపఁజేయ, మిక - మిక్కిలి, ఇణజ్జీ - నిత్యసంసారలతోనమరియుండి, మాళిల్ - దోషములేని, ఉపదేశమ్ - ఉపదేశమును, శెయ్ - చేయుచున్న, మాణ్ మలరడియే - ఆత్మార్థయొక్కపుష్పములనంటి పాదములే, వీళువుకత్తై - ప్రసిద్ధయశస్సుకల, ఎ - సర్వప్రకారములచేతను, మా - గొప్పదైన, వీడు - పరమపదము.

౧౮.

అవ.—(అజైవనర్కళ్ తమ్మడనే) ఇతిల్-మోక్షప్రదత్వత్తైయుపదేశత్తపాశురత్తైయనువదిత్తురుళిచ్చెయ్తాచెన్ది. ఎజ్జనేయెన్నిల్; ఇప్పడి యీశ్వరన్ సరసికరమాక విషయాకరిత్తువిడుకిఱమాత్రమన్దిక్కే ముక్తప్రాప్తమానభోగత్తై త్తమక్కుమ్తమ పరికరత్తుక్కుమ్ తరువానాక ప్పావిక్కిఱవడియొక్కణ్ణు, ఎల్లార్కుమ్ తమ్మడేయెరుసమ్మన్దిక్కి సిద్ధిక్కుమ్మడి సంసారికభుక్తననుడైయ మోక్షప్రదత్వత్తైయుపదేశక్క, అవర్కళ్ తైక్కొణ్ణుడైక్కొళ్ళ, స్వలాభత్తైప్పేళి త్తప్పరాకిఱ * అజైవతరవణైయిలర్థత్తై “అజైవనర్కళ్ తమ్మడనే” ఎన్దరుళిచ్చెయ్క తారెన్దై.

వ్యా.—(అజైవనర్కళ్ తమ్మడనే) *అజైవతరవణైయిట్టియే (శ్రీభూమినీశానాయకనాయ్ అనన్తభోగపర్యబ్ధత్తిలేయెఱున్దరుళియిరుక్కిఱసర్వేశ్వరనైక్కిట్టి యడిమైశెయ్కిఱ అనన్తప్రముఖరాన సూరిసజ్జుజ్జోడేకూట్టవెన్నుతల్; అన్దిక్కే, ౧“కేశవతమర్” ఎన్నుమ్మడి కీడో అన్తరర్ణరానవర్కళ్ డేకూట్టవెన్నుతల్. తమ్మడనేయెన్దిఱతు - ఆత్మార్థత్తమ్మడనేయెన్నువుమామ్. (తమ్మడనే-అజైవనర్కళ్) ౧“ఎమర్” ఎన్దు తామభిమానిక్కుమ్మడియాక తమ్మడే యన్దయముణ్ణామ్మడియానవర్కళ్ శెన్నుతల్. (ఆయనరుట్కూళామ్ కుణన్దనైయేకొణ్ణు) “ఎప్పారుట్టుమ్ - ఇజైవనామ్” ఎన్దు ఆశ్రితసులభనాయవతరిత్త కృష్ణనుడైయక్కపైక్కు విషయమామ్మడియాక. మేలుమ్ “ఎకణ్ణనైనాకణ్డేనే” ఎన్దారొఱే. ఏవంవిధనానవననుడైయ మోక్షప్రదత్వమాకగుణమొన్దైయుమేకొణ్డెన్నుతల్. అన్దిక్కే, “గుణన్దనైయేకొణ్ణు” ఎన్దు పాశుమాన పాశు .. “వీడుముతలామ్” ఎన్దిఱ మోక్షప్రదత్వాదిగుణబ్బలైయే యుపాయాన్తరనిరపేక్షమాక త్తిరుత్తుకైక్కు పరికరమాకొక్కొణ్ణుతల్. అన్దవతారత్తిలేయొఱే ఇడైచ్చి, ఇడైయన్, తయిర్తాడీ, మాని, మాళాకారర్, పిణవిరున్దు, వేణ్డడిశిలిట్టవర్కట్కొల్లామ్ మోక్షమేకొణ్ణు

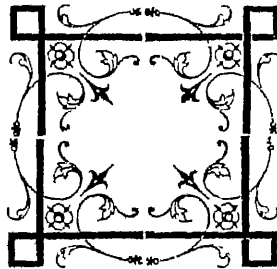
త్రతు. “ఇదైవనామెప్పొరుట్టుమ్ వీడుముతలామ్” ఎన్ఱు - అవతారసామాన్యమాయ్, వేదక, వేదచ్చి, పక్షి, కురణ్ణు, చరాచరజగుక్కుమ్ మోక్షమ్ కొడు త్తమైయుణ్డాయరుక్క వుమ్, “ఆయనరుట్టు” ఎన్ఱు తైప్పల్ - కృష్ణవతారత్తిలేయూన్ఱి చ్చొల్లిల్. ౧ “గచ్చలాకానను త్రమాన్” ఎన్ఱొకే పెరుమాళ్ పెరియడైయారుక్కుప్రసాదిత్తతు. ఇప్పడి యవతారత్తిలే మోక్షప్రదత్వాని గుణజ్ఞులై కొణ్డైతిరుత్తి. (ఈల కైక్కూట్టవిణశ్శేమిక) నిత్యసంసారికలై నిత్యసూరికళోడే కూట్టమికవుమిణజ్జి. మికవుమ్ పారున్ఱి. అనర్కళ్ దుర్గతియై సహిక్కమాట్టామల్. అనర్కళ్ డేయిణక్కుప్పైర్ వైపోలే సజాతీయగాయిణజ్జి. ఆయనరుట్టుళ్ళామ్ కుణ్డైయే కొణ్డైలకై - అదైన్దవర్కళ్ తమ్మడినే - కూట్ట-మిక విణశ్శేయెన్ఱన్ఱయమ్. (మిక - ఇణశ్శేమాళిలపదేశమ్ శెయ్ మాణ్) ఖ్యాతిలాభపూజాదిదోషరహితమాయరుక్కుమ్ శుద్ధోపదేశ తైమికవు మడు త్తడుత్తుప్పణ్ణమ్ పరిశుద్ధజ్ఞానరాగవాహ్నార్. “ఇదైవనామెప్పొరుట్టుమ్ వీడుముతలామ్” ఎన్ఱుమ్, “పిఱవక్కడల్ నిన్ఱువార్ క్కు-పుదై వక” ఎన్ఱుమ్, “పులన్ఱెన్ఱు మేయుమ్ పొడియెన్ఱు నీశ్శినలమన్దమిల్లతోర్ నాడుపుకుపీర్ - పలమున్దశీర్ పడిమినోవా తే” ఎన్ఱుమి-తేయుపదేశ త్రరు శ్శిల్. (మాళిలుపదేశమ్ శెయ్ మాణ్ మలరడియే) ఏవంవిఞ్ఞోపదేశ్తావాన అహ్నోరుడైయపువ్వుహాసగుకుమారమానతిరువడికళే. (వీశుపుకళైమ్న వీడు) ౨ “పరమేవ్యోమక” ఎన్ఱువిఖ్యాతమానయశ్శ సైయుడైయ సర్వప్రకారవిలక్షణమోక్షమ్. అహ్నోర్ క్కు ౩* శెమ్నాపాతమి-తేయెమ్న వీడు, ఇనర్ క్కు మాణ్ మలరడియాయ్. ౪* విభూతిస్సర్వమ్ - త్రిమ త్తదజ్ఞ్రియుగళమి-తే. ౧౫-

పెరియజీయర్ తిరువడిక శ్శేరణమ్.

తాత్పర్యము. — భగవంతుడు తమసంబంధిసంబంధులను గటాక్షించినదిచూచి యాహ్నోర్లు వానిశీలగుణమును ననుసంధించి సుకృతము లును భగవదనుభవమునుబొంది యుజ్జీవింపజేయదలచినవారై వారికి సర్వేశ్వరుడు మోక్షప్రదుడని వాసిమోక్షప్రదత్వమును నుపదేశించిరి. అట్టిపరమోపకారకులైన యాహ్నోర్లయొక్క పాదపద్మములవాశ్రయించువారు సర్వప్రకార పరిపూర్ణమై నిరతిశయానందకరమైన పరమవిలక్షణమోక్షమునుబొంది నిత్యానందము ననుభవించురు. ౧౫-

ఇరణ్ణామ్బత్తిల్ - ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొழి మున్ శ్శిల్.

ఆక - తిరువాయ్ మొళి-౧౫ — పాట్టు-౨౦౦.

ఆత్మార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎ మ్మెరు మా నా ర్ తిరు వడి క లే శ రణ మ్.

మా. — ఎమ్మావీట్టుత్రిఅముమ్ శెప్పమ్, నికా । శెమ్మాపాతపల్పుత్తలై శేర్ తొల్లై ।

11

ఆ.—(ఎవ్రావీడు) ౧ “నలమనద్యమిల్లతోర్ నాడుపుకువీర్” ఎన్నప్రాప్యప్రసజ్జతాతే, స్వాభిమతమానపురఃసర్వప్రసక్తిః పు
 క్తాఃకీతాః.

౨ తనయేనుసుమత్యుప్తపురసార్థమాన శ్రీవై కుణ్డత్రిలు మెనక్క-పేత్తయిల్లై, ముద్రైతిలేయ పేత్తయళ్ళు తెన్నిల్ ; ఉన్నుడైయవళి
యతిరువడిమలర్ కళైయెకతలైయిలవేత్తరుళ వేణుమ్ ; అతు శెయ్తరుకుమిడత్తు శ్రీగజేంద్రా)శ్వాసుమ్మచ్చెయ్తరుళిసావ్సేలేవన్దు శెయ్తరు
ప్పద్రైతు, శెయ్తరుకుణ్డనిమ్మ వేణుమ్ ; ఈలే అడియేక వేణువతెన్నితార్.

పన్ని - బసవతాద్విరువాయ్ మొఱియిల్, ఈశ్వరసుడైయమాత్తు ప్రదత్వై త్తైయసుభవిత్రవర్, అస్తమాత్తు ప్రకారన్లు శైల్లావగ్గి ముక్కుమ్ తాత్ప
భూమియావతు-భగవత్పారతన్త్ర్యమేయెఱ్ఱు నిమ్మిత్తు; అవకతిరునశికభోత్తైసమ్మన్దమే యుదేశ్యమెన్నుమిడ త్తైయుమ్, తద్విషయజ్ఞాన
లపేత్తైయైయుమ్, జ్ఞానానురూపమానస్తత్వసుభవత్తిల్ శ్రద్ధైయైయుమ్, అనుభావ్యమ్ తదేకపారతన్త్ర్యమెన్నుమిడ త్తైయుమ్, అతిసు
యవవిస్తరణమానస్తజుకమెన్నుమిడ త్తైయుమ్, అస్తస్త్రితికారితమాన బాహ్యసుభవాపేత్తైయైయుమ్, నిరస్తరమాన వాస్తరానుభవమత్పై
కమెన్నుమిడ త్తైయుమ్, అల్పకాలానుభవత్తిలు మతిశయితాభినిజేశ్ త్తైయుమ్, అనుభావ్యవిషయత్తోడుజ్ఞానవపృథక్స్థిసమ్మన్దత్తైయుమ్,
స్తసమ్మన్దత్తైక్కిలైయామైయిలుజ్ఞానవపేత్తైయైయుమరులిచ్చెయ్తు, మాత్తు ప్రదనానవిశ్వరక్తా సన్నిధియిల్ మాత్తు తాత్పర్యత్తై నిమ్మ
తపేత్తీ తరుళుకితార్.

అన్వ.—ఎ మా వీట్టుత్తముమ్ (3) శెప్పమ్ నిక్ శెమ్ (౭) మా శాతపత్తు తలై (౯) బల్లై శేర్ త్తు కై (౧౦) మా తున్బమ్
 (౧౧) పిరానే ఆమ్మా ఆడియేక్ (౧౨) వేణ్ణవతు ఈతే. (౨౦)

పన్నీ.—ముతత్పాట్రిల్, సర్వప్రకారవిజ్ఞమన మోక్ష త్రిలుమ్ తిరునడక లోపైసమ్మనమేయద్యశ్యమెన పక్షిక్కితార్.

ఎవ్వకొప్పట్ట, ఉత్సృష్టమాన, మోక్షప్రకారమును, (౩) శాల్వాంసు; ఉన్నుడైయ, శివన్, (౪) ఉద్దేశ్యమాన, తిరువడిత్రామరైకతై, యులే, (౫) కడుక, శేరక్కవేలును; తుత్తిక్కెముట్టుమ్మడియట్టిన్, (౬) ఆనైయినుడైయ, దుట్టితై, పోక్కిన, (౭) మహా

పకారకనాయ్, ఇవ్వసదానత్తైక్కాట్టియైన్దైయడిమైకొణ్ణిసామియే! ఉనక్కడియేనాననాన్, (౧౮) ఎన్సవరూపత్తుక్కుత్తకలియానన
లమాక నేట్టియిరుప్పతు, ఇతువే. (౨౦) పురుషనర్థిత్తత్తవో - పురుషార్థమెత్తుకరుత్తు. ఒత్తై - శడక్కన. కెమ్మ - ఆనై. ఒత్తై - కెమ్మవెత్తుకూ
ట్టివుమామ్. కెప్పమ్ - కెప్పామ్. అన్నియే, కెప్పమెత్తు - కెప్పితామెత్తాయ్, మాత్తప్రకారమెల్లామ్ కెప్పితాకైయావతు - తిరువడికలే
కేర్ త్తియెత్తాకవుమామ్.

అవతారిక. — సాలాక్యసారూప్యసామీప్యసాయుజ్యములగు సర్వప్రకారములచే బరిభూర్ణమైన మాత్తమునిచ్చెదగ్రహింపుడని భగ
వంతుఁడాహ్వాన్లగుఁజింపినాదింప సర్వప్రకారపరిభూర్ణమైనను మాత్తమందునాకపేక్షలేదు; నీదివ్యపాదారవిందములను నాశిరస్సునందుంచ
కృపచేయవలయునని ఈతొమ్మిదవతిరువాయ్ మొట్టియందాహ్వాన్లప్రార్థించుచున్నారు.

అర్థము. — ఎట్టి ఉత్కృష్టములైన మాత్తప్రకారములను (౩) జెప్పము. నీయొక్క ఎఱ్ఱని (౭) గొప్ప పాదపద్మములను శిరస్సు
నందు (౯) శీఘ్రముగ నుంచవలయును. (నీళ్ళలోమునిగిన) తొండముకల (౧౨) గజముయొక్క దుఃఖమును బోగొట్టిన (౧౪) ఉపక
రకుఁడా! ఓ! స్వామీ! దాసుఁడైననేను (౧౮) ప్రార్థించునది ఇదియే. (౨౦).

ఈ. — కీర్తీర్ తిరువాయ్ మొట్టియిలే ౧ “నలమన్దమిల్లతోర్ నాడుపుకువీర్” ఎన్వివర్ తాముమరుళిచ్చె
యేతు, సర్వేశ్వరనుమివర్క్కుమివర్ పరికరత్తుక్కుమ్ మోక్షజ్ఞోదుప్పానాకప్పారిక్క, అత్తైక్కణ్ణు; దేవరీరె;
క్కుమోక్షమేతన్దరుళప్పార్ త్తతాకిల్ ఇజ్జనేతరప్పార్ ప్పతు; అతాకిఱతు, “ఉనక్కుమోక్షజ్ఞో” ఎన్దు ఎనక్కా
కత్తరుకై యన్దిక్కే, “నమక్కాకక్కో” ఎన్దు దేవర్ కేయామ్బడియాకత్తరవేణుమెన్దు తామనినై త్తిరున్దు
డియై అవత్తిరుమున్నేప్రార్థిక్కిఱార్. అనాలితుతాన్ పినై ఎత్తనై నాల్ నిష్కర్నియాతోఱ్ఱివానెన్నెన్నిల్

జీ-ఆ. — ఎమ్మావీడు ప్రవేశే, కీర్తీ - ౨ “అడియార్కళోక్కుబ్బాల్లై - ఉడన్దూడువత్తెన్దుకొలొ” ఎన్దు (ఇవర్ తాముమ్) అపేక్షి
(కీర్తీర్ తిరువాయ్ మొట్టియిలే నలమన్దమిల్లతోర్ నాడుపుకువీరెన్దు) పిఱర్క్కుమ్ (అరుళిచ్చెయేతు) అత్తై “ఇవర్క్కు మోక్షత్తిరేయ
త్తైయాయురన్దు” ఎన్దుపార్ త్తు ఎన్దు శిలకూట్టి (సర్వేశ్వరనుమ్) ఎన్దు తొడన్ది పుసన్దనీ త్తరుళువర్. “ఎమ్మాన్దిట్టెత్తిముమ్ కెప్పమ్” ఎన్దు
“మాత్తప్రతిషేధాత్” “ప్రసక్తస్యహిప్రతిషేధః” ఇతిన్యాయేన ప్రసక్తంసంపాదయన్ సజ్జహసజ్జతిమాహ (కీర్తీర్ తిరువాయ్ మొట్టియిలే
త్యారభ్య, తిరుమున్నే ప్రార్థిక్కిఱార్తెన్దు). మోక్షమోక్షోదుప్పానాకప్పారిక్కవెన్దు - “కెప్పమ్” ఎన్దు నిషేధిక్కైయాలే-పారి
మైయామర్థసిద్ధమెన్దు వివక్షిత్తు. (ఇవర్క్కుమివర్ పరికరత్తుక్కుమ్) ఎన్దిజ్జేయరుళిచ్చెయేక్తయాలే - “కీ ఎమ్మావీడు” ఎన్దు విడత్తి
“ఎమ్” ఎన్దు, అతుక్కు - వ్యాఖ్యానత్తిల్ వత్త్యమాణార్థమే తవిర, ఇతువుమార్థమెన్దు కణ్ణుకొల్వతు. అతాకిఱిత్యాదిక్కు - “తనక
యాకవెన్దొక్కొళ్ళువీతే” ఇత్యత్రహృదయమ్. తామ్ నిన్దెత్తిరున్దు - “తొట్టుతెట్టు” ఎన్దివిడత్తిలే. తిరుమున్నే ప్రార్థి
తార్నెన్దు “అమ్మావడియేక్ వేణువతీతే” ఎన్దైప్పల్. కీర్తీసజ్జహసజ్జతియరుళిచ్చెయేతు, ఉక్తతైవిస్తరిక్కిఱార్. (ఆ
లితుతానిత్యాది). యద్యా, సజ్జత్యన్తరమాశల్. అతావతు - సర్వేశ్వరనివర్ పక్కల్ వ్యామోహతాలే యివర్క్కు మివర్
కరత్తుక్కుమ్ మోక్షమోక్షోదుప్పానాకప్పారిక్క, “నీతరప్పార్ త్తలిజ్జనేతర వేణుమ్” ఎన్దు ప్రాప్యతైనిష్కర్నిక్కిఱార్నెన్దు మున్దినసజ్జ
సర్వేశ్వరక త్తవ్యామోహతాలే మేన్దేలన గుణానుభవమృణ్ణువియానిఱ్ఱు, “నీయిజ్జనేనిల్” ఎన్దు అవన్దెనిఱుత్తిత్తామే ప్రా
నిష్కర్నిమ్ పణ్ణుకిఱార్నెన్దు ద్వితీయసజ్జతియైవివక్షిత్తు, అతిలే యాక్షేపసమాధానజ్ఞై ప్పణ్ణుకిఱార్ (అనా
రానిత్యాది). అవత్తమోక్షమోక్షోదుక్కవర, నిష్కర్నిక్కిఱార్ ఎన్దు మున్దినసజ్జతి; తామేనిష్కర్నిక్కిఱార్నెన్దు రక్షామసజ్జతి. ఇన్దవాక

కీ ఎమ్మావీడెన్దువిడత్తిలే - వ్యాఖ్యానత్తిల్ వత్త్యమాణార్థన్దవిర - ఎమ్ ఎన్దు, అతుక్కు - ఇతువుమార్థమిత్యాది యోజనీయ
“అనుభవము” అనికేవలం. అతుక్కు - ఎమావీడితి పద సేవత్సర్వః. ౧॥ ౧౮-౪. ౨॥ ౧౩-౧౦. 31

ఈ. — అవకాశమే నేలనగుణానుభవమై పుణ్యవిక్రయా లే అతుక్కుక్కలమహానాథుని తనయల్లతు, ఇతనిష్కర్మి క్కవ
వసరమై ధీరర్. అనామిహితుమ్ గుణానుభవమేయన్తో పుణ్యవిక్రయమై ధీరర్; అతప్పడియే; అవకాశమై క్కలిలే మేనే
లనపుణ్యవిక్రయమై క్కలిలే; “ఇవనుక్కిన్దవ్యామోహమ్ముడియవనువర్తిస్తోన్దాయరున్దతు, నామివనై మీట్టాకి
లుమ్ సమ్మడైయపాప్యతైనిష్కర్మి పోమ్” ఎన్నావార్ త్తు, “నీయిజ్జనేనిల్” ఎన్ను అవనై నిలుత్తివై త్తప్రాప్యనిష్కర్మ
మృణ్ణుకితార్. ఎన్నావర్ త్తిరువాయ్ మొట్టియరుళిచ్చెయ్యప్పక్కల్, ఇరున్దవర్ కళై “యార్” ఎన్ను క్కేట్టుక్క
తవుకళై యుమడై ప్పిత్తు, గుహ్యమాక వామరుళిచ్చెయ్ వతు. ప్రాప్యమాకిలిప్పడియన్తో విరుప్పతు, ఇవర్ నిష్కర్మి
క్కవేణుకిత తెన్నెన్నిల్; సర్వేశ్వరనివాస్తావుక్కుశేషియాయ్ ఇవనుమ్ శేషభూతనాయ్, అవనుడైయపుపా
యభావముమ్ నిత్యమాయరుక్కచ్చెయ్ తేయన్తో ఇవనుక్కిన్ద స్వీకారమ్ వేణుకితతు; అప్పడియే, అవకాశమై న్ద
నాకై యాలే నిన్దై త్తపోతు నిన్దై త్తపడికొల్వా నొరువనాకై యాలే, ప్రాప్తిసమయత్తిలనుభవమిగుక్కుప్పడియై
యుమ్ నిష్కర్మి త్తుప్పెటవేణుమితే. ఉత్తరాధ్ధతిలుమివర్ధతైచ్చొల్లానిన్దతితే. ద్వయన్దన్నిల్ నిష్కర్మి క్కవే
ణుకిత తెన్నెన్నిల్; పూర్వార్ధతాత్పొన్న సాధనమ్ సర్వఫలప్రదమాకై యాలే, ప్రయోజనాన్తరపరాయ్ శర
ణమృతువార్ క్కుమవన్ద్రైక్కొడుత్తువిడు వానారువనితే సర్వేశ్వరక.

1-అ. — సర్వత్యన్తరమెన్నుకొల్పాతపోతు, “అవకాశమే తరప్పార్ క్కతామ్ ప్రాప్యతైనిష్కర్మి త్తప్రాప్తికితార్” ఎన్ను త్తేనే (అనార్)
ఇత్యాది శక్కావాక్యత్తుక్కుడయమై యై. ఏకసర్వత్యన్తరమై త్తే యరుళిచ్చెయ్యప్పడి - (అవనైనిలుత్తి) అతావతు - గుణానుభవమై
కాత్తిప్పిత్తు ప్రాప్యనిష్కర్మి మృణ్ణు వారుప్పట్టవళిలేయవనుమ్ పారిక్కెయాకితవకాశమై ధీరర్, తామనిన్దైరున్దప్రాప్యతై నిష్కర్మి క్క
కారెన్దకణ్ణుకితార్. ప్రథమసర్వత్యన్తరమై ముత్తత్తాట్టిలే. ద్వితీయసర్వత్యన్తరమై ముత్త - ౧ “ఎనక్కేయాచ్చెయ్” ఎన్నిటపాట్టిలే. అనార్ -
యన్దు మిప్పడిప్పట్ట విచారముడైనాల్. * ఎన్నావీడుపర్యన్తమ్ నిష్కర్మి యామైక్కడియేతెన్ద శక్తైక్కర్ధమ్. ఇప్పాతుమ్ - ఇత్తిరువాయ్
మొట్టియలుమ్. ఇదానీమపీతివా. (గుణానుభవమేయన్తో పుణ్యవిక్రయమై ధీరర్) “ఈశ్వర నిహితు స్వగుణజ్జై యనుభవిష్పిక్కివై, అత్తైయి
రుమవకా గుణజ్జై యనుభవిక్కివై” ఎన్నిల్, కీర్తీదీరువాయ్ మొట్టికొడై విరోధిక్కు మెన్దకరుత్తు. (నీయిజ్జనే నిన్దైన్దవనైనిలుత్తివై త్తు)
కా గుణజ్జై యనుభవిష్పిక్కిట వీశ్వరనైనివేధిత్తు, తామమభగవద్గుణానుభవత్తీనిన్దమ్ నివృత్తరాయెన్ద పడి. నిల్ ఎన్ను అవనైనిలుత్తియై
త్తు - ౧ “తనక్కేయాక” ఎన్ను ముక్కుమాటవై త్తైప్పట్టి. ఇతగుహ్యతమమైన్దెక్కుసంవాదమ్ (ఎన్నావర్త్యాది). ప్రాప్యమాకిల్ ఇత్యాది
క్కతాత్పర్యమ్ - నమఃపదోత్తాత్తన్తపారతన్త్రాన్దుగుణమాక చన్దనకుసుమాదికళైప్పోలే యవనే తక్కవేణాకనియోగమైకొల్పవతాయన్తో
రుప్పతు; ఇప్పోతివర్ నిష్కర్మి క్కవేణుకిత అంశమే తెన్ద. శేషియాయ్ - నిరుపాధిక శేషియాయ్. శేషభూతనాయ్ - సహజదాసభూతనాయ్.
పాయభావముమ్ నిత్యమాయెన్దతు - ౨ “ఉపాయోపేయత్యేతదిహతవత్ తన్నతుగుణా” ఎన్ను త్తైప్పట్టి. (స్వీకారమ్ వేణుకితతు) సర్వము
క్కిప్రసర్జపరిహారార్థ మాక స్వీకారమ్ వేణుకిత తెన్ద పడి. నిన్దై త్తపడికొల్వాన్దతు - ఐశ్వర్యాదికళైయతల్, స్వాధ్యక్షజ్జైయతల్
కడుత్తువినియోగమ్ కొల్పానొరువనాకై యాలే యెన్ద పడి.

అ-అ-వి. — 3 “నిరస్తాఖిల దుఃఖోహనునన్తానన్దభాక్యరాలి” భవేయమితి మోక్షాధీశ్రవణాదౌప్రవర్తతే” ఇతి-సర్వేశ్వరసాన్ద్ర
ప్రసానాన్ద్రభోగార్థత్యేనైవమోక్షస్వాభిమతత్వాత్, చన్దనకుసుమతామ్బూలాదివత్సర్వభోక్తృత్వగన్ధరహిత పరభోగైకానుగుణప్రాప్యనిష్క
ర్మ - కరవన్దు యపనిష్కర్మధ్వయనిష్టానామేవాత్మస్వాభిమతత్వాత్, “ఇతరేశ్వర్యన్దీచేద విశ్వాసాదిభిర్నీచ్యన్తి, తన్దాదిదందశకమతిరహ
త్తయానుసన్దేయమ్” ఇత్యముమర్థమాప్తమానుస్థానేనదర్శయత్తి (ఎన్నావర్త్యాది). — స్వానుభవసర్వపరోపదేశగర్భితాత్ పరోపదేశరూపత్వము
మన్దు యమర్థోఽభిప్రాయోభవితుమర్హతి; సరాజ్కుశార్యవిషయత్యేతు, “మయర్వటమతివలమరుళినక” ఇతి ప్రకారేణ భగవత్సాద
భిజ్ఞానవైభవసర్వ పరాజ్కుశార్యస్యప్రాప్యత్యేచ్ఛత్ ౧ “తనక్కేయాకవైన్దొక్కొమ్మితే” ఇత్యాకారమేవహిభవేత్; అనేననిష్కర్మి
సాంశిక ఇతివాక్యార్థః. అస్మిన్మతే (స్వీకారమ్ వేణుకితతు) ఇత్యత్రాపి ౪ “అకలకిల్లెన్దైయమ్” ఇత్యాద్యుక్తిరవశ్యంభావినీభవతీతి

ఈ...మాతిక్రమంరహసిబోధయేత్ 'ఎన్నిటనిలైయుమ్బుర్ త్రిలక్, ౧[రాజ్యభూహాఞ్చరామస్య]బరువసుక్కిరణ్ణువన్తు శేషమానాల్ ఒన్టైయొన్టునిర్వహిక్కుమా; ఆనాల్, రాజ్యన్టానెనై ఎయాన్డాలో? [ధర్మంవ క్తుమిహర్వాసి] "పెరు మాళ్ కాట్టేటప్పనార్; చక్రవర్తితుఞ్జినా; నాడరాజకమాయ్ క్కిడక్కవొణ్ణాతు; నిన్టారిల్ ప్రథాసర్ తలై యిలేముడియైవెక్కవేణుమ్" ఎన్టుపార్ త్తాయి త్తనై పోక్కి ఇతుక్కువిషయభూతనానవెనై ఎప్పార్ త్తువార్తైశొల్లి ధ్రిన్టై, ౧[కథందశరథాజ్ఞాతోభవేదా]జ్యాపహరకః] అవర్ పాకట్టుప్పోనరాజ్యవైయపహరిత్తు, అవరైప్పిరిన్దవ నన్దర త్తి లేముడిన్దవకవయిన్ ధ్రి లేపిటన్దేనామ్మడి ఎజ్జనేనా.

ఇలైయ పెరుమాళ్, "నిల్" ఎన్న, ౨[కురుష్వ] ఎన్టారిత్ - అన్వయత్తాలే ధరిక్కక్కడవవన్తువై పృతిరేకి త్తునిఱ్ఱు చొల్లుకైయావతు అట్టిక్కైయితే. కురుఎన్నా లే, [కురుష్వ] ఎన్టారిత్ - ఆరుచైయప్రయోజనత్తు క్కార్ తానిరక్కితార్; ఉమ్మచైయ ఇల్లుపుక్కు నీర్ పతతాతిరుక్కిటతే? [అనుచరమ్] పణ్ణుమ్ ప్రకారత్తైవి ధిక్కితార్. నీర్ తామ్ "నిల్", ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తతు, నా, నిఱ్ఱుచొల్లుకైక్కు యోగ్యనామ్మడియిరుక్కు శి-ఆ, — కాణ్" ఎన్దుగర్తైయెన్టుమామ్. పురఃహితంపశ్యతీతి - పురఃహితః ఇతి పుశ్యత్తింహృదినిధాయాహ (అఘ్రికియతాకవిత్వాది). (ఎన్నిట నిలైయుమ్పార్ త్రిలక్) పురఃహితంపశ్యతీ త్యేపంరూపమానగురుత్వహేతుః ధీక్రయారేయెన్టుకరుత్తు. ఇవిడత్తిలే - ౩ "ప్రసహ్యచపునః ప్రాహ కిమనస్తేనసాధ్యతీ । సాధుభోకిమనస్తేన సాధుభోగ్యరవోమమ" ఎన్దుప్రహ్లాదవచనమకన్దుకొల్వతు. ఆపస్తమ్బధర్మే, "ప్రమావాదాచార్యస్యబుద్ధి పూర్వంవా నియమాతిక్రమం రహసిబోధయేత్". "ఎన్దైయి త్తనైగర్తైక్కుహేతువే" ఎన్దు అవనుక్కుక్కరుత్తాకచొల్లుకైతార్ (రాజ్యంచేత్వాది) అయోధ్యాకాణ్డే పురఃహితంప్రతిభరతః, "సభాష్పకలయావాచాకలహంసస్వరోయువా । విలాపసభామధ్యేజగర్తే చ ప్రహేళికమ్" ఇత్వాది. "రాజ్యభూహాఞ్చరామస్యధర్మంవత్తుమిహర్వాసి । కథందశరథాజ్ఞాతోభవేద్రాజ్యాపహరకః". "రామస్య" ఎన్దు ష్టియై - స్వస్వామిభావసమ్మన్దత్తిలేయాక్కియర్థమ్ (ఒరువనుక్కిత్వాది). ఆనాల్ - నిర్వహిక్కుమాకిల్. వైపరిత్యంకిన్నసాదిత్యాహ (రాజ్యన్టానెనైయైత్యాది). "ఇహ" ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (పెరుమాళిత్వాది). ఇహ - అన్దుద్దివయే. కీర్ - స్వరూపత్తోడుశేరాతెన్టార్, ఇని - కుడిప్పిటప్పనుక్కుమ్ శేరాతెన్టార్ (కథందశరథాదిత్వాది). "రాజ్యాపహరకశ్చిత్-కథందశరథాజ్ఞాతోభవేత్" ఇత్యన్వయముభేవ (అవర్ పాకట్టుప్పోనవిత్వాది).

ఇప్పరిమాన్ద్ర మిలైయ పెరుమాళ్ పక్కలిలుమ్ కాణలామెన్టితార్ (ఇలైయ పెరుమాళిత్వాది). నిలైన్న - ఇలైయ పెరుమాళ్ - కురు ష్వ ఎన్టారిత్ టేయెన్టున్దయిప్పతు. పెరుమాళ్ "నీర్ నిల్లుమ్" ఎన్దుకొన్నవళవిలే, ఇలైయ పెరుమాళ్ "కురుష్వమామనుచరమ్" ఎన్దుకొన్నారి టేయెన్టుపడి. అయోధ్యాకాణ్డే రామంప్రతిలత్తుణః, "కురుష్వమామనుచరంవైధర్మ్యం నేహవిద్యతే । కృతార్థోహంభవిష్యామితవచార్థః ప్ర ప్నతే". "నిల్" ఎన్దై - అట్టిక్కప్పార్ క్కైయెన్టువివక్షిత్తు, "నిల్" ఎన్టార్ - అట్టిక్కైయామెన్న (అన్వయత్తాలేయైత్యాది). ౪ "జ గాన్దత్సాన్యవివ" ఎన్దుతిలేనోక్కు. అట్టిక్కై, "వైధర్మ్యం నేహవిద్యతే" ఎన్దుత్తైక్కటాక్షిత్తుభావమాతల్. "వైధర్మ్యమ్" ఇతి వాక్యమ్ - 'తిష్ఠ' ఇతుత్తే "కురుష్వ" ఇతివత్తుంహేతుపరమ్. అస్మిన్లో కేన్వార్థతారాహిత్యంకుత్రమాచ్యతే ఇత్యత్రాహ (కురువెన్నా తేయైత్యాది). ౫ "స్వరితభిరేక ర్త్రభిప్రాయేక్రియాభలే" - స్వరితేతోభిరేక్యయేధాతవః తేభ్యఃపరస్వలకారస్యస్థానే ఆత్మనేపదంభవతికర్తారభ్యేత్ క్రియా ఫలమభిప్రేతీతిశబ్దసూత్రప్రక్రియయా, ఇఱ్ఱు "డుక్కళ్ - కరణే" ఎన్దుఇకారేత్తానధాతువాయ్, అతిన్దేలే ఆత్మనేపదమ్ వరుక్తయాలే - ఇనరాలవరుమ్ పేణు పెరుమాళ్ తెన్టుకొల్లుకైతెన్టుపడి. ఎన్టాలేతెన్న (ఆరుచైయవిత్వాది). తాత్పర్యమ్ (ఉమ్మచైయవిత్వాది). పతతాతు - స్వరియాతు. "అనుచరమ్" ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (నీర్ తామిత్వాది). "మామ్" ఎన్దుతుక్కుభావమాతల్. నిఱ్ఱుచొల్లుకైక్కు యోగ్యరాకా శి-ఆ-వి-శక్కొచ్చి, విలక్షణప్రమాణసిద్ధత్వాద్విలక్షణాధికారిణామనుషానప్రదర్శనేనచపరిహృతాభవతి. — "మామ్" ఇతిత్రి-౬ "మత్సా పమేవాత్రనిమిత్తమానీత్" ఇతివత్, స్వనికర్తానుసంధానఞ్చ, రామకరచరణాద్యవయవవద్విసావ్యతిరిక్తవిగ్రహవైశిష్ట్యాతావ్యసనఞ్చసూచ్యత

౧॥ రా-ఆ-౨౨-౧౦. ౨॥ రా-ఆ-౩౧-౨౨. ౩॥ వి-పు-౧-౧౦-౨౦.
 ౪॥ రా-ఆ-౨౨-౧౦. ౫॥ పా-వ్యా ౨-౧-పా-౩-సూ-౨౨. ౬॥

ఈ-యితే; ఉమ్ముడై యఛాయైయై, “నిల్” ఎన్దు శొల్లిల్ శీలీరే, ఛాయై యోపాతి ఉమ్మైప్పిళై నాక వేణుమ్. “నీరు మినిలుమ్ వాయ్ త్తిరుప్ప తోరు ప్రదేశ తైప్పార్ త్తు పర్లళా లైయైచ్చు పైయుమ్” ఎన్న; “నన్దలైయి లే స్వాత స్త్ర్యై తైవై త్తపోతే పెరుమాళ్ నమ్మైక్కె-విట్టార్” ఎన్దు వేటుపట్టార్. ౧ [వవము క్తస్తురామేణ] “ఇతుక్కు-మున్దై ల్లామ్ నమ్మకుత్తాయా లేయ్దున్దోమ్, ఎన్దు రున్దోమ్; ఇవర్ తామే నమ్ స్వరూపమభ్యయక్కారియమ్బార్ త్తార్, ఇని, ‘నమ్ స్వరూపమ్’ ఎన్దున్దున్దు” ఎన్దు వేటుపట్టార్. [లక్షణః] పారత స్త్ర్యైత్తై నిరూపకమాకవుడై యఛర్. [సంయ తాజ్జలిః] నామ్ నమ్ స్వరూప తైయత్తిత్తుక్కొన్దువన్దు నోక్కుకై యన్ది కే, శేషి తానే యత్తి త్తవన్దుమ్ స్వ రూప తైత్తరవద్దా యిల్లదై. సర్వాభిమత సాధనమాయీల్. [నీ తా సమక్షమ్] పణ్ణిన అజ్జలిక్కు అన్యపర తైభా విక్కనొన్ణా తవళ్ సన్నిధియిలే. [కాకుత్తన్మ] పిరాట్టి సన్నిధియమ్ మిక్తాయా మృడియాన గుడియిట్టి అపై యుడై యవలై. [ఇదం వచనమబ్రవీత్] “ఇవాన్దైయైచ్చొల్లువానే!” ఎన్దు కొన్డాడుకితాకాబుసి. ౨ [పర వానన్ది] ఉమ్ముడై య అన్ది తైపోలల్ల కాణుమ్ ఎన్నుడై య అన్ది తై. ఇప్పడిక్కొ-త్త పారత స్త్ర్యైత్తై యాయీల్ సరాశైప్పడు కిలతు. “ఇతు తా నొరువర పేక్షిక్కు మతువుమల్ల, అపేక్షి స్పారిల్లా పై యాలే నామ్ కొడుత్తుస్సోరు మతువుమల్ల; అవ్వుట్టి పుల్లెమ్మ పోయిల్ల కాణుమ్” ఎన్దు అవనాదరి త్తిరుక్క; పురుష నర్థిక్క వరుమతితే - పురుషార్థ మావతు; “ఇప్పేటి త్తనై యుమ్ నాక పెద్దేనాక వేణుమ్” ఎన్దు ఇవర పేక్షిక్క, అవనుమ్ తలై తులుక్కు పెద్దేనా రాయ్ త్తలై క్కుట్టుకితార్.

*

జీ-అ.-మైయైద్యుస్తైస్తముఖ తైకాట్టుకితార్ (ఉమ్ముడై యఛాయైయైయై త్యాది). ఇన్ద పారత స్త్ర్యైత్తైఫలా న్దర త్తిలుమ్ కాట్టుకితార్ (నీరుమ్ నిల్లు లుమి త్యాది, ఎన్నుడై యవన్ది తైయెన్ను మళేవాక). నీరుమ్ నిల్లులుమి త్యాదివాక్యమ్ - “ఏవము క్తస్తురామేణ” ఇత్యాది శ్లోక త్తుక్కువతారికై. ఇతుక్కు- “జలరామణ్యకం యత్ర స్థలరామణ్యకం తథా | తాదృశోదృశ్యతాం దేశ స్సన్నికృప్త జలాశయః” ఎన్దు తిలేనోక్కు. ఏవము క్తస్తురామే ణేత్యాదిః - పచ్చనట్టి ప్రవేశాన న్దర శ్లోకః; “జలరామణ్యకమ్” ఇత్యాది శ్లోక త్తుక్కు మేలిత్ శ్లోకమితు. “ఏవము క్తస్తురామేణలత్తై యస్సంయ తాజ్జలిః | నీ తా సమక్షం కాకుత్తన్మిదం వచనమబ్రవీత్ | పర వానన్ది కాకుత్తన్మ త్వయి వర్ష తంస్థితే | స్వయన్దురుచిరే దేశే క్రియతామితి మాంవద”. తుశ్చాత్థావమ్ (ఇతుక్కు-మున్ది త్యాది). కైబ్బరాలాభ దశాః కాశ్చ న సన్దిచేత్ తాశ్చ, “కురువ్యమామనుచరమ్” ఇతి స్వయం విధాతు మనుగుణాస్థిశ్చాత్ర వివక్షితా. ౩ “చిహ్నం లత్త చలత్తణమ్” ఇతి, మతుప్పొత్తయ న్దత్తప్పహుదినిధాయాహ (పారత స్త్ర్యైత్తైయై త్యాది). వేటుపట్టి పిన్దజ్జలి పణ్ణువా నెన్నెన్న (నామ్ నమ్ స్వరూప తైయై త్యాది). ఫలితమ్ (సర్వాభిమతే త్యాది). నామట్టి త్తతోడు, అవనట్టి త్తతోడు, వాళియట ఎల్లావభిమతజ్జగ్గ మెన్ద పడి. పురుష కారత్వం హృదినిధాయాహ (పణ్ణిన వజ్జలిక్కి త్యాది). ౪ “నన్యర్థి నః కార్యవశాదు పేతాశకుత్తన్మం కేవిముఖాః ప్రయాన్తి” ఇత్యాదికం హృదినిధాయాహ (పిరాట్టి సన్నిధియమి త్యాది). “ఇదమ్” ఎన్దు తిలేనోక్కాకభా వమ్ (ఇవాన్దైయైయై త్యాది). (ఉమ్ముడై యవన్ది తైపోలల్ల కాణుమితి) ఉమ్ముడై యవన్ది తై “స్వతన్తోన్ది” ఎన్దు తేయిరుప్ప త్తెన్ద పడి అలంప్ర సక్తానుప్రసక్త్యైత్తిప్రకృతమనుసరతి (ఇప్పడిక్కొ-త్తవి త్యాది). ౫ “ఒలై” ౬ “ఒలై” ౭ “ఈతే” ౮ “ఈతే” ఇత్యాద్యసకృదభిధా నమ్, ౯ “వివలిల్ శక్కర త్తణ్ణలై మేవల్ వివలిల్ వణురుమూర్ చ్చుడోవేళ్ళోల్” ఇత్యాదికం ఇప్పరామృశక్. ప్రమేయ శేషమాహ (ఇతు తాని త్యాది). అనాదర పేతువేతెన్న (పురుష నర్థిక్క వి త్యాది). ఇప్పేటి త్తనైయుమ్ - స్వార్థ తాగ న్దర హితమాన పేటి త్తనైయుమ్. ౧౦ “వివలిల్ శక్కర త్తణ్ణలై” ఎన్దు తైప్పదై (అవనుమ్ తలై తులుక్కు పెద్దేనా రాయెన్దు తు).

*

అ-అ-వి.-ఇత్త్యభిప్రాయేజాహ (నీర్ తామని లైన్దితి) — “ఏవము క్తస్తు” ఇతి శ్లోక స్వ అవతారి కామాహ (నీరుమ్ నిల్లులుమితి) “జలరామణ్యకం యత్ర స్థలరామణ్యకం తథా | తాదృశోదృశ్యతాం దేశ స్సన్నికృప్త జలాశయః” ఎన్దు తిలేనోక్కు. — చేత శేషప్రార్థయత్సవి పరమదయాగు రీశ్వరస్వ వ్యయ మేవ దవాదిత్యత్రాహ (పురుష నర్థిక్క వితి).

*

ఈ.—ముతత్వాట్టిల్, ఎవ్వకై యాలుమ్ విలక్షణమానమోక్ష త్తిలుమనక్కపేత్తైయిలై, ఉన్దిరువడికలై యెన్దలైయిలే వైక్కవేణుమెన్దితార్.

“అట్టిర్ మోక్ష త్తైక్కొళ్ళమ్” ఎన్టానీశ్వరమ్, “వేణ్డా” ఎన్టార్; “మావీడుకిడిర్-విలక్షణమానమోక్ష జ్జీడిర్” ఎన్టాన్, “అతువుమ్ వేణ్డా” ఎన్టార్; ఎమ్మావీడుకిడిర్-ఎవ్వర్యమ్, అత్త లాభమ్’ ఎన్దిరుక్కవేణ్డా, పర మపురుషార్థలక్షణమోక్షమ్” ఎన్టాన్, అతువుమనక్క వేణ్డా వెన్దితార్. ఎవ్వకై యాలుమ్ సన్తానమోక్ష త్తిడై యాట్టముమ్. (శెప్పమ్) శెప్పమ్, శొల్లమ్. నీప్రసక్తికవుమకడవైయలై, నాన్ప్రతిషేధిక్కవుమకడవనల్లే. (ఎమ్మావీట్టు త్తిఱముమ్ శెప్పమ్) ఒరుతమిల్ “ఎమ్మావీట్టువికల్పముమ్ శెవ్వియవామ్” ఎన్టాన్. అన్దపక్షత్తిలే, వీట్టువికల్పమావతు - సాలోక్కసారూప్య సామీప్య సాయుజ్యమెన్దిటవై. శెవ్వియ వాకై యావతు-సాలోక్యాదిక శొల్లామ్ ఇమ్మాక్ష త్తిలేయన్డాకై. ఆనాలుమకు-వేణ్డవ తెన్నెన్నిల్ (నిన్ శెమ్మాపాతపఱ్వుత్తలై శేర్ త్తు) ఇ తేన కు-వేణ్డవతు. శెమ్ ఎన్టు-శివప్పాయ్, మా వెన్టు-కలుప్పాయ్; ఉన్నుడైయ, అక వాయ్ శివన్దుపుఱవాయ్ శ్యామ మాయ్; వికాసమ్, శెవ్వి, కుళిర్ త్తి, నాన్ గ్రంథకుక్కుత్తామరైయై ఒరుపోలిశొల్లలామ్బడియిరుక్కిఱతిరువడికలై కొణ్డునన్దు ఎన్దలైయిలే వైక్కవేణుమ్. అన్ది క్కే, శెమ్మెయాలనినై క్కిఱతు - శెవ్వియాయ్, ఆన్దితర్ కువరున్ద

జీ-ఆ.—ముతత్వాట్టు (ఎమ్మావీడిత్యాది). * ఎమ్మావీడుతోడజ్జి, “తలై శేర్ త్తు” ఎన్నుమశవుమ్ కటాక్షిత్తవతారికై (ఎవ్వకై యా లుమిత్యాది).

“శెప్పమ్” ఎన్ద ప్రతిషేధతుక్కుప్రసక్తియైక్కొట్టానిన్దుకొణ్డు, “వీడు, మావీడు, ఎమ్మావీడు” ఎన్దువివక్షిత్తుక్రమేణతాత్పర్యమ్ (అట్టిర్ త్యాది). వీడెన్టు - విశ్వర్యమ్; మావీడెన్టు - కైవల్యమ్; ఎమ్మావీడెన్టు - పరమపురుషార్థలక్షణమోక్షమ్. ౧ “ముక్తికోక్షోమహానన్దు” ఎన్దు - ముక్తికోక్షతై అన్దతైన్దున్దుకైయాలే, విశ్వర్యము మానదావమానకైయాలే, “వీడు” ఎన్దు - గౌణమాకవైశ్వర్యతైన్దున్దుకైఱతు. కైవల్యత్తుక్కు విశ్వర్యాపేక్షయామహత్త్యమున్డాకైయాలే - “మావీడు” ఎన్దుకైవల్యతైన్దున్దుకైఱతు. శబ్దార్థమ్ (ఎవ్వకై యాలుమి త్యాది). ఇదైయాట్టమ్ - ప్రసక్తిమ్. “శెప్పమ్” ఇత్యస్యపరమావధిమాహ (నీప్రసక్తికవుమిత్యాది). యద్యా, “శెప్పమ్” ఎన్దుతు-ద్విప చనమాకవివక్షిత్తర్థమాతల్. పక్షాన్తర్థత్తుక్కుక ప్రతీకోపాదానమ్ (ఎమ్మావీడిత్యాది). వీట్టువికల్పమ్- వీట్టినుడైయ శేదజ్జి. తిఱమ్- సమా హమ్. ‡ వికల్పమెన్దపడి. శెప్పమ్ - (శెవ్వియవామ్) ఇమ్మాక్ష త్తిలే - * పాతపఱ్వుత్తలై శేర్ త్తైయిలే. తమిళుక్ నిర్వాహత్తుక్కు - మావీట్టినుడైయ వెల్లామాన శేదముమ్ శెవ్వియవామ్మెన్దై. ఇవ్విడ త్తిలే- ౨ “లోకేషువిష్టోర్నివసన్తికేచిత్సమిపమిచ్చన్తిచచేదశ్యే. ఆన్యేతురూ పంసదృశంభజన్తేసాయుజ్యమన్యేసతుమోక్షఉక్తః” ఎన్దు తమసనేయమ్. ఆకిలుమ్, ప్రకరణస్వారస్యముశ్శమున్దివన్దుత్తిలేయాకైయాలే మత్తైయవలప్పిన్దు మేలిల్ పదత్తుక్కువతారికై (ఆనాలుమక్కిత్యాది). పఱ్వు - పదమ్, మా వెన్టు - కలుప్పమ్, మహత్తై

౨-ఆ-వి.—“ఎమ్మావీట్టు త్తిఱముమ్ శెప్పమ్” ఇతివిశేషణయోఃప్రతిషేధస్యచానుగుణంభావమాహ (అట్టిర్ త్యాదినా).—““విశ్వర్యపురుషార్థః” ఇతివివక్షణ “మాన్దు” ఇత్యాహ” ఇతిహృదినిధాయ “మావీడు” ఇత్యుక్తమిశ్యరేణ, “తదవిమాన్దు” ఇత్యువాచేత్యాహ (మావీడిత్యాది). “కైవ యపురుషార్థత్వేనవివక్షణ “మాన్దు” ఇత్యాహ” ఇత్యభిప్రాయేణ “ఎమ్మావీడు” ఇత్యుక్తమిత్యాహ (ఎమ్మావీడిత్యాది). (అతువుమితి) తదానీమ్ : “నిరస్తాభిలముఖోహ మానస్తాన్దభాక్స్విరాట్” భవేయమితిమోక్షార్థీశ్రవణాదౌప్రసర్తతే” ఇత్యేవమాకారేణ పర్లభోజిభిరుచ్యమానస్వా భగవత్ప్రీతిరూపమోక్ష వృత్తాన్తఞ్చనవత్త్యానుఇత్యాహేత్యర్థః.— ౪ “త్యైవాన్తాత్మరణాన్దోదసముద్రావస్థితస్యమే । సుఖానిగోష్ఠ యన్తే బ్రాహ్మణ్యపిజగత్పతే” ఇత్యాద్యవసన్ధేయమ్.— ౫ “మాకేకరుమైయమ్ శెరుమైయమ్ నిఱముమ్ । మేవియనాన్కాల్లుడైయవుమ్ ందుమ్ । పూవుత్తితిరు వెనవాత్తియమ్ పారున్దుమ్” ఎన్దుకొణ్డు, మా వెన్టు - కలుప్పైన్దున్దు. — పార్థివవ్యజ్ఞనమ్ - రాజవిహ్నమ్.

ఈ. — వేణ్డాతపడియానవార్జవ తైయుడైతాయ్; మావెన్దు-మహత్తైయాయ్, పరమపూజ్యమానతిరువడిక శెన్నపు మామ్. శేర్ త్తు ఎన్దు తు. శేర్ క్క వేణుమెన్దు పడి. కొక్కు వాయుమ్ పడుకణ్ణియుమ్మోలే ఉన్దిరువడికళుమ్ ఎన్దులైయుమ్ శేర వేణుమ్, శేర్ త్తు ఎన్దు-ల్యచ్చాకై యన్దిక్కే, విధియాయ్, శేర్ త్తురుళ వేణుమెన్దు. ౧[యావన్న చరణౌ భాతుః పా ర్థివవృజ్ఞనాన్వితౌ] శిరసా ధారయిష్యామినమేశాన్ నిర్భవిష్యతి] పిళ్ళాయ్, ఉన్దు శ్చెతుప్పాటువ తెప్పో తెన్దార్ కళి; పెరుమాళుమ్ తమక్కువకు త్తముడిశూడి, నానుమెనక్కువకు త్తముడిశూడినవన్దెన్దానిత్తే. (నికశెమ్మా పాతపట్టుత్తలై శేర్ త్తు) మయిర్ కళునిప్పుచ్చూచ్చుడవిరుప్పారైప్పోలే, ఇపరుమ్ ౨* ఈటిలిన్బత్తిరువెళ్ళ త్తిలే ముక్కుకిప్పుచ్చూచ్చుడ విరుక్కి-తార్ కాణుమ్. “అప్పడియే శెయ్ కిత్తోమ్” ఎన్దా; ఆక్కిమమ్ పర్ద్రాతు, (ఒత్తై) శెయ్ తుకొడు నిన్దు, “శెయ్ కిత్తోమ్” ఎన్న వేణుమ్.

ఇప్పడి త్వరిక్క వేణుమిడమున్దో వెన్న (కైమ్మాతున్బజ్జడిన్దపిరానే) నీత్వరిత్తువన్దువిమ్మిమ్మడియటియా యో? 3[పరమాపదమాపన్న] సర్వేశ్వరకౌతన్దై ప్పేణా తేనన్దువిమ్మిమ్మడిమాన ఆపత్తాయ్ ద్దు. [మనసాచిన్దయత్] కూప్పీడోవిద్రు. (కైమ్మాతున్బమ్) అనైయుమ్ తన్నళవిలేయిత్తే నోవుపడువతు. తుత్తిక్కెయ్ ముత్తిన్దావ త్తిన్దావ త్తిత్తే, అప్పడియుమ్ క్కాపత్తున్దో వెన్న; అజ్జుముతలై యెన్దు, ఎనక్కుముతలైయెన్దు; అజ్జుఆయిరమ్ దేవనంప త్సరమ్, ఇజ్జనాదికాలమ్, అజ్జిరుశిలుకుబ్బీ, ఇజ్జు పిఱవియెన్నుమ్ పెరుజ్జడల్; అతుక్కుశరీరనాళమ్, ఎనక్కు ఆత్మనాళమ్; అనైయిర్ కాలై యూయిద్రు ముతలై పర్ద్రు, ఇజ్జు ఎన్నుడైయ నెన్దో యూయిద్రు అరువి త్తిన్దిడు

టీ.ఆ. — యమ్. అకవాయ్ - ఉళ్ళక్కాల్. కూట్టుఎన్నా లే, “శేర్ త్తు” ఎన్దుశొన్నతుక్కు భావమ్ (కొక్కువాయుమిత్తాది) కొక్కువాయుమ్ పడుకణ్ణియుమావతు - ఆభరణవిశేషజ్జలిల్ పరస్పరబుద్ధకమాన వయవవిశేషజ్జల్. కొక్కినన్దైయాయుమ్, ఈ చ్చానకణ్ణియుమాతల్. “ల్యబన్దుమ్” ఇతిభీమమవారయతి (శేర్ త్తైత్తాది). “నడత్తు, శెలుత్తు” ఎన్దాప్పోలేయెన్దుపడి అప్పడిప్రార్థితపేరున్దో వెన్న (యావన్న చరణావిత్తాది) అయిన్దోక; అయోధ్యాకాణ్డే చిత్రకూటపరిసరేశత్రుఘ్నప్రసభిరతేనోక్తః ఇన్ద్రోకతాత్పర్యమ్ (పిళ్ళాయితాది). ఇన్ద్రోకమ్ - శ్రీశత్రుఘ్నాహ్వానోదేశాన్నతాకిలుమ్, శ్రీకాన్దైయార్ ముతలానాగోడుమ్ శ్లో యోగ్యతైయున్దెన్దుకరుత్తు. పార్థివవృజ్ఞనాన్వితావన - ఛత్రచామరాదికళాతల్, ౪*ధ్వజారవిన్దాబ్జుశాదిరేఖైకళాతల్. పార్థివవృజ్ఞనమ్ రాజచిహ్నమ్ “పార్థివవృజ్ఞనాన్వితా” ఎన్దిఱవిశేషణసిద్ధాంతమ్ (పెరుమాళుమ్ తమక్కువకు త్తవిత్తాది). అభిషేకాభావేపార్థివవృజ్ఞనాన్వితత్వమిల్లెయి శేయెన్దుకరుత్తు. “శిరసాధారయిష్యామి” ఎన్దిత్తై భావమ్ (నానుమెనక్కిత్తాది). “పట్టుత్తలై శేర్ త్తు” ఎన్దుపదసామర్థ్యజ్జిక్కుభావమ్ (మయిర్ కళువియితాది). ఆక్కిమమ్ - అన్ద్రకమమ్. ఒత్తై - శిఘ్రిమాక.

(ఇప్పడిత్వరిక్క వేణుమితి) ఏవంత్యరికుంతవావకాశోస్తిమ్-ఆలమ్మనమ స్తికిమిత్వర్థః. పాయ్ మా-కుత్తి. కైమ్మా-అనై. కైమ్మావుక్కుత్ న్దుమున్దో వెన్న; ప్రమాణమ్ (పరమాపదమిత్తాది). శ్రీవిష్ణుధర్మ అష్టపత్రితమే, “పరమాపదమాపన్న మనసాచిన్దయధ్ధరిమ్ సతు నాగవరశ్చ మాన్నారాయణపరాయణః”. పరమాచసాఆపచ్చ- పరమాపత్; తాంపరమాపదమ్. ఆపత్తిన్దైయ పారమ్యత్తైకార్యముభేదర్పిప్పిక్కి-తా (సర్వేశ్వరనిత్తాది). ఆళోకగణః, మనసాచిన్దయత్ ఇత్తుక్కా ఫలితమాహ (కూప్పీడోవిద్రు). ఓవిద్రు- ముడిన్దతు. “కైమ్మా” ఎన్దు అనైక్కే-రూఢియాయ్, తాత్పర్యమ్ (అనైయుమిత్తాది). అవయవార్థ వివక్షయా తాత్పర్యాన్తరమ్ (తుత్తిక్కెయితాది). ఇన్ద్రపదాన్ చొన్న విజర్ కుమ్ ఇత్తనైయుమ్ వివక్షిత మెన్దితార్ (అప్పడియుమ్ క్కిత్తాది). విన్దు - పశ్చేన్దియజ్జల్. అరువి త్తిన్దిడు - ఆత్మన్దః

ఆ.ఆ.వి. — అతావతు-నవరత్తు మయపాదపీః హేమపాదుకాది. అతురాజ్యాభిషేకాన్తరభావిఎన్నుమ్ తైప్పద్రు (పెరుమాళుమ్ తమక్కిత్తాది). — (అనాదికాలమ్) ౫ “అనాదిమాయయా నుత్తః” శిలుకుబ్బీ-అల్పనరః (ఆత్మనాళమ్). ౬ “అసన్నేవసభవతి”. (నెన్దోయూయిద్రు

ఈ.—శీఅతు, ఆనాలతుక్కుమితుక్కుముళ్ళవాళిపారాయ్. (పిరానే) శ్రీగజేన్ద్రాన్ద్రానుచైయదుఃఖతైప్పొక్కినవితువుమ్, “తమక్కువకరి త్తతు” ఎన్దిరుక్కితార్. అతుక్కుతవిన్మెయుణ్డు, ఉమక్కెన్నెన్న్ (అమ్మా) అతుక్కుమెనక్కుమొవ్వాతో దేవరోత్తైసమ్మనమ్, నీస్వామియన్తో?

నీరారెన్న (అడియే) నాశేషభూతక. ఇరువరుడై యస్వరూప వైయుమ్మబ్బి “తవిరవొణ్ణాతు” ఎన్దవేక్కిటిరోవెన్న (వేణ్ణువతు) రాగప్రాప్తమ్. ఇతువాకిల్ వేణ్ణువతు, ఇతుశెయ్కితోమ్ ; ఇతువుమిన్నుమెతువుమ్ వేణుమెన్టా (ఈతే) “నిక శెమ్మాపాతపఱ్పుత్తలై శేర్ త్తు” ఎన్ద వితువేయ్నితార్. ౧.

శీ-అ.—బాధిక్కై. “పిరానే” ఎన్దెక్కు - తమక్కుచ్చెయ్తవుపకారమేతెన్న (శ్రీగజేన్ద్రేత్యాది).

“అత్తువడియేక” ఇత్యత్రవ్యాఖ్యానప్రక్రియయాకిచ్చిత్సవరక్త్యంస్థరతిచేత్, (నీరారెన్న) ఇతిశక్త్యాః, ఉత్తరస్యచాయమర్థః - మదీయంస్వామిత్వం సర్వవిషయకంభవతి, నతోపేయంప్రార్థయతే; ఏవంప్రార్థయమాన స్త్యంకఇతిశక్త్యాః. త్వత్ప్రసాదలభ్యస్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞానవానహమిత్యత్తరస్యాః. (తవిరవొణ్ణాతెన్దితి) నిర్భనరూపతయేతియావత్. “నిక శెమ్మాపాతపఱ్పుత్తలై శేర్ త్తు” ఎన్దయాశే - శేషత్వమేపురుషార్థమెన్దమ్, స్వరూపతైప్పబ్బి విగ్రహమేయద్వేశ్యమెన్దమ్ తోబ్బుకెళు. వేణ్ణువతు - వేణ్ణియిరప్పతు. అపేక్షిస్పతైన్దపడే. పురుషన్దితైన్ద - పురుషార్థమెన్దకరుత్తు. ఎత్తువీడుతోడన్ది, తలై-ఒలై - శేర్ త్తు; క్కెమ్మాతున్దమకడిన్దపిరానే అత్తువడియేక వేణ్ణువతీతేయిత్యన్వయః. ౧.

అ-అ-వి.—౧ “ఉణ్ణిలమియవైవరాలొకుమైతిబ్బి” ఇతి — స్వాధ్యత్వస్వభోక్తృత్వగన్ధసహమానః పరాబ్జుశార్యః “నిక శెమ్మాపాతపఱ్పుత్తలై శేర్ త్తు, అడియేక వేణ్ణువతీతే” ఇతికథంప్రార్థయతీతిచేత్; ౨ “అడిక్కిమ్మర్ న్దపుకున్దడియార్ వాళ్ మిన్దెన్దరుళ్ కొడుక్కుమ్ పడిక్కిల్లొప్పెరుమానై” ఇతిప్రకారేణ - భగవత ఏవలాభ త్వేన భగవన్నిర్మేతుకకృపయా భగవతైవదీయమానం చరణారవిన్దమ్, పరాబ్జుశార్యోపి భగవత్తుభోల్లానైకప్రయోజనతయాతన్దుభోల్లానైకప్రయోజననిత్యజ్జ్వర్యత్వరయాప్రార్థయతే; అతోనవిరోధఇతిభావః. ౧.

ప్ర-తి.— ఎత్తువీడుప్రవేశే. అయోధ్యాకాండే [౨౨] అభిషేకంప్రతినియోక్తారం పురోహితంప్రతిభరతః, “తచ్చుత్తాభరతోవాక్యం శోకేనాభిపరిపుతః | జగమువసారామం ధర్మజ్ఞోధర్మకాజ్ఞయా || ౯ || సభాష్టకలయావాచాకలహంసస్వరోయువా | విలలాపసభామధ్యే జగత్తేచపురోహితమ్ || ౧౦ || చరిత్రబ్రహ్మచర్యస్య విద్యాసాన్తస్యగీమతః | ధర్మప్రయతమానస్యకోరాజ్యంమద్విధోహరేత్ || ౧౧ || కథందశరథాజ్ఞతో భవేద్రాజ్యాపహరకః | రాజ్యంచాహంచరామస్య ధర్మంవత్తుమిహర్హసి || ౧౨ ||” — “ఏకస్మిన్నప్యతిక్రాన్తే మహూర్తధ్యానపరితే | దస్యభిర్దుషితేనేవ యుక్తమాక్రందితుంభృశమ్” — ఆపస్తంబధర్మే, “ప్రమాదాదాచార్యస్యబుద్ధిపూర్వం వానియామాత్రిక్రమంరహసిబోధయేత్” — అయోధ్యాకాండే [౩౧] వరగమనంప్రతిరామేణ బహుభిర్నిషిద్ధస్యౌపునరపిలత్త్యణః, “పరువ్యమామసుచరంవైధర్మ్యంనేహవిద్యతే | కృతార్థోహంభవిష్యామితవచార్థఃప్రకల్పతే || ౨౨ ||” — ఆరణ్యకాండే పంచదశే, “ఏవముక్తస్తురామేణలత్త్యణస్సంయతాజ్ఞలిః | సీతాసమత్సంకాతుత్సమిదంవచసమబ్రవీత్ || ౨౩ || పరవానస్మికాతుత్సత్వయినర్నశతంస్థితే | స్వయంతురుచిరేదేశే క్రియతామితిమాంవద || ౨౪ || సుప్రీతస్తేనవాక్యేనలత్త్యణస్యమహాద్యుతిః | విమృశక్రోచయామాస దేశంసర్వగుణాన్వితమ్ || ౨౫ ||”.

(ముతత్వాట్టు) (ఎత్తువీడిత్యాది) (పాతపఱ్పుత్తలై శేర్ త్తు) అయోధ్యాకాండే [౯౨] చిత్రకూటపరిసరేనసానివేశ్యరామాశ్రమమన్వేషమాణః శత్రుఘ్నంప్రతిభరతః, యావన్నచరణాభ్రాతః పార్థివవృక్షానాన్వితౌ | శిరసాధారయస్యామినమేకాన్దిర్భవిష్యతి || ౧ || యావన్నరాక్షేర్యరాజ్యాహ్నిపితృపైతామపేక్షితః | అభిషేకజలక్లిన్నో నమేకాన్దిర్భవిష్యతి || ౨ || “సిద్ధార్థఃఖలుసామిత్రి ర్యశ్వస్త్రవిమలాపమమ్ | ముఖంపశ్యతిరామస్యరాజీవాత్సుమహాద్యుతి || ౩ ||” — (క్రెమ్మాతున్దమ్) విష్ణుధర్మే ౨వ్యవస్థితమే, “పరమాపదమాపన్నోమనసాచిన్దయధ్ధరిమ్ | సతునాగవరశ్రీమాన్నారాయణపరాయణః” ౧.

తాత్పర్యము. — సాలోక్యము మొదలగు సర్వప్రకారములచే బరిపూర్ణమైనను మోక్షము దానునికెంతటితమకాదు. ఆశ్రయింపనిది సకలమును తనకల్యాణగుణములను నాకుగనుపఱచి నన్ను దాసునిగాఁజేసివచ్చుననైన ఓ! సర్వస్వామి! నీదివ్యపాదారవిందములను దానునిశ్చరస్థునందు శీఘ్రముగనుంచి కృపచేయుము. నాప్రార్థనయిదిగాని వేరులేదు.

మూ. — ఈతేయానునై ఎక్కొళ్ళతెజ్జాన్టుమ్, ఎక్ మైత్తోయ్ శోతిమణివణ్ణవెన్దాయ్ ।

ఎయ్ తానిన్ద్రుల్ యానెయ్ త, ఖాన । కైతాకాలక్కట్టివు శెయ్యేలే॥

ఆ. — (ఈతే) ఎట్లైక్కమితువే నానుస్వక్కల్ కొళ్ళుమ్ ప్రాప్యమ్. భక్తియోగతలల్లతు సిద్ధిక్కుమావెన్నిల్; అన్దయోగద్దన్దై యమ్మనీయే ఈజ్జెన త్తన్దరళ వేణు మెన్దితార్.

అన్వ. — ఎక్ మై తోయ్ (౩) శోతి మణి వణ్ణమ్ (౬) ఎన్దాయ్ ఉన్దై యాక్ (౯) ఎజ్జాన్టుమ్ కొళ్ళతు ఈతే; (౧౨) ఎయ్ తా నిక్ కట్టల్ (౧౩) యాక్ ఎయ్ త ఖానక్కై (౧౪) తా కాలక్కట్టివు శెయ్యేల్. (౨౦).

పన్నీ. — అన్దరమ్, ఇన్దసమ్మన్దవిషయమాన జ్ఞానత్తై త్తన్దరళ వేణు మెన్దితార్.

ఎన్క్కిన్ద రుచినకమాన్, కరుమై, శెజిన్ద, (౩) ఒలియైయున్దైత్తాన, మాణిక్కుమ్ మ్మొన్ద, వడివట్టుకైయున్దైయ, (౬) ఎక్ సామియే! ఉన్దై, నాక్, (౯) ఎక్కాలత్తిలుమ్, కొళ్ళుమ్ ప్రయోజనమ్, ఇతువే. (౧౨) ఏతెన్నిల్; పెఱుతట్టురియ, ఉక్, తిరువడికలై; (౧౩) నాక్, పెఱుతట్టిడాన, తెలివాకిఱాన్దక్కైయై, (౧౪) తరవేణుమ్. కాలవిళమ్మమ్, పణ్ణాతేకొళో, (౨౦). ఖానత్తై - కైయెన్దతు, తన క్కాలమ్మనమాకైయాలే.

అర్థము. — నాకు (రుచినిబుట్టించు) నలుపుళ్ళపూర్ణమైన (౩) కాంతికల మాణిక్యమువంటి తేజస్సుకల (౬) నాస్వామి! నిన్ను నేను (౯) ఏకాలమందును గ్రహించుపురుషార్థము ఇదియే. (౧౨) పొందనశక్యమగు నీయొక్క పాదములను (౧౩) నేను పొందుటఁ జ్ఞానమనియెడిహస్తమును (౧౪) సాదింపవలయు. కాలవిళమ్మము చేయకుము. (౨౦)

ఈ. — ఇరణ్డామ్బట్టు. ముతత్వాట్టిల్ - కాయకమానవేన్దై యపేక్షీత్తార్; ఇతిలే-మానసమానవేన్దై యపేక్షీక్కితార్.

కీబ్బిత్వాట్టిలే “ఈతే” ఎన్నచ్చెయ్ తేయుమ్, “ఓరర్థత్తైయేపలకాల్ కేట్టవాత్తేమన్ద్రొన్ది లే తదుమాఁ

జి.అ. — ఇరణ్డామ్బట్టు (ఈతేయిత్యాది). ముతత్వాట్టిల్ కాయకమాన విత్వాదిక్కు - “తలైకేర్త్తు,” “ఖానక్కైతా” ఎన్నిఱపద భిలేనోక్కు.

“ఈతే” ఎన్నిఱ పునరుక్తిక్కుభావమ్ (కీబ్బిత్వాట్టిలే యిత్యాది). ఇవియై త్తిలే - శ్రుతిసిద్ధమాన నచికేతక్ కన్దైయై యనుసద్ధిపృత

ఆ.ఆ.వి. — నచికేతసఃపితరిసర్వవేదసంయాగం సాజ్ఞమనుస్థాయ దక్షిణాంప్రదదతి, తత్సమయేనచికేతాః, “స్వయమపి పితుస్స్వత్వాః స్వయమపిదాతవ్యః, తథాపిస్వపితాస్వస్తిక్ సేహతిశయాన్నదాస్యతి, అదానేనయాగస్యదక్షిణావైకల్యంభవిష్యతి” ఇతి పితుర్యాగపాష్య ల్యాయ ౧ “కన్దైమాందాస్యసి” ఇత్యసకృదువాచ; తేనకుపితఃపితా ౧ “మృత్యవేత్వాదదామి” ఇత్యువాచ; తేననచికేతాః మృత్యు

ఈ. — విఘ్నవనుక్కిరణుపేర్ కై కొడుత్తాల్, ఎడుక్కుమవర్ క భుక్కు మెలి తాయ్ ఏఱుమవనుక్కు మెలి తాయరుక్కు మితే; అప్పడియేయాకిఱతు" ఎఱ్ఱు. (ఇానక్కై తా) అజ్జనన్ది కే. అతుపి నై పరభ క్తిపరజ్ఞానపరమభ క్తికై యుడై యార్ పెఱు మ్మేఱ్ఱొవ్ వెన్న (ఇానక్కై తా) అవర్ తై యమ్ దేవరేపిఱప్పిత్తు, దేవర్ తిరువడికై పెఱువేణుమెన్న వుమామ్, అప్పడిశెయ్ కిఱో మెన్న (కాలక్కఱ్ఱిపు శెయ్యోలే) "ఒత్తై" ఎఱ్ఱతు తానేయన్తో ఎనక్కేప్పిత్తుమ్ వార్తై. ౨.

జీ-అ. — అజ్ఞాత్ శ్రీపాద త్రిలవరై యఱియామల్ భగవత్సమ్మనన్దమ్ పణ్ణి, అవరత్తిన్దప్పిన్ద భయప్పడ, అప్పోతాజ్ఞానరళిచ్చెయ్ తవార్తై యెన్ద పడి. "ఇానక్కై తా" ఎఱ్ఱతుక్కిరణుపారుళ్. మున్దిను (నాక పెర్ శ్రేణ్ ఎఱ్ఱ తెలియుమ్మడి పణ్ణివేణుమెన్దతు), ఇరణ్ణామర్థమ్ - పరమభక్త్యా దికైయమ్ తదనన్ద భావియాన చాత్తుపసాత్తాత్కరత్తైయమ్ తరవేణుమెన్ద. ఇన్దవిరణ్ణామర్థత్తై యరళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అజ్జనన్ది క్కై యిత్యది). మున్దివర్థత్తై, "ఇానమ్" ఎన్దిఱతు - ప్రత్యక్షరూపజ్ఞానమ్. ద్వితీయార్థత్తై - భక్తిరూపజ్ఞానమ్. అర్థద్వయ త్రిలుమ్ సజ్జతిభేదమొట్టియ వర్థభేదమిల్లై. కాలక్కఱ్ఱిపు శెయ్యోలే - కాలవిశిష్టమ్ పణ్ణాతేకాల్. "క్రీడాత్పాట్టిలే ఈతే ఎన్న చెయ్ తేయమ్" ఇత్యాది పదసజ్జతివాక్యత్తుక్కుచ్చేర, "ఎక్ మైఱోయ్ శోతి మణివణ్ణివెన్దాయ్ - ఎఱ్ఱాన్దమ్ - యానునైక్కొళ్ళతు - ఈతే" ఎన్దివ్వు శివుమ్ క్రీడాత్పాట్టుక్కుళ్ళమామయ్, "ఎయ్ తానిక్ కల్లత్" ఎఱ్ఱుతొడగ్గి ఇప్పొట్టుక్కుళ్ళేషమాతల్; అన్దికే, "ఎక్ మైఱోయ్ శోతి" ఎఱ్ఱు తొడగ్గి, ఎఱ్ఱాన్దమ్ - యానునైక్కొళ్ళతు ఈతే; "ఎయ్ తానిక్ కల్లత్" ఎఱ్ఱుతొడగ్గి - ఇప్పొట్టుక్కుళ్ళేషమాక వన్దయమా తల్. ఇతువే ముఖ్యమ్. ౩.

అ-అ-వి. — యరుక్కు, అప్పోతు ఎమ్బార్ "ఉమక్కువిశేషసమ్మనన్దమ్" ఎఱ్ఱన్ద శ్రీవైష్ణవరై క్కేటక్కు, అవరమ్ "దేవరీరుడైయ సమ్మనన్దమ్ సమ్మనన్దమ్" ఎఱ్ఱ విణ్ణప్పణ్ణయ్య, అవ్వళివలే ఎమ్బారుమ్ "ఇవరాజ్ఞాత్ శ్రీపాద త్రిలవర్" ఎఱ్ఱఱియాతేయివర్ క్కు పఞ్చసంసార్ రజ్జైపణ్ణి యివరై కొణ్ణుకైజ్జుర్యజ్ఞుమ్ కొణ్ణున్ద రళియిరానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే, అజ్ఞానుమతిరమ్మి కొయిలిలేయ్ ఱున్దరళి, అవ్వళివలే అన్ద శ్రీవైష్ణవరాజ్ఞానై వన్దనవిక్కు, అజ్ఞానుమ్ మున్దుపోలే యివరై కొణ్ణువేణ్ణుమ్ కైజ్జుర్యజ్జై కొళ్ళ, అప్పోతు ఎమ్బారుమఱిన్ద అజ్ఞాన్దకల్లలిలేయ్ ఱున్దరళి, "కనక్కు అపచారప్పట్టై" ఎఱ్ఱరుళిచ్చెయ్య, అప్పోతాజ్ఞానరళిచ్చెయ్ తవార్తై. — (ఒరుకిణ్ణో ద్విలేవిఱున్దవనుక్కితి). హన్ద శబ్దేనాత్ర - జ్ఞానముచ్చిలే. కిణ్ణో ద్విలేవిఱున్దవనుక్కు కై కొడుత్తాల్ వన్దవిడత్తిలే - యయాతికన్దైయె నిన్దెప్పతు. ౩.

తా. — నాకు రుచిజనకమైన నీలరత్నమువంటి విగ్రహసాంద్రముకల నాస్వామీ! ఎట్టిజ్ఞానవంతులకును స్వయత్నముచే జౌదనశక్యములైన నీదివ్యపాదారవిందములను నేను లభించుటకుఁ దగుమైన నిర్మలజ్ఞానమును నాకవలంబయుగఁ బ్రసాదింపవలయును, ఎల్లప్పుడు నేను ప్రార్థించు ప్రయోజనమిదియేగాన కాలవిశంబముచేయవలదు. ౩.

మూ. — శెయ్యోల్ దీవినై యెన్దరుళ్ శెయ్యుమ్, ఎ | నైయార్ శక్కరక్కణ్ణిపిరానే |

వియార్ కణ్ణుమడైక్కిలుమ్, నిన్ద్రు | లెయ్యోలే త్తవరుళ్ శెయ్యునక్కే ||

311

అ. — (శెయ్యోల్) ఉక్ కైయన్దిరువాఱీయమాయుక్కిఱ వర్తకై కాట్టి వ్యతిరిక్తవిషయత్తిల్ ప్రావణ్యత్తైత్తవిత్తున్దిరువడికళిరై నై ప్రవణనాక్కినవనే! ఉత్కాన్దైయిలుజ్జూడ వున్దిరువడికై నానిరైయాతేత్తుమ్మడి పిరానే! కృపైపణ్ణి యరుళివేణు మెన్దితార్. ౩.

అన్వ. — తీవినై శెయ్యోల్ ఎఱ్ఱ (౩) ఎక్ అరుళ్ శెయ్యుమ్ (౬) కై ఆర్ శక్కరమ్ (౯) కణ్ణి పిరానే ఐ (౧౨) ఆర్ కణ్ణుమ్ అడైక్కిలుమ్ (౧౫) నిక్ కల్లత్ ఎయ్యతు (౧౮) వత్త ఎనక్కే అరుళ్ శెయ్. (౨౧)

పన్నె. — అనన్తరమ్, అవ్వతీవుక్కిడాక ఆపదశైయిలుమున్నె స్తోత్రమ్మణ్ణుప్పడిపణ్ణి యరుళవేణుమెగ్గితార్.

అకృత్యకరణాదికళానతీవినైకశై, శెయ్యాళేళో, ఎష్ట, (౩) ఎప్పక్కలిలే, కృపాకార్యమాననియమనత్తై, పణ్ణుకైక్కులుప్పాయ్, ౩) తిరుక్కైయోడు, పొరున్దిన, తిరువాళీయెయ్యుడైయనాయ్, (౯) కృష్ణనానసౌలభ్యత్తాలే, ఉపకరిత్తవశే!, ఐయాలే, (౧౨) నిత్తైన్ద, ణ్ణమానతు, ఉక్తిసామర్థ్యమిల్లాతపడి నిర్వివరమాకిలుమ్, (౧౫) విరోధినివర్తకనాయ్ సులభనాయ్ ప్రాప్తనానవుక్, తిరువడికశై, ఇల్లైప్పల్, (౧౮) ఏత్తుమ్మడి, ఎనక్కేయసాధారణమాక, కృపైపణ్ణియరుళవేణుమ్. (౨౧) ఐ-శేప్పా. ౨

అర్థము. — దుష్కర్తములను చేయరాదు అని (౩) నాయందుఁ గృప చేసిడి (౬) హస్తమందు అమరియున్న చక్రాయుధముధరిం నవాడును (౯) కృష్ణవత్సరందెత్తినసర్వసులభుఁడును ఉపకారకుఁడునునైనట్టి శ్రేష్ఠముచే (౧౨) బూర్ణమైన కణ్ణము అడ్డగించి సు (౧౫) నీయొక్క పాదములను శ్రమలేక (౧౮) స్తుతించునట్లు నాకే కృపచేయుము. (౨౧). ౩.

ఈ. — మూన్మామ్బట్టు. ఇతిల్ - వాచికమానపేర్లయ పేడిక్కితార్.

(శెయ్యేలిత్యాది) “కై యుమ్ తిరువాళీయుమ్ పొరున్దియిరుక్కి ఆవిరుప్పక్కణ్ణాయ్, నమ్భవ్యత్తై కణ్ణాయ్; మ్మెయనుభవిక్కైయళియతో? తుద్రవిషయబ్బలిలే స్రవణనాయనర్థప్పడుకై యళియతో?” ఎన్ఱుకైయిల్లెరు వాళీయెయుమ్ భవ్యత్తైయెయుమ్ కాట్టియాయ్ శ్రీవరుడై యవిషయప్రావణ్యత్తై త్తవిర్ త్తతు; శాస్త్రప్రదానా కళాలన్ఱు. (ఐయారి త్యాది) “దుఃఖనివృత్తివేణుమ్” ఎన్ఱితేనల్లే : ౧ “దుర్గతావపి” ఎన్ఱిటపడియే, ఏలేనుము క్కమణసమయ త్తిలుమున్ఱిరువడికశై నానిశై యాతేయేత్తుమ్మడిపణ్ణియరుళవేణుమ్. శెఱిన్దశ్శేప్పావానతుకణ్ణత్తైయ క్కిలుమున్నుడైయ నిరతిశయభాగ్యమానతిరువడికశై నా మాతాతేయే త్తవల్లెనామ్మడిపణ్ణి యరుళవేణుమ్. త్కమణదశై పార్ తిరుప్పర్ కాణుమ్ కోటైచ్చెయలార్ వన్దమిడఱుపిడిక్క. నీర్ శొల్లుకిఱవతోరునుకృతఫల న్నోవెన్న (అరుళ్ శెయ్) “ఇవకపెల్లడువాక్” ఎన్ఱిరజ్జియరుళవేణుమ్. ఇతుప్పిన్నై సర్వర్ కుమ్ప్రయోజ

జీ-ఆ. — మూన్మామ్బట్టు. (శెయ్యేలిత్యాది). వాచికమానపేర్లయెత్తు - “ఏత్తవరుళ్ శెయ్” ఎన్ఱైప్పల్.

పూర్వార్థత్తుక్కు తాత్పర్యమ్ (కైయుమ్ తిరువాళీయుమిత్యాది). “ఎకైయార్ శక్కరక్కణ్ణిరానాయ్ కొణ్ణు - తీవినై శెయ్యే - ఎన్ఱుళుళ్ శెయ్యుమ్” ఎన్ఱన్వయమ్. “కైయార్” ఎన్ఱైప్పల్ (పొరున్దియిరుక్కి ఆవిరుప్పెన్ఱు). భవ్యత్తైయెన్ఱు “కణ్ణిరాక్” యైప్పల్. “తీవినై” ఎన్ఱిటతుక్కుర్థమ్ (విషయప్రావణ్యత్తైయెన్ఱు). ఇతుక్కువ్యావర్త్యమ్ (శాస్త్రీత్యాది). “ఐయార్” ఇత్యాది భావమ్ (దుఃఖ నివృత్తిత్యాది). “దుర్గతావపిజాతాయాం త్వద్గతో మేమనోరథః । యదినాశంనవిదేతతావతాస్తికృతీనదా” ఇతి జితన్తా ామ్. ఏతత్పూర్వోక్తమ్ ౧[విజ్ఞానమిత్యాది] యదిదంవిజ్ఞానంప్రాప్తమ్, యాతొరువిన్దస్వరూపజ్ఞానమ్ ప్రాప్తమాయ్. యదిదం నమాన్దత్తమ్-యాతొరువిన్ద వధ్యససాయమానతు ఆర్జిక్కప్పట్టతు. తస్యపరిక్షయః - అతిన్దైయపరిక్షయమానతు, జన్తాన్తరేపిమాభూత్. నమెన్ఱు - స్థితియాయ్. అతావతు - నిలైన్ఱైయాయ్. ౨ “వాడొటు మేకశ్శెయ్ నాయ్” ఎన్ఱిటపడియే యధ్యససాయత్తైచ్చొల్లుకి ట. “ఐ” ఎన్ఱు - శేప్పమ్. ఆర్ తల్ - మికుతి. “ఆర్ న్ద-ఐ” ఎన్ఱన్వయిత్తునున్దినవర్థమ్. (శెఱిన్దశ్శేప్పావానతిత్యాది). “ఎయ్యారు” యారు. అత్తాలే - (మాతాతే) ఎన్ఱపడి. యద్వా, “ఐయార్” ఎన్ఱు - నిన్దాయాంబహువచనమాయ్, చేతనసమాధియాకవర్థాన్తరమ్ కత్కమణదశైత్యాది. ఇతు - రసోక్తి. కోటై - శేప్పమ్. తుద్రవిషయ - తుద్రసుక్కుమ్బేర్. (సుకృతఫలమన్ఱోవెన్ఱు) “నాధన్యఃకేశవస్తూతి నాధన్యోఽర్చయతిప్రభుమ్ । నమత్యధన్యోనహరిం నాధన్యోవేత్తిమాధవమ్” ఎన్ఱైప్పల్. పెల్లడువాక్ -

ఈ.-నమాకాతోపెన్న (ఎనక్కే) ఎనక్కొరువనుక్కుమ్ శెయ్తరుళవేణుమ్.

3.

జి.ఆ.-అడైయక్కడవణ్. (సర్వర్ క్కుమ్ ప్రయోజనమాకాతో) ఎల్లార్ క్కుమ్ శెయ్యి ప్పెట్టివాదాతో పెన్న్ పడి. ఎనక్కొరువనుక్కుమ్-
ఉణ్ సన్నెన్దియిత్రే ప్రార్థియానిట్కిఱ శెనక్కొరువనుక్కుమ్ పెన్న్ పడి. 3.

3.

ప్ర-తి.—(మాష్టామ్నస్తు) (శైవ్యోల్తీవివైయిత్యాది) (వియారిత్యాది) జితన్తాయామ్, “విజ్ఞానంయదిదంప్రాప్తం యదిదంస్థాన
మారితమ్ । జన్తాస్తరేషీమేదేవమాధూత్తస్యపరిక్షయః । దుర్గతాపశితాయాంత్యద్వతోమేమనోరథః । యదినాశంనవిశేతతావతా ౭ సి
క్ష్మతీనదా”.

3.

తాత్పర్యము. — చక్రాయుధమును భరించిన సర్వేశ్వరుడా! తనదివ్యమంగళవిగ్రహసౌందర్యమును నాకుఁగనుపఱచి నన్ను విషయాస్తరములలోనుండి నివర్తించి యుపకరించిన సర్వగులభుడా! శ్లేష్మము నాకణ్ఠమును వాల్చరాడకుండునట్లడ్డగించినను నీపాదారవిందంబులను బోశ్యైష్ట్యఁడు మఱువక నుండునట్లు నాయందుఁ గృపచేయుము.

3.

3.

మూ. — ఎనక్కేయా బౌద్ధయ్యేక్కా లత్తుమెన్టు, ఎక్ । మనక్కే వనిడై వీడిన్తి మన్ని ।

త్రనశ్శ్చయకవైవైక్యాభ్యుమితే । యనశ్శ్చకణ్ణవైయాకాకాశ్శితపే॥

84

ఆ.— (ఎనక్క) తమ్మయడిమై శేయ్ విత్తుక్కొళ్ళుప్పడియై మెప్పరుమానైక్కొట్టిక్కొత్తార్. సర్వకాలము మనక్కయడిమై శేయ్
 ఎట్టతిరువాయా లేయరుళిచ్చెయ్ తరుళి, ఒరుక్షణమాత్రమొట్టియామే యెన్నెళ్ళి లేపురున్దిరున్దరుళి, తామకా త్రియరుళుమికాత్తు, శన్దనమ, తిరు
 మాతై, తిరుప్పరవట్టజ్జోహి లే యెన్నెత్తనక్కొళ్ళుమితువే యెనక్కొట్టనైయాన్దొళ్ళో శిఱప్పెన్దితార్. ౪

8

అన్వ.—ఎక్కాలత్తుమ్ ఎనక్కే ఆల్ (3) శెయ్ ఎష్టు ఎక్ (౭) మనక్కే వద్దు ఇడైవిడు (౯) ఇన్బి మన్ని తనక్కే (౧౨)
అక్ ఎన్నై కొళ్ళుమ్ (౧౫) ఈతే ఎనక్కే కణ్డణై (౧౮) యాక్ కొల్ శిఱప్ప. (౨౧)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, 'కాయికమాయమ్, మానసమాయమ్, వాచికమాయముళ్ళ భగవచ్చేపత్వత్తై - కీర్త్తమాన్తపాట్టిలు మనుసన్నితు
ఇతిత్ ప్రధానమానతచేకపారతన్యన్యత్తైప్రయోజనతయానిష్కర్మిక్కితార్.

ఎల్లాక్కాలత్రిలుమ్, ఎనక్క, అడిపై, (3) శెయ్, ఎవ్వురుళిచ్చెయ్తు, అవ్వుళినిల్లాళేఎన్, (౬) మనసుక్కే, వద్దు, విచ్చే
దమ్, (౯) ఇల్లాతపడి, నిరవ్తరవాసప్పణ్ణి, పిఠర్క్కువన్దియే ఎవక్కువన్దియే ఎనక్కుతనక్కుజ్ఞాడవువన్దియే తనక్కే, (౧౨
పరత్త)నామ్మడి, ఎన్నై, అణ్ణేకరిక్కుమ్, (౧౫) ఇతుశే, ఎనక్కసురూపమాక, కప్పన్లై, (౧౮) నాన్, అశేక్షిక్కుమ్, ప్రయోజనమ్
(౨౦) శిఠప్ప - ప్రయోజనమ్.

అర్థము.—సర్వకాలములందును నాకే దాస్యమును (3) జేయుము అని నాయొక్క (౬) మనస్సుకే జేంచేసి విచ్ఛేదము (౯) లేక వనించి తనకే (౧౨) పరతత్త్వము అగునట్లు నన్ను అర్జీకరించును. (౧౫) ఇదియే నాకు (అసాధారణముగ) కృష్ణుని (౧౮) సేవ గ్రహించు ప్రయోజనము. (౨౧)

ఈ.—ప్పార్ క్కిల్ వ్యవసాయబులైయుమ్' ఎన్ఱు, కవిర్న్దిరున్ఱుకైయో శెయ్తుగొడుక్కితార్. (ఎనక్కేకణ్ణనై) 'తనక్కేయాక' ఎన్ఱపిన్ఱుత్తై, ఎనక్కేయితే. పురుషార్థమాకైక్కాకచ్చొల్లుకితార్. ఒరుచేతననితేయ షిప్పాక, నీరపేక్షికిఱవితు శెయ్వోమాకప్పార్ తాల్ ఎల్లార్ కుమ్ శెయ్యవేణుక్కాణుమెన్ఱు (యాకొళి) స్వరూపజ్ఞానత్తెనీపిఱప్పిక్క, అత్తాలే స్వరూపజ్ఞానముడై యనానొరుసనుమ్బెలుమ్బడిపణ్ణవేణుమ్. ఉమక్కుమెప్పొతుమ్ నమ్మాత్తెయ్యప్పొకాతెన్ఱు (శిఱప్పే) పలకాల్ వేణ్ణా, ఒరుకాలమైయుమ్; ఆతుతన్నిలుమ్, తిరువాళలైత్తిరుక్కాప్పొక్కొణ్ణ ఒరువరటియాతపడి శిఱప్పాకచ్చెయ్యపుమమైయుమ్. శిఱప్పాకిఱతు - వర్థుమ్, అతావతు - పురుషార్థమ్. స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థత్తెక్కొణ్ణరుళవేణుమెన్ఱుపడి. శిఱప్పావతు-ముక్తియుమ్, సమ్మత్తుమ్, నన్ఱియుమ్. ఇవర్థులై, నానున్ఱక్కల్ గొళ్ళుమ్మోడుమ్ ఉనక్కేయాక వెన్ఱెక్కొళ్ళుమ్ తువే. ఉన్ఱక్కల్ నాకొళ్ళుమ్ సమ్మత్తెన్ఱుపుమామ్. నన్ఱియెన్ఱుపుమామ్.

౪

జీ-అ.—క్కిల్ వ్యవసాయమకులైకైరూపతు- నోక్కుమ్ స్థితముమ్ కుఱియాలుపడుత్తి స్వరూపత్తై నుఱుక్కుమ్బడియాయరుక్కై. కైయోలై శెయ్తు-నిమ్కన్ఱిత్తు. 'తనక్కేయాక' ఎన్ఱవనన్ఱరమ్, 'ఎనక్కే' ఎన్ఱ-సార్థత్తైతోదొచ్చొల్లుకైవ్యాహతమన్ఱోవెన్ఱు; కీర్న్దిరున్ఱిత్తకుక్కుఱు గుణమాకవితుక్కుర్థ మ్మొల్లిక్కొళ్ళుత్తెన్ఱిత్తార్ (తనక్కేయాకవిత్వాది). ఇప్పడియాకిలుమ్మొల్లవేణుమోవెన్ఱు (పురుషార్థత్వాది). పురుషార్థమానాల్ 'ఎనక్కు' ఎన్ఱ వేణుమోవెన్ఱు (ఒరుచేతననిత్వాది). ఆక, 'ఎనక్కే' ఎన్ఱతు - ఉనక్కేయులుప్పొనవెన్ఱెన్ఱుపడి. (స్వరూపజ్ఞానమిత్వాది). అల్లాతార్ కుమ్ ఏతాదృశజ్ఞానమిల్లామైయాలే యత్రిప్రసబ్దశ్చైన్ఱైయైన్ఱుపడి. ఒరుకాలవిశేషత్తిలే యోదొచ్చొల్లుకైవ్యాహతమన్ఱోవెన్ఱు. తీతు - శిఱప్ప; అత్తైప్పదొ (పలకాలిత్వాది). (పలకాల్ వేణ్ణావిత్వార్థపు, అతావతుపురుషార్థమిత్వన్ఱమ్) శిఱప్ప - మోక్షఇత్తెన్ఱిన్ఱుగ్గేచలతి. 'కణ్ణనై,యాక' ఎన్ఱ ఏకపచనబ్బకుక్కుభావమ్ (అతుతన్నిలుమిత్వాది). పురుషార్థమెన్ఱుతుమ్, ముక్తియెన్ఱుతుమ్ - ఏకార్థమ్. ప్రకరణానుగుణమానతాత్పర్యమ్ (స్వరూపానురూపమానవిత్వాది). ఇవర్థులై - ఇమ్మాన్ఱిలుమ్ వైత్తుక్కొణ్ణ. ఆక, 'శిఱప్ప' ఎన్ఱతుక్కుమాన్ఱరమ్. ఎల్లావర్థుక్కుమ్ ఫలితార్థమెన్ఱు, నన్ఱి - నన్ఱై. ఎనక్కేకణ్ణనైయాకొళి శిఱప్ప - ఎనక్కేయాల్పైయి ఎన్ఱుతోడగ్గి, ఎన్ఱెక్కొళ్ళుమితేయత్తెన్ఱుయి. మనక్కేయెన్ఱుతు - మనత్తేయెన్ఱుపడి. ఇప్పడి యరుళిచ్చెయ్తుతతు నాలడియమ్ శేరుకైక్కాక.

౪.

అ-అ-వి.—మేవయస్యస్వరూపమ్, సః-శేషః; పరః-శేషీతిపి శేషశేషిభావలక్షణమ్.—౧'ప్రత్యాశనాద్విపబ్బుస్వరూపాదస్వరూపవరమ్' ఇతి న్యాయేన ఏవంకిమర్థంవక్తవ్యమ్, కిమర్థచ్చుతత్పరిగ్రహానైషేష్యత ఇత్యత్రాహ (పురుషార్థమాకైక్కాకవితి)—చైతన్యకార్యభూతస్వరూపజ్ఞానవాసేన-చేతనః;తత్రాపిస్వరూపయాథాత్మజ్ఞానవాసేనఏవం భూతంపురుషార్థంప్రార్థయేత్. ఈదృశస్వస్వోపిపరాబ్జుకారాభిమానాన్తర్గతత్వాత్పరాబ్జుకార్యావయవభూతఇతిభావః. ౨ "కాసారసంయమిముఖాకమలాసహాయభక్తాఃప్రపత్తిపదవీనియతామహాన్తః! యస్యాభవన్మవయవాఇనపారతన్యత్వస్సైవమోవకుళభూషణదేశికాయ". ౩ "ముడియాతతెన్ఱిన్ఱక్కేలిని" ౪ "కేళవన్ఱమర్." ౫ "కోవిన్దకొడుక్కుత్తిక్" ఇత్యాదిగాథాత్వేననిర్వాహేనత్యేవహ్యుపపద్యన్తే.

౪.

ప్ర-తి.—(క్రియతామితిమాంవద ఎన్ఱిఱపడియే) "పతవానన్ఱి" ఇత్యాదిపూర్వమేవలిఖితమ్.

తాత్పర్యమ్.—సర్వకాలమందును నాకే కైంకర్యములను చేయుమనిసాదించియు, నామనసున్నందే నిరంతరవాసముచేసియు తనకే పరతంత్రుడగుచున్న వన్నంగీకరించునదియే నాకసాధారణమైన ప్రయోజనము.

౪.

మూ.—శిఱప్పిల్వీడు శరవర్ క్కనరక | మిఱప్పిలెయ్ తుక వెయ్ తఱ్క, యానుమ్ |

పిఱప్పిల్ పల్ పిఱవిప్పెరుమానై | మఱప్పాన్ నియెన్టుమకిత్తే నే||

౫||

ఆ.— (శిఱప్పిల్) దేహ మేయాత్తావాకలామ్, దేహతిరిక్తమాయ్ నిత్యసిద్ధజ్ఞానగుణమానవహమర్థమేయాత్తావాకలామ్, అతిలోరాదరమిత్తై; కర్త నిర్దనమానజన్మరహిత నాయ్ వైత్తు ఆశ్రితసరిత్రాణార్థమాక దేవమనుష్యాదిరూపేణ వస్తుపిఱన్దరుకుమ్ స్వభావనాయ్ రుద్రవెమ్మెరుమాన్దుడైయ సర్వదివ్యావతారర్థశ్చైయమ్ సర్వదివ్యచేష్టితజ్జ్ఞశ్చైయమ్ సర్వకల్యాణగుణజ్ఞశ్చైయమ్ మఱవా తే యెన్టుమనుభవిక్కుప్పెఱవేణు మెన్దితార్.

అన్వ.—ఇఱప్పిల్ శిఱప్పిల్ వీడు (౩) శువర్ క్కమ్ నరకమ్ ఎయ్ తుక (౬) ఎయ్ తఱ్క పిఱప్ప ఇల్ (౯) పల్ పిఱవి పెరుమానై (౧౨) బన్దు మఱప్పిన్ది ఎన్దుమ్ (౧౫) మకిత్తే. (౧౬)

పన్నీ.— అనన్దరమ్, ఇప్పారత స్త్రీప్రకాశకనాన వీర్వరనైమఱవాతోట్తేయాకిఱవుక పై ఎప్పెఱవేణు మెన్దితార్.

ఇచ్చిరీర త్తైవిట్టవళివలే, ఆనన్దమాకిఱన నైయిలేరూన, మోక్షమ్, (౩) సుఖాభాసమానస్వర్గమ్, దుఃఖైక తానమాననరకమాకిఱవివల్ తై, దేహత్వరనాయ్ కొన్డుసోయ్ క్కిట్టవుమామ్, (౬) + దేహమ్ తానెన్డానివల్ తైక్కిట్టా తేముడిన్దువివవుమామ్, తనకు పిఱవిక్కుపేతు, ఇన్దియేయిరుక్కుచ్చెయ్ తే, (౯) బహుధావాక, పిఱక్కక్కడవనాన, సర్వేశ్వరనై, (౧౨) ఇవ్వవతారత్తా లేయాశ్రితనై నిత్యపరత స్త్రీరాక్కినగుణచేష్టితజ్జ్ఞశ్చైయమ్, మఱవా తే, ఎన్దుమ్, (౧౫) అవిస్తరణత్తాల్ వన్దవానన్దత్తైయ్ డైయేనాక వేణుమ్. (౧౬) కీత్తోప్పట్టమిన్దుట్టమ్-మున్నిలైయన్దియే స్వగతానుసన్ధానమాయ్ రుక్కిఱతు.

౫.

అర్థము — మరణమైనప్పుడు ఐశ్వర్యముకల మోక్షము (౩) స్వర్గము నరకము (పీటిని) పొందనచ్చును (౬) పొందక నుండనచ్చును. జన్మమలేకయున్నను (౯) అనేకములైన అనతారములుకల సర్వేశ్వరుని (౧౨) (వానిగుణచేష్టితములలో) నొకటియు మఱువక ఎల్లప్పుడు (౧౫) ఆనన్దముకలవాడుకావలయు. (౧౬).

౫.

ఈ.—విదామ్బట్టు. కీత్ - మనోవాక్కాయ్ జ్జిల్ మూన్టాలుమున్డానసేల్ తై యానై ప్పట్టు, ఇవై మూన్టాలుమున్డానననుభవత్తిలున్నుడై యప్రీతియిలేయ్ ప్రరూపతనామిత్తుక్కుమేట్టడ ఎనక్కాయ్ రుక్కుమాకారత్తై త్తవిర్ క్కవేణుమెన్దార్; “ఇతుతాకి సంసారికళి పక్కల్ పరిమాటువత్తోన్దల్ల, ఇవర్ తామ్ తన్నెయారాకనినైత్తు ఇన్దప్పేల్ తైయ పేక్షిక్కితార్ ఎన్దారాయ్ న్దుపార్ పోమ్” ఎన్దు, నీరారాయ్ త్తాన్ ద్దుయిప్పడియ పేక్షి

జీ-అ.—విదామ్బట్టు (శిఱప్పిలిత్యాది) పూర్వార్థత్వేప్పటిని ప్రరేణవవతారిత్తై (కీత్ మనోవాక్కాయ్ జ్జిలిత్యాది). ముతన్యాట్టిరే “పాతపన్దుత్తైరేన్దు” ఎన్దెయలే - కాయికమ్; ఇరన్డామ్బట్టిల్ “భానక్కైతా” ఎన్దెయలే - మానసికమ్; మూన్టామ్బట్టిల్ “పత్తవరుళిశేయ్” ఎన్దెయలే - వాచికమ్. క్రమమవివక్షితమ్. “తనక్కేయాక” ఎన్దెయలే (ఎనక్కాయ్ రుక్కుమిత్యాది). ఇప్పడి “స్వర్గాదికత్తైక్కిట్టవోమ్, కిట్టాతిరుపోమ్” ఎన్దెక్కుప్రసజ్జమ్ సంపాదిక్కితార్ (ఇతుతానిత్యాది). నీగారాయ్ త్తాన్ ద్దుయిప్పడియ పేక్షిక్కితైన్దతు - ౧ “ఆత్మాభిమానానుగుణం పురుషార్థవ్యవస్థయా | భగవత్పరతత్త్వాద్విప్రబుధస్యనుగ్రహయతే” ఎన్దు - ఆత్మాభిమానానుగుణమయన్దోపురుషార్థవ్యవస్థైయరప్పత్తైన్దప్పటి, “నీరారాయ్ త్తాన్” ఎన్దు తుక్కుభానమ్ - నిత్యసూరికళితేయ్ రువరాకనినైన్దో నెన్దు. నిత్యనా

అ అ వి. — ఇప్పట్టిలవతారిత్తైయిల్ విప్రరేణజ్జిల్లికిఱతాత్పర్యజ్ఞుక్కుబ్బమే తెన్నిల్; “శిఱప్పిల్ వీడు శువర్ క్కనరకమిన్దుత్తై తుక వెయ్ తఱ్క” ఎన్దు - దేహతిరిక్తనాయ్ రుప్పోయ్ ఆత్మావాకవుమ్, దేహమే ఆత్మావాకవుమెన్దిఱవిరన్దువాక్యత్తైయప్పటి నరరుళిచ్చెయ్

ఈ.-శిఱప్పిల్ తన్న; “దేహమే ఆత్మా” ఎన్నార్; “కేవలదేహత్తుక్కు ఇన్నియ మొఱ్ఱియవనుభవమిల్లామైయాలే ఇన్నియ జ్ఞశేకాణాత్మా” ఎన్నార్; “అన్దఇన్నియజ్ఞభుమ్ మనస్సహ కారమిల్లాతపోతు ప దార్ధగ్రహణమృణ్ణమాట్టామైయాలే మనస్సేకాణాత్మా” ఎన్నార్; “అమ్మనస్సుతనకుమ్ ప్రాణజ్ఞ శహకరిక్క వేణుకై యాలే ప్రాణజ్ఞాణాత్మా” ఎన్నార్; ఇవై యెల్లాముణ్ణానాలుమ్ అధ్యవసాయమ్ వేణుమే, ఆతుక్కుక్కురువియానబుద్ధిత త్వమేకాణాత్మా” ఎన్నార్; “ఇవై యి త్తనైక్కుమవ్వరు కాయజ్ఞానగుణకమాయ్ జ్ఞానస్వరూపమాయిరుప్ప తొన్దాత్మా” ఎన్నార్ కానిట్టర్ కళ; ఆతి లెనక్కోరు నిర్బన్ధమిల్లై, ఏతేనుమాక వుణ్ణానవస్తుదేవర్ కుఱుప్పామితువే వేణువ త్తెన్దిఱార్, ౧, “వపురాదిషుయోపికోపివా” ఎన్దాప్పోలే.

(శిఱప్పిల్ వీడు) నిత్యసంసారియా య్ వ్విన్దవ నిత్యసూరిక భుచ్చైయవనుభవ త్తైప్పెన్ద నినుభవిక్కక్కడవ తాచ్చొల్లుకిఱమోక్షమ్, పరిమితసుఖ త్తైయుచ్చైత్తానస్వర్గమ్, నిష్కంప్టదుఃఖమేయాననరకమ్; ఇవన్ద శ్రై శరీర వియోగసమయ త్తిల్ ప్రాపిక్క, ప్రాపియాతోఱ్ఱిక. ఇతుక్కుక్కురు త్తెన్నిన్నిల్; దేహాతిరి క్తనాయిరుప్పానోరు ఆత్మాపుణ్ణాకపుమామ్, దేహమేయాత్మావాకపుమామ్, ఇతిల్ నిర్బన్ధమిల్లైయెన్దై. దేహాతిరి క్తమాయిరుప్ప తోరువస్తుపుణ్ణాకిలితే స్వర్గాద్యనుభవజ్ఞభుళుతు, కేవలదేహమ్ ఇజ్జేదగ్ధమాకక్కాణానిన్దోమితే. (యానుమ్) చశబ్దతాలే - నానిప్పేటి త్తనైయుమ్ వెలువతుకాణ్డెన్దిఱార్. స్వరూపనిర్ణయ త్తిల్ నిర్బన్ధమిన్ది క్కే, “నానారేనుమాకవమైయుమ్” ఎన్దిరుక్కిఱనానుమ్. (పిఱప్పిల్ పల్ పిఱవిప్పెరుమానై) పిఱక్కెక్కు హేతువానకర్తమిన్ది క్కేయిరుక్కచ్చెయ్ తే, కర్తవశ్యరుమ్బుటవాతజన్మజ్జలిలేపిఱక్క వల్లన ర్వాధికనై.

౨, “అజాయమానోబహుధావిజాయతే.” (మఱప్పొన్దిన్ది) అవతారజ్ఞలిలుమ్ చేష్టితజ్ఞలిలు మొరుమఱప్పిన్ది క్కే. (మఱప్పొన్దిన్ది) ఇ త్తలై యిలుళు త్తెల్లామ్ మఱక్కలామ్, అ త్తలైయిలుళు త్తొన్దమ్ న్దువవొన్దాతు, శీ-అ.-రికళిలే యొరువనాకపుమామ్, సంసారిచేతనరిలేయొరువనాకపుమామెన్ద త్తైచ్చొల్లుకిఱతు(దేహమేయాత్మా ఇత్యాదియాలే). ఆతుక్కుక్కురు వియానబుద్ధిత త్వమాత్మావెన్ద తు-అధ్యవసాయత్తుక్కుక్కారణమానజ్ఞానమాత్మావెన్ద పడి. బుద్ధిత త్వమ్-మహత్తత్వ మెన్న పుమామ్. ఇతుక్కుసంవాదమ్ (వపురాదిష్టిత్యాది).

శిఱప్పిల్ వీడు - శిఱప్పిలేయానవీడు. అతావతు - శిఱప్పైయుచ్చైయవీడెన్ద పడి. శిఱప్ప - అతిశయమ్. వీట్టుక్కతిశయమావతేతెన్న (నిత్యసంసారియాయిత్యాది). ఇఱప్ప - శరీరవియోగమ్. “ఎయ్తుక, ఎయ్తఱ్ఱు” ఎన్దాల్ - దేహాతిరిక్తాత్మాపుణ్ణాకపుమామ్, ఇత్తల యాక పుమామెన్దిఱవర్ధతైక్కాట్టుమ్బడి యెన్నెన్న; ఆతుక్కుపవత్తియైక్కాట్టుకిఱార్ (దేహాతిరిక్తనాయిత్యాది). అతావతు- దేహాతిరిక్తమాయిరుప్ప తోరువస్తువన్దోశరీరవియోగ త్తిలేపుణ్యపాపఫలమాన మోక్ష స్వర్గనరకజ్జైప్రాపిక్కిఱతు; “కేవలదేహమేఆత్మా” ఎన్దిరున్దాల్, అతుదగ్ధమాకానిఱుమితే, స్వర్గాదిక త్తైప్రాపిక్కమాడాతే; ఆకైయాలే, “ఎయ్తుక” ఎన్దైయాలే - దేహాతిరిక్తనానవాత్మావైచ్చొల్లిల్లు. “ఎయ్తఱ్ఱు” ఎన్దైయాలే - దేహమే ఆత్మావన్ద త్తైచ్చొల్లిల్లైన్ద పడి. చశబ్దత్తుక్కురణ్ణభావమ్. అతావతు - ఇప్పడిప్పట్టఫలత్తు క్కయోగ్యనాన నానుమెన్నుతల్; యద్యా, స్వరూపనిర్ణయ త్తిల్ నిర్బన్ధమిన్ది క్కేయిరుక్కిఱ నానుమెన్నుతల్. ఇవన్దగ్ధవయ త్తైయుమ్ క్రమేణవరలిచ్చెయ్కిఱార్ (చశబ్దతాలేయిత్యాదివాక్యవ్వయత్తాలే). మున్దివతుక్కు - నైచ్చత్తిలేనోక్కు. ద్వితియత్తుక్కు - పారతన్ద్రీయత్తిలేనోక్కు. పిఱప్పిల్ - పిఱక్కెక్కు హేతువిన్ది క్కే యిరుక్కచ్చెయ్ తే. “పల్” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (కర్తవశ్యరుమిత్యాది).

ఉత్తార్ధత్తుక్కుప్రమాణమ్ (అజాయమానఇత్యాది). మఱప్పొన్దిన్ది - ఒరుమఱప్పమ్మిన్ది క్కేయితిశబ్దార్థంహృదినిధాయ, విస్మృతిభేదస్య మయభేదాధీనత్వాదాచా (అవతారజ్ఞలిలుమిత్యాది). “ఒన్దిన్ది” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (ఇ త్తలైయిలుళు త్తొన్దమ్ - ౨-అ వి.-తార్. — అవతారజ్ఞలిలుమ్ చేష్టితజ్ఞలిలుమ్ ఎన్ద తు-“పల్ పిఱవి” ఎన్దపిఱవియైచ్చొన్న పోతే-చేష్టితజ్ఞభుమ్బొల్లిల్ల మెన్ను మత్తాలే.

౧౯౮ తిరువాయ్ మొట్టి. — ౨-ప. ౯-తి-ఎన్నావీడు. ౬-పా-మక్కిళ్ కొళ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

ఈ.—(ఎన్ట్రుమ్ మక్కిళ్వేసే) మక్కిళ్ చ్చియెన్ట్రుమ్, అనుభవమెన్ట్రుమ్-పర్యాయమ్. అనుభవిప్పే నెన్ఱితార్. ఆక, ఇత్రాలే-స్వరూపముమ్ వెళియిడుకితార్, పెరుమానెన్ఱెయాలే - తమ్ముడైయ శేషత్వముమ్, ముఱప్పొన్ఱిన్ఱి ఎన్ఱెయాలే-జ్ఞాతృత్వముమ్, ఎన్ట్రుమ్ మెన్ఱెయాలే - నిత్యత్వముమ్, మక్కిళ్వుఎన్ఱెయాలే - భోక్తృత్వముమ్. ౫.

జీ-ఆ.—దేహభిమానస్వాతంత్ర్యాభిమానప్రభృతయః. “ముఱప్పొన్ఱిన్ఱి” ఎన్ట్రుమ్ ప్రతిఱిటిత్వేన, అనుభవరూపేణ నిన్ఱెప్పేకా ఎన్నాతే, “మక్కిళ్వేసే” ఎన్నానెన్ఱెన్ఱు (మక్కిళ్ చ్చియెన్ట్రుమ్ త్యాది). ఉక్తవిశేషణజ్ఞాలే జీవస్వరూపయాథాత్మ్యమసిద్ధమయిన్ఱ్ఱెన్ఱితార్. (ఆకవిత్వాది). ఉక్తార్థోపపాదనమ్ (పెరుమానిత్వాది). “పెరుమాకా” ఎన్ట్రుమ్ - ఆవనుడైయ శేషత్వమొన్నపోతే, తత్ప్రతిఱిటిత్వేన శేషత్వము మెన్ట్రుమ్ పడి. ఇత్తనైయుమ్. తృతీయాక్షరసిద్ధమితీయెన్ట్రుమ్ పడి. క్రమేణాన్వయః. ౫.

ప్ర-తి.—(బుద్ధామ్మట్టు) (శిఱప్పిలిత్వాది) స్తోత్రే, “వపురాదిషుయోపిఱిపి వాగుణతోసానియథాతథావిధః। తదహంతవపాదపద్మయోరహమద్వైవమయాసమర్పితః”. — (పిఱిప్పిల్ పల్పిఱివిప్పెరుమాకా) ఉత్తరనారాయణే, [౧౧] “ప్రజాపతిశ్చరతిగర్భే ఆన్తఃప్రజాయమానోబహుధావిజాయతే”. “ఏవంబుసతిజ్ఞానాన్తోక్షుసృతరాద్ధర్మభిత్త్యాశ్చక్ర్యపరిహరతి. విషయస్యాతిభూమిత్యాత్ జ్ఞానదోష్యర్థశ్చిన్ఱామ్ అవతారేణసౌలభ్యంతృప్త్యభోక్తంతృప్తీయయా (ప్రజాపతిశ్చరతీతి). యఃప్రజాపతిః-ప్రజానామ్ - అసద్వ్యాప్యత్రానాం సర్వేషాంపతిః-స్వామిః. రక్షితః; పాతేర్దప్రత్యయః. (గర్భే) గర్భభూతే, సకలప్రమాణానాంభూమిభూతేపరమేపదే. (ఆన్తః) నిగూఢంచరతి. అథవా సర్వేషుభూతేషు ఆత్మతయాన్తఃప్రవిశ్యహృదయగుహాయాన్యశ్చరతి, సః (అజాయమానః) జనిజరాది సకలదురితదూరః. అకర్తవశ్యతయాస్వేచ్ఛయైవస్వాసాధారణయాదివ్యయాపఞ్చశక్తిరూపయాప్రకృత్యా (బహుధా) బహుప్రకారమ్. దేవతీర్యజ్ఞసుమ్యాఖ్యేషునానావిధేషుభూతజాతేషువివిధమ్ (జాయతే) యదాయదాధర్మగ్లానిరధర్మవృద్ధిశ్చభవతి, తదాతదా, ఏకస్యామపిజాతౌనానాప్రకారంజాయతే” ఏవమస్యామ్మృతేర్నారాయణయతిభిర్వ్యాఖ్యాన్యతా. ౫.

తాత్పర్యము.—దేహాతిరక్తమైన యాత్మయుండనిమ్ము లేకపోనిమ్ము దానియందు నిర్బంధములేదు. తనకు జన్మములులేకయున్నను అనేకప్రకారములుగా నవతరించిన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణచేష్టితములలో నొకటియు మఱువక నెల్లప్పుడు ప్రీతిపూర్వకముగ నేననుభవించవలయు. ౫.

మూ.—మక్కిళ్ కొడైయ్ నములొక ములొక । మక్కిళ్ కొళ్ళోళిమలర్ న్దవన్తూనే ।

మక్కిళ్ కొళ్ళోళిన్ఱెళ్ళొత్తెయ్ కై కొణ్ణు, ఎన్ట్రుమ్ మక్కిళ్ పుట్టునై వణబ్బ వారాయ్ ||

ఆ — (మక్కిళ్ కొళ్ళో) పరమకారుణ్యత్రాయజ్ఞగతైయెల్లామ్మడైత్తరుళివనే!, ఎన్ట్రుమ్ దైయసర్వకరణబ్బళాల్ మ్ సర్వకాలముమ్ త్వదనభవైకస్వభావనాయ్ కొణ్ణునై యనుభవిక్కుమ్మడి వన్దరుళివేణుమెన్ఱితార్. ౬.

అన్వ.—మక్కిళ్ కొళ్ళో తెయ్ వమ్ ఉలొకమ్ (౩) ఆలొకమ్ మక్కిళ్ కొళ్ళో (౬) శోతి మలర్ న్ద అమ్మనే (౯) మక్కిళ్ కొళ్ళో శిన్ఱొళ్ళో (౧౨) శెయ్ కై కొణ్ణు ఎన్ట్రుమ్ (౧౫) మక్కిళ్ పుట్టు ఉన్ఱై వణబ్బ (౧౮) వారాయ్, (౧౯).

పన్నీ.—అన్తరమ్, ఇన్ద్రవాన్తరానుభవమడియాక బాహ్యనుభవత్తై యపేక్షిక్కితార్.

సుఖప్రమరమాన, దేవతావర్ణమ్, జ్ఞానప్రకాశయుక్తమానమనుష్యవర్ణమ్, (౩) ప్రకాశరహితమానతిర్యక్తావర్ణో, తేజస్వియాల్ పద్మపుకపై, ఉడైత్తన, (౬) శోతిఃపదార్థబ్బళాయ్ కొణ్ణు, ౧ “బహుస్యామ్” ఎన్ఱిఱకణ్కిలే విస్తృతనాన, స్వామియా

పనే! (౯) ఉష్ణక్రలాభిముఖ్యత్వాల్లేప్రీతియుక్తమాన, నిశ్చలైయుమ్, ఉక్తియైయుమ్, (౧౨) క్రియైయైయుమ్, కొఙ్ఘ, సర్వకాలముమ్, (౧౩) ఆనందనిర్భరసాయకొఙ్ఘ, నాక ఇక్కరణతయవ్యాపారతైయుజ్ఞాక్కితత్వపునై, ఆనుభవిష్కమ్మడి, (౧౪) ఎఙ్ఘాస్తరుళివరచే, యమ్. (౧౫) ఉలోకమలోకమెను-చేతనాచేతనజ్ఞాకాపుమామ్.

అర్థము.—అనన్దముకలవారగు దేవతలు ఆచిద్వస్తువులు(౩)లోకభిన్నమైనచిద్వస్తువులు(ప్రకాశకత్వముగ) సంతోషము కల(౬) జేషశు
దార్థములు(వీటికినిరాధ్వాకుండును) వ్యాపించినవాడునునైన ఓ! స్వామి!(౯)ప్రీతితోఁగూడిన తలంపును మాటలను (౧౨) క్రియలను (వీటి
నిసాధనముగాఁ)జేసికొని సర్వకాలములందును (౧౫) ప్రీతియు కుండనై నిన్ను ననుసంగించునట్లు (౧౮) వేంచేయవలయు. (౧౯). ౬-

ఈ. — ఆతామబ్బట్టు. దేవాదిపదార్థజ్ఞులై యుద్ధాక్కినాప్పులే, ఎన్నై యమున్నై యనుభవిప్పేనామ్మడి
యాక ప్పట్టణ్ణివేణుమెన్ఱితారాతల్. అన్ఱియే, దేవాదిపదార్థజ్ఞులొక్కటొరొస్సభావమ్ నియతమామ్మడిపట్టణ్ణినాప్పులే,
ఎనక్కున్నై యనుభవిక్కుమతు నియతస్సభావమామ్మడిపట్టణ్ణియరుళవేణుమెన్ఱితారాతల్.

(మక్కిన్ గొల్ తేయవమ్) భోగ్యభోగోపకరణభోగస్థానజ్ఞభా లే మనుష్యరిత్యాట్టిలానస్తపచురరాయరు
 స్తుభ్యదేవర్కళ. (ఉలోకమ్) లోక్యతఇతి-లోకః ఎన్నిటపడియే, చతురాదికరణజ్ఞభుక్కు విషయమానవచిత్తు
 (అలోకమ్) ఇవద్దైగ్రహిక్కుమ్ సాధనజ్ఞభాల్ గ్రహిక్కుప్పడాతేశాస్త్రైక సమధిగమ్యమానచిద్వస్తు. (మక్కిన్
 గొల్ శోతి) దాహకమాన తేజఃపదార్థమ్. చంద్రసూర్యర్కకళెన్న ప్రమామ్. ఇవద్దై యుణ్ణాక్కినస ర్వేశ్వరః! ౧ “బ
 హుస్యామ్” ఎన్నిటపడియే తక్కువికాసమాకైయా లే (మలర్ న్దవెన్తితార్) చిదచిద్విశిష్టబ్రహ్మమే కారణము
 మాయ కార్యముమాకక్కడవతితే. నీర్ శొన్నవై యెల్లామ్ శెయిలమైయుణ్ణు, ఉమక్కిప్పోతు శెయ్యవేణువతు
 తానెన్నెన్న. (మక్కిన్ గొల్ తిత్తాది) ఎన్నుడై యహ్మదయమునై యనుభవిత్తు మక్కిన్ చ్చియైయుడైత్తామ్మడి పణ్ణ
 వేణుమ్. ఎన్నుడై యవాగ్వ్యవహారముమప్పడియేయాకప్పణ్ణవేణుమ్, ఎన్నుడై యవ్యాపారముమ్ ప్రీతిపురస్స
 రమాకప్పణ్ణమ్ కై జ్జర్యమాక వేణుమ్, నానుమ్ తనియేయనుభవిత్తు ప్రీతియైయుడై యేనామ్మడిపణ్ణవేణుమ్, ఎన్ను
 మిప్పడి నానున్నె యనుభవిక్కుమ్మడివర వేణుమ్.

జీ.ఆ. — ఆటామ్మట్టు (మక్కిన్ కోలిత్యాది). ముద్దినవసతాదిక్త - “మలర్స్” ఎన తెప్పల్లు, ఇరజ్జావతు - “మక్కిన్ కోల్” ఎన విశేషణ తెప్పల్లు. ఓకోస్వభావమెన తు-ఆనన్తి త్వేన్రియగోచరత్వతదగోచరత్వజ్ఞో.

అల్లాహ్ కు మక్కిన్ చ్చియుజ్జాయిరుక్కు, ఇవరక కై “మక్కిన్ చ్చియు యుజ్జయవరకల్” ఎన్నా నెన్నెన్న (భోగేత్తాది). మక్కిన్
 కోల్ - అనన్దతైయుజ్జయ. అగ్ని క్కుమక్కిన్ చ్చియావతు-దాహకత్వుమ్. దాహకత్వుస్యాగ్నే రానన్దపేతుత్వాదిభావః. చన్ద్రానూర్వరకకుక్కు
 మక్కిన్ చ్చి-ప్రకాశకత్వుమ్. “మలర్ న్ద” ఎన్దతుక్కుభావమ్. (బహుస్యామిత్యాది). బ్రహ్మవికాసవపకంజగదిత్యత్రాహ (చిదచిద్విశిష్టత్యాది).
 చిదచిద్విశిష్ట పదేన - బ్రహ్మస్వరూపవికారః కిన్న స్యాదితిజ్ఞాచపరిహృతా. “మక్కిన్ కోల్ - శిన్దై, మక్కిన్ కోల్ - శోల్, మక్కిన్ కోల్ -
 శేయ్ కై” ఎన్ద పడి. ౨*మండియానేయిఱ్ఱరణజ్జైయుజ్జయరాకై యలే “ఇవైయెల్లామ్మక్కిన్ చ్చియుజ్జైత్తామ్మడిపన్ద పేణుమ్” ఎన్ద క్కుఱై
 యిఱ్ఱై. ఇత్తాల్ తాత్పర్యమ్-ప్రీతిపూర్వకమాక నాన్ నిన్దెక్కైక్కుకవుమ్ శోఱైక్కుకవుమ్ శేయ్ కైక్కుకవుమ్మెన్ద పడి. ముతల్ మాన్దు
 పాట్టిలేయుమ్ - కరణత్రయజ్గళాలు మపేక్షిత్రపేదై, “మక్కిన్ కోల్” ఎన్దప్రీతిపూర్వకమాకేణు మెన్దు మతువుమ్, తాముమసుభవిత్తు
 మక్కిన్ పేణు మెన్దు మతువు మిప్పాట్టుక్కువిశేషమ్. కిడ్డిఱ్ఱాట్టిలిప్పాట్టుక్కువిశేషమ్-కరణత్రయజ్గళోడే తాముమసుభవిత్తు. మక్కిన్ కోల్
 తెయ్ పమిత్యారభ్య, శోతియాయ్ కోణ్డైమలర్ న్దవన్దానే, మక్కిన్ కోల్ శిన్దైశోత్పయ్ కైకొణ్డై ఎన్దమ్ నానుమక్కిన్ కోణ్డై ఉన్దై వణజ్జ
 వారాయిత్తనయః.

అ-ఆ-వి.—౩ “తీమన్ ద్రితైన్విలజైయూట్రినాక” ఇత్యాదా-దాహకత్వస్యనప్పేప్రప్తిహేతుత్వేనాభిధానాత్, “మక్ష్మోకాః” ఇత్యనేన-చప్పే రానన్దహేతుభూతందాహకత్వముచ్యత ఇత్యభిప్రాయేణాహ (దాహకమానవతి). ౬.

ఈ. — వత్తై త్తవిర్ క్కవుమామితై. అక వాయ్ పెరియ తిరునాళాయ్ చెల్లా నిష్టతు. నిరతిశయభోగ్యనాన పున్నై బాహ్యసంశ్లేషమృణ్ణాతపోతు ధరిక్కమాట్టాత వెన్నుడై యహృదయ త్తిలేయున్నై కొండ్లు పుకున్దువై క్కుమిడ త్తిల్, ఒరునాళుమమైయాతపడి యిరుక్కి-అవనె! (ఎనక్కెన్దుమెక్కాలే) ఎనక్కెల్లాక్కాల త్తిలుమెల్లావనన్దై ములుమ్, వారాయ్-వరవేణుమ్. ఉక్తిరుప్పాతమలర్ క్కీళ్ పేరాతేయాన్ వనన్దై యుమ్మడి తారాతాయెన్ను తల్, వారాయెన్ను తల్.

౭.

కి. అ. — విట్టాలిత్యాది. శబ్దార్థమ్ (నిరతిశయేత్యాది). “వైప్పిల్” — (వైక్కుమిడ త్తిల్) అమైయాతపడి-తృప్తనాకాతపడి. తారాతాయెన్ను తల్ వారాయెన్ను తల్ ఎత్తుక్కర్థమ్ - “యాన్ వనన్దైయుమ్మడి” ఎత్తుక్కు - “తారాతాయ్” ఎన్ద్రోడే యన్వయమాతల్, “వారాయ్” ఎన్ద్రోడే యన్వయమాతలెన్దు. మున్దినపక్షత్తుక్కు - ఉక్తిరుప్పాతమలర్ క్కీళ్ త్యాదభ్య, ఎక్కాలుమ్ వారాయ్ త్యన్వయః. వ్యతీయపక్షత్తుక్కు - ఉన్నై తారాతాయ్, ఉన్నై యెన్నుల్ వైప్పిలిత్యాదభ్య, ఎక్కాలుముక్తిరుప్పాతమలర్ క్కీళ్ పేరాతే యాన్ వనన్దైయుమ్మడి వారాయెన్ద్రయమ్. ఇప్పత్త త్తిల్, “ఉన్నై” ఎన్ద్రోడే “తారాతాయ్” ఎన్ద్రోడే త్తిలుమ్మాట్టువతు.

౭.

అ. అ. వి. — (ఎన్ద్రోడే మెక్కాలుమితి) ౧ “అహరహస్సన్ధ్యామపాసీత” ఇతివత్, అనుదినంకాలవిశేషసమాగమనంపున స్తద్వ్యతిరీక్త కాలవిశేషేష్యనాగమనంచ వ్యావర్తయతి - “ఎక్కాలుమ్” ఇతి; తదాహ (ఎక్కాలుత్తిలు మెల్లావనన్దైయులుమితి).

౭.

తాత్పర్యము. — నీయొక్క నిరతిశయభోగ్యములైన దివ్యసాదారవిందమలకు పరశంత్రుండగుచు సర్వకాలసర్వావస్థలయందును కైంకర్యములనుజేయుటకవకాశమునునాకుఁ బ్రసాదించని ఓ! స్వామీ! నిరతిశయభోగ్యభూతుడైన నీతో సంశ్లేషింపకనుండునప్పుడు సత్తలేని నా కృదయమునందు వేంచేసియున్నచో నిరతిశయానందకరుడైన నీవు సర్వకాలసర్వావస్థలయందును వేంచేసి నేనసాదింపకృపచేయవలయు.

౭.

మూ. — ఎక్కాలత్తెన్ద్రాయాయెన్నుల్ మన్నిల్, మ! న్ద్రోక్కల త్తిలుమ్ యాతొన్ద్రుమ్ వేణ్డేక్.

మిక్కార్చేతవిమలర్విట్టాజుమ్, ఎ న్దుక్కరక్కనియేయున్నై యానే॥

౮॥

అ. — (ఎక్కలత్తు) ఎక్కాలముమెన్నై యెల్లావడి మెయ్ శ్చాయ్ విత్తుక్కొణ్డెన్ను శేళి మన్నిలున్నైప్పిన్నై యిరుకాలము మొన్దుమపే ఓక్కిటిలేక్ ఎన్దుక్కొణ్డెమ్మెరుమానైయవేక్షిత్తు, పిన్నైయు మెమ్మెరుమానుక్కుడి మెళెయ్ కైయులుళ్ళున్నై హైయా లే, ఎమ్మెరుమానై, యళ్ళు పడికణ్డెనుభవిక్కిఱ మహత్తాక్కళాఠోవెన్దితార్.

౮.

అన్య. — మిక్కార్ వేతమ్ విమలర్ (౩) విట్టాజుమ్ ఎక్ అక్కరమ్ (౬) కనియే ఎక్కలత్తు ఎన్ద్రాయ్ (౯) ఎన్నుల్ మన్నిల్ (౧౦) ఎక్కాలత్తిలుమ్ యాతు ఒన్దుమ్ (౧౧) ఉన్నై యాన్ వేణ్డేక్. (౧౨).

పన్నీ. — అనన్దమ్, అత్యల్పకాలానుభవమృతీలుమతోజీయ వేటొన్దుమ్ వేణ్డా ఎన్దిఱ వత్సభినివేశ తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్.

అతిశయితస్వభావరాయ్, వైదికాగ్రేసరరాన, నిర్లరానవర్కళో, (౩) తజ్జళాదరాతిశయత్రాతే కబళీకరి త్తనుభవిక్కుజ్జుక్కిరే, ఎన్దుక్కు, అక్కరన్దోయ్, (౬) కనిపాలేభోగ్యభూతనానవనె! ఏలేనుమ్మకాల త్తిలేయాకిలుమ్, ఎన్దుక్కు స్వామియాననాకారన్దోష్ట ప్పడి, (౯) ఎన్నుళ్ళే, ప్రకాశిప్పిన్దున్దిఱుప్పెటిల్, ఇతోజీయ, (౧౦) ఎల్లాక్కల త్తిలుమ్, ఏలేనుమ్, ఒన్ద్రైయుమ్, (౧౧) ఉన్నై, నాన్, ఆచేక్షియేక్. (౧౨).

౮.

అర్థము.—మిక్కిలియతిశయముకలవారును వైదికులును పరిశుద్ధులును నైనవారు(౩) అనుభవించుకీరిన నాకు చక్కరతోఁగలిసిన(౬) పండువలె (భోగ్యభూతుఁడా!) ఎట్టి కాలమందును నాకుస్వామియు (౯) నామనస్సునందు వేంచేసియున్నచో తక్కిన (౧౨) ఏకాలముల యందును వదైన ఒకటిని (౧౫) నిన్ను నేను ప్రార్థింపను. (౧౮).

ఈ.—ఎట్టామ్బట్టు. అత్యల్ప కాలమాకిలుమ్ శేషియాయ్ ఎన్నోడే సంక్షేపిక్కప్పెటిల్, పిన్నెయిరు కాలము మితువుమ్ వేడ్డాఎత్తు, తమక్కు అడిమైశెయ్ కై యిలుణ్ణానవిడాయిన్తి కుతియై యరుళిచ్చెయ్ కితార్.

(ఎక్కాలమిత్త్యాది) ఇతుక్కు ఆశవద్దార్దురుళిచ్చెయ్యుమ్బడి - “ఇనిక్కుఁటిడవొణ్ణాతపడి శిఱుకూతాన అత్యల్ప కాల త్తిలుమ్, నీస్వామియానముతైతప్పాతపడి ఎక్కాహృదయ త్తిలేవస్తుపుకురప్పెటిల్, ముల్ శ్రక్కాల త్తిలుమ్-ఇతోఁబ్బిన్దపక్కా ల త్తిలుమ్, యాతోఁస్తుమ్ వేడ్డే, పిన్నెయిరుతానుమ్ వేడ్డే. జ్వరసన్ని పతితర్, ‘ఒరుకాల్ నాక్కుననైక్క’ ఎన్నుమాప్పోలే. ‘క్షణకాలమనుభవిక్కవమైయుమ్’ ఎన్నుమ్బడియాన బిషయముణ్ణో వెన్న (మిక్కరిత్త్యాది) భగవదనుభవత్తిల్ మిక్కారాయ్, ౧ ‘యత్రబుషయః ప్రథమజాయేపురాణాః’ ఎన్నిఱపడియే వేద త్తిలే విమలరాకప్రతిపాదిక్కప్పట్టుళ్ళ నిత్యసూరికళనుభవియానిన్తుళ్ళ, అక్కారమ్బాలపుమ్ కనిపోలపుము ణ్ణానవున్నడై యభోగ్యతాతిశయ తైఎనక్కు ప్రకాశిప్పిత్తవనే! అక్కారమ్ - వృక్షమాయ్, అతుకోట్టుక్కు ప్పట్టుత్తపహమ్బా లేనిరతిశయభోగ్యనానవనే! అక్కారక్కని ఎన్నిఱవితు - అవర్ కళుక్కు సర్వవిధభోగ్యజలమ్ తానేయెన్ను మిడత్తుక్కు పలక్షణమ్. (ఉన్నెయినే) ఇప్పడిసరితిశయభోగ్యనానవున్నె, ఉక్కువడటిన్దనా, ఎక్కాల త్తెన్దెయాయెన్నుళ్ మన్నిల్ ముల్ శ్రక్కాల త్తిలుమ్ యాతోఁస్తుమ్ వేడ్డే. ” ఇత్తైయెమ్మెరుమానార్ కేట్టరుళి, “ఇతుపారుళ్ళుకియతు; ఇవ్వాన్వారుడై యప్రకృతిక్కుచ్చేరాతు, పెటిలుమ్ వెతాతోఁబ్బియిలుమ్ శిఱుక కోలమాట్టార్; ఇజ్జనేయాక వేణుమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ వర్.

(ఎక్కాల త్తిత్త్యాది) ఎల్లాక్కాల త్తిలుమెనక్కు శేషియానని, నా శేషమానముతై తప్పామేవన్దు ఎక్కా హృదయ త్తిలేపుకురప్పెటిల్, ఎక్కాల త్తిలుమ్ - ఇక్కాలమెల్లావల్ శ్రీలుమ్, (ముల్లు - యాతోఁస్తుమ్ వేడ్డే) పిన్నెయిరుతోఁబ్బిన్దమల్ శ్రీయెయ్ నా వేడ్డే.

జీ-అ.—ఎట్టామ్బట్టు (ఎక్కాల త్తిత్త్యాది) ఆశవద్దార్ నిర్వాహ త్తిలే యవతారికై (అత్యల్ప కాలమిత్త్యాది).

మాఁటిడ - భాగ్గ. శిఱుకూతాన - అణుమాత్రమాన. స్వామియానముతైయెత్తు - ఎన్నెయాయ్” ఎన్దైప్పల్. ఇతోఁబ్బిన్ద- ఇన్దవత్తల్ప కాల మొట్టిన్ద. “యాతోఁస్తుమ్” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (పిన్నెయిరుతానుమిత్త్యాది). పిన్నెయిరుతానుమ్ వేడ్డే - పిన్నెయి ప్పడిప్పట్టవత్తల్పక్షణకాలానుభవముమ్ వేడ్డే. అప్పడియెరుకాలనుభవిప్పిత్తాల్ పిన్నెయిరుతానో వెన్న (జ్వరేత్త్యాది). (యత్రబుషయ ఇత్త్యాది) నూత్తుదర్శితవాచియానుబిశబ్దతై - భగవదనుభవాధిక్యమ్ శొల్లప్పడుకిఱతు, పురాణాః - పురావినవా. భగవదనుభవేని త్యాపూర్వా. ఏతేన - విమలత్వసిన్దమ్. అక్కారమ్ - శక్కరైక్కట్టి. అక్కారత్తినుడైయకనియెన్దు అర్థాన్దరమ్. (అక్కారమ్ వృక్ష మాయిత్యాది). కోట్టుక్కు - నూతనమాక. మున్దినవర్ త్తిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అక్కారక్కనియేయెన్నిఱవిత్త్యాది). శిఱుకకోలుకై - అల్పమాక వాశెప్పడుకై. ఆశవద్దార్ నిర్వాహ త్తిలే, “ఎక్కాలత్తు” ఎన్దతు - అత్యల్ప కాల త్తిలుమెన్ద పడి. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహ త్తిలే, “ఎక్కాలత్తు” ఎన్దతు - ఎల్లాక్కాల త్తిలుమెన్ద పడి. (ముల్లు - యాతోఁస్తుమ్ వేడ్డే) భగవద్వ్యతిరక్తపురుషార్థజ్ఞాన్ముమ్ వేడ్డే. ఆశవద్దార్ నిర్వాహ త్తిలే, మిక్కార్ వేతవిమలర్ విఱుక్కుమ్ ఎన్నక్కారక్కనియే - ఎక్కాల త్తెన్దెయాయెన్నుళ్ మన్నిల్ ముల్ శ్రక్కాల త్తిలుమ్ - యా - ఉన్నె - యాతోఁస్తుమ్ వేడ్డేనిత్యవ్యయః. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహ త్తిలే, మిక్కార్ వేతమిత్తారభ్యకనియే - ఎక్కాల త్తెన్దెయాయెన్నుళ్ మన్నిల్ - ఎక్కాల త్తిలుమ్ - యా - ఉన్నె - ముల్లు - యాతోఁస్తుమ్ వేడ్డేనిత్యవ్యయః.

ప్ర-తి.—(ఎట్టామ్బట్టు) (ఎక్కలత్తెన్నైయిత్తాది) (వేతవిమలర్) యజాషి [అప్ట-3] “తమనువేహిసుకృతస్వలోకమ్ [పం-౧౦౬] పుత్రబువయః ప్రథమజాయేపురాణాః [పం-౬౨] [య-వే-కా-౫-ప్ర-౨-ఆ-౨.] యదాకూతాత్మమసుసోగృహ్యతోవామసోవాసంభృంచతుషోవా ఏతంసస్థపరి తేదదామియమావహఃచ్ఛేవధింజాతవేదాః అన్వాగస్తా యజ్ఞపతిర్వోఆత్రతంస్తజానీతపరమేవోమృతమ్”.

తాత్పర్యము.—అతిశయితస్వభావులును పరమవైదికులును నైననిర్మలాస్తకరణులుతమయాదరాతిశయముచే గజకీరించియనుభవించురీతిగ నానునీనిరతిశయభోగ్యతప్రకాశించునట్లు నాహృదయమునందు వేంచేసియున్నచో ఈపురుషార్థమునుతప్పయితరములను నేనుప్రాప్తింపలేదు.

మూ.—యానేయెన్నై యతియకిలాతే । యానేయెన్న్దనతేయెన్న్దరున్దే ।

యానేనీయెన్నుడైమైయునీయే । వానేయెత్తుమెన్ వానవరేతే ॥

౯౪

అ.—(యానే) నాను మెన్నుడైమైయుమనక్కే యడిమైయాయరుక్కచ్చెయ్ తే, ఇతుక్కుమున్నుపోనకాలమెల్లామ్ “ఉనక్కడిమై” న్నుమిడతైయతియాతే, నానెన్దుమెన్నుడైయతెన్దు ముణ్డానస్సాతన్ద్రాభిమానత్తాతేనప్తనానేనెన్దు తమ్మడైయ ఇల్లైయనుసన్నితుఅత్తన్దమనన్దురాయ్,స్వభావతఏవాస్థలితజ్ఞానరాయెరుత్తణమాత్రముమెప్పెరుమానైయిల్లవాతేతిరునాట్టిలేయిరుదనుభవిక్కిఱవర్ కళారో? వెన్దితార్. ౯

అన్వ.—యానే ఎన్నై అతీయ (3) కిలాతే యానే ఎత్తనతే (౬) ఎన్దు ఇరున్దే వానే (౯) ఏత్తుమ్ ‡ అవ్వానవర్ ఏత్తే(౧౨) మాన్ నీయే ఎన్నుడైమైయుమ్ (౧౫) నీయే.(౧౬)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, సప్పనమపుధక్కిన్దమాయరుక్కననాద్యజ్ఞానత్తాతే తుహక్కారమమకారమాపితనాయిల్లనేనెన్దితార్.

నాన్డానే, ఎత్తవిషయత్తిలే, యాథాత్మ్యజ్ఞానమ్, (3) ఇల్లామైయాలే, నాన్దస్వతన్ద్ర) నేయాకవుమ్, ఎన్నైయెట్టేన్దవైయెన్నుడైమై మాకవుమ్, (౬) అహక్కారమమకారబ్దతైప్పణ్ణి, ముడిన్దుపోకాతే ఆత్మనిత్యత్వముమనగ్ధావహమామ్బడియరున్దే, ఇవ్వుతీవుకేడిన్దియిలేయా థాత్మ్యజ్ఞానమ్నడైయాడుమ్పరమపదమాక, (౯) ఉన్నుడైయసమ్మన్దతైయేత్తుమ్బడి, అబ్బుళ్ళార్ క్కు, కేషియానశెరుక్కుత్తోన్దవిరుక్కుమనో!, (౧౨) అర్థస్థితియుణ్దోన్దాల్ నాన్, నీయేయెన్నలామ్బడి యపుధక్కిన్దప్రకారభూతనాయిరుప్ప, ఎన్నుడైమైయానవైయుమ్, (౧౫) కనక్కిప్పడి ప్రకారమాయ్కొన్దానీయే యెన్నలామ్బడియాయరుక్కుమ్.(౧౬)

౯.

అర్థము.—నాను నావిషయమైన యాథాత్మ్యజ్ఞానము (3) లేనందున నేను(స్వతంత్రుడు) నాది (౬) అని (తలచి) యుంటిని. పరమ, దమంతయు (౯) స్తుతించునట్లు అక్కడుండు నిత్యపూరులకుశ్రేష్ఠుడా! (౧౨) నేను నీవే(నీకుబ్రకారమే) నాధనమును(౧౫) నీవే(నీకుబ్రకారమే). (౧౬)

౯.

ఈ.—ఒప్పతామ్బట్టు. “మిక్కార్ వేతవిమలర్ విల్లుజుమ్” ఎన్దునిత్యసూరికళో నిత్యానుభవమ్బుణ్ణికి అపడియై యనుసన్నితార్ : అవర్ కళోడొత్త ప్రాప్తితమక్కుణ్డాయరుక్క ఇల్లనిరుక్కిఅపడియైయు నునుసన్నిత్తు, అనర్థప్పటేనెన్దితార్.

జీ-అ.—ఒప్పతామ్బట్టు (యానేయెన్నైయిత్తాది). ప్రాప్యనిష్కర్షమ్ పణ్ణికిఱవితైత్ “అహక్కారమమకారవశ్యనాయ్కాన్దాన్దాన్దే” ఎన్దురుళిచ్చెయ్కొన్దప్రసక్తమేతెన్న (మిక్కార్ వేతవిత్తాది). ప్రాప్తి - కేవత్తమ్.

‡ “ఏత్తుమవ్వానవరేతే” ఎన్దురైయిక్ పారమ్.

ఈ.—(యా నే) ఎన్నియపుభగవత్కృతమల్ల, అహంకారమితి శూన్యపుక్కు త్రియానియ్, నా నేకీడిర్ వినాశ కై చూచ్చుత్తుక్కొణ్డెన్దితార్. (ఎన్నైయటియకీలాతే) రాజపుత్ర వేడకై యిలేయకప్పట్టుత్తనై వేడనా! ప్రతిపత్తిపణ్ణమాప్సలే, సర్వేశ్వరనుక్కుప్రకారభూతనాన ఎన్నైయటియాతే. (యా నే యెన్దనతే యెన్దెరున్దే) “అవనుమ్ అవనుడై మైయుమ్” ఎన్నిరుక్కైతివిర్న్దు, నానుమెన్నుడై మైయుమెన్దు పకుత్తుక్కొణ్డెపోన్దే. (ఇరున్దే) ఇప్పడి నెడునాళి పోరుకిఱవిడత్తిల్ ఒరునాళినుతాపమ్ పిఱక్కపుమామితే. అతిన్దిక్కేకృతకృత్యనాయ్ నిర్భరనాయరున్దే; ౨[తీవినైయేవాళావిరున్దే] ఎన్నుమాప్సలే 3“అహంసర్వంకరిమ్యాపి” ఎన్నెక్కు ప్రాప్తియుణ్డాయరుక్క, ఒరుకార్యమిల్లాతారైప్సలే కై యొచ్చిన్దిరున్దే “ముడిన్దే” ఎన్టాప్సలే యిరుక్కిఱతితే; ఒరునాళైయిళవే పోన్దిరుక్క, అనాదికాలమిల్లున్దుపోన్దే.

అజ్ఞానన్దో, అర్థతత్త్వమెన్న (యా నేనీ) ౪“అహంమనురభవంసూర్యశ్చ” ఎన్నానియ్కళాయీర్మునక్టర్, ౫“మత్తస్సర్వమహంసర్వమ్” ఎన్నానియ్క సంతారత్తిల్ తెలివుడైయార్; ౬“అహంబ్రహ్మాస్మి”—“నా! రాజపుత్రా” ఎన్నుమాప్సలే, “నా! బ్రహ్మమ్” ఎన్నలామృడియితే సమృద్ధమిరుక్కుమ్బడి, ౭“సవాసుదేవః ఎన్దతువాసుదేవశరీరమెన్దపడియితే. (ఎన్నుడై మైయుమ్నీయే) ౮“యన్దైతేతస్యతద్ధనమ్” ఎన్నుమాప్సలే ఇతేజేపరిమాఱక్క శొల్లుమ్వారైయెన్న; నిత్యసూరికళడైయవిప్పడియన్దొవునై యసుభవిప్పతు. “మఱ్ఱా కోశన్తి” ఎన్నిఱపడియే (వా నేయేత్తుమెన్దిఱతు) (ఎమ్మావనరేతే) అనర్కళ తజ్జళ శేషత్వానురూపమా

జీ.ఆ.—అవధారణార్థమ్ (ఎన్నియవిత్తాది). (భగవత్కృతమల్లవితి) ౧“మత్స్వపమేవాత్రనిమిత్తమానీత్”, ౨“శక్తేమద్యాగ్యసంయాత్” ఇత్యాదిపత్. శూన్యత్తు - సమాదిత్తు. “యా నేయెన్దనతే” ఎన్నిఱవేకారార్థమ్ (అవనుమిత్తాది). పకుత్తు-విభజిత్తు. “ఇరున్దే ఎన్దతుక్కువాసనై (ఇప్పడియిత్తాది). ఉక్తార్థత్తుక్కుసంవాదమ్ (తీవినైయేమిత్తాది) పెరియత్తిరువద్దాతి. దుష్కర్తృత్వైపణిననాక్ పృథ్వియరుద్దవిశ్చేన్దెన్దు పాశురార్థమ్. “వాళావిరున్దే” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (అహంసర్వమిత్తాది). “ఒడ్డిన్దే” ఇత్యసృభావమ్ (ముడిన్దే త్యాది). “కీడ్ నాళికళెల్లామ్” ఇత్యసృభావమాహ (ఒరునాళైయిత్తాది). అత్ర ౧౦“యన్దుహూర్తుమ్” ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్.

“యా నేనీ” ఎన్నిఱసామానాధికరణ్యమ్-శరీరాత్తభావనిబద్ధనమెన్దతిరువుశ్చమ్మబ్దే, ఇప్పడియొక్కమాకచ్చున్న పేరుణ్డోవెన్న (అవమనురభవమిత్తాది). బృహదారణ్యకేచతుర్థేబ్రాహ్మణే, “తద్ధైతత్వశ్చై ఋషిర్వామదేవః ప్రతిపేదే అహంమనురభవంసూర్యశ్చేతిరదిదశ్యేత్త్వియవవంవేదాహంబ్రహ్మాస్మితి”. ఏతత్ - బ్రహ్మ. పశ్యత్ - వామదేవః. ఋషిః- అహంమనురభవంసూర్యశ్చాభవమ్-ఇతిప్రతిపేదప్రథమేంశే ఏకానవింశే బ్రహ్మదస్తాత్రమ్, “యత్రసర్వంయతస్సర్వంయస్సర్వంసర్వతత్త్వయః । సర్వగత్వాదనస్తస్యసవవాహమవస్థితః । వస్సర్వమహంసర్వం మయిసర్వంసనాతనే । అహమేవావ్యయోనస్తః” ఇత్యాది. ఏవంప్రయోక్తుమ్పేతుమాహ (అహంబ్రహ్మాస్మిత్త్యాది). సన్దమ్ - ప్రకారప్రకారిభావః, కార్యకారణభావశ్చ. “సవాసుదేవః” ఇతి - విక్యమేవహ్యభేదీయత ఇత్యతాహ (సవాసుదేవఇత్యాది ద్వితీయేంశేద్వాదశే, “జ్ఞానంవికుద్ధంవిమలంవిశోకమశేషలోభాదినిరస్తనద్విమికంసదైకంపరమఃపరేశస్సనాసుదేవోనయతోన్యదస్తి”. (యత ఇత్యాది). మహాభారతే ఉద్యోగపర్వణి ధృతరాష్ట్రంప్రతివిరుః, “త్రయఏవాధనారాజ్ భార్యాదానస్తథాసుతః । యత్రేసమధిగచ్ఛయన్దైతేతస్యతద్ధనమ్”, “వా నేయేత్తుమ్” ఎన్నిఱతుక్కు - ఒరునాడాక వేత్తుఱి విత్త్యనుమద్ధం హృదినిధాయాహ (నిత్యసూరికళిత్త్యాది యన్దైతేతస్యతద్ధనమ్).

ఆ.ఆ.వి.— ౧ “సమన్తరాయానచమాతురస్యా దోషానరాజ్ఞోనచరాఘవస్య । మత్స్వపమేవాత్రనిమిత్తమానీద్వనప్రవేశేరఘనన్దనగ ౨ “భ్యాతఃపాంజ్ఞికృతజ్జశ్చసానుక్రోశశ్చరాఘవః । సద్వృత్తోనిరనుక్రోశశ్చకేమద్యాగ్యసంజ్ఞయాత్” ఇతిపత్. — ౧౦ “యన్దుహర్తృత్వణంవాపి వాసుదేవోనచిన్ద్రతేసాహనిస్తస్యహచ్చిద్రంసాభాన్తిసాచవిక్రియా”. — (అజ్ఞానన్దో అర్థతత్త్వమెన్నవితి) “అహమమ్” ఇత్యేవహిసర్వేహంప్రతీతిర్వ్యవహారశ్చ, సకలజనసిద్ధప్రతీతివ్యవహారాభ్యాం హ్యర్థనిర్ణయ ఇతిప్రశ్నే సతీత్యర్థః.

ఈ, - ఎమ్మ తిరువడిమతిక్కుప్పడియానలకైయై. ౧ [బభూవబుద్ధిస్తుహరిశ్వరస్య] రావణనుమ్ స్త్రీక భుమాయి రుక్మిణవిరుప్పైక్కణ్ణవాతే, తాను మొరుసముదాయత్తుకు క్కడవనాకై యాలేఱ్ఱజ్జ నేయిరుప్పతోరుబుద్ధిపిఱన్దను. [యదీదృశీత్యాది] పై యల్, తానుమ్ స్త్రీక భుమాయిరుక్మిణవిరుప్పైప్పెరుమాభుప్పిరాట్టియుమాయిరుక్క సంవది త్తానాకిల్, ఇన్దవై శ్వర్యమ్ కులైయాతిరుక్కలాయ్దుక్కిడిర్. [ఇమాయథా రాక్షసరాజ భార్యాస్సుజాత మస్యేతి హి సాధుబుద్ధేః] “శత్రుక్కుళుక్కుమ్ ననై వేణుమ్” ఎన్దిరుక్కుమ్ బుద్ధియైయుడై యవనుక్కు. (నీతేశెయ్ త) పిరాట్టియరుళిచ్చెయ్ తపడియే భన్ద శేషమామ్బడిపణ్ణిన. (నెడుమ్ శుడర్ చ్చోతి) రావణనైపరికరత్తోడొన్డు, కైయుమ్ విల్లుమానవీరశ్రీయోడేనిన్ద నిలై, అవిరోధికలైప్పొక్కినాప్పోలే యెన్నుడై యవిరోధికలైయుమ్ పోక్క వేణు మెన్దితార్. (తేతేలెన్దై) సప్పిన్దైప్పిరాట్టియోట్టైసంక్లేష త్తిల్ ప్రతిబద్ధక మ్బొక్కవమైయుమ్, శ్రీజనక రాజ తిరుమకళళవిల్ అవలైప్పిరి త్తరావణనై ముడిక్కవమైయుమ్, అవర్ కలై యునక్కాక్క వేణ్ణా; పణ్డేయునక్కా యిరుక్కయాలే; అప్పడియే “ఇవణ్ణవిరోధికలైప్పొక్కినమక్కాక్కినోమాకిల్ ఇనియెక్కో” ఎన్దిరుక్కువాణ్ణా తే! ఎన్నుళవిల్. తేతేనెన్దుపాతమానపొతు .. తెలియే నెన్నుతల్, తరియే నెన్నుతల్.

ఆనాత్పైయ్య వేణువతెన్నెన్ను (ఉక్పాన్నడిచ్చేర్ త్తొల్లై) ‘నిజ శెమ్మాపాతపట్టు త్తలై శేర్ త్తు’ ఎమ్మతొ డగ్గిన వర్ధనై త్తలైక్కట్టుకితార్ (ఉక్పాన్నడి) కల్లుక్కుమ్ వైతన్యజ్ఞొడుక్కవల్లవడియన్తో? శేర్ త్తు - శేర్ త్తురుళ వేణుమ్. ఒల్లై - నానిన్దై న్దపొతేశడక్కెనత్తిరువడికళిల్ దివ్య రేణై యోచాతి శేర్ త్తురుళ వేణుమ్. అవ్వ జీ-ఆ-చారణ, “ఆహోవీర్యమహోద్ధైర్యమహోసత్త్వమహోద్యుతిః ఆహూరాక్షసరాజస్య సర్వలక్షణయక్తతా”. తత్తైవనవమే, “బభూవబుద్ధిస్తుహరిశ్వరస్య యదీదృశీరాఘవధర్మ పత్నీ । ఇమాయథా రాక్షసరాజభార్యా స్సుజాతమస్యేతి హి సాధుబుద్ధేః”. * హరిశ్వరశబ్ద * తుశబ్దయో రర్థ మాహ (రావణనుమిత్యాది). తుశబ్దః - చాక్ల. “ఇహః - రాక్షసరాజభార్యాః - యథా, రాఘవధర్మ పత్నీ - ఈదృశీయది” ఇత్యన్వ యః. “సాధుబుద్ధేః” ఎన్దతుక్కుర్థమ్ (శత్రుక్కుళుమిత్యాది). “శ్శశానసదృశీభవేత్” ఎన్దత్తైప్పల్ (పిరాట్టియరుళిచ్చెయ్ తపడియైన్దు తు) నెడుమ్ శుడర్ చ్చోతి-మిక్కుపుకలై యుడైయవడినైయుడైయవనె. ఇత్తాల్ ఫలిత్తవర్థమ్ (రావణనైయిత్యాది). పూర్వార్థత్తుక్కుభావమ్ (అవి రోధికలైయిత్యాది). తేతేలెన్దై-ఎన్దై తెలియేల్. ఎన్దై “ఎనక్కు ననైయేటివే” ఎన్ద విశ్వసియాతేయైన్ద పడి. “ఏతేలొమ్” ఇత్యాదియై యుమ్ కూట్టికొణ్ణు, “ఎన్దై” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (సప్పిన్దైయిత్యాది). అవర్ కళో విరోధియైప్పొక్కినాప్పోలే యెన్నుడైయ వహక్కార మమకారాదివిరోధికలైయుమ్ పొక్కినాయ్, అవ్వళవారెన్దై విశ్వసియాతే యున్దిరువడికలైయుమ్ అడైప్పిక్క వేణు మెన్ద పడి. (ఇనియె న్నైన్దిరుక్కవాణ్ణా తెన్నుళవిల్) ప్రాప్తివర్ధనమాకప్పణ్ణి త్తరవేణు మెన్ద పడి. (తెలియే) నీయివ్వళవుమ్ పణ్ణినవిత్రాలే విశ్వసియే న్దై పడి. తేతే - (తరియే) ఎన్ద పొతు, “వయిర్ తేటిల్దు” ఎన్దాల్ - “వయిర్ తరిత్తతు” ఎన్దత్తై యరుళిచ్చెయ్ వర్.

పాన్నడియెన్దతు - పరిశుద్ధమానవడియెన్దాయ్, అత్తలే - (కల్లుక్కుమ్ వైతన్యమ్ కొడుక్కవల్ల వడియన్తో వెన్దు). ఇవిన్దత్తిలే-౨-“య త్పాదాబ్జ పరాగపాళిరకరోత్పాపాణమేణీదృశమ్” ఎన్దత్తైయుమ్, ౩-“రామస్యపాద రజసాప్రకృతింప్రపేదే” ఎన్దత్తైయుమ్ కణ్ణుకొళ్ళతు. ఆ-ఆ-వి.-౪-“కోదణ్డొకొటివినివేళితబాహుదణ్డమాఖణ్డలాద్యమరపాతితపుష్పవర్షమ్ ఆయోధనక్షీతిరజఃపరిభాసరాజ్ఞమవ్యాధి న్తేరంఘుపతేరవ సన్నశత్రోః” — “ఏతేల్” ఇత్యారభ్య, “నెడుమ్ శుడర్ చ్చోతి-ఉక్పాన్నడి శేర్ త్తు” ఇతిగాథామాత్రస్యభావపరమ్ (ఇవణ్ణ విరోధికలైప్పొ క్కి యితివాక్యమ్). “బుమభసప్తకనిరసనలక్ష్మీదహనవత్ మధ్దతాహక్కారమమకారాచాపాకరోః, తావతామాం నవిశ్వసే, త్వచ్చర జారవిన్దం ప్రాపయేతిభావాన్దరపరమ్ (సప్పిన్దైప్పిరాట్టియిత్యాదివాక్యమ్)” ఇతివచన్దై ఆయంభావోఽవతారికాయాసుతరాంసగ్ధచ్చతే. — ఇవిన్దత్తిలే-౨-“సక్రేయాంసిబహూనిసందిశతువోవీరః కృపాత్తాశుచిః యన్నేత్రాఞ్చలరక్తిమాసమతనోదభ్యేశ్రాగ్రస్థిమ్ యద్వీక్షా నిమతానుజాయనదయం లక్ష్మీధిపత్యం దదాయత్పాదాబ్జ పరాగపాళిరకరోత్పాపాణమేణీదృశమ్” ఎన్దతుమ్, ౩-“దుఃఖేసుఖేచరజవబ భూవహేతు స్తాదృగ్విధేమహతిగాతమధర్మ పత్నీ ॥ యస్తాన్దుజేనరజసావికృతింగతాసా రామస్యపాదరజసాప్రకృతింప్రపేదే” ఎన్ద తుమ్ కణ్ణుకొళ్ళతు.

శ్లో.— శవున్ పోరాతు. “ ఇవనుక్కెల్లావుత్తర్వముమ్ పణ్ణిక్కొడుత్తోమ్, ఆకిలినియె?” ఎన్నవొణ్ణాతు. నీయెల్లావుయర్ త్రికళుమ్ పణ్ణిత్తనాలుమ్ నానెల్లాత్తాత్తుకళుమ్ పణ్ణిక్కొళ్ళే, ఎన్నెయ్ కైయిల్ కాట్టిత్తారాతో ధ్రియ వేణుమ్.

౧౦.

జీ-అ.— పాళి:- సమాహరి. అవ్వశవున్ పోరాతు - ఉక్పాన్నడిశేర్ తమాత్రమ్ పోరాతు. వివరణమ్ (ఇవనుక్కిత్తాది). “వేళేపోక వెణ్ణాన్తుమ్ విడల్” ఎత్తుక్కు భావమ్ (నీయెల్లావిత్తాది). విషయాన్తరజ్జళై నినెత్తు వేణుపోకాతపడి యెక్కాలత్తిలుమ్ విడాతోఱ్ఱియవేణుమెన్దు శబ్దార్థమ్. ఉయర్ త్రి - ఉత్కర్ణమ్. తాత్తుకళో - విషయాన్తరజ్జళై విరుమ్ముకై ముతలానవై. ఎక్కైయిల్ కాట్టిత్తరుక్కయవతు - “ఉపాయాన్తరజ్జళై యన్తుత్తువారుమ్” ఎన్నై. ఏళేళేళు మిత్తారభ్య, శోతి - ఎన్నై - తేళేల్; ఉక్పాన్నడి - ఒల్లై - శేర్త్తు, వేళే పోక వెణ్ణాన్తుమ్ విడలిత్యన్వయః.

౧౦.

ప్ర-తి.— (పత్తామన్బు) (ఏళేళేళు మిత్తాది) (ఏర్ కొళిలజ్జయై) సున్దరకాణ్డే ఏకోనపఱ్ణాశే రాక్షసైర్బద్ధస్యరావణసమీపగత స్యహానూమతో భ్రాజమానంతం ప్రతివిచారః, “భ్రాజమానం తతోద్బుష్టై హనూమాన్రాక్షసేశ్వరమ్ । మనసాచిన్తయామాస తేజసాతస్యమౌ హితో॥ ౧౬॥ ఆహోవీర్యమహోద్ధైర్యమహోసత్త్వమహోద్యుతిః ! ఆహోరాక్షసరాజస్య సర్వలక్షణయన్తతా ॥ ౧౭॥ యద్యధర్షోనబలవాన్ స్యాదయం రాక్షసేశ్వరః! స్యాదయం దేవలోకస్య సశక్ర స్యాపిరక్షితా॥ ౧౮॥” — తత్తైవ నవమే, “బభూవబుద్ధిస్తుహాశీశ్వరస్య యదీదృశీరాఘవధర్మపత్నీ । ఇరూయథారాక్షసరాజభార్యా సుబ్రహ్మణ్యేతిహిసాధుబుద్ధేః॥ ౧౯॥”

౧౦.

మ ణ వా శ మా ము ని క శో తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము — సప్తిన్నపిరాట్టికిఁగాను బలిష్ఠములగు ఏడుపుషభములను సంహరించినవాఁడును అశ్రితవిరోధులగు రాక్షసులనుసంహరించి యుపకరించినవాఁడును వీరశ్రీచే నుజ్జ్వలస్వరూపుఁడునునైన ఓ! సర్వస్వామి! నాకు హితములను నేనెఱిగినవానినిగానన్నెంచక నీదివ్యపాదారవిందములయందు శీఘ్రముగ నన్ను జేర్చి విషయాన్తరములయందు రుచిలేకండునట్లు కటాక్షించినవాఁడవై నన్నెల్లప్పుడు విడువక నుండుము.

౧౦.

మూ.— విడలిల్ శక్కర త్తణ్ణలై మేవల్ । విడలిల్వణ్ణురుకూర్ చ్చడకోపకళోల్ ।

కెడలిలొయిరత్తుల్ళివై పత్తుమ్ । కెడలిల్వీడు శెయ్యుజ్జిళర్వార్ కే॥

౧౧॥

ఆధ్వార్ తిరు వడిక శేశరణమ్.

అ.— (విడలిల్) ఇప్పడి యాధ్వారపేక్షిక్క, అపేక్షిత్రపడియే తిరుమలైయిలేపుకున్దరళి, ఆధ్వారోడే, తిరువాణ్ణీయాధ్వా నోడుసంశ్లేషిత్రాప్పిలే యిరుకాలుమపిరియాతపడి సంశ్లేషిత్రపెమ్మెరుమానైచ్చొన్న విత్తిరువాయ్ మొఱ్ఱివల్లారాధ్వార్ పెన్ ద్రపేణుపేణు వరెన్దితార్.

౧౧.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్బిళ్ళాన్బిరువడిక శేశరణమ్.

అన్వ.— విడల్ ఇల్ శక్కరత్తు (౩) అణ్ణలై మేవల్ విడలిల్ (౬) వణ్ కురుకూర్ చ్చడకోపకళోల్ (౯) కెడల్ ఇల్ ఆయిరత్తుళ్ (౧౦) ఇవై పత్తుమ్ కిళర్వార్ క్కు కెడలిల్ (౧౧) వీడు శెయ్యుమ్. (౧౨)

విడుతల్, ఇల్లాత, తిరువాళియైయుడైయ, (3) స్వామియై, అప్పడియే మేవి, విడుతుమరల్లాత, (౬) మహాదారాన, ఆహ్లాత్, అరుళిచ్చెయ్తతాయ్, (౯) ఇతిలన్వయత్తార్క్కు, అనర్థమ్, వారాతపడియాన, ఆయిరత్తుల్, (౧౨) ఇవైపత్తుమ్, సాదరమాకచ్చొల్లవల్ల వర్కళుక్కు, అవిద్యాద్యనర్థగన్ధరహితమాన, (౧౫) మోక్షానందై, పణ్ణిక్కొడుక్కుమ్. (౧౭) కిళర్తల్-ఇల్లుతల్. *కిళత్తియాయ్ ఉద్యోగమాకవుమామ్. ఇతు-కలివిరుత్తుమ్. ౧౧.

వాదికేసరిఅమ్మడియమణవాళన్చీయర్ తిరువడికశేళరణమ్.

అర్థము.—విశ్లేషము లేని చక్రాయుధముకల (3) స్వామిని బొంది విశ్లేషమునుసహింపని (౬) మహాదారులై కురుకూరికినిర్వాహకులైనయాహ్వాన్లు సాదించిన (౯) అనర్థములు రాకుండునట్లు చేయిపాశురములలో (౧౨) నీపదిపాశురములు శ్రద్ధతో ననుసంధించువారికి అనర్థగన్ధములేని (౧౫) మోక్షమును బుట్టించును. (౧౭) ౧౧.

ఈ-నిగమత్తిల్-ఇ తిరువాయ్మొళియైయభ్యసిక్కువల్లార్ ఇతిత్తోన్నప్రాప్యతై ప్పెఱువరెన్నితార్.

“నామ్విడుకితోమ్” ఎన్ఱత్తిశక్లైపణ్ణుకిఱతె? నామొరువరై యుమ్ విడోళ్లాణుమ్” ఎన్ఱకై యిల్లైరు వాళియైక్కాట్టినాళ్. (విడలిల్ శక్లర త్తణ్ణలై) ఒరుకాలుమ్ విడతతిరువాళియైక్కైయిలే యుడై యసర్వేశ్వరనైక్కవిపాడిల్లు. (మేవల్ విడలిలిత్యాది) అవ్కన్వభావత్తాలేక్కిటిఅవనై ప్పిరియిల్లరియాతపడిపరమోదారరాన ఆర్వారరుళిచ్చెయ్తతార్. వణ్ణైయావతు - ఇవ్వనుభవత్తుక్కు ప్పాశురమిట్టుసకరి త్తవుపకారమ్. (కెడలి లాయిరమ్) ఇవాత్తావుక్కనర్థగన్ధమ్ వారాతపడిహితత్తైయారాయ్నరుళిచ్చెయ్తతతితుతాళ్. అవ్నల్లిలిప్పత్తుమ్ - కిళర్వార్క్కు - కెడలిల్ వీడునెయ్యుమ్. “వరిల్ పాకడేళ్, కెడిల్ తేడేళ్” ఎన్ఱిరుక్కైయన్ఱి క్కేశ్రద్ధధానరాయరుప్పార్క్కు - అనర్థగన్ధరహితమాయ్, అహక్కారమమకారజ్జలై యుడైత్తన్ఱిక్కే. “తన క్కేయాకవేణుమ్” ఎన్ఱ ఇవర్ ప్రార్థితపడియే ఇవాత్తావినుడైయస్వరూపానురూపమానవేల్తై ప్పణ్ణైత్తరుమ్.

ముతత్వాట్టిల్ - కాయికమానవేల్తై యవేక్షితార్; ఇరణ్ణామ్బాట్టిల్ - మానసమానవేల్తై యవేక్షితార్; మూన్ఱామ్బాట్టిల్ - వాచికమానవేల్తై యవేక్షితార్; నాలామ్బాట్టిల్ - స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యతైనిక్కర్నితార్; విన్ఱామ్బాట్టిల్ - నీరారాయిప్పేల్తై యవేక్షి త్తిరెన్ఱ; నానారాయిడుక, ఉన్ఱై యనుభవిత్రుమక్కియప్పడి పణ్ణియరుళవేణుమెన్ఱార్; ఆత్తామ్బాట్టిల్ - త్రివిధకరణజ్ఞభాటుమునై ప్పీతిపురస్సరమాకవనుభవిక్కుప్పడి పణ్ణియరుళవేణుమెన్ఱార్; ఏన్ఱామ్బాట్టిల్, అప్పడిశడక్కెనచ్చెయ్యామైయాలేయన్నాతానార్;

జీ-అ.-నిగమమ్ (విడలిలిత్యాది) “కిళర్వార్క్కు-కెడలిల్ వీడునెయ్యుమ్” ఎన్ఱతైప్పేల్ వనతారికై. ఇతిత్తోన్నప్రాప్యమావతు-స్వాన్ఱతాగన్ధరహితమానవేత్తైపడి.

“వేత్తుళిక్కెన్ఱాన్ఱుమ్విడుల్” ఎన్ఱవనన్దరమ్, “విడలిల్ శక్లర త్తణ్ణలై” ఎన్ఱప్రయోగిక్కిఱవరుడైయహర్దభావమ్ (నామ్విడుకితోమిత్యాది). అతావతు-తిరువాళియై విడిలన్ఱో, ఉప్పైవిడలావత్తైపడి. అవ్కన్వభావత్తాలే - విడలిల్ శక్లర త్తణ్ణలానవన్కన్వభావత్తాలే. మేవల్-మేయెన్ఱాయ్, కిట్టియెన్ఱపడి. “(పిరియిల్లరియాతపడియెన్ఱయాలే) ‘విడలిల్’ ఎన్ఱతుక్కు-విట్టాలుళరాకమాట్టాతవరెన్ఱుతోల్ మొకిఱతు” ఎన్ఱుక్కుప్పక్కార్ నిర్వాహమ్. విడలిల్ - “విడుతుమరల్లాత” ఎన్ఱైయిలర్థమ్. స్వాన్ఱతైయనర్థమాకైయాలే (అనర్థగన్ధమ్ వారాతపడియెన్ఱు. కిళర్వార్క్కు-శ్రద్ధధానరాయభ్యసిప్పార్క్కు. కిళరుక్కై-శ్రద్ధధానరాయచ్చొల్లుక్కై. “కిళర్వార్క్కు” ఎన్ఱతుక్కుమ్, “కెడలిల్ వీడు” ఎన్ఱతుక్కుమ్ తాత్పర్యమ్ (వరిత్తోకడేనిత్యాది), కిళర్తల్-ఇల్లుతలుమ్, ఉద్యోగిత్తలుమ్. ఆరాయిడుక - ఆరానాలుమా

* ఆరుప్పుదత్తి నాలుగు అకారాదియలుమ్, కిళర్తలే - ఉద్యోగమాయరుక్కు - “కిళత్తియాయ్” ఎన్ఱ - వికారకల్పనత్తుక్కు - సయోజనమతీయవేణుమ్.

చ్చువాడును, అమృతరసధ్యానమ్ - అమృతమువలె భోగ్యముగఁబ్రకాశించువాడును, ఆత్మార్పణార్హమ్ - ఆత్మసమర్పణమునకుఁదగినవాఁడునైన, చక్రపాణిమ్ - చక్రాయుధమునుధరించిన భగవంతుని, వృతపరిచరణమ్ - కోరబడినదాస్యముకలవానినిగా, జాగాద-సాదించిరి.

వ్యా.—(శ్రద్ధేయస్వాష్టియోగమ్) నిక్షాశేచ్ఛసాతపఞ్చత్తల శేర్తు - ప్రార్థనీయమాన తన్వరువడికల్ సమృద్ధతైయుడైయనుగాయ్; (శుభమతికరదమ్) నిక్షాకక్రూల్ యానెయ్తఞానక్రైతా - తన్వరువడికలైప్రాపిక్కుమ్మడిక్కిడానజ్ఞానమాకిఱకైయైక్కిడుక్కుమనుమాయ్; (స్తోత్రసామర్థ్యహేతుమ్) నిక్షాకక్రూలెయ్యాతేత్తవళశేయ - తన్వరువడికలైయే సర్వకాలత్రిలుమేత్తుకైక్కు సామర్థ్యతైసుజ్ఞాక్కుమననుమాయ్; (స్వాధీకారోపకారమ్) తనక్కేయాకవైక్కిక్కుమితే - స్వాధీకారకవేయుపకరిక్కుమననుమాయ్; (స్మృతిశ్రమితాన్యాసరమ్) మఱిప్పొన్నిన్ద్రయెత్తుమ్ - స్వవిషయస్మృతియాలే యన్యవిషయాదరతైశమిప్పిక్కుమననుమాయ్; (ప్రీతివశ్యమ్) ఎన్దుఱిక్కియ్మొన్దువణజ్జ - స్వవిషయత్రిలే ప్రీతియైయుడైయవేర్కళుక్కు వశంవదనుమాయ్; (ప్రాప్తాకాలాత్మమత్వప్రదమ్) వారాయ్కాతిప్పాతములర్క్కిక్కిల్లేరా లేయావన్దడైయుమ్మడి-స్వప్రాప్తియిలే కాలత్తేసత్తుమనాకాతపడి పణ్ణమవనుమాయ్; (అమృతరసధ్యానమ్) తవిమలర్ విజ్ఞాజ్జుమెన్దుక్కారక్కుయే- అమృతమైలే యత్వన్తమ్భోగ్యమాకప్రకాశిక్కుమననుమాయ్; (ఆత్మార్పణార్హమ్) యావేనీయైడైయైయుమ్ నీయేవావేయేత్తుమ్ - “నానుమెన్దుడైయైయుమ్నతు” ఎన్దు సూరికళాలుమేత్తప్పడుకైయాలే యాత్మాత్మీయ సమర్పణయోగనుమాయ్; (నైముఖ్యాద్వారయన్తమ్) ఎన్దైయుక్-సాన్మడిచ్చేర్త్తొల్లైవేతేపాక వేణ్ణాన్దుమ్విడలే - ఆత్రితర్త్తత్త తిరువడికలిలోనిన్దుమ్ముగూరాయ్పొకాతపడిపణ్ణమవనుమాయ్రిక్కిఱపెమ్మెరుసానై, “ఎమ్మావీడు” ఎన్దిఱదశకత్తిలే కైక్కిర్యోద్దేశ్యభూతనాక ఆహ్వారరలియ్తా-రెన్దిఱార.

౨౦

వేదాన్తాచార్య తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.—సర్వస్వరూపుడు, (౧) ఆత్రితులచేఁబ్రార్థింపఁదగిన తనపాదారవిందములసంబంధముకలవాడనియు, (౨) తనపాదారవిందములందుటగు జ్ఞానమనియుడిచింస్తమురు నవలంబముగనిచ్చువాడనియు, (౩) తనపాదపద్మములనుస్తుతించునట్లు సామర్థ్యమునునాత్రితులఁబ్రాసాదించువాడనియు, (౪) స్వాధీకారముపకరించువాడనియు, (౫) స్వవిషయకస్తరణచేరితరవిషయములయందాదరమునుబోఁగొట్టువాడనియు, (౬) తనయందుఁ ప్రీతికలవారలకు సాన్నిధ్యముండనియు, (౭) తననుబొందుటకు త్వరనుబుట్టించువాడనియు, (౮) ధ్యానించునప్పుడమృతమత భోగ్యభూతుడనియు, (౯) ఆత్మసమర్పణమునగు యోగ్యుడనియు, (౧౦) తనపాదములనువిడిచి విముఖులైపోకుండునట్లు శ్రీతులనుమువాడనియు వానికల్యాణగుణములను నీతిరువాయ్ మొట్టి సదిపాఠములచే సాదించుచు భగవంతుఁడు కైకకోర్యోద్దేశ్యభూతుడనిక్కిరించిరి.

౨౧.

తి.నూ. — ఎమ్మావీడుమ్ వేణ్ణావెన్దనక్కు, ఉన్దొల్లియై. అమ్మావమైయుమెనవాయ్దురై త్తెన్దుడైయ
పాల్దీముతలమాఱ్మమలర్త్తొల్లిన్దై శూడి. కీక్కిమ్మైయల్ మెన్దైకిళర్.

౧౯౩.

అర్థము.—అమ్మా! - ఓ! స్వామీ! ఎన్దనక్కు - నాకు, ఎమ్మావీడుమ్ - సర్వప్రకారములచేఁ బరిపూర్ణమైన మోక్షమును, వేణ్ణా-ము. ఉన్దొల్లియై - నీపాదయుగళమే, అమ్మైయుమ్ - అమరియున్నది. ఎనవాయ్దురై-అనిసమీపించి, ఉన్దైత్త - సాదించిన, నమ్మడైయ-యొక్క, పాల్దీముతలామ్ - సమృద్ధముఁగారణభూతులగు, మాఱ్మ - ఆహ్వాన్తయొక్క, మలర్త్తొల్లిన్దై - పద్మములవంటిపాదయుగళము, శూడి - (శిరోమాలగాఁ)ధరించి, కీక్కిమ్మైయల్ మెన్దై - నీవతనువిడిచి, నెన్దై! - ఓ! మనసా! , కిళర్ -వృద్ధిసొందుము.

౧౯.

అవ. — (ఎమ్మావీడుమ్) ఇతిల్ - ప్రాప్యనిష్కర్షమ్ వర్ణింపామర తైయనునదిత్తరుళిచ్చెయ్కెఱార్. ఎన్దువేమెన్నిల్; పిఱర్క్కు-నక మోక్షప్రదణ” ఎన్దుమత్తైయపదేక్కిఱవళిల్, ముతల్, నడువు, ఇఱుతి, ఇవర్ మోక్షతైళ్ళామిత్తుక్కిన్దువేళుకైయాలే, “ఇవక్కుమోక్షమైలే యవేత్తైగూయగున్దను” ఎన్దిశ్వరన తైక్కిడుక్కుప్పక, తమక్కుకప్పకత్తరుమ్ మోక్షముమహాజ్ఞాగర్భమాకైయాలే పుగుమార్గమ్” ఎన్దు అత్తైక్కిత్తు; “పరమపదస్థనాయ్ సుభిక్కువుమామ్, సంసారస్థనాయ్దుఃఖిక్కువుమామ్ ఎనక్కిఱురునిర్బంధమిల్లై, ర్క్కున్దుసాన్మమకు వే యొరక్కునడిచామ్మడిపణ్ణియరుళేవేణుమ్” ఎన్దుస్వప్రాప్తతైనిష్కర్షిక్కిఱ *ఎమ్మావీటిలర్త్తై “ఎమ్మావీడుమ్ వేణ్ణా” తొత్తై యరుళిచ్చెయ్ తారనె.

౧౯

శ్రీః

ఆధ్యోగ్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎ మ్మెరుమానార్ తిరు వడిక శే శ రణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి. — ఇరణ్డాన్బుత్తు. పత్తాన్దిరువాయ్ మొట్టి ౧-పా-కిళరోలి వ్యాఖ్యానజ్జల్.

మూ. — కిళరోలియిళమై కెడువతన్నన్ మ్ । వళరోలిమాయోన్దరువియకోయిల్ ।

వళరిళ మ్మొట్టిల్ శూన్ మాళిరుజ్జోలై । తళరిళరాకిత్తార్వత్తుతతిరే ॥

౧౩

ఆ. — (కిళరోలి) ఇప్పడి తమ్మాడుకలవరళిన వెమ్మెరుమాన్ నివ్వరుళిన తిరుమలైయై యనుభవిక్కితార్.

యాతొన్దిరే నివ్వరుళుకై యాలే అట్లు తైవ్పొలైవాల వెమ్మెరుమానుడైయ తిరువుడమ్మ అనిశితళమాయ్ అతివర్ధిష్టవానవౌజ్జిల్యయా వనాది కల్యాణగుణజ్జలైయై డైతాయిల్ మ్, అజ్జ నేయిరువ్విరుమాళిరుమశోలైయై, ఉజ్జరుక్కరణపాటవముళుళోతే ఉజ్జరుడైయ క్లేళ మెల్లామ్ తిరుమ్మడి శెట్ట భుజియుజ్జల్; ఇతు పరమప్రాప్యమెన్దితార్.

౧౪

పన్నీ. — పత్తాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, కీర్త్తి - పురుషార్థతయా నిర్ణీతమానవత్వస్త పారతన్త్ర్యయుక్తమాయరుస్తుళ్ళ కైజ్జర్వతై యివరవేక్షిత్తపడియే, కాలవిశమ్మమ్మిటవాతపడి యిక్లేకొడుత్తరుకుకైక్కాక తైజ్జుత్తిరుమలైయై యెఱున్దరుళినిఱ్ఱిటపడియై ప్రకాశి ప్పిక్కొడ్డత్వస్తహుప్త రామ్; అద్దికరుడైయ వౌజ్జిల్యతైయమ్, ఆళిరూప్యతైయమ్, ఔదార్యతైయమ్, రత్నకత్వతైయమ్, రత్నణో పకరణం తైయైయమ్, అశ్రితవ్యామోహతైయమ్, ఆవత్సఖత్వతైయమ్, ఆశ్రితానుకూలతైయమ్, విరోధినిరసనశీలతైయైయమ్, జ్ఞాన ప్రదత్వతైయమ్ మనుసన్నిత్తు, “ఏవంవిధనాన ప్రాప్యభూతత్వానుమ్ విరుమ్మమ్మడియాన తిరుమలైయేపరమప్రాప్యమ్” ఎన్దు నిమ్కర్నిత్తు. ముత లిత్తెన్దుపాట్టాలే - తిరువుళ్ళతైయమ్, మేలిత్తెన్దుపాట్టాలే - తాకికైయట్టుతైయై ఆవన్ భోగ్యతైయైయపడేత్తు ముడిత్తరుళుకితార్.

౧౫

అవ్వు. — కిళర్ ఒళి ఇళమై (౩) కెడువతన్నన్ మ్ వళర్ ఒళి (౬) మాయోన్ మరువియ కోయిల్ (౯) వళర్ ఇళమ్ పొట్టిల్ (౧౨) శూన్ మాళిరుజ్జోలై తళిరువ్వి (౧౫) † ఇలరాకి శార్వతే శతిర్. (౧౮)

పన్నీ. — ముతతాన్బట్టిర్, నిరతిశయాజ్జ్వల్యవిశిష్టనాన సర్వేశ్వరకా విరుమ్మిన తిరుమలైయై ప్రాప్యమెన్దితార్.

కిళర్ న్దువరుకిఱ, జ్ఞానాజ్జల్యత్తుక్కు యోగ్యతైయట్టాన, యావనారమ్మరూపమానవిళమై, (౩) విషయాన్తరగతమాయ్ క్కాడువత ణ్కుమున్నే, ఆశ్రితార్థమాక విక్లేయొత్తున్దరుళినపిన్దు వళర్ న్దువరుకిఱ, శీలసౌలభ్యాది గుణోజ్జ్వల్యతైయైయడైయ, (౬) ఆశ్చర్యరూపనానసర్వేశ్వరకా, పారన్దివర్తిక్కిఱ, దివ్యస్థానమాయ్, (౯) వళరానిఱ్కుచ్చెయ్తే, ఇళమైయైయడైతాన, పొట్టిల్కళారే, (౧౨) శూన్బుట్టు, అత్తారే “మాలిరుమశోలై” ఎన్దు తిరునామమాన తిరుమలైయై, ప్రయోజనాన్తరసమ్మన్దమాకిఱతళర్ త్తి, (౧౫) అల్ మ్, ప్రాపిక్కుముతువే,

† ఈపొట్టిన్దపల్ మ్మొ “ఆకిచ్చార్వతు” ఎన్దుపాళమ్.

శతీర్. (౧౨) “ ఇతొట్టియ ప్రయోజనా నరముణ్ణు ” ఎట్టిరుక్కై - ఇళమైయెన్ఱకరుత్తు. చేతనర్ ౧ * బాల్యత్తిలేవివేకాత్తక్క శాయ్ కొణ్డనన్యప్రయోజనరాయ్ ప్పల్దు మితుశతీతేయెన్ఱ తద్దిరువుళ్ళైక్కై త్తురైతారాయుక్కిఱతు. ౧.

అవతారిక. —క్రిందితిరువాయ్ మొట్టియందు నిష్కర్షింపబడిన ప్రాప్యమును బొందుటకై తిరుమాలియన్ఱోలయనియెడి తిరుమలను నా ఘోష్టాశ్రయించుచున్నాను. ౧.

అర్థము - వర్ధిల్లుచున్న జ్ఞానమునకు (యోగ్యతకల) చిన్నతనము (3) చెడిపోవుటకుమునుపు పెరుగుచున్న కాన్తికల (౬) ఆశ్వర్య భూతుడైన (సర్వేశ్వరుడు) అమరియున్న జ్ఞానమును (౯) పృథ్వి నొందియున్నను లేతవియైన తోటలచేసమృద్ధిమైన (౧౨) మాలియన్ఱోలయని యెడి తిరుమలను (ప్రయోజనా నరసంబంధమనియెడి) అనర్థము (౧౫) లేనివారై పొందుటయే చాతుర్యము. (౧౨). ౧

ఈ. — కీర్త ౨* ఎమ్మావీట్టిలేనిష్కర్షిత్తప్రాప్యమ్ వెలుకైక్కు త్తిరుమలైయై యాశ్రయిక్కితార్ ఎన్ఱుఆళవన్దారరుళిచ్చెయ్ తారాక త్తిరుమాలై యాన్డాన్ పణిక్కుమ్మడి. ఎమ్మెరుమానార్, ‘అజ్జనల్ల, ఇవర్ పాట్టుతోటుమ్ 3 ‘బల్లై’ ౪ ‘బల్లై’ ఎన్ఱుమ్, ౫ ‘కాలక్కళివుళెయ్యేల్, ఎన్ఱుమ్ - త్వరిక్కప్పక్కవాతే, ‘నవ క్కుముటినిత్తునాముమివర్ కారియళ్ళైయ్యక్కడన తాకవఱులియిట్టాల్, ‘శరీరసమన న్దరమ్ పేఱుతప్పాతు’ ఎన్ఱ టుతియిట్టిరుక్కలాయరుక్క. ఇవరిప్పడిత్వరిక్కిఱతు ఇళ్ళరీరత్తోడేనామడిమెకొళ్ళ పేణుమెన్ఱుపోలే యిరున్దతు ఇనియివర్ కునామ్ నిన్ఱైత్తవడి పరిమాఱుకైక్కే కాన్తమానదేశమేతో’ ఎన్ఱు ౬* శాలత్తాడేనడన్ఱుక్కిప్పార్ త్తువరచ్చెయ్ తే, ఇన్విడమ్ శాలవ కాన్తస్థలమాయరున్దతు. ఎన్ఱుతిరుమలైయిలే సన్నిధిపణ్ణియరుళి, నాముమక్కు ముకన్దరకై కాకవన్దనిన్ఱోమ్, నీరిజ్జేవన్దనిన్ఱై త్తవకై కళల్లామ్ పరిమాటియనుభవియుమ్, ఎన్ఱు తెల్కుత్తి మలై యిలేనిట్టిఱనిలై యైక్కాట్టిక్కొడుక్క, ఇవరుమత్తైయనుసన్ధిత్తు; భగవాన్ ప్రాప్యనానాల్ అవ్ పర్ త్తిక్కుమ్ దేశముమ్ ప్రాప్యమాకక్కడవతిత్తే; అత్తాలే, తిరుమలై యోడు, అత్తోడు శేర్ న్దరియన్దలై యోడు పుఱుమలై యోడు, తిరుప్పతియోడు, పోమ్ పట్టియోడు, ‘పోకక్కడవోమ్’ ఎన్ఱుతుణియుమ్ తుణివోడువాళియ అప్రాప్యాన్దరతమా యనుభవిత్తు ఇనియ రాకీతార్” ఎన్ఱు.

డి-ఆ. కిళిరొలిప్రవేశే, ౨ “ శార్వతుశతీర్ ” ౩ “ అన్దవతుతిఱమ్ ” ఇత్యాదియైప్పల్దు ప్రాపకపరమాక వాళవన్దార్ నిర్వాహక “ ఎఱువతుపయన్ ” ఇత్యాదియైప్పల్దు ప్రాప్యపరమాక వెమ్మెరుమానార్ నిర్వాహమ్. నమక్కుముటివిత్తెన్ఱు - ౯ “ తనక్కేయాక ఇత్యాదియైప్పల్దు. ౧౦ “ విశలిల్ శక్కర త్తణ్ణై ” ఎన్ఱైత్తెప్పల్దు (నాముమివర్ కా క్కమ్ కెయ్యక్కడతాక వఱుతియిట్టాలెన్ఱు) శా వీ కాన్తస్థలమెన్ఱు వివత్తిలే - ౧౧ “ ఆయిరమాఱుకళుమ్ ” ఇత్యాద్యనుసన్ధియమ్ పాట్టుక్కళిక్ ప్రమేయమ్ (భగవానిత్యాది). అయ్ మలై-ఆళల్ మలై, ఆతావతు - తత్సమ్మన్ద మేనిరూపకమాకచ్చేర్ నిరుక్కిఱమలైయెన్ఱు పడి. పుఱుమలై-తత్సమిపన్ధితమానమలై. ఇనియరాకీక రెన్దతుక్కు-ఇనియరాయ్ పరోపదేశమ్మణ్ణుకితా రెన్దతుట్టిక్కొళ్ళవు

ఆ ఆ-వి. — ఆళవన్దార్ నిర్వాహత్తుక్కు - ౯ “ కిటి ” ఎన్ఱిఱపదత్తిలేనోక్కు. — తిరుమలైయిల్ నిలైయైక్కాట్టిక్కొ ట్తానాకిర్, అవనైయనుభవిక్కిఱమాత్రమన్ఱిక్కేతిరుమలైయతలానవత్తై చొచ్చియియాశ్రయిక్కు చొచ్చిల్లువా నెన్ఱెన్ఱు (భగవాన్ ప్రాప్య నారెన్ఱుతోడజ్జి).

ఈ.-మృణ్మణిః దేశమ్. (తళిళిళ మొఱ్ఱిలో శూన్ మాళిరుజ్జోలై, అడిమై శెయ్ కిఱవర్ కళి *కిళిరొళియిళ మైయైయుడై యిన్ కళి, అడిమైకొళుకిఱవర్ *వళిరొళిమా యోక, అడిమై శెయ్ కిఱవర్ దేశమ్ వళిళిళ మొఱ్ఱిలో శూన్ మాళిరుజ్జోలై, ఆక, ఇప్పడియడిమై శెయ్యుమావనుమ్, అడిమైకొళుమావనుమ్, అడిమై శెయ్యుమ్ దేశము మొత్తపరువ మాయాయ్ ద్రిరుప్పతు. వళిరవళిర ఇళిప్పతిత్తు చ్చెల్లానిఱ్ఱుమాయ్ ద్రిశోలై. (తళిళిళిలరాకిల్) ౧ “యన్దు హూర్తంక్షణం వాపి” ఇత్యాది. సర్వప్రకారత్తాలుమ్ వరుమనర్థమాకిఱతు - తిరుమలై యెక్కిట్టా మైయైరుక్కిఱార్. “తిరుమలై ప్రాప్యమ్” ఎన్నుమ్ బుద్ధిపిఱన్దులభిక్తైక్కు విరోధియాయ్ వరుమనర్థభాగి కళన్దియే ఒఱ్ఱియ వేణ్డిల్. (శార్వతుశతిరే) తిరుమలై యెక్కిట్టమితువే ఇవాత్తాపుక్కుచ్చతిర్; అల్లాతవై యెల్లామిళిమ్ము. “కణ్ణ క్కిలక్కానవిషయజ్గళై విట్టువేఱ్ఱే శిలవద్రై ప్పెఱుకైక్కుయత్తి యానిన్ది కోళి” ఎన్నునీజ్గళినినై తిరుక్కుమతువేయి లిమ్ము; ఇతువేళతిర్.

౧.

జీ-ఆ-యాకాతే. పదచ్చేర్ త్రియాలే పరమపదసామ్యమరళిచ్చెయ్ కిఱార్ (అడిమై శెయ్ కిఱవర్ కళి త్యాది). “వళిర్” ఎన్దువైత్తు, “ఇళమై” ఎన్దుతుక్కర్థమ్ (వళిరవళిరవిత్యాది). ఇళికిప్పతిత్తు చ్చెల్లానిఱ్ఱుమ్ బాల్య మేవృద్ధియడైయానిఱ్ఱుమ్.

“తళిళిళిలరాకిఱార్వతుశతిర్” ఎన్దైయాలే - శారతపాతు తళిర్యజ్జైవవత్తిత్తు, అతుక్కుప్రమాణమ్ (యన్దుహూర్తమిత్యాది). “యన్దుహూర్తంక్షణం వాపివాసుదేవోనచిన్ద్రతే | సాహనిస్తస్స హచ్చిద్రంసాభ్యాన్నిస్సాచవిక్రియా”. ఇత్యాల్ - తిరుమలై యెక్కిట్టా మైయే తళిర్యజ్జపడి. ఆళవనార్, ఎమ్మెరుమానార్, ఇరువరుడైయనిర్వాహానుగుణమాక్రమేజార్థద్యయమ్ (సర్వప్రకారత్తాలుమిత్యాదివా క్యద్యయేన). తళిళిళిలరాకిల్ - తళిళిళిలతవర్ కళాకవేణ్డిల్. దుఃఖభాగి కళన్దిక్కి యెఱ్ఱియవేణ్డిలెన్దు మున్దివర్థమ్; తళిర్య - దుఃఖమ్. అనర్థభాగి కళన్దిక్కి యెఱ్ఱియవేణ్డిలెన్దు ద్వితీయార్థమ్. ఇన్దపత్తి త్రితే, “తళిర్య” ఎన్దు - దుఃఖపాతువానపాపతైన్న్దిఱ్ఱుట. తిరుమలైయై చ్చార్పామైయాకిఱదుఃఖభాగి కళన్దిక్కి యెఱ్ఱియవేణ్డిలెన్దు మున్దివత్తి త్రితే బ్దార్థమ్; తిరుమలై యెక్కిట్టా మైయై విరోధియానపాపభాగి కళన్దిక్కి యెఱ్ఱియవేణ్డిలెన్దు ద్వితీయపత్తి త్రితే బ్దార్థమ్. శతిర్ - చాతుర్యమ్. “శార్వతే - శతిర్” ఎన్దన్దయిత్తు. అవధారణత్తుక్కర్థమ్ (అల్లాతవై యిత్యాది). ఇళిమ్ము - దైన్యమ్. వివరణమ్ (కణ్ణక్కిత్యాది). ఇప్పాట్టిల్ ప్రాపకపరమాయమ్ ప్రాప్యపరమాయమిరున్దుళ్ళ వాక్యజ్గళైయై భయనిర్వాహానుగుణమాక క్కణ్ణుకోళ్ళుట. కోయిలాన - మాలిరుమ్ కోలైయెన్దు, “కోయిల్” ఎన్దుతు - మాలిరుమ్ కోలైక్కు విశేషణమ్. కోలై - కోలైయై. క్రమేజాన్దయి.

౧.

అ-అ-వి.-ఇత్యుచ్చమానవస్తునః తేజోభివృద్ధౌ హేతుః (స్వతోవృద్ధిత్వయాదీతి) — యథా ౨ “తేభివమ్ము” ఇత్యుచ్చమానదేశవిశేషే, ౩ “అప్రాకృతతనైవోనిత్యాకృతిభరోయవా” ఇత్యుచ్చమానకైజ్జుర్యప్రతిసమ్మన్తి, కైజ్జుర్యకరారశ్చపఞ్చవింశతివాన్ని కాభవన్తి, తగ్గై వాత్రాపివర్తత ఇత్యభిప్రాయేణాహ (అడిమై శెయ్ కిఱవర్ కళి త్యాది).

౧.

ప్ర-తి.—(కిళిరొళియిత్యాది). (కడువతన్దున్నమ్) యుద్ధకాణ్డేపఱ్ఱమే, “నమేదుఃఖంప్రియాదూరే నమేదుఃఖం*హృతేతిచ | ఏత దేవానుశోచామివయోస్యాహృతివర్తతే || ౫||” — ప్రథమాం శేనప్రదశేగురుకులేవనక బాలాన్ప్రతిప్రహ్లాదః, “ఏనందురాశయాక్షిప్తమా నసఃపురుషస్సదా | క్రేయసోభిముఖంయతి నకదాచిన్దిపానీతి || ౭౪|| బాల్యేక్రీడనకాసక్తాయావనేవిషయోన్ముఖాః | అజ్ఞానయన్త్యక్షక్తాశ్చ వార్ధకంసముపగ్ధితమ్ || ౭౫|| తస్మాద్బాల్యేవివేకాత్తాయతేతక్రేయసేనదా | బాల్యయావనవృద్ధాదై వృద్ధేహేభావైరసంయతః || ౭౬||” — (తళిళిళిలరాకిల్) “యన్దుహూర్తంక్షణం వాపివాసుదేవోనచిన్ద్రతే | సాహనిస్తస్స హచ్చిద్రంసాభ్యాన్నిస్సాచవిక్రియా”.

౧.

తిరుచ్చప్పవీర తమ్ - సూదోయప్పన్నిరజ్జామ్మట్టు. వాళోకళాకినాళోకళో శ్లెష్మనోయ్ మైవట్టుమూప్పేయోతి । మునునాళతాతూల్ వణ్ణి
చాన్ త్తన్నెజ్జామే । ఆళతామనన్నెయ్ మునన్దణ్ పత్తట్టయ్యమ్ । మీల్వీలాటపోకనలోక వేణ్డుమాలైపాతామే.

తాత్పర్యము.—ఓ ! మనసా ! నీకు జ్ఞానమభివృద్ధినొందుటకు యోగ్యమైన యావసారంభము విషయా న్తరములయందాసక్తమై చెడి పోవుటకుమునుచే నీవు ప్రయోజనాన్తరములనువిడిచి నిరతిశయముందరదివ్యమంగళవిగ్రహవిశిష్టుడైన సర్వేశ్వరుడగు వేంచేసియున్న తిరుమాలిగుఱ్ఱానిని సుబోందుము; ఇదియేనీకుఁబరమపురుషార్థము.

మూ. — శతిరిశమడవార్ తాగ్గిచ్చియైమతియాతు । అతిర్కురల్ శజ త్తక్కర్ తణ్ణో యిల్ ।

మరితవర్షకుడుమి నూలిపక్షాల్లె । పృతియతువే త్రియ్యైవతుపయనే ॥

ఆ.—(శతిశిశుమహర్) ప్రాకృతవియద్గళిల్ ప్రావణ్యతైవిట్ట, ప్రతిహాలహృదయభేదకమాన దిన్యస్తస్థనియైయదైత్తన శ్రీపా
 ఞ్చజన్యతైయేన్దుకైయాతేనిరసధికమానపద్మకై యుడైయనాయ్, ఆత్తాతే “అట్టకర్” ఎన్దుమ్తిరునామ తైయుడైయనాన వెమ్పెరుమానుక్కు
 క్కోయిలాయ్, పరిపూర్ణచంద్రమణ్డలత్తాతే యలజ్జృతమానశిఖరజ్జతైయదైత్తన తిరుమాలిరుమ్కోలైప్పత్తియైయ్ త్తియెటైద్దళి; ఆతువే
 పరమప్రయోజనమైన్దితార్.

౨.

అన్వ.—శతిర్ ఇశీష్ మడవార్ (3) తాబ్ చ్చియై మతియాతు అతిర్ కురల్ (౬) శబ్దత్తు అక్కుకర్ తన్దోయిల్ (౯) మతి తవళ్ళే
కుడుమి (౧౨). మాలిరుళ్ళోరై పతి అతు (౧౫) ఏత్తి ఎళువతే పయన్. (౧౮).

పన్నీ. — ఆచార్యస్, అధికార్యుడేయ తిరుమలయ్యాడు శేర్వతి తిరుప్పతియై యేత్తుమతే ప్రయోజనమెన్ది తాన్.

అథా సురూపమాకవుమ్ సద్దోషత్వక్రీడాకవు ముతుక్కియూషమ్బుకొడుక్కుజ్జాతిరైయుడైయరాయ్, ఇళమైయా లేమతిమయక్కి-
శెల్లామైతోన్మవిరుక్కుమ్, ప్రీకళుడైయ, (3) తాల్ చ్చితోల్ దువిరుక్కుము క్రిచేష్టితాదిశై, ప్రీతిపణ్ణాతే, సంక్షేపజనితప్రీతియా లేమబ్బుజ్జాతి,
(౬) ప్రీతాభ్యుజన్యతైయుడైయరాకైయా లేనిరతిశయ సాన్దర్యతైయుడైయ, అమృకరుక్కు, అసాధారణస్థానమాయ్, చన్ద్రీనానవక్, తపబ్బు
మ్మడియోగైన, శిఖరశత్రైకైయుడైతన, (౧౨) తిరుమలైయిల్, తిరుప్పతియాకిఱ, ప్రసన్ధిపల్లతై, (౧౫) స్తాత్రమ్మణ్ణి, ఉచ్చిళరాకైయే,
ప్రయోజనమ్. (౧౮) ఇళువుమ్ - నెల్లూనోక్కియూరైత్తల్.

అర్థము. - చాతుర్యముకలవారును యావనముకలవారును పైన స్త్రీలయొక్క (3) నీచవ్యాపారములను గౌరవింపక గంభీరశబ్దముకల (౬) శంఖమునుధరించిన అగ్రుకరికి వానస్థానమును (౯) చంద్రుడు ప్రాకునట్టి శిఖరములుకల (౧౨) మాలిరుజ్జోలయందు తిరుపతియనియెడి ప్రసిద్ధస్థలమును (౧౫) స్తుతించి ఉజ్జీవించుటయే ప్రయోజనము (౧౮).

ఈ. — ఇరణ్డామ్మబ్బట్ట. తిరుమలై యోడు శేర్ న్ద శ్రీపతియైక్కిట్టుకై యే పరమప్రయోజన పెన్దితార్.
అన్దిక్కే తిరుమలైతన్నైయే శొల్లుకిల తాతల్. అన్దిక్కే, తిరుప్పతియైయాతల్.

జీ-ఆ.-—ఇరజ్జాన్సుట్టు (శతితిత్యాది) “మూలియమ్మోలైశేర్ న్దపతి” ఎన్టువివక్షిత్తు - మున్దివవరతారిత్త. క్రిపతియై - తిరుప్పతియై.
“మూలియమ్మోలైయాకిఱ - పతి” ఎన్టు (తిరుమలైత్తెన్దుయోల్లొకిఱతాతల్) (తిరుప్పతియైయాతల్) ఎన్టు శిలక్రిశోశ్శెలిలివన్దతాకిల్ -
మున్దివరవివరణమెన్టు కణ్ణుకొళ్ళుతు.

ఈ-తల్. (పతియతువే త్తియెఱువతుపయనే) స్వరూపానురూపమాన వృత్తివిశేష త్రైస్పణ్ణియుజ్జీవిక్కుమితువే
యివ్వాత్తాపుక్కుప్రయోజనమ్; అల్లాతవైనివ్వుయోజనమ్. ప్రయోజనమెన్జతు - ప్రాప్యమెన్జ పడి. ౨.

జీ-అ.-తినర్థమ్ (స్వరూపానురూపమానవిత్వాది). వృత్తి - వాచికకైజ్జుర్యమ్. “ఎఱువతేపయన్” ఎఱువకాట్టి, ఏవకారక్షకర్థమ్ (అల్లా
తవైయిత్వాది). క్రమేణాన్వయః. ౨.

ప్ర-తి.- (ఇరణ్ణామ్బట్టు) (కతిరిశమవారిత్వాది) (తాఱ్చిచ్చియైమతియాతు) జితహయామ్, “వతేరూపంనచాకాలోనాయుధానినచా
స్వదమ్ । తథాపిపురుషాకాలోభక్తానాంత్యం ప్రకాశనే”.

తాత్పర్యము — సుందరయువతులయొక్క నీచములైన సంభాషణచేష్టితములను గౌరవింపక ఓ! మనసా! గంభీరముగ భవించు
చున్న శంఖమును హస్తమునందు ధరించియున్న నిరతిశయభోగ్యభూతుడగు సర్వేశ్వరునికి వాసస్థానమును నత్యున్నతమైన శిఖరములచే
బ్రకాశించుచున్న మాలిరుణ్ణాలయనియెడి దివ్యదేశమును స్తుతించియుజ్జీవించుటయే మీకుంబరమప్రాప్యము. ౨.

మూ.— పయనల్లశెయ్తుపయనిలై నెఱ్ఱే । పుయన్దలై వణ్ణిర్ పురిన్దలై కోయిల్ ।

మయన్దికుపాఱ్చిల్ శూఱ్ మాళిరుణ్ణోలై । ఆయన్దలై యడై వతతుకరుమమే॥

3॥

ఆ.— (పయనల్ల) ప్రయోజనశూన్యమాయుర్దనశెయ్తుకైచ్చెయ్తు ఒరుప్రయోజనమిలై నెఱ్ఱే, ఆతలాల్ అవల్ తై త్తివిర్ న్ద ఆత్రిత
ర్ కాత్తదానమ్బణ్ణిక్కిణ్ణునిట్టిఱుకోయిలాయ్, తన్నుడైయభోగ్యతైయాతే ప్రవిష్టలైయన్దదిప్పియానిన్ద పాఱ్చిల్ కళైయడైత్తాన మాలిరు
ణ్ణోలైయిన్దలైయ పయన్దలైయడైవతు ; అతువేనమక్కు పరమహితమైన్దితార్.

3.

ఆన్వ.— నెఱ్ఱే! పయనల్ల శెయ్తు (౩) పయన్ ఇలై పుయల్ (౬) ముట్టై వణ్ణిర్ పురిన్ద (౯) ఉన్దై కోయిల్ మయల్ మికు (౧౨)
పాఱ్చిల్ శూఱ్ మాళిరుణ్ణోలై (౧౩) ఆయల్ మలై అడైవతువే (౧౪) కరుమమ్. (౧౯).

పన్నీ.— అనన్దరమ్, పరమాదారక వర్తిక్కిఱతిరుమలైయోడుశేర్ న్దపయన్ మలైయై ప్రాపిక్కయేకార్యమైన్దితార్.

నెఱ్ఱే! ప్రయోజనశూన్యమానవల్లై, శెయ్తు, (౩) ప్రయోజనమ్, ఇలై, తూఱులున్దలియుమాన, (౬) కాళమేఘమ్బలే, జలస్థ
లవిభాగమటవర్ణిక్కుమ్ స్వభావతైయడైయవర్, ఆభిముఖనాయ్కోణ్ణు, (౯) నిత్యవాసమ్బణ్ణికిఱ, వాసస్థానమాయ్, కణ్ణార్ నెఱ్ఱుకలణ్ణు
మ్బడినర్వనీయమాన, (౧౨) పాఱ్చిల్, శూఱ్ న్ద, తిరుమలైయిన్దలైయ, (౧౩) ఆరుకిన, మలైయై, అడైకైయాకిఱవతువే, (౧౪) కర్త
వ్యమ్ - స్వరూపప్రాప్తమ్. (౧౯).

3.

ఆర్థము.— ఓ! మనసా! ప్రయోజనములేనికార్యములను జేసి (౩) ప్రయోజనము కానేరదు. వర్షించుచున్న (౬) మేఘమువంటి
స్వభావముకలసర్వేశ్వరుడు (ఆత్మ) దానముచేసి (౯) నిత్యవాసముచేసెడి వాసస్థానమును భృమచేనధికమైన (౧౨) తోటలచే జుట్టబడిన
మాలిరుణ్ణాలైయలైయొక్క (౧౩) ప్రాంతమునందున్న పరవ్రతమును బొందుటయే (౧౪) చేయఁదగినది. (౧౯)

3.

ఈ. — మూన్మామ్బట్టు. ఉద్దేశ్యత్తుక్కి తెల్లామ్ వేణుమో, తిరుమలై యోడు శేర్ న్ద అయ్ మలైయైయై యపమైయుమెన్దితార్.

(పయనల్లవిత్త్యాది) పయనల్లవాకనినై త్తిరుక్కిఱతు - పరమపద త్తిలిరుప్పైయుమ్, అల్లాత అవతారజ్జలైయుమ్, అన్బియే (పయనిత్త్యాది) ప్రయోజనశూన్యమానవన్తై చెప్పయ్తు ఒరుప్రయోజనమిల్లె. శెయలుమ్ ఫలముమిరణ్డుమ్ ప్రయోజనమాయిన్ బ్రుతామ్ పన్త్రినవిషయమ్, 10, సుసుఖంకర్తుమ్” ఎన్నక్కడవతితే ; సాధనదశైయిలుమ్ దుఃఖరూపమాయ్, ఫలవేళైయిలుమ్ దుఃఖమిత్రమాయిరుక్కిఱస్వర్గతత్సాధనజ్జలైయాయిన్ బ్రువర్ నినై త్తిరుక్కిఱతు. (నెళ్ళై) విషయాన్తరత్తుక్కు మివ్విషయత్తుక్కు ముణ్డాన నెడువాళియునక్కనుభూతమితే. (నెళ్ళై) బన్ధమాత్తుజ్జలిరణ్డుక్కుమ్ పాతువాయితే నెజ్జుతానిరుప్పతు. ఇవ్వళవిలుమివ్విషయత్తై యకలుకైక్కుక్కారియమ్బూర్ తాయ్ నీయితే.

(పుయల్ ముత్తైవణ్ణర్ పురిన్దుతైకోయిల్) పయనానవిషయద్దానిరుక్కిఱపడి. వర్తుకవలాహకమ్బాలేయిరుక్కిఱపడివట్టుకైయుతైయవర్ అవ్విడివట్టుకై సర్వస్వదానమ్బుణ్ణివర్తిక్కిఱకోయిల్. వర్తుకమాన మేళుమ్బాలేజలస్థలవిభాగమిన్బిక్కే సర్వస్వదానమ్బుణ్ణివర్తిక్కిఱ దేశమెట్టుమామ్. ఇత్తాల్ - తమక్కుప్రాప్యప్రాప్తకర్ణళిరువనేయాయిరుక్కిఱపడి. (మయల్ మికుపాట్టిల్ శూన్) శోలై చెప్పి వాలేపుక్కార్ క్కిరుణ్డిరుక్కు మెన్నుతల్ ; అన్బియే, భోగ్యతాప్రకర్షతాలేనెళ్ళైయిరుళప్పణ్ణమెన్నుతల్. (మాలిరుణ్ణోలై) తిరుమలై యోజ్జెనమ్బునత్తైయే

3-అ. — మూన్మామ్బట్టు (పయనల్లవిత్త్యాది). ఉద్దేశ్యత్తుక్కు - తావనిష్కర్షితప్రాప్యత్తుక్కు. అయ్ మలై-అశల్ మలై.

(పయనల్లతవాకవితి) పరమపద త్తిలిరుప్పైయుమ్ అవతారజ్జలైయుమ్ అశ్రయత్తిరు ప్రయోజనమిల్లె, ఇరణ్డుమ్ దేశకాలవిప్రకర్షజ్జలై దుర్లభమాకైయాలే; ఆకైయాలేభగవన్నిశ్చిసన్నిధిమద్దేశసమాశ్రయణం ప్రయోజనపదితిభావం. ప్రయోజనశూన్యమానవన్తై - కామ్యకర్తజ్జానస్వర్గాదిసాధనజ్జలై. ముద్దినవర్ధత్తిరే, శేయతు - ప్రాప్యప్రాప్తకర్మావశ్యాయుత్తు. ద్వితీయార్ధత్తిల్, స్వర్గాదితత్సాధనజ్జలైయన్వయితైవపడి. అవ్విషయమపడియిరుక్కుమోవెన్న (సుసుఖమిత్యాది). ద్వితీయార్ధవివరణమ్ (సాధనదశైయిలుమిత్యాది). “నెళ్ళై” ఎట్టుత్తుక్కుభావమ్ (విషయాన్తరేత్యాది). భావాన్తరమాన (బన్ధమాత్తుజ్జలైత్యాది).

“వణ్ణర్” ఎన్బిఱవిడత్తిల్, వణ్ణజబ్బత్తుక్కు - వర్ణవాచకత్వేనపుమ్, స్వభావవాచకత్వేనపుమర్థభేదమ్. అర్థద్వయత్తిలుమ్, పురితల్ - కొడుత్తల్. వర్ణజఃఫలితమ్ - సౌందర్యమ్; ద్వితీయార్ధత్తిల్, ముత్తైపోన్వస్వభావత్తైయుడైయరాకైయాలే పురికిఱాకెన్టపడి. ఇత్తాల్ - అర్థద్వయత్తాలుమెన్నుతల్, “పుయల్ ముత్తైవణ్ణర్, పురిన్దు,” ఎన్బుత్తాలెన్నుతల్. పుయల్ ముత్తైవణ్ణర్ ఎన్బు - ప్రాప్యమ్. పురిన్బెన్బు - ప్రాపకమ్. శేటిపు - నైబ్బయ్. మయల్ మికుపాట్టిల్ - భాన్బియైమికప్పణ్ణకిఱపాట్టిల్. మయల్ - భాన్బి. “మయల్ మికు” ఎన్బు విడత్తిరే, “పివిహ్లానున్దావయద్భిః” ఎన్బుగద్యవాక్యముమ్, 2 “తిమిరనిభప్రభూతతరువణ్ణమయంభిమదమ్” ఇత్యాదియమనుసంధేయమ్. తత్సమ్బునత్తైయే

అ-అ-వి. — 3 “అతితే తేజ్జినమడుక్కల్ పోలే అర్చనతారమ్” ఇతివ్యాచ్యతే. 4 “ఏరార్ మయల్ విట్టుక్కాక్కైప్పిక్ పోవతే” ౫ “కత్పారిరామపిరానైయల్లాల్ మన్ బ్రుమ్కఱ్వురో” ౬ “భావో నాన్యత్రగచ్ఛతి” ఇత్యాదివత్. — (ఫలకేతైయుమ్ దుఃఖమిత్రమాయితి) ౭ * అజైవతరవజైప్రవేశే అయమర్థోవిస్తరేణాభ్యాతః. — ౮ “మనవీషమనున్యజాంకారణంబన్ధమాత్తుయోః | బన్ధాయవిషయాసక్తిముక్త్యానిర్విషయంమనః” ఇత్యుభయపేతుత్వాత్. ఏతావత్కాలంవిషయాసక్తేనబన్ధపేతుభూతేనత్వయావసగిరిసమ్బున్ధిసమ్బున్ధిసమాశ్రయజేనప్రాప్యప్రాప్తసమ్బుదనీయంసకిమితిభావః. — ౯ “పరవమేకమిహిమకుళిర్ పాట్టిలూడుకుయిలొడుమయిల్ కణిన్బాలావిరవియైకాతికకోన్బుత్తైతల్ శెయ్తతయ్ త్తిరువల్లిక్కేణి” ఇతివదాదిత్యకిరణాదర్యనాద్విత్తోహస్సర్వదానువర్తకఇతిభావః.

3.

౧॥ భ-గీ-౯-౨.

౨॥ స్తు-స్తు-౫.

౩॥ శ్రీవ-భూ-ప్ర-౧.

౪॥ శి-మ.

౫॥ ౬౫-౪౧.

౬॥ రా-ఉ.

౭॥ గా.

౮॥ వి-పు-౬-౭-౨౦.

౯॥ తి-మొ-౧౩-౭.

ఈ. — తనకు స్వేంకపుడైతానమలై. “అగస్త్యభాతా” ఎన్నుమాప్పిలే. (అడైవతతుకరుమమే) అతొన్ఱు మేకర్తన్ఱమ్; అల్లాతవైయడైయ అకర్తన్ఱమెన్ఱిఱార్. 3.

శీ-అ. — పేరావ వుడైతానమెక్కు దృష్టాన్ఱమ్ (అగస్త్యత్వాది). “అతువే-కరుమమ్” ఎన్ఱ వేవకారాథమ్ (అతొన్ఱు మేయిత్వాది). పుయల్-న్ఱకమాన. ముగ్గి - మేఘమ్. ఉడైకై - నిత్యవాసమ్మణ్ణకై. క్రమేణాన్వయః. 3.

ప్ర-లి. — (మాన్దామ్పట్టు) (నయనల్లశెయ్తు) భగవద్గీతాసునవమే, “రాజవిద్యారాజగుహ్యంపవిత్రమిదముత్తమమ్ । ప్రత్యక్షావ గమంశత్యంమహిమంకర్తమవ్యయమ్ ॥ ౨౪.” 3.

తాత్పర్యము. — ఓ! మనసా! నీవు నిష్ప్రయోజనములగు కార్యములను త్యజించి ప్రయోజనములనిచ్చు కార్యములను స్థించుము. నిష్ప్రయోజనకార్యములచే నీదుగ్రయోజనము సిగ్గుపడుగాన కాలమేఘము జలస్థలవిభాగరహితముగ వర్షించునట్లు సర్వస్వదానముచేసి వేంచేసి యున్న సర్వస్వగునిని నిత్యవాసస్థానమును నిరతిశయసుందరములగు తోటలచేబూర్ణమునైన మాలిరుణ్ణోలన నాశ్రయించుటయే నీకు స్వకారణముననుచును. 3.

మూ. — కరుమవక్ పాశజ్జిత్తుక్కున్ఱుయ్యవే । పెరుమలై యెడుత్తా పీడుత్తెగోయిల్.

వరుమగ్గై తప్పుమాళిరుణ్ణోలై । తిరుమలై యతువేయడై వతులిఱమే॥ ౪॥

అ. — (కరుమవే) నిష్ప్రయోజనకార్యములను త్యజింపవలసివలె నామడిమైశెయ్తుజ్జివిక్తైక్కాకవే పరమకారుణికనాన తాత్పర్యమును బట్టి పాశజమన తిరుమలైయన్ఱుయ్యవైయె యడిమైశెయ్తుక్కుపాయమెన్ఱిఱార్. ౪.

అ. — పరమమనః (౩) కట్టిన్ఱు ఉక్కున్ఱు ఉయ్యవే (౬) పెరు మలై ఎడుత్తా (౯) పీడు ఉత్తై గోయిల్ (౧౨) వరు మగ్గై తప్పుమాళి (౧౩) మల్ ఇరుమ శోలై (౧౪) తిరుమలైయతువే అడైవతే లిఱమే, (౨౧)

పట్టి. — అట్టెరమ్, చిర్రవనవక్ ఎర్రిక్కిల పెరియపాళిల్ శూన్ఱ్ఱన్ఱ తిరుమలైయై యాశ్రయిక్కుమతువే శెయ్యక్కడవపడి యెన్ఱిఱార్.

పట్టిమానవక్ పట్టిల్లి, కట్టల్లి, పట్టల్లి, (౩) కట్టిల్లి, అడిమైశెయ్తువ్యాపరిత్తు, చేతనరుజ్జివిక్తైక్కాకవే, (౬) అర్తమానగోపగోపిత్తుత్తుమాళిత్తిరుమ్మడి పెరిమ, మలైయై, ఎడుత్తురక్షిత్తవక్, (౯) తన్నుడైయరత్తైశ్వర్యమ్, విశ్ణుమ్మడిని త్యజాసమ్మణ్ణలి, స్థానమాన్, (౧౨) వర్షోన్నమాయనరుకిల, మేఘజ్జి, తప్పుమ్మడి, (౧౩) మికవుమయర్న్ఱు, పరన్ఱ, శోలైయై యుడైయై, (౧౪) విరుమగ్గితన్నైలై, అడైవతే, శెయ్యమ్మడి. (౨౧) మల్ - ఉయర్త్తి. ఇరుమై - పరమ్మ. మాలిరుణ్ణోలై తిరుమలైయన్ఱుయ్యవే - తిరుమ్మలైయన్ఱుయ్యవైయై ప్రాప్యతైగోల్లిరుకిఱు. ౪.

అ. — కర్తమలనిగూడి నిష్ఠమునైన పాశములను (౩) పీసివేసిగొని కైంకర్యములనుజేసి యుజ్జిమించుటకే (౬) గొప్ప పర్యవసానమైనవాడు (౯) విశ్వరథము (ప్రకృతించునట్లు) వేంచేసియున్న స్థానమును (౧౨) వచ్చుచున్న మేఘములు సంచరించునట్లు (౧౩) పొడవైన విస్తారమునైన తోటలగుల (౧౪) తిరుమలవే అశ్రయించుటయే ఉచితము. (౨౧) ౪.

ఈ. — నాలామ్బట్టు. కర్త బన్ధనైపోక్కియాశ్రితరానవర్కళడిమైశెయ్తువాల్లై క్కిడామ్బడిసర్వే శ్వరణవర్తిక్కిఱతిరుమలైయైయాశ్రయైక్కియేసదృశ మెనితార్.

(కరుమవళ్ పాశమ్ కట్టిత్తుఱ్ఱున్యువే) “ఇతుసమ్మాత్పయ్తుతలై క్కట్టపోమో? తిరుమలైయైయాశ్రయిక్కుమతోట్టియ” ఎన్ఱుఇజ్జనేఆన్ద్రానోరురువిలేపణితానామ్; అజ్జనుమ్ నిర్వహిక్కడవతు. అన్ఱిక్కే, “కరుమవళ్ పాశమ్ కట్టిక్కైక్కాకవుమ్, ఉఱ్ఱున్యువైక్కాకవుమ్,” ఎన్ఱిజ్జనేఎమ్మెరుమానారళిచ్చెయ్యుమ్బడి. మురాసుర్ అనేకమాయరమ్ పాశజ్గళాలేతనై మత్తెయవరిన్దుకొణ్డెరున్దాప్పోలేయితే అవిద్యాదికళాలే ౧ * తనై మత్తెయవరిన్దుకొణ్డెరుక్కుమ్బడి. కర్త మాకిఱవలియపాశజ్గళై క్కట్టిక్కైక్కాకవుమ్, తన్నక్కల్ కైజ్జిర్వత్తెప్పణ్ణియుజ్జివిక్కిక్కాకవుమ్. ౨ “పరిత్రాణాయ సాధునామ్” ఎన్ఱిఱపడియే - విరోధికలైపోక్కియుజ్జివిప్పికైక్కియితే యవతారజ్గళుక్కు ప్రయోజనమ్.

(పెరుమలైయెడుత్తా) అరియనశెయ్తు మాశ్రితరక్షణమ్బుణ్ణుమవళ్; 3 “గోగోపీజనసమ్మలమ్|ఆతీవార్తమ్” ఎన్ఱు - ఇన్ఱెయరుమిడైచ్చికళుమ్ నోవుపడ, ఒరుమలైయెడుత్తు నోక్కినవళ్, అన్దవై శ్వర్యత్తోడే వన్దునిత్యవాసమ్బుణ్ణిఱిఱోయిల్. (పెరుమలై) పళ్ళులక్షజుడియుమ్ నిఱలిలేయెతుజ్గళామ్బడియితే మలైయిల్ పరప్ప. పీడు - పెరుమై. ఆతావతు - విశ్వర్యమ్. ఆపత్సఖత్వాదికళో. ఒరుమలైయై యాధేయమాకొణ్డెరుక్షీత్తవళ్ ఒరుమలైయై యాధారమాకొణ్డెరుక్షీక్కినిఱ్ఱిఱవిడమ్. పశుక్కుళుక్కుమిడైయరుక్కుమ్ రక్షక

జీ.ఆ. — నాలామ్బట్టు (కరుమమిత్యాది). ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తైప్పోర్ (కర్తబన్ధనైయిత్యాది).

ఆన్ద్రాన్ నిర్వాహత్తిలే, ఉయ్యవే - ఉజ్జివిక్కిప్పోమోమ్, ఏకారమ్ - పిరినిలైయేకారమ్. వ్యతిరేకార్థమెన్ఱపడి. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహత్తిలే, ఏకారమ్ - తేర్దైత్తిలే, తేర్దైమ్ - నిశ్చయమ్. ఉఱ్ఱులై - సళ్ళారమాయ్, ౪ “తేనతేనసహగచ్చతి” ఎన్ఱు - కైజ్జిర్వత్తెన్ఱిక్కిఱతెన్ఱపడి. “వళ్” ఎన్ఱుతుక్కుభావమ్ (మురాసురనిత్యాది). వరిన్దుకొణ్డె-బన్ధిత్తుకొణ్డె. (అవిద్యాదీతి) ఆదిశబ్దేన. కర్త వాసనారుచిత్తవృత్తిసమ్బుధాదయ ఉచ్చనై. శబ్దార్థమ్ (కర్తమాకిఱవలిత్యాది). తిరుమలైయిల్ స్థితిక్కితువో ప్రయోజనమెన్ఱు (పరిత్రాణాయేత్యాది). అవతారజ్గళుక్కున్ఱిలే - అర్చావతారముమ్ వివక్షితమ్.

“పెరుమలైయెడుత్తా” ఎన్ఱుతుక్కుతాత్పర్యమ్ (అరియనశెయ్తుమిత్యాది). గోవర్ధనోద్ధరణహేతుకధనపూర్వకమాకవన్ధమ్ (గోగోపీత్యాది). పళ్ళుమంశే ఏకాదశే, “తతస్తగ్లోమలంసర్వంగోగోపీజనసమ్మలమ్ | ఆతీవార్తంహరిర్ద్రష్టాన్వైత్రేయాచిన్తయత్తదా” ఇత్యా రభ్య, “ఇతికృత్వామతింకృష్ణోగోవర్ధనమహీధరమ్ | ఉత్పాత్సైకకరేణైవధారయామాసలీలయా”. యద్యా, గోగోపీత్యాదివాక్యమ్ - “పీడుత్తైకోయిల్” ఎన్ఱుతుక్కుభావమాతల్. అన్దవై శ్వర్యత్తోడే - అన్దమ్మెరుమైయోడే. పీడావతు - ఆపత్సఖత్వాదికళాల్ వన్దపెరుమై. పెరుమై క్కవధియైక్కాట్టుకిఱార్ (పళ్ళులక్షిత్యాది). విశ్వర్యమావతేతెన్ఱు (ఆపత్సఖత్వాదికళేన్ఱు). “పెరుమలై” ఎన్ఱుత్తెక్కిటాక్షిత్తు, “ఉత్తైకోయిల్” ఎన్ఱుతుక్కుభావమ్ (ఒరుమలైయైయిత్యాది). “ఆతావత్తైశ్వర్యమ్” ఇత్యాదియిల్ వివరణమ్ (పశుక్కుళుక్కుమిత్యాది). మట్టై-మేళుమ్.

ఆ-ఆ-వి. — ఆతిక్షుద్రావయంస్వయత్నేన కర్తరూపదృఢతరపాశాన్ వివాశ్య, భగవత్ కైజ్జిర్వత్తైర్వం కృత్వాఉజ్జివితుంశక్తాకిమ్, ఆశక్తాపివ; తస్మాద్వనగిరిసమాశ్రయణమేవప్రాప్తమితిహారేకనిర్వాహః. — (తనై మత్తెయవరిన్దుకొణ్డెరుక్కుమ్బడియితి) ౧ “తిణ్ణముల్ల క్కట్టిప్పలశెయ్విన్దెవళ్ కయిల్లోల్ పుణ్ణెమత్తెయ వరిన్దెన్దైప్పోరవైతాయ” ఇత్తైత్తెప్పొవయమ్. — (తన్నక్కల్ కైజ్జిర్వత్తెప్పణ్ణియుజ్జివిక్కిక్కాకవుమితి) “ఉఱ్ఱున్ఱు” ఇతి - కైజ్జిర్వత్తుమ్చ్యుత ఇతిభావః. — “కరుమవళ్ పాశమ్ కట్టిత్తుఱ్ఱున్యువే. పెరుమలైయెడుత్తా” ఎన్ఱుకాట్టియరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (పరిత్రాణాయవెన్ఱుతోడజ్జి).

ఈ.—నా కై యాల్ వన్దవిశ్వర్యన్దోన్దవ ర్రిక్కిఱకోయిల్. (వరుమత్తై తవఱుమా లిరుజ్జోలై) ౧ “సముద్యహస్త స్సలిలా తిభారంబలాకినో వారిధ రానద న్దః మహత్సుశృక్లేఘమహీధ రాణాం విశ్రమ్య విశ్రమ్యపునః ప్రయాన్తి” ఎన్గిఱపడియే, శూల్ పెణ్ణుకల్ శురమేఱుమా ప్పొలేయాయ్ మేఱుమేఱుమేఱు సఱ్ఱురిప్పతు. ఊర్ క్కిరణ్ణాయ్ మేఱుమేఱు - నిష్ఠవి డ త్తిలేనిష్ఠ వర్తి ప్పతొగు మేఱుముమ్, పోవతువరు వతాయ్ సుప్పతొరు మేఱుముమ్; “పుయల్ మత్తైవణ్ణర్” ఎన్గిఱ తితే. మాలిరుమ్ శోలై యాకిఱతిరుమలైయైయా శ్రయిక్కుమితువే, తిఱమ్ - శెయ్ తిఱమ్. శెయ్యవశుప్పతితువే. మాలిరుమ్ శోలైయై యుడైత్తానతిరుమలైయై యెన్నుతల్. మాలెన్ఱు - పెరుమై. ఇరుమైయెన్ఱుమ్ - పెరుమై. ఒన్ఱు - ఒక్కత్తిలే, ఒన్ఱుపరప్పిలే.

౪.

జీ-అ.—“తవఱుమ్” ఎన్ఱుతుక్కుభావమ్ (సముద్యహస్త శత్యాది) కిక్కిఱ్ఱాకాడ్డే లత్తణంప్రతిరా మేణోన్దోన్దయన్దోన్దః. శూల్ పెణ్ణుకల్ - గర్భిణీ స్త్రీకల్. శురమ్ - మల్లై. “మత్తై” ఎన్నాతే, “వరుమత్తై” ఎన్ఱువిశేష త్తతుక్కుభావమ్ (ఊర్ క్కిరణ్ణాది). ఇవనమ్ మత్తైయో వెన్ఱు (పుయ లిత్యాది). వివరణమ్ (శెయ్యవశుప్పతితువేయెన్ఱు). “తిరుమాలిరుమ్ శోలై” ఎన్ఱురూఢియాన తిరునామలైయై యుడైయై మలైయెన్ఱు మున్దినవర్ణమ్. యోగార్థమవలప్పొ ద్దితీయోనిర్వాహః. ఒక్కమ్ - ఉయర్ త్తి. పరప్ప - విస్తారమ్. తిఱమ్ - శెయ్యమ్మడి. కరుమవక్ పాశ మిత్యా రభ్య, తిరుమలై - యడైవతతు వేతిఱమిత్యవ్యయః.

౪.

ప్ర-తి.—(నాలామ్మట్టు) (కరుమవనిత్యాది) (వక్ పాశమ్) పఱ్ఱుమేంకే ఏనోన్దోన్దే నరకాసురవధార్థంగతస్యకృష్ణస్యగతినిరోధణో మురః, “పాన్దొన్దోన్దపురస్యాసీత్సమస్తాచ్చతయోజనమ్ | అచితాహారవైః పాశైః యురాన్దైర్భుద్విజోత్తమః || ౧౬ || తాచిచ్చేదహరిః పాశాన్దా త్తీస్తాచక్రం సుదర్శనమ్ | తతో మురస్సముత్తప్థోతంబసూనచ కేశవః” || ౧౭ || — (పెరుమలైయెడుత్తాన్ద) తత్తై కాద శేమపేన్దొన్ద నర్న సమ యేకృష్ణః, “వత్సాశ్చదీనవదనాః పపనాకవికథరాః | త్రాహిత్రాహిత్యల్పబ్దైః కృష్ణయాచురివార్దితాః || ౧౮ || తత్ సన్దోక్షలంసరస్వంగోగోపి జనసంజులమ్ | అతీవార్దంసార్ద్రప్రైవైత్తేయాచి న్దయత్తిదా || ౧౯ || ఏతత్కృతం మపేన్దేణ మఖభజ్జవిరోధినా | తదేతదఖిలంగోష్ఠం త్రాతవ్యమగునామయా || ౨౦ || ఇమమద్రిమహంధైర్యాదుత్పత్యోరుశిలాఘనమ్ | ధారయిష్యామి గోష్ఠస్య పృథుచ్చత్రమివోపరి || ౨౧ || శ్రీప రాశరః || ఇతికృత్వా మతింకృష్ణోగోవర్ధనమహీధరమ్ | ఉత్పాన్దైకకరేన్దైవధారయామాసలీలయా || ౨౨ || గోపాంశ్చాహజగన్నాథస్సముత్పా టితభూధరః | విభధ్యమత్రత్వరితాః కృతంవర్దనివారణమ్ || ౨౩ || సునివాతేషుదే శేషయథాతోపమిహఃస్యతామ్ | ప్రవిశ్యతాం నశేతవ్యంగిరిపాత స్యనిర్భయైః || ౨౪ || ఇత్యుక్తాన్తేన తేగోపావిమళగ్ధోధనైస్సహ | భకటారోపితైర్భాణైర్గోప్యశ్చాసారపీడితాః || ౨౫ ||” — (వరుమత్తై తవఱుమ్) కిక్కిఱ్ఱాకాడ్డేన్దైవం శేమల్యవతిలత్తణంప్రతిరామః, “వన్దోదకాప్యాయితవాద్యలాని ప్రవృత్తనృత్తోత్సవబద్ధిణాని | వనాని నిర్వృష్టవలా హకాని పశ్యాపరాన్దోన్దోన్దధికం విభాన్తి || ౨౬ || సముద్యహస్త స్సలిలా తిభారంబలాకినో వారిధ రానద న్దః | మహత్సుశృక్లేఘమహీధ రాణాం విశ్ర మ్య విశ్రమ్యపునః ప్రయాన్తి || ౨౭ ||”.

౪.

తాత్పర్యము.—ఓ! మనసా! నీవు ప్రబలములైన కర్తృపాశములను ఛేదించుకొనినవారై గోవర్ధనపర్వతమును ననాయాసముగ నెత్తి యాశ్రితరక్షణముచేసిన సర్వేశ్వరుడు కేంచేసియున్న దివ్యతిరుమాలిరుజ్జోలను నాశ్రయించుటయే నీవుజ్జీవించుట కనుకూలపాదము. ౪.

మూ.— తిఱముడై నలత్తాగ్గోవిన్దై పెరుక్కాతు | అఱముయలొట్టిప్పడై యవక్ కోయిల్ |

మఱువిల్వణో శున్దై శూల్ మాలిరుమ్ శోలై | ప్పఱుమలై శారప్పో వతుకిఱయే ||

౫

అ. — (తిఱముడై) విరకాలుమ్ బలత్తాలుమ్ తీవినై పెరుక్కాతే, ఆత్రితరత్తుణైకస్వభావనాన తిరువాట్టియై దివ్యాయుధమాకవుడై యనానవక్ నెన్దురుకుకిఱ, నిర్మలమాయ సర్వభోగ్యమయిరున్దుకునైకశైయడైతాన మాలిరుమ్మోలై మలైయినుడైయపుఱుమలైశారప్పోవతు పేరమ ప్రాప్యమెన్దితార్.

౫.

అన్య. — తిఱముడై వలత్తాల్ తీ (౩) వినై పెరుక్కాతు అఱుమ్ (౬) ముయల్ అఱి పడైయవక్ (౯) కోయిల్ మఱు ఇల్ (౧౨) వక్ శునై శూట్ (౧౫) మాలిరున్దుకలై పుఱుమలై శార (౧౮) పోవతు కిఱి. (౨౦)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, రత్తుణోద్యుక్తమాన తిరువాట్టియైయడైయవక్ వ ర్తిక్కిఱ తిరుమలైయిక్ పుఱుమలైయెక్కిట్టప్పోవతు నల్ విరకన్దితార్.

నానావిధమాన, బలజ్జళాతే, అకృత్యకరణాదికళాన కొడియ, (౩) పాపజ్జళై, వర్తిప్పియాతే, ఆత్రితరత్తుణమాకిఱధర్మత్తిరే, (౬) ఉద్యోగత్తైయడైయ, తిరువాట్టియై, ఆయుధమాక వుడైయవనుడైయ, (౯) వాసస్థానమాయ, శైవలకర్దమాదికళాకిఱకళిఱ్ఱమ్, అఱియ, (౧౨) కిట్టినార్కు సర్వప్రకారోపజీవ్యమాన, నునైకళాతే, శూట్టప్పట్ట, (౧౫) తిరుమలైయిక్; పుఱుమలైయై, కిట్ట, (౧౮) పోకిఱవతు, నల్ విరకు. (౨౦) కిట్టుమతిలుమ్ కిట్టప్రవర్తిక్కుమతు నల్ విరకన్దుకరుత్తు. ఇప్పట్టళివుమ్-ఉపదేశత్తై నెన్దుోడేమాట్టి, మేల్ - పిఱరై కుఱి త్తుపదేశిక్కితార్.

౫.

ఆర్థము. — నానావిధములైన బలములచేఁ గ్రూరములైన (౩) పాపములను పృథ్వి నొందింపక నే ధర్మమునందు (౬) ఉద్యోగించు చున్న చక్రమును నాయుధముగాఁగలవానికి (౯) వాసస్థానమును కళంకము లేని (౧౨) మనోహరములైన దొనలచేఁ జాట్టఁబడినదియైన (౧౫) మాలిరున్దుకలయొక్క ప్రాంతపర్వతమును నాశ్రయించుటకుఁ (౧౮) బోవునది మంచియుపాయము. (౨౦).

౫.

ఈ. — ఐన్దామ్బట్టు. తిరుమలై క్కుప్పఱుమ్బానమలైయై ప్రాపిక్కై గ్రయేనల్విరకన్దితార్.

(తిఱముడై వలత్తాల్) తిఱమ్-సమాహమ్. వలమ్-బలమ్. తిరణ్ణబలత్తాలేప్రయోజనాన్తరప్రావణ్యమాకిఱ మహాపాప తైక్కుడుపూరియాతే. (తిఱముయలిత్యాది) ౧ “లక్ష్యణస్యచధీమతః” ఎన్దిఱపడియే - సర్వేశ్వరనిలు మాశ్రితరత్తుణత్తిలే ముయలనిన్దుళ్ళుతిరువాట్టియై యాయుధమాకవుడై యవక్ వన్దు వ ర్తిక్కిఱదేశమ్. సర్వేశ్వరకడైక్కణిత్తువిడ, అరైత్తుణత్తిలే వారాణసియైదహిత్తువన్దునిన్దానితే.

జీ-అ. — ఐన్దామ్బట్టు. (తిఱమిత్యాది). నాలామ్పాదత్తై క్కటాక్షీ త్తవతారికై. (తిరుమలైక్కిత్యాది).

ఫలితమ్ (తిరణ్ణవిత్యాది). అఱి - మికవు మెన్దాతల్; అఱుమ్ - ధర్మమాతల్. ఆర్థద్యయచ్చతన్ద్రేణాహ (లక్ష్యణస్యేత్యాది) సున్దరకాణ్డేపాడకే సీతాంపశ్యన్తారతి, “రామస్యవ్యవసాయజ్ఞాలక్ష్యణస్యచధీమతః । నాత్మర్థంక్షుభ్యతేదేవీగణేవజలదాగమే”. “ధీమతః” ఎన్దు విశేషిక్కయాలే - పెరుమాళైప్పల్ మునుక్రితరత్తుణత్తిల్ మికున్దిరుప్పరెన్దుపడి. ముయలుకై-ఉద్యోగిక్కైయమ్, ఉత్సాహిక్కైయమ్. అప్పడియాత్రితరత్తుణత్తిల్ సర్వేశ్వరనిన్దాట్టిలుమ్ ముయన్దువిడమున్దుోవెన్న (సర్వేశ్వరనిత్యాది). వారాణసియై దహిత్తువన్దు నిన్దానితే యెన్దు

అ-అ-వి. — “ధీమతః” ఇతివిశేషణాదాత్రితరత్తుణప్రకరణత్వాచ్చ - ఆత్రితరత్తుణేరామాదప్యాధిక్యంసూచ్యత ఇతి హృదినిధాయాధి క్యస్యావధిందర్శయతి (సర్వేశ్వరనిలుమితి) — అత్రేయంకథా - పొన్ద్రొకవాసుధేవోనామకల్పిదురాత్మాకేన విద్వరేణభజ చతుష్టయంలభ్యా

ఈ.- (మఱువిలిత్తాది) ౧ “రమణీయంప్రసన్నా మ్బుసన్న నుష్యమనోయథా” ఎనిజపడియే, మఱువల్ ముఱువార్ తిరువుళ్ళ మ్బారే తెలివై యుడైతాయ్, దర్శనీయమాయూర్ ముఱుమాతాతశునై కళాలే శూఢ్రుప్పట్ట మాలిరుళ్ళు లై ప్పఱమలై శారప్పొమితువే భగవత్ప్రత్యాసత్తి వేణ్ణియరుప్పార్ కు వరు త్తనుఱలభిక్కలామ్ నల్ విరకు. ౫.

జీ-ఆ.-విడత్తిలే-“అక్షేషున క్తమతినాచనిరాదరేణవారాణసీహరపురిభవతావిదగ్ధా” ఎన్ద తమన ధేయమ్. పళ్ళామేం శేచతుస్త్రింశే, “దదాహత ధరేశ్వక్రం సకలామేవతాంపురీమ్” ఎన్ద తు వారాణసీదహనత్తిల్ ప్రమాణమాకవనున ధేయమ్. మఱువిల్-వైవలకర్దమాదికళాకిఱకళ్ళమ్మిన్ది యిరుక్కిఱ. (రమణీయమితి) బాలకాణ్డే ద్వితీయే భరద్వాజంప్రతివాల్మీకిః, “అకర్దమమిదంతీర్థం భరద్వాజనిశామయ” ఇతిపూర్వార్థమ్. ఇత్తా ల్ ఫలితమ్ (అహ్వాల్ తిరువుళ్ళమిత్యాది). వన్దై - అత్తుకుమ్, ఔదార్యముమ్. ఇవిరజ్జైయు మరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (దర్శనీయమాయూర్ ముఱుమాతాతవెన్ద). శారప్పొవతు - కిట్టప్పొకిఱవతు ఇతిభాగ్యః. కిట్టమతిలమ్ కిట్టప్రవర్తిక్కుమతు నల్ విరకన్దు కరుత్తు. కిఱి - విరకు. క్రమే చాన్దయః.

౫.

ఆ-ఆ-వి.-కృష్ణచిహ్ననిచశ్శుచక్రాదీనిదార్వాదినాసమ్పద్యధారయన్తాకృష్ణంప్రతిమాతంప్రేషయామాన, “మచ్చిహ్న నిశశ్శుచక్రాదీనికిమ ర్థంధారయసి, మచ్చిహ్ననిమ మైవదాస్యసి, నచేద్యద్ధాయాగమిష్యసి” ఇతి; తదానీంకృష్ణశ్చపాణ్డీక వాసు దేవంప్రతిజగామ; తదాతస్యసహాయ త్వేన కాశీపతిస్సమాయాతః; కృష్ణస్తచ్చిరశ్చిత్వాతత్పుత్రసమీపంనినాయ; అభతత్పుత్రఃపితృహస్తృకృష్ణహింసనాయవారాణసీరుద్రంప్రతితపః కృత్వాకృత్యయాభావమతివక్రే; తద్వరలభ్యాశ్చతాంకృష్ణపురీంగచ్చేత్సువాచసః; కృత్వావతతోనిగత్య కృష్ణసమీపమాగత్యనర్దేహంహిం సామకరోత్; తదానీన్ద్రనోయంవృత్తాన్ద. — “మఱువిల్ వశ్ శునై” ఇత్యత్- ౨ “వాఞ్చన్దిసకలానద్యఃకలుషాస్సన్నియుకిల్లిఁమై; వైష్ణవా జ్ఞ్విజలంతీర్థమ్” ఇత్యాదిప్రకారేణ పరమభాగవతావగామా నేననిర్దోషతీర్థైరావృతమితిచార్యః.

౫.

ప్ర.తి.- (విన్దామ్బట్టు) (తిఱముడైవలత్తాలిత్యాది) (అఱుమయలమ్బి) సున్దరకాణ్డే పోడశే సీతాంపశ్యన్వారతిః, “సముహూర్తమి వధ్యాత్వా బాష్పపర్యాకులేక్షణః । సీతామాత్రత్యతేజస్వీహనుమాన్విలలాపహః ॥ ౨॥ మాన్యాగురువినీతస్య లక్ష్యణస్యగురుప్రియా । యదిసీ తాపిదుఃఖారూకాలోహియరతిక్రమః ॥ ౩॥ రామస్యవృషసాయజ్ఞాలక్ష్యణస్యచధీమతః । నాత్మేర్థంక్షుభ్యతేదేవీ గణ్డేవజలదాకమే ॥ ౪॥ ” — పళ్ళామేం శేచతుస్త్రింశే కాశీరాజవధశ్రవణాత్ తత్పుత్రస్యకృత్వాప్రయోగకృష్ణః, “తతోజ్వాలాకరాళాజ్జ్వలత్కేళకలాపికా । కృష్ణకృ ణ్డేతికుపిత్యాకృత్యాద్వారవతీయయా ॥ ౩౨॥ తామజేక్ష్యజనస్త్రాసాద్విచలల్లాచనోమనేయయాశరణ్యంజగతాంశరణంమధునూదనమ్ ॥ ౩౩॥ కాశీరాజసు తేనేయమారాధ్యవృషభధ్వజమ్ । ఉత్పాదితామహాకృత్యేత్యవగమ్యాభచక్రిణా ॥ ౩౪॥ జహీకృత్యామిమామగ్రాం వహ్నిజ్వాలాజ టాకులామ్ । చక్రముత్సృష్టమక్షేప క్రిడానక్తేనలీలయా ॥ ౩౫॥ తదగ్నిమాలాజటిలజ్వాలోద్గారాతిభీషణమ్ । కృత్యామనుజగామాకువిష్ణుచ క్రంసుదర్శనమ్ ॥ ౩౬॥ చక్రప్రతాపవిధ్వస్తాకృత్యామహేశ్వరీతదా । ననాశవేగినీవేగాత్తదప్యనుజగామతామ్ ॥ ౩౭॥ కృత్యావారాణసీమేవ ప్రవివేశత్వరాన్వితా । విష్ణుచక్రప్రతిహతప్రభావామనిసత్తమమ్ ॥ ౩౮॥ తతఃకాశీబలంధూరి ప్రమథానాంతదాబలమ్ । సమస్తశస్త్రాస్త్రీయంతం చక్రస్యాభిముఖంయయా ॥ ౩౯॥ శస్త్రాస్త్రీమోక్షచతురందగ్ధావృద్ధలహిజసా । కృత్యాగర్భామశేషాన్తాతదావారాణసీంపురీమ్ ॥ ౪౦॥ సభూభృద్భృత్యపారాన్తాం నాశ్వమాతద్గమానవామ్ । అశేవశోశగోష్ఠాన్తాం దుర్నిరీక్షాంసురైరపి ॥ ౪౧॥ జ్వాలాపరివృతాశేషగృహప్రా సాదచత్వరామ్ । దదాహతధరేశ్వక్రం సకలామేవతాంపురీమ్ ॥ ౪౨॥ అక్షీణామర్దమత్యల్ప సాధ్యసాధనసస్పృహమ్ । తచ్చక్రంప్రస్ఫురన్దీప్తి విష్ణోరభ్యాయయాకరమ్ ॥ ౪౩॥ ” — (మఱువిల్) బాలకాణ్డే ద్వితీయే నారదప్రతిప్రయాణానన్దరం తమసాతీరగతోభరద్వాజంశిష్యులప్రతి వాల్మీకిః, “సతుతీరుసమాసాద్య తమసాయామనిస్తదా । శిష్యమాహాశ్ఠితంపార్శ్వే వృద్ధస్తావతీర్థమకర్దమమ్ ॥ ౪॥ అకర్దమమిదంతీర్థం భరద్వాజ

నిశామయ । రమణీయప్రసన్నామ్బు సన్ననువ్యమనోయథా॥ ౫॥ న్యస్యతాంకలశస్తాతదీయతాంవల్కులంమమ । ఇదమేవావగాహిష్యేతమసా-
త్థిరముత్తమమ్.॥ ౬॥

౫.

తా.— ఓ! చేతనులారా! నానావిధములైన బలములచే నకృత్యములనుజేసి క్రూరపాపములను వృద్ధినిందింపకనే యాశ్రితరక్షణార్థముగ భక్తమునందు నిరంతరముగ నుద్యోగించియున్న తిరువాట్టిని భరించి నిరతిశయసుందరముగ వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునికి వాసస్థానమును నిర్మలమైతీర్థముచే రమణీయములైన దొనలు వ్యాపించియున్న తిరుమాలిరుణ్ణోలైమలైయొక్క ప్రాంతపర్వతమును నాశ్రయించుటయేమిరుజ్జీ వించుటకు సదుపాయము.

౫.

మూ.— కిటియెనని నైమిక్కిట్టై శెయ్యాతే । యుటియమర్ వెణ్ణెయుణ్ణవణ్ కోయిల్ ।

మటియొడుపిణ్ణై శేర్ మాలిరుణ్ణోలై । నెటిపడవతు వేన్నినై వళునలమే ॥

౬॥

ఆ.— (కిటియెన) ఇతైయేపరమప్రాప్యమెన్ఱుని నైయుణ్ణో, వేటొన్ఱై ప్రాప్యమెన్ఱు నినైయాతే; ఉటియమర్ వెణ్ణెయుణ్ణవనుచువడన్ఱి యామేపుకున్ఱునిన్ఱురుళుకిఱ సర్వభోగ్యమాన తిరుమలైయై యనన్యప్రయోజనరాయ్ కొన్ఱు నినైక్కుమతువే ప్రాప్యమెన్ఱితార్.

౬.

ఆన్వ.— కీట్టై శెయ్యాతే కిటి (౩) ఎన నినైమిక్. ఉటి (౬) ఆమర్ వెణ్ణెయ్ ఉణ్ణవణ్ (౯) కోయిల్ మటియొడు పిణ్ణై (౧౨) శేర్ మాలిరుణ్ణోలై నెటి (౧౫) పడ అతువే నినైవతు (౧౮) నలమ్. (౧౯).

పన్న.— ఆనస్తరమ్, ఆశ్రితవ్యాముగ్ధక వర్తిక్కిఱ తిరుమలైక్కుప్పొక్కిఱవడ్యై యుట్పడ నినైక్కుమతువే ననైయెన్ఱితార్.

విషయాస్తరజ్జై నొక్కిప్పొక్ నినైక్కుమనీచత్తైయై, పణ్ణాతే, ఇతై నల్విరకు, (౩) ఎన్ఱు, నినైయుణ్ణోల్, ఏతెన్ఱిల్; ఉటియలే, (౬) పారున్ఱచ్చేమిత్తునైత్త, వెణ్ణెయై, అముతుశెయ్తకృన్ఱునడైయై, (౯) కోయిలాయ్, తన్నుడైయకన్ఱుకళోడేహాడ, మాన్ పేడైకల్, (౧౨) శేరుకిఱ, తిరుమలైయిన్ఱుడైయై, వడ్యియిలే, (౧౫) ఉట్పడవేణుమెన్ఱిఱ, ఆతైయే, నినైక్కు, (౧౮) పురుషార్థమ్. (౧౯) మటి-కుట్టి. పిణ్ణై-మాన్ పేడై.

అర్థము — నీచవృత్తిని జేయక (దీనిని) సదుపాయము (౩) అని చింతించుడు. ఉట్టియందు (౬) అమరియున్న వెన్నను నారగించిన కృష్ణునియొక్క (౯) స్థానమును దూడలతోఁగూడ జింకలు (౧౨) చేరుచున్న మాలిరుణ్ణోలైయొక్క మార్గమునందు (౧౫) అన్వయింపవలయు(నని) దానివే యనుసంధించునది (౧౮) పురుషార్థము. (౧౯)

౬.

ఈ.— ఆతామ్బాట్టు. తిరుమలైక్కు ప్పొమ్మూర్గచి నై పణ్ణమితువే ఇవ్వాత్తాపుక్కు నల్లతెన్ఱితార్.

(కిటియెనని నై మిక్) ఇతునల్ విరకెన్ఱు బుద్ధిపణ్ణుజోల్. (కీట్టై శెయ్యాతే) నాశొల్లుకిఱతోట్రియ, తణ్ణితానవల్లై చ్చెయ్యనిల్లాతే. ఆతావతు - ప్రయోజనాస్తరప్రావణ్యమ్.

శీ-ఆ.— ఆతామ్బాట్టు. (కిటియెనవిత్తాది) నాలామ్ పాడతైప్పర్థ - ఆవతారికై.

ఇతు-నాశొల్లుకిఱవితు. ప్రయోజనాస్తరప్రావణ్యమ్-విషయాస్తరప్రావణ్యమ్. మున్నేగ-‘శతిశమడవార్ తాట్చి’ ఎన్ఱాకే. కీట్టై-

ఆ-ఆ-వి.-కళ్యక్కుయిఱు-నోరనూత్రమ్. (తెయ్ పమ్ కొన్ఱుతో వెన్నలామ్బడి) ౨ *కణ్ణెనెన్నుమకరు న్దెయ్ పమి-తే. — ఏవంతత్రత్యా

ఈ.—(ఉటియిత్యాది) ఉటికళిలేశేమిత్తుక్కళ్ళక్కయిరునివై త్తనెణ్ణయై, “తెయ్ వణ్ణొణ్ణతో” ఎన్నలామ్బుడి కళవుకణ్ణముతు శెయ్ తవక్ వన్దువ రిక్కిటదేశమ్. ఇత్తాల్ - అనుకూలస్వర్ణముశ్శుద్రవ్యత్తాలల్లతు ధరిక్కమా ట్టూతవనెన్దై. (మఱియొడుపిన్దై శేర్ మాలిరుమిశోలై) కుట్టియుమ్ తాయుమ్ పిరియాతేవ రిక్కిటదేశమ్. రత్న రత్నకర్ణో తమ్మిల్ పిరియాతేవ రిక్కున్దేమెన్దై. (నెటియిత్యాది) నెళ్ళోలేయడిపడుమ్బడియాక - త్తిరుమలైయై యనునన్దిక్కునుతువేనన్దైయావతెన్ను తల్; అన్తి క్కే, నెటిపడుకైక్కు నిన్దై క్కుమతువే - మార్గచిన్దై పణ్ణు మతువేయి వ్యాత్తావుక్కునన్దైయావతెన్ను తల్. (అతువేనిన్దై వతునలమ్) అత్తైనిన్దైక్కుమతువేవిలక్షణమ్; అతొళ్ళి న్దైయెల్లామ్ పొల్లాతతెన్దై.

౬.

జీ-ఆ.—నీచవృత్తి. కళవుకణ్ణముతు శెయ్ కిటతుక్కు ప్రయోజనమ్ (ఇత్తాలిత్యాది). మఱి-కుట్టి. పిన్దై-మాక్. “మఱియొడుపిన్దై శేర్” ఎన్దై తాల్ ఫలితమ్ స్వాపదేశమాఱా (రత్నరత్నకర్ణిత్యాది).

నెటిపడ-ప్రహతమాక. విశదమాక వెన్దుమున్దినవర్థమ్. ద్వివీయార్థ త్తిరే, నెటిపడుకైక్కు - మార్గ త్తిరేవ రిక్కిటకున్దైవర్థమ్. అతువే- అత్తైయే. తిరుమలైక్కుప్పొమ్ పఱియైయేనినైవతునలమ్. ఏవకారవ్యవచ్ఛేద్యమ్ (అతొళ్ళిన్దైయిత్యాది). “మాలిరుమిశోలై నెటిపడ” ఇత్యాదిక్కు - “తిరుమలైయిరుదైయవఱియిలేయట్టుడ వేణు మెన్దిటవ త్తైయే నిన్దైక్కు పురుషార్థమ్” ఎన్దైయిలర్థమ్. కీర్తై శెయ్యాతే-కిటియేననిన్దై మిక్; ఉటియమరిత్యారభ్య, క్రమేణాన్వయః.

౬.

ఆ-ఆ-వి.—నాం సర్వేషామద్వైత్యేనానుసంధానస్య దృష్టాంతః శ్రీరజవాధూలవరదగురుభిరుక్తశ్లోకః- “వర్ధన్తాం వనశైలవాసరసికావాన్తైశ్చరీ వైభవప్రధ్వస్తప్రతివాపమాకనికరాః ప్రజ్ఞానభక్త్యాకరః । విఖ్యాతాధ్వరమిత్రతాతగురుణాసంప్రీణితాస్సాదరం సత్సున్దరరాజ సన్తతద యూసన్తన్యమానోత్సవాః” ఇతి. — “కీర్తై శెయ్యాతే” ఇత్యారభ్య, “నెటిపడనినైవతుయాతోన్దు-అతువేనలమ్; అత్తైయాతే-ఇత్తైక్కిటియేన నిన్దైమిక్. యత్తదోర్నిత్యసమ్మన్దాద్యచ్ఛబ్దాధ్యాహారేణయోజనాకృతా.

౬.

తాత్పర్యము.—ఓ! చేతనులారా! నీచములైన విషయాన్తరములయందాసక్తినివిడిచి మీరు సర్వసులభుఁడును దివ్యచేష్టితములుకలవాఁ డునునైన కృష్ణునికి వాసస్థానమును దూడలును వాటియొక్కతల్లులును విశ్లేషింపక జంకలతోఁగూడ వసించుచోకమునునైన తిరుమాలిరుణ్ణోల యొక్క మార్గమునందన్వయింపవలయునని చింతించుటయే యుత్తమపురుషార్థము.

౬.

మూ.—నలమెననిన్దైమినరకమ్మన్దై తే । నిలమునమిడన్దానీడుత్తైకోయిల్ ।

మలమటుమతి శేర్ మాలిరుణ్ణోలై । వలముత్తైయెయ్ తిమరువుతల్ వలమే ॥

211

ఆ.—(నలమ్) ఇతువేప్రాప్య మెన్దునిన్దైయబ్దో, వేటొన్దైప్రాప్యమాకనిన్దైయాతే; నిలమునమిడన్దాన్దైవత్తైక్కుమ్ తనక్కుక్కొయి లాకొక్కొణ్డై, పరమపురుషనిర్మలజ్ఞానజనకమానతిరుమలైయై యనన్యప్రయోజనరాయొక్కొణ్డై వలమశెయ్ తుమరువుబ్దో; ఇతువే పరమ ప్రాప్యమెన్దిటార్.

8.

అన్వ.—నరకు అబ్దాన్దై నలమ్ (3) ఎన నిన్దైమిక్ ముమ్ (౬) నిలమ్ ఇడన్దాన్దా నీడుత్తై (౯) కోయిల్ మలమటు మతి(౧౨) శేర్ మాలిరుణ్ణోలై ముత్తై (౧౫) వలమ్ ఎయ్ తి మరువుతలే (౧౮) వలమ్. (౧౯).

పన్నీ.—అన న్తరమ్, ప్రళయాపత్సఖన్ వర్తిక్కిఱ్ఱిరుమలైయిలానుకూల్యమే ప్రబలమెన్దితార్.

బహిష్కరాయ్ సంసారనిరయత్తిల్, అహ్నాన్దాతే, ఇత్తై పరమప్రయోజనమ్, (3) ఎన్దు, బుద్ధిపణ్ణుజ్ఞోళ్; ప్రళయజ్ఞాన్ముత్తాల్ త్తిరే, (౬) భూమియై, వరాహవేషత్తైక్కిణ్ణుఇడన్దెడుత్తవన్, నిత్యవాసమృణ్ణుకిఱ, (౯) కోయిలాయ్, శిఖరజ్జలిలేతేయ్ కైయాలేకళ్ళు-రహితనాన, చన్ద్రన్, (౧౨) పారున్దుకిఱ, తిరుమలైయై, శేషశేషి భావమాకిఱముత్తైప్పాట్టాలుళ్ళ, (౧౫) ఆనుకూల్యత్తై, పెద్రు, పారున్దుకైయ్, (౧౮) బహుత్తరమ్. (౧౯)

౭.

అర్థము.—(సంసార) నరకమునందు ముణగకుండ (దీనిని) పరమప్రయోజనము (3) అని తలంపుడు పూర్వకాలమందు (౬) భూమిని పైకత్తినభగవంతుడు నిత్యవాసముచేయుచున్న (౯) స్థానమును కళ్ళజ్ఞములేని చంద్రుడు (౧౨) ఆమరియున్న మాలిరుణ్ణోలను (శేషశేషి భావ) సంబంధముచేత (౧౫) ఆనుకూల్యమును బొంది యమరియుండుటయే (౧౮) శ్రేష్ఠము. (౧౯).

౭.

ఈ.— ఏథామాబ్బట్టు. తిరుమలైయై చెప్పన్ కిట్టినిరన్తరవాసమృణ్ణుకై యేయివ్వాత్తావుక్కు వెద్రో యెన్దితార్.

(నలమెననినైమిళం.) నాన్ శొల్లుకిఱవా రైయెనన్దైయెన్దు బుద్ధిపణ్ణుజ్ఞోళ్. విలక్షణమానపురుషార్థమెన్దుబుద్ధి పణ్ణుజ్ఞోళ్, (నరకమున్దాతే) నరకజ్జభుమివర్కళ్ళుక్కు వ్యవస్థితమాయిత్తేయిరుప్పతు. ౧[యన్ద్రయాసహసన్దర్శః] ‘కాట్టిలేపోమతుదుఃఖమ్, పడైవీట్టిలే యిరుక్కుమతుసుఖమ్’ ఎన్దాయ్ పేరుమాళరులిచ్చెయ్ తతు; అజ్ఞనల్ల, సుఖదుఃఖజ్ఞోళ్ వ్యక్తితోటుమ్ వ్యవస్థితమాయ్ కాణుమిరుప్పతు; యాతొన్దుమ్మోడపారున్దుకిఱతు, అతుసుఖ మాకిఱతు, ఉమ్మైయొట్టియప్పడై వీట్టిలిరుక్కుమిరుప్పదుఃఖమాకిఱతు. [ఇతిజానన్] తన్దాముక్కిల్లాతనై, పిఱర్ పక్కలిలేకల్లెటియవేణుక్కొణుమ్. [పరాంప్రీతిమ్] ఉమ్మైప్పోలే నిఱుత్తల్లకాణుమెన్నుడైయ ప్రీతియిరుప్పతు. నమ్మిలునక్కు ప్రీతిపరైయాకచ్చొన్నాయ్, అతుక్కునమ్మైచ్చొల్లుకిఱతెన్నెన్న [గచ్ఛరామమయాసహ]

శీ-అ.—ఏథామాబ్బట్టు. (నలమెనవిత్వాది) “మాలిరుమ్ శోలై-మరువుతల్ వలమ్” ఎన్దైప్పోల్ (తిరుమలైయైత్వాది).

నన్దైయావతేతెన్న; వివరిక్కితార్ (విలక్షణమానవిత్వాది). “మరువుతల్” ఎన్ద పదత్తుక్కుచ్చేర, “నరకు” ఎన్దిఱతు-విశ్లేషవ్యసనత్తై యెన్దువివక్షిత్తు, “నరకు” ఎన్దాల్-విశ్లేషవ్యసనత్తైచ్చొల్లుమోసెన్న (నరకజ్జభుమిత్వాది). నరకు-నరకమ్. ఇవర్కళ్ళుక్కు- అహ్నార్కళ్ళుక్కు. ఇతుక్కుసంవాదమ్ (యన్ద్రయేత్వాది) ఆయోధ్యాకాణ్డే రామంప్రతిసీత, “యన్ద్రయాసహసన్దర్శో నిరయోయన్ద్రయావినా । ఇతి జానన్ పరాంప్రీతిం గచ్ఛరామమయాసహ । యదిత్వంప్రసితోదుర్గంపనమదైవరాఘవ । ఆగ్రతన్తేగమిష్యామిమృద్నస్తీకుళకణ్డకాన్”. శ్లోకవ్యాఖ్యానార్థం పూర్వపుత్తమనువదతి (కాట్టిలేయిత్వాది). “త్వయాసహ-యోవాసః, సన్దర్శః; త్వయావినా - యోవాసః, సనిరయః- ఇతి-మమపరాంప్రీతిమ్-జానన్-మయాసహ-గచ్ఛ” ఇత్యన్వయంహృదినిధాయార్థమాహ (యాతొన్దిత్వాది). (పిఱర్ పక్కలిలేయితి) మదుప దేశాదియావత్. “పరామ్” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ఉమ్మైప్పోలేయిత్వాది). “మయాసహ” ఎన్దుతుక్కు- ౨ “సహాయుక్తేప్రధానే” ఎన్దిఱ

అ-అ-వి.—“నరకమున్దాతే” ఇత్యన్వయవక్షితమర్థముత్తరత్ర (పిరివల్ వరుమ్ శ్లేశానుభవమ్ పణ్ణాతే) ఇతిస్పష్టయితి.—“తన్దా ముక్కిల్లాతనై” ఇతి - మమత్వద్విషయాప్రీతిర్నాస్తీతి కథంవదసీతిచేత్; మద్వియోగేపిదేహధారణసమర్థస్య గన్తముద్యుక్తస్త్యమ్; 3 “రామస్తుసీతయాసార్థంవిజహరబహూన్పతాన్ । మనస్వీతన్తత్తస్యానిత్యంహృదిసమర్పితః - తస్యాశ్చరామోద్విగుణంహృదయేపరిప త్రతే । అన్తర్జాతమపివ్యక్తమఖ్యాతీహృదయంహృదా” ఇత్యాదికంబానాసి కిమిత్వత్యాహ (పరాంప్రీతిమితి). తనాప్రీతిరస్తి, త్వత్ప్రీతిమాత్రంవదతిమత్ప్రీతిః కార్యాద్ధికారజానుమానమితి జానన్కౌహృదయమిత్వభిప్రాయానాహ (ఉమ్మైప్పోలేయితి) —

మూ.—వలజ్జైయ్ తువై కల్ వలజ్జియై తే । వలజ్జైయ్యుమాయమాయవళికోయిల్ ।

వలజ్జైయ్యుమ్ వానోర్ మాలిరుజ్జియై । వలజ్జైయ్ తునాళుమరువుతల్ వల్లక్కే ॥

౮॥

ఆ.—(వలమ్ శెయ్ తు) హేయవిషయజ్ఞులీలేవినియోగి త్తరుమనబలత్తైప్పక్కతే, ఆశ్చర్యభూతనాయ్ ఆశ్రితసులభనాయురన్తవెమ్మె రుమానుమ్ ౧* ఆయర్వణుమమరర్ కళుమ్ వలమ్ శెయ్ తుకొడ్డెనుభవిక్కిఱ తిరుమాలిరుమ్ శోలైయై వలమ్ శెయ్ తు నాళుమ్ మరువుతల్ వల్లక్కొన త్తెన్జితార్.

౮.

అన్వ.—వలమ్ శెయ్ తు వైకల్ (౩) వలమ్ కళియాతే ౨లమ్ (౬) శెయ్యుమ్ ఆయక్ మాయవక్ (౯) కోయిల్ వానోర్ వలమ్ (౧౨) శెయ్యుమ్ మాలిరుజ్జియై వలమ్ (౧౫) శెయ్ తు నాళుమ్ మరువుతల్ (౧౮) వల్లక్కు. (౧౯).

పన్నీ.—అనన్తరమ్, ఆశ్రితానుకూలనానకృష్ణక వర్తిక్కిఱ తిరుమలైయిలే నిరన్తరానుకూలవృత్తియే స్వరూపప్రాప్తమెన్జితార్.

కరణజ్ఞుకుబ్బబలత్తై, ఉణ్డాక్కి, నిరన్తరమాక, (౩) అన్తబలత్తై, ఇతరవిషయమాక్కిక్కడాతే, ఆశ్రితర్ కుళవ్యతైయాకివాను కూల్యత్తై, (౬) పణ్ణుమ్, కృష్ణనాన, ఆశ్చర్యభూతనడైయ, (౯) కోయిలాన, పరమపదవాసికళో, అనుకూలవృత్తి, (౧౨) పణ్ణుమ్, తిరుమలైయైప్పట్టి, ప్రదక్షిణాద్యనుకూలవృత్తియై, (౧౫) పణ్ణి, నిరన్తరమ్, సంశ్లేషమ్ పణ్ణుకై, (౧౮) న్యాయమ్. (౧౯) ౮.

అర్థము.—(కరణములకు) బలమును బుట్టించి సర్వకాలములందును (౩) బలమును బోగొట్టకనే ఆనుకూల్యమును (౬) జేయు కృష్ణావతారంబైత్తి ఆశ్చర్యభూతునియొక్క (౯) వాసస్థానమును పరమపదమునందుండువారు అనుకూలవృత్తి (౧౨) చేయునట్లున్న మాలిరుజ్జియైనుగుటించి (ప్రదక్షిణనమస్కారములు మొదలగు) అనుకూలవ్యాపారములను (౧౫) జేసి ఎల్లప్పుడు సంశ్లేషించుట (౧౮) న్యాయము. (౧౯) ౮.

ఈ.—ఎట్టామ్బట్టు తిరుమలైయైనిరన్తరమాక వలజ్జైయ్ కైయేవల్లక్కెన్జితార్.

(వలజ్జైయ్ తిత్త్యాది) సర్వేశ్వరక తన్నైయాశ్రయిక్కెక్కులుప్పాక త్తనమనుష్యశరీరత్తైక్కొణ్ణు బలత్తై యుణ్డాక్కి, పిన్నైయ వనైయాశ్రయిక్కెయన్తి క్కే ఇతరవిషయప్రావణ్యత్తుక్కుడలాక్కియనర్థప్పడాతే. (వలజ్జైయ్యుమ్) తిరుచ్చిత్రకూటపరిసరత్తిలే పిరాట్టియైయుజ్గాడక్కైయైప్పిడిత్తుక్కొణ్ణులావినాప్పోలే, పిరాట్టియైప్పిడిత్తుక్కొణ్ణు అమ్మకర్ ఆదరత్తోడే సజ్జరిక్కిఱదేశమ్. ౨ “యఆత్తదాబలదాః” ఎన్నిఱపడియే-తన్నైయుజ్గొడుత్తు, తన్నైయనుభవిక్కిక్కొడానశ క్కైయైయుజ్గొడుక్కుమాశ్చర్యభూతనాన కృష్ణక వర్తిక్కిఱదేశమ్. (వలజ్జైయ్యుమ్

శీ-అ.—ఎట్టామ్బట్టు (వలమ్ శెయ్ తిత్త్యాది). నాలామ్ పాదత్తైక్కటాక్షిత్తు - అవతారికై. వల్లక్కు - న్యాయమ్.

౩ “విచిత్రాదేహసమృత్తిరీశ్వరాయనివేదితుమ్” ఎన్తత్తైప్పట్టి (తన్నైయాశ్రయిక్కెక్కులుప్పాక వేన్తు) బలత్తైయుణ్డాక్కి - అన్నపానాదికళాశేయుణ్డాక్కియెన్త పడి. ఉడలాక్కి - అన్తబలత్తైయుడలాక్కి. బలత్తైయుడలాక్కి - నిరన్తరమాకవన్తబలత్తై యితరవిషయ మాక్కిక్కడాతేయెన్తబద్ధమ్. “వలజ్జైయ్యుమాయమాయవళి” ఎన్తత్తుక్కు-మావెన్తు - పిరాట్టియాయ్, అవనైయుడైయవక్ - మాయవ నాయ్, “మాయవనాన - ఆయక్ - వలమ్ శెయ్ తిక్కి - కోయిల్” ఎన్తువిషక్తిరుభావమ్ (తిరుచ్చిత్రకూటేత్త్యాది). “వలమ్ శెయ్యుమ్ - మాయవనాన - ఆయక్ వర్తిక్కిఱ - కోయిల్” ఎన్తర్థాన్తరమ్ (యఆత్తదాఇత్త్యాది). ఇన్తపత్తుత్తిల్, వలమెన్తు - బలమాయ్, శెయ్ కై - కొడుక్కైయాయ్, బలత్తైక్కొడుక్కుమెన్తపడి. మాయవక్ - (ఆశ్చర్యభూతక). ౪ “సదృశాదృష్టచిన్తాద్యాస్తన్మతీబీజస్యబోధకాః”

ఈ.—వానోర్ మాలిరుమ్ శోలై కీత్ ౧ “విణ్ణోర్ వెల్పు” ఎన్టార్ ఇజ్జే (వానోర్ మాలిరుమ్ శోలై) ఎన్టితార్; ఇతు క్కునినై వెళాడకన్దరుళినదేశమెల్లాగ్గిడక్కవెన్నిల్; ప్రజై క్కుత్తాయినుడైయ అవయవమెల్లాగ్గిడక్కములై క్కణ్ణిలే యితే వాయ్ వై క్కులావతు, అప్పడియేయిళ్ళు ౨ “తెన్ననుయర్ పారుప్పమ్ తెయ్ వవడమలై యుమ్” ఎన్టిములై యాకై యాలే అవర్ కళు క్కేయాయుక్కిటతు. (వానోర్ మాలిరుమ్ శోలై) పెరుమాళ్ కాట్టుక్కెల్లున్దరుళుకిట పోతు లత్తుణభరతర్ కళో పిన్టాడర్ న్దాప్పోలే, సర్వేశ్వరనిజ్జహరుకై యాలే నిత్యసూరికళు మ్బాన్దవలజ్జాయ్ ని ట్టార్ కళో. (వలజ్జాయ్ తు) నాముమివర్ కళోడేకూడ అజ్జేయసుకూలవృత్తికలై ప్పణ్ణి. ‘పిళ్ళై తిరునత్తాయార్ తై యరుమ్ భట్టరుమ్ ప్రదక్షిణమృణ్ణానిట్రు ప్పిన్నే సేవిత్తుక్కొణ్ణుపోనేళ్; అల్లా తార్ కడుక్కుతిరై పోలే వారానిట్రు ఇవర్ కళో, తిరుక్కోపురజ్జతై యుమ్ తిరుమాళికై కలై యుమ్ కణ్ణా లే పరుకువారై పోలే పార్ త్తుక్కొణ్ణువన్దార్ కళో” ఎన్టునజ్జోయరరుళిచ్చెయ్ వర్. (నాళుమ్ మరువుతల్ నల్ల క్కే) నిత్యసూరికళుడైయ యాలై యేతనక్కుయా వ్రోయనాల్ పిన్నై మటునలిడాతితే. ఇతు వేండుక్కు.

౮.

౨-౨.—ఇతిన్యాయేన, “వానోర్ మాలిరుమ్ శోలై” ఇత్యస్య సదృశం ప్రయోగా న్దరమ్ విచిన్త్య, ప్రయోగ ద్వయస్య చ హేతుమాహ (కీటీత్యాది నా) నిత్యసూరికళోన్దరుళుక్కు మనుకూలవృత్తిపణ్ణుక్కుమ్ హేతుమాహ (పెరుమాళ్ త్యాది). (తెన్ననిత్యాది). పెరియతిరుమడల్. ఉయర్ న్దతె అల్లత్తిరుమలైయుమ్, మేన్దైయిలేదో తైయుడైయ వడక్కు త్తిరుమలైయు మెన్టు శొల్ల ప్పడుకిటవిన్దైయిరణ్ణుమ్ ములైయాక వెన్టు పాళురార్థమ్. నలమ్ శయ్ న్దే, ఉపాయశోటియిలన్వయియాతో వెన్న; అన్వయియా తేన్దై క్కై తిన్యామ్ (పిళ్ళైయి త్యాది). (అల్లా తార్ త్యాది). అల్లా తార్ - సాధనత్వేన ప్రదక్షిణమపణ్ణుకిటవేర్. కణ్ణాలేపరుకువారై పోలేయెన్దై యాలే - ప్రాప్యత్వమ్ సుస్పృహమ్. “నాళుమ్ మరువుతల్” ఎన్టియిరుమ్ హుమ్ హో కదాచిత్ ప్రయోగా న్దరప్రావణ్యతాతే సాధనత్వ బద్ధిపిటయాతో వెన్న (నిత్యసూరికళుడైయ విత్యాది). నిత్యసూరికళై పోలే న్దజ్జురై కళధారకపోషకభోగ్యనానాల్, ప్రయోగా న్దరప్రావణ్యత్తుక్కుమ్ తన్మూలసాధనత్వ బద్ధిక్కుమ్ ప్రసజ్జమిలైయెన్ద పడి. మలుగులిదాగు - తిరుమ్మాళు. “మరువుతలేన్దక్కు” ఎన్దన్వయి త్తరమ్ (ఇతు వేన్దుక్కున్టు) ఇదమేనప్రాప్తమిత్త్యర్థః. నాళుమ్ మరువుతల్ - నిరన్దరసంస్థానమృణ్ణున్దై, పైకల్ - నలమ్ శయ్ న్దేతు - నలమ్ కళియాలే, మాయవనాన - ఆయక్ - వలమ్ శెయ్యుమ్ - కోయిలాయ్, అత ఏన, వానోర్ - నలమ్ శయ్యునుతాన - మాలిరుమ్ శోలైయై నీజ్జకుమ్ వలమ్ శెయ్ న్దేతు - నాళుమ్ మరువుతలే - న్దుక్కిత్వన్వయః.

౮.

౨-౩-వి. (మరుమూళితి) (నలమ్ శెయ్యుమ్ వానోర్ మాలిరుమ్ శోలై) ఇతిపదప్రసీకముపాదాయ, సింహవలోకనన్యాయేన ప్రథమమ్ “వానోర్ - మాలిరుమ్ శోలై” ఇతిపదసజ్జతేచ్ఛినముత్తాయ, అనన్దరమ్ “వలమ్ శెయ్యుమ్ వానోర్” ఇతుచ్యమానే - సూరిజామాగమనే, తేహేమనుకుంబుత్తేచ హేతుమాహ; అప్రవ్యాఖ్యానవాక్యక్రమే, (పెరుమాళ్ కాట్టుక్కెల్లున్దరుళుకిటపోతు) ఇతివాక్యస్యోత్థాపకకక్కాయా (కీటీత్యాది న్దరమ్ శోలై) ఇత్యాదివాక్యం న్దరమనుసన్ధానాత్. అత్రమూలాపసారేణ (పెరుమాళ్ కాట్టుక్కెల్లున్దరుళుకిటపోతు) ఇతివాక్యమ్ పూర్వతనన్వేన (కీటీ విణ్ణోర్ వెల్పునెన్టార్) ఇత్యాదివాక్యమ్ పశ్చాత్తనన్వేనచ ప్రప్రసక్తమ్. తదానీమేషసజ్జతిః - నిత్యసూరిజా మత్రాగమనే అనుకూలవృత్తేచ హేతుమాహ ఇత్యతోత్తరమ్ (పెరుమాళ్ కాట్టుక్కెల్లున్దరుళుకిటపోతితివాక్యమ్) తక్లే తాదృశాకారస్య సమస్తదన్యజ్జోసాధానబాధ్యత్ ౧ “విణ్ణోర్ వెల్పు” “వానోర్ మాలిరుమ్ శోలై” ఇతి - నిత్యసూరిసమృద్ధితేన గిరిరాజయోర్ని ర్దేశకథమ్; కిచ్చు, ఏత్తిరిదన్వయింగ్గిలవిన్దాయితా నామసిసాధారణంసకిమితచక్కాబాతా. తతోత్తరమ్ (ప్రజైక్కి త్యాది). సంసారిజాంతాదృశవైల క్కుణ్ణాభివాదిభిరే. (తెన్ననుయర్ త్యాది) ఆర్యర్ కళిక్ క్కేన్దన్దేచ్ఛుభూమియిలుళ్ళార్ క్కు నిర్వాహకరానత్తుత్రియర్ “ఎన్టుతు” ఎన్దభి మానిత్తిరుక్కున్దాడియింగ్గిల తొల్లత్తిరుమలైయుమ్, సంసారికళుమ్ వన్దాశ్రయిక్కున్దాడి నిట్కిటమేన్దైయిలేదో తైయుడైయ వడక్కు త్తిరుమలైయుమ్, ఇన్ద్రవిల్లప్పడుకిట విన్దైయిరణ్ణుమ్ ములైయాక; కాన్దక్-విరుమ్పివిడాతే కిడక్కుమవైయి తేములైయావన. ౩ “నజ్జో త్తుమ్ కళ వివాణ్” కాట్టుక్కెల్లున్దరు - అన్దున్దైయిలోతిక్కన్ద పడి. లత్తుణశబ్దమ్ - శత్రుఘ్న వాచి.

౮.

ఈ.—(చక్ర క్కెననినై మిన్) నాకశొల్లుగిరివితువేముతైయెన్టు బుద్ధిపణ్ణుగోళ్. (ఎల్ విన్దై మూర్తీ కాతు) ఉచ్చ
 శాల్ పొక్కిక్కొళ్ళవొణ్ణాత మహాపాపజ్జల్లై ప్పరిహరిక్కవేణ్డియరున్దిగోళాకిల్. అహ్మెన్టు - పేయ్ క్కుప్పేర్ ;
 గొడియెన్టు - పెణ్ణుక్కుప్పేర్ ; పేయ్ ప్పెణ్ణెపడి, అహ్మెన్టు - పిణమాయ్, అత్తాల్ - పేయెన్టుపడి. పూతనై
 యెముడిత్తవక్ “ఇజ్జనొత్తవిరోధికల్ వన్దపోతాకనమ్మె నెడుజైన్టిక్కివై క్కనొణ్ణాతు” ఎన్టు నిత్యవాసమ్మణ్ణుకై
 యాలేళ్లాన్టుమానగోయిల్. (ముమిత్యాది) అజ్జణ్ణానతిర్యక్కుకళుమ్. అక్కురోడోరినమాయాయ్ న్దొరు
 ప్పతు. ఇళవానైక్కున్టుకల్ ఇనమినమాకచ్చేరానిన్టుళ్ళ తిరుమలైయై. లక్షణోపేతమాయరుప్పతోరు ఆనైనిన్టువి
 డతై ఆయిరమానై వన్దుశేరానిల్కుమ్; అజ్జునిన్టిఅతుమ్ ౧ * శోలై ముక్కుళిటితే, ౨ * తెన్నానైయితే. తిరుమ
 లైయైత్తొమ్ వేణుమ్ ఎన్నుమ్ మనోరథ త్తిలేతుడివతే ఇవ్వాత్తావుక్కువిజయ హేతు.

౯.

శి-అ.-ముతైయెన్టు-ప్రాప్తమెన్టు. మూర్తీ కాతు - మూర్తీ కాతే యిరుక్కవేణ్డిల్. “అహ్మెన్టు” ఎన్టు-పేయెన్టుమ్మడి యెన్నెన్టు
 (అహ్మెన్టుపిణమాయిత్యాది). నెడుజైన్టిక్కి - అతిహారమాక్కి. “పెరుమ్” ఎన్టుతిన్దమ్ (శ్లాఘ్యమానవైత్తు). “ముక్కు” ఎన్టువిశేష
 ఇన్టుక్కుభావమ్ (అజ్జణ్ణానవిత్వాది). ఓరినమ్ - ఒరుపరుపమ్ ఇనమ్ - పరునమ్. “ఇనమ్” ఎన్టు - సమాహమక వివక్షిత్తాన్దరమ్
 (ఇళవాన్దైయిత్యాది). ముక్కుమ్ - ఇళమ్. ఇన్టుక్కుహేతువేతెన్టు (లక్షణేత్వాది). లక్షణోపేతమాయ వానైయన్దిక్కిరితొవెన్టు (అజ్జ
 నిన్టిఅతుమిత్యాది). ప్రమాణాన్దరమ్ (తెన్నానైయైత్తొయెన్టు) తిరు నెడున్దాన్దరమ్. శూతు - వి.య హేతు. తొక్కుక్కురుతునతు-తొక్కు
 వేణుమ్మెన్దిన్దెవితే. తుచిరుతువే - తుచిక్కయై. ఎల్ విన్దైమూర్తీ కాతిత్తొరభ్య, తొక్కుక్కురుతునతే శుచినగుశూతు ; ఇతైచక్ర క్కెన నిన్దై
 వినిత్యవైయి.

౯.

ఆ-ఆ-వి.— ౩ “అప్రాకృతమన్దవోనిత్యాకృతిగర్భాయవా” ఇత్యాదౌహృదయమ్.

౯.

ప్రతి.—(ఒన్దుతమ్బట్టు) (అహ్మెన్టు) (అహ్మెన్టుగొడియట్టాన్) వైష్ణవేపురాణే పచ్చమేంకేపచ్చమే, “వసతాంగోతులేతేసాం
 పూతనాబాంబుత్తిని । సున్దుంకన్యముపాదాయరాత్రోత్తైవజ్జాన్దనమ్॥ ౧॥ యన్దైయన్దైన్దనంరాత్రోపూతనాసప్రయచ్చతి । తస్యతస్యత్తే
 నాన్దొలిలకపోత్తపహస్తితే॥ ౨॥ కన్యస్థుత్తైత్తిన్దంగాంకరాభ్యామతిపీడితమ్ । గృహీత్వాప్రాణసహితంపపాకోపసమన్వితః॥ ౩॥ సావిమక్త
 నుజ్జగంబావిత్తిన్నసోన్నయన్దుహా । పపాతపూతనాభూహామియమాణాఽతిభీషణా॥౧౦॥”.

౯.

పరిమలితుమ్మట్టి - ముప్పత్తొన్దుతాన్దిరుమ్మట్టి - ఇరజ్జామ్బట్టు. శివైతన్నుళ్ సీక్కాతిరున్దతిరువేమరువినియ । మైన్దానన్దజాలిమాలేశో
 వైమక్కుళి శివ । నన్దావిక్కిక్కుకుడలేన్దైయూర్ నిన్దనమ్మయై । న్దైన్దాయన్దకూరాయడియేట్కి శైయుమిరజ్జాయే.

తిరువాయ్ మొట్టి - సత్తామ్బట్టు.— పొన్నా నాయ్ పొట్టిలేట్టుమ్ కావల్ పూణ్ణుకళూ నాయ్ కళ్యాయతొణ్ణి నేక నాన్దా । ఎన్నా నా
 గొన్నా నాయ్ నిన్దిల్లాలెన్ద తిన్దనేన్దైయేనులక మేళ్ళుమ్ । తెన్నా నాయ్ వన్దవానాయ్ కుడపాలానాయ్ కుణపాలమతయానాయ్ మైయోర్ క్కె
 న్దుమ్ । మున్నా నాయ్ సిన్నా నాయ్ నణ్ణుళ్ళోత్తిరుమాట్కిక్కుత్తానాయ్ ముతలా నాయ్.

తాత్పర్యము.—ఓ! మానవూం! నేనుచెప్పుచున్నదానిని సదుపాయమని చింతించువానై దీనియందు విశ్వసించుడు. మీరు క్రూర
 ములైన పాపములయందనగాహించియుండక ఆశ్రితవిరోధినిరసశిలుడైన శ్రియఃపతి నిత్యవాసముచేయుచున్న దివ్యదేశమగు తిరుమాలిరుజ్జో
 లను స్వయంసానురూపముగ ననుస്മరించుటయే సంసారసాగరమును దాటుటకు సదుపాయము.

౯.

మూ.—శూతెన్ఱు కళవుమ్ శూతున్ఱైయ్యాతే । వేతము విరిత్తా విరుమ్బియకోయిల్ ।

మాతులుమయిల్ శేర్ మాళిరుణ్ణోలై । ప్పోతమ్మి మలైయేళుకువతుపారుళే॥

౧౮

ఆ.—(శూతెన్ఱు) పురుషార్థమానశెయలైచ్చెయ్ కితో మెన్ఱుకొణ్ణు చార్వకృత్రికుజ్జలైచ్చెయ్యాతే, “సర్వవేదజ్ఞకుక్కుమ్ తానేప్ర పాద్యక్” ఎన్నుమిడ తైక్కితైయాలే యరుళిచ్చెయ్ తరుళిన అన్దమహాగుణ తైయుడైయ వెమ్మెరుమాన్ఱ నక్కుణ్ణూ న్నప్పహణీయమాన తి మలైయిలేపోయ్ ప్పకువతువే పరమపురుషార్థ మెన్ఱితార్.

౧౯

అన్ఱు.—శూతు ఎన్ఱు కళవుమ్ (౩) శూతుమ్ శెయ్యాతే ముక్ (౬) వేతమ్ విరిత్తా విరుమ్బియ (౯) కోయిల్ మాతు ఉలు (౧౦) మయిల్ శేర్ మల (౧౫) ఇరుమ్ శోలై పోతు (౧౮) ఆవిమ్ మలై పుకువతే (౨౧) పారుళే. (౨౨).

పన్నీ.—అనన్దరమ్, వైదికజ్ఞానప్రవర్తక్ వర్తిక్కిటతిరుమలైయిలే ప్రవేశిక్కిటవితు పురుషార్థమెన్ఱుపక్రమిత్తవుపదేశతై మిత్తరుళుకితార్.

సుకరమానపర్థసాధనమ్, ఎన్ఱునినైత్తు, కళవుకొణ్ణుతల్, (౩) పార్ త్తిరుక్కువపహరిత్తల్, శెయ్యాతే, ముత్కాలత్తిలే, (౬) గీతో నిమదాదిముఖతైలే వేదార్థతై, వివర్తవక్, విరుమ్బియర్తిక్కిట, (౯) కోయిలాయ్, మాతిమై, ఉడైత్తాన, (౧౨) మయిల్ కళ, శేర్ వర్తిక్కిట, ఓణ్ణి, (౧౫) పరన్ద, శోలైకళిల్, పూవానతు, (౧౮) మలరుకిట, తిరుమలైయిలే, శెన్ఱుపుకువతే, (౨౧) పారుళే. (౨౨) మాతిమై-మెన్ఱై మాతులువెన్ఱు - వేడైయోడేశేన్ద వెన్ఱుమామ్.

అర్థము.—(సుకరమైన) యుపాయము అని(తలంచి) చార్వమును (౩) అపహరమును జేయక మునుపు (౬) వేదార్థములను బ్రక పఠించిన (భగవంతుడు) ఆదరించునట్టి (౯) ఘానమును మార్దవముకల (౧౨) నెనుళ్ళు వసించుచున్న ఉన్నతములును (౧౫) విశాలమునైన తోటలయందు పుష్పములు (౧౮) వికసించుచున్న తిరుమలయందు నన్వయించుటయే (౨౧) పురుషార్థము. (౨౨).

ఈ.—పత్తామ్బట్టు. పలపడియాలమ్ తిరుమలైయేపరమప్రాప్యమెన్ఱు ఉపక్రమిత్తపడియే సంహరిక్కితార్.

(శూతెన్ఱు) సమక్కునల్ల వాయ్ప్పాయరున్దతెన్ఱు శూతుమ్ కళవుమ్ శెయ్యాతే. శాస్త్రజ్ఞులివన్దైనితే క్కైయాలే ఆవన్దై యున్ఱొల్లవుమామ్. అన్ఱిక్కే, కళవావతు - ౧ “చోరేణాత్తావహరిణా” ఎన్ఱిట అత్త హరమాయ్, శూతావతు - సాత్త్వికనాయ్ ప్రామాణికనాయరుప్పానొరున్ద “సర్వేశ్వరకరక్షక్” విశ్వసీ త్తిరున్దాల, “కాణ్ణిడేవత్తుక్కువ్వురకే ఓరిశ్వరనావతే ? ఆత్తావావతే ?” ఎన్ఱుకాణ్ణికా

శీ.ఆ.—పత్తామ్బట్టు. (శూతెన్ఱు త్యాది) “శతిర్” ఎన్ఱుమ్, “పారుళే” ఎన్ఱుముపక్రమోపసంహరజ్ఞలిలే - ప్రాప్యవాచకజ్ఞ క్కురుతియవతారిన్దై (పలపడియాలమిత్త్యాది).

శూతెన్ఱు-సుకరమాన పర్థసాధనమెన్ఱు నినైత్తు. నల్లవాయ్ప్ప-నల్లవాదాయమ్. శూతుమ్ కళవుమ్ - చతురజ్ఞానికకుమ్, పరద్రవ్యా రముమెన్ఱుపడి. పుత్రిమమాక వ్యాఖ్యానమున్ఱిందై - ౨ “శూతవాన్కర్వనాకి” ఎన్ఱు తైప్పమ్. నిషేధిక్కైయాలేయన్ఱు విడ. ౩ “అనాహితాగ్నితా సైవ్యం ఋణానాన్వాసక్రియా । అసచ్చాస్తాధిగమనం కాశీల్యంవ్యసనక్రియా” ఎన్ఱు మనువచనమనుసంధేయమ్. ల్యమ్-కుత్తితళితా. వ్యసనక్రియా-మ్యతాదిః. సైవ్యమ్-సైవత్వమ్. ౪ “భవేదత్రికిణీద్విజః” ఇత్తాదౌహృదయమ్. అత్రికిణీ - ద్వా; వ్యాపారరహితః. ఆవన్దైయెన్ఱు-కళవుమ్ శూతుమ్. కళవావతు-కాణ్ణితేయపహరిక్కై. శూతావతు-కణ్ణమున్నేయపహరిక్కై. ౧ “చో

ఈ.—పపహరిక్కై. (వేతమి త్యాది) ఇవై యొరువర్ కువారా తపడి వేదార్థతైవిశదీకరి త్త గీతోపనిషదాచార్య వర్తిక్కిఱకోయిల్. (మాత్తుఱుమయిల్) మాతెన్ఱు-మార్దవ తైచ్చొల్లుకిఱతాయ్, సుకుమారమాయ్ దర్శ నీయ మానమయిలెన్నుతల్; పేడైయైయుల్ మయిలెన్నుతల్. అఱుళ్ళున త్తర్వజ్జెల్లామ్ మిథునమేయాయ్ వర్తి క్కుమెన్ఱై. (పోతవిత్తమలైయే) కొడియుమ్ తణ్ణుమ్ శరుకుమ్ ఇడైయిడైయిలే పూవుమాయరుక్కైయన్ఱిక్కే, తిరు మలై తన్నై ముట్టాక్కిడప్పుత్తు క్కిడక్కుమి త్తనై. తిరుమలైయైక్కిట్టుమతువేళవ్వాత్తావుక్కు ప్రయోజన మాయ్ త్తలై క్కట్టువతు, అల్లతవై యెల్లామ్ వ్యర్థవృత్తిక శ్చెన్ఱిత్తార్. ౧౦.

జీ-అ.—భాస న్తమాత్తానమన్యభాప్రతిపద్యతే । కింతేనకృతంపాపంచోరేణాత్మాపహరిణా ఇత్యుద్యోగపర్వణిభృతరాష్ట్రంప్రతిసనత్సుజాతః. ఇవై-ద్యూతచార్యజ్ఞో. మాతు-సౌకుమర్యముమ్, సౌందర్యముమ్, స్త్రీయుమ్. సౌకుమర్యసౌందర్యజ్ఞైతప్రేణాహ (మాతెన్ఱు త్యాది). పేడైయై వర్తతైప్పల్ (అఱుళ్ళువిత్తాది). “పోతే-అవిత్తమలై” ఎన్ఱవ్వయిత్తు, ఏవకారార్థమ్ (కొడియుమిత్తాది). పోతు-పుష్పమ్, అవిత్తై-మలరుక్కై. “పువతువే-పారుల్” ఎన్ఱవ్వయిత్తు ఏవకారవ్యావర్త్యమ్ (అల్లతవైయత్తాది). క్రమేణాన్వయః. ౧౦

అ అ-వి.— (సర్వేశ్వరకరత్నకనితి) ఆత్మదేహాతిక్రొధవతి, సచభగవచ్ఛేషభూతః, తస్య సర్వేశ్వరఏవరత్నకః ఇత్యధ్యవస్యతి వృత్తిచేదిత్యర్థః. ౧౦.

ప్ర-తి — (పత్తామ్మట్టు) (శూతిత్తాది) (కళవుమ్) ఉద్యోగపర్వణి భృతరాష్ట్రంప్రతిసనత్సుజాతః. “యోన్యభాస న్తమాత్తాన మన్యభాప్రతిపద్యతే । కింతేనకృతంపాపంచోరేణాత్మాపహరిణా”.

మణవాళమామునికల్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.— ఓ! చేతనులారా! శాస్త్రనిషద్ధములైన చార్యముమొదలగు నీచవ్యాపారములను నర్థమునకు సుకరసాధనములుగాఁ దలంచి యట్టివ్యాపారములను జేయకనుండుదు. నీచకార్యము లొకరికిని రాకుండునట్లు వేదార్థములనుసాదించిఁ గీతోపనిషదాచార్యుండు వేంచేసియున్న మాలిరుణ్ణోలైయను దివ్యదేశమునుబొందుటయే యాత్మకు బరమపురుషార్థము. ౧౦.

మూ.— పారుళెన్ఱి వృలకమ్ పడై త్తవ్ కళుక్కుమేల్ । మరుళిల్ వణ్ కురుకూర్వణ్ శడకోపణ్ ।

తెరుళ్ కొళ్ళుచ్చొన్న వో రాయరత్తులిప్పత్తు । అరుళుడై యవన్ఱాళన్ఱై విక్కుముడిత్తే॥ ౧౧

ఆధ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అ.— (పారుళెన్ఱు) సంసారికశాసన వాత్సాక్యనిశ్చయ సమృద్ధియే నమక్కు ప్రయోజనమెన్ఱుపార్త్తు, తత్సమృద్ధిర్థమాన జగ త్సృష్టియైప్పణ్ణి యరుళినవణ్ గుణబ్రళిలారజ్ఞానగన్ధమన్ఱియే యిరున్ద వణ్ కురుకూర్ చ్చడకోపణ్, ఎల్లారుక్కు మెమ్మెరుమానై ప్రత్యక్షిత్తా ప్పీలే యతియలమ్మడిశొన్న విప్పత్తుక్కుర్ తిరువడికలిలే శేర్విత్తుముడిక్కు మెన్ఱిత్తార్. ౧౧.

తిరుక్కురుక్కెప్పిరాన్ఱిళ్ళాన్ఱిరువడిక శేశరణమ్.

అన్వ.— పారుళ్ ఎన్ఱు ఇ (౩) ఉలకమ్ పడైత్తవణ్ కళుక్కుమేల్ (౬) మరుళిల్ వణ్ కురుకూర్ (౯) వణ్ శడకోపణ్ తెరుళ్ (౧౦) కొళ్ళుచ్చొన్న ఓర్ (౧౫) ఆయరత్తుళ్ ఇప్పత్తు ముడిత్తు (౧౮) అరుళుడైయవణ్ తాళ్ అజైవిక్కుమ్. (౨౧)

పన్న.— అనన్తరమ్, ఇతిరువాయ్ మొట్టిక్కుఘలనాక భగవత్ప్రార్థనై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్.

ఆశ్రీతాభిముఖ్యమప్రయోజనమ్, ఎన్ఱు, ఇన్ఱ, (3) లోక తై, సృష్టి త్తవనుడైయ, దయాతుమాదార్యాదిగుణప్రవైవిషయమాక, (౬) అజ్ఞానగన్ధసహితరాయ్, విలక్షణమాన, తిరునకరిక్కు నిర్వాహకరాయ్, (౯) మహోదారరాన, ఆహ్వాన్, తత్త్వజ్ఞానమానకు, (౧౨) చేతన రైస్వీకరిక్కుమ్మడి, ఆరుళిచ్చెయ్త, అద్వితీయమాన, (౧౫) ఆయిరత్తుల్, ఇప్పత్తుమ్, సంసారత్తెనశిప్పిన్ఱు, (౧౮) కృపాపరిపూర్ణ రానప్ప కరుడైయ, తిరువడికతై, ఆడైవిక్కుమ్. (౨౧) ముడితైన్ఱు - కర్తవ్యజ్ఞతై త్తలెక్కట్టియెన్ఱుమామ్. ఇతు - కలివిరు త్తమ్. ౧౧.

వాడికేసరిఅత్తుకియమణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. — (ఆశ్రీతాభిముఖ్యము) ప్రయోజనము అని ఈ (3) లోకములను సృష్టించినవానియొక్క కల్యాణగుణవిషయముగ (౬) అజ్ఞానగన్ధములేనివారును విలక్షణమైన తిరునగరికినిర్వాహకులును (౯) మహోదారులునునైన యాహ్వాన్లు తత్త్వజ్ఞానమును (౧౨) (చేతనలు) స్వీకరించునట్లు సాదించిన అద్వితీయములైన (౧౫) వేయిపాశురములలో నీపదిపాశురములు (సంసారమును) బోగొట్టి (౧౮) కృపాపరిపూర్ణులైనయత్తుకరియొక్క శ్రీపాదములను బొందించును. (౨౧). ౧౧.

ఈ. — నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టికన్ఱుతై, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టితానే జన్మతైప్పొక్కి అత్తికర్ తిరువడికలిలేశేర్ త్తువిడు మెన్ఱితార్.

(పారుళి త్యాది) ప్రయోజనప్పడుమెన్ఱిన్ఱలోక జ్ఞతై యున్ఱాక్కినవనుడై య కల్యాణగుణవిషయమాక అజ్ఞాన గన్ధమిల్లాత ఆహ్వానరుళిచ్చెయ్తతితుతాన్. ఇవన్ఱై యున్ఱాక్కికరణక శేబరజ్ఞతై కొడుత్తువిట్టాల్, కొడు త్తడుపకరణజ్ఞతై కొండ్లు శబ్దాదివిషయజ్ఞలిలే ప్రవణరాయ్ కైక్కళీయప్పక్కాల్, “నమ్నినై పుతప్పిన్ఱిన్ఱితే” ఎన్ఱు నెకిళ్ళన్ఱుకైవాన్ఱుకై యన్ఱి కే, “బరునాళల్లా పారునాళాకిలుమ్ ప్రయోజనప్పడాతో?” ఎన్ఱు పలకాలుమున్ఱాక్కా నిఱుమ్; ౧౫మయర్వఱమతినలమరుళప్పేన్ఱవరాకై యాలే అవనుడై య గుణవిషయమాక మరుళిల్లాతపరాయిన్ఱిన్ఱివాహ్వాన్. ప్రబన్ధమోవెన్ఱిల్ (తెరుళి కొళ్ళచ్చొన్నవోరాయిరమ్) మరుళున్ఱాన్ఱు క్కళీయ వేణ్ణిన్ఱి వర్కు, ఇవరుడై య ప్రబన్ధమభ్యసితార్ క్కు ముతలిలేయజ్ఞానన్దానిన్ఱై. కేట్టార్ క్కు తైలివై ప్పిఱప్పిక్కుమ్మడి యాయిన్ఱరుళిచ్చెయ్తతు. తమ్మడై యజ్ఞానత్తుక్కడి ఈశ్వరన్, ఇవర్ కళుక్కుత్తామడియాకవన్ఱతు. ప్రబన్ధన్ఱాన్ శెయ్నవతెన్ఱున్ఱిల్ (అరుళుడై యి త్యాది) అరుళై యిట్టాయిన్ఱు వన్ఱువై నిరూపిప్పతు. అరుళై యుడైయవన్ఱిరువడి

జీ-అ. — నిగమమ్ (పారుళి త్యాది). “ముడితై - అరుళుడైయవన్ఱాళైవిక్కుమ్” ఎన్ఱు తైక్కటాక్షి త్తవతారికై (ఇత్తిరువాయ్ మొట్టి యి త్యాది). “ముడితై” ఎన్ఱు తిలేనోక్కాక (జన్మతైప్పొక్కియెన్ఱు).

శబ్దార్థమ్ (ప్రయోజనేత్యాది). పారుళెన్ఱు - పారుళైయడైయతామెన్ఱు. ఉక్తార్థవివరణమ్ (ఇవన్ఱై యున్ఱాక్కియి త్యాది). (అజ్ఞానగన్ధమిల్లాత) ఎన్ఱువాక్యతైసహేతుకమాకవివరిక్కితార్. (మయర్వఱవిత్యాది). ఎదుత్తుక్కళీయామైయాలే (అజ్ఞానన్దానిన్ఱైయెన్ఱు). శబ్దార్థమ్ (కేట్టార్ క్కిత్యాది). ఇన్ఱనెడువాళిక్కడియేతెన్ఱు (తమ్మడైయవిత్యాది). బన్ధమోక్షసాధారణస్వతన్త్రైశ్వర సేతుకమాకైయాలమ్, ఉజ్జీవనైక సేతుభూతమానతమ్మడైయకృపామూలమాకైయాలమ్మెన్ఱుకరుత్తు. (అరుళైయిట్టాయిన్ఱు వన్ఱువై నిరూపిప్పతు) “అరుళుడైయ పెరు

అ-అ-వి. — “మరుళిర్” ఇతి - ప్రసక్తప్రతిషేధకృతాస్పష్టికా; ప్రబన్ధాధ్యేతృవిషయేతుతన్నక్రియతే, తద్ధృదినిధాయాహ (మరుళున్ఱాయితి). “ఏతత్ప్రబన్ధాధ్యేతృపుపూర్వమజ్ఞానమవన్ఱిన్ఱు, ఇదానీమథాగమత్” ఇతిజ్ఞాతుంనశక్యతెతియావత్, — అస్యవాక్యద్వయస్యచ - “పారుళెన్ఱు” ఇత్యారభ్య, “తెరుళి కొళ్ళచ్చొన్నవోరాయిరమ్” ఇత్యన్తపదేషుహృదయమ్. — “అరుళుడైయవన్ఱాళైవి

ఈ.-కలిలే శేర్త్తువిడుమ్. అతుశెయ్యుమిడ త్తిల్ (ముడితే) సుసారసమ్మన్దత్తై వాసనై యోడేపోక్కి త్తిరువడి కలిలే శేర్త్తువిడుమ్. ఒరుజ్జానలాభ తైప్పణ్ణి త్తన్దువిడుమళవన్ది క్కే, అర్థక్రియాకారియా యిరుక్కుమ్.

ముతత్పాట్టిల్ - కడుక త్తిరుమలై యాత్వారై యాశ్రయియుజ్జోశెన్టార్; ఇరణ్డామ్బాట్టిల్ - తిరుమలై యోడు సమ్మన్దిత్త శ్రీపతియై ఆశ్రయిక్కుచ్చొన్నార్; మూన్డామ్బాట్టిల్ - అత్తోడు శేర్న్ద ఆయమలైయ మైయుమెన్టార్; నాలామ్బాట్టిల్ - ౧, “తిరితన్డాకిలుమ్” ఎన్ఱిఱపడియే, తిరియవుమ్ తిరుమలై యై యాశ్రయిక్కుచ్చొన్నార్; విన్డామ్బాట్టిల్ - అత్తోడు శేర్న్ద పుటమలైయై యాశ్రయియుజ్జోశెన్టార్; ఆతామ్బాట్టిల్ - తిరుమలై క్కుప్పోమ్ మార్గచి నైపణ్ణవమైయుమెన్టార్; ఏన్డామ్బాట్టిల్ - అప్పటియోడు శేర్న్ద తిరుమలైయై యాశ్రయిక్కుచ్చొన్నార్; ఎట్టామ్బాట్టిల్ - నిత్యసూరికళుక్కుజ్జూడ ప్రాప్యమాకై యాలే తిరుమలై యే పరమప్రాప్య మెన్టార్; ఒన్బతామ్బాట్టిల్ - “తిరుమలైయై త్తొక్కుడవోమ్” ఎన్ఱిఱ తుణివేవేణ్ణువ తెన్టార్; పత్తామ్బాట్టిల్ - ఎల్లాప్పడియాలుమ్ తిరుమలై యాత్వారై యాశ్రయిక్కుయై పురుసార్థమెన్టు తలైక్కుట్టినార్; నిగమత్తిల్ - ఇతు కన్ద్రార్ క్కు ఫలమరుళిచ్చెయ్ తార్.

* ముతన్ద్రీరు వాయ్ మొట్టియా లే - ౨, “మణియై వాననర్ కణ్ణనై త్తన్న తోరణియై” ఎన్ఱ - విలక్షణవిష యమాకై యాలే పిరిన్దార్ కణ్ణాన్బులైయిడప్పణ్ణమెన్టార్; ఇరణ్డాన్దిరు వాయ్ మొట్టియా లే - అవోపాతికూడినాలుమ్ మఱిప్పిక్కుమెన్టార్; మూన్డాన్దిరు వాయ్ మొట్టియా లే - కూడినవిషయన్డా నిరతిశయసుఖరూపమెన్టార్; నాలాన్దిరు వాయ్ మొట్టియా లే - అవిషయత్తుక్కు దేశికరోడు అనుభవిక్కుప్పెతామైయాలే మోహజ్జత రానార్; విన్డాన్దిరు వాయ్ మొట్టియా లే - తామాకై ప్పట్టపడియే వస్తుకలన్దపడిశొన్నార్; ఆతాన్దిరు వాయ్ మొట్టి యాలే - శమ్మిగుపుక్కు నుననతిశక్తై పణ్ణమెన్టార్; ఏన్డాన్దిరు వాయ్ మొట్టియా లే - తమ్ముడైయ సమ్మన్దిసమ్మన్దిక యుమ్ విషయాకరి త్తపడిశొన్నార్; ఎట్టాన్దిరు వాయ్ మొట్టియా లే - అవసుడైయ మోక్షప్రసత్వతై యరుళిచ్చెయ్ తార్; ఒన్బతాన్దిరు వాయ్ మొట్టియా లే - ప్రాప్యనిష్కర్ష మ్మణ్ణినార్; పత్తాన్దిరు వాయ్ మొట్టియా లే - నిష్కర్షితప్రాప్యతై లభిక్కుక్కు త్తిరుమలై యాత్వారై యాశ్రయిక్కుచ్చొన్నార్.

౧౧.

వడక్కు త్తిరువడిక శేశరణమ్.

డి-ఆ - మూ - “ఎన్ఱు అట్టకరుక్కుత్తిరు వాయ్ మొట్టియా లే - “ముడితే” ఎన్ఱ తుక్కుభావమ్ (సుసారసమ్మన్దత్తైయి త్యాది). అవధారణార్థమ్ (ఒరు జ్జానలాభ మిత్యాది). (అర్థక్రియాకారియా యిరుక్కుమ్) ప్రార్థనీయఫలప్రదమ్ భవతీత్యర్థః. వణ్ణురుమా - విలక్షణమానతిరుకరి. నలోశడ లోప - ఉదారం నవాభ్యూర్. తునల్ గొళ్ళొచ్చొన్న - చేతనర్, తెరుతై - జ్ఞానతై, కొళ్ళుమ్మడియరుళిచ్చెయ్ త.

దానిసమ్మియామ్ (ముతత్పాట్టిలిత్యాది). పత్తినిగమనమ్ (ముతన్ద్రీరు వాయ్ మొట్టియా లేయి త్యాది). ముడితే - అరుగుడైయవన్టాళ శైవిక్కుమిత్తవన్టయి.

౧౧.

తీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఆ-ఆ-వి - “ముమ్” ఎన్ఱాల్ సుసారసమ్మన్దమ్ తన్ని లేక త్తియాతో, “ముడితే - శేర్త్తుమ్” ఎన్ఱిఱవనధారణత్తుక్కుక్కరు త్తెన్న్; ఇవాన్బొన్దార్ తమక్కిన్బొన్దై త్తిరుజ్జానలాభమ్ పెర్దువా తి అనన్దై పెర్దువోరాయనుభవిక్కితాశి; అప్పడియన్దియే, విరోధియై నాన్కిచ్చేర్క్కు మెన్టపడి - (ఒరుజ్జానలాభ తైప్పణ్ణి త్తన్ది) ఏతత్పదసామర్థ్యాత్ - స్వస్థతగా ఆకరోదితి సూచ్యతే. — “ఇళిమైకడువత్తుమ్” ఎన్ఱియా లే (కడుకపట్టు). శ్రీపతియై - తిరుప్పలియై. ఆయమామలై - సాన్దగిరి. తిరియవుమ్ - పునః. “నెఱిపడవతు వేనినైవతు” ఎన్ఱియా లే (మార్గచి నైపణ్ణువు). — పత్తినిగమనమ్ (ముతన్ద్రీరు వాయ్ మొట్టియా లేయి త్యాది). (అవోపాతికూడినాలుమ్ మఱిప్పిక్కుమెన్టా రితి) స్వయంబద్ధమయింబద్ధత్వపరోపదేశప్రవృత్త్యాత్ - స్వామిస్థానముభేద అముమర్థం పదరూపమాసేతిభావః.

౧౧.

* ౧. వాయ్ మొట్టియా లే. ౨ - తిన్దన్దమ్. ౩ - ఊనిల్ వాన్దొయిర్. ౪ - ఆడియాడి. ౫ - ఆన్దామత్తమ్మ. ౬ - వైకున్డా శేశవన్దమర్. ౭ - అన్దావరనన్ద. ౮ - ఎన్ఱుచుడు. ౯ - కిరొలి. ౧౦ - కి-౨-౩. ౧౧ - ౧౦ - ౧౧.

కట్టినుడో శిలుత్రామ్మ - మూన్తామ్మట్టు.—తిరితద్దాకిలు ద్వేషిరా నుడై | క్కరియకోల తిరువురుక్కొణ్ణనా | న్నెరియవల్లదుకూర్ నక
సమ్మిక్కా | శురియనాయడియే స్పెల్ మన న్నెయే.

తాత్పర్యము.—చేతనులకుఁదనయందాభిముఖ్యమును ముఖ్యప్రయోజనముగ నెంచి ఈలోకులను సృష్టించిన భగవంతునియొక్క కల్యా
గుణములను వివరింపఁగలది యాత్మార్థస్థాపించిన వేయిపాశురములలో నీపదిపాశురములు తమనునభ్యసించువారికి ఘోరసంసారబంధము
బోగొట్టి, ఆశ్రితనులభుండును తిరుమాలిరుజ్ఞానములందు వేంచేసియున్న వాఁడునునైన శ్రియఃపతియొక్క పాదపద్మములను బ్రాపించును. ౧

ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతియిలి తిరువాయ్ మొట్టిక్కానళ్లోకమ్.

(కిళరోలి) ఏతన్ని జార్జితమిహై వహారిః ప్రదాతుమా నేదివాక్ వనమహీధరమిత్యవేత్స్య |

ప్రాప్యంతే మే వచతదన్వయినన్త్యుసర్వం ప్రాచీకత్సదశ మేదశకేమునీన్ద్రః.

వాది కేశరి అహికియమణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.—నిజార్జితమ్ - తమచేయాచింపఁబడిన, ఏతత్ - ఈప్రాప్యమును, ఇహైవ - ఈవిభూతియందే, ప్రదాతుమ్ - ప్రసాది
టకు, హారిః - సర్వేశ్వరుఁడు, వనమహీధరమ్ - తిరుమాలిరుజ్ఞానలైమలను, అనేదివాక్ - పొందెను; ఇతి - ఈప్రకారముగ, అవేత్
చూచి, మునీన్ద్రః - యోగివర్ణులైన, సః - ఆనమ్మత్మార్థులు, తమచ - ఆతిరుమాలిరుజ్ఞానలైమలను, తదన్వయినమ్ - ఆతిరుమాలిరుజ్ఞాన
ధులగు, సర్వంచవీవ-సనుస్తవస్తువులనే, ప్రాప్యమ్ - పొందఁగలవి(అని), దశమే - పదియవదైన, దశకే-తిరువాయ్ మొట్టియందు, ద్ర
కశత్ - ప్రకాశపఱచిరి.

తాత్పర్యము.—క్రిందితిరువాయ్ మొట్టియందుఁ దామునిష్కర్షించి యాచించిన పార్శ్వమును నీలీలావిభూతియందే తమకుఁ బ్రసా
చుటకు సర్వేశ్వరుఁడు తిరుమాలిరుజ్ఞానలైయనియెడి దివ్యతిరుపతియందు వేంచేసియున్నాఁడని యాలోచించి యాత్మార్థుల శ్రియఃపతికి నిత్య
స్థానమైన యాతిరుమలయంతత్సంబంధులగు సనుస్తవస్తువులనే సర్వచేతనులకుఁ బరమప్రాప్యమని యీరెండవపత్తు పదియవతిరువాయ్
యందుపఁజేసిచిరి.

ద్ర-తా.—(కిళరోలియిళమై)—దీప్తాశ్చర్యస్వభావం ముఖరితజలజం వర్ష కామ్భోదవర్ణమ్
శైలచ్చత్రాభిగుప్తాశ్రితమతివిలసద్ధేతి మాపీతగవ్యమ్ |
సంరమ్భాత్తిప్తభూమిం ప్రణమదనుగుణం పూతనాచేతనాన్తమ్
పూర్వాచార్యం శ్రుతీనాం శుభసవిధగిరిస్థానతో నిర్వివేశ.

అర్థము.—దీప్తాశ్చర్యస్వభావమ్ - కాన్తికలదియు నాశ్చర్యకరమునునైన స్వభావముకలవాఁడును, ముఖరితజలజమ్ - శబ్దించు
శంఖముకలవాఁడును, వర్షకామ్భోదవర్ణమ్-వర్షాకాలమేఘమువంటి (శరీర) కాన్తికలవాఁడును, శైలచ్చత్రాభిగుప్తాశ్రితమ్ - (గోవర్ధన)
తమనుచిత్రముచే రక్షింపఁబడిన యాశ్రితులుకలవాఁడును, అతివిలసద్ధేతిమ్ - మిక్కిలిప్రకాశించుచున్న చక్రాయుధముకలవాఁడును,
గవ్యమ్ - చక్కగభుజింపఁబడినవెన్నకలవాఁడును, సంరమ్భాత్తిప్తభూమిమ్ - తొందరపాటుతో నెత్తఁబడిన భూమికలవాఁడును, ప్రణవ
గుణమ్-నమస్కరించువారలకు నురూపుఁడును, పూతనాచేతనాన్తమ్ - పూతనయొక్క ప్రాణమును బోగొట్టినవాఁడును, శ్రుతీనామ్ - ౩
లకు, పూర్వాచార్యమ్ - ప్రథమప్రవర్తకుఁడునునైన శ్రియఃపతిని, శుభసవిధగిరిస్థానతః-మనోహరమైనవిషమునందున్న తిరుమాలిరుజ్ఞాన
యెడి తిరుమలయందు, నిర్వివేశ - అనుభవించిరి.

వ్యా.—(దీప్తాశ్చర్యస్వభావమ్) సళరోలిమాయోక్ - నిరవధికతేజస్వైయ్యుడైయనుమాయ్, ఆశ్చర్యశక్తియుక్తనుమాయ్; (శ్రు
తజలజమ్) అతిరీకురల్ శబ్దత్తుకర్ - ముక్కుణ్ణానిమ్మి అతిరుచ్చుక్కైయ్యుడైయనుమాయ్; (వర్షకామ్భోదవర్ణమ్) పుయల్ మట్టైవల్లర్ -

ఘృతానుశసమాయ్ ; (శైలచ్చత్తాభిగుప్తాత్రితమ్) పెరుమలైయెడుత్తా - ౧ * కోవర్ తనమెన్నుమ్ కోల్ బిక్కుడైయాలే గోగోపజాతి కల్లైరక్షి త్తవనుమాయ్ ; (అతివిలసద్దేతిమ్) అతిముయలాభీష్పడైయవక్ - ఆశ్రితవిగోధినిరసన త్తిలే యత్త్యన్తమ్ముయలానిట్కిఱ తిరువాళ్ళి యైయడైయనుమాయ్ ; (అపీతగవ్యమ్) ఉఱియమర్ వెణ్ణెయ్ య్డవక్ - ఉఱియిలేయ మైన్దిరుక్కిఱ వెణ్ణెయైయ్డవనుమాయ్ ; (సంరమ్మో త్తి ప్తభూమిమ్) నిలమునమిడవ్డాక్ - పరాహరూప త్తైక్కొన్డై భూమియైయ్డరి త్తవనుమాయ్ ; (ప్రబమదనుగుణమ్) పలమ్ శెయ్యుమాయ మాయవక్ - ఆశ్రితరుక్కు ప్రదక్షిణప్రణామాదికళిలే శ క్తియైక్కొడుత్తు, అవర్ కళుక్కునురూపనుమాయ్ ; (పూతనాచేతనాన్తమ్) అమ్మ కొడియట్టాక్ - పూతనైయెముడి త్తవనుమాయ్ ; (పూర్వాచార్యంశ్రుతీనామ్) వేతముక్ విరిత్తాక్ - వేదజ్ఞుక్కుల్లామ్ మున్దిప్రవర్తకునూ యిరుక్కిఱ వెప్పెరుమానై “కిళిరొలియిళమై” ఎన్దిఱ నశక త్తిలే యతిసమిపవ ర్తియాయ్ అతిమనోహరమాన తిరుమాలిరుమ్మోలైయలైయిలే కణ్డై ఆహ్విరనుభవిత్తరుళినారెన్ణిఱార్.

౨౨.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుడు (౧) నిరవధికతేజోయుక్తమై ఆశ్చర్యకరమైన స్వభావముకలవాడనియు, (౨) గంభీరముగద్వనించు చున్న శంఖమునుధరించినవాడనియు, (౩) వర్షాకాలమేఘమువంటి శ్యామలశరీరముకలవాడనియు, (౪) గోవర్ధనపర్వతమును నెత్తి ఛత్ర ముగాఢరించి యాశ్రితులనురక్షించినవాడనియు, (౫) మిక్కిలిప్రకౌశించుచున్న చక్రాయుధమునుధరించినవాడనియు, (౬) తిరువాయ్ ప్పాడియందు గోపస్త్రీలు ఉట్టియందు బెట్టెనున్న వెన్న ను భోగ్యముగ నారగించినవాడనియు, (౭) ప్రళయకాలమునందు ముఃశిపోయినభూ మిని పరాహవతారంబెత్తి యుద్ధరించినవాడనియు, (౮) ఆశ్రితులకనుకూలుడనియు, (౯) పూతనసంహరించినవాడనియు, (౧౦) వేదా ర్థములను బ్రకాశపఱచిన గీతాచార్యుడనియు, వానియొక్కకల్యాణగుణచేష్టితములను నీతిరువాయ్ మొట్టిపదిసాశురములచే ననుసంధించుచు మనోహరమైనమిపవ ర్తియైన తిరుమాలిరుమ్మోలైయను దివ్యదేశమునందు భగవంతుని నాహ్విరనుభవించిరి.

౨౩.

ఇత్యబ్రూతాత్యసహ్యాక్షణవిరహతయామానుష త్వేపరత్వాత్సర్వా

న్వాదత్వభూమాన్వ్యసనహరతయాస్వాప్తిసంప్రీతిమత్వాత్ ।

వై ముఖ్యత్రాసయోగాన్ని జనుహృదవనాన్తుక్తిసారస్యదానా

త్కైజ్జుర్యోద్దేశ్యభావాచ్ఛుభనిలయతయాచాతిభోగ్యంద్వితీయే ॥

౨౩॥

అర్థము.— అత్యసహ్యాక్షణవిరహతయా - అత్యంతమసహ్యమైన క్షణకాలవిశ్లేషముకలవాడగుటచేతను, మానుషత్వే - మనుష్యవతా రమునందు, పరత్వాత్ - పరుడగుటవలనను, సర్వాన్వాదత్వభూమాన్ - సర్వముధురపదార్థములయొక్క భోగ్యతాధిక్యము కలవాడగుటచేతను, వ్యసనహరతయా-వ్యసనమునుహరించువాడగుటచేతను, స్వాప్తిసంప్రీతిమత్వాత్-తనకు (ఆశ్రితులతో) సంశ్లేషమునందుద్రీతికలవాడగుటవల నను, వై ముఖ్యత్రాసయోగాత్-(ఆశ్రితులు) విముఖులగునప్పుడు భయపడువాడగుటవలనను, నిజనుహృదవనాత్-తనసంబంధిసంబంధులను రక్షించువాడగుటవలనను, ముక్తిసారస్యదానాత్-మోక్షసారస్యమునునిచ్చుటవలనను, కైజ్జుర్యోద్దేశ్యభావాత్-కైంకర్యమునకు నుద్దేశ్యుడగుటవలనను, శుభనిలయతయా-సుందరమైన స్థానముకలవాడగుటచేతను, ఆతిభోగ్యమ్ అత్యంతభోగ్యభూతుడు, ఇతి-అని, ద్వితీయే - రెండవపస్తనందు, అబ్రూత - సాదించిరి.

ఇప్పటి ద్వితీయశతక త్రిత్ పత్తుదశకజ్ఞశాలుమ్ ప్రతిపాదితజ్ఞశాన వర్ణజైసజ్జిహిత్తుక్కాట్టియరుగుకిఱార్.

క్షణమాత్రముమ్ దుస్సహమామ్మడియన తక్షవిరహ తైయుడైతాతైయాలమ్, మనుష్యసజాతీయనాయవతికక్కెయ్ తే పర నాయి రుక్కైయాలమ్, సమస్తమధురపదార్థజ్ఞుడైయ రస్త తైయుడైతానభోగ్యతైయైయుడైయనాకైయాలమ్, ఆశ్రితరుడైయ వ్యసనతైహరిక్కును వనాకైయాలమ్, ఆశ్రితరోడే సంశ్లేషిత్తు అత్తాలే యత్త్యన్తంప్రీతనాకైయాలమ్, “ఆశ్రితర్ తన్నెవిడిత్తుయ్ పతె?” ఎన్దుమికవును భీతనా కైయాలమ్, ఆశ్రితరుడైయ సమ్మన్దిసమ్మన్దికైయమ్ రక్షిక్కునువనాకైయాలమ్, మోక్షప్రదనాకైయాలమ్, కైజ్జుర్యోద్దేశ్యనాకైయా

లుమ్, దర్శనీయమానతెట్టుత్తిరుమలైయిలేనివరుగుకైమాలు మెమ్మెరుమానత్వన్దభోగ్యనెట్టు ద్వితీయశతకత్తిలే యాత్నారదళిచ్చెయ్ రెన్దితార్.

వేదావైచార్యర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

తాత్పర్యము. — “వాయున్దిరైయకళి” (౧) తిరువాయ్ మొట్టియందు సర్వేశ్వరుడు తనవిశ్లేషమునందాశ్రితులకు తుణమాత్రమును హ్యతనుబుట్టించువాడనియు, “తిణ్ణనీడు” (౨) తిరువాయ్ మొట్టియందు, మనుష్యసజాతీయుడైయవతరించినను సరత్వముకలవాడనియు, “ఉల్వాత్” (౩) తిరువాయ్ మొట్టియందు సమస్తమధురవస్తువులవలె నిరతిశయభోగ్యభూతుడనియు, “అశియాడి” (౪) తిరువాయ్ మొట్టియందాశ్రితులయొక్క వ్యసనమును సమూలముగఁబోగొట్టువాడనియు, “అన్దామత్తప్ప” (౫) తిరువాయ్ మొట్టియందాశ్రితుల సంశ్లేషించి యత్యంతపుణ్యదాయకనియు, “వైటన్దా” (౬) తిరువాయ్ మొట్టియందాశ్రితులవిశ్లేషమునందత్యంత ప్రీతికలవాడనియు “కేశవన్దమర్” (౭) తిరువాయ్ మొట్టియందాశ్రితసంబంధిసంబంధులను రక్షించువాడనియు, “అన్దైవతరన్దై” (౮) తిరువాయ్ మొట్టియందాశ్రితులకు మోక్షప్రదుడనియు, “ఎమ్మవీడు” (౯) తిరువాయ్ మొట్టియందు కైంకర్యద్వేషభూతుడనియు “కిళరొళి” (౧౦) తిరువాయ్ మొట్టియందు, దర్శనీయమైన తిరుమాలిరుణ్ణోలైయను తిరుమలైయందు వేంచేసియున్న వాడనియు ననుసంధించుచు నత్యంతభోభూతుడని యీరెండవపత్తునందాత్నార్లు నిష్కర్షించిరి.

తి. నూ. — కిళరొళి శేర్ కీఱురై త్తవేటుకిడైక్క. | వళరొళి మాల శోలై మలైక్కే. | తళరవ్వువే.

నెఱ్ఱైవైత్తుచ్చేరు మెనుమనీడుపుకల్ మాటన్దాళి. | ముక్కశెలుత్తువోమెమ్ముడి.

అర్థము. — కిళరొళి శేర్ - వర్ణించునట్లు కాంతికల, కీఱురై త్త - క్రిందితిరువాయ్ మొట్టియందుఁజెప్పిన, వేటు - ప్రాప్యము, కిడైక్క - లభించుటకు, వళరొళి - వర్ణించునట్లు తేజస్సుకల, మాల - సర్వేశ్వరుడు (వేంచేసియున్న), శోలై మలైక్కే - తిరుమాలిరుణ్ణోలై మలైయ. నెఱ్ఱై - మనస్సును, తళరవ్వువే - (భగవద్విస్తృతియనియెడి) మనోదార్పణములేనట్లు, వైత్తు - (స్థిరముగ) నుంచి, శేరుమ్ - ఆశ్రయించు, ఎనుమ్ - అని (యుపదేశించిన), నీడుపుకల్ - దీర్ఘమైనయశస్సుకల, మాటన్దాళి - ఆత్మార్థపాదములయందు, ఎమ్ముడి - మనశిరస్సు ముక్కశెలుత్తువోమ్ - మనుషే ప్రాపించెనము.

అవ. — (కిళరొళి శేర్) ఇతి - “సర్వప్రకారత్రాలుమ్ తిరుమలైయైయాశ్రయిక్కైయే పురుషార్థసాధనమ్” ఎన్దు పరోపదేశమ్ : కిటిపాశురత్తై యనువదిత్తరుళిచ్చెయ్ కితార్. అన్దిక్కే, స్వయంపురుషార్థమాక వసుభవిక్కిటప్రకార తైయనువదిత్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ త్తై మామ్. ఎన్దనైయిన్దిల్; ౧ * ఎమ్మవీటిల్ స్వప్రాప్యతైనిమ్మర్నిక్కిటవళవిల్ ౨ “ఒరై” ౩ “ఒరై” ఎన్ది వర్తవ్విక్కిప్పక్కవా ఇవర్ త్వర్తైక్కనుగుణమాక ఇన్దైయిప్పడమ్మోడేకిట్టి యడిమై శెయ్యలామ్మడి తెట్టుత్తిరుమలైయిల్ తాన్ నిఱ్ఱిటపడియై యివర్ త్తుక్కిట్టిక్కొడుక్క, అత్తైయనుసన్దిత్తు, అవనిలుమవసుకన్దనర్తిక్కిటదేశమే ప్రాప్యమెన్దునినైత్తు, తిరుమలైయాత్నార్లై పెరియవాదరల్ యనుభవిత్తు ప్రీతిరాయ్, సంసారికతైయు మన్దైయాశ్రయిక్కుమ్మడి పరోపదేశమ్మన్దుకీట * కిళరొళి యిళమ్మైయిలర్థతై “కిళరొళి శే ఇత్యాదియాలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్.

వ్యా — (కిళరొళి శేర్ కీఱురై త్తవేటుకిడైక్క) అతిశయమాన వౌర్జ్వల్యతైయుడైత్తాయ్ కీఱుక్తమాన ౧ * ఎమ్మవీటిల్ పాప్ర్య కులభిక్కైక్కాక. (వళరొళి మాల శోలై మలైక్కే) ౪ “పయిలుమ్కుడరొళి మూర్తియై” ఎన్నుమ్మడి నాళి శెల్ల నాళి శెల్లవళర్ న్దువార శృంగారయైయడైయసర్వేశ్వరన్ వర్తిక్కిట తిరుమాలిరుమ్ శోలై మలైక్కే. (తళరవ్వువే నెఱ్ఱైవైత్తుచ్చేరు మెనుమ్) భగవత్స్మరణాః మాకిటవనర్థమిన్దిక్కే యవన్ వర్తిక్కిట తిరుమలైయిలే మనసై నెఱ్ఱై శ్రయియున్దొ శెన్దరుళిచ్చెయ్యుమ్. తళరవ్వు - మనోదార్పణమ్. అ. అన్దిక్కేయైన్దు. కీఱ్ పాప్ర్యమాన ౨ * పాతపమ్మక్కు, ౫ * తెన్నుమయర్ పారుప్పై పాప్రకమాకవిధిత్తపడి. ఇతు ౬ * వన్దాట్టి: మూక్తయాలే ఆశ్రయిక్కైక్కడియైత్తు. ౭ “శమకాళి వీడుటటుమితడన్దుమ్మే”. ఇప్పడి (నెఱ్ఱైవైత్తుచ్చేరు మెనుమ్) నెఱ్ఱైవైత్తుచ్చేరు

35 B02

అతుక్కుమాలమ్ - “ కిశోరియిళ మై ” ఎన్నిటపాట్లు. ౧ “ మానసశ్రద్ధమానువతఃకుమున్నే ” ఎన్నిటే అతుక్కుమాలమ్ మరలిచ్చెయతకు. ౨ “ ఉయ్త్తుణ్ణెన్ను మెలికొల్ విళన్కు ” ఎన్నుక్కనవచ్చే. శేరుమెన్ను - “ కిశోరియిళ మైకడు తన్నుమ్ ” ఎన్ని ముతత్వాట్టుప్ర ధానమాయ్, “ పోతవిత్త మలైయేవుళ వతుపారు శే ” ఎన్నుమళవు మరలిచ్చెయతనై. అతానతు - “ కార్వతుళతిశే, ఏత్తిమెట్టువతుపయనై, అయిన్నలైయడైవతుకరుమ మే, తిరుమలైయిలు వేయడైవతుతిల మే, నెట్టిపయిలు వేనినైవగునలమే, ” ౩ “ ప్రదక్షిణచ్చుకుర్వాణచ్చిత్రకూ టన్నుహగిరిమ్ ” ఎన్టు “ వలమ్ శెయ్తునాకుమ్ మరవుతల్ వల్లక్కే ” “ పొల్లక్కరుతువ లేతుడివతుశూశే, ” “ పోతవిత్త మలైయేవుళవతుపారు శే ” ఎన్టు, తిరుమలైయోడు, అత్తోడు శేర్ వద్ద అయిన్నలైయోడు, పుటమలైయోడు, తిరుప్పతియోడు, పోమ్ పట్టియోడు, “ పోకక్కడ వోమ్ ” ఎన్టుతుడినదుడిహోడువాళియిట్రాపాప్యాన్తర్తమాన్య స్యావసభవగర్భపరోప దేశముఖేన వసుభవి త్రినియరాణిట్రకారము మిసర్ క్కి ప్పాట్టిలేవివత్తీతమ్. ౪ “ అన్తర్తగుణోపాసన నైమతిత్తు ప్పురుక్కి మూత్త కియటాన్దిక్కిన్దై వలమ్కూతు శెయ్తిళ మైకడమల్ శెయ్యుమ్ క్కేత్ర వాసనక్కిర్తనాన్జలిప్రదక్షిణగిరిచిత్తనాన్జలియై క్కమాన్కుక్కితూ రిరణ్ణామ్మత్తిల్ ” ఎన్నిటే నాయ నాయపాయపరమాక వరుళిచ్చెయతకు; అక్కయల్, తిరుమలైయై ప్రాప్యతిరూపువ ప్రాప్యతిరూపు వాక్రయిక్కుమ్మడి యరలిచ్చెయ్యుక్కుటైయిలైయిటే (నెన్జొవెత్తు చేరుమె నుమ్నీడుపుకత్త మాళికి తాళి) ఇప్పుడిపరాన్దొమ్ క్కమావరోపదేశమ్ పల్లవైయాలే నెనుకొప్పగుమతాయ్, అత్తాలేనిత్తమానయ్యనైయిన్దై యిఅత్తోర్ తిరునాడికళిల్, (ముక్తాశెయ్త్తునో ముక్కుడి) అనర్ సురుపడికళిన్కున్నే నమ్మడైయన్దై శేరుమ్మడినవత్తువోమ్ ౫ “ శ్రీమత్తదక్షిణ యుగళింప్రణమామిమూర్తి ” ఎన్నుక్కనవచ్చే. ఇది అవరాంతుతియవేయి పువ్వునతు. ఎన్నిక్కే, అత్తోర్ తిరునాడికళి నమ్మడైయిశే శేరునలైయిమ్మన్న పో. నావముత్తాపాం ౧౦౦౦ ముడియైచ్చెలున్దొమ్ మ్మూకపునూమ్.

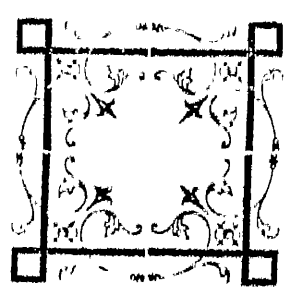
పెరియటియర్ తిరునాడికళి శేరణమ్.

శాస్త్రార్థము. — త్రింబకువాచు ముట్టియందొక్కొక్క చ నిష్కర్మింపబడిన బరమప్రాప్యమును నాశ్రతులులభించుటకై నిరవధిక శ్రేణి మయదిన్ద్రులంగినిగ్రహ విశిష్టాద్రుల సర్వభిరుండు వేం చేసెయిన్న తిరుమాళిరవళిలోలైనున్నయే మనకు బరమప్రాప్యముని యధ్యవసించి దానిని నాశ్రయించునని చేతిమొలుగుననియి యుపదేశించినట్లున్న మహావేదకారిమైన యాత్మాన్తర్మొక్క పాదపద్మములు మనశిరస్సులను నలంకరించుటగు మునుషే జాతిని నాశ్రయించుము.

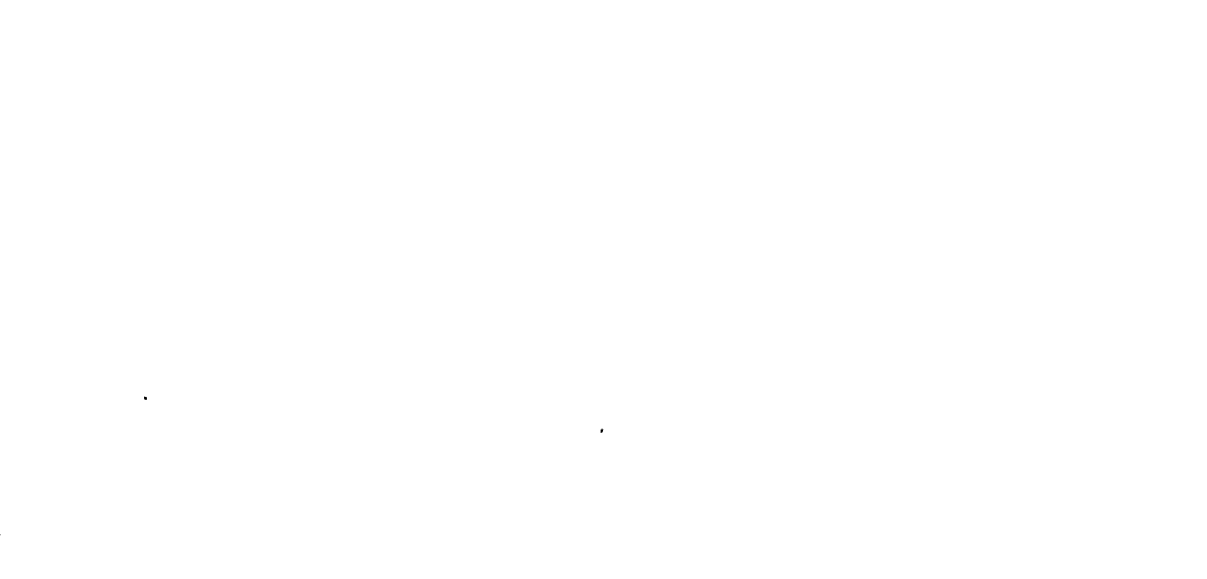
ఇరణ్ణామ్మత్తిల్ - పత్తొన్దొమ్మచానూరు మొట్టి మున్దొమ్మిల్.

అది తిరుచానూరు మొట్టి ౨౦-పాట్టు-౨౨౨.

ఇరణ్ణామ్మత్తున మూర్తమ్,

SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE.
Acc No 30930
Date
TIRUPATI.

పెరియతిరుమడల్. — వానియట్టు తారకమిణ్. 1 ఎన్నుమ్మలర్ ప్పిన్నెయలేయ్ద (3) ముత్తైక్కూన్దల్. తెన్నునయర్ పారుప్ప న్నెయ్దవ డిమలైయు. 1 మెన్ను మివైయేములైయావడివ మ్మెన్. 1 అన్ననడైయవణ్ణి (౪) అడియిడైయై. 1 తన్నుడైయవణ్ణికళాల్. 1 తడవత్తాన్ కిడన్.

తాత్పర్యము. — ౬! చేతనులారా! సర్వకరణములకు దార్ధ్యమును సంపాదించి యాదార్ధ్యమును విషయాన్తరప్రపావణ్యముచే వ్యర్థపఱచకనుండుడు. ఆత్రితులకానుకూల్యమును బ్రసాదించువాడును కృష్ణవతారంబైతి సర్వసులభుఁడునునైన సర్వేశ్వరుఁడువేంచేసియున్న స్థానమును నిత్యనూరులచే ప్రదక్షిణనముస్కారములుచేయబడినదియునైన మాలిరుజ్జోలయను దివ్యదేశమందు నిరన్తరముగఁగ్రంథకర్యములనుజేసి సంశ్లేషించుటయే మీకుబరమప్రాప్త్యము.

మూ. — వచ్చుక్కెననినై మిణ్ వల్ విన్నై మూత్త కాతు. 1 అళిక్కొడియట్టానమర్ పెరుజ్జోయిల్. 1

మచ్చుక్కళిల్ శ్రీనజ్జేర్ మాలిరుజ్జోలై. 1 తొచ్చుక్కరుతువ తేతుణివతుశూత్తి. 1

ఆ. — (వచ్చుక్కెన) వేటొన్జైయక్తమెన్టుపారాతే యితువేయక్తమెన్టుపార్ త్తు, ఆత్రితులకోధినిరసన స్వభావనాయుర్దవనడైయ వళి మతమాన దివ్యస్థానమాయ్, సర్వాత్మభోగ్యమాయుర్దవతిరుమలైయైత్తోమో మెన్టుజ్జాన సజ్జులొప్పిదోగమాత్రతైప్పణ్ణుకై యవనుక్కడి మ్మె శెయ్కైక్కనల్లవుపాయ మెన్టితార్.

అన్య. — వల్ విన్నై మూత్త కాతు (3) వచ్చుక్క ఎన నిన్నైమిణ్. (౬) అళిమ్ కొడి అట్టాన్ (౯) అమర్ పెరుమ్ కోయిల్ (౧౨) మచ్చుమ్ కళిల్ శ్రీనమ్ శేర్ (౧౩) మాలిరుజ్జోలై తొచ్చు కరుతువతే (౧౪) తుణివతే శూతు. (౨౦)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, పూతనానిరసనమ్మణ్ణినవన్ వర్తిక్కిఱ తిరుమలైయైత్తోమో మెన్టిఱనినైవిల్ దుణివువెల్ దొక్కడి యెన్టితార్.

కడక్కవరితామ్మడిప్రబలమాన, పావబళిలే ముళుకాతే, (3) ఇతుస్వరూపానురూపమ్, ఎన్టు, నిన్నెయ్దొళి; (౬) పేయాన, పెన్జై, నకిప్పిత్తవన్, (౯) పారున్దివర్తిక్కుమ్, అసజ్జుచితమాన, కోయిలాయ్, (౧౨) కన్టుకళాన, ఆనైత్తిరళి, శేరుకిఱ, (౧౪) తిరుమలైయై, తొచ్చువేణుమెన్టిఱ, నిన్నైవిలే, (౧౮) తుణిక్కైయే, సంసారతైవెల్లుకైక్క హేటు. (౨౦) అళిమ్-పేయ్, కొడి-పెణ్. ౯.

ఆర్థము. — కూరములగు పాపములయం దవగాహింపక (3) (౬ది) స్వరూపానురూపము అని తలంపుడు. (౬) శవమై స్త్రీయైన (పూతనను) సంహరించిన (సర్వేశ్వరుఁడు) (౯) అమరవేంచేసియున్న విశాలమైన స్థానమును (౧౨) పిల్లలైన గజయాధములు చేరియున్న (౧౩) మాలిరుజ్జోలను సేవింపవలయుననియెడి మనోరథమునందు (౧౪) ఆదోగ్రీంచుటయే (సంసారనివృత్తికి) గారణము. (౨౦).

ఈ. — ఒన్చ తామ్బాట్టు. “తిరుమలైయైత్తోమోమ్” ఎన్టధ్యవనీత్తునినైక్కై యమైయుమ్ విజయ హేతువెన్టితార్.

శీ-ఆ. — ఒన్చ తామ్బాట్టు (వచ్చుక్కెనవిత్యాది). చతుర్థపాదతైక్కటాక్షిత్తు - అవతారికై. “శూతు” ఎన్టపదతైప్పల్లి (విజయ హేతువెన్టతు).

మూ. — ఏతేల్మొవెన్టేర్ కొలిలజ్జెయ్. | నీతేశెయ్త నెడుళ్ళుడర్ చోప్పితి |

తేతేలెన్నె యుక్పాన్నడిచ్చేర్ త్తొలై | వేతేసోక వెళ్ళాన్టుమ్ విడలే||

౧౦.

ఆ. — (ఏతేల్) ఇష్టప్రాప్త్యైష్టేషుక్కుప్రతిబంధకభుళవేయెన్నిల్; ఆవల్లైయెల్లామ్, నప్పిన్నైప్పిరాట్టిక్కుమ్, అశోకవని కైయిల్ పిరాట్టిక్కుమున్నడుసంశ్లేషిక్కుప్రతిబంధకజ్జలై నీయేపోక్కినాపోప్పిలేపోక్కియరుళి, ఉన్దిరువడికళితేయెన్నెయిజ్జెనచ్చేర్ త్తరుళి, ఉన్దిరువడికళిల్ దివ్యరేణైపోలేసిన్నెయిరుకాలమున్నె ప్పిరియాతతొరుపడిపట్టియరుళ వేణుమ్; ఇప్పడియితుణమేశెయ్తరుళా విడిల్ ఒన్టువతరియే నెన్దితార్.

౧౦.

అన్య. — ఏల్ ఏటు ఏటుమ్ (3) వెన్టు ఏర్ కొళి (౨) ఇలజ్జెయ్ నీతేశెయ్త నెడుమ్ (౯) శుడర్ శోతి ఎన్నె (౧౨). తేతేల్ ఉక్ పాక్ (౧౫) అడి ఒల్లై శేర్ త్తు (౧౨) వేతేసోక ఎళ్ళాన్టుమ్ విడల్. (౨౧)

పన్నీ. — ఆన న్తరమ్, అన్దసమ్మనన్దొలైయాతపడి యెన్నెక్కైవిడాతొళియవేణుమెన్దితార్.

ఏన్టుకొణ్ణ, ఏటు, ఏటైయమ్, (3) వెన్టు, అల్లకై, ఉడైతాన, (౨) లజ్జెయ్, భస్మసాత్కరిత్తతాలే, మిక్కు, (౯) తేజన్నె యుడైయనాన, ఉజ్జెన్దివిగ్రహనే!, ఎన్నె. (౧౨) “ఎనక్కునన్తైయతేవన్” ఎన్టువిశ్వసీయాతే, ఉన్నుడైయ, ఉజ్జెన్దిమాన, (౧౫) తిరు వడికళితే, శడక్కెన, శేర్ త్తు, (౧౨) విషయా న్తరజ్జెనెన్తైవేణుపోమ్మడి, ఎల్లాక్కాలత్రిలుమ్, విడాతొళియవేణుమ్. (౨౧)* విధి నిర్మితమాన విన్దవన్యయైప్పొలనమ్మణ్ణి, విడాతొళియవేణుమెన్టుకరుత్తు.

౧౦.

అర్థము. — ఋషభములనై తే వడింటిని (3) సంహరించి సాన్దర్యము కల (౨) లజ్జను భస్మీకరించిన అధికమైన (౯) తేజస్సుకల ఉజ్జెన్దివిగ్రహుడా!; నన్ను (౧౨) (హితములనెఱుంగువానినిగా) విశ్వసింపక నీయొక్క సుందరములైన (౧౫) పాదములయందు శీఘ్రముగఁ జేర్చి (౧౨) (విషయా న్తరములలోనుండి) విశ్లేషించునట్లు ఏకాలమందును విడువకనుండవలయు. (౨౧)

౧౦.

ఈ — పత్తామ్బట్టు. “యానేయెన్టనలేయెన్దిరున్దే” ఎన్టునీరనుతెపిక్కుమ్బడిపట్టినోమాకిల్ ఉమక్కుచ్చెయ్యవేణ్ణవతోన్టుణ్డో?, నీరిజ్జనేడిడ్దపడుకిట తెతుక్కాక వెన్న; ఇతుక్కాక వెన్దితార్.

(ఏతేల్మొమ్ వెన్టు) ఏతాకిలేత్తై యమ్ వెన్టు, నప్పిన్నైప్పిరాట్టియొత్తైసంశ్లేషత్తుక్కుప్రతిబంధకమానఋషభజ్జ లేత్తైయమ్ వెన్టు. (ఏర్ కొలిలజ్జెయ్) దర్శనీయమాయ్ క్కట్టుడైత్తానలజ్జెయ్. ౧ “అహోహోవీర్యమహోహోవైర్యమ్”

డి-ఆ — పత్తామ్బట్టు (ఏతేలిత్యాది). (యానేయిత్యాది). పూర్వవృత్తతైయనుసర్గిత్రనుతపిక్కుమ్బడి పట్టినవితుక్కుమేఱ్ఱుడ వారువేణుముక్కుచ్చెయ్యత్తక్కుతెన్నెన్టపడి (నీరిజ్జనేయితి). “ఉక్తిరుప్పాతములర్ కీక్కు పేరాతేయాక్ వన్దైయమ్బడితారాతాయ్” ఎన్టునీరిజ్జనేపడుకిట తెతుక్కాక వెన్టపడి. ఇతుక్కాక వెన్టు - “ఉక్పాన్నడిచ్చేర్ త్తొలై” ఎన్టైప్పల్.

“ఏల్” ఎన్టు - పాదపూరణార్థమవ్యయమ్. ఏతాకిలేన్టు - వాడైప్పాదాయ్. ఏతేల్మొయుమెన్టపడి. “ఏర్” ఎన్టు - దర్శనీయతైక్కుమ్, కట్టుడైమెక్కుమ్ పేర్. ఇరన్దర్ త్తైయమ్ సముచ్చిత్యాన (దర్శనీయమయిత్యాది). కట్టుడైమెయావతు - రత్నవత్త్వమ్. రత్నవత్త్వన్నామ - రావణపాలితిత్వమ్. ఉక్తార్థేప్రమాణద్యయమ్ (అహోహోవీర్యమయిత్యాది) సున్దరకాండే ఏశోనపఞ్చాశే రావణంప్రతిహనుమదిః

ఆ-ఆ-వి. — ౨ “చిత్యధూమాకులపథాగృధ్రమణ్డలసంకూలా | అచితేనైవలక్ష్మయం శ్చ శానసదృశీభవేత్” ఎన్టైప్పల్.

తాత్పర్యము. — మనుష్యులకంటె నధికానందముత్తులైనదేవతలు జ్ఞానయుత్తులైనమనుష్యులు తక్కినస్థావరజంగమవస్తువులు చంద్రునూ ర్యాన్నులు పీటినిసృష్టించిన ఓ ! సర్వస్వామీ ! ప్రీతియుత్తుడనై మనోవాక్కాయములనియెడి త్రివిధకరణములచే సర్వకాలములయందు సీపాదారవిందములనుప్రీతిపూర్వముగ నేనాశ్రయించునట్లు నాకు సేవసాదింపవలయును. ౬.

మూ. — వారాయ్ నిరుప్పాతమలర్ కీక్కిల్. పేరా తేయాన్వన్దై యుమ్మడి ।

తారాతాయ్, ఉన్నై యెన్నుళై వైప్పిలెన్దు । మారా తాయ్, ఎనక్కెన్దు మెక్కా లే । ౭॥

ఆ. — (వారాయ్) ఉన్నుడైయనిరపధికభోగ్యతైయై యెనక్కుక్కాట్టివైత్తున్నై భుజిక్కత్తారాతిరుక్కిఱనీ, సర్వకాలముమ్మిరుప్పాతమలర్ కీక్కిల్ పేరా తేయాన్వన్దైయమ్మడి, పిరానేవారాయ్ నితార్. ౭.

అన్వ. — ఉన్నై ఎన్నుళ్ ఎన్దుమ్ (౩) వైప్పిల్ ఎనక్కారాతాయ్ ఎన్దుమ్ (౬) ఎక్కాల్ ఉన్ తిరు (౯) మలర్ పాతమ్ కీక్కిల్ (౧౨) పేరా తేయాన్ వన్దు (౧౫) అడైయమ్మడి తారాతాయ్ ఉన్దిరుప్పాతమలర్ కీక్కిల్ పేరా తేయాన్వన్దైయమ్మడి (౧౮) వారాయ్ (౧౯).

పన్నీ. — అనన్తరమ్, అన్తరానుభవమారామైయాలే సవిషాదకమాక బాహ్యనుభవాపేక్షైపణ్ణుకితార్.

నిత్యానుభావ్యనానవున్నై, ఎన్నైఱ్ఱుక్కుళ్ళే, నిరన్తరమాక, (౩) వైక్కుమిడత్తిల్ “అమైయమ్” ఎన్నాతపడియెనక్కత్తుప్తికర నాయ్, ఎల్లానాళిలుమ్, (౬) ఎల్లాప్పొత్తిలుమ్, ప్రాప్తనానవున్నుడైయ, క్లాఘ్యమాయ్, (౯) భోగ్యమాన, తిరువడికళిలే, పరతన్త్రు నాయ్కొన్దు, (౧౨) విశ్లేషరహితనాప్పుడి, నాన్, వన్దు, (౧౫) కిట్టుకైమ్, అవకాశద్వారాతననే, నానప్పడికిట్టుమ్మడి, (౧౮) వన్దుళనేణుమ్ (౧౯).

అర్థము. — నిన్ను నామనస్సునందు ఎల్లప్పుడు (౩) ఉంచినచో నాకత్తుప్తికరుడును సర్వావస్థలయందును (౬) సర్వకాలములయందును నీయుక్కు క్లాఘ్యములును (౯) భోగ్యములును నైన శ్రీపాదముల క్రింద (౧౨) విశ్లేషములేనట్లు నేను సమీపించి (౧౫) ఆశ్రయించుటకు (నిన్ను) బ్రసాదించనివాడును నైన ఓ! స్వామీ! నీదివ్యపాదారవిందములక్రింద విశ్లేషింపక నేనుసమీపించి యాశ్రయించునట్లు (౧౮) వేంచేయును. (౧౯) ౭.

ఈ. — ఏద్రామ్బాట్టు. తమ్మడైయవభినేళత్తాలే ఎల్లాక్కాలము మెన్నై యడిమైకొళ్ళ వరవేణు మెన్దితార్.

ఉన్నుడై యనిరతిశయభోగ్యమాన తిరువడికళిక్కిల్ పునరావృత్తియిల్లాతపేర్తై నాన్ పెఱుమ్మడియున్నై యెనక్కుత్తారాతేయిరుక్కిఱవనే! వారాతత్తన్నాప్పాలే, తారాతాయ్ ఎన్దు - ఇత్తైయవనుక్కు నిరూపకమాక చొన్దున్దుకితార్. అన్యపరోక్తియిలే - ప్రాప్యతైనిమ్మర్ క్కితార్. తరనినైయావిట్టాల్ నెళ్ళిలేప్రకాశిక్కిఱ

జీ. అ. — ఏద్రామ్బాట్టు (వారాయ్ త్యాది) “నిన్కెమ్మాపాతపణ్వుత్తలైశేర్ త్తు” ఎన్దువైత్తు, ఇట్టోతు “వారాయ్” ఎన్దితెన్నెన్దు (తమ్మడైయవిత్యాది). అభినవేళత్తాలేయెన్దుతు-బాహ్యసంక్షేపతై యపేక్షిత్తైవడి.

శబ్దార్థము (ఉన్నుడైయవిత్యాది). పునరావృత్తియిల్లాతవైత్తు- ౧ “అనావృత్తిశబ్దాత్” ఇత్యాది నూత్రత్తైప్పన్దు. “తారాతాయ్” ఎన్దునిరూపకమాక చొన్దుమ్మడియెన్నెన్దు (వారాతవిత్యాది). ఇన్నాప్ప-పెఱుప్ప. (అన్యపరోక్తియిలేయితి). తారాతేయిరుక్కిఱవనేయెన్దు తారామైక్కుకర్తవేన్దు “ఉన్దిరుప్పాతమలర్” ఎన్దైయాలే, అదానాభిధానపరోక్తియిలే- “ఉన్ తిరుప్పాతమలర్ కీక్కిల్ పేరా తేయాన్వన్దైయమ్మడి” ఎన్దుప్రాప్యనిమ్మర్ వన్దున్దుకితార్ వన్దు. “ఉన్నై యెన్నుళ్ వైప్పిలెన్దు మారాతాయ్” ఎన్దు తుక్కుతాత్పర్యమ్ (తరనినైయార్

ఈ.-*ఎమ్మావీటిలెమ్మావీడాయ్, వైష్ణవసర్వస్వముమాయ్, ఉపనిషద్వ్యాముమాయ్, సర్వేశ్వరస్వక్కులిలే
అపేక్షిత్తుప్పెఱుమతాయ్, ఇవాత్తాపుక్కు వకుత్తతుమానపారతస్త్రియై యవస్వక్కులిలే యపేక్షిక్కితార్
ముతలిలే : “ఆప్పెయ్” ఎన్నవేణుమ్ ; ఆప్పెయ్ ఎన్ఱు - స్వాతస్త్రియైవ్యావర్తిక్కిఱుతు. అతిల్ “ఎనక్కా
“ప్పెయ్” ఎన్నవేణుమ్ ; ఎనక్కాప్పెయ్ ఎన్ఱు - అచాప్తవివయక్కులై వ్యావర్తిక్కిఱుతు. ఎనక్కేయాప్పెయ్
ఎన్ఱు - తనక్కుమెనక్కుమ్ పొతువాసనిలైయైత్తవిత్తు, “ఎనక్కేయాప్పెయ్” ఎన్నవేణుమ్. ఇతుతా “
* ఒట్టివిల్ కాలమెల్లాముడనాయ్ మన్నినిఱువేణుమ్ ; ౨, “క్రియతామితిమాంవడ” ఎన్నిఱుపడియే, “ఇన్నై
చ్చెయ్” ఎనేవిక్కిళ్ళవేణుమ్ ; ఇప్పడియెరువారైయరుళిచ్చెయ్ తు నెడుజ్జెన్ఱిట్టాకవిరుక్కువొణ్ణాతు, ఎన్నుడై
యహ్మదయత్తిలేవస్తుపుకురవేణుమ్ ; పుకున్దాలుమ్ పొక్కువరత్తుణ్ణాకవొణ్ణాతు, స్థావరప్రతిష్ఠైయాక వెఱున్దరు
యిరుక్కువేణుమ్. ఇరున్దకొళ్ళుమ్ కార్యమెన్నెన్ఱు (తనక్కేయాకవెన్నెక్కొళ్ళుమీతే) స్రక్చన్దనాదికళోపా
యాకక్కొళ్ళువేణుమ్.

అతుకూడుమవనుక్కుమ్ పూళుమవనుక్కుమ్ ముఱుప్పాయ్ మికుతికట్టిత్తుప్పొకడుమిత్తనైయిఱే. ఒరువి
భునమాయ్ ప్పరిమాతానిన్ఱుల్ పిఱక్కుమినిమైయమిరణ్ణులై క్కుమ్ మొత్తిరుక్కుమిఱే, అజ్జనెన్నుడైయప్రీతిక్కు
వాసన్యయిత్తవనాకవొణ్ణాతు. ౩ “ని” ఎన్ఱుమ్, ౩ “అమ్మా” ఎన్ఱుమ్ - మున్నిలై యాకసమ్మాభిత్తుక్కొణ్ణుపోర
నిఱుచ్చెయ్ తే, ఇల్లుప్పడర్క్కైయాకవొణ్ణువానెన్నెన్నిల్ ; “పాప్యనిష్కర్వమృణ్ణుకిఱసమయత్తిలేతిరుముక

శీ-అ.- ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కునిదానమానపాట్టాకైయారే ఏతత్ప్రతిపాద్యార్థవైభవతైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఎమ్మావీటిలిత్యాది). అయ
త్తిలుమ్ వైత్తుక్కొణ్ణు ప్రాప్యనిష్కర్వపరమాన వెమ్మావీడుపత్తుప్పొట్టుమ్ సారమాయరుక్కుమ్, అతిలుమితు నిదానమానపాట్టాకైయా
యతీవసారతమమాయరుక్కుమ్ మెన్ఱు పడి. వైష్ణవాధికారిక్కువశ్యాపేక్షిత మిన్దప్పొట్టిసర్థానుసర్థానమితిదర్శయతి (వైష్ణవసర్వస్వముమాయితీ
ఏతస్యార్థస్యమూలప్రమాణం కిమిత్వపేక్షాయామాహ (ఉపనిషద్వ్యాముమాయితీ). కరవల్లుపనిషత్సన్ధిమానద్వయత్తిల్ నమఃపదమిక్కువివ
తమ్. ౪ “ఛాయావాసత్తవమనుగచ్ఛేత్” ఎన్ఱుమున్ఱిఱే. స్వరూపానరూపపురుషార్థత్వం దర్శయతి (సర్వేశ్వరస్వక్కులిలేయత్యాది
ఏతేన విశేషణద్వయేనచ - రాగప్రాప్తత్వమ్, స్వరూపప్రాప్తత్వంచోచ్యతే. “ఆప్పెయ్, ఎనక్కాప్పెయ్, ఎనక్కేయాప్పెయ్” ఎ
మున్ఱువక్తయాకపదత్వైస్పిరిత్తు, మున్ఱుక్కుమ్ వ్యావర్త్యమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ముతలిలేయెన్ఱుతోడగ్గి అజ్ఞావాక్యత్వాలే). “ఎక్కాలత్తువ
ఎన్ఱుతుక్కు భావమ్ (ఇతుతానిత్యాది). “ఎన్ఱు” ఎన్ఱుతుక్కుభావమ్ (క్రియతామిత్యాది). మేలుక్కువతారికై (ఇప్పడియిత్యాది). నెడు
నీట్టాక - అతిదురమాక. మనక్కే - మనస్సిలే. “ఇడైవీడు” ఎన్ఱుతుక్కుభావమ్ (పుకున్దాలుమిత్యాది). “మన్ని” ఎన్ఱుతుక్కుభావ
(స్థావరత్యాది). “తనక్కే” ఎన్ఱువనకారార్థమ్ (స్రక్చన్దనేత్యాది).

అతుపరార్థమాయరుక్కుమొవెన్న (అతుకూడుమవనుక్కుమిత్యాది). శేవవస్తువుక్కు స్వార్థతాప్రసక్తియొజ్జోవెన్న (ఒరుమిభున
యిత్యాది). మున్నిలైయాయ్ - అపరోక్షత్వేన. “తనక్కే” ఎన్ఱు పడర్క్కైయాకవెన్ఱు పడి. పడర్క్కైయాక-పరోక్షమాక. తిరుముకత్తైప్ప

అ-అ-వి.- ఏతేన-అననుష్ఠానలక్షణప్రామాణ్యకాగ్చ, ద్వయనిష్ఠైస్సైస్వరసప్తీయమానత్వప్రదర్శనేనపరిహృతాభవతి. అనుష్ఠానప్రమా
భవతికిమితిచేత్ ; ౧ “ధర్మజ్ఞసమయఃప్రమాణంవేదాశ్చ” ౨ “తర్కో-ప్రతిష్ఠక్కుతయోవిభిన్నాః” ౩ “యేతత్రబ్రాహ్మణాస్సమృద్ధిః” ౪ “య
న్యస్తాకంసుచరితాని” ౫ “యేనాస్యపిత్తోయాతాః” ఇతి. ద్వయనిష్ఠానుష్ఠానస్య, తదాయత్తప్రమాణభావస్య, ఏతద్ధాథాధర్మ్య మూలప్ర
ణంకిమిత్వపేక్షాయామాహ (ఉపనిషద్వ్యాముమాయితీ).— (అతుకూడుమవనుక్కుమిత్యాది) పరగతాతిఃకారాధానేచ్ఛయోపాదేయః

ఈ. — ఇతుతన్ని లోడుకిఱ తేన్నెన్నిల్; “ము క్తనాయనిరతిశయనుఖానుభవ తైప్పణ్ణపుమామ్, ఆత్మప్రాప్తియై
ప్పెఱపుమామ్, ఆత్మవినాశమేయాకపుమామ్, సరకానుభవమ్మణ్ణపుమామ్, ఇవర్ శ్రీలెనక్కొరునిర్బంధమిలై; ఉన
క్కాయ్ వరుమన్లు ఇవైయి తనై యుమ్ వరువుమామ్, ఎనక్కాయ్ వరుమన్లు ఇవైయి తనైయుమ్ వేణ్ణా; ఆనప్పిన్బుదేవ
రుక్కుఱుప్పామితువే యెనక్కువడివామ్మడిపణ్ణియరుళవేణుమ్” ఎన్ఱున్ఱప్రాప్యతైనిమ్మర్ని క్కి-తార్. ఇప్పడిప్పట్ట
పరిమాన్ శ్రద్ధా లోక త్తిల్ పరిమాఱువతోన్ఱు; ఇవాన్మార్ పక్కలిలే కాణతల్; రామాయణపురుషర్ కళిల్
శ్రీభరతాన్మార్, ఇళైయ పెరుమాళ్, ఇవర్ కళి పక్కలిలే కాణతల్ శెయ్యుమి తనై. కై కేయి ౧ “రాజక్”
ఎన్ఱుళిల్ పాఱుక్కమాట్టామేతిరళిలేవన్ఱుకూప్పిట్టానితే. ౨ [విలలాపసభామధ్యే] బరుతిరళాకవిరున్ఱు ఎన్ఱుడైయ
శేపత్వతైయవహరిప్ప తే. ౩ “దన్యుభిర్దుషితేనేవయు క్తమాక్రందితుంభృశమ్” ఎన్ఱుమ్మడి ఇన్ఱున్ఱుపుక్కు త్తక్కప
డియాయరుక్కుమి తేకూప్పీడుమ్. ౪ [జగర్తేచ] సన్ధ్యావన్దనత్తుక్కుప్పి త్పాడరైశిష్టగ రై పణ్ణువారైపోలేగ ర్నితాక్.
[పురోహితమ్] అఱ్ఱియ తాకవిక్కుడిక్కుమున్నోడిహితమ్బార్ తాయ్. [సభామధ్యేపురోహితంజగర్తే]. ౪ “నియ

జీ-అ. — “ఏఱ్ఱువేనిమ్మర్నిత్తుప్పెఱవేణుమ్” ఎన్ఱుల్, మేలే (ము క్తనాయ) ఇత్యాదియన్ఱొల్లుకిఱత్తోడువిరోధియాతోవెన్ఱుకేట్ట, “అతై
క శ్లొఱు - అతిశయోక్తి, ప్రాప్యమిదృశ మెన్ఱుమతిల్ ప్రమాణమేతెన్ఱు (ఉత్తరాధ్యత్తిలి
త్యాది). ౫ “ నమస్సారేయునక్కేనామాప్పైయ్ వోమెన్ఱుమ్మడి యాక వేణుమ్” ఎన్ఱు ప్రాప్యనిమ్మర్న మపణ్ణానిన్ఱుతీయెన్ఱై. (ద్వయన్ద
న్నిల్) ముముక్షువినుడైయ సాధనవిశేష తైన్ఱొల్లుకిఱద్వయ త్తిలెన్ఱు పడి. “క్కిఱ్ శ్రీరువాయ్ మొఱ్ఱియిల్” ఇత్యాదివాక్యతాల్ శొన్న వర్ణతైవ
రిక్కి-తార్ (ఇతుతన్నిలిత్యాది) ఇత్తిరువాయ్ మొఱ్ఱియిల్ నిమ్మర్నిక్కిఱ ప్రాప్యమేతెన్ఱై లెన్ఱు పడి. ౬ “శిఱప్పిల్ వీడు” ఎన్ఱిఱుప్పాట్టెన్ఱు
శ్రద్ధ (ము క్తనాయత్యాది). ౭ “శిఱప్పిల్ వీడు” ఎన్ఱు విశేషిక్తాయలే - కేవలమ్ వీడుమున్ఱెన్ఱు వివక్షిత్తు (ఆత్మప్రాప్తియైప్పెఱపుమామ్
న్ఱు). ౮ “ఎయ్ తఱ్ఱు” ఎన్ఱుతుక్కుఘలితార్ తైక్కటాక్షిత్తు (ఆత్మవినాశమేయాకపుమామ్ నెన్ఱు). ఆత్మవినాశమ్ - సంసారమ్. ఏవమనుష్ఠి
తవన్దన్ఱిన్ఱికిమిత్యత్రాహ (ఇప్పడిప్పట్టవిత్యాది). భగవదత్వన్దపారతన్త్రాన్యగుణమానకై బృర్యకరణమెన్ఱు పడి. లోక త్తిల్ పరిమాఱుః
తొన్ఱులవెన్ఱు విన్ఱ త్తిల్ - ౨ “నిరన్తాభిలదుఃఖోహమనన్తానన్దభాక్స్వరాట్ । భవేయమితిమోక్షాన్ధీశ్రవణాదౌప్రవర్తతే” ఎన్ఱు హనుర్భాతత్వసమర్థః
భావన్ఱిల్ వచనమనుసంధేయమ్. ఇప్పారతన్త్రాన్యత్తుక్కు అనుస్థానమ్ కాట్టుకి-తార్ (కై కేయియత్యాది). అయోధ్యాకాండే భరతంప్రతి
కేయా, “ఉత్తిష్టాన్తస్త్రింశేషేరాజక్ పుత్రమహాయశః” ఇత్యాదిపూర్వమేవలిఖితమ్ మూన్ఱామ్ శ్రయఃపతియిలే. ఇతుక్కుప్రమాణమ్ (వి
లాపేత్యాది). ఇన్ఱుళిక్ కమ్ - చక్రవర్తియిక్ కాన్తార్థసమన్తరత్తిలే “భరతాన్మార్ రాజావాకవేణుమ్” ఎన్ఱు మణమరశత్తైయ, అత
హ్యాయ్ చొన్ఱన్ఱ తాయరుక్కు, కై కేయి శొన్ఱొల్లుక్కుమాట్టామేకూప్పిట్టానెన్ఱు - అవరోశొన్న వారైయుమ్ నెన్ఱైలేపట్టుక్కిడరై
యారైయెన్ఱు కణ్ణుకోళ్ళు. “సభామధ్యే - విలలాప, సభామధ్యే - పురోహితంజగర్తే” ఎన్ఱిరణ్ణిత్తిలుమ్ ఊట్టవతు. సభామధ్యేవిలలి
ర్నూదయమాహ (బరుతిరళాకవిత్యాది). విశేషేణలలాప ఇత్యుపసర్గార్థమ్ హృదినధాయతతోపపత్తిమప్యాహ (దన్యుభిలిత్యాది). “భ
శమ్” ఎన్ఱు - ఇన్ఱువేణువతు. “ఏకస్మిన్ఱు పృథిక్యాన్తేమహూర్తేధ్యానవర్జితే” ఇతిపూర్వాన్ఱు. (ఇన్ఱున్ఱువెన్ఱు) పెరుమాళైయతల్
పారతన్త్రాన్యతైయతల్. శిష్టగర్తే - “శిష్టర్ క్కి-తుతకాతుకాణ్” ఎన్ఱిఱగర్తే. “శిష్టరిప్పడియెక్కణ్ణాలుమ్ కేట్టాలుమ్ సహియార్ క

ఆ-ఆ-వి. — ద్రష్టవ్యమ్. — ఏవంప్రాప్యనిమ్మర్నైక్వతేసతివీతన్నిమ్మర్నానుగుణమేవప్రాప్యందద్యాత్కిమిశ్వరఇతిచేత్; ౨ “యథాక్రతురస్మి
లోకేపురుషోభవతిరథేః ప్రేత్యభవతి” ఇతిన్యాయత్ తన్ఱువదదాతీతి ధ్యేయమ్. — ఏతాదృశార్థపరదశకస్య అననుస్థానలక్షణప్రామణ్య

ఈ—(కణ్డలజ్జల్) “భూతలజ్జల్” ఎన్ను మాప్పోలే తిరుక్కణ్ణలిక పరవైప్పల్ మచ్చొట్టుకిఱు. పరవైప్పలి పద్దుళ్ళ తిరుక్కణ్ణలైయుమ్, అవత్తుక్కు పరభాగమామ్బడి కలు త్తతిరుమేనియైయుముడైయ సర్వేశ్వరనైక్కవి పాడిత్తు. (వణ్ణిత్తాది) వెళ్ళత్తిలేయలై వారైప్పోలే తేళ్ వెళ్ళత్తిలే వణ్ణకళలై యానిన్ఱుళ్ళ శోలైయైయుడైయ తిరుప్పలుతివళనాట్టైయుడైయ ఆఱ్ఱారరులిచ్చెయ్ తతు. తలై యానవణ్ణిలేశొన్న తమిఱాయ్త్తు. ఇప్పిబన్దన్. అన్ఱియే, వణ్ణిన్ఱేలేశొన్న వెన్ను తల్. ఆయిర త్తిలుమ్ వైత్తుక్కొన్ఱు ఇప్పత్తైయుమభ్యసిక్కవల్లార్ కళి ౧: నాకస్య పృష్ఠే” ఎన్నిఱపడియే, పరమపద త్తిలే తజ్జల్ వ్యావృత్తితోల్ విరున్ఱు, ఎవ్వకై యాలుమ్ విలక్షణమానమోక్ష మానతు తజ్జళుక్కువి ధేయమామ్బడిపెలువర్. (నిన్ఱై) తలై యానవిణ్ణిలేయెన్ను తల్, విణ్ణిన్ఱే లేయెన్ను తల్. అఱ్ఱుళ్ళార్ తజ్జళాజ్ఞానువ ర్తనమ్బణ్ణమ్బడియాక ప్పెలువర్. ఆత్తలాభ త్తళవుమన్ఱి క్కే, పరమపురుషార్థలక్షణ మోక్ష తైమాళ ప్పెలువర్. (వీత్తరున్ఱు) సాంసారికమానసజ్జోచమెల్లాన్దిరుమ్బడిఱుపట్టిరున్ఱు. (ఆళ్వరెమ్మా వీచే) ౨ “తన్బాల్ మనమ్ వైక్క తిరు త్తివీడు తిరుత్తువాన్” ఎన్ఱు-ఎనక్కు-మెక్ పరికరత్తుక్కుమ్ తరువానాక చ్చమైత్తునిట్కిఱపరమపద తైయాళ ప్పెలువర్.

ముతత్పాట్టిల్ - ఇ తిరువాయ్ మొழియిల్ పరక్కవొట్టుకిఱవర్ తైసజ్జి హేణవరులిచ్చెయ్యానిన్ఱుక్కొన్ఱు, “సంసారమాకిఱవిక్కడలైక్కడక్కవేణుమ్” ఎన్నిరుప్పార్ కుక్కడ త్తిక్కొడుక్కుమెన్ఱార్; ఇరణ్ణామ్బాట్టిల్ - అవక్ వేణుమో, అవనోట్టైసమ్మన మేకడత్తుమెన్ఱార్; మూన్ఱామ్బాట్టిల్ - అవనుడైయవతిమానుషచేష్టితజ్జల్ ప్రత్యక్షిక్కలామెన్ఱార్; నాలామ్బాట్టిల్ - “3 * అన్దమిల్ వేరిన్ఱు తైప్పెఱవేణుమ్” ఎన్నిరుప్పార్ అవనై యాశ్ర యియున్ఱోళ్ళెన్ఱార్; విన్దామ్బాట్టిల్-కీర్త “ఇడై వనామెప్పొరుట్టుమ్” ఎన్ఱు తైవివరిత్తార్; ఆతామ్బాట్టిల్-ఇప్పు త్తర్వ మెల్లానువనుక్కున్ఱోవెన్న, నామారాయ వేణ్ణాతపడి అర్జునకపడై తేరిన్దఱుతియిట్టా నెన్ఱార్; ఏత్తామ్బా ట్టిల్-బరువననువ ర్తనజ్జోణ్ణియ వేణుమో, అవనుక్కిన్ఱునర్వచేష్టావిషయ మాయన్ఱోజగ త్తిరుక్కిఱతెన్ఱార్; ఎట్టా మ్బాట్టిల్ - వ్యాప్తితోడక్కమాన అవనుడైయ అవదానజ్జళోరువరాల్ పరిచ్చేదిక్క ముడియాతెన్ఱార్; బన్బతా

జీ-ఆ.—“కణ్” ఎన్ఱాత్పొరాన్ “కణ్డలమ్” ఎన్ఱు తెతుక్కాకవెన్న; భూతలవ్యపదేశపద్విన్ఱార తైప్పల్ మచ్చొట్టార్ (భూతలజ్జలిత్తాది). పరవై ఇత్తాదియాలే - ప్రతిపాద్యవైలక్షణ్యముమ్, వెళ్ళత్తిలే యిత్యాదియాలే - వక్తృవైలక్షణ్యముమ్, తలైయాన వణ్ణిలే శొన్న తమిళ్ త్యాదియాలే - ప్రబంధవైలక్షణ్యము మరులిచ్చెయ్ కితారెన్ఱు కణ్ణుక్కొన్ఱు. ఆలమ్మకై - ఆలైకై. తలైయానవణ్ణిలే - క్లాఘ్యమానవణ్ణిలే. ద్విత్తియార్థత్తుక్కు, “తలై” ఎన్ఱు - మేయో, వణ్ణిలేయెన్ఱుపడి. ఇప్పత్తుమ్వల్లార్ - ఇప్పత్తైయభ్యసిక్కవల్లార్. “ఆళ్వర్, ఎమ్మవీడా శ్వర్, వీత్తరున్దాశ్వర్” ఇతిపదాని క్రమేణ పరామృశక్ ప్రతిపదంభావమాహ (అఱ్ఱుళ్ళా రిత్తాదివాక్యత్రయేణ). “ఎమ్మవీడు” ఎన్ఱు తుక్కు - “ఎన్ఱుకైయాలమ్ విలక్షణమానమోక్షమ్” ఎన్ఱు తుతవిర, అర్థాన్తరమ్ (తన్బాలిత్తాది). ఇన్దపత్త త్తిలే, ఎమ్మెన్ఱు - ఎన్ఱు క్కొన్ఱాయ్, ఎనక్కు-మెక్ పరికరత్తుక్కు-మెన్ఱుపడి.

ఎట్టామ్బాట్టిర్ త్తిక్ నిగమనత్తిలే (వ్యాప్తితోడక్కమాన వననుడైయ వవదానజ్జళోరువరాల్ పరిచ్చేదిక్క ముడియాతెన్ఱార్) ఎన్ఱి రుక్కిఱతు; ఎట్టామ్బాట్టిన్దైయవవతారికైయుమ్, “అవనుడైయవద్భుతకర్తృజ్ఞత్తిన్దైయమ్ తిరళవుమ్ పరిచ్చేదిక్కప్పొకా తైత్తనైయను మళవుడైయార్ క్కు-మెన్ఱిత్తార్” ఎన్ఱి రుక్కిఱతు; అన్దప్పాట్టిన్దైయార్థావతారికైయొనెన్ఱిత్, “అవనుడైయశెయల్ పరిచ్చేదిక్కవొన్ఱా తైన్ఱుక్కు స్వరూపమోతాన్ పరిచ్చేదిక్కలాయిరుక్కిఱతెన్ఱిత్తార్” ఎన్ఱి రుక్కిఱతు; తన్బాత్, జగన్నిగరణాద్విభుత్వాచ్చుపరిచ్చేత్తు మళక్య

ఆ-ఆ-వి.— ప్రథమావిభక్త్యోజనాందర్యయక్ వక్తృవైలక్షణ్యందర్యయతి (ఆఱ్ఱారరులిచ్చెయ్ తతిత్తనై) — “మేల్”

ఈ. — సర్వమ్. ౧. “నతద స్తివినాయ తస్యైస్తయ” ఎఱుముళన్ తాళొన్న వా రైయాయ్ ద్దవన్ తాళొల్లిదు. (ఎఱుముకనైక్కాయ్దు) ఇవర్థతైత్రువేళొల్లిలుమ్ కేట్టపోతేకాలిలేవిల్ పేణ్ణుమ్ వా రైళొల్లిదు, ప్రమాణవిరుద్ధమా నవర్థతైచ్చొల్లిలుమ్ కొణ్ణాడ వేణ్ణుమ్మడియాయ్ ద్దవన్ సమ్మన్, పరువత్తాలుణ్ణొణ్ణాడ వేణ్ణుమ్; ౨ [పళ్ళియిలోతివన్] పళ్ళియోతుమ్ పరువత్తిలుళ్ళవై యదైయ కొణ్ణాట్టమాయరుక్కుమ్. అతుక్కుమేలే [తళిశిటువన్] తళివయి ద్దోత్రీఱ్ఱవన్ వా రైమికవుమ్ ప్రియమాయరుక్కుమ్. [వాయిలోరాయరనామమ్] అతుక్కుమేలేతిరునామ తై చొల్లిదు. [ఒళ్ళియవాకిప్పోత] ఇవై యొఱుముళియైయాకిలుమ్ శొన్న పోతై యినిమై తాళొణ్ణాడ వేణ్ణుమ్. [అఱు తనుకొఱుఱుమోర్ పాటుప్పిలనాకి] అసహ్యపచారమిత్తే. [పిళ్ళైయైచ్చిటి] తిరునామజ్ఞాన్న తువేహేతువాక “పుత్రనన్దు” ఎఱువిట్టనవన్; తిరునామజ్ఞాన్న వర్కళోడే తమక్కెల్లావుఱుముణ్ణాక నినై తిరుక్కయాలే యివర్ [పిళ్ళై] ఎనితార్.

(మకనైక్కాయ్దు) వయిద్దోత్రీఱ్ఱవననాయరుక్కుచ్చెయ్ తేయమ్, తిరునామజ్ఞాల్లప్పాటుక్కుమాట్టా మేళిటినానాయ్ ద్దదు. (ఇణ్ణైత్యాది) ఎఱుముళనాకిల్ నీళొణ్ణుకిఱువిణ్ణైయాయరా నే ఎఱు తూణై యడిత్తుక్కా ట్టినా. ౩ [అళన్దిట్టతూణైయవన్ తట్ట] “మున్నేసరసింహ తైవైత్తువట్టతూణ్” ఎన్నవొణ్ణాతే; తానేతనక్కుప్పొ రున్దప్పార్ త్తునఱుక్కినట్టతూణ్ణాకై యాలే. [అవన్ తట్ట] వేతేళిలర్ తట్టినార్ కళాకిల్, “కైయిలేయడక్కిక్కొణు వన్దతూణిలేపాయ్ చ్చినార్ కళో” ఎన్నవుమామిత్తే; తానేయాయ్ ద్దదు తట్టినానుమ్. (అఱుప్పొదుతే) అత్తూణిలే,

శీ-అ.-మిత్యాది). గీతానుసవమే, “మయాతతమిదంసర్వంజగదవ్యక్తమూర్తి నామథానిసర్వభూతానిసచాహంతేవ్వసథితః”. తతైవదశమే, “యచ్చానిసర్వభూతానాంబీజంతదహంబుజనతద స్తివినాయ తస్యైస్తయ భూతంచరాచరమ్”. “ఎఱు” ఎఱు తుక్కుభావమ్ (ఇవర్థతైయిత్యాది). “మకన్” ఎఱు తుక్కుభావమ్ (ప్రమాణతైయాది). “మకన్” ఎఱు తు - పరువత్తుక్కుముపలక్షణమాక్కిభావమ్ (పరువత్తాలుమిత్యాది). వా రైయొక్కరైయమ్, సచ్చన్దముమ్, పరువము మొణ్ణొణ్ణొణ్ణాడ వేణ్ణియరుక్కు, ఇవన్ నిష్కరణమాకచ్చిటినా నెన్ద తాయ్ ద్దదు. పరువత్తా ట్టొణ్ణాడ వేణ్ణుమ్మడి యిప్పడిశిటుపిళ్ళైయాయరుక్కుమోవెన్న (పళ్ళియిలోతియిత్యాది). పెరియతిరుమొట్టి. ఇప్పొట్టుక్కర్థమ్ (పళ్ళియి లోతుమ్ పరువత్తిలిత్యాది). అన్యపుత్ర తేప్పీతిభావః. పళ్ళి - విద్యాకాలే. ఒళ్ళియవాకిప్పోత-అధ్యయితాకచ్చొల్ల. ఇత్తనైయముణ్ణానాల్ పాటామైక్కడియెన్నెన్న (అసహ్యపచారమిత్యాది). ఇవమ్ - విధవ్యాఖ్యాతృవాక్యమ్. అన్యోత్పర్న మసహ్యమాకిఱుపచారమెన్దపడి. సర్వేశ్వరనైక్కొణువై, కేట్టవిల్లై, తనక్కుత్తానొరు అనిట్టమ్ శెయ్యవిల్లైయాయరుక్కుచ్చెయ్ ద్దదు, భగవత్ప్రసాదమానాలుమసహమాననా యరుక్కయాలే యసహ్యపచారమెన్దకరుత్తు. ప్రహ్లాదనైయన్నాతే, “పిళ్ళై” ఎఱు తుక్కుక్కరైయెన్నెన్న (తిరునామమిత్యాది). “శిటి” ఎన్దయాలే (అఱుఱువిట్టనైట్టతు). పిళ్ళైయెన్దతు - ౪ “మతాపితా” ఇత్యాదిప్పడియే సర్వవిధబన్ధత్వత్తుక్కు ముపలక్షణమ్. ఇవర్- తిరుమొట్టియార్.

“మకనైక్కాయ్దు” ఎఱు తుక్కుశబ్దార్థమ్ (వయిద్దోత్రీఱ్ఱయిత్యాది). అప్పడి తూణైత్తట్టినానోవెన్న (అళన్దిట్టమిత్యాది). పెరియా ధ్వాన్ తిరుమొట్టి. ఇతుక్కుర్థమ్ (మున్నేయిత్యాది). పారున్ద - పారుత్తమ్ పారున్దమ్మడియాక. పాయ్ చ్చినార్ కళో - ప్రవేశిప్పిత్తార్ కళో.

అ-అ.-వి.-తిరునామ త్రివదైయసత్వతైయాలే సరసింహమాయ్ త్తోద్ ద్దనానత్తనైపోక్కి, “అణ్ణేసరసింహముణ్ణు” ఎన్దెక్కు సమాభవనైయైయె న్ను మత్తై అహ్వాన్ దివ్యనూక్తిముఖతాలే దర్శిప్పిక్కెత్తార్ (అళన్దిట్టమిత్యాది) — అవన్ తట్టినా నేయాకిలుమ్ ఏఱు వేయరుసరసింహ తైక్కొణ్ణు పాయ్ చ్చినార్ కళాకైయాలే యితుసర్వగతత్వత్తుక్కు ప్రమాణమాకవద్దో వన్దొరుశక్తైవరుమే, అతుక్కాకవరుళిచ్చెయ్ కెత్తార్ (అళన్దిట్టమి

౧౬౨ తిరువాయ్మొళి. — ౨-ప. ౮-తి-అణై నతరవణై. ౬-పా-తీర్ త్తక్ వ్యాఖ్యానజ్యో.

అర్థము. — పరిశుద్ధుడైన భగవంతునియొక్క మూడు లోకములను గొల్చిన (3) సుందరములైన పాదములయందు మనోహరములైన (౬) పుష్పమాలలను సమర్పించి వాటినే (౯) శివునియొక్క శిరస్సునందుఁ దాను (౧౨) చూచి అర్జునుఁడు నిశ్చయించిన (౧౫) పచ్చని తిరుక్కుటాయ్మాలకలవానియొక్క పరత్వము (౧౫, తక్కిన ఎవరిచేతను జెప్పటకు (౨౧) అవకాశముకలదా? (౨౨) ౬.

ఈ. — అటామ్బట్టు. నీర్ శొల్లకిఱవనుక్కు ఇన్ద్రుత్కర్వ మెల్లాముణ్డో? వెన్న; మున్నే అర్జునకొనిరూపిత్తు నిర్ణయి త్తెరమ్ నామిన్టారాయుమ్బడికుత్తైపట్టిరున్దతోవెన్డితార్.

(తీర్ త్తక్) ౧ “ పాదోదకేనసశివస్స వ్యిశిరోభ్యుతేన ” ఎట్టుమ్, ౨ “ పావనార్థంజటామధ్యేయోగ్యోస్తీ త్యవధారణాత్ ” ఎట్టుళ్ళొల్లకిఱపడియే, తన్దిరువడికలోత్తైస్సర్వత్తాలే అశుద్ధరై యుమ్ శుద్ధరాక్క-వల్లశుద్ధియై యు డైయవక్. ఇతెప్పోతుత్తాశెయితతెన్నుమపేత్తైయిలే (ఉలకశ్చంద్రశేవడి) ఎట్టు అత్తైన్దరిప్పిక్కితార్. 3 [కుత్తై కొణు] తన్నుడైయ ఆకిళ్ళున్దైమున్నిట్టుకొణ్డు. [నాకముకకకుణ్డికై నీర్ పెయ్తు] అరుకేనిన్దధర్త తత్త్వమ్ ఇవక్నినై త్తవాతేజలమాయ్ ఇవక్కుణ్డికైయిలేప్రవేశి త్తతు. [మత్తైకొణ్డుమన్దిరత్తాల్ వాల్ త్తి] శ్రీపురుషమూర్తాది కత్తైకొణ్డుస్తుతిత్తు. [కత్తైకొణ్డుకణ్డుత్తాశెన్నిమేలేఱక్కఱువినాక్] “ యుక్తాయుక్తనిరూపణమ్బుణ్ణనఱియాతే ఇవసనీతియిలేత్తవళరానిన్దాక్; అతుపోక వేణుమ్ ” ఎట్టుఇవక్జన్మయిలేయేటుమ్బడియవన్దిరువడికత్తై విళక్కినాక్, శ్రీపాదతీర్థజొణ్డుదుప్పుత్రికళతలైయిలే తెలిక్కుమాప్పోలే. ఇన్విడన్దన్నిల్ కృష్ణవృత్తాన్దమాయిన్దు శొల్లకిఱతు, శ్రీవామనావతారమెన్నెన్నిల్; కృష్ణావతారత్తుక్కుమ్ వామనావతారత్తుక్కుమ్, వరైయాతే యెల్లారోదుమ్ పారున్దుమత్తుణ్డాకై యాలే శొల్లకిఱార్. (పూన్దామమ్ శేర్ త్తి) అర్జుననుగొండుదేవతై పక్కలితే ఒరు అన్ద్రమ్బెటవేణ్డువతాయ్ అవసతుక్కున్ద్యుక్తనానసమయత్తిలే, ఇవక్శ్రమత్తైయాన్దుకై క్కాక “ పుష్పజ్యో

జీ-అ. — అటామ్బట్టు (తీర్ త్తనిత్యాది). “ పార్ త్తక్ తెలిన్దోజీన్ద ” ఇత్యాదున్ద్రార్థత్తైక్కటాక్షి తవతారికై (నీర్ శొల్లకిఱవిత్యాది). “ తీర్ త్తక్ ” ఎట్టుతుక్కు - అశుద్ధరైయుమ్ శుద్ధరాక్క-వల్ల పావనత్వత్తైయు డైయవ నెన్ద్రమాకవివక్షి త్తైప్రమాణమాకవరుళిచ్చెయ్ కితార్ (పాదోదకేనేత్యాది) స్తోత్రే, “ వేదావహర ” ఇత్యాది. ఈశ్వరసంహితాయాంబ్రహ్మ, ౨ “ ద్రవీభూతస్తదాధర్మోహరిభక్త్యామహ మసే । గృహీత్వాగర్త పానీయంపాదన్నాభస్యతుప్తయే । ట్టాళితంపరయాభక్త్యాపార్యార్థ్యానిదిభిరర్చితమ్ । తదమ్బుపతితందృష్ట్యదధారశర సాహరః । పావనార్థంజటామధ్యేయోగ్యోస్తీ త్యవధారణాత్ ”. ఇతు - అశుద్ధరైయుమ్ శుద్ధరాక్క-వత్తు. తిరువులకశ్చంద్రులినపోతు అశుద్ధరైయుమ్ శుద్ధరాక్క-ళోవెన్న (కుత్తైకొణ్డిత్యాది). “ ద్రవీభూతస్తదాధర్మ ” ఇత్యాదిప్రమాణత్తైచ్చాదీకరిత్తుకొణ్డు (అరుకేనిన్దవిత్యాది). కుణ్డికై-కమణ్డు. “ కత్తైకొణ్డుకణ్డుత్తా ” ఎట్టువిశేషిక్కిఱతుక్కుతాత్పర్యమ్ (యుక్తాయుక్తేత్యాది). ఆళ్ళు - అణ్డుత్తాశేవడియై - నాన్దుక - కుత్తైకొణ్డు - కుణ్డికై నీర్ పెయ్తు ఎట్టులొడగ్గి, కఱువినా నిత్యస్వయః. కత్తై - విషమ్. అనీతి - స్వాతన్ద్ర్యమ్. “ శెన్నిమేలే ” ఎట్టుతుక్కుభావమ్ (శ్రీపాదతీర్థమిత్యాది). తెలిక్కు - పోక్కిక్కు. తల్లశ్చత్తైయైయరువదిత్తుపరిహరిక్కితార్ (ఇన్విడన్దన్నిలిత్యాది). “ పార్ త్తక్ తెలిన్దోజీన్దపైన్దుటాయాక్ పెరుమై ” ఎట్టుత్తైప్పోదు (కృష్ణవృత్తాన్దమెన్దతు). కృష్ణవృత్తాన్దమ్ శొల్లకిఱవిడత్తిలే, “ ఉలకశ్చంద్ర శేవడిమేల్ ” ఎట్టు - వామనావతారవృత్తాన్దశుద్ధరైయుమ్ తత్పర్యమెన్నెట్టుకొణ్డుకర్ణమ్. వరైయాతే - మర్యాదైయిడాతే. (శొల్లకిఱార్) ఏకావతారత్వేనపదతీర్థ్యః. ఒరుదేవతైపక్కలితే-రుద్రస్వకలితే. ఓరన్ద్రమ్-పాశుపతాన్ద్రమ్. అతుక్కు-పాశుపతాన్ద్రలాభార్థమానరుద్ర

అ-అ-వి. — అర్జునోఽభిమన్యువినాశంక్రుత్యా, “ పూహద్యా రేజయద్రఘేన రుద్రప్రసాదలబ్ధమాలాప్రక్షేపాద్ధిభీమసేనాదీనాం పూర్వ హప్రవేశకక్షిరజ్జాతా, తతఏవచూర్ణభిమన్యుర్నప్తః. తస్మాదభిమన్యువినాశ హేతుభూతంజయద్రఘంశ్వస్సాయంకాలాత్పూర్వమేవ నహన్తిచేత్స్వ యమగ్నిప్రవేశంకరవాణి ” ఇతిప్రతిజ్ఞాంచకార; “ జయద్రఘశ్చపాశుపతాస్త్రేణవినానవినశ్యేదితితదర్థంపాశుపతాస్త్రంజానాసికిమ్ ” ఇత్యర్జునం ప్రతికృష్టేప్రపచ్చ; తదాఽర్జునః “ విస్మృతవానహమ్ ” ఇత్యుక్త్వా, రుద్రాత్పాశుపతాస్త్రంలబ్ధురుద్రసమారాధనోద్యుక్తోబభూవ; తస్మిన్ సమయే ఇత్యర్థః.

ఈ. — అవర్ కళి త్రైయనాదరి త్తిరుక్కనామ్ నమ్మడైయవనుభవ త్రైవిట్టు ఇవర్ కళోడేతువక్కుణ్ణిఱవితుక్కు ప్రయోజనమే? ఎట్టు, వట్టిపటిక్కుమ్ నిల త్తిల్ తమ్ కైప్పారుళ్ కొణ్ణుతప్పినార్ హృష్టరామాహ్వలే, “నామ్మున్దఱమున్న మివర్ కళైప్పోలే యాకాతొట్టియప్పేల్ ధోమిఱే” ఎట్టుస్వలాభ త్రైయనుసన్ని త్తినియరాకిఱార్. *

ఈ. — ముతప్పాట్టు. ముక్తప్రాప్యభోగ త్రైచ్చొల్లుఱిఱు. ముతప్పాట్టు త్తాని త్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు సజ్జి హమాయ్, మేలుళ్ళ పాట్టుక్కుళితిలే యొరువన త్రైప్పల్ శ్రీహ్వరుమవై యుమ్, అతుతన్నైప్పల్ శ్రీ యెఱుమవై యుసూయిరుక్కిఱు.

(అడై వతరవడై మేల్) ముక్తప్రాప్యభోగ ద్వానిరుక్కిఱుపడి. పర్యజ్ఞవిద్యైయిత్తోల్లుఱిఱుపడియే, సర్వేశ్వరనుమ్ పిరాట్టిమారుజ్ఞాడ త్తిరువనద్దాన్ద్రానాకిఱుపడుక్కైయిలే యిరుక్కిఱువిరుప్పిలే ఇచ్చేతనా ముక్తనాయ్ చ్చెన్దుక్కిటినాల్ ౧ “అహంబ్రహ్మస్మి” - నా రాజపుత్ర, బ్రహ్మప్రకారభూతా ఎన్నక్కడవనా; “ఆకిలిజ్జ సేవో రాయ్” ఎన్దాలవనగ్గీ కారమ్మేల్ యు, మాతాపితాకళిరున్దపడుక్కైయిలే ప్రజై శెన్దేలుమాహ్వలే ౧ “తమేవంపి త్వాదేనాథ్యారోహతి” ఎన్దేఱుక్కడవనాక చ్చొల్లుఱిఱు అప్పేల్ త్రైచ్చొల్లుఱిఱు. (అడైవతు) తావత్రయజ్ఞళాలే

జీ-అ. — ఇవర్ కళై. ౨ “తన్నచ్చ్యారోచతే సన్నిసహరా మేణరావణాయదగ్ధమభియుక్తాస్స సీతాతన్నై ప్రదీయతామ్” ఎన్దమాల్యవానుమ్, ౩ “సవిరోధోబలవతాత్ మారావణ తేనతే” ఎన్దమారీచనుమ్, ౪ “ప్రసాదయేత్వాంబుధత్వాత్ కురుష్వవచనమ్ ముదదంతభ్యంత్యహం బూమిదీయతామస్యమైథిలీ” ఎన్దవిభీషణాహ్వానుమ్ శొన్నార్ కళితే. తువక్కుణ్ణిఱ - ఈడుపడుకిఱు. (స్వలాభ త్రైయనుసన్నితైవతు) ౫ “కణ్ణనైనాక కణ్డేనే” ఎన్దతైప్పల్ యి. ఇనియరాకిఱార్ - ప్రీతరాకిఱార్. *

ముతప్పాట్టు (అడైవతిత్యాది). “అడైవతరవడై మేల్ పూమ్మవై యాకమ్ పుణర్వతు” ఎన్దఱవివళవైప్పరామ్మిత్తరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ముక్తప్రాప్యేత్యాది). “ఇరువరవర్ ముతలుమతానే” ఇత్యాదియొక్కటాక్షిత్తరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ముతప్పాట్టుత్తానిత్యాది). అతుతన్నైప్పల్ - అప్పాట్టుత్తన్నైప్పల్.

ముక్తప్రాప్యభోగ ద్వానిరుక్కిఱుపడియెన్దఱవివత్తితే. ౬ “కూర్పాదీక” ఎన్దఱగ్గోకముమ్, ౭ “సవ్యంపాదమ్” ఎన్దఱగ్గోకముమనుసన్నిపతు. “అడైవతరవడై మేల్” ఎన్దాల్ - ముక్తప్రాప్యభోగ మెప్పడిశొల్లిల్ ధోమెన్న (పర్యజ్ఞవిద్యైయిలిత్యాది). ౮ “సహస్రస్థాణేవిమితేవృషాదగ్రేయత్రదేవానామధిదేవతే” ఎన్ద - తిరుమామణిమన్దపత్తిలే, తిరువన్దాహ్వానైలేధర్పాద్యష్టపీక త్రైయైడైతాన దివ్యసింహాసనత్తి న్నేలే, ౯ “తన్నభ్యేష్టదళంపచ్చమ్” ఎన్దఱపచ్చత్తిలే, ౧౦ “విమలాత్కర్షిణీజ్ఞానాక్రియాయోగాతదైవచ ప్రహ్వసత్యాతథేశానాతాసాన్నామ్నాసమర్చయేత్” ఎన్ద - అన్దసచ్చ త్తిసచ్చదళేత్తిలే, విమలాద్యష్టపరిచారికైకముమ్, అతికర్ణికైయిలేయిరుక్కిఱు “అనుగ్రహై” ఎన్దవళోడే కూడ త్తిరువేణ్ శామరమ్ పరిమాఱు, అన్దకర్ణికైయిలే తిరువన్దాహ్వానైలే పిరాట్టిమారోడేకూడపీల్ ధోమెన్నుమతు - పర్యజ్ఞవిద్యాప్రకారమ్, కాపీతీకీబ్రాహ్మణత్తిలేశొల్లప్పట్టు” ఎన్దరుళిచ్చెయ్ వర్. విమితే - వికారే. ఉగ్రే - అనభిభవనీయే. “అహంబ్రహ్మస్మి” ఎన్ద సామానాధికరణ్యమ్ - కార్యకారణభావత్తాలేయతల్, శరీరాత్మభావత్తాలేయతల్. ఇన్దవిరజ్జైయుమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (నా రాజపుత్ర బ్రహ్మప్రకారభూత నెన్దు). రాజపుత్ర నెన్దయాలే - కార్యకారణభావమ్. బ్రహ్మప్రకారభూత నెన్దయాలే - శరీరాత్మభావమ్. రాజపుత్ర - బ్రహ్మపుత్ర నెన్దుపడి. పోరాయ్ - వారాయ్. ఏవంపిత్ - ఏవం ప్రకారణోపాసకః. తమ్ - పాదేనాథ్యారోహతీత్యన్వయః. అభిమతవిషయ త్రైయడైవార్ అత్యభినివిష్ట రాయడైయు హ్వానైలే, ఇవనోడేయడైయుమ్మోతు మభినివేళమ్ తోల్ ధవడైయుమాకై యాలే యవ్వభినివేళ త్రైయరు

అ-అ-వి. — “గర్భిస్తేకాళోపిమసువక్తనరకీతా” ఇతిగాంధూర్ధినిధాయాహ (నామ్మున్దైయవనుభవ త్రైయిత్త్యాది).

౧॥ ౨॥ రా-య-౩౫-౧౦౪.

౩॥ రా-బా-౧-౫౦౪.

౪॥ రా-య-౯-౨౧.

౫॥ ౧౮-౧౦.

౬॥

౭॥

౮॥

౯॥

౧౦॥